

B.T.

DIO CASSIUS,

I

227

ΔΙΩΝΟΣ ΚΑΣΣΙΟΥ ΚΟΚΚΗΙΑΝΟΥ

ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIONIS CASSII COCCELANI

HISTORIA ROMANA.

EDITIONEM PRIMAM CURAVIT LUDOVICUS DINDORF,

RECOGNOVIT

IOANNES MELBER.

VOL. I.

LIPSIAE,

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXC.

RUDOLPHO SCHOELL

S.

PRAEFATIO.

Quod vulgo conquerebantur novissimam quoque Dionis Cassii editionem a Ludovico Dindorfio curatam niti fundamentis criticis admodum futilibus atque incertis, id mihi quidem optime refutatum esse videtur accuratissima illa Boissevaini commentatione: De Cassii Dionis libris manu scriptis, quae prodiit in *Mnemosynes* vol. XIII (1885), p. 311—345 (addenda p. 456 sq.). Vir doctissimus Batavus omnes qui ei innotuerant codices diligentissime pervestigavit nec tamen in tantis studiis cum taedio fastidioque saepe coniunctis, quae ne cui numerorum computatore quam philologo homine digniora videantur, ipse veretur, quidquam potuit reperire, cur Dindorfi sententiam universam, quae quidem pertineat ad textum Dionis constituendum, corrigeret. Neglexerit sane Dindorfius in codicibus conferendis res quasdam leviores, at hoc certe primus vidit, qui potissimum libri manu scripti adhibendi essent. Legitur enim in praefatione vol. I, p. 3 editionis Dindorfianae: „Cassio Dioni contigit, ut . . . duo optimi codices sint servati librorum trigesimi sexti, quatenus superest, usque ad quinquagesimi capitis 6 initium Laurentianus plutei 70, n. 8 membranaceus et quadragesimi quarti inde a cap. 34 usque ad sexagesimi c. 17 partem maiorem Venetus Marcianus n. 395 item membranaceus.“ A qua sententia quid differt Boissevaini p. 345 l. l. sic iudicantis: „Ad textum quem vocant Dionis constituendum adhibendos esse solos apparet Mediceum A (i. e. plut. 70, n. 8) et Venetum A (i. e. n. 395), reliquos codices omnes prorsus nihil valere“? Ac Dindorfius quidem, quae ei de opera sua dicenda erant, singulari adnotationum volumine comprehensurus certe de illis codicibus copiosius disseru-

isset, nisi praematura morte defunctus esset¹). Quod autem pergit in praefatione: „scripti ambo (sc. Mediceus A et Venetus A), antequam existeret, qui partim lacunas illorum utcumque explere, partim vitia pro captu suo emendare studeret“ et paulo post: „nam adeo sui similis est per omnes viginti quinque, qui codicibus Mediceo et Veneto servati sunt, libros, ut unum eundemque fuisse putem hominem, qui codicem Laurentiano Marcianoque nactus similem eum ut posset corrigeret eiusque minores lacunas ex ingenio, maiores e Xiphilino sarciret,“ hoc unum correxit Boissevain, cum dicat p. 335: „imo vero ipsum Mediceum codicem et Venetum descripsit homo ille doctus lacunasque alterius ope sarsit, donec deficiente iam Mediceo Xiphilini auxilium invocavit.“ Sic enim ortus est archetypus codicum alterius classis.

Sed quod Dindorfius hanc optimorum codicum et librorum secundae classis rationem non plane perspexit, nihil valet ad textum constituendum. Quae cum ita essent, causa non erat, cur post egregias Dindorfi et Boissevaini curas ego denuo inquirerem in codices; itaque, quae de optimis libris manu scriptis disserere e re esse videtur, infra afferam ex Boissevaini descriptione accuratissima, pauca quaedam praefatus de codicibus, quibus Dionis fragmenta nobis servantur, deque ratione, qua usus sum in fragmentis retractandis.

EXCERPTA DE VIRTUTIBUS ET VITIIS

(περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας).

Collectanea huius tituli exstant in unico codice Turonensi Graeco, quem olim Nicolaus Claudius Fabricius Peirescius, regis consiliarius in senatu Aquisextiensi (Nicolas Claude Fabre de Peiresc, 1580—1637), ex Cypro insula a mercatoribus advectum emit anno 1627 ducentis libris Turonicis, ut tantam pecuniam solveret adductus ea

1) Cf. quae in Iahni anal. vol. 101 (1870) pp. 749 et 753 de hac re Dindorfius adnotavit.

re, quod „coniectatus est ipsissimum esse exemplum, quod Imperator sibi habuerat“ ob characterum formam nitoremque, ob compactionis elegantiam, ob praeclara carmina in illius laudem praefixa¹). Eandem sententiam amplexus est L. Dindorfius in praefatione ad Diodori editionem Parisinam 1844, vol. 2, p. III. Post mortem Peirescii codex cum aliis libris eius Aquis Sextiis Tolosam in urbem finitimam translatus est, cuius senatoribus amplissimis ille vivus familiarissime usus erat²). Ibi servabatur usque ad annum 1716, quo anno patres ordinis sancti Benedicti monasterii, quod vocatur Marmoutiers, librum emerunt; legitur enim in antiquo huius monasterii catalogo: De Vitiis et Virtutibus Ms. Graecum emptum Tolosae anno 1716, in fol. Inde Turones nescio quo modo translatus hodie in bibliotheca publica Turonensi servatur.

A Peirescio Parisios missus iacuit liber in hac urbe nimium fortasse diu, neglectus a quibusdam, transcriptus a paucis iisque doctissimis viris, donec in lucem prodiit anno 1634 opera Henrici Valesii (Henri de Valois, 1603—1676)³) ordine excerptorum ita mutato, ut Polybius agmen duceret, cum Constantinus primum Iosephum, deinde Chronicorum scriptores Christianos posuisset. Pauca quaedam codicis menda Valesius sic correxit, ut veram lectionem in textum statim reciperet interdum silentio, saepius codicis lectione in margine adscripta.

In fine libri praeter indicem rerum memorabilium subiunxit notas criticas et historicas ad singulos rerum scriptores, quas notas ad Dionem spectantes Reimarus suis ipsius in editione Dionis inseruit. Neque Sturzius neque

1) Petrus Gassentus in vita Peirescii, Hagae 1655, lib. IV, p. 133.

2) cf. Gros in praefatione editionis Dionis, vol. I, p. LXXXIV et not. 1.

3) Polybii, Diodori Siculi, Nicolai Damasceni, Dionysii Halicarn., Appiani Alexand., Dionis et Ioannis Antiocheni Excerpta ex Collectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae Henricus Valesius nunc primum Graece edidit, Latine vertit notisque illustravit. Parisiis 1634. — cf. praef. p. 1.

Bekkerus denuo contulerunt codicem, sed transcripserunt, quae Valesius publici iuris fecerat. Grosius denique Francogallus Dionem editurus codicem inspexit et descripsit in editionis praefatione vol. I, p. 53—84. Grosii collationem in usum suum se convertisse dicit Dindorfius in editione Dionis (cf. vol. I, p. 1, not. a); cum autem Dindorfius paulo post¹⁾ Grosii incuriam et negligentiam accusavisset, in animum induxeram, denuo codicem conferre, sed recusaverunt decuriones municipii Turonensium, ne librum pretiosissimum Monachium transmitterent; itaque monente Rudolpho Schoell per litteras adii virum doctissimum Carolum de Boor, quem abhinc aliquot annos, cum de excerptis Constantinianis institueret quaestionem, cum alios libros manu scriptos tum Turonensem retractasse non ignorarem. Qui mihi, qua est humanitate et liberalitate, ultro misit schedas, quibus codicis ab editione Valesiana discrepantiam enotaverat; quamobrem me viro humanissimo magnam gratiam debere non possum non profiteri. Ac bonae quidem frugis esse novam collationem nemo negaverit, qui fragmenta illa huius editionis cum Dindorfiana comparaverit.

Codex Turonensis excerptorum de virtutibus et vitiis est unicus cod. Graecus bibliothecae publicae Turonensis, membranaceus, formae maximae, saeculo X extremo, ut videtur, exaratus. Accuratius eum descripsit M. C. Wescher in Dorange, Catalogue des manuscrits de la bibliothèque de Tours, 1875, p. 428—429. (cf. etiam Omont, Catalogue des manuscrits Grecs des départements, 1886, p. 63, cui libro adiecta est tabula photolithographica paginae 288, quae continet initium excerptorum Dionis.) Hodie codex mutilus est: desunt duo folia a fronte, in quibus scriptum erat prooemium totius collectionis a Valesio

1) in Iahni annalibus vol. 101, p. 753. Ceterum, quae Valesius perperam legerat aut prorsus omiserat, accurate adnotavit Gros, id quod ipse expertus sum; quamobrem Dindorfius Grosii collationem leviter inspexisse videtur, cum in eius editione saepe eadem menda atque apud Valesium occurrant.

editum; in fine quoque olim compluribus foliis amplior erat. Verisimile est Libri cum alia tum haec ex bibliotheca Turonensi surripuisse, quamquam nihil potui invenire de hac re in libris, quibus rationes redduntur de furtis Libri¹⁾. Ceterum Carolus de Boor dissentit ab eis, qui codicem in usum imperatoris ipsius scriptum esse putant.

EXCERPTA DE SENTENTIIS

(περὶ γνώμων).

Haec collectanea servantur codice Vaticano rescripto (cod. Vaticanus Graecus n. 73), nunc Aristidis et Gorgiae Platonici, olim vero Constantiniani de sententiis tituli. Inde primus ediderat excerpta Angelus Maius in Scriptorum veterum novae collectionis vol. II, Romae 1826; quos commiserat errores, codice denuo excusso correxit Henricus van Herwerden in Spicilegio Vaticano, Lugd. Batav. 1860²⁾. Qui cum multis locis codicis verba accuratius legisset et satis opimam messem in spicilegio fecisset, U. Ph. Boissevain, cum hieme anni 1881/82 Romae degeret, denuo conferendas sibi sumpsit eas codicis partes, quae ad Dionis historias pertinent, se quoque pauca emendatiora lecturum esse sperans. Neque haec spes eum fefellit; nam perscrutatus est tam accurate „carbonem Vaticanum“³⁾ tamque diligenter collegit et enotavit varias

1) Delisle, Notices sur les manuscrits disparus de la bibliothèque de Tours pendant la première moitié du XIX siècle, Paris 1883.

Delisle, Notices sur les manuscrits du fonds Libri, Paris 1886.

2) Herwerden, Spicilegium Vaticanum continens novas lectiones in historicorum Graecorum excerpta, quae primus ed. A. Mai, prolatas e cod. Vat. palimpsesto denuo excusso additis commentariis criticis cum in reliquorum tum in Diodori etiam quae alibi exstant excerpta, Lugd. Batav. 1860.

3) Ob fuscum colorem, quem ex chemicis adinmentis Maii sensim duxerat, ioci causa il carbonaccio sive carbonem hunc librum Vaticanæ bibliothecae praefecti vocare solebant et solent. Herwerden, p. XII; Boissevain, p. 25, not. 1.

lectiones, ut vix quemquam plus addere posse mihi quidem persuasum sit. Quae invenerat publici iuris fecit in programme gymnasii Erasmani Rotterodami 1884/85: De excerptis Planudeis et Constantinianis ab Angelo Maio editis, quae vulgo Cassio Dioni attribuuntur. III. Collatio codicis Vaticani LXXIII (p. 25—40). Quas novas lectiones me quoque diligentissime respexisse et in usum meum convertisse consentaneum est.

Sed aliud interea quaesiverunt viri docti, utrum omnia de sententiis excerpta ad Dionem ipsum referenda essent necne. Duplex enim est horum fragmentorum ratio. Altera pars usque ad fragm. 77 Mai (fr. 57, 26 Dind.), quod est de pugna Cannensi, fluxit e Dione, altera vero ex ea ipsa causa e Dione descripta esse non potest, quod non desinit in historia Severi Alexandri, sed aetatem imperatoriam usque ad Constantinum Magnum amplectitur¹⁾. Sed ea quoque fragmenta, quae quis ad Dionem rettulerit, et argumento et elocutione minime congruunt cum genuina rerum scriptoris narratione. Ante Carolum Muellerum viri docti ita rem expedire sibi visi sunt, ut statuerent priorem alterius partis seriem usque ad Valerianum imperatorem e Dione ipso fluxisse, alteram usque ad Constantinum Magnum aliunde petitam postea agglutinatam esse. Quare finxerunt Anonymum, qui historias Dionis continuavisset. At Muellerus primus vidit, omnia posterioris partis fragmenta ad unum eundemque scriptorem referenda esse (Fragm. Hist. Gr. IV, p. 192). Qui quis fuerit, adhuc ambigitur. Joannem Antiochenum fuisse putat Th. Mommsenus²⁾, recte dissentit Boissevain, qui Petrum Patricium eclogarium illum cum Niebuhr

1) Inter utramque partem (fr. 77 et fr. 78 Mai, Dind. vol. V, p. 181, quod Labienum a Bruto et Cassio auxilii petendi causa ad Persas missum apud eos remansisse narrat) lacunam sex paginarum statuit Maius, aliquanto maiorem eam fuisse arbitratur Boissevain, p. 21.

2) Über die dem Cassius Dio beigelegten Teile der Planudischen und der Constantinischen Excerpte, Hermes VI, p. 89—91.

detexisse sibi videtur. Sed ne huius quidem sententiam stare posse causis satis gravibus nuper demonstravit Georgios Sotiriadis¹⁾, qui cum C. Muellero haec fragmenta ex eodem auctore descripta esse censet, ex quo fragmenta Salmasiana, quae adhuc circumferbantur in fragmentis Ioannis Antiocheni. Sed missam faciamus quaestionem de auctore huc minus pertinentem; hic enim agitur, utrum fragmenta illa aliquid valeant ad Dionis historias augendas necne. Et hac quidem in re facere non possum, quin adstipuler Boissevaini sententiae p. 24 sic indicantis: „insignis est usus horum fragmentorum ad Dionis historiam supplendam; nam etsi eius verba saepissime immutata sunt, res ipsae plerumque recte enarrantur. Sic historia Tiberii, mutilo codice Veneto inter librum 57, 17 et 58, 7 lacunosa, duobus locis (Dind. V, 182, 21 sqq. et 183, 11 sqq.) augetur; Xiphilinum autem passim ex his excerptis explere licet; itaque ei, qui novum Xiphilini editionem parabit, harum quoque eclogarum ratio erit habenda“. Quamobrem, quae aetatem imperatoriam usque ad Elagabali mortem comprehendunt, suo loco retractabo, quae ultra historiam Dionis procedunt ut minime huc pertinentia omittam.

EXCERPTA DE LEGATIONIBUS

(περὶ πρεσβειῶν).

Fragmenta tituli Constantiniani περὶ πρεσβειῶν primus edidit Fulvius Ursinus Antverpiae 1582²⁾, sed ita, ut de libro manu scripto, unde duxisset, parum perspicue

1) Zur Kritik des Johannes von Antiochia, Leipzig 1887, p. 35.

2) Ἐκ τῶν Πολυβίου τοῦ Μεγαλοπολίτου ἔκλογαι περὶ πρεσβειῶν. Ex libris Polybii Megalopolitani selecta de legationibus et alia quae sequenti pagina indicantur, nunc primum in lucem edita ex bibliotheca Fulvii Ursini, Antverpiae 1582. — Legitur in sequenti pagina: Fragmenta ex historiis quae non exstant: Dionysii Halicarnassei — Diodori Siculi — Appiani Alexandrini — Dionis Cassii Nicaei de legationibus — Dionis ll. 79 et 80 imperfectus. Emendationes in Polybium.

loqueretur. Accuratus de codicibus dissertit Ernestus Schulze in dissertatione Bonnensi 1866¹⁾, quem nuper in nonnullis rebus correxit Carolus Graux²⁾. Omnium enim, qui hodie exstant, codicum huius tituli archetypus fuit olim in bibliotheca Ioannis Paezii, viri docti Hispani (Iuan Paez de Castro), qui mortuus est anno 1570. Unde librum pretiosissimum emerit vel acceperit, non traditur. Post mortem Paezii cum ceteri eius libri iussu Philippi II, regis Hispaniae in bibliothecam Escorialensem translati sunt, tum codex ille de legationibus. Exstant duae epistolae Antonii Augustini, archiepiscopi Tarraconensis ad Hieronymum Zuritam datae, quarum altera non multo ante Paezii mortem (fortasse a. 1566) concepta scribit se per litteras adisse Paezium, ut sibi mitteret apographum orationum Graecarum auctorum nondum editorum, altera post mortem viri docti (a. 1570 vel 1571) scripta quaerit, utrum libri eius in bibliothecam S. Laurentii translati sint necne. Deinde cum Andream Darmarium, quem episcopus optimarum litterarum amantissimus illo tempore apud se habebat librarium Graecum, Matritum, ubi Philippo regi libros suos erat oblaturus, mitteret, ut inde et ipse libros nonnullos descriptos acciperet, eum Zuritae vehementer commendabat. Darmarium vero, qui mense Septembri anni 1573 ad Zuritam pervenerat, ab hoc bene acceptum gaudens se suspenso animo expectare, quid tandem e bibliotheca Escorialensi protracturus sit, dicit in litteris ad Zuritam datis additque Darmarium, si librorum illic repositorum typis tradendorum consilium ceperit rex, optimum fore adiutorem. Eiusdem anni mense Octobri, cum audisset Augustinus regem non intercedere, quominus ei libri, quos cupiebat, transcriberentur, Zuritam amicum, ut illos libros quam celerrime describendos curet, exhortatur, nominat vero in libris, quos maxime

1) E. Schulze, de excerptis Constantinianis quaestiones criticae, Bonnae 1866.

2) Essai sur les origines du fonds grec de l'escorial, Paris 1880 (p. 93—97).

expetit, ipsum illum codicem de legationibus. Apographum accepit a Darmario anno 1574; a. d. VI Kal. Octobr. eiusdem anni Antonius Augustinus Fulvium Ursinum per litteras certiore fecit, certo quodam Hispaniae loco inventa esse fragmenta historicorum Graecorum, quorum antiquissimus esset Polybius (cf. Antoni Augustini archiepiscopi Tarraconensis opera omnia. Lucae 1772, vol. VII, p. 256). Sed et archetypus ille et hoc apographum Augustini, cuius libri item in bibliothecam regiam translati sunt, incendio, quo anno 1671 magna pars bibliothecae Escorialensis absumebatur, interierunt¹⁾. Iam apparet ad hunc librum Escorialensem referendos esse omnes qui hodie exstant codices item Darmari opera transcripti. Quot mihi innotuerunt, sunt hi:

Duo Monacenses: cod. Monacensis Graecus 185, chartaceus, saec. XVI, in quarto, constans foliis 435, ab Andrea Darmario exaratus, continet legationes a Romanis ad gentes missas; cod. Monacensis Graecus 267, chartaceus, saec. XVI in octavo, constans foliis 444, item ab Andrea Darmario confectus, continet legationes a Romanis ad gentes missas. Quos codices ego denuo contuli.

Duo Bruxellenses (sunt libri Schottani²⁾, qui diu interisse putabantur): cod. Bruxellensis 11301—16 (Excerpta de legationibus Romanorum ad gentes) et cod. Bruxellensis 11317—21 (Excerpta de legationibus gentium ad Romanos), chartacei, saec. XVI, hic certe ab Andrea Darmario scriptus, de illo ambigitur. Contulit vir doctissimus Carolus de Boor, qui, quae de excerptis Dionis enotaverat, liberalissime mecum communicavit.

1) Cf. Bibliotheca manuscripta Graeca Antonii Augustini (Tarracone 1586) Nr. 142. 143. 144: Ioannis Constantinopolitani de legationibus gentium ad Romanos selecta ex historiis Petri Patricii et Magistri etc. Volumina tria descripta, ut dicitur in extremo libro, ex bibliotheca regia sancti Laurentii, in charta forma quadrati.

2) Legitur in prima pagina utriusque codicis: Andreae Schotti Antverpiani *περὶ πρεσβείων*, de legationibus Romanorum ad exterarum gentium ad Romanos vol. III.

Tres Escorialenses: codex Escorialensis R—III—13, (περὶ πρέσβειων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνηκούς) et R—III—14 (περὶ πρέσβειων ἔθνῶν πρὸς Ῥωμαίους) chartacei, in quarto, saec. XVI, a Darmario scripti. Deinde cod. Escorialensis R—III—21, item chartaceus, in quarto, a Darmario exaratus saec. XVI (περὶ πρέσβειων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνηκούς τόμος β'); volumen prius huius partis periit.

cod. Neapolitanus III—C—42, chartaceus, saec. XVI, in quo insunt notae marginales ab Ursino adscriptae, legationes a gentibus Roman missas e Polybio, Diodoro, Dione, Arriano, Appiano excerptas complectitur. — cod. Vaticanus 1418 ex libris Ursini, chart., saec. XVI, qui legationes Romanorum continet. In his duobus libris omnia insunt excerpta, quae Ursinus publici iuris fecit.

cod. Ambrosianus, N, 135 sup. chartaceus, forma quadrata min., foliorum scriptorum 710, saec. XVI; in titulo haec leguntur: „De legationibus gentium ad Romanos. Codex ab Andrea Darmario Epidaurio descriptus ex vetusto, qui in bibliotheca regia Sancti Laurentii Scurlialii asservatur.“ Subscriptio¹⁾: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδανυρίου υἱοῦ γεωργίου εἴληψε σὺν θεῷ τέλος ἐν τῷ ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ σῶ ἡμῶν ἰσῶ χῶν ἀφοδ αὐγῶν. κα. ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου λαυρεντίου τοῦ συνριαλλίου ὑπὸ τῆς βασιλικῆς βιβλιοθήκης βασιλέως Ἰσπανῶν ἀυτοκρατορος κηρίου Φιλίππου. (Cf. Mendelssohn, Appian., praef. p. XVII, not.)

DE EXCERPTIS PLANUDEIS.

Maximus Planudes, monachus Constantinopolitanus, qui florebat initio saeculi XV, ex variis scriptoribus Graecis florilegium composuit, quod quattuor codicibus nobis servatum est: Vaticano Palatino 141, Vaticano Graeco 951 (quos adhibuerunt Maius, Boissevain), Parisino 1409 (quem ego contuli), Laurentiano 30, plut. 59 (quem invenit Aeneas Piccolomini, cf. Rivista di filologia, II,

1) Cf. Nissen, Mus. Rhenan. (1867), n. s. vol. 22, p. 627.

p. 150 sqq.). Inscribitur autem hoc florilegium: συναγωγή συλλεγείσα ἀπὸ διαφόρων βιβλίων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κηρίου Μαξιμου τοῦ Πλανούδη πάνν ὠφέλιμος. Inde Angelus Maius, quae ei Cassii Dionis fragmenta esse videbantur, huius auctoris nomine inscripta edidit in Scriptorum Veterum nova collectione II, p. 527—555. Ad tempora liberae reipublicae usque ad Luculli in Armeniam expeditionem pertinent fragmenta 43 priora; quae sequuntur fragmenta 286 comprehendunt ultimum tempus liberae reipublicae et aetatem imperatoriam usque ad Gratianum. Priora illa fragmenta 43 editores (Sturzius, Bekkerus, Dindorfus) Mai sententiam amplexi ceteris Dionis fragmentis inseruerunt. Ac primus quidem Mommsenus¹⁾ ea prorsus Dioni abiudicavit; eum secuti sunt H. Hauptius²⁾ et U. Ph. Boissevain³⁾. Utrum Ioanni Antiocheno attribuenda et fragmentis eius inserenda sint (quod quidem Mommsenus existimaverat) necne, huc minus pertinet⁴⁾; certe non sunt Dionis; itaque in hac editione Dionis omittentur. Sunt autem haec:

Mai fr. 1	=	Dind. fr. 5, 2
„ „ 2	=	„ „ 11, 8
„ „ 3	=	„ „ 11, 9
„ „ 4	=	„ „ 13, 1
„ „ 5	=	„ „ 17, 13
„ „ 6	=	„ „ 18, 1
„ „ 7	=	„ „ 20, 2
„ „ 8	=	„ „ 25, 8
„ „ 10	=	„ „ 25, 9

1) Über die dem Cassius Dio beigelegten Teile der Planudischen und Constantinischen Excerpte, Hermes VI, p. 82—89.

2) Über die Herkunft der dem Dio Cassius beigelegten Planudischen Excerpte (Hermes XIV, p. 36—64, pauca quaedam addidit in Hermae vol. XV, p. 160).

3) De excerptis Planudeis et Constantinianis ab Angelo Maio editis, quae vulgo Cassio Dioni attribuuntur. Progr. gymn. Erasmiani, Rotterodam. 1884.

4) Cf. Georgios Sotiriadis, Zur Kritik des Johannes von Antiochia, Leipzig 1887.

Mai fr. 11	=	Dind. fr. 27
" "	12 =	" " 31
" "	14 cf.	" " 30
" "	18 =	" " 34
" "	20 =	" " 35, 6
" "	21 =	" " 35, 3
" "	22 =	" " 36, 9
" "	26 =	" " 39, 2a
" "	27 =	" " 39, 2b
" "	33 =	" " 40, 17
" "	34 =	" " 40, 20
" "	35 =	" " 40, 41
" "	37 =	" " 40, 44
" "	40 =	" " 43, 24
" "	42 =	" " 71
" "	43 =	" " 43, 28 sq.
" "	44 =	" " 44
" "	54 =	" " 57, 27
" "	55	iam a Dindorfio omissum
" "	56 =	Dind. fr. 57, 37
" "	57 =	" " 57, 41
" "	58 =	" " 57, 44
" "	59 =	" " 66, 5
" "	60 =	" " 66, 6
" "	61 =	" " 70, 1
" "	64 =	" " 80
" "	66 =	" " 86.

Quae apud Maium sequuntur septem excerpta ad Sullae aetatem pertinentia, ad verbum saepe cum Plutarcho in vita Sullae convenire iam Dindorf. in praef. vol. V, p. VII recte adnotavit, etsi Planudem ea ex Plutarcho ipso descripsisse verisimile non est (cf. H. Haupt, Hermes XIV, p. 40 sqq., qui ex Ioanne Antiocheno ea fluxisse putat). Sunt haec:

Mai fr. 67	=	Dind. I, p. 143 in adnotatione
" "	68 =	" fr. 103, 1

Mai fr. 69	=	Dind. I, p. 146 in adnotatione
" "	70 =	" " " "
" "	71 =	" " " "
" "	72 =	" " " "
" "	73 =	" fr. 106, 2.

Itaque haec quoque excerpta e Dionis fragmentis eiecta sunt. Reliqua 279, septendecim tantum fragmentis exceptis, quae aliunde fluxerunt (cf. Boissevain, l. l. p. 15, Sotiriadis l. l. p. 52), ex Xiphilino ad verbum fere descripta et ipsa prorsus abicienda sunt; nam ne ad Xiphilini quidem textum emendandum, id quod Hauptius putaverat (cf. Hermes, XIV, p. 46. 54), ea quidquam valere et Boissevain ex codice Planudeo Vatican. Pal. 141 intellexit et ego vidi codice Parisino 1409 collato¹). Ceterum ne Maius quidem ea excerpta imprimenda curaverat, quae e Xiphilini epitoma sumpta esse apparebat; septendecim autem illa, quae aliunde fluxisse supra diximus, quippe quibus Dionis reliquiae auferentur, edidit p. 553 sqq.; huc accedunt pauca (fr. 82. 89. 90), quae iam apud Xiphilinum occurrere fugerat Maium

Mai fr. 79	=	Dind. vol. V, p. 234, 1
" "	80 =	" " p. 234, 16
" "	81 =	" " p. 236, 1
" "	82 =	" " p. 236, 4
		(e Xiphil. 58, 2, 4)
" "	83 =	" " p. 236, 8
" "	84—88 =	" " p. 236, 14—26
" "	89 =	" " p. 236, 27
		(= Dio 71, 3, 3)
" "	90 =	" " p. 236, 29
		(e Xiphil. 77, 10, 3).

Mai fr. 265—268, 275 iam Dindorfius omiserat; recepit autem in editionem suam tria ultima excerpta Planudea,

1) J. Melber, Zu den angeblich aus Dio Cassius stammenden planudischen Excerpten. Blätter f. d. bayr. Gymn. XXIII, p. 99 sqq.

ad Maximianum, Constantinum Chlorum, Gratianum pertinentia (vol. V, p. 233: Post Dionem excerpta tria ex anonymo historico = Mai fr. 327. 328. 329). Haec omnia abicienda sunt. Unde fluxerint, parum liquet, cf. Sotiriadis l. l. p. 52.

Fragmenta Dionis magis etiam quam libros integros interpolata esse iam conquestus erat Dindorfius¹⁾. Deinde cum Mommsenus et Hauptius excerpta Planudea Dioni ab iudicassent, Hauptius²⁾ et nova quaedam fragmenta attulit et spuria nonnulla eiecit. Nuper Aug. Nauck (analecta critica, Hermes, 24 (1889), p. 460) fragmenta 110, 4; 12; 13; 15; 17; 19 non Dionis esse demonstravit³⁾.

Cum priores editores fragmenta ex singulis titulis excerptorum sumpta ita conseruissent, ut primum locum tenerent fragmenta Dionis ex variis auctoribus collecta ab Henrico Valesio (post excerpta Peiresc. p. 770—775), sequerentur deinceps fragmenta Peiresciana de virtutibus et vitiis et fragmenta Ursiniana de legationibus⁴⁾, Grosius, editor Francogallus, primus omnia fragmenta temporum ordine disponere conatus est, quem secuti sunt Bekkerus et Dindorfius. Ut autem omnia suo loco legerentur, multum aberat, id quod cum alii tum Hauptius et Boissevain saepius monuerunt. Itaque cum ad hanc partem Dionis historiarum recognoscendam accederem, id inprimis egi, ut certum ordinem restituerem, quod mihi nonnullis locis contigisse spero. De causis, quibus adductus priorem ordinem mutavi, alio loco copiosius disserui⁵⁾. Quo in studio

1) Über einige Interpolationen im Dio Cassius, Jahni annal. vol. 101 (1870) p. 750 sqq.

2) H. Haupt, Neue Beiträge zu den Fragmenten des Dio Cassius, Hermes XIV, p. 431—446.

3) de fr. 110, 12 et 19 hoc iam viderat Dindorfius (vol. I, p. 110, a), de fr. 110, 13 et 15 Boissevain Mnemosyne 13, p. 316, n. 1.

4) Excerpta de sententiis et exc. Planudea 1826 demum ab A. Maio edita vol. IX editionis Sturzii continentur.

5) J. Melber, Beiträge zur Neuordnung der Fragmente des

eum optime adiutus essem Zonaræ epitoma historiarum, quem in rebus liberae reipublicae Romanae non minus quam aetatis imperatoriae tradendis Dionis historias interdum ad verbum descripsisse iam pridem constat¹⁾, mihi venit in mentem, nonne eodem iure, quo Xiphilini epitome plerumque minus accurata in Dionis editionibus circumfertur, Zonaræ quoque excerpta digna essent, quae una cum fragmentis ederentur. Ac profecto ex Dindorfi praefatione ad Zonar. vol. I, p. 3 apparet, eum ipsum postea doluisse, quod pauca tantum ex hoc epitomatore Dionis inseruisset aut superstitionibus libris aut perditorum fragmentis. Quod equidem omittere nolui. Ita autem rem institui, ut infra fragmenta ipsa singulae partes epitomae huc pertinentes minoribus litteris impressae legantur; quae verbo tenus cum fragmentis congruunt, diductis litteris imprimenda curavi id potissimum agens, ut luculenter appareat, quam presse Zonaræ Dionis vestigia secutus sit. Itaque et numeros fragmentorum in margine epitomae adposui et in fine fragmentorum Zonaræ locos (secundum editionem Dindorfianam) adnotavi. Ut autem haec excerpta Zonaræ quam maxime potui correcte redderem, optimum codicem Zonaræ²⁾ Parisiis mihi Monachium trans-

Dio Cassius, Sitzungsberichte d. bayr. Akad. d. Wissenschaften 1889, p. 93—118. Pauca^a addidi in Blätter f. d. bayr. Gymn. XXVI, p. 317 sq.

1) W. A. Schmidt, Über die Quellen des Zonaræ (in Dindorfi editione Zonaræ, vol. VI, p. XXV—XLIX). — Diversam sententiam nuper protulit Th. Hulsch, Zu Cassius Dion, in Jahni annal. vol. 141 (1890), p. 290 sqq., qui Zonaræ temporibus prioris partis historiae Dioneae (ab Aeneae in Italiam adventu usque ad Carthaginem Corinthumque deletas) pristinam et genuinam formam non iam exstitisse, sed illa aetate hanc partem ab historia rerum aetatis imperatoriae avulsam iam in brevius contractam fuisse arbitratur. Quo ex breviario praeter Zonaræ epitomam et excerptorum et locorum, qui apud grammaticos rerumque scriptores Byzantinos laudantur, partem fluxisse putat Hulsch. Quam sententiam stare non posse alio loco probabo.

2) Est codex Parisinus, n. 1715, bombycinus, foliorum

missum post Dindorfium denuo contuli, quo factum est, ut pauca quaedam a Dindorfi editione differant.

Restat, ut comparando numeros fragmentorum omnibus proponam, quomodo haec editio a Dindorfiana discrepet.

ed. Dind.	huius ed.	ed. Dind.	huius ed.
fr. 1, 1—3	fr. 1, 1—3	fr. 6, 1a—3	fr. 5, 1—4
2, 1. 2	2, 1. 2	†	5, 5
2, 3	56, 22	6, 4—7b	5, 6—10
2, 4	2, 3	†	5, 11
2, 5	44, 1	7, 1—5	6, 1—5
3	* ¹⁾	8, 1. 2	7, 1. 2
4, 1	*	9, 1—4	8, 1—4
4, 2—15	3, 2—14	10	9
† ²⁾	3, 15	11, 1—7	10, 1—7
†	3, 16	†	10, 8
†	3, 17	11, 8	*
5, 1	4, 1	11, 9	*
5, 2	*	11, 10—20	10, 9—19
5, 3	4, 2	12, 1—11	11, 1—12
†	4, 3	13, 1	*
†	4, 4	13, 2	12, 1
5, 4	4, 5	†	12, 2
5, 5—7	4, 6—8	13, 3. 4	13, 1. 2
5, 8. 9	4, 9. 10	14	14, 4
†	4, 11	†	14, 1
†	4, 12	15, 1	14, 2
5, 10	4, 13	†	14, 3
5, 11—13	4, 14—16	†	14, 5

formae maximae 474, secundum subscriptionem anno 1289 exaratus; optimum eum omnium esse et antiquissimum cum Dindorfius iam pridem intellexit, tum Buettner-Wobst se etiam accuratius demonstraturum esse nuper professus est in Iahni *annal.* 1889, p. 145.

1) fragmenta asterisco notata desunt in hac editione ut spuria.

2) fragmenta, quibus crux adponitur, desunt in ed. Dindorfiana.

ed. Dind.	huius ed.	ed. Dind.	huius ed.
fr. †	fr. 14, 6	fr. 33	fr. 30
15, 2	14, 7	†	31
15, 3	14, 3	34	*
	in fine	35, 1. 2	32, 1. 2
16	15	35, 3	*
17, 1—12	16, 1—12	35, 4	32, 6
17, 13	*	35, 5	32, 3
17, 14. 15	16, 13. 14	35, 6	*
18, 1	*	35, 7. 8	32, 4. 5
18, 2—12	17, 1—11	35, 9—11	32, 7—9
†	17, 12	36, 1—8	33, 1—8
†	17, 13	36, 9	*
19	18	36, 10—31	33, 9—31
20, 1	19, 1	36, 32	
20, 2	*	pars prior	33, 32
20, 3. 4	19, 2. 3	36, 32	
21, 1—3	20, 1—3	pars posterior	35
22, 1—3	21, 1—3	37, 1	
23, 1—5	22, 1—5	pars prior	36
24, 1—6	23, 3—8	37, 1	
24, 7	23, 1	pars posterior	37, 1. 2
†	23, 2	38, 1. 2	38, 1. 2
25, 1—4	24, 1—4	39, 1	39, 1
†	24, 5	39, 2	*
25, 5—7	24, 6—8	39, 3—10	39, 2—9
25, 8	*	40, 1. 2	34, 1. 2
†	24, 9	40, 3—16	40, 1—14
25, 9	* *	40, 17	*
26, 1—3	25, 1—3	40, 18. 19	40, 15. 16
†	25, 4	40, 20	*
27	*	40, 21—40	40, 17—36
28, 1—3	26, 1—3	40, 41	*
29, 1—5	27, 1—5	40, 42. 43	40, 37. 38
30, 1—4	28, 1—4	40, 44	*
31	*	40, 45. 46	40, 39. 40
32	29	40, 47	40, 42

ed. Dind.	huius ed.	ed. Dind.	huius ed.
fr. 40, 48	fr. 40, 41	fr. 56, 2	fr. 53
41	41	57, 1—7	56, 1—8
42	42	57, 8—10	56, 9—11
43, 1—18	43, 1—18	57, 11. 12	56, 13. 14
43, 19. 20	43, 20. 21	57, 13	*
43, 20b	43, 23	57, 14	56, 12
43, 21	43, 22	57, 15—21	56, 15—21
43, 22. 23	43, 24. 25	†	56, 23
43, 24	*	57, 22—26	56, 24—28
43, 25	43, 33	†	56, 29
43, 26. 27	43, 27. 28	57, 27	*
43, 28. 29	*	57, 28—35	56, 30—37
43, 29b	43, 26	†	56, 39
43, 29c	43, 34	†	56, 40
43, 30	43, 29	57, 36	56, 42
43, 31	43, 30	57, 37	*
43, 32	43, 31	57, 38—40	56, 43—45
43, 32a	43, 19	57, 41	*
43, 32b, c, d	43, 35—37	57, 42. 43	56, 46. 47
43, 33	43, 32	57, 44	56, 49 ¹⁾
44	*	57, 45	56, 38 pars prior
45	44, 2		56, 38 pars posterior
46, 1. 2	45, 1. 2	†	56, 41
47	48		56, 50
48	46	57, 46	56, 48
49, 1—7	47, 1—7	57, 47	56, 52—54
50, 1—4	49, 1—4	57, 48	56, 63
51	50	57, 49—51	56, 55—62
52, 1. 2	52, 1. 2	57, 52	56, 64—78
53	51	57, 53—60	57, 1
54, 1—11	52, 3—13	57, 61—75	56, 79—84
55, 1—10	54, 1—10	57, 76	
56, 1	55	57, 77—80c	

1) Serius vidi me hoc fragmentum perperam fragmentis Dionis iterum inseruisse (= Eutrop. 3, 17); ergo delendum est.

ed. Dind.	huius ed.	ed. Dind.	huius ed.
fr. 57, 81	fr. 57, 9	fr. 79, 1—3	79, 1—3
57, 82	56, 85	80	*
57, 83—86	56, 87—90	81—85	80—84
†	57, 2	86	*
58, 1—6	57, 3—8	87—102	85—100
59	56, 86	103, 1. 2	*
60	58	104, 1—7	101, 1—7
61	63	105, 1—4	*
62, 1. 2	59, 1. 2	106—109	102—105
63—65	60—62	†	106
†	64	110, 1—3	107, 1—3
66, 1—4	65, 1—4	110, 4. 5	**
66, 5. 6	**	110, 6—9	107, 4—7
67, 1. 2	66, 1. 2	110, 10	*
68, 1—3	67, 1—3	110, 11	107, 8
69	68	110, 12. 13	*
70, 1	*	110, 14	107, 9
70, 2. 3	71, 2. 3	110, 15	*
70, 4—9	69, 1—6	110, 16	107, 10
71, 1	*	110, 17	*
71, 2	70	110, 18	107, 11
72, 1. 2	72, 1. 2	110, 19	*
73. 74	73. 74	110, 20, 21	107, 12. 13
75	78	111, 1—3	108, 1—3
76—78	75—77		

DE CODICIBUS, QUIBUS INTEGRI DIONIS LIBRI
NOBIS SERVANTUR.

Ut hic omittam vetustissimum codicem Dionis, Vaticanum 1288, libros 78 et 79 continentem, de quo melius in praefatione vol. IV huius editionis disseretur, secundum inter Dionis codices locum obtinet cod. Mediceus n.º 8,

plutei 70 (Ma)¹⁾, membranaceus, formae quadratae, foliorum 244, saeculi fere undecimi, litteris minusculis clare et perspicue perscriptus; compendiis scripturae raro usus est librarius. Ab initio et in fine mutilus hodie incipit a verbis *φείδεται*. *δυναστείας τε ἐρῶν* (l. 36, 1, 1 priorum editionum), desinit medio in vocabulo *ἢ τε οὖν ἡλικία παρ' ἀμφο* (l. 50, 6, 2). Fol. 1 haec continet: *φείδεται*. *δυναστείας τε ἐρῶν* — *προαφείλετο αὐτούς* c. 2, 3; fol. 1': *ὡς καὶ ἐαντιῶ κατὰ τὴν ὁμολογίαν ἐλλ' οὐκ ἐπέλω | προσχωρήσαντας· λέξω δὲ ἤδη καὶ τὸ κατὰ τοῦτον | κ. τ. λ.* Statim igitur ne novo quidem versu distincta ultimum vocabulum capitis 2 *προσχωρήσαντας* sequuntur verba cap. 20 *λέξω δὲ ἤδη κ. τ. λ.* Capitibus 3—19 (= 35, 1—17 in editionibus vetustioribus) caret. Quae tamen olim codici non defuisse demonstratur littera γ, qua notatus est qui nunc primus est quaternio. Duobus igitur quaternionibus olim auctior fuit. Sed praeterea quoque damnum foliorum aliquot et quaternionum passus est. Abscissum est ex hoc primo, olim tertio quaternione folium inter f. 6 et 7 (lacuna est inter c. 36 et 37); quod ei coniunctum fuit fol. 2, tertio foliorum pari 3 + 6 conglutinatum est:

- 1 + 8 (hodie 7)
2 + 7 (periiit)
3 + 6
4 + 5.

Quaternioni tertio (ε') duo folia desunt, primum et ultimum, illud inter folia codicis, ut hodie numerantur, 15' et 16 (l. 37 inter c. 7 *καίτοι παιδὸς αὐτῆς παρὰ* et c. 8 *τοῦτο μόνον κ. τ. λ.*), hoc inter fol. 21' et 22 (ibidem c. 29 inter §. 3 *τὸν Κατρίλιναν* et §. 4 *καὶ οὐκ ἐτόλμησε κ. τ. λ.*). Quae postquam perierunt, quaternio factus est ternio:

- 1 + 8 perierunt
2 + 7
3 + 6
4 + 5.

1) Boissevain, de Cassii Dionis libris manu scriptis, p. 321 sq., quem in describendo codice secutus sum.

Quaternioni 29 (λά) primum folium abscissum est inter f. 222' et 223. Continebat ea, quae l. 48, c. 41, 7—44, 3 a verbis *ἐγένετο μὲν καὶ* usque ad *μετὰ τοῦ Καίσαρος* leguntur in Veneto. Ultimo denique quaternioni (λγ') quintum folium deest inter f. 241' et 242. Desideratur igitur ἢ *ἕνα τοὺς Ἀρμενίους* usque ad *φιλοτιμούμενοι* 49, 39, 5—42, 3.

Quanto auctior olim fuerit in fine Mediceus codex, apparebit ex descriptione codicis Vaticani A.

Singulis libris hic titulus praefixus est: *τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ λζ' (λη sqq.) τῶν Δίωνος ῥωμαϊκῶν*, qui in solo libro 47 (ut in Veneto A quoque) hunc in modum mutatus est: *τάδε ἔνεστιν ἐν τῇ Δίωνος ῥωμαϊκῶν μζ'.*

E Mediceo codice descriptus est, id quod Boissevain p. 323 sq. probavit,

codex Vaticanus 144 (A), chartaceus, formae quadratae, foliorum 282, anno 1439 perscriptus, ut ex subscriptione apparet; integer servatus est, ut ex quaternionum numeris efficitur: in fronte legitur (manu recentiore additum): *πίναξ Δίωνος ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν βιβλία ἐννεακαίδεκα ἀπὸ τοῦ λζου μέχρι τοῦ νδ, ὧν ὁ λς' καὶ ὁ λζ' καὶ ὁ νδ' ἐν μέσῳ ἔλλειπείς.*

βιβλίον λζον ἀναρχον.

βιβλίον λζον ἢ ἀρ. τῷ δ' ἐπιγιννομένῳ ἔτει κ. τ. λ.

Libros igitur Dionis continet 36—54. Incipit ita: f. 1 vs. 1—f. 4 vs. 11: *καὶ ὅτι ἰσχυρῶ τῇ τόχῃ — ὀλίγου διεφθάρη* l. 36, 3—19 (= 35, 1—17 in editionibus vetustioribus). Sequitur f. 4 vs. 12 (novo versu) *δυναστείας τε ἐρῶν* et reliqua prorsus eodem modo, quo in Mediceo A (Ma) leguntur, l. 36, 1. 2; 20 sqq.

Hunc codicem e Mediceo (Ma) descriptum esse ex eo apparet, quod primum, quaecunque folio abscisso perierunt in illo, eadem et ipse omittit vel spatio vacuo relicto additaque nota *λείπει* vel ne indicata quidem lacuna (interdum non vidit librarius singula folia Mediceo defuisse,

quamobrem verba perperam coniunxit); deinde quod versus integri Medicei ab librario codicis Vaticani omisi sunt; accedunt absurda quaedam vitia, nata e lectione Medicei aut depravata aut male intellecta (exempla affert Boissvain p. 323). Ubi autem Vaticanum codicem Medicei esse apographum concessimus, statim sequitur ea parte, qua Vaticanus Mediceo auctior est (libri 36 capita 3—19 et libros 50, 6—54 dico), nondum caruisse Mediceum anno 1439 et in his libris Vaticanum nobis Medicei loco esse.

Qua sententia nisus Boissvain hanc quaestionem instituit de codicis Vaticani initio (p. 324 sq.): „Notum est his capitibus, quibus Luculli expeditio in Armeniam narratur, tamquam libri 35 fragmento ab editoribus prioribus ante verba . . . *φείδεται δυναστείας τε ἐρῶν*, quae librum 36 exordiebantur, locum datum fuisse, Penzelium primum coniecisse haec inter verba *προσχωρήσαντας* (c. 1. extr.), et *λέξω δὲ ἤδη* (cap. 20 in.) esse interponenda. Quam opinionem a Xiphilino ut videbatur confirmatam secutus Bekkerus totum locum in hunc modum disposuit:

1. Xiphilini prima verba (p. 1, 6—20 Dind.) = libri 35 finis.
2. . . . *φείδεται. δυναστείας τε ἐρῶν — προσχωρήσαντας* l. 36, 1. 2.
3. Xiphil. 1, 20—2, 15.
4. . . . *καὶ ὅτι ἰσχυρὰ τῆς τύχης — διεφθάρη* 36, 3—19.
5. *λέξω δὲ ἤδη* sqq. c. 20 sqq.

Hanc tamen dispositionem, quamquam a Dindorfio receptam, genuinam non esse meo quidem iudicio codice Vaticano clare demonstratur.

Primum enim in Mediceo codice, qui incipit hodie a verbis *φείδεται. δυναστείας τε ἐρῶν* post verbum *προσχωρήσαντας* statim eodem versu sequitur *λέξω κ. τ. λ.*, quae cum aptissime inter se cohaereant, causa nulla est, cur disiungantur. Tum capita 3—19 (9½ paginae ed. Dind., quae efficiunt quattuor folia codicis Medicei) ante verba

φείδεται κ. τ. λ. in Mediceo ipso scripta fuisse ex Vaticano apparet. Cuius librarius cum post verbum *διεφθάρη* novum versus inceperit, hoc loco Medicei lacunam indicasse iudicandus est. Unde sequitur anno 1439 hunc statum Medicei fuisse:

Initium deerat.

c. 3—19.

Lacuna.

c. 1. 2. 20 sqq.

Itaque in posterum hoc modo legamus necesse erit:

1. Xiph. 1, 6—15: Initium belli Cretici a Metello gesti.
2. Xiph. 1, 20—2, 12; Dio c. 3—19: Luculli expeditio in Armeniam.
3. Dio 1, 2 (Ex capitis 2 paragraphis 2 et 3 pauca quaedam apud Xiphilinum inveniuntur, 1, 12—20): Finis belli Cretici.
4. Dio c. 20 sqq.: Bellum piraticum.

Ex quaternione igitur secundo (ut videtur), qui nunc cum primo perit totus, quattuor folia eo tempore supererant, quae cum in c. 3—19 nulla lacuna sit, media fuisse verisimile est:

1 + 8	}	perierant
2 + 7		
3 + 6	}	supererant.
4 + 5		

Qua in dispositione hoc solum offendet, quod statuentum erit Xiphilinum bellum Creticum a Dione duobus locis enarratum uno tenore absolvisse. Quod quamquam raro fecit, at fecit tamen etiam alibi. Cf. e. gr. p. 67, 2 (Dind.), ubi lib. 49 c. 11 et 12 excerpens Sex. Pompei necem ex c. 17 interposuit.

Quam dispositionem Boissvaini ego quoque secutus sum in editione. Idem et ipse vidit et publici iuris fecit I. Maisel, observationes in Cassium Dionem, Berlin 1888, p. 14—17.

De extrema parte codicis Vaticani, qua olim auctior fuit Mediceus, haec addit Boissevain p. 325 sq.: „Libro 51 verba ἐπιδιώκων τὴν τε Σεγειανὴν — μετεπέμψατο καὶ ὅς (c. 23, 5—26, 1) sine ullo lacunae indicio omissa sunt. Folium scilicet deerat in Mediceo. Sed eodem libro inter c. 26, 5 πρὸς γὰρ τῷ ὕδατι ἐπέπο et 27, 1 καὶ νεωτερισμὸν ἐμποιοῦντας quaedam desiderari spatio versuum 12 vacuo indicatur, unde patet Mediceum quoque haec lacuna indicata omisisse (ut 48, 4, 3 aliam lacunam significavit) aut habuisse quidem, sed madore vel quavis alia causa ita corrosa vel oblitterata, ut legi amplius non possent. Iterum folium in Mediceo periit lib. 52 inter c. 13 et 14, quod Vaticani librarius non vidit. Libro deinde 54, ubi in Vaticano desiderantur c. 7, 6—19, 4 γενόμενος — τὸν τοῦ Κυρι . . . , quinque folia pura lacunam ostendunt. Verum paulo post librarius aliud agens, cum in Mediceo unum folium perisse non animadvertisset, cum verbis πάντα τᾶλλα ἐκπόμενα c. 23, 3 coniunxit ἔτ' ἐπίστελλον, quae c. 24, 7 leguntur. Litteris denique in ultima pagina, ut fit, evanidis vel parte folii abscissa in libri 54 fine nihil dispicere potuit nisi haec:

τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν Χάτιων πρὸς γὰρ τοὺς
μετέστησαν καὶ τῆς τε χώρας αὐτῶν
τῶν Ῥωμαίων εἰλήφρασαν ἕξα
ἐκάνωσε τὰ δὲ ἐχειρώ
τὴν Ῥώμην σὺν τῷ
ἐν γὰρ τῇ Λουγδά
Κέλτοισ ἐφεδρ
καὶς ἐψήφιστο ἢ
ἐπετέλεσαν
νίου καὶ ἐπὶ Φαβίου.

Ex cod. Vaticano descriptus est Codex Parisinus 1690 (A), chartaceus, olim Mediceus, qui continet libros 36—54.

Codicem Mediceum (Ma) et vetustate et auctoritate aequat Codex Venetus sive Marcianus 395 (Va),

quem Boissevain accuratissime descripsit p. 326—335 his verbis. „Codex est membranaceus, formae maximae, foliorum 251, saeculi fere XI. Singula folia versus tricenos quater-nos continent. Litteris minusculis magnis et pulcherrimis perscriptus est ab una manu, quae siglis fere non usa est. Lineae stilo membranae impressae summas litteras attingunt. Orationes et colloquia appicto ante singulos versus signo > distinguuntur; ubi duo colloquuntur vel duorum adversariorum conciones se invicem excipiunt, posterioris verbis duplex signum >> additur. Tenuioribus litteris uncialibus corrector antiquus et in marginibus et inter lineas multa vitiosa correxit, quae male abundarent, induxit, explevit, quae deessent, plerumque recte. Ex eo autem, quod saepe lectioni depravatae alteram substituatur vitiosam quidem, sed ex qua genuina scriptoris verba erui possint, addatque vocabula, quae de suo supplere non potuerit, apparet, eum vel alium codicem vel fortasse eum ipsum, qui descriptus erat, in corrigendo adhibuisse. (Sequantur exempla.) Mutilus est codex et a capite et in fine. Incipit in medio libro 44, 34 inde a verbis ἀνοή-
τατα νομίσας, desinit 60, 28 in medio vocabulo ὁπότε γε λόγος τις ἐν τῷ δή. . . Sed haec quoque pars, quaternio-nibus aut foliis hic illic deficientibus admodum lacunosa est. Cum librarius primum folium singulorum quaternio-num in summo margine tribus asteriscis et numero notasset in hunc modum:

* * *

κη'

interierunt quidem numeri omnes uno excepto, sed asterisci aut integri aut ex parte certe remanserunt, unde quaternionum singulorum initium certo cognoscitur. Cum praeterea unus numerus (est κη') supersit, nullo negotio unicuique quaternioni suis numerus restitui potest, quo facto iam patebit, quot initio perierint.

fol. quat.

1—8 = ϑ

9—16 = ι

- 17—24 = ια
 25—32 = ιβ
 deest = ιγ | 46, 23, 2 *εἶπερ τινα ἀλήθειαν* — c. 43, 2
ὄχι ὅτι καὶ ἐβούλοντο. Servata haec in
 Mediceo (Ma) paginis 18 editionis Din-
 dorfianae continentur.
- 33—40 = ιδ
 41—48 = ιε
 49—56 = ις
 57—64 = ιζ
 65—72 = ιη
 73—80 = ιθ
 81—88 = κ
 89—96 = κα
 97—104 = κβ
 105—112 = κγ
 113—120 = κδ
 121—128 = κε
 deest = κς | 52, 5, 2 *αὐτοὺς μόνον* — c. 20, 4 *ματι*
γενόμενοι = 15³/₄ pag. ed. Dind. Nu-
 merum 17³/₄ vel 18 paginarum huius
 editionis non expleri lacuna, qua haec
 pars laborat, explicatur. Periiit enim
 post c. 13, 7 finis orationis Agrippae
 et Maecenatis responsionis exordium
 folio in Medic. Ma abscisso, folium
 autem Med. = 2¹/₂ pag. ed. Dind.
- 129—136 = κζ
 137—144 = κη (hic numerus totus superest)
 145—152 = κθ
 153—159 = λ | Tricesimi quaternionis duo folia media
 inter f. 155 et 157 perierant (54, 1, 5
 —6, 2 *δικτάτωρα ἔχων* — *Σιλανὸς ἐσπου-*
δαρ = 4¹/₂ pag. ed. Dind.). Haec a
 manu recentiore, eadem quae passim
 correxit textum, litteris parvis ex alio
 codice (Med. Ma conicit Boissevain)

suppleta sunt in folio chartaceo, qui
 hoc loco insertus numero 156 notatur.

- 160—167 = λα
 168—175 = λβ
 176, 177 λγ | Tricesimi tertii quaternionis haec duo
 folia (quae cohaerent) remanserunt.
 Leguntur in ed. Dind. l. 55, 10, 2—15
ρεῖ ἐαντιὸν δὲ καὶ τοὺς ἐγγόνους —
Ἰουλος ὁ Ἀντωνίου ὡς καὶ fol. 176 et
 ibid. c. 10a, 1—11, 2 *ἐτέρονος ἐκ τῆς*
Αἰγύπτου — *καὶ τὴν μέλλουσαν τῆς ἐπι-*
βουλῆς. Sex folia exciderunt, quae ubi
 exciderint quaerendum. Folium autem
 primum et ei coniunctum octavum,
 itidem quartum quintumque perisse
 apparet. Incertum tantum est, super-
 sitne secundum et septimum an ter-
 tium sextumque:
1—8 periit	1—8 periit
2—7 = f. 176, 177	aut 2—7 periit
3—6 periit	aut 3—6 = f.
	176, 177
4—5 periit	4—5 periit.
- Posteriorem ordinem verum esse, itaque
 inter fol. 175 et 176, itidemque inter
 fol. 176 et 177, denique inter fol. 177
 et 178 bina folia excidisse (nec vero
 inter f. 175 et 176 et 177 et 178
 singula, inter 176 et 177 quattuor)
 eo demonstratur, quod ea parte, quae
 inter fol. 175 et 176 periit, res nar-
 rantur per annos quattuor (a. 748—752
 a. u.) gestae, quae certe spatio unius
 folii absolvi non potuerunt, praesertim
 cum quae fragmenta huius partis a
 Xiphilino (p. 100, vs 19—101, 1 Dind.)
 et in excerptis Valesianis p. 662 et

apud Zonaram (ed. Dind. II, 447, 6—16) nobis servata sunt, iam spatium dimidii folii excedant, neque tamen in his fragmentis quidquam inveniatur de fori Augusti inauguratione, quam hic narasse Dionem ex indice huius libri cognovimus.

178—185 = λδ

186—189 = λε | Perierunt quattuor folia media inter f. 187' et 188, l. 55 inter c. 33 et 34.

190—197 = λς

198—201 = λζ | Interiit primum folium eique coniunctum octavum et tertium sextumque. Desunt igitur singula folia l. 56, 22, 2 inter καὶ τὰ τε et τὸ μὲν πρῶτον, c. 24, 5 inter καὶ ὅτι καὶ et μετὰ τὴν, c. 28, 6 inter ἰδιωτῶν καὶ et τὸ τε συνέδριον, c. 32, 1 denique inter καίτοι τὰς et χρόνων.

202—209 = λη

210—217 = λθ

Hic lacuna est quaternionum minimum duorum (quae enim ex hac parte excerpterunt Xiphilinus et Eclogarii Constantiniani Zonarasque iam quaternione uno comprehendi nequeunt). Desinit codex in verbis καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐπετίθεισε ἅπε 57, 17, 8, rursus incipit 58, 7, 2 ἄλλα καὶ ἑαυτῷ ἔθνε. Periiit igitur et titulus et index libri 58. Sequuntur tres quaterniones integri, qui continent folia:

218—225

226—233

234—241

Iterum inter folia 241 et 242 unus duove quaterniones deficiunt, nam plures excidisse probabile non est. Ultima verba fol. 241'

sunt l. 29, 25, 1 ἀπέκτεινε καὶ, prima fol. 242 ἀλλὰ αἰὲ καὶ ἐν παιδείᾳ 60, 2, 1. Itaque intercidit libri 60 et titulus et index. Ex foliis 242—251

242—249 integro quaternione continentur et

250, 251 duo folia sequentis quaternionis sunt, quae non cohaerent. Inter f. 249 et 250 unum tantum folium periit, primum huius quaternionis. Quae continebat, integra supersunt in codicibus alterius classis (l. 60, 17, 7—20, 4 ἐκατέρων — ὡς δ' ἐπὶ ποταμῷ). Inter f. 250 et 251 duo folia exciderunt, quibus legebantur c. 22, 3—26, 2 ἐκείνου μὲν δὴ — εἴτ' οὖν ἐφεξῆς, itidem nobis in illis codicibus servata. Fuit igitur f. 250 secundum, f. 251 quintum huius quaternionis.

Itaque apparet ex numero θ, quo notatus erat, qui nunc primus est quaternio, codicem Venetum olim octo quaternionibus in initio auctiorem fuisse. Quo quaternionum numero cum contineantur paginae ed. Dind. non plus 144 neque tamen multo minus (quaterniones 18—25 cod. Veneti ex. gr. comprehendunt pag. 143 ed. Dind.), codicem nostrum incepisse fere in c. 10—12 libri 41 statuendum est, unde consequi videtur archetypum codicis Veneti, olim quidem exorsum ab ipso libro 41, quo tempore descriptus est, iam damnum aliquot foliorum passum esse. De codicis nostri fine certi nihil affirmaverim nec tamen reticeam veri mihi simillimum videri ultra librum 60 eum non esse progressum, et Veneti archetypum duas decadas comprehedissee, quocum conferenda sunt Suidae verba: „δικαιοῦνται δὲ (sc. libri) κατὰ δεκάδας“. Haec Boissevain de codice Veneto.

Codices alterius classis paucis absolvere licet. De iis Boissevain p. 335 sqq.: „Omnes post renatas litteras scripti ita inter se conveniunt, ut eiusdem stirpis esse eos quivis facile agnoscat. Hoc habent omnes (solo Mediceo B excepto, qui libros 42—60 continet), ut incipiant a

libro 36, finem faciant in libro 60, i. e. ut eos libros complectantur, qui ex parte in Mediceo (Ma), ex parte in Veneto (Va), ex parte denique in utroque inveniuntur. Nec minus in hoc consentiunt, quod in prima parte lacunas Medicei (Ma), Veneti (Va) in tertia exhibent, in media vero habent nullas. Ex quo statim sua sponte apparet hos codices ex ipsis illis vetustissimis esse descriptos."

Omnium codicum inferioris notae archetypum esse intellexit Boissevain codicem Mediceum B (plut. 70, nr. 10); est membranaceus, formae quadratae, foliorum 361, saeculi XV, litteris minusculis nitidissime perscriptus. Sed excepta illa tantula parte, quam in archetypo pessundatam ille nobis servavit (60, 17, 8—20, 2 et 22, 2—26, 2; his enim tribus foliis Venetus, quo tempore Mediceus B ex eo descriptus est, nondum caruit), plane abiiciendus est, nisi quod etiam 52, 5—20, quae deficiente Veneto ex Mediceo (Ma) hausit, ad corrigendas vitiosas lectiones in altero Medicei apographo, Vaticano A (nam Mediceus ipse hodie ultra librum 50, 8 non progreditur) non sine fructu adhibitus est.

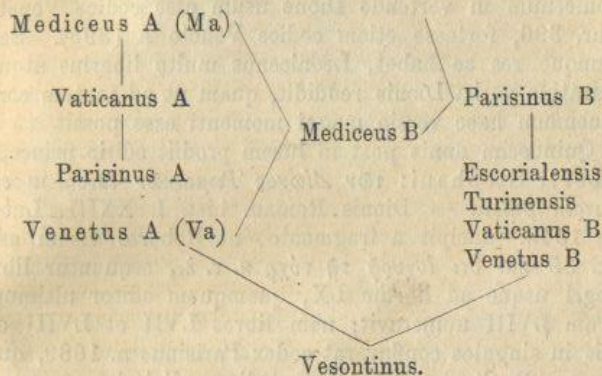
Ex hoc codice Mediceo B descriptus est codex Parisinus B, nr. 1689, nisi quod priorem partem (lib. 36—41) qua caret Med. B, cuius librarius data opera a pugna Pharsalica (lib. 42, 1 ἡ μὲν οὖν μάχη κ. τ. λ.) initium facere instituit, ex Mediceo (Ma) sumpsit, id quod apparet lacunis, quae folio abscisso in Mediceo ortae in Parisino B repetuntur. Adhiberi igitur potest Parisinus B ad Vaticani A fidem exigendam in capitibus 3—19 libri 36 (olim 35, 1—17), quibus Mediceus A (Ma) hodie caret. Ex hoc codice Robertus Stephanus Dionem primus edidit.

Ex codice Parisino fluxerunt:

- cod. Taurinensis, Nr. 76, chartaceus, saec. XVI,
- cod. Venetus B, Nr. 396, saec. XV,
- cod. Vaticanus B, Nr. 993, chartaceus, saec. XV,
- cod. Escorialensis.

His sex codicibus alterius classis accedit codex Vesontinus (Z. n. 68, 80), chartaceus, formae maximae, saec. XV, qui partim (lib. 45—56, 13, 2) ex Veneto A (Va), partim ex codice quodam secundae classis descriptus est.

En stemma codicum a Boissevainio p. 345 propositum:

Quo stemmate demonstratur ad textum Dionis constituendum adhibendos esse solos Mediceum A (Ma) (cuius partes agunt Vaticanus A et Parisinus B libro 36, 3—19, Vaticanus A unus in libris 50—54) et Venetum A (Va) (qui libro 60, 17, 7—20, 4 et 22, 3—26, 2 a Mediceo B suppletur), reliquos codices omnes prorsus nihil valere.

DE EDITIONIBUS.

Quas curas viri docti adhuc in Dionem contulerunt, hic temporum ordine enumerabo.

Priusquam qui supererant Dionis libri Graece prelo subiecti sunt, primus libros XXV in Italicam linguam translatos edidit Leoniceus: Dione storico delle guerre et fatti de Romani, tradotto di Greco in lingua vulgare

per M. Nicolo Leonicensi¹). Opera nuovamente venuta in luce, ne piu in lingua alcuna stampata. Impresso in Vinegia per Nicolo d'Aristotile di Ferrara, detto Zopino, nell' anno di nostra salute MDXXXIII del mese di Marzo. (Iterum prodiit haec versio Italica: nuovamente stampata Vinegia MDXLII). — Nuper I. Maisel²) probare studuit Leonicensem in vertendo Dione usum esse codice Veneto B nr. 396, fortasse etiam codice Veneto A (395). Sed utcumque res se habet, Leonicensus multo liberius atque incuratius verba Dionis reddidit, quam ut ad textum constituendum haec versio magni momenti esse possit.

Quindecim annis post in lucem prodiit editio princeps Roberti Stephani: τῶν Ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν ἐκδοσις βιβλία — Dionis Roman. hist. l. XXIII, Lutetiae 1548. Incipit a fragmento, ut Roberto visum est, libri 35 καὶ οὐτὶ ἰσχυροῦ τῆς τύχης κ. τ. λ., sequuntur libri integri usque ad librum LX, quamquam editor ultimum librum LVIII numeravit; nam libros LVII et LVIII ex binis in singulos conflaverat codex Parisinus n. 1689, quo usus est R. Stephanus. Quem codicem dixit ipse in praefatione esse „valde mendosum et accuratam et diligentem castigationem desiderare“. Nicolai Leonicensi versionem Italicam contulerat in usum suum; praeterea adnotationibus suis extrema pagina subiunxit: τῶν ἄλλων γραφικῶν σφαλμάτων ἐπανόρθωσις i. e. emendationes ad aliquot locos Dionis (iterantur in Sturzi ed. vol. VII, p. 28—29).

Nono post editionem Graecam anno 1557 Dionem in linguam Latinam translatum edidit Guilielmus Xylander: „Dionis hist. Roman. l. XXV (i. e. XXXV—LX) interprete G. Xylandro, Basileae 1557. Addidit adnotationes, quibus plurimi loci depravati emendantur vel obscuri explanantur“ (Leguntur emendationes Xylandri in Sturzi ed. vol.

1) Ex versione Italica Leonicensi Dionem in linguam Gallicam transtulit Claude Deroziers, Paris 1542.

2) Observations in Cassium Dionem scripsit I. Maisel, Berolin. 1888, p. 1 sqq.

VII, p. 50—119). Versio Latina confecta est ex editione Roberti Stephani. In calce additus est brevis index Latinus, postea ab Henrico Stephano et Leunclavio auctus.

Anno 1562 prodiit altera versio Italica: Epitoma della historia Romana di Dione, tradotta par M. Franc. Baldelli, Vinegia 1562.

Henricus Stephanus, Roberti filius anno 1591 Lutetiae iterum Graece edidit Dionis Cassii Romanarum historiarum libros XXV (i. e. XXXV—LX) cum G. Xylandri interpretatione Latina eiusque indice Latino paululo auctiore; novum codicem non adhibuit, sed patris editionem secutus est. Nonnullos locos in praefatione corripuit, plures tacite in textu ipso.

Anno proximo, 1592, Francofurti vulgavit Dionem Latine ex Guil. Xylandri interpretatione a se in margine emendata Ioannes Leunclavius. Additi sunt libri XX posteriores, LXI—LXXX (itaque liber inscribitur: Dionis hist. Roman. l. XLVI, aucti studio G. Leunclavi), ex Rerum Rom. epitome I. Xiphilino auctore et G. Blanco interprete, Lutetiae 1551, sequuntur fragmenta de legationibus a Fulvio Ursino 1582 edita Graece et Latine, deinde Leunclavi notae ad omnes libros, quibus plurimi loci emendantur, denique index Latinus paulo auctior quam apud Xylandrum et Henricum Stephanum. (Emendationes Leunclavi recudit Sturz, vol. VII, p. 233—326.)

Aliquanto post mortem Leunclavi (obiit a. 1593) prodiit editio Graecolatina Dionis, quae Leunclavi nomen prae se fert, Hanoviae 1606. Quomodo haec confecta sit, sic explicare posse sibi videtur Reimarus praef. p. XII: „heredes Andreae Wecheli (bibliopolae) cum privilegium haberent Caesareum in omnia Leunclavii scripta eaque non sine lucro divendi experirentur, seu suo motu, seu docti cuiusdam viri hortatu, consilium hoc ceperunt, ut Graeca Latinis et aliorum pariter Dionis interpretum annotationes iterata editione vellent adiungere. Habebant procul dubio exemplum Dionis et Xiphilini ex editione Henrici Stephani, quo usus erat Leunclavius, et ad cuius

marginem praeter correctiones versionis Latinae etiam Graeci textus nonnullas emendationes notaverat, quales nunc in Graeco-latina editione Leunclavi ad marginem comparent." Accesserunt in hac editione praeter textum Graecum Dionis et Xiphilini (a Nerone usque ad Alexandrum Severum) in fine voluminis Roberti Stephani castigationes in Dionem, Guil. Xylandri in Dionem et Xiphilinum, Friderici Sylburgi in Xiphilinum notae (vide Sturz, vol. VII, p. 134—198), Henrici Stephani in Dionem praefatio, et spicilegium in Xiphilinum, Leunclavi ipsius adnotationes, denique Fulvi Ursini notae in excerpta de legationibus. Sequitur index Latinus ex priore editione repetitus.

Cum omnes adhuc editiones ex unico codice eoque admodum mendoso fluxissent, primus nova codicum subsidia conquisivit Reimarus, cuius editio prodiiit Hamburgi 1750: Cassii Dionis Cocoeiani historiae Romanae quae supersunt. Graeca ex codicibus manuscriptis et fragmentis supplevit, emendavit, Latinam versionem Xylandro-Leunclavianam limavit, varias lectiones notas doctorum et suas cum apparatu et indicibus adiecit Hermannus Samuel Reimarus. — Ac primum quidem in usum suum convertit, quae e codice Mediceo Ma publici iuris fecerat Iacobus Gronovius: Supplementa lacunarum in Aenea Tactico, Dione Cassio et Arriano de expeditione Alexandri, Lugduni Bat. 1675. Cum autem Gronovius pater supplementa tantum nonnulla e cod. Med. edidisset, Abrahamus Gronovius filius, quem Reimarus adierat, omnes varias lectiones ex illo codice a patre collectas editori Hamburgensi concessit. Deinde Cardinalis Angelus Marius Quirinus, Brixiae episcopus et bibliothecarius Vaticanus, duos codices Vaticanos Reimaro contulit eorumque varias lectiones cum eo communicavit: codicem Vaticanum 144 (Vat. A) et codicem Vaticanum 993 (Vat. B). His igitur tribus codicibus Reimarus usus est ad textum Dionis constituendum. Accedunt fragmenta *περὶ ἀρετῆς καὶ κατὰς*, quae Valesius anno 1634 Parisiis ediderat et

fragmenta Dionis, quae Valesius ex variis auctoribus, glossariis, Cedreno, Tzetze, Suida, Zonara collegerat. Praeterea usus est exemplo Dionis ex Roberti editione, quod olim Turnebi fuerat, cum notis eiusdem aliorum queviro-
rum doctorum, deinde exemplo altero ex editione Henrici Stephani, in quo Obadia Oddey Britannus et ipse Dionem editurus emendationes suas adnotaverat; aliud exemplum ex editione Leunclaviana postuma inter Fabricii libros invenit, cui doctas emendationes adscripsit quidam, quem Reimarus N appellavit. Denique „ex virorum doctorum scriptis omnes emendationes congessit, quae ad Dionem pertinebant, plures quidem Iacobi Palmerii in exercitationibus ad optimos auctores Graecos p. 242—267, item Iusti Lipsii, Isaaci Casauboni, Claudii Salmasii; pauciores Iac. Cuiacii, Francisci Fabricii Marcodurani, Henr. Norisii, Ezechielis Spanhemii, Thomae Reinesii, Petri Fabri, Lamberti Bos, Tib. Hemsterhuisii, Petri Wesselingii, Io. Alb. Fabricii aliorumque plurimorum, quos suo loco laudavit." Petri Wesselingii epistola critica ad Reimarum missa repetitur a Sturzio, vol. VII, p. 860—863; ibidem Ioh. Iac. Reiskii animadversiones in Dionem Cassium (p. 870—431), quas hic cum Reimaro communicaverat¹).

Anno 1783 prodiiit: Dio Cassius Römische Geschichte aus dem Griechischen übersetzt von Joh. Augustin Wagner, Frankfurt a. Main. 5 Bände.

Quam versionem Germanicam tribus annis post secuta est altera: Des Titus Dio Cassius Kokkeianus Jahrbücher römischer Geschichte. Aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen versehen von Abraham Jacob Penzel, Leipzig 1786—1818. 4 Bände.

Maximi momenti fuerunt, quae Morellius a. 1793 edidit: Dionis Cassii historiarum Romanarum fragmenta cum novis earundem lectionibus a Jacobo Morellio bibliothecae

1) Haec Reimarus notis suis inserere non iam potuit, quia serius acceperat.

Venetae praefecto nunc primum edita. Bassani 1793. Is enim primus animadverterat, quantum valeret cod. Venetus (A) nr. 395 eiusque supplementa et varias lectiones publici iuris fecit. In fine disputationis pauca quaedam affert de codice Veneto (B) nr. 395, quem proxime accedere ad codicem Parisinum Roberti Stephani recte intellexit.

Novam post Reimarum editionem paravit Fridericus Guilielmus Sturz, quae prodit Lipsiae 1824—1825 VIII volum.; accessit anno 1843 vol. IX, quod complectitur excerpta Vaticana ab Angelo Maio edita¹⁾. Sturzius non solum omnem Reimari apparatus cum praefatione, notis criticis et historicis, indicibus recudit, sed etiam operam dedit, ut et ipse quid afferret ad textum emendandum. Codices Mediceos denuo conferendos curavit per Franciscum de Furia, bibliothecae Mediceae Laurentianae praefectum, et utriusque codicis lectiones omnes, non tantum potiores enotavit. Deinde codicem Taurinensem ei contulit Victorius Amadeus Peyronius, seminarii Taurinensis praefectus. Praeterquam quod Wagneri et Penzeli versiones Germanicas ubique respexit, „nonnulla petiit ex epistolis Reimari et Reiskii mutuis, quae in huius vita edita sunt, ex Reimari de vita et scriptis Ioannis Alberti Fabricii commentario, ex Ioannis Toupii emendationibus in Suidam et Hesyrium et alios lexicographos Graecos, ex Gilberti Wakefield Silva critica, denique ex Schaeferi et Lobecki scriptis“.

Editio stereotyp. C. Tauchnitiana, Lipsiae 1829, IV vol. (nova impressio Lipsiae 1870—1877).

Des Dio Cassius Geschichte der Römer übersetzt von Fr. Lorenz. Teil 1. Jena 1826.

Des Dio Cassius römische Geschichte übersetzt von Tafel, 3 Bände, Stuttgart 1831—1844.

1) Antecedunt quinque „Prolusiones de nonnullis Dionis Cassii locis“, quas Sturzius Grimae 1814—1816 emisit.

I. R. C. Krebs, lectiones Diodoreae, Hadamarae 1832. (Insunt nonnullae ad Dionem emendationes.)

Iul. Pflugk, schedae criticae, Gedani 1835.

Iuli Pflugki emendationes ad Dionem Cassium, ex schedis eius edidit I. Marquardt. Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft IV, Nr. 39 u. 40. 1846.

Sequuntur duae editiones eodem fere tempore emissae, Bekkeri et Grosi.

Cassii Dionis Cocceiani rerum Romanarum libri octoginta ab Immanuele Bekkero recogniti, II vol. Lipsiae 1849. In praefatione confessus est se opes criticas praeter eas, quas aut Reiskii Sturziique industria collegisset aut Reiskii ingenium peperisset, frustra requisivisse, unum tantum codicem, Vaticanum 1288, quo libri septuagesimi octavus et nonus continentur non integri, sua gratia longe accuratius quam olim exploratum esse. Eo magis suo ipsius ingenio critico indulsit Bekkerus et multis locis Dionem certis coniecturis emendavit.

Histoire Romaine de Dion Cassius, traduite en français avec des notes critiques, historiques et le texte en regard, collationé sur les meilleures éditions et sur les manuscrits de Rome, Florence, Venise, Turin, Munich, Heidelberg, Paris, Tours, Besançon par E. Gros. Paris 1845—1870. 10 vol. Ouvrage continué par V. Boissée. Grosius denuo contulit codices Vaticanos, Mediceos, Venetos; primus adhibuit codicem Parisinum (A) 1690 et codicem Vesontinum, item codices excerptorum inprimis Turonensem inspexit eorumque varias lectiones omnes enotavit. Grosio mortuo inde a vol. VII. V. Boissée opus continuavit et ad finem perduxit.

Observationes criticae in Cassium Dionem scripsit Arnoldus Hug, Bonnae 1855.

Dindorfi editio prodit Lipsiae 1863—1865 quinque voluminibus. Dindorfum primum rationem codicum perspexisse et qui uni adhibendi essent ad textum constituendum intellexisse iam supra adnotavimus. Eo magis dolendum est, quod praematura morte impeditus est, quo-

minus adnotationes quoque a se promissas editioni adderet, quibus complexurus erat optimorum codicum varias lectiones. — Praeter novam Herwerdeni codicis Vaticani rescripti *περὶ γνωμῶν* collationem D. in usum suum convertit eiusdem auctoris Supplementum emendationum in excerpta Vaticana e Cassio Dione (Spicilegium Vaticanum 1860, p. 172—182).

Adnotationes ad Dionem Cassium scripsit H. I. Heller, Philologus 1864, p. 149—153.

S. A. Naber, *Εἰς Κάσσιον Δίωνα. Μέρος πρῶτον. Λόγιος Ἐπιμής*, 1867, p. 403—424.

S. A. Naber, Over de grondslagen der critiek van Dio Cassius. In Verslagen en mededeelingen der k. academie van wetenschappen. Afdeling Letterkunde, eerste reeks, Deel X, p. 288—314, 1867. — Quibus dissertationibus cum admodum multas emendationes in Dionem praebuit Naber tum altera probare studuit, Dionem voces Atticas, quibus sermonem exornavit, non ex auctoribus ipsis (e Thucydide, Demosthene, aliis) sumpsisse, sed ex Atticistarum, Phrynichi imprimis, compendiis. Quam sententiam minime probabilem reiecit

L. Dindorf, Dio Cassius und Phrynichos; Jahni annales, vol. 99, 1869, p. 1 sqq.

F. K. Hertlein, Conjekturen zu griechischen Prosaikern, Progr. v. Wertheim 1873.

Nonnulla e Dione excerpta insunt in: Excerpta Anonymi Byzantini ex codice Parisino suppl. Gr. 607 A edidit M. Treu (Progr. d. Gymnasiums zu Ohlau 1880).

H. van Herwerden, Lectiones Rheno-Traiectinae, Lugduni-Batav. 1882, p. 78—95 ad Cassium Dionem.

S. A. Naber ad Dionem Cassium, Mnemosyne, nova ser. vol. IV, p. 331, 340, 343, 349; ibid. vol. V, p. 216, 389, 395; ibid. vol. VII, p. 74; ibid. vol. VIII, p. 251; ibid. XIV, p. 75 sqq.; p. 130 sqq.; ibid. XVI, p. 109 sq.

C. G. Cobet, ad Dionem Cassium: Mnemosyne nov. ser. vol. VI, p. 446—448; imitationes, ibid. vol. VII, p. 40—48; ad Dionem Cassium, ibid. vol. X, p. 193—210.

Madvig, adversaria critica III, p. 79 sqq.

Observationes in Cassium Dionem scripsit Ioannes Maisel, Berolin. 1888.

Qui unum alterumve locum Dionis occasione data tractaverunt viri docti, melius ad singulos locos ipsos laudabuntur. Multa enim, quae pertinent ad Dionem emendandum, non iis tantum in libris reperias, qui nomen Dionis prae se ferunt, sed ubi minime requiras, velut in libris de rebus Romanorum, de antiquitatibus Romanorum et publicis et privatis, de rebus illarum gentium, quibuscum Romani bella gesserunt, aliisque. Quare mirum non est me multa fugisse quamquam omnes libros evolvi qui aliquem fructum praebere posse mihi videbantur; qua in re me virorum prudentium veniam impetraturum esse spero.

Scribebam Monachii, mense Iunio 1890.

Dr. I. Melber.

INDEX NOTARUM.

- L. Hac littera in editione fragmentorum eum codicem vel eos codices notavi, quibus excerpta singulorum titulorum servantur; significat igitur in excerptis Peirescianis de virtutibus et vitiis codicem Turonensem, in excerptis de sententiis codicem Vaticanum rescriptum Graecum n. 73, in excerptis de legationibus omnes huius tituli codices a Darmario scriptos.
- V = Valesius (in notis criticis).
 = Valesii editio excerptorum de virtutibus et vitiis, Parisii a. 1634 (in fine singulorum fragmentorum).
- U = Ursinus (in notis criticis).
 = Ursini editio excerptorum de legationibus, Antverpiae a. 1582 (in fine singulorum fragmentorum).
- M = Angeli Mai editio excerptorum de sententiis in veterum scriptorum nova collectione, Romae a. 1827 (in fine singulorum fragmentorum).
- Ma = codex Medicus (A) plutei 70, nr. 8.
 Va = codex Venetus (A) sive Marcianus nr. 395.
 R = Reimarum in editione.
 N = vir doctus in notis marginalibus apud Reimarum; cf. praef. p. XXXIX.
 St = Sturzium in editione.
 B = Bekkerus.
 D = L. Dindorfius.
- Uncis < > inclusa desunt in codicibus, sed a viris doctis suppleta sunt.
 Uncis [] inclusa exstant in codicibus, sed delenda videntur.
 Unci () sunt signum parentheseson.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΣ.

ὁ δὲ Δίων φησὶν ὅτι σπουδὴν ἔχω συγγράφαι 1
 πάνθ' ὅσα τοῖς Ῥωμαίοις καὶ εἰρηνοῦσι καὶ πολεμοῦσιν
 ἀξίως μνήμης ἐπράχθη, ὥστε μηδὲν τῶν ἀναγκαίων
 μήτε ἐκείνων τινὰ μήτε τῶν ἄλλων ποθῆσαι. V p. 569.

. . . πάντα ὡς εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτῶν τισὶ γεγραμ- 2
 μένα, συνέγραψα δὲ οὐ πάντα, ἀλλ' ὅσα ἐξέκρινα. μὴ
 μέντοι μὴδ' ὅτι κεκαλλιεπημένοις, ἐς ὅσον γε καὶ τὰ
 πράγματα ἐπέτρεψε, λόγοις κέχημαι, ἐς τὴν ἀλήθειαν
 αὐτῶν διὰ τοῦτό τις ὑποπεύσῃ, ὅπερ ἐπ' ἄλλων τι-
 νῶν συμβέβηκεν· ἐγὼ γὰρ ἀμφοτέρω, ὡς οἶόν τε ἦν,
 ὁμοίως ἀκριβῶσαι ἐσπούδασα. ἄρξομαι δὲ ὅθενπερ τὰ 3
 σαφέστατα τῶν περὶ τήνδε τὴν γῆν, ἣν κατοικοῦμεν,
 συμβῆναι λεγομένων παρελάβομεν.

τὴν χώραν ταύτην, ἐν ἣ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔστιν
 πεπόλισται . . . M p. 135.

Ἀύσονία δὲ κυρίως, ὡς Δίων γράφει ὁ Κοκκεια- 2
 νός, ἣ τῶν Ἀυρούγκων γῆ μόνη λέγεται, μέσον Καμ-
 πανῶν καὶ Ουόλσκων παρὰ θάλασσαν κειμένη. συχνοὶ
 δὲ καὶ μέχρι τοῦ Λατίου Ἀύσονίαν εἶναι ἐνόμισαν,
 ὥστε καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν ἀπ' αὐτῆς Ἀύσονίαν
 κληθῆναι. Is. Tzetz. ad Lycophr. 44 et 615, 702.

1, 2, 1 <ἀνέγνωκα> suppl. Mai, <ἀνέγνω μὲν> B || 4 ἐπέ-
 τρεψε B, ἐξεπέτρεψε L

2 ἔνθα νῦν ἡ Χώνη ἐστί, χωρίον ἦν πρότερον λεγόμενον Οἰνωτρία, ὅπου ὁ Φιλοκλήτης κατώκησε μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος καὶ Δίων ὁ Κοκκειανὸς καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ γράφοντες ἱστοροῦσιν. idem v. 912.

3 ὅτι περὶ Τυρσηνῶν φησιν ὁ Δίων "ταῦτα γὰρ καὶ προσῆκεν ἐνταῦθα τοῦ λόγου περὶ αὐτῶν γεγράφθαι, ἐτέρωθι καὶ ἄλλο τι καὶ αὐθις αὐ' ἕτερον, ὅτ' ποτ' ἂν ἡ διέξοδος τῆς συγγραφῆς τὸ ἀεὶ παρὸν εὐτρεπίζουσα προστύχη, κατὰ καιρὸν εἰρησεται. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀναγκαίων ἀρκούντως ἔχοντες· τὰ μὲν γὰρ τῶν Ῥωμαίων πάντα κατὰ δύναμιν ἐπέξειμι, τῶν δὲ δὴ λοιπῶν τὰ πρόσφορα αὐτοῖς μόνα γεγράφεται." M p. 136.

3 Δίων καὶ Διονύσιος γράφουσι τὰ τοῦ Κάκου. Tzetz. Hist. 5, 21.

2 οὕτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἧς πρῶτος Πίκος ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐκείσε μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρονόου βοῶν παρεγένετο. καὶ γεννᾷ Λατίνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικός, ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐκείσε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατίνοι

3 πάντες ἐκλήθησαν. πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει ἀπ' Ἡρακλέους οὗτος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἔφημεν, καὶ Λατίνους παρεγένετο. περὶ Λαυρέντιον δὲ προσάκειλε τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, περὶ Νουμίον ποταμόν, ἔχων καὶ τὸν

4 ἐκ Κρεούσης υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκανίον ἢ Ἴλον· ὅπου φα-

2, 2, 1 Χώνη R, Ῥώμη L || 3, 4 τὸ ἀεὶ παρὸν B, τὸ παρὸν L; cf. fr. 18, 6 || 7 ἔχοντες] ἐχέτω? an ἔξει cum Thucyd. 1, 22 extr. Gros, B | 3, 3, 5 Νουμίον V e Zonar. II p. 85, 10, ἴλον L || 6 Ἴλον Potter ex codd., Ἴουλον V

γόντων τῶν μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας σελινίνας οὔσας ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν ἄρτων (οὐ γὰρ εἶχον τραπέζας), ἔτι δὲ καὶ χοῖρον λευκῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ ἀποσκιοτησάσης ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς <ὠνομασμένον> Ἀλβανὸν ὄρος καὶ τριάκοντα τετοκνίας, ἧπερ ἐδήλου, 5 ὅτι τριακοστῷ ἔτει οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον ἔξουσιν, ἐπαύθη τῆς ἀληθείας ἐκ χρησιμοῦ τοῦτο προακηκῶς, θύσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον παρεσκευάζετο κτίσαι πόλιν. ὁ δὲ Λατίνος τοῦτον οὐκ εἶα· 6 ἠττηθεὶς δὲ πολέμῳ δίδωσιν Αἰνεία πρὸς γάμον Λαουινίαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν Λαουίνιον ὠνόμασε. Λατίνον δὲ καὶ Τούρνον τοῦ Ῥουτούλων βασιλέως πολέμῳ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντων Αἰνείας ἐβασίλευσεν. ἀνηρημένου δὲ καὶ Αἰνείου 7 πολέμῳ ἐν Λαυρέντῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ῥουτούλων καὶ Μεξεντίου τοῦ Τυρσηνοῦ, ἐγκύου οὔσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Λαουινίας τὸν Σιλοῦιον, Ἀσκανίος ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν Μεξέντιον πολέμῳ συμβαλόντα νικᾷ τελέως μὴ δεχόμενον τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τοῦ Λατίνου πάντα εἰς ἐτήσιον δασμὸν ζητοῦντα. ἀυξηθέντες δὲ οἱ Λατίνοι, ἐπεὶ καὶ 8 τὸ τριακοστὸν ἔτος ἐνέστη, Λαουινίου μὲν ὑπερεφρόνησαν, Ἀλβανὸν δὲ Λόγγαν ἐτέραν πόλιν ἐκτίσαν ἀπὸ τῆς χοῖρον, τοῦτ' ἔστι λευκὴν μακράν, καὶ τὸ ἐκείσε ὄρος Ἀλβανὸν ἐκάλεσαν ὁμοίως· τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ Λαουίνιον δεύτερον ὑπεστράφησαν. μετὰ δὲ τὴν Ἀσκανίου τελευτὴν οὐχ ὁ Ἀσκα- 9

4, 5 ἀπ' αὐτῆς R, ἀπ' αὐτοῦ L || <ὠνομασμένον> post αὐτῆς ins. V || 5, 1 ἧπερ ἐδήλου] ἧπερ ἐδήλου L || 3 ἐπαύθη τῆς ἀληθείας Potter, ἐπ' αὐτῆς (αὐτοῦ V) τῆς ἀληθείας cod. || 7, 4 τὸν Σιλοῦιον vel glossema esse vel mutila putat R || 8, 2 ἐνέστη τὸ τῆς χοῖρον αἰνίγμα V et R

νίου παῖς Ἰούλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαουινίας Αἰνείου υἱὸς Σιλούιος ἢ κατὰ τινὰς Ἀσκανίου υἱὸς Σιλούιος. Σιλούιου πάλιν ἄλλος Αἰνείας, οὗ Λατίνος, οὗ Κάπυς. Κάπυος δὲ παῖς Τιβερίνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀουεντίνος.

- 10 μέχρι τούτου τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν. τὰ δὲ περὶ Ῥώμης ἐντεῦθεν. Ἀουεντίνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον. βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα ὁ Ἀμούλιος ἐξήλασε καὶ Αἰγέστην τὸν Νομήτορος υἱὸν ἐν
11 κνηγεσίῳ ἀναιρεῖ, τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου, θυγατέρα δὲ τοῦ προσηθέντος Νομήτορος, Σιλουίαν ἢ Ῥεάν Ἰλίαν ἰέρειαν τῆς Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμεῖνῃ· ἐδεδίει γὰρ τινα χρησμὸν λέγοντα ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. διὰ τοι τοῦτο τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνείλε, τὴν δὲ ἰέρειαν τῆς Ἑστίας
12 ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμεῖνῃ. ἢ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδροουμένη ἐγκυος γίνεταί καὶ γεννᾷ Ῥωμόλον καὶ Ῥώμον. καὶ τήνδε μὲν ἐξαίτεται μὴ ἀποθανεῖν ἢ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτηρ, τὰ δὲ βρέφη Φανστούλῳ ποιμένι, Λαυρεντίας ἀνδρὶ, ἔδωκε θῖψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν. ἢ ἢ τούτου γυνὴ λαβοῦσα ἀνέτροφεν· ἔτυχε γὰρ αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν.
13 ἀξήθεντες δὲ ὁ Ῥωμόλος καὶ ὁ Ῥώμος ἐποίμαινον κατὰ τοὺς τοῦ Ἀμουλίου ἀγρούς, ἀνελόντες δὲ τινὰς τῶν τοῦ πάππου Νομήτορος ποιμένων ἐπετηροῦντο. κατασχεθέντος δὲ τοῦ Ῥώμου δραμῶν ὁ Ῥωμόλος τῷ Φανστούλῳ λέγει, καὶ ὅς δραμῶν τῷ Νομήτορι πάντα διηγείται. τέλος ἔγνω Νομήτωρ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ

10, 4 Αἰγέστην] Αἰγέστος audit apud Dionys. Hal. 1, 76 ||
11, 5 ἀναιρεθῆσθαι B || 6 θεᾶς Ἑστίας V et R || 12, 6 περὶ πρὸς V et R

παῖδας ὄντας αὐτούς. οἱ δὲ συναραμένων πολλῶν 14 ἀναιροῦσι τὸν Ἀμούλιον, τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἄλβης παρασχόντες αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζειν ἀπήρξαντο ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Ῥωμόλου ἡλικίας. πρὸ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης, ἣν ἔκτισε Ῥωμόλος περὶ τὴν Φανστούλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ, ἕτερα τετράγωνος ἐκτίσθη Ῥώμη παρὰ Ῥώμον καὶ Ῥωμόλου παλαιότερον τούτων. Is. Tzetz. ad Lycophr. 1232. ergo Dionis sunt, quae leguntur apud Zonaram 7, 3 (vol. II, p. 91, 7—10): ὀκτωκαιδεκα δ' εἶναι Ῥωμόλος ἐνιαυτῶν ἀναγέγραπται, ὅτε τὴν Ῥώμην συνόμισε. ἔκτισε δὲ αὐτὴν περὶ τὴν τοῦ Φανστούλου οἰκῆσιν· ὠνόμαστο δ' ὁ χώρος Παλάτιον.

εἶπον τὴν ἱστορίαν ὀπισθεν πλατέως, ὅπως ἔκτισεν 15 Αἰνείας τὸ Λαουίνιον, κἄν οὔτοι μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασίν. Ὅρα γὰρ, ὅπως φασὶ τὴν ἱστορίαν. χρησμὸν ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἐνθα ἂν οἱ ἐταῖροι αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἐαυτῶν τραπέζας, ἐκεῖ κτίσαι πόλιν. ἐλθόντες οὖν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀπορήσαντες τραπέζων ἄρτοις ἀντὶ τραπέζων ἐχρήσαντο. τέλος δὲ ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας ἦτοι τοὺς ἄρτους. συνελθὼν οὖν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμὸν ἔκτισε τὴν Λαουινίαν πόλιν ἐκεῖσε, κἄν οἱ μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασίν. Is. Tzetz. ad Lycophr. 1250. cf. supra fr. 3, 4.

ὅτι δὲ ἡ Ῥώμη τῆς Λατίνης χώρας ἔστιν, καὶ ὅτι 16 Λατίνου ὁμώνυμοὶ εἰσιν οἱ Λατῖνοι, ὃς Ὀδυσσεῶς καὶ Κίρκης λέγεται, καὶ ὅτι ὁ Τίβερις, Ἀλβουλός ποτε καλούμενος, οὕτω μετεκλήθη ὡς βασιλέως Τιβερίου ἐν αὐτῷ θανόντος, ἄλλαι τε ἱστορίαι βοῶσι καὶ ἡ τοῦ Δίανος. Τιβερίου δὲ ἐνταῦθα ἡ ἱστορία φησὶν οὐ τὸν μετὰ τὸν Ἀγροστον, ἀλλ' ἕτερον ἀρχαιότερον. ὃς,

φασίν, ἐν μάχῃ τελευτήσας καὶ ὑπὸ τοῦ θεύματος παρενεχθεῖς ἐπώνυμον ἑαυτῷ τὸν ποταμὸν ἀφήκε. Eustathius in Dionysium 350.

17 Ἀρκείσιος δὲ Λαέρτης ὡς υἱὸς Ἀρκείσιον, ὃς ἦ παρὰ τὸ ἀρκέω ἀρκέσω ἐρρήθη, ὡς οἷα ἐπαρκεῖν ἀπλῶς δυνάμενος, ὅθεν καὶ ὁ ποδάρκης, ἢ διότι ἄρκος αὐτὸν ἦτοι ἄρκτος θηλάσοι, καθὰ καὶ ἕτερόν τινα ἵππος ἢ αἰξ ἢ ἄλλους τινὰς λύκαινα, ἐν οἷς καὶ οἱ τῶν Ῥωμαίων ἔξαρχοι κατὰ Δίωνα, Ῥώμος δηλαδὴ καὶ Ῥωμύλος, οὓς ἐθήλασε λύκαινα, ἢ παρὰ Ἰταλιώταις λουπα ὃ δὴ ὄνομα μετήκται ἀστειῶς εἰς ἑταιριδῶν προσηγορίαν. Eustathius in Odys. p. 1961, 13—16.

4 ... (οὐ γὰρ ἔστιν οὐτὲ προϊδέσθαι πάντα ἀνθρώπων ὄντι οὐτ' ἀποτροπὴν τῶν ἀναγκαίως ἐσομένων εὑρεῖν) τιμωροὺς τινὰς τῆς ἀδικίας αὐτοῦ ἐκ τῆς κόρης ἐκείνης γεννηθῆναι. M p. 136.

2 ὅτι στασιάζσαντες πρὸς ἀλλήλους Ῥέμος καὶ Ῥωμύλος ἐκδηλον ἐποίησαν, ὅτι τινὲς καὶ πᾶν ἀσφαλέστερον τοὺς κινδύνους τῶν εὐτυχῶν συνδιαφέρουσιν. M p. 136. Περὶ Ῥωμύλου καὶ Ῥέμου Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς Ἱστορεῖ, Δίον τε καὶ Διόδωρος. Io. Tzetz. schol. in Exeg. Hom. II. p. 141, 20.

3 ὠρμημένοις δὲ πρὸς τὴν τῆς πόλεως δόμησιν διαφορὰ συνέβη τοῖς ἀδελφοῖς περὶ τε τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τῆς πόλεως καὶ διὰ μάχης ἐχώρησαν, ἐν ἧ ὁ Ῥώμος ἀπέθανεν. Zonar. 7, 3 (vol. II, p. 90, 7 sqq.). Cf. Haupt, Hermes XIV, p. 441.

4 ὅθεν καὶ ἐνομισθῆ τὸν στρατοπέδου τάφρον τολ-

4, 1, 1 <ὅτι ἐχρήν> vel <ὅτι ἔδει> vel tale quid suppl. Boissevain in fragmenti initio, idem rectius distinxit, <ἔδει δὲ> B || 2, 2 ἐκδηλον B, cf. fr. 18, 10, ἐκδημον L

μήσαντα διελθεῖν παρὰ τὰς συνήθεις ὁδοὺς θανατοῦσθαι. Zonar. ib. p. 90, 16—18.

καὶ αὐτοὶ τε ἐξέμαθον καὶ τοὺς ἄλλους ἐξεδίδαξαν, ὅτι οὐδ' οἱ τιμωρούμενοί τινες κατορθοῦσι πάντως, ὅτι προηδίκηται, οὐδ' οἱ παρὰ τῶν κρειτόνων ἀπειτοῦντές τινα ἀπολαμβάνουσιν αὐτά, ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὰ λοιπὰ προσπολλύνουσιν. M p. 136.

ὅτι ἡ Ἐρσιλία καὶ αἱ ἄλλαι <αἱ> ὁμοφυλοὶ γυναῖκες ἠγορήσασαί ποτε ἀντιπαρατεταγμένους σφᾶς κατέδραμον ἀπὸ τοῦ Παλατίου μετὰ τῶν παιδίων (ἤδη γὰρ τινα ἐγεγένητο) καὶ ἐς τὸ μεσαιχμίον ἐξαπίνης ἐσπεσοῦσαι πολλὰ καὶ οἰκτρὰ καὶ εἶπαν καὶ ἐποίησαν· τοτὲ μὲν γὰρ πρὸς τοὺτους, τοτὲ δὲ πρὸς ἐκείνους βλέπουσαι "τί ταῦτα" ἔφασαν "ποιεῖτε, πατέρες; τί ταῦτα, ἄνδρες; μέχρι ποῦ μαχεῖσθε; μέχρι ποῦ μισήσετε ἀλλήλους; καταλλάγητε τοῖς γαμβροῖς, καταλλάγητε τοῖς πενθεροῖς. φείσασθε πρὸς τοῦ Πανὸς τῶν τέκνων, φείσασθε πρὸς τοῦ Κυρίου τῶν ἐγγόνων. ἐλεήσατε τὰς θυγατέρας, ἐλεήσατε τὰς γυναῖκας· ὡς εἶγε ἀκατάλλaktως ἔχετε, καὶ τις ὑμᾶς σκηπτὸς μανίας εἰσπεσὼν οἰστρεῖ, ἡμᾶς τε, δι' ἧς μάχεσθε, προαποκτείνετε καὶ τὰ παιδία ταῦτα, ἃ μισεῖτε, προαποσφάζετε, ἵνα μηδὲν ἔτι μῆτ' ὄνομα μῆτε σύνδεσμον συγγενείας πρὸς ἀλλήλους ἔχοντες κερδάνητε τὸ μέγιστον τῶν κακῶν, τὸ τοὺς τε πάππους τῶν παιδίων καὶ τοὺς πατέρας τῶν ἐγγόνων φονεύειν." ταῦτά τε ἔλεγον καὶ τὰ ἱμάτια καταρρηξάμεναι τοὺς τε μαστοὺς καὶ τὰς γαστέρας

5, 1 αὐτοὶ] Caeninensesne Crustuminique et Antemnates? B || 6, 1 <αἱ> inseruit D coll. fr. 17, 2, 4; 6, 8 || 5 et 6 τότε — τότε L, accentum mutavit Boissevain || 7, 4 (et 8, 1) ἐγγόνων B, ἐγγόνων L || 6 σκηπτὸς Krebs, μασηκτὸς L || 7 προαποκτείνετε B, προαποκτείνετε L || 11 τε del. Krebs || παιδίων] παιδίων Krebs

γυμνώσασαι, αἱ μὲν αὐταὶ τοῖς ξίφεσι σφῶν ἐνεχρίμ-
πτοντο, αἱ δὲ καὶ τὰ παῖδια αὐτοῖς προσεργίπτον,
ὥστε ἐκείνους καὶ ἐξ ὧν ἤκουον καὶ ἐξ ὧν ἐώρων
κλαῦσαι καὶ τῆς τε μάχης ἐπισχεῖν καὶ ἐς λόγους
αὐτοῦ, ὥσπερ εἶχον, ἐν τῷ κοιμῶντι δι' αὐτὸ τοῦτο
κληθέντι συνελθεῖν. M p. 137.

9 τριβους τριττὸς ἢ τρίτου μέρος. τρισχίλιοι γὰρ
ἄνθρωποι ὀπλίται Ῥωμύλου, ὡς φησὶ Δίων ἐν τῷ πρώτῳ
λόγῳ τῆς ἱστορίας, εἰς τρεῖς ἐνεμήθησαν μοίρας κλη-
θείσας τριβους, τοῦτ' ἐστὶ τριττύας, ἃς καὶ φυλάς
ἀνόμασαν Ἕλληνας. ἐκάστη δὲ τριττὸς εἰς δέκα διη-
ρέθη κορυφῶν ἢτοι φροντιστήρια· κορυφα μὲν γὰρ ἡ
φροντίς λέγεται, καθ' ἐκάστην δὲ κορυφῶν συνιόντες
οἱ εἰς αὐτὴν τεταγμένοι τινὰ τῶν καθηκόντων ἐξ-
10 εφρόντιζον. λέγονται δὲ καθ' Ἕλληνας αἱ κορυφαὶ
φρατρία καὶ φατρία, οἶονεὶ ἑταιρεία, ἀδελφότητες,
συναλλάγματα, συστήματα, παρὰ τὸ τοὺς φρατριάζον-
τας φράζειν ἢ φαίνειν ἀτρέστως καὶ ἀφόβως ἀλλήλοις
τὰ ἴδια βουλήματα· ὅθεν καὶ φράτορες οἱ πατέρες ἢ
συγγενεῖς ἢ διδάσκαλοι, οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετ-
έχοντες. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μετηνέχθη
λέξεως τοῦ φράτηρ, ὃ δηλοῖ τὸν ἀδελφόν. Glossar.
Nom. Labbaei.

11 (καὶ τὸν δῆμον ποπούλους ἀνόμασεν)· ὅθεν καὶ
παρὰ ταῖς βίβλοις ταῖς νομικαῖς ποπουλαρία κέκληται
ἡ δημοτικὴ ἀγωγή. Zonar. 7, 3 (vol. II, p. 91, 17 et 18.
Cf. Haupt, Hermes XIV, p. 441.

12 ἐκείνη (sc. ἡ Ταρπηία) γὰρ ἐφ' ὕδαρ κατελθοῦσα συν-

8, 3 αὐταὶ τοῖς B, αὐτοῖς L || 4 αἱ δὲ καὶ B, αὐτὰς τε καὶ L ||
6 ἐς λόγους Krebs, ἔληγον L || 10, 2 verba οἶονεὶ — συστήματα, 4 ἀλ-
λήλοις, 5 ὅθεν — μετέχοντες ut glossatoris additamenta seclisit R

ελήφθη καὶ ἤχθη πρὸς Τάτιον καὶ ἀνεπέσθη προ-
δοῦναι τὸ ἔργον. Zonar. ib. p. 93, 15—17.

πολὸν γὰρ διαφέρει ἐκ καινῆς τινας κατασταθῆναι 13
ἢ καὶ πρότερον οὔσας ἐπικληθῆναι. M p. 137.

ὅτι ὁ Ῥωμύλος πρὸς τὴν γερούσιαν τραχύτερον 14
διέκειτο καὶ τυραννικώτερον αὐτῇ προσεφέρετο καὶ
τοὺς ὁμήρους τοῖς Οὐνιένταις... καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐκ
ἀπὸ κοινῆς γνώμης, ὥσπερ τὰ πολλὰ ἐγγίνετο. ἀγα-
νακτοῦντας τε ἐπὶ τοῦτῳ αἰσθόμενος ἄλλα τε ἐπαχθῆ
καὶ τέλος εἶπεν ὅτι ἐγὼ ὑμᾶς, ὦ πατέρες, ἐξελεξάμην
οὐκ ἵνα ὑμεῖς ἐμοῦ ἄρχοιτε, ἀλλ' ἵνα ἐγὼ ὑμῖν ἐπι-
τάττοιμι. M p. 138. — Quae leguntur de Romulo
apud Ioannem Antiochenum fr. 32 (Mueller, fr. hist.
gr. IV, p. 552) ex integris Dionis libris hausta esse
videntur. Cf. H. Haupt, Hermes XIV, p. 44, not. 1.

Δίων α' "οὕτω πον φύσει πᾶν τὸ ἀνθρώπινον οὐ 15
φέρει πρὸς τε τοῦ ὁμοίου καὶ τοῦ συνηθούς, τὰ μὲν
φθόνῳ, τὰ δὲ καταφρονήσει αὐτοῦ, ἀρχόμενον." Bek-
keri Anecd. p. 164, 15.

Δίων ἐν α' "ἐν ᾧ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν 16
παραβαλλόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐκινδύνευσεν." ib. p. 165, 27.

τῷ Ῥωμύλῳ καὶ στέφανος ἦν καὶ σκηπτρον αἰτὸν 5
ἔχον ἐπ' ἄκρου καὶ φαινόλης λευκῆς ποδήρης, ἀπὸ τῶν
ἄμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν προφυροῖς ὑφάσμασιν
ἑραβδωμένος, ὄνομα δὲ τῷ φαινόλῳ τόγα, οἶονεὶ
σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγερ, κατ' ἀντίστοιχον· οὕτω

14, 3 Οὐνιένταις, formam Dioneam restituit Boissevain coll.
fr. 24, 1, 4 et Zonar. VII 21, Βιένταις L || <ἀπέδωκε> καθ' ἑαυτὸν
Mai || 7 ἄρχοιτε Krebs, Herw., ἄρχετε L || 16 hoc fragmentum
orationis P. Horati patris filium defendentis esse censet Baum-
garten, die Quellen des Dio in der aelteren roem. Geschichte
p. 2, coll. Liv. 1, 26, 11 || 5, 1, 4 ἑραβδωμένος Herwerden

γὰρ τὸ σκέπειν Ῥωμαῖοι καλοῦσι, καὶ ὑπόδημα φοινο-
κοῦν, κόθορνος ὄνομα αὐτῶ, κατὰ τὸν Κοκκήιον. Io-
annes Laurentius Lydus De magistratibus Reip. Rom.
1, p. 20—22. ergo Dionis sunt verba Zonarae vol. II,
p. 96, 5 (Ῥωμύλος) καὶ πεδίλοις ἐκέχρητο ἐρυθροῖς.

² κατὰ τῆς γῆς γὰρ χέοντες τέφραν ἐκ τῆς ἐστίας
τῆ ἑράβδω ταύτῃ τεχνικῶς ἔγραφον τὰς μαντείας
βλέποντες πρὸς τὸν ἥλιον καὶ λέγοντες τὸ μέλλον.
ταύτην τὴν ἑράβδον Πλούταρχος λίτνον ὀνομάζει,
λίτνους δὲ Κοκκειανὸς Κάσσιος Δίῳ λέγει.

Io. Tzetz. Alleg. Iliadis 1, 28. Cf. Exeg. in Iliad. p. 76, 25.

³ ὅτι ὁ Νουμᾶς ᾤκει ἐν κολωνῶ τῶ Κυριναλίῳ ὀνο-
μασμένῳ ἅτε καὶ Σαβίνος ὢν, τὰ δὲ δὴ ἀρχαία ἐν τῇ
ἑραῶ ὁδῶ εἶχε καὶ τὰς τε διατριβὰς πλησίον τοῦ
Ἑστιαίου ἐποιεῖτο καὶ ἔστιν ὅτε καὶ κατὰ χώραν ἔμενεν.
V p. 569.

⁴ ἐπειδὴ γὰρ εὐ ἡπίστατο τοὺς γε πολλοὺς τῶν ἀν-
θρώπων τὸ μὲν ὁμοφνές σφισι καὶ σύννομον ἐν ὀλι-
γωρία ὡς μηδὲν βέλτιον ἐάντων ὄν ποιουμένους, τὸ
δὲ ἀφανὲς καὶ ἀλλοῖον ὡς καὶ κρείσσον πίστει τοῦ
θείου θεραπεύοντας, χωρίον τέ τι ταῖς Μούσαις ἔρω-
σεν... M p. 138.

⁵ δεῖν γὰρ τοὺς θεοὺς εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης φύ-
λακας ὄντας φόνου καθαρῶς εἶναι· μήτε δὲ ἀκούειν
τι τῶν θείων μήτε ὁρᾶν ἐν παρέργῳ καὶ ἀμελῶς, ἀλλὰ
σχολὴν ἔχοντας ἀπὸ τῶν ἄλλων καὶ προσέχοντας τὴν
διάνοιαν ὡς πράξει μεγίστη τῇ περὶ τὴν εὐσέβειαν.
Zonar. 7, 5 (vol. II, p. 100, 21—26).

4, 1 γε B, τε L || 4 κρείσσον πίστει τοῦ θείου legere sibi
videbatur Mai, κρείσσον ἐξ ἴσου τῶ θείῳ? B

Δίῳ α' βιβλίῳ "ταῦτά τε οὖν ὁ Νουμᾶς ἐνόμι- 6
σεν." Bekk. Anecd. p. 158, 23.

[ἔπειτα καὶ] ὅτι δι' ἐάντων τότε κατέστησαν πίστιν 7
τοῦ θείου λαβόντες, καὶ τούτου αὐτοὶ τε ἐν εἰρήνῃ
καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους παρὰ
πᾶσαν τὴν τοῦ Νουμᾶ ἀρχὴν διεγένοντο, καὶ ἐκεῖνος
οὐκ ἀθεεῖ σφισιν ἐξ ἴσου τῶ Ῥωμύλῳ ὑπάρξαι ἔδοξεν.
φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ σαφέστατα τὰ Σαβίνων εἰδότες ἐν
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἡ Ῥώμῃ ἐκτίσθη, γεγεννησθαι.
οὕτω μὲν δὴ δι' ἀμφοτέρους αὐτοὺς καὶ ἰσχυρὰ ταχὺ 8
καὶ εὐκοσμος ἡ πόλις ἐγένετο, τοῦ μὲν τὰ πολεμικὰ
αὐτὴν ἀναγκαιῶς ἅτε καὶ νεόκτιστον οὖσαν ἀσκίσαν-
τος, τοῦ δὲ τὰ εἰρηρικὰ προσεκιδιμάξαντος, ὥστ' αὐτὴν
ἐν ἐκατέρῳ ὁμοίως διαπρέψαι. V p. 569.

Δίῳ ὁ Ῥωμαῖος ἀρχαῖον τινα ἤρωα Ἰανὸν λέγει 9
διὰ τὴν τοῦ Κρόνου ξένισιν λαβόντα τὴν γνῶσιν τῶν
μελλόντων καὶ τῶν προὑπαρχόντων καὶ διὰ τοῦτο δι-
πρόσωπον ὑπὸ Ῥωμαίων πλάττεσθαι· ἐξ οὗ τὸν τε
μῆνα κληθῆναι Ἰανουάριον, καὶ τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς γίνεσθαι. Cedrenus vol. I, p. 295,
10 Bekk.

α' βιβλίῳ Δίῳ "καὶ γὰρ ἐν ἀρχαῖς τισι τελευ- 10
ταίων ὀριγνώμενοι καὶ τὰς δαπάνας οὐκ ἀκουσίλους
ὑπομένομεν." Bekk. Anecd. p. 161, 3.

(Νουμᾶς) χρόνον τριετῆ τοῖς ὀγδοήκοντα προσβιά- 11
σας, βασιλεύσας ἔτη ἐπὶ τρισὶ τεσσαράκοντα. Zonar.
7, 5 (vol. II, p. 102, 2). Cf. Haupt, Hermes XIV,
p. 441.

7, 1 ἔπειτα καὶ (sc. Δίῳ φησί) excerpentis, non Dionis
verba esse putat R, quamobrem D iure seclisit || πίστιν] πύ-
στιν R || 6 σαφέστατα τὰ D, τὰ σαφέστατα L

6 Δίωνος β' βιβλίω "δόξαν τὴν ἐκείνων ἐπίπροσθέν
σφισι τῆς ἀυξήσεως ἔσεσθαι." Bekk. Anecd. p. 139, 12.
2 ὅτι [ὁ Τοῦλλος καὶ ὁ Μέττιος] οὐδέτεροι συνεχώ-
ρουν τὴν μετανάστασιν, ἀμφοτέροι δὲ τὰ σφέτερα
περιέστελλον· ὃ τε γὰρ Τοῦλλος πρὸς τε τὴν φήμην
τὴν περὶ Ῥωμύλου καὶ πρὸς τὴν δύναμιν τὴν παροῦ-
σαν καὶ ὁ Φουφήτιος πρὸς τε τὴν ἀρχαιότητα τῆς
Ἄλβης καὶ ὅτι καὶ μητρόπολις ἄλλων τε πολλῶν καὶ
αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων ἦν, ἐπαιρούμενοι μικρὸν οὐδὲν
3 ἐφρόνου. δι' οὖν ταῦτα τῆς ἀμφισβητήσεως ἐκείνης
ἀπέστησαν, περὶ δὲ τῆς ἡγεμονίας διηρέχθησαν· ἀστα-
σια... γὰρ ἐπὶ τοῖς ἴσοις ἀσφαλῶς συμβῆναι σφᾶς
...ρωνιον ἐκ τῆς ἐμφύτου τοῖς ἀνθρώποις πρὸς τε
τὸ ὅμοιον φιλονεικίας καὶ πρὸς τὸ ἄρχεῖν ἐτέρων ἐπι-
θυμίας. πολλὰς δὲ καὶ περὶ τούτου δικαιοσύεις ἀλλή-
λοις προσήνεγκον, εἴ πως ἐκείνης γε οἱ ἕτεροι ὅποτε-
ροῦν ἐθέλουσιν τοῖς ἐτέροις παραχωρήσειαν. οὐδὲν
δ' ἐπέραναν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνίσασθαι συνέθεντο.
M p. 139. Cf. Zonar. 7, 6 (vol. II, p. 102, 12—17).

Zonar. 7, 6 (vol. II, p. 102, 9 sqq.) ἀπαγῆς γοῦν γε-
νομένης παρὰ Ῥωμαίων ἐξ Ἄλβανῶν ὤρησαν πρὸς μάχην
ἐκότεροι· πρὸ δὲ τοῦ συμβαλεῖν κατηλλάγησαν καὶ ἐς μίαν
6,2 πόλιν ἀμφοῖν ἐδόκει συνοικήσαι τοῖς γένεσιν. ἐκάστου δὲ
τῆς οἰκείας ἐχομένου καὶ τὸ ἕτερον εἰς ταύτην
ἀξιοῦντος μετναστεῦσαι ἀπέστησαν τοῦ σκοποῦ.

6,2,1 [ὁ Τοῦλλος καὶ ὁ Μέττιος] del. D || 3,2 ἀστασια... γὰρ
ἐπὶ τοῖς ἴσοις ἀσφαλῶς συμβῆναι σφᾶς... ρωνιον ἐκ τῆς ἐμφύτου
κ. τ. λ. legere potuit Boissvain; ἀστασιάζουσιν — συμβιοῦν (hanc
cod. lectionem enotaverat Mai) σφισιν ἐόντων ἀδύνατον ἐκ τῆς
κ. τ. λ. Herwerden; fortasse ἀστασιάζουσιν — συμβιοῦν σφᾶς ἐόντων
οὐ δύνατον ἐκ τῆς κ. τ. λ. Schenkl || 3 σφᾶς... ρωνιον] οὐδ'
ἐπειρῶντο coniecterat B || 5 φιλονεικίας] φιλανίας i. e. φιλανθρω-
πίας L, corr. B || 6 δὲ B, τε L || 9 ἐπέραναν B, ἐπέρανον L

Δίωνος βιβλίον β' "καὶ μηδὲν ἕτερον δεινὸν προσ- 4
δεχομένους ἐπιθέμενος." Bekk. Anecd. p. 139, 15. Cf.
Zonar. 7, 6 (vol. II, p. 103, 4).

ὅτι ὁ Τοῦλλος πρὸς τοὺς πολεμίους κράτιστος 5

[Zonar. 7, 6 — vol. II, p. 102, 14 sqq.]

εἶτα περὶ τῆς ἡγεμονίας διηρέχθησαν· ὡς δὲ οὐδεὶς
τῶ ἐτέρῳ παρεχόμενος αὐτῆς, ἀγωνίσασθαι συνέθεντο περὶ 6,3
τῆς ἀρχῆς. οὔτε δὲ τοῖς στρατοπέδοις ἴσοις ἐδόκει μαχέ-
σασθαι οὔτε μὴν μονομαχίᾳ κριθῆσεσθαι. ἦσαν δὲ παρ'
ἀμφοῖν τριδύμοι ἀδελφοί, ἐκ μητέρων γεγονότες διδύμων,
ἰσῆλικές τε καὶ ἰσοπαλεῖς τὴν ἰσχύν· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ μὲν
τῶν Ῥωμαίων Πουπλιόρατιοι, οἱ δὲ τῶν Ἄλβανῶν Κουριάται.
τούτους εἰς μάχην προεβάλλοντο παρ' οὐδὲν τὴν πρὸς ἀλ-
λήλους αὐτῶν συγγένειαν θέμενοι. οἱ δὲ ὀπιλάμενοι καὶ
ἐν τῷ μεταίχμιῳ τῶν στρατοπέδων ἀντιπαρταξάμενοι θεοὺς
τε ὁμογύνους ἀνεκαλοῦντο καὶ συνεχῶς ἀνέβλεπον πρὸς τὸν
ἥλιον. συμβαλόντες δὲ ποτὲ μὲν ἀθροοί, ποτὲ δὲ καὶ καθ'
ἕνα ἐμάχοντο. τέλος δὲ τῶν μὲν Ῥωμαίων τῶν δύο πεσόν-
των, τῶν δὲ Ἄλβανῶν ἀπάντων τρωθέντων ὁ Ὁράτιος ὁ
κατάλοιπος, ὅτι τοῖς τρισὶν ἄμα, εἰ καὶ ἄτρωτος ἦν, οὐκ
ἠδύνατο ἀντιτάξασθαι, ἐνέκλινεν, ὡς ἂν διώκοντες αὐτὸν
σκαδασθῶσι· κἀπειδὴ πρὸς τὴν δίωξιν διεσπάρησαν, ἐκάστῳ 6,4
ἐπιτιθέμενος ἅπαντας διεχρήσατο. κἀντεῦθεν τετιμητο·
ὅτι δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν προσαπέκτεινεν ὀλοφυρομένην, ἐπεὶ
τὰ τῶν ἀνεπιῶν σκῦλα εἴωρα φέροντα τὸν Ὁράτιον, φόνου
ἐκρίθη· ἐς δὲ τὸν δῆμον ἐκκλητὸν αἰτήσας ἀφείθη.

οἱ δὲ Ἄλβανοὶ τότε μὲν ὑπήκοοι τῶν Ῥωμαίων ἐγένοντο,
ἕσπερον δὲ τὰς συνθήκας ἀθετήσαντες καὶ ὡς ὑπήκοοι πρὸς
συμμαχίαν κληθέντες, μεταθέσθαι δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους
ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης ἐπιχειρήσαντες καὶ συνεπιθέσθαι
Ῥωμαίοις, γνωσθέντες ἐκολάσθησαν· καὶ πολλοὶ μὲν ἐκτάν-
θησαν καὶ ὁ αὐτῶν ἐξηγούμενος Μέττιος, οἱ ἄλλοι δὲ μετ-
ανάστασιν ἔπαθον, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν Ἄλβα κατεσκάφη,
πεντακῶσιά που ἔτη Ῥωμαίοις νομισθεῖσα μητρόπολις.

πρὸς μὲν οὖν τοὺς πολεμίους ὁ Τοῦλλος κρά- 6,5
τιστος ἔδοξε, τοῦ θείου δὲ παρημέλει. νόσου δ' ἐν-

ἐνομιζέτο, τοῦ δὲ δὴ θείου πάνυ καταφρονήσας παρ-
ημέλει, μέχρις οὗ νόσου λοιμώδους γενομένης καὶ
αὐτὸς ἠρρώσθησε· τότε γὰρ τῶν τε ἄλλων θεῶν δι'
ἀκριβείας ἐπεμελήθη καὶ τοὺς Σαλίους τοὺς Κολλίνους
προσκατέστησε. V p. 569. Cf. Zonar. 7, 6 (vol. II,
p. 103, 19—22).

7 ὅτι συνεῖς ὁ Μάρκιος, ὡς τοῖς βουλομένοις εἰρηνεῖν
οὐκ ἔξαρκεῖ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, οὐδέ ἐστι τὸ ἀπραγμον
ἄνευ τοῦ δραστηρίου σωτήριον, ἀλλ' ὅσῳ τις αὐτοῦ
ὀργιῶται, εὐεπιθετώτερος τοῖς πολλοῖς γίγνεται, μετε-
βάλετο· οὔτε γὰρ τὸ ἐπιθυμοῦν ἡσυχίας ἰσχυρὸν πρὸς

[Zonar. 7, 6 — vol. II, p. 103, 21 sqq.]

σκηψάσης λοιμώδους καὶ αὐτὸς νοσήσας εἰς δει-
σιδαιμονίαν ἀπέκλινεν. ἰσχημέναί μέντοι τοῦ βίου λέ-
γεται τέλος (καταφλεχθεὶς ὑπὸ κεραιῶν ἢ, hic sequitur
Plutarchum, Num. cap. 22 extr.) ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Μαρκίου
Ἄγκου, ὃς θυγατροῦς ἐτύγχανεν, ὡς εἴρηται, τοῦ
Νομά. ἐβασίλευσε δὲ Ῥωμαίων ἔτη δύο ἐπὶ τριάκοντα.

7. ἐπεὶ δ' Ὀστίλλιος ἐτελεύτησε, διεδέξατο τὴν βασιλείαν
ὁ Μάρκιος παρ' ἐκόντων τῶν Ῥωμαίων ταύτην λαβών. ἦν
δὲ τὴν χεῖρα οὐκ ἄρκιος· τὴν γὰρ ἀγκύλην πεπήρωτο, ὅθεν
καὶ Ἄγκος ἐπώνυμον ἴσχηκεν. ἐπιεικῆς δὲ ὢν ἠναγκάσθη
fr. μεταβαλέσθαι καὶ πρὸς στρατείας ἐγράπτετο. οἱ γὰρ λοιποὶ
7,1 Λατῖνοι διὰ τε τὸν τῆς Ἄλβης ὄλεθρον καὶ περὶ ἑαυτῶν
δεδοικότες, μὴ τι πάθωσιν ὅμοιον, δι' ὀργῆς μὲν εἶχον Ῥο-
μαίους, ἕως δὲ περιῆν ὁ Τοῦλλος, δεδιότες ἐκείνου ὡς μά-
χιμον συνεστέλλοντο. τὸν δὲ Μάρκιον εὐεπίθετον ἠγασάμε-
νοι διὰ τὸ εἰρηναῖον τῆς γνώμης τῆ τε χώρα ἐπήλθον καὶ
fr. αὐτὴν ἐλήσαντο. συνεῖς δ' ἐκεῖνος εἰρήνης εἶναι τὸν
7,1 πόλεμον αἴτιον ἐπιτίθεται τοῖς ἐπιθεμένοις καὶ ἀντημύ-

5,5 ἐπεμελήθη] ἐπεμελήθησαν L || 7,1, 3 δραστηρίον σωτή-
ριον Egger, σωτήριον δραστήριον L, cf. Thucyd. 2, 63, 3 || 5 πρὸς
φυλακὴν B, προφυλακῆς L

φυλακὴν ἄνευ τῶν πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἐώρα
ἦν καὶ τὸ τεργνὸν τῆς ἀπραγμοσύνης τάχιστα καὶ
ῥᾶστα τοῖς πέρα τοῦ καιροῦ σπουδάζουσι αὐτὴν ἀπολ-
λύμενον ἠσθάνετο. καὶ διὰ ταῦτα καὶ καλλίω καὶ 2
ἀσφαλεστέραν καὶ παρασκευὴν καὶ φροντίδα τῆς εἰρή-
νης τὸν πόλεμον νομίσας εἶναι πάνθ' ὅσα παρ'
ἐκόντων τῶν Λατίνων μηδὲν σφᾶς ἀδικῶν οὐκ ἠδυ-
νήθη κομίσασθαι, παρὰ ἐκόντων στρατεύσας ἀπέλαβεν.
M p. 139. Cf. Zonar. 7, 7 (vol. II, p. 104, 3 sqq.).

[Zonar. 7, 7 — vol. II, p. 104, 12 sqq.]

νατο καὶ πόλεις εἴλεν αὐτῶν, ὧν μίαν κατέσκαψε, καὶ πολ-
λοῖς τῶν ἀλόντων ὡς αἰχμαλώτοις ἐχρήσατο καὶ ἐς τὴν Ῥώ-
μην δὲ συχνούς ἐτέρους μετώκισεν. ἀύξανομένων δὲ τῶν
Ῥωμαίων καὶ τῆς χώρας σφίσι προστιθεμένης οἱ πλησιόχωροι
ἤγθοντο καὶ ἑαυτοὺς Ῥωμαίοις ἐξεπολέμωσαν· ὅθεν αὐτῶν
Φιδηνάτας μὲν πολιορκίᾳ ἐκράτησαν, Σαβίνους δ' ἐνάκωσαν
αὐτοῖς τε προσπεσόντες ἐσκεδασμένοις καὶ τὸ σφῶν ἐλόντες
στρατόπεδον, ἐτέρους δ' ἐκφοβήσαντες εἰρηνεῖν καὶ ἄκοντας
παρεσκεύασαν. καὶ ἐπὶ τούτοις Μαρκίω ἐπέλιπε τὸ βιώσιμον
εἶκοσι ἐνιαυτοῦς καὶ τέσσαρας ἄρξαντι καὶ πολλὴν τοῦ
θείου κατὰ τὸν πάππον Νομᾶν ποιουμένῳ τὴν ἐπιμέλειαν.

8. Λούκιος δὲ Ταρκύνιος τὴν ἀρχὴν ἠκραιώσατο, ὃς Δη-
μαράτου μὲν ἦν παῖς Κορινθίου, φυγόντος δὲ καὶ εἰς πόλιν
Τυρσηνίδα Ταρκυνίαν ἐγκατοικήσαντος ἐξ αὐθυγενοῦς γυναι-
κὸς ἐκείνῳ ἐτέχθη, Λουκούμων ὀνομασθεὶς. πολλὰ μέντοι πα-
τρῶθεν διαδεξάμενος, ὅτι μὴ τῶν πρωτείων παρὰ τῶν Ταρ-
κυνησίων ὡς ἐπηλυσ κατήξλωτο, πρὸς τὴν Ῥώμην μετανα-
στεύει τῇ πόλει καὶ τὴν κλήσιν συμεταθέμενος καὶ μετω-
νομάσθη Λούκιος Ταρκύνιος ἐκ τῆς πόλεως, ἐν ᾗ παρῴκει.
λέγεται δὲ μετοικιζομένου αὐτοῦ καταπατὰς ἀρπάσαι τὸν πῖλον,
ὃν εἶχεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ μετεωρισθεὶς καὶ κλέγξας ἐπὶ
πολὺν αὐθις αὐτὸν ἐφαρμόσαι τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ, ὡς ἐντεῦθεν
μηδὲν ἐλπῖσαι μικρὸν καὶ προθύμως τῇ Ῥώμῃ ἐγκατοικῆσαι·

1, 8 ῥᾶστα B, ῥᾶρον L || τοῖς Mai, τοῖς L

8 ὅτι Ταρκύνιος πλούτῳ καὶ συνέσει καὶ εὐτραπελίᾳ πολλῇ πανταχοῦ κατὰ καιρὸν χρώμενος οὕτω τὸν Μάρκιον διέθηκεν, ὥστε καὶ ἐς τοὺς εὐπατρίδας καὶ ἐς τὴν βουλήν ὑπ' αὐτοῦ καταλεχθῆναι, στρατηγὸς τε πολλάκις ἀποδειχθῆναι καὶ τὴν ἐπιτροπείαν τῶν παιδῶν αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλείας πιστευθῆναι· καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις προσφιλεῖς οὐδὲν ἦττον ἦν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐκόντων αὐτῶν ἐπρώτευσεν. αἴτιον δὲ ὅτι πάντα ἀφ' ὧν ἰσχύειν ἐμελλε πράττων οὐκ ἐξεφρόνει, ἀλλ' ἐν τοῖς πρώτοις ὧν συνεστέλλετο. καὶ τὰ μὲν ἐπίπονα καὶ ἀνθ' ἐτέρων καὶ ἐν τῷ φανεροῦ ὑπέμενε, τῶν δὲ δὴ ἠδέων τοῖς τε ἄλλοις ἐθελουτῆς παρεχόρει καὶ [γὰρ] αὐτὸς ἢ οὐδὲν ἢ ὀλίγα καὶ ταῦτα λανθάνων ἐκαρποῦτο. καὶ τῶν μὲν ἀμεινόνων τὴν τε αἰτίαν ἐς πάντας μᾶλλον ἢ ἐς αὐτὸν ἀνήγε καὶ τὴν ἀπόλασιν ἐς τὸ μέσον τῷ δεομένῳ κατετίθει, τὰ δὲ ἀτοπώτερα οὐτ' ἀνέφερον ἐς τινα οὔτε ἐκοινοῦτό τι. πρὸς δὲ

[Zonar. 7, 8 — vol. II, p. 105, 10 sqq.]

fr. 8,1 ὅθεν τοῖς πρώτοις οὐ μετὰ πολὺ συνηρίθμητο. τῷ τε γὰρ πλούτῳ χρώμενος ἀφειδέστερον, συνέσει τε καὶ εὐτραπελίᾳ τοὺς δυνατοὺς οἰκειούμενος ἐς τοὺς εὐπατρίδας καὶ τὴν βουλήν κατελέχθη παρὰ Μαρκίου καὶ στρατηγὸς ἀπεδείχθη καὶ τὴν τῶν παιδῶν ἐκείνου ἐπιτροπείαν καὶ τῆς βασιλείας πεπίστευτο. ἐδείκνυε γὰρ ἑαυτὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, χρημάτων τε τοῖς δεομένοις μεταδιδούς καὶ ἑαυτὸν ἔτοιμον παρέχων, εἴ τις δέοιτο αὐτοῦ εἰς βοήθειαν· φαῦλον δὲ τι οὐτ' ἐπραττεν οὐτ' ἔλεγεν οὐδενί. καὶ εἴ τι πρὸς τινῶν εὖ ἔπασχεν, ἐξῆρε τὸ γινόμενον, εἴ δέ τι καὶ ἐπαχθέστερον αὐτῷ γένοιτο, ἢ οὐδ' ἐλογίζετο τὸ λυποῦν ἢ καὶ φανλίσας παρελογίζετο, οὐ

8, 2, 3 πρώτος B, πρώτοις L || 5 [γὰρ] inclusit B

τούτοις ἐχαρίζετο μὲν πᾶσι τοῖς ἀμφὶ τὸν Μάρκιον ὡς ἐκάστοις καὶ τῷ ἔργῳ καὶ τοῖς λόγοις· τῶν τε γὰρ χρημάτων ἀφειδῶς ἀνήλισκε καὶ ταῖς σπονδαῖς, εἴ τις τι αὐτοῦ δεηθείη, ἐτοίμως ἐχοῖτο· φαῦλον δὲ <τι> ἐς οὐδένα οὔτε ἔλεγεν οὔτε ἐπραττεν οὐδὲ ἐς ἀπέχθειαν ἐκὼν οὐδενί καθίστατο. καὶ προσέτι, ἃ μὲν εὖ ὑπὸ τινῶν ἔπασχεν, ἐπὶ τὸ μείζον ἀεὶ ἐλάμβανε, τὰ δὲ δυσχερέστερα ἦτοι τὴν ἀρχὴν οὐδὲ προσεποιεῖτο ἢ καὶ φανλίσας παρ' ἐλάχιστον ἤγε καὶ οὐχ ὅσον οὐκ ἡμύνετο τινα ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ εὐηργέτει, μέχριπερ

[Zonar. 7, 7 — vol. II, p. 105, 22 sqq.]

μόνον τε οὐκ ἡμύνετο τὸν λελυπηκότα, ἀλλὰ καὶ εὐηργέτει. τούτοις αὐτὸν τε τὸν Μάρκιον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἐχειρώσατο καὶ δόξαν ἀνδρὸς ἐκτίσατο σοφοῦ τε καὶ ἀγαθοῦ.

ἀλλ' οὐ προσέμεινε μέχρι τέλους αὐτῷ ἡ ὑπόληψις. τοῦ Μαρκίου γὰρ τελευτήσαντος κακῶς περὶ τοὺς ἐκείνου διέτηθ' ἄλλοις καὶ τὴν βασιλείαν ἐσφτερίσατο. τῆς τε γὰρ βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τοὺς τοῦ Μαρκίου παῖδας χειροτονεῖν μελλόντων ἐκείνος τῶν βουλευτῶν τε τοὺς δυνατωτάτους μετήλθε καὶ τοὺς ὀρφανοὺς πόρρω ποι προπέμψας εἰς θήραν, οἷς τε εἶπε καὶ οἷς ἔπραξεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν ψηφίσασθαι παρεσκεύασεν ὡς ἀνδρωθεῖσιν αὐτὴν δῆθεν τοῖς παισὶν ἀποδώσουσι. ἐγκρατῆς δὲ καταστάς τῶν πραγμάτων οὕτω τοὺς Ῥωμαίους διέθετο, ὥστε μηδέποτε ἐθελήσειν ἀνθελίσθαι τοὺς παῖδας ἐκείνου· καὶ τὰ μειράκια δὲ πρὸς ἑσθιῶν ἐθίζων τὰς τε ψυχὰς αὐτῶν καὶ τὰ σώματα σὺν χάριτι δὴ τινι ἔφθειρε. δεδιῶς δὲ καὶ οὕτως ἔχων ἰσχὴν ἑαυτῷ ἐν τῷ συνεδρίῳ περιποιήσατο. τοὺς γὰρ φίλως αὐτῷ ἐκ τοῦ δήμου διακειμένους περὶ διακοσίους ἐς τοὺς εὐπα-

3, 5 <τι> insertum e Zonara, om. L || 8 ἐπὶ Salmasius, ὑπὸ L || ἀεὶ ἐλάμβανε B, διελάμβανε L || 10 φανλίσας] ἐφανλίσας Reiske || ἡμύνετο L, ἡμύνετο V

4 καὶ ἐκείνον ἐξενίκησεν. ἐκ μὲν οὖν τούτων σοφίας τινὰ δόξαν ἄτε καὶ τὸν Μάρκιον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν πάντας χειρωσάμενος ἐκτίσαστο, ἐκ δὲ δὴ τῶν ἔπειτα ἀπιστεῖσθαι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐποίησεν ὡς ἦτοι δολεροῦς φύσει ὄντας ἢ καὶ πρὸς τὰς δυνάμεις τὰς τε τύχας καὶ τὴν γνώμην ἀλλοιουμένους. V p. 570. Cf. Zonar. 7, 8 (vol. II, p. 105, 10—26).

[Zonar. 7, 8 — vol. II, p. 106, 12 sqq.]

τριάδας ἐνέγραψε καὶ τοὺς βουλευτὰς καὶ οὕτω τὴν τε γεροσύνην ἑαυτὸν καὶ τοὺς πολλοὺς ἐποίησαστο. καὶ τὴν στολήν πρὸς τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἤμειψεν. ἢ δὲ ἦν ἱμάτιον καὶ χιτῶν ὀλοπόφυρα καὶ χρυσόπαστα, στέφανός τε λίθων χρυσοδέτων καὶ σκήπτρον δίφρος τε ἐλεφάντινα, οἷς καὶ μετὰ ταῦτα οἱ τε ἄλλοι καὶ οἱ τὴν αὐτοκράτορα ἔχοντες ἡγεμονίαν ἐχρήσαντο. καὶ τεθρίπῳ ἐν τοῖς ἐπινικίοις ἐπόμπενυσε καὶ ἑαβδούχους διὰ βίου δώδεκα ἔσχε.

πάντως δὲ καὶ ἄλλα πλείω ἐκαινοτόμησεν ἄν, εἰ μὴ τις Ἄττος Ναούιος τὰς φυλάς αὐτὸν βουλευθέντα μετακομῆσαι κεκώλυκεν, ὃς οἰωνιστὴς ἦν οἷος οὐχ ἕτερος γέγονε. τοῦτον ὑβρίσαι διὰ τὴν ἐναντίωσιν ὀργισθεὶς καὶ τὴν τέχνην ἐξουθενῆσαι διεμελέτησεν ὁ Ταρκύνιος. λαβὼν οὖν ἐν τῷ κόλπῳ ἀκόνην τε καὶ ξυρὸν ἐς τὸν δῆμον παρήλθεν ἔχων ἐν νῶ τμηθῆναι τῷ ξυρῷ τὴν ἀκόνην, πρᾶγμα τῶν ἀδυνάτων· εἰπὼν τε ὅσα ἐβούλετο, ἐπεὶ Ἄττος ἀντέλεγεν ἐντονώτατα, μηδὲν ὑφιέμενος “εἰ μὴ φιλονεικῶς ἀντιλέγεις” ἔφη “ἀλλ’ ἀληθῆ λέγεις, ἐπὶ πάντων τούτων ἀπόκριναί μοι, εἰ ὁ κατὰ νοῦν ἔχω ποιῆσαι γενήσεται.” ὁ δὲ Ἄττος αὐτοῦ που οἰωνισάμενος παραντία “καὶ πᾶν γε” εἶπεν “ὦ βασιλεῦ, ὃ διανοῆ ἔσται ἐπιτελής.” “οὐκοῦν” ἔφη “τὴν ἀκόνην ταύτην λαβὼν τῷ ξυρῷ τούτῳ διάτεμε· τοῦτο γὰρ γενέσθαι διανενόημαι.” ὁ δὲ ἔλαβέ τε αὐτὴν εὐθύς καὶ διέκοψε. θαναμάσας δὲ ὁ Ταρκύνιος ἄλλας τε τιμὰς ἐκείνῳ παρέσχε καὶ χαλκῆς εἰκόνας ἤξιώσε καὶ οὐδὲν ἔτι τῆς πολιτείας ἠλλοίωσε πρὸς πάντα τε συμβούλῳ τῷ Ἄττῳ ἐκέχρητο.

4, 2 τινὰ B, τινὸς L || 4 ἀπιστεῖσθαι] ἀπιστήσαι οἱ Reiske

[Zonar. 7, 8 — vol. II, p. 107, 11 sqq.]

μαχεσάμενος δὲ Λατίνοις ἀποστατήσασιν, ἔπειτα καὶ Σαβίνοις εἰς τὴν Ρωμαῖδα ἐμβαλοῦσι συμμαχουμένοις ὑπὸ Τυρσηνῶν ἀπάντων ἐκράτησε. τῶν δὲ τῆς Ἑστίας ἱερείων, ὡς παρθενεύειν διὰ βίου νενομίσται, φωράσας τινὰ συμφθαρεῖσαν ἀνδρὶ ὑπόγειν τινὰ κατασπενάσας ὑποδρομὴν προμήκη, κλίην τε θεῖς ἐν αὐτῇ καὶ λύχνον καὶ τράπεζαν σιτίων ὑπόπλεων, ἐκεῖ τὴν φθαρεῖσαν προπεμπομένην ἐκόμισε καὶ ζῶσαν εἰσεγαγὼν ἐγκατακοδόμησε. καὶ οὕτω τὰς τὴν παρθενίαν μὴ τηρούσας τῶν ἱερείων ἐξ ἐκείνου τιμωρεῖσθαι κεκράτηκεν· οἱ δὲ ταύτας αἰσχύνοντες εἰς ξύλον τὸν ἀγῆνα δίκουρον ἐμβάλλονται ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ μετὰ τοῦτο γυμνοὶ αἰκίζόμενοι ἀποφύχουσιν.

ἐπέθεντο μὲντοι τῷ Ταρκύνιῳ οἱ τοῦ Μαρκίου παῖδες, ἐπεὶ μὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς παρεχώρει, ἀλλὰ τινὰ Τούλλιον τεχθέντα οἱ ἐξ αἰχμαλωτίδος προῆγε πάντων· ὃ δὴ μάλιστα τοὺς εὐπατριδας ἐλύπει. ὦν τινες προσεταιρισάμενοι αὐτῷ ἐπεβούλευσαν δύο τινὰς χωριτικῶς ἐσταμένους, ἀξίνας καὶ δρεπάνους ὠπλισμένους αὐτῷ ἐπιθέσθαι παρασπενάσαντες. οἱ ἐπεὶ μὴ ἀγοράζοντι τῷ Ταρκύνιῳ ἐνέτυχον, ἐπὶ τὰς θύρας τῶν βασιλείων ἦγον ἀλλήλοις δῆθεν διαμαχόμενοι καὶ οἱ ἐλθεῖν εἰς ὄψιν ἐδέοντο. καὶ τυχόντες τούτου εἰς λόγους ἀλλήλοις ἀντικατέστησαν καὶ δικαιολογουμένῳ τῷ ἐνὶ προσέχοντα τὸν Ταρκύνιον ὁ ἕτερος κατειργάσαστο.

9. ὁ μὲν οὖν Ταρκύνιος τοιοῦτον ἔσχε τέλος τριάκοντα καὶ ὀκτὼ βασιλεύσας ἐνιαυτούς, τὴν δὲ τῆς Ρώμης βασιλείαν ὁ Τούλλιος διεδέξατο συνεργίᾳ τῆς τοῦ Ταρκυνίου γυναικὸς Τανακυλίδος. τοῦτον δὲ γυνὴ τις Ὀκρυσία καλουμένη, Σερουλιῶν Τουλλίῶν ἀνδρὸς Λατίνου εὐνέτερα ἐν τῷ πολέμῳ ἀλοῦσα καὶ τῷ Ταρκυνίῳ ἐκαίρεθεισα τέτοκεν ἢ ἐγκύμων οἴκοθεν οὕσα ἢ συλλαβοῦσα μετὰ τὴν ἄλωσιν· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρα. οὗτος ἐς παιδάς ἤδη τελῶν ἐπὶ δίφρου μεθ’ ἡμέραν κατέδαρθε καὶ πῦρ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς πολὺ ἐδόκει ἐξάλλεσθαι. ὅπερ ἰδὼν ὁ Ταρκύνιος διὰ σπουδῆς ἤγε τὸν παῖδα καὶ εἰς ἡλικίαν ἀφιγμένον τοῖς εὐπατριδαῖς καὶ τῇ γεροσσίᾳ συνέταξε.

συλληφθέντων οὖν τῶν τοῦ Ταρκυνίου φονέων μαθοῦσα

9 β' βιβλίω Δίων "ὡς δὲ οὐδὲν ὅ,τι οὐκ ἐπειθάρχουν αὐτῷ." Bekk. Anecd. p. 164, 19. Cf. Zonar. 7, 9 (vol. II, p. 109, 8).

[Zonar. 7, 9 — vol. II, p. 108, 20 sqq.]

ἢ ἐκείνου γυνὴ καὶ ὁ Τούλλιος τὴν παρασκευὴν τῆς ἐπιβουλῆς οὐ φανερόν αὐτίκα τὸν τοῦ Ταρκυνίου θάνατον ἔθεντο, ἀλλ' ἀνελόμενοι αὐτὸν ὡς ἔτι ἐμπνέοντα ἐθεράπευον δῆθεν κἀν τούτῳ πίστει ἀλλήλοις ἔδοσαν, ὥστε τὸν Τούλλιον τὴν ἀρχὴν ἐληφότες τοῖς παισὶν αὐτῆς ἀνδρωθεῖσιν ἐκστήναι ταύτης. ἐπεὶ δὲ τὸ πλῆθος συνδραμὸν ἐθροῦβει, προκύψασα ἐκ τῶν ὑπερφῶν ἢ Τανακκίλις "μὴ φοβείσθε" ἔφη. "ὁ γὰρ ἀνὴρ μου καὶ ζῆ καὶ ὑμῖν μετ' ὄλιγον ὀφθῆσεται. ἴνα δὲ αὐτὸς τε σχολάζων ὑγιασθῆ καὶ μὴ τι τοῖς πράγμασιν ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀσθενείας εἴη ἐμπόδιον, Τουλλίῳ κατὰ γὰρ τὸ παρὸν τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτρέπει διοικῆσιν." εἶπεν ἐκείνη ταῦτα· οἱ δὲ τὸν Τούλλιον οὐκ ἀκουσίως ἐδέξαντο· ἀγαθὸς γὰρ ἀνὴρ ἔδοκει.

ἔγχειρισθεῖς οὖν ἐκεῖνος τὴν τῶν κοινῶν οἰκονομίαν τὰ fr. 9 πλείω κατ' ἐντολὰς δῆθεν διώκει τοῦ Ταρκυνίου. ὡς δ' ἐν πᾶσιν ἐώρα πειθαρχοῦντας αὐτῷ, τοὺς αὐτόχειρας τοῦ Ταρκυνίου πρὸς τὴν γερούσιαν παρήγαγε διὰ τὴν ἐπιβουλήν τάχα· ἔτι γὰρ ζῆν ἐκεῖνον προσεποιεῖτο. καὶ οἱ μὲν καταψηφισθέντες ἀπέθανον, οἱ δὲ τοῦ Μαρκίου υἱοὶ φοβηθέντες εἰς Οὐλοῦσκους κατέφυγον. κἀκεῖνος τότε τὸν τε θάνατον τοῦ Ταρκυνίου ἐξέφηγε καὶ φανερῶς τῆς βασιλείας ἐπέληπτο. καὶ πρῶτον μὲν τοὺς τοῦ Ταρκυνίου παῖδας προὔβαλλετο ὡς αὐτὸς τὴν ἡγεμονίαν ἐπιτροπεύων, εἶτα πρὸς θεραπειαν τοῦ δήμου ἐτόραπετο ὡς ἥσστα μᾶλλον τὸν ὄμιλον ἢ τοὺς εὐπατριδας ὑποποιήσόμενος, χρήματά τε αὐτοῖς ἐδίδου καὶ γῆν ἐκάστω προσένειμε καὶ τοὺς δούλους ἐλευθεροῦσθαι καὶ φυλετεύεσθαι παρεσκεύασεν. ἀχθόμενων δ' ἐπὶ τούτοις τῶν δυνατῶν ἔταξέ τινα τοὺς ἐλευθερωθέντας τοῖς ἐλευθερώσασσι σφᾶς ἀνθυπουργεῖν. ὡς δὲ χαλεπῶς εἶχον οἱ εὐπατρίδαι αὐτῷ καὶ διεθρόβουν ἄλλα τε καὶ ὅτι μηδενὸς αὐτὸν ἐλομένου τὴν ἀρχὴν ἔχει, συναγαγὼν τὸν δῆμον ἐδημηγόρησε· καὶ πολλὰ ἐπαγωγὰ διαλεχθεῖς αὐτῷ οὕτω διέθετο, ὡς αὐτίκα

[Zonar. 7, 9 — vol. II, p. 109, 28 sqq.]

πᾶσαν αὐτῷ τὴν βασιλείαν ἐπιψηφίσασθαι. ὁ δὲ αὐτοὺς ἀμειβόμενος ἄλλα τε ἐφιλοτιμήσατο καὶ ἐς τὸ συνέδριόν τινας αὐτῶν ἐνέγραψεν. οἳ πάλαι μὲν ἐν πλείστοις ἤττον ἔφερον τῶν εὐπατριδῶν, τοῦ χρόνου δὲ προϊόντος πλὴν τῆς μεσοβασιλείας καὶ τῶν ἱερωσυνῶν τῶν ἴσων μετεῖχον τοῖς εὐπατριδαῖς καὶ διέφερον ἄνευ τῶν ὑποδημάτων οὐδέν. τοῖς γὰρ εὐπατριδαῖς τὰ ὑποδήματα ἀστικά τῆ τε ἐπαλλαγῆ τῶν ἱμάντων καὶ τῷ τύπῳ τοῦ γραμματος ἐκεκόσμητο, ἢ ἐκ τούτων δοκοῖεν ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν τῶν κατ' ἀρχὰς βουλευσάντων κατεῖναι. τὸ γράμμα δὲ ἥδ' φασιν εἶναι ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν ἐκείνων ἀνδρῶν δηλωτικὸν ἢ ἢ ὡς τοῦ τῶν Ῥωμαίων κατάρχον ὀνόματος.

τὸν μὲν οὖν ὄμιλον οὕτως ὁ Τούλλιος ὠκείωσατο, δεισας δέ, μὴ τις στάσις συμβῆ, τὰ πλείστα καὶ ἰσχυρότατα τῶν κοινῶν τοῖς δυνατωτέροις ἐπέτρεψε· καὶ οὕτω σφίσι αὐτοῖς συνεφερόνησεν καὶ τὸ δημόσιον διήγαγον ἄριστα. καὶ πολέμους δὲ τινας πρὸς τε τοὺς Οὐιέντας καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς Τυρσηνοὺς ἐπολέμησεν, ἐν οἷς οὐδὲν ἐπράχθη συγγράμματος ἕξιον. τοὺς Λατίνους δ' ἐπὶ μᾶλλον Ῥωμαίοις βουληθεῖς οἰκειώσασθαι νεῶν τινα ἐκ χρημάτων κοινῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ κατασκευάσαι πέπεικε. καὶ τοῦτον ἀνέθεσαν τῇ Ἀρτέμιδι. περὶ δὲ τῆς νεωκορίας αὐτοῦ διεφέροντο. κἀν τούτῳ Σαβίνος ἀνὴρ βοῦν ἤγε περικαλλῆ πρὸς τὴν Ῥώμην ὡς ἐκ τινος χρησμοῦ θύσων αὐτὴν τῇ Ἀρτέμιδι. ὁ δὲ χρησμός τὸν ἐκείνην θύσαντα ἔλεγε τὴν πατρίδα ἐπανεξῆσειν. τοῦτο δὲ τις τῶν Ῥωμαίων μαθὼν προσῆλθεν αὐτῷ καὶ πρότερον εἶπε δεῖν ἐν τῷ ποταμῷ ἀγνισθῆναι καὶ εἰπὼν ἔπεισε καὶ πείσας ἔλαβε τὴν βοῦν ὡς φυλάξων καὶ λαβὼν ἔθυσεν. ἐσφῆγαντος δὲ τοῦ Σαβίνου τὸ λόγιον οἱ Λατῖνοι καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ προστασίας τοῖς Ῥωμαίοις ἐξέστησαν καὶ ἐς τᾶλλα ὡς κρείττονας σφῶν ἐτίμων αὐτούς.

καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· ὁ Τούλλιος δὲ τοῖς Ταρκυνίοις τὰς θυγατέρας συνώμισε καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῖς ἀποδώσειν ἐπαγγελιάμενος ἄλλοτε ἄλλο τι προφασιζόμενος ἀνεβαλετο. οἱ δὲ οὐδὲν ὑγιὲς ἐφρόνον, ἀλλὰ ἤχθοντο. ὁ δ' ἐν οὐδενὶ λόγῳ τούτους πεποιήτο καὶ τοὺς Ῥωμαίους πρὸς τὸ

10 Δίωνος βιβλίον β' "καὶ τὸν ἀδελφόν, ὅτι μὴ συν-
ῆρετο, λάθρα διὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ φαρμάκοις ἐξ-
ειργάσατο." Bekk. Anecd. p. 139, 17. Cf. Zonar. 7, 9
(vol. II, p. 111, 11 sq.).

2 ὅτι ὁ Ταρκύνιος ἐπεὶ ἰκανῶς ὡς καὶ ἀκόντων τυ-

[Zonar. 7, 9 — vol. II, p. 111, 5 sqq.]

δημοκρατικὸν ἐνήγε καὶ τὸ ἐλεύθερον. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐπὶ
τούτοις ἤσχαλλον οἱ Ταρκύνιοι. ἀλλ' ὁ μὲν νεώτερος, κἂν
ἐγαλέπαιεν, ἔφερε, τῷ δὲ τῷ χρόνῳ προήκοντι οὐκέτι τοῦ
Τουλλίου ἐδόκει ἀνέχεσθαι. ἐπεὶ δὲ μὴ συνευδοκοῦσαν εὗρισκε
fr. 10,1 τὴν γυναῖκα καὶ τὸν ὁμαίμονα, αὐτὸς μὲν τὴν γυναῖκα, τὸν
δ' ἀδελφὸν διὰ τῆς γυναικὸς ἐκείνου φαρμάκοις
διέφθειρε καὶ συναφθεῖς τῇ συνεύῃ τοῦ ἀδελφοῦ τῷ
Τουλλίῳ σὺν αὐτῇ ἐπεβούλευε. καὶ πολλοὺς τῶν τε βουλευ-
τῶν καὶ τῶν εὐπατριδῶν αἰτίας ἔχοντας κατὰ τοῦ Τουλλίου
πέισας συνάρασθαι οἱ ἐξαπινάως μετ' αὐτῶν εἰς τὸ συν-
έδριον παραγέγονεν ἐπομένης αὐτῷ καὶ τῆς γυναικὸς Τουλ-
λίας· καὶ πολλὰ μὲν εἶπε τῆς τοῦ πατρὸς ἀξίας τοὺς παρ-
όντας ἀναμνησκῶν, πολλὰ δ' ἀπέσκωψε πρὸς τὸν Τούλλιον.
ἐπεὶ δ' ἐκείνος ταῦτα μαθὼν ἐπέστη σπουδῇ καὶ τι δὴ καὶ
ἐφθέγγετο, συνήρπασεν αὐτὸν καὶ ἐξάρας ὥσε κατὰ τῶν πρὸ
τοῦ βουλευτηρίου ἀναβαθμῶν. καὶ ὁ μὲν ταραχθεὶς πρὸς
τὴν τοῦ Ταρκύνιου τόλμαν καὶ ὅτι οὐδέ τις αὐτῷ ἐπεκού-
ρησεν, οὐτ' εἶπεν ἔτι οὐδὲν οὐτ' ἐποίησε· Ταρκύνιος δὲ τὴν
τε βασιλείαν εὐθύς παρὰ τῆς βουλῆς ἔλαβε καὶ πέμψας τι-
νάς τὸν Τούλλιον κομιζόμενον οἴκαδε διεχρήσατο. ἡ δὲ θυ-
γάτηρ ἐκείνου ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τὸν ἄνδρα καταφιλήσασα
καὶ βασιλέα προσαγορεύσασα καὶ ἀπιούσα πρὸς τὰ βασιλῆα
τὸ ὄχημα κατὰ τοῦ νεκροῦ τοῦ πατρὸς ὡς εἶχεν ἐπήλασεν.

10. οὕτω μὲν οὖν ὁ Τούλλιος ἤρξε καὶ οὕτως ἀπέθανε
βασιλεύσας τέσσαρας ἑνιαυτοὺς ἐπὶ τεσσαράκοντα, ὁ Ταρκύνιος
δὲ τὴν βασιλείαν παρεληφὼς δορυφόρους κατὰ Ῥωμύλον
ἐαυτῷ περιέστησε καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτοῖς καὶ
οἰκουρῶν καὶ ἀγοράζων ἐκέχρητο. ἐξ ὧν γὰρ αὐτὸς εἰς τὸν
κηδεστήν καὶ ἡ γυνὴ πρὸς τὸν πατέρα ἐποίησαν, καὶ τοὺς

τυραννήσων παρεσκευάσατο, τοὺς δυνατωτάτους πρῶτον
μὲν τῶν βουλευτῶν, ἔπειτα καὶ τῶν ἄλλων συλλαμβά-
νων πολλοὺς μὲν φανερώς, οἷς γε αἰτίαν τινὰ εὐπρεπῆ
ἐπενεγκεῖν ἐδύνατο, πολλοὺς δὲ καὶ λάθρα ἀπεκτίννυε
καὶ τινὰς ὑπερώριζεν. οὐ γὰρ ὅτι τὸν Τούλλιον τινες 3
αὐτῶν μᾶλλον ἢ ἐκείνον ἠγάπησαν, οὐδ' ὅτι γένη καὶ
πλούτους ἢ καὶ φρόνημα εἶχον, ἀνδρεία τε ἐπιφανεῖ
ἢ καὶ σοφία διαπρεπεῖ ἐχρῶντο, τοὺς μὲν ἀμυνόμενος,
τοὺς δὲ προκαταλαμβάνων, φθόνῳ τε καὶ ὑποψίᾳ ἅμα
μίσους ἐκ τοῦ μὴ ὁμοίθους ἐφθειρεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς
πάνυ φίλους πρὸς τὴν μοναρχίαν οἱ συσπουδάσαν-
τας οὐδὲν ἤττον τῶν ἐτέρων ἀπώλλυν νομίζων σφᾶς
ὑπὸ τε τῆς θρασυτήτος καὶ ὑπὸ τῆς νεωτεροποιίας,
ὅφ' ἦς ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν συγκατέπραξαν, κἂν ἄλλῳ
τινὶ αὐτὴν δοῦναι. καὶ τούτου τὸ κράτιστον τῆς βου- 4
λῆς καὶ τῆς ἱππάδος ἀπανάλωσεν οὐδ' ἀντικαθίστη τὸ

[Zonar. 7, 10 — vol. II, p. 112, 8 sqq.]

λοιποὺς ἐδεδίδεσαν. ἐπεὶ δὲ ὡς τυραννήσων παρεσκευ-
fr. 10,2 ἄσατο, τοὺς δυνατωτάτους τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν
ἄλλων συλλαμβάνων ἐκτίννυεν, οἷς μὲν αἰτίαν εἶχεν
ἐπενεγκεῖν, φανερώς ἀναιρῶν, οὓς δὲ λάθρα ἐνίους
δέ γε καὶ ὑπερώριζεν. οὐ γὰρ τοὺς τῷ Τουλλίῳ
προσκειμένους μόνους, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸς τὴν μον-
αρχίαν συναραμένους αὐτῷ προσαπώλλυε καὶ οὕτω
τὸ κράτιστον τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἱππάδος ἀνάλωσε.
μισεῖσθαι τε ὑπὸ παντὸς τοῦ δήμου ἐπίστανε· διὸ
οὐδὲ ἀντικαθίστη τὸ παράπαν ἀντὶ τῶν ἀπολλυ-
μένων τινάς, ἀλλὰ καὶ τὴν γερούσιαν καταλύσαι
παντελῶς ἐπιχειρήσας οὕτε ἀντεισηγεν εἰς αὐτὴν

10, 3, 1 οὐ γὰρ <μόνον> B || 6 μίσους] μίσει? R || 7 φίλους
πρὸς τε τὴν L, φ. τοὺς πρὸς τὴν D, φ. πρὸς τὴν B || συσπου-
δάσαντας D coll. 40, 55, 1; 53, 11, 7; 32, 4; 59, 5, 4; 26, 1; σπου-
δάσαντας L

παράπαν ἐς αὐτοὺς ἀντὶ τῶν ἀπολλυμένων οὐδένα μισεῖσθαι τε γὰρ ὑπὸ παντὸς τοῦ δήμου ἐπίστευε καὶ τὰ τέλη ἐκεῖνα ἀσθενέστατα ἐκ τῆς ὀλιγανθρωπίας ποιῆσαι ἐπεθύμει. καὶ τὴν γε γερουσίαν καὶ καταλύσαι παντελῶς ἐπεχείρησεν πᾶν ἄθροισμα ἀνθρώπων, ἄλλως τε καὶ ἐπιλέκτων καὶ πρόσχημα προστατείας τινὸς ἀπὸ παλαιοῦ ἐχόντων, πολεμιώτατον τυράνῳ νομίζων εἶναι.

5 δείσας δέ, μὴ πῶς οἱ τὸ πλῆθος ἢ καὶ αὐτοὶ οἱ δορυφόροι οἷά που πολῖται ὄντες ἀναγκάσει τοῦ τὴν πολιτείαν σφῶν μεθίστασθαι ἐπαναστῶσιν, ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς οὐκ ἐποίησε τοῦτο, ἐν τρόπῳ δὲ τινι ἐπιτηδεῖν καὶ πανούργῳ κατέπραξεν. οὔτε γὰρ ἀντεσῆγεν ἐς αὐτὴν οὐδένα οὔτε τοῖς καταλοίοις λόγον τι ἄξιον ἐπεκοίνου. συνεκάλει μὲν γὰρ αὐτούς, οὐ μὴν ὥστε καὶ συνδιοικεῖν τι τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο πρὸς τε τὸν ἔλεγχον τῆς ὀλιγότητος σφῶν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ταπεινότητα καὶ καταφρόνησιν ἐξεπίτη-

6 δεσ ἐποίει. τὰ δὲ δὴ πλεῖστα καθ' ἑαυτὸν ἢ καὶ μετὰ τῶν υἱέων, τοῦτο μὲν ὅπως μηδεὶς τῶν ἄλλων μηδὲν δύναίτο, τοῦτο δὲ καὶ κατοικνῶν δημοσιεῦειν ἐν οἷς

[Zonar. 7, 10 — vol. II, p. 112, 19 sqq.]

οὐδένα οὔτε τοῖς οὖσιν ἐπεκοίνου τι λόγον ἄξιον. συνεκάλει μὲν γὰρ αὐτούς, οὐ μὴν ὥστε τι τῶν ἀναγκαίων συνδιοικεῖν, ἀλλ' ἵνα δὴλη αὐτῶν ἢ βραχύτης γίνοιτο ἅπασι, κἀντεῦθεν καταφρονοῖντο· τὰ δὲ πλεῖστα καθ' ἑαυτὸν ἢ καὶ μετὰ τῶν υἱέων ἐπρατε. δυσπρόσιτος τε καὶ δυσπροσήγορος ἦν καὶ τῇ ὑπεροψίᾳ καὶ τῇ ὀμότητι ὁμοίως ἐχρῆτο πρὸς ἅπαντας, καὶ τυραννικώτερον αὐτός τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ προσεφέροντο ἅπασι. διὰ ταῦτα δὲ καὶ τοὺς δορυφόρους

4, 9 τυράνῳ V, τύραννον L || 5, 5 πανούργῳ Wagner, πᾶν αὐτῷ L, πᾶν αὐτὸ V, πᾶν ἀσυνόπτῳ vel ἀντικῷ Reiske

ἐκακούργει, ἐπραττεν, δυσπρόσοδος τε καὶ δυσπροσήγορος ἦν καὶ τῇ ὑπεροψίᾳ τῇ τε ὀμότητι τοσαύτη πρὸς πάντας ὁμοίως ἐχρῆτο, ὥστε καὶ ὑπερήφανος ἀπ' αὐτῶν ἐπικληθῆναι. τὰ τε γὰρ ἄλλα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τυραννικώτερον ἐπραττον, καὶ ποτε πολιτῶν τινὰς ἐν τε τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τοῖς τοῦ δήμου ὄμμασι σταυροῖς τε γυμνοὺς προσέδησεν καὶ ῥάβδοις αἰκισάμενος ἀπέκτεινεν. καὶ τοῦθ' ὑπ' ἐκείνου τότε ἐξευρεθὲν καὶ πολλὰκις ἐγένετο. V p. 573. Cf. Zonar. 7, 10 (vol. II, p. 112, 9—28).

Δίων ἐν β' βιβλίῳ "τὸν γὰρ πατέρα πολλὰ καὶ ἄτοπα ὡς καὶ τυραννοῦντα καὶ παρασπονδοῦντα φανερώς ἐκ συνθήκης λαιδορήσας." Bekk. Anecd. p. 155, 1. Cf. Zonar. 7, 10 (vol. II, p. 113, 5 sqq.).

[Zonar. 7, 10 — vol. II, p. 112, 29 sqq.]

ὑπόπτους ἔχων ἐκ τῶν Λατίνων προσηταιρίσατο δορυφορικὸν καὶ ἐς τὰς τῶν Ῥωμαίων τάξεις Λατίνους ἐνέμιξεν, ἵνα οἱ μὲν Λατῖνοι ἰσομοιρίας τοῖς Ῥωμαίοις τυχόντες εὐνοίαν αὐτῷ ἐντεῦθεν ὀφείλωσι, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἦττον ἐκφοβῶσιν αὐτὸν μηκέτι κατὰ σφῶς ὄντες, ἀλλὰ τοῖς Λατίνοις συνοπιτεύοντες.

Γαουίνους δὲ μάχην συνῆψε καὶ κακῶς μὲν ἠγωνίσαστο, δόλῳ δὲ αὐτοὺς ἐχειρώσατο. ἀντομολῆσαι γὰρ αὐτοῖς Σέξιστῳ ὑπέθετο τῷ υἱῷ· ἵνα δ' εὐπρόσωπος αὐτῷ τῆς αὐτομολίας πρὸφασις γένηται, ἐκεῖνος μὲν τὸν πατέρα φανερώς ὡς 10, 7 ὡς τύραννον καὶ παρασπονδον ἐλοιδορήσεν, ὁ δὲ τὸν υἱὸν ἐμαστίγασέ τε καὶ ἀντημύνατο. εἶτα κατὰ συνθήκας πρὸς Γαουίνους ἐψευδαντομολῆσε χρημάτων τε καὶ ἐταίρους παρειληφώς. οἱ δὲ πιστεύσαντες τῇ σιγητῇ διὰ τε τὴν τοῦ Ταρκυνίου ὀμότητα καὶ ὅτι καὶ τότε πολλὰ καὶ ἀληθῆ τὸν πατέρα ἐκακηγόρει κἀντεῦθεν ἐπιεπολεμῶσθαι αὐτῷ ἐδόκει,

6, 8 πολιτῶν] πολίτας an τῶν πολιτῶν B || 10 σταυροῖς V, σταυρούς L || 12 ἐξευρεθὲν] ἐξευρισθὲν Naber

8 περὶ ἧς δὲ Σιβύλλης νῦν ὁ Ανκόφρων λέγει, Κυ-
μαία ἦν, ἣτις τέθνηκεν ἐν χρόνοις Ταρκυνίου τοῦ
Ἰππερφάνου βίβλους προφητικὰς αὐτῆς τρεῖς ἢ ἐννέα
καταλιποῦσα. ὧν ἢ μίαν ἢ τρεῖς ἐξωνήσαντο οἱ Ῥω-
μαῖοι, τὰς δὲ λοιπὰς τῆς ἐκείνης θεραπαίνης ἀναλω-

[Zonar. 7, 10 — vol. II, p. 113, 16 sqq.]

ἰδέξαντο τε αὐτὸν ἀσμενέστατα καὶ τινὰς ἐπελεύσεις κατὰ τῆς
Ῥωμαϊκῆς χώρας σὺν αὐτῷ ἐποίησαντο καὶ οὐ μετρίως αὐτῇ
ἐλυμήναντο. διὰ ταῦτα γοῦν καὶ ὅτι χρήματα ἰδίᾳ τέ τινα
παρεῖχε καὶ ἐς τὸ κοινὸν ἀνήλισκε δαφιλῶς, ἠρέθη παρ'
αὐτῶν στρατηγὸς καὶ τὴν τῶν πολιτικῶν ἐν αὐτοῖς πραγμά-
των ἐπετροπήν διοίκησιν. ἐπὶ τούτοις λάθρα πέμψας τινὰ
τὰ συμβάντα τε ἐγνώρισε τῷ πατρὶ καὶ πρὸς τὸ μέλλον γνώ-
μην ἤτησεν ἐξ αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπε μὲν τῷ πεμφθέντι οὐδέν,
ἵνα μὴ ἴσως γνωσθεῖς ἐκὼν τι ἢ ἄκων ἐξέλτοι, εἰς δὲ κη-
πον εἰσαγαγὼν αὐτόν, ἐν ᾧ μήκωνες ἦσαν, τὰς κωδύας
αὐτῶν τὰς ὑπερεχούσας ῥάβδῳ κατέκλασε καὶ εἰς γῆν κατε-
στόρεσε καὶ οὕτω τὸν ἀγγελιαφόρον ἀπέπεμψε. καὶ ὁ μὲν
τὸ πραχθὲν τῷ Σέξτω ἀπήγγειλεν ἀσυνέτως ἔχων τῆς πρά-
ξεως, ὁ δὲ τὸν νοῦν συνῆκε τῆς ὑποθήκης καὶ τοὺς ἀξιο-
λογωτέρους τῶν Γαουίνων τοὺς μὲν λάθρα φαρμάκοις δι-
έφθειρε, τοὺς δὲ διὰ τινῶν δῆθεν ληστῶν, ἄλλους δὲ καὶ
ἐκ δικαστηρίων ἀπέκτεινε συνοφαντίας κατ' αὐτῶν πρὸς τὸν
πατέρα προδοσίας πλατιόμενος.

καὶ ὁ Σέξτος οὖν οὕτω τοὺς Γαουίνους μετήλθε καὶ
τοὺς μὲν κρείττους ἀπόλλυε, τῷ πλήθει δὲ τὰ σφῶν διέ-
νειμε χρήματα. καὶ μετὰ τοῦτο τῶν μὲν διαφθαρέντων ἦδη,
τῶν δὲ λοιπῶν ἡπατημένων καὶ πάντα πιστευόντων αὐτῷ
μετὰ τῶν αἰχμαλώτων Ῥωμαίων καὶ τῶν αὐτομόλων, οὓς
πολλοὺς διὰ τοῦτο συνήθροισε, κατέσχε τὴν πόλιν καὶ τῷ
πατρὶ παραδέδωκε. καὶ ὅς ἐκείνης τῷ νίῳ παρεχώρησεν,
αὐτὸς δὲ πρὸς ἄλλα ἐπολέμησεν ἔθνη.

11. τοὺς δὲ τῆς Σιβύλλης χρησμοὺς Ῥωμαῖοις καὶ ἄκων
προσεποίησατο. γυνὴ γάρ τις θεόμαντις, ἦν Σίβυλλαν ὀνόμαζον,
10,8 ἐς τὴν Ῥώμην ἐλήλυθε βιβλία τρία ἢ ἐννέα φέρουσα καὶ

σάσης πυρὶ, ὅτι μὴ ἐδίδουν ἐκείνη ὅσον ἐξήτει χρυσοῖον.
ὁ ὕστερον ποιήσαντες ἐξωνήσαντο ἢ μίαν τὴν κατα-
λειφθεῖσαν ἢ τρεῖς καὶ ἔδοντο Μάρκῳ Ἀκίλιῳ φυλάσ-
σειν. ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς δέσμα βόδς ἐμβαλόντες
ἀνείλον, ὅτι πρὸς μεταγραφὴν ἔδοτο, τὴν δὲ βίβλον ἢ
τὰς βίβλους ὀρύξαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μετὰ λάονα-
κος κατέχωσαν. Io. Tzetz. schol. in Lycophr. 1279.
Cf. Zonar. 7, 11 (vol. II, p. 114, 29 sqq.).

[Zonar. 7, 11 — vol. II, p. 115, 2 sqq.]

ταῦτα πρίασθαι τῷ Ταρκυνίῳ ἐδίδου καὶ τὴν τιμὴν τῶν βι-
βλίων ὥριστο. ἐκείνου δὲ μὴ προσεσηκός αὐτῇ τὸ ἐν ἢ τὰ
τρία τῶν βιβλίων κατέκωσεν. ὡς δ' αὐθις ὠλιγῶρει αὐτῆς
ὁ Ταρκύνιος, καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως διέφθειρε. μελλούσης
δὲ καὶ τὰ ἔτι λοιπὰ καταφλέξειν ἠνάγκασεν αὐτὸν οἱ οἰω-
νισταὶ τὰ γοῦν σωζόμενα πρίασθαι. καὶ ὠνήσατο ταῦτα ὅσον
τὰ πάντα κτήσασθαι ἔμελλε, καὶ δύο βουλευταῖς ἀνδράσι
φυλάσσειν παρέδωκεν. ὡς δ' οὐ πάνυ τῶν γεγραμμένων
συνέλασεν, εἰς τὴν Ἑλλάδα στελλαντες δύο ἄνδρας ἐκείθεν
μισθοῦ ἤγαγον τοὺς ἀγάνωσομένους ταῦτα καὶ ἐρμηνεύ-
σοντας. οἱ δὲ περιόικοι μαθεῖν ἐθέλησαντες ὅτι ποτὲ τὸ
διὰ τῶν βιβλίων εἶη δηλούμενον, τὸν ἕτερον τῶν φυλασ-^{11,8}
σόντων αὐτὰ Μάρκον Ἀκίλιον χρήμασιν ἀναπει-
σαντες μετεγράψαντό τινα. γνωσθέντος δὲ τοῦ ἔρ-
γου ὁ Μάρκος βύρσαις δύο συρραφείσαις ἐμβληθεῖς
κατεποντώθη, ὃ ἐξ ἐκείνου μετέπειτα κατὰ τῶν πατροκτόνων
ἐπεκράτησε γίνεσθαι, ἵνα μήτε ἢ γῆ μήτε τὸ ὕδωρ μήτε ὁ
ἥλιος μανθῇ αὐτοῦ θνήσκοντος.

τὸν δὲ νεὸν τὸν ἐν τῷ Ταρκυνίῳ ὄρει κατὰ τὴν τοῦ
πατρὸς εὐχὴν ἀκοδόμει. τῆς δὲ γῆς εἰς τὴν τῶν θεμελίων
καταβολὴν ἀναρορηγνυμένης ἀνδρὸς νεοθνήτος κεφαλὴ ἀν-
εράνη ἐναμνος ἔτι. ἐπεμψαν οὖν Ῥωμαῖοι πρὸς ἄνδρα Τυρ-
σηνὸν τερατοσκόπον ἐρωτῶντες τὸ διὰ τοῦ φανέντος δηλού-
μενον. ὁ δὲ τὸ σημεῖον εἰς τὴν Τυρσηνίδα μεταθεῖναι μη-
χανησάμενος διάγραμμα ἐπὶ τῆς γῆς ἐποίησατο καὶ εἰς αὐτὸ
τὴν τε τῆς Ῥώμης θέσιν ἐντείνας καὶ τὸ Ταρκύνιον ὄρος

9 ὅτι Λεύκιος Ἰούνιος, ἀδελφῆς Ταρκυνίου παῖς, φοβηθεὶς, ἐπειδὴ τὸν τε πατέρα αὐτοῦ ἀπεκτόνει καὶ προσέτι καὶ τῆς οὐσίας αὐτὸν ἀφήρητο, μωρίαν προσεποιήσατο, εἰ πως αὐτὸς γε περιγένοιτο· καὶ γὰρ εἶδ

[Zonar. 7, 11 — vol. II, p. 116, 1 sqq.]

ἔμελλε τοὺς πρέσβεις ἀνερέσθαι “ἡ Ρώμη αὕτη ἐστὶ; τὸ ὄρος τοῦτό ἐστιν; ἡ κεφαλὴ ἐνταῦθα εὐρέθη;” ἢ ἐκείνων μηδὲν ὑποτοησάντων καὶ συμφωνησάντων ἢ δύναμις τοῦ σημείου εἰς τὸ χωρίον, ἐν ᾧ διεγέγραπτο, μετασταλή. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἐτεγράσατο, οἱ δὲ πρέσβεις παρὰ τοῦ υἱὸς ἐκείνου μαθόντες τὸ τέχνασμα ἐρωτώμενοι “οὐκ ἐνταῦθα” εἶπον “οἰκεῖται ἡ Ρώμη, ἀλλ’ ἐν τῷ Λατίῳ, καὶ τὸ ὄρος ἐν τῇ Ῥωμαίων ἐστὶ, καὶ ἡ κεφαλὴ ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εὐρέθη.” οὕτω δὲ τῷ τερατοσκόπῳ διακρουσθέντος τοῦ μηχανήματος πᾶσαν ἐκείνοι τὴν ἀλήθειαν ἔμαθον καὶ τοῖς πολίταις ἀγγείλαν, ὅτι κράτιστοι ἔσονται καὶ πλείστον ἄξουσιν. ἐλπὶς οὖν κακῆς τούτου αὐτοῖς προσεγένετο. κἀντεῦθεν τὸ ὄρος μετωνομάσθη παρ’ αὐτῶν Καπιτώλιον· καπὶτα γὰρ τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ ἡ κεφαλὴ ὀνομάζεται.

δεηθεὶς δὲ χρημάτων εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ ὁ Ταρκύνιος Ἀρδεάταις ἐπήνεγκε πόλεμον· ὅθεν οὔτε χρήματα προσεκλήσατο καὶ τῆς βασιλείας ἐξέπεσε. γεγόνασι δ’ αὐτῷ καὶ σημεῖα τινα δηλωτικὰ τῆς ἐπιπτώσεως. ἔκ τε γὰρ τοῦ κήπου αὐτοῦ γῦπες νεοσσὸς ἐξήλασαν ἀετῶν, καὶ ἐξ ἀνδροῦνος, ἐν ᾧ συνεισιτῆτο φίλοις, ὄφεις μέγας ἐπιφανεῖς αὐτὸν τε καὶ τοὺς συνοῖτους ἐξέβαλε. διὰ τοῖς ταῦτα ἐς Δελφοὺς Πίτον τε καὶ Ἀρροῦντα τοὺς υἱοὺς ἐπεμψε. τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος χρήσαντος τότε τῆς ἀρχῆς ἐπισείσθαι αὐτὸν, ὅτε κύων φωνῇ ἀνθρωπίνῃ χρίσαστο, ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ἠώρητο μὴ οἰηθεὶς ποτε γενέσθαι τὸ μάντευμα.

fr. 10,9 ἦν δὲ Λούκιος Ἰούνιος ἀδελφῆς τοῦ Ταρκυνίου υἱός, οὗ τὸν πατέρα καὶ τὸν ἀδελφὸν ὁ Ταρκύνιος ἐκτείνεν. οὗτος οὖν καὶ περὶ ἑαυτῷ δεδοικῶς μωρίαν προσεποιήσατο, ταύτην ἑαυτοῦ προστησάμε-

9, 3 αὐτὸν Herwerden, αὐτῶν L || 4 <οὔτω> αὐτὸς Naber

ἠπίστατο, ὅτι πᾶν τὸ ἔμφρον, ἄλλως τε καὶ ὅταν ἐν λαμπρότητι γένους ἦ, δι’ ὑποψίας τοῖς τυραννοῦσι γίννεται. καὶ ἐπειδὴ γε ἄπαξ ἐπὶ τοῦτο ὤρμησεν, ἀκριβέστατα αὐτὴν ὑπεκρίνετο καὶ διὰ τοῦτο καὶ Βροῦτος ἐκλήθη· τοὺς γὰρ εὐήθεις οὕτω πως οἱ Λατίνοι προσηγόρευον. τῷ τε Τίτῳ καὶ Ἀρροῦντι ὥσπερ ἄθυρμα συμπεμφθεὶς βακτηρίαν τινὰ ἀνάθημα τῷ θεῷ φέρειν ἔλεγεν μηδὲν μέγα ὄσα γε ἰδεῖν ἔχουσαν. M p. 139. Cf. Zonar. 7, 11 (vol. II, p. 116, 30—117, 9).

ἐν β’ βιβλίῳ Δίων “ἐπεὶ ἐν τοῦ Πυθίου εὐρέθη” 10 Bekk. Anecd. p. 139, 21.

ὅτι τοῦ Βροῦτου τό τε δῶρον [τοῦτ’ ἐστὶ τὴν 11 βακτηρίαν] ἔσκαπτον, καὶ ὅτι τοῦ θεοῦ τοῖς θεωροῖς περὶ τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας, ὅστις αὐτὴν διαδέξεται ἐπερωτήσασι, θεσπίσαντος τὸν πρῶτον τὴν μητέρα φιλήσαντα τὸ κράτος τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔξειν, τὴν γῆν

[Zonar. 7, 11 — vol. II, p. 117, 3 sqq.]

νος σώτειραν· διὸ καὶ Βροῦτος ἐπεκλήθη· τοὺς γὰρ εὐήθεις οὕτω τοῖς Λατίνοις ἔθος καλεῖν. πλαττόμενος οὖν τὸν μωραίνοντα τοῖς τοῦ Ταρκυνίου παισὶν εἰς Δελφοὺς ἀπιούσι συμπαραλήφθη ὡς ἄθυρμα. ὁ δὲ καὶ ἀνάθημα φέρειν ἔλεγε τῷ θεῷ· τὸ δ’ ἦν βάκτρον τι μηδὲν ἐκ τοῦ φαινομένου ἔχον χρηστόν, ὅθεν καὶ ἐπὶ τούτῳ ὠφλίσκανε γέλωτα. τὸ δ’ ἦν οἶον εἰκὼν τις τῆς κατ’ αὐτὸν προσποιήσεως· κοιλίαν γὰρ αὐτὸ λάθρα χρυσίον ἐνέχεεν ἐνδεικνύμενος δι’ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ φρόνημα αὐτῷ τῷ τῆς μωρίας ἀτίμῳ σῶν καὶ ἐντιμον fr. κατακρύπτεται. ἐρομένων δὲ τῶν τοῦ Ταρκυνίου υἱῶν, 10, 11 τίς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς διαδέξεται, ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸν πρῶτον τὴν μητέρα φιλήσαντα τὸ κράτος ἔξειν. καὶ συνεῖς ὁ Βροῦτος ὡς τυχαίως καταπεσὼν τὴν γῆν κατεφίλησεν αὐτὴν μητέρα πάντων ὑπάρχειν κρίνας ὀρθῶς.

11, 1 [τοῦτ’ — βακτηρίαν] del. Herwerden

ὡς καὶ καταπεσὼν ἄλλως κατεφίλησε νομίσας αὐτὴν
μητέρα πάντων τῶν ἀνθρώπων εἶναι. M p. 140. Cf.
Zonar. 7, 11 (vol. II, p. 117, 14—19).

- 12 ὅτι ὁ Βροῦτος τοὺς Ταρκυνίους ἐκ τοιαύτης αἰτίας
κατέλυσε. συνδειπνοῦντές ποτε ἐν τῇ τῶν Ἀρδεατῶν
πολιορκίᾳ οἱ τε τοῦ Ταρκυνίου παῖδες καὶ Κολλατῖνος
καὶ Βροῦτος ἄτε καὶ ἡλικιωταὶ καὶ συγγενεῖς αὐτῶν
ὄντες ἐς λόγον τινὰ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν γυναι-
κῶν σφῶν κάκ τούτου καὶ ἐς ἔριν, τὴν ἑαυτοῦ γαμέ-
13 τὴν ἐκάστου προκρίνουτος, ἦλθον. καὶ (ἐτύγχανον
<γὰρ> πᾶσαι ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἀποῦσαι) ἔδοξεν
αὐτοῖς ἀντίκα τῆς νυκτός, πρὶν καταγγέλλουσι σφᾶς
γενέσθαι, πρὸς πάσας ἅμα αὐτὰς ἀφιππεῦσαι. ποιή-
σαντες δὲ τοῦτο τὰς μὲν ἄλλας ἐν πότῳ τινὶ εὔρον,
Λουκρητίαν δὲ τὴν τοῦ Κολλατῖνου γυναῖκα ἐριουργ-
14 γοῦσαν κατέλαβον. περιβόητον οὖν ἐπὶ τούτῳ γενο-
μένην ὁ Σέξτος αἰσχῦναι ἐπεθύμησε· τάχα μὲν γὰρ καὶ

[Zonar. 7, 11 — vol. II, p. 117, 20 sqq.]

- fr.
10, 12 οὗτος ὁ Βροῦτος τοὺς Ταρκυνίους κατέλυσε
αἰτίαν τὴν ποτε περὶ τὴν Λουκρητίαν συμβεβηκὸς προστησά-
μενος καὶ ἄλλως μισουμένους παρὰ πάντων διὰ τὸ τυραν-
νικόν τε καὶ βίαιον. ἡ δὲ Λουκρητία θυγάτηρ μὲν ἦν Λου-
κρητίου Σπουρίου, ἀνδρὸς τῶν τῆς συγκλήτου ἐνός, γαμετὴ
δὲ Κολλατῖνου Ταρκυνίου τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τε κάλλει καὶ
fr.
10, 14 σωφροσύνῃ τυγχάνουσα περιβόητος. ταύτην Σέξτος ὁ
τοῦ Ταρκυνίου υἱὸς αἰσχῦναι σπουδάσας ἔθετο
οὐχ οὕτω τοῦ κάλλους αὐτῆς ἐρασθεῖς, ὅσον τῇ ἐπὶ
τῷ σώφρονι δόξῃ ἐπιβουλεύων αὐτῆς. τηρήσας οὖν
τὸν Κολλατῖνον τῆς οἰκίας ἀποδημοῦντα νυκτὸς ἐλ-
θὼν πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς γαμετὴν συγγενοῦς κατ-

13, 2 <γὰρ> ins. V, om. L || 5 πότῳ R Herwerden, quod
probat Schenkl (in convivio luxuriae Liv. 1, 52, 9), λόγῳ L

ἔρωτα αὐτῆς ἔσχεν ὑπερκαλλοῦς οὔσης, ἐπὶ πλείον δὲ
δύως τὴν δόξαν μᾶλλον ἢ τὸ σῶμα διαφθεῖραι ἠθέ-
λησε. καὶ ποτε τηρήσας τὸν Κολλατῖνον πρὸς τοῖς
Ρουτούλοις ὄντα ἠπείχθη μὲν ἐς τὴν Κολλατίαν καὶ
νυκτὸς πρὸς αὐτὴν ὡς καὶ πρὸς οἰκίαν γυναῖκα ἐλ-
θὼν καὶ σίτου καὶ καταλύσεως ἔτυχε. καὶ τὰ μὲν 15
πρῶτα ἀναπεῖθειν αὐτὴν ἐπειράτο συγγενέσθαι οἱ, ὡς
δὲ οὐδὲν ἐπέβαινε, ἐβιάζετο. ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν οὐδὲ
οὕτως αὐτῷ προεχώρει, καινὸν δὴ τινα τρόπον ἐξεῦρεν,
ὑφ' οὗ τὸ παραδοξότατον ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐκοῦσαν
ὑβρισθῆναι. ὅτι μὲν γὰρ ἀποσφάξειν αὐτὴν εἶπε, παρ'
οὐδὲν ἔθετο, καὶ ὅτι καὶ τῶν οἰκειῶν τινα προσκατα-
χρήσεσθαι ἔφη, καὶ τοῦτο ὀλιγώρως ἤκουσεν· ἐπεὶ 16
μέντοι παρακατακλιεῖν τε αὐτῇ τὸ τοῦ δούλου σῶμα
καὶ λόγον, ὡς καὶ συγκαθεύδοντας σφᾶς εὐρῶν ἀπο-
κτείνειε, διαδώσειν ἐπηπείλησεν, οὐκέτ' ἀνεκτὸν ἐποιή-
σατο, ἀλλὰ φοβηθεῖσα, μὴ καὶ πιστευθῆ (τοῦθ') οὕτω
γεγονέναι, εἴλετο μιχθεῖσα αὐτῷ καὶ τὸ πραχθὲν ἐξει-
ποῦσα ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ παραχρῆμα τελευτήσασα

[Zonar. 7, 11 — vol. II, p. 118, 2 sqq.]

ἔλυσε παρ' αὐτῆς. καὶ πρῶτον μὲν λόγοις ἐπέπρα
συγγενέσθαι αὐτῇ, εἶτα καὶ βίαν προσῆγεν· ὡς δ'
οὐδὲν ἐπέβαινε, ἀποσφάξειν ἠπείλησεν· ὡς δὲ καὶ
τοῦ θανάτου κατωλιγώρει, δούλον παρακατακλι-
εῖν αὐτῇ ἐπηπείλησε καὶ ἄμφω κτανεῖν καὶ λό-
γον διαδώσειν, ὡς εὐρῶν αὐτοῦ συγκαθεύδοντας
ἔκτεινε. τοῦτο τὴν Λουκρητίαν ἐτάραξε, καὶ φοβη-
θεῖσα, μὴ πιστευθῆ ταῦθ' οὕτω γενέσθαι, ἐνέδωκε.

14, 3 ὑπερκαλλοῦς St, ὑπερῶλλον L || 7 πρὸς οἰκίαν
γυναῖκα] πρὸς γαμετὴν συγγενοῦς Zonaras, unde πρὸς οἰκίαν
γυναῖκα? St || 15, 7 προσκαταχρήσεσθαι Reiske, προσκαταστή-
σασθαι L || 16, 5 καὶ πιστευθῆ (τοῦθ') Reiske, καταπιστευθῆ L

- 17 ἀδοξῆσαι. διὰ μὲν οὖν ταῦτ' οὐκ ἔκουσα δὴ ἐμοιχευθῆ, παρασκευάσασα δὲ ἐκ τούτου ξιφίδιον ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον μετεπέμψατο τὸν τε ἄνδρα καὶ τὸν πατέρα, καὶ ἐπειδὴ τάχιστα ἦλθον, κατεδάκρυε καὶ μετὰ τοῦτ' ἀναστενάξασα "πάτερ" εἶπε, "τὸν γὰρ ἄνδρα μᾶλλον ἢ σὲ αἰσχύνομαι, οὐδὲν μοι χρηστὸν ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ πέπρακται, ἀλλὰ με Σέξτος ἐβιάσατο ἀπειλήσας δούλω τινὶ συναποκτενεῖν ὡς καὶ μετ' αὐτοῦ καθεύδουσαν λαβῶν. αὕτη γὰρ με ἢ ἀπειλὴ ἁμαρτεῖν ἠνάγκασεν, ἵνα μὴ καὶ πιστεύσῃτε τοῦθ' οὕτω γεγονέναι.
- 18 καὶ ἐγὼ μὲν, γυνὴ γὰρ εἰμι, τὰ πρέποντα ἐμαυτῇ ποιήσω· ὑμεῖς δ' εἶπερ ἄνδρες ἐστὲ καὶ τῶν γαμετῶν τῶν τε παίδων ὑμῶν προορᾶσθε, τιμωρήσατε μὲν ἐμοί, ἐλευθερώθητε δὲ αὐτοὶ καὶ δειξάτε τοῖς τυράννοις οἷων ἄρα ὑμῶν ὄντων οἷαν γυναικὰ ὕβρισαν." τοιαῦτα ἄττα εἰποῦσα οὐκ ἀνέμεινεν ἀντακοῦσαι τι, ἀλλ' εὐθέως τὸ ξιφίδιον ὑφελκύσασα αὐτῇ ἑαυτὴν ἐφόνενσεν. V p. 574. Cf. Zonar. 7, 11 (vol. II, p. 117, 20—118, 20).

- 19 Δίων β' βιβλίῳ "καὶ ἐκχωρήσας ἐκ τῆς τῶν Ῥω-

[Zonaras 7, 11 — vol. II, p. 118, 10 sqq.]

καὶ μοιχευθεῖσα ξιφίδιον ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον ἔθετο καὶ μεταπεμψαμένη τὸν τε ἄνδρα καὶ τὸν πατέρα, συνεπομένων αὐτοῖς τοῦ τε Βρούτου καὶ Ποπλίου Οὐαλερίου, κατεδάκρυσε καὶ στενάξασα τὸ δρᾶμα πᾶν διηγῆσατο· εἶτα ἐπήγαγε "καὶ ἐγὼ μὲν τὰ πρέποντα ἐμαυτῇ ποιήσω, ὑμεῖς δὲ εἶπερ ἄνδρες ἐστέ, τιμωρήσατε μὲν ἐμοί, ἐλευθερώθητε δὲ αὐτοὶ καὶ δειξάτε τοῖς τυράννοις, οἷων ὑμῶν ὄντων οἷαν γυναικὰ ὕβρισαν." τοιαῦτα εἰποῦσα εὐθέως τὸ ξιφίδιον ὑφελκύσασα κατέκτεινεν ἑαυτὴν.

18, 3 προορᾶσθε V, προορᾶσθαι L || 4 ἐλευθερώθητε Zonaras, ἐλευθερώσατε L

μαίων γῆς πολλαχῇ μὲν τῶν προσοίκων ἐπέπρασεν." Bekk. Anecd. p. 164, 25.

ὅτι οἱ ὅμιλοι πάντες τὰ πράγματα πρὸς τοὺς μετα-11 χειρίζοντας αὐτὰ κρίνουσι καὶ ὁποίους ἂν τούτους αἰσθάνωνται ὄντας, τοιαῦτα καὶ ἐκεῖνα νομίζουσιν εἶναι. M p. 140.

πᾶς γὰρ τις τὸ ἀπείρατον πρὸ τοῦ κατεγνωσμένου 2 προαιρεῖται μεγάλην ἐς τὸ ἄδηλον ἐλπίδα παρὰ τὸ μεμυσημένον ἤδη ποιούμενος. ib.

πᾶσαι μὲν γὰρ μεταβολαὶ σφαλερώταται εἰσι, μά-3 λιστα δὲ αἱ ἐν ταῖς πολιτείαις πλεῖστα δὴ καὶ μέγιστα καὶ ἰδιώτας καὶ πόλεις βλάπτουσι. διὸ οἱ νοῦν ἔχοντες ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ, κἂν μὴ βέλτιστα ἦ, ἀξιοῦσιν ἐμμένειν ἢ μεταλαμβάνοντες ἄλλοτε ἄλλα ἀεὶ πλανᾶσθαι. ib.

Δίων β' βιβλίῳ "μαθὼν οὖν τοῦτο ἐκεῖνος ἦλθέ 4 τε τῆς ὑστεραίας πρὸς αὐτούς." Bekk. Anecd. p. 178, 20.

ἐν γ' βιβλίῳ Δίωνος "οὐ γὰρ καὶ ὁ πατὴρ ἀμέμ-5 πτως ὑμῶν ἤρξεν." ib. p. 120, 24.

Δίωνος γ' βιβλίῳ "ὅτι μὲν γὰρ ἀγαπᾶ ὑμᾶς, οὐ-6 δὲν ἂν μείζον τεκμήριον λάβοιτε ἢ ὅτι τοῦ τε βίου τοῦ παρ' ὑμῖν ἐφίεται καὶ πρὸ πολλοῦ κομίσασθαι τὰ προϋπάρξαντά οἱ ποιεῖται." ib. p. 139, 26 et p. 164, 28.

Δίων βιβλίῳ γ' "πῶς δ' ἂν καὶ λυσιτελήσειέ τι 7 τοῦτο πράξει;" ib. p. 155, 14.

Δίωνος γ' βιβλίον "ὥσπερ πον καὶ Ῥωμύλος ἡμῖν 8 ἐπέσκηψεν." ib. p. 139, 29.

ὅτι καὶ τὰ βουλήματα καὶ τὰς ἐπιθυμίας πρὸς τὰς 9 τύχας ἕκαστοι κτῶνται καὶ ὁποῖα ἂν τὰ παρόντα

11, 2, 1 ἀπείρατον B, ἀπειρώτατον L, cf. fr. 23, 2, 7 || 2 προαιρεῖται B Herwerden, προσαίρει L

αὐτοῖς ἤ, τοιαῦτα καὶ τὰ οἴγματα λαμβάνουσιν. M
p. 141.

10 ὅτι τὸ τῆς βασιλείας πρᾶγμα οὐκ ἀρετῆς μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμης καὶ συνηθείας, εἴπερ τι ἄλλο,
πολλῆς δεῖται, καὶ οὐχ οἶόν τε ἐστὶν ἄνευ ἐκείνων
ἀψάμενόν τινα σωφρονῆσαι. πολλοὶ γοῦν ὥσπερ ἐς
ἕψος τι μέγα παρὰ λόγον ἀρθέντες οὐκ ἤνεγκαν τὴν
μετεώρισιν, ἀλλ' αὐτοὶ τε καταπεσόντες ὑπ' ἐκπλήξεως
ἐπταίσαν καὶ τὰ τῶν ἀρχομένων πάντα συνηλόησαν.
M ib.

11 καὶ περὶ τῶν μελλόντων ἐξ ὧν ἐπραξάν τεκμήρασθε,
ἀλλὰ μὴ ἐξ ὧν πλάττονται ἱκετεύοντες ἀπατηθῆτε· τὰ
μὲν γὰρ ἀνόσια ἔργα ἀπὸ γνώμης ἀληθοῦς ἐκάστω
γίνεται, συλλαβὰς δ' ἂν τις εὐπρεπεῖς συμπλάσειε· καὶ
διὰ τοῦτ' ἀφ' ὧν ἐποίησέ τις, ἀλλ' οὐκ ἀφ' ὧν φησι
ποιήσκειν, κρίνετε. M ib.

12 γ' Δίωνος βιβλίῳ "οὐχ ὅπως πρὸς αὐτῶν τῶν
βασιλευόντων σφῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν παραδυνα-
στευόντων αὐτοῖς γίνεται." Bekk. Anecd. p. 130, 23
et p. 164, 32.

12 ὅτι Οὐαλέριον τὸν συνάρχοντα Βρούτου καίπερ
δημοτικώτατον ἀνδρῶν γενόμενον ὅμως αὐτοεντία
μικροῦ ὁ ὄμιλος κατεχρήσατο· ἐπιθυμῆν γὰρ αὐτὸν
μοναρχίας ὑπετόπησαν. καὶ ἐφόνευσαν ἄν, εἰ μὴ σφᾶς
διὰ ταχέων φθιάσας ἐθώπευσεν. ἐσελθὼν γὰρ ἐς τὴν
ἐκκλησίαν τὰς τε ῥάβδους ἐκλινεν ὀρθαῖς πρότερον
ταύταις χρώμενος καὶ τοὺς πελέκεις τοὺς ἐνδεδεμένους
σφίσι περιεῖλε· σχηματίσας δὲ ἐπὶ τούτοις ἐναντὸν ἐς

11, 1 τεκμήρασθε Gros, τεκμήρασθαι L || 6 κρίνετε Her-
werden, κρίνεται L || 12, 1, 1 συνάρχοντα Mai, ἀρχοντα L ||
7 ἐνδεδεμένους B συνδεδεμένους L

τὸ ταπεινότατον ἐπὶ πολὺ μὲν ἐσκυθρόπασε καὶ κατε-
δάκρυσεν, ἐπεὶ δὲ καὶ ἐφθέρξατό ποτε, σμικρᾶ καὶ
δεδινῶ τῇ φωνῇ ὑποτρέμων εἶπεν. [τέθειται περὶ δη-
μηγοριῶν.] M p. 141.

δι' οὓς καὶ ἀργίζετο (sc. ὁ Κολλατίνος). ὅθεν ὁ Βροῦ- 2
τος οὕτω κατ' αὐτοῦ τὸν δῆμον παρώξυνεν, ὡς μικροῦ
καὶ αὐτοχειρία αὐτὸν ἀνελεῖν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐκ
ἐποίησαν, τὴν δ' ἀρχὴν ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀπειπεῖν.
εἴλοντο δὲ ἀντ' ἐκείνου συνάρχοντα Πόπλιον Οὐαλέ-
ριον, ὃς Ποπλικόλας προσωνομάσθη· δηλοῖ δ' ἡ κλήσις
ἐξελληνιζομένη δημοκηδῆ ἢ δημοτικώτατον. Zonar. 7,
12 (vol. II, p. 120, 29—121, 4). Cf. Haupt, Hermes
XIV, p. 442.

ὅτι τὸν τοῦ Δίους νεῶν ἐθείωσεν ἀπὸ κλήρου ὁ 13
Ὁράτιος καίτοι τοῦ Οὐαλερίου τὸν τε νῖον αὐτοῦ
τεθνηκέναι φήσαντος καὶ τοῦτο παρ' αὐτὴν αὐτῷ τὴν
ἱερουργίαν ἀγγελθῆναι παρασκευάσαντος, ἴν' ὑπὸ τε
τοῦ πάθους καὶ ὅτι οὐδ' ἄλλως ὅσιον ἦν ἐν πένθει
τινὰ ἕντα ἱεροποιεῖν, παραχωρήσειεν οἱ τῆς τοῦ ἔργου
ἱερώσεως. ἐκεῖνος γὰρ οὐκ ἠπίστησε μὲν τῷ ῥηθέντι 2
(καὶ γὰρ ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀξιοπίστων ἐθρυλήθη), οὐ
μέντοι καὶ τῶν ἱερῶν ἐξέστη, ἀλλ' ἄταφον τὸ σῶμα
τοῦ παιδὸς ὡς καὶ ἀλλότριον, ὅπως μὴδὲν τῇ περὶ
αὐτοῦ ὄσια προσήκειν δόξῃ, κελεύσας τισὶν ἐᾶσαι
πάνθ' οὕτω τὰ καθήκοντα διετέλεσεν. V p. 577.

(Ταρκύνιος ἱκέτευε) Κλάραν Πορσίναν. Zonar. 7, 12 14
(vol. II, p. 121, 27). Cf. Tzetz. Hist. 6, 201 (Λάρας
Πορσίνας Plut. Poplic. 16).

Δίωνος δ' βιβλίῳ "ἀλλὰ τῆς τε χώρας τῆς Ῥωμαῖ- 2

13, 2, 1 ἱερώσεως V, ἱερώσεως L || 2 ἐθρυλήθη] ἐθρυ-
λεῖτο V || 5 προσήκειν] προσέχειν V

κῆς κατέδρομον καὶ πάντα τὰ μέγχι τείχους ἐκακούρου” Bekk. Anecd. p. 152, 3 et 1. Cf. Zonar. 7, 12 (vol. II, p. 122, 2 sq.).

³ Λάφτας Πορσέννας Τυρρηνός ἢ Κλάρας γε Πορσέννας

κατὰ τῆς Ῥώμης ἦν χωρῶν στρατεύματι μέγλω. Μάκιος δὲ Ῥωμαῖός τις γενναῖος στρατιώτης ὄπλα καὶ σχῆμα Τυρρηνῶν ἠμφιεσμένος τότε χωρεῖ κατόπτης κατ’ αὐτῶν κτεῖναι Πορσένναν θέλων. συγκαθήμενον τούτῳ δὲ τότε τοῦ γραμματέως, ὃς ἦν τῇ γλώσση Τυρρηνῶν Κλουσίνος κεκλημένος, ἀμφιγνοῶν ὁ Μάκιος, τίς βασιλεὺς τυγχάνει, ἀπέκτεινε τὸν Κλουσίνον ἀντὶ τοῦ βασιλέως. ὡς συσχεθέντα τοῦτον δὲ ἀνέκρινε Πορσέννας· “τί ποτε τοῦτο δέδρακας; τί προπαθῶν ἐκ τούτου;” “οὐ Τυρρηνός, ἐβόησε, Ῥωμαῖος δὲ τυγχάνω, ἄλλοι δὲ τριακόσιοι ὁμοῖοί μοι τὴν γνώμη σε νῦν θηρῶσιν ἀνελεῖν.” τοῦτο ψευδῶς δ’ εἰρήκει, τῆς δὲ χειρὸς τῆς δεξιᾶς εἰς πῦρ ἐμβεβλημένης αὐτὸς ὡς ἄλλον πάσχοντος ἔβλεπε πρὸς Πορσένναν, τούτου δ’ εἰπόντος “πρὸς ἡμᾶς τί ἀτενῶς προσβλέπεις;” ἔφη “τὸ πῶς πεπλήγημαι καὶ σὲ μὲν οὐκ ἀνεῖλον, ἀντὶ δὲ σοῦ ἀπέκτεινα, ὃν ἔδοξα Πορσένναν.” εἰπόντος τοῦ Πορσέννα δὲ “γενήσῃ νῦν μου φίλος.” ὁ Μάκιος ἀντέλεξεν “εἰ γένη σὺ Ῥωμαῖον.” θαναμάσας ὁ Πορσέννας δὲ τῆς ἀρετῆς τὸν ἄνδρα φίλος Ῥωμαῖός γίνεται καὶ παύει τὰ τῆς μάχης. Tzetz. Chil. VI, 201—223. Cf. Schol. Io. Tzetzae Epistolarum in Cramerii Anecd. Oxon. vol. III, p. 360, 30 Κλουσίνος ἐκαλεῖτο (ὁ) τοῦ Πορσέννα γραμματέως, καθά φησι Δίων (p. 8 ed. Pressel, ubi Κλούσινος).

Zonar. 7, 12 (vol. II, p. 122, 13—15): τὸν γραμματέα αὐτοῦ συγκαθήμενον αὐτῷ καὶ ὁμοίως ἔχοντα τῆς στολῆς σπασάμενος τὸ ξίφος ἀπέκτεινε.

Δίωνος δ’ βιβλίῳ “καὶ τῇ γε κόρῃ καὶ ὄπλα, ὡς ⁴ φασί τινες, καὶ ἵππον ἐδώρησατο.” Bekk. Anecd. p. 133, 8.

καὶ μετὰ ταῦτα δὲ πολλάκις μὲν ἐπεχείρησαν οἱ Ταρ- ⁵ κύνιοι τὴν βασιλείαν ἀναλαβεῖν τοῖς ὁμοροῦσι Ῥωμαῖοις ἔθνεσι συμμαχοῦμενοι, πάντες δὲ ἐν ταῖς μάχαις ἐφθάρησαν πλὴν τοῦ γέροντος, ὃς καὶ Σούπερβος ἐκαλεῖτο· εἶποι ἄν τις “Ἕλληνα ἀνὴρ ὑπερήφανος. κἀκεῖνος δὲ μετέπειτα εἰς Κύμην τὴν ἐν Ὀπικίᾳ γενόμενος ἐτελεύτησεν. οὕτω μὲν οὖν τοῖς Ταρκυνίοις τὰ πράγματα ἐπεράνθησαν. ἐκείνων δ’ ἐξωσθέντων τῆς βασιλείας ὑπάτοι, ὡς εἴρηται, παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἠρέθησαν. ὢν εἷς ἦν καὶ Πόπλιος Οὐαλέριος, ὃς τετρακίς ὑπάτευσεν, ὁ καὶ Ποπλικόλας ἐπικληθεῖς. Zonar. 7, 12 sq. (vol. II, p. 123, 5—16). Cf. Haupt, Hermes XIV, p. 442.

καὶ τὴν τῶν χρημάτων διοίκησιν ἄλλοις ἀπένειμεν, ⁶ ἵνα μὴ τούτων ἐγκρατεῖς ὄντες οἱ ὑπάτεοντες μέγα δύνωνται. ὅτε πρώτον οἱ ταμίαι ἤρξαντο γίνεσθαι· κοιαιστῶρας δ’ ἐκάλουν αὐτούς. οἱ πρώτον μὲν τὰς θανασίμους δίκας ἐδίκαζον, ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ταύτην διὰ τὰς ἀνακρίσεις ἐσχίκασι καὶ διὰ τὴν τῆς ἀληθείας ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ζήτησιν· ὕστερον δὲ καὶ τὴν τῶν κοινῶν χρημάτων διοίκησιν ἔλαχον καὶ ταμίαι προσωνομάσθησαν. μετὰ ταῦτα δ’ ἑτέροις μὲν ἐπετρόπη τὰ δικαστήρια, ἐκεῖνοι δὲ τῶν χρημάτων ἦσαν διοικηταί. Zonar. 7, 13 (vol. II, p. 123, 30—124, 11). Cf. Haupt, Hermes XIV, p. 442.

- 7 Δίωνος δ' βιβλίῳ "καὶ τὰ τε ἄλλα αὐτοῖς πολὺ διαλλάττοντα ἀλλήλων καὶ τὰς ἐπικλήσεις διαφόρους παρέθεσαν." Bekk. Anecd. p. 133, 16. p. 140, 10: Δίων ε' βιβλίῳ "ἐπελπίζοντές τινα αὐτοὺς οἱ δυνατοί." 175, 19: Δίων ε' βιβλίῳ "τούτῳ τε οὖν αὐτὸν ἐτίμησεν."
- 15 ὅτι τὸ κρύφιον τῶν βουλευμάτων καὶ τὸ καίριον τῶν πράξεων, τό τε ἰδιοβουλεῖν τινα καὶ τὸ μὴτ' ἀναχωρήσιν ἐς μηδένα ἄλλον μηδεμίαν ἔχειν καὶ τῶν συμβαινόντων αὐτὸν ἐφ' ἑκάτερα τὴν αἰτίαν λαμβάνειν μέγα μέρος ἐς τὸ κατορθωθῆναι τι συμβάλλεται. M p. 142.

[Zonaras 7, 13 — vol. II, p. 125, 15 sqq.]

οἱ μέντοι Σαβίνοι δι' ὀργὴν ὧν ἔπαθον οὐδὲ τὸν χειμῶνα ἠρέμησαν, ἀλλὰ τὴν Ῥωμαῖδα χώραν κατέδραμον καὶ τὸν Ποστούμιον ἐκάκωσαν τὸ δεύτερον ὑπατεύοντα· καὶ εἶλον ἂν αὐτὸν πανσῶδι, εἰ μὴ Μενήμιος Ἀγρίππας ὁ συνάρχων αὐτῷ ἐπεκούρησε. προσπεσόντες δὲ αὐτοῖς πολλοὺς ἐφθείραν, ὥστε τοὺς λοιποὺς ἀναχωρήσαι. μετὰ δὲ ταῦτα Σπούριος τε Κάσσιος καὶ Ὀπιτώριος Οὐεργίνιος ὑπατεύοντες τοῖς Σαβίνοις ἐσπέσαντο. Καμέριον δὲ τὸ ἄστυ ἐλόντες τοὺς μὲν πλείους ἀπέπειναν, τοὺς δὲ λοιποὺς ζωγρήσαντες ἀπέδοντο καὶ τὴν πόλιν κατέσκαψαν.

Ποστούμιος δὲ Κομίνιος καὶ Τίτος Λάρκιος δούλους τινὰς ἐπὶ καταλήψει τοῦ Καπιτωλίου συνωμοσίαν θεμενόντες συλλαβόντες ἐφθείραν. Σερούσιος τε Σουλπίκιος καὶ Μάρκος Τοῦλλιος ἑτέραν αὐτίς συνωμοσίαν δούλων καὶ ἄλλων δήτινων συστάντων αὐτοῖς προκατέλαβον ἀγγελθεῖσαν αὐτοῖς πρὸς τινων τῆς ἐπιβουλῆς μετερόντων. οὗς καὶ συσχόντες περισταδὸν κατέκοψαν. τοῖς δὲ μηνυταῖς ἄλλα τε καὶ πολιτεία ἐδόθη.

αὐτίς δὲ πολέμον παρὰ Λατίνων κατὰ Ῥώμης κεννημένου οὐκ ἤθελον οἱ πολλοὶ τὰ ὄπλα λαβεῖν ἀποκοπήν τῶν χειρῶν ἀξιοῦντες γενέσθαι. καὶ διὰ τοῦτο καινὴν τινα ἀρχὴν ἐπ' ἀμφοτέροις αὐτοῖς τότε πρῶτον οἱ δυνατοὶ κατεστήσαντο.

15, 2 μῆδ' St || 4 ἐφ' ἑκάτερα] ἐφ' ἑαυτὸν Krebs

πρὸς στάσεις ἐτρέποντο. αἴτιον δ' ὅτι οἱ τε ἰσχύ-16 οντες τοῖς χρήμασιν ἐν πᾶσι τῶν καταδεστέρων ὡς καὶ βασιλεύοντες σφῶν προέχειν ἐβούλοντο, καὶ οἱ ἀσθενέστεροι οὐδὲν αὐτοῖς οὐδὲ σμικρὸν ὡς καὶ ἰσονομούμενοι πειθαρχεῖν ἤθελον, ἀλλ' οἱ μὲν ἄπληστοι τῆς ἐλευθερίας ὄντες καὶ ταῖς οὐσίαις ταῖς ἐκείνων, οἱ δὲ ἀκρατῶς τῆς τιμῆσεως ἔχοντες καὶ τοῖς σώμασι τοῖς τούτων ἐχρῶντο· καὶ οὕτως ἐξ ὧν πρότερον τὰ 2 πρόσφορα ἀνθυπουργοῦντες ἀλλήλοις συνεφρόνουν καταλύσαντες οὐκέτι τὸ οἰκεῖον ἀπὸ τοῦ ὀθνεῖου διέκρινον, ἀλλὰ τό τε μέτριον ἀμφοτέροι ὑπερορῶντες καὶ τὸ ἄκρον οἱ μὲν τῆς ἐπιτάξεως, οἱ δὲ τῆς οὐκ ἔθε-

[Zonaras 7, 13 — vol. II, p. 126, 7 sqq.]

δικτάτωρ ὁ ταύτης ἡξιωμένος ὀνόμαστο, ἡδύνατο δὲ πάντα ἐξ ἴσου τοῖς βασιλεῦσι. τὴν μὲν γὰρ τοῦ βασιλέως ἐπωνυμίαν διὰ τοὺς Ταρκυνίους ἐμίσησαν, τὴν δ' ἐκ τῆς μοναρχίας ὠφέλειαν θέλοντες ὡς πολὺ ἰσχυροῦσης ἐς τὰς τῶν πολέμων καὶ τῶν στάσεων περιστάσεις ἐν ἄλλῳ ταύτην ὀνόματι εἶλοντο. ἦν οὖν, ὡς εἴρηται, ἡ δικτατορεία κατὰ γὰρ τὴν ἐξουσίαν τῇ βασιλείᾳ ἰσόροπος, πλην ὅτι μὴ ἐφ' ἵππον ἀναβῆναι ὁ δικτάτωρ ἡδύνατο, εἰ μὴ ἐκστρατεύεσθαι ἐμελλεν, οὔτε ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων ἀναλωσαί τι ἐξῆν αὐτῷ, εἰ μὴ ἐψηφίσθη· δικάζειν δὲ καὶ ἀποκτείνειν καὶ οἶκοι καὶ ἐν στρατείαις ἡδύνατο καὶ οὐ τοὺς τοῦ δήμου μόνους, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἵππέων καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς βουλῆς. καὶ οὐτ' ἐγκαλέσαι τις αὐτῷ οὐτ' ἐναντίον τι διαπράξασθαι ἴσχευεν, οὐδὲ οἱ δήμαρχοι, οὔτε δίκη ἐφέσιμος ἐγίνετο ἀπ' αὐτοῦ. οὐκ ἐπὶ πλέον δὲ τῶν ἕξ μηνῶν ἢ τῆς δικτατορείας ἀρχὴ παρατείνετο, ἵνα μὴ τις αὐτῶν ἐν τοσούτῳ κρατεῖ καὶ ἐξουσία ἀκράτῳ χρόνισας ὑπερφρονήσῃ καὶ πρὸς ἔρωτα μοναρχίας ἐκκυλισθῇ. ὅπερ ἐς ὕστερον καὶ ὁ Καῖσαρ Ἰούλιος ἔπαθεν, ἐπεὶ παρὰ τὰ νενομισμένα τῆς δικτατορείας ἤξιατο.

14. τότε μὲν οὖν δικτάτωρ γενομένου Λαρκίου οὐδὲν ὁ

16, 1, 6 ἐκείνων Krebs, ἐκείνων L

λοδουλίας προτιμῶντες οὔτε ἐκεῖνα κατειργάσαντο καὶ
πολλὰ καὶ ἄτοπα τὰ μὲν ἀμυνόμενοι, τὰ δὲ καὶ προ-
3 καταλαμβάνοντες ἀλλήλους ἔδρασαν, ὥστ' αὐτοὺς ἐπὶ
πλείστον ἀνθρώπων, πλὴν ἐν τοῖς πάνυ <δεινοῖς>
κινδύνοις, οὓς ἐκ τῶν ἀεὶ πολέμων δι' αὐτὰ ταῦτα
μάλιστα ἔσχον, διχοστατῆσαι· ὅθενπερ συχνοὶ τῶν
πρώτων καὶ ἐξεπίτηδες σφᾶς πολλάκις παρεσκευάσαν.
καὶ ἐκεῖθεν ἀρξάμενοι πολλῶ πλείω κακὰ πρὸς ἀλλή-
λων ἢ τῶν ἀλλοφύλων ἔπαθον. καὶ μοι καὶ καταμαρτυ-
σασθαι ἐξ αὐτῶν ἐπέρχεται, ὅτι οὐκ ἔστιν ὅπως ἄλλως
εἴτ' οὖν τῆς δυνάμεως εἴτ' οὖν τῆς ἀρχῆς στερηθεῖεν,
εἰ μὴ δι' ἀλλήλων σφαλεῖεν. M ib.

4 ἄλλως τε γὰρ ἐδυσχέρανον, ὅτι μὴ τὰ αὐτὰ δεό-
μενοι σφῶν οἱ βουλευταὶ καὶ τυχόντες ἐφρόνου,
ἀλλ' ἐν μὲν τῷ κινδύνῳ πολλὰ καὶ μεγάλα αὐτοῖς
ὑπέσχοντο, σωθέντες δὲ οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἐλαχίστων
ἐποίησαν. M p. 143.

[Zonaras 7, 14 — vol. II, p. 127, 1 sqq.]

ἢ δῆμος ἐνεωτέρωσεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὅπλοις ἐγένοντο. τῶν
δὲ Λατίνων ἡσυχίαν ἀγόντων ἐπὶ συνθήκαις οἱ δανεισταὶ
τοὺς ὀφειλέτας μετεχειρίζοντο βιαιότερον, καὶ ὁ δῆμος αὐθις
ἔστασίαζε διὰ τοῦτο, ὥστε καὶ εἰς τὸ συνέδριον συνδραμεῖν·
καὶ πάντες ἂν ὑπὸ τῶν εἰσπεσόντων ἐν αὐτῷ διεφθάρησαν,
εἰ μὴ τινες τοὺς Οὐολούσκων εἰς τὴν χώραν ἐμβαλεῖν ἤδη
κατήγγειλαν. πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ἀγγελίαν ὁ δῆμος ἠρέ-
μησεν οὐχὶ φεισάμενος τῆς βουλῆς, ἀλλ' ὡς ὑπὸ τῶν πο-
λεμίων ὅσον οὐπω φθαρσομένης. διὸ οὔτε τοῦ τείχους
ἔθεντο φυλακὴν οὔτε τινὰ παρείχον βοήθειαν, μέχρις ὃ
Σερούλιος τοὺς τε ἐξ ὑπερημερίας κρατουμένους ἀφῆκε
καὶ ἄδειαν τῶν εἰσπραξέων καθ' ὅσον στρατεύοιντο ἐψηφί-
σατο καὶ κουφίσαι τὰ χρέα ὑπέσχετο. τότε μὲν οὖν διὰ

16, 3, 2 <δεινοῖς> suppl. Herwerden || 9 εἴτ' οὖν — εἴτ' οὖν
D, εἴτ' ἂν — εἴτ' ἂν L || 4, 1 μὴ] σὺ Krebs

ἵνα γὰρ δὴ μὴ καθ' ἓν μαχόμενοι, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς 5
οἰκείας χωρὶς ἕκαστοι ἀγωνιζόμενοι εὐχειρωτότεροί
σφισι γένωνται, διεῖλον τὴν στρατιάν. ib.

ὅτι ὁ δῆμος ἰδιωτεύσαντος τοῦ Οὐαλερίου τοῦ 6
δικτάτωρος χαλεπώτατα ἐστασίασεν, ὥστε καὶ τὴν πο-
λιτείαν νεοχμῶσαι· οἱ γὰρ ἐν ταῖς περιουσίαις ὄντες
τοῦ πάνυ ἀκριβοῦς περὶ τὰ συμβόλαια ἀντεχόμενοι καὶ
μηδ' ὀτιοῦν αὐτοῦ παριέντες καὶ ἐκείνου διήμαρτον
καὶ ἄλλων πολλῶν ἐστερηθήσαν· οὐ γὰρ ἔγνωσαν, ὅτι
ἢ τε πενία ἢ ἄκρατος βιαιότατον κακόν, ἢ τε ἐξ αὐτῆς

[Zonaras 7, 14 — vol. II, p. 127, 16 sqq.]

ταῦτα τοῖς πολεμίοις ἐπεξελθόντες ἐνίκησαν· μήτε δὲ τῶν
χρεῶν κουφισθέντες μήτ' ἄλλου μηδενὸς τυχόντες ἐπεικοῦς
καὶ πάλιν ἐθορύβουν τε καὶ ὠργίζοντο καὶ κατὰ τῆς βου-
λῆς καὶ τῶν στρατηγῶν ἐστασίαζον.

πολέμῳ δὲ αὐθις ἐπενεχθέντος οἱ μὲν στρατηγοὶ χρεῶν
ἀποκοπὰς ἐψηφίζοντο, ἠναντιώθησαν δ' ἕτεροι· διὸ καὶ δι-
κτάτωρ ἐρηθή Οὐαλέριος Μάρκος, ἐκ τῆς Ποπλικόλα συγ-
γενείας γενόμενος καὶ τῷ πλήθει φιλούμενος· ἐνθεν τοι το-
σοῦτοι καὶ οὕτω προθύμως, ἐπεὶ αὐτοῖς καὶ ἄθλα ὑπέσχετο,
συνελέγησαν, ὡς καὶ τῶν Σαβίνων κρατῆσαι καὶ τῶν συμ-
μαχόντων αὐτοῖς Οὐολούσκων καὶ Αἰκουῶν. ἐπὶ τούτοις
ἄλλας τε τῷ Οὐαλερίῳ ὁ δῆμος τιμὰς ἐψηφίσατο καὶ Μά-
ξιμον ἐπωνόμασεν· ἐξελλημιζόμενον δὲ μέγιστον σημαίνει τὸ
ὄνομα. ὁ δὲ θέλων τῷ δήμῳ χαρίσασθαι πολλὰ διειλέχθη
τῇ γερούσια, ἀλλ' οὐκ ἔσχε ταύτην πειθήμιον. διὸ σὺν ὀργῇ
ἐκηθηδῆσας τοῦ συνεδρίου δημηγορήσας τε πρὸς τὸν δῆμον
πολλὰ κατὰ τῆς βουλῆς τὴν ἡγεμονίαν ἀπέπειπατο. καὶ ὁ 16, 6
δῆμος ἔτι μᾶλλον εἰς στάσιν ἠρέθιστο. οἱ γὰρ δα-
νεισταί, τῆς περὶ τὰ συμβόλαια ἀκριβείας ἐχόμενοι
καὶ μὴ τί τοῖς ὄφλουσιν ἐνδιδόντες τοῦ ἀκριβοῦς
τε διήμαρτον καὶ πολλῶν ἐτέρων ἀπέτυχον. ἢ γὰρ
πενία καὶ ἢ ἐκ ταύτης ἀπόνοια κακόν ἐστι βίαιον,
εἰ δὲ καὶ τὸ πλῆθος προσλάβοι, καὶ δυσμαχώτατον.

ἀπόνοια ἄλλως τε καὶ πλήθος προσλαβοῦσα δυσμαχώ-
7 τατόν ἐστι. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ὀλίγοι τῶν τὰ πολιτικά
πρασσόντων ἐθελονταὶ τὸ ἐπιεικὲς πρὸ τοῦ σφόδρα
δικαίου προαιροῦνται· τοῦτο μὲν γὰρ τῆς τε ἀνθρω-
πείας φύσεως πολλάκις ἠιτᾶται καὶ ἔστιν ὅτε καὶ παν-
τελῶς καταλύεται, ἐκεῖνο δὲ σμικρὸν τι αὐτοῦ παρα-
θραῦσαν τὸ γοῦν λοιπὸν μείζον ὄν σώζει. πλείστων
γοῦν δεινῶν τοῖς Ῥωμαίοις αἰτία ἢ τῶν δυνατωτέρων
8 ἐς τοὺς ὑποδεεστέρους ἀκρίβεια ἐγένετο· ἄλλα τε γὰρ
πολλὰ κατὰ τῶν ὑπερμερέων αὐτοῖς ἐδέδοτο, καὶ εἰ
δή τινι πλείους δεδανεικότες ἔτνηγον, κρουρογηθὼν
αὐτοῦ τὸ σῶμα πρὸς τὸ μέρος ὧν ὄφειλεν ἐξουσίαν
εἶχον κατανέμεσθαι. καὶ τοῦτο μὲν εἰ καὶ τὰ μάλιστα
ἐνενομίστο, ἀλλ' οὐτι γὰρ καὶ ἔργῳ ποτὲ ἐγερόνει· πῶς
γὰρ ἂν πρὸς τοσαύτην ὀμότητα προεχώρησαν οἱ καὶ
τοῖς ἐπ' ἀδικηματί τινι <ἀλοῦσιν> διάφευξιν ἐπὶ σω-
τηρίᾳ πολλάκις δόντες τοῖς τε ἀπὸ τῶν πετρῶν τοῦ
Καπιτωλίου ὠσθεῖσι ζῆν, εἰ περιγένοιτο, ἐπιτρέπον-
τες; M p. 143. Cf. Zonar. 7, 14 (vol. II, p. 128, 6—13).

[Zonaras 7, 14 — vol. II, p. 128, 11 sqq.]

πλείστων γοῦν δεινῶν τοῖς Ῥωμαίοις αἰτία ἢ τότε
τῶν δυνατωτέρων πρὸς τοὺς ὑποδεεστέρους ἀκρί-
βεια γέγονεν. ὡς γὰρ ταῖς στρατείαις τε τὸ στρατιωτικὸν
ἐπιέετο καὶ πολλὰ πολλάκις ἐλπίσαν σαφῶς ἐξηπάτητο, καὶ
παρὰ τῶν δανειστῶν οἱ ὄφειλται ὑβρίζοντο καὶ ἠκίζοντο,
ἐς τοσοῦτον ὀργῆς ἐξεκαύθησαν, ὡς καὶ τὴν πόλιν τῶν ἀπό-
ρων πολλοὺς ἐκλιπεῖν καὶ ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἀναχωρησάσαι

7, 7 τῶν δυνατωτέρων Gros e Zonara, τοῦ δυνατωτέρου L ||
8, 2 εἰ δὴ τινι πλείους Herwerden, εἰ δὴ τινες πλείους L, εἰ δὴ
τινες πλείους <ἐνί> Krebs || 4 μέρος δ ὄφειλεν <ἐνάστω> Herw. ||
5 κατανέμεσθαι] κατατέμεσθαι Naber || 8 τινι <ἀλοῦσιν> Her-
werden, <κρινόμενοις>? B, <δικαστεῖσι> Krebs || 9 ἀπό] κατὰ
Herwerden

ὅτι οἱ χρεωστοῦντες τὰ δάνεια κολωνόν τινα κατ- 9
έλαβον καὶ Γαίον τινα προστησάμενοι τὴν τροφήν ἐκ
τῆς χώρας ὥσπερ ἐκ πολεμίας ἐλάμβανον καὶ τούτου
τούς τε νόμους τῶν ὄπλων καὶ τὸ δίκαιον τῆς ἀπο-
νοίας σφῶν ἀσθενέστερα ἀπέφηναν. οἱ δὲ βουλευταὶ
<τούτους τε> φοβηθέντες, μὴ ἐπὶ πλείον πολεμωθῶσι,
καὶ τοὺς περιοίκους, <μὴ> πρὸς τὰ παρόντα συνεπί-
θωνταὶ σφισι, διεκηρυκεύσαντο αὐτοῖς πάνθ' ὅσα καθ'
ἡδονὴν ἠλίπιζον ἐσεσθαι προτείνοντες. οἱ δὲ τὸ <μὲν> 10

[Zonaras 7, 14 — vol. II, p. 128, 19 sqq.]

καὶ ἐκ τῆς χώρας ὡς πολεμίους τὰς τροφὰς ἐρανί-^{fr.}_{16,9}
ζεσθαι.

οὕτω δὲ τούτων συνενεχθέντων, ἐπεὶ πολλοὶ
πρὸς τοὺς ἀποστάντας συνέρρεον, δεισαντες οἱ
βουλευταὶ, μὴ ἐπὶ πλείον οὗτοί τε ἐκπολεμωθῶσι καὶ
τῇ στάσει συνεπίθωνται οἱ περιοικοὶ, διεκηρυκεί-
σαντο πρὸς αὐτούς, ὅσα πρὸς βουλῆς ἦσαν αὐτοῖς
ποιεῖν ὑπισχνόμενοι. ὡς δὲ μάλιστα ἐθρασύνοντο
καὶ οὐδένα λόγον ἐδέχοντο, εἰς τῶν πρέσβων^{fr.}_{16,10}
Ἀγρίππας Μενήμιος μύθου τινὸς σφᾶς ἀκοῦσαι
ἠξίωσε· καὶ τυχὼν εἶπε στασιάσαι πρὸς τὴν γα-
στέρα τὰ μέλη πάντα τοῦ σώματος καὶ φάναι τοὺς
ὀφθαλμούς, ὡς ἡμεῖς τὰς τε χεῖρας ἐνεργοὺς εἰς
ἔργα καὶ τοὺς πόδας πρὸς πορείαν τιθέμεν, τὴν
γλῶσσαν δὲ καὶ τὰ χεῖλη, ὅτι δι' ἡμῶν τὰ τῆς καρ-
διας βουλευμὰ διαγγέλλονται, τὰ ὅσα δ' αὐτῶν, ὡς
δι' ἡμῶν οἱ ἑτέρων λόγοι τῷ νοῦ παραπέμπονται,
τὰς δὲ χεῖρας, ὅτι ἐργάτιδες οὐδαὶ ἡμεῖς περιποιού-
μεθα πορισμούς, τοὺς πόδας δ' αὐθις, ὅτι ἅπαν
ἡμεῖς τὸ σῶμα φέροντες κοπιῶμεν καὶ ταῖς πο-
ρείαις καὶ ταῖς ἐργασίαις καὶ ἐν ταῖς στάσεσιν·

9, 6 <τουτους τε> inser. B Herwerden || πολεμωθῶσι D, ἐκ-
πολεμωθῶσι Herwerden, ἐκπολεμηθῶσι B, πολεμηθῶσι L || 7 <μὴ>
inser. B || 10, 1 <μὲν> suppl. B

πρώτον ἐθρασύνοντο, θανμασίῳ δὲ τινι τρόπῳ κατέστησαν· ἐπειδὴ γὰρ ἀτάκτως διεβόων, Ἀγρίππας εἰς τῶν πρέσβειων μύθου τινὸς ἐπακοῦσαι σφᾶς ἠξίωσε καὶ τυχῶν εἶπεν, ὅτι πρὸς τὴν γαστέρα ποτὲ τᾶλλα μέλη τοῦ ἀνθρώπου ἐστασίασε λέγοντα αὐτὰ μὲν καὶ ἄσιτα καὶ ἄποτα πονεῖν καὶ ταλαιπωρεῖν ἄτε καὶ ἅπαντα αὐτῇ διακονούμενα, ἐκείνην δὲ δὴ οὔτε τινὰ πόνου ἔχειν καὶ τῆς τροφῆς μόνην ἐμπίμπλασθαι. καὶ τέλος ἐψηφίσαντο μηκέτι μήτε τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσφέρειν μήτε ἐκεῖνο λαμβάνειν, ὅπως ὅτι μάλιστα ἢ γαστήρ ἐνδεὴς καὶ σίτου καὶ πότου γενομένη φθαρείη. ὡς δὲ ἔδοξε ταῦτα καὶ ἐγένετο, τὸ μὲν πρῶτον ἐξισχράνθη τὸ σῶμα σύμπαν, ἔπειτα ὑπέδωκε καὶ ἔξ-
11 ἔκαμε. πονήρως ὄν τὰ μέλη σφῶν ἔχοντα συνέγνω τε ἐκείνην καὶ τὴν σφετέρην σωτηρίαν εἶναι καὶ ἀπέδωκεν

[Zonaras 7, 14 — vol. II, p. 129, 10 sqq.]

ἡμῶν δ' ἐνεργούντων οὕτω σὺ μόνη ἀσυντελής οὔσα καὶ ἀεργὸς ὑπὸ πάντων ἡμῶν ὡς δέσποινά τις ὑπηρετῆ καὶ τῶν ἐκ καμᾶτου πάντων ἡμῶν πορισμῶν ἀπολαύεις αὐτῇ. ἢ δὲ γαστήρ συνέθετο καὶ αὐτῇ οὕτω ταῦτ' ἔχειν, καὶ εἰ δοκεῖ, ἔφησεν, ἀχο-
16,11 ρήγητόν με ἑάσατε μηδὲν μοι προσφέροντες. ἔδοξε ταῦτα, καὶ μὴ τι τοῦ λοιποῦ χορηγεῖσθαι τῇ γαστρὶ κοινῶς ἐψηφίσθη τοῖς μέλεσι. τροφῆς δὲ μὴ προσφερομένης αὐτῇ οὐδ' αἱ χεῖρες πρὸς ἔργον ἦσαν ἐκλίνητοι διὰ τὴν ἐνδειαν τῆς γαστρός ἀτονήσασαι, οὐδ' οἱ πόδες ἔρρωντο, οὔτε τι ἕτερον τῶν μελῶν τὴν οἰκίαν ἐνέργειαν παρεῖχεν ἀπρόσκοπον, ἀλλ' ἅπραντα πάντα δυσκίνητά τε ἢ καὶ τέλειον ἦσαν

10, 2 δὲ τινι B, δὴ τινι L || κατέστησαν] μετέστησαν Herwerden || 7 ἄποτα <όντα> Herwerden || 8 αὐτῇ διακονούμενα Mai, ἐν τῷ διακονούμενοις L || 11, 2 μηκέτι] μηδὲν ἔτι? B || 6 ἔπειτα <δ'> Herwerden || 8 ἐκείνην Gros e Zonara, ἐκεῖνοι L

αὐτῇ τὴν τροφήν. ἀκοῦσαν δὲ τούτων τὸ πλῆθος συν-
12 ἦκεν, ὅτι καὶ τὰ τῶν πενήτων αἱ τῶν εὐπόρων περιουσίαι ἀνέχουσι, καὶ διὰ τοῦτ' ἠπιώτεροι ἐγένοντο καὶ κατηλλάγησαν ἄφεσιν τῶν τε δανεισμάτων καὶ τῶν ὑπερημεριῶν εὐρόμενοι. ταῦτα μὲν οὖν καὶ πρὸς τῆς βουλῆς ἐψηφίσθη. M p. 144. Cf. Zonar. 7, 14 (vol. II, p. 128, 19—130, 5). Quae leguntur apud Ioannem Antiochenum fr. 46 (Müller, fr. hist. gr. IV, p. 556) de hac secessionem plebis, ex integris Dionis libris sumpta esse videntur. Cf. H. Haupt, Hermes XIV, p. 44, not. 1; G. Sotiriadis, Zur Kritik des Iohannes von Antiochia, Supplem. annal. philol. vol. XVI, p. 50.

καὶ ἔδοκει μὴτ' ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπέου εἶναι, καὶ 13 πολλοῖς καὶ ἄλλοις, τοῖς μὲν ἐκούσι, τοῖς δὲ ἔκουσιν...

ὅτι ὅταν πολλοὶ καθ' ἓν γενόμενοι πλεονεκτήσωσι βιασάμενοι, παραχορήμα μὲν ὁμολογία τινὶ ἐπιεικεῖ

[Zonaras 7, 14 — vol. II, p. 129, 22 sqq.]

ἀκίνητα. καὶ τότε συνῆκαν, ὅτι τὰ τῇ γαστρὶ προσφερόμενα οὐ μᾶλλον ἐκείνη, ἀλλ' αὐτοῖς κεχορηγῆται καὶ αὐτῶν ἕκαστον τῶν ἐκείνην προσαγομένων παραπολαύει.

τούτοις τοῖς λόγοις τὸ πλῆθος συνῆκεν, ὡς αἱ 16,12 τῶν εὐπόρων οὐσίαι καὶ τοῖς πένησιν εἰσιν εἰς ὠφέλειαν, καὶ εἰ κἀκεῖνοι ὠφελοῖντο ἐκ δανεισμάτων καὶ τὰς οὐσίας αὔξουσιν, οὐκ εἰς βλάβην τοῦτο τῶν πολλῶν ἀποβαίνει, ὡς εἴ γε μὴ ἔχοιεν οἱ πλουτοῦντες, οὐδ' οἱ πένητες ἂν ἐν καιροῖς ἀναγκαίοις ἔξουσι τοὺς δανείσοντας καὶ ἀπολοῦνται χρείας κατεπειγούσης. ἐντεῦθεν ἠπιώτεροι γενόμενοι κατηλλάγησαν κουφισμὸν τῶν ὀφειλῶν καὶ τῶν ὑπερημεριῶν ἄφεσιν τῆς βουλῆς ψηφισαμένης αὐτοῖς.

12, 4 δανεισμάτων Gros e Zonara, δανεισάντων L || 13, 2 ἄλλοις Mai, ἄλλως L

θρασύνονται, διαλυθέντες δὲ ἄλλος κατ' ἄλλην πρό-
φασιν δικαιούνται. M p. 146. Cf. Zonar. 7, 15 (vol. II,
p. 130, 5—8).

[Zonaras 7, 15 — vol. II, p. 130, 5 sqq.]

fr. 16, 13 15. φοβηθέντες δέ, μὴ σκεδασθείσης αὐτοῖς τῆς συστά-
σεως ἢ τὰς συνθήκας οὐκ ἐπιτελεῖς ἔξουσιν ἢ κακωθῶσι
διαλυθέντες καὶ ἄλλος κατ' ἄλλην πρόφασιν κολά-
ζοιτο συνεχόμενος, συνέθεντο ἐπαρῆγειν ἀλλήλοις, ἂν τις
τι ἀδικοῖτο, καὶ ὄρκους ἐπὶ τούτῳ ὑπέσχον καὶ προστάτας
αὐτίκα ἐξ ἑαυτῶν δύο προεχειρίσαντο, εἶτα καὶ πλείους, ἵν'
εἴεν αὐτοῖς κατὰ συμμορίαν βοηθοὶ τε καὶ τιμωροί. καὶ
τοῦτο οὐχ ἄπαξ ἐποίησαν, ἀλλ' ἔκτοτε τὸ πρᾶγμα ἀρξάμενον
οὕτω προέβαινε, καὶ ἐπ' ἐνιαυτὸν τοὺς προστάτας ὡς ἀρχὴν
τινα ἀπεδείκνυσαν, τῇ μὲν τῶν Λατίνων γλώσσει καλουμέ-
νους τριβούρους (οὕτω γὰρ οἱ γιλλιοὶ κέκληνται), δημάρ-
χους δὲ προσαγορευομένους τῇ Ἑλληνίδι φωνῇ. ἵνα δὲ δια-
στέλληται ἢ τῶν τριβούρων προσηγορία, τοῖς μὲν τῶν
στρατιωτῶν, τοῖς δὲ τῶν πλήθους προσέθεντο πρόσρημα.
οὗτοι δὲ τῶν πλήθους οἱ τριβούροι ἢ δημάρχοι μεγάλων
κακῶν αἴτιοι τῇ Ῥώμῃ γέγονασι. τὸ μὲν γὰρ τῶν ἀρχόντων
ὄνομα οὐκ ἔσχον εὐθύς, ἰσχὺν δ' ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους
ἐκτήσαντο, ἡμυνόν τε δεομένῳ παντὶ καὶ πάντα τὸν ἐπι-
βοησάμενον σφᾶς ἀφροῦντο οὐκ ἐκ μόνων ἰδιωτῶν, ἀλλὰ
καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀρχόντων πλὴν τῶν δικτατόρων. εἰ δὲ
τις καὶ ἀπόντας αὐτοὺς ἐπεκαλέσατο, κακείνος ἀπὸ τοῦ συν-
έχοντος αὐτὸν ἀπηλλάττετο καὶ ἢ ἐς τὸ πλήθος ὑπ' αὐτῶν
εἰσῆγετο ἢ καὶ ἀπελύετο. ἀλλὰ καὶ εἴ τί που ἔδοξεν αὐτοῖς
μὴ γενέσθαι, ἐκάλουν, κἂν ἰδιώτης ἦν ὁ ποιῶν κἂν ἄρχων·
κἂν ὁ δῆμος κἂν ἡ βουλὴ πρόττειν ἔμελλέ τι κἂν ψηφίζε-
σθαι, εἰς δὲ τις ἠναντιώτο δημάρχος, ἀπράκτος καὶ ἢ πρᾶ-
ξις καὶ ἢ ψῆφος ἐγίνετο. τοῦ χρόνου δὲ προϊόντος καὶ τὴν
γερουσίαν ἀθροίζεν καὶ ζημιοῦν τὸν μὴ πειθαρχοῦντα καὶ
μαντεία χρῆσθαι καὶ δικάζειν ἐπετρέπησαν ἢ ἑαυτοῖς ἐπέτρε-
ψαν. καὶ ὁ γὰρ ποιεῖν αὐτοῖς οὐκ ἔξῃν, κατώρθουν ἐκ τῆς
ἀνανταγωνίστου πρὸς πᾶν τὸ πραττόμενον ὑφ' ἐτέρων ἐναν-
τιώσεως. καὶ γὰρ καὶ νόμους εἰσῆγαγον, ἵν' ὅστις αὐτοῖς

κατὰ τε τὸ φύσει τοῖς πλείστοις πρὸς τοὺς συνάρ- 14
χοντας διάφορον (χαλεπὸν γὰρ πολλοὺς ἄλλως τε καὶ
ἐν δυνάμει τινὶ συμφρονῆσαι) πᾶσα αὐτῶν ἢ ἰσχὺς
διεσπάτο καὶ κατετέμενετο· οὐδὲν γὰρ ὄφελος ὦν ἐγί-
νωσκον ἦν, εἰ καὶ εἰς σφῶν ἀντεῖπεν· τῷ γὰρ τὴν
ἀρχὴν αὐτοὺς μὴ ἐπ' ἄλλο τι ἢ <τὸ> τοῖς βιαζομένοις
τινὰς ἐναντιοῦσθαι λαμβάνειν ἰσχυρότερος ὁ καλύων
τι πραγθῆναι τῶν σπουδαζόντων αὐτὸ ἐγίνετο. M ib.
Cf. Zonar. 7, 15 (vol. II, p. 131, 28—132, 4).

[Zonaras 7, 15 — vol. II, p. 131, 11 sqq.]

ἔργῳ ἢ λόγῳ προσκρούσῃ, κἂν ἰδιώτης εἴη κἂν ἄρχων, ἱερός
τε ἢ καὶ τῷ ἄγει ἐνέχεται. τὸ δὲ ἱερὸν εἶναι ἀπολωλέναι
ἦν· οὕτω γὰρ πᾶν, ὅπερ ἂν ὅσπερ τι θῦμα εἰς σφαγὴν
καθιερώθη, ὠνόμαστο. καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς δημάρχους τὸ
πλήθος σακροσάγκτους ὠνόμασαν, οἷον τελεῖν ἄγια εἰς φρου-
ρᾶν τῶν σφᾶς ἐπικαλουμένων τυγχάνοντας. σάκρα γὰρ παρὰ
Ῥωμαίοις τὰ τελεῖν καὶ σάκρα τὰ ἄγια. ἔδρων οὖν πολλὰ
ἄτοπα· καὶ γὰρ καὶ ὑπάτους ἔβαλλον εἰς τὸ δεσμοτήριον
καὶ ἐθανάτουσαν τινὰς μηδὲ λόγου τυγχάνοντας. καὶ οὐδεὶς
αὐτοῖς ἐναντιωθῆναι ἐτόλμα· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὺς ἱερός ἐγί-
νετο. εἰ μέντοι τινὲς μὴ παρὰ πάντων τῶν δημάρχων κατ-
εδικάζοντο, τοὺς μὴ ὁμογνωμονοῦντας ἐπεκαλοῦντο εἰς ἀρω-
γὴν καὶ οὕτως εἰς δίκην καθίσταντο ἢ παρ' αὐτοῖς ἐκείνοις
ἢ παρὰ τισι δικασταῖς ἢ καὶ παρὰ τῷ πλήθει καὶ τῆς νι-
κώσεως ἐγίνοντο. εἰς δέκα δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου οἱ δῆ-
μαχοὶ κατέστησαν· ὅθεν αὐτοῖς τὸ πολὺ τῆς ἰσχύος 16, 14
κατεβέβλητο. φύσει γὰρ ὅσπερ, φθόνῳ δὲ μᾶλλον
ἀλλήλοις οἱ συνάρχοντες διαφέρονται· καὶ χαλεπὸν
πολλοὺς ἐν δυνάμει μάλιστα ὄντας συμφρονῆσαι. ἅμα
δὲ καὶ οἱ ἄλλοι διασπᾶν τὴν αὐτῶν δύναμιν μηχανώμενοι,
ὅπως ἀσθενέστεροι διχογνωμονοῦντες ὦσιν, ἰστασίσσον, καὶ οἱ
μὲν τοῖσδε, οἱ δὲ τοῖσδε προσετίθεντο. εἰ δὲ καὶ εἰς σφῶν 16, 11
ἀντεῖπε, τὰς τῶν ἄλλων διαγνώσεις ἀπράκτους ἀπέφαινε.

14, 3 συμφρονῆσαι Mai e Zonara, σωφρονῆσαι L || 4 ὦν B,
ὡς L || 6 <τὸ> inser. Herwerden

17 οὐ γὰρ ἐστὶ ῥῆδιον οὔτε ἐν πᾶσι τινα ἰσχύειν οὔτε ἐν ἑκατέροις ἅμα τοῖς τε πολεμικοῖς καὶ τοῖς εἰρηνηκοῖς πράγμασιν ἀρετὴν ἔχειν· οἱ τε γὰρ τοῖς σώμασιν ἰσχυρίζομενοι ἀνοηταίνουσιν ὡς πλήθει, καὶ τὰ ἀθρόως εὐτυχήσαντ' οὐκ ἐπὶ πᾶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνθεῖ. δι'

[Zonaras 7, 15 — vol. II, p. 132, 5 sqq.]

τὸ μὲν οὖν πρῶτον οὐκ εἰσῆσαν εἰς τὸ βουλευτήριον, καθήμενοι δὲ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τὰ ποιούμενα παρετήρουν καὶ εἴ τι μὴ αὐτοῖς ἤρεσκε, παραχρηῖμα ἀνθίσταντο· εἶτα καὶ εἰσεκαλοῦντο ἐντός. εἰσέπειτα μέντοι καὶ μετέλαβον τῆς βουλευτικῆς οἱ δημαρχήσαντες, καὶ τέλος καὶ τῶν βουλευτῶν τινες ἠξιώθησαν δημαρχεῖν, εἰ μὴ τις εὐπατριδῆς ἐτύγχανεν. οὐ γὰρ ἐδέχετο τοὺς εὐπατριδας ὁ ὄμιλος. κατὰ γὰρ τῶν εὐπατριδῶν ἑλόμενοι τοὺς δημάρχους καὶ πρὸς τσαύτην δύναμιν προσαναγκάζοντες ἐδεδοίκεσαν, μὴ τις αὐτῶν τῆ ἰσχύϊ ἐς τούναντιον κατ' αὐτῶν χρῆσται. εἰ δὲ τις τὸ τοῦ γένους ἀξίωμα ἐξωμόσατο καὶ πρὸς τὴν τοῦ πλήθους μετέστη νόμισιν, ἀσμένως αὐτὸν προσεδέχοντο. καὶ συχνοὶ τῶν σφόδρα εὐπατριδῶν ἀπέπταντο τὴν εὐγένειαν ἔρωτι τοῦ μέγα δυναθῆναι καὶ ἐδημαρχῆσαν.

οὕτω μὲν οὖν ἡ τῶν δημάρχων δυναστεία συνέστη. οἷς καὶ ἀγορανόμους δύο προσείλοντο, οἷον ὑπηρέτας σφίσιν ἔσομένους πρὸς γράμματα. πάντα γὰρ τὰ τε παρὰ τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ γραφόμενα λαμβάνοντες, ὥστε μηδὲν σφᾶς τῶν πραττομένων λανθάνειν, ἐφύλασσαν. τὸ μὲν οὖν ἀρχαῖον ἐπὶ τούτῳ ἠροῦντο καὶ ἐπὶ τῷ δικάζειν, ὕστερον δὲ καὶ ἄλλ' ἅττα καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀγορὰν ἐπετρόπησαν, ὅθεν καὶ ἀγορανόμοι τοῖς ἐλληνίζουσιν ἀνομάσθησαν.

16. ἡ μὲν οὖν στάσις ἡ πρώτη οὕτω τοῖς Ῥωμαίοις κατέπαυσεν· ἐκ δὲ τῶν περιοίκων σφίσι διὰ τὴν στάσιν πολλῶν κατ' αὐτῶν κινήθεντων μετὰ τὴν σύμβασιν ὁμονοήσαντες ἐρωμένως τοὺς ἐξ ἐκείνων πολέμους διήνεγκαν καὶ πάντας ἐνί-

17, 1, 1 ἰσχύειν B, ἰσχν ἔχειν L || 4 ἰσχυρίζομενοι B, ἔγγειρίζομενοι L || τὰ ἀθρο... εὐτυχήσαντ' L, quod suppl. Boissvain, idem iam Bekker coniecerat

οὖν ταῦτ' εἰς τὰ πρῶτά ποθ' ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀρθεῖς εἶτα πρὸς αὐτῶν οὐ πολλῷ ὕστερον ἐξέπεσεν καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν Οὐόλοσκων τῇ πατρίδι δουλώσας τὴν οἰκίαν αὐ μετ' ἐκείνων ἐς πᾶν κινδύνου κατέστησεν. M p. 146. Cf. Zonar. 7, 16 (vol. II, p. 133, 10 sq.).

ὅτι ὁ αὐτὸς στρατηγήσαι θελήσας καὶ μὴ τελεσθεῖς² ἠγανάκτησε τῷ ὄμιλῳ καὶ ἐκ τοῦ τοῖς δημάρχους^{a. n. 263} πολὺν δυναμένους βαρύνεσθαι παρηρησία πλείονι πρὸς⁽⁴⁹¹⁾ αὐτὸν παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμοίους οἱ ἐκ τῶν κατεργασμένων ἐχρήτο. καὶ λιμοῦ γενομένου ἰσχυροῦ³ καὶ Νόρβης πόλεως ἀποικίζεσθαι βουλομένης τὸ πλῆθος ἐπ' ἀμφοτέροις τούτοις τοὺς δυνατοὺς ἠτιάσατο, ὡς [καὶ] δι' ἐκείνους καὶ τῆς τροφῆς στερισκόμενοι καὶ ἐς τοὺς πολεμίους ἐπίτηδες ἐπ' ὀλέθρῳ προύπτω ἐκιδιδόμενοι. ὅταν γὰρ ἐς ὑποψίαν τινὲς ἀλλήλων ἔλθωσι, πάντα καὶ τὰ ὑπὲρ σφῶν γιγνόμενα ἀλλοίως

[Zonaras 7, 16 — vol. II, p. 133, 5 sqq.]

ἦσαν. ὅτε καὶ Κοριόλους πολιορκοῦντες ἐκπεσεῖν καὶ τοῦ στρατοπέδου μικροῦ κινδύνεον, εἰ μὴ Γναῖος Μάρκιος εὐπατριδῆς ἀνὴρ ἠρίστευσε καὶ τοὺς ἐπιόντας ἀπώσατο· ὃς διὰ τοῦτο ἄλλως τε ἐδοξάσθη καὶ Κοριολᾶνος ἐκ τοῦ ἔθνους, οὐ^{fr.} ἐτρέψατο, ἐπεκλήθη. καὶ τότε μὲν οὕτως ἦρθη, οὐ^{17, 2} πολλῷ δ' ὕστερον στρατηγήσαι σπεύδων καὶ τοὺς δημάρχους ἐβαρύνετο. οἱ οὖν δημαρχοὶ, οὓς καταλῦσαι ἐγλίχετο, αἰτίας τινὰς κατ' αὐτοῦ συμφορήσαντες τυραννίδος αὐτῷ προσῆψαν αἰτίλημα καὶ τῆς Ῥώμης^{fr.} ἐξήλασαν. ἐκπεσῶν οὖν τοῖς Οὐολούσκοις εὐθύς^{17, 5}

2,1 στρατηγήσαι Mai e Zonara, στρατηγὸς L || μὴ τελεσθεῖς] ἠτιηθεῖς Naber, μὴ αἰρεθεῖς D || 2 καὶ ἐκ τοῦ τοῖς Krebs, καὶ ἐκ τούτοις L, unde Mai καὶ ἐκ τούτων καὶ τοῖς || 3, 2 βουλομένης] βουλευομένης Herwerden, διδομένης Naber || 3 τούτοις Herwerden, αὐτοῖς L || 4 καὶ ante δι' seclisit Herwerden || 5 πολέμιους B, πολέμους L || 7 τὰ B, τὸ L

4 κατὰ τὸ στασιωτικὸν λαμβάνουσι. καὶ ὁ Κοριολανὸς ἄλλως τε ἐν ὀλιγοφρίᾳ αὐτοὺς ἐποιήσατο καὶ σίτου πολλαχόθεν κομισθέντος καὶ τοῦ γε πλείστου προΐκα παρὰ τῶν ἐν Σικελίᾳ βασιλέων πεμφθέντος οὐκ ἐπέ-
 5 τρεψέ σφισι διαλαχεῖν αὐτὸν ὡσπερ ἦθουν. οἱ οὖν δῆμαρχοι, οὗσπερ πον καὶ τὰ μάλιστα καταλύσαι ἐγλί-
 χετο, τυραννίδος αὐτὸν ὑπὸ τὸ πλῆθος ἀγαγόντες ἐξ-
 ἤλασαν καίτοι πάντων βοῶντων καὶ δεινὸν ποιουμέ-
 νων, ὅτι καὶ περὶ σφῶν τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἐτόλμων.
 5 ἔκπεσῶν οὖν πρὸς τοὺς Οὐλόσκους καίπερ ἐχθίστους ὄντας ὀργῇ τῆς συμφορᾶς ἤλθε καὶ ἑαυτὸν ἐκ τε τῆς ἀνδρείας, ἧς ἐπετείραντο, καὶ ἐκ τοῦ θυμοῦ τοῦ πρὸς τοὺς πολίτας ἀσμένως δέξασθαι προσεδόκησεν ἀντί-
 παλα ἢ καὶ μεῖζω δι' αὐτὸν τοὺς Ῥωμαίους ὧν ἐπαθον δράσειν ἀντελίσαντας· ὑφ' ὧν γὰρ ἂν τις σφόδρα κακῶς πάθῃ, πρὸς τῶν αὐτῶν τούτων καὶ εὖ κείσε-
 [Zonaras 7, 16 — vol. II, p. 133, 17 sqq.]

προσεχώρησεν. ὧν οἱ μὲν πρότεροι καὶ οἱ ἐν τοῖς τέλεσιν αὐτῶν ὄντες ἔχαιρόν τε αὐτῶ καὶ αὐτῆς πρὸς πόλεμον ἤτοι-
 μάζοντο Ἀττίου Τουλλίου πρὸς τοῦτον ἐρεθίζοντος ἅπαν-
 τας· ὁ δὲ ὄμιλος ἀπρόθυμος ἦν. ὡς οὖν οὔτε παραινούντες οὔτ' ἐκφοβοῦντες αὐτοὺς οἱ δυνατοὶ κινήσαι πρὸς ὀπλων ἄρσιν ἠδύνατο, τοιόνδε τι ἐμηχανήσαντο. Ἱπποδρομίαν τῶν Ῥωμαίων ἀγόντων ἄλλοι τε τῶν προσχώρων αὐτοῖς καὶ Οὐλο-
 σκούοι πλῆθει πολλῶ κατὰ θέαν συνήλθοσαν. ὁ δὲ Τουλ-
 λιος τοὺς τῶν Ῥωμαίων στρατηγούς ἐπεισεν ὡς εὐνοῶν δη-
 φεν αὐτοῖς τοὺς Οὐλοσκούους φυλάσσεσθαι παρεσκευασμέ-

4, 6 τὰ B, τὸ L || 7 τὸ πλῆθος Krebs, Herwerden, Boissevain coll. Herod. 6, 104. 136, τοῦ πλῆθους L || 8 πάντων <τῶν ὁμοίων>? B || 9 ἐτόλμων] ἐμελλον Naber || 5, 2 ἑαυτὸν] <σφας> αὐτὸν? B || 4 δέξασθαι B, δέχεσθαι L || 5 αὐτὸν Boissevain, αὐτὸ L || 6 ἀντελίσαντας] ἀντιδράσειν ἐλίσαντας Herwerden || 7 κακῶς πάθῃ Herwerden, κακοπαθῆ L || τῶν αὐτῶν αὐτῶν L, quod corr. Herwerden

σθαι βουλομένων γε καὶ δυναμένων εὖ ποιῆσαι οὐκ ἐλάχιστα πιστεύει. M p. 147. Cf. Zonar. 7, 16 (vol. II, p. 133, 11—17).

πάνυ γὰρ περιθύμως ἔφερον, ὅτι καὶ περὶ τῆς οἰκείας κινδυνεύοντες μὴδ' ὡς τῶν ἀλλοτριῶν ἀφίσταντο. ὡς οὖν καὶ ταῦτα ἀνηγγέλθη σφίσι, οἱ μὲν ἄνδρες οὐδὲν μᾶλλον ἐκινήθησαν· οὕτω πως κακῶς ἐστασίαζον, ὥστε μὴδ' ὑπὸ τῶν κινδύνων καταλλαγή-
 6 ναι· αἱ δὲ γυναῖκες, ἢ τε γαμετὴ τοῦ Κοριολανοῦ Οὐολουμνία καὶ ἡ μήτηρ Οὐετουρία, παραλαβοῦσαι

[Zonaras 7, 16 — vol. II, p. 133, 28 sqq.]

νοὺς ἐπιθέσθαι σφίσι ἀνεπίστως ἐν τῇ Ἱπποδρομίᾳ. οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις τὸ μήνυμα κοινωσάμενοι τοὺς Οὐολούσκους αὐτίκα πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἅπαντας ἐξεκλήρουσαν. οἱ δὲ δυσανασχετοῦντες, ὅτι μόνοι ἐκ πάντων ἐξελήλαντο, ἔτοιμοι πρὸς μάχην ἐγένοντο. καὶ προστησάμενοι τὸν Κοριολανόν τε καὶ τὸν Τουλλίον ἐπὶ τὴν Ῥώμην καὶ τοὺς Λατίνους προσειληφότες πλῆθει ἐχώρησαν πλείονι. ὁ οἱ Ῥωμαῖοι πυθόμενοι πρὸς τὰ ὄπλα μὲν οὐκ ἐρρώσθησαν, ἐν αἰτίαις δ' ἀλλήλους πεποίηοντο, οἱ μὲν τοῦ ὄμιλου τοὺς εὐπα-
 7 τριδας, ὅτι ἐξ αὐτῶν ὁ Κοριολανὸς τυγχάνων μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύοιτο, οἱ δὲ τὸν ὄμιλον, ὅτι μὴ ἐνδίκως αὐτὸν ἐξελάσαντες πολέμιον πεποιήμασιν. οὕτω δὲ στασίαζοντες ἐς μέγα τι κακὸν ἐνέπεσον ἂν, εἰ μὴ αἱ γυναῖκες αὐτοῖς ἐπεκούρησαν. ὡς γὰρ ἡ γερούσια κάθοδον τῷ Κοριολανῷ ἐψηφίσατο, καὶ ἐπὶ τούτῳ πρέσβεις πρὸς ἐκεῖνον ἐστάλησαν, ἐκεῖνος καὶ τὴν χώραν τοῖς Οὐολούσκους ἀποδοθῆναι ἀπήτει, ἧς ἐν τοῖς πρὶν πολέμοις ἐστέρητο. τὸ δὲ πλῆθος τῆς χώρας οὐ μεδίετο. πάλιν οὖν ἑτέρα πρέσβεια
 8 ὁ δὲ περιθύμως ἔφερον, ὅτι καὶ περὶ τῆς ἑαυτῶν κινδυνεύοντες οὐδ' οὕτω τῶν ἀλλοτριῶν ἀφίσταν-
 17, 6

5, 8 εὖ B, τι L || 6, 2 οὐδ' ὡς Zonaras, quem secutus est Gros || 4 οὐδὲν <τι> μᾶλλον Herwerden e Zonarae οὐτ' ἐτι || πως] γὰρ Herwerden || 6 δὲ B, τε L

καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐπιφανεστάτας ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐς τὸ στρατόπεδον τὰ παιδία αὐτοῦ ἄγουσαι καὶ ἐποίησαν αὐτὸν μὴ ὅτι ἐπὶ τῇ χώρᾳ, <ἀλλὰ> μηδὲ ἐπὶ τῇ καθόδῳ καταλύσασθαι. προσήκατο γὰρ αὐτὰς εὐθύς, ἔπειδὴ τάχιστα παρούσας ἦσθετο, καὶ λόγου σφίσι μετέδωκεν, ἐπράχθη τε ὧδε. αἱ μὲν ἄλλαι σιωπῶσαι ἔκλαον, ἡ δὲ δὴ Οὐτεουρία "τι θαναμάξεις" ἔφη "τέκνον;" τί δὲ ἐκπέληξαι; οὐκ ἠτόμολήκαμεν, ἀλλ' ἡμᾶς ἡ πατρὶς ἐπεμψέ σοι, εἰ μὲν πείθοιο, μητέρα καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα, εἰ δὲ μή, λάφυρα, ὥστ' εἰ καὶ νῦν ἔτι ὀργίζῃ, πρῶτας ἡμᾶς ἀπόκτεινον. τί δακρύεις; τί δ' ἀποστρέφῃ; ἡ ἀγνοεῖς, ὅπως τὰν τῇ πόλει ἡμεῖς τοι ἄρτι ὀδυρόμεναι ἐπανσάμεθα, ἵνα σε ἴδωμεν; καταλλάγηθι τ' οὖν ἡμῖν καὶ μηκέτι ὀργίζου τοῖς πολίταις, τοῖς φίλοις, τοῖς ἱεροῖς, τοῖς τάφοις, μηδ' ἐμπέσης ἐς τὸ ἄστυ θυμῷ πολεμῖῳ μηδὲ ἐκπολιορκή-

[Zonaras 7, 16 — vol. II, p. 134, 21 sqq.]

ται. καὶ τούτων δὲ ἀγγελθέντων αὐτοῖς οὐτ' ἔτι κελίηντο οὐθ' ὑπὸ τῶν κινδύων οἱ ἄνδρες τοῦ στασιάξαι ἐξίσταντο. αἱ δὲ γυναῖκες, ἡ τε γαμετὴ τοῦ Κοριοιολάνου Οὐολομυρία καὶ ἡ μήτηρ Οὐτεουρίνα, καὶ τὰς λοιπὰς τὰς ἐπιφανεστάτας παραλαβοῦσαι ἦλθον εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ἐπαγόμεναι. καὶ αἱ μὲν ἄλλαι σιωπῶσαι ἐδάκρυον, ἡ δὲ Οὐτεουρίνα "οὐκ ἠτόμολήκαμεν" ἔφη "τέκνον, ἀλλ' ἡ πατρὶς ἡμᾶς ἐπεμψέ σοι, εἰ μὲν πείθοιο, μητέρα καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα, εἰ δὲ μή, λάφυρα. καὶ εἰ καὶ νῦν ἔτι ὀργίζῃ, πρῶτας ἡμᾶς ἀπόκτεινον. καταλλάγηθι καὶ μηκέτι ὀργίζου τοῖς πολίταις, τοῖς φίλοις, τοῖς ἱεροῖς, τοῖς

6, 10 <ἀλλὰ> inser. Gros || 8, 2 τὰν τῇ πόλει] <ἔχοντα> τὰν τῇ πόλει? B || 3 τοι ἄρτι ὀδυρόμεναι legit Herwerden, αἱ ἄ. δ. Mai, ἄρτι ὀδ. B || 4 τ' οὖν B, γοῦν L || 5 μὴδ' ἔτ' ἐμπέσης B

σης τὴν πατρίδα, ἐν ἣ καὶ ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη καὶ τὸ μέγα τοῦτο ὄνομα Κοριοιολάνος ἐγένου. πείσθητί μοι, παιδίον, μηδέ με ἄπρακτον ἀποπέμψης, ἵνα μὴ καὶ νεκρὰν 'με ὑπ' αὐτοχειρίας ἴδῃς." ταῦτ' εἰπούσα ἠνέκλαυσε καὶ τὴν τε ἐσθῆτα καταρρηξαμένη καὶ τοὺς μαστοὺς προδειξάσα τῆς τε γαστροῦ ἀψαμένη "ἴδε" ἔφη "τέκνον, αὕτη σε ἔτεκεν, οὗτοί σε ἐξέθρεψαν." εἰπούσης δὲ αὐτῆς ταῦτα καὶ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ τὰ τε παιδία καὶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες συνεθρήνησαν, ὥστε καὶ ἐκείνον ἐς πένθος ἐμβαλεῖν. μόλις τέ ποτε ἀνενεγκῶν περιέπτυξε τὴν μητέρα καὶ φιλῶν ἅμα αὐτὴν "ἴδε" ἔφη "μῆτερ, πείθομαί σοι· σὺ γὰρ με νικᾷς, καὶ σοὶ δὴ ταύτην τὴν χάριν καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἐχέτωσαν· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἰδεῖν αὐτοὺς ὑπομένω, οἵτινες τηλικαῦτα ὑπ' ἐμοῦ εὐεργετηθέντες τοιαῦτά με ἔδρασαν. οὐκ οὖν

[Zonaras 7, 16 — vol. II, p. 135, 1 sqq.]

τάφοις μηδὲ ἐκπολιορκήσης τὴν πατρίδα, ἐν ἣ ἐγεννήθη καὶ ἐτράφη καὶ τὸ μέγα τοῦτο ὄνομα Κοριοιολάνος ἐγένου. μὴ με ἄπρακτον ἀποπέμψης, ἵνα μὴ καὶ νεκρὰν με αὐτοχειρίᾳ θεάσῃ." ἐπὶ τούτοις ἠνέκλαυσε καὶ τοὺς μαστοὺς προδειξάσα τῆς τε γαστροῦ ἀψαμένη "αὕτη σε ἔτεκεν" ἔφη "τέκνον, οὗτοί σε ἐξέθρεψαν." ἡ μὲν εἶπε ταῦτα, ἡ δὲ γαμετὴ αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία καὶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες συνεθρήνησαν, ὥστε καὶ ἐκείνον εἰς πένθος κινήσαι. μόλις δ' ἀνενεγκῶν περιέπλεξε τὴν μητέρα καὶ φιλῶν ἅμα "ἴδε" ἔφη "μῆτερ, πείθομαί σοι· σὺ γὰρ με νικᾷς, καὶ σοὶ πάντες ταύτην τὴν χάριν ἐχέτωσαν· ἐγὼ γὰρ οὐδὲ ἰδεῖν αὐτοὺς ὑπομένω, οἱ τηλικαῦτα παρ' ἐμοῦ εὐεργετηθέντες τοιαῦτά μοι ἄνταπ-

9, 3 ἴδε] ἰδοὺ L || 6 συνεθρήνησαν] ἀνεθρήνησαν Naber coll. 74, 13, 4 || 10, 2 περιέπτύξατο? B || ἴδε L, ἰδοὺ B || 4 δὴ B, δὲ L || 6 με ἔδρασαν L, μ' ἀντέδρασαν B

οὐδ' ἀφίξομαι ποτε ἐς τὴν πόλιν· ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ
 ἀντ' ἐμοῦ τὴν πατρίδα ἔχε, ἐπειδὴ τοῦτο ἠθέλησας,
 11 ἐγὼ δὲ ἐκποδῶν ὑμῖν ἀπαλλαγῆσομαι." ταῦτ' εἰπὼν
 ἀπανέστη· τῷ τε γὰρ δέει τῷ τοῦ ὁμίλου καὶ τῇ
 αἰσχύνη τῶν ὁμοίων, ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπ' αὐτοὺς
 ἐπεστράτευσεν, οὐδὲ τὴν ἀνάθοδον διδομένην οἱ ἐδέ-
 ξατο, ἀλλ' ἐς τοὺς Οὐόλοσκους ἀναχωρήσας ἐνταῦθα ἐξ
 ἐπιβουλῆς ἢ καὶ γηράσας ἀπέθανεν. M p.148. Zonar.
 7, 16 (vol. II, p.134, 19—135, 19). Cf. Io. Tzetz. Epist.
 6, p. 9, 16.

12 Δίων αὐτὸς Κοκκιανὸς καὶ ἄλλοι δὲ μυριοί,
 ὁπόσοι συνετάξαντο τὰς πράξεις τῶν Ῥωμαίων,
 τὰ κατὰ Κοριόλανον τοῦτόν φασὶ τὸν Μᾶρκον.
 ὁ Μᾶρκος οὗτος πρότερον καλούμενος καὶ Γναῖος
 ὕστερον Κοριόλανος σὺν τούτοις ἐπεκλήθη.
 Ῥωμαῖοι Κοριόλανον τὴν πόλιν πολεμοῦντες,
 ὡς πρὸς φυγὴν ἐτράπησαν οἱ πάντες ἀνά κράτος,
 αὐτὸς δ' εἰς τὴν πολέμιον πόλιν στραφεὶς καὶ μόνος
 ἡμερωμένην ἐφευρῶν ἐνέπηρσεν ἐκείνην,
 λαμπρῶς δ' ἀρθείσης τῆς φλογὸς ἐπαναβὰς τὸν ἵππον
 ῥύμη πολλῇ κατόπισθεν ἐμπίπτει τῶν βαρβάρων,
 οἱ τοῖς Ῥωμαίοις διωγμὸν τὸν ἄστρεπτον ἐποιοῦν.
 οἵπερ στραφέντες καὶ τὸ πῦρ φλέγον ἰδόντες πόλιν

[Zonaras 7, 16 — vol. II, p. 135, 15 sqq.]

ἔδωκαν, οὐδ' ἀφίξομαι εἰς τὴν πόλιν· ἀλλὰ σὺ μὲν
 ἀντ' ἐμοῦ τὴν πατρίδα ἔχε, ὅτι τοῦτο ἠθέλησας,
 ἐγὼ δὲ ἀπαλλαγῆσομαι." ταῦτα εἰπὼν ἀπανέστη·
 καὶ οὐδὲ τὴν ἀνάθοδον κατεδέξατο, ἀναχωρήσας δὲ
 εἰς τοὺς Οὐολούσκους ἐκεῖ γηράσας ἀπήλλαξεν.

10, 7 καὶ post μὲν expunxit Herwerden - || 11, 6 γηράσας] γήρα Herwerden

καὶ πορθηθῆναι δόξαντες ἐφενγον ἀλλαχόσε.
 αὐτὸς Ῥωμαίους σώσας δὲ πορθήσας καὶ τὴν πόλιν,
 τὴν ἤνπερ Κοριόλανον εἰρήκαμεν καλεῖσθαι,
 πρὸς τῷ καλεῖσθαι πρότερον Μᾶρκος καὶ Γναῖος ἅμα
 ἔσχε καὶ Κοριόλανος ἐκ τοῦ τροπαίου κλήσιν.
 οἷα δ' ὁ φθόνος εἶωθεν ποιεῖν τοῖς εὐεργέταις,
 μετὰ μικρὸν ἐν λογισμοῖς τὸν ἄνδρα ζημιούσιν.
 ὑπερπαθήσας δ' ὁ ἀνὴρ θυμῷ δικαιοτάτῳ
 ἀφελὲς γυναικα τὴν αὐτοῦ, μητέρα καὶ πατρίδα
 πρὸς Κοριόλους ἐρχεται, καὶ δέχονται τὸν ἄνδρα
 καὶ δὴ καὶ παρετάξαντο καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων.
 καὶ εἰ μὴ μετὰ συρραγῆς ἐκείνου τοῦ πολέμου
 δραμοῦσαι κατεσχίσαντο τοὺς ἑαυτῶν χιτῶνας,
 γυμναί τε περιέστησαν ἢ σύζυγος καὶ μήτηρ,
 ἢ Οὐετουρνία τε αὐτῇ καὶ Οὐολουμνία κλήσιν,
 καὶ τοῦτον μόλις ἐπᾶσαν τῆς κατὰ Ῥώμης μάχης,
 ἢ Ῥώμη ἂν ἐπέγνωνκε τιμᾶν τοὺς εὐεργέτας.
 ἀλλὰ λιταῖς ταῖς τῆς μητρὸς πανσθεῖς καὶ τῆς συζύγου
 πόλεμον μὲν κατέπαυσε τὸν κατὰ τῶν Ῥωμαίων,
 αὐτὸς τοὺς Κοριόλους δὲ ἀφελὲς καὶ τοὺς Ῥωμαίους
 πρὸς ἄλλην γῆν ἀπέδραμε τῇ λύπῃ βεβλημένος.
 Tzetz. Hist. 6, 527—560. Cf. Haupt, Hermes XIV, p. 440.

ἔω τὸν Κοριόλανον Μᾶρκον γενναῖον λέγειν 13
 καὶ σὺν αὐτῷ τῷ Μάρκῳ δὲ τὸν Μᾶρκον τὸν Κοροῦνιον,
 ὦν ὁ μὲν Κοριόλανος μόνος πορθήσας πόλιν
 τὴν κλήσιν Κοριόλανον καὶ ταύτην καταφλέξας
 καίπερ στρατοῦ τοῦ σύμπαντος τραπέντος τῶν Ῥωμαίων
 ἐκλήθη Κοριόλανος, Μᾶρκον δὲ τᾶλλα λέγειν.
 Tzetz. Hist. 3, 856—861.

18
 ὅτι Κάσσιος τοὺς Ῥωμαίους εὐεργετήσας ὑπ' αὐτῶν
 ἐκείνων ἐθανατώθη. ὥστε καὶ ἐκ τούτου διαδειχθῆ-
 (486)

ναι, ὅτι πιστὸν οὐδὲν ἐν τοῖς πλήθεσιν ἔστιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πάνν σφίσι προσκειμένους οὐχ ἤττον τῶν τὰ μέγιστα ἀδικούντων ἀπολλύουσι· πρὸς μὲν γὰρ τὸ ἀεὶ παρὸν μεγάλους τοὺς αἰτίους τῶν ὀφελιμάτων ἄγουσιν, ἐπειδὴν δὲ σφᾶς ἐκκαρπῶσονται, οὐδὲν ἔτ' αὐτοὺς οἰκειότερους τῶν ἐχθίστων νομίζουσι. τὸν γὰρ Κάσσιον καίπερ χαριζόμενόν σφισιν ὅμως ἐπ' αὐτοῖς οἷς ἐσεμνύετο ἀπέκτειναν, καὶ ἐκδηλὸν γε, ὅτι ζηλοτυπηθεῖς, ἀλλ' οὐκ ἀδικήσας τι ἀπώλετο. M p. 150.

19 οἱ γὰρ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀεὶ γιγνόμενοι, ἐπειδὴ μηδένα ἄλλον τρόπον κατέχειν σφᾶς ἐδύνατο, πολέμους ἐκ πολέμων ἐξεπίτηδες ἐκίνουν, ὅπως πρὸς ἐκείνους ἀσχολίαν ἄγοντες μηδὲν περὶ τῆς γῆς πολυπραγμονῶσιν. M ib. Zonar. 7, 17 (vol. II, p. 135, 23—26).

2 οὕτω γοῦν ὑφ' ἐκατέρου παραξύνθησαν, ὥστε καὶ τὴν νίκην ἔνορκον τοῖς στρατηγοῖς ὑποσχέσθαι· πρὸς γὰρ τὴν αὐτίκα ὄρμην κύριοι καὶ τῆς τύχης εἶναι ἐνόμισαν. M p. 150.

[Zonaras 7, 17 — vol. II, p. 135, 20 sqq.]

17. οἱ δὲ δῆμαρχοὶ χάραν ἐκ πολέμων προσκτηθεῖσαν Ῥωμαίοις ἀπήτουν διανεμηθῆναι τῷ πλήθει· ὅθεν πρὸς ἀλλήλων τε καὶ πρὸς τῶν πολεμίων πολλὰ ἐκακώθησαν. οἱ γὰρ δυνατοὶ μὴ ἄλλως κατέχειν αὐτοὺς δυνάμενοι πολέμους ἐκ πολέμων ἐξεπίτηδες ἐκίνουν, ἵν' αὐτοῖς ἀσχολούμενοι μηδὲν περὶ τῆς γῆς πολυπραγμονῶσι. χρόνῳ δὲ ποτε ὑποτοπήσαντές τινες τὸ πραττόμενον οὐκ εἶδον καὶ ἄμφω τοὺς ὑπάτους ἢ στρατηγούς ὑπὸ τῶν δυνατῶν ἀποδείκνυσθαι, ἀλλ' ἤθελον καὶ αὐτοὶ τὸν ἕτερον ἐκ τῶν εὐπατριδῶν αἰρεῖσθαι. ὡς δὲ τοῦτο κατεργάσαντο, προεἴλοντο Σπούριον Φούριον καὶ μετ' ἐκείνου στρατευσάμενοι πάντα ἐφ' ὅσα ὤρμησαν προθύμως κατέπραξαν. οἱ δὲ τῷ

19, 2, 2 ἔνορκον] ἐνόρκους Herwerden

ὅτι ἔοικε τὸ πλεῖστον τοῦ ἀνθρωπίνου πρὸς μὲν 3 τὸ ἀνθιστάμενον καὶ παρὰ τὸ συμφέρον φιλονεικεῖν, τοῖς δὲ ὑπέικουσι καὶ παρὰ δύναμιν ἀνθυπουργεῖν. M p. 151.

ὅτι οἱ Φάβιοι ἐπὶ τε τῷ γένει καὶ τῷ πλούτῳ 20 ὅμοια τοῖς ἀρίστοις φρονοῦντες ὡς τάχιστα αὐτοὺς ἀθυμοῦντας εἶδον· ὅταν γὰρ τινες ἐς πολλὰς ἡμέρας καὶ 277 (477) δυσχερεῖς πράξεις ἐμπέσωσιν, οὔτε τι βούλευμα πρὸς τε τὸ πλήθος καὶ πρὸς τὸ ἀθρόον τῶν κινδύνων ἐξευρεῖν δύναται καὶ τῶν ἔργων καὶ τὰ πάνν χάδια ἀπογινώσκουσι κακὰ τοῦτου ταῖς τε γνώμας καὶ παρὰ τὸ εἶκός ταῖς δόξαις ἀναπίπτουσι καὶ τὰ πράγματα ἐκόντες ὡς καὶ μάτην πονήσοντες προῖενται καὶ τέλος ἐπιτρέψαντες σφᾶς τοῖς ἐκ τοῦ δαιμονίου παραλόγοις ἀναμένουσι πάνθ' ὅσα ἂν ἢ συντυχία ἐνέγκῃ. M p. 151. Zonar. 7, 17 (vol. II, p. 136, 17 sqq.).

ὅτι οἱ Φάβιοι ἔξ καὶ τριακόσιοι ὄντες ὑπὸ Τυρ- 2

[Zonaras 7, 17 — vol. II, p. 136, 3 sqq.]

συνέρχοντι αὐτοῦ Φαβίῳ Καίσωνι συνεξελθόντες οὐ μόνον οὐκ ἐρρώσθησαν, ἀλλὰ καὶ τὸ στρατόπεδον ἐκλιπόντες εἰς τὴν πόλιν ἦλθον καὶ ἐθορύβουν, ἕως οἱ Τυρσηνοὶ τοῦτο μαθόντες ἐπεχείρησαν αὐτοῖς. καὶ τότε μέντοι οὐ πρότερον ἐξῆλθον τῆς πόλεως, πρὶν τῶν δημάρχων τινὰς συμφρονῆσαι τοῖς δυνατοῖς. ἠγωνίσαντο δὲ προθύμως καὶ πολλοὺς μὲν τῶν πολεμίων διέφθειραν, συχνοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθανον· ἔπεσε δὲ καὶ ὁ εἷς τῶν ὑπᾶτων ὁ Μάλιος. ὁ δὲ ὅμιλος στρατηγὸν τὸ τρίτον τὸν Μάλιον εἴλετο.

καὶ πόλεμος αὐθις αὐτοῖς ἐπενήνεκτο πρὸς τῶν Τυρσηνῶν ἀθυμοῦσι δὲ Ῥωμαίοις καὶ ἀποροῦσι, πῶς τοῖς ἐχθροῖς ἀντικαταστῶσιν, οἱ Φάβιοι ἐπεκούρησαν. ἔξ γὰρ ὄντες καὶ 20, 2 τριακόσιοι, ὡς ἀθυμοῦντας εἶδον αὐτοὺς καὶ μήτε 20, 1

20, 1, 7 γνώμας παρὰ τὸ εἶκός καὶ ταῖς δόξαις? B || 9 πονή-
σοντες B, πονήσαντες L || 10 ἐπιτρέψαντες Mai, ἐπιθρέψαντες L

ρηδῶν ἀνηρέθησαν· καὶ γὰρ πως τὸ δι' ἀνδρείας
πίστιν ὀγκούμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θράσους πολλάκις
φθείρεται, τό τε δι' εὐτυχίαν ἀρχοῦν ἐς τούναντιον
ἐκφρονῆσαν ἐκπίπτει. M ib. Zonar. 7, 17 (vol. II,
p. 136, 17 et 29).

3 οὓς οἱ Ῥωμαῖοι μειζόνως ἢ καθ' ἀριθμὸν τῶν ἀπο-
γενομένων καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ ἐπένηθησαν. ἦν μὲν γὰρ
ἐκεῖνος ἄλλως τε καὶ ἐν εὐπατριδαῖς οὐ σμικρός, πρὸς
δὲ δὴ τὴν ἀξίωσιν τό τε φρόνημα αὐτῶν πᾶσαν σφῶν
ἀπολωλέναι τὴν ἰσχύον ἐνόμιζον. καὶ διὰ τοῦτο τὴν
τε ἡμέραν, ἐν ἣ διεφθάρησαν, ἐς τὰς μικρὰς ἐνέγραψαν
καὶ τὰς πύλας, δι' ὧν ἐξεστράτευσαν, ἐν ἀτιμίᾳ ἐποίη-
σαντο, ὥστε μηδένα δι' αὐτῶν ἀρχοντα διέναι. καὶ
Τίτου Μενηίου τοῦ στρατηγοῦ (ἐπὶ γὰρ τούτου τὸ

[Zonaras 7, 17 — vol. II, p. 136, 18 sqq.]

τι βουλευομένους λυσιτελεῖς καὶ ἀπογινώσκοντας ἕπαντα, τὸν
πρὸς τοὺς Τυρσηνοὺς ὑπεδέξαντο πόλεμον αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν
προθυμηθέντες μαχέσασθαι καὶ τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρή-
μασι. καὶ τι χωρίον καταλαμβάνοντες ἐπίκαιρον ἐνετειχίσαντο,
ὅθεν ὀρμώμενοι πάντα τὰ τῶν πολεμίων ἦγον, τῶν Τυρση-
νῶν μηδὲ ἐς χεῖρας αὐτοῖς ἰέναι θαρρούντων, εἰ δὲ καὶ ποτε
συμμίξειαν, ἐλαττομένων παρὰ πολὺ. προσλαβόμενοι δὲ καὶ
συμμάχους οἱ Τυρσηνοὶ ἐν ὑλώδει χωρίῳ ἐλόχησαν καὶ ἀφυ-
λάκτους ἐπελθόντας αὐτοῖς τοὺς Φαβίους ὑπὸ τοῦ πάντα
νικᾶν περιεστοίχισαν καὶ πάντας ἐφόνευσαν. καὶ παντελῶς
τὸ γένος αὐτῶν ἐξέλιπεν ἄν, εἰ μὴ εἰς τις οἴκοι κατελείφθη
διὰ νεότητα, ἀφ' οὗπερ αὐτῆς εἰσέπειτα ἦνθησαν.

τῶν δὲ Φαβίων οὕτω φθαρόντων οἱ Ῥωμαῖοι μάλᾳ παρὰ
τῶν Τυρσηνῶν ἐκακώθησαν. εἶτα πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους
σπονδὰς ἐποίησαντο, τραπόμενοι δ' ἐπ' ἀλλήλους ἐπραξαν
πολλὰ καὶ δεινά, ὡς μηδὲ τῶν στρατηγῶν ἀποσχέσθαι τὸ

πάθος ἐγένετο) κατηγορηθέντος ὕστερον ἐν τῷ δήμῳ,
ὅτι μήτ' ἐκείνοις ἤμυνε καὶ μάχῃ μετὰ τοῦθ' ἠττήθη,
κατεψηφίσαντο. V p. 578.

ὅτι οἱ εὐπατριδαὶ φανερώς μὲν οὐ πάνυ πλήν βρα- 21
χέων ἐπιθειάζοντές τινα ἀντέπραττον, λάθρα δὲ συ-
χνούς τῶν θρασυτάτων ἐφόνεον. ἐννέα γὰρ ποτε

[Zonaras 7, 17 — vol. II, p. 137, 5 sqq.]

πλήθος. τοὺς τε γὰρ ὑπηρετάς αὐτῶν ἔπαιον καὶ τὰς δάβδους
κατέκλων, αὐτούς τε τοὺς στρατηγοὺς ὑπ' εὐθύνην ἦγον ἐπὶ
πάσῃ προφάσει καὶ μεζῶνι καὶ ἐλάττω. Ἄππιον οὖν Κλαύ-
διον καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ δεσποτήριον ἐμβαλεῖν
ἐβουλεύσαντο, ὅτι τε αὐτοῖς ἠγαντιοῦτο εἰς ἕπαντα καὶ ὅτι
τοὺς συστρατευομένους αὐτῶν ἐδεκάτευσεν, ἐπειδὴ τοῖς Οὐό-
λούσκοις ἐν μάχῃ ἐνέδοσαν. ἡ δεκάτευσις δὲ τοιούδε τι ἦν.
ὅτε τι οἱ στρατιῶται μέγα ἡμάρτησαν, ὁ στρατηγὸς εἰς δε-
κάδας αὐτοὺς ἀριθμῶν, ἕνα λαβῶν ἐξ ἐκάστης δεκάδος τὸν
κλήρω λαχόντα θανάτῳ ἐκόλαζεν. ἀπελθόντα δ' ἐκ τῆς ἀρχῆς
τὸν Κλαύδιον εὐθύς οἱ τοῦ πλήθους εἰς ἀγῶνα κατέστησαν
καὶ οὐ κατεψηφίσαντο μὲν, τὴν ψῆφον δὲ ὑπερθέμενοι ἐς
ἀνάγκην αὐτὸν ἀποχειρίας κατέστησαν. καὶ τινες δὲ τῶν
δημάρχων ἄλλα τε κατὰ τῶν εὐπατριδῶν συνέγραψαν καὶ
τὸ ἐξεῖναι τῷ πλήθει καὶ καθ' ἑαυτὸ συνιέναι καὶ ἄνευ
ἐκείνων βουλευέσθαι καὶ χρηματίζειν πάνθ' ὅσα ἂν ἐθελήσῃ,
κἂν τις ἐπ' αἰτία τινὶ παρὰ τῶν στρατηγῶν προστιμηθῇ,
ἐκκλητῶν ἐπὶ τούτοις τὸν δῆμον δικάζειν ἔταξαν. καὶ τοὺς
ἀγορανόμους δὲ καὶ τοὺς δημάρχους ἐπηύξησαν, ἵνα πλε-
στοὺς τοὺς αὐτῶν προϊσταμένους ἔχωσι.

πραττομένων δὲ τούτων οἱ εὐπατριδαὶ φανερώς 21, 1
μὲν οὐ πάνυ ἀντέπραττον πλήν βραχέων, λάθρα δὲ
συχνούς τῶν θρασυτάτων ἐφόνεον. ἀλλ' οὔτε τοῦτο
τοὺς λοιποὺς ἐπέσχεον οὔθ' ὅτι ποτὲ ἐννέα δῆμαρχοὶ
ὑπὸ τοῦ δήμου πυρὶ ἐδόθησαν. οὐ μόνον γὰρ οἱ

δημαρχοὶ πῦρ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐδόθησαν· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο τοὺς λοιποὺς ἐπέσχευ, ἀλλὰ πλείονα [μὲν] ἐλπίδα οἱ μετὰ ταῦτα ἀεὶ δημαρχοῦντες ἐκ τῆς ἑαυτῶν φιλονεικίας ἢ δέος ἐκ τῆς ἐκείνων συμφορᾶς λαμβάνοντες οὐχ ὅσον οὐκ ἠμβλύνοντο, ἀλλὰ καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπ' αὐτῶν τούτων ἐθροασύνοντο· τοὺς τε γὰρ ἀπολλυμένους ἐς δικαίωμα τῆς ὑπὲρ ἑαυτῶν τιμωρίας προεβάλλοντο καὶ αὐτοὶ μεγάλην ἠδονὴν ἐκ τοῦ καὶ παρὰ δόξαν ἀκινδύνως περιέσεσθαι νομίζειν προσετίθεντο. ὥστε καὶ τῶν εὐπατριδῶν τινὰς, ἐπειδὴ μηδὲν ἄλλως ἦνυτον, ἐς τὰ τοῦ πλήθους νομίσματα μεταστῆναι· τὴν γὰρ ταπεινότητα αὐτοῦ πολὺ πρὸς τὰς τῆς δημαρχικῆς ἰσχύος ἐπιθυμίας τῆς τῶν σφετέρων καλλωπισμάτων ἀσθενείας ἐνόμιζον εἶναι, καὶ μάλιστα ὅτι καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἐπὶ πλείον τε ἔτι καίπερ κωλυθὲν τό τινα <δὲς> τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν συνηοὶ καὶ ἐφεξῆς ἐδημάρχουν. M p. 152. Zonar. 7, 17 (vol. II, p. 137, 29—p. 138, 3).

³ ὅτι ἐς τοῦτο <ὁ> ὄμιλος ὑπ' αὐτῶν τῶν εὐπατριδῶν προήχθη· ὃ γὰρ τοὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἠγοῦντο ποιεῖν, τὸ πολέμους τινὰς ἀεὶ παρασκευάζειν σφίσι, ὅπως ὑπὸ γε τῶν ἐξωθεν κινδύνων σωφρονεῖν ἀναγκάζονται,

[Zonaras 7, 17 — vol. II, p. 138, 2 sqq.]

μετὰ ταῦτα δημαρχοῦντες οὐκ ἠμβλύνοντο, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐθροασύνοντο· εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν εὐπατριδῶν προήχθη ὁ ὄμιλος. οὔτε γὰρ στρατεύειν ἐπέλιθοντο πολέμιων ἐπικειμένων, εἰ μὴ ὧν ὠρέγοντο

21, 1, 5 ἀλλὰ B, ἐπ' ἄλλα L || [μὲν] expunxit B || 2, 7 post πολὺν voculam deesse putat Mai, ut *ικανότερον* vel *κρείττω* || 11 <δὲς>, quod non iam legi potest in cod., suppl. Herwerden, <πλεονάκεις>? B || 3, 1 <ὁ> inser. Krebs || 4 ἀναγκάζονται Krebs, ἀναγκαιὸν καὶ legit Mai, hodie distingui nequit

τοῦτο θρασυτέρους αὐτοὺς ἀπειογάζετο· οὔτε γὰρ στρατεύειν, εἰ μὴ λάβοιεν ὧν ἐκάστοτε ἐπωρέγοντο, βουλόμενοι καὶ ἀπροθύμως, ὁπότε ἐξέλθοιεν, ἀγωνιζόμενοι πάνθ' ὅσ' ἠθέλον ἐπραττον. κἂν τούτῳ καὶ ἀληθῶς οὐκ ὀλίγοι τῶν πλησιοχώρων σφίσι τῇ ἐκείνων διχοστασία πλείον ἢ τῇ ἑαυτῶν δυνάμει θαρσοῦντες ἐνεωτέριζον. M ib. Zonar. 7, 17 (vol. II, p. 138, 3—9).

ὅτι οἱ Αἰκουνοὶ τό τε Τούσκουλον λαβόντες καὶ 22 Μᾶρκον Μινούκιον νικήσαντες ἐν φρονήματι ἐγένοντο, ὥστε καὶ τοῖς πρέσβεσι τοῖς τῶν Ῥωμαίων, οὓς ἐπὶ τῇ τοῦ χωρίου καταλήψει αἰτιώμενοι σφᾶς ἐπεψαν, πρὸς μὲν τὸ ἐπίκλημα μηδὲν ἀποκρίνασθαι, δρῶν δέ τινα διὰ τοῦ στρατηγοῦ σφῶν Κοιλίου Γράκχου δείξαντες πρὸς ἐκείνην, εἰ τι βούλοιντο, λέγειν αὐτοὺς κελεύσαι. U p. 373. Zonar. 7, 17 (vol. II, p. 138, 10sq.).

ὅτι πνθόμενοι οἱ Ῥωμαῖοι τὸν Μινούκιον ἐν κοίλῳ 2 τινὶ καὶ λοχμῶδει τότῳ μετὰ τινῶν ἀπειλήφθαι, δικτάτωρα ἐπ' αὐτοὺς Λούκιον Κοῖντιον καίπερ πένητα ὄντα τό τε γήδιον, ὃ μόνον αὐτῷ ὑπῆρχεν, αὐτοχειρία τότε γεωργοῦντα προεχειρίσαντο· ἐς τε γὰρ τὰ

[Zonaras 7, 17 — vol. II, p. 138, 5 sqq.]

ἔτυγον, καὶ εἴ ποτε δ' ἐξῆλθον, ἀπροθύμως ἐμάχοντο, εἰ μὴ πάνθ' ὅσα ἐβούλοντο ἦνυσαν. κἂν τεῦθεν πολλοὶ τῶν προσόικων αὐτοῖς τῇ ἐκείνων διχοστασία ἢ τῇ ἑαυτῶν θαρσοῦντες ἰσχυρῶς ἐνεωτέρισαν. ὧν ἦσαν καὶ Αἰκουνοί, οἱ Μᾶρκον Μινούκιον στρατηγοῦντα τότε νικήσαντες ἐφρονηματίσθησαν. μαθόντες δὲ τὸν Μινούκιον ἠττημένον οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ δικτάτωρα Λούκιον Κοῖντιον εἴλοντο, πένητα μὲν ἄνδρα καὶ γεωργία συνεζηκότα, ἐς ἀρετὴν δὲ καὶ σωφροσύνην διαπρεπῆ, καίτοι τὰς

22, 1, 6 δείξαντες B, δείξαντος L || 2, 3 Λούκιον Κοιντον L

ἄλλα ὅμοιος τοῖς πρώτοις ἀρετὴν ἦν καὶ σωφροσύνην
διέπερε καίτοι τὰς κόμας ἐς πλοκάμους ἀνιείς, ἀφ'
οὗ δὴ καὶ Κικινιάτος ἐπωνομάσθη. V p. 578. Zonar.
7, 17 (vol. II, p. 138, 10—16).

[Zonaras 7, 17 — vol. II, p. 138, 18 sqq.]

κόμας ἐς πλοκάμους ἀνιέντα, ὅθεν καὶ Κικινιάτος
ὠνόμαστο. οὗτος οὖν δικτάτωρ προχειρισθείς καὶ αὐθη-
μερὸν ἐκστρατεύσας καὶ τάχει σὺν ἀσφαλείᾳ χρησάμενος
καὶ τοῖς Αἰκουοῖς προσβαλὼν μετὰ τοῦ Μινουκίου πλείστους
μὲν διέφθειρε, τοὺς δ' ἄλλους ἐξώργησεν· οὓς ὑπὸ ζυγὸν
διαγαγὼν ἀφῆκεν. ἡ δὲ προῆξις ἡ τοῦ ζυγοῦ τοιάδε τις ἦν.
σταυρούς δύο, ὄρθια δηλαδὴ ξύλα διέχοντα ἀλλήλων, εἰς
τὴν γῆν κατεπήγνυον καὶ αὐτοῖς ἐπιτίθον ἐγκάρσιον ἔτε-
ρον καὶ διὰ μέσον τούτων τοὺς ἄλόντας διῆγον γυμνοὺς·
ὃ τοῖς μὲν θρῶσι λαμπρότητα, πολλὴν δ' ἀτιμίαν τοῖς πά-
σχουσιν ἔφερεν, ὥστε τινὰς τοῦ τοιοῦτόν τι παθεῖν προαι-
ρεῖσθαι θανεῖν. καὶ πόλιν δὲ αὐτῶν Κορούνιον καλουμένην
ἐλὼν ἐπανῆλθε καὶ τὸν Μινούκιον διὰ τὴν ἦτιαν τὴν στρα-
τηγίαν ἀφείλετο καὶ αὐτὸς ἀπέθετο τὴν ἀρχήν.

18. οἱ μὲντοι Ῥωμαῖοι οἰκεῖον ἐσχῆκασιν πόλεμον, ὃς ἐκ
δούλων συνέστη καὶ φρυγῶν τινῶν, οἳ νυκτὸς ἐπελθόντες
ἐξαπινάως τοῦ Καπιτωλίου ἐκράτησαν. ὃ δ' ὅμιλος καὶ τότε
οὐ πρότερον ἐν τοῖς ὅπλοις ἐγένετο, πρὶν τι πλεόν σchein τῶν
εὐπατριδῶν. ἐπελθόντες δὲ γε τοῖς στασιάζουσιν ἐκράτησαν
μὲν αὐτῶν, πολλοὺς δὲ τῶν σφετέρων ἀπέβαλον.

διὰ ταῦτα τοίνυν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ διὰ τινὰ σημεῖα εὐλα-
βηθέντος τῶν τε πρὸς ἀλλήλους ἀπηλλάγησαν ἐγκλημάτων
καὶ τὴν πολιτείαν ἰσοτέραν ποιήσασθαι ἐψηφίσαντο. καὶ
τρεῖς ἄνδρας εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ παρ'
ἐκείνοις ἔθη πεπόμφασιν. καὶ κομισθέντων αὐτῶν τὰς τε ἄλ-
λας ἀρχὰς καὶ τὰς τῶν δημάρχων κατέλυσαν καὶ ἄνδρας

^{a. u.}
303 ὅκτω ἐκ τῶν πρώτων ἀνθέιλοντο καὶ Ἄππιον Κλαύδιον Τί-
(451) τον τε Γενούκιον ἀπέδειξαν κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἐκείνου στρα-
τηγὸς αὐτοκράτορας. καὶ νόμους αὐτοῖς συγγράψαι ἐπέταξε-
σαν, μηδεμίαν τε δίκην ἐφέσιμον ἀπ' αὐτῶν γενέσθαι προσ-
εψηφίσαντο· ὃ πρόφην οὐδενὶ τῶν ἀρχόντων πλὴν τῶν δι-

ὅτι καὶ τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις καὶ τὰ ἐν τῷ 3
ἄστει ἐταράχθη· οἳ τε γὰρ στρατευόμενοι φιλονεικία ^{a. u.}
τοῦ μηδὲν τοῖς τὴν δυναστείαν ἔχουσι προχωρήσαι ³⁰⁵
(449)

[Zonaras 7, 18 — vol. II, p. 139, 22 sqq.]

κατώρων ἐδέδοτο. ἤρξαν τε οὗτοι ἐφ' ἡμέραν ἕκαστος, ἐν-
αλλάξ τὸ πρόσχημα τῆς ἡγεμονίας λαμβάνοντες. καὶ νόμους
συγγράψαντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξέθησαν· οἳ ἐπεὶ πᾶσιν ἤρε-
σαν, ἐς τὸν δῆμον εἰσήχθησαν καὶ κυρωθέντες σανίσιν ἐνε-
γράφησαν δέκα· ὅσα γὰρ φυλακῆς ἐκρίθησαν ἄξια, ἐν σα-
νιδίοις ἐθησανορίζοντο.

ἐκείνοι μὲν οὖν τὸν ἐνιαυτὸν ἀνύσαντες ἀφῆκαν τὴν ^{a. u.}
ἀρχήν, ἕτεροι δ' αὖθις αἰρεθέντες δέκα ὥσπερ ἐπὶ κατα- ³⁰⁴
λύσει τῆς πολιτείας χειροτονηθέντες ἐξώκειλαν. πάντες γὰρ
ἅμα ἀπὸ τῆς ἴσης ἡρχον καὶ νεανίσκους ἐκ τῶν εὐπατρι-
δῶν θρασυτάτους ἐκλεξάμενοι πολλὰ δι' αὐτῶν ἐπόλουν καὶ
βίαια· ὅψι δὲ ποτε ἐπ' ἐξόδῳ τοῦ ἔτους ὀλίγα ἄττα ἐν δύο
σανίσιν προσέγραψαν ἐς πάντα δὴ αὐτογνωμονήσαντες. ἀφ'
ὧν οὐχ ὁμόνοια, ἀλλὰ καὶ διαφοραὶ μέλλουσιν Ῥωμαίοις γε-
νήσεσθαι ἐμελλον.

αἱ μὲν οὖν λεγόμεναι δώδεκα δέλοιο οὕτως τότε ἐγέ-
νοντο· οἳ δὲ νομοθέται ἐκείνοι οὐ μόνον ταῦτ' ἐπραξαν,
ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς διελθόντος ἔτι τοῖς
πράγμασιν ἐνέμειναν βία τὴν πόλιν κατέχοντες καὶ μηδὲ
τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἀθροίζοντες, ἵνα μὴ συνελθόντες
παύσωσιν αὐτούς. Αἰκουῶν δὲ καὶ Σαβίνων πόλεμον αἰρο-
μένων κατὰ Ῥωμαίων τότε τοὺς ἐπιτηδείους αὐτοῖς παρα-
σκευάσαντες διεπράξαντο σφίσι τοὺς πολέμους ἐπιτραπῆναι.
ἐκ γοῦν τῆς δεκαοχθίας αὐτῶν Σερούιος μὲν Ὀππιος καὶ
Ἄππιος Κλαύδιος κατὰ χώραν ἔμειναν, οἳ δὲ ὀκτὼ ἐπι-
τοὺς πολέμους ἐστράτευσαν.

πάντα μὲντοι ἀπλῶς καὶ τὰ ἐν τῷ ἄστει καὶ τὰ ἐν τοῖς ^{fr.}
στρατοπέδοις τετάρακτο, κἀντεῦθεν στάσις αὖθις ^{22, 3}
συννηέχθη. ἐμβalόντες γὰρ εἰς τὴν τῶν Σαβίνων γῆν οἳ
στρατιάρχαι Λουκίον τινα Σίσιον, ἄκρον τε τὰ πολέμια καὶ ἐν
τοῖς πρώτοις τοῦ ὄμιλου καταριθμούμενον, μεθ' ἐτέρων ὡς τι
χωρὶον καταληψόμενον ἐπεμψαν καὶ διὰ τῶν συνεκπεμφθέν-

καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ οἰκεία ἐθέλονται προΐεντο, καὶ ἐκείνοι οὐχ ὅτι τοῖς ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἀπολλυμένοις σφῶν ἔχαιρον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ πολλοὺς τῶν δραστηρίων τῶν τὰ τοῦ πλήθους πραττόντων ἐκ τρόπου δήτινος ἐπιτηδείου ἐφθειρον. κακὸν τούτου στάσις οὐ σμικρὰ σφῶν συνηρέχθη. M p. 153. Zonaras 7, 18 (vol. II, p. 140, 20 sq.).

4 ἔς γὰρ τοῦτο φιλοτιμίας κακὸν τούτου καὶ φιλονεικίας ἀλλήλοις ἀφίκοντο, ὥστε μήκετι καθ' ἕνα πάντας, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἀλλ' ἐκ περιτροπῆς ἰδίᾳ ἕκαστον αὐτῶν ἄρχειν, ἀφ' οὗ οὐδὲν χρηστὸν ἐγίγνετο· τό τε γὰρ οἰκτεῖον, οὐ τὸ κοινὸν ἕκαστου αὐτῶν σκοποῦντος καὶ βλαβήναι πη τὸ δημόσιον μᾶλλον ἢ τὸν συνάρχοντα εὐδοκιμῆσαι ἐθέλοντος πολλὰ καὶ δυσχερῆ συνέβαινε. M ib.

5 ὅτι δημοκρατία ἐστὶν οἱ τὸ πάντας τῶν αὐτῶν ἀπλῶς τυγχάνειν, ἀλλὰ τὸ <τὰ> κατ' ἀξίαν ἕκαστον φέρεσθαι. M p. 154.

[Zonaras 7, 18 — vol. II, p. 140, 27 sqq.]

τῶν αὐτῶ τὸν ἄνδρα διέφθειραν. λόγον δ' εἰς τὸ στρατόπεδον γεγονότος, ὡς παρὰ πολεμίων τοῦ ἀνδρὸς σὺν ἄλλοις ἀνηρημένοι, οἱ στρατιῶται ἀνελέσθαι τοὺς νεκροὺς ὀρησαντες οὐδὲν σῶμα τῶν ἐναντίων εὐρήκασιν, συγχοὺς δὲ τῶν ὁμοφύλων, οὓς ὁ Σίμιος ἐπιτεμένους αὐτῶ ἀπέκτεινεν ἀμνόμενος. ὡς οὖν κύκλω τε αὐτοῦ κειμένους καὶ τετραμμένους πρὸς αὐτὸν εἶδον, ὑπέτοπασαν τὸ γενόμενον καὶ μέντοι καὶ ἐθορύβησαν· πρὸς δὲ τοῖς καὶ διὰ τι τοιοῦτον.

Λούκιος τις Οὐεργίνιος ἐκ τοῦ πλήθους ὢν καὶ θυγατέρα ἔχων περικαλλῆ Λουκίῳ Ἰυλλίῳ τῶν ὁμοίων αὐτῶ ἐκδώσειν ἔμελλε. ταύτης ὁ Κλαύδιος ἐρασθεὶς καὶ μὴ τυχῶν παρεσκευάσε τινὰς δουλαγωγῆσαι αὐτήν· καὶ δικαστῆς ἦν

5, 2 <τὰ> inser. B

[Zonaras 7, 18 — vol. II, p. 141, 9 sqq.]

ἐκεῖνος. ἐλθὼν οὖν ὁ τῆς κόρης πατὴρ ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἐδικαιολογεῖτο. ὡς δὲ ὁ Κλαύδιος ταύτης κατεψηφίσαστο, καὶ τοῖς δουλαγωγούσιν αὐτήν ἡ κόρη παρεδόθη, καὶ οὐδεὶς ἐπήμυνεν, ὑπερήλγησεν ὁ ταύτης πατὴρ καὶ τὴν θυγατέρα κοπίδι διαχειρισάμενος πρὸς τοὺς στρατιώτας ὡς εἶχεν ἐξώρησεν. οὓς οὐδὲ πρὶν εὖ διακειμένους οὕτως ἐτάραξεν, ὥστε εὐθύς ἐπὶ τὴν πόλιν πρὸς τὸν Κλαύδιον ἐπειχθῆναι. καὶ οἱ ἕτεροι δὲ οἱ ἐπὶ τοὺς Σαβίνους ἐστρατευμένοι, ἐπεὶ τοῦτ' ἔμαθον, τό τε τάφρευμα ἐξέλιπον καὶ συμμίζαντες τοῖς λοιποῖς ἄνδρας εἴκοσιν ἑαυτῶν προσετήσαντο καὶ οὐδὲν μικρὸν ἐλογίζοντο πράξαι. καὶ τὸ ἄλλο δὲ πλῆθος τὸ ἐν τῇ πόλει προσεχώρησεν αὐτοῖς καὶ μετ' αὐτῶν ἐθορύβει.

ἐν τούτοις ὁ μὲν Κλαύδιος φοβηθεὶς ἐκρύβη, Ὀππιος δὲ τὴν τε βουλὴν ἤθροισε καὶ κέμψας ἐπύθετο τοῦ πλήθους, τί βούλονται. οἱ δὲ τὸν Οὐαλέριον Λούκιον καὶ τὸν Ὀράτιον Μάρκον, ἄνδρας ἐκ τῶν βουλευτῶν αὐτοῖς προσκειμένους, πεμφθῆναι σφίσι ἐζήτην ὥς τι δι' ἐκείνων ἀποκρινοῦμενοι. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπέμψθησαν φοβηθέντων τῶν δέκα ἀρχόντων (ἤδη γὰρ πάντες παρήσαν), μὴ στρατηγοῖς αὐτοῖς κατ' αὐτῶν χρῆσαιτο, ἔτι μᾶλλον ὠργίζοντο. φόβος οὖν τοῖς βουλευταῖς ἐπέπεσεν ἐντεῦθεν οὐ μέτριος, καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρὰ γνώμην τῶν ἀρχόντων τὸν τε Οὐαλέριον σφίσι καὶ τὸν Ὀράτιον ἐπέμψαν. κακὸν τούτου συναλλαγῆς γενομένης τοῖς μὲν θορυβήσασιν ἄδεια τῶν πραχθέντων ἐδόθη καὶ ἡ δεκαρχία κατελύθη, αἱ δὲ ἐπέτειοι ἀρχαὶ αἶ τε λοιπαὶ καὶ αἱ τῶν δημάρχων ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς προνομίοις ἐπανήλθον, ἐφ' οἷσπερ ἦσαν καὶ πρότερον. ἀποδειχθέντες δὲ ἄρχοντες ἄλλοι τε καὶ Οὐεργίνιος τὸν μὲν Ὀππιον τὸν τε Κλαύδιον εἰς δεσμοτήριον ἐνέβαλον, οἱ πρὶν εὐθύνθησθαι ἑαυτοὺς διεχειρίσαντο, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐγράψαντο καὶ ἐλόντες ἐξήλασαν.

19. οἱ δ' ὕπατοι (τότε γὰρ λέγεται πρῶτον ὑπάτους^{a. u.} 305 αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, στρατηγοὺς καλουμένους τὸ πρό-⁽¹⁴⁹⁾τερον· ἦσαν δὲ Οὐαλέριος καὶ Ὀράτιος) καὶ τότε καὶ μετέπειτα τῷ πλήθει προσέκειντο καὶ μᾶλλον αὐτοὺς ἢ τοὺς εὐπατρίδας ἐκράτνυαν. ἐλαττούμενοι οὖν οἱ εὐπατρίδαι οὔτε ἐφάδιον συνελέγοντο οὔτε τὰ πράγματα ἐπ' αὐτοῖς ἐποίουν

[Zonaras 7, 18 — vol. II, p. 142, 19 sqq.]

παντάπασιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς δημάρχους οἰωνοσκοπία ἐν συλλόγοις χρῆσθαι δεδώκασιν· ὁ λόγος μὲν τιμὴν αὐτοῖς ἔφερε καὶ ἀξίωμα (μόνοις γὰρ τοῦτο ἐκ τοῦ πάνυ ἀρχαίου τοῖς εὐπατριδαῖς ἐπετέτραπτο), ἔργον δὲ κώλυμα ἦν, ἵνα μὴ φραδίως οἱ δημάρχοι καὶ τὸ πλῆθος ὅσα βούλοιντο πράττειν, ἀλλὰ προφάσει τῆς οἰωνοσκοπίας ἔστιν οὗ ἐμποδίζονται. ἀχθόμενοι δὲ τοῖς ὑπάτοις οἱ τε εὐπατρίδαι καὶ ἡ βουλή ὡς τὰ τοῦ πλῆθους φρονοῦσιν οὐκ ἐψηφίσαντο σφίσι τὰ ἐπιβίβια πόλεμον ἐκατέρου νικήσαντος οὐδ' ἡμέραν ἐκάστω ἀπένειμαν, ὥσπερ εἶδιστο. τὸ μέντοι πλῆθος ἐπὶ δύο τε ἡμέρας ἐώρτασε καὶ τοῖς ὑπάτοις τὰ νικητήρια ἐψηφίσαντο.

^{a. u.}
³⁰⁶
⁽⁴⁴⁸⁾ οὕτως οὖν ἐς διαφορὰς τῶν Ῥωμαίων ἐλθόντων οἱ ἐναντίοι σφίσι ἀναθαρσύναντες ἐπήρασαν αὐτοῖς. τῷ δ' ἐξῆς ἔπει Μάρκον Γενουκίον καὶ Γαῖον Κουρτίου ὑπατευόντων ἐπ' ἀλλήλους ἐγράποντο. οἱ τε γὰρ τοῦ πλῆθους καὶ ὑπατεύειν ἤθελον, ἐπεὶ περὶ ἐδημάρχουν οἱ εὐπατρίδαι πρὸς αὐτοὺς μεθιστάμενοι, καὶ οἱ εὐπατρίδαι ἴβαν τῆς ὑπάτου ἀρχῆς περιείχοντο. καὶ πολλὰ κατ' ἀλλήλων καὶ βίβια ἔλεγόν τε καὶ ἔπραττον. ἵνα δὲ μὴ πρὸς τι χεῖρον χωρήσωσι, τοῦ μὲν ἔργου τῆς ἡγεμονίας οἱ δυνατοὶ αὐτοῖς παρεχώρησαν, τοῦ δὲ ὀνόματος οὐ μετέδωκαν, ἀλλ' ἀνθ' ὑπάτων χιλιάρχους ὠνόμασαν, ἵνα μὴ τὸ τῆς κλήσεως ἐντιμον τῷ σύμφρακι ὀμίλῳ καταρρηπαίνοντο. καὶ τρεῖς ἀφ' ἐκατέρων χιλιάρχους ἀντὶ τῶν δύο ὑπάτων αἰρεῖσθαι συνέδοξεν. οὐ μέντοι τὸ τῶν ὑπάτων ἐξέλιπε τέλειον ὄνομα, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ὑπατοὶ καθίσταντο, ποτὲ δὲ γε χιλιάρχοι. οὕτω μὲν οὖν ταῦτα παραδέδοται γίνεσθαι καίτοι οὐ μόνον τῶν ὑπάτων δικτατορίας ἀνειπόντων καὶ ταῦτα πολὺ τῆς ἀρχῆς ἐκείνης ἐλαττωμένων, ἀλλὰ καὶ χιλιάρχων τοῦτο πεποιηκότων ἐνίοτε λέγεται δέ, ὅτι οὐδεὶς τῶν χιλιάρχων καίτοι πολλῶν πολλὰκις νικησάντων ἐπιβίβια ἐπεμψεν.

^{a. u.}
³⁰⁷
⁽⁴⁴⁷⁾ οἱ μὲν οὖν χιλιάρχοι οὕτω τότε ἠρέθησαν, οἱ δὲ τιμηταὶ τῷ ἐρχομένῳ ἔπει Βαρβάτου καὶ Μάρκον Μαρκίνου ὑπατευόντων κατεδείχθησαν· καὶ ἠρέθησαν Λούκιος τε Παπειρίος καὶ Λούκιος Σεμπρώνιος. χειροτόνηντο δέ, ὅτι οἱ ὑπατοὶ ἀδύνατοι ἐπὶ πάντας διὰ τὸ πλῆθος ἐξαρκεῖν ἦσαν· τὰ γὰρ

[Zonaras 7, 19 — vol. II, p. 143, 31 sqq.]

τοῖς τιμηταῖς ἀπονεμηθέντα προνόμια ἐκείνοι μέχρι τότε ἐποίουν· δύο τε ἦσαν οἱ τιμηταὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐκ τῶν εὐπατριδῶν. ἤρχον δὲ τὰ μὲν πρῶτα καὶ τὰ τελευταῖα ἐπὶ πενταετίαν, ἐν δὲ τῷ μέσῳ χρόνῳ ἐπὶ τρεῖς ἑξαμήνους· καὶ ἐγένοντο τῶν ὑπάτων μείζους καίτοι μέρος τῆς ἐκείνων λαβόντες ἀρχῆς. ἐξῆν δὲ αὐτοῖς τὰς τε προσόδους τὰς κοινὰς ἐκμισθοῦν καὶ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῆς ἐκάστου εὐπορίας διατελεῖν καὶ τὸν βίον τῶν πολιτῶν ἐπισκοπεῖν τε καὶ ἐξετάζειν καὶ τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου εἰς τὰς φυλάς καὶ εἰς τὴν ἱππάδα καὶ τὴν γεροσύνην ἐγγράφειν, καθὼς ἐκάστοις προσήκειν ἐνομιζέτο, τοὺς δ' οὐκ εὖ βιοῦντας ἀπανταχόθεν ὁμοίως ἀπαλείφειν· ὁ μείζων ἀπάντων ἦν τῶν τοῖς ὑπάτοις καταλειφθέντων. πίστει δ' ἐνόηκον ἐφ' ἐκάστω πεποιήντο, ὡς οὔτε πρὸς χάριν οὔτε πρὸς ἔχθραν τι ποιοῦσιν, ἀλλ' ἐξ ὀρθῆς γνώμης τὰ συμφέροντα τῷ κοινῷ καὶ σκοποῦσι καὶ πράττουσι. καὶ τὸν δῆμον ἐπὶ τε νόμων εἰσφοραῖς καὶ τοῖς ἄλλοις συνήθροισιν καὶ τῷ τῶν μείζονων ἀρχῶν κόσμῳ πλὴν θαβδόχων ἐχρῶντο. τοιαύτη ἡ τῶν τιμητῶν ὑπῆρχεν ἀρχή. τῶν μέντοι μὴ ἀπογραφασμένων τὰς οὐσίας ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς καὶ ἑαυτοὺς τὰς μὲν οὐσίας οἱ τιμηταί, αὐτοὺς δ' ἐκείνους οἱ ὑπατοὶ ἐπίπρασκον. χρόνῳ μὲν οὖν τινι ταῦθ' οὕτως ἐπράχθη, ὕστερον δὲ τὸν ἅπαξ τῆ βουλή καταλεχθέντα διὰ βίου βουλευεῖν ἔδοξε μὴδ' ἀπαλείφεσθαι, εἰ μὴ τις ἀδικήσας καὶ κριθεὶς ἠτιμώτο ἢ κακῶς ζῶν ἠλέγχθη· τοὺς γὰρ τοιοῦτους ἀπήλειπον καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐτέρους ἐνέγραπον.

τῶν δὲ προσκαίρως ἀρχόντων πρεσβεία μὲν ἐδέδοτο τοῖς δικτάτορσι, δευτερεία δὲ γε τοῖς τιμηταῖς, ἡ δὲ τρίτη τάξις τοῖς ἱπάρχοις νενέμητο· καὶ οὕτω ταῦτα ἐτέτακτο, κὰν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἦσαν κὰν ἀπηλλάγησαν. εἰ γὰρ τις ἐκ μείζονος ἀρχῆς εἰς ὑποδεστέραν κατέστη, τὸ τῆς προτέρας ἀξίωμα εἶχεν ἀκέραιον. εἰς δὲ τις, ὃν πρόγνικα μὲν τῆς γεροσύνης ὠνόμαζον (λέγοιτο δ' ἂν κατ' Ἑλληνας πρόκριτος), συμπάντων προεῖχε τὸν χρόνον ὃν προεκρίνετο (οὐ γὰρ διὰ βίου τις εἰς τοῦτο προεχειρίζετο) καὶ προέφερε τῶν ἄλλων τῷ ἀξιώματι, οὐ μὴν καὶ δυνάμει ἐχρητό τινι.

[Zonaras 7, 19 — vol. II, p. 145, 10 sqq.]

20. χρόνον μὲν οὖν τινα εἰρήνην πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς περιοίκους ἤγαγον· εἶτα λιμοῦ ἐπικρατήσαντος, ὥστε τινὰς καὶ εἰς τὸν ποταμὸν ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν μὴ φέροντας τὸν λιμόν, ἐστασίασαν. οἱ μὲν γὰρ τοὺς εὐπόρους ὡς περὶ τὸν σίτον κακουροῦντας ἐν αἰτίᾳ πεποίητο, οἱ δὲ τοὺς πένητας ὡς τὴν γῆν μὴ βουλομένους ἐργάζεσθαι. ἰδὼν δὲ τοῦτο Σπούριος Μάλιος, ἀνὴρ ἰππεὺς πλούσιος, τυραννίδι ἐπικεχείρηκε καὶ σίτον ἐκ τῆς περιχώρου προιάμενος πολλοῖς μὲν ἐπεωνύζων, πολλοῖς δὲ καὶ προίκα ἐδίδου κακῶς τούτου συγχρόνως προσοικειωσάμενος ὄπλα τε ἐπορίσατο καὶ φρουροὺς· καὶ ἐκράτησεν ἂν τῆς πόλεως, εἰ μὴ Μινούκιος Ἀγρουρίνος, ἀνὴρ εὐπατριδῆς, ἐπὶ τῇ σιτοδοσίᾳ τεταγμένος καὶ αἰτιώμενος ἐπὶ τῇ σιτοδείᾳ, εἰσήγγειλε τῇ βουλῇ τὸ πραττόμενον. ἡ δὲ γεροσία μαθοῦσα τὸ μήνυμα δικτάτωρα παραντίκα ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀνεῖπε τὸν Κυντίον τὸν Λούκιον τὸν Κικινάτον καὶ ταῦτα παρήλικα ὄντα· ὀδοηκοντούτης γὰρ ἦν. κάκει τὴν ἡμέραν πᾶσαν ἀνάλωσαν συγκαθήμενοι ὡς τι δὴ βουλευόμενοι, ἵνα μὴ τὸ γεγονός ἐφοιτήσῃ. νυκτὸς δ' ὁ δικτάτωρ τὸ Καπιτώλιον καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐπικαιρότατα διὰ τῶν ἰππέων προκαταλαβὼν ἔωθεν ἐπὶ τὸν Μάλιον ἔπεμψε Γάιον Σερουλίον τὸν ἵππαρχον ὡς δι' ἄλλο τι ἐκείνον μετακαλούμενος. ὁ δὲ ὑποτοπήσαντός τι τοῦ Μαλίου καὶ διαμέλλοντος δείσας, μὴ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐξαρπασθῆ (ἤδη γὰρ συνέτρεχον), ἔκτεινε τὸν ἄνδρα ἢ αὐτογνωμονήσας ἢ τοῦτο κεκλευσμένος πρὸς τοῦ δικτάτωρος. θορυβηθέντος δ' ἐπὶ τούτῳ τοῦ πλήθους ὁ Κυντίος δημοηγότησας καὶ σίτον σφίσι παρασχὼν καὶ μὴ τινα ἕτερον ἢ κολάσας ἢ ἐπαιτιασάμενος τὸν θόρον ἐπαυσε.

πολέμων δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ἐκ διαφόρων ἔθνων ἐπενηνεγμένοι τοὺς μὲν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἐνίκησαν, τοῖς δὲ Τυρσηνοῖς ἐπὶ μακρὸν ἐπολέμησαν. Ποστουμίον δὲ νενικηκότος τοὺς Αἰκουοὺς καὶ μεγάλην πόλιν ἐλόντος αὐτῶν, ὅτι μὴ ἐκείνην οἱ στρατιῶται εἰς προνομὴν ἐξεχωρήθησαν μήτε τι τῆς λείας αἰτήσαντες ἔλαβον, τὸν τε ταμίαν τὸν διατιθέμενον αὐτὴν περιστάνας ἐφόνευσαν καὶ τὸν Ποστουμίον ἐπιτιμῶντα αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ καὶ ζητοῦντα τοὺς ἀντόχειρας

[Zonaras 7 20 — vol. II, p. 146, 21 sqq.]

προσαπέκτειναν καὶ τὴν χώραν οὐ τὴν αἰχμάλωτον μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν προσένευμαν ἑαυτοῖς τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ τότε τυγγάνουσαν. κὰν ἐπὶ πλείστον ἡ στάσις διήρκεσεν, εἰ μὴ πόλεμος αὐθις Ῥωμαίοις παρὰ τῶν Αἰκουῶν ἐπενήνευτο. φοβηθέντες γὰρ διὰ τοῦτο ἠσύχασαν καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν φόνων εἰς ὀλίγους ἐλθοῦσαν ὑπέμειναν καὶ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους στρατεύσαντες μάχῃ αὐτοὺς νενικήκασιν. διὸ τὴν τε λείαν αὐτοῖς οἱ δυνατοὶ διέδοσαν καὶ μισθὸν τοῖς πεζοῖς, εἶτα καὶ τοῖς ἰππεῦσιν ἐψηφίσαντο· ἀμισθὶ γὰρ μέχρι τότε καὶ οἰκόσιτοι ἐστρατεύοντο· τότε δὲ πρῶτον μισθοφορεῖν ἤρξαντο.

πολέμων δὲ αὐτοῖς πρὸς Οὐιέντας συστάτους, ἕως μὲν ³⁴⁶ κατὰ σφᾶς ἐπολέμων ἐκείνοι, πολλὰς αὐτοὺς οἱ Ῥωμαῖοι ⁽⁴⁰⁸⁾ ἐνίκησαν καὶ ἐς πολιορκίαν κατέστησαν· προσγενομένων δὲ αὐτοῖς συμμάχων ἐπεξήλθον τοῖς Ῥωμαίοις καὶ ἐπεκράτησαν. ἐν τούτοις δὲ ἡ πρὸς τῷ ὄρει τῷ Ἀλβανῷ οὔσα λίμνη ὑπὸ τῶν πέριξ αὐτῆς περικλειομένη λόφων καὶ μὴ ἔχουσα ἐκροήν κατὰ τὸν τῆς πολιορκίας τῶν Οὐιεντῶν καιρὸν ἐς τοσοῦτον ἐπλήμμυρεν, ὡς ὑπερεκχεῖσθαι καὶ τῶν ὄρων καὶ κατιέναι πρὸς θάλασσαν. κρινάντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι πάντως τι διὰ τούτου θεῖον σημαίνεσθαι ἔπεμψαν εἰς Δελφοὺς περὶ τούτου χρησόμενοι. ἦν δὲ τις καὶ παρὰ τοῖς Οὐιένταις Τυρσηνὸς ἀνὴρ μαντικός. ἐς ταῦτόν οὖν ἡ τε Πυθία καὶ ἡ ἐκείνου μαντεία συνέδρομον· καὶ ἄμφω γὰρ ἐλώσεσθαι τὴν πόλιν εἶπον, ὅταν τὸ ὕδωρ τὸ πλημμυρῆσεν μὴ ἐς θάλασσαν ἐπέσῃ, ἀλλ' ἀναλωθεῖ ἐτέρωθι, καὶ τινὰς ἱεροουργίας διὰ τοῦτο γενέσθαι ἐκέλευσαν. ἀλλ' ὁ μὲν Πύθιος οὔτε τίσι θεῶν οὐδ' ὅπως αὐτὰς ποιήσουσι διεσάφησεν, ὁ δὲ Τυρσηνὸς ἔφακε μὲν εἰδέναι, οὐδὲν δὲ ἐδήλου. οἱ γοῦν περὶ τὸ ταῖρος, ὅθεν ἐκείνος ὤμειλε, τεταγμένοι Ῥωμαῖοι φίλιαν πρὸς ἐκείνον ὑποκριθέντες τά τε ἄλλα θαρροῖν αὐτῷ ἐνεδίδον καὶ ἀδεῶς ἐπέτρεπον ἐφοιτᾶν· καὶ οὕτω συλλαβόντες αὐτὸν πάντα τὰ καθήκοντα ἠνάγκασαν ἐξεπεῖν. καὶ κατὰ τὴν ὑποθήκην ἐκείνου τὰς τε θυσίας ἐποίησαν καὶ τὸν λόφον διέτρησαν καὶ τὸ πλεονάζον ὕδωρ εἰς τὸ πεδίον κρηπτῆ διώρου μεταχέτευσαν, ὥσθ' ἅπαν ἐν αὐτῷ ἀναλίσκεσθαι καὶ μὴ τι καταρρέειν εἰς θάλασσαν.

23 γενέσθαι δὲ καθὼς ὁ θριαμβικὸς παρακελεύεται νόμος, περὶ οὗ γράφει Δίων Κοκκειανός. εἰ δὲ τῶν ἐργαδῶν σοι δοκεῖ παλαιῶν βίβλους ἀνερευνᾶν, ἀλλ' οὖν ὡς οἶον ἐπιδρομάδην αὐτὸς τὰ τοῦ θριάμβου ἐξείποιμι. εἰς δίφρον τὸν θριαμβονικὴν ἀναβιβάσαντες σινωπιδίῳ ἢ κινναβάρεϊ τὸ πρόσωπον ἀντὶ αἵματος, ὡς μὴ ἐρυθριᾷ, περιχρῖονσι καὶ βραχιονιστήρας ἐμβάλλουσι ταῖς χερσὶ καὶ δάφνινον στέμμα καὶ δάφνης κλώνῃ διδοῦσι τῇ δεξιᾷ. περιτιθέασι δὲ καὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον ἐξ ὕλης ὁποίας, ἀνάγκραπτα φέροντα, ὅσα ἐποίησεν ἢ ἐπεπόνθει· οἰκέτης δὲ δημόσιος τοῦ ἄρματος ἐστὼς ὀπισθεν ἀνέχει τὸν στέφανον λέγων ἐκείνῳ πρὸς οὓς "βλέπε καὶ τὸ κατόπιν". κώδωνες δὲ καὶ μᾶστιξ τοῦ ζυγοῦ τοῦ ἄρματος ἀπηώρηται· εἶτα τρεῖς κυκλῶν τὸν τόπον περιτρέχει καὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς ἐπὶ γόνασιν ἀνέρπει καὶ τοὺς στεφάνους ἐκεῖ ἀποτίθεται. εἶτα μετὰ θυμελικῶν οἴκαδε ἀπέρχεται. Tzetzes Epist. 107, p. 86. Ergo Dionis fere sunt haec Zonarae 7, 21 (vol. II, p. 148, 27—151, 9) post Plutarchea Camill. c. 7 de populi in Camillum propter triumphum ira: ἢ δὲ τῶν ἐπινικίων πομπή, ἦν καὶ θρίαμβον ἐκάλου, τοιάδε τις ἐγένετο. ὅτε τι κατορθώθη μέγα καὶ ἐπινικίων ἐπάξιον, αὐτοκράτωρ αὐτίκα ὁ στρατηγὸς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὀνομάζετο καὶ κλώνας δάφνης περιέδει ταῖς ῥάβδοις καὶ τοῖς δρομοκλήρουξι τοῖς τὴν νίκην καταγγέλλουσι τῇ πόλει κομίζεω ἐδίδου. ἐλθὼν δ' οἴκαδε τὴν γερονσίαν συνήθροϊζε καὶ ἦντι ψηφίσασθαί οἱ τὰ ἐπινίκια. καὶ εἰ ἔτυχε ψήφου παρὰ τε τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, ἐβεβαιούτο αὐτῷ καὶ ἡ ἐπωνυμία τοῦ αὐτοκράτορος. καὶ εἰ μὲν

ἐν τῇ ἀρχῇ ἦν ἔτι, ἐν ἣ τυχάνων ἐνίκησε, ταύτη καὶ πανηγυρίζων ἐπέχρητο, εἰ δ' ὁ χρόνος παρελήλυθε τῆς ἀρχῆς, ἄλλο τι πρόσφορον αὐτῇ ἐλάμβανεν ὄνομα· ἰδιώτη γὰρ νικητήρια πέμψαι ἀπειρήτο. ἐνσκευασάμενος δὲ τῇ ἐπινικίῳ σκευῇ καὶ περιβραχιόνια λαβὼν στέφανόν τε δάφνης ἀναδησάμενος καὶ κλάδον κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ τὸν δῆμον συνεκάλει· καὶ ἐπαινέσας τοὺς συστρατευσαμένους αὐτῷ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τινὰς ἐδωρεῖτο μὲν σφίσι χρήματα, ἐτίμα δὲ καὶ κόσμῳ, περιβραχιονία τέ τισι καὶ δόρατα ἀσίδηρα παρείχε καὶ στεφάνους τοῖς μὲν χρυσοῦς, τοῖς δὲ ἀργυροῦς ἐδίδου τὸ ὄνομά τε ἐκάστων καὶ τῆς ἀριστείας φέροντας τὸ ἐκτύπωμα. ἢ γὰρ τείχους τις πρῶτος ἐπέβη, καὶ τείχους ὁ στέφανος εἶδος ἔφερεν, ἢ καὶ ἐξεπολιόρησέ τι, καὶ τοῦτο κἀκείνο εἰκόνιστο. ἐναυκράτησέ τις, ναυσὶν ὁ στέφανος ἐκεκόσμητο· ἵπποκράτησέ τις, ἵππικόν τι ἐξετετύπωτο. ὁ δὲ πολίτην τινὰ ἐκ μάχης ἢ ἐτέρου κινδύνου ἢ ἐκ πολιορκίας σώσας μέγιστόν τε εἶχε τὸν ἔπαινον καὶ ἐλάμβανε στέφανον γινόμενον ἐκ δρυός, ὅς πολὺ πάντων καὶ τῶν ἀργυρῶν καὶ τῶν χρυσοῦν ὡς ἐντιμότερος προτειμίμητο. καὶ οὐ κατ' ἄνδρα μόνον ἀριστεύσαντα ταῦτα ἐδίδοτο, ἀλλὰ καὶ λόχοις καὶ στρατοπέδοις ὅλοις παρείχετο. καὶ τῶν λαφύρων πολλὰ μὲν τοῖς στρατευσαμένοις διανεμέμητο· ἤδη δὲ τινες καὶ παντὶ τῷ δήμῳ διέδοσαν καὶ ἐδαπάνων εἰς τὴν πανηγυριν καὶ ἐδημοσίεον, καὶ εἰ τι περιελέλειπτο, εἰς ναοὺς, εἰς στοὰς ἢ καὶ τι ἕτερον δημόσιον ἔργον ἐνήλισκον. ταῦθ' ὁ πομπεὺς ποιήσας εἰς τὸ ἄρμα ἀνέβαινε. τὸ δὲ δὴ ἄρμα οὐτ' ἀγωνιστηρίῳ οὔτε πολεμιστηρίῳ ἦν ἐμφορές, ἀλλ' ἐς πύργου περιφεροῦς τροχὸν ἐξείργαστο. καὶ οὐ μόνος ἦν ἐν τῷ ἄρματι, ἀλλ',

ἂν γε καὶ παῖδας ἢ συγγενεῖς εἶχε, κάκεινων τὰς μὲν κόρας καὶ τὰ ἄρρενα τὰ νεογνὰ ἐν αὐτῷ ἀνεβίβαζε, τοὺς δὲ ἀδροτέρους ἐπὶ τοὺς ἵππους τοὺς τε ζυγίους καὶ τοὺς σειραφόρους ἀνετίθετο· εἰ δὲ πλείους ἦσαν, ἐπὶ κελήτων τῷ πομπῇ περιπεύοντες συνεπόμπευον. τῶν δ' ἄλλων οὐδεὶς ὤχεϊτο, ἀλλ' ἐστεμμένοι δάφνη πάντες ἐβάδιζον. οἰκέτης μέντοι δημόσιος ἐπ' αὐτοῦ παρωχεῖτο τοῦ ἄρματος τὸν στέφανον τὸν τῶν λίθων τῶν χρυσοδέτων ὑπερανέχων αὐτοῦ καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν "ὀπίσω βλέπε", τὸ κατόπιν δηλαδή καὶ τὰ ἐφεξῆς προσκόπει τοῦ βίου μηδ' ὑπὸ τῶν παρόντων ἐπαρθῆς καὶ ὑπερφρονήσης. καὶ κώδων ἀπήρητο καὶ μάλιστα τοῦ ἄρματος ἐνδεικτικὰ τοῦ καὶ δυστυχήσαι αὐτὸν δύνασθαι, ὥστε καὶ αἰκισθῆναι ἢ καὶ δικαιωθῆναι θανεῖν. τοὺς γὰρ ἐπὶ τινι ἀτοπήματι καταδικασθέντας θανεῖν νερόμιστο κωδωνοφορεῖν, ἵνα μηδεὶς βαδίζουσιν αὐτοῖς ἐγγριπτόμενος μιάσματος ἀναπίμπληται. οὕτω τε σταλέντες εἰσῆσαν εἰς τὴν πόλιν ἔχοντες προπέμποντα σφῶν τὰ σκύλα τε καὶ τὰ τρόπαια καὶ ἐν εἰκόσι τὰ τε αἰχμάλωτα φρούρια ἠσκημένα, πόλεις τε καὶ ὄρη καὶ ποταμούς, λίμνας, θαλάσσας, τὰ τε σύμπαντα ὅσα ἐαλώκεσαν. καὶ εἰ μὲν μία ἡμέρα ἦν ἔξαρκούσα εἰς τὴν τούτων πομπήν· εἰ δὲ μή, καὶ ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ ἐπέμπετο. προδιελθόντων δ' ἐκείνων οὕτως ὁ πομπεύς εἰς τὴν Ῥωμαίαν κομισθεὶς ἀγορὰν καὶ τῶν αἰχμαλώτων τινὰς εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀπαχθῆναι καὶ θανατωθῆναι κελεύσας ἀνήλανεν εἰς τὸ Καπιτώλιον καὶ τινὰς ἐκεῖ τελετὰς πληρώσας καὶ προσαγαγῶν ἀναθήματα καὶ παρὰ ταῖς ἐκεῖ δειπνήσας στοαῖς πρὸς ἐσπέραν οἶκαδε μετ' αὐλῶν καὶ συρίγγων ἀπήρχετο. τοιαῦτα μὲν ἦσαν πάλαι τὰ νικητήρια· αἱ

δὲ στάσεις αἱ τε δυναστεῖαι πλείστα ἐνεωτέρισαν ἐπ' αὐτοῖς.

τὰ τοῦ θριαμβικοῦ πάντα τοῦ κουρουλίου δίφρου ἔχει τὸ ἐπιστόλιον. τί δὲ δεῖ γράφειν πάλιν; ὅπως τὸν θριαμβεύοντα χρίσαντες κινναβάρει ἢ καὶ σινωπιδία δὲ ἐφ' ἄρματος ἰστῶσι καὶ στέφανον δὲ χρύσειον τῇ κεφαλῇ τιθοῦσιν, ὅποσα κατειργάσατο φέροντα τυπωθέντα, καὶ τῇ χειρὶ διδόασιν δάφνηνον τούτῳ κλάδον καὶ βραχιονιστήρας δὲ ἐμβάλλουσιν ἐκείνῳ καὶ πάντας ἀριστεύσαντας στεφάνοις στεφανοῦσιν, ἐξ ἀργυρᾶς τῆς ὕλης μὲν γραπτοῖς ταῖς ἀριστεῖαις, καὶ πῶς ἐπὶ τοῦ ἄρματος δημόσιος οἰκέτης ὄπισθεν τούτου ἵσταται τὸν στέφανον ἀνέχων καὶ λέγων τούτῳ πρὸς τὸ οὖς· καὶ τὸ κατόπιν βλέπε— πάντα τὸ ἐπιστόλιον ἔχει τὰ τῶν καιρίων.

Tzetz. hist. 13, 41—54.

ὅτι πρὸς τοὺς Φαλίσκους οἱ Ῥωμαῖοι πολλὰς μά- 3
χας μαχεσάμενοι καὶ πολλὰ καὶ παθόντες καὶ δρᾶσαν-^{a. u.}
τες τῶν μὲν πατριῶν ἱερῶν ὀλιγόρησαν, πρὸς δὲ τὰ ³⁵⁹
ξενικὰ ὡς καὶ ἐπαρκέσοντά σφισιν ὤρμησαν. φιλεῖ
γὰρ πῶς τὸ ἀνθρώπειον ἐν ταῖς συμφοραῖς τοῦ μὲν
συνῆθους, κὰν θεῖον ἦ, καταφρονεῖν, τὸ δὲ ἀπειρα-
τον θαυμάζειν· παρ' ἐκείνου μὲν γὰρ ἄτε μηδὲν ἐς τὸ
παρὸν ὠφελεῖσθαι νομίζοντες οὐδὲ ἐς τὸ ἐπειτα χρη-
στὸν οὐδὲν προσδέχονται, παρὰ δὲ δὴ τοῦ ξένου πᾶν
ὅσον ἂν ἐθελήσωσιν ὑπὸ τῆς καινοτομίας ἐλπίζουσιν.
M p. 153.

- 4 ὅτι τὴν τῶν Φαλίσκων πόλιν πολιορκοῦντες οἱ
 a. u. 361 Ῥωμαῖοι ταύτῃ προσκαθήμενοι διετρίβησαν, εἰ μὴ τοι-
 (393) ὄνδε τι ἐγένετο. γραμματιστῆς τις ἐν αὐτῇ παιδας
 οὐτ' ὀλίγους οὐτ' ἀφανείς παιδεύων, εἰθ' ὑπ' ὀργῆς ἢ
 καὶ κέρδους ἐλπίδι πάντας σφᾶς ἔξω τε τοῦ τείχους
 ὡς καὶ ἐπ' ἄλλο τι ἐξήγαγεν (τοσοῦτον γὰρ πον τῆς
 ἀδείας αὐτοῖς περιῆν, ὥστε καὶ τότε συμφοιτᾶν) καὶ
 πρὸς τὸν Κάμιλλον ἐκόμισε πᾶσάν οἱ τὴν πόλιν δι'
 αὐτῶν παραδιδόναι λέγων· οὐ γὰρ περιοίσειν ἔτι τοὺς
 5 ἔνδον τῶν φιλάτων σφίσιον ἐχομένων. οὐ μέντοι καὶ
 ἐπέρανέ τι· ὁ γὰρ Κάμιλλος τῆς τε ἀρετῆς ἕμα τῆς
 τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν συμπτωμάτων τῶν ἀνθρωπίνων
 ἐνθυμηθεὶς οὐκ ἠξίωσεν ἐκ προδοσίας αὐτοὺς εἰλεῖν,
 ἀλλὰ καὶ τὸ χεῖρε ἐς τοῦπίσω τοῦ προδότου δήσας
 παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς τοῖς παισὶν [ὀπισθόχειρα]
 ἀπαγαγεῖν οἰκαδε. γενομένου δὲ τούτου οἱ Φαλίσκοι
 οὐκέτ' ἀντέσχον, ἀλλὰ καίτοι καὶ δυσάλωτοι ὄντες καὶ
 ἐκ περιοισίας τὸν πόλεμον διαφέροντες ὁμως ἐθελον-
 τὰ ὠμολόγησαν αὐτῷ θαναταστήν τινα φιλίαν παρ'
 αὐτοῦ προσδοκήσαντες ἔξειν, οἷγε καὶ πολεμίου οὕτω
 δικαίον ἐπεπειράντο. V p. 578. Cf. Zonar. 7, 22
 (vol. II, p. 151, 13—152, 12).
- 6 ὁ οὖν Κάμιλλος ἐπιφθονώτερος ἔτι καὶ μᾶλλον ἐκ
 τούτων τοῖς πολίταις γενόμενος ἐγράφη τε ὑπὸ τῶν
 δημάρχων ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῆς τῶν Οὐνήων
 <τὸ> δημόσιον ὠφελήσας καὶ ἐκουσίως πρὸ τῆς δίκης

4, 2 <πολὴν χρόνον> διετρίβησαν <ἄν> Reiske || 4 εἰθ' B
 (coll. Zonar. ἢ δι' ὀργὴν τινα ἢ κέρδους ἐλπίδι), ἐπειθ' L ||
 6 πον] τι V || 5, 6 [ὀπισθόχειρα] del. Reiske || 7 ἀπαγαγεῖν
 ἀγαγεῖν V || 6, 3 Οὐνήων] βίων L || 6, 4 <τὸ> om. L, habet
 Suidas s. v. ὑπεξέσχευ

ὑπεξέσχευ. V ib. Cf. Zonar. 7, 22 (vol. II, p. 152,
 15 sqq.).

Δίονος ζ' βιβλίῳ "ἐπεὶ διῆρξεν, ἐσήγαγον καὶ τ
 χρήμασιν ἐξημίωσαν οὔτε περὶ τοῦ σώματος ἐς κίν-
 δονον καταστήσαντες." Bekk. Anecd. p. 146, 21.

οὕτω γὰρ αὐτὸν οὐ τὸ πλήθος μόνον, οὐδ' ὅσοι 8
 φιλοτιμίαν τινὰ πρὸς τὴν ἀξίωσιν αὐτοῦ εἶχον, ἀλλὰ
 καὶ οἱ πάνν φίλοι συγγενεῖς τε αὐτῷ ὄντες ἐβάσκαί-
 νον, ὥστε μηδ' ἀποκρύπτεσθαι· δεομένου γὰρ αὐτοῦ
 τῶν μὲν καὶ συναγωνίσασθαι οἱ, τῶν δὲ τὴν γε ἀπο-
 λύουσαν θέσθαι, <πρὸς μὲν τὴν ψῆφον αὐτῷ βοηθή-
 σειν ἀπειπάντο>, ἀλόντι δ' αὐτῷ χρημάτων τε τιμήσειν
 καὶ τὴν καταδίκην συνεκτίσειν ὑπέσχοντο. διὰ μὲν δὴ
 ταῦτα εὐχὴν τε ὑπ' ὀργῆς ἐποιήσατο χρεῖαν αὐτοῦ τὴν
 πόλιν σχεῖν καὶ πρὸς τοὺς Ῥουτούλους πρὶν κατηγο-
 ρηθῆναι μετέστη. M p. 154. Cf. Zonar. 7, 22 (vol. II,
 p. 152, 17—28).

ὅτι τῆς στρατείας τῶν Γαλατῶν αἰτία αὕτη ἐγένετο. 24
 οἱ Κλουσίνοι πολέμῳ ὑπ' αὐτῶν κακωθέντες πρὸς τοὺς
 Ῥωμαίους κατέφυγον ἐλπίδα οὐκ ἐλαχίστην ἔχοντες, 363
 ἐπειδὴ τοῖς Οὐνήνταις καίπερ ὁμοφύλοις οὖσιν οὐ
 συνήραυτο, πάντως τινὰ ὠφέλειαν παρ' αὐτῶν εὐρή-
 σεσθαι. ὡς δὲ ἐκείνοι τὴν ἐπικουρίαν οὐκ ἐψηφίσαντο,
 πρέσβεις δὲ πρὸς τοὺς Γαλάτας πέμψαντες εἰρήνην
 αὐτοῖς ἔπραττον, ταύτην παρὰ μικρὸν (ἐπὶ γὰρ μέρει 2
 τῆς χώρας προετινέτο σφισιν) ἐποιήσαντο, συμπεσόν-

7, 1 ἐπεὶ διῆρξεν B, ἐπειδὴ ἦρξεν L || 8, 6 θέσθαι] quae
 sequuntur, sumpta sunt e Zonar. vol. II, p. 152, 22 || 7 τιμή-
 σειν B, τιμήσιν L || 24, 1, 4 Οὐνήνταις corr. U, βένταις L ||
 6 τὴν <μὲν> ἐπικουρίαν B || 8 ταύτην <μὲν> παρὰ B || 2, 2
 συμπεσόντες Reiske, συμπεσόντας Orsini, συμπεσόν L

τες δὲ τοῖς βαρβάροις ἐκ τῶν λόγων ἐς μάχην τοὺς τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις προσπαρέλαβον. οἱ οὖν Γαλάται χαλεπῶς ἐπὶ τῇ ἀντιτάξει αὐτῶν ἐνεγκόντες τὸ μὲν πρῶτον ἀνταπέστειλάν τινας ἐς τὴν Ῥώμην αἰτιώμενοι τοὺς πρέσβεις· εἴτ' ἐπειδὴ μήτε τιμωρία σφίσι ἐγένετο, καὶ χιλίαρχοι πάντες ἀπεδείχθησαν, θυμοῦ τε ἐπληρώθησαν ὄντες καὶ ἄλλως ὀργὴν ἄκροι καὶ τοὺς Κλουσίνοὺς ἐν ὀλιγορῖα θέμενοι πρὸς τὴν Ῥώμην ὄρησαν. U p. 373. Cf. Zonar. 7, 23 (vol. II, p. 153, 10—21).

³ ὅτι τοῖς Ῥωμαίοις δεξαμένοις τὴν τῶν Γαλατῶν ἔφοδον οὐδ' ἀναπνεῦσαι ὑπῆρξεν, ἀλλ' αὐθημερὸν ἐς τὴν μάχην ἐκ τῆς πορείας ὥσπερ εἶχον καταστάntες ἐπταίσαν· πρὸς γὰρ τὸ ἀδόκητον τῆς ἐπιστρατείας αὐτῶν καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν σωμάτων τὴν τε φωνὴν ξενικὸν τε τι καὶ φοικῶδες φθεγγομένην ἐκπλαγέντες τῆς τε ἐμπειρίας ἅμα τῆς τῶν τακτικῶν ἐπελάθοντο καὶ ἐκ τούτου καὶ τὰς ἀρετὰς προήκαντο. πλείστον γὰρ τοι πρὸς ἀνδρείαν ἐπιστήμη φέρει, ὅτι καὶ παρούσά τις τὴν ῥώμην τῆς γνώμης σφῶν βεβαιοὶ καὶ ἐλλείπονσα καὶ ἐκείνην προσδιφθεῖρει πολλῷ μᾶλλον ἢ εἰ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς προῦπήρχεν· ἄπειροι μὲν γὰρ <πολλοὶ> πολλὰ θυμῷ βιαίως κατορθοῦσιν, οἱ δὲ δὴ τῆς εὐταξίας, ἦν ἂν μάθωσιν, ἀμαρτάνοντες καὶ τὴν τοῦ φρονήματος ἰσχὺν προσαπολλύουσιν. ὕψ' ὧν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐσφάλησαν. M p. 154. Cf. Zonar. 7, 23 (vol. II, p. 153, 22 sqq.).

³, 6 φθεγγομένην] φθεγγομένων Herwerden || 4, 4 πολλῶν Mai, πολλὰ L || αὐτοῖς προῦπήρχεν. ἄπειροι μὲν γὰρ <πολλοὶ> πολλὰ B, αὐτῆς προσεπλήθυν. ἀπειρία μὲν γὰρ πολλὰ L

ὁ Κόκλιος Ὀράτιος Ῥωμαῖος ἦν τῷ γένει. ⁵ οὗτος τραπέντος τοῦ στρατοῦ ποτε τοῦ τῶν Ῥωμαίων, ὡς κατασχεῖν ἦν κίνδυνος τὴν Ῥώμην ἐναντίους, μόνος ἀντέστη σύμπασι γεφύρα τῇ ξυλίνῃ τοῦ Μάρκου κόπτοντος αὐτὴν ὑπισθεν Μινουκίου, κοπίσης δὲ καὶ Κόκλιος τὸν Θύμβριον περαιοῦται αὐτὸν καὶ Ῥώμην σεσωκῶς κοπῇ τῇ τῆς γεφύρας. καὶ ἐν τῷ νήχεσθαι δορὶ τῷ τῶν ἐχθρῶν ἐβλήθη. ᾧ γῆν δωρεῖται ἢ βουλή χάρις ἀνδραγαθίας, ὅσην ἡμέραν γράψει βόας ἐλὼν ἀρότρον· Κόκλιος ἐκαλεῖτο δὲ τῇ τῶν Ῥωμαίων γλώσσει, ὅτι τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἀπέβαλε πρὶν μάχην. Tzetz. Hist. 3, 818—830. Cf. Haupt, Hermes XIV, p. 440.

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ ὄντες καὶ πολι- ⁶ ορνούμενοι ἐλπίδα σωτηρίας πλὴν παρὰ τοῦ δαιμονίου οὐδεμίαν εἶχον. τὸ γὰρ δὴ θεῖον καίπερ ἐν παντὶ κακοῦ ὄντες ἐθεράπευον οὕτως, ὥστε, ἐπειδὴ τι τῶν ἱερῶν ἐχρῆν ὑπὸ τῶν ποντιφίκων ἄλλοθί που τῆς πόλεως γενέσθαι, Καίσιον Φάβιος, οὗ ἡ [οὐκ] ἱεροργία ἱνεῖτο, κατέβη τε ἐπ' αὐτὴν ἐκ τοῦ Καπιτωλίου στείλαμενος, ὥσπερ εἰώθει, καὶ διὰ τῶν πολεμίων διεξελεθῶν τὰ τε νομιζόμενα ἐποίησε καὶ αὐθημερὸν ἀνεκομίσθη. θανμάζω μὲν οὖν καὶ τῶν βαρβάρων, ὅτι αὐτοῦ ⁷ εἴτ' οὖν διὰ τοὺς θεοὺς εἴτε καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν ἐφείσαντο· πολὺ γε μὴν μᾶλλον αὐτὸν ἐκείνον ἐν θανάματι ποιοῦμαι καθ' ἐκάτερον, ὅτι τε ἐς τοὺς πολέμους μόνος κατελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ ὅτι δυνηθεὶς ἀναχωρησαί ποι ἀσφαλῶς οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἐς τὸ

6, 4 κακοῦ B, κακῷ L, [κακοῦ] delet Herwerden || 6 οὗ <ἐς> ὄν Herwerden || [οὐκ] del. V

Καπιτώλιον αὐθις ἐκὼν ἐπὶ προὔπτον κίνδυνον ἀνεχώρησεν ἐπιστάμενος μὲν δινοῦντας αὐτοὺς τὸ χῶριον, ὃ μόνον ἔτι τῆς πατρίδος εἶχον, ἐκλιπεῖν, ὁρῶν δὲ μὴδ' εἰ πάνν ἐπεθύμουν ἐκφυγεῖν δυναμένους ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν πολιορκούντων τοῦτο ποιῆσαι. V p. 581.

8 ὅτι ὁ Κάμιλλος παρακαλούμενος τὴν ἡγεμονίαν ἐγγχειρισθῆναι οὐχ ὑπήκουσεν, ὅτι φεύγων τε ἦν καὶ οὐκ ἔμελλε κατὰ τὰ πάτρια αὐτὴν λήψεσθαι. οὕτω γὰρ πον νόμιμος ἀκριβῆς τε ἀνὴρ ἐγένετο, ὥστε καὶ ἐν τηλικούτῳ τῆς πατρίδος κινδύνῳ διὰ φροντίδος τὰ καθήκοντα ποιῆσθαι καὶ μὴ δικαιῶν παραδείγμα τοῖς ἔπειτα παρανομίας καταλιπεῖν. V p. 582. Cf. Zonar. 7, 23 (vol. II, p. 155, 30 sqq.).

9 Μᾶρκος δὲ Μάλιος ἀνὴρ τῆς Ῥώμης πορθηθείσης ἐκ Γαλατῶν κατάρχοντος τῷ τότε τούτων Βρέννου, ὡς καὶ τὸ Καπιτώλιον ἔμελλον σχεῖν Γαλάται νικτὸς πρὸς τὴν ἀκρόπολιν λαθραίως ἀνελθόντες, κραυγῆς ἐκέῖσε τῶν χηρῶν μεγάλης γενομένης ἐξεγερθεὶς ἀνέρποντας εἶδε τοὺς πολεμίους καὶ οὓς μὲν παίων θυρεῶν, οὓς δὲ τῷ ξίφει σφάττων τοὺς πάντας ἀπέσαστο καὶ ὄνεται Ῥωμαῖους. ὅθεν αὐτὸν κεκλήκασι κλήσειν Καπιτωλίνου καὶ χῆρας δὲ τιμήσαντες ποιούσι τοὺς παπίας ἐν Παλατίοις φύλακας ἐκ φυλακῆς τῆς τότε, ὥσπερ καὶ πρὶν ἐκάλεσαν Ἕλληνες ἐν Ἀθήναις Πελαργικὸν Γεράνειαν ἐκ τῶν τοιούτων ζῶων. Tzetz. Hist. 830—842. Cf. Zonar. 7, 23 (vol. II, p. 156, 20 sqq.). Haupt, Hermes XIV, p. 440.

25 ὅτι τοῦ Καπιτωλίνου κατέγνω ὁ δῆμος, καὶ ἦ τε

8, 1 Κάμιλλος V, αὐτὸς L

οἰκία αὐτοῦ κατεσκάφη καὶ τὰ χρήματα ἐδημεύθη, τό^{a. n.}₃₇₀ τε ὄνομα, καὶ εἰ δὴ πον εἰκῶν ἦν, ἀπληλείφθη καὶ⁽³⁸⁴⁾ διεφθάρη. καὶ νῦν δὲ πλὴν τῆς κατασκαφῆς πάντα <ταῦτα> γίνεται ἐπὶ τοῖς τῷ κοινῷ ἐπιβουλευουσιν. ἔκριναν δὲ καὶ μὴδένα εὐπατριδὴν ἐν τῇ ἄκρῳ κατοικεῖν, ὅτι καὶ ἐκεῖνος ἐνταυθοῖ οἰκῶν ἐτύγγανεν. ἡ δὲ δὴ συγγένεια ἡ τῶν Μαλλίων ἀπέπειε μὴδένα σφῶν Μᾶρκον, ἐπέπειε οὕτως ὀνομάζετο, προσκαλεῖσθαι.

Καπιτωλίνος μὲν οὖν τοσοῦτον τὸ διαλλάσσον κἂν² τοῖς τρόποις κἂν τῇ τύχῃ ἔσχε· τὰ τε γὰρ πολέμια ἀκριβῶσας εἰρηνεῖν οὐκ ἠπίστατο καὶ τὸ Καπιτώλιον, ὃ ἔσεσάκει, κατέλαβεν ἐπὶ τυραννίδι, εὐπατριδῆς τε ὢν οἰκέτου ἔργον ἐγένετο καὶ πολεμικὸς νομισθεὶς ἐν ἀνδραπόδου τρόπῳ συνελήφθη κατὰ τε τῆς πέτρας αὐτῆς, ἀφ' ἧς τοὺς Γαλάτας ἀπέσαστο, ἐρρίφη. V p. 582. Cf. Zonar. 7, 24 (vol. II, p. 159, 3 sqq.).

ὅτι ὁ Καπιτωλίνος κατεκρημνίσθη ὑπὸ τῶν Ῥω-³μαίων. οὕτως οὐτ' ἄλλο τι κατὰ χώραν ὡς πλήθει τοῖς ἀνθρώποις μένει, καὶ <αἱ> εὐπραγίαι συχνὸς ἐς συμφορὰς ἀντιρρόπους προάγουσιν· ἐξαίρουσαι γὰρ αὐτοὺς πρὸς τὰς ἐλπίδας τῶν ὁμοίων τοῦ τε πλείονος ἀεὶ ποιούσιν ἐπορέγεσθαι καὶ ἐς τὸ ἐναντιώτατον σφαλέντας καταβάλλουσι. M p. 155. Cf. Zonar. 7, 24 (vol. II, p. 159, 30 sq.).

οὗτος ὁ Μᾶρκος Μάλιος ὁ καὶ Καπιτωλίνος⁴ ποτὲ καὶ αἰτιάματι πεσὼν τῆς τυραννίδος

25, 1, 4 πάντα <ταῦτα> (vel <ταῦτα> πάντα Schenkl) scribendum aut πάντα in ταῦτα corrigendum censet Herwerden, πάντα <ταῦτα> iam B || 9 οὕτως R, οὗτος L, οὗτος <οὕτως> B, οὗτος τοῦτο vel αὐτὸς τοῦτο <ὄνομα> St || 2, 5 ἔργον] χεῖραν Herwerden || πολεμικὸς] πολέμιος Herwerden || 7 ἀπέσαστο (sic) L || 3, 1 κατεκρημνίσθη L || 3 <αἱ> inseruit D

καὶ ψήφῳ μέλλων δικαστῶν ἀπάντων ἀναιρεῖσθαι τὸ Καπιτώλιον εὐθὺς ἐσώζετο βλεπόντων, οὐπερ αὐτὸς ἐποίησε κλεινὰς ἀνδραγαθίας, ἕως ὃ λέγων κατ' αὐτοῦ νοήσας τὰς αἰτίας πρὸς ἄλλο δικαστήριον τὴν σύγκλητον μετάρει, ὅθεν τὸ Καπιτώλιον οὐθ' ὄλως ἐωρᾶτο, ὡς γίνεσθαι ὑπόμνησιν ἐκείνου τῶν τροπαίων. τότε δὲ κτείνουσιν αὐτόν. ἀλλὰ καὶ οὕτω πάλιν ὄλον ἐμελαμφόρησε χρόνον ὃ δῆμος Ῥώμης ἀποτιννὺς τὰς χάριτας τὰς τῆς ἀνδραγαθίας καὶ τῆς χρηστότητος αὐτοῦ τοὺς ἀμιμήτους τρόπους.

Tzetz. Hist. 3, 843—855. Cf. Zonar. 7, 24 (vol. II, p. 159, 21 sqq.).

26 ὅτι πρὸς Τουσκουλιανὸς ἐστράτευσε Κάμιλλος, ^{a. u.} 373 θαναμαστῆ δέ τιμι προσποιήσῃ δεινὸν οὐδὲν ἔπαθον. (381) καθάπερ γὰρ οὐτ' αὐτοὶ τι πλημμελήσαντες οὔτε τῶν Ῥωμαίων ὀργὴν σφισιν ἐχόντων, ἀλλ' ἦτοι ὡς φίλων παρὰ φίλους ἰόντων ἢ καὶ ἐφ' ἑτέρους τινὰς διὰ τῆς ἐκείνων στρατευόντων, οὔτε τι μετέβαλον τῶν καθεστηκότων οὐθ' ὄλως ἐταράχθησαν, ἀλλὰ καὶ πάντες ἐπί τε ταῖς δημιουργίαις καὶ ἐπί τοῖς ἄλλοις ἔργοις ὡς καὶ ἐν εἰρήνῃ κατὰ χώραν μείναντες εἶδω τε τὸν στρατὸν εἰσεδέξαντο καὶ ξένια αὐτοῖς ἔδοσαν τὰ τε ἄλλα ὡς φίλους ἐτίμησαν. ἐξ οὐπερ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οὐχ ὅτι κακὸν αὐτοὺς ἔδρασαν, ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν πολιτείαν μετὰ ταῦτ' ἐσεγράψαντο. V p. 582.

3 Δίονος ζ' βιβλίῳ "Τουσκουλιανοὶ δὲ χεῖρας μὲν οὐκ ἀντήρασαν αὐτῷ." Bekk. Anecd. p. 123, 32.

26, 1, 2 ἔπαθον] ἔπαθεν L || 5 φίλους R, φίλοις L || 2, 6 κακὸν <τι> B

ὅτι ἢ Ῥούφου γυνὴ χιλιαρχοῦντος καὶ πρᾶττοντος 27 ἐν τῇ ἀγορᾷ δημόσιον . . . , ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀφίκετο ^{a. u.} 378 καὶ τὴν θύραν ὃ ραβδοῦχος κατὰ τι ἔθος ἀρχαῖον ⁽³⁷⁶⁾ ἔκρουσεν, ἐξεταράχθη πρὸς τοῦτο οὐπω πρότερον τοιούτου τινὸς πεπειραμένη καὶ διεπτοήθη. γέλωτος οὖν ἐπ' αὐτῇ συνηοῦ καὶ παρὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ τῶν ἄλλων γενομένου καὶ σκωφθεῖσα ὡς ἰδιώτις τῶν ἀρχικῶν 2 πραγμάτων διὰ τὸ τὸν ἄνδρα αὐτῆς μήποτε ἐν ἡγεμονίᾳ τινὶ ἐξητάσθαι οὔσα δεινὸν ἐποιήσατο, οἷά που ἄλλως τε καὶ ταῖς γυναιξίν ἐκ μικροψυχίας συμβαίνειν πέφυκεν, καὶ οὐ πρότερον ἀνῆκε δυσκολαίνουσα, πρὶν πᾶσαν τὴν πόλιν θορυβῆσαι, ὡς που σμικρὰ καὶ τὰ τυχόντα πολλῶν τισι καὶ μεγάλων κακῶν αἰτία γίνεται, ὅταν φθόνῳ τέ τις αὐτὰ καὶ ζηλοτύπως λαμβάνη. M p. 155. Zonar. 7, 24 (vol. II, p. 160, 13—21).

[Zonaras 7, 24 — vol. II, p. 160, 9 sqq.]

Μᾶρκος γάρ τις Φάβιος εὐπατορίδης, θυγατέραν δύο τυγχάνων πατήρ, τὴν μὲν πρεσβυτέραν Λικινίῳ τινὶ Στόλωνι κατηγγύησε πολὺ αὐτοῦ καταδευστέρῳ, τὴν δὲ νεωτέραν Σουλπικίῳ Ῥούφῳ, ἀνδρὶ ὁμοτίμῳ, συνώμισε. χιλιαρχοῦντος οὖν τοῦ Ῥούφου καὶ ὄντος ἐν ἀγορᾷ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἢ ἀδελφῆ αὐτῆς παραγέγονεν. ἀφικόμενος δ' ἐκείνου τὴν θύραν ὃ ραβδοῦχος κατὰ τι ἔθος ἀρχαῖον ἔκρουσε. διεπτοήθη δὲ πρὸς τὸν πάταγον ἢ γυνὴ οὐπω τούτου πεπειραμένη καὶ γέλωτος ἐπὶ τούτῳ καὶ παρὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ τῶν παρόντων ἐγένετο, καὶ ὡς ἰδιώτις ἐσκώφθη. τῇ δ' ἐν δεινῷ τὸ πρᾶγμα πεποιήτο καὶ τὸν ἄνδρα ἐς ἀρχὴν παραγγεῖλαι ἠρέθειζεν. ὃ γοῦν Στόλων ὑπὸ τῆς

27, 1, 1 πρᾶττοντος <τι> B || 2 δημόσιον <ἐπεσκέφθη ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς. αὐτῆ δὲ (vel καὶ ἡ)? B || ἐκεῖνος B, ἐκτεῖνος L, ἐκεῖνος <οἰκᾶδε> Herwerden || 6 συνηοῦ] ἰσχυροῦ Naber || 2, 6 θορυβῆσαι Mai, θεραπεῦσαι L

- 3 ὅτι δεινὸν ἐν κακοῖς προσδοκία σωτηρίας ἀναπει-
σαι τινα πιστεῦσαι καὶ τοῖς παραλόγοις. M p. 156.
- 4 ἀεὶ γὰρ τι τοῦ τῆς πολιτείας κόσμου στασιάζοντες
παρέλθον, ὥσθ' ὑπὲρ ὧν τοὺς πολέμους πρὶν τοὺς με-
γίστους ἀνηροῦντο, ταῦτ' ἐν τῷ χρόνῳ σύμπαντα ὡς
εἰπεῖν οὐκ ἀστασιάζονται μὲν, οὐ μέντοι καὶ χαλεπῶς
κατακτῆσασθαι. M ib.
- 5 ὅτι Πούπλιος, τῶν πολιτῶν [Ῥωμαίων] στασιάζον-
των πρὸς ἀλλήλους, ὀλίγον τοῦτους συνήλλαξε Δικί-
νιον γὰρ Στόλων ἀπαρχὸν προσεῖλετο, ὄντα (δήμαρχον).
ὅπερ καινοτομηθὲν τοὺς μὲν εὐπατριδας ἐλύπησε,
τοὺς δὲ ἄλλους οὕτως ὑπηγάγετο, ὥστε μηκέτι τῆς
ὑπατείας τῷ ὑστέρῳ ἔτι ἀντιποιήσασθαι, ἀλλ' εἰσὶν
6 τοὺς χιλιάρχους αἰρεθῆναι. ἐκ γὰρ τούτου καὶ ἐς
τᾶλλα ἀνθυπεῖξαντές γέ τινα ἀλλήλοις ἴσως ἂν κατηλ-
λάγησαν, εἰ μήπερ ὁ Στόλων ὁ δήμαρχος τοιοῦτόν τι
εἰπὼν, ὡς οὐκ ἂν πίοιεν, εἰ μὴ φάγοιεν, ἀνέπεισεν
αὐτοὺς μηδενὸς ἀφέσθαι, ἀλλ' ὡς καὶ ἀναγκαῖα πάντα
ὅσα ἐνεχειρίσαντο κατεργάσασθαι. V p. 585.
- 28 Δίων δὲ Κάσσιος Κοκκειανὸς ὁ τὰ Ῥωμαίων συν-

[Zonaras 7, 24 — vol. II, p. 160, 22 sqq.]

γυναικὸς παρακινήθεις Λουκίῳ τινὶ Σεξτίῳ, ἀνδρὶ τῶν
ὁμοίων, τὰ τοῦ πράγματος κοινωσάμενος ἄμφω δημαρχῆσαι
κατεβιάσαντο καὶ τὸν κόσμον τῆς πολιτείας συνέχεον, ὡς
καὶ ἐπὶ τέσσαρσιν ἔτεσιν ἀναρχίαν γενέσθαι τῷ δήμῳ· τὰς
γὰρ τῶν εὐπατριδῶν ἀρχαιρείας ἐνεπόδιζον. καὶ ἐπὶ πλεόν
ἂν ἔτι τοῦτο ἐγένετο, εἰ μὴ τις ἀγγελία κεινόμεστο ἐπὶ τὴν
Ῥώμην αὐτίς ἐλαύνειν Κελτούς.

4, 3 τῷ χρόνῳ vel σὺν τῷ χρόνῳ Herwerden || 5, 1 [Ῥω-
μαίων] inclusit D || 3 ἱππαρχὸν προσεῖλετο, ὄντα (δήμαρχον) B,
προσεῖλετο ὄντα ἱππαρχὸν L, προσεῖλετο <καίπερ ἐκ τοῦ πλῆ-
θους> ὄντα ἱππαρχὸν R || 6 ὑστέρῳ B, ἔτέρῳ L || 6, 4 ἂν πίοιεν
R, ἀπίοιεν L

τάξας ἐκ θεομηνίας φησὶ γενέσθαι χάσμα περὶ τὴν^{a. u.}
Ῥώμην καὶ μὴ ἐπιμύειν. χρησμοῦ δὲ δοθέντος ἐπι-³⁹²
μύσαι τὸ χάσμα, ἐὰν ὁ κράτιστον Ῥωμαίοις ἐμβάλωσιν
ἐν αὐτῷ, Κούρτιός τις ἱππεὺς εὐγενής, οὐδενὸς ἄλλου
συμβαλεῖν τὸν χρησμὸν δυναμένου, αὐτὸς ἐρμηνεύσας
ἵππον ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον λέγειν εὐθέως ἀνέβη τε
τὸν ἵππον καὶ ὡς εἶχεν ἐλάσας ἠρωικῶς κατὰ τοῦ
φρικώδους ἐκείνου βόθρου ἐφέρετο. καὶ εὐθέως κατε-
νεχθέντος τὸ χάσμα ἐπέμυε <καὶ> οἱ λοιποὶ τῶν Ῥω-
μαίων ἄνωθεν ἄνθεσιν ἔβαλλον. καὶ τούτου καὶ
Κούρτιος ὁ Λάκκος ἐκλήθη. Io. Tzetz. schol. ad Exeg.
Hom. II. p. 136, 17. Cf. Zonar. 7, 25 (vol. II, p. 161,
26 sqq.).

[Zonaras 7, 25 — vol. II, p. 161, 25 sqq.]

25. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τι συμβεβηκέναι πάθος περὶ τὴν
Ῥώμην ἰστόρηται. διαστῆναι γὰρ λέγεται τὸ πεδίον τὸ με-
ταξὺ τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ Καπιτωλίου ἐξάπινα μήτε σει-
σμοῦ προηγησαμένου μήτ' ἄλλου τινός, οἷα συμβαίνειν εἴωθε
φυσικῶς ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις παθήμασι. καὶ ἦν τὸ χάσμα
διαμένον ἐπὶ μακρὸν οὔτε συνερχόμενον οἷως δὴ ποτε οὔτε
μέντοι πληρούμενον καὶ ταῦτα χροῖν τε τῶν Ῥωμαίων ἐς
αὐτὸ συμφορούντων πολλὴν καὶ λίθους καὶ ἄλλην ὕλην παν-
τοδαπὴν. ἀποροῦσιν οὖν τοῖς Ῥωμαίοις χρησμὸς ἐδόθη, μὴ
ἄλλως τὸ διεστὸς συνελθεῖν, εἰ μὴ τὸ κρεῖττον αὐτῶν καὶ
δι' οὗ μάλιστα πλεῖστον ἰσχύουσι εἰς τὸ χάσμα ἐμβалоῦ-
σιν· οὕτω γὰρ ἐκεῖνό τε παύσεται καὶ τῆ πόλει ἔσται δύ-
ναμις ἀκατάλυτος. ἔμενον οὖν καὶ πάλιν τὸ ἄπορον ἀπο-
ρούμενον ἀσαφοῦς τυγχάνοντος τοῦ χρησμοῦ. Μάρκος δὲ
Κούρτιος, ἀνὴρ εὐπατριδῆς, νέος τὴν ἡλικίαν, ὡραιότατος
τὴν μορφὴν, ῥωμαλεώτατος τὴν ἰσχύν, ἀνδρείοτατος τὴν
ψυχὴν, φρονήσει διαπερήξας, τὸν νοῦν συνείς τοῦ χρησμοῦ
παρελθὼν εἰς μέσον ἐδημηγόρησε λέγων "τί τῶν λογίων
ἀσάφειαν, ὦ Ῥωμαῖοι, ἢ ἀμαθίαν ἡμῶν αὐτῶν καταψηφι-
ζόμεθα; ἡμεῖς ἔσμεν τοῦτο δὴ τὸ ζητούμενόν τε καὶ ἀπο-

2 οὐκ ἔστιν οὐδὲν ζῶον θνητὸν οὔτ' ἄμεινον οὔτ' ἰσχυρότερον ἀνθρώπου. ἢ οὐχ ὁρᾶτε, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάντα κάτω κέκυφε καὶ ἐς τὴν γῆν ἀεὶ βλέπει, πράττει δὲ οὐδέν, ὃ μὴ τροφῆς καὶ ἀφροδισίων ἔχεται; οὕτω καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως ἐς ταῦτα κατακέρι-
3 ται. μόνοι δὲ ἡμεῖς ἄνω τε ὁρῶμεν καὶ τῷ οὐρανῷ αὐτῷ ὁμιλοῦμεν καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὑπερφρονούμεν, τοῖς δὲ δὴ θεοῖς αὐτοῖς ὡς καὶ ὁμοίοις οὖσιν ἡμῖν σύνεσμεν, ἅτε καὶ φυτὰ καὶ ποιήματα αὐτῶν οὐ γῆινα, ἀλλ' οὐράνια ὄντες· ὅφ' οὐ καὶ αὐτοὺς ἐκείνους πρὸς τὰ ἡμέτερα εἶδη καὶ γράφομεν καὶ πλάττομεν· εἰ γὰρ δεῖ δὴ τι καὶ θρασυνόμενον εἰπεῖν, οὔτ' ἀνθρώπος οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ θεὸς σῶμα θνητὸν ἔχων οὔτε θεὸς ἄλλο τι ἢ ἄνθρωπος ἀσώματος καὶ διὰ τοῦτο
4 καὶ ἀθάνατος. ταῦτά τοι καὶ συμπάντων τῶν ἄλλων ζῶων προφέρομεν· καὶ οὔτε τι πεζὸν ἐστίν, ὃ μὴ τάχει καταληφθὲν ἢ ἰσχύϊ δαμασθὲν ἢ καὶ τέχναις τισὶ συλληφθὲν δουλούμεθα, οὔτ' ἔνυδρον οὔτ' ἀεροπόρον, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα τὰ μὲν ἐκ τοῦ βυθοῦ μηδ' ὁρῶντες ἀνέλκομεν, τὰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ μηδὲ ἐξικνούμενοι κατασύρομεν. M p. 532. Zonar. 7, 25 (vol. II, p. 162, 22—29).

[Zonaras 7, 25 — vol. II, p. 162, 19 sqq.]

ρούμενον. οὐ γὰρ τι ἄψυχον ἐμψύχον λογισθήσεται βέλτιον, οὐδὲ τοῦ ἔννου καὶ ἔμφρονος καὶ λόγῳ κεκοσμημένου τὸ ἄνουν ἄλογόν τε καὶ ἄφρον προτιμηθήσεται. τί γὰρ ἂν τις ἀνθρώπου προκρίνειεν; ἵνα τοῦτο ἐς τὴν τῆς γῆς βαλόντες
fr. 28,2 θνητὸν οὐδ' ἄμεινον οὐδ' ἰσχυρότερον ἀνθρώπου εἰ γὰρ τι δεῖ καὶ θρασυνόμενον εἰπεῖν, οὔτ' ἀνθρώπος οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ θεὸς σῶμα θνητὸν ἔχων

28, 2, 4 δὲ D, τε L

ὅτι ὁ Δίων φησὶ “διόπερ πον καίπερ οὐκ εἰσθῶς 29 ἐκβολαῖς τοῦ λόγου χρῆσθαι ἄλλως τε ἐπεμνήσθην αὐτοῦ καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα προσέγραψα, ἵν' ἐπειδὴ λανθάνει τοὺς πολλοὺς ὁ χρόνος τῆς μετοικίσεως, ἐφανέστερος ἐξ ἐκείνου γένηται.” M p. 156.

ὅτι Ἀγυλλαῖοι ἐπειδὴ ἤσθοντο τοὺς Ῥωμαίους 30 σφίσι πολεμῆσαι βουλομένους, πρέσβεις τε ἐς τὴν^{a. n.} 401 Ῥώμην ἔστειλαν, πρὶν καὶ ὀτιοῦν ψηφισθῆναι, καὶ⁽³⁵⁸⁾ εἰρήνης ἐπὶ τῷ ἡμίσει τῆς χώρας ἔτυχον. U p. 374.

[Zonaras 7, 25 — vol. II, p. 162, 27 sqq.]

οὔτε θεὸς ἄλλο τι ἢ ἄνθρωπος ἀσώματος κἀντεῦθεν ἀθάνατος, καὶ οὐ πόρρω τῆς θείας δυνάμεως ἀπηρτήμεθα. ταῦτα ἐγὼ μὲν οὕτω φρονῶ, ἀξίῳ δὲ καὶ ὑμᾶς τῇ γνώμῃ προσθέσθαι ταύτη. καὶ μὴ τις οἴησαιο, ὅτι κληρὸν ποιήσομαι ἢ κόρην κελύσω θανεῖν ἢ μειράμιον· αὐτὸς γὰρ ἐγὼ ἐκὼν ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐπιδίδωμι, ἵνα σήμερον αὐτίκα κήρυκα πέμψητέ με καὶ προσβεντήν τοῖς χθονίοις θεοῖς ἐσόμενον ὑμῖν ἀεὶ προστάτην καὶ σύμμαχον.” ταῦτα εἰπὼν ὁ Κούρτιος τὰ ὄπλα ἐνεδιδύσκετο, εἶτα καὶ τοῦ ἵππου ἐπέβη. οἱ δ' ἄλλοι περιαλγείς ἐγίνοντο καὶ περιχαρεῖς καὶ κοσμήματά τινα συμφορήσαντες οἱ μὲν αὐτὸν ἐκείνους αὐτοῖς ἐκόσμου ὡς ἦρωα, οἱ δὲ τινα καὶ ἐς τὸ χάσμα ἐνέβαλλον. ἄρτι δ' ἐς αὐτὸ ἐνήλατο ὁ Κούρτιος ἔφιππος, καὶ ἡ τῆς γῆς συνήγηθ' ἀστάσις, καὶ οὐδεὶς οὐκέτι οὔτε τὸ χάσμα οὔτε τὸν Κούρτιον ἐθεάσατο. ταῦθ' οὕτω Ῥωμαίοις ἰστόρηται· εἰ δὲ τῷ μυθῶδι κριθεῖν καὶ μὴ πιστά, ἔξεστίν οἱ μὴ προσέχειν αὐτοῖς.

τοῖς Ῥωμαίοις δὲ πόλεμοι αὐθις καὶ παρὰ Γαλατῶν καὶ ὅφ' ἔτερον ἐθνῶν ἐπηνέχθησαν, ἀλλ' ἀπεκρούσαντο πάντας, πῆ μὲν ὑπάτους, πῆ δὲ δικτάτορας ψηφίζομενοι. ὅτε καὶ τι τοιοῦτον συμβέβηκε. δικτάτωρ ἐλέχθη Λούκιος Κάμιλλος Γαλατῶν κατατρεχόντων τὰ ὑπὸ Ῥώμην. ὃς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ὁμήσας γνώμην εἶχε τρέβειν τὸν καιρὸν καὶ μὴ

30, 1 Ἀγυλλαῖοι D, Ἀγύλλαιοι Strabo, ἀγύλλαι L

31 ὁ Μάρκος ὁ Κορουῖνος δὲ Κορουῖνος ἐπεκλήθη,
 a. u. 405 (349) ὅτι ποτὲ μονομαχῶν μετὰ τινος βαρβάρου
 ἄγριον ἔσχε κόρακα τῇ μάχῃ συνεργοῦντα
 τοῖς ὀφθαλμοῖς πετόμενον ἐκείνου τοῦ βαρβάρου,
 ἕως αὐτὸν ἀπέκτεινεν οὗτος ὁ Μάρκος τότε.
 Tzetz. Hist. 3, 862—866. Cf. Zonar. 7, 25 (vol. II,
 p. 163, 26 sqq.).

[Zonaras 7, 25 — vol. II, p. 163, 24 sqq.]

διακινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονοία χρωμένους· ἥσαν γὰρ αὐτοὺς καὶ ἀσφαλέστερον ἀπορία τροφῶν ἐκτροχῶσειν ἤλπισε. Γαλάτης δὲ τις εἰς μονομαχίαν τινὰ τῶν Ῥωμαίων προεκαλεῖτο. καὶ ἀντίστη αὐτῷ Οὐαλέριος Μάρκος ἡλιαρχῶν, ὁ τοῦ Μαξίμου ἐκείνου ἕγγονος. καὶ λαμπρὰ μὲν ἡ μάχη προέβη ἀμφοῖν· ὁ μὲν γὰρ τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ περιτεχνήσει διέφερον, ὁ δὲ Γαλάτης τῇ ἰσχύϊ καὶ τῇ τόλμῃ· ἐπὶ πλέον δ' ἔθανμαστώθη, ὅτι τῷ τοῦ Οὐαλερίου κράνει κόραξ ἐφιπτάμενος καὶ κρώζων εἰς τὸν βάρβαρον ἐνεχρίμπετο καὶ τὴν τε ὄψιν αὐτοῦ ἐπετάρασε καὶ τὴν ὀσμὴν ἐνεπόδιζε, μέχρις οὗ κατειργάσθη. διὸ ἀγανακτήσαντες οἱ Γαλάται ὡς ὑπὸ ὄρνιθος ἡλαττωμένοι θυμῷ ἀντίκα συνέμιξαν τοῖς Ῥωμαίοις καὶ κακῶς ἀπηλλάγησαν. ὁ δ' Οὐαλέριος ἀπὸ τῆς τοῦ κόρακος συμμαχίας Κορουῖνος ἐπωνομάσθη.

εἰσέπειτα δὲ τῶν στρατευμάτων στασιασάντων καὶ ἐμφυλίου πολέμου γενέσθαι μέλλοντος κατηλλάγησαν οἱ στασιάσαντες νόμων τεθέντων μήτ' ἄκοντά τινα τοῦ καταλόγου ἀπαλείφεισθαι μήτε τὸν ἡλιαρχήσαντα ἑκατονταρχεῖν καὶ τοὺς ὑπάτους καὶ ἄμφο ἕξιν εἶναι καὶ ἐκ τοῦ πλήθους καθίστασθαι καὶ τὸν αὐτὸν μήτε δύο ἅμα ἀρχὰς μήτε τὴν αὐτὴν δις ἐν- τὸς δέκα ἄρχων ἐτῶν.

26. Λατῖνοι δὲ καίπερ ἔνσπονδοι τοῖς Ῥωμαίοις ὄντες ἀπέστησαν καὶ πόλεμον ἤραντο ἐν φρονήματι γεγονότες, ὅτι τε νεότητι ἤμαζον καὶ τὰ πολεμικά ἐκ τῆς αἰεὶ σὺν αὐτοῖς στρατείας ἀκριβῶς ἤσκητο. οἱ δὲ τοῦτο γνόντες ἐξῆλθον ἕπατον τὸν τε Τουρκουάτον τὸ τρίτον ἐλόμενοι καὶ τὸν Λέ- μιον καὶ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς κραταιὰν μάχην κρῖναι τὴν

ταῦτά τε δὴ καὶ ἄλλα τινὰ τοιουτότροπα προετεί- 32
 νοντο, οὐχ ὅτι καὶ καταπράξειν τι αὐτῶν ἤλπιζον (εὖ γὰρ, εἴπερ τινὲς ἄλλοι, τὰ τῶν Ῥωμαίων φρονήματα ἠπίσταντο), ἀλλ' ὅπως ἀποτυχόντες αὐτῶν πρόφασιν ἐγκλημάτων ὡς ἀδικούμενοι λάβωσιν. M p. 156.

Δίωνος ζ' βιβλίῳ “καὶ διὰ τοῦτό σε δικαιώσω, 2
 ἵνα ὥσπερ τὸ τῆς ἀριστείας ἄθλον, οὕτω καὶ τὸ τῆς 414
 a. u. (340)

[Zonaras 7, 26 — vol. II, p. 164, 25 sqq.]

ἡμέραν ἐκείνην ἐκάτεροι νομίζοντες ἀκριβῆ τῆς σφετέρας τύ- χης τε καὶ τῆς ἀρετῆς. ἔδοξε δὲ περιφανεστέρα ἡ μάχη καὶ διὰ τι συμβεβηκός. τοὺς γὰρ Λατῖνους οἱ ἕπατοι καὶ ὁμο- σκεύους καὶ ὁμοφώνους τοῖς Ῥωμαίοις ὀρῶντες ἐφοβήθησαν, μὴ τῶν στρατιωτῶν τινες σφαλῶσι τὸ τε οἰκτεῖον καὶ τὸ πολέμιον μὴ ἥσιστα διαγινώσκοντες. καὶ διὰ τοῦτο προεῖπον σφίσι τὰ τε ἄλλα παρατηρεῖν ἀκριβῶς καὶ καθ' ἑαυτὸν μη- δένα μηδενὶ τῶν ἐναντίων συμβαλεῖν. τοῦτο δὴ τὸ παράγ- γελμα οἱ μὲν ἐτήρησαν, ὁ δὲ Τουρκουάτου παῖς, στρατενό- μενος ἐν τοῖς ἵππεσσι καὶ πεμφθεὶς πρὸς κατασκοπὴν τῶν ἐναντίων, παρείδεν οὐκ αὐθαδεῖα, ἀλλὰ μέντοι φιλοτιμίᾳ. ἐπεὶ γὰρ ὁ ἵππαρχος τῶν Λατῖνων ἰδὼν αὐτὸν προσιόντα πρὸς μονομαχίαν προεκαλέσατο καὶ μὴ δεξάμενον ταύτην διὰ τὴν πρόρρησιν παρῶξενεν εἰπὼν “οὐ σὺ μέντοι Τουρ- κουάτου υἱὸς εἶ; οὐ σεμνύνει τῷ στρατιῶ τοῦ πατρός; ἢ πρὸς μὲν Γαλάτας ἀνθρώπους φθόρους ἔρωσθε καὶ ἀνδρί- ξεσθε, τοὺς δὲ δὴ Λατῖνους ἡμᾶς φοβεῖσθε; τί οὖν ἄρχειν ἡμῶν ἀξιοῦτε; τί δ' ὡς χεῖροσιν ὑμῶν ἐπιτάσσετε;” ἐκφρων ἐγένετο ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς παραγγέλλεως ἐκὼν ἐπελά- θετο καὶ μονομαχήσας ἐνίκησε καὶ τὰ σκῆλα μέγα φρονῶν ἐκόμισε τῷ πατρί. καὶ ὃς ἀθροίσας τὸ στρατενμα “γενναῶς μὲν” ἔφη “ὦ παῖ, ἐμαχέσω, καὶ διὰ τοῦτό σε στεφανώσω· ὅτι δὲ τὸ προσταχθέν οὐ παρετήρησας καίτοι καὶ ὡς υἱὸς fr. 32,2 πειθαρχεῖν καὶ ὡς στρατιώτης ἀναγκαζόμενος διὰ τοῦτό σε δικαιώσω, ἵνα καὶ τὸ τῆς ἀριστείας ἄθλον καὶ

32, 1, 1 τοιουτότροπα B, τοιούτῳ τρόπῳ L || 4 ἀποτυχόντες Mai, ἐπιτυχόντες L

ἀνηκουστίας τίμημα ἀπολάβης." Bekk. Anecd. p. 133, 19. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 165, 22—24).

3 γράφει δὲ Δούρις, Διόδωρος καὶ Δίων, ὅτι Σαν-
νιτῶν, Τυρρηνῶν καὶ ἑτέρων ἔθνῶν πολεμοῦντων
Ῥωμαίοις ὁ Δέκιος ὑπάτος Ῥωμαίων, συστράτηγος ὢν
Τορκουάτου, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς σφαγὴν, καὶ ἀνηρέ-
θησαν τῶν ἐναντίων ἑκατὸν χιλιάδες ἀθημερόν. Is.
Tzetz. ad Lycophr. 1378. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 166,
11 sqq.).

4 ὅτι φησὶν ὁ Δίων "θαυμάζω μὲν γὰρ, εἰ ὁ θάνα-
τος αὐτοῦ [Δεκίου] τὴν μάχην ἀνώρθωσε καὶ τοὺς
μὲν νικῶντας ἠττησε, τοῖς δὲ δὴ κρατουμένοις νίκην

[Zonaras 7, 26 — vol. II, p. 165, 23 sqq.]

τὸ τῆς ἀνηκουστίας τίμημα λήψῃ." ταῦτ' εἰπὼν ἄμα
τὸν τε στέφανον τῆ κεφαλῇ αὐτοῦ ἐπέθετο καὶ αὐτὴν ἐκεί-
νην ἀπέτεμεν.

εἶτα ὄναρ ἀμφοῖν τοῖς ὑπάτοις ἐν τῇ αὐτῇ νυκτὶ ὁμοίως
φανέν ἔδοξε λέγειν τῶν ἐναντίων κρατήσῃν, ἂν ὁ ἕτερος
τῶν ὑπᾶτων ἑαυτὸν ἐπιδῶ. μεθ' ἡμέραν οὖν ἀλλήλοις διη-
γησάμενοι τὸ ὄναρ συνέθεντο θεῖον εἶναι καὶ πισθῆναι
δεῖν αὐτῶ ὁμολόγησαν. καὶ ἠμφισβήτησαν δὲ πρὸς ἀλλή-
λους, οὐχ ὅς ἂν σωθῆι, ἀλλ' ὅς ἂν μᾶλλον ἑαυτὸν ἐπιδῶ.
καὶ παρὰ τοῖς πρώτοις τοῦ στρατοπέδου ἐδικαιολογήσαντο.
καὶ τέλος ἤρесе σφίσι τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως, τὸν
δὲ ἐπὶ τοῦ λαίου παρατάξασθαι, καὶ ὀπίτερον ἂν ἐκείνων
ἐλαττωθῆ, τὸν ἐπ' αὐτῶ τεταγμένον ἀποθανεῖν. τοσαύτη δ'
ἦν φιλοτιμία αὐτοῖς περὶ τὴν ἐπίδοσιν, ὡς εὐχεσθαι ἕκαστον
τῶν ὑπᾶτων ἠττηθῆναι, ἵνα τύχῃ τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς
εὐκλείας τῆς ἐξ αὐτῆς. συμβαλόντες δὲ τοῖς Λατίνοις μέγχι
μὲν πολλοῦ ἰσοπαλῶς ἠγωνίσαντο, εἶτα τὸ κατὰ τὸν Δέκιον
κέρως μικρόν τι τοῖς Λατίνοις ἐνέκλινεν. ὁ γνοὺς ὁ Δέκιος
ἑαυτὸν ἐπιδέδωκε· καὶ τὰ ὄπλα ἐκδύς τὴν ἐσθῆτα ἐνέδν τὴν

4, 1 θαυμάζω μὲν γὰρ, εἰ D, θαυμάζω μὲν, εἰ ἄρ' B, θαυ-
μάζομεν εἰ γὰρ L

ἔδωκεν, οὐ μὴν καὶ συμβαλεῖν ἔχω, δι' ὃ τοῦτ' ἐγένετο.
ὅταν μὲν <γὰρ> τὰ πραχθέντα τισὶν ἐπιλέξωμαι (πολλὰ
γὰρ ἤδη πολλοῖς τοιαῦτα συνενεχθέντα ἴσμεν), οὐ δύ-
ναμαι τοῖς λεγομένοις ἀπιστῆσαι· ὅταν δὲ δὴ τὰς αἰτίας 5
αὐτῶν ἐκλογίσωμαι, καὶ πάνν ἐς ἀπορίαν καθίσταμαι·
πῶς γὰρ <ἂν> καὶ πιστεύσειέ τις ἐκ τοιαύτης ἐνὸς
ἀνδρὸς ἐπιδόσεως τοσοῦτο πλῆθος ἀνθρώπων ἐς τε
τὴν σωτηρίαν ὁμοίως καὶ ἐς τὴν ἐπικράτησιν μεταβα-
λέσθαι; καὶ ταῦτα μὲν ὅπη ποτὲ καὶ δι' ἄς αἰτίας
οὕτως ἔχει ζητεῖν ἄλλοις μελήσει." M p. 157. Zonar.
7, 26 (vol. II, p. 166, 19 sqq.).

ἦν μὲν δὴ παντὶ καταφανές, ὅτι περισκοπήσαντες 6
τὴν ἐκβασιν τῆς τύχης πρὸς τὸ κρατοῦν ἔστησαν. οὐ
μὴν ἐξήλεγεξεν αὐτοὺς ὁ Τορκουάτος, μὴ τι οἰδούντων
σφίσις ἔτι τῶν πρὸς τοὺς Λατίνους πραγμάτων νεω-
τερίσωσιν· οὐ γὰρ τοι τὰ πάντα τραχὺς οὐδ' οἶος ἐς
τὸν νῦν ἐγένετο καὶ ἐς τᾶλλα ἦν, ἀλλὰ καὶ εὐβουλος
καὶ εὐπόλεμος ὁμολόγητο εἶναι, ὥστε καὶ πρὸς τῶν
πολιτῶν καὶ πρὸς τῶν ἐναντίων ὁμοίως λέγεσθαι, ὅτι
τὸ τε κράτος τοῦ πολέμου ὑποχείριον ἔσχε, καὶ εἰ καὶ

[Zonaras 7, 26 — vol. II, p. 166, 13 sqq.]

περιπόρφυρον. καὶ οἱ μὲν οὕτω φασὶν ἐφ' ἵππον ἀναπη-
δῆσαι αὐτὸν καὶ εἰσελάσαι πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ ὑπ'
ἐκείνων ἀποθανεῖν, οἱ δὲ ὑπὸ συστρατιώτου πολιτικοῦ σφα-
γῆναι. τῶς δὲ τελευτήσαντος τοῦ Δεκίου τοῖς Ῥωμαίοις ἠ
νίκη καθαρῶς συνηέχθη, καὶ οἱ Λατῖνοι πάντες ἐτρόπησαν, ^{fr}
οὐ πάντως δὲ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Δεκίου· πῶς γὰρ ἂν ^{32, 5}
τις πιστεύσειεν ἐξ ἐνὸς ἀνδρὸς τοιαῦδε τελευτῆς
τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων τὸ μὲν φθαρῆναι, τὸ
δὲ σωθῆναι καὶ νικῆσαι περιφανῶς; οἱ μὲν οὖν Λα-

5, 3 <ἂν> suppl. B || 7 μελήσει L || 6, 4 νεωτερίσωσιν L ||
7 ὁμολόγητο V, ὁμολόγειτο L

τῶν Λατίνων ἠγείτο, πάντως ἂν αὐτοὺς νικῆσαι ἐποί-
ησεν. M p. 157 et V p. 585.

7 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι καίπερ ἀχθόμενοι τῷ Τουρκουάτῳ
διὰ τε τὸν νῆδον αὐτοῦ οὕτως, ὥστε καὶ τὰ τατα
τῶν ἔργων μαλλιανὰ ἀπ' αὐτοῦ ὀνομάσαι, καὶ διότι
καὶ τὰ ἐπινίκια τεθνηκότος μὲν ἐκείνου, τεθνηκότος
δὲ καὶ τοῦ συνάρχοντος ἐώρτασεν, ὅμως ἐπέιξαντός
ποτε ἐτέρου σφᾶς πολέμου καὶ αὐθις αὐτὸν ἐς τετάρ-
την ὑπατείαν προεχειρίσαντο. οὐ μέντοι καὶ ἐκεῖνος
ἄρξαι ἐτ' αὐτῶν ἠθέλησεν, ἀλλ' ἐξωμόσατο εἰπών, ὅτι
οὐτ' ἂν ἐγὼ ὑμῶν ἀνασχοίμην οὐθ' ὑμεῖς ἐμοῦ.
M p. 157. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 166, 23 sqq.).

8 ὅτι ἀνθυπαγόμενοι τοὺς Λατίνους ἐς εὐνοίαν οἱ
^{a. u.} 416 Ῥωμαῖοι τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ἔδωκαν, ὥστε καὶ τῶν
⁽³³⁸⁾ ὁμοίαν σφίσι μεταλαμβάνειν. ὧν γὰρ ἀπειλοῦσι τὸν
πόλεμον οὐ μετέδωσαν καὶ δι' ἃ τοσοῦτους κινδύνους
ὑπέστησαν, ταῦτα τότε κρατήσαντες αὐτῶν αὐτεπάγ-
γελτοι τούτοις ἐψηφίσαντο, τοὺς μὲν τῆς συμμαχίας,
τοὺς δὲ ὅτι μηδὲν ἐνεόχμωσαν, ἀμειβόμενοι. M p. 158.

9 ὅτι διαγνώμην πρὸς Πριουεννάτας ἐποίησαντο οἱ
^{a. u.} 426 Ῥωμαῖοι ἐρωτήσαντες, τί παθεῖν τοιαῦτα δρῶντες
⁽³³⁸⁾ ἄξιοι εἶεν· οἱ ἀπεκρίναντο θαρσύνοντας, ὅτι ὅσα χρη-
τὸς ἐλευθέρους ὄντας τε καὶ ἐπιθυμοῦντας εἶναι.
πυθόμενον τε αὐθις τοῦ ὑπάτου "καὶ τί ποιήσετε,

[Zonaras 7, 26 — vol. II, p. 166, 22 sqq.]

^{fr.} 32,7 τῆνοι οὕτως ἠτήγητο, ὃ δὲ γε Τουρκουάτος καὶ τὸν
νῆδον ἀποκτείνοντας καὶ τοῦ συνάρχοντος τεθνηκότος
ἐώρτασεν ὅμως τὰ ἐπινίκια.

6, 10 ἠγείτο] ἠγήτο Naber || 7, 2 τὰ τατα] χαλεπώτατα
Mai, ἱκαμώτατα Naber, πικρώτατα Herwerden || 9, 5 ποιήσητε L

ἐὰν τῆς εἰρήνης τύχητε;" ἔφασαν ὅτι, ἂν μὲν ἐπὶ
μετροῖσι τισὶν αὐτὴν λάβωμεν, ἡσυχάσομεν, ἂν δὲ
ἀφόρητόν τι προσταχθῶμεν, πολεμήσομεν. θαυμάσαν-
τες δὲ τὴν προθυμίαν οὐχ ὅπως τὰς σπονδὰς πολὺ
βελτίους σφίσι παρὰ τοὺς ἄλλους ἔδωσαν. . . M p. 158.

[ἐκ τῆς δημηγορίας τοῦ πατρὸς Ῥούλλου.] ἀλλ' εὖ 33
ἴσθι, ὅτι αἱ μὲν ἀνήκεστοι ἐν τοῖς τοιοῦτοις τιμωρία^{a. u.}
αὐτοὺς τε τοὺς δικαιομένους παραπολλύουσι δυνη-⁴²⁹
θέντας ἂν ἀμείνους γενέσθαι καὶ τοὺς ἄλλους οὐδὲν
μᾶλλον σωφρονίζουσιν· ἢ γὰρ ἀνθρωπίνῃ φύσει οὐκ
ἐθέλει ἑαυτῆς πρὸς τὰς ἀπειλὰς ἐξίστασθαι, ἀλλ' ἢ 2
δέους τινὸς ἀνάγκῃ ἢ θάρσους ὕβρει ἀπειρίας τε θρα-
σύτητι καὶ ἐξουσίας προπετεῖα ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ
συντηχίαν, οἷα πολλὰ πολλοῖς καὶ παρ' ἐλπίδα συμ-
βαίνει, τοὺς μὲν οὐδὲ ἐνθυμουμένους τῶν κολάσεων,
ἀλλ' ἀλογίστως αὐτῶν ἐς τὸ προκείμενον φερομένους,
τοὺς δὲ παρ' οὐδὲν αὐτὰς πρὸς τὸ τυχεῖν ὧν ὀρέγον-
ται ποιομένους ἀμαρτάνειν ἀναπεῖθει. αἱ δὲ ἐμμε- 3
λεῖς φιλανθρωπία τάναντία αὐ πάντα διαπράττουσιν·
ὑπὸ γὰρ τῆς ἐγκαίρου συγγνώμης αὐτοῖ <τε> πολλάκις
μεταβάλλονται, ἄλλως τε καὶ ὅταν ἐξ ἀνδρείας καὶ μὴ
κακουργίας, ἐκ φιλοτιμίας καὶ μὴ πονηρίας <τι> ποιή-
σωσι (δεινὴ γὰρ ἐστὶ καὶ δουλώσαι καὶ σωφρονίσαι
φρόνημα γενναῖον εὐλογος φιλανθρωπία), καὶ τοὺς
ἄλλους ἐθελοντὰς ἄτε καὶ τὸ σεσωσμένον ὀρῶντας
μεταρρηθμίζουσι· πείθεται γὰρ πᾶς ἡδίων ἢ βιάζεται
καὶ ἐκούσιος ἀκούειν τοῦ νόμου βούλεται μᾶλλον ἢ

9, 8 πολεμήσομεν L || 33, 2, 6 αὐτὰς B, αὐτοὺς L || 3, 2
τάναντία εὖ B, τάναντία αὐτῶν L || 3 <τε> inseruit B || 5 <τι>
inseruit B || 8 ὀρῶντες L || 10 τοῦ νόμου B, τὸν νόμον L

ανάγκη, ὅτι τὸ μὲν ἀνθαιρετον ὡς καὶ οἰκείον σπου-
δάξει, τὸ δὲ ἐξ ἐπιτάγματος ὡς καὶ ἀνελεύθερον ἀπα-
4 θεῖται. ἔτι τῆς μεγίστης καὶ ἀρετῆς καὶ ἐξουσίας ἐστὶν
ἔργον οὐ τὸ φρονεῦσαι τινα (τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ὑπὸ
τῶν κακίστων καὶ ἀσθενεστάτων πολλάκις γίγνεται),
ἀλλὰ τὸ φείσασθαι τινος καὶ τὸ σῶσαι τινα, ὃ μηδεὶς
ἄλλος ἡμῶν ἔκοντός γέ σου δύναται.

5 βούλομαι μὲν ἤδη πεπαῦσθαι λέγων· τό τε γὰρ
ψυχιδίον μου κέκμηκε καὶ τὸ φθέγμα ἐνδίδωσι, τὰ τε
δάκρυα τὴν φωνὴν ἐνίσχει, καὶ ὁ φόβος τὸ στόμα
συνδέει. ἀλλ' οὐκ ἔχω, πῶς ἀπαλλαγῶ· τὸ γὰρ πάθος,
ἂν γε μᾶλλον δόξῃ σοι μὴ δόξει ἐπὶ τι προφανόμε-
νον, οὐκ ἐπιτρέπει μοι σιωπῆσαι, ἀλλ' ὡς καὶ παρὰ
τοῦθ' ὅ,τι ποτ' ἂν τελευταῖον εἶπω τῆς σωτηρίας μοι
τοῦ παιδὸς ἐσομένης, ἀναγκάζει με πλείω ὥσπερ ἐν
εὐχαίς λαλεῖν. M p. 159.

6 τό τε γὰρ ὄνομα καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀρχῆς, ἧς περι-
εβέβλητο, ὠκνεὶ καταλῦσαι, καὶ ἐπειδὴ ἐμελλε τοῦ
Ῥούλλου φείσεσθαι (τὴν γὰρ σπουδὴν τοῦ δήμου
ἑώρα), ἐκείνῳ τε ἐπὶ πλείον ἀντιστῶν χαρίσασθαι καὶ
τοὺς νέους ἐπιστρέψας μᾶλλον ὥστε ἐξ ἀδοκίτου αὐτῷ
συγγνοὺς ἠθέλησε. τό τε οὖν πρόσωπον συστρέψας
καὶ τὸν δήμον δομιμὸν ὑποβλέψας τὴν φωνὴν ἐνέτεινε
7 καὶ εἶπε. καὶ σιωπῇ μὲν ἦν, οὐ μέντοι καὶ ἠσύχαζον,

3, 11 οἰκείον σπουδάξει B, οἰκείον που δόξει L || 4.1 ἔτι] ὅτι L || 5 ἡμῶν B, ἡμῶν L || 5,1 πεπαῦσθαι] παύσεσθαι aut ἐβουλόμην μὲν ἤδη πεπαῦσθαι Herwerden || 3 ἐνίσχει Herwerden, ἐνίσχει L || 4 συνδέειν L || 5 γε μᾶλλον] γε μὴ ἄλλο τι δ. ? Tafel || δόξῃ σοι μὴ δόξῃ ἐπὶ] legere sibi videbatur Mai, hodie nonnulla prorsus evanida sunt || 6,2 ὠκνεὶ sc. Papirius Cursor || 5 ἐπιστρέψας Polak, ἀποτρέψαι Boissevain, ἐπιτρέψαι L || 8 εἶπε] post εἶπε in codice nulla lacuna est. ipsam Papirii orationem titulo de contionibus receptam et hoc loco notam formulam

ἀλλ' οἷόν τι φιλεῖ ἐν τῷ τοιοῦτῳ γίνεσθαι, αὐτῷ τε
ἐπιστένοντες καὶ πρὸς ἀλλήλους τονθορύζοντες ἐν μὲν
οὐδὲν λαλοῦντες ἐξηκούοντο, σωθῆναι δὲ δὴ τὸν Ἰπ-
παρχον ἐπιθυμεῖν ὑπωπτεύοντο. ἰδὼν δὲ ταῦθ' ὁ
Παπίριος καὶ φοβηθεὶς, μὴ καὶ νεοχημώσωσί τι, τοῦ τε
πάνυ ἀρχικοῦ, ὅπερ ἐς ἐπανόρθωσιν αὐτῶν ἐπὶ μείζον
τοῦ καθήκοντος προσεπεποιήτο, ὑφῆκε καὶ τὰ λοιπὰ
μετριάζων ἐς τε φιλίαν ἑαυτοῦ καὶ προθυμίαν αὐθις
σφῶς ἀντικατέστησεν, ὥστε συμβαλόντας τοῖς ἐναντίοις
ἀνδρῶσασθαι. M p. 160. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 166,
32 sq.).

ὅτι νικηθέντες οἱ Σαννίται ὑπὸ Ῥωμαίων ἐπεκη- 8
ρουκέυσαντο τοῖς ἐν τῇ πόλει Ῥωμαίοις τοὺς τε αἰχμα-
λώτους, ὅσους εἶχον αὐτῶν, πέμψαντές σφισι καὶ τι-
νος Παπίου, ἀνδρὸς ἐς τε τὰ πρῶτα τῶν παρ' αὐτοῖς

[Zonaras 7, 26 — vol. II, p. 166, 26 sqq.]

εἶτ' αὐθις αὐτοὺς τε τοὺς Λατίνους ἐπαναστάντας κατε-
πολέμησαν καὶ ἕτερα ἔθνη μάχαις ὑπέταξαν ποτὲ μὲν ὑπά-
τοις κερημένοι, ποτὲ δὲ δικτάτωρσιν. ὧν εἷς ἦν καὶ Λού-
κιος Παπίριος ὁ καὶ Κούρσορ ὀνομαζόμενος διὰ τε τὴν
ἔξιν (ἦν γὰρ δρομικώτατος) καὶ διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ δρό-
μου. μετὰ δὲ ταῦτα δικτάτωρ ὁ Παπίριος ἐπὶ τοὺς Σαν-
νίτας ἐξεπέμφθη μετὰ Φαβίου Ῥούλλου ἱππάρχου καὶ ἠτή-
σας αὐτοὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ συνθήκαις συμβῆναι, αἷς ἐκεῖνος
ἐβούλετο. ἀποθεμένον δὲ τὴν ἡγεμονίαν αὐτοῦ ἐπανεστήσαν
αὐθις. ὑπὸ δὲ Κορνηλίῳ Αὔλου δικτάτωρσος καὶ πάλιν
πολεμηθέντες καὶ ἠττηθέντες διεκηρευκέυσαντο πρὸς 88, 8
τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τοὺς αἰχμαλώτους τε ὅσους εἶχον
πέμψαντες αὐτοῖς καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου

ζήτει ἐν τῷ περὶ δημηγοριῶν excidisse putat Boissevain ||
7, 10 συμβαλόντας B, συμβαλόντες L || 8, 1 ἐπεκηρουκέυσαντο
U, ἐκηρουκέυσαντο L || 4 Παπίου B, παπιρίου L || ἐς τε τὰ πρῶτα
R, ἔσται τὰ πρ. L

ἀξιουμένου καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου πᾶσαν φερομένου, τὴν τε οὐσίαν καὶ τὰ ὄστιά, ἐπειδὴ φθάσας ἑαυτὸν προαπεχρήσατο, διαρρίψαντες. οὐ μόντοι καὶ ἔτυχον τῆς εἰρήνης· ἄπιστοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παράκρουσιν τοῦ ἀεὶ κρατοῦντος σφῶν σπένδεισθαι οὐχ ὅσον οὐχ εὐροντό τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδόν σφισι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν. οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι καίτοι τοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες ἀκηρυκτὶ πολεμῆν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. U p. 374. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 167, 5—12).

9 πολλά μὲν δὴ οὖν καὶ ἄλλα τοῦ ἀνθρωπείου γένους θαυμάσειεν ἂν τις, οὐχ ἡμίσητα δὲ τὰ τότε γενόμενα· οἱ τε γὰρ Ῥωμαῖοι ὑπεραυχήσαντες, ὥστε μήτε ^{a. u. 433} κήρυκα ἔτι ἐπ' εἰρήνην παρὰ τῶν Σαννιτῶν προσδέχασθαι ψηφίσασθαι καὶ προσελπίσαι καὶ αὐτοβοεῖ πάντας αὐτοὺς αἰρήσειν, παθήματι δεινῷ περιέπεσον καὶ ἐν αἰσχύνῃ οἷα οὐπόποτε ἐγένοντο, καὶ ἐκεῖνοι ἄλλως τε ὑπερδείσαντες καὶ ἐν μεγάλῃ συμφορᾷ τὸ μὴ σπείσασθαι ποιησάμενοι πανσυδίᾳ τε τὸ στρατόπεδον αὐτῶν

[Zonaras 7, 26 — vol. II, p. 167, 7 sqq.]

Ῥουτούλῳ, ἀνδρὶ δυνατῷ παρ' αὐτοῖς, ἐπιγράφοντες· οὐ τὰ ὄστιά, ἐπεὶ φθάσας ἐκεῖνος διεχειρίσατο ἑαυτὸν, διέρριψαν. οὐ μόντοι καὶ ἔτυχον τῆς εἰρήνης ὡς ἄπιστοι, ἀλλ' ἄσπονδον σφισιν ἐψηφίσαντο ^{fr. 83,9} πόλεμον καίτοι τοὺς αἰχμαλώτους λάβοντες. ὑπεραυχήσαντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ αὐτοβοεῖ πάντας αὐτοὺς αἰρήσειν ἐλπίσαντες δεινῷ παθήματι περιέπεσον. ὑπερδείσαντες γὰρ οἱ Σαννίται καὶ ἐν συμφορᾷ ποιούμενοι τὸ μὴ σπείσασθαι καὶ ὡς ἀπεγνωσμένοι μαχόμενοι καὶ λοχήσαντες ἐν τινὶ χώρᾳ κοιλοτέρᾳ καὶ στενῇ τό τε στρατόπεδον εἶλον

8, 7 διαρρίψαντες St, διέρριψαν L

ἐξώγρησαν καὶ πάντας ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὑπήγαγον· ἐς τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἡ τύχη περιέστη. M p. 161. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 167, 12—19).

αἱ εὐεργεσίαι ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον προαι- 10
ρέσει εἰσὶ καὶ οὐθ' ὑπ' ἀνάγκης οὐθ' ὑπ' ἀγνοίας, οὐκ ὀργῆς, οὐκ ἀπάτης, οὐκ ἄλλου τινὸς τῶν τοιούτων γίνονται, ἀλλ' αὐθαίρετοι παρ' ἐκουσίας καὶ προθύμου τῆς ψυχῆς ἐκτελοῦνται· καὶ διὰ ταῦτα χρὴ τοὺς μὲν πλημμελήσαντάς τι ἐλεεῖν, νουθετεῖν, παιδεύειν, τοὺς δὲ εὖ ποιήσαντας θαυμάζειν, φιλεῖν, ἀμείβεσθαι. καὶ ὅταν γε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκάτερον γένηται, πολὺ πον μᾶλλον τοῖς ἡθεσιν ἡμῶν προσήκει τῶν ἀμεινόνων μνημονεύειν ἢ τῶν ἀτοπωτέρων. M p. 535.

ὅτι αἱ διαφοραὶ εὐεργεσίαις παύονται· καὶ ὅσῳ ἂν 11
τις ἐπὶ μείζον ἐχθρας ἐλθὼν σωτηρίας ἀντὶ τιμωρίας παρὰ δόξαν τύχῃ, πολὺ μᾶλλον ἐκείνην τε ἐκὼν καταλύει καὶ ταύτης ἄσμενος ἠττάται· ὅσῳ τε <μᾶλλον> τῶν ἄλλως πως διενεχθέντων οἱ ἐκ φιλίας ἐς ἐχθραν χωρήσαντες μισοῦσιν ἀλλήλους, ἐπὶ πλεῖον καὶ τῶν ἄλλως πως εὐεργετηθέντων οἱ ἐκ διαφορᾶς εὖ παθόν-

[Zonaras 7, 26 — vol. II, p. 167, 18 sqq.]

καὶ τοὺς Ῥωμαίους ἐξώγρησαν πανσυδί καὶ πάντας ὑπήγαγον ὑπὸ τὸν ζυγόν (τὴ δ' ἦν τὸ τοῦ ζυγοῦ, ἤδη μοι ἀνωθί πον ἰσθόρηται), οὐδένα μόντοι ἀπέκτειναν, ἀλλὰ τὰ τε ὄπλα καὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄλλα ὅσα εἶχον πλὴν ἐνὸς ἡματίου ἀφείλοντο καὶ γυμνοὺς σφᾶς ἀφῆκαν ἐπὶ συνθήκαις τοῦ τὴν χώραν αὐτῶν ἐκλιπεῖν καὶ συμμάχους σφῆσιν ἀπὸ τῆς ἴσης εἶναι. ἵνα δὲ τὰ τῆς ὁμολογίας καὶ παρὰ τῆς γερονσίας βεβαιωθῶσι, τῶν ἱππέων ἑξακοσίους εἰς ὁμηρείαν κατέσχον.

10, 8 τῶν ἀνθρώπων] τῶν αὐτῶν? B || 11, 4 <μᾶλλον> inseruit Herwerden

τες φιλοῦσι τοὺς <εὖ> πεποιηότας. καὶ Ῥωμαῖοι οὖν βούλονται μὲν καὶ μάλα πολέμῳ κρατιστεύειν, προσέτι δὲ δὴ καὶ ἀρετὴν τιμᾶσι καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἀμφοτέροις ἠναγκασμένοι τῇ τῆς ψυχῆς γενναιότητι τὸ κρατεῖν ἐπικερδαίνουσι σπονδάζοντες ἀεὶ τὰ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις καὶ καθ' ὑπερβολὰς ἀμύνεσθαι. M p. 161.

12 μέγα μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ τῷ τοὺς ἀδικήσαντάς τι ἀμύνεσθαι δεῖ φρονεῖν, μείζω δὲ δόξαν ἐπὶ τῷ τοὺς εὐεργετήσαντάς τι ἀμείβεσθαι ἔχειν. M p. 536.

13 ὅτι πεφύκασι πάντες ἄνθρωποι πλέον ἀλγεῖν ᾧ <ἂν> ἀτιμασθῶσιν ἢ χαίρειν ἐφ' οἷς ἂν εὐεργετηθῶσι, καὶ ῥᾶόν γε ἐπεξέρχονται τοῖς τι λυπήσασιν σφᾶς ἢ ἀνθυπουργοῦσι τοῖς εὖ ποιήσασιν, τὴν τε κακοδοξίαν τοῦ τὸν σώσαντα μὴ δι' εὐνοίας ποιήσασθαι παρ' οὐδὲν πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτῶν τιθέμενοι καὶ τῷ θυμονμένῳ καὶ παρὰ τὸ λυσιτελοῦν σφῶν χαριζόμενοι.

τοιαῦτα αὐτοῖς παρὰ τε τῆς ἐμφύτου φρονήσεως καὶ παρὰ τῆς ἐκ τοῦ γήρους ἐμπειρίας, οὐ τὸ αὐτίκα κεχαρισμένον, ἀλλὰ τὸ ἔπειτα ἀλγεῖνδον προσκοπῶν παρήγεσεν. M p. 162.

14 ὅτι οἱ Καπυνηοὶ τῶν Ῥωμαίων ἠττηθέντων καὶ ἐς Καπύην ἐλθόντων οὐτ' εἶπον αὐτοὺς δεινὸν οὐδὲν οὐτ' ἐπραξαν, ἀλλὰ καὶ τροφήν καὶ ἵππους αὐτοῖς ἔδωκαν καὶ ὡς κερκατηκότας ὑπεδέξαντο· οὓς γὰρ οὐκ ἂν ἐβούλοντο διὰ τὰ προγεγονότα σφίσι ὑπ' αὐτῶν
15 νενικηκέναι, τούτους κακοτυχήσαντας ἠλέησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὡς τὰ πεπραγμένα ἤκουσαν, ἄποροι παντα-

11, 8 <εὖ> inseruit Herwerden || 9 μὲν καὶ μάλα B, ἂν καὶ ἄμα L || 11 ἠναγκασμένοι] ἐγγεγυμνασμένοι Naber || 13, 1 ᾧ <ἂν> B, ὅν L || 4 τὴν τε B, τὴν δὲ L || 10 προσκοπῶν B, προσκοπεῖν L || 14, 3 αὐτοῖς] αὐτοῦς L

χόθεν ἐγένοντο μὴδ' ὅπως ἠσθῶσι τῇ τῶν στρατιωτῶν σωτηρίᾳ μὴδ' ὅπως ἀχθεσθῶσιν ἔχοντες· πρὸς μὲν γὰρ τὸ δεινὸν τῆς αἰσχύνης ὑπερήλθον ἀπαξιούντες ἄλλως τε τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν Σαννιτῶν πεπονηθῆναι <καὶ> ἐβούλοντο ἂν πάντας αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἐκλογιζόμενοι δὲ ὅτι, εἴπερ τι τοιοῦτον συνεβεβήκει σφίσι, κἂν περὶ τοῖς λοιποῖς ἄπασιν ἐκινδύνευσαν, οὐκ ἀκουσίως ἤκονον, ὅτι ἐσώθησαν. M p. 162. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 168, 2—9).

[Zonaras 7, 26 — vol. II, p. 167, 28 sqq.]

οἱ δ' ἕπατο Σπούριος τε Ποστούμιος καὶ Τιβέριος Καλουῖνος μετὰ τῆς στρατιᾶς εὐθὺς ἀνεχώρησαν καὶ νυκτὸς αὐτοῖ τε καὶ τῶν ἄλλων οἱ ἀξιολογώτατοι εἰς τὴν Ῥώμην εἰσῆλθοσαν, οἱ δὲ λοιποὶ στρατιῶται κατὰ τοὺς ἀγρούς ἐσκεδάσθησαν. οἱ δ' ἐν τῇ πόλει τὰ πεπραγμένα μαθόντες οὐτ' ἠσθῆναι τῇ τῶν στρατιωτῶν σωτηρίᾳ οὐτ' ἀχθεσθῆναι ἠδύνατο. πρὸς μὲν γὰρ τὸ δεινὸν ὑπερήλθον, καὶ ὅτι παρὰ τῶν Σαννιτῶν τοιαῦτα πεπόνθησιν, μείζον σφίσι τὸ ἄλλος ἐγένετο· λογιζόμενοι δέ, ὡς εἰ πάντας ἀπολέσθαι συνέβη, καὶ περὶ πάντα ἂν ἐκινδύνευσαν, ἐπὶ τῇ σφῶν ἠδοντο σωτηρίᾳ. ἐπικρύπτοντες δὲ τέως τὸ ἠδεσθαι πένθος ἐπεποιήκεσαν καὶ οὐδὲν ἐν τῷ καθεστηκότι τρόπῳ ἐπραξαν οὐτ' αὐτίκα οὐδ' ὕστερον, ἕως ἀντεπεκράτησαν· τοὺς δ' ὑπάτους μὲν παραγοῆμα ἔπαυσαν, ἑτέρους δ' ἀνθελόμενοι βουλήν ἐποιήσαντο. καὶ ἐδόκει μὲν σφίσι μὴ δέξασθαι τὴν σύμβασιν, ἐπεὶ δὲ ἀδύνατον ἦν τοῦτο δοῦναι μὴ οὐκὶ πρὸς τοὺς πράξαντας αὐτὴν τρέψαντας τὴν αἰτίαν, ὤκνον μὲν τῶν ὑπάτων καταψηφίσασθαι καὶ τῶν ἄλλων, οἱ μετ' αὐτῶν ὡς ἀρχὰς τινὰς ἀρχοντες τὰς σπονδὰς ἐποιήσαντο, ὤκνον δὲ καὶ ἀφείναι, ἵνα μὴ ἐφ' ἑαυτοὺς τὸ παρασπόνδημα περιστήσασιν. αὐτοῖς οὖν ἐκεῖνοις τοῖς ὑπάτοις ἐπεκοινῶσαντο

15, 7 <καὶ> inseruit B

Dio Cassius. I.

- 16 ὅτι τῆς σωτηρίας τῆς ἑαυτῶν πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἀναγκαῖον καὶ ἀνεμέσητόν ἐστι προνοεῖσθαι, κἂν ἐν κινδύνῳ τιμὴ καταστῶσι, πᾶν ὀτιοῦν ὥστε σωθῆναι πράττειν. M p. 163.
- 17 ὅτι συγγνώμη καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων δίδεται τοῖς ἀκούσιόν τι πράξασιν. ib. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 168, 26).
- 18 Δίων ἢ βιβλίῳ "καὶ προσποιούμαι τὸ ἀδίκημα καὶ ὁμολογῶ τὴν ἐπιτοκίαν." Bekk. Anecd. p. 165, 13. Δίωνος ἢ βιβλίῳ "ἦν γὰρ καὶ πάνυ αὐτὸς ἐαντῷ πρὸς πάντα τὰ τοιαῦτα ἄρκων. ib. p. 124, 1.
- 19 ὅτι οἱ Σαννίται ὄρωντες μήτε τὰς συνθήκας σφίσι τηρουμένας μήτε ἄλλην χάριν ἀνταποδομένην, ἀλλ' ὀλίγους ἀντὶ πολλῶν ἐς παραγωγὴν τῶν ὄρκων ἐκ-

[Zonar. 7, 26 — vol. II, p. 168, 21 sqq.]

καὶ πρώτῳ γε τῷ Ποστουμίῳ τὴν ψῆφον ἐπήγαγον, ὅπως αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ γνώμην ἀποφῆνται, αἰσχύνῃ τοῦ μὴ πάντας ἀδοξίας ἀναπλήσαι. ὁ δὲ παρελθὼν εἰς τὸ μέσον ἔφη μὴ δεῖν κρωσθῆναι τὰ ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένα παρὰ τῆς γερουσίας καὶ τοῦ δήμου· μηδὲ γὰρ αὐτοὺς ἐκουσίως πράξαι αὐτά, ἀλλ' ἀνάγκη συνεχομένους, ἦν αὐτοῖς ἐπήγαγον οἱ πολέμιοι οὐκ ἐξ ἀρετῆς, ἀλλ' ἐκ δόλου καὶ ἐξ ἐνέδρας. οἱ γοῦν ἀπατήσαντες, εἰ ἀντηπατήθησαν, οὐκ ἂν δύναντο δικαίως ἐπεγαλεῖν τοῖς ἀντηπατήσασιν. ταῦτα τοίνυν εἰπόντος καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἐν ἀμυχανίᾳ ἢ γερουσία ἐγένετο· τοῦ δὲ Ποστουμίου καὶ τοῦ Καλουίνου εἰς ἑαυτοὺς τὴν αἰτίαν ἀναδεχομένων ἐψηφίσθη μήτε κρωσθῆναι τὰ ὁμολογημένα ἐκείνους τε ἐκδοθῆναι.

ἀπήχθησαν οὖν καὶ ἄμφω οἱ ἕκαστοι καὶ οἱ λοιποὶ ἄρχοντες οἱ ἐπὶ τοῖς ὄρκοις παρουσιάσαντες εἰς τὸ Σαννίον.

19, 2 ἀνταποδομένην scripsi, ἀντιδιδόμενην L, ἀποδιδόμενην D

διδόμενους δεινῶς ἠγανάκτησαν, ἐπεθείαζόν τε τινα τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι καὶ τὰς πίστεις αὐτῶν προφερόμενοι καὶ ἀπήτουν τοὺς ἀλόντας, ἐκέλευόν τε αὐτοὺς ὑπὸ τὸ αὐτὸ ζυγὸν γυμνοὺς ἐσελθεῖν, οὐπερ ἐλεθθέντες ἀφείθησαν, ἵνα καὶ τῷ ἔργῳ μάθωσι τοῖς ἄπαξ ὁμολογηθεῖσιν ἐμμένειν. καὶ ἀπέπεμψαν τοὺς ἐκδοθέντας, εἴτ' οὖν, ὅτι οὐκ ἠξίωσαν σφᾶς μηδὲν ἡδικηκότας ἀπολέσαι, ἢ ὅτι τῷ δήμῳ τὴν ἐπιτοκίαν προσάψαι ἠθέλησαν καὶ μὴ δι' ὀλίγαν ἀνδρῶν κολάσεως τοὺς ἄλλους ἀπολύσαι. ταῦτ' ἐπραξάν ἐλπίσαντες ἐν τούτων ἐπιεικὲς τι εὐρήσεσθαι. M p. 163. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 169, 6—9).

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς Σαννίταις οὐχ ὅτι χάριν τινὰ τῆς [γοῦν] τῶν ἐκδοθέντων σωτηρίας ἔσχον, ἀλλ' ὥσπερ τι δεινὸν ἐκ τούτου παθόντες ὀργῇ τε τὸν πόλεμον ἐποιήσαντο καὶ κρατήσαντες τὰ αὐτὰ αὐτοὺς ἀντειργάσαντο· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου τῷ νομιζομένῳ καὶ ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς πλήθει κρίνεται, οὐδ' ἀνάγκη τίς ἐστι νικᾶν τοὺς ἀδικουμένους, ἀλλ' ὁ πόλεμος αὐτοκράτωρ ὢν τά τε ἄλλα πρὸς τὸ τοῦ κρατοῦντος συμφέρον τίθεται καὶ τὴν τοῦ δικαίου νόμισιν ἐς τὸναντίον πολλὰκις περιστήσιν. M p. 163. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 169, 10 sq.).

[Zonar. 7, 26 — vol. II, p. 169, 6 sqq.]

οὐ μέντοι αὐτοὺς οἱ Σαννίται ἐδέξαντο, ἀλλὰ τοὺς ἀλόντας ἀπήτουν ἅπαντας καὶ τοὺς θεοὺς ἐπεβόωντο καὶ ἐπεθείαζον καὶ τέλος τοὺς ἐκδοθέντας ἀπέπεμψαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐκείνους μὲν ἀσμένως ἀπέ-

19, 4 τινα B, τινας L || 20, 1 ἀπέπεμψαν B (et Zonaras), ἀντέπεμψαν L || 6 εὐρήσεσθαι B, εὐρήσασθαι L || 21, 2 [γοῦν] expunxit Herwerden || 3 ὀργῇ] <μελίζονι> vel <πλειόνι> inserendum censet Herwerden || 4 αὐτοὺς B, αὐτοῖς L || 6 ἐν seclisit Herw.

22 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι Σαννιτῶν κρατήσαντες τοὺς αἰχμαλώτους ὑπὸ τὸ ζυγὸν ἀνθυπήγαγον ἐξαρκεῖν σφισι νομίσαντες τὴν τῆς ὁμοίας αἰσχύνῃς ἀνταπόδοσιν. οὕτω μὲν ἢ τύχῃ πρὸς τάναντία τοῖς ἀμφοτέροις ἐς βραχύτατον περιστᾶσα καὶ τοὺς Σαννίτας ὑπ' αὐτῶν τῶν ὑβρισθέντων τὰ αὐτὰ ἀντιποιήσασα διέδειξε καὶ ἐν τούτῳ τὸ ὅλον αὐτῇ δυναμένη. M p. 164. Zonar. 7, 26 (vol. II, p. 169, 12).

23 ὅτι ὁ Παπίριος στρατεύσας ἐπὶ τοὺς Σαννίτας καὶ καταστήσας αὐτοὺς ἐς πολιορκίαν προσήδρανε σφισι. ^{a. u.} ⁴³⁵ ⁽³¹⁹⁾ κἀν τούτῳ ὀνειδίσαντός τινος αὐτῷ, ὅτι οἶνω πολλῷ ἐχρητο, ἔφη ὅτι τὸ μὲν μὴ εἶναι με μεθυστικὸν παντί που δῆλον ἐκ τε τοῦ πρῶταίτατά με ὀφθρεύεσθαι καὶ ἐκ τοῦ ὀψιαίτατα καταδαρθάνειν ἐστίν· διὰ δὲ τὸ <τὰ> κοινὰ ἀεὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ὁμοίως ἐν φροντίδι ποιεῖσθαι καὶ ὑπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ῥαδίως ὕπνου λαχεῖν τὸν οἶνον κατακοιμήσοντά με παραλαμβάνω. M ib.

24 ὅτι <ὁ> αὐτὸς ἐφοδεύων ποτὲ τὰς φυλακὰς καὶ μὴ εὐρῶν τὸν Πραινεστίνων στρατηγὸν ἐν τῇ τάξει ὄντα ἠγανάκτησεν, εἶτα μεταπεμφάμενος αὐτὸν ἐκέλευσε τῷ ῥαβδούχῳ τὸν πέλεκυν προχειρίσασθαι· ἐκπλαγέντος

[Zonar. 7, 26 — vol. II, p. 169, 10 sqq.]

fr. ^{33,22} λαβον, τοῖς δὲ Σαννίταις ὀργῇ τὴν μάχην ἐπήγαγον καὶ κρατήσαντες τὰ ὅμοια σφισιν ἐποίησαν καὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτοὺς ἀνθυπήγαγον καὶ ἀφῆκαν μηδὲν ἄλλο κινῶν δράσαντες. καὶ τοὺς σφετέρους ἵππεις, οὓς ὡς δηήρους κατεῖχον οἱ Σαννίται, ἀπαθεῖς ἐκομίσαντο.

22,2 τὸ scripsi coll. fr. 33,19,7, τὸν L || 4 τοῖς] αὐτοῖς? B || 5 διὰ βραχυτάτου? B || 7 αὐτῇ L || 23,6 <τὰ> inseruit B || 24,1 <ὁ> inseruit B || 2 τὸν <τῶν> Πρ. B

δὲ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο καὶ καταδείσαντος τῷ τε φόβῳ αὐτοῦ ἠκέσθη καὶ οὐδὲν ἐτι δεινὸν αὐτὸν ἔδρασεν, ἀλλὰ ῥίξας τινὰς παρὰ τὰ σηνώματα οὓσας ἐκκόψαι τῷ ῥαβδούχῳ, ἵνα μὴ τοὺς παριόντας λυπῶσι, προσέταξεν. M ib.

ὅτι αἱ εὐπραγίαι οὐ πάντι πολλοῖς παραμένου- 25 σιν, ἀλλὰ καὶ συχνὸς ἐς ἀφυλαξίαν παραγαγοῦσαι φθείρουσιν. M p. 165.

ὅτι Παπίριον δικτάτωρα προεβίοντο οἱ ἐν τῷ 26 ἄσσει καὶ δείσαντες, μὴ ὁ Ῥούλλος οὐκ ἐθελήσῃ αὐτὸν ^{a. u.} ⁴⁴⁴ διὰ τὰ συμβάντα οἱ ἐν τῇ Ἰππαρχίᾳ εἰπεῖν, ἔπεμφαν ⁽³¹⁹⁾ πρὸς αὐτὸν δεόμενοι τὰ κοινὰ πρὸ τῆς ἰδίας ἐχθρας προτιμῆσαι. καὶ ὅς τοῖς μὲν πρέσβεσιν οὐδὲν ἀπεκρίνατο, ἐπειδὴ δὲ νῦξ ἐγένετο (νυκτὸς γὰρ πάντως ἐκ τῶν πατρίων τὸν δικτάτωρα εἶδει λέγεσθαι), εἶπέ τε αὐτὸν καὶ εὐκλειαν ἐκ τούτου μεγίστην ἔλαβεν. V p. 585.

[Zonar. 8, 1 — vol. II, p. 169, 16 sqq.]

8,1. μετὰ δὲ χρόνους πλείονας αὐθις τοῖς Σαννίταις πολεμοῦντες οἱ Ῥωμαῖοι Γαῖον Ἰουλίον ἡγουμένον αὐτῶν συμφορᾷ περιέπεσον. πορθοῦντος γὰρ τοῦ Ἰουλίου τὴν χώραν αὐτῶν εἰς τὰς ὕλας τὰς Ἀόρνους τὰ προσόντα οἱ Σαννίται ἀνεκομίσαντο, οὕτω καλουμένας ἀπὸ τοῦ μηδ' ὄρνις εἰσπέτεσθαι εἰς αὐτὰς τῇ τῶν δένδρων πυκνότητι. ἐκεῖ δὲ ὄντες ποιμνιά τινα ποιμένων ἢ φρουρῶν ἀνευ προκαθιστάντες καὶ ψευδαυτομόλους ὑποπέμποντες ὡς ἐφ' ἐτοίμην λείαν αὐτοὺς ὑπηγάγοντο. εἶσω δὲ γενομένους τῆς ὕλης περιέσχον τε σφᾶς καὶ οὐ πρότερον ἐπαύσαντο κτείνοντες, πρὶν τέλειον ἐκαμῆν. καὶ ἄλλοτε δὲ πολλάκις τοῖς Ῥωμαῖοις πολεμήσαντες οἱ Σαννίται καὶ ἠττηθέντες οὐκ ἐφησυχάσαν, ἀλλὰ καὶ συμμάχους ἄλλους τε προσλαβόμενοι καὶ Γαλάτας ὡς καὶ πρὸς τὴν Ῥώμην αὐτὴν ἐλάσοντες ἠτοιμάζοντο. ὁ οἱ Ῥωμαῖοι

24,5 τε B, δὲ R || 25,1 τι B, τοῖς L

27 ὅτι Ἄππιος ὁ τυφλὸς καὶ Οὐολούμνιος διεφέροντο
 πρὸς ἀλλήλους, ἀφ' οὗπερ Οὐολούμνιος τοῦ Ἄππιου
 προενεγκόντος ποτὲ αὐτῷ ἐν ἐκκλησίᾳ, ὅτι σοφώτερος
 ἦφ' ἑαυτοῦ γεγονῶς οὐδεμίαν οἱ χάριν εἰδείη, αὐτὸς
 μὲν καὶ γεγονέναι ὄντως σοφώτερος καὶ ὁμολογεῖν
 τοῦτ' ἔφη, ἐκείνον δὲ μηδὲν πρὸς τὰ τοῦ πολέμου
 πράγματα ἐπιδεδωκέναι. M p. 165.

28 ὅτι ὁ ὄμιλος περὶ τῆς μαντείας παραχορήμα μὲν
 οὐθ' ὅπως πιστεύσῃ οὐθ' ὅπως ἀπιστήσῃ αὐτῷ εἶχεν·
 οὔτε γὰρ ἐλπίζειν πάντα ἐβούλετο, ὅτι μηδὲ γενέσθαι
 πάντα ἠθέλεν, οὐτ' αὖ ἀπιστεῖν ἅπασιν ἐτόλμα, ὅτι
 νικῆσαι ἐπεθύμει, ἀλλ' οἷα ἐν μέσῳ τῆς ταραχῆς καὶ

[Zonar. 8, 1 — vol. II, p. 170, 2 sqq.]

μαθόντες ἐς δέος κατέστησαν καὶ σημείων πολλῶν ἐς τοῦτο
 αὐτοὺς ἐναγόντων. ἐν γὰρ τῷ Καπιτωλίῳ ἐκ τοῦ βωμοῦ
 τοῦ Διὸς αἶμα τρισὶν ἡμέραις, μᾶ δὲ μέλι καὶ ἐν ἑτέρῳ
 γάλα θρουλεῖται ἀναδοθῆναι, εἴ τω ταῦτα πιστά· καὶ ἐν τῇ
 ἀγορᾷ Νίκης τι ἄγαλμα χάλκειον ἰδρυμένον ἐπὶ βάθρου λι-
 θίνου αὐτομάτως ἐρέθη κάτω ἐστὸς ἐπὶ γῆς· ἐτύγγανε δὲ
 ἐκεῖ ἀποβλέπον, ὅθεν οἱ Γαλάται ἤδη ἐπήσαν. ταῦτ' οὖν
 καὶ ἄλλως ἐξεφόβει τὸν δῆμον, πλέον δ' ὑπὸ τῶν μάντεων
 κερκίμενα ἀπαίσια. Μάνιος δὲ τις Τυρσηνὸς τὸ γένος ἐθά-
 σσεν αὐτοὺς εἰπὼν τὴν τε Νίκην, εἴ καὶ κατέβη, ἀλλ' εἰς
 τὸ πρόσθεν προχωρήσασαν καὶ βεβαιότερον ἐπὶ τῆς γῆς ἰδρυ-
 θεῖσαν τὸ κράτος σφίσι προδηλοῦν τοῦ πολέμου· καὶ τού-
 του καὶ θυσίας πολλὰς γενήσεσθαι τοῖς θεοῖς· τοὺς γὰρ
 βωμούς, καὶ μάλιστα τοὺς ἐν τῷ Καπιτωλίῳ, ἐν ᾧ τὰ νι-
 κητήρια θύουσιν, ἐν ταῖς εὐπραγίαις αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἐν
 ταῖς συμφοραῖς κατ' ἔθος αἱμάττεσθαι. ἐκ μὲν οὖν τούτων

27, 3 σοφώτερος (λέγειν)? B || 5 ὄντως coniecit Boissevain
 ex litterarum reliquiis, οὕτως priores editores || 28, 3 πάντα
 Herwerden, πάντων L || γενέσθαι πάντα Mai, γενέσθω πάντων
 L || 4 αὐτὸ B, ἄν L

τοῦ φόβου ὦν χαλεπώτατα διήγεν. συμβάντων δ' αὐ-
 τῶν ὡς ἐκάστων καὶ τὴν ἐρημήνευσίν σφισιν ἐκ τῆς
 τῶν ἔργων πείρας ἐφήρμωσαν, καὶ αὐτὸς σοφίας τινὰ
 δόξαν ἐς τὴν <τοῦ> ἀφανοῦς πρόγνωσιν προσποιεῖσθαι
 ἐπεχείρει. M p. 165. Cf. Zonar. 8, 1 (vol. II, p. 170,
 26—28).

[Zonar. 8, 1 — vol. II, p. 170, 20 sqq.]

ἀγαθὸν τι σφᾶς ἔπειθε προσδοκᾶν, ἐκ δὲ τοῦ μέλιτος νόσον,
 ὅτι αὐτοῦ οἱ κἀμόντες δέονται, ἐκ δὲ τοῦ γάλακτος λιμόν·
 ἐς γὰρ τοσαύτην σιποδείαν ἀφίξεσθαι, ὥστε καὶ τὴν αὐτό-
 φυτον τὴν τε αὐτόνομον ζητῆσαι τροφήν.

ὁ μὲν οὖν Μάνιος οὕτω τὰ τῶν σημείων ἠρημήνευσε
 καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων δ' ἐσόστερον τῆς αὐτοῦ ^{fr.} 33, 28
 μαντείας ἐκβάσης σοφίας ἐκομίσατο δόξαν καὶ
 προγνώσεως· ὁ δὲ Οὐολούμνιος τοῖς Σαννίταις πολεμεῖν
 ἐκελεύσθη, τοῖς δὲ Γαλάταις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μετ' αὐτῶν
 ἀντικαταστήναι ἕπατοι αἰρεθέντες ἐπέμφθησαν ὁ τε Ροῦλλος
 ὁ Φάβιος ὁ Μάξιμος καὶ ὁ Δέκιος ὁ Πούπλιος. οἱ πρὸς
 τὴν Τυρσηνίδα σπουδῇ ἀφικόμενοι καὶ τὸ τοῦ Ἄππιου στρα-
 τόπεδον ἰδόντες διπλῶ σταυρώματι καταχρωμένον τοὺς
 σταυροὺς ἀνέσπασάν τε καὶ διεφόρησαν ἐν τοῖς ὅπλοις ποι-
 εῖσθαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τοὺς στρατιώτας διδάσκου-
 ντες. προσέβαλον οὖν τοῖς πολεμίοις· κἂν τούτω λύκος ἔλα-
 φον διώκων εἰς τὸ μεταίχμιον εἰσπεσὼν αὐτὸς μὲν πρὸς
 τοὺς Ῥωμαίους ὀρηχθῆς διεξῆλθε καὶ αὐτοὺς ἐπεθάρσυνε
 προσήκειν αὐτὸν νομίζοντας ἑαυτοῖς ὡς λυκαίνης θρεψαμέ-
 νους τὸν Ῥωμύλον, καθάπερ ἰστόρηται· ἢ δ' ἔλαφος πρὸς
 τοὺς ἐτέρους χωρήσασα κατεκόπη καὶ τὸν τε φόβον αὐτοῖς
 καὶ τὴν συντηλίαν τοῦ πάθους κατέλιπε. συμπεσόντων οὖν
 τῶν στρατευμάτων ὁ μὲν Μάξιμος ῥᾶον τοὺς κατ' αὐτὸν
 ἐνίκησεν, ἤττητο δὲ γε ὁ Δέκιος. ἐνθυμηθεὶς δὲ τὴν ἐπί-
 δοσιν τοῦ πατρός, ἦν διὰ τὸ ἐνύπνιον ἐποιήσατο, ἑαυτὸν
 ὁμοίως ἐπέδωκε μή τιμι περὶ τῆς πράξεως κοινωσάμενος.
 ἄρτι δὲ ἔσφακτο καὶ οἱ συντεταγμένοι αὐτῷ τὸ μὲν ἐκείνου

28, 9 <τοῦ> inseruit Boissevain

29 ὅτι οἱ Σαννίται ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τοῖς γεγυνοῖσι
^{a.u.}
⁴⁶¹ καὶ ἀπαξιώσαντες ἐπὶ πολὺ ἠττάσθαι πρὸς ἀποκινδύ-
⁽²⁹³⁾ νευσιν καὶ πρὸς ἀπόνοιαν ὡς ἦτοι κρατήσοντες ἢ παν-
 τελῶς ἀπολούμενοι ὤρμησαν καὶ τὴν τε ἡλικίαν πᾶσαν
 ἐπελέξαντο θάνατον μὲν προειπόντες, ὅστις ἂν αὐτῶν
 οἶκοι καταμένη, καὶ ὄρκους σφᾶς φρικώδεσι πιστωσά-
 μενοι μὴτ' αὐτὸν τινα ἐκ μάχης φεύξασθαι καὶ τὸν
 ἐπιχειρήσοντα τοῦτο ποιῆσαι φονεύσειν. M ib. Zonar.
 8, 1 (vol. II, p. 172, 1—4).

[Zonar. 8, 1 — vol. II, p. 171, 18 sqq.]

αἰδοῖ ὡς δι' αὐτοὺς θανόντος ἐθέλοντοῦ, τὸ δὲ καὶ ἐλπίδι
 τοῦ πάντως ἐκ τούτου κρατήσειν τῆς τε φυγῆς ἐπέσχον καὶ
 τοῖς δῶκουσι σφᾶς γενναίως ἀντικατέστησαν. κἂν τούτῳ καὶ
 ὁ Μάξιμος κατὰ νότου τε αὐτοῖς προσέπεισε καὶ παμπόλλους
 ἐφόνευσεν. οἱ δὲ περιλειφθέντες ἀποδιδράσκοντες διεφθάρη-
 σαν. Μάξιμος δὲ Φάβιος τὸν μὲν τοῦ Λεκίου νεκρὸν κατ-
 ἔκασε σὺν τοῖς σκύλοις, τοῖς δὲ εἰρήνης δεηθεῖσι σπονδὰς
 ἐποίησατο.

τῷ δ' ἐξῆς ἔτει αὐθις τοῖς Σαννίταις ἐπολέμησεν Ἀτί-
 λιος Ῥήγουλος. καὶ μέχρι μὲν τινος ἰσορρόπως ἐμάχοντο·
 εἶτα κρατησάντων τῶν Σαννιτῶν αὐθις οἱ Ῥωμαῖοι ἀντεπε-
 κράτησαν καὶ ἐλόντες αὐτοὺς ὑπήγαγον ὑπὸ τὸν ζυγὸν καὶ
^{fr.}
^{33,29} οὕτως ἀφῆκαν. Σαννίται δὲ ἐπὶ τοῖς γεγυνοῖσιν ἀγα-
 νακτήσαντες πρὸς ἀπόνοιαν ὤρμησαν ὡς ἢ κρατή-
 στοντες ἢ παντελῶς ἀπολούμενοι, θάνατον ἀπειλή-
 σαντες τῷ οἴκοι μενοῦντι. καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν Καμπα-
 νίαν ἐνέβαλον, οἱ δ' ὕπατοι ἔρημον ὄν στρατιωτῶν τὸ Σαν-
 νιον ἐπόρθον καὶ πόλεις εἰλόν τινας. ὅθεν οἱ Σαννίται
 τὴν Καμπανίαν λιπόντες εἰς τὴν οἰκίαν ἠπειχθήσαν καὶ
 τῷ ἐνὶ τῶν ὑπάτων συμμιζαντες ἐκ τινος ἠτητητο στρατηγή-
 ματος καὶ φυγόντες δεινῶς ἔπταισαν καὶ τὸ στρατόπεδον
 ἀπέβαλον, πρὸς δὲ καὶ τὸ πόλισμα, ᾧ ἐπεβλήθη. ὁ δὲ
 ὕπατος τὰ τε ἐπινύκια ἔπεμφε καὶ τὰ ἀθροισθέντα ἐκ τῶν

29, 6 καταμένη D, καταμένοι L || 7 αὐτῶν L, αὐτὸν B

ὅτι πνθόμενοι οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι ὁ ὕπατος Φάβιος 30
 ἠττήθη ἐν τῷ πολέμῳ, δεινῶς ἠγανάκτησαν καὶ τοῦτον ^{a.u.}
 μεταπέμφαντες εὐθύνον. κατηγορίας τε αὐτοῦ πολλῆς ⁴⁶²
 ἐν τῷ δήμῳ γενομένης (καὶ γὰρ τῇ τοῦ πατρὸς δόξῃ ⁽²⁹²⁾
 ἐπὶ πλείον τῶν ἐγκλημάτων ἐβαρύνετο) ἐκείνῳ μὲν
 οὐδεις λόγος ἐδόθη, ὁ δὲ γέρον ὑπὲρ τοῦ παιδὸς οὐκ

[Zonar. 8, 1 — vol. II, p. 172, 12 sqq.]

λαφύρων ἐδημοσίωσεν. ὁ δ' ἕτερος ὕπατος κατὰ τῶν Τυρ-
 σηνῶν στρατεύσας καὶ καταστήσας αὐτοὺς δι' ὀλίγου οἰτὸν
 τε καὶ χρήματα παρ' αὐτῶν εἰσπράξας τὰ μὲν τοῖς στρα-
 τιώταις διέδωκε, τὰ δ' εἰσήνεγκεν εἰς τοὺς θεσαυρούς.

συμβεβηκότος δὲ λοιμοῦ ἰσχυροῦ οἱ Σαννίται καὶ Φα-
 λίσκοι καταφρονήσαντες τῶν Ῥωμαίων διὰ τε τὴν νόσον καὶ
 ὅτι τοὺς ὑπάτους οὐ κατ' ἀρετὴν ἤρητο ὡς μὴ πολέμων
 ὄντων, παρεκίνησαν. μαθόντες οὖν τοῦθ' οἱ Ῥωμαῖοι Ἰουνίῳ
 μὲν Βροῦτῳ τὸν Καρουίλιον, Κυνίῳ δὲ Φαβίῳ τὸν πατέρα τὸν
 Ροῦλλον τὸν Μάξιμον ὑποστρατήγους ἢ πρεσβευτὰς συνεξ-
 ἔπεμψαν. ὁ μὲν οὖν Βροῦτος Φαλίσκους ἐνίκησε καὶ τὰ
 τούτων καὶ τὰ τῶν ἄλλων Τυρσηνῶν ἐληξέτο, Φάβιος δὲ
 τῆς Ῥώμης πρὸ τοῦ πατρὸς ἐξελάσας καὶ τοὺς Σαννίτας
 ληΐζεσθαι τὴν Καμπανίδα πνθόμενος ἠπείγετο. προσκόποις
 τέ τισιν αὐτῶν ἐντυχῶν καὶ ταχέως ἀποχωροῦντας σφᾶς
 θεασάμενος πάντας τε πολεμίους τυγχάνειν ἐκεῖ ἐνόμισε καὶ
 φεύγειν ἐπίστευσε· κἂν τούτου σπεύσας αὐτοῖς συμβαλεῖν
 πρὸ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀφικέσθαι, ἵν' αὐτοῦ τὸ κατόρ-
 θωμα, ἀλλὰ μὴ ἐκείνου δοκῇ, προεχώρησεν ἀσυντάκτως.
 καὶ περιπεσῶν ἀθρόοις τοῖς πολεμίοις πανσυδὶ ἂν διεφθάρη,
 εἰ μὴ νύξ ἐγένετο. πολλοὶ δ' οὖν καὶ μετὰ ταῦτα τεθνή-
 κασι μὴτ' ἰατροῦ μὴτ' ἐπιτηδείου τινὸς παρόντος διὰ τὸ
 πολὺ πρὸ τῶν σκευοφόρων αὐτοὺς ἐπειχθῆναι ὡς αὐτίκα
 νικῆσοντες· καὶ πάντως ἂν καὶ τῆς ὕστεραιας ἀπώλοντο, εἰ
 μὴ οἱ Σαννίται τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐγγὺς εἶναι νομίσαντες
 ἔδεισάν τε καὶ ἀνεχώρησαν.

πνθόμενοι δὲ ταῦθ' οἱ ἐν τῷ ἄστει δεινῶς ἠγα- ^{fr.}
 νάκτησαν καὶ μεταπεμφάμενοι τὸν ὕπατον εὐθύ- ^{33,30}

ἀπελογήσατο, καταριθμήσας δὲ τὰ τε ἑαυτοῦ καὶ τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ προσυποσχόμενος μηδὲν ἀνάξιον αὐτῶν πράξειν (τὸν υἱὸν) τῆς τε ὀργῆς σφᾶς παρέλυσεν, ἄλλως τε καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ υἱέος προβαλλόμενος, καὶ συνεξελεθὼν εὐθύς αὐτῷ μάχη τοὺς Σαννίτας καὶ πρὸς τὴν νίκην ἐπηρμένους κατέβαλε καὶ τὸ στρατόπεδον καὶ λείαν πολλὴν εἶλεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ τοῦτο ἐκείνόν τε ἐμεγάλυνον καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐς τὸ ἔπειτα ἀντὶ ὑπάτου ἄρξαι ἐκέλευσαν ὑποστρατήγῳ καὶ τότε τῷ πατρὶ χρώμενον. καὶ ὅς πάντα μὲν αὐτῷ δίδωκε καὶ διηγεν οὐδὲν τοῦ γήρως φειδόμενος, καὶ τὰ γε συμμαχικὰ προθύμως οἱ μνήμη τῶν παλαιῶν αὐτοῦ ἔργων συνήρετο· οὐ μὲντοι καὶ ἐνδηλος ἦν δι' ἑαυτοῦ τὰ πράγματα ποιούμενος, ἀλλ' ὥσπερ ὄντως ἐν τε συμβούλου καὶ ἐν ὑπάρχον μέρει τῷ παιδί συνὼν αὐτός τε ἐμετρούλαζε καὶ τὴν δόξαν τῶν ἔργων προσετίθει. V p. 585. Zonar. 8; 1 (vol. II, p. 173, 10—27).

[Zonar. 8, 1 — vol. II, p. 173, 11 sqq.]

νεῖν ἤθελον. ὁ δὲ γέρον ὁ τούτου πατὴρ καταριθμήσας τὰ τε οἰκεία καὶ τὰ τῶν προγόνων ἀνδραγαθήματα καὶ ὑποσχόμενος μηδὲν αὐτῶν ἀνάξιον τὸν υἱὸν καὶ τὴν τούτου νεότητα πρὸς τὸ ἀτύχημα προβαλλόμενος τῆς ὀργῆς αὐτοὺς αὐτίκα ^{fr.} 33, 31 παρέλυσε. καὶ οἱ συνεξελεθὼν μάχη τοὺς Σαννίτας ἐνίκησε καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν εἶλε τὴν τε χώραν ἐπόρθησε καὶ λείαν πολλὴν ἤλασε· καὶ τὰ μὲν αὐτῆς ἐδημοσίωσε, τὰ δὲ τοῖς στρατιώταις κατένειμε. διὰ τοι ταῦτα οἱ Ῥωμαῖοι ἐκείνόν τε ἐμεγάλυνον καὶ τὸν υἱὸν καὶ εἰς τὸ ἔπειτα ἀντὶ ὑπάτου ἄρξαι

30, 9 (τὸν υἱὸν) additum e Zonara || 10 προβαλλόμενος] προβαλλόμενος L || 4 (ἐκείνῳ) προσετίθει Reiske, τῷ παιδί προσήπτε Zonaras

ὅτι οἱ (σὺν τῷ Ἰουνίῳ) στρατιῶται (ἄμ)α Πο- 32
στονμῖα ἐξελεθόντες κατὰ τὴν ὁδὸν τε ἐνόσησαν καὶ ^{a. u.} 463
ἐδόκουν διὰ τὴν τοῦ ἄλσους τομὴν πονεῖσθαι. ἐπ' οὖν ⁽²⁹¹⁾
τούτοις ἀνακληθεῖς ἐν ὀλιγορῖα κἀνταῦθα αὐτοὺς
ἐποιήσατο λέγων οὐχ ἑαυτο(ῦ τὴν βουλήν), ἀλλ' ἐκεί-
ν(ῆς αὐτὸν ἀρχεῖν. ηαῖ..... φθονο
..ερον εν...το..... καὶ τὸν...τῶν ἀνδρῶν πολ-
λ...ης φιλοτιμι.....τι..... (sunt verba
Postumii Megilli, cf. Dionys. Hal. Ant. Rom. 16, 16).
M p. 167.

ὅτι Γάιος Φαβρίκιος ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ὅμοιος ἦν 34
Ῥουφίνῳ, ἐν δὲ δὴ τῇ ἀδωροδοκίᾳ πολὺν προέχων· ἦν
γὰρ ἀδωρότατος καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐκείνῳ οὐτ' ἠρέ-
σκετο καὶ αἰεὶ ποτε διεφέρετο. ὅμως ἐχειροτόνησεν·
ἐπιτηδειότατον γὰρ αὐτὸν ἐς τὴν τοῦ πολέμου χρείαν
ἐνόμισεν εἶναι καὶ παρ' ὀλίγον τὴν ἰδίαν ἐχθραν 2
πρὸς τὰ κοινῇ συμφέροντα ἐποιήσατο καὶ δόξαν γε
καὶ ἐκ τούτου ἐκτήσατο κρείττων καὶ τοῦ φθόνου
γενόμενος, ὅσπερ πού καὶ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν πολ-

[Zonaras 8, 1 — vol. II, p. 173, 22 sqq.]

ἐκέλευσαν ὑποστρατήγῳ καὶ τότε τῷ πατρὶ χρώμε-
νον. καὶ ὅς πάντα μὲν αὐτὸς δίδωκε καὶ διηγε
μηδὲν τοῦ γήρως φειδόμενος, οὐ μὲντοι καὶ ἐνδη-
λος ἦν δι' ἑαυτοῦ τὰ πράγματα πράττων, ἀλλὰ τὴν
δόξαν τῶν ἔργων τῷ παιδί προσήπτε.

32, pagina 134 codicis Vaticani inde a versu octavo est ita male habita, ut iam Maius se oleum et operam perdere exclamaret. nec multum profecit Herwerdenus, cuius lectionem integram dedit Dindorfius. ego secutus sum Boissevainium, cui contigerat, ut quaedam rectius legeret || 1 initium fragmenti recte suppleverat iam Mai || 34, 1, 2 ἀδωροδοκία V, δωροδοκία L || 4 ἐχειροτόνησεν V, (ἐχειροτονήθη L), idem 2, 1 ἐνόμισεν (ἐνόμισαν L) coll. Cic. de orat. 2, cap. 66 || 2, 4 πολλοῖς R, πολλὸς L

λοῖς ὑπὸ φιλοτιμίας ἐγγίνεται. φιλόπολις τε γὰρ ἀκριβῶς ὦν καὶ οὐκ ἐπὶ προσχηματι <ἀρετῆν> ἀσκῶν ἐν τῷ ἴσῳ τό τε ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ <τὸ> δι' ἑτέρου τινός, καὶν διάφορός οἱ ἦ, εὐ τι τὴν πόλιν παθεῖν ἐτίθετο. V p. 586.

35 <ὅτι ἐρωτηθεὶς Κορινθῶν Φαβρίκιος, διὰ τί τῷ ἐχθρῷ τὰ πράγματα <ἐπέτρεψε?> τὴν τε ἄλλην ἀρετὴν Ρουφίνου... καὶ προσεῖπεν, ὅτι <αἰρετωτέρον?> ἐστὶν ὑπὸ τοῦ πολίτου συληθῆναι ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν <πω>-λ<η>θῆναι. (est notum illud Fabricii Luscini, quod referunt Cicero de orat. 2, 66, 268; Quintil. 12, 1, 43; Gellius 4, 48.)

36 <ὅ>τι Κούριος <τὰ> πεπραγμένα <οἱ> ἐν τῷ δήμῳ ἀπολογιζόμενος ἔφη ὅτι γῆν λεαν... ἣν προσ-
464
(290) ἐκτίθετο τοσ<αύτην?>... λο... ες ἐξεργ... σαντο καὶ ἀνθρώπους τοσοῦς <δε> ἐθ<ηράσατο?>... καν αλλοτῆς χώρας... σεν. (agitur de M. Curio Dentato, cf. Auct. de Viris Illustr. c. 33.)

37 <ὅ>τι χρεῶν ἀποκοπὴν εἰσηγουμένων τῶν δημάρχων... σ το... αφεσιν των τι προ τε... πολ-

2, 6 <ἀρετῆν> ἀσκῶν Reiske, ἀρέσκων L || 7 <τὸ> om L || 35 hoc fragmentum ex parte iam suppleverat Niebuhrus (Rh. Mus. 1828, p. 600 = Kl. Schriften 2, p. 241) || 2 πράγματα επ. εσε το || ἀρετῆν τοῖς... φετο καὶ προσεῖπεν || 3 ὅτι αἰρετωτέρον... ἐστὶν || 37 Niebuhrus, qui hoc fragmentum (Rhein. Mus. 1828, p. 579 sqq. = Kl. Schr. II, p. 241) egregie recensuit et illustravit, priorem partem in universum recte supplevit ita: <ὅτι χρεῶν ἀποκοπὴν> εἰσηγουμένων τῶν δημάρχων, <ὁ νόμος> πολλὰς <μάτην ἐξετίθετο τῶν μὲν δανειστῶν αὐτὸν δέχεσθαι μηδαμῶς> βουλομένων, τῶν δὲ <δημάρχων αἴρεσιν διδόντων τοῖς> δυνάτοισ, ἢ τοῦτον <ἐπιψηφίσαι τὸν νόμον ἢ τῷ τοῦ Στόλωνος χρῆσθαι> καὶ ἐκείνους τοὺς <μὲν τόκους ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ἀναλογισάσθαι, τὸ δὲ λοιπὸν ἀποφοραῖς τρι>τετέσι κομισάσθαι. καὶ ἐν μὲν κτλ.

λάκεις... ν... ντο παν απως... τους δανειστῶν βουλομένων τῶν δε... δε... (desunt 13—15 litterae) παν... τοῖς δυνάτοισ ἢ τοῦτον (des. 23—25 litterae) ἐκείνους λαβεῖν ἢ καὶ ἐκείνους τους... χ... το (desunt 20—22 litterae) σασθαι. καὶ ἐν μὲν τῷ παραχρημα οἱ τ' ἀσθενέστεροι ὀρρωδήσαντες (?), μὴ καὶ τοῦ παντὸς ἀμαρτήσονται, αὐτοῖς προσείχοντο, καὶ οἱ εὐπορώτεροι θαρσήσαντες, ὡς οὐδέτερον ἀναγκασθήσονται, ἤχθραινον· ἐπειδὴ δὲ ἐπίσχειν τὸ μεταστάν (?) τι ἐμελλεν ἐς τοῦναντίον ἀμφοτέροις αὐτοῖς περιέστη. τοῖς τε γὰρ ὀφείλουσιν οὐδέτερον εἶτ' αὐτῶν ἐξήρασε καὶ τοῖς δυνατοῖς ἀγαπητὸν ἐδόκει, εἰ μὴ καὶ τῶν ἀρχαίων στερηθεῖεν. οὐτ' οὖν ἐν τῷ τε παρόντι ἢ στάσις διεκρίθη καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ μακρότερον ἐς τὸ φιλονεικεῖν συνέβαλλον ἀλλήλοισ οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ἐν τῷ καθεστῶτι προσώπῳ ἐποίουν. τελευτῶντες οὖν οὐδ' 2 ἐθελόντων τῶν δυνατῶν πολλῶ πλείω τῶν κατ' ἀρχὰς ἐλπισθέντων σφίσι ἀφεῖναι συνηλλάγησαν, ἀλλ' ὅσῳ μᾶλλον εἰκοντας αὐτοὺς ἐώρων, ἐπὶ πλέον ὡς καὶ δικαιώματί τινι περιγινόμενοι ἐθρασύνοντο, καὶ διὰ τοῦτο τὰ τε αἰεὶ συγχωρούμενα αὐτοῖς ὡς καὶ ἀναγκαῖα παρὰ [Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 173, 28 sqq.]

2. μετὰ δὲ ταῦτα δημάρχων τινῶν χρεῶν ἀποκοπὴν εἰσηγησαμένων, ἐπεὶ μὴ καὶ παρὰ τῶν δανειστῶν αὐτῆ ἐδίδοτο, ἐστασίασε τὸ πλῆθος· καὶ οὐ πρότερον τὰ τῆς στάσεως κατηνύασθη, ἕως πολέμιοι τῆ πόλει

1, 8 ὀρρωδήσαντε? η...σαντες || 9 ἀμαρτήσονται, αὐτοῖς προσείχοντο Boissvain; in codice desunt 30 fere litterae || 11 ἤχθραινον] ἤχθ... || τὸ μεταστάν || 14 ἐδόκει εἰ μὴ] εὔδοκεῖν... εἰωθ... dederat Mai, nam posterior versuum pars charta ad pergamenam conservandam inducta hodie legi nequit || 14 παρόντι... διεκρι. η Mai || 16 μετὰ ταῦτα Boissvain, μετὰ τούτων L

μικρὸν ἐτίθεντο καὶ ἑτέρων ἐπαρέγοντο, ἐπιβασίαν ἐς ταῦτα τὸ τινῶν ἤδη τετυχημένοι ποιούμενοι. M p. 167. Zonar. 8, 2 (vol. II, p. 173, 28—174, 1).

38 ὅτι ὡς εἶδον οἱ ἐναντίοι καὶ ἕτερον στρατηγὸν ἐλθόντα, τοῦ μὲν κοινοῦ τῆς στρατείας σφῶν ἠμέλησαν, τὴν δὲ ἰδίαν ἕκαστοι σωτηρίαν διεσκόπουν, οἷά ποιν φιλοῦσι ποιεῖν οἱ μήτε ἐξ ὁμοφύλων συνιόντες μήτ' ἀπὸ κοινῶν ἐγκλημάτων στρατεύοντες μήτ' ἄρχοντα ἕνα ἔχοντες· ἐν μὲν γὰρ ταῖς εὐπραγίαις συμφρονοῦσιν, ἐν δὲ δὴ ταῖς συμφοραῖς τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος μόνον προορᾶται. καὶ ὤρησαν ἐς φυγὴν, ἐπειδὴ συνεσκότασε, μηδὲν ἀλλήλοις ἐπικοινωνήσαντες· ἀθροοὶ μὲν γὰρ οὐτ' ἂν βιάσασθαι οὐτ' ἂν λαθεῖν τὴν ἀπόδρασιν ἐνόμισαν, ἂν δὲ αὐτοὶ ἰδίᾳ ἕκαστοι καὶ ὡς φῶντο μόνοι ἀπίωσι, ῥῆθόν ποιν διαπεσεῖσθαι. καὶ οὕτω τῷ οἰκείῳ ἕκαστος αὐτῶν δόξουσι ὅτι ἀσφαλέςτατα τὴν φυγὴν ποιησάμενοι... M p. 167.

39 ὅτι πνυθόμενων τῶν Ῥωμαίων, ὡς Ταραντῖνοι καὶ ἄλλοι τινὲς πόλεμον ἀρτύνουσι κατ' αὐτῶν, καὶ πρεσβυτήν Φαβρίκιον ἐς τὰς πόλεις τὰς συμμαχίδας, ὅπως μηδὲν νεωτερίσωσι, στείλντων, ἐκείνόν τε συνέλαβον καὶ πέμψαντες πρὸς τοὺς Τυρσηνοὺς καὶ Ὀμβρικοὺς

[Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 174, 3 sqq.]

fr. 39,1 ἐπήλθοσαν. ἤρξαν δὲ τῶν πολέμων οἱ Ταραντῖνοι Τυρσηνοὺς καὶ Γαλάτας καὶ Σαννίτας καὶ ἄλλους προσεταιρισάμενοι πλείονας. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἄλλους οἱ Ῥω-

38, 1, 5 κοινῶν Gros, κοινοῦ L || 2, 1 προορᾶται L, corr. B || 5 ἀπίωσι B, φρέγωσι Gros, ποιήσωσι Mai, non iam legi potest in cod. || διαπεσεῖσθαι. καὶ οὕτω B, διαπεσεῖ. ὅθεν legit Mai || 6 δόξουσι κτλ.] δόξωσι... την... ον hodie in cod. legi posse affirmat Boissevain, δόξουσι ὅτι ἀσφαλέςτατον Mai || ἀσφαλέςτατα B || 39, 1, 5 τυρσηνοὺς καὶ ὀμβρικοὺς L

καὶ Γαλάτας συχνοὺς αὐτῶν τοὺς μὲν παραχοῆμα, τοὺς δ' οὐ πολλῶ ὕστερον προσαπέστησαν. U p. 375. Zonar. 8, 2 (vol. II, p. 174, 4 sq.).

ὅτι οἱ Ταραντῖνοι καίπερ τὸν πόλεμον αὐτοὶ παρασκευάσαντες ὅμως ἐν σκέπη τοῦ φόβου ἦσαν· οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι ἠσθάνοντο μὲν τὰ πραττόμενα ὑπ' αὐτῶν, οὐ μέντοι καὶ προσεποιούντο διὰ τὰ παρόντα σφίσι. μετὰ δὲ δὴ τοῦτο νομίσαντες γοῦν ἢ δ. α. . λειν ἢ πάντως γε λανθάνειν, ὅτι μηδ' ἐγκλημα ἐλάμβανον, ἐπὶ πλείον ἐξύβρισαν καὶ ἄκοντας αὐτοῖς τοὺς Ῥωμαίους ἐξεπολέμασαν, ὥστε καὶ ἐπαληθεῦσαι, ὅτι καὶ εὐπραγίαι, ἐπειδὴν ἔξω τοῦ συμμέτρου τισὶ γέγονται, συμφορῶν σφισιν αἰτιαὶ καθίστανται· προαγαθοῦσαι γὰρ αὐτοὺς ἐς τὸ ἔκφρον (οὐδὲ γὰρ ἐθέλει τὸ σῶφρον τῷ χάνειν συνεῖναι) τὰ μέγιστα σφάλλουσιν, ὥσπερ ποιν καὶ ἐκεῖνοι ὑπερανθήσαντες ἀντίπαλον τῆς ἀσελγείας κακοπραγίαν ἀντέλαβον. M p. 168 et 536.

Δίων δ' βιβλίῳ "Λούκιος Οὐαλέριος ναυαρχῶν τε Ῥωμαίοις καὶ σταλείς ποι ὑπ' αὐτῶν." Bekk. Anecd. p. 158, 25. Zonar. 8, 2 (vol. II, p. 174, 9 sq.).

ὅτι ὁ Λούκιος ἀπεστάλη παρὰ Ῥωμαίων ἐς Τάραντα. οἱ δὲ Ταραντῖνοι Διονύσια ἄγοντες καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ

[Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 174, 6 sqq.]

μαῖοι συμβαλόντες διαφόροις μάχαις ἐνίκησαν καὶ ὑπάτοις ἄλλοτε ἄλλοις· οἱ δὲ Ταραντῖνοι καίτοι αὐτοὶ τὸν πόλεμον παρασκευάσαντες ὅμως οὐπω πρὸς μάχην ἀντικατέστησαν φανερῶς. ναυαρχοῦντος δὲ Λουκίου Οὐαλερίου καὶ τριήρεσι προσορμίσει βουληθέντος ἐς Τάραντα,

39, 2, 2 φόβου Boissevain coll. Herod. 1, 143, φοβεροῦ Madvig, φαβρίων L || 3 ὑπ' B, ἀπ' L || 5 δ. α. . λειν] utrum inter δ et α altera littera fuerit necne, incertum est; nec satis constat de littera λ. Boissevain cogitavit de διασιλλοῦν (cf. Dio Cass. 59, 25, 4) vel διαφεύγειν

διακορεῖς οἴνου τὸ δειλῆς καθήμενοι πλεῖν ἐπὶ σφᾶς
αὐτὸν ὑπετόπησαν καὶ παραχρῆμα δι' ὀργῆς, καὶ τι
καὶ τῆς μέθης αὐτοὺς ἀναπειθούσης, ἀντανήχθησαν
καὶ προσπεσόντες αὐτῷ μίτη χειρὰς ἀνταιρομένῳ μῆθ'
ὄλωσ πολέμιόν τι ὑποτοπομένῳ κατέδυσαν κἀκείνον
5 καὶ ἄλλους πολλούς. πυθόμενοι δὲ ταῦθ' οἱ Ῥωμαῖοι
χαλεπῶς μὲν, ὥσπερ οὖν εἰκός, ἔφερον, οὐ μὴν καὶ
στρατεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς εὐθύς ἠθέλησαν. πρέσβεις μὲν-
τοι τοῦ μὴ κατασειωπηκῆναι δόξαι κἀκ τούτου θρα-
σύτερους αὐτοὺς ποιῆσαι ἔστειλαν. καὶ αὐτοὺς οἱ
Ταραντινοὶ οὐχ ὅπως καλῶς ἐδέξαντο ἢ τρόπον γέ-
τινα ἐπιτιθέειν ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν, ἀλλ' εὐθύς,
πρὶν καὶ λόγον σφίσι δοῦναι, γέλωτα τὰ τε ἄλλα καὶ
6 τὴν στολὴν αὐτῶν ἐποιοῦντο. ἦν δὲ ἡ ἀστική, ἣ κατ'
ἀγορὰν χρώμεθα· ταύτην γὰρ ἐκείνοι, εἰτ' οὖν σεμνό-
τητος ἔνεκα εἶτε καὶ διὰ δέος, ἴν' ἔκ γε τούτου αἰδε-
σθῶσιν αὐτούς, ἐσταλμένοι ἦσαν. κατὰ συστάσεις τε
οὖν κωμάζοντες ἐτώθαζον (καὶ γὰρ καὶ τότε ἑορτὴν

[Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 174, 11 sqq.]

ἐπεὶ ἀπῆει, ὅπῃ σὺν αὐταῖς ἀπεστάλη, φίλιον τὴν
fr. 39, 4 χῶραν ἠγούμενος, οἱ Ταραντινοὶ κατ' αὐτῶν ὑπο-
τοπήσαντες τὸν Οὐαλέριον πλεῖν ἐκ τοῦ συνειδότητος
ὄν ἔδραν, μετ' ὀργῆς ἀντανήχθησαν. καὶ προσπε-
σόντες αὐτῷ μῆδὲν πολέμιον ἐλπίσαντι κατέδυσαν
ἐκεῖνόν τε καὶ ἄλλους πολλούς· καὶ τοὺς ἀλόντας
fr. 39, 5 τοὺς μὲν καθείρξαν, τοὺς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πυ-
θόμενοι δὲ ταῦθ' οἱ Ῥωμαῖοι ἠγανάκτησαν μὲν,
πρέσβεις δ' ὄμως ἀπέστειλαν ἐπεγκαλοῦντες αὐτοῖς
καὶ δίκας ἀπαιτοῦντες. οἱ δὲ οὐ μόνον αὐτοῖς
οὐδὲν ἐπιεικὲς ἀπεκρίθησαν, ἀλλὰ καὶ ἐτώθαζον,

4, 3 τὸ δειλῆς] ἀπὸ δειλῆς Leunclavius || 5 αὐτοὺς R, αὐ-
τοῖς L

ἦγον, ὑφ' ἧς καίτοι μῆδένα χρόνον σωφρονοῦντες ἔτι
καὶ μᾶλλον ὑβρίζον) καὶ τέλος προσστίας τις τῷ Πο-
στονμῖω καὶ κύψας ἑαυτὸν ἐξέβαλε καὶ τὴν ἐσθῆτα
αὐτοῦ ἐκηλίδωσε. θορύβου δὲ ἐπὶ τούτῳ παρὰ πάντων τ
τῶν ἄλλων γενομένου, καὶ τὸν μὲν ἐπαινούντων ὥσ-
περ τι θαυμαστὸν εἰργασμένον, ἐς δὲ δὴ τοὺς Ῥω-
μαίους πολλὰ καὶ ἀσελγῆ ἀνάπαιστα ἐν ἑνθμῷ τοῦ τε
κρότου καὶ τῆς βαδίσεως ἀδόντων ὁ Ποστονύμιος “γε-
λάτε” ἔφη “γελάτε, ἕως ἕξεστιν ὑμῖν· κλαυσεῖσθε γὰρ
ἐπὶ μακρότατον, ὅταν τὴν ἐσθῆτα ταύτην τῷ αἵματι
ὑμῶν ἀποπλύνητε.” U p. 375. M p. 168. Zonar. 8, 2
(vol. II, p. 174, 8—27).

ἀκούσαντες τοῦτ' ἐκείνοι τῶν μὲν σκωμμάτων ἐπ- 8
έσχον, ἐς δὲ τὴν παραίτησιν τοῦ ὑβρίσματος οὐδὲν
ἔπραξαν, ἀλλ' ὅτι γε σῶς αὐτοὺς ἀφήκαν, ἐν εὐεργε-
σίας μέρει ἐτίθεντο. M ib.

[Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 174, 22 sqq.]

ὡς καὶ τὴν ἐσθῆτα τοῦ Λουκίου Ποστονμίου τοῦ
προέχοντος κηλιδῶσαι τῶν πρέσβεων. θορύβου δὲ
ἐπὶ τούτῳ γενομένου, καὶ τῶν Ταραντινῶν ἐπικαγ-
χαζόντων ὁ Ποστονύμιος “γελάτε” ἔφη, “γελάτε, ἕως
ἕξεστιν ὑμῖν· κλαυσεῖσθε γὰρ ἐπὶ μακρότατον, ὅταν
τὴν ἐσθῆτα ταύτην τῷ αἵματι ὑμῶν ἀποπλύνητε.”

ἐπανεληθόντων οὖν τῶν πρέσβεων οἱ Ῥωμαῖοι τὰ πραγ-
θέντα μαθόντες ἤλγησαν καὶ στρατεῦσαι ἐπὶ τοὺς Ταραντι-
νους Λούκιον Αἰμίλιον τὸν ἕπατον ἐψηφίσαντο. ὃς εἰς
Τάραντα προσχωρήσας λόγους αὐτοῖς ἐπιτηδείους ἔπεμψε
νομίζων εἰρήνην ἐπὶ τισὶ μετρίοις αἰρήσεσθαι. οἱ δὲ ταῖς
γνώμας ἀλλήλοις ἠγαντιώθησαν· καὶ τῶν μὲν πρεσβυτέρων
καὶ εὐπόρων τὴν εἰρήνην σπευδόντων, τῶν δ' ἐν ἡλικίᾳ καὶ
ὀλίγα ἢ μῆδὲν ἔχοντων πόλεμον αἰρουμένων ἐκράτησαν οἱ
νεώτεροι. φοβούμενοι δὲ ὄμως τὸν Πύρρον τὸν Ἡπειρώτην

6, 7 προστάς cod. Brux. de legat. || 7, 2 τὸν μὲν B, τῶν μὲν L
Dio Cassius I. 8

9 ὅτι Μένων ὡς οὐκ ἔπεισε Ταραντίνους τὸ μὴ Ῥωμαίοις ἐκπολεμωθῆναι, ἐκ τε τῆς ἐκκλησίας ὑπεξῆλθε καὶ στεφάνους ἀνεδήσατο, συγκωμαστὰς τέ τινας καὶ ἀύλητροῖδα λαβὼν ὑπέστρεψεν. ἕδοντος δὲ αὐτοῦ καὶ κορδακίζοντος ἐξέστησαν τῶν προκειμένων καὶ ἐπεβόων καὶ ἐπεκρότου, οἷα ἐν τῷ τοιούτῳ φιλεῖ γίνεσθαι. καὶ ὃς σιγάσας αὐτοὺς “νῦν μὲν καὶ μεθύειν” ἔφη “καὶ κωμάζειν ἐξεστὶν ἡμῖν· ἂν δ’ ὅσα βουλευέσθε ἐπιτελέσητε, δουλεύσομεν.” M p. 169.

40 ὅτι ὁ Πύρρος ὁ βασιλεὺς τῆς τε Ἡπείρου καλου-
^{a. n.}
⁴⁷³
⁽²³¹⁾ μὲνης ἐβασίλευσε καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸ πλεῖστον, τὸ μὲν εὐεργεσίαις, τὸ δὲ φόβῳ προσεπεποιήτο. Αἰτωλοὶ τε πολὺ τότε δυνάμενοι καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδῶν καὶ οἱ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ δυνάσται ἐθεράπευον αὐτόν. καὶ

[Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 175, 7 sqq.]

εἰς συμμαχίαν ἐβουλεύσαντο προσκαλέσασθαι καὶ πρέσβεις αὐτῷ καὶ δῶρα πεπόμφασιν. Αἰμίλιος δὲ τὰτα μαθὼν τὴν χώραν αὐτῶν ἐληλάτει καὶ ἔφθειρεν. οἱ δὲ ἐπεξῆλθον μὲν, ἀλλ’ ἐτράπησαν, ὥστε τοὺς Ῥωμαίους τὴν τε χώραν αὐτῶν ἀδεῶς πορθῆσαι καὶ τινα χειρώσασθαι φρούρια. πολλὴν δὲ τῶν ἀλότων τοῦ Αἰμιλίου πεποιημένος πρόνοιαν καὶ τινας τῶν δυνατωτέρων ἐλευθερώσαντος οἱ Ταραντῖνοι τὴν τε φιλοφροσύνην αὐτοῦ θαυμάσαντες καὶ εἰς ἐλπίδας προαχθέντες σπονδῶν Ἄγιν τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιτήδειον ὄντα εἴλοντο στρατηγὸν αὐτοκράτορα. ἄρι δ’ οὗτος κεραιροτόνητο καὶ Κινέας ὑπὸ τοῦ Πύρρου προπεμφθεὶς ἐμποδῶν τοῖς
^{fr.}
^{40, 1}πραττομένοις ἐγένετο. ὁ γὰρ Πύρρος τῆς καλουμένης βασιλεύων Ἡπείρου φύσεώς τε δεξιότητι καὶ παιδείας ἰσχύι καὶ ἐμπειρίᾳ πάντων προέφερε καὶ τοῦ

9, 1 τὸ D, οὐ B, τοῦ L || 40, 1, 3 προσεποιήτο (sic) L || 4 Φίλιππος] per haec tempora nullus eo nomine regnavit in Macedonia, quodcirca corruptum hunc locum esse putat V; itaque pro Φίλιππος scribendum Ἀλέξανδρος censet R

γὰρ φύσεως λαμπρότητι καὶ παιδείας ἰσχύι καὶ ἐμπειρίᾳ πραγμάτων πολὺ πάντων προέφερεν, ὥστε καὶ ὑπὲρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἑαυτοῦ καὶ (τὰς) τῶν συμμαχῶν καίπερ μεγάλας οὔσας ἀξιοῦσθαι. V p. 589. Zonar. 8, 2 (vol. II, p. 175, 20—24).

ὅτι Πύρρος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου τὸ τε φόβ-
²νημα πολλῷ μείζον ἔσχεν ἅτε καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλοφύλων ἀντίπαλος τοῖς Ῥωμαίοις εἶναι νομιζόμενος καὶ ἐν τύχῃ οἱ ἠγῆσατο ἔσεσθαι τοῖς τε πρὸς αὐτὸν καταφυγοῦσιν, ἄλλως τε καὶ Ἑλλήσιν οὔσιν, ἐπικουρῆσαι καὶ ἐκείνους σὺν προφάσει τινὶ εὐπρεπεῖ προκαταλαβεῖν, πρὶν τι δεινὸν ὑπ’ αὐτῶν παθεῖν. οὕτω γὰρ πον καὶ τῆς εὐδοξίας αὐτῷ ἔμελεν, ὥστε καὶ ἐκ πολλοῦ χρόνου Σικελίας ἐφιέμενος καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων ὄρη χειρώσασαι διασκοπῶν ὄκνεῖν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἔχθρας, ἐπειδὴ μηδὲν ἠδίκητο, προκατάρξασθαι. M p. 169. Zonaras 8, 2 (vol. II, p. 175, 25—28).

[Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 175, 22 sqq.]

Ἑλληνικοῦ τὸ πλεῖστον τὸ μὲν εὐποιίαις, τὸ δὲ
^{fr.}
^{40, 2}φόβῳ προσεπεποιήτο. οὗτος τοίνυν τοῖς τῶν Τα-
^{40, 2}ραντίνων πρέσβεισιν ἐντυχὼν ἔρμαιον τὴν συμμα-
^{40, 2}χίαν ἠγῆσατο ἐκ πλείονος τῆς Σικελίας καὶ τῆς
^{40, 2}Καρχηδόνας καὶ τῆς Σαρδοῦς ἐφιέμενος, ὄκνῶν δ’
^{40, 2}ἄμωσ ἔχθρας πρὸς Ῥωμαίους αὐτὸς προκατάρξασθαι
^{40, 2}καὶ βοηθήσειν μὲν αὐτοῖς ἐπηγγέλαιτο, ἵνα δὲ μὴ ὑποπτευ-
^{40, 2}θεῖν δι’ ἄπερ εἰρηται, οἰκαδε αὐτίκα ἀνακομισθήσεσθαι ἔφη
^{40, 2}καὶ ἐν ταῖς συνθήκαις προστεθῆναι πεποίηκε τὸ μὴ περαι-
^{40, 2}τέρω τῆς χρείας ἐν τῇ Ἰταλίᾳ παρ’ αὐτῶν κατασχεθῆναι.
^{40, 2}συνθέμενος δὲ τὰτα τοὺς μὲν πλείους τῶν πρέσβειων ὡς
^{40, 2}τὰ στρατεύματα αὐτῷ συμπαρασκευάσαντας ἐν ἡμερείᾳ κα-
^{40, 2}τέσχεν, ὀλίγους δ’ ἐξ αὐτῶν καὶ τὸν Κινεῖαν προέπεμψε σὺν

1, 8 ἑαυτοῦ Salmasius, ἑαυτῶν L || <τὰς> inseruit St

3 ὅτι ὑπὸ τοῦ Κινέου ἔλεγεν ὁ Πύρρος ὁ βασιλεὺς πλείονας πόλεις ἢ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐξελεῖν δόρατος. καὶ γὰρ ἦν δεινὸς [εἶναι], φησὶ Πλούταρχος, ἐν τῷ λέγειν καὶ τῷ Δημοσθένει μόνος ἐν τῇ δεινότητι παρισούμενος. ἀμέλει καὶ τὸ ἄτοπον τῆς ἐκστρατείας οἷα ἔμφρων εἰδῶς ἀνὴρ ἐμποδῶν τῷ Πύρρῳ ἐς λόγους ἐλθὼν καθίστατο· ὁ μὲν γὰρ ἄρξειν <διὰ τὴν> ἀνδρείαν πάσης διανοεῖτο τῆς γῆς, ὁ δὲ ἀρκεῖσθαι ἱκανοῖς οὖσι τοῖς οἰκείοις πρὸς εὐδαιμονίαν προέτρεπεν. ἀλλὰ τὸ φιλοπόλεμον τοῦ ἀνδρός καὶ φιλόπρωτον τὴν τοῦ Κινέου νικῆσαν παραίνεσιν αἰσχροῶς ἀπαλλάξαι αὐτὸν καὶ Σικελίας καὶ Ἰταλίας πεποίηκεν, πολλὰς τῶν αὐτοῦ δυνάμεων μυριάδας ἐν ταῖς μάχαις ἀπάσαις ἀποβεβληκότα. V p. 586.

[Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 176, 4 sqq.]

στρατῶ. ἐλθόντων δ' αὐτῶν οἱ Ταραντῖνοι θαρσύναντες τῶν τε καταλλαγῶν τῶν πρὸς Ῥωμαίους ἀπέσχοντο καὶ τὸν Ἄγιν παύσαντες τῆς στρατηγίας ἕνα τῶν πρέσβειων ἐχειροτόνησαν στρατηγόν. μετ' οὐ πολὺ δὲ Μίλων ὑπὸ τοῦ Πύρρου σὺν δυνάμει πεμφθεὶς τὴν τε ἀκρόπολιν αὐτῶν ἐς τὴν ἐκείνου ὑποδοχὴν κατελήφει καὶ τὴν τοῦ τείχους φρουρὰν ὑφ' ἑαυτὸν ἐποίησατο. καὶ οἱ Ταραντῖνοι ἐπὶ τούτοις ἔχαιρον ὡς μήτε φρουρεῖν μήτ' ἄλλο τι ἐπίπονον ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι καὶ αὐτοῖς τροφὰς ἐχορήγουν καὶ τῷ Πύρρῳ κρήματα ἔπεμπον.

ὁ οὖν Αἰμίλιος τέως μὲν κατὰ χώραν ἔμενεν, ἐπεὶ δὲ τοὺς τε Πυρρεῖους ἤκοντας ἔγνω καὶ διὰ τὸν χειμῶνα προσκαρτερεῖν οὐχ οἷός τε ἦν, ἐς Ἀπουλίαν ὤρησεν. οἱ δὲ Ταραντῖνοι ἔν τινι στενοπόρῳ χωρῷ, δι' οὗ διελθεῖν ἀνάγ-

3,1 ἔλεγεν ὁ Π. B, ἐλέγετο Π. L || 2 αὐτοῦ L || 3 [εἶναι] delevit Reiske || 6 ἐμποδῶν <αὐτῆ> Reiske || 7 <διὰ τὴν> om. L in fine versus, ins. V || 8 διανοεῖτο B, διενόει L || 9 οὖσι] οὐσῶν L || προέτρεπεν R, ἐπέτρεπεν L || 13 αὐτοῦ V, αὐτῶν L

ὅτι Πύρρος πέμψας ἐς Λαωδώνην ἐμαντεύσατο περὶ 4 τῆς στρατείας· καὶ οἱ χρησμοῦ ἐλθόντος, ἂν ἐς τὴν Ἰταλίαν περαιωθῆ, Ῥωμαίους νικήσειν, συμβαλὼν αὐτὸν πρὸς τὸ βούλημα (δεινὴ γὰρ ἐξαπατῆσαι τινα ἐπιθυμία ἐστίν) οὐδὲ τὸ ἔαρ ἔμεινεν. M p. 169.

ὅτι οἱ Ῥηγῖνοι φρουρὰν ἤτήσαντο παρὰ Ῥωμαίων, 5 ἠγρεῖτο δὲ αὐτῆς Δέκιος. τούτων οὖν οἱ πλείους ἐκ τε ^{a. u.} 474 τῆς περιορίας τῶν ἐπιτηδείων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ⁽²⁸⁰⁾ στατήνης, ἅτε καὶ ἀνεμμένη παρὰ πολὺ διαίτη πρὸς τὰ οἴκοι χρώμενοι, ἐπεθύμησαν ἐνάγοντος αὐτοῦ τοῦ Δεκίου τοὺς πρώτους τῶν Ῥηγῖνων ἀποκτείναντες τὴν πόλιν κατασχέειν· ἄδεια γὰρ αὐτοῖς πολλὴ ἐφαίνετο τῶν Ῥωμαίων περὶ τοὺς Ταραντῖνους καὶ περὶ τὸν Πύρρον ἀσχόλων ὄντων πάνθ' ὅσα ἐβούλοντο προᾶξαι. προσανέπειθε δὲ αὐτούς, ὅτι καὶ τὴν Μεσσήνην ὑπὸ 6 τῶν Μαμερτῖνων ἐχομένην ἐώρων· οὗτοι γὰρ Καμπανοὶ τε ὄντες καὶ φρουρεῖν αὐτὴν ὑπ' Ἀγαθοκλέους τοῦ ἐν Σικελίᾳ δυναστεύοντος ταχθέντες σφαγὰς τε τῶν ἐπιχωρίων ἐποίησαντο καὶ τὴν πόλιν κατέσχον. οὐ μέντοι ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν ἐπιχείρησιν ἐποίησαντο· πολὺ γὰρ ἠλαττοῦντο τῷ πλήθει· ἀλλ' ἐπιστο-

[Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 176, 20 sqq.]

κὴν εἶχε, λογήσαντες ἄπορον αὐτῷ τὴν πορείαν ἐποίουν τοξεύμασιν ἀκοντίσμασί τε καὶ σφενδονήμασιν. ὁ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους σφῶν, οὓς ἐπήγετο, προήγαγε. φοβηθέντες δ' οἱ Ταραντῖνοι, μὴ τοὺς σφετέρους ἀντὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπολέσωσιν, ἐπαύσαντο.

ὁ δὲ Πύρρος οὐδὲ τὸ ἔαρ ἀναμείνας ἀπήει στρατεύμα ^{fr.} 40,4

4, 5 ἐστίν Mai, τοντέστιν L || 5, 1 Ῥωμαίων B, Ῥωμαίους L || 5 αὐτοῦ R, αὐτοῖς L || 6 ἀποκτείναντας L || 6, 1 προσανέπειθε B, προσανέπειθον L || 2 μαμερτῖνων L || 4 τοῦ vel <τοῦ> τῶν Reiske, τῶν L

λας ὁ Δέκιος ὡς καὶ τῷ Πύρρῳ ἐπὶ προδοσίᾳ σφῶν
ὑπὸ τινῶν γεγραμμένας πλάσας ἤθροισε τοὺς στρα-
τιώτας καὶ ἐκείνας τε αὐτοῖς ὡς καὶ ἐαλωκυίας ἀνέγνω
καὶ προσπαρώξυνεν αὐτοὺς εἰπὼν οἷα εἰκὸς ἦν, ἄλλως
τε καὶ ἐσαγγείλαντός τινος ἐκ κατασκευασμοῦ, ὅτι
ναυτικόν τέ τι τοῦ Πύρρου κατῆρέ που τῆς χώρας καὶ
8 ἐς λόγους τοῖς προδοταῖς ἀφικνεῖται. οἱ δὲ παρεσκευ-
ασμένοι ἐμεγάλυνον καὶ διεβῶσαν προκαταλαβεῖν τοὺς
Ῥηγίνους, πρὶν τι δεινὸν παθεῖν· ἀγνοοῦντας δὲ τὸ
πρασσόμενον χαλεπῶς (ἄν) ἀντισχεῖν. καὶ οἱ μὲν ἐς
τὰς καταγωγὰς σφῶν, οἱ δὲ ἐς τὰς οἰκίας ἐσπηδήσαν-
τες ἐφόνευσαν πολλοὺς πλὴν ὀλίγων, οὓς ὁ Δέκιος
καλέσας ἐπὶ δεῖπνον ἔσφαξεν. V p. 589.

9 ὅτι ὁ Δέκιος ὁ φρούραρχος τοὺς Ῥηγίνους ἀπο-
σφάξας φιλίαν πρὸς Μαμερτίνοὺς ἐσπέισατο νομίζων
αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὁμοιοτρόπου τῶν τολμημάτων πιστοτά-
τους σφίσι συμμάχους ἔσεσθαι ἅτε καὶ εὖ εἰδώς, ὅτι
συχνοὶ τῶν ἀνθρώπων ἰσχυροτέραις δὴ τισιν ἀνάγκαις

[Zonar. 8, 2 — vol. II, p. 176, 27 sqq.]

τε πολλὴ καὶ ἐκκριτὸν ἐπαγόμενος καὶ ἐλέφαντας εἴκοσι, ζῶα
μῆπω πρότερον τοῖς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ὄφθέντα· ὅθεν ἐξεπλήσ-
σοντο καὶ ἐθαύμαζον. χειμῶνι δὲ περιπεσὼν τὸ Ἴόνιον
περαιούμενος πολλοὺς ἀπώλεσε τοῦ στρατεύματος, οἱ δὲ λοι-
ποὶ τῷ κλύδωνι ἐσκεδάσθησαν. μόλις δ' οὖν περὶ σῶσας ἤλ-
θεν εἰς Τάραντα. καὶ αὐτίκα τοὺς μὲν ἀκμάζοντας τοῖς
ἑαυτοῦ στρατιώταις συντάξεν, ὅπως μὴ καθ' ἑαυτοὺς λελο-
χισμένοι νεωτερίσωσι, καὶ τὸ θέατρον ἔκλεισε τάχα διὰ τὸν
πόλεμον, ὅπως μὴ ἐς αὐτὸ συνερχόμενοι νεοχημῶσωσι τι,
ἀπέπειθε δ' αὐτοῖς καὶ πρὸς συμπόσια καὶ κόμους ἀθροίζεσθαι
καὶ τοὺς νεωτέρους ἐν τοῖς ὄπλοις ἀσκεῖσθαι ἐκέλευεν ἢ
διημερεῦειν κατὰ τὴν ἀγοράν. ὡς δὲ τινες ἀχθόμενοι τοῦ-

7, 3 προδοσίαν L || 7 ἐσαγγείλαντες L || 8, 4 (ἄν) ἀντισχεῖν
St, ἀντισχεῖν L, ἀντίσχειν B

ὑπὸ τοῦ τῶν ὁμοίων τι παρανομήσαι τοῦ τε κατὰ νό-
μους ἐταιρικοῦ καὶ τοῦ κατὰ γένος οἰκείου συνίσταν-
ται. M p. 170.

ὅτι διαβολὴν ἀπ' αὐτῶν οἱ Ῥωμαῖοι χρόνον τινὰ 10
ἔσχον τὸν μέχρως οὗ ἐπεξήλθον αὐτοῖς· πρὸς γὰρ τὰ
μεῖζω καὶ πρὸς τὰ μᾶλλον κατεπεύγοντα ἀσχολίαν
ἄγοντες παρὰ σμικρὸν τισιν αὐτὰ ποιεῖσθαι ἔδοξαν.
M p. 170.

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι μαθόντες ἤξειν τὸν Πύρρον κατέ- 11
δειςαν ἐκείνον τε αὐτὸν εὐπόλεμον εἶναι μαθόντες
καὶ δύναμιν πολλὴν καὶ ἀνανταγώνιστον ἔχειν, οἷα

[Zonaras 8, 2 — vol. II, p. 177, 9 sqq.]

τοῖς ὑπεχώρησαν, φρουροὺς ἐκ τῶν οἰκείων κατέστησεν, ὥστε
μηδένα ἐξίεναι τῆς πόλεως. οἱ δὲ τούτοις τε καὶ τῇ χρηγίᾳ
τῶν τροφῶν βαρυνόμενοι καὶ τοὺς δορυφόρους εἰς τὰς
οἰκίας αὐτῶν ἀναγκαζόμενοι δέχεσθαι μετεγίνωσκον δεσπό-
του καὶ οὐχὶ συμμάχου τοῦ Πύρρου πειρώμενοι. ὁ δὲ διὰ
ταῦτα μὴ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀποκλίνωσι φοβηθεὶς τῶν
τὰ πολιτικὰ δυναμένων πράττειν καὶ προστατεῖν τοῦ ὁμίλου
τοὺς μὲν εἰς τὴν Ἠπειρὸν πρὸς τὸν υἱὸν ἐπὶ τισι προφά-
σεσιν ἔπεμπε, τοὺς δὲ καὶ ἀφανῶς διώλλυνεν. Ἀρίσταρχον
δὲ τινα ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ταραντίνων ἐξεταζόμενον καὶ
εἰπεῖν πιθανώτατον προσηταιρίσατο, ἵν' ὑποπτος τῷ δήμῳ
ὡς τὰ τοῦ Πύρρου φρονῶν γένηται· ὡς δ' ἔτι πιστεῦον
ἐκείνῳ τὸ πλῆθος ἑώρα, ἔπεμπεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἠπειρὸν·
καὶ ὅς ἀντιπεῖν μὴ θαρρῶν ἐξέπλευσε μὲν, ἐς δὲ τὴν Ῥώ-
μην ἀφίκετο.

3. καὶ τοιαῦτα μὲν ὁ Πύρρος τοῖς Ταραντίνοις ἐποίει· οἱ ^{fr.} 40, 11
δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ μαθόντες τὸν Πύρρον ἐλθόντα εἰς
Τάραντα κατέδειςαν τῷ τε ἐκπεπολεμῶσθαι τὰ ἐν
τῇ Ἰταλίᾳ αὐτοῖς καὶ τῷ θρουλεῖσθαι ἐκείνον εὐπό-
λεμόν τε τυγχάνειν καὶ δύναμιν ἔχειν ἀνανταγώνι-

10, 3 κατεπεύγοντα B, κατεπειγόμενα Mai, κατιπεγγόνα L ||
11, 2 μαθόντες L, ἀκούοντες B

που συμβαίνει περί τε τῶν ἀγνώστων σφίσι καὶ περὶ τῶν διὰ πλείστον ὄντων μάλιστα θρυλεῖσθαι τοῖς πυνθανομένοις. M p. 170. Zonar. 8, 3 (vol. II, p. 177, 27—178, 1).

- 12 ἀδύνατον γὰρ ἔστι μήτε ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔθεσι τεθραμμένους τινὰς μήτε τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας μήτε τὰ αὐτὰ αἰσχρὰ καὶ καλὰ νομίζοντας εἶναι φίλους ποτὲ ἀλλήλοις γενέσθαι. M p. 537.

[Zonaras 8, 3 — vol. II, p. 178, 1 sqq.]

στον. στρατιώτας τε οὖν κατέλεγον καὶ χρήματα ἤθροιζον φρονηοὺς τε ἐς τὰς συμμαχίδας πόλεις διέπεμπον, ἵνα μὴ καὶ ἐκεῖναι ἀποστῶσι, καὶ τινες προαισθόμενοι νεωτεριοῦντας τοὺς πρώτους αὐτῶν ἐκόλασαν. καὶ τινες τῶν Πραίνεστινῶν ἐς τὴν Ῥώμην ἀγθέντες περὶ δαίλην ὄψιαν εἰς τοὺς θησαυροὺς ἐπὶ φυλακῇ ἐνεβλήθησαν, καὶ τις αὐτοῖς ἐκ τούτου χρησμὸς ἐπεπλήρωτο· ἐχρήσθη γὰρ αὐτοῖς ποτε, ὅτι τοὺς τῶν Ῥωμαίων καθέξουσι θησαυροὺς. καὶ ὁ μὲν χρησμὸς εἰς τοῦτο ἀπέβη, ἐκεῖνοι δὲ γε ἀπώλοντο.

Οὐαλέριον δὲ Λαουίνιον ἐπὶ τὸν Πύρρον καὶ τοὺς Ταραντίνους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀπεστάλαξαι καὶ τι καὶ ἐν τῷ ἄστει τοῦ στρατεύματος κατέσχον. ὁ γοῦν Λαουίνιος εὐθύς ἐξεστράτευσεν, ἵνα πορρωτάτω τὸν πόλεμον τῆς οἰκείας ποιήσῃται· καὶ τὸν Πύρρον καταπλήξῃν ἤλπισεν, εἰ αὐτοῖς ἐθελονταὶ ἐπλοίεν, οὗς ἐκεῖνος πολιορκεῖν προσεδόκησε. καὶ ἀπίων χωρίον τι τῶν Λευκανῶν εἶλεν ἰσχυρὸν καὶ ἐπικαιρὸν καὶ δύναντιν τινα ἐν τῇ Λευκανίᾳ κατέλιπεν εἰρξοῦσαν αὐτοὺς τοῦ ἐπαρῆξαι τοῖς ἐναντίοις.

καὶ ὁ Πύρρος μαθὼν τὸν Λαουίνιον πλησιάζοντα προεξώρμησε καὶ στρατοπεδευσάμενος τριβείν ἤθελε τὸν καιρὸν ἀναμένων τοὺς συμμαχίσοντας. καὶ τῷ Λαουίνιῳ ἐπέστειλεν ὑπερηφάνως ὡς καταπλήξῃν αὐτόν· εἶχε δὲ ἡ γραφὴ ὡδε. “Βασιλεὺς Πύρρος Λαουίνιῳ χαίρειν. πυνθάνομαι σε στρατεύμα ἐπὶ Ταραντίνους ἄγειν. τὸ μὲν οὖν ἀπόπεμψον, αὐτὸς

ὅτι ἢ τε φιλοτιμία καὶ ἢ ἀπιστία ἀεὶ τοῖς τυράν- 13
νοῖς πάρεστιν, ἐξ ὧν ἀνάγκη μηδένα αὐτοὺς ἀκριβῆ φίλον ἔχειν· ἀπιστούμενος γὰρ καὶ φθονούμενός τις οὐδένα ἂν καθαρῶς ἀγαπήσειε. πρὸς δ' ἔτι καὶ ἡ τῶν τρόπων ὁμοιότης ἢ τε τοῦ βίου ἰσότης καὶ τὸ τὰ αὐτὰ τισι καὶ σφαλερὰ καὶ σωτήρια εἶναι καὶ ἀληθεῖς καὶ βεβαίους φίλους μόνα ποιεῖ. ὅπου δ' ἂν τούτων τι ἐνδεήσῃ, προσποιητὸν μὲν τι σχῆμα ἐταιρίας ὁρᾶται, ἔρμα δ' οὐδὲν αὐτῆς ἐχέγγυον εὐρίσκειται. M p. 170 et 537.

[Zonaras 8, 3 — vol. II, p. 178, 30 sqq.]

δὲ μετ' ὀλίγων ἦκε πρὸς ἐμέ· δικάσω γὰρ ὑμῖν ἐγώ, εἴ τι ἀλλήλοις ἐγκαλεῖτε, καὶ ἄκοντας τὰ δίκαια ποιεῖν ἀναγκάσω.” Λαουίνιος δὲ τάδε τῷ Πύρρῳ ἀντέγραψε. “πάνν μοι δοκεῖς, ὦ Πύρρε, τετυφῶσθαι δικαστὴν ἡμῖν ἐναντὸν καθιστάς καὶ Ταραντίνους, πρὶν δίκην ἡμῖν ὑποσχεῖν, ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν εἰς Ἰταλίαν ἐπεραιώθης. ἤξω τε οὖν μετὰ παντός τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν καὶ παρὰ Ταραντίνων καὶ παρὰ σοῦ λήψομαι. τί γὰρ δεῖ μοι λήρου καὶ φλυαρίας ἐξόν παρὰ τῷ Ἄρει, τῷ προπάτορι ἡμῶν κριθῆναι;” τοιαῦτα ἀντεπιστείλας ἠπέιγετο καὶ ἠύλλισατο διὰ μέσου τὸ ρεῦμα τοῦ ἐκεί ποταμοῦ ποιησάμενος. κατασκόπους τέ τινες συλλαβόν, δειξάς τὴν δύναμιν αὐτοῖς καὶ ἐπειπῶν πολλαπλασίαν ἄλλην ἔχειν ἀπέπεμψε. καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Πύρρος καταπλαγείς οὐ μάχεσθαι ἤθελεν, ὅτι καὶ τῶν συμμάχων οὐπω τινὲς συνῆλθον αὐτῷ, ἐπιλείψειν τε τοῖς Ῥωμαίοις τὰ ἐπιτήδεια ἤλπιζεν ἐν πολεμίᾳ διάγουσι. ταῦτα δὲ καὶ ὁ Λαουίνιος λογιζόμενος ἔσπευδε συμμῆσαι. τῶν δὲ στρατιωτῶν πρὸς τὴν τοῦ Πύρρου φήμην καὶ διὰ τοὺς ἐλέφαντας ἐκπεπληγμένων συγκαλέσας αὐτοὺς πολλὰ πρὸς θάρσος παρακαλοῦντα ἐδημηγόρησε καὶ παρεσκευάζετο καὶ ἄκοντι τῷ Πύρρῳ συμμῆσαι. ὁ δὲ γνώμην μὲν οὐκ εἶχε μάχεσθαι, ὅπως δὲ μὴ δόξῃ τοὺς Ῥωμαίους φοβεῖσθαι, καὶ αὐτὸς τοῖς

- 14 ὅτι στρατηγία ἂν μὲν καὶ δυνάμεις ἀξιόχρεως λάβῃ, πλείστον καὶ πρὸς σωτηρίαν σφῶν καὶ πρὸς ἐπικράτησιν φέροι, αὐτὴ δὲ καθ' ἑαυτὴν οὐδενὸς ἐν μέρει οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄλλη τις τέχνη χωρὶς τῶν συμπραξόντων καὶ συνδιοικησόντων αὐτῇ ἰσχύει. M p. 171.
- 15 ὅτι τοῦ Μεγακλέους τελευτήσαντος καὶ τοῦ Πύρρου τὸν πῖλον ἀπορρίψαντος ἐς τὸ ἐναντίον ἢ μάχῃ περιέστη· τοῖς μὲν γὰρ ἡ σωτηρία αὐτοῦ πολὺ πλείον ἐκ

[Zonaras 8, 3 — vol. II, p. 179, 23 sqq.]

οἰκείοις διαλεχθεῖς ἐπώτρυνεν εἰς τὸν πόλεμον. Λαοίνιος δὲ τὸν ποταμὸν πειρώμενος κατὰ τὸ στρατόπεδον διαβῆναι ἐκωλύθη. ἐπαναγαγὼν οὖν αὐτὸς μὲν κατὰ χώραν μετὰ τοῦ περὶ ἔμεινε, τοὺς δ' ἵππεις ὡς ἐπὶ λείαν τάχα τινὰ ἔπεμψεν ἐντειλάμενος πόρρω ποι βαδίσαντας περαιωθῆναι. καὶ οὕτως ἐκείνοι τε κατὰ νότου τοῖς πολεμίοις προσέπεσον ἀπροσδόκητοι, καὶ ὁ Λαοίνιος ταραχθέντων αὐτῶν τὸν τε ποταμὸν διέβη καὶ τῆς μάχης συνεπελάβετο. φεύγουσιν οὖν τοῖς ἑαυτοῦ ὁ Πύρρος ἐπικουρήσας τρωθέντα τὸν ἵππον ἀπέβαλε καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς τεθνημέναι. καὶ τούτου τῶν μὲν ἀθυμησάντων, τῶν δὲ καταφρονησάντων τὸ ἔργον ἡλλοίωτο. συνείς δὲ τοῦτο τὴν μὲν στολὴν ἐκπροπεστέραν τῶν ἄλλων οὔσαν ἔδωκε Μεγακλεῖ κελύσας ἐνδύνα αὐτὴν καὶ πανταχόσε περιελαύνειν, ὅπως σώζεσθαι αὐτὸν νομίσαντες οἱ μὲν ἐναντοὶ πρὸς θεός, οἱ δ' οἰκείοι πρὸς θάρος ἀφίκονται, αὐτὸς δὲ στειλόμενος ἰδιωτικῶς συνέμιξεν αὐτοῖς παντὶ τῷ στρατῷ πλὴν ἐλεφάντων καὶ τοῖς ἀει πονουμένοις ἐπαμύνων πλείστον τοὺς σφετέρους ἀφέλησε. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐπὶ πολὺ τῆς ἡμέρας ἰσορρόπως ἐμάχοντο, ὡς δὲ τὸν Μεγακλέα τις ἀποκτείνας φήθη τὸν Πύρρον ἀπεκτονέειν καὶ τοῖς ἄλλοις δόκησιν τούτου παρέσχεν, οἱ τε Ῥωμαῖοι ἐπερρώσθησαν καὶ ^{fr.} 40, 15 οἱ ἐναντοὶ ἐνέδοσαν. γυνὸς δὲ ὁ Πύρρος τὸ γινόμενον τὸν πῖλον ἀπέρριψε καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ περιήει· καὶ εἰς τοῦναντίον περιέστη ἡ μάχῃ. ἰδὼν δὲ τοῦτο

14, 3 ἐν μέρει] κρατεῖ? B

τοῦ παρὰ τὴν ἐλπίδα σφῶν αὐτὸν περιεῖναι ἢ εἰ μὴδ' ἀρχὴν τεθνηκέναι ἐνενόμιστο, θάρσος ἐνεποίησεν, οἱ δὲ ἀπατηθέντες δεύτερον οὐδὲν ἔτι <τὸ> πρόθυμον ἔσχον κολουσθέντες τε αὐθις τὸ μάτην θαρσῆσαν καὶ ἐκ τῆς δι' ὀλίγου μεταβολῆς σφῶν ἐς τὴν τοῦ χειρῶνος δόκησιν οὐδ' ὕστερόν ποτε αὐθις φθαρῆσεσθαι ἐλπίσαντες. M p. 171. Zonar. 8, 3 (vol. II, p. 180, 16—18).

ὅτι συγκαίροντων τινῶν τῷ Πύρρῳ τῆς νίκης τὴν 16

[Zonaras 8, 3 — vol. II, p. 180, 17 sqq.]

ὁ Λαοίνιος καὶ ἱππέας ἔχων ἐνεδρεύντάς που τῆς μάχης ἐπιτὸς κατὰ νότου προσπεσεῖν αὐτοῖς τοῖς πολεμίοις ἐκέλευσε. πρὸς τοῦτο δὲ ἀντιστρατηγῶν ὁ Πύρρος τὸ σημεῖον τοῖς ἐλέφασιν ἤρην· ἐνθα ἔκ τε τῆς τῶν θηρίων θείας ἀλλοκότου οὔσης καὶ τῆς βοῆς φοβικώδους καὶ ἐκ τοῦ τῶν ὄπλων πατάγον, ὃν οἱ ἐπιβεβηκότες ἐπόλουν ἐν τοῖς πύργοις φερόμενοι, αὐτοὶ τε οἱ Ῥωμαῖοι ἐξεπλάγησαν, καὶ οἱ σφῶν ἵπποι ἐταραχθέντες οἱ μὲν ἀποσειόμενοι τοὺς ἀναβάτας, οἱ δὲ καὶ φέροντες ἔφρευγον. ἀθυμήσαν οὖν ἐκ τούτων τὸ Ῥωμαϊκὸν ἐτάραξε στρατεύμα, καὶ φεύγοντες ἀνηροῦντο οἱ μὲν παρὰ τῶν ἐν τοῖς πύργοις ἀνδρῶν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων, οἱ δὲ καὶ παρ' αὐτῶν τῶν θηρίων ταῖς προσβολαῖς καὶ τοῖς κέρασιν ἢ καὶ ὀδοῦσι φθειρόντων πολλούς· καὶ τοῖς ποσὶ δὲ οὐ μείους κατηλόων συμπατουμένους. καὶ οἱ ἱππεῖς δὲ ἐφ' ἐπόμενοι πολλοὺς ἐφθειρον· οὐδ' ἂν ὑπελείφθη τις, εἰ μὴ ἐλέφας τρωθεῖς αὐτὸς τε ἐσφάδαζεν ἐκ τοῦ τραύματος καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τὰς ἐκείνου βοὰς ἐταράσσοντο. διὰ τοῦτο γὰρ ὁ Πύρρος ἐπέσχε τὴν διωξίν, καὶ οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι διαβεβηκότες τὸν ποταμὸν εἰς Ἀπουλίδα πόλιν τινὰ ἀπεσώθησαν. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν τοῦ Πύρρου στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμό-

15, 4 παρὰ Tafel in versione, quem secutus est Gros, πάθους L || 6 <τὸ> om. L || 9 αὐθις Herwerden, αὐτὸν L || φθαρῆσεσθαι B, θαρσῆσεσθαι L, Herwerden cogitavit de χαρήσεσθαι (= χαιρήσειν)

μὲν δόξαν τοῦ ἔργου ἐδέχετο, εἰ δὲ δὴ καὶ αὐθὶς ποτε ὁμοίως κρατήσειεν, ἀπολείσθαι ἔφη. καὶ τοῦτο τ' αὐτοῦ φερόμενόν ἐστιν, καὶ ὅτι τοὺς Ῥωμαίους καίτοι νικηθέντας ἐθαύμασε καὶ προέκρινε τῶν ἑαυτοῦ στρατιωτῶν εἰπὼν, ὅτι τὴν οἰκουμένην ἂν ἤδη πᾶσαν ἐχειρωσάμην, εἰ Ῥωμαίων ἐβασίλευον. M p. 171. Zonar. 8, 3 (vol. II, p. 181, 10—15).

- 17 ὅτι Πύρρος λαμπρὸς ἐπὶ τῇ νίκῃ ἦν καὶ ὄνομα ἀπ' αὐτῆς μέγα ἔσχεν, ὥστε πολλοὺς μὲν τῶν ἐκ τοῦ μέσου καθημένων προσχωρῆσαι οἱ, πάντας δὲ τοὺς περιωρωμένους τῶν συμμάχων ἀφικέσθαι. οὐ μὴν οὔτε ἐμφανῆ ὀργὴν αὐτοῖς ἐποίησατο οὐτ' αὖ παντελῶς τὴν ὑποψίαν ἀπεκρύψατο, ἀλλ' ὀλίγα σφίσι ἐπὶ τῇ διαμελλήσει ἐπιτιμῆσας <ἄλλως φιλοφρόνως ἐδέξατο καὶ

[Zonaras 8, 3 — vol. II, p. 181, 10 seq.]

^{fr.} 40,16 νων πεπτόκασιν, ὥστε συγχαιρόντων αὐτῶ τῆς νίκης τινῶν “εἰ καὶ αὐθὶς ποτε ὁμοίως” ἔφη “κρατήσομεν, ἀπολούμεθα.” τοὺς μέντοι Ῥωμαίους καὶ νικηθέντας ἐθαύμασεν εἰπὼν ὅτι “τὴν οἰκουμένην ἂν πᾶσαν ἐχειρωσάμην, εἰ Ῥωμαίων ἐβασίλευον.”

^{fr.} 40,17 ὁ μὲν οὖν Πύρρος ἐπὶ τῇ νίκῃ μέγα ἔσχηκεν ὄνομα, καὶ πολλοὶ αὐτῶ προσεχώρησαν, οἳ τε σύμμαχοι ἀφίκοντο πρὸς αὐτόν· οἷς ὀλίγα ἐπιτιμῆσας διὰ τὴν μέλλησιν τῶν σκύλων μετέδωκεν· 4. οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ ἤλγησαν ἐπὶ τῇ ἡττῇ, τῷ δὲ γε Λαουινίῳ στρατεύματι ἐπεμψαν καὶ τὸν Τιβέριον ἐκ τῶν Τυρσηνῶν μετεπέμψαντο καὶ τὴν πόλιν διὰ φυλακῆς ἐποίησαντο πυνθανόμενοι ἐπ' αὐτὴν τὸν Πύρρον ἐπείγασθαι. ὁ μέντοι Λαουινίος τοὺς οἰκίους τε τραυματίας ἔξακεσάμενος καὶ τοὺς σκεδασθέντας συναγαγὼν, ἤδη καὶ τῶν ἐκ Ῥώμης πεμφθέντων ἀφικόμενων, τὸν Πύρρον παρεπόμενος ἐλύπει· καὶ τὴν

17, 7 post ἐπιτιμῆσας lacunam statuit et probabiliter explevit Boissevain

γὰρ ἐκ τοῦ σφόδρα αὐτοῖς ἐγκέσθαι > ἔδεισε, μὴ καὶ ἐς φανεράν αὐτοὺς ἀλλοτριώσιν προαγάγη, καὶ ἐκ τοῦ 18 μὴδὲν ἐνδείξασθαι ἐνόμισεν ἦτοι καταγνωσθήσεσθαι ὑπ' αὐτῶν εὐήθειαν ὡς οὐ συνεῖς ὦν ἐπραξαν, ἢ καὶ ὑποπευθήσεσθαι ὀργὴν κρυφαίαν ἔχειν καὶ ἀπ' αὐτῶν <ἢ> καταφρόνησιν ἢ μῖσος προεπιβουλήν τε ἐς αὐτόν, ὅπως μὴ προπάθωσί τι, ἐγγενήσεσθαι σφίσι προσεδόκησε. δι' οὖν ταῦτα πρῶως τε αὐτοῖς διελέχθη καὶ τῶν σκύλων τινὰ ἔδωκεν. M p. 172. Zonar. 8, 4 (vol. II, p. 181, 16—19).

ὅτι Πύρρος τοὺς τῶν Ῥωμαίων αἰχμαλώτους συ- 19 χνοὺς ὄντας τὸ μὲν πρῶτον πείσαι ἐπεχείρησεν ἐπὶ τὴν Ῥώμην συστρατεῦσαι, ὡς δὲ οὐκ ἠθέλησαν, ἰσχυρῶς ἐθεράπευσε μήτε δῆσας τινὰ μήτ' ἄλλο τι κακὸν δράσας ὡς καὶ προῖκα αὐτοὺς ἀποδώσων καὶ ἀμαχί δι' αὐτῶν τὸ ἔστυ προσποιησόμενος. V p. 590.

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐν ἀπόρῳ γενόμενοι διὰ τοὺς ἐλέ- 20 φαντας ἄτε μηπώποτε τοιοῦτο θηρίον ἰδόντες τὴν μέντοι θνητὴν φύσιν ἐνθνμούμενοι καὶ ὅτι θηρίου οὐδὲν ἀνθρώπου κρείττον ἐστιν, ἀλλὰ πάντα δὴ πάντως, εἰ καὶ μὴ κατ' ἰσχύν, ταῖς γοῦν σοφίαις σφῶν ἐλαττοῦται, ἐθάρσουν. M p. 172.

[Zonaras 8, 4 — vol. II, p. 181, 28 seq.]

Καπύην μαθὼν ἐλεῖν γλιχόμενον προκατέλαβε καὶ ἐφύλαξεν. ἀμαρτῶν δ' ἐκείνης ὁ Πύρρος ἐπὶ τὴν Νεάπολιν ὤρμησεν. ὡς δ' οὐδὲν οὐδ' ἐν αὐτῇ δράσαι ἴσχυσε, σπεύδων τὴν Ῥώμην καταλαβεῖν καὶ διὰ τῆς Τυρσηνίδος παριῶν ὡς

18, 5 <ἢ> insertit Herwerden || 19, 3 <οἱ> συστρατεῦσαι? B || 4 ἐθεράπευσε L, ἐθεράπευσε V || 5 ὡς καὶ | τέλος δὲ προῖκα αὐτοῖς ἀπέδωκεν ὡς ἀμαχί Reiske || 20, 6 ἐλαττοῦται Madvig, ἐλαττοῦνται D, ἐλαττοῦνται L, πάντως <ἢν> — ἐλαττοῦν ἀνεθάρσουν B

21 ὅτι καὶ οἱ στρατιῶται οἱ τοῦ Πύρρου, οἳ τε οἰκοθεν καὶ οἱ σύμμαχοι, δεινῶς πρὸς τὰς ἀρπαγὰς ὡς καὶ ἐτοιμοὺς καὶ ἀκινδύνους σφίσι οὕσας ἠπείγοντο. M ib.

22 ὅτι οἱ Ἑπειῶται τὴν φιλίαν ἀγανακτῆσει, ὅτι ἐπὶ μεγάλαις δὴ τισὶν ἐλπίσι στρατεύσαντες οὐδὲν ἔξω τῶν πραγμάτων εἶχον, ἐλυμήναντο, καὶ πάνυ γε ἐν καιρῷ τοῦτο τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο· συνιστάμενοι γὰρ πρὸς αὐτὸν οἱ τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντες ἀνεκόπησαν ἔξ ἴσου τὰ τῶν συμμάχων καὶ τῶν πολεμίων πορθοῦντα αὐτὸν ὀρώντες· τὰ γὰρ ἔργα αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τὰς ὑποσχέσεις ἐσκόπων. M ib.

23 ὅτι ὁ Πύρρος ἐφοβήθη, μὴ καὶ πανταχόθεν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν χωρίοις ἀγνώστοις ἀποληφθῆ. χαλεπῶς δ' ἐπὶ τούτῳ τῶν συμμάχων αὐτοῦ φερόντων εἶπέ σφίσι, ὅτι σαφῶς ἔξ αὐτῆς τῆς χώρας ὄρῃ, ὅσον τῶν Ῥωμαίων διαφέρουσι· τὴν μὲν γὰρ ἐκείνων ὑπήκοον καὶ δένδρα παντοδαπὰ καὶ ἀμπελουργίας καὶ γεωργίας (καὶ) κατασκευὰς τῶν ἀγρῶν πολυτελεῖς ἔχειν, τὰ δὲ δὴ τῶν ἑαυτοῦ φίλων οὕτω πεπορθῆσθαι, ὥστε μὴδ' εἰ κατακίθῃ ποτὲ γιγνώσκεισθαι. M p. 173. Zonaras 8, 4 (vol. II, p. 182, 5 sq.).

[Zonaras 8, 4 — vol. II, p. 182, 2 sqq.]

κακείνους προσάβοι, ἐπεὶ ἔμαθεν αὐτοὺς τε τοῖς Ῥωμαίοις ὁμολογίας πεποιημένους καὶ τὸν Τιβέριον αὐτῷ ἀντιπροσιόντα
fr. 40,23 τὸν τε Λαιουίνιον ἐφεπόμενον, ἐφοβήθη, μὴ ὑπ' αὐτῶν πανταχόθεν ἐν χωρίοις ἀγνώστοις ἀποληφθῆ, καὶ

21, 1 οἳ τε Gros, ἄτε L || 22, 4 τοῦτο B, τούτῳ L || ἐγένετο B, ἐγένοντο L || συνιστάμενοι B, συνεσταμένοι L || 6 πορθοῦντα αὐτὸν B, πορθοῦντας αὐτοὺς L || 23, 1 L πανταχ... quod Boissvain probabiliter supplevit πανταχόθεν (cf. fr. 33, 15, 2), forma a Zonara vol. II, p. 182, 6 confirmata || 7 (καὶ) inseruit B

ὅτι ὁ αὐτός, ἐπειδὴ γε ἀναχωροῦντι αὐτῷ... ὡς 24 τὸ στράτευμα τοῦ Λαιουίνου πολλῷ πλείον <ὄν> τοῦ πρόσθεν εἶδεν, ὕδρας ἔφη δίκην τὰ στρατόπεδα τῶν Ῥωμαίων κοπτόμενα ἀναφύεσθαι. οὐ μέντοι παρὰ τοῦθ' ἤττον ἐθάρσησεν, <ἀλλ'> ἀντιπαρετάξατο μὲν, οὐκ ἐμαχέσατο δέ. M p. 173. Zon. 8, 4 (vol. II, p. 182, 7—12).

ὅτι ὁ Πύρρος πρέσβεις ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων 25 ἄλλους τε καὶ τὸν Φαβρίκιον προσιέναι πνθόμενος φρουρὰν τέ σφίσι πρὸς τὰ μεθόρια, μὴ καὶ βίαιόν τι ὑπὸ τῶν Ταραντίνων πάθωσιν, ἐπεμψε καὶ μετὰ τοῦτο καὶ ἀπήντησεν, ἐς τε τὴν πόλιν αὐτοὺς ἐσαγαγὼν καὶ ἐξένισε λαμπρῶς καὶ τᾶλλα ἐδεξιόσατο ἐλπίσας σπονδῶν τε δεῖσθαι καὶ ὁμολογίαν οἷαν ἠττηθέντας εἰκὸς ἦν ποιήσεσθαι. U p. 376. Zonar. 8, 4 (vol. II, p. 182, 19—23).

[Zonaras 8, 4 — vol. II, p. 182, 7 sqq.]

πραιτέρῳ οὐ προεχώρησεν. ὡς δὲ ἀναχωροῦντι καὶ γε-^{fr.} 40,24 νομένῳ περὶ Καμπανίαν ὁ Λαιουίνιος ἐπεφάνη, καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ πολλῷ πλείον τοῦ πρόσθεν ἦν, ὕδρας ἔφη δίκην τὰ στρατόπεδα τῶν Ῥωμαίων κοπτόμενα ἀναφύεσθαι. καὶ ἀντιπαρετάξατο μὲν, οὐκ ἐμαχέσατο δέ, ὅτι ἐκέλευσεν ὡς καταπλήξων πρὸ τῆς συμπλοκῆς τοὺς Ῥωμαίους, τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας τὰς ἀσπίδας τοῖς δόρασι πλήξαντας ἐμβοῆσαι καὶ τοὺς σαλπικτικὰς καὶ τοὺς ἐλέφαντας συνηγῆσαι, ἐπεὶ δὲ κακείνοι πολὺ μείζον ἀντεβόησαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς τοῦ Πύρρου, οὐκέτ' ἠθέλησε συμμῆσαι, ἀλλ' ὡς δυσιεῶν ἐπανήγαγε. καὶ ἀφίκετο
fr. 40,25 εἰς Τάραντα. ἔνθα πρέσβεις τῶν Ῥωμαίων ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἀφίκοντο ἄλλοι τε καὶ ὁ Φαβρίκιος. οὗς φιλοτίμως ἐξένισε καὶ ἐδεξιόσατο ἐλπίσας αὐτοὺς σπεύσασθαι καὶ ὁμολογίαν ὡς ἠττημένους

24, 1 lacunam explevit Herwerden verbis <ἐπὶ λθε θανμάσαι> || 2 <ὄν> ins. Herw. || 5 ἤττον B, ἤγαγον L || <ἀλλ'> ins. B

26 ὅτι τοῦ Φαβρικίου αὐτὸ τοῦτο μόνον εἰπόντος, ὅτι Ῥωμαῖοι ἡμᾶς ἐπεμψαν τοὺς τε ἐαλωκότας ἐν τῇ μάχῃ κομιουμένους καὶ λύτρα ἀντ' αὐτῶν ἀντιδώσαντας, ὅσα ἂν ἀμποτέροις ἡμῖν συμβῆ, διηπορήθη τε, ὅτι μὴ περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβεύειν ἔφη, καὶ μεταστησάμενος αὐτοὺς ἐβουλεύετο μετὰ τῶν φίλων ὧν περ εἰώθει, τὸ μὲν τι καὶ περὶ τῆς ἀναποδόσεως τῶν αἰχμαλώτων, τὸ δὲ δὴ πλείστον περὶ τε τοῦ πολέμου καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, εἴτε κατὰ τὸ ἰσχυρὸν εἴτε καὶ ἄλλως πως αὐτὸν (desunt paginae 4). M p. 173. Zon. 8, 4 (vol. II, p. 182, 23—29).

27 μεταχειρίσασθαι ἢ μάχης καὶ παρατάξεις ἀσταθμῆτους ἀναρρῖψαι· ὥστε πεισθεῖς, ὧ Μίλων, ἐμοὶ καὶ τῷ παλαιῷ λόγῳ μὴδὲ ἐς ἄλλο τι βία μᾶλλον ἢ σοφία, ὅπου γε καὶ ἐνδέχεται, χρῆση, ἐπεὶ Πύρρος γε πάντα τὰ πρακτέα οἱ ἀκριβῶς οἶδε καὶ οὐδὲν αὐτῶν δεῖται παρ' ἡμῶν μαθεῖν." ταῦτ' εἶπε, καὶ πάντες

[Zonaras 8, 4 — vol. II, p. 182, 22 sqq.]

fr. 40, 26 ποιήσασθαι. τοῦ δὲ Φαβρικίου τοὺς ἐαλωκότας ἐν τῇ μάχῃ κομίσασθαι αἰτοῦντος ἐπὶ λύτροις τοῖς ἀμποῖν συναρέσουσι διηπορήθη, ὅτι μὴ καὶ περὶ εἰρήνης πρεσβεύειν ἔφη, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τῶν φίλων ἐβουλεύετο, ὡς εἰώθει, περὶ τῆς τῶν αἰχμαλώτων ἀποδόσεως καὶ περὶ τοῦ πολέμου καὶ ὅπως τοῦτον μεταχειρίσεται. ὁ μὲν οὖν Μίλων μῆτε τοὺς αἰχμαλώτους ἀποδόσθαι μῆτε σπείσασθαι συνεβούλευεν, ἀλλ' ἤδη τῶν Ῥωμαίων ἠτημένων καὶ τὰ λοιπὰ πολέμῳ προσκατεργάσασθαι, ὁ δὲ Κινέας τούναντιον ἔπαν αὐτῷ συνεβούλευε· τοὺς τε γὰρ αἰχμαλώτους προῖκα ἀποδοῦναι συνήκει καὶ πρέσβεις εἰς Ῥώμην καὶ χρήματα πέμψαι τῆς εἰρήνης ἕνεκα καὶ σπον-

fr. 40, 27 δῶν. οὗ τῇ γνώμῃ καὶ οἱ λοιποὶ συνετίθεντο. οὕτω

27, 1 ἢ B, ἐς L, <ἦ> ἐς Gros || 5 οὐδὲν B, οὐ τῶν L

ὁμογνώμονες ἐγένοντο καὶ μάλιστα ὅτι ἐκ μὲν τούτων οὔτε ζημιωθήσεσθαι οὔτε κινδυνεύσειν, ἐκ δὲ τῶν ἐτέρων ἐκότερον πείσεσθαι ἐμελλον. καὶ ὁ Πύρρος οὕτω 28 φρονῶν εἶπε πρὸς τοὺς πρέσβεις "οὔτε πρότερον ἐκὼν ὑμῖν, ὧ Ῥωμαῖοι, ἐπολέμησα, οὔτε ἂν νῦν πολεμήσαιμι· φίλος τε γὰρ ὑμῶν γενέσθαι περὶ πάντος ποιούμαι καὶ διὰ τοῦτο τοὺς τε αἰχμαλώτους πάντας ἄνευ λύτρων ἀφήμι καὶ τὴν εἰρήνην σπένδομαι." καὶ ἰδίᾳ τούτους ἐθεράπευεν, ὅπως μάλιστα μὲν τὰ ἑαυτοῦ ἀνθ-έλωνται, εἰ δὲ μὴ, τὴν γε φιλίαν οἱ προτανεύσωσιν. M p. 173. Zonar. 8, 4 (vol. II, p. 183, 3—9).

ὁ δὲ Πύρρος τοὺς τε ἄλλους προσηταιρίσατο καὶ 29 τῷ Φαβρικίῳ διελέχθη ὧδε. "ἐγὼ, ὧ Φαβρίκιε, πολεμεῖν μὲν ὑμῖν οὐδὲν ἐτι δέομαι, ἀλλὰ καὶ ὅτι τὴν ἀρχὴν τοῖς Ταραντίνοις ἐπέισθην καὶ δεῦρο ἦλθον, μεταγινώσκω καί περ πολὺ ὑμᾶς ἐν τῇ μάχῃ κρατήσας· φίλος δὲ δὴ καὶ πᾶσι μὲν Ῥωμαίοις ἡδέως ἂν ἐγενόμην, μάλιστα δὲ δὴ σοί· πάνν γὰρ σε καὶ ἀγαθὸν

[Zonaras 8, 4 — vol. II, p. 183, 4 sqq.]

δὲ φρονῶν καὶ ὁ Πύρρος ἐτύγγανε. καλέσας οὖν 40, 28 τοὺς πρέσβεις "οὔτε πρότερον, ὧ Ῥωμαῖοι," ἔφη "ἐκὼν ὑμῖν ἐπολέμησα οὔτε νῦν πολεμήσαιμι· φίλος γὰρ ὑμῖν γενέσθαι βεβούλημαι· διὸ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ὑμῖν ἄνευ λύτρων ἀφήμι καὶ σπείσασθαι ἀξιῶ."

ταῦτα μὲν πᾶσιν εἰρήκει τοῖς πρέσβεσι καὶ χρό- 40, 29 ματα σφίσι τὰ μὲν δέδωκε, τὰ δὲ ἐπηγγείλατο, τῷ δὲ Φαβρικίῳ κατὰ μόνας διαλεχθεῖς "φίλος" εἶπεν "ἡδέως καὶ πᾶσιν ἂν Ῥωμαίοις γενοίμην, μάλιστα

28, 7 τούτους Gros, τούτοις L || 29, 6 Ῥωμαίοις e Zonara, Ῥωμαίων L || 7 post ἀγαθὸν spatium decem fere litterarum, quae hodie evanuerunt; coll. §§ 30 et 31 Boissevain supplevit <καὶ ἐλλόγιμον>

Dio Cassius. I.

〈καὶ ἐλλόγιμον〉 ἄνδρα ὁρῶ ὄντα. τὴν τε οὖν εἰρήνην συμπράξαι σέ μοι ἀξιῶ καὶ προσέτι καὶ οἰκαδέ [τε καὶ ἐς τὴν Ἡπειρον] ἐπισπέσθαι· ἐπὶ τε γὰρ τὴν Ἑλλάδα στρατευσεῖω καὶ συμβούλου στρατηγού τέ σου δέομαι.”

30 ὁ οὖν Φαβρίκιος “ἐπαινῶ μὲν σε” εἶπεν, “ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ μεταγινώσκεις καὶ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμείς, καὶ σοι πρὸς αὐτήν, εἴγε συμφέροι ἡμῖν, συσπουδάσω (οὐ γὰρ που καὶ κατὰ τῆς πατρίδος τι πράξαι με ἀγαθόν, ὡς φῆς, ἄνδρα ὄντα ἀξιώσεις), σύμβουλον δὲ δὴ καὶ στρατηγὸν μηδένα ποτὲ ἐκ δημοκρατίας παραλάβης· ἔμοιγ’ οὐδ’ ἤτισόν ἐστι σχολή. οὐ μὲντοι οὐδὲ τούτων τι λάβοιμι (ἄν), ὅτι οὐ προσήκει τὸ

31 παράπαν πρεσβευτὴν δωροδοκεῖν. πυνθάνομαι γοῦν, πότερον ἐλλόγιμόν με ὡς ἀληθῶς νομίζεις ἄνδρα εἶναι ἢ οὐ· εἰ μὲν γὰρ φαῦλός εἰμι, πῶς με δῶρων ἄξιον κρίνεις; εἰ δὲ χρηστός, πῶς με λαβεῖν αὐτὰ κελεύεις;

[Zonaras 8, 4 — vol. II, p. 183, 14 sqq.]

δὲ σοί· ὁρῶ γὰρ σε ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ τὴν εἰρήνην συμπράξαι μοι ἀξιῶ.” ταῦτα λέγων καὶ δῶρα αὐτῷ

fr. 40,30 πολλὰ ἐδίδου. ὁ δὲ “ἐπαινῶ σε” εἶπεν, “ὦ Πύρρε, ὅτι τῆς εἰρήνης ἐπιθυμείς, καὶ σοι αὐτήν, ἂν γε συμφέροι ἡμῖν, καταπράξομαι. οὐ γὰρ κατὰ τῆς πατρίδος τι πράξαι με ἀγαθόν, ὡς φῆς, ἄνδρα ὄντα ἀξιώσεις. ἀλλ’ οὐδὲ τούτων ὧν δίδως τι λά-

fr. 40,31 βοιμι ἄν. πυνθάνομαι γὰρ σου, πότερον ἐλλόγιμόν με ὡς ἀληθῶς νομίζεις ἄνδρα ἢ οὐ; εἰ μὲν γὰρ φαῦλός εἰμι, πῶς με δῶρων ἄξιον κρίνεις; εἰ δὲ

29, 9 [τε καὶ ἐς τὴν Ἡπειρον] seclusit Herwerden, quia ex interpretamento fluxisse videntur || 30, 3 συσπουδάσω scripsi, conf. fr. 10, 3, 7, σπουδάσω L || 7 ἔμοιγ’ οὐδ’ ἤτισόν ἐστι σχ. Herwerden, ἔμοι γοῦν δήλον ὅτι οὐ σχ. B, ἔμοιγ’ οὐ δὴ τι οὐν ἐστι σχ. L || 8 λάβοιμι Mai, ἀλλ’ L || 〈ἄν〉 inseruit Gros e Zonara, μὲντᾶν Herwerden || 31, 3 δῶρον L, corr. Mai

εἶ τοίνυν ἴσθ’ ὅτι ἐγὼ μὲν καὶ πάνυ πολλὰ ἔχω καὶ οὐδὲν δέομαι πλειόνων· ἀρκεῖ γάρ μοι τὰ ὄντα, καὶ οὐδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῶ· σὺ δ’ εἰ καὶ σφόδρα πλουτεῖν νομίζεις, ἐν πενία μυρία καθέστηκας· οὐ γὰρ ἂν οὔτε τὴν Ἡπειρον οὔτε τᾶλλα, ὅσα κέκτησαι, καταλιπὼν δεῦρο ἐπεραιώθης, εἴγε ἐκείνοις τε ἠροκοῦ καὶ μὴ πλειόνων ὠρέγῃ. ὅταν γὰρ τις τοῦτο πάσῃ καὶ 32 μηδένα ὄρον τῆς ἀπληστίας ποιῆται, πτωχότατός ἐστι· διὰ τί; ὅτι πᾶν τὸ μὴ ὑπάρχον αὐτῷ ὡς καὶ ἀναγκαῖον ποθεῖ, καθάπερ ἄνευ ἐκείνου μὴ δυνάμενος ζῆσαι. ὥστ’ ἐγῶγε ἠδέως ἂν σοι, ἐπειδὴ καὶ φίλος μοι φῆς εἶναι, ἐκ τοῦ ἔμαντοῦ τι πλούτου χαρισαίμην· πολλῷ γὰρ τοι καὶ ἀσφαλέστερος καὶ ἀθανατώτερός ἐστι τοῦ σοῦ, καὶ οὔτε τις αὐτῷ φθονεῖ οὔτε τις ἐπιβουλεύει, οὐ δῆμος, οὐ τύραννος· καὶ τὸ μέγιστον, ὅσα τις ἂν αὐτοῦ πλείοσι μεταδιδῷ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ 33 μείζον αὔξεται. τίς οὖν οὗτός ἐστιν; τὸ τοῖς ὑπάρ-

33 χουσί τινι ὡς καὶ παμπληθέσιν οὖσιν ἠδέως χρῆσθαι, τὸ τῶν ἀλλοτρίων ὡς καὶ μέγα τι κακὸν ἐχόντων ἀπέχεσθαι, τὸ μηδένα ἀδικεῖν, τὸ πολλοὺς εὐεργετεῖν, ἄλλα μυρία, ἃ σχολὴν ἂν τις ἄγων εἴποι. ὡς ἐγῶγε βουλοίμην ἄν, εἴπερ που πάντως ἀναγκαῖον εἶη θάτε-

[Zonaras 8, 4 — vol. II, p. 183, 24 sqq.]

χρηστός, πῶς με λαβεῖν αὐτὰ κελεύεις; ἴσθι γοῦν, ὡς ἐγὼ καὶ πάνυ πολλὰ ἔχω τοῖς παροῦσιν ἀρκούμενος καὶ πλειόνων οὐ δέομαι· σὺ δ’ εἰ καὶ σφόδρα πλουτεῖς, ἐν πενία μυρία καθέστηκας. οὐ γὰρ ἂν οὔτε τὴν Ἡπειρον οὔτε τὰ ἄλλα, ἃ ἔχεις, καταλιπὼν δεῦρο ἐπεραιώθης, εἴ γε ἐκείνοις ἠροκοῦ καὶ μὴ πλειόνων ὠρέγῃ.”

31, 9 τᾶλλα Herwerden, ἄλλα L || 32, 5 ὥστ’ D, ὡς L
9*

ρον αὐτῶν παθεῖν, βιασθεῖς ἢ μᾶλλον ἢ φενακισθεῖς ἀπολέσθαι· τὸ μὲν γὰρ τῆς τύχης ἀξιώσει φιλεῖ τισι συμβαίνειν, τὸ δὲ ἕκ τε ἀνοίας καὶ ἐξ αἰσχροκερδεῖας
 34 πολλῆς, ὡσθ' αἰσθητέρον εἶναι [τι] τῆ τοῦ ὀθνεῖον πλεονεξία μᾶλλον ἢ τῆ ἑαυτοῦ κακία σφαλῆναι· ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ τὸ σῶμά τινος ἡττᾶται, ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἡ ψυχὴ προσδιαφθείρεται· . . . , ἐνταῦθα δ' αὐτοέντης τρόπον τινὰ αὐτὸς τις ἑαυτοῦ γίγνεται, ὅτι ὁ τὴν ψυχὴν ἄπαξ τὴν ἑαυτοῦ τὸ μὴ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι διδάξας ἀόριστον τὴν τῆς πλεονεξίας ἐπιθυμίαν λαμβάνει. M p.174 et § 31, ἐλλόγιμον — κρίνεις ἕξιον — κελεύεις p. 538. Zonar. 8, 4 (vol. II, p. 183, 10—30).

[Zonaras 8, 4 — vol. II, p. 183, 31 sqq.]

τούτων οὕτω λεχθέντων οἱ πρέσβεις τοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες ἀπήεσαν. καὶ ὁ Πύρρος τὸν Κινέαν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλε μετὰ χρυσοῖον πολλοῦ καὶ κόσμου γυναικείου παντοδαποῦ, ἵνα εἰ καὶ τινες τῶν ἀνδρῶν ἀντίσχοιεν, ἀλλ' αἱ γυναῖκες αὐτῶν τοῖς κόσμοις ἀναπεισθεῖσαι κἀκείνους συνδιαφείρωσιν. ἔλθων δὲ πρὸς τὴν πόλιν ὁ Κινέας οὐ προσήει τῇ γερουσίᾳ, ἀλλὰ διῆγεν ἄλλοτε ἄλλην αἰτίαν ση-
 πτόμενος. περιφοιτῶν δὲ καὶ τὰς τῶν δυνατῶν οἰκίας λό-
 γοις τε σφᾶς καὶ δῶροις ὑπήγετο· καὶ ἐπειδὴ πολλοὺς ὤκει-
 ὠσατο, εἰσῆλθεν εἰς τὸ συνέδριον καὶ εἶπεν ὡς "Πύρρος ὁ βασιλεὺς ἀπολογεῖται, ὅτι οὐχ ὡς πολεμήσων ὑμῖν ἦκεν, ἀλλ' ὡς καταλλάξων Ταραντίνους αὐτὸν ἱκετεύοντας· ἀμέλει καὶ τοὺς ἀλόντας ὑμῶν λύτρων ἀφῆκεν ἄτερον καὶ δυνάμενος πορθῆσαι τὴν χώραν καὶ τῇ πόλει προσβαλεῖν ἀξιοῖ τοῖς φίλοις καὶ τοῖς συμμάχοις ὑμῶν ἐγγραφῆναι πολλὰ μὲν ὠφελήσεσθαι ἀφ' ὑμῶν ἐλπίζων, πλείω δ' ἔτι καὶ μείζω εὐεργετήσων ὑμᾶς."

33, 8 ἀπολέσθαι B, ἀπολείσθαι L || 34, 1 [τι] expunxit B || ὀθνεῖον Naber, θεῖον L

καὶ προθυμώτατα ἐς τοὺς καταλόγους ἀπήντησαν, 35
 τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἐλλιπὲς ἀνάστασιν τῆς πατρι-
 δος [εἶναι] νομίζοντες ἔσεσθαι. M p. 176.

[Zonaras 8, 4 sq. — vol. II, p. 184, 18 sqq.]

ἐπὶ τούτοις οἱ πλείους τῶν βουλευτῶν ἠρέσκοντο διὰ τὰ δῶρα καὶ διὰ τοὺς αἰχμαλώτους· οὐ μέντοι καὶ ἀπεκρίναντο, ἀλλ' ἐσκόπουν ἔτι πλείους ἡμέρας, ὅ,τι χρηρᾶσαι. καὶ πολλὰ μὲν ἐλέγετο, ἐπεκράτει δὲ ὅμως σπείσασθαι. μαθὼν δὲ τοῦτο Ἀππίος ὁ τυφλὸς ἐκομίσθη ἐπὶ τὸ βουλευτήριον (ὑπὸ γὰρ τοῦ γήραος καὶ τοῦ πάθους οἰκουρῶν ἦν) καὶ εἶπε μὴ συμφέρειν τὰς πρὸς τὸν Πύρρον συμβάσεις τῇ πολιτείᾳ, παρῆγεσε δὲ καὶ αὐτίκα τὸν Κινέαν ἐξελάσαι τῆς πόλεως καὶ δι' αὐτοῦ δηλώσαι τῷ Πύρρῳ οἰκαδε ἀναχωρήσαντα ἐκείθεν ἐπιτηρηκεύεσθαι περὶ εἰρήνης αὐτοῖς ἢ καὶ περὶ ἐτέρον, ὅτου δέοιτο. ταῦτα ὁ Ἀππίος συνεβούλευσεν· ἢ δὲ γερουσία οὐκέτι ἐμέλλησεν, ἀλλ' εὐθὺς δημοθυμαδὸν ἐψηφίσαντο αὐθη-
 μερὸν τὸν Κινέαν ἕξω τῶν ὄρων ἐπέμψαι καὶ τῷ Πύρρῳ πόλεμον ἀκήρυκτον, ἕως ἂν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ διάγη, ποιήσασθαι. τοῖς δ' αἰχμαλώτοις ἀτιμίαν τινὰ ἐν ταῖς στρατείαις ἐπέθε-
 σαν καὶ οὔτε πρὸς τὸν Πύρρον αὐτοῖς ἔτι ἐχρήσαντο οὔτ' ἄλλοσέ ποι ἀθρόοις, ἵνα μὴ τι ὁμοῦ ὄντες νεωτερίσωσιν, ἀλλ' ἄλλους ἄλλη φρουρήσοντας ἐπέμψαν.

5. ἐν μὲν οὖν τῷ χειμῶνι παρεσκευάζοντο ἄμφω, ἕαρος ^{a.u.} 475
 δ' ἤδη ἐφεισθηκότος ὁ Πύρρος εἰς τὴν Ἀπουλίαν ἐνέβαλε ⁽²⁷⁹⁾
 καὶ πολλὰ μὲν βία, πολλὰ δὲ ὁμολογία προσηπορήσατο, μέ-
 χρις οὐ Ῥωμαῖοι πρὸς Ἀσκούλῳ πόλει ὄντι αὐτῷ ἐπελθόντες ἀντιστρατοπεδεύσαντο. ἐπὶ πλείους δ' ἡμέρας διέτριψαν ἀκνοῦντες ἀλλήλους· οἱ μὲν γὰρ Ῥωμαῖοι τοὺς προνεμικῶ-
 τας οὐκ ἐθάρρουν, οἱ δὲ ὡς ἀπονενομημένους ἐδεδίσαν τοὺς Ῥωμαίους. κἀν τούτῳ λογοποιούντων τινῶν, ὅτι ὁ Δέκιος ἐπιδοῦνα ἑαυτὸν κατὰ τὸν πατέρα καὶ τὸν πάππον ἐτοιμά-
 ζοιτο καὶ τοὺς τοῦ Πύρρου δεινῶς ἐκφοβούντων, ὡς ἐκ τοῦ θανεῖν ἐκείνον πάντως ἀπολουμένους, συνήγαγε τοὺς στρα-
 τιώτας ὁ Πύρρος καὶ διειλέχθη περὶ τούτου συμβουλευῶν

35, 3 [εἶναι] delevit Mai

36 τοιαύτη μὲν ἢ τοῦ λόγου φύσις ἐστὶ καὶ τοσαύτην ἰσχὺν ἔχει, ὥστε καὶ ἐκείνους ὑπ' αὐτοῦ τότε μεταβαλεῖν καὶ ἐς ἀντίπαλον καὶ μῖσος καὶ θάρσος τοῦ τε δέους τοῦ Πύρρου καὶ τῆς ἐκ τῶν δώρων αὐτοῦ ἀλοιώσεως περιστῆναι. M ib.

37 ὅτι πᾶν τὸ τῆ γνώμη παρὰ δόξαν ταπεινωθὲν καὶ τῆς δόξης ὑποδίδωσιν. M p. 177.

38 ὅτι τῷ Δεκίῳ ὁ Πύρρος προσπέμφας οὔτε προχωρήσειν οἱ τοῦτο πρᾶξαι ἐθέλησαντι ἔφη [τοῦτ' ἐστὶ τὸ μὴ συλληφθέντα ἀποκτανθῆναι] καὶ ζωορηθέντα κακῶς αὐτὸν ἀπολεῖσθαι ἐπηκέλλησεν. οἱ δὲ ὕπατοι πρὸς ταῦτα ἀπεκρίναντο μηδενὸς τοιούτου ἔργου σφᾶς δεῖσθαι· πάντως γὰρ αὐτοῦ καὶ ἄλλως κρατήσειν. M ib. Zonar. 8, 5 (vol. II, p. 185, 30—186, 4).

[Zonaras 8, 5 — vol. II, p. 185, 20 sqq.]

μητ' ἀθυμεῖν μητ' ἐκπλήττεσθαι τοιούτοις λόγοις· μήτε γὰρ ἓνα ἄνθρωπον δύνασθαι θνήσκοντα πολλοὺς καταγωνίσασθαι μητ' ἐπρόδῃν ἢ μαγγανείαν τινὰ κρείττω τῶν ὄπλων καὶ τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι. ταῦτ' εἰπὼν καὶ λογισμοῖς ἐπικρατύνας τοὺς λόγους ὁ Πύρρος τὸ οἰκεῖον ἐθάρασνε στρατεύματα. καὶ πολυπραγμονήσας τὴν στολήν, ἣ ἔχρησαντο οἱ Δέκιοι ἐπιιδόντες ἑαυτούς, παρήγγειλε τοῖς οἰκείοις, ἂν τινα οὕτως ἐσκευασμένον ἴδωσι, μὴ κτείνειν αὐτόν, ἀλλὰ ζῶν συλλαβεῖν. τῷ δὲ Δεκίῳ πέμφας ἔφη οὔτε προχωρήσειν αὐτῷ τοῦτο πρᾶξαι θελήσαντι καὶ ζωορηθέντα κακῶς ἀπολεῖσθαι ἠπέκλλησε. πρὸς ἅπερ οἱ ὕπατοι ἀπεκρίναντο μηδενὸς τοιούτου ἔργου σφᾶς δεῖσθαι· πάντως γὰρ αὐτοῦ καὶ ἄλλως κρατήσειν. ποταμοῦ δὲ διὰ μέσου τῶν στρατοπέδων οὐκ εὐδιαβάτου ζέοντος ἤροντο, πότερον αὐτὸς περαιοθῆναι βούλεται ἀδεῶς αὐτῶν ἀναχωρησάντων ἢ ἐκείνοις ἐπιτρέψαι τοῦτο ποιῆσαι, ἢ ἐξ ἀντι-

36, 5 περιστῆναι B, ἀντιστῆναι L || 38, 2 [τοῦτ' — ἀποκτανθῆναι] seclisus Gros

[Zonaras 8, 5 — vol. II, p. 186, 8 sqq.]

πάλου μάχης ἀκεραίων τῶν δυνάμεων εἰς χεῖρας ἐλθουσῶν ὁ τῆς ἀνδρείας ἔλεγχος γένοιτο ἀκριβής. οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι πρὸς κατάπληξιν τὸν λόγον ἐποίησαν, ὁ δὲ Πύρρος αὐτοῖς ἔφηκε διαβῆναι τὸν ποταμὸν μέγα φρονῶν ἐπὶ τοῖς ἐλέφασιν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰ τε ἄλλα παρεσκευάσαντο καὶ πρὸς τοὺς ἐλέφαντας κεφαλὰς ἐφ' ἀμαξῶν σεσιδηρωμένας καὶ πανταχόθεν προεχούσας ἠτοίμασαν, ἵνα τοξεύοντες ἀπ' αὐτῶν ἄλλα τε καὶ πῦρ ἐμποδῶν σφίσι γίνωνται. προσμύζαντες δὲ χρόνῳ μὲν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Ἕλληνας, ἐώσαντο δ' οὖν, μέχρις ὃ Πύρρος τοῖς ἐλέφασιν οὐ κατὰ τὰς ἀμάξας, ἀλλ' ἐπὶ θάτερα προσβοηθήσας αὐτοῖς τὴν ἵππων σφῶν καὶ πρὶν προσμύζει φόβῳ τῶν θηρίων ἐτρέψατο. τῷ μέντοι πεζῷ οὐδὲν μέγα ἐλυμήνατο. κἂν τούτῳ τῶν Ἀπουλίων τινὲς ἐπὶ τὸ τῶν Ἑπειρωτῶν ὠρμηκότες στρατόπεδον τῆς νίκης αἴτιοι τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένοντο. τινὰς γὰρ τῶν μαχομένων ἐπ' αὐτοὺς τοῦ Πύρρου πέμφαντος πάντες οἱ λοιποὶ ἐταράχθησαν καὶ τὰς τε σκηνὰς ἐαλωκέναι καὶ ἐκείνους φεύγειν ὑποτοπήσαντες ἐνέδοσαν· καὶ συχνοὶ αὐτῶν ἔπεσον, ὃ τε Πύρρος καὶ ἄλλοι τῶν ἐν τέλει πολλοὶ ἐτρώθησαν, καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τε τὴν τῆς τροφῆς καὶ τὴν τῶν ἐπιτηδείων πρὸς ἄνεσιν ἀπορίαν σφόδρα ἐκαπόθησαν. ὅθεν ἀπήρην εἰς Τάραντα, πρὶν τοὺς Ῥωμαίους αἰσθέσθαι. οἱ δ' ὕπατοι διέβησαν μὲν τὸν ποταμὸν ἐπὶ μάχῃ, ὡς δὲ πάντας ἐσκευάσθαι ἐπύθοντο, εἰς τὰς οἰκείας ἀνεχώρησαν πόλεις· ἐπιδιῶξαι γὰρ διὰ τοὺς σφετέρους τραυματίας οὐκ ἠδυνήθησαν. εἶτα οἱ μὲν εἰς τὴν Ἀπουλίαν ἐχέμασαν, ὁ δὲ Πύρρος τᾶλλα τε ἠτοιμάζετο καὶ οἰκοθεν στρατιώτας καὶ χρήματα μετεπέμψατο. μαθὼν δὲ τὸν Φαβρίκιον καὶ τὸν Πάππον ὑπάτους ἠρημένους καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον ἀφικμένους οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μεμένηκε γνώμης.

ἤδη δὲ τῶν ῥηθέντων ὑπάτων ἐν τῷ στρατεύματι ὄντων Νικίας τις τῶν Πύρρου πιστῶν δοκούντων ἦλθε πρὸς τὸν Φαβρίκιον καὶ ὑπέσχετο αὐτῷ τὸν Πύρρον δολοφονήσειν. δυσχεράνας οὖν ἐπὶ τούτῳ ἐκείνος (ἀρετῇ γὰρ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἡξίον τῶν πολεμίων κρατεῖν ὡς ὁ Κάμιλλος) κατεμήνυσε τῷ Πύρρῳ τὸ ἐπιβούλευμα· καὶ οὕτως αὐτὸν ἐκ τούτου κατέπληξεν, ὥστε καὶ τοὺς ἐαλωκότας τῶν Ῥωμαίων

39 οὐθ' ὅπως τὸν ἕτερον αὐτῶν πρότερον οὐθ' ὅπως
^{a. n.} ἀμφοτέρους ἕμα ἀμύναιτο, ἔσχεν καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ ἦν.
 476 τὸ τε γὰρ διελεῖν τὸ στρατεύμα ἔλαττον ὢν τῶν ἐναν-
 τίων ἐδεδίει καὶ τὸ τῷ ἑτέρῳ τὴν χώραν ἀδεῶς κακοῦν
 ἀφείναι δεινὸν ἐποιεῖτο. M p. 177.

40 ἐπεὶ μέντοι ἄλλως τε δι' ἀκριβείας αὐτοὺς ἐποιεῖτο,
^{a. n.} μείζον μέρος ἐς ἀσφάλειαν τοῦ μηδ' <ἂν> ἐπιθυμῆσαι
 477 τινὰ κακῶς αὐτὸν δρᾶσαι τῷ μηδ' ἂν ἐθελήσῃ <δύνα-
 (277) σθαι> νέμων, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν ἐν τέλει καὶ
 τοὺς ἐπικαλεσαμένους αὐτόν, τὸ μὲν τι βαρυνόμενός
 σφισιν, ὅτι ὑπ' αὐτῶν ἐν κράτει τῆς πόλεως γερονέναι
 ἐλέγετο, τὸ δὲ καὶ προσυποπτεύων σφᾶς, μὴ ὥσπερ

[Zonaras 8, 5 — vol. II, p. 187, 11 sqq.]⁴

προῖκα αὐθις ἀφείναι καὶ πρέσβεις πάλιν ὑπὲρ εἰρήνης ἀπο-
 στείλαι. ἐπεὶ δὲ οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τῆς εἰρήνης οὐδὲν ἀπεκρί-
 ναντο, ἀλλὰ καὶ τότε ἀπᾶραι τῆς Ἰταλίας ἐκέλευον καὶ οὕτως
 αὐτοῖς διακηρυκτέσθαι καὶ τὰς συμμαχίδας αὐτῶ πόλεις κατ-
^{fr.} 40, 39 ἔτρεχόν τε καὶ ἤρουν, ἐν ἀμηχανίᾳ ἐγένετο, πρὶν δὲ Συ-
 ρακουσίων τινὲς (ἐτύγχανον δὲ ἐξ οὗ Ἀγαθοκλῆς ἐτελεύτησε
 στασιάζοντες) ἐπεκατέσαντο αὐτὸν παραδιδόντες οἱ καὶ ἐαν-
 τοὺς καὶ τὴν πόλιν. ἀναπνεύσας γὰρ ἐπὶ τούτῳ καὶ προσ-
 ελπίσας πᾶσαν τὴν Σικελίαν καταστρέψασθαι τὸν μὲν Μί-
 λωνα ἐν Ἰταλίᾳ κατέλιπεν ἐν φυλακῇ τὸν τε Τάραντα καὶ
 τὰ ἄλλα ποιησόμενον, αὐτὸς δὲ ὡς διὰ βραχείας ἐπανήξων
 ἀπέπλευσε. καὶ τῶν Συρακουσίων δεξαμένων αὐτὸν καὶ
 πάντα αὐτῷ ἀναθεμένων μέγας ἐν βραχεῖ αὐθις ἐγένετο,
 ὥστε τοὺς Καρχηδονίους φοβηθέντας μισθοφόρους ἐκ τῆς
^{fr.} 40, 40 Ἰταλίας προσλαβεῖν. ἀλλὰ ταχὺ πρὸς τοῦναντίον αὐτῷ περι-
 ἔστη τὰ πράγματα τῷ πολλοῦς τῶν ἐν τέλει τοὺς

40, 2 <ἂν> inser. B || 3 τῷ B, τὸ L || <δύνασθαι> ins. Gros ||
 7 τὸ δὲ καὶ προσυποπτεύων σφᾶς] ὑποπτεύω αἰτιατικῇ, Δίων
 δεκάτῳ βιβλίῳ "οὗτοι δὲ καὶ προσυποπτεύουσιν ὑμᾶς". Bekk.
 Anecd. p. 177, 28, sed alium spectans locum

αὐτῷ, οὕτω καὶ ἄλλῳ τινὶ προσχωρήσωσιν, ἐξήλασε καὶ
 διέφθειρεν, ... M p. 178. Zonar. 8, 5 (vol. II, p. 188,
 6 sq.).

[Zonaras 8, 5 — vol. II, p. 188, 7 sqq.]

μὲν ἐξελάσαι, τοὺς δὲ διαφθεῖραι ὑποπτευομένους
 αὐτῷ. οἱ γὰρ Καρχηδόνιοι ἰδόντες αὐτὸν μήτε ταῖς οἰκεί-
 ας δυνάμειν ἐρωμένον μήτε τοὺς ἐπιχωρίους δι' εὐνοίας
 ἔχοντα τοῦ πολέμου προθύμως ἀντελάβοντο καὶ τοὺς ἐκ-
 πλιπτοντας τῶν Συρακουσίων δεχόμενοι δεινὰ αὐτὸν εἰργά-
 σαντο, ὥστε μὴ τὰς Συρακούσας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν Σι-
 κελίαν καταλιπεῖν.

6. οἱ Ῥωμαῖοι δὲ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ πυθόμενοι ἀνε-
^{a. n.} 477 θάρσησαν καὶ πρὸς ἄμυναν τῶν ἐπικαλεσαμένων αὐτὸν ἐτρέ-
 (277) πησαν. καὶ τοὺς Ταραντίνους εἰς ἄλλον καιρὸν ὑπερθέμενοι
 εἰσέβαλον εἰς τὸ Σάνιον μετὰ ὑπάτων τοῦ Ρουφίνου καὶ
 τοῦ Ἰουνίου καὶ τὴν τε χώραν ἐπόρθον καὶ τείχη τινὰ
 ἐκλειψθέντα ἔλαβον. οἱ γὰρ Σαννίται εἰς τὰ ὄρη τὰ Κρα-
 νιτὰ λεγόμενα, ὅτι κρανίαν πολλὴν ἔχουσι, τὰ τε φίλιτατα
 καὶ τὰ τιμιώτατα ἀνεκόμισαν. καταφρονήσαντες οὖν οἱ Ῥω-
 μαῖοι εἰς τὰ εἰρημένα ὄρη ἀναβῆναι ἐτόλμησαν. λασίων οὖν
 αὐτῶν καὶ δυσπροσβάτων ὄντων πολλοὶ μὲν ἀπέθανον, πολ-
 λοι δὲ καὶ ἔαλωσαν.

οἱ δ' ὕπατοι οὐκέτι κοινῇ τὸν πόλεμον ἐποίησαντο ἄλ-
 λήλους αἰτιώμενοι διὰ τὸ ἀτύχημα, ἀλλ' Ἰούνιος μὲν ἐδῆγον
 μέρος τι τῆς Σαννιτίδος, Ρουφίνος δὲ Λευκανοῖς καὶ Βρετ-
 τίοις ἐλυμήνατο. καὶ ἐπὶ Κρότωνα ὄρησεν ἀποστάνα Ῥω-
 μαίων, μεταπεμφαμένων αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων, φθασάντων
 δὲ τῶν λοιπῶν ἐπαγαγέσθαι παρὰ τοῦ Μίλωνος φρουράν,
 ἧς ἤρχε Νικόμαχος. ἀγνοήσας οὖν τοῦτο καὶ ἀμελῶς τοῖς
 τείχεσι προσιῶν ὡς πρὸς φίλους ἔπταισεν ἐξαίφνης ἐπεκ-
 δραμόντων αὐτῷ. εἰτά τι ἐπινοήσας στρατήγημα τὴν πόλιν
 εἶλε· δύο γὰρ ἄνδρας αἰχμαλώτους ψευδαντομολοῦς εἰς τὸν
 Κρότωνα ἐπέμψε, τὸν μὲν εὐθὺς λέγοντα, ὅτι ἀπεγνωκῶς
 τὴν ἄλωσιν αὐτῶν ἐς τὴν Λοκρίδα προδιδομένην αὐτῷ μέλλει
 ἀπαίρειν, τὸν δ' ἕτερον μετὰ τοῦτο, ὡς ἐν ὁδῷ ἔστι, διαβε-
 βαίουμενον. καὶ γὰρ ἵνα πίστιν ὁ λόγος ἔχη, ἀνεσκενάσατο

41 ὅτι τῷ Πύρρῳ ὡς οὐδὲν οἱ σύμμαχοι συντελέσαι
 ἄβούλονται, ἐτράπετο πρὸς τοὺς θησαυροὺς τῆς Φερρε-
 479 φάττης δόξαν πλοῦτου μεγάλην ἔχοντας καὶ αὐτοὺς
 (276) συλήσας ἐς τὸν Τάραντα τὰ σῦλα ἐπὶ νεῶν ἐπεμψε.
 καὶ οἱ τε ἄνθρωποι ὀλίγον πάντες ὑπὸ χεიმῶνος ἐφθά-
 ρησαν, καὶ τὰ χρήματα τὰ τε ἀναθήματα ἐς τὴν γῆν
 ἐξέπεσαν. V p. 590.

[Zonaras 8, 6 — vol. II, p. 189, 12 sqq.]

καὶ προσεποιεῖτο ἐπιέσθαι. ὁ οὖν Νικόμαχος πιστεύσας
 τούτοις (καὶ οἱ κατάσκοποι γὰρ τὰ αὐτὰ ἀνήγγελλον) τὸν
 Κρότανα λιπὼν ἐς τοὺς Λοκροὺς ἀπῆει σπουδῇ δι' ἐπιτο-
 ματέρως ὁδοῦ. καὶ ἐν τῇ Λοκρίδι γενομένου αὐτοῦ ὁ 'Ρου-
 φίνος ὑπέστρεψε πρὸς τὸν Κρότανα καὶ λαθὼν διὰ τε τὸ
 ἀπροσδόκητον καὶ δι' ὁμίλην τότε συμβᾶσαν εἶλε τὴν πόλιν.
 μαθὼν δὲ τοῦτο Νικόμαχος ἀπῆει εἰς Τάραντα· καὶ ἐν ὁδῷ
 τῷ 'Ρουφίνῳ περιπεσὼν πολλοὺς ἀπέβαλε. καὶ οἱ Λοκροὶ
 τοῖς 'Ρωμαίοις προσεχώρησαν.

478 τῷ δ' ἐξῆς ἔτε. 'Ρωμαῖοι ἐστράτευσαν ἐς τὸ Σανῦνιον καὶ
 (276) ἐς Λευκανίδα καὶ Βοεττίους ἐπολέμησαν. ὁ δὲ Πύρρος τῆς
 Σικελίας ἐπιπεσὼν καὶ ἐπανελθὼν ἤδη δεινῶς αὐτοὺς ἐλύπει
 καὶ τοὺς μὲν Λοκροὺς ἐκομίσαστο (τὴν γὰρ φρουρὰν τῶν
 'Ρωμαίων ἀποκτείναντες μετέστησαν), ἐπὶ δὲ τὸ 'Ρήγιον στρα-
 τεύσας ἀπεκρούσθη καὶ αὐτὸς ἐτρώθη καὶ πλείστους ἀπέβαλε.
 μεταστὰς δὲ εἰς τὴν Λοκρίδα καὶ τῶν αὐτῷ ἐναντία φρο-
 νησάντων δικαιοῶσας τινὰς παρὰ τῶν λοιπῶν οἴτου καὶ χρή-
 ματα ἔλαβε καὶ εἰς Τάραντα ἀνεκομίσθη. κακῶς δὲ πά-
 σχοντες ὑπὸ 'Ρωμαίων οἱ Σανῦνται ἐξαναστῆναι αὐτὸν ἐποί-
 479 ησαν. ἐλθὼν δὲ εἰς ἐπικουρίαν αὐτῶν ἐτράπη. τρωθέντος
 (276) γὰρ πάλου ἐλέφαντος καὶ ἀποσεισαμένου τοὺς ἀναβάτας
 περιπλανωμένου τε κατὰ ζήτησιν τῆς μητρὸς κἀκείνης ἐπὶ
 τούτῳ ταραχθείσης καὶ τῶν ἄλλων ἐλεφάντων θορυβηθέντων
 φύρδην ἀνεμίχθησαν ἅπαντα. τέλος δὲ οἱ 'Ρωμαῖοι ἐπεκρά-
 τησαν συγχοὺς ἀποκτείναντες καὶ ὀκτὼ ἐλόντες ἐλέφαντας

ὅτι τοῦ Πύρρου ἐκεῖνο δὴ πάντες ἐθαύμαζον, ὅτι 42
 νεανίσκων τινῶν ἐν συμποσίῳ σκωψάντων αὐτὸν τὰ
 μὲν πρῶτα ἐξελέγξει σφᾶς ἠθέλησεν, ὅπως τιμωρήση-
 ται, ἔπειτ' εἰπόντων αὐτῶν, ὅτι πολὺ πλείω καὶ χαλε-
 πότερα ἂν εἰρήκειμεν, εἰ μήπερ ὁ οἶνος ἡμᾶς ἐπελε-
 λοίπει, ἐγέλασε καὶ ἀφῆκεν αὐτούς. M ib. Zonar. 8, 6
 (vol. II, p. 190, 16—21).

[Zonaras 8, 6 — vol. II, p. 190, 9 sqq.]

καὶ τὸ χεράκιμα κατέσχον αὐτῶν. ὁ δὲ Πύρρος σὺν ὀλί-
 γοις ἠπεύσει διέφυγεν εἰς τὸν Τάραντα, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν
 'Ηπειρον ἀπέπλευσεν ὡς αὐθις ἐπανήξων τὸν Μίλιωνα μετὰ
 φρουρᾶς εἰς Τάραντα καταλείψας, δοὺς αὐτοῖς δίφρον ἱμά-
 σιν ἐκ τοῦ δέρματος τοῦ Νικίου ἐνδεδεμένον, ὃν ἐπὶ τῇ
 προδοσίᾳ ἀπέκτεινεν. τὸν μὲν οὖν Νικίαν οὕτως ἐτιμωρή-
 σατο, νεανίσκους δὲ τινὰς ἐν συμποσίῳ σκώψαντας 40, 42
 αὐτὸν τιμωρήσασθαι ἔμελλεν, ἐρωτήσας δ' αὐτούς,
 διὰ τί ἔσκωπτον, ἐπεὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι "πολὺ πλείω
 καὶ χαλεπότερα εἰρήκειμεν ἂν, εἰ μὴ ὁ οἶνος ἡμᾶς
 ἐπιλέλοιπε," γελᾶσας ἀφῆκεν αὐτούς.

Πύρρος μὲν οὖν ἐπιφανέστατος ἐν στρατηγοῖς γενόμενος
 καὶ φόβον πολλὸν τοῖς 'Ρωμαίοις ἐμβάλων καὶ πέμπτῳ ἔτει
 τὴν 'Ἰταλίαν λιπὼν καὶ ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα στρατεύσας οὐ πολλῷ
 ὕστερον ἐν 'Αργεῖ ἀπέθανε. γυνὴ γάρ τις, ὡς λόγος ἔχει,
 παρίοντα αὐτὸν ἰδεῖν ἀπὸ τοῦ τέγους ἐπιθυμήσασα ἐσφάλῃ
 καὶ ἐμπροσθεῖσα διέφθειρεν αὐτόν. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἔτει ὁ τε
 Φαβρίκιος καὶ ὁ Πάππος ἐτιμήτευσαν καὶ ἄλλους τε τῶν
 ἠπείων ἀπήλειψαν καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ τὸν 'Ρουφίνον
 καίπερ δικτατωροῦσαντα καὶ δις ὑπατεύσαντα. αἴτιον δ' ὅτι
 σκευὴ ἀργυρᾶ λιτρῶν δέκα εἶχεν· οὕτως οἱ 'Ρωμαῖοι πενίαν
 οὐ τὸ μὴ πολλὰ κεντῆσθαι, ἀλλὰ τὸ πολλῶν δεῖσθαι εἶναι
 ἐνόμιζον. καὶ διὰ τοῦτο τοῖς τε ἄρχουσι τοῖς ἐκδημοῦσι καὶ
 τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ τι πρᾶγμα τῇ πόλει διαφέρων ἐξιοῦσι
 τὰ τε ἄλλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ δακτύλιος ἐκ τοῦ δημοσίου
 ἐδίδοτο.

41 ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς, ὁ φι-
^{a. u.} λάδελφος ἐπικληθεὶς, ὡς τὸν τε Πύρρον κακῶς ἀπηλ-
 481
 (273) λαχότα καὶ τοὺς Ῥωμαίους ἀξιομένους ἔμαθε, δῶρά
 τε αὐτοῖς ἔπεμψε καὶ ὁμολογίαν ἐποιήσατο. οἱ οὖν
 Ῥωμαῖοι ἤσθέντες, ὅτι καίτοι διὰ πλείστου ὦν περὶ
 πολλοῦ σφᾶς ἐπεποίητο, πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἀνταπέ-
 στειλαν. ἐπειδὴ τε ἐκεῖνοι δῶρα παρ' αὐτοῦ μεγαλο-
 πρεπῆ λαβόντες ἐς τὸ δημόσιον σφᾶς ἀπέδειξαν, οὐκ
 ἐδέξαντο αὐτά. U p. 374. Zonar. 8, 6 (vol. II, p. 191,
 14—21).

[Zonaras 8, 6 — vol. II, p. 191, 7 sqq.]

τῶν Ταραντίνων δέ τινες κακωθέντες ὑπὸ τοῦ Μίλωνος
 ἐπέθεντο αὐτῷ Νίκωνα προστησάμενοι. ὡς δ' οὐδὲν ἤνυ-
 σαν, τείχος τι τῆς σφετέρας χώρας κατέσχον κἀκείθεν ὁρ-
 μώμενοι τῷ Μίλωνι ἐπήσαν. ἐπεὶ δὲ ἤσθοντο τοὺς Ῥω-
 μαίους πολεμῆσαι σφίσι βουλομένους, πρέσβεις εἰς τὴν Ῥώ-
 μιν ἔστειλαν καὶ εἰρήνης ἔτηγον.

fr. 41 καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Φιλάδελφος, ὁ τῆς Αἰγύπτου
^{a. u.} βασιλεύς, τὸν τε Πύρρον κακῶς ἀπηλλαχότα μαθὼν
 481
 (273) καὶ τοὺς Ῥωμαίους ἀξιομένους δῶρά τε αὐτοῖς
 ἔπεμψε καὶ ὁμολογίαν ἐποιήσατο. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 ἐπὶ τούτῳ ἤσθέντες πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἀνταπέ-
 στειλαν· οὐ μεγαλοπρεπῆ δῶρα παρ' ἐκείνου λαβόν-
 τες εἰς τὸ δημόσιον ταῦτα εἰσήγον. ἡ δὲ βουλή οὐ
 προσήκατο, ἀλλ' εἴασεν αὐτοὺς ταῦτα ἔχειν.

^{a. u.} 482
 (272) μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς τε Σαννίτας διὰ Καρουίλιον ὑπέτα-
 ξαν καὶ Λευκιανῶν καὶ Βρεττίων διὰ Παπειρίον ἐκράτησαν.
 καὶ τοὺς Ταραντίνους ὁ αὐτὸς Παπειρίος ἐχειρώσατο. ἀγρό-
 μενοι γὰρ τῷ Μίλωνι καὶ πρὸς τῶν σφετέρων κακούμενοι
 τῶν, ὡς εἴρηται, ἐπιθεμένων τῷ Μίλωνι Καρχηδονίους ἐπ-
 εκαλέσαντο, ἐπεὶ καὶ τὸν Πύρρον τεθνάναι ἔμαθον. ὁ δὲ
 Μίλων ἐν στενῷ ἑαυτῷ τὰ πράγματα συνηγμένα ὄρων, τῶν
 Ῥωμαίων ἐκ τῆς ἡπείρου ἐφεδρευόντων, τῶν δὲ γε Καρχη-

[Zonaras 8, 6 — vol. II, p. 191, 31 sqq.]

δονίων ἐκ τῆς θαλάσσης, παρέδωκε τῷ Παπειρίῳ τὴν ἄκραν
 ἐπὶ τῷ ἀβλαβῆς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν καὶ τῶν χρημάτων
 ἀπογορησαί. ἐντεῦθεν οἱ μὲν Καρχηδόνιοι ὡς ἔσπονδοι
 τοῖς Ῥωμαίοις ἀπέπλευσαν, ἡ δὲ πόλις προσεχώρησε τῷ Πα-
 πειρίῳ· καὶ τὰ ὅπλα καὶ τὰς ναῦς αὐτῷ παρέδωκε καὶ τὰ
 τείχη καθεῖλον καὶ δασμοφορεῖν ὁμολόγησαν.

οὕτω δὲ τοὺς Ταραντίνους ὑφ' ἑαυτοῦς οἱ Ῥωμαῖοι ποιη-
 σάμενοι ἐγράποντο πρὸς τὸ Ῥήγιον, ὅτι τὸν Κρότωνα προ-
 δοσίᾳ λαβόντες τὴν τε πόλιν κατέσκαψαν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
 Ῥωμαίους διέφθειραν. τοὺς μὲν οὖν Μαμερτίνοὺς τοὺς τὴν
 Μεσσήνην ἔχοντας, οὓς συμμάχους οἱ ἐν τῷ Ῥηγίῳ προσ-
 εδέχοντο, ὁμολογίᾳ διεκρούσαντο, ἐνακοπάθησαν δὲ πολιορ-
 κοῦντες τὸ Ῥήγιον σπάνει τε τροφῆς καὶ ἄλλοις τισίν, ἕως
 Ἰέρων ἐκ Σικελίας σιτόν τε Ῥωμαίοις πέμψας καὶ στρατιώ-
 τας ἐπέρωσε σφᾶς καὶ τὴν πόλιν συνείλεν. ἢ τοῖς περι-
 οῦσι τῶν ἀρχαίων πολιτῶν ἀπεδόθη· οἱ δ' ἐπιβουλεύσαντες
 αὐτῇ ἐκολάσθησαν. ^{a. u.} 484 (270)

ὁ δὲ γε Ἰέρων οὔτε πατρόθεν ἐπιφάνειαν ἔχων τινά,
 μητρόθεν δὲ καὶ δουλείᾳ προσήκων Σικελίας ἀπάσης ἤρξε
 μικροῦ καὶ φίλος Ῥωμαίοις ἐνομίσθη καὶ σύμμαχος. οὗτος
 οὖν τῶν Συρακουσίων κρατήσας μετὰ τὴν τοῦ Πύρρου φυ-
 γὴν καὶ τοὺς Καρχηδονίους εὐλαβηθεὶς ἐγκειμένους τῇ Σι-
 κελίᾳ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέκλινε καὶ πρώτην χάριν αὐτοῖς
 τὴν εἰρημένην συμμαχίαν καὶ τὴν σιτοπομπίαν ἀπένευμε.

μετὰ ταῦτα δὲ χειμῶνος γεγονότος πολλοῦ, ὥστε τὸν Τι-
 βερῖν εἰς πολὺ τοῦ βάρους κρυσταλλωθῆναι καὶ ἀνανθῆναι
 τὰ δένδρα, οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐταλαιπώρησαν, καὶ τὰ βοσκή-
 ματα τῆς πόας ἐπιλιπούσης ἐφθάρησαν.

7. τῷ δ' ἐξῆς ἔτει Λόλιός τις ἀνὴρ Σαννίτης ὁμηρεύων ^{a. u.} 485
 ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐκδοῦς δύναμιν συνελέξατο καὶ χωρίον τι ⁽²⁶⁹⁾
 καρτερόν ἐν τῇ οἰκίᾳ καταλαβὼν ἐλήστευεν. ἐφ' ὃν Κύντιός
 τε Γάλλος καὶ Γάιος Φάβιος στρατεύσαντες αὐτὸν μὲν καὶ
 τοὺς σὺν αὐτῷ σύγκλυδας καὶ ἀόπλους τοὺς πλείονας ὄντας
 συνέσχον, χωρήσαντες δ' ἐπὶ Καρκίνους, παρ' οἷς τὴν λείαν
 ἐκείνοι ἀπετέθειντο, πράγματα ἔσχον. καὶ τέλος νυκτὸς ὑπ'
 αὐτομόλων ὑπερβάντες πῆ τοῦ τείχους ἐκινδύνευσαν ἀπο-

42 ὅτι τοιαῦτα πράττοντες οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἐπὶ μείζον
 α. u. 488 ἀεὶ αἰρόμενοι οὐδέπω ὑπερφρόνου, ἀλλὰ Κύνιον
 (266) Φάβιον βουλευτὴν Ἀπολλωνιάταις τοῖς ἐν τῷ Ἴονίῳ
 κόλπῳ ὑπὸ Κορινθίων ἀποικισθεῖσιν ἐξέδωκαν, ὅτι
 τινὰς πρέσβεις αὐτῶν ὕβρισεν. οὐ μέντοι καὶ ἐκεῖνοι
 δεινόν τι ἔδρασαν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἐπεμψαν οἰκαδε-
 V p. 590. Zonar. 8, 7 (vol. II, p. 193, 23—27).

[Zonaras 8, 7 — vol. II, p. 193, 10 sqq.]

λέσθαι διὰ σκότος, οὐχ ὡς ἀσελήνου τῆς νυκτὸς οὕσης, ἀλλ'
 ὅτι σφοδρότατα ἔνιφεν· ἐκφανείσης δὲ τῆς σελήνης ἀθρόον
 ἐκράτησαν τοῦ χωρίου.

πολλὰ δὲ χρήματα τότε τῇ Ῥώμῃ ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀρ-
 γυραῖς δραγμαῖς χρῆσασθαι.

α. u. 487
 (267) εἶτα εἰς τὴν νῦν καλουμένην Καλαβρίαν ἐστράτευσαν,
 προφάσει μὲν, ὅτι τὸν Πύρρον ὑπεδέξαντο καὶ τὴν συμμα-
 χίδα κατέτρεχον, τῇ δ' ἀληθείᾳ, ὅτι ἐβούλοντο οἰκειώσασθαι
 τὸ Βρεντέσιον, ὡς ἐλλόμενον καὶ προσβολὴν καὶ κήταρσιν
 ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος καὶ τῆς Ἑλλάδος τοιαύτην ἔχον, ὥσθ' ὑπὸ
 τοῦ αὐτοῦ πνεύματος καὶ ἐξανάγεσθαι τινὰς καὶ καταλρεῖν.
 α. u. 488
 (266) καὶ εἶλον αὐτὸ καὶ ἀποίκους ἐπεμψαν εἰς αὐτὸ τε καὶ εἰς
 ἕτερα. ταῦτα δ' ἀνύοντες καὶ ἐπὶ μείζον αἰρόμενοι οὐχ
 fr. 42 ὑπερφρόνου, ἀλλὰ Κύνιον Φάβιον βουλευτὴν
 Ἀπολλωνιάταις τοῖς ἐν τῷ Ἴονίῳ κόλπῳ ἐξέδωκαν,
 ὅτι πρέσβεις αὐτῶν ὕβρισεν. οἳ δὲ λαβόντες αὐτόν
 ἀπέπεμψαν οἰκαδε ἀπαθῆ.

α. u. 489
 (265) ἐπὶ δὲ Κύνιον Φάβιον καὶ Αἰμιλλιον ὑπάτων πρὸς Οὐολ-
 σίνιους ἐστράτευσαν ἐπ' ἐλευθερίᾳ αὐτῶν· ἔνσπονδοὶ γὰρ
 ἦσαν αὐτοῖς. οἱ ἀρχαιότατοι Τυρσηνῶν ὄντες ἰσχύν τε περι-
 ποιήσαντο καὶ τείχος κατεσκευάσαν ὀχυρότατον, πολιτεία τε
 ἐννομομένη ἐπέχρητο καὶ δι' αὐτὰ πολεμοῦντές ποτε τοῖς
 Ῥωμαίοις ἐπὶ πλείστον ἀντέσχον. ὡς δ' ἐχειρώθησαν, αὐτοὶ
 μὲν ἐξώκειλαν εἰς ἀβρότητα, τὴν δὲ διοίκησιν τῆς πόλεως

42, 2 ἀεὶ αἰρόμενοι B, διαιρούμενοι L, αἰρόμενοι vel δὴ
 αἰρόμενοι vel διαιρούμενοι R || 6 καὶ ἐπεμψαν] ἀπεπεμψαν? B

[Zonaras 8, 7 — vol. II, p. 194, 6 sqq.]

τοῖς οἰκέταις ἐπέτρεψαν καὶ τὰς στρατείας δι' ἐκείνων ὡς
 τὸ πολὺ ἐποιούντο· καὶ τέλος ἐς τοῦτο προήγαγον σφᾶς, ὡς
 καὶ δύναιεν τοὺς οἰκέτας καὶ φρόνημα ἔχειν καὶ ἐλευθερίας
 ἑαυτοὺς ἀξιοῦν. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ ἔτυχον ταύ-
 τῆς δι' ἑαυτῶν καὶ τὰς σφῶν δεσποίνας ἠγάγοντο καὶ τοὺς
 δεσπότης διεδέχοντο καὶ εἰς τὴν βουλὴν ἐνεγράφοντο καὶ
 τὰς ἀρχὰς ἐλάμβανον καὶ αὐτοὶ τὸ σύμπαν κῦρος εἶχον καὶ
 τὰ τε ἄλλα καὶ τὰς ὕβρεις τὰς ὑπὸ τῶν δεσποτῶν αὐτοῖς
 γινομένης ἰταμώτερον εἰς αὐτοὺς ἐκείνους ἀνταπεδείκνυντο.
 οὗτ' οὖν φέρειν σφᾶς οἱ ἀρχαῖοι πολῖται οὔτε καθ' ἑαυτοὺς
 δεδυνημένοι ἀμύνασθαι λάθρα πρέσβεις εἰς τὴν Ῥώμην ἀπ-
 ἔστειλαν. οἱ καὶ δι' ἀπορητῶν νυκτὸς τὴν γερούσιαν εἰς
 ἰδιωτικὴν οἰκίαν ἐλθεῖν, ἵνα μηδὲν ἐξαγγελθῆ, παρεκάλεσαν
 καὶ ἔτυχον. καὶ οἱ μὲν ὡς οὐδενὸς ἐπακούοντος ἐβουλεύ-
 οντο, Σαννίτης δὲ τις παρὰ τῷ κυρίῳ τῆς οἰκίας ἐπιξενού-
 μενος καὶ νοσῶν ἔλαθε κατὰ χώραν μείνας καὶ ἔμαθεν ἃ
 ἐψηφίσαντο καὶ ἐμήνυσε τοῖς τὴν αἰτίαν ἔχουσι. κακεῖνοι
 τοὺς πρέσβεις ἐπανιόντας κατέσχον καὶ ἐβασάνισαν· καὶ μα-
 θόντες τὰ δρώμενα αὐτοὺς τε ἀπέκτειναν καὶ τῶν ἄλλων
 τοὺς πρώτους. δι' οὖν ταῦθ' οἱ Ῥωμαῖοι τὸν Φάβιον ἐπ'
 αὐτοὺς ἔστειλαν. καὶ ὅς τοὺς τε ἀπαντήσαντας αὐτῷ ἐξ
 ἐκείνων ἐτρέψατο καὶ πολλοὺς ἐν τῇ φυγῇ φθείρας κατέ-
 κλεισε τοὺς λοιποὺς εἰς τὸ τείχος καὶ προσέβαλε τῇ πόλει.
 καὶ ὁ μὲν ἐνταῦθα τρωθεὶς ἀπέθανε, θαρσύναντες δ' ἐπὶ
 τούτῳ ἐπέξῆλθον. καὶ ἠτηθηέντες αὐθις ἀνεχώρησαν καὶ
 ἐπολιορκούντο· καὶ εἰς ἀνάγκην λιμοῦ ἐμπεσόντες παρέδω-
 καν ἑαυτοὺς. ὁ δὲ ὕπατος τοὺς μὲν ἀφελομένους τὰς τῶν
 κυρίων τιμὰς αἰκισάμενος ἔκτεινε καὶ τὴν πόλιν κατέσκαψε,
 τοὺς δὲ ἀθιγενεῖς, καὶ εἴ τινες τῶν οἰκετῶν χρηστοὶ περὶ
 τοὺς δεσπότης ἐγένοντο, ἐν ἑτέρῳ κατώκισε τόφῳ.

8. ἐντεῦθεν ἤρξαντο οἱ Ῥωμαῖοι διαποντίων ἀγώνων·
 ναυτικῶν γὰρ οὔτι πᾶν πεπείραντο· θαλαττορρογοὶ δὲ γενό-
 μενοι καὶ ἐπὶ τὰς νήσους τὰς τε ἄλλας ἠπειρούς ἐπεραιώ-
 θησαν. Καρχηδονίοις δὲ πρώτοις ἐπολέμησαν οὐδὲν αὐτῶν
 οὔσιν ἤτιτοςιν οὔτε πλούτῳ οὔτε ἀρετῇ χώρας καὶ ἡσημημέ-
 νοις τὰ ναυτικὰ πρὸς ἀκρίβειαν καὶ παρεσκευασμένοις ἰπ-

43 ὅτι αἰτίαι ἐγένοντο τῆς πρὸς ἀλλήλους διαφορᾶς τοῖς μὲν Ῥωμαίοις, ὅτι Καρχηδόνιοι τοῖς Ταραντίνοις ἐβοήθησαν, τοῖς δὲ Καρχηδονίοις, ὅτι Ῥωμαῖοι φιλίαν τῷ Ἰέρωνι συνέθεντο. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, οἷά ποιν πεφύκασιν οἱ τῷ μὲν ἔργῳ πλείον ἔχειν βουλόμενοι, τὴν δὲ δόξαν αὐτοῦ αἰσχυρόμενοι, σκήψεις ἐποιοῦντο· ἢ 2 δὲ ἀλήθεια ἄλλως ἔχει. δυνάμενοι <μὲν> γὰρ ἐκ πολλοῦ οἱ Καρχηδόνιοι, ἀξανάμενοι δὲ ἤδη οἱ Ῥωμαῖοι ἀλλήλους τε ὑπερωρῶντο καὶ τὰ μὲν ἐπιθυμία τοῦ ἀεὶ πλείονος κατὰ τὸ <τοῖς> πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα ὅταν εὖ πράττωσιν, ἔμφυτον, τὰ δὲ καὶ φόβῳ προήχθησαν ἐς τὸν πόλεμον <μίαν> καὶ τὴν αὐτὴν ἐκά- 1 τεροι τῶν οἰκείων σωτηρίαν ἀσφαλῆ τὸ τὰ τῶν ἐτέρων 3 προσκλήσασθαι νομίζοντες εἶναι· τὰ τε γὰρ ἄλλα καὶ χαλεπώτατον ἀδύνατόν τε ἦν, δύο δήμους ἐν τε ἐλευθερίᾳ καὶ ἐν δυνάμει φρονήματι τε ὄντας καὶ βραχύ-

[Zonaras 8, 8 — vol. II, p. 195, 15 sqq.]

πικαῖς τε δυνάμεσι καὶ πεζαῖς καὶ ἐλέφασιν καὶ ἄρχουσι Λιβύων τὴν τε Σαρδῶν καὶ τῆς Σικελίας τὰ πλείω κατέχου- σιν· ὅθεν καὶ τὴν Ἰταλίαν χειρώσασθαι δι' ἐλπίδων πεποι- ηντο. τὰ τε γὰρ ἄλλα σφᾶς φρονηματοῖσθαι ἐπειθον, καὶ τῷ αὐτονόμῳ λίαν ἐτύγχανον ἐπαιρούμενοι (τὸν γὰρ βασιλέα ἑαυτοῖς κλήσιν ἐτησίῳ ἀρχῆς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ χρόνῳ δυνα- στείᾳ προβάλλοντο) καὶ ὡς αὐτοῖς πονοῦμενοι προθυμώτατα ὄργων.

fr. 43,1 σκήψεις δὲ τοῦ πολέμου ἐγένοντο Ῥωμαίοις μὲν, ὅτι Καρχηδόνιοι τοῖς Ταραντίνοις ἐβοήθησαν, Καρχηδονίοις δὲ, ὅτι φιλίαν Ῥωμαῖοι συνέθεντο τῷ fr. 43,2 Ἰέρωνι· τὸ δ' ἀληθές, ὅτι ἀλλήλους ὑπερωρῶντο καὶ μίαν σωτηρίαν τῶν οἰκείων ἐκάτεροι ὄφοντο, εἰ τὰ τῶν ἄλλων προσκλήσαιντο. οὕτω διανοουμένοις αὐ-

43,2,1 <μὲν> inser. B, δυνάμενοι γὰρ <μὲν> Herwerden || 4 <τοῖς> inseruit Herwerden || 6 <μίαν> inseruit B e Zonara

τατον <ὡς> εἰπεῖν ταῖς τῆς ναυτιλίας ὀξύτησι διεστηκό- τας ἄλλων μὲν τινῶν ἄρχειν, ἀλλήλων δὲ ἀπέχεσθαι ἐθέλησαι. τοιοῦτον κατὰ τύχην συμπεσὼν τὰς τε σπον- δὰς σφῶν διέλυσε καὶ ἐς τὸν πόλεμον αὐτοὺς συνέρ- ρηξεν. M p. 178. Zonaras 8, 8 (vol. II, p. 195, 25 —196, 2).

ὅτι τὸ ἀγώνισμα λόγῳ μὲν περὶ Μεσσήνης καὶ Σι- 4 κελίας, ἔργῳ δὲ καὶ περὶ τῆς οἰκείας ἐκάτεροι ἐκείθεν ἤδη κινούμενον ἤσθάνοντο καὶ τὴν νῆσον ἄτε ἐν μέσῳ σφῶν κειμένην ἐπίβασιν τοῖς κρατήσασιν αὐτῆς ἐπὶ τοὺς ἐτέρους ἀσφαλῆ παρέξειν ἐνόμιζον. M p. 179. Zonar. 8, 8 (vol. II, p. 196, 12—17).

[Zonaras 8, 8 — vol. II, p. 196, 1 sqq.]

τοῖς συμπεσόντι τὰς σπονδὰς τε διέλυσε καὶ ἐς τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἐξηρέθισε· τὸ δ' ἦν τοιοῦτον.

οἱ Μαμερτίνοι ἐκ Καμπανίας ποτὲ πρὸς Μεσσήνην ἀπ- οικίαν στειλόμενοι, τότε δ' ὑπὸ Ἰέρωνος πολιορκούμενοι ἐπεκαλέσαντο τοὺς Ῥωμαίους οἷα σφίσι προσήκοντας. κἀκεῖ- νοι ἐτοιμῶς ἐπικουρῆσαι αὐτοῖς ἐψηφίσαντο εἰδότες ὅτι, ἂν τῆς συμμαχίας αὐτῶν οἱ Μαμερτίνοι μὴ τεύξωνται, πρὸς τοὺς Καρχηδονίους τραπήσονται, κἀκεῖνοι τῆς τε Σικελίας ὅλης κρατήσουσι καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν ἐξ αὐτῆς διαβήσονται. ἢ γὰρ νῆσος αὕτη βραχὺ τῆς ἠπείρου διέχει, ὡς μυθεύεσθαι, 43,4 ὅτι ποτὲ καὶ αὕτη ἠπείρωτο. ἢ τε οὖν νῆσος οὕτω τῇ fr. 43,4 Ἰταλίᾳ ἐπικειμένη ἐδόκει τοὺς Καρχηδονίους ἐκκα- λέσασθαι καὶ τῶν ἀντιπέραν ἀντιποιήσασθαι, ἂν γε ταύτην κατάσχωσι, καὶ ἡ Μεσσήνη παρεῖχε τοῖς κρατοῦσιν αὐτῆς καὶ τοῦ πορθμοῦ κυριεύειν.

ψηφισάμενοι δὲ βοήθειαν οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς Μαμερτίνοις οὐ ταχέως αὐτοῖς ἐπεκούρησαν διὰ τινὰς ἐπισυμβάσας αἰτίας. ὅθεν ἀνάγκη πιεζόμενοι οἱ Μαμερτίνοι Καρχηδονίους ἐπε- καλέσαντο. οἱ δὲ καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἐπικαλεσαμένοις εἰρή-

3, 4 <ὡς> inseruit B

Dio Cassius. I.

5 ὅτι Γάιος Κλαύδιος ἐλθὼν ἐς ἐκκλησίαν ἄλλα τε
 a. u. ἐπαγωγὰ εἶπε καὶ ὅτι ἐπ' ἐλευθερώσει τῆς πόλεως ἦκει·
 490 οὐ γὰρ δεῖσθαι γε Ῥωμαίους Μεσσήνης οὐδέν· καὶ
 (264) ὅτι εὐθύς, ἐπειδὴν τὰ πράγματα αὐτῶν καταστήσῃ,
 ἀποπλεύσεται. καὶ τούτου καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἢ
 ἀποχωρῆσαι ἐκέλευσεν ἢ, εἰ δὴ τι δίκαιον εἰπεῖν ἔχου-
 6 σιν, ἐς κρίσιν καταστήναι. ὡς δ' οὔτε τῶν Μαμερτί-
 νων τις ὑπὸ δέους ἐφθέγγετο καὶ οἱ Καρχηδόνιοι ἄτε
 καὶ βία τὴν πόλιν κατέχοντες βραχὺ αὐτοῦ ἐφρόντιζον,
 αὐταρκες ἔφη μαρτύριον τὴν σιωπὴν παρ' ἀμφοτέρων
 ἔχειν, τῶν μὲν, ὅτι ἀδικοῖεν, δεδικαιολογησθαι γὰρ ἄν,

[Zonaras 8, 8 — vol. II, p. 196, 22 sqq.]

νὴν κατεπράξαντο πρὸς Ἴερωνα, ἵνα μὴ οἱ Ῥωμαῖοι ἐς
 τὴν νῆσον περαιωθῶσι, καὶ τὸν πορθμὸν καὶ τὴν πόλιν
 a. u. ἐφύλασσον Ἄννωνος σφῶν ἡγουμένον. κἀν τούτῳ Γάιος
 490 Κλαύδιος χλιαρχῶν ναυσὶν ὀλίγαις ὑπὸ Ἀππίου Κλαυδίου
 (264) προπεμφθεῖς εἰς τὸ Ῥήγιον ἀφίκετο. διαπλεῦσαι δὲ οὐκ
 ἐθάρρησε πολὺ πλεῖον τὸ τῶν Καρχηδονίων ὄρων ναυτικόν.
 ἀκατίῳ δ' ἐμβὰς προσέσχε τῇ Μεσσήνῃ καὶ διελέχθη αὐτοῖς,
 ὅσα ὁ καιρὸς ἐδίδου. ἀντιπόντων δὲ τῶν Καρχηδονίων
 τότε μὲν μηδὲν πράξας ἀνεκομίσθη, μετὰ ταῦτα δὲ γνοὺς
 τοὺς Μαμερτίνους ἐν στάσει ὄντας (οὔτε γὰρ τοῖς Ῥωμαίοις
 ὑπέκειν ἐβούλοντο καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἐβαρύνοντο)
 fr. 43, 5 ἔπλευσεν αὐθις καὶ ἄλλα τε εἶπεν ἐπαγωγὰ καὶ ὡς
 ἐπ' ἐλευθερώσει τῆς πόλεως ἦκει καί, ἐπειδὴν κα-
 τασταίεν τὰ πράγματα, ἀποπλεύσει· καὶ τοὺς Καρ-
 χηδονίους ἢ ἀποχωρῆσαι ἐκέλευσεν ἢ, εἰ τι δίκαιον
 fr. 43, 6 ἔχοιεν, τοῦτο εἰπεῖν. ὡς δ' οὔτε τῶν Μαμερτίνων
 τις ὑπὸ δέους ἐφθέγγετο, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι βία
 τὴν πόλιν κατέχοντες οὐδὲν αὐτοῦ ἐφρόντιζον,

5, 5 ἀποπλεύσεται vel ἀποπλευσείται B, Boissevain coll.
 Zonar. vol. II, p. 197, 5; ἀποπλεύσεσθαι Mai, quamobrem Her-
 werden ὅτι v. 4 expunxerat; in codice quid scriptum fuerit,
 incertum est || 6, 4 τὴν σιωπὴν—ἔχει B, ἢ σιωπὴ—ἔχει L

εἶπερ τι ὑγιὲς ἐφρόνου, τῶν δέ, ὅτι τῆς ἐλευθερίας
 ἐπιθυμοῖεν· παρρησία γὰρ ἄν, εἶπερ τὰ τῶν Καρχηδο-
 νίων ἤροῦντο, ἄλλως τε καὶ ἰσχύος αὐτῶν παρούσης
 κεχρησθαι. καὶ προσυπέσχετό σφισι βοηθήσειν καὶ διὰ
 τὸ γένος αὐτῶν τῆς Ἰταλίας ὄν καὶ διὰ τὴν αἰτησὶν
 τῆς ἐπικουρίας, ἣν ἐπεποίητο. M p. 179. Zonar. 8, 8
 (vol. II, p. 197, 3—15).

ὅτι Γάιος Κλαύδιος τῶν τε τριήρων τινὰς ἀπέβαλε 7
 καὶ χαλεπῶς ἀπεσώθη, οὐ μέντοι παρὰ τοῦθ' ἦττον
 οὔτε ἐκεῖνος οὔτε οἱ ἐν τῷ ἄστει Ῥωμαῖοι ἀντελάβοντο
 τῆς θαλάσσης, ὅτι πρῶτον <πειρασά>μενοι αὐτῆς ἠ-
 τήθησαν, ὅπερ που φιλοῦσιν οἱ πρῶτόν τι ἐγχειρισά-
 μενοι καὶ σφαλέντες ποιεῖν, πρὸς οἰωνοῦ τὸ πρόσθεν
 τιθέμενοι καὶ μὴδ' αὐθις ποτε κατορθώσειν νομίζον-
 τες· ἀλλὰ καὶ προθυμότερον αὐτῆς διὰ τε τῆλλα καὶ

[Zonaras 8, 8 sq. — vol. II, p. 197, 10 sqq.]

“αὐταρκες” ἔφη “μαρτύριον παρ' ἀμφοτέρων ἢ σι-
 ωπή, τῶν μὲν, ὅτι ἀδικοῦσιν, εἰ γὰρ τι ὑγιὲς ἐφρό-
 νουν, ἐδικαιολογήσαντο ἄν, τῶν δέ, ὅτι τῆς ἐλευ-
 θερίας ἐφίενται· ἐπαρρησιάσαντο γὰρ ἄν, εἰ τὰ τῶν
 Καρχηδονίων προήρηντο.” καὶ ἐπηγγέλλετο βοη-
 θήσειν αὐτοῖς. Θορύβου δὲ καὶ ἐπαίνου παρὰ τῶν Μα-
 μερτίνων ἐπὶ τούτοις γενομένου εὐθύς ἀνέπλευσε πρὸς τὸ
 Ῥήγιον καὶ μετ' ὀλίγον παντὶ τῷ ναυτικῷ βιασάμενος τὸν
 διάπλουν τὸ μὲν τι ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ τῆς τέχνης τῶν
 Καρχηδονίων, τὸ δὲ πλεῖστον διὰ τὴν τοῦ θοῦ χαλεπότητα
 καὶ χειμῶνα ἐξαφῆνης γενόμενόν τινος τε τῶν τριήρων 43, 7
 ἀπέβαλε καὶ ταῖς λοιπαῖς μόλις εἰς τὸ Ῥήγιον ἀ-
 εσώθη.

9. οὐ μέντοι τῆς θαλάσσης οἱ Ῥωμαῖοι διὰ τὴν
 ἦτταν ἀπέσχοντο, ἀλλ' ὁ μὲν Κλαύδιος τὰς ναῦς ἐπεσκεύ-

6, 10 <ἐξ> Ἰταλίας Herwerden || 7, 4 <πειρασά>μενοι suppl.
 Herwerden.

διὰ φιλοτιμίαν, ἵνα μὴ καὶ ὑπὸ τῆς συμφορᾶς ἀποτε-
τραφῆται δόξωσι, μετεποίησαντο. M p. 180. Zonaras
8, 8 sq. (vol. II, p. 197, 21—24).

8 ὅτι ὁ Ἄννων οὐτ' ἄλλως ἐπ' ἔλαφρῶ τὸν πόλεμον
ποιούμενος, εἰ καὶ δέοι αὐτὸν γενέσθαι, τὴν γοῦν
αἰτίαν τῆς διαλύσεως τῶν σπονδῶν ἐς ἐκείνον τρέψαι,
μὴ κατάρχειν αὐτὸς νομισθεῖν, θέλων ἀπέπεμψε τε
αὐτῷ τὰς ναῦς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, πρὸς <τε> τὴν
εἰρήνην προὔκαλεῖτο καὶ προσπαρῆνει οἱ μὴ πολυ-
πραγμασεῖν τὴν θάλατταν. M p. 180. Zonaras 8, 9
(vol. II, p. 197, 25—29).

9 ὅτι ἐπεὶ οὐδὲν ἐδέξατο, ἀπειλὴν ὑπέφρονα καὶ
νεμεσητὴν ἠπέιλησεν· ἔφη τε γὰρ μὴδ' ἀπονίψασθαι
ποτὲ τὰς χεῖρας ἐν τῇ θαλάσῃ τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιτρέ-
ψειν καὶ μετὰ ταύτης ἀπέβαλε καὶ τὴν Μεσσήνην οὐ
πολλῶ ὕστερον. M p. 180. Zonar. 8, 9 (vol. II, p. 197,
29—198, 1).

10 ὅτι ὁ Κλαύδιος καταλαβὼν τοὺς Μαιερτίνους ἐν
[Zonaras 8, 9 — vol. II, p. 197, 25 sqq.]

^{fr.}
43, 8 αἶψαν, Ἄννων δὲ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν σπονδῶν δια-
λύσεως εἰς τοὺς Ῥωμαίους τρέψαι βουλούμενος καὶ
τὰς ἀλούσας τριήρεις τῷ Κλαυδίῳ ἔπεμψε καὶ τοὺς
αἰχμαλώτους ἀπεδίδου καὶ πρὸς τὴν εἰρήνην προ-
^{fr.}
43, 9 ἐκαλεῖτο αὐτόν. ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἐδέξατο, ἠπέιλησε
μὴδ' ἀπονίψασθαι ποτὲ τὰς χεῖρας ἐν τῇ θαλάσῃ
τοῖς Ῥωμαίοις εἶσαι. ὁ Κλαύδιος δὲ τὴν τοῦ πορθμοῦ
φύσιν κατανοήσας ἐτήρησε τὸν ῥοῦν καὶ τὸν ἄνεμον ἐκ τῆς
Ἰταλίας εἰς τὴν Σικελίαν ἅμα φέροντας καὶ οὕτως ἔπλευσεν
^{fr.}
43, 10 εἰς τὴν νῆσον μηδενὸς ἐναντιωθέντος. εὐρῶν οὖν ἐν τῷ
λιμένι τοὺς Μαιερτίνους (ὁ γὰρ Ἄννων προὔπο-

7, 10 μετεποίησαντο B, μετεποίησαν L || 8, 4 αὐτὸς Herw.,
αὐτῆς L || ἀπέπεμψε B, προσέπεμψε L || 5 <τε> inser. Boissvain

τῷ λιμένι συνεστραμμένους ἐκκλησίαν τε αὐτῶν ἐποί-
ησε καὶ εἰπὼν ὅτι οὐδὲν δέομαι τῶν ὄπλων, ἀλλ' αὐτοῖς
ὑμῖν διαγνῶναι πάντα ἐπιτρέπω, ἔπεισε σφᾶς μετα-
πέμψασθαι τὸν Ἄννον· μὴ βουλευθέντος δὲ αὐτοῦ
καταβῆναι πολὺς ἐνέκειτο κατατρέχων καὶ λέγων ὅτι,
εἰ δὴ τι καὶ τὸ βραχύτατον δικαίωμα εἶχεν, πάντως
ἂν ἐς λόγους οἱ ἀφίκετο καὶ οὐκ ἂν βία τὴν πόλιν
κατεῖχεν. M p. 180. Zonar. 8, 9 (vol. II, p. 198, 5—9).

[Zonaras 8, 9 — vol. II, p. 198, 6 sqq.]

πτεύσας αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκροπόλει καθῆστο φυλάτ-
των αὐτήν) ἐκκλησίαν συνήγαγε καὶ διαλεχθεὶς
αὐτοῖς ἔπεισε μεταπέμψασθαι τὸν Ἄννον. ὁ δὲ
καταβῆναι οὐκ ἤθελε· φοβηθεὶς δὲ, μὴ οἱ Μαιερτίνιοι
ὡς ἀδικούντος αὐτοῦ νεωτερίσωσιν, ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
καὶ πολλῶν ὑπ' ἀμφοῖν μίτην λεχθέντων συνήσασέ τις τῶν
Ῥωμαίων αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ δεσμοτήριον συνεπαι-
νούτων τῶν Μαιερτίνων.

καὶ ὁ μὲν οὕτως ὄλην ἀνάγκη τὴν Μεσσήνην ἐξέλιπεν,
οἱ Καρχηδόνιοι δὲ ἐκόλασαν μὲν τὸν Ἄννον, κήρυκα δὲ
τοῖς Ῥωμαίοις ἔπεμψαν τὴν τε Μεσσήνην ἐκλιπεῖν κειλύον-
τες καὶ ἐκ πάσης ἀπελθεῖν Σικελίας ἐν ἡμέρᾳ ῥητῆ· καὶ
στρατιὰν ἀπεστάλαξαν. ὡς δ' οὐκ ἐπέιθοντο οἱ Ῥωμαῖοι,
τούς τε μισθοφοροῦντας παρ' αὐτοῖς ἐξ Ἰταλίας ἀπέκτειναν
καὶ τῇ Μεσσήνῃ προσέβαλον (συνῆν δὲ καὶ ὁ Ἰέρων αὐτοῖς)
καὶ τὴν πόλιν ἐπολιόρχουν καὶ τὸν πορθμὸν ἐφύλασσαν, ὡς
μῆτε στρατεύματα μῆτε σῖτος αὐτοῖς κομισθῆ. ὁ μαθὼν ὁ
ἕπατος ἤδη πλησιάζων, ὡς εὖρε συγροῦς αὐτῶν πολλαγῆ
κατὰ πρόφασιν ἐμπορίας ἐλλειμνίζοντας, ἐξηπάτησε σφᾶς,
ὅπως διέλιθον τὸν πορθμὸν ἀσφαλῶς, καὶ ἔλαθε νυκτὸς τῇ
Σικελίᾳ προσορμισάμενος. καὶ προσπλεύσας οὐ πόρρω τοῦ
στρατοπέδου τοῦ Ἰέρωνος αὐτίκα συνέμιξε νομίζων φοβε-
ρώτατος αὐτοῖς ἐκ τοῦ ἀθροῦ φανήσεσθαι. ἀντεπεξεληθόν-

10, 3 εἰπὼν Gros, εἶπεν L || 7 εἶχεν Mai, εἶχον L || 8 ἂν
B, ἐν L

11 ὅτι ὁ ὑπατος Κλαύδιος τοὺς στρατιώτας προπαρήνεσε θαρσεῖν μηδὲ ἐπὶ τῇ τοῦ χιλιάρχου ἤτιη καταπεπλήχθαι διδάσκων αὐτούς, ὅτι καὶ αἱ νῆκαι τοῖς ἄμεινον παρεσκευασμένοις γίνονται, καὶ ὅτι ἡ σφετέρᾳ ἀρετῇ πολὺ τῆς τῶν ἐναντίων τέχνης προέχουσα εἴη· ἑαυτοὺς μὲν γὰρ τὴν ἐπιστήμην τῶν ναυτικῶν δι' ὀλίγου προσλήψεσθαι, τοῖς δὲ δὴ Καρχηδονίοις μηδέποτε τὴν ἀνδρείαν ἐκ τοῦ ἴσου σφίσις ὑπάρξεν ἔφη· τὸ μὲν γὰρ κτητὸν διὰ βραχείας τοῖς τὸν νοῦν αὐτῷ προσέχουσι καὶ καθαιρετὸν μελέτη εἶναι, τὸ δὲ εἰ μὴ φύσει τῷ προσείη, οὐκ ἂν διδαχῇ πορισθῆναι. M p. 181.

12 ὅτι θαρσήσαντες οἱ Λίβυες ὡς οὐ τῇ φύσει τοῦ χωρίου, ἀλλὰ τῇ σφετέρᾳ ἀρετῇ κερρατηκότες τὴν ἐπέξοδον ἐποίησαντο· ὁ δὲ Κλαύδιος οὕτως αὐτοὺς δε-

[Zonaras 8, 9 — vol. II, p. 198, 32 sqq.]

των δ' αὐτῶν τὸ μὲν τῶν Ῥωμαίων ἱππικὸν ἠλαττώθη, τὸ δ' ὀπλιτικὸν ὑπερέσχε. καὶ ὁ Ἴερων τότε μὲν εἰς τὰ ὄρη, ἐς δὲ τὰς Συρακούσας ὑστερον ἀπεχώρησεν.

ὁ οὖν Κλαύδιος ἀποχωρήσαντος τοῦ Ἴερωνος καὶ τῶν Μαμερτινῶν διὰ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ἀναθαρσησάντων ἐπῆλθε τοῖς Καρχηδονίοις μονωθεῖσιν ἤδη καὶ τῷ σφῶν προσέβαλε χαρακώματι, ὄντι οἷον ἐν χειρρονήσῳ. ἐντεῦθεν μὲν γὰρ ἡ θάλασσα τοῦτο συνείχεν, ἐντεῦθεν δ' ἔλη τινὰ δυσδιάβατα· ἐπὶ δὲ τὸν αὐχένα, δι' οὗπερ μόνου εἰσῆσαν στενοτάτου τυγγάνοντος, ἐπεποίητο διατείχιμα. βιαζόμενοι οὖν πρὸς ταῦτα οἱ Ῥωμαῖοι ἐταλαιπώρησαν καὶ βαλλόμενοι ἀνεχώρησαν. οἱ δὲ Λίβυες θαρσήσαντες ἐπεξῆλθον καὶ ὡς φεύγοντας ἐπιδιώκοντες ἔξω προσελήλυθεισαν τῶν στενῶν· κἀνταῦθα ἐπιστραφέντες οἱ Ῥωμαῖοι αὐτοὺς ἐτρέψαντο καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὥστε αὐτοὺς μηκέτι τοῦ στρατοπέδου προελθεῖν,

11,1 προπαρήνεσε Herwerden, προπαρήνεσε L || 3 καὶ αἰεὶ? B || 9 κτητὸν <τε> B || 11 διδαχῇ L, corr. Mai

διέναι ἐποίησεν, ὡς μηδ' ἔξω τοῦ στρατοπέδου παρακῆσαι. M p. 181. Zonar. 8, 9 (vol. II, p. 199, 13—18).

συμβαίνει γὰρ ὡς ἐπὶ πλήθει τοῖς μὲν ἐκ λογισμοῦ 13 τι δεδιόσιν ὀρθοῦσθαι διὰ προφυλακὴν αὐτοῦ, τοῖς δ' ἀπρονοήτως θρασυνομένοις φθείρεσθαι δι' ἀφυλαξίαν. M p. 539.

[Zonaras 8, 9 — vol. II, p. 199, 17 sqq.]

παρ' ὅσον ἦν ἐν Μεσσήνῃ ὁ Κλαύδιος. ὁ δὲ βιάσασθαι τὴν πρόσοδον μὴ τολμῶν πρὸς τὰς Συρακούσας καὶ τὸν Ἴερωνα ἐτρέπετο φυλακὴν ἐν τῇ Μεσσήνῃ καταλιπὼν. καὶ προσέβαλλέ τε αὐτὸς τῷ ἄσκει κἀκείνοι ποτε ἐπεξήσαν· καὶ ὅτε μὲν ἐκράτουν, ὅτε δ' ἐκράτουντο ἐκότεροι. καὶ ποτε ἐν χωρίῳ στενῷ ὁ ὑπατος γεγονὼς ἔαλω ἂν, εἰ μὴ πρὸ τοῦ περισεσθῆναι ἐπεμψε πρὸς τὸν Ἴερωνα εἰς συμβάσεις δὴ τινὰς αὐτὸν προκαλούμενος. οὕτω γὰρ ἐλθόντος τινός, πρὸς ὃν ἐμελλε συμβῆσεσθαι, διελέγετό τε αὐτῷ καὶ ὑπατῆρι, μέχρις οὗ πρὸς τὸ ἀσφαλὲς ἀπεχώρησε. τῆς δὲ πόλεως ἑαδῶς ἀλῶναι μὴ δυναμένης καὶ τῆς προσεδρείας ἀπόρου διὰ σπάνιν οὔσης σιτίων καὶ διὰ νόσον τῆς στρατιᾶς ἀπἀνέστη· καὶ οἱ Συρακούσιοι εἶποντο καὶ ἐς λόγους τοῖς σκεδαννυμένοις ἤσαν καὶ ἐσπεύσαντο ἂν, εἰ καὶ ὁ Ἴερων συμβῆναι ἠθέλησεν. ὁ δὲ ὑπατος φρουρὰν ἐν τῇ Μεσσήνῃ καταλιπὼν ἀπέπλευσεν εἰς τὸ Ῥήγιον.

οἱ Ῥωμαῖοι δὲ, ἐπεὶ τὰ Τυρσηνικὰ καθεστήκει καὶ τὰ 491 ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀκριβῶς εἰρήνου, τὰ δὲ τῶν Καρχηδονίων ἐπὶ 263 πλέον συνίσταντο, ἄμφω τοὺς ὑπάτους ἐς τὴν Σικελίαν ἐστρατεύσαι ἐκέλευσαν. περαιωθέντες οὖν ὁ τε Μάξιμος Οὐαλέριος καὶ Ὁτακίλιος Κράσσος καὶ διὰ τῆς νήσου ὁμοῦ τε καὶ διχῇ πορευόμενοι πολλοὺς ὁμολογία παρεστήσαντο. ὡς δὲ τὰ πλείω φείωντο, πρὸς τὰς Συρακούσας ὤρησαν. καὶ ὁ Ἴερων φοβηθεὶς διεκρηκεύσατο σφίσι τὰς πόλεις τε, ἃς ἀφῆρητο, ἀποδιδόνς καὶ χορήματα ὑπισχνούμενος καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθερῶν. καὶ ἔτυχεν ἐπὶ τούτοις σπονδῶν·

13, 2 δεδιόσιν L, corr. Mai

- 14 τὸ μὲν σωφρονοῦν καὶ κτᾶται τὰς νίκας καὶ γενο-
 μένας φυλάσσει, τὸ δ' ἀσελγαῖνον οὔτε περιγίγνεται
 τινος, κἂν ἔρα εὐτυχῆσῃ ποτὲ ἐν τιμῇ, ῥᾶστα αὐτὸ
 ἀπόλλυσι· κἂν μὲν διασώσῃ τι, χεῖρον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ
 παρὰ λόγον εὐπραγῆσαι γενόμενον οὐχ ὅσον οὐκ ἐκεί-
 νου τι ὀνύεται, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ προσδιαφθείρεται.
- 15 καὶ γὰρ πως πᾶν τὸ παρὰ λόγον θρασυνόμενον καὶ
 δεδιέναι ἀλόγως πέφυκεν· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς τὴν τε

[Zonaras 8, 9 — vol. II, p. 200, 15 sqq.]

οἱ γὰρ ὕπατοι ἔχον μετ' αὐτοῦ καταστρέφασθαι τοὺς Καρ-
 ρηδονίους ἐνόμισαν. συμβάντες δ' αὐτῷ πρὸς τὰς λοιπὰς
 πόλεις ὑπὸ Καρρηδονίων φρουρουμένας ἐτάραπτον. καὶ τῶν
 μὲν ἄλλων ἀπεκρούσθησαν, Ἔγεσταν δ' ἐκουσίαν ἔλαβον.
 διὰ γὰρ τὴν πρὸς Ῥωμαίους οἰκείωσιν οἱ ἐν αὐτῇ ἀπὸ τοῦ
 Αἰνείου λέγοντες γεγονέναι προσεχώρησαν αὐτοῖς τοὺς Καρ-
 ρηδονίους φονεύσαντες.

10. καὶ οἱ μὲν ὕπατοι διὰ τὸν χειμῶνα εἰς τὸ Ῥήγιον
 ἀπῆραν, Καρρηδόνιοι δὲ εἰς Σαρδὰ τὸ πλεῖον ἐκόμισαν τοῦ
 στρατοῦ, ἵν' ἐκεῖθεν τῇ Ῥώμῃ ἐπίθωνται καὶ ἡ τέλειον οὕτω
 τῆς Σικελίας ἐκστήσωσιν ἢ διαπεραιωθέντας ἀσθενεστέρους
 ποιήσωσιν. ἀλλ' οὔτε τούτου οὔτε μὴν ἐκείνου ἐπέτυχον·
 οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι τὴν τε οἰκίαν ἐφύλαττον καὶ ἀξιόμαχον
 εἰς Σικελίαν δύναμιν ἔπεμψαν μετὰ Ποστούμιου Ἀλβίνου
 καὶ μετὰ Αἰμιλίου Κυντῶν. ἐλθόντες δὲ εἰς Σικελίαν οἱ
 ὕπατοι ἐπ' Ἀκράγαντα ὤρμησαν κἀνταῦθα Ἀννίβαν τὸν
 Πίσγωνος ἐπολιόρουν. ὁ οἱ ἐν Καρρηδόνι πυθόμενοι Ἄν-
 νωνα αὐτῷ σὺν πολλῇ χειρὶ συμμαχήσαντα ἔπεμψαν. ὁ δὲ
 εἰς Ἡράκλειαν ἐλθὼν οὐ πόρρω οὐδὲν Ἀκράγαντος ἐπολέμει.
 καὶ μάχαι πλείους, οὐ μεγάλας δ' ἐγίνοντο· καὶ τὰ μὲν πρῶτα
 ὁ Ἄννων τὸν ὑπάτου προσηκείτο εἰς πόλεμον, εἰθ' ὕστε-
 ρον ἐκείνον οἱ Ῥωμαῖοι προσηκείοντο. ἔως μὲν γὰρ ἄφθο-
 νον εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι τροφήν, οὐκ ἐτόλμων μάχεσθαι τῷ
 πλήθει ἐλαττούμενοι, λιμῷ δὲ τὴν πόλιν αἰρήσειν ἤλπιζον·

γνώμην τῇ προνοίᾳ βεβαίαν καὶ τὴν ἐλπίδα πιστὴν
 ἐκ τοῦ ἐχεγγύου αὐτῆς ἔχων οὔτε καταπήσσειεν τιν'
 οὔθ' ὑπερφρονεῖν ἔα· ἢ δ' ἀλόγιστος ἐμπληξία πολλοὺς
 ἐν τε ταῖς εὐπραγίαις ἐξαιρεῖ κἂν ταῖς συμφοραῖς τα-
 πεινοῖ, οἷα μηδὲν ἔρμα ἔχουσα, ἀλλ' αἰεὶ τῷ συμ-
 πίπτουσι ἐξομοιουμένη. M p. 539 et inde a 15 p. 181.

[Zonaras 8, 10 — vol. II, p. 201, 12 sqq.]

ἐπεὶ δὲ οἴτου ἐσπᾶνίζον, αὐτοὶ μὲν ἀποκινδυνεύειν προεδυ-
 μοῦντο, ὁ Ἄννων δὲ ὄκνει ὑποπεύσας διὰ τὴν προθυμίαν
 ἐνεδρευθήσεσθαι. διὸ οἱ τε ἄλλοι τὰ τῶν Ῥωμαίων θρα-
 πεύειν ἤξιον ὡς ἀκμητὶ νενικηκότων, καὶ ὁ Ἰέρων ἀπρο-
 θύμως αὐτοῖς συναϊρόμενος πρότερον τότε οἴτον αὐτοῖς
 ἔπεμψεν, ὥστε καὶ τοὺς ὑπάτους ἀναθαρσῆσαι.

Ἄννων δὲ ἐπεχείρησε μάχην συνάψαι ἐλπίσας καὶ τὸν
 Ἀννίβαν ἐκ τοῦ τείχους κατὰ νότον τοῖς Ῥωμαίοις προσ-
 πεσεῖσθαι. ὁ μαθόντες οἱ ὕπατοι ἠσύχαζον, ὥστε τὸν Ἄν-
 νωνα καταφρονήσαντα τῷ ταφρεύματι προσελθεῖν. ἔπεμψαν
 δὲ τινὰς κατόπιν αὐτοῦ ἐνεδρεύοντας. ἐκείνου δὲ πρὸς
 ἐσπέραν ἀδεῶς καὶ καταφρονητικῶς ἐπανάγοντος ἔκ τε τῆς
 ἐνέδρας καὶ ἐκ τοῦ χαρακώματος αὐτῷ οἱ Ῥωμαῖοι προσέμι-
 ξαν καὶ φόνον πολλὸν καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἐλεφάντων εἰργά-
 σαντο. ὁ δ' Ἀννίβας ἐν τούτῳ ταῖς σκηναῖς τῶν Ῥωμαίων
 ἐπελθὼν ἐξεκρούσθη ὑπὸ τῶν φυλαττότων αὐτάς. ὁ δ' Ἄν-
 νων εἰς τὴν Ἡράκλειαν κατέφυγε τὸ στρατόπεδον ἐκλιπών.
 καὶ ὁ Ἀννίβας νυκτὸς ἐκδράναι τοῦ Ἀκράγαντος βουλευσά-
 μενος αὐτὸς μὲν ἔλαθεν, οἱ δ' ἄλλοι γνωσθέντες οἱ μὲν ὑπὸ
 τῶν Ῥωμαίων, συγχοὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀκράγαντίνων ἐκάν-
 θησαν. οὐ μόντοι συγγνώμης ἔτυχον οἱ Ἀκράγαντίνοι, ἀλλὰ
 καὶ τὰ χεῖματα σφῶν διηρηπάσθησαν καὶ αὐτοὶ ἐπράθησαν
 ἅπαντες.

καὶ οἱ μὲν ὕπατοι πρὸς τὴν Μεσσήνην διὰ τὸν χειμῶνα
 ἀνεχώρησαν· ὤρλιζοντο δ' οἱ Καρρηδόνιοι κατὰ Ἄννωνος
 καὶ Αἰμίλκων ἀντ' αὐτοῦ τὸν Βαρχίδην ἀπέστειλαν, ἄνδρα

16 ὅτι Ῥωμαῖοι καὶ Καρχηδόνιοι πρὸς πόλεμον ἐλθόν-
τες τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν νεῶν καὶ ταῖς προθυμίαις
^{a. n.} 494 ἀντίροποι ἦσαν· ὕστερον δὲ πρῶτόν τ' ἐς ναυμαχίαν
(260) ἀπ' ἀντιπάλου παρασκευῆς καθιστάμενοι καὶ ἐλπίζον-
τες καὶ τὸν πάντα πόλεμον ὑπ' αὐτῆς κριθῆσεσθαι
τό τε ἄθλον τὴν Σικελίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχοντες
καὶ περὶ δουλείας καὶ περὶ ἀρχῆς, τῆς μὲν μὴ πειρα-
17 θῆναι νικηθέντες, τὴν δὲ προσκλήσεσθαι κρατήσαντες

[Zonaras 8, 10 — vol. II, p. 202, 9 sqq.]

τῶν ὁμοφύλων πλὴν τοῦ Ἀννίβου τοῦ υἱέος ἐν στρατηγίᾳ
^{a. n.} 493 κρείττονα. καὶ αὐτὸς μὲν τὴν Σικελίαν ἐφύλαττεν, Ἀννίβαν
(261) δὲ ναυαρχοῦντα ἐς Ἰταλίαν ἔπεμψε τὰ παράλια αὐτῆς κα-
κουργήσοντα, ἵνα τοὺς ὑπάτους πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάσῃται.
ἀλλ' οὐκ ἔτυχε τοῦ σκοποῦ· καταστήσαντες γὰρ ἐκεῖνοι φρου-
ρὰς ἐκασταγόθῃ τῆς παραλλίας εἰς Σικελίαν ἤλθον. οὐδὲν
δὲ μνήμης ἔπραξαν ἄξιον. ὁ δὲ Ἀμίλλας τοὺς Γαλάτας τοὺς
μισθοφόρους, ὅτι μὴ ἐντελεθῆ δέδωκεν αὐτοῖς τὸν μισθόν,
ἀγανακτήσαντας φοβηθεῖς, μὴ προσχωρήσωσι τοῖς Ῥωμαίοις,
διέφθειρε πέμψας αὐτοὺς εἰς τινα τῶν ὑπὸ Ῥωμαίους πό-
λιν παραληφόμενους αὐτὴν ὡς τάχα προδιδόμενην καὶ δι-
απαῖσαι αὐτὴν ἐπιτρέψας, στείλας δὲ πρὸς τοὺς ὑπάτους
ψευδαντομόλους τὴν τῶν Γαλατῶν προμηνύοντα ἔλευσιν·
ὅθεν οἱ Γαλάται μὲν πάντες ἐνεδρευθέντες ἐφθάρσαν,
πολλοὶ δὲ καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπέθανον.

ἀπελθόντων δὲ τῶν ὑπάτων οἴκαδε ὁ Ἀμίλλας καὶ τὴν
Ἰταλίαν ἐπόρθει προσπλέων καὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ πόλεις τινας
ὄρηγάγετο. πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Ῥωμαῖοι ναυτικὸν συν-
^{a. n.} 494 ἐστήσαντο καὶ Γάιον αὐτῷ Δουίλιον τὸν ἕνα τῶν ὑπά-
(260) των ἐπέστησαν, τὸν δὲ τούτου συνάρχοντα Κορνήλιον Γάιον
εἰς Σικελίαν ἔπεμψαν. ὃς τοῦ κατὰ γῆν πολέμου, ὃν ἐκε-
κλήρωτο, ἀμελήσας ταῖς προσοῦσαις αὐτῷ ναυσὶν ἐς Λι-
πάραν ἔπλευσεν ὡς προδιδόμενην αὐτῷ· τοῦτο δ' ἐκ δόλου

16, 1 πόλεμον B, ναυμαχίαν L || ἐλθόντες] συνελθόντες
Herw. || 2 νῆων L || 7 δουλείας Mai, δούλων L || 17, 1 νικῆντες L

ἀγωνιζόμενοι προέφερον [δὲ] οἱ μὲν τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν
τριηριτῶν ἢτε ἀπὸ παλαιοῦ ναυκρατοῦντες, οἱ δὲ τῇ
τε φάμῃ τῶν ἐπιβατῶν καὶ ταῖς τόλμαις· ὅσῳ γὰρ
ἀπειρότεροι τῶν ναυτικῶν ἦσαν, τόσῳ καὶ προπετέστε-
ρον καὶ θρασύτερον ἐμάχοντο. τὸ μὲν γὰρ ἐν πείρᾳ
σφίσι δὴ ἀκριβῶς πάντες ὡς εἰπεῖν ἐκλογίζονται καὶ
ὀκνοῦσιν, ἂν γε καὶ ταύτῃ σφᾶς ἢ γνώμῃ φέρῃ, τὸ δὲ
ἀπειράτον ἀλογίστως τε θαρσοῦσι καὶ ἐς χεῖρας ἐξ
ἀπροβουλίας ἄγονται. M p. 181.

[Zonaras 8, 10 — vol. II, p. 203, 3 sqq.]

τῶν Καρχηδονίων ἐγένετο. ὡς οὖν ἐς τὴν Λιπάραν καθωρ-
μίσατο, Βόδης αὐτὸν ὁ τοῦ Ἀννίβου περιεστοίχισεν ὑπο-
στράτηγος. παρασκευαζομένον δὲ τοῦ Γαίου πρὸς ἄμυναν
δείσας ἐκεῖνος τὴν ἀπόνοιαν αὐτῶν προεκαλέσατο αὐτοὺς εἰς
σπονδὰς· καὶ πείσας ἀνεβίβασεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ τριῆρη τὸν
τε ὕπατον καὶ τοὺς χιλιάρχους ὡς τῷ ναυάρχῳ ἐντευξόμε-
νους. καὶ τούτους μὲν εἰς Καρχηδόνα ἀπέπεμψαν, τοὺς δὲ
λοιποὺς οὐδὲ ἀραμένους τὰ ὄπλα εἶλον.

11. εἶτα Ἀννίβας μὲν τὴν Ἰταλίαν ἐπόρθει, Ἀμίλλας δὲ
εἰς Ἔγεσταν ἐστράτευσεν, ἐν ἣ τὸ πλεῖστον τοῦ περὶ τοῖς
Ῥωμαίοις ἦν· οἷς ἐπικουρήσαι Γάιον Καίλιον χιλιάρχον
ἐθελήσαντα λογήσας πολλοὺς ἐφόνευσεν τῶν αὐτοῦ. ταῦτα δὲ
μαθόντες οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸν μὲν ἀστυνόμον εὐθύς ἐξέπεμψαν
καὶ τὸν Δουίλιον ἐπέσπευσαν· ὁ δὲ ἐς τὴν Σικελίαν ἐλθὼν
καὶ καταμαθὼν τὰς ναῦς τῶν Καρχηδονίων τῇ μὲν παχύ-
τητι καὶ τῷ μεγέθει τῶν σφῶν ἐλαττομένης, τῷ τάχει δὲ
τῆς εἰρεσίας καὶ τῇ ποιικιλίᾳ τοῦ πλοῦ προεχούσας μηχανὰς
ἐπὶ τῶν τριῆρων ἀγκύρας τε καὶ χεῖρας περικόντους σιδηρᾶς
καὶ ἄλλα τοιαῦτα κατεσκεύασεν, ὅπως ταῖς πολεμίαις ναυσὶν
ἐπιροπτοῦντες αὐτὰ συνάπτοντο σφίσι καὶ μεταβαίνοντες
εἰς αὐτὰς εἰς χεῖρας ἴοιεν τοῖς Καρχηδονίοις καὶ ὡς ἐν περὶ
μάχῃ τούτοις συρρήγνυνται. συμμίζαντες οὖν οἱ Καρχηδό-
νιοι ταῖς τῶν Ῥωμαίων ναυσὶ περιέπλεον σφᾶς συντόνω
χρῶμενοι εἰρεσία καὶ ἐκ τοῦ αἰφνιδίου προσέβαλλον. χρο-
νον μὲν οὖν τινα ἰσοπαλῆς ἢ ναυμαχία ἐγένετο, εἶθ' οἱ

18 ὅτι ἡττηθέντων Καρχηδονίων κατὰ τὴν ναυμαχίαν ὑπὸ Ῥωμαίων ὀλίγον καὶ τὸν Ἀννίβαν ἀπέκτειναν (πᾶσί τε γὰρ ὡς εἶπεν τοῖς στρατεύματά ποι πέμπουσι πρόσεστι φύσει τῶν μὲν πλεονεξιῶν προσποιέσθαι, τὰς δὲ ἐλαττώσεις ἐς τοὺς στρατηγήσαντας ἀνωθεὶν, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι προχειρότατα τοὺς πταίσαντάς τι ἐκόλαζον), εἰ μὴ φοβηθεῖς εὐθύς μετὰ τὴν ἡτταν ἐπερωτῶν αὐτοὺς ὡς καὶ ἀκεραίων ἐτι τῶν πραγμάτων ὄντων, πότερον ναυμαχησαί οἱ κελεύουσιν

[Zonaras 8, 11 — vol. II, p. 204, 2 sqq.]

Ῥωμαῖοι ἐπικρατέστεροι γεγονότες πολλοὺς μὲν κατέδυσαν, συνέσχον δὲ καὶ πολλοὺς. ὁ δ' Ἀννίβας ἐπὶ ἐπιτήρους ναυμαχῶν, συσχεθείσης τῆς αὐτοῦ νηὸς τριήρει τινί, φοβηθεῖς, μὴ ἄλφ, τὴν ἐπιτήρη τε ἐγκατέλιπε καὶ μεταβάς εἰς ἑτέραν διέφυγε.

fr. 48,18 τῆς μὲν οὖν ναυμαχίας τοῦτο τέλος ἐγένετο καὶ λάφυρα πολλὰ ἐλήφθη· τὸν δ' Ἀννίβαν οἱ Καρχηδόνιοι διὰ τὴν ἡτταν ἀπέκτειναν ἂν, εἰ μὴ εὐθύς ἐπηρώτησε σφᾶς ὡς ἀκεραίων ἐτι τῶν πραγμάτων ὄντων, εἰ ναυμαχησαί κελεύουσιν ἢ μὴ. συνθεμένον γὰρ αὐτῶν ναυμαχησαί ὡς τῷ ναυτικῷ προέχειν ἐπαιρομένων ὑπέειπεν ὅτι “οὐδὲν ἄρα ἠδίκηκα, ὅτι τὰ αὐτὰ ὑμῖν ἐλπίσας συνέβαλον· τῆς γὰρ γνώμης, ἀλλ' οὐ τῆς τύχης ἐτύχχανον κύριος.” καὶ ὁ μὲν ἐσώθη, τὴν δὲ ἡγεμονίαν ἀφηρέθη. Δουίλιος δὲ τὸ πεζὸν προσλαβὼν τοὺς τε Ἐγεσταίους ἐρρύσατο μὴδ' εἰς χεῖρας αὐτῶ τοῦ Ἀμίλικου ἐλθεῖν ὑπομείναντος καὶ τὰ φίλια τὰ ἄλλα ἐβεβαίωσατο καὶ εἰς τὴν Ῥώμην τοῦ θέρους παρελθόντος ἀνεκομίσθη. ἀπάραντος δ' αὐτοῦ ὁ Ἀμίλικος τὸ τε Δρέπανον κεκλημένον (ἔστι δὲ λιμὴν ἐπίκαιρος) ἐκρατύνατο καὶ ἐς αὐτὸν τὰ πλείστον κατέθετο ἄξια καὶ τοὺς Ἐρυνκίνοὺς ἄπαντας μετανέστησε καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψεν, ἵνα μὴ

18 recte distinguunt locum I. M. Stahl, Mus. Rhen. XXI (1866) p. 311, et Herwerden, Lectiones Rheno-Traiectinae p. 79

ἢ μὴ, συνεπαινεσάντων αὐτῶν ὥσπερ πον καὶ προσεδόκα, καὶ (τῷ) τοσοῦτον τῷ ναυτικῷ προέχειν ἐπαιρομένων, ὑπέειπε διὰ τῶν αὐτῶν ἀγγέλων ὅτι οὐδὲν ἄρα ἠδίκηκα, ὅτι τὰ αὐτὰ ὑμῖν ἐλπίσας συνέβαλον· τῆς γὰρ γνώμης, ἀλλ' οὐ τῆς τύχης ἦν κύριος. M p. 182. Zonar. 8, 11 (vol. II, p. 204, 9—16).

[Zonaras 8, 11 — vol. II, p. 204, 28 sqq.]

οἱ Ῥωμαῖοι καρτερὰν αὐτὴν οὖσαν καταλαβόντες ὀρηγήριον τοῦ πολέμου ποιήσωσιν, καὶ πόλεις εἴλε τὰς μὲν βία, τὰς δὲ προδοσίᾳ· καὶ εἰ μὴ Γάιος Φλωρός αὐτὸν ἐπέσχεν ἐκεῖ χειμάσας, τὴν Σικελίαν ἂν κατεστρέψατο ἅπασαν.

Δούκιος δὲ Σικελίαν ὁ συνάρχων αὐτοῦ ἐπὶ Σαρδῶ καὶ ἐπὶ Κύρνον ἐστράτευσε (κεῖνται δὲ ἐν τῷ Τυρσηρικῷ πελάγει ἀλλήλων ὀλίγον ἀπέχουσαι, ὡς μίαν αὐτὰς πόρωθεν εἶναι δοκεῖν) καὶ προτέρα τῇ Κύρνω προσβαλὼν τὴν μὲν Οὐαλερίαν τὴν κρατίστην αὐτῆς πόλιν βία εἴλεν, ἀπόνως δὲ τὰ λοιπὰ ἐχειρώσατο. ἐς δὲ τὴν Σαρδῶ πλέων κατεῖδε τι ναυτικὸν Καρχηδόνιον καὶ ἐπ' αὐτὸ ἐτόραπετο. καὶ οἱ μὲν ἔφυγον πρὶν ἢ συμμίξαι, αὐτὸς δ' ἐπὶ πόλιν Ὀλβίαν ἤλθεν· ἔνθα τῶν Καρχηδονίων μετὰ τῶν νεῶν ἐπιφανέντων φοβηθεῖς (οὐ γὰρ εἶχε τὸ πεζὸν ἀξιόμαχον) ἐπ' οἶκον ἀπῆρεν.

ἐν δὲ τῷ τότε χρόνῳ ἄλλοι τε τῶν ἀλόντων καὶ ἐν τῷ ἄσται δουλεόντων καὶ οἱ Σαννίται (συχνοὶ γὰρ πρὸς τὴν τοῦ ναυτικοῦ παρασκευὴν ἀφίκοντο) συνέθεντο τῇ Ῥώμῃ ἐπιβουλεύσαι. μαθὼν δὲ τοῦτο Ἐριος Ποτίλιος ὁ τῆς βοηθείας ἄρχων προσεποιήσατο συμφρονεῖν αὐτοῖς, ἵνα ἀκριβώση πᾶν τὸ δεδογμένον αὐτοῖς, καὶ ἐπει μὴ οἷός τ' ἦν καταμηνῶσαι τὸ βούλευμα (πάντες γὰρ περὶ αὐτὸν ἦσαν οἱ Σαννίται), ἔπεισεν αὐτοὺς βουλῆς ἀγομένης εἰς τὴν ἀγορὰν ἀθροισθῆναι καὶ καταβοῆσαι αὐτοῦ ὡς περὶ τὸν σίτον ἀδικουμένους, ὅπως ἐλάμβανον. τῶν δὲ τοῦτο ποιησάντων μεταπεμφθεῖς ὡς αἴτιος τοῦ θορύβου ἐξέφηνεν αὐτοῖς τὴν ἐπιβουλήν. καὶ τότε μὲν ἡσυχάσαντας ἀπέπεμψαν, νυκτὸς δὲ

18,10 προσεδόκα B, προσεδουάτο L || 11 <τῷ> inseruit Herwerden || 12 ὑπέειπε] ἐπέειπε Herwerden

[Zonaras 8, 11 — vol. II, p. 205, 24 sqq.]

συνέλαβον ἕκαστοι τῶν ἐχόντων δούλους τινὰς ἐξ αὐτῶν· καὶ οὕτως ἢ πᾶσα ἐλύθη συνωμοσία.

^{a. u.}
⁴⁹⁶
⁽²⁵³⁾ τῷ δ' ἐπιγενομένῳ θέρει ἐν τε τῇ Σικελίᾳ καὶ τῇ Σαρδοῖ ἅμα ἐπολέμησαν οἱ Ῥωμαῖοι τε καὶ οἱ Καρχηδόνιοι. καὶ μετὰ τοῦτ' Ἀτίλιος Λατίνος εἰς τὴν Σικελίαν ἐλθὼν καὶ Μοντιστρατον πόλιν ὑπὸ τοῦ Φλώρου πολιορκουμένην εὐρῶν τῇ παρασκευῇ ἐκείνου ἐχρήσατο. καὶ προσβολὰς περὶ τὸ τεῖχος αὐτοῦ ποιούμενον πρῶτον μὲν οἱ ἐπιχώριοι μετὰ τῶν Καρχηδονίων ἠμύνοντο κραταιῶς, τῶν δὲ γυναικῶν καὶ τῶν παιδῶν εἰς δάκρυα καὶ εἰς οἰμωγὰς προαχθέντων οὐκ ἀντίσχον. ὑπέξελθόντων δὲ νυκτὸς τῶν Καρχηδονίων ἅμα τῇ ἕφ τὰς πύλας ἐθέλονται οἱ ἐπιχώριοι ἀνεπέτασαν. εἰσιόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι πάντα ἐφόνεον, ἕως ἐκήρυξεν ὁ Ἀτίλιος τὴν λοιπὴν τε λείαν καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαβόντος εἶναι· ἔκτοτε γὰρ τοὺς λοιπούς τε ἐξώργησαν καὶ τὴν πόλιν προδιαρπάσαντες κατέπερσαν.

12. ἐκεῖθεν δ' ἐπὶ Καμάριναν ἀπερισκέπτως γενόμενοι εἰς χωρία προελογοισμένα ἐνέπεσον· καὶ πανσυδὶ ἂν ἐφθάρησαν, εἰ μὴ Μάρκος Καλπούργιος χλιαρχῶν σοφίᾳ μετῆλθε τὸ δυστύχημα. ἰδὼν γὰρ τινα τῶν πέριξ λόφων μόνον ὑπὸ τοῦ κρημνώδους μὴ προκατειλημμένον ὀπίστας τριακόςιοις παρὰ τοῦ ὑπάτου ἠτήσατο καὶ σὺν αὐτοῖς ἐπ' ἐκείνον ὤρμησεν, ἵν' οἱ πολέμιοι πρὸς αὐτοὺς τράπωνται, κἀντεῦθεν οἱ λοιποὶ διαφύγοσι. καὶ ἔσχεν οὕτως· ὡς γὰρ τὴν ὀρμὴν αὐτῶν εἶδον οἱ ἐναντίοι, ἐκπλαγέντες τὸν μὲν ὑπάτον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ὡς ἤδη ἐαλωκότας κατέλιπον, ἐπὶ δὲ τὸν Καλπούργιον συνέδραμον. καὶ μάχης ἰσχυρᾶς γεγονυίας πολλοὶ μὲν κἀκείνων, πάντες δ' οἱ τριακόσιοι ἔπεσον· μόνος δὲ περιεσέσωστο ὁ Καλπούργιος, τραυθεὶς μὲν, λαθὼν δ' ἐν τοῖς νεκροῖς κείμενος ὑπὸ τῶν τραυμάτων ὡς τεθνηκώς, ἔνθα ζῶδς εὐρεθεὶς ἐσώθη. ἐν ᾧ δ' οἱ τριακόσιοι ἐμάχοντο, ὁ ὑπάτος ἀπεχώρησε. διαφυγῶν δ' οὕτως τὴν τε Καμάριναν καὶ ἄλλας πόλεις τὰς μὲν βίβ, τὰς δὲ καὶ ὁμολογία παρεστήσατο. ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Λιπάραν ὤρμησεν ὁ Ἀτίλιος· νυκτὸς δὲ λαθὼν προκατέσχευεν αὐτὴν ὁ Ἀμίλλας καὶ ἐπέξελθὼν αἰφνιδίως πολλοὺς διέφθειρε.

Δίωνος ἰα' βιβλίῳ "ἐπειδὴ δὲ ὁ τε χειμῶν ἐπέμεινε 19 καὶ ὀμίχλη προσεγένετο, ἔσφηλε δι' αὐτομόλων δὴ τι-^{a. u.}
⁴⁹⁶
νων τὸν Ἀννίβαν." Bekk. Anecd. p. 171, 26. Zonar. ⁽²⁵³⁾ 8, 12 (vol. II, p. 207, 7—10).

ἀλλ' ἐν τῷ ἴσῳ τὸ τὴν οἰκείαν μὴ προέσθαι καὶ 20 τὸ τὴν ἀλλοτρίαν προσκλήσασθαι τιθέμενοι θυμῷ καὶ δόμῃ ἠγωνίζοντο· τῶν γὰρ πολλῶν τὰ μὲν σφέτερα καὶ παρὰ δύναμιν περισσελλόντων, τῶν δὲ ἀλλοτρίων οὐκ ἐθέλοντων μετὰ κινδύνων ἀντιποιεῖσθαι ἐκείνοι ἐν τῷ ὁμοίῳ τό τε κεχειρωμένον καὶ τὸ προσδοκώμενον ποιούμενοι πρὸς ἀμφοτέρα ὁμοίως ἔρρωντο. οἱ δὲ δὴ Ῥωμαῖοι ἄμεινον εἶναι νομίσαντες μηκέτι πόρρω

[Zonaras 8, 12 — vol. II, p. 207, 4 sqq.]

Γάιος δὲ Σουλπίκιος τῆς τε Σαρδοῦς τὰ πλείστα κατέδραμε καὶ ὑπερφορήσας ἐκ τούτου ὤρμησεν ἐπὶ τὴν Λιβύην. καὶ ἀπῆραν μὲν καὶ οἱ Καρχηδόνιοι σὺν τῷ Ἀννίβᾳ περὶ τοῖς οἰκοῖς δεδιότες, ἀντιπνεύσαντος δὲ πνεύματος ^{fr.}
^{43, 19} σφίσις ἄμφω ἐπέστρεψαν. καὶ μετὰ ταῦτα ἔσφηλε διὰ τινων ψευδαυτομόλων τὸν Ἀννίβαν ὁ Ἀτίλιος ὡς εἰς τὴν Λιβύην αὐθις πλευσόμενος. σπουδῇ τε οὖν αὐτῷ ἐξαναχθέντι ἐπιπλεύσας ὁ Σουλπίκιος τὰς μὲν πλείους τῶν νεῶν ἀγνοούσας ὑπὸ ὀμίχλης ἐπὶ πολὺν τὸ γινόμενον καὶ ταραττομένας κατέδυσσε, τὰς δὲ λοιπὰς καταφυγούσας εἰς τὴν γῆν κενὰς εἶλεν. ὁ γὰρ Ἀννίβας οὐκ ἀσφαλῆ τὸν λιμένα ὀρῶν καταλιπὼν αὐτὰς ὑπεχώρησεν εἰς πόλιν Σουλκούς· ἔνθα στασιασάντων πρὸς αὐτὸν Καρχηδονίων προῆλθέ τε εἰς αὐτοὺς μόνος καὶ ἀπώλετο. ἀδεέστερον δ' ἐκ τούτου τὴν χώραν κατατρέχοντες οἱ Ῥωμαῖοι ἠττήθησαν ὑπὸ Ἀννωνος. ταῦτα ἐν τῷ ἔτει τούτῳ ἐγένετο. καὶ συνεχῶς λίθοι ἐξ οὐρανοῦ εἰς τὴν Ῥώμην ἅμα πολλοί, ὡς καὶ χαλάξῃ ἰοικέται, ἔπεσον· καὶ εἰς τὸ Ἀλβανὸν καὶ ἄλλοις λίθους ὁμοίως συνέβη κατενεχθῆναι.

οἱ δ' ὑπάτοι ἐπὶ Σικελίαν ἐλθόντες ἐπὶ Λιπάραν ἐστρά-^{a. u.}
⁴⁹⁷
τευσαν. ἐπεὶ δ' ὑπὸ τὴν ἄκραν τὴν Τυνδαρίδα καλουμένην ⁽²⁵⁷⁾

τὸν πόλεμον ποιῆσθαι μηδὲ ἐν ταῖς νήσοις προκινδυνεύειν, ἀλλ' ἐν τῇ οἰκείᾳ τῇ τῶν Καρχηδονίων ἀγωνίζεσθαι (πταίσαντες γὰρ οὐδενὸς στειρήσεσθαι καὶ κρατήσαντες οὐκ ἐν ἐλλίσιν ἔσεσθαι), καὶ διὰ τοῦτ' ἀκόλουθον τῇ διανοίᾳ σφῶν <τὴν> παρασκευὴν ποιησάμενοι ἐξεστράτευσαν <ἐπὶ Καρχηδόνα V p. 593>.

M p. 183. Cf. Zonar. 8, 12 (vol. II, p. 208, 1).

21 ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν ὅ τε Ῥήγουλος καὶ Δούκιος, ἀπ' ἀρετῆς προκριθέντες· ὁ γὰρ Ῥήγουλος ἐν τοσαύτῃ πενίᾳ ἦν, ὥστε μῆτε τὴν ἀρχὴν ῥαδίως ἐθέλησαι δι' αὐτὴν ὑποστῆναι, καὶ τῇ γυναικὶ τοῖς τε παισὶν αὐτοῦ τὴν τροφήν ἐκ τοῦ δημοσίου δίδοσθαι ψηφισθῆναι. V p. 593. Zonar. 8, 12 (vol. II, p. 208, 3—5).

[Zonaras 8, 12 — vol. II, p. 207, 27 sqq.]

ναυλογοῦντας ἤσθοντο τοὺς Καρχηδόνιους, διχῆ τὸν πλοῦν ἐποιοῦντο. καὶ θατέρου τῶν ὑπάτων τῷ ἡμίσει τοῦ ναυτικοῦ τὸ ἀκρωτήριον περιβαλόντος νομισᾶς ὁ Ἀμίλλκας μόνους εἶναι ἐξανήχθη· ὡς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ἐπεγέροντο, πρὸς φυγὴν ἐχώρησε καὶ τοῦ ναυτικοῦ πλείστον ἀπέβαλεν. ἐπαρθέντες δ' οἱ Ῥωμαῖοι Σικελίαν μὲν ὡς ἤδη σφετέραν οὐσαν κατέλιπον, τῇ δὲ Λιβύῃ τῇ τε Καρχηδόνη ἐπιχειρῆσαι ἐτόλμησαν. ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν ὅ τε Ῥήγουλος ὁ Μάρκος καὶ Δούκιος Μάλλιος, ἐξ ἀρετῆς προκριθέντες. καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν Σικελίαν πλεύσαντες τὰ ἐκεῖ τε καθίστων καὶ τὸν ἐς τὴν Λιβύην ὑπὲρ τῶν πλοῦν, Καρχηδόνιοι δὲ οὐκ ἀνέμειναν αὐτοὺς ἐπιπλεῦσαι σφίσι, ἀλλὰ παρασκευασάμενοι πρὸς Σικελίαν ἠπειρήθησαν. καὶ παρὰ τῇ Ἡρακλειώτιδι ἐς χεῖρας ἀλλήλοις ἦλθον. ἰσορρόπου δὲ τῆς ναυμαχίας ἐπὶ πολὺ γινωμένης τέλος ὑπερέσχον Ῥωμαῖοι· Ἀμίλλκας δὲ

20, 13 <τὴν> inseruit V || 14 ἐξεστράτευσαν M, ἐστράτευσαν V || 21, 3 δι' αὐτὴν i. e. τὴν πενίαν] fortasse διετῆ V (coll. Liv. epit. libri 18 et Val. Max. 4, 4, 6) || 4 ὑποστῆναι L, ἀποστῆναι V, quod probat R

ὅτι Ἄννωνά πρὸς Ῥωμαίους λόγῳ μὲν ὑπὲρ εἰρήνης, ἔργῳ δὲ τριβῆς ἕνεκα ἐπεμψεν Ἀμίλλκας· καὶ ὅς ἐπιβοῶντων τινῶν συλλαβεῖν αὐτόν, ὅτι Καρχηδόνιοι τὸν Κορνήλιον ἀπάτη.... [M p. 183.] codici desunt quattuor paginae. Zonar. 8, 12 (vol. II, p. 208, 13—17).

ὁ δὲ Δίων ὁ Ῥωμαῖος ὁ συγγραψάμενος περὶ τῆς βασιλείας καὶ περὶ τῆς δημοκρατίας Ῥώμης καὶ διηγησάμενος περὶ τοῦ πολυθρῦλῆτος πολέμου τοῦ Καρχη-

[Zonaras 8, 12 — vol. II, p. 208, 12 sqq.]

ἀντιστῆναι αὐτοῖς οὐκέτι ἐτόλμα, Ἄννωνά δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπεμψεν ὡς ὑπὲρ εἰρήνης, βουλόμενος τὸν καιρὸν τριβεῖν· ἤλπιζε γὰρ στρατεύμα' οἱ πεμφθήσεσθαι οὐκοῦθεν. Ἄννων δὲ βοῶντων τινῶν συλλαβεῖν αὐτόν, ὅτι καὶ Καρχηδόνιοι ἀπάτη συνέλαβον τὸν Κορνήλιον, “ἂν τοῦτο ποιήσητε” εἶπεν “οὐδὲν ἔτι κρείττους τῶν Λιβύων ἔσεσθε.” ἐκεῖνος μὲν οὖν εὐκαιρότατα θωπεύσας αὐτοὺς οὐδὲν ἔπαθεν, οἱ δὲ καὶ αὐτίς τοῦ πολέμου εἶχοντο. καὶ οἱ μὲν ὑπατοὶ ἐκ τῆς Μεσσήνης ἔπλεον, Ἀμίλλκας δὲ καὶ Ἄννων διαιρεθέντες ἀφοπλήρωθεν αὐτοὺς περισχεῖν ἐμελέτων. ἀλλ' ὁ μὲν Ἄννων οὐχ ὑπέστη προσιόντας αὐτοὺς, προκαταπλεύσας δ' εἰς Καρχηδόνα ταύτην ἐφύλασεν· ὁ δὲ Ἀμίλλκας πνυθόμενος τοῦτο κατὰ χώραν ἔμεινε. ἐβάντες δ' εἰς τὴν γῆν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα τὴν πόλιν ἐχώρησαν. οὗς ἰδόντες προσιόντας οἱ ἐπιχώριοι προῦπεξῆλθον· καὶ ἀμαχεῖ κατασχόντες αὐτὴν οἱ Ῥωμαῖοι τοῦ πολέμου ὀρηκτήριον ἐποίησαντο κἀντεῦθεν τὴν τε γῆν ἐπόρθουν καὶ πόλεις τὰς μὲν ἐθελουσίας, τὰς δὲ φόβῳ προσεπεκταίνοντο, λείαν τε πολλὴν ἐλάμβανον καὶ αὐτομόλους πλείστους ἐδέχοντο καὶ τῶν οἰκείων συγχόνους τῶν ἐν τοῖς πρὶν πολέμοις ἀλόντων ἐκομίζοντο.

13. χειμῶνος δ' ἐπιγενομένου Μάλλιος μὲν εἰς Ῥώμην σὺν τῇ λείᾳ ἀπέπλευσε, Ῥήγουλος δ' ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπέμεινε. καὶ οἱ Καρχηδόνιοι ἐν παντὶ κακοῦ γέγονασι τῆς χώρας τε πορθουμένης αὐτῶν καὶ τῶν περιοίκων ἀλλοτριουμένων καὶ

δουλίον λέγει, ὅτι Ῥηγούλου τοῦ ὑπάτου Ῥώμης πολεμούντος τὴν Καρχηδόνα ἐξαίφνης δράκων ἐρύσας ἔξω τοῦ χαρακάματος τοῦ Ῥωμαίου στρατοῦ ἔκειτο, ὃν τῇ προσιάξει αὐτοῦ ἔκτειναν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀποδείραντες αὐτὸν ἔστειλε (sic) τὴν δορὰν αὐτοῦ τῇ συγκλήτῳ Ῥώμης, μέγα θαῦμα· καὶ παρὰ τῆς αὐτῆς μετροθεῖσα συγκλήτου, ὡς ὁ αὐτὸς Δίων λέγει, εὐρέθη ἔχουσα μῆκος ποδῶν ἑκατὸν εἴκοσι. πρὸς τὸ μῆκος αὐτοῦ ἦν καὶ τὸ πάχος. Ioannes Damasc. De draconibus vol. I, p. 472, A. B. Cf. Zonar. 8, 13 (vol. II, p. 209, 9—18).

24 ὅτι οἱ Καρχηδόνοι φοβηθέντες, μὴ ἀλώσι, διεκηρκεύσαντο πρὸς τὸν ὑπατον, ὅπως ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπι-

[Zonaras 8, 13 — vol. II, p. 209, 8 sqq.]

cf. fr. 43, 23 κατελιθέντες εἰς τὸ τεῖχος ἠσύχαζον. Ῥηγούλω δὲ παρὰ τὸν Βαγράδαν ποταμὸν στρατοπεδευομένῳ δράκων ἐπεφάνη ὑπερμεγέθης, οὗ τὸ μῆκος λέγεται εἶναι ποδῶν ἑκατὸν πρὸς τοῖς εἴκοσι· καὶ γὰρ ἡ λεβηρὶς αὐτοῦ εἰς τὴν Ῥώμην κενόμιστο δι' ἐπίδειξιν· ἀνάλογον δὲ καὶ τὸν ἄλλον ὄγκον εἶχε τοῦ σώματος. ὅς συχνούς τῶν στρατιωτῶν τοὺς μὲν πελάζοντας αὐτῷ, τοὺς δὲ καὶ πίνοντας ἐκ τοῦ ποταμοῦ διέφθειρε. κατειργάσατο δ' αὐτὸν ὁ Ῥήγουλος πλήθει στρατιωτῶν καὶ μηχαναῖς λιθοβολοῖς. καὶ τὸν μὲν οὕτως ἐφθειρε, τῷ δὲ Ἀμίλκᾳ ἐπὶ μετεώρου καὶ ὑλώδους στρατοπεδευομένῳ χωρίου νύκτωρ προσέμιξε καὶ πολλοὺς μὲν ἐν ταῖς εὐναῖς, πολλοὺς δ' ἐξεγερόθοντας διώλεσεν· εἰ δὲ τινες καὶ διέφυγον, τοῖς τὰς ὁδοὺς τηροῦσιν ἐμπόλιτοντες ἄλλυντο. καὶ οὕτω τῶν τε Καρχηδονίων μέρους ἀναλώθη πολὺ καὶ πόλεις αὐτῶν συχναὶ πρὸς Ῥωμαίους μεθίσταντο. φοβηθέντες δ' οἱ ἐν τῇ πόλει, μὴ ἀλώσι, διεκηρκεύσαντο πρὸς τὸν ὑπατον, ὅπως ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψαντες αὐτὸν τὸ παρ-

εἰκεῖ ἀποτρέψαντες αὐτὸν τὸ παραχοῆμα δεινὸν ὑπεκφύγωσιν. ἐπειδὴ τε οὐκ ἠθέλησαν Σικελίας τε πάσης καὶ Σαρδοῦς ἀποστῆναι καὶ τοὺς μὲν τῶν Ῥωμαίων αἰχμαλώτους προῖκα ἀφεῖναι, τοὺς δὲ σφετέρους λύσασθαι, τὰ τε δαπανηθέντα τοῖς Ῥωμαίοις εἰς τὸν πόλεμον πάντα διαλύσαι καὶ χωρὶς ἄλλα καθ' ἕκαστον ἔτος συντελεῖν, οὐδὲν ἤνυσαν. πρὸς γὰρ δὴ τοῖς εἰρημένοις 25 καὶ ἐκεῖνα αὐτοὺς ἐλύπει, ὅτι μήτε πολεμεῖν μήτε συμβαίνειν ἄνευ τῶν Ῥωμαίων, καὶ αὐτοὶ μὲν μὴ πλείοσι μῖς ναυσὶ μακραῖς χρῆσθαι, ἐκεῖνοις δὲ πεντήκοντα τριήρεσιν ἐπικουρεῖν, ὁσάκις ἂν ἐπαγγελθῆ σφισιν, ἄλλα τέ τινα οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου ποιεῖν ἐκελεύοντο. ἐξ οὗν τούτων ἄλωσιν σφῶν ἀκριβῆ τὰς σπονδὰς νομίσαντες ἔσεσθαι πολεμεῖν αὐτοῖς μᾶλλον εἴλοντο. U p. 376. Zonar. 8, 13 (vol. II, p. 209, 25—210, 2).

[Zonaras 8, 13 — vol. II, p. 209, 28 sqq.]

αυτίκα δεινὸν ὑπεκφύγωσιν. ἐπεὶ δὲ πολλὰ ἀπητοῦντο καὶ φορτικά, ὡς ἄλωσιν αὐτῶν ἀκριβῆ νομίξεσθαι τὰς σπονδὰς, πολεμεῖν μᾶλλον εἴλοντο.

ὁ μὲντοι Ῥήγουλος μέγχι τότε εὐτυχῶν ἀγῆματος μεστὸς 499 ἐγένετο καὶ φρονήματος, ὥστε καὶ γράφειν εἰς τὴν Ῥώμην, (255) ὅτι κατεσφραγισμένης ἔχει τὰς τῶν Καρχηδονίων πύλας ὑπὸ τοῦ φόβου· τὰ ἴσα δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ καὶ οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐφρόνου. ὅθεν καὶ ἐσφάλησαν. ἦλθον μὲν γὰρ τοῖς Καρχηδονίοις καὶ ἔτεροι σύμμαχοι, ἦλθε δὲ καὶ ἐκ Λακεδαιμόνος Ξάνθιππος. οὗτος τὴν αὐτοκράτορα τῶν Καρχηδονίων ἀρχὴν εἰληφώς (ὅ τε γὰρ δῆμος αὐτῷ τὰ πράγματα προθύμως ἐπέτρειψε καὶ ὁ Ἀμίλκας καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐν τέλει ἔκουσίως ἐξέστησαν) τὰ τε ἄλλα παρεσκευάσεν εὖ καὶ ἀπὸ τῶν μετεώρων τοὺς Καρχηδονίους, ἐν οἷς ὑπὸ δέους ἦσαν,

24, 3 ἀποτρέψαντες B, ἀποπέμψαντες L et Zonaras || 25, 1 ἤνυσαν U, ἐώνισαν L || 2 πολεμεῖν τε L

24, 1 διεκηρκεύσαντο B, προεκηρκεύσαντο L

[Zonaras 8, 13 — vol. II, p. 210, 15 sqq.]

κατήγαγεν εἰς τὸ ὄμαλόν, ἐν ᾧ ἦ τε ἵππεία αὐτῶν καὶ οἱ ἑλέφαντες πλείστον ἰσχύσειν ἔμελλον. καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἡσύχαζε, τηρήσας δὲ ποτε τοὺς Ῥωμαίους καταφρονητικῶς ἀλλιζομένους, μέγα τε γὰρ τῇ νίκη φρονοῦντες καὶ τὸν Ξάνθιππον ὡς Γραικὸν ὑπεροσῶντες (οὕτω γὰρ καλοῦσι τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς ὄνειδος δυσγενείας τῷ προσήματι κατ' αὐτῶν χρῶνται) τὰς στρατοπεδείας ἀπερισκέπτως πεποιήντο, οὕτως οὖν τοῖς Ῥωμαίοις διακειμένοις ὁ Ξάνθιππος ἐπελθὼν καὶ τὸ ἵππικόν αὐτῶν διὰ τῶν ἐλεφάντων τρεψάμενος πολλοὺς μὲν κατέκοψε, πολλοὺς δὲ καὶ ἐξώργισε καὶ αὐτὸν τὸν Ῥήγουλον. καὶ ἐν φρονήματι διὰ ταῦτα ἦσαν οἱ Καρχηδόνιοι· τοὺς δὲ ἄλόντας περιέσωσαν, ἵνα μὴ καὶ οἱ παρὰ τῶν Ῥωμαίων πρότερον ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωτισθέντες κτανθῶσι. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους τῶν ἐαλωκότων Ῥωμαίων ἐν θεραπείᾳ εἶρον, τὸν δὲ Ῥήγουλον ἐν πάσῃ κακουχίᾳ πεποιήντο, τροφήν τε αὐτῷ ὅσον ἀποζῆν προσήγον καὶ ἐλέφαντα προσέφερον συνεχῶς, ὅπως ὑπ' αὐτοῦ δειματούμενος μήτε τῷ σώματι μήτε τῇ διανοίᾳ ἡσύχαζοι. ἐπὶ συγχρὸν δὲ κακώσαντες οὕτως αὐτὸν εἰς δεσμοτήριον ἔθεντο.

τοὺς δὲ σφετέρους συμμάχους οἱ Καρχηδόνιοι δεινότεα μετεχειρίσαντο. οὐ γὰρ εὐποροῦντες ἀποδοῦναι αὐτοῖς ἢ προὑπέσχοντο, ἀπέπειψαν αὐτοὺς ὡς καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῖς οὐκ εἰς μακρὰν ἀποδώσαντες. ἐκέλευσαν δὲ τοῖς κομίζουσι σφᾶς εἰς ἐρήμην τινὰ νῆσον ἐκβιβάσαι καὶ λάθρα ἀποπλευσαι. καὶ τὸν Ξάνθιππον δὲ οἱ μὲν φασὶ καταποντίσαι αὐτοὺς ἀποπλευσάντι ἐπιπλευσάντας, οἱ δὲ ναῦν αὐτῷ δοῦναι παλαιὰν μηδὲν στέγουσαν, νέον καταπιπτόσαντας ἔξωθεν, ἵν' αὐτῇ ἐφ' ἑαυτῆς καταποντισθῇ· τὸν δὲ γρόντα τοῦτο εἰς ἑτέραν ἐμβῆναι καὶ οὕτω διασωθῆναι. ταῦτα δ' ἐποίησαν, ἵνα μὴ δοκοῖεν πρὸς ἐκεῖνον σεσῶσθαι· ἐνόμισαν γὰρ ἀπολωλὸτος αὐτοῦ καὶ τὴν τῶν ἔργων δόξαν συναπολέσθαι.

14. οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ ἤλθον μὲν διὰ τὸ συμβᾶν καὶ πλεόν, οὗ τοὺς Καρχηδονίους ἐπὶ τὴν Ῥώμην αὐτὴν προσεδόκων πλευσεῖσθαι. διὰ ταῦτα τὴν τε Ἰταλίαν ἐν φυλακῇ ἐποίησαντο καὶ ἐπὶ τοὺς ἐν Σικελίᾳ τῇ τε Λιβύῃ ὄντας Ῥωμαίους σπουδῇ τοὺς ὑπάτους ἐπεψαν, Μάρκον Αἰμίλιον

Δίων ἰα' βιβλίῳ "οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τὰς ναῦς αὐ- 26
τῶν ἀναπλευούσας οἴκαδε τηρήσαντες συχνὰς χρημάτων^{a. u.}
γεμούσας εἶλον." Bekk. Anecd. p. 131, 12. Zonar. 8,⁵⁰⁰
14 (vol. II, p. 212, 25—27).

[Zonaras 8, 14 — vol. II, p. 211, 26 sqq.]

καὶ Φούλβιον Πλατινόν. οἱ ἐς Σικελίαν πλεύσαντες καὶ φρουρήσαντες τὰ ἐκεῖ πρὸς Λιβύην ὠρμήκεσαν· καὶ χειμῶνι ληφθέντες κατηνέχθησαν ἐς Κόρσουραν· πορθήσαντες δὲ τὴν νῆσον καὶ φρουρὰ παραδόντες ἔπλεον αὐθις. κὰν τοῦτω ἰσχυρὰ ναυμαχία πρὸς Καρχηδονίους ἐγένετο. ἠγωνίζοντο γὰρ οἱ μὲν παντελῶς τοὺς Ῥωμαίους ἐκ τῆς οἰκείας ἐκβαλεῖν, Ῥωμαῖοι δὲ τοὺς ἐγκαταλειφθέντας σφῶν ἐν τῇ πολεμῇ ἀνασώσασθαι. ἀγγωμάλως δὲ μαχομένων οἱ ἐν τῇ Ἀσπίδι ὄντες Ῥωμαῖοι κατὰ νότου τοῖς Καρχηδονίοις ἐξαίφνης ἐπέπλευσαν καὶ ἀμφιβόλους αὐτοὺς καταλαβόντες ἐνίκησαν. καὶ μετὰ τοῦτο καὶ τῷ πεζῷ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκράτησαν καὶ εἶλον πολλοὺς· οὗς διὰ τὸν Ῥήγουλον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἄλόντας περιεσώσαντο. ἀρπαγὰς δὲ τινὰς ποιησάμενοι εἰς Σικελίαν ἔπλεον. χειμῶνι δὲ περιπεσόντες καὶ πολλοὺς ἀποβαλόντες οἴκοι ταῖς ναυσὶ ταῖς περισωθείσαις ἀπέπλευσαν.

οἱ δὲ Καρχηδόνιοι καὶ τὴν Κόρσουραν ἔλαβον καὶ εἰς^{a. u.}
Σικελίαν ἐπεραιώθησαν· καὶ εἰ μὴ τὸν Κολλατίνον καὶ⁵⁰⁰
Γναῖον Κορνήλιον ἔμαθον πολλῷ προσπλέοντας ναυτικῷ,⁽²⁵⁴⁾
πᾶσαν ἂν αὐτὴν ἐχειρώσαντο. οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι ναυτικόν τε ἄριστον ταχέως ἐξήχτησαν καὶ καταλόγους βελτίστους ἐπεποίησαν καὶ οὕτως ἐρρώσθησαν, ὥστε τρίτῳ μηνὶ ἐς τὴν Σικελίαν ἐπανελθεῖν. πεντακοσιοστὸν δ' ἦν ἔτος, ἀφ' οὗπερ ἡ Ῥώμη συνέστη. καὶ τὴν μὲν κάτω τοῦ Πανόρμου πόλιν οὐ χαλεπῶς εἶλον, τῇ δὲ ἄκρα προσεδρεύοντες ἐκακοπάθησαν, μέχρις οὗ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐπέλιπεν ἡ τροφή. τότε γὰρ προσεχώρησαν τοῖς ὑπάτοις. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τὰς ναῦς^{fr.}
αὐτῶν οἴκαδε πλεύσας τηρήσαντες εἶλον συχνὰς^{43, 26}
χρημάτων μεστὰς.

εἶτα Σερούλιός τε Καιπίων καὶ Γάιος Σεμπρόνιος ὑπα-^{a. u.}
τοι τοῦ μὲν Λιλυβαίου πειρώσαντες ἀπεκρούσθησαν, ἐς δὲ⁵⁰¹
(253)

[Zonaras 8, 14 — vol. II, p. 212, 30 sqq.]

τὴν Λιβύην ἐπεραιώθησαν καὶ τὴν παραλίαν ἐπόρθουν. ὡς δ' ἐκομίζοντο οἴκαδε, γειμῶνι ἐνέτυχον καὶ ἐβλάβησαν. διὸ νομίσας ὁ δῆμος ἐξ ἀπειρίας τῶν ναυτικῶν βλάπτεσθαι τῆς μὲν ἄλλης θαλάσσης ἀπέχεσθαι ἐψηφίσαντο, ναυσὶ δ' ὀλίγαις τὴν Ἰταλίαν φρουρεῖν.

a. u. 502 (252) τῷ δ' ἐπιγενομένῳ ἔτει Πούπλιος Γάιος καὶ Αὐρήλιος Σερούλιος εἰς τὴν Σικελίαν ἦλθον καὶ ἄλλα τέ τινα κατεστρέψαντο καὶ Ἰμέραν· οὐ μέντοι τινὰ συνέσχον τῶν ἐν αὐτῇ· νηπιὸς γὰρ αὐτοὺς οἱ Καρχηδόνιοι ἐξεκόμισαν. μετὰ δὲ τοῦτο Αὐρήλιος ναῦς τε παρὰ Ἴερωτος εὐληφῶς καὶ ὅσοι τῶν Ῥωμαίων ἦσαν ἐκεῖ συμπαραλαβὼν ἐπλευσεν εἰς Λιπάραν καὶ ἐν αὐτῇ χυλίσσον Κύντον Κάσιον καταλιπὼν προσεδρεύοντα μάχης ἄνευ ἀπῆρεν οἴκαδε. Κύντος δὲ μὴ φροντίσας τῆς ἐντολῆς προσέμιξε τῇ πόλει καὶ πολλοὺς ἀπέβαλεν. ὁ μέντοι Αὐρήλιος μετὰ ταῦτα ἐκείνους ἐλὼν πάντας ἀπέκτεινε καὶ τὸν Κάσιον τῆς ἀρχῆς ἔπαυσε.

a. u. 503 (251) Καρχηδόνιοι δὲ τὰ δόξαντα τοῖς Ῥωμαίοις περὶ τοῦ ναυτικοῦ μαθόντες ἐπεμφαν εἰς Σικελίαν πᾶσαν ὑποτάξαι τότε ἐλπίζοντες· καὶ ἕως μὲν ἄμφω παρήσαν οἱ ὑπάτοι Καικίλιος Μέτελλος καὶ Γάιος Φούριος, ἠρέμουν· ὡς δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπῆρεν ὁ Φούριος, κατεφρόνησαν τοῦ Μετέλλου καὶ πρὸς τὸ Πάνορμον ἦλθον. ὁ δὲ Μέτελλος κατασκόπους ἐλθεῖν μαθὼν ἐκ τῶν πολεμίων ἤθροισε τοὺς ἐν τῇ πόλει πάντας καὶ διαλεχθεὶς αὐτοῖς ἀλλήλων λαβέσθαι σφίσι ἐκέλευσε· καὶ οὕτως ἕκαστον ἀνακρίνων, ὅστις τε εἴη καὶ ὅ,τι πράττοι, κατεφώρασε τοὺς πολεμίους. Καρχηδόνιοι δὲ παρετάξαντο ὡς μαχομένοι, καὶ Μέτελλος δεδιέναι προσεποιεῖτο. τούτου δ' ἐπὶ πλείους ἡμέρας γινομένου οἱ Καρχηδόνιοι ἐφρονηματίσθησαν καὶ προσέβαλλον θρασύτερον. καὶ τότε ὁ Μέτελλος σημεῖον τοῖς Ῥωμαίοις ἤρε· κἄκ τούτου ἐξαπινάως ἐκείνοι κατὰ πάσας τὰς πύλας ἐπεκδρομόντες ὁρδῶς ἐκράτησαν καὶ ἐς στενὸν αὐτοὺς κατέκλεισαν, ὥστε μηκέτ' ἀναχωρῆσαι δι' αὐτοῦ δυναθῆναι. στενοχωρούμενοι γὰρ ἄτε καὶ αὐτοὶ πολλοὶ ὄντες καὶ πολλοὺς ἐλέφαντας ἔχοντες ἐταράττοντο. κἄν τούτῳ τὸ ναυτικὸν τὸ Λιβυκὸν προσπλεῦσαν αὐτοῖς ἐγένετο φθορᾶς αἰτιώτατον. ἰδόντες γὰρ

ὅτι φασὶ <τοὺς> Καρχηδονίους ἐπικηρυκέσασθαι τοῖς 27 Ῥωμαίοις διὰ τε τᾶλλα καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν αἰχμα-^{a. u.} λώτων, μάλιστα μὲν, εἴ πως καὶ τὴν εἰρήνην ἐπὶ με-⁵⁰³ τριοῖς τισὶ ποιήσαιτο, εἰ δὲ μὴ, ἵνα τοὺς γε ἐάλω-⁽²⁵¹⁾ κότητας κομίσαιτο. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥήγουλον ἐν τοῖς πρέσβεσι πεμφθῆναι διὰ τε τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ καὶ τὴν

[Zonaras 8, 14 — vol. II, p. 214, 10 sqq.]

τὰς ναῦς ὥρμησαν εἰς αὐτὰς καὶ ἐμβαίνειν ἐξεβιάζοντο, καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέπιπτον καὶ ἐφθείροντο, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμπελαζόμενοι ἀλλήλοις τε καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀπώλλυντο, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκτείνοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ζῶντες ἐάλωσαν ἄνδρες τε καὶ ἐλέφαντες. ἐπειδὴ γὰρ ἄνευ τῶν συνήθων σφίσι ἀνδρῶν ὄντες ἠγρι-αῖνοντο, κήρυγμα τοῖς αἰχμαλώτοις ὁ Μέτελλος ἐποίησατο σωτηρίαν καὶ ἄδειαν τοῖς συλλαβοῦσιν αὐτοὺς διδοῦν· καὶ οὕτως προσελθόντες τινὲς τοῖς σφῶν πραιοτάτοις ἐκείνους τε διὰ τὴν συνήθειαν ἐχειρώσαντο καὶ τοὺς ἄλλους προσεπεσπᾶσαντο. οὓς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην ἐκόμισαν ἑκατὸν ὄντας καὶ εἰκοσιν οὕτως αὐτοὺς τὸν πορθμὸν περαιώσαντες. πίθους πολλοὺς συνδήσαντες ἀλλήλοις καὶ ξύλοις διαλαβόντες σφᾶς, ὥστε μήτ' ἀπαρτᾶσθαι σφᾶς μήτε συμπίπτειν, δοκοὺς ἐπ' αὐτῶν ἐπέτειναν καὶ ὕλην καὶ γῆν ἐπεφόρησαν φράξαντές τε πέριξ τὸ χωρίον, ὡς αὐτῇ τιμὴ ἐοικέναι, εἰς τοῦτο αὐτοὺς ἐπεβίβασαν καὶ διεπόρθημευσαν οὐδ' αἰσθανομένους, ὅτι πλείοιεν. ὁ μὲν οὖν Μέτελλος οὕτως ἐνίκησεν, ὁ δ' Ἀσδροῦβας ὁ τῶν Καρχηδονίων στρατηγὸς σωθεὶς τότε ὕστερον ὑπὸ τῶν οἴκων Καρχηδονίων ἐκλήθη καὶ ἀνεσκολοπίσθη.

15. οἱ Καρχηδόνιοι δὲ διεκηρυκέυσαντο τοῖς Ῥω-^{fr.} μαίοις διὰ τε τᾶλλα καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰχμαλώτων καὶ τοῖς πρέσβεσι καὶ αὐτὸν τὸν Ῥήγουλον συν-^{43,27} ἐπεμψαν πᾶν δι' αὐτοῦ οἰηθέντες κατωρθωκέναι διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός, ὡρκωσάν

27, 1 <τοὺς> inseruit R || Καρχηδονίους L || 6 <διὰ> τὴν ἀρετὴν B

ἀρετήν· ὑπέλαβον γὰρ πᾶν ὀτιοῦν τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ τῷ κομίσασθαι αὐτὸν ἐλπίζειν σφᾶς πράξει, ὥστε καὶ μόνον ἀντὶ τῆς εἰρήνης ἢ πάντως γε ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀνταποδοθῆναι. ὦρκασάν τε οὖν αὐτὸν 28 πίστεσι [τε] μεγάλας ἢ μὴν ἐπανήξειν, ἂν μηδέτερον αὐτῶν διαπραξῆται, καὶ πρεσβευτὴν μεθ' ἑτέρων ἔστειλαν. καὶ ὃς τὰ τε ἄλλα καθάπερ τις Καρχηδόνιος, ἀλλ' οὐ Ῥωμαῖος ὢν ἔπραττε καὶ οὔτε τὴν γυναῖκα ἐς λόγους ἐδέξατο οὔτε ἐς τὴν πόλιν καίπερ κληθεὶς εἰσηλθεῖν, ἀλλ' ἔξω τοῦ τείχους τῆς βουλῆς ἀθροισθείσης, ὥσπερ τοῖς τῶν πολεμίων πρέσβεσιν ἔθος εἶχον χρηματίζειν, τὴν τε πρόσδοτον μετὰ τῶν ἄλλων, ὡς γε καὶ ὁ λόγος ἔχει, ἤτήσατο, . . . U p. 377. Zonar. 8, 15 (vol. II, p. 215, 3—13).

29 Δίῳν ἰα' βιβλίῳ "οὐ πρότερον αὐτοῖς ἐπέισθη ὁ

[Zonaras 8, 15 — vol. II, p. 215, 7 sqq.]

fr. 43, 28 τε αὐτὸν ἢ μὴν ἐπανήξειν. καὶ ὃς τὰ τε ἄλλα ὡς εἰς τῶν Καρχηδονίων ἔπραττε καὶ οὔτε τὴν γυναῖκα εἰς λόγους ἐδέξατο οὔτε τὴν πόλιν εἰσηλθεῖ καὶ ταῦτα καλούμενος, ἀλλ' ἔξω τοῦ τείχους τῆς βουλῆς ἀθροισθείσης, ὡς ἔθος ἦν χρηματίζειν τῶν πολεμίων τοῖς πρέσβεσιν, εἰσαχθεὶς εἰς τὸ συνέδριον εἶπεν "ἡμᾶς, ὦ πατέρες, πρὸς ὑμᾶς Καρχηδόνιοι ἔπεμψαν· ἐκείνοι γὰρ με ἐστάλασιν, ἐπεὶ δοῦλος αὐτῶν νόμῳ πόλεμον γενένηται· καὶ ἀξιοῦσι μάλιστα μὲν καὶ τὸν πόλεμον λύσασθαι ἐπὶ συνθήκαις ταῖς δοκουσῶσαι ἀμφοῖν, εἰ δὲ μή, τῶν αἰχμαλώτων ποιήσασθαι ἄλλαγμα." ταῦτα εἰπὼν μετέστη μετὰ τῶν πρέσβεων, ὡς ἂν καθ' ἑαυτοῦς οἱ Ῥωμαῖοι βουλευσώνται. κελυόντων δὲ αὐτὸν τῶν ὑπάτων συμμετασχεῖν σφίσι τῆς fr. 43, 29 διαγνώμης, οὐ πρὶν ἐπέισθη πρὸ τοῦ παρὰ τῶν Καρχηδονίων ἐπιτραπῆναι. ὁ δὲ τέως μὲν ἐσιώπα· ἐπεὶ δ' οἱ βουλευταὶ εἰπεῖν αὐτὸν γνώμην ἐκέλευον, εἶπεν "εἰμὶ μὲν εἷς ἐξ ὑμῶν, ὦ πατέρες, κἂν μυριάκις ἄλλῳ· τὸ μὲν γὰρ σῶμά μου Καρχηδονίων, ἢ δὲ ψυχὴ μου ὑμετέρα ἐστίν· ἐκείνο μὲν γὰρ ὑμῶν ἠλωτρίωται, ταύτην δὲ οὐδεὶς δύναται μὴ οὐχὶ Ῥωμαῖαν εἶναι ποιῆσαι· καὶ ὡς μὲν αἰχμαλώτος Καρχηδονίους προσήκω, ἐπεὶ δ' οὐκ ἐκ κακίας, ἀλλ' ἐκ προθυμίας ἐδυστύχησα, καὶ Ῥωμαῖός εἰμι καὶ φρονῶ τὰ ὑμέτερα. καὶ οὐδ' ἐξ ἐνὸς τρόπου λυσιτελεῖν ὑμῖν τὰς καταλλαγὰς νομίζω."

Ῥήγουλος, πρὶν Καρχηδονίους οἱ ἐπιτρέψαι." Bekk. Anecd. p. 140, 20. Zonar. 8, 15 (vol. II, p. 215, 21—23).

Δίῳν ἰα' βιβλίῳ "οὔτε γὰρ πρὸς ἐμοῦ οὔτε πρὸς 30 ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ οὐδενός ἐστι προέσθαι τι τῶν κοινῇ σύμφερόντων." ib. p. 165, 23.

ἰα' βιβλίῳ "ἄλλος ἂν τις παραμυθῆσασθαι τὴν 31 καθ' ἑαυτὸν συμφορὰν ἐθελήσας ἐξῆρεν ἂν τὰ τῶν πολεμίων." ib. v. 30.

[Zonaras 8, 15 — vol. II, p. 215, 22 sqq.]

Ῥήγουλος εἰπὼν καὶ τὰς αἰτίας προσέθηκε, δι' ἃς τὰς συμβάσεις ἀπηγόρευε, καὶ ἐπήγαγεν ὡς "οἶδα μὲν, ὅτι προὔπιός μοι ὄλεθρος πρόκειται· ἀδύνατον γὰρ λαθεῖν αὐτοὺς ἂ συνεβούλευσα· ἀλλὰ καὶ οὕτως τῆς ἑμαυτοῦ σωτηρίας τὸ κοινῇ συμφέρον προτίθημι. εἰ δὲ τις φήσει, τί οὖν οὐκ ἐκιδιδράσκεις ἢ ἐνταῦθα καταμένεις; ἀκούσεται, ὅτι ὁμάμοκα αὐτοῖς ἐπανήξειν καὶ οὐκ ἂν παραβαλὴν τοὺς ὄρκους, οὐδ' εἰ πρὸς πολεμίους γεγόνασιν, καὶ δι' ἄλλα, μάλιστα δέ, ὅτι τὸ δεινὸν ἐμπεδορκήσας μὲν μόνος πείσομαι, ἂν δ' ἐπινοκῆσω, πᾶσα ἢ πόλις ἀναπλησθήσεται."

ἢ γερούσια δὲ τῆς ἐκείνου σωτηρίας ἔνεκεν καὶ τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἀντιδοῦναι προτεθύμητο. γνοὺς οὖν τοῦτο αὐτός, ἵνα μὴ τὸ συμφέρον δι' αὐτὸν καταπρῶνται, ἐπλάσατο πεπωκέναι φάρμακον δηλητήριον καὶ μέλλειν πάντως ὑπ' αὐτοῦ ἀπολέσθαι. καὶ οὔτε

28, 2 [τε] del. R || ἂν μηδέτερον αὐτῶν B, ἂν δὲ μηδὲν ἕτερον αὐτῶν L, ἂν τε U, ἂν καὶ R || 6 κληθεὶς B, ἐβληθεὶς L

[Zonaras 8, 15 — vol. II, p. 216, 21 sqq.]

ἡ σύμβασις γέγονεν οὔτε τῶν αἰχμαλώτων ἢ ἀμοιβή. ἀπιόν-
τος δ' αὐτοῦ σὺν τοῖς πρέσβεσιν ἀντελάβοντο ἄλλοι τε καὶ
οἱ παῖδες καὶ ἡ γυνή· οἱ δ' ὕπατοι μὴτ' ἐθέλοντα κατα-
μεῖναι αὐτὸν ἐδώσειν ἔφασαν μὴτ' ἀπιόντα κατασχεῖν. καὶ
οὕτω προτιμήσας μὴ παραβῆναι τοὺς ὄρκους ἀνεκομισθῆ.
καὶ αἰκισθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ὡς ἡ φήμη λέγει, ἀπέθανε. τὰ
γὰρ βλέφαρα αὐτοῦ περιτεμόντες καὶ χρόνον τινὰ ἐν σκότει
καθεύδοντες, εἶτα εἰς σκεδὸς τι σύμπηκτον κέντρα παντα-
χόθεν ἔχον ἐμβάλοντες αὐτὸν καὶ τρέψαντες πρὸς τὸν ἥλιον
οὕτως ὑπὸ κακοπαθείας καὶ ἀγρυπνίας μὴ δυνάμενόν πη
κλιθῆναι διὰ τὰ κέντρα διέφθειραν. ἂ πνυθόμενοι οἱ Ῥο-
μαῖοι τοὺς πρώτους τῶν παρ' αὐτοῖς αἰχμαλώτων παρέδωσαν
τοῖς ἑκείνου παισὶ καὶ ἀνταικίσασθαι καὶ ἀναπαοκτεῖναι.

a. u.
504
(250) τοὺς δ' ὑπάτους ἐς τὴν Λιβύην στρατεύσασθαι ἐψηφί-
σαντο τὸν τε Γάιον τὸν Ἀτίλιον τὸν τοῦ Ῥηγοῦλου ἀδελφόν
καὶ τὸν Μάλλιον τὸν Λούκιον. οἱ ἐς τὴν Σικελίαν ἐλθόν-
τες τῷ Λιλυβαίῳ προσέβαλον καὶ τι μέρος τῆς τάφρου συγ-
χῶσαι εἰς τὴν τῶν μηχανημάτων προσαγωγὴν ἐπεχείρη-
σαν. καὶ οἱ Καρχηδόνιοι ὑπορύσσοντες τὸν χοῦν ὑφείλκον.
ἐπεὶ δ' ἠλατοῦντο τῇ πολυχειρίᾳ, τεῖχος ἕτερον ἐνδον μη-
νοειδῆς ὠκοδόμησαν. καὶ οἱ μὲν ὑπονόμους ὑπὸ τὸν κύκλον
εἰργάζοντο, ὅπως κατὰ τὸ διάκενον αὐτῶν ἰξήσαντος τοῦ
τεῖχους εἰσπέσωσιν· οἱ Καρχηδόνιοι δὲ ἀνορύσσοντες πολ-
λοὺς μὲν ἀγροῦντας τὸ γινόμενον ἐκδεχόμενοι ἔπεινον, πολ-
λοὺς δὲ καὶ πῦρ ἐν φρυγάνοις εἰς τὰ ὀρύγματα ἐμβάλλοντες
ἐφθειρον. ἐπεὶ δὲ τινες τῶν συμμάχων τῇ τε παρατάσει τῆς
πολιορκίας ἀχθόμενοι καὶ τῷ μὴ τὸν μισθὸν αὐτοῖς ἐντελῆ
καταβάλλεσθαι προδοῦναι τὸ χωρίον τοῖς Ῥωμαίοις διεκη-
ρυκνύοντο, ἐφόρασεν ὁ Ἀμίλλας τὸ βουλευόμενον, οὐκ ἐξέ-
φημε δέ, ἵνα μὴ πολεμώσῃ αὐτούς· χρήματα δὲ τοῖς ἄρχου-
σιν αὐτῶν παρασχὼν καὶ τῷ πλήθει προσυποσχόμενος ἕτερα
οὕτως αὐτοὺς φειδώσατο, ὥστε μὴδ' ἄρνήσασθαι τὴν προδο-
σίαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τελευταίους πρέσβεις ἐπανιόντας ἀπά-
σασθαι. οἱ πρὸς τοὺς ὑπάτους αὐτομολήσαντες γῆν τε ἐν
Σικελίᾳ καὶ ἕτερά ἅττα ἔλαβον.

ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ οἴκοι Καρχηδόνιοι πέμπουσιν

τὸ ἕτερον μέρος τῆς οἰωνοσκοπικῆς Δίων Κάσσιος 32
Κοκκειανὸς παραδίδωσι λέγων, ὅτι κριθοφάγους ἡμέ-^{a. u.}
ρους κατέχουσιν ὄρνιθας καὶ τιθέασιν ἐμπροσθεν αὐ-⁵⁰⁵
τῶν κριθῶν, ὅτε μαντεύονται. εἰ μὲν οὖν ἐσθίοντες
οἱ ὄρνιθες οὐ πλήττουσι τοῖς ῥάμφεσι τὰς κριθὰς καὶ
ἀπορρίπτουσιν, ἀγαθὸν τὸ σημεῖον, εἰ δὲ οὕτω ποι-
οῦσιν, οὐκ ἀγαθόν. Io. Tzetz. Exeg. in Hom. II.
p. 108, 2.

[Zonaras 8, 15 — vol. II, p. 217, 31 sqq.]

Ἀρδέβαν σὺν ναυσὶ πλείσταις εἰς τὸ Λιλύβαιον σίτον ἀγού-
σαις καὶ χρήματα. καὶ ὃς χειμῶνα ἐπιτηρήσας εἰσέπλευσε.
καὶ τούτου καὶ ἄλλοι συγνοὶ καταλρεῖν ὁμοίως ἐτόλμων· καὶ
οἱ μὲν ἐπετύγχανον, οἱ δὲ ἀπώλλυντο.

ἕως μὲν οὖν ἄμφω παρήσαν οἱ ὕπατοι, ἰσοπαλεῖς οἱ
ἀγῶνες ἐγίνοντο· νόσον δὲ καὶ λιμοῦ τρυχόντων αὐτούς καὶ
τοῦ ἐτέρου οἴκαδε διὰ ταῦτα σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν στρατιώ-
ταις ἀναχωρήσαντος Ἀμίλλας θαρρήσας ἐπέξῃει καὶ τὰς μη-
χανὰς ἐνεπίμπερα καὶ τοὺς ἐπαμύνοντας αὐταῖς ἐφθειρε, καὶ
ἡ ἵππος αὐτοῦ ἐκ τοῦ Δρεπάνου δορυμένη τά τε ἐπιτήδεια
κομίζεσθαι τοὺς Ῥωμαίους ἐκόλυε καὶ τὴν αὐτῶν συμμαχίδα
κατέτρεχε, καὶ ὁ Ἀρδέβας ποτὲ μὲν τῆς Σικελίας, ποτὲ δὲ
τῆς Ἰταλίας τὰ παράλια ἐκείρειν· ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι ἐν ἀπο-
ρίᾳ κατέστησαν. τῆος μὲντοι Λούκιος Ἰούνιος ἠτοίμαζε ναυ-^{a. u.}
τικόν, Κλαύδιος δὲ Ποῦλχος εἰς τὸ Λιλύβαιον ἐπειγθεὶς⁵⁰⁵
καὶ τριήρεις πληρώσας συνέλαβε δι' αὐτῶν Ἄνωνα τὸν Καρ-⁽²⁴⁹⁾
χηδόνιον ἐκπλέοντα πενήτηρει· καὶ παράδειγμα τοῖς Ῥωμαίοις
τῆς κατασκευῆς τῶν νεῶν ἐγένετο.

πολλάκις δὲ τοῦ ναυτικοῦ κινδυνεύοντος ἐβαρύνοντο οἱ
Ῥωμαῖοι τῇ συνεχεῖ τῶν νεῶν φθορᾷ· ἄνδρας γὰρ συχνούς
καὶ χρήματα πλείστα ἐν ταύταις ἀπώλλυσαν· οὐ μὲντοι γε
καὶ ἐνέδωσαν, ἀλλὰ καὶ τινα φθιγγόμενον περὶ καταλλαγῶν
πρὸς Καρχηδόνιους ἐν τῇ βουλῇ διεχρήσαντο καὶ λεχθῆναι
δικτάτωρα ἐψηφίσαντο. καὶ δικτάτωρ μὲν ὁ Κολλατίνος ἐλέχθη,
ἱπτάτωρ δὲ γε ὁ Μέτελλος· οὐδὲν δὲ μνήμης ἐπραξάν
ἄξιον. ἐν ᾧ δ' ὁ Κολλατίνος δικτάτωρ ἐλέγετο, ἐν τούτῳ

[Zonaras 8, 15 — vol. II, p. 218, 29 sqq.]

τὸν Ἐρυνκα παρεστήσατο ὁ Ἰούνιος, καὶ ὁ Καρθάλων κατέσχευεν Αἰγύθαιον καὶ ἐξώγησε τὸν Ἰούνιον.

a. u. 506 (248) 16. τῷ δ' ἐξῆς ἔτει Αὐρήλιος Γάιος καὶ Σερουίλιος Πούπλιος τὴν ἀρχὴν λαβόντες τὸ τε Αἰλύβαιον καὶ τὸ Δρέπανον ἐλύπουσαν καὶ τοὺς Καρχηδονίους τῆς γῆς ἀπειροῦσαν καὶ τὴν αὐτῶν συμμαχίδα κατέκειρον. ὁ οὖν Καρθάλων πολυτρόπως ἐπιχειρήσας κατ' αὐτῶν, ὡς οὐδὲν ἤνυσεν, εἰς Ἰταλίαν ὤρμησεν, ἔν' οὕτω τοὺς ὑπάτους μεταγάγη ἐκεῖ ἢ τέως τὴν γῶραν κακῶσα καὶ πόλεις αἰρήσῃ. ἀλλ' οὐδ' ἐνταῦθα τι αὐτῷ προεχώρησε· τὸν γὰρ στρατηγὸν τὸν ἀστυνόμον μαθῶν πλησιάζοντα εἰς Σικελίαν ἀνέπλευσεν. ἔνθα τῶν μισθοφόρων στασιασάντων διὰ τὸν μισθὸν συχνοὺς μὲν ἐς νήσους ἐρήμους ἐκβιβάσας κατέλιπε, πολλοὺς δὲ καὶ ἐς τὴν Καρχηδόνα ἀπέστειλεν. ὃ γνόντες οἱ λοιποὶ ἠγανάκτησαν καὶ νεωτερίσειν ἔμελλον. ὧν Ἀμίλλκας διαδεξάμενος τὸν Καρθάλωνα πολλοὺς μὲν νυκτὸς κατέκοψε, πολλοὺς δὲ καὶ κατεπόντωσεν. ἐν τοσοῦτῳ δ' οἱ Ῥωμαῖοι φίλιαν αἰδίον πρὸς Ἰέρωνα διεπράξαντο καὶ προσεφῆκαν ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐπετείως ἐλάμβανον.

a. u. 507 (247) τῷ δ' ἐξῆς ἔτει τοῦ θαλαττίου πολέμου δημοσίᾳ μὲν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπέσχοντο διὰ τὰς ἀντηχίας καὶ διὰ τὰ ἀναλώματα, ἰδίᾳ δὲ τινες νῆας αἰτήσαντες, ὥστ' ἐκείνας μὲν ἀποκαταστήσαι, τὴν λείαν δὲ οἰκειώσασθαι, ἄλλα τε τοὺς πολεμίους ἐκάνωσαν καὶ ἐς Ἰππωνα Λιβυκὴν πόλιν εἰσπλεύσαντες τὰ τε πλοῖα πάντα καὶ πολλὰ τῶν οἰκοδομημάτων κατέπρησαν. τῶν δ' ἐπιχωρίων τὸ στόμα τοῦ λιμένος διαλαβόντων ἀλύσειν ἐν περιστάσει ἐγένοντο, σοφία δὲ καὶ τύχη περιεγέροντο. σπουδῇ γὰρ ταῖς ἀλύσεισι προσπεσόντες, ἐπεὶ προσάφασθαι αὐτῶν ἔμελλον οἱ ἔμβολοι τῶν νηῶν, μετέστησαν ἐς τὰς πρύμνας οἱ τοῦ πληρώματος, καὶ οὕτως αἱ πρῶραι κουφισθεῖσαι ὑπερῆραν τὰς ἀλύσεις, αὐτῆς δ' ἐς τὰς πρύμνας αὐτῶν μεταπηδήσαντων αἱ πρύμναι τῶν σκαφῶν ἐμετωρίσθησαν. καὶ διεξέδραμον καὶ μετὰ τοῦτο περὶ τὸ Πάνορμον νανσί Καρχηδονίους ἐνίκησαν.

οἱ δ' ὕπατοι, Μέτελλος μὲν Καμίλλιος περὶ τὸ Αἰλύβαιον ἦν, Νουμέριος δὲ Φάβιος τῷ Δρεπάνῳ προσήδρευε καὶ ἐπ-

ἠγγέτο δεῖν (sc. Ἀμίλλκας) τὸν τι δι' ἀπορρήτων 33
πρᾶξι βουλόμενον μηδενὶ αὐτὸ τὸ παράπαν ἐμφαίνειν.^{a. u. 510}
οὐδένα γὰρ οὕτως ἰσχυρόφρονα εἶναι, ὡς ἀκούσαντά⁽²⁴⁴⁾
τι παρατηρήσαι καὶ σιωπήσαι αὐτὸ ἐθελῆσαι, ἀλλὰ καὶ
πάνυ τούναντιον, ὅσα ἂν ἀπορρηθῇ τιμὴ μὴ εἰπεῖν τι,
τόσῳ μᾶλλον αὐτὸν ἐπιθυμεῖν αὐτὸ ἐκλαλῆσαι, καὶ
οὕτως ἕτερον παρ' ἑτέρου τὸ ἀπόρρητον ὡς καὶ μόνον
μανθάνοντα φημίζειν. M p. 540. Cf. Dioid. 24, 7.

[Zonaras 8, 16 — vol. II, p. 220, 9 sqq.]

εβούλευσε τῇ νησίδι τῇ Πελιάδι καλουμένῃ, προκατειλημμένη παρὰ Καρχηδονίαν, στρατιώτας πέμψας νυκτὸς, οἱ τοὺς φρουροὺς κτείναντες τὴν νῆσον εἶλον. ὃ μαθῶν Ἀμίλλκας ἔωθεν τοῖς διαβεβηκόσιν ἐπέθετο· οἷς οὖν ἔχων ἀμύναι ὁ Φάβιος τῷ Δρεπάνῳ προσέμιξεν, ὡς ἢ τὴν πόλιν δι' ἐρημίαν αἰρήσων ἢ τῆς νῆσον τὸν Ἀμίλλκαν ἀπάξων. καὶ ἠνύσθη τὸ ἐν· φοβηθεὶς γὰρ ὁ Ἀμίλλκας ἀνεχώρησεν εἰς τὸ τεῖχος. καὶ ὁ Φάβιος τὴν Πελιάδα κατέσχε καὶ τὸ μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς ἠπείρου στενὸν καὶ τεναγῶδες τυγγάνον συγγῶσας ἠπείρωσε καὶ ὄρον προσεπολέμει τοῦ τεύχους ἐκεῖ ὄντος ἀσθενεστέρον. καὶ οἱ Καρχηδόνιοι συχνὰ παρελύπουσαν αὐτοὺς εἰς Σικελίαν τε περιπλέοντες καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν περαιούμενοι. τοὺς δ' αἰχμαλώτους ἀλλήλων ἀνδρα ἀντ' ἀνδρὸς ἠλλάξαντο· τοὺς δὲ λοιποὺς, ἐπεὶ μὴ ἦσαν ἰσοπληθεῖς, ἀργυρίον οἱ Καρχηδόνιοι ἐκομίσαντο.

ἔκτοτε δὲ διάφοροι μὲν ὑπάτευσαν, οὐδὲν δὲ ἱστορίας ἐπραξεν ἄξιον· μέγιστον γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι ἐσφάλλοντο, ὅτι κατ' ἐναντιὸν ἄλλους, εἴθ' ἑτέρους ἄρχοντας ἐπεμπον, ἄρτι δὲ τὴν στρατηγίαν μανθάνοντας τῆς ἀρχῆς ἔπανον, ὥσπερ εἰς ἄσκησιν σφᾶς, ἀλλ' οὐκ εἰς χρῆσιν αἰρούμενοι.

οἱ Γαλάται δὲ τοῖς Καρχηδονίοις συμμαχοῦντες καὶ μισοῦντες αὐτούς, ὅτι κακῶς μετεχειρίζοντο σφᾶς, φρουρίον τινὸς φυλακὴν ἐμπιστευθέντες τοῖς Ῥωμαίοις αὐτὸ προήκοντο ἐπὶ χρήμασι. μεταστάντας δὲ ἀπὸ τῶν Καρχηδονίων Γαλάτας καὶ ἄλλους τῶν σφῶν συμμάχων τινὰς οἱ Ῥωμαῖοι ἐπὶ μισθοφορᾷ προσελάβοντο μήπω πρότερον τρέφοντες ξε-

- 34 Δίωνος ια' βιβλίω "τὸν δῆμον ἐδείπνισεν. Bekk. Anecd. p. 133, 24.
- 35 Δίων ια' βιβλίω "σὺ μὲν καὶ τοῖς φίλοις τοῖς τι πλημμελήσασιν ἐπεξέροχη, ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς ἐχθροῖς συγγνώσκω." ib. p. 171, 29.
- 36 Δίωνος ιβ' βιβλίω "ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀπαλλοτριωθῆναι ὑμῶν τρόπον τινὰ ἠδυνήθη." ib. p. 124, 4.
- 37 Δίωνος ιβ' βιβλίω "τεθναῖσι δὲ οἱ μὲν, οἱ δὲ ἐαλώκεσαν οἱ γε καὶ λόγον τινὸς ἄξιοι." ib. p. 133, 25.

[Zonaras 8, 16 — vol. II, p. 221, 6 sqq.]

νικόν. τούτοις οὖν ἐπαιρούμενοι, καὶ ὅτι οἱ τὰς ναῦς ἔχοντες ἰδιῶται τὴν Λιβύην ἐπόρθησαν, οὐκέτι ἀμελεῖν τῆς θαλάσσης ἤθελον, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ναυτικὸν συνεστήσαντο.

a. u.
513
(241) 17. καὶ Λουτάτιος Κατύλος ὑπάτος ἠρέθη καὶ τούτῳ συνεξεπέμφθη Κύντος Ουαλέριος Φλάκκος ἀστυνομῶν. οἱ ἔς Σικελίαν ἐλθόντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν τῷ Δρεπάνῳ προσέβαλον καὶ τι τοῦ τείχους κατήρειψαν· καὶ εἶλον ἂν αὐτό, εἰ μὴ τοῦ ὑπάτου τρωθέντος περὶ ἐκεῖνον οἱ στρατιῶται ἀπησολήθησαν. κἂν τούτῳ μαθόντες τοὺς πολεμίους οἴκοθεν ἤκειν ναυτικῶ πλήθει Ἄννωνος ναυαρχοῦντος πρὸς ἐκεῖνους ἐγράποντο. καὶ ἀντιπαραταξαμένων αὐτῶν ἄστρον τι λαμπαδῶδες ὑπερθεν τῶν Ῥωμαίων φανέν ἐξ ἀριστερᾶς εἰς τοὺς Καρχηδονίους ἀφθὲν ἐγκατέσκηψεν. ἐγένετο δ' ἡ ναυμαχία καὶ ἐπ' ἀμφοῖν καρτερὰ δι' ἄλλα τε καὶ ἵνα οἱ μὲν Καρχηδόνιοι εἰς τελείαν ἀπόγνωσιν τοὺς Ῥωμαίους τοῦ ναυτικοῦ καταστήσωσιν, οἱ δ' ἵνα καὶ τὰς προτέρας ἀνακαλέσωνται συμφορὰς. ὅμως δ' οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν νίκην ἤρασαν· τὰ γὰρ τῶν Καρχηδονίων σκάφη φορτία φέροντα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ σῖτον καὶ χρήματα ἐβαρύνοντο.

ὁ δ' Ἄννων διαφυγὼν εὐθὺς εἰς τὴν Καρχηδόνα ἠπάληθη. οἱ Καρχηδόνιοι δὲ θυμῶ ληφθέντες καὶ φόβῳ τὸν μὲν ἀν-

35, 2 ἐπεξέροχη I. M. Stahl (Mus. Rhen. XXI, p. 311), ἐξέροχη L

[Zonaras 8, 17 — vol. II, p. 222, 1 sqq.]

εσταύρωσαν, πρέσβεις δὲ πρὸς εἰρήνην τῷ Κατύλῳ πεπόμφασιν, καὶ τῷ πρὸς βουλῆς ἦν τὸν πόλεμον καταλύσασθαι, ὅτι ἐπ' ἐξόδῳ οὐσης αὐτῷ τῆς ἀρχῆς οὔτε δι' ὀλίγον ἐξαιρήσειν τὴν Καρχηδόνα ἠλπίζεν οὔτε τοῖς διαδόχοις τὴν δόξαν τῶν ἑαυτοῦ πόνων καταλιπεῖν ἠθέλει. διὸ ἀνακωχὴν ἐποίησαντο καὶ χρήματα καὶ σῖτον καὶ ὀμήρους αὐτῷ δόντες, ἵν' ἔς τὴν Ῥώμην πρεσβεύσωνται ἐπὶ τῷ τῆς Σικελίας τε αὐτοὺς πάσης ἐκστῆναι Ῥωμαίοις καὶ πάσας τὰς πέριξ νήσους ἐκλιπεῖν καὶ μήτε τῷ Ἰέρωνι πολεμεῖν καὶ χρήματα τὰ μὲν ἅμα τῷ σπείσασθαι δοῦναι, τὰ δὲ καὶ ὕστερον, καὶ τοὺς μὲν ἐκείνων αὐτομόλους καὶ αἰχμαλώτους προῖκα ἐπέμψαι, τοὺς δ' ἑαυτῶν πρίασθαι.

τοιαύτη μὲν οὖν ἡ σύμβασις ἀμολόγητο· μόνην γὰρ τὴν τοῦ ζυγοῦ ἀτιμίαν ὁ Ἀμίλλας παρητήσατο. καὶ ὁ μὲν ταῦτα συνθήμενος καὶ τοὺς στρατιώτας ἐκ τῶν τειχῶν ἐξαγαγὼν ἀπέπλευσεν οἴκαδε, πρὶν τοὺς ὄρκους ἐπενεχθῆναι, οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ τὴν τε νίκην διὰ βραχείου ἔμαθον καὶ ἐπήρθησαν ὡς παντάπασιν κεκρατηκότες. καὶ τῶν πρέσβεων ἐλθόντων οὐκέτι κατέχειν ἑαυτοὺς ἠδύναντο καὶ τὴν Λιβύην ἔχειν ἄπασαν ἠλπίζον. διὸ οὐδὲ ταῖς τοῦ ὑπάτου ἀμολογίαις ἐνέμειναν, ἀλλὰ καὶ χρήματα αὐτοὺς πολλῶ πλείω τῶν ὑπεσχημένων ἐπράξαντο· καὶ ἀπηγόρευσαν σφίσι μήτε τὴν Ἰταλίαν μήτε τὴν ἔξω συμμαχίδα σφῶν μακροῖς ναυσὶ παραπλεῖν ἢ μισθοφόροις τισὶν ἀπ' αὐτῶν κερησθαι.

ὁ μὲν οὖν πρῶτος τοῖς Καρχηδονίοις πόλεμος τοῖς τε Ῥωμαίοις εἰς τοῦτο κατέληξε τετάρτῳ ἔτει καὶ εἰκοστῷ, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤγαγεν ὁ Κατύλος τὰ ἐπινηκία, Κύντος δὲ Λουτάτιος ὑπατεύσας ἀπῆλθεν εἰς Σικελίαν καὶ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Κατύλου πάντα τὰ ἐκεῖ κατεστήσατο· καὶ τὰ ὄπλα τῶν ἐν αὐτῇ ἀφείλοντο. Σικελία μὲν οὖν οὕτως ὑπὸ Ῥωμαίων δεδούλωτο πλὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰέρωνος, ἐκ δὲ τούτου πρὸς τοὺς Καρχηδονίους φιλία ἦν αὐτοῖς.

ἄμφω δ' αὐτῆς εἰς πολέμους ἐτέρους χωρὶς μετ' ὀλίγον κατέστησαν. τοῖς γὰρ Καρχηδονίοις οἱ τε περίλοιποι τῶν μισθοφορησάντων σφίσι καὶ τὸ δουλεῦον τὸ ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἁμοροῦντων πολλοὶ πρὸς τὰς συμφορὰς αὐτῶν συνεπέ-

[Zonaras 8, 17 — vol. II, p. 223, 10 sqq.]

θεντο. οἱ γὰρ μὴν Ῥωμαῖοι ἐπικαλεσαμένων αὐτοὺς τῶν πολεμούντων ἐκείνοις οὐθ' ὑπήκουσαν, ἀλλὰ καὶ ἀντιπροσβευσάμενοι καὶ μὴ δυνηθέντες καταλλάξαι αὐτοὺς καὶ τοὺς αἰγμαλώτους τῶν Καρχηδονίων ὅσους εἶχον ἀφήκαν προίκα καὶ σίτον ἐπεμψαν καὶ μισθοφόρους ἐν τῆς οἰκείας συμμαχίδος αὐτοῖς ἐπαγαγέσθαι ἐπέτρεψαν δόξαν ἐπιεικείας θηρώμενοι μᾶλλον ἢ τοῦ συμφέροντος αὐτοῖς προμηθεύμενοι. ὅθεν πράγματα ἔσχον εἰσέπειτα· ὁ γὰρ Ἀυλικας ἐκεῖνος ὁ Βαρχίδης, ἐπεὶ τοὺς ἐναντίους ἐνίκησεν, ἐπὶ μὲν τοὺς Ῥωμαίους καίπερ κάρτα μισῶν αὐτοὺς οὐκ ἐτόλμησε στρατεύσαι, ἐς δὲ τὴν Ἰβηρίαν παρὰ γνώμην τῶν οἴκοι τελῶν ἀπήρεν.

18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐγένετο ὕστερον, τότε δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι Φαλίσκοις ἐπολέμησαν, καὶ Μάλλιος Τουρκουᾶτος τὴν χώραν αὐτῶν ἐδήλωσε. καὶ συμμίξας αὐτοῖς ἐσφάλη μὲν τῷ ὀπλιτικῷ, τοῖς δ' ἵππευσιν ἐκράτησε. καὶ αὐτῶν αὐτοῖς μαχεσάμενος ἐνίκησε καὶ τὰ τε ὄπλα αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον καὶ τὰ ἐπιπλα καὶ τὸ δουλεύον καὶ τὸ ἡμισυ τῆς χώρας ἀφείλετο. ὕστερον δὲ ἡ μὲν ἀρχαία πόλις εἰς ὄρος ἐρυμνὸν ἰδρυμένη κατεσκάφη, ἑτέρα δ' ὠκοδομήθη εὐέφοδος. μετὰ δὲ τοῦτο ἐπολέμησαν αὐτῶν πολέμους πρὸς τε Βουσίους καὶ πρὸς Γαλάτας ἐκείνοις πλησιοχώρους καὶ πρὸς Λιγύων τινάς. τοὺς μὲν οὖν Λίγνας Σεμπρόνιος Γράκχος μάχῃ νικήσας ἐκάκου, καὶ τοῖς Γαλάταις Πούπλιος Οὐαλέριος συμβαλὼν τὸ μὲν πρῶτον ἠτήθη, εἴτα πυνθόμενος εἰς ἐπικουρίαν αὐτοῦ τινὰς ἐκ τῆς Ῥώμης ἦκειν, ὁμοσε αὐτῶν τοῖς Γαλάταις ἐχώρησεν, ἴν' ἢ καθ' ἑαυτὸν νικήσῃ ἢ ἀποθάνῃ· τοῦτο γὰρ μᾶλλον ἢ ζῶν αἰσχύνῃν ὄφλειν προεἶλετο· καὶ πως κατὰ τύχην ἐκράτησε.

^{a. u.}
⁵¹⁶
⁽²³⁸⁾ τότε μὲν οὖν ταῦθ' οὕτως τοῖς Ῥωμαίοις συνήτησαν, καὶ Σαρδῶ παρὰ τῶν Καρχηδονίων ἀμαχεῖ γηήματα τε αὐτῶν ἔλαβον ἐγκαλέσαντες αὐτοῖς βλάπτειν σφῶν τοὺς πλείοντας· οὕτω γὰρ κρατυνθέντες οἱ Καρχηδόνιοι τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν ἐδεδοίκεσαν· τῷ δ' ἔξης ἔτι Λούκιος Λέντουλος καὶ Κύντος Φλάκκος ἐπὶ τοὺς Γαλάτας στρατεύσαντες, ἕως μὲν ὁμοῦ

οἱ γὰρ Λίγνες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος μεχρὸ 44 τῶν Ἄλπεων καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὡς φησι Δίων. Is. Tzetz. ad Lycophr. 1312.

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὸν Κλαύδιον, ἐπειδὴ πρὸς τοὺς 2 Κυρσίους συνθήκας ἐποίησατο, πόλεμον ἀράμενοι καὶ

[Zonaras 8, 18 — vol. II, p. 224, 19 sqq.]

διήγον, ἦσαν ἀνανταγώνιστοι, ἐπεὶ δὲ διγῆ πορθεῖν τινα ^{a. u.} ἤρξαντο ὡς οὕτω πλείω λείαν περιβαλούμενοι, ἐς κίνδυνον ⁵¹⁷ τὸ τοῦ Φλάκκου κατέστη στρατόπεδον νυκτὸς κυκλωθέν. ⁽²³⁷⁾ ἀλλὰ τότε μὲν οἱ βάρβαροι ἀνεκόπησαν, προσλαβόμενοι δὲ συμάχους χειρὶ πολλῇ ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους αὐτῶν ἐχώρησαν. ἀπαντησάντων δὲ σφίσι Πουπλίου τε Λεντούλου καὶ Λικ- ^{a. u.} νίου Οὐάρου ἠλπισαν αὐτοὺς διὰ τὸ πλῆθος τὸ σφέτερον ⁵¹⁸ καὶ ἄνευ μάχης καταπλήξαι· καὶ πέμψαντες τὴν τε χώραν ⁽²³⁶⁾ τὴν περὶ τὸ Ἀρίμινον ἀπήτουν καὶ τῆς πόλεως ὡς αὐτῶν οὐσης ἐξοικισθῆναι ἐκέλευον. οἱ δ' ὑπατοὶ μῆτε συμβαλεῖν θαροῦντες δι' ὀλιγότητα μῆτε τι προσέσθαι τολμῶντες ἀνοχὰς ἐπραξαν, ὡς ἐς τὴν Ῥώμην προσβέυσονται. οἱ δ' ἐπὶ τὴν βουλήν ἐλθόντες τὰ αὐτὰ εἶπον. ὡς δ' οὐδενὸς οἱ πρέσβεις ὧν ἦτουν ἐτύγχανον, εἰς τὸ στρατόπεδον ἀνεχώρησαν. καὶ εὗρον ἐφθαρμένα σφίσι τὰ πράγματα· τινὲς γὰρ τῶν συμάχων αὐτῶν μεταγρόντες καὶ διὰ φόβου τοὺς Ῥωμαίους πεποιημένοι ἐτρέποντο ἐπὶ τοὺς Βουσίους, καὶ συχνοὶ ἀπάλλοντο ἀμφοτέρωθεν, κἀντεῦθεν ἀπήλθον οἴκαδε οἱ λοιποὶ, καὶ οἱ Βουσίοι σπονδὰς ἐπὶ μέρει πολλῷ τῆς χώρας σφῶν ἐποίησαντο.

ἤδη δὲ τῶν Γαλατικῶν λυθέντων πολέμων ὁ Λέντουλος ἐστράτευσεν ἐπὶ Λίγνας καὶ τοὺς προσπίπτοντας ἡμύνετο καὶ τινὰ ἐρύματα παρεστήσατο. Οὐάρος δὲ ἐπὶ Κύρνον ὀρμήσας καὶ μὴ δυνηθεὶς ἀπορία πλοῖων περαιωθῆναι Κλαυδίου τινὰ Κλινέαν σὺν δυνάμει προέπεμψε. κἀκεῖνος τοὺς Κυρσίους καταπλήξας ἐς λόγους ἦλθε καὶ ὡς αὐτοκρατῶρα τυγχάνων ἐσπέλατο. Οὐάρος δὲ τῶν συνθηκῶν μὴ φροντίσας ἐπολέμησε τοῖς Κυρσίους, ἕως αὐτοὺς ἐχειρώσατο. οἱ δὲ ^{fr.} 44, 2

44, 2, 2 Κυρσίους correxi e Zonara, Λίγνας L eclogarii errore || ἐποίησατο V, ἐποίησαντο L || ἀράμενοι et 3 χειρωσάμενοι

αὐτοὺς χειρωσάμενοι τὸ μὲν πρῶτον, ὡς καὶ ἐκείνου τὸ παρασπονδηθέν, ἀλλ' οὐχ ἑαυτῶν <τὸ> αἰτίαμα ἔν, ἐπεμψαν ἐκδιδόντες αὐτοῖς, μὴ προσδεξαμένων δὲ σφῶν αὐτὸν ἐξήλασαν. V p. 593. Zonar. 8, 18 (vol. II, p. 225, 20—22).

45 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Καρχηδονίους χρήματα ἐπι-
 a. n. 519
 (235)πραξάμενοι τὰς σπονδὰς ἀνευέωσαντο καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον πρεσβείας αὐτῶν ἐλθοῦσης, ὅτι τε τῆς σφετέ-
 ρας παρασκευῆς ἤσθοντο καὶ ὅτι αὐτοὶ τῷ πρὸς τοὺς
 ὁμόρους πολέμῳ ἔτι καὶ τότε κατεῖχοντο, μέτριον οὐδὲν
 ἀπεκρίναντο, μετὰ δὲ τοῦτο Ἄννωνός τινος νέου τῆ
 ἡλικία καὶ δεινοῦ <τῆ> παρησιᾶ πεμφθέντος καὶ
 ἄλλα τε πολλὰ ἀπαρακαλύπτως καὶ τέλος ὅτι "εἰ μὴ
 βούλεσθε εἰρηνεῖν, ἀπόδοτε ἡμῖν καὶ Σαρδῶ καὶ Σι-
 κελίαν· οὐ γὰρ πρόσκαιρόν τινα ἀνοχὴν, ἀλλ' αἰδιον
 φιλίαν ἀπ' αὐτῶν ἐπριάμεθα" εἰπόντος ἠπιώτεροί τε
 αἰσχυνθέντες ἐγένοντο... U p. 378. Zonaras 8, 18
 (vol. II, p. 225, 22—25).

[Zonaras 8, 18 — vol. II, p. 225, 20 sqq.]

Ῥωμαῖοι τὸ παρασπόνδημα ἀποπροσποιούμενοι
 ἐπεμψαν αὐτοῖς ἐκδιδόντες τὸν Κλαύδιον· ὡς δ'
 fr. 45, 1 οὐκ ἐδέχθη, ἐξήλασαν αὐτόν. ἐπὶ δὲ Καρχηδονίους
 μέλλοντες στρατεύσειν ὡς τοῖς σφῶν ἐμπόροις λυ-
 μαι νομένους τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησαν, χρήματα δ'
 ἐπιπραξάμενοι ἀνευέωσαντο τὰς σπονδὰς. ἔμελλον
 δὲ μὴδ' ὡς ἐς μακρὰν αἰ συνθῆκαι μένειν. τὰ μὲν οὖν τῶν
 Καρχηδονίων ἀνεβέβλητο, ἐπὶ δὲ τοὺς Σαρδονίους μὴ πει-
 θομένους αὐτοῖς ἐστράτευσαν καὶ ἐνίκησαν. μετὰ ταῦτα δὲ
 ἔπεισαν τοὺς Σαρδονίους οἱ Καρχηδόνιοι κρύφα τοῖς Ῥω-

V, ἀράμενον et χειρωσάμενον L || 3 ἐκείνος L || 4 ἑαυτὸν L || <τὸ>
 inseruit V || 45, 1, 7 <τῆ> inseruit Leunclavius || 10 πρόσκαιρόν
 Reiske, πρὸς καιρόν L || 12 ἐγένοντο...] lacunam statuit Reiske
 vel pro τε legendum censuit ἔτε.

... δετο μὴ τὰ αὐτὰ ἀντιπάθωσιν, ὥστε καὶ πάντῃ 2
 ἀσμένως οἱ μὲν τὴν ἐκ τοῦ πρόσθεν εὐτυχίαν διασώ-
 σασθαι, οἱ δ' ἐπὶ γοῦν τῶν ὑπαρχόντων σφίσι μείναι
 αἰρούμενοι διεμέλλησαν καὶ ταῖς ἀπειλαῖς μηκέτι τὴν
 εἰρήνην ἄγοντες τοῖς ἔργοις ἐπιδιασκοποῦντες περὶ
 τῆς αὐτῆς ἀνέσχον, ὥσθ' ἄπασι δῆλον γενέσθαι, ὅτι
 ὁποτέρους ἂν αὐτῶν προτέροις παρακινήσαι τι συν-
 ἐνέγκη, καὶ τοῦ πολέμου προκατάρξουσιν. ἐς γὰρ το-
 σοῦτον οἱ πολλοὶ ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένουσιν, ἐς ὅσον
 <ἂν> αὐτοῖς καὶ καθήκη· πρὸς δὲ δὴ τὸ μᾶλλον σφίσι
 συμφέρον ἀσφαλὲς καὶ τὸ [μὴ] παρασπονδήσαι τι νο-
 μίζουσιν εἶναι. M p. 184.

[Zonaras 8, 18 — vol. II, p. 225, 30 sqq.]

μαίους ἐπαναστῆναι. καὶ τούτοις οἱ Κύριοι προσαπέστησαν
 καὶ οἱ Ἀγνες οὐχ ἠσύχασαν.

τῷ δ' ἐπιγενομένῳ ἔτι τριχῆ τὰς δυνάμεις διελόμενοι a. n.
 οἱ Ῥωμαῖοι, ἔν' ἅμα πολεμούμενοι πάντες μὴ συμβοηθοῖεν 520
 ἀλλήλοις, Ποστούμιον μὲν Ἀλβίνον εἰς τὴν Λιγυστικὴν (234)
 Σπούριον δὲ Καρουλίον ἐπὶ τοὺς Κυρσίους, ἐς δὲ τὴν Σαρδῶ
 τὸν ἀστυνόμον Πούπλιον Κορνήλιον ἐπεμψαν. καὶ οἱ μὲν
 ἔπατοι οὐκ ἀπόνως μὲν, οὐ βραδέως δὲ τὰ προσταχθέντα.
 σφίσι κατέπραξαν· τοὺς δὲ Σαρδονίους μὴ τι φρονοῦντας
 μέτριον ἰσχυρῆ μάχῃ ὁ Καρουλίος κατεστρέψατο· ὁ γὰρ
 Κορνήλιος καὶ τῶν στρατιωτῶν πολλοὶ ὑπὸ νόσου ἐφθάρησαν.
 ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τῆς χώρας αὐτῶν ἀπηλλάγησαν, ἀπ-
 ἔστησαν αὐθις οἱ Σαρδόνιοι καὶ οἱ Ἀγνες. Κύντος μὲν a. n.
 οὖν Φάβιος Μάξιμος ἐπέμφθη πρὸς Ἀγνας, ἐς δὲ γε τὴν 521
 Σαρδῶ Πομπόπιος Μάνιος, τοὺς γε μὴν Καρχηδονίους ὡς (235)
 αἰτίους αὐτοῖς τῶν πολέμων ὄντας πολεμίους ἔκριναν καὶ
 πέμψαντες πρὸς αὐτοὺς χρήματά τε ἀπήτον καὶ ἀπασῶν

2, 1 ante hoc fragm. quattuor paginae codici desunt, cf.
 fr. 43, 22 || 4 καὶ ταῖς ἀπ. B, ἀπταῖς ἀπ. L || 5 ἐπιδιασκο-
 ποῦντες] ἔτι διασκ. B || 6 τῆς αὐτῆς D, τοῦ αὐτοῦ L, τοῦ πρε-
 κτίου? B || 10 <ἂν> inseruit Mai || 11 [μὴ] del. B

46 ὅτι πρέσβεις ποτὲ ἐπὶ κατασκοπῇ <τῶν ἐν Ἰβηρίᾳ
 ὑπατευνόντων Μάρκου Πομπωνίου καὶ> Γάϊου Παπι-
 οῦ καίπερ μηδὲν μηδέπω τῶν Ἰβηρικῶν σφισι προσ-
 ηκόντων ἀπέστειλαν, καὶ αὐτοὺς ἐκείνος τὰ τε ἄλλα
 ἐδεξιώσατο καὶ λόγοις ἐπιτηδεύεισι διήγαγεν εἰπὼν ἄλλα
 τε καὶ ὅτι ἀναγκαίως τοῖς Ἰβηρσι πολεμῆ, ἵνα τὰ
 χρήματα, ἃ τοῖς Ῥωμαίοις ἐτι πρὸς τῶν Καρχηδονίων
 ἐπαφείλετο, ἀποδοθῆ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἄλλοθεν
 ποθεν αὐτὰ ἀπαλλαγῆναι, ὥστε τοὺς πρέσβεις ἀπορή-
 σαι, ὅτι οἱ ἐπιτιμήσωσιν. M p. 184.

[Zonaras 8, 18 — vol. II, p. 226, 18 sqq.]

ἐκπλεῖν τῶν νήσων ἐπέταττο ὡς αὐτοῖς διαφερουσῶν. ἐκ-
 φαίνοντες δὲ καὶ τὴν σφετέρην διάνοιαν δόξου αὐτοῖς ἀπ-
 έστειλαν καὶ κηρύκιον ἐν ἐλέσθαι κελεύοντες, ὁποῖον ἂν
 ἐθελήσωσιν. οἱ δὲ μηδὲν ὑποπιτήξαντες τὰ τε ἄλλα τραχύ-
 τερον ἀπεκρίναντο καὶ τῶν πεμφθέντων σφισιν αἰρεῖσθαι
 μὲν εἶπον οὐδέτερον, δεχέσθαι δ' ἐτοιμῶς, ὁπότερον καταλεί-
 ψουσαι. ἐντεῦθεν ἐμίσουν μὲν ἀλλήλους, ὄκνουν δὲ πολέ-
 μου κατάρξασθαι.

α. u.
522
(232) κινήθέντων δ' αὐθις τῶν Σαρδονίων ἐπ' αὐτοὺς οἱ ὑπα-
 τοὶ ἄμφω ἐστρατεύσαντο Μάρκος τε Μαλέολος καὶ Μάρκος
 Αἰμίλιος. καὶ πολλὰ μὲν λάφυρα ἔλαβον, παρὰ δὲ τῶν
 Κυρνίων προσσχόντες αὐτοῖς αὐτὰ ἀφρηέθησαν. διὸ μετὰ
 α. u.
523
(231) ταῦτα ἐπ' ἀμφοτέρους οἱ Ῥωμαῖοι ἐτράποντο. καὶ Μάρκος
 μὲν Πομπόνιος Σαρδόνιας ἔφερε καὶ μαθὼν τοὺς πλείονας
 αὐτῶν ἐς σπῆλαια ὑλώδη καὶ δυσεξεύρετα καταδύντας, μὴ
 δυνάμενός τε αὐτοὺς εὐρεῖν κύνας ἐκ τῆς Ἰταλίας μετεπέμ-
 ψατο εὐρίνας καὶ δι' ἐκείνων τὴν στίβον καὶ τῶν ἀνθρώ-
 πων καὶ τῶν βοσημάτων εὐρῶν πολλὰ ἀπετέμετο. Γάιος δὲ
 Παπίριος ἐκ μὲν τῶν πεδίων τοὺς Κυρνίους ἀπήλασε, βι-
 αζόμενος δὲ πρὸς τὰ ὄρη συγχρούς ἐξ ἐνέδρας ἀπέβαλε,
 πλείους τε ἂν ὕδατος ἀπορία ἀπώλεσεν, εἰ μὴ που ὕδωρ
 ὀψέ ποτε ἀνεφάνη, καὶ ἔπεισε τοὺς Κυρνίους ὁμολογήσαι.

• 46, 1 <τῶν — καὶ> supplevit Boissevain

ὅτι Ἴσσα ἢ νῆσος ἑκουσία ἑαντὴν Ῥωμαίοις παρ- 47
 ἔδωκεν. ἐπειδὴ γὰρ τότε πρῶτον πειραῶσθαι σφῶν^{a. u.}
 ἐμελλον καὶ προσφιλεστέρους αὐτοὺς καὶ πιστοτέρους⁵²⁴
 τῶν ἤδη φοβερῶν ἐνόμιζον εἶναι, κρείττους ἐς τὸ
 ἀφανῆς τοῦ προδήλου τῷ λογισμῷ γιγνόμενοι, ὅτι τὸ

[Zonaras 8, 19 — vol. II, p. 227, 11 sqq.]

19. κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ Ἀμίλικας ὁ τῶν Καρ-
 χηδονίων στρατηγὸς πρὸς Ἰβήρων νικηθεὶς ἔθανεν. ἀντι-
 παραταξαμένοι γὰρ σφισιν ἀμάξας δάδων καὶ πίσης μεστὰς
 πρὸ τοῦ στρατοῦ τῶν Καρχηδονίων προήγαγον καὶ πλησιά-
 σαντες ἀνήψαν αὐτὰς καὶ τὰ ἔλκοντα αὐτὰς ὑποζύγια ἐπι-
 σπέρχοντες οἴσθησαν. κάκ τούτου συνταραχθέντων τῶν
 ἐναντίων διασπασθέντων τε καὶ τραπομένων ἐπόμενοι κἀκεῖ-
 νον καὶ ἄλλους πλείστους ἐφόνευσαν. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ πλεί-
 στον ἀνθήσας οὕτως ἐτελεύτησε, τελευτήσαντα δὲ αὐτὸν
 Ἀσδρούβας ὁ γαμβρὸς διεδέξατο. καὶ τῆς Ἰβηρίας πολλὰ
 προσεκλήσατο πόλιν τε ἐν αὐτῇ Καρχηδόνα ὁμώνυμον τῇ
 πατρίδι ἔκτισε.

τῶν δὲ γε Βοουίων καὶ τῶν ἄλλων Γαλατῶν πολλὰ μὲν
 καὶ ἄλλα, πλείστους δὲ καὶ αἰχμαλώτους πολούντων δει-
 σαντες οἱ Ῥωμαῖοι, μήποτε κατ' αὐτῶν τοῖς χρήμασι χρήσου-
 νται, ἀπέπειον μηδένα ἀνδρῶν Γαλάτῃ μὴτ' ἀργύριον μὴτε χρυ-
 σίον δίδοναι. ἐντεῦθεν οἱ Καρχηδόνιοι μαθόντες τοὺς ὑπά-^{a. u.}
 τους Μάρκον Αἰμίλιον καὶ Μάρκον Ἰούνιον εἰς τὴν Λιγυ-⁵²⁴
 στικτὴν ἀπάραντας παρεσκευάζοντο εἰς τὴν Ῥώμην ἐλάσαι.
 γνόντων δὲ τοῦτο τῶν ὑπάτων καὶ ἐπ' αὐτοὺς ἀθρόον
 ὤρηκτότων ἐξεπλήγησαν καὶ ἀπήντησαν αὐτοῖς ὡς φίλοι.
 κἀκεῖνοι δὲ ὑπεκρίθησαν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἐκείνους ἀπήσαν, ἀλλὰ
 διὰ τῆς χώρας αὐτῶν ἐς τοὺς Λίγυας.

Ῥωμαῖοι δὲ τὸν τε Ἰόνιον ἐπεραιώθησαν καὶ τῆς ἠπείρου
 τῆς Ἑλληνικῆς ἤψαντο· πρόφασις δ' αὐτοῖς τοῦ πλοῦ ἐγένετο
 ἥδε. Ἴσσα νῆσός ἐστιν ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ κειμένη. 47, 1
 σφ-χοῦν ταύτης κάτοικοι Ἴσσαῖοι καλούμενοι ἔθε-

47, 1, 5 τῷ λογισμῷ Gros, I. M. Stahl, Mus. Rhen. XXI,
 p. 312 coll. Thucyd. 3, 83, 2, τῶν λογισμῶν I

μὲν ἐκ τοῦ ἤδη προσκεισθαι σφισιν ἀχθηδὸνα, τὸ δὲ ἐκ τοῦ προσδοκᾶσθαι ἐλπίδα χρηστὴν ἔφερον. M ib. Zonar. 8, 19 (vol. II, p. 228, 10—12).

2 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Ἰσθαίους προσχωρήσαντας αὐτοῖς ἀνθυπουργεῖν τι εὐθὺς τούτοις προθύμως, <ὡς> τοῖς πρὸς ἑαυτοὺς ἐσπουδακῶσι βοηθεῖν δοκεῖν, καὶ τοὺς Ἀρδιαίους ἀμύνεσθαι, διότι τοὺς ἐκ τοῦ Βρεν-
 3 τησίου ἐκπλέοντας ἐκακούρου, ἐθειλήσαντες ἐπεμψαν πρὸς Ἄγρωνα τοὺς μὲν παραιτούμενοι, τὸν δὲ, ὅτι
 4 μηδὲν προπαθῶν ἀδικολῆ σφᾶς, αἰτιώμενοι. καὶ ἐκεῖ-
 5 νον μὲν οὐκέτι περιόντα εἶδον, ἀλλὰ τι παιδίον, Πίν-
 6 νην ὄνομα, καταλιπὼν ἐτεθνήκει. Τεῦτα δὲ ἡ γυνὴ
 7 αὐτοῦ, μητρὶά δὲ τοῦ Πίννου, ἐκράτει τῶν Ἀρδιαίων.
 8 . . . ὑπὸ θρασύτητος οὔσα οὐδὲν μέτριον αὐτοῖς ἀπε-
 9 κρίνατο, ἀλλ' οἷα γυνὴ πρὸς τῇ ἐμφύτῳ προπετεία
 10 καὶ ὑπὸ τῆς δυνάμεως, ἧς εἶχε, χαννουμένη τοὺς μὲν
 11 ἔδησε τῶν πρέσβειων, τοὺς δὲ καὶ ἀπέκτεινε, ὅτι
 12 ἔπαρρησιάσαντο. καὶ τότε μὲν ταῦτ' ἐπραξε καὶ φρό-
 13 νημα ἀπ' αὐτῶν ὥσπερ τινὰ ἰσχὺν ἐν τῷ προχείρῳ
 14 τῆς ὀμότητος ἐπιδεδειγμένη ἔλαβε· διήλεργε δὲ δι'
 15 ἐλαχίστου τὴν τοῦ γυναικείου γένους ἀσθένειαν ταχὺ

[Zonaras 8, 19 — vol. II, p. 228, 11 sqq.]

λονταὶ τοῖς Ῥωμαίοις παραδεδώκασιν ἑαυτοὺς τῷ σφῶν
 κρατοῦντι ἀχθόμενοι Ἄγρωι τῷ τῶν Ἀρδιαίων βασιλεῖ, γένους
 47, 2 Ἰλλυρικοῦ. πρὸς δὲ οἱ ὕπατοι πρέσβεις ἐπέμψαν. ἐκεῖ-
 47, 3 νου δὲ τεθνεώτος ἐπὶ νύφ' διαδόχῳ παιδί' ἔτι ἡ ἐκείνου γυνή,
 τοῦ δὲ παιδὸς μητρὶά, τὴν τῶν Ἀρδιαίων διεῖπεν
 ἀρχήν. ἡ τοῖς πρέσβεσιν οὐδὲν μέτριον ἐχηματίσσε,

1, 7 ἔφερον L || 2, 3 <ὡς> inser. Leunclavius || 4 Ἀρδιαίους
 corr. V, Σαρδιαίους hic et infra L (sic etiam Zonarae codices ||
 3, 4 lacunam statuit U || Σαρδιαίων L || 7 εἶχε Leunclavius,
 ἦρχε (εἰ suprascr.) L || χαννουμένη] κχαννουμένη Reiske

μὲν ὑπὸ βραχύτητος γνώμης ὀργιζομένη, ταχὺ δὲ καὶ
 ὑπὸ δειλίας φοβουμένη. ἐπειδὴ <γὰρ> τάχιστα τὸν 5
 πόλεμον τοὺς Ῥωμαίους ἐψηφίσθαι οἱ ἐπύθετο, κατ-
 ἔπηξε καὶ τοὺς τε ἄνδρας, οὓς εἶχεν αὐτῶν, ἀποδώ-
 σειν ὑπέσχετο καὶ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἀπελογεῖτο
 λέγουσα ὑπὸ ληστῶν τινῶν αὐτοὺς πεφονεῦσθαι. τῶν
 τε Ῥωμαίων τὰ τῆς στρατείας διὰ τοῦτο ἐπισχόντων,
 τοὺς δὲ αὐτόχειρας ἐξαιτησάντων κατεφρόνησέ τε αὐ-
 6 θις, ὅτι μηδέπω τὰ δεινὰ αὐτῇ παρῆν, καὶ οὔτε τινὰ
 ἐκδώσειν ἔφη καὶ ἐπὶ τὴν Ἰσσαν στρατεύμα ἀπέστειλεν.
 ἐπειδὴ δὲ τοὺς ὑπάτους παρόντας ἤσθετο, κατέδειξεν 6
 αὐτῶν καὶ τοῦ θυμοῦ ὑψηλὴν καὶ ἐς πᾶν ὀτιοῦν ἐπακού-
 σαι σφῶν ἐτοίμη ἐγένετο. οὐ μόντοι καὶ παντάπασι
 ἐσωφρονίσθη· τῶν γὰρ ὑπάτων πρὸς Κέρκυραν
 περαιωθέντων ἀνεθάρσησε καὶ ἀποστάσα ἐπ' Ἐπί-
 7 δαμνον <καὶ Ἀπολλωνίαν> στρατεύμα ἀπέστειλε. τῶν
 δὲ Ῥωμαίων τὰς πόλεις ὄνσαμένων καὶ πλοῖα αὐ-

[Zonaras 8, 19 — vol. II, p. 228, 18 sqq.]

παρρησιασαμένους δὲ τοὺς μὲν ἔδησε, τοὺς δὲ ἀπ-
 8 ἐκτεινε. τῶν δὲ Ῥωμαίων πόλεμον ψηφισαμένων αὐτῇ 47, 5
 κατέπηξε καὶ τοὺς τε σωζομένους τῶν πρέσβειων
 ἀποδώσειν ὑπέσχετο καὶ τοὺς θανόντας ἔλεγεν ὑπὸ
 ληστῶν πεφονεῦσθαι. τῶν δὲ Ῥωμαίων τοὺς αὐτό-
 9 χειρας ἐξαιτησάντων οὔτε τινὰ ἐκδώσειν ἔφη καὶ
 ἐπὶ τὴν Ἰσσαν ἔστειλε στρατεύμα. εἶτα αὐθις δει- 47, 6
 10 σασα Δημήτριόν τινα πρὸς τοὺς ὑπάτους ἐπέμψεν
 ὡς ἐτοίμη πρὸς πᾶν ὑπακούσαι αὐτῶν. καὶ σπον-
 11 δαί πρὸς τὸν πεμφθέντα ἐγένοντο τὴν Κέρκυραν

4, 5 ὀργιζομένη et 6 φοβουμένη D, ὀργιζομένην et φοβου-
 μένην L, ὀργιζομένην et φοβουμένην St || 5, 1 <γὰρ> inseruit R ||
 6 ἐπισχόντων U, ἐπισχόντος vel ἐπισχόντες L || 7 τε] μὲν
 Reiske || 6, 2 ἐπακούσαι] ὑπακούσαι Herwerden || 6 <καὶ Ἀπολ-
 λωνίαν> insertum e Zonara || 7 <τὰ> πλοῖα R

τῆς μετὰ χρημάτων λαμβανόντων ἐμέλλησεν αὐθις
 7 παιδαρχήσαι σφισιν· ἐπεὶ δὲ ἀναβάντες ὑπὲρ τῆς θα-
 λάσσης κακῶς περὶ τὸν Ἀτύριον λόφον ἀπήλλαξαν,
 ἐπέσχευ ἐλπίσασα αὐτοὺς (ἤδη γὰρ καὶ χειμῶν ἦν)
 ἀπαναστήσεσθαι. αἰσθομένη δὲ τὸν Ἀλβίνον κατὰ χώ-
 ραν μένειν καὶ τὸν Δημήτριον ἐκ τε τῆς ἐμπληξίας
 ἐκείνης καὶ ἐκ τοῦ τῶν Ῥωμαίων φόβου μεθεστηκότα
 καὶ τινὰς ἄλλους αὐτομολῆσαι πεπεικότα παντελῶς
 κατέδεισε καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφήκεν. U p. 378. Zonar.
 8, 19 (vol. II, p. 228, 14—229, 5).

[Zonaras 8, 19 — vol. II, p. 229, 12 sqq.]

αὐτοῖς παρασχόμενον. τῶν δὲ πρὸς τὴν νῆσον πε-
 ραιωθέντων ἀνεθάρσησεν αὐθις, οἷα γυνὴ κούφην
 ἔχουσα γνώμην καὶ εὐμετάβολον, καὶ πρὸς Ἐπίδα-
 μνον καὶ Ἀπολλωνίαν ἐξέπεμψε στρατιάν. τῶν δὲ
 Ῥωμαίων τὰς πόλεις τε ἑυσαμένων καὶ πλοῖα αὐτῆς
 κατασχόντων μετὰ χρημάτων ἐκ Πελοποννήσου
 προσπλέοντα καὶ τὰ χωρία πορθησάντων τὰ πάραλα
 47,7 καὶ τοῦ Δημητρίου διὰ τὴν ἐμπληξίαν ἐκείνης πρὸς
 Ῥωμαίους μεθεστηκότος καὶ ἄλλους αὐτομολῆσαι
 πεπεικότος κατέδεισε καὶ ἀπέσχετο τῆς ἀρχῆς. καὶ
 τὴν μὲν ὁ Δημήτριος ὡς τῷ παιδί ἐπιροπεύσων εἰλήθει,
 οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ ταῦτα παρὰ Κορινθίων ἐπηνέθησαν καὶ
 τοῦ Ἰσθμικοῦ μετέσχον ἀγῶνος, καὶ στάδιον ἐν αὐτῷ ὁ
 Πλαῦτος ἐνίκησε. καὶ πρὸς Ἀθηναίους δὲ φίλαν ἐπεποιή-
 κεσαν καὶ τῆς πολιτείας σφῶν τῶν τε μυστηρίων μετέσχον
 τὸ δ' Ἰλλυρικὸν ὄνομα πάλα μὲν ἐν ἄλλοις ἐπεκέκλητο,
 ὕστερον δὲ ἐς τὴν ἄνω μεταβέβηκεν ἤπειρον καὶ ὑπὲρ τὴν
 Μακεδονίαν τὴν τε Θράκην τὴν ἐντὸς τοῦ Αἴμου καὶ τὴν
 πρὸς τῇ Ῥοδόπῃ, καὶ ἔστιν ἐν τῷ μέσῳ τούτων τῶν ὁρῶν
 καὶ τῶν Ἀλπεων τοῦ τε Αἴνου ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰστρου μέχρι
 τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ πρὸς καὶ ἐπέκεινα τοῦ Ἰστρου νέμεται.

7, 1 τῆς θαλάσσης] τὴν Σαλώνην Reiske || 2 Ἀτύριον] Ἀν-
 δήτριον Gros || 5 τε R, τοῦ L

ἐπὶ Φαβίου Μαξίμου Βερονκώσου ἦτοι ἀκροχορδο- 48
 νόδους Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γα-
 λατικὸν ἀνδρογύνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἐν^{a. u.}
 526
 228) χρησιμοῦ τινος δειματώθεντες λέγοντος Ἑλληνα καὶ
 Γαλάτην καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ. Is. Tzetz. ad Lycophr.
 603, 1056 ex Dione, ut coniecit Valesius; cf. Zonar.
 8, 19 (vol. II, p. 229, 19 sqq.).

ὅτι χρησμός τις τῆς Σιβύλλης τοὺς Ῥωμαίους ἐδει- 49
 μάτου φυλάξασθαι τοὺς Γαλάτας δεῖν κελύων, ὅταν
 κεραννὸς εἰς τὸ Καπιτώλιον πλησίον Ἀπολλωνίου κα-
 τασκήπη. M p. 185.

ὅτι οἱ Γαλάται τοὺς Ῥωμαίους ἰδόντες τὰ ἐπιτη- 2
 δεϊότατα τῶν χωρῶν προκατελιηφότας ἠθύμησαν· πάν-
 529
 225) τες μὲν γὰρ ἄνθρωποι καὶ ἐπιτυχόντες, ὧν ἂν ὀριγνη-
 θῶσι πρῶτον, εἰσιμότερον πρὸς τὰ λοιπὰ χωροῦσιν,

[Zonar. 8, 19 — vol. II, p. 229, 19 sqq.]

λογίου δὲ ποτε τοῖς Ῥωμαίοις ἐλθόντος καὶ Ἑλ-^{of.}
 48) ληνας καὶ Γαλάτας τὸ ἄστυ καταλήψεσθαι Γαλάται
 δύο καὶ Ἕλληνες ἕτεροι ἐκ τε τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ
 θήλεος γένους ζῶντες ἐν τῇ ἀγορᾷ κατωρύγησαν,
 ἢ οὕτως ἐπιτελὲς τὸ πεπωμένον γενέσθαι δοκῆ, καὶ τι
 κατέχειν τῆς πόλεως κατορωρμένον νομίζονται.

μετὰ δὲ τοῦτο Σαρδόνιοι ἐν δεινῷ ποιούμενοι, ὅτι στρα-
 τηγὸς Ῥωμαίων αἰεὶ καθειστήκει αὐτοῖς, ἐπανεστήσαν· αὐθις
 δὲ ἐδουλώθησαν.

20. Ἰνσοῦβροι δὲ Γαλατικὸν γένος συμμέχους ἐν τῶν
 ὑπὲρ τὰς Ἀλπεις ὁμοφύλων προσειληφότες ὅπλα τοῖς Ῥω-
 μαίοις ἐπήνεγκαν· διὸ καὶ αὐτοὶ ἠτύρηζοντο. ληισαμένων
 δὲ τῶν βαρβάρων τινὰ τελευταῖον χειμῶνος μεγάλου νυκτὸς
 συμβάντος ὑπετόπησαν τὸ θεῖον ἐναντιοῦσθαι αὐτοῖς καὶ
 ἠθύμησαν καὶ καταπτήξαντες φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίσα-
 529
 225) σθαι ἐπεχείρησαν. καὶ ὁ Ῥήγουλος αὐτοὺς κατεδίωξε καὶ

49, 1, 3 κατασκήπη] κατασκήπη Mai, B

καὶ διαμαρτόντες ἐς πάντα ἀπαμβλύνονται, τὸ δὲ δὴ
Γαλατικὸν πλέον τι ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους ὀξύτατα μὲν
ἂν ἂν ἐπιθυμήσωσιν ἀντιλαμβάνονται καὶ ἐρρωμενέ-
στατα τῶν προχωρούντων αὐτοῖς ἀντέχονται, ἂν δ'
ἄρα τι καὶ βραχύτατον ἐπισυγκρούσωσιν, οὐδὲν οὐδ'
ἐς τὰ λοιπὰ ἐλπίζουσι, προχειροὶ μὲν ὑπ' ἀνοίας πᾶν
ὃ βούλονται προσδοκῆσαι, πρόχειροὶ δὲ ὑπὸ θυμοῦ
3 πᾶν ὃ ἂν ἐγχειρίσωσιν ἐπέξελεθῆν ὄντες. καὶ ὀργῇ
ἀκράτῳ καὶ ὀργῇ ἀπλήστῳ χρωδῶνται καὶ δι' αὐτὰ οὐτε
τι διαρκῆς ἐν αὐτοῖς ἔχουσιν (ἀδύνατον γὰρ ἔστιν ἐπὶ
πολὴν τὸ προπετιῶς θρασυνομένον ἀνταρκέσαι), κἂν
ἅπαξ ἄλλοῖόν τι παθῶσιν, οὐτ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ἄλλως
τε καὶ δέους τινὸς προσγενομένου δύνανται καὶ ἐς ἀντί-
παλον ἐκπλήξιν τῆς πρόσθεν ἀδεοῦς τόλμης καθίσταν-
ται· δι' ὀλίγον γὰρ πρὸς τὰ ἐναντιώτατα ὀξυρρόπως
ἄτε μηδὲν ἐκ τοῦ λογισμοῦ ἐχέγγνον ἐς μηδέτερον
αὐτῶν παρεχόμενοι φέρονται. M p. 185.

4 ὅτι Αἰμίλιος τοὺς Ἰνσούμβρους νικήσας τὰ ἐπινίκια

[Zonar. 8, 20 — vol. II, p. 230, 6 sqq.]

τοῖς ὀπισθοφυλακοῦσι προσμιζας ἠττήθη τε καὶ ἀπέθανεν·
Αἰμίλιος δὲ λόφον τινὰ κατασχὼν ἠσύχαζεν. ἀντικατασχόν-
των δὲ καὶ τῶν Γαλατῶν ἕτερον ἐπὶ τινὰ μὲν ἡμέρας ἠρέ-
μουν, ἔπειτα οἱ μὲν ὀργῇ τοῦ γεγονότος, ἀυχήματι δὲ τῆς
νίκης οἱ βάρβαροι καταθραμόντες ἀπὸ τῶν μετεώρων συν-
έβαλον. καὶ ἐπὶ πολὴν μὲν ἰσορρόπως ἐμάχοντο, τέλος δ' οἱ
Ῥωμαῖοι τῷ ἱπτικῷ περισχόντες αὐτοὺς κατέκοψαν καὶ τὸ
στρατόπεδον αὐτῶν εἶλον καὶ τὰ λάφυρα ἐκομίσαντο. καὶ
μετὰ ταῦτα τοῖς τῶν Βουρίων ὁ Αἰμίλιος ἐλυμήνατο καὶ
fr. 49,4 τὰ ἐπινίκια ἤγαγε τοὺς τε πρώτους τῶν ἀλόντων

2, 9 βραχύτατον Tafel, B, παχύτατον L || προσκρούσωσιν? B ||
12 ἐγχειρίσωσιν B, ἐγχειρώσονται L || 3, 2 ἀκράτῳ et ἀπλήστῳ
B, ἀκράτως et ἀπλήστως L || 5 ἄλλοῖόν τι παθῶσιν Madvig,
ἄλλοιωθῶσιν L

ἤγαγε καὶ ἐν αὐτοῖς τοὺς πρώτους τῶν ἀλόντων ἐς τὸ
Καπιτώλιον ὀπλισμένους ἀνεκόμισεν ἐπισκόπτων σφί-
σιν, ὅτι ὁμομοιότας αὐτοὺς ἤσθητο μὴ πρότερον τοὺς
θώρακας ἀποδύσασθαι, πρὶν ἐς τὸ Καπιτώλιον ἀναβῆ-
ναι. M p. 186. Zonar. 8, 20 (vol. II, p. 230, 17—21).

ὅτι εἴ τι τῶν ἐν ταῖς πανηγύρεσι νομιζομένων καὶ 50
τὸ βραχύτατον ἡμαρτήθη, πάντως πού καὶ δεύτερον
καὶ τρίτον ἐπὶ πλείον τε ἔτι, μέχρι περ καὶ ἀμέμπτως
πάντα γενομένα σφίσιν ἔδοξεν, μᾶ γέ τιμι ἡμέρα
ἀνεωρτάζετο. M p. 186. Zonar. 8, 20 (vol. II, p. 230,
25 sqq.).

[Zonar. 8, 20 — vol. II, p. 230, 18 sqq.]

ὀπλισμένους ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον ἀνεκόμισεν ἐπι-
σκόπτων αὐτοῖς ὡς ὁμομοιόσι μὴ πρότερον τοὺς
θώρακας ἀποδύσασθαι, πρὶν ἀνελεθῆν εἰς τὸ Καπι-
τώλιον. ἐκ δὲ τούτου τὴν τε τῶν Βουρίων ἅπασαν προσ-
εκτήσαντο καὶ τὸν Ἡριδανὸν τότε πρῶτον ἐπὶ τοὺς Ἰνσού-
βρους διέβησαν καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐπόρθουν.

Τεράτων δ' ἐν τούτῳ γενομένων ἐς μέγα δέος οἱ ἐν τῇ
Ῥώμῃ κατέστησαν· ποταμὸς τε γὰρ ἐν τῷ Πικηνῷ αἱματώ-
δης ἐρρῶν, κἂν τῇ Τυρσηνίδι καίεσθαι τοῦ οὐρανοῦ πολὴν
ἔδοξε, καὶ ἐν τῷ Ἀριμίνῳ φῶς νύκτωρ ἡμέρα προσεοικὸς
ἔλαμψε, καὶ πολλαχόθι τῆς Ἰταλίας τοεῖς σελῆναι νυκτὸς
ἐφαντάσθησαν, κἂν τῇ ἀγορᾷ γῆψ ἐφ' ἡμέρας πλείονας ἐν-
ιδρῶθη. διὰ τε γοῦν τὰ τέρατα ταῦτα καὶ ὅτι τινὲς παρα-
νόμως ἔλεγον τοὺς ὑπάτους αἰρεθῆναι, μετεπέμψαντο αὐτούς.
δεξάμενοι δὲ τὰ γράμματα οἱ ὕπατοι οὐκ εὐθὺς αὐτὰ ἀν-
ἔγνωσαν ἄρτι πρὸς πόλεμον καθιστάμενοι, ἀλλὰ προσυμβα-
λόντες ἐκράτησαν. μετὰ δὲ τὴν μάχην ἀναγνωσθείσης τῆς
ἐπιστολῆς ὁ μὲν Φούριος ἐτοίμως ἐπέιθετο, ὁ δὲ γε Φλαμί-
νιος ἐπαυρόμενος τῇ νίκῃ τὴν τε αἴρεσιν αὐτῶν ἀπεδείκνυ
di' αὐτῆς ὀρθῶς ἔχουσαν καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὸν φθόνον
ἐνέκειτο καὶ τοῦ θείου τοὺς δυνατοὺς καταψεύδεσθαι. οὐτ'
οὐν ἀπαναστῆναι, πρὶν τὸ πᾶν καταστήσασθαι, ἤθελε καὶ
διδάξειν καὶ τοὺς οἴκοι ἔφη μῆτ' ὄρνισι μῆτ' ἄλλῳ δὴ τινι

51 ὅτι Δημήτριος ἐκ τε τῆς τοῦ Πίννου ἐπιτροπεύ-
^{a. u.}σεως καὶ ἐκ τοῦ τὴν μητέρα αὐτοῦ Τρίτευταν τῆς
 535
 (219) Τεύτας ἀποθανούσης γῆμαι ἐπαρθεὶς τοῖς τε ἐπιχω-

[Zonaras 8, 20 — vol. II, p. 231, 12 sqq.]

τοιούτῳ προσέχοντας ἐπατάσθαι. καὶ ὁ μὲν κατὰ χώραν
 μένειν ἤθελε καὶ τὸν συνάροντα κατέχειν ἐπειράτο, Φούριος
 δὲ οὐκ ἐπέιδετο. τῶν δὲ μετὰ τοῦ Φλαμίνιου μελλόντων
 καταλειφθήσεσθαι φοβηθέντων, μὴ μονωθέντες πάθωσι τι
 παρὰ τῶν ἐναντίων, καὶ δεηθέντων ἡμέρας τινὰς προσμείναι,
 ἐπέισθη, οὐ μέντοι καὶ ἔργου ἤψατο. Φλαμίνιος δὲ περι-
 νοστῶν τὴν χώραν ἔτεμνε καὶ ἐρύματά τινα κατεστρέψατο
 τὰ τε λάφυρα πάντα τοῖς στρατιώταις, θεραπεύων αὐτούς,
 ἐχαρίσατο. ὃπὲ δ' οἴκαδε ἐπανελθόντες ὑπὸ μὲν τῆς γερου-
 σίας αἰτίαν τῆς ἀπειθείας ἔσχον (διὰ γὰρ τὴν πρὸς τὸν
 Φλαμίνιον ὀργὴν ἠπίμασαν καὶ τὸν Φούριον), τὸ δὲ πλῆθος
 ἀντιφιλονεικῆσαν ὑπὲρ τοῦ Φλαμίνιου ἐψηφίσαντο τὰ νικη-
 τήρια. καὶ ἀγαρόντες αὐτὰ ἐξέστησαν τῆς ἀρχῆς.

^{a. u.}532 ἕτεροι δὲ ἕπατοι Κλαύδιος Μάρκελλος καὶ Γναῖος Σκι-
 (222) πίων ἀνθαιρεθέντες ἐστράτευσαν ἐπὶ τοὺς Ἰνσοῦβρονς· εἰρή-
 νην γὰρ αὐτοῖς αἰτήσασιν οὐκ ἐψηφίσαντο. καὶ ἄμφω μὲν
 πρῶτον πολεμοῦντες τὰ πλεῖα ἐκράτουν, ἔπειτα τὴν συμμα-
 χίδα λεηλατουμένην μαθόντες διηρέθησαν. καὶ Μάρκελλος
 μὲν ἐπὶ τοὺς ληζομένους τὴν σύμμαχον διὰ ταχέων ἐλθὼν
 οὐ κατέλαβε σφῶς ἐκεῖ, φεύγοντας δ' ἐπεδίωξε καὶ ὑποστάν-
 τας ἐνίκησε, Σκιπίων δὲ κατὰ χώραν μείνας Ἀκέρας ἐπολι-
 ὄρκει καὶ λαβὼν αὐτὰς ὀρητήριον τοῦ πολέμου πεποίηκεν,
 οὐσας ἐπικαίρους καὶ εὐερεκίς, κἀντεῦθεν ὀρωόμενοι τό τε
 Μεδιόλιον καὶ κωμόπολιν ἑτέραν ἐχειρώσαντο. ἀλόντων δὲ
 τούτων καὶ οἱ λοιποὶ Ἰνσοῦβροι ὀμολόγησαν αὐτοῖς χη-

^{a. u.}533 εἶτα Πούπλιος τε Κορνήλιος καὶ Μάρκος Μινούκιος ἐπ'
 (221) Ἰστρου ἐστράτευσαν καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ ἐθνῶν τὰ μὲν πο-
 534 λέμω, τὰ δὲ ὀμολογίαις ὑπέταξαν. Λούκιος δὲ Οὐτεύριος
 (220) καὶ Γάιος Λουτάνιος ἤλθον μέχρι τῶν Ἀλπεων, ἄνευ δὲ
 μάχης πολλοὺς ὀκείωσαντο. ὁ μὲντοι τῶν Ἀρδιαίων ἄρχων
 fr. 51 Δημήτριος, ὡς ἄνω που εἴρηται, τοῖς ἐπιχωρίοις

ρίοις ἐπαχθῆς ἦν καὶ τὰ τῶν πλησιοίκων ἐκακούργει.
 καὶ (ἐδόκει γὰρ τῇ τῶν Ῥωμαίων φιλίᾳ ἀποχρώμενος
 ἀδικεῖν αὐτούς) αἰσθόμενοι τοῦτο μετεπέμψαντο αὐτόν.
 ὡς δὲ οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ καὶ τῆς συμμαχίδος σφῶν
 ἤπειτο, ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτὸν ἐν τῇ Ἰσση ὄντα. V
 p. 593. Zonar. 8, 20 (vol. II, p. 232, 15—22).

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τοῦ πολέμου ἤμαζον καὶ τῇ 52
 πρὸς ἀλλήλους ὀμολοίᾳ ἀκριβῶς ἐχρῶντο, ὥσθ' ἄπερ
 τοῖς πολλοῖς ἐκ μὲν ἀκράτου εὐπραγίας ἐς θάροςος, ἐκ
 δὲ ἰσχυροῦ δέους ἐς ἐπιείκειαν φέρει, ταῦτά τε αὐτοῖς
 τότε διαλλαγῆναι· ὅσῳ γὰρ ἐπὶ πλείον εὐτύχησαν, ἐπὶ
 μᾶλλον ἐσωφρόνησαν, τὸ μὲν θάροςος, οὗ τὸ ἀνδρείον
 μετέχει, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους ἐνδεικνύμενοι, τὸ δὲ
 [Zonaras 8, 20 — vol. II, p. 232, 16 sqq.]

ἐπαχθῆς ἦν καὶ τὰ τῶν πλησιοίκων ἐκακούργει καὶ
 ἐδόκει τῇ Ῥωμαίων φιλίᾳ ἀποχρώμενος ἀδικεῖν. ^{a. u.}
 αἰσθόμενοι δὲ τοῦτο οἱ ἕπατοι Αἰμίλιος Παῦλος 535
 καὶ Μάρκος Λιούιος μετεπέμψαντο αὐτόν. ὡς δ' (219)
 οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ καὶ τῆς συμμαχίδος σφῶν
 ἤπειτο, ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτόν ἐν τῇ Ἰσση ὄντα.
 καὶ προμαθόντες, ὅτι ὑπόρκει που τῶν κατάρσεων, μέρος
 τῶν νεῶν εἰς τὰ ἐπὶ θάτερα τῆς νήσου προσμῆξει ἔπεμψαν.
 καὶ τούτου τῶν Ἰλλυριῶν ἐπ' ἐκείνους ὡς καὶ μόνους ὄντας
 τροπομένων αὐτοὶ κατὰ σχολὴν προσπλεύσαντες ἐν ἐπιτη-
 δεῖω τε ἐστρατοπεδεύσαντο καὶ προσπεσόντας σφίσιον αὐθῆ-
 μερὸν τοὺς ἐπιχωρίους ὀργῇ τῆς ἀπάτης ἀπέωσαντο. τοῦ δὲ
 Δημητρίου ἐς Φάρον ἑτέραν νῆσον διαφυγόντος καὶ ἐπ'
 ἐκείνην ἔπλευσαν καὶ τῶν ἀντικαταστάντων ἐκράτησαν καὶ
 τὴν πόλιν ἐκ προδοσίας εἶλον τοῦ Δημητρίου διαδράντος.
 ὃς τότε μὲν εἰς Μακεδονίαν μετὰ πολλῶν χρημάτων πρὸς
 Φλιππον τὸν βασιλέα αὐτῆς ἐλθὼν ὑπ' ἐκείνου μὲν οὐκ
 ἐξεδόθη, πρὸς δὲ τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐπανελθὼν συνελήφθη ὑπὸ
 Ῥωμαίων καὶ ἐδικαιώθη.

ἐπιεικές, οὐ κ. . . , ἐν εὐτυχία κατ' ἀλλήλους παρεχόμε-
2 νοι· τὴν τε γὰρ ἰσχνὴν πρὸς μετριότητος ἐξουσίαν καὶ
τὸ κόσμιον πρὸς ἀνδρείας ἀληθοῦς κτήσιν ἐλάμβανον
μήτε τὴν εὐπραγίαν ἐς ὕβριν μήτε τὴν ἐπιεικίαν ἐς
δειλίαν ἐξάγοντες. οὕτω μὲν γὰρ τό τε σωφρονοῦν ἐξ
ἀνδρείας καὶ τὸ θαρσοῦν ἐκ θάρσους φθείρεσθαι,
ἐκείνως δὲ τὸ μέτριον ὑπ' ἀνδρείας ἀσφαλέστερον καὶ
τὸ εὐτυχοῦν ὑπ' εὐταξίας βεβαιότερον γίνεσθαι ἐνό-
μιζον. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ μάλιστα τοὺς τε προσ-
πεσόντας σφίσι πολέμους κράτιστα διήνεγκαν καὶ τὰ
σφέτερα τὰ τε τῶν συμμάχων ἄριστα ἐπολίτευσαν.
M p. 186.

3 ὅτι ὅσοι ἐντὸς τῶν Ἄλπεων ἐνέμοντο, τοῖς Καρχη-
δουίοις συνεπανέστησαν, οὐκ ὅτι τοὺς Καρχηδονίους
ἀντὶ τῶν Ῥωμαίων ἠγεμόνας ἀνθηροῦντο, ἀλλ' ὅτι τὸ
μὲν ἄρχον σφῶν ἐμίθουν, τὸ δὲ ἀπείρατον ἠγάπων.
ἕκαστον τῶν μὲν δὴ τότε ἐθνῶν σύμμαχον τοῖς Καρ-
χηδουίοις ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους ὑπῆρξαν· πρὸς ἅπαντας
δ' ὡς εἰπεῖν αὐτοὺς ἰσοστάσιος ὁ Ἀννίβας ἐγένετο·
συνεῖναι τε γὰρ ὀξύτατα καὶ ἐκφροντίσαι πάνθ' ὅσα
ἐνεθυμείτο (desunt 6—8 litterae) ἠδύνατο. καίτοι πέ-
φυκεν ὡς πλήθει τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυνότητος, τὸ
4 δ' ὀξύροπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχειν. κ. . . κ. .
άτατός τε γὰρ ἐκ τοῦ ὑπογνώστου καὶ διαρκέστατος
ἐς τὸ φερεγγυώτατον ἦν· τό τε αἰεὶ παρὸν ἀσφαλῶς
διετίθετο καὶ τὸ μέλλον ἰσχυρῶς προενόει, βουλευτής

1, 8 κ. . .] κ<οσμότης> vel κ<όσμος> Herwerden || εὐτυχία
B, εὐφυχία L || 2, 4 τό τε σωφρονοῦν B, τότε ἰσωφρόνον L || 3, 9
καίτοι — ὑπάρχειν Suidas v. ὡς ἐπίπαν et τρισκαιδεκάτῃ || 4, 1
κ. . . κ. . . ωτατος] prima littera prorsus incerta: primum modo
τη modo ψη cernere mihi videbar; post κ esse credidi; longe
sane abest, ut sit τελεστικότητατος. Boissevain

τε τοῦ συνήθους ἱκανώτατος καὶ εἰκαστῆς τοῦ παρα-
δόξου ἀκριβέστατος γενόμενος, ἀφ' ὧν τό τε ἤδη
προσπίπτον οἱ ἐτοιμώτατα καὶ δι' ἐλαχίστου καθίστατο
καὶ τὸ μέλλον ἐκ πολλοῦ τοῖς λογισμοῖς προλαμβάνων
ὡς καὶ παρὸν διεσκόπει. κακ' αὐτοῦ καὶ τοῖς καιροῖς 5
ἐπὶ πλείστον ἀνθρώπων καὶ τοὺς λόγους καὶ τὰς πρά-
ξεις ἐφήρμοζεν αἴτε καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ τό τε ὑπάρχον
καὶ τὸ ἐπιζόμενον ποιούμενος. ἠδύνατο δὲ ταῦθ'
οὕτω πράττειν, ὅτι πρὸς τῇ τῆς φύσεως ἀρετῇ καὶ
παιδείᾳ πολλῇ μὲν Φοινικικῇ κατὰ τὸ πάτριον, πολλῇ
δὲ καὶ Ἑλληνικῇ ἤσκητο καὶ προσέει καὶ μαντικῆς τῆς
διὰ σπλαγχνῶν ἠπίστατο. M p. 187 et 3 πρὸς τῇ —
ἠπίστατο V p. 593.

τοιοῦτος οὖν δὴ τις τὴν ψυχὴν γενόμενος ἀντίρ- 6
ροπον καὶ τὸ σῶμα τὰ μὲν φύσει, τὰ δὲ καὶ διαίτη
παρεσκευάστο, ὥσθ' ὅσα ἐνεχειρίζετο ῥαδίως κατεργά-
ζεσθαι. κοῦφόν τε γὰρ καὶ ἐμβριθὲς ὅτι μάλιστα αὐτὸ
εἶχε καὶ διὰ τοῦτο καὶ θεῖν καὶ συνίστασθαι ἱσπεύειν
τε ἀνὰ κράτος ἀσφαλῶς ἠδύνατο. καὶ οὔτε πλήθει
ποτὲ τροφῆς ἐβαρύνετο οὔτε ἐνδείᾳ ἔκαμνεν, ἀλλ' ἐν
ἴσῳ καὶ τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον ὡς καὶ αὐταρκές
ἐκάτερον ἐλάμβανεν. ταῖς <τε> ταλαιπωρίαις ἰσχυρί-
ζετο καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις ἐρρῶννυτο.

οὕτως οὖν δὴ καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος 7
ἔχων τοιαῦδε τῇ τῶν πραγμάτων διαχειρίζει ἐπίπαν

4, 5 ἱκανώτατος] Maius recte fortasse, quanquam aliud
quid codex habere videtur, καιοτατος vel καιοτατος vel καιοτατος.
littera ι ante κ non exstat, et ὀτατος est, non ἄτατος. Boisse-
vain || 5, 7 aut μαντικὴν τὴν aut μαντικῆς τι τῆς scribendum
aut ἠπίστατο in ἤψατο mutandum censet Reiske || 8 ἠπίστατο]
διεπεφύκει B || 6, 4 ἐμβριθὲς] ἀβριθὲς vel οὐκ ἐμβριθὲς Reiske ||
9 <τε> inseruit V || 10 καὶ B, κὰν L

ἐχρήτο. τοὺς τε γὰρ πολλοὺς ἐς μόνον τὸ συμφέρον σφίσι πιστοὺς ὄρων ὄντας αὐτὸς τε τοῦτον τὸν τρόπον αὐτοῖς προσεφέρετο καὶ ἐς ἐκείνους ταῦτον ὑπέπτευν, ὥστε πλείστα μὲν ἀπατήσας τινὰς κατορθώ-
8 σαι, ἐλάχιστα δὲ ἐπιβουλευθεὶς σφαλῆναι. καὶ πολέμιον πᾶν τὸ πλεονεκτεῖν δυνάμενον καὶ ἐν τοῖς ὀθνεῖ-
οις καὶ ἐν τοῖς ὁμοφύλοις ὁμοίως ἠγούμενος οὐκ ἀνέμενε τοῖς ἔργοις τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐκμανθάνειν, ἀλλ' ὡς καὶ βουλομένους σφᾶς ἀδικεῖν, ὅτε δύναιτο, τραχύτατα μετεχειρίζετο, προποιῆσαι τέ τι μᾶλλον ἢ
9 ἀλλ' οὐκ ἐφ' ἑτέροις ἑαυτὸν εἶναι ἠξίου. τό τε σύμπαν εἰπεῖν, τῇ φύσει τῶν πραγμάτων, ἀλλ' οὐ τοῖς ἐς φήμην αὐτῶν εὐδοκιμοῦσιν, ὁσάμιν γε μὴ κατ' αὐτὸ καὶ ἄμφω συνέπιπτε, προσέκειτο. καὶ μέντοι καὶ ἐτίμα καθ' ὑπερβολὴν ὅτου δέοιτο· δούλους τε γὰρ τοῦ τοιούτου τοὺς πλείστους ἠγείτο εἶναι καὶ κινδυνεύειν ἐπ' αὐτῷ καὶ παρὰ τὸ συμφέρον σφίσιν ἐθέλοντας ἑώρα.
10 καὶ διὰ ταῦτα καὶ τῶν κερδῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἠδίστων αὐτὸς μὲν πολλὰκις ἀπέχετο, ἐκείνοις δὲ ἀφθόνως μετεδίδου καὶ ἐπ' αὐτοῦ κοινωνοὺς σφᾶς καὶ τῶν πόνων οὐκ ἀκουσίους ἐκτάτο. καὶ τούτοις μὲν οὐχ ὅπως ἰσοδίατος, ἀλλὰ καὶ ἰσοκίνδυνος ἐγίνετο πάνθ' ὅσα ἀπῆται παρ' αὐτῶν πρῶτος ἐκπονούμενος· οὕτω γὰρ καὶ ἐκείνους ἀπροφασίστως καὶ προθύμως, ἅτε μὴ τι τοῖς λόγοις αὐτοῦ προσέχοντος, σύμπαντὰ

8, 5 ὅτε V, ὅτι L || δύναιτο B, ἐδύνατο L (εἴ τι δύναιτο iam coniecerat St) || 9, 3 αὐτὸ V, αὐτὸν L || 10, 8 μὴ τι et προσέχοντος I. M. Stahl, Mus. Rhen. XXI, p. 313, μήτε—προσέχοντος L, ἀτρεμὴ τε (= ἀτρεμῆς) Reiske, ὡς χρησμοῖς τοῖς λόγοις (del. ἅτε μήτε) B, ἅτε μὴ κενοῖς τ. λ. (i. e. ἀνευ ἔργων) Herwerden

οἱ συμπράξειν ἐπίστευε· πρὸς δὲ δὴ τοὺς ἄλλους πολλῷ τῷ φρονήματι ἀεὶ ἐχρήτο· ὥστε τοὺς μὲν εὐ-
11 νοιαν αὐτοῦ, τοὺς δὲ δέος ἐκ τε τοῦ ὁμοδιαίτου καὶ ἐκ τοῦ ὑπέροφρονος παμπληθεῖς ἔχειν. ἐξ οὐπερ καὶ τὰ μάλιστα τό τε ὑπερέχον κολοῦειν καὶ τὸ ταπεινούμενον ἐξαιρεῖν καὶ τῷ μὲν ὄκνον, τῷ δὲ θάρσος, ἐλπίδα <τε καὶ> ἀπόγνωσιν ὑπὲρ τῶν μεγίστων δι' ἐλάχιστον πᾶσιν οἷς ἐβούλετο ἐμποιεῖν ἠδύνατο.

καὶ ὅτι ταῦτ' οὐκ ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγεται, ἀλλ' 12 ἀληθῆ παραδέδοται, τεκμηριοῖ τὰ ἔργα. τῆς τε γὰρ Ἰβηρίας πολλὰ διὰ βραχέος προσεκλήσατο καὶ τὸν πόλεμον ἐκείθεν διὰ τῶν Γαλατῶν, οὐχ ὅτι ἀσπόνδων, ἀλλὰ καὶ ἀγνώστων οἱ τῶν πλείστων ὄντων, ἐς τὴν Ἰταλίαν ἐσήγαγε. τὰς τε Ἄλπεις πρῶτος ἀνθρώπων τῶν οὐκ Εὐρωπαϊῶν, ὅσα γε ἡμεῖς ἴσμεν, σὺν στρατῷ διεβῆ καὶ ἐπ' αὐτὴν τὴν Ῥώμην ἐπεστράτευσε τὰ τε συμμαχικὰ αὐτῆς ὀλίγου πάντα, τὰ μὲν βία, τὰ δὲ καὶ
13 πειθῶν ἀπέροηξε. καὶ ταῦτα μέντοι αὐτὸς καθ' ἑαν-
τὸν ἄνευ τοῦ κοινοῦ τῶν Καρχηδονίων κατέπραξεν. οὔτε γὰρ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν οἴκοι τελῶν ἐξεπέμφθη οὐθ' ὕστερον μεγάλης τινὸς βοηθείας παρ' αὐτῶν ἐτυχε· τῆς γὰρ τοι δόξης τῆς τε ὠφελείας οὐκ ἐλάχιστα ἀπολαύσειν ἀπ' αὐτοῦ μέλλοντες μὴ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν δόξαι μᾶλλον ἢ συναίρεσθαι ἐν τινι ἰσχυρῶς ἠθέλησαν. V p. 593.

[Zonaras 8, 21 — vol. II, p. 233, 7 sqq.]

21. τῷ δ' ἐχομένῳ ἔτει περιφανῶς οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς Καρχηδο-^{a. 11.}
νίοις ἐξεπολεμώθησαν, καὶ ὁ πόλεμος οὗτος τῷ μὲν χρόνῳ πολὺν ⁵³⁶
ἐλάσσων τοῦ προτέρου συμβέβηκε, τοῖς δ' ἔργοις τοῖς τε παθήμασι ⁽²¹⁸⁾
καὶ μείζων καὶ χαλεπότερος. ἐπήρξε δὲ τοῦτον μάλιστα ὁ Ἄννίβας

11, 4 κολοῦειν V, κολύειν L || 6 <τε καὶ> inser. V
Dio Cassius I. 13

53 Δίων δὲ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βέβρονκας λέγει γράφων οὕτω "τῶν πάλαι μὲν Βεβρόκων, νῦν δὲ Ναρβωνησίων ἐστὶ τὸ Πυρήναιον ὄρος. τὸ δὲ ὄρος τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γαλατίαν. Is. Tzetz. ad Lycophr. 516. Zonar. 8, 21 (vol. II, p. 234, 16—20).

[Zonaras 8, 21 — vol. II, p. 233, 12 sqq.]

στρατηγῶν τῶν Καρχηδονίων. ὁ δ' Ἀννίβας οὗτος παῖς τοῦ Ἀμίλκων τοῦ Βασιλίδου ἐγένετο καὶ ἐκ παιδῶν εὐθύς ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους ἠσκήθη. πάντας γὰρ τοὺς υἱεῖς ὁ Ἀμίλκας ὡσπερ τινὰς σκύμνους ἐπ' αὐτοὺς τρέφειν ἔλεγε, ἐκείνους δὲ πολὺ τῆ φύσει προφέροντα ὄρων καὶ ὥρκασε πολεμήσειν αὐτοῖς καὶ διὰ τοῦτο τὰ τε ἄλλα καὶ τὰ πολέμια ἔτι μᾶλλον αὐτὸν ἐξεδίδασκε πεντεκαίδεκάτῃ ὄντα· ὅθεν οὐκ ἠδυνήθη θανάτου αὐτῷ τοῦ πατρὸς τὴν στρατηγίαν διαδέξασθαι. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀσδρούβας ἐτελεύτησεν, οὐκίτι ἐμίλλησεν, ἕξ τότε καὶ ἔκοσιν ἐτῶν γεγονώς, ἀλλὰ τὸ τε στρατεύμα ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ αὐτίκα προκατέλαβε καὶ στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν ἀναδειχθεὶς διακήσατο καὶ παρὰ τῶν οἴκοι τελῶν βεβαιωθῆναι αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν. πράξας δὲ ταῦτα προφάσεως εὐπροποῦς ἔδειτο εἰς τὴν κατὰ Ῥωμαίων ὁρμὴν καὶ ταύτην ἐποιήσατο τοὺς ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ Ζακύνθιους. οὗτοι γὰρ οὐ πόρρω τοῦ ποταμοῦ οἰκοῦντες τοῦ Ἰβηρος, ἄνω τῆς θαλάσσης βραχύ, τοῖς Ῥωμαίοις προσέκειντο, κακίνοι καὶ ἐτίμων αὐτοὺς καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς Καρχηδονίους συνθήκαις ἐξαιρέτους ἐποίησαν. διὰ ταῦτ' οὖν ὁ Ἀννίβας πόλεμον ἤρατο πρὸς αὐτοὺς εἰδώς, ὅτι ἢ ἐπικουρήσουσι οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς Ζακύνθιοις ἢ καὶ τι παθοῦσι τιμωρήσουσι. διὰ τε οὖν ταῦτα καὶ ὅτι καὶ μέγαν πλοῦτον κερτήσθαι αὐτοὺς ἐγίνωσκεν, οὐ καὶ μάλιστα ἔχρηξε, καὶ δι' ἕτερα αἴτια κατὰ Ῥωμαίων αὐτῷ συμβαλλόμενα τοῖς Ζακύνθιοις ἐπέθετο.

ἢ δ' Ἰβηρία, ἐν ἣ οἱ Ζακύνθιοι οἰκοῦσι, καὶ ἡ προσεχῆς αὐτῇ πᾶσα ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ πρὸς δυσμὰς ἐστὶ καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν παρὰ τὴν ἕσω θάλασσαν καὶ παρὰ τὰς Ἡρακλείους στήλας τὸν τε Ὀκεανὸν αὐτὸν προήκει καὶ προσέτι καὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἄνω διὰ πλείστον μέχρι τοῦ Πυρήναιου νέμεται. τὸ γὰρ ὄρος τοῦτο ἐκ τῆς θαλάσσης

[Zonaras 8, 21 — vol. II, p. 234, 16 sqq.]

τῆς πάλαι μὲν Βεβρόκων, ὕστερον δὲ Ναρβωνησίων ἀρξάμενον ἐς τὴν ἕξω τὴν μεγάλην διατείνει, πολλὰ μὲν ἐντὸς αὐτοῦ καὶ σύμμικτα ἔθνη ἔχον, πᾶσαν δὲ τὴν Ἰβηρίαν ἀπὸ τῆς προσοίκου Γαλατίας ἀφορίζον. οὔτε δ' ὁμόφωνοι ἦσαν οὔτε κοινῇ ἐπολιτεύοντο. ὅθεν οὐδὲ εἰς ἓν ὄνομα ἐτέλουν· οἱ μὲν γὰρ Ῥωμαῖοι Ἰσπανούς, οἱ δ' Ἕλληνες Ἰβηρας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰβηρος αὐτοὺς ἐπεκάλεσαν.

οἱ μὲν οὖν Ζακύνθιοι οὗτοι ἐπολιορκοῦντο καὶ ἐπεμψαν πρὸς τοὺς περιοίκους καὶ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἐπικουρίας δόμενοι. ἀλλὰ τοὺς μὲν ὁ Ἀννίβας ἐκάλυπεν, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρέσβεις πρὸς ἐκείνους πέμψαντες μὴ πελάζειν τοῖς Ζακύνθιοις ἐκέλευον, καὶ εἰ μὴ πείθοιτο, ἐς τὴν Καρχηδόνα πλεῦσαι εὐθύς καὶ κατηγορήσαι αὐτοῦ ἐπητελλήσαν. ὁ δ' Ἀννίβας ἐκ τῶν ἐπιχωρίων πέμψας τινὰς ὡς εὐνοίαν τηροῦντας τοῖς πρέσβεσιν ἤδη πλησίον οὔσι παρεσκεύασε λέγειν αὐτοῖς μὴ παρεῖναι τὸν στρατηγόν, πόρρω πον ἐς ἄγνωστα χωρία ἀποδημήσαντα. καὶ παρήνονν ἀπαλλαγῆναι ὡς τάχιστα, πρὶν καταγγελθεῖεν, ὡς πάρεσιν, ἵνα μὴ διὰ τὴν ἀναρχίαν τοῦ στρατηγοῦ μὴ παρόντος ἀπόλωνται. οἱ μὲν οὖν πιστεύσαντες αὐτοῖς εἰς τὴν Καρχηδόνα ἀπήσαν· γενομένης δ' ἐκκλησίας οἱ μὲν τῶν Καρχηδονίων εἰρήνην ἄγειν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους συνεβούλευον, οἱ δὲ τῷ Ἀννίβᾳ προσκείμενοι τοὺς μὲν Ζακύνθιους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ Ῥωμαίους τὰ μηδὲν σφίσι προσήκοντα πολυπραγμανεῖν ἔλεγον. καὶ τέλος ἐπεκράτησαν οἱ πολεμήσαι σφᾶς ἀναπέλθοντες.

ἐν τούτῳ δὲ ὁ Ἀννίβας σπουδῇ τὰς προσβολὰς τῆς τειχομαχίας ἐποιεῖτο. πολλῶν δὲ πιπτόντων καὶ πλειόνων τιτρωσκομένων ἐκ τῶν τοῦ Ἀννίβου καὶ ποτε τῶν Καρχηδονίων κατασεισάντων τι τοῦ περιβόλου καὶ κατὰ τὸ δῆγμα εἰσελθεῖν τολμησάντων ἐπεξέδραμον οἱ Ζακύνθιοι καὶ ἀπεσώβησαν σφᾶς· ὅθεν αὐτοὶ μὲν ἐπερρώσθησαν, οἱ Καρχηδόνιοι δὲ ἐνέδοσαν ἀθνησάντες. οὐκ ἀπέστησαν δὲ, πρὶν τὴν πόλιν ἐλεῖν καὶ τοὶ ἐπ' ὄγδοον μῆνα τῆς πολιορκίας παραταθείσης· ἐν οἷς ἄλλα τε πολλὰ συνηνέχθη καὶ ἄτοπα καὶ ὁ Ἀννίβας δεινῶς ἐτρόγη. ἦλω δὲ οὕτως. μηχανήματα

54 ὅτι ἢ μὲν εἰρήνη καὶ πορίζει χρήματα καὶ φυλάσσει, ὁ δὲ δὴ πόλεμος καὶ ἀναλίσκει καὶ διαφθείρει.
M p. 188.

ὅτι πέφυκε πᾶν τὸ ἀνθρώπειον δεσπόζειν τε ἐπιθυμῆν τῶν ὑπεικόντων καὶ τῆ παρὰ τῆς τύχης ῥοπή κατὰ τῶν ἐθελοδουλούντων χρῆσθαι. M ib.

2 ἀλλ' ὑμεῖς γε εἰδότες αὐτὰ καὶ πεπειραμένοι αὐτῶν ἔξαρκεῖν ὑμῖν πρὸς ἀσφάλειαν τὴν τε ἐπιείκειαν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν νομίζετε; καὶ ὅσα ἂν ἢ λαθόντες ἢ ἐξαπατήσαντες ἡμᾶς ἢ καὶ βιασάμενοι ἠδίκησαν, ἐν ἀμελείᾳ τίθεσθε μῆτε παρορμαῖσθε μῆτε προσαλλάτ-

[Zonaras 8, 21 — vol. II, p. 235, 3 sqq.]

τῷ τείχει προσήγαγον πολὺ τε αὐτοῦ ὑπεραῖρον καὶ ὀπίστας τοὺς μὲν ἐμφανεῖς ἔχον, τοὺς δὲ λανθάνοντας. τῶν οὖν Ζακυνθίων τοῖς ὀρωμένοις ὡς μόνοις οὖσι μαχομένων ἐρωμενέστερον οἱ κερυμμένοι τὸ τεῖχος ὑπορύξαντες εἰσεβιάσαντο καὶ ἔνδον ἐγένοντο. τῷ γοῦν παραδόξῳ οἱ Ζακύνθιοι ἐκπλαγέντες εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνέδραμον καὶ εἰς λόγους ἤλθον, εἴ πως ἐπιεικεῖ τι νη ὁμολογία περισωθεῖεν. ὡς δ' οὐδὲν ὁ Ἀννίβας προΐσχετο μέτριον οὐδέ τις αὐτοῖς ὠφέλεια πρὸς τῶν Ῥωμαίων ἐγίνετο, ἐπισχεθῆναι τὰς προσβολὰς ἐξηγήσαντο ὡς τι περὶ τῶν κατὰ σφᾶς βουλευσόμενοι· κἂν τούτῳ τὰ τιμωτάτα συμφορήσαντες τῶν χρημάτων ἐς πῦρ ἐνέβαλον, καὶ οἱ μὲν ἀπόμαχοι διεχειρίσαντο ἑαυτούς, οἱ δ' ἐν ἡλικίᾳ ἀθροοὶ πρὸς τοὺς ἐναντίους ὤρμηκεσαν καὶ προθύμως ἀγωνιζόμενοι κατεκόπησαν.

22. καὶ δι' αὐτοὺς οἱ τε Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι ἐπολέμησαν. ὁ γὰρ Ἀννίβας καὶ συμμάχους συγροὺς προσ-

54, 1, 2 ἀναλίσκει B, διαναλίσκει L || 2, 1 ἀλλ' ὑμεῖς γε Boissevain; nam quae Maius dederat prima verba ἀλλ' ἡμῖν οἱ τε, hodie evanuerunt neque fortasse unquam fuerunt; ἀλλὰ μὴν Herwerden, quod probat Schenk || αὐτὰ] . . . τὸ L || 4 καὶ βιασάμενοι ἠδίκησαν ἐν ἀμελείᾳ Boissevain, καὶ . . . σ. . . ενοι ἀδ. . . ἐν ἄ. . . α . . . τιθεσθαι L || 5 παρορμαῖσθαι, προσαλλάττεσθαι, ἀμύνασθαι L, corr. Boissevain

τεσθε μῆτε ἀμύνασθε; καὶ μέντοι καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐλογίσασθε τοῦθ' ὅτι τὰ τοιαῦτα πρὸς μὲν ἀλλήλους ὀρθῶς ὑμῖν ἔχει ποιεῖν, πρὸς δὲ δὴ Καρχηδονίους αἰσχροῶς καὶ κακῶς. τοῖς μὲν γὰρ πολίταις καὶ πράως καὶ πολιτικῶς χρῆσθαι δεῖ, κἂν παραλόγως τις σωθῆ, ἡμέτερόν ἐστιν, τοῖς δὲ δὴ πολεμίοις τραχέως· οὐ γὰρ ἐξ ὧν ἂν σφαλῶμεν φεισάμενοι αὐτῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν κρατήσωμεν κολούσαντες αὐτοὺς σωθησόμεθα.
M p. 188.

ὅτι ὁ μὲν πόλεμος καὶ τὰ οἰκεῖά τισι σώζει καὶ τὰ 3 ἀλλότρια προσκίτᾶται, ἢ δ' εἰρήνη οὐχ ὅπως τὰ πορισθέντα δι' ἐκείνον, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὴν προσαπόλλυσιν.
M p. 188 et 541.

ὅτι αἰσχρόν ἐστι πρὸς τὰ ἔργα πρὸ τῶν λόγων 4 <τῶν> περὶ αὐτῶν χωρεῖν, ἐν ᾧ κατορθώσαντες μὲν εὐτυχημένοι μᾶλλον ἢ καλῶς βεβουλεύσθαι δόξετε, σφαλέντες δὲ τὴν σκέψιν ἀπρονοήτως, ὅτε οὐδὲν ὄφελος, πεποιήσθαι. καὶ μέντοι καὶ ἐκεῖνο τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τὸ μὲν ἐπιτιμῆσαι τι καὶ κατηγορήσαι τινων προσπολεμησάντων ποτὲ ἡμῖν ῥᾶστόν που καὶ παντός ἐστι, τὸ δ' αὖ τῆ πόλει συμφέρον οὐ πρὸς ὀργὴν ὧν πεποιήμασί τινες, ἀλλὰ πρὸς τὸ χρήσιμον αὐτῆς εἰπεῖν

[Zonaras 8, 21 sqq. — vol. II, p. 236, 11 sqq.]

λαβὼν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἠπέλθετο. πυθόμενοι δὲ ταῦθ' οἱ Ῥωμαῖοι συνῆλθον εἰς τὸ συνέδριον, καὶ ἐλέγθη μὲν πολλὰ, Λούκιος δὲ Κορνήλιος Λέντουλος ἐδημηγόρησε καὶ εἶπε μὴ μέλειν, ἀλλὰ πόλεμον κατὰ τῶν Καρχηδονίων ψηφίσασθαι, καὶ διχῆ διελεῖν καὶ τοὺς ὑπάτους καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὴν Ἰβηρίαν, τοὺς δὲ εἰς τὴν Λιβύην πέμψαι,

2, 7 ἐλογίσασθαι L, corr. Boissevain || 10 τις] τι L || 11 τραχέως? Boissevain, εν. . . λως L || 4, 2 <τῶν> inseruit Herwerden || 4 ὅτε B, ἔτε L || 5 πεποιήσθαι corr. Herwerden; πεποιεῖσθαι L

5 τῇ τοῦ συμβούλου τάξει προσήκει; μὴ παρόξυνε πρό-
τερον ἡμᾶς, ὦ Λέντουλε, μὴδ' ἀνάπειθε πολεμῆσαι,
πρὶν ὅτι καὶ συνοίσει τοῦθ' ἡμῖν ἐπιδείξει σκοπῶν τά
τε ἄλλα καὶ μάλισθ' ὅτι οὐχ ὁμοίως ἔντανθοῖ τε περὶ
τῶν τοῦ πολέμου πραγμάτων λέγεται καὶ ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἔργοις πράττεται. M p. 189.

6 σνχρὸς γὰρ αἱ συμφοραὶ διορθοῦσι, καὶ πολλοὶ
καλῶς αὐταῖς χρησάμενοι κρεῖττον ἀπαλλάσσουνσι τῶν
εὖ καὶ τελείως πραττόντων καὶ δι' αὐτὸ καὶ ὑβρίζον-
των· δοκεῖ γὰρ πως ἢ κακοπραγία μέρος οὐκ ἐλάχιστον
ἔχειν ὠφελείας, ὅτι μήτε ἐκφρονεῖν τοὺς ἀνθρώπους
μήτε ἐξυβρίζειν ἔα. κράτιστον μὲν γὰρ ἔστι φύσει
πρὸς πάντα τὰ ἀμείνονα τετράφθαι, καὶ τῆς ἐπιθυμίας
μέτρον μὴ τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ τὸν λογισμὸν ποιεῖσθαι·
ἂν δέ τις ἀδυνατῇ στέργειν τὸ κρεῖττον, λυσιτελεῖ
αὐτῷ καὶ ἄκοντι σωφρονεῖν, ὥστε ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ
τὸ μὴ πάντα εὖ πράττειν τίθεσθαι. M p. 542.

7 φυλάξασθαι χρὴ μὴ καὶ αὐθίς τι τῶν ὁμοίων πα-
θεῖν· ὅπερ πού καὶ μόνον ἂν τις ἐκ τῶν συμφορῶν
ὠφεληθεῖ· αἱ μὲν γὰρ εὐπραγία σφάλλουνσι ἔστιν
ὅτε τοὺς ἀπερισκέπτως τι δι' αὐτὰς ἐλπίσαντας ὡς καὶ
αὐθίς κρατήσοντας, τὰ δὲ δὴ πταίσματα ἀναγκάζει
πάντα τινὰ ἐξ αὐτῶν ὧν πεπείραται καὶ τοῦ μέλλον-
τος ἀσφαλῶς προορᾶσθαι. M p. 189 et 542.

[Zonaras 8, 21 — vol. II, p. 236, 17 sqq.]

Ἰν' ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἢ τε χώρα αὐτῶν ποροθῆται καὶ
οἱ σύμμαχοι κακοργῶνται καὶ μήτε τῇ Ἰβηρίᾳ βοηθησά-
δύνωνται μήτ' ἐκείθεν αὐτοὶ ἐπικουρηθῶσι. πρὸς ταῦτα
Κύντος Φάβιος Μάξιμος ἀντέθετο, μὴ οὕτως ἐκ παντὸς

ὅτι οὐκ ἔστι σμικρὸν οὔτε πρὸς τὴν παρὰ τῶν 8
θεῶν εὐνοίαν οὔτε πρὸς τὴν παρὰ τῶν ἀνθρώπων
εὐδοξίαν τὸ μὴ δοκεῖν πολεμοποιεῖν, ἀλλ' ἀναγκάζε-
σθαι τοὺς ὑπάρξαντας ἀμύνασθαι. M p. 189.

τοιούτων δὴ τινῶν ἐπ' ἀμφοτέρα λεχθέντων ἔδοξε 9
σφίσι παρασκευάζεσθαι μὲν ὡς καὶ πολεμήσουσι, μὴ
μέντοι τοῦτο ψηφίσασθαι, ἀλλὰ πρέσβεις ἐς τὴν Καρ-
χηδόνα πέμψασθαι τοῦ Ἀννίβου κατηγορῆσαι, καὶ εἰ μὲν
μὴ ἐπαινοῖεν τὰ πραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ, δικάσαι, εἰ δ'
ἐς ἐκείνον ἀναφέροισιν αὐτά, ἐξαίτησιν αὐτοῦ ποιήσα-
σθαι, κἂν μὲν ἐκδώσιν αὐτόν, εἰ δὲ μὴ, τὸν πόλεμον
σφίσι ἐπαγγεῖλαι. M p. 190. Zonar. 8, 22 (vol. II,
p. 236, 27—237, 5).

[Zonaras 8, 22 — vol. II, p. 236, 22 sqq.]

τρόπου τὸν πόλεμον δεῖν ψηφίσασθαι, ἀλλὰ πρεσβεῖα χρῆ-
σασθαι πρότερον, κἂν μὲν πείσωσιν, ὅτι οὐδὲν ἀδικοῦσιν,
ἡσυχίαν ἄγειν, ἂν δ' ἀδικοῦντες ἄλωσι, τότε πολεμῆσαι αὐ-
τοῖς, ἵνα καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου ἐς αὐτοὺς ἀπρωσώμεθα.
αἱ μὲν οὖν ἀμφοῖν δόξαι τοιαῦται ἦσαν ὡς ἐν κε-^{fr.}
φαλαίῳ εἰπεῖν, τῇ δὲ βουλῇ παρασκευάζεσθαι μὲν
ἔδοξε πρὸς τὴν μάχην, πρέσβεις δὲ εἰς τὴν Καρχη-
δόνα στείλαι καὶ τοῦ Ἀννίβου κατηγορῆσαι, καὶ εἰ
μὲν μὴ ἐπαινοῖεν τὰ πραχθέντα, δικάσαι, εἰ δ' εἰς
ἐκείνον αὐτὰ ἀναφέροισιν, ἐξαίτησασθαι αὐτόν, κἂν
μὴ ἐκδώσιν, τὸν πόλεμον ἐπαγγεῖλαι αὐτοῖς.

τῶν γούν πρέσβεων ἀπελθόντων οἱ Καρχηδόνοι τὸ ποιη-
τέον ἐσκόπων. καὶ τις Ἀσδροῦβας, εἰς τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀν-
νίβου προπαρασκευασμένων, συνεβούλευσε σφίσι χρῆναι τὴν
τε ἀρχαίαν ἐλευθερίαν ἀνακτήσασθαι καὶ τὴν ἐκ τῆς εἰρήνης
δουλείαν ἀποτρέψασθαι καὶ χρήμασι καὶ δυνάμεσι καὶ συμ-
μάχοις συγκεροτημένοις, ἐπαγαγὼν ὅτι “κἂν τῷ Ἀννίβῳ
μόνῳ ὅσα βούλεται πράξαι ἐπιτρέψητε, καὶ τὰ προσήκοντα

10 ὅτι ὡς οὐδὲν σαφὲς οἱ Καρχηδόνιοι τοῖς πρέσβεσιν ἀπεκρίναντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀλιγορῆα αὐτοὺς ἐποιοῦντο, ὁ Φάβιος ὁ Μάρκος τὰς τε χεῖρας ὑπὸ τὸ ἱμάτιον ὑπέβαλε καὶ ὑπτιάσας αὐτὰς ἔφη “ἐγὼ μὲν ἐνταῦθ’,” ὦ Καρχηδόνιοι, καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην φέρω, ὑμεῖς δ’ ὁπότερον αὐτῶν βούλεσθε, ἄντικρος ἔλεσθε.” ἀποκριναμένων δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τότε αὐτῶν αἰρεῖσθαι μὲν μηδέτερον, δέχεσθαι δὲ ἐτοιμῶς ὁπότερον ἔν σφισι καταλίπωσι, τὸν πόλεμον αὐτοῖς ἐπήγγειλεν. M p. 190. Zonar. 8, 22 (vol. II, p. 237, 22—30).

[Zonaras 8, 22 — vol. II, p. 237, 13 sqq.]

ἔσται καὶ οὐδὲν αὐτοὶ πονήσετε.” τοιαῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος Ἄνων ὁ μέγας ἐναντιούμενος τοῖς τοῦ Ἀσδρούβου λόγοις γνώμην εἰσήνεγκε μήτε θραδῶς μήτε μικρῶν καὶ ἄλλοτριῶν ἐγκλημάτων ἕνεκα τὸν πόλεμον ἐφ’ ἑαυτοὺς ἐπισπάσασθαι, παρὸν τὰ μὲν λῦσαι, τὰ δὲ ἐς τοὺς θράσαντας αὐτὰ τρέψαι. καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο, τῶν δὲ Καρχηδονίων οἱ μὲν πρεσβύτεροι καὶ τοῦ πρῶν μνημύνοι πόλεμον αὐτῷ συνετίθεντο, οἱ δ’ ἐν ἡλικίᾳ καὶ μάλισθ’ ὅσοι τὰ ^{fr.} 54,10 τοῦ Ἀννίβου ἔπραττον ἰσχυρῶς ἀντέλεγον. ὡς δ’ οὐδὲν σαφὲς ἀπεκρίναντο καὶ ἐν ὀλιγορῆα τοὺς πρέσβεις εἶχον, ὁ Μάρκος ὁ Φάβιος τὰς χεῖρας ὑπὸ τὰ ἱμάτια ὑποβαλὼν καὶ ὑπτιάσας αὐτὰς ἔφη “ἐγὼ μὲν ἐνταῦθ’, ὦ Καρχηδόνιοι, καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην φέρω, ὑμεῖς δ’ ὁπότερον αὐτῶν βούλεσθε ἔλεσθε.” ἀποκριθέντων δὲ μηδέτερον μὲν αἰρεῖσθαι, δέχεσθαι δ’ ἐτοιμῶς ὁπότερον καταλείψουσιν, ἐπήγγειλεν αὐτοῖς αὐτίκα τὸν πόλεμον.

οὕτω μὲν οὖν καὶ διὰ ταῦτα οἱ τε Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι τὸ δεύτερον ἐπολέμησαν. καὶ τὸ δαιμόνιον τὰ γενησόμενα προσήμηνεν. ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ ἀνθρωπίνως ἐλά-

10, 1 πρεσβεῖσιν L || 3 ὁ Μάρκος] fortasse ὁ Μάξιμος Willemms, le sénat II, p. 503, nr. 3, n. 1 || 9 αὐτοῖς αὐτίκα Zonaras 8, 22

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι Ναρβωνησίους πρὸς συμμαχίαν ἐκά- 55 λουν· οἱ δὲ οὔτε τι πρὸς τῶν Καρχηδονίων κακὸν οὔτ’ αὐτὸ πρὸς τῶν Ῥωμαίων ἀγαθόν, ὥστε τοῖς μὲν πολεμῆσαι, τοῖς δὲ ἀμῦναι, πεπονθέναι πώποτε ἔφασαν καὶ πάνν δι’ ὀργῆς αὐτοὺς ἔσχον ἐπικαλοῦντές σφισιν, ὅτι πολλὰ καὶ δεινὰ τοὺς ὁμοφύλους αὐτῶν ἐδεδράκεσαν. M p. 190.

ὅτι ἀπὸ τοιαύτης φησὶν ὁ Δίων ἐκεῖθεν ἤδη προσ- 56 δοκίας Ῥωμαίους καὶ Καρχηδονίους καθίστασθαι μέγιστον τῇ γνώμῃ τὸ διάφορον ἐς τὴν τοῦ πολέμου διαχείρισιν εἰληφότητας. τό τε γὰρ εὐέλπι πρὸς εὐθυμίαν πάντας ἀνθρώπους ἔγον καὶ προθυμότερους τε

[Zonaras 8, 22 sq. — vol. II, p. 238, 2 sqq.]

λησε βοῦς, καὶ ἕτερος ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πανηγύρει ἐξ οἰκίας εἰς τὸν Τίβεριον ἑαυτὸν ἔρριψε καὶ ἐφθάρη, κεραυνοὶ τε πολλοὶ ἐφέροντο, καὶ αἷμα τὸ μὲν ἐξ ἀγαμάτων ὄφθη, τὸ δὲ ἐξ ἀσπίδος στρατιώτου ἐρρούη, ἕτερον τε ξίφος ἐξ αὐτοῦ τοῦ στρατοπέδου λύκος ἤρπασε. τῷ δ’ Ἀννίβῃ θηρία πολλὰ καὶ ἄγνωστα τὸν Ἴβηρα διαβαλόντι προκαθηγήσατο, καὶ ὄψις ὀνειρὸν ἐφάνη. ἔδοξε γὰρ ποτε τοὺς θεοὺς ἐν ἐκκλησίᾳ καθήμενους μεταπέμψασθαι τε αὐτὸν καὶ στρατεῦσαι ὅτι τάχιστα εἰς τὴν Ἰταλίαν προστάξαι καὶ λαβεῖν παρ’ αὐτῶν τῆς ὁδοῦ ἡγεμόνα καὶ ἀμεταστρεπτι ὑπ’ αὐτοῦ κελευσθῆναι ἔπεσθαι· μεταστραφῆναι δὲ καὶ ἰδεῖν χειμῶνα μέγαν χωροῦντα καὶ θράκοντα αὐτῷ ἐπακολουθοῦντα ἀμήχανον καὶ θαναμάσαι ἐρέσθαι τε τὸν ἀγωγόν, τί ταῦτα εἶεν· καὶ τὸν εἰπεῖν “ὦ Ἀννίβα, ταῦτα συμπορθήσοντά σοι τὴν Ἰταλίαν ἔρχεται.”

23. ταῦτα τῷ μὲν Ἀννίβῃ χρηστὴν ἐλπίδα, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις δεινὴν ἐνεποίει ἐκφόβησιν. διχῆ δὲ τὰς δυνάμεις οἱ Ῥωμαῖοι διελόντες καὶ τοὺς ὑπάτους, Σεμπρόνιον μὲν Λόγγον ἐς Σικελίαν ἔπεμψαν, ἐς δὲ τὴν Ἰβηρίαν Σκιπίωνα

55, 1, 1 Ἀρβωνησίους L || 5 ὀργῆς B, ὀργῆν L || 56, 1, 2 ἀντικαθίστασθαι? B

αυτοὺς καὶ ἐχεγγωτέροισι πρὸς πίστιν τοῦ κρατήσκειν παρέχεται, καὶ τὸ δύσελπι ἐς τε ἀθυμίαν καὶ ἐς ἀπόγνωσιν ἐμβαλὼν καὶ τὴν φώμην τῆς εὐψυχίας ἀφαιρεῖται. M p. 191.

2 οἶά που οὖν φιλεῖ τὰ τε διὰ πλείστον καὶ τὰ ἐν ἀγνωσίᾳ ὄντα πολλοὺς ἐκταράσσειν, δέος τοῖς Ἰβηροῖσι οὐκ ἐλάχιστον ἐνεποιεῖ. τὸ γὰρ τοι πολὺ τοῦ ὁμίλου τὸ μὴ ἀπ' οἰκείας τινὸς αἰτίας, ἀλλ' ἐν συμμαχίας λόγῳ στρατευόμενον ἐπὶ τοσοῦτον ἔρρωται, ἐφ' ὅσον ἂν ὠφελήθησθεαί τι ἀκινδύνως ἐλπίσωσιν· ὅταν δὲ δὴ ἐγγὺς τῶν ἀγώνων γένωνται, τὰς τε ἐλπίδας τῶν κερδῶν ἐξίστανται καὶ τὰς πίστεϊς τῶν ὑποσχέσεων

[Zonaras 8, 23 — vol. II, p. 238, 23 sqq.]

Πούπλιον. ὁ δὲ Ἀννίβας εἰς τὴν Ἰταλίαν ὡς τάχιστα ἐπιθυμῶν εἰσβαλεῖν σπουδῇ ἐχώρει καὶ πᾶσαν τὴν Γαλατίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Πυρηναίου καὶ τοῦ Ῥοδανοῦ οὕσαν ἀμαχεὶ διήλθε. καὶ μέχρι μὲν τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ῥοδανοῦ οὐδεὶς εἰς χεῖρας ἤκεν αὐτῷ, ἐκεῖ δ' ὁ Σικελίων ἐπεφάνη καίπερ μὴ παρουσίας αὐτῷ τῆς δυνάμεως. ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπιχωρίων καὶ τῶν αὐτοῖς προσοίκων τὰ τε πλοῖα τὰ ἐν τῷ ποταμῷ προδιέφθειρε καὶ τὸ φεῦμα αὐτοῦ διὰ φυλακῆς ἐποιήσατο. ὁ οὖν Ἀννίβας ἔτριψε μὲν τινα χρόνον καὶ σχεδίας καὶ σκάφη ἄλλα τε καὶ μονόξυλα κατασκευάζων, ἔφθη δ' οὖν ὑπὸ πολυχειρίας τὰ πρὸς περὶ αὐτῶν ἀναγκαῖα πάντα, πρὶν τῷ Σικελίωνι τὸ οἰκεῖον ἀφικέσθαι στρατευμα, προετοιμασάμενος. καὶ τὸν ἀδελφὸν Μάγωνα σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ ψιλοῖς τισιν, ἧ σκεδάννυται ὁ ποταμὸς ἐπὶ πολὺ καὶ νήσοις διαλαμβάνεται, διαβησόμενον ἔπεμψεν, αὐτὸς δὲ κατὰ τὸν ἐμφανῆ πόρον ἐχώρει δῆθεν, ἵν' οἱ Γαλάται ἀπατηθεῖεν πρὸς αὐτὸν ἀντιπατόμενοι καὶ ἀμελέστερον ἐν ἄλλοις τοῦ ποταμοῦ τὴν φυλακὴν θῶνται· ὃ καὶ γέγονε. καὶ ὁ Μάγωνα

2, 1 διὰ πλείστον B, διαπλη<κτικὰ> Mai || 6 ἂν ὠφελ. B, ἀντωφ. L

ἐγκαταλείπουσι. καὶ τὸ μὲν πλείστον ταῖς γνώμαις, ὡς καὶ πάντῃ πάντως κατορθώσοντας, λαβεῖν· εἰ δ' οὖν τι καὶ σφαλεῖεν, ἐλάχιστον αὐτὸ πρὸς ἂ ἀντήλιπον νομίζειν. M p. 191. Cf. Zonaras 8, 23 (vol. II, p. 240, 1).

ὅτι ἐπεὶ τῷ πλήθει τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἀννίβου οὐδὲν τῶν παρασκευαζομένων ἐξήρκει, . . . καὶ τινος^{a. u.}₅₃₆ αὐτῷ διὰ τοῦτο γνώμην δόντος ταῖς τῶν ἐναντίων⁽²¹⁸⁾ σαρεῖ τούτοις στρατιώταις σιτίζειν, τὸ μὲν πρᾶγμα οὐκ ἐδυσχέραινε, φοβεῖσθαι δὲ ἔφη, μήποτε τοιούτων σω-

[Zonaras 8, 23 — vol. II, p. 239, 14 sqq.]

διέβη τὸν ποταμὸν, ὁ δὲ Ἀννίβας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κατὰ τὸν πόρον ἐπεραιούντο. καὶ γενόμενοι κατὰ τὸ μέσον ἠλάλαξαν, καὶ οἱ σαλπικταὶ δὲ συνήχησαν· καὶ ὁ Μάγωνα κατὰ νότον τοῖς ἀνθεστηκόσι προσέπεσε· καὶ οὕτως οἱ τε ἄλλοι καὶ οἱ ἐλέφαντες ἀκινδύνως ἐπεραιώθησαν. ἄσπι δὲ περαιωθέντων αὐτῶν καὶ τῷ Σικελίωνι ἡ οἰκεία ἀφικετο δύναμις. πέμψαντες οὖν εἰς προσκοπήν ἱππέας ἀμφοτέρω τοιούτῳ τέλει τῆς ἱππομαχίας ἐχρήσαντο, ὁποῖον ὁ σύμπας ἔσχηκε πόλεμος· οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι καὶ ἔλαττον τὴν πρώτην ἐνεγκάμενοι καὶ συχνὸς ἀποβαλόντες ἐνίκησαν.

ἐντεῦθεν Ἀννίβας ἀπιέναι πρὸς Ἰταλίαν σπεύδων, ὑποπτεύων δὲ τὰς ἐπιτομωτέρας τῶν ὁδῶν, ἐκείνας μὲν παρεξήληθεν, ἑτέρας δὲ πορευθεὶς ἰσχυρῶς ἐπόνησε. τὰ τε γὰρ ὄρη ἐκεῖνα ἀποτομωτάτα ἐστί καὶ ἡ γῆν πολλὴ γενομένη καὶ τὰς φάραγγας ὑπ' ἀνέμων πληρώσασα καὶ ὁ κρύσταλλος ἰσχυρότατα παγεῖς δεινῶς σφᾶς ἐταλαιπώρησε· καὶ πολλοὶ τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν ὑπὸ τε τοῦ χειμῶνος καὶ ὑπὸ σιτοδείας ἀπόλοντο, πολλοὶ δὲ καὶ οἰκᾶδε ἀνεχώρησαν. ἔχει δὲ λόγος, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνέστρεψεν ἂν, εἰ μὴ πλείων καὶ ἀπορατότερα ἢ προδιηνησομένη ὁδὸς τῆς λειπομένης ἐτύγγανε. διὰ μὲν δὴ τοῦτο οὐκ ἀπετράπετο, ἐξαπίνης δὲ ἐκτός τῶν Ἀλπεων ἐφανεῖς θαῦμα καὶ δέος τοῖς Ῥωμαῖοις ἐνέβαλε.

2, 10 κατορθώσοντας B, κατορθώσαντας L

μάτων ἀπορήσαντες ἐπ' ἀλληλοφαγίαν τράπνται. M p. 191. Cf. Zonar. 8, 23 (vol. II, p. 240, 1).

4 ὅτι Ἀννίβας πρὶν ἔργον ἔχεισθαι συγκαλέσας τοὺς στρατιώτας παρήγαγε τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ τὴν ὁδὸν εἰλήφει, καὶ ἐπόθετο αὐτῶν, πότερα δεδέσθαι <τε> ἐν πέδαις καὶ δουλεύειν κακῶς ἢ μονομαχηῖσαι ἀλλήλοις, ὥστ' ἀφεθῆναι προῖκα τοὺς νικήσαντας, ἐθέλοιεν. ἐπειδὴ τε τοῦθ' ἔλλοντο, συνέβαλεν αὐτοὺς καὶ μαχεσαμένων σφῶν εἶπεν "εἴτ' οὐκ αἰσχρόν, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, τούτους μὲν τοὺς ὑφ' ἡμῶν ἐλακώτας οὕτω πρὸς τὴν ἀνδρείαν ἔχειν, ὥστε καὶ ἀποθάνειν ἀντὶ τοῦ δουλεύσαι ἐπιθυμῆσαι, ἡμᾶς δ' ὀκνήσαι πόνον τινὰ καὶ κίνδυνον ὑπὲρ τοῦ μὴ ὑπακούειν ἐτέρων καὶ προσέτι καὶ ἄρχειν ἄλλων ὑποστῆναι;" M p. 192. Zonar. 8, 23 (vol. II, p. 240, 14—21).

[Zonaras 8, 23 — vol. II, p. 240, 8 sqq.]

καὶ ὁ μὲν προεχώρει τὰ ἐν ποσὶ προσποιούμενος, Σκιπίων δὲ τὸν μὲν ἀδελφὸν Γάιον Σκιπίωνα ὑποστρατηγοῦντα αὐτῷ εἰς τὴν Ἰβηρίαν ἐπεμφεν ὡς καταληφόμενον αὐτὴν ἢ τὸν Ἀννίβαν ἐπανάξοντα, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸν Ἀννίβαν ἦλασε. καὶ ἡμέρας μὲν τινὰς ἐπέσχον, ἔπειτα ἄμφω πρὸς τὴν μάχην ὤρμησαν. πρὶν δὲ δὴ ἔργον ἔχεισθαι, συγκαλέσας τοὺς στρατιώτας ὁ Ἀννίβας παρήγαγε τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ τὴν ὁδὸν εἰλήφει, καὶ ἤρετο αὐτούς, πότερον δεδέσθαι καὶ δουλεύειν κακῶς βούλονται ἢ μονομαχηῖσαι ἀλλήλοις, ὥστ' ἀφεθῆναι προῖκα τοὺς νικήσαντας. καὶ ὡς τὸ δεύτερον ἔλλοντο, συνέβαλεν αὐτούς. καὶ μαχεσαμένων ἐδημηγόρησε τοὺς οἰκείους στρατιώτας ἐπρωωνύς καὶ παραθήγων εἰς πόλεμον· τοῦτο δ' ἐτέρωθεν καὶ ὁ Σκιπίων ἐποίησεν. εἶτα συνῆλθον μὲν ὡς ὅλοις τοῖς στρατοπέδοις μαχομένοι, ὁ Σκι-

4, 4 <τε> inseruit B || 12 καὶ ἄρχειν B, κατάρχειν L

ῶσα ἐλαττωθέντες ποτὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐπάθο- 5 μιν, ταῦτα νικήσαντες αὐτοὺς ἀντιδράσομεν· εὖ γὰρ ἴσαστε, κρατήσαντες μὲν πάντων ὧν λέγω τευξόμεθα, κρατηθέντες δὲ οὐδὲ τὴν διαφυγὴν ἀσφαλῆ στήσομεν· τοῦ τε γὰρ κρατήσαντος τὸ πᾶν παραχρημα φίλιόν ἐστι, κἂν μισοῦν αὐτὸ τυγχάνῃ, καὶ τὸ νικηθὲν οὐδεὶς οὐδὲ τῶν οἰκείων ἔτι θεραπεύει. M p. 543 et inde a τοῦ κρατήσαντος p. 192.

ὅτι τὸ ἅπαξ προσπταῖσαν πρὸς τινὰς αἰεὶ τε δυσω- 6 πείται σφᾶς καὶ θαρρεῖν οὐκέτι τολμᾷ. M p. 192.

ἄτοπον γὰρ τι καὶ δειλὸν καὶ ἄπιστον φύσει πᾶν 7 τὸ Γαλατικὸν γένος ἐστίν. ὥσπερ γὰρ ἐτοιμῶς θρασύνεται πρὸς τὰς ἐλπίδας, οὕτως ἐτοιμότερον φοβηθὲν

[Zonaras 8, 23 sq. — vol. II, p. 240, 24 sqq.]

πίων δέ, προσυμμάχας τῷ ἱππικῷ καὶ ἡττηθεὶς συγχρούς τε ἀποβαλὼν καὶ αὐτὸς τρωθεὶς, ἀποθανόν τ' ἂν, εἰ μὴ περ αὐτῷ Σκιπίων ὁ νῦν καίπερ ὦν ἐπτακαίδεκάτης ἐπήμυνε, κατέδεισε, μὴ καὶ τῷ πεζῷ σφαλῆ, καὶ αὐτίκα τε ἐπανήγαγε καὶ τῆς νυκτὸς ὑπεχώρησεν.

24. Ἀννίβας δὲ μεθ' ἡμέραν τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ μαθὼν πρὸς τὸν Ἡριδανὸν ἦλθε καὶ μήτε σχεδίας ἢ πλοῖα εὐρών (ἐνεπέπρωστο γὰρ παρὰ τοῦ Σκιπίωνος) τὸν μὲν ἀδελφὸν Μάγωνα σὺν τοῖς ἱππεῦσι διανήξασθαι καὶ ἐπιδιώξαι τοὺς Ῥωμαίους ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ ἄνω πρὸς τὰς πηγὰς χωρήσας τοῦ ποταμοῦ τοὺς ἐλέφαντας κατὰ τὸν ἐπίρρουν διαβῆναι προσέταξε. καὶ οὕτω τοῦ ὕδατος περὶ τοῖς ὄγκοις τῶν ζῶων ἐμποδιζόμενον καὶ σκεδαννυμένον ἔχον κάτω σφῶν διεπεραιώθη. καταληφθεὶς οὖν ὁ Σκιπίων κατὰ χώραν ἔμεινε καὶ ἐμαχέσατ' ἂν, εἰ μὴ νυκτὸς οἱ Γαλάται οἱ μετ' αὐτοῦ ἠτόμολησαν. ὁ δ' οὖν Σκιπίων ἐπὶ τούτῳ τα-

5, 2 ἀντιδράσομεν B, ἀποδράσομεν L || 7 ἐπιθεραπεύει L || 7, 1 ἄτοπον] τι π. ν Boissvain ex codice enotavit, ἄτοπον scripsit, quod voculae ὅτι ante γὰρ locus non est

ἐκπλήττεται· πιστότερον τ' οὐδὲν τοῖς Καρχηδονίοις
<ὄν> τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐκδιδάξει τε μηδέποτε
ἐς τὴν Ἰταλίαν ἐμβάλλειν τολμῆσαι. M p. 192. Cf.
Zonar. 8, 24 (vol. II, p. 241, 10).

8 ὅτι πολλὰ τέρατα τὰ μὲν ὡς ἀληθῶς συμβάντα, τὰ
δὲ καὶ <μάτην> θρυλούμενα ἐλογοποιήθη· ὅταν γὰρ
τινες ἰσχυρῶς φοβηθῶσιν καὶ σφισι καὶ ἐκεῖν<α>
γενόμενα ἀποδειχθῆ, πολλάκις ἕτερο<α> αὐτὸ προσ<φ>αν-
τάζεται· κἂν ἅπασι τι καὶ ἐκεῖνων πιστευθῆ, προπετιῶς
ἤδη καὶ τᾶλλα <ἐθύοντο> οὖν αἱ θυσίαι καὶ
τᾶλλα ὅσα οἱ ἄνθρωποι πρὸς τε τὴν τοῦ παρόντος
δεινοῦ σφισιν ἕκασιν καὶ πρὸς τὴν τοῦ ὑποπιεζομένου
διάφραξιν εἰώθασιν ποιεῖν, ἐρίγνεται. ἀλλὰ (καὶ γὰρ
φιλεῖ τὸ ἀνθρωπίνον γένος τοῖς τοιούτοις παρὰ τὸ
κρεῖττον ἐλπίζοντες πιστεῦσαι) καὶ τότε, εἰ καὶ μᾶλλον
διὰ τὸ τοῦ προσδοκώμενου κινδύνου μέγεθος ἐνόμιζον,
ὅτι καὶ τὸ τραχύτατον αὐτοῖς συμπέσοι, ὅμως ἤλπιζον
<μὴ> ἠττηθῆσεσθαι (M p. 192).

[Zonaras 8, 24 — vol. II, p. 241, 12 sqq.]

ραχθεῖς καὶ ὑπὸ τοῦ τραύματος τάλαιπωρήσας ὑπὸ νύκτα
αὐθις ἐξανέστη καὶ ἐπὶ μετεώρου τὸ τάφρουμα ἐποίησατο·
δίωξις δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐγένετο. μετὰ δὲ τοῦτο ἀφίκοντο καὶ
οἱ Καρχηδόνιοι καὶ τὸν ποταμὸν διὰ μέσου ποιησάμενοι
ἐστρατοπεδεύσαντο.

ὁ μὲν οὖν Σικελίαν διὰ τε τὸ τραῦμα καὶ διὰ τὰ συμ-
βεβηκότα ἀνεῖχε καὶ δύναμιν μετεπέμπετο, Ἀννίβας δὲ πολλὰ
πειράσας παρακινήσαι πρὸς μάχην αὐτόν, ἐπεὶ οὔτε τοῦτ'

7, 4 οὐδὲν τοῖς τοὺς L, Καρχηδονίοις suppl.
et <ὄν> inseruit Boissevain || 8, 3 ἐκεῖνα] ἐκεῖν (desunt 23 lit-
terae) δειχθῆ, suppl. Boissevain || 5 προπετιῶς ἤδη καὶ .λλ. . .
. . . . δ ν ο.π. . . οὖν L || 7 οἱ ἄνθρωποι] ἀνοὶ L || 8 τὴν
τοῦ ὑποπιεζομένου διάφραξιν Boissevain coll. Thucyd. 3, 23, 5;
Dio 40, 32, 3 || 9 ἀλλὰ καὶ γὰρ — παρὰ] haec sunt incertissima

[Zonaras 8, 24 — vol. II, p. 241, 20 sqq.]

ἠδυνήθη καὶ τροφῆς ἐσπάνισε, φρουρίῳ προσέβαλεν, ἐν ᾧ
οἶτος πολὺς τῶν Ῥωμαίων ἔκειτο. καὶ μηδὲν περαινῶν τὸν
φρούραρχον διέφθειρε χροῖμασι κἂκεῖνό τε προδοθὲν ἔλαβε
καὶ τὰ ἄλλα σχεῖν τὰ μὲν ὅπλοις, τὰ δὲ χρυσίῳ ἐπήλπισε.
κἂν τούτῳ ὁ Λόγγος τὴν Σικελίαν τῷ ὑποστρατήγῳ πιστεύ-
σας πρὸς τὸν Σικελίαν κελημένος ἀφίκετο. καὶ οὐ πολλῶ
ἕστερον ὑπὸ φιλοτιμίας, καὶ ὅτι τινὰς κατατρέχοντας τὴν
χώραν ἐκράτησεν, εἰς παράταξιν ὤρμησε. καὶ ἐσφάλῃ ἐνέ-
δραϊς περιπεσόν· καὶ τοῦ Ἀννίβου ἐπεξεληθόντος μετὰ τῶν
πεζῶν καὶ τῶν ἐλεφάντων οἱ μετ' αὐτοῦ ἐτράπησαν εἰς φυ-
γὴν, καὶ πολλοὶ διεφθάρησαν φόνῳ, πολλοὶ δὲ καὶ εἰς τὸν
ποταμὸν ἀπερισκέπτως ἐμπέσοντες ἐπνίγησαν, ὡς ὀλίγους
μετὰ τοῦ Λόγγου περισωθῆναι. νικήσας μέντοι ὁ Ἀννίβας
οὐκ ἔχαιρεν, ὅτι στρατιώτας τε πολλοὺς καὶ τοὺς ἐλέφαντας
πλὴν ἐνὸς ὑπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τῶν τραυμάτων ἀπέβαλεν.

ἀνογῆν οὖν ἄσπονδον ποιησάμενοι πρὸς τὴν συμμαχίδα
σφῶν ἐκότεροι ἐχώρησαν κἂν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐχειμάζον.
καὶ τοῖς μὲν Ῥωμαίοις ἄφθονα ἐφοῖτα τὰ ἐπιτήδεια, ὁ δ'
Ἀννίβας οὐκ ἀρκοῦμενος τοῖς παρὰ τῶν συμμαχῶν διδομέ-
νοισι ταῖς τε κόμαις καὶ ταῖς πόλεσι τῶν Ῥωμαίων προσ-
πίπτων τὰ μὲν ἐκράτει, τὰ δ' ἀπεκρούετο. καὶ ποτε τῷ ἱπ-
πικῶ ὑπὸ τοῦ Λόγγου νικηθεῖς ἐτράθη. θαρσύναντες οὖν
ἐν τούτῳ τινὲς τῶν Ῥωμαίων καὶ καθ' ἑαυτοὺς προσβάλ-
λοντι αὐτοῖς ἐπέξῆλθον. κἂκεῖνους τε ἔφθειρε καὶ τοῦ χω-
ρίου ὁμολογία ἐκράτησε· καὶ αὐτὸ μὲν κατέσκαψε, τῶν δ'
αἰχμαλώτων τοὺς μὲν Ῥωμαίους ἀπέπεινε, τοὺς δ' ἄλλους
ἀφῆκε. τοῦτο δὲ καὶ ἐφ' ἅπασιν τοῖς ζωγρομένοις ἐποίη-
σας πόλεις δι' αὐτῶν οἰκειούμενος. ἀμέλει καὶ τῶν λοιπῶν
Γαλατῶν πολλοὶ καὶ Λιγύων καὶ Τυρσηνῶν τοὺς Ῥωμαίους
τοὺς παρ' αὐτοῖς ὄντας οἱ μὲν φρονεύσαντες, οἱ δὲ ἐκδόντες
μετέστησαν.

ἐς δὲ τὴν Τυρσηνίδα τῷ Ἀννίβῳ πορευομένῳ ὁ Λόγγος
ἐπέθετο χειμῶνος πολλοῦ γενομένου. πεσόντων δὲ ἀμφο-
τέροις πολλῶν ὁ Ἀννίβας ἐς τὴν Λιγυστικὴν ἐλθὼν ἐνδιέ-
τριψεν. ὑποπιεζῶν δὲ καὶ τοὺς σφετέρους οὐδενὶ βραδίας
ἐπίστευεν, ἀλλὰ τὴν ἐσθῆτά τε μεταβάλλων καὶ κόμαις χρῶ-

[Zonaras 8, 24 sq. — vol. II, p. 242, 31 sqq.]

μενος περιθιτέοις τήν τε διάλεξιν ἄλλοτε ἄλλην ποιούμενος (ἦδει γὰρ πλείους καὶ τὴν τῶν Λατίνων) καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν πολλὰ ἐπεσιόπει ἤκουέ τε πλείστα ὡς οὐκ Ἀννίβας καὶ τινα ὡς ἕτερός τις ἐφθέγγετο.

25. ἐν μὲν οὖν τῇ Ἰταλίᾳ ταῦτα ἐγένετο, ὃ δ' ἕτερος Σκιπίων ὁ Γάιος εἰς τὴν Ἰβηρίαν παρέπλευσε καὶ τὰ παραθαλάσσια αὐτῆς μέχρι τοῦ Ἰβηρος πάντα καὶ τῶν ἄνω συχρὰ τὰ μὲν βίβρα, τὰ δ' ἐκόντα προσεληψε καὶ τὸν Βάννονα μάχῃ νικήσας ἐξώρρησεν. ὃ δὲ τοῦ Ἀννίβου ὁμαλίων Ἀσδρούβας μαθὼν ταῦτα διέβη τὸν Ἰβηρα καὶ τῶν μεταστάντων τινὰς ὑπηγάγετο· τοῦ δὲ Σκιπίωνος ἐπελθόντος αὐτῷ ἀνεχώρησεν.

^{a. u.}
537
(217) οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸν Φλαμίνιον καὶ τὸν Γέμινον ὑπάτους αὐτίς εἴλοντο. Ἀννίβας δ' ἄρτι τοῦ ἕαρος ἐπιστάντος, ὡς ἔγνω τὸν Φλαμίνιον μετὰ Σερονίλλου Γεμίνου χειρὶ πολλῇ ἐπ' αὐτὸν ἰόντα, πρὸς ἐξαπάτην αὐτῶν ἐγράφη, καὶ πλατύμενος ἐνδιατρῆσαι ἐκεῖ καὶ μάχην συνάψαι, ἐπεὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ χώραν μῆναι ἀμελῶς τῶν ὁδῶν ἔσχον, ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου τοὺς ἰππέας κατέλιπεν, αὐτὸς δ' ὑπὸ νύκτα ἄρας τὰ τε στενόπορα μεθ' ἡσυχίας διήλθε καὶ πρὸς Ἀρήμιον ἠπέλυτο· καὶ οἱ ἰππεῖς δέ, ἐπεὶ πολὺ προήλθεν, ἀπήεσαν αὐτῷ ἐφεπόμενοι. οἱ δ' ὑπατοὶ γνόντες ἠπατημένοι, Γέμιμος μὲν αὐτοῦ ὑπέμεινε τοὺς τ' ἀφεισηκότας κινώσων καὶ κωλύσων ἐπικουρῆσαι Καρχηδονίοις, Φλαμίνιος δὲ μόνος ἐδίωκεν, ἵν' αὐτοῦ μόνου τὸ ἔργον τῆς νίκης, ὡς ᾔετο, γένηται. καὶ τὸ Ἀρήμιον προκατέλαβεν· ὃ γὰρ Ἀννίβας συντοματέραν τραπόμενος δυσόδοις ἐνέτυχε καὶ ἀνθρώπους συγχρῶς καὶ πολλὰ ὑποζύγια καὶ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέβαλεν. ὅψε δ' οὖν πρὸς τὸ Ἀρήμιον ἔλθων καὶ εὐρῶν ἐκεῖ τὸν Φλαμίνιον κατεφρόνησεν αὐτοῦ καὶ μάχῃ μὲν οὐ συνέβαλε (τὸ γὰρ χωρίον ἀνεπιτήδειον οἱ ἐδόκει), πείραν δὲ αὐτοῦ ποιούμενος ἐκείρε τὴν χώραν. κἂν τούτῳ ἐπεκδοαμόντων τῶν Ῥωμαίων ἐπανήγαγεν, ἵνα φοβεῖσθαι δόξῃ. τῆς δὲ νυκτὸς ἐξαναστάς ἐπιτήδειον τι χωρίον πρὸς τὴν μάχην εὐρῶν ἔμεινε. καὶ τοῦ μὲν πεζοῦ τὸ πλεῖον κατὰ τὰ ὄρη λοχῶν ἔταξε, τὸ δ' ἰππικὸν σύμπαν

[Zonaras 8, 25 — vol. II, p. 244, 9 sqq.]

ἔξω τῶν στενῶν ἀφανῶς ἐφειδρῆναι ἐκέλευσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ γηλόφου μετ' ὀλίγων ἐστρατοπεδεύσατο. ὃ δὲ Φλαμίνιος ἐν φρονήματι ὦν καὶ ἐπὶ μετεώρου σὺν ὀλίγοις αὐτὸν ἰδὼν τὴν τε λοιπὴν στρατιὰν πόρρω ποιησάμενος νομίσας θαδύως μεμονωμένον αἰρήσειν ἤλπισε καὶ ἐς τὸ στενὸν ἀπερισκέπτως εἰσῆλθε κἀνταῦθα (ὅψε γὰρ ἦν) ἠύλλασατο. καὶ ὑπὸ μέσας νύκτας ὑπὸ καταφρονήσεως αὐτοὺς ἀφυλάκτως καθεύδοντας πανταχόθεν ὁμοῦ περιέσχον οἱ Καρχηδόνιοι καὶ πόρρωθεν ἀκοντίοις καὶ σφενδόταις καὶ τοξέμασι τοὺς μὲν εὐναζομένους ἔτι, τοὺς δὲ τὰ ὄπλα λαμβάνοντας ἔκτεινον αὐτοὶ μὴ τι δεινὸν ἀντιπάσχοντες. οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι μηδενὸς αὐτοῖς συμπλεκόμενου, σκότους τε καὶ οὐκ ἐπιτήδειου οὐκ εἶχον τῇ σφετέρῃ χηρῆσθαι ἀρετῇ. τοσοῦτος δ' ἐγένετο θόρυβος καὶ τοιαύτη ταραχὴ ἐκπληξίς κατέσχευ αὐτούς, ὡς μηδὲ τῶν σεισμῶν τῶν τότε γενομένων αἰσθῆσθαι, κἀπερ πολλὰ μὲν οἰκοδομήματα κατεροράγη, πολλὰ δὲ καὶ τῶν ὁρῶν τὰ μὲν διέσχε, τὰ δὲ καὶ συνέπεσεν, ὡς καὶ τὰς φάραγγας ἐμφοράσαι, καὶ ποταμοὶ δὲ τῆς ἀρχαίας ἐξόδου ἀποκλεισθέντες ἄλλην ἐγράποντο. τοιοῦτοι μὲν σειμοὶ τὴν Τυρσηνίδα κατέσχεον, οὐ μόντοι καὶ οἱ μαχόμενοι ἐν ἐννοίᾳ σφῶν ἐγένοντο. αὐτὸς τε οὖν ὁ Φλαμίνιος καὶ ἄλλοι παμπληθεῖς ἔπεσον, συχρῶς δὲ ἐπὶ τινα λόφον ἀνέβησαν· ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἐγένετο, εἰς φυγὴν ὤρμησαν καὶ καταληφθέντες τὰ τε ὄπλα καὶ ἑαυτοὺς ἐπ' ἀδείᾳ παρέδοσαν. ὃ γε μὴν Ἀννίβας βραχὺ τῶν ὁμωμοσμένων ἐφρόντισε, πάντων δὲ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀλόντων τὸ μὲν ὑπήκοον τὸ τε συμμαχικὸν τῶν Ῥωμαίων ἀφήκεν, αὐτοὺς δὲ ἐκείνους δήσας ἐφύλασσε. πρῶτας δὲ ταῦτα ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἠπέλυτο καὶ μέχρι μὲν Ναυρίας τὴν τε γῆν τέμνων καὶ τὰς πόλεις προσαγόμενος πλὴν Σπωλητίου προήλθε, Γάιον τε ἐνταῦθα Κεντήμιον στρατηγὸν ἐνεδρῆοντα περισχῶν ἐφθειρεν· ὡς δὲ τῷ Σπωλητίῳ προσβαλὼν ἀπεκρούσθη καὶ τὴν τοῦ Ναιέρου γέφυραν καθηρημένην εἶδε καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποταμούς, οὓς ἀναγκαῖον ἦν διελθεῖν, τοῦτο γεγονός ἐπόθετο, τῆς μὲν ἐπὶ τὴν Ῥώμην ὁρμῆς ἐπέσχευ, ἐς δὲ τὴν Καμπανίαν ἐγράπετο τὴν τε χώραν ἀρίστην καὶ τὴν πόλιν τὴν Καπύην μεγίστην οὖσαν

9 ὅτι οἱ <Ῥωμαῖοι> δικτάτωρα τὸν Φάβιον ἀνειπόν-
τες, ἀγαπῶντες, εἰ αὐτοὶ γε περιεγέροντο, οὐδὲ τοῖς
συμμάχοις βοήθειαν ἀπέστειλαν οὐδεμίαν οὐδὲ ,
πυθόμενοι δὲ τὸν Ἀννίβαν τῆς τε ἐπὶ τὴν Ῥώμην
ὁδοῦ ἀποτετράφθαι καὶ εἰς Καμπανίαν ὠρμηθεῖν, τότε
δὴ καὶ ἐκείνοις ἰωπῶς (?) μήτε ἐκούσιοι μήτε βιασθέν-
τες μετάστασιν εἰς ἀσφάλειαν ἐποιήσαντο. M p. 193.
Zonar. 8, 25 (vol. II, p. 245, 25—30).

[Zonaras 8, 25 — vol. II, p. 245, 19 sqq.]

ἀκούων ἐνόμιζεν, εἰ σφᾶς προκαταλάβοι, καὶ τᾶλλα δι' ὀλί-
γον προσκινήσασθαι.

οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ πυθόμενοι περὶ τῆς ἡττης ἤλγησαν
καὶ δι' ἐκείνους καὶ δι' ἑαυτοὺς ὀδυρόμενοι καὶ ἐν ἀπόρῳ
ἦσαν τὰς τε γεφύρας τοῦ Τιβέριδος πλὴν μιᾶς κατεῖλον
fr. 56,9 καὶ τὰ τεῖχη πολλαχῆ πεπονηκότα σπουδῆ ἐπεσκεύαζον. δι-
κτάτωρά τε προχειρίσασθαι βουλευθέντες αὐτοὶ ἐν
ἐκκλησίᾳ αὐτὸν ἀνεῖπον. ἀγαπῶντες δέ, εἰ αὐτοὶ
μόνοι σωθεῖεν, οὐκ ἔστειλαν τοῖς συμμάχοις βοή-
θειαν. πυθόμενοι δὲ τὸν Ἀννίβαν εἰς Καμπανίαν
ὀρμηθεῖν τότε καὶ τοῖς συμμάχοις ἐπικουρῆσαι
ἔγνωσαν. τῷ δ' Ἀννίβᾳ τὸν δικτάτωρα τὸν Φάβιον καὶ
τὸν Ἰππαρχὸν τὸν Μᾶρκον τὸν Μινούκιον ἀντικατέστησαν.
οἱ ἐπ' ἐκείνους ἐλθόντες εἰς μὲν χεῖρας αὐτῶ οὐκ ἦσαν,
παραπόμεινοι δὲ ἐπετήρουν, εἴ ποὺ καιρὸς μάχης παραπέσοι·
ἀποκινδυνεύσαι γὰρ ὁ Φάβιος κατεπτηχόσι στρατιώταις καὶ
ἡττημένοις πρὸς πλείους καὶ νενικηκότας οὐκ ἤθελε καὶ
ἅμα, ὅσῳ μᾶλλον τὴν χώραν κακώσειαν, τοσοῦτω θαῤῥασον
ἀπορῆσαι τροφῆς αὐτοὺς ἤλιπε. τοιούτοις χρώμενος λο-
γισμοῖς οὐτ' ἄλλη χώρα ἐπήμυνεν οὔτε τῇ Καμπανίᾳ. κατ-
έλειπεν οὖν διὰ ταῦτα πᾶν τὸ πολέμιον εἰς τὴν Καμπανίαν·
περιστὴν γὰρ αὐτοὺς ἀπανταχόθεν οὐκ εἰδότας ἐν φυλακῇ
ἐποιήσατο. αὐτὸς μὲν γὰρ καὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκ τῆς
συμμαχίδος τῶν ἐπιτηδείων εὐπόρει, ἐκείνοις δὲ μόνα τὰ ἐκ

9, 1 <Ῥωμαῖοι> inseruit Boissevain

ὅτι ὁ Φάβιος δι' ἀσφαλείας μᾶλλον ἢ διὰ κινδύ- 10
νων προσήδρευε οἱ οὐδὲ πείραν λαβεῖν ἀνδρῶν χειρο-
τεχνῶν τοῦ πολέμου ὄντων ἐτόλμα καὶ ἐν πολλῇ περι-

[Zonaras 8, 25 sq. — vol. II, p. 246, 14 sqq.]

τῆς γῆς, ἣν ἔκειρον, ὑπάρχοντα ἤδει. καὶ διὰ τοῦτο ἀνεῖχε
καὶ τῆς μελλήσεως οὐκ ἐφρόντιζε. διὸ καὶ παρὰ τῶν πολι-
τῶν αἰτίαν εἶχεν, ὡς καὶ μελλήτης ἐπονομασθῆναι.

26. ὁ δ' Ἀννίβας, ἐπεὶ πρὸς χειμῶνα ἐγένετο καὶ οὔτε
κατὰ χώραν χεῖμάσαι σπάνει τῶν ἀναγκαίων ἠδύνατο καὶ
πολλαχῆ πειράσας ἐξίεναι τῆς Καμπανίας κενώλυτο, τοιοῦ-
τόν τι ἐμηχανήσατο. τοὺς αἰχμαλώτους πάντας, ἵνα μὴ τις
αὐτῶν διαφύγη καὶ τὸ γινόμενον γνωρίσῃ τοῖς Ῥωμαίοις,
κατέσφαξε· καὶ τὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ βοῦς ἀθροίσας δᾶδας
τοῖς αὐτῶν προσέδησε κέρασι καὶ πρὸς τὰ κατὰ τοὺς Σαν-
νίτας ὄρη ὑπὸ νύκτα χωρήσας τὰς τε δᾶδας ἀνήψε καὶ τὰς
βοῦς ἐπετάραξεν. οἰστροθεῖσαι δ' ἐκείναι διὰ τὸ πῦρ καὶ
τὴν ἔλασιν πολλαχῆ τὴν ὕλην ἐπέτησαν καὶ τοῦτον ὄραδιαν
παρέσχον αὐτῶ τὴν ὑπέροβασιν. οἱ γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ Ῥωμαῖοι
καὶ οἱ ἐν τοῖς μετεώροις ἐνέδρας ποηθέντες οὐκ ἐκινή-
θησαν. καὶ οὕτως ὁ Ἀννίβας διήλθε καὶ εἰς τὴν Σαννίτιδα
ἐκομίσθη.

ὁ οὖν Φάβιος μεθ' ἡμέραν τὸ γενόμενον γνοὺς κατεδί-
ωξε καὶ τοὺς τε καταλειμμένους ἐν τῇ ὁδῷ, ἵνα σφᾶς
εἰρξῶσι, τρεψάμενος καὶ τοὺς βοηθήσαντας αὐτοῖς κρατή-
σας ἐστρατοπεδεύσατο μὲν οὐ πόρρω τῶν πολεμίων, οὐ
μῆτοι καὶ εἰς χεῖρας ἐκείνοις ἦλθεν, ἀλλ' ἀποκινδυνάσθαι τε
αὐτοὺς καὶ προνομεύειν ἐκόλυεν, ὥστε τὸν Ἀννίβαν ἀπορῆ-
σαντα τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ τὴν Ῥώμην ὀρμηθεῖν· ὡς δ' οὐκ
ἐμάχητο, δι' ἡσυχίας δὲ παρηκολούθει ὁ Φάβιος, αὐτῆς ὑπ-
έστρεψεν εἰς τὸ Σάνιον. καὶ ὁ Φάβιος αὐτῶ ἐφειλό- fr. 56,10
μενος δι' ἀσφαλείας προσήδρευε προμηθεύμενος
μήτε τῶν οἰκείων ἀποβαλεῖν τινὰς καὶ αὐτὸς μὲν τῶν
ἀναγκαίων ἐν εὐπορίᾳ τυγχάνων, ἐκείνῳ δὲ τῶν ὀπλων ἐκτὸς

10, 2 οὐδὲ Boissevain, οὔτε L || πείραν λαβεῖν Boissevain
coll. Dio 40, 45

ωπῆ τὴν τῶν στρατιωτῶν σωτηρίαν ἄλλως τε <καὶ>
διὰ τὴν τῶν πολιτῶν ὀλιγανθρωπίαν ἐποιεῖτο, συμφο-
ρὰν οὐ τὸ μὴ φθεῖραι τὰ τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τὸ τῶν
11 οἰκείων ἀποβαλεῖν μεγάλην εἶναι νομίζων· ἐκείνους
μὲν γὰρ τῇ περιουσίᾳ τοῦ πλήθους κἂν ἀνακινδυνεύ-
σαι ποτε σφαλέντας ἤγειτο, αὐτοῦ δ' εἰ καὶ τὸ βρα-
χύτατον πταίσειεν, <ἐν> παντὶ κακοῦ, οὐ πρὸς τὸν
ἀριθμὸν τῶν τότε ἀποθανόντων, ἀλλὰ πρὸς τὸ μέγεθος
τῶν πρὶν παθημάτων γενήσεσθαι ἐλογίζετο· ἐν μὲν
γὰρ ἀκεραίοις τοῖς πράγμασι καὶ τὰ δεινότερα θραδῖως
πολλὰς τοὺς ἀνθρώπους ὑφίστασθαι, τοὺς δὲ προ-
κεκηκότες καὶ τὰ βραχύτατα κακοῦν ἔλεγεν. καὶ διὰ
τοῦτο καὶ τοῦ υἱέος συμβουλευόντος ποτε αὐτῷ ἀπο-
κινδυνεύσαι καὶ τι τοιοῦτον εἰπόντος, ὅτι οὐκ ἂν
πλείους ἑκατὸν ἀνδρῶν ἀπόλοιτο, οὔτε ἐπεισθῆ καὶ
προσανήρητο αὐτόν, εἰ καὶ αὐτὸς ἂν ἐθειλήσειεν τῶν
ἑκατὸν ἀνδρῶν γενέσθαι. M p. 193 et postrema p. 544.
Zonar. 8, 26 (vol. II, p. 247, 13—15).

12 ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι οὐχ ὅπως αὐτεπάγγελτοί τι τῷ
Ἀννίβᾳ ἐπέμψαν, ἀλλ' ἐν γέλωτί τε αὐτὸν ἐποιούντο,
ὅτι τε εὖ πράττειν καὶ ὅτι πολλὰ κατορθοῦν αἰεὶ ποτε
γράφων σφίσι καὶ χρήματα καὶ στρατιώτας παρ' αὐτῶν
ἤτει, λέγοντες μηδὲν ὁμολογεῖν τὰς αἰτήσεις αὐτοῦ

[Zonaras 8, 26 — vol. II, p. 247, 17 sqq.]

οὐδὲν προσεῖναι ὄρων καὶ μηδ' οἰκοθεν προσιοῦσαν ἐπικου-
56,12 ρίαν. οἱ γὰρ Καρχηδόνιοι καὶ ἐν γέλωτι αὐτὸν ἐποι-
οῦντο γράφοντα εὖ πράττειν καὶ πολλὰ κατορθοῦν
καὶ στρατιώτας παρ' αὐτῶν αἰτοῦντα καὶ χρήματα,

10, 4 <καὶ> inseruit B || 11, 2 περιουσία B, παρουσία L ||
3 αὐτοῦ | αὐτὸς B, Herwerden || 4 <ἐν> inser. B || 6 ἐν μὲν γὰρ
ἂ. τοῖς Herwerden, τοῖς μὲν γὰρ ἂν. L

ταῖς κατορθώσεσι· τοὺς γὰρ κρατοῦντας προσήκειν καὶ
τῷ παρόντι στρατεύματι ἀρκεῖσθαι καὶ χρήματα οἴκαδε
πέμπειν, ἀλλ' οὐχ ἕτερα πρὸς ἑαυτῶν προσεπαιτεῖν.
M p. 194. Zonar. 8, 26 (vol. II, p. 247, 18—25).

ἔγκλημα γὰρ ἔχω, οὐχ ὅτι προπετῶς ἐς τὰς μάχας 13
χωρῶ, οὐδ' ὅτι διὰ κινδύνων στρατηγῶ, ἵνα πολλοὺς
μὲν τῶν στρατιωτῶν ἀποβαλῶν, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν
πολεμίων ἀποκτείνας αὐτοκράτωρ τε ὀνομασθῶ καὶ τὰ
ἐπινίκια πέμψω, ἀλλ' ὅτι βραδύνω καὶ ὅτι μέλλω καὶ
ὅτι τῆς σωτηρίας ὑμῶν ἰσχυρῶς αἰεὶ προορῶμαι. M
p. 542.

πῶς μὲν γὰρ οὐκ ἄτοπον, τά τε ἔξω καὶ τὰ πόρρω 14
πρατιτόμενα προθυμείσθαι ἡμᾶς κατορθῶσαι πρὸ τοῦ
τὴν πόλιν αὐτὴν ἐπανορθῶσαι; πῶς δ' οὐ σκέλιον,
τῶν πολεμίων σπονδάζειν κρατῆσαι πρὸ τοῦ τὰ σφέ-
τερα εὖ θέσθαι. M p. 543.

[Zonaras 8, 26 — vol. II, p. 247, 21 sqq.]

λέγοντες μὴ συμφωνεῖν τὰς αἰτήσεις ταῖς κατορ-
θώσεσι. τοὺς γὰρ νικῶντας προσήκειν καὶ τῷ παρ-
όντι ἀρκεῖσθαι στρατεύματι καὶ χρήματα στέλλειν
οἴκαδε, ἀλλ' οὐ προσαιτεῖν.

ἕως μὲν οὖν ἐνεδήμει ὁ Φάβιος, δεινὸν οὐδὲν τοῖς Ῥω-
μαίοις ἐγένετο, ὡς δ' ἐκεῖνος ἐς τὴν Ῥώμην ἀπῆρε κατὰ
τι δημόσιον, ἔπταισαν. ὁ γὰρ Ρούφος ὁ ἵππαρχος φρόνημα
κενὸν ὑπὸ νεότητος ἔχων καὶ τῶν πολεμικῶν σφαλμάτων
ἀπερίοπτος ὢν καὶ τῇ μελλήσει τοῦ Φαβίου ἀγθόμενος, ἐπεὶ
τὴν προστασίαν τῆς στρατιᾶς μόνος ἔσχε, τῶν μὲν ἐντολῶν
τοῦ δικτάτωρος ὀλιγόρησεν, ὀρηκῆσας δ' εἰς παράταξιν τὸ
μὲν πρῶτον κινᾶν ἔδοξεν, εἴτα ἠτήθη. κἂν πανσυνδὶ δι-
εφθάρη, εἰ μὴ τινες Σαννιτῶν κατὰ τύχην τοῖς Ῥωμαίοις
ἐπίκουροι ἀφικνούμενοι δόξαν τοῖς Καρχηδόνιοις παρέσχον
προσεῖναι τὸν Φάβιον. ἀναχωρησάντων οὖν διὰ τοῦτο κε-

13, 4 τε B, δὲ L

15 ὅτι Ἀννίβας ἦτοι χαριζόμενος τῷ Φαβίῳ ὡς καὶ ἐπιτηδείῳ σφίσι ὄντι ἢ καὶ ἐπὶ διαβολῇ αὐτοῦ οὐδὲν τῶν προσηκόντων οἱ κατέδραμεν. καὶ διὰ τοῦτ' ἀντιδόσεως τῶν αἰχμαλώτων τοῖς Ῥωμαίοις πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, ὥσθ' ὀποτέρων <ἄν> πλείους εὐρεθῶσιν, ἀπολυτρωθῆναι σφᾶς, γενομένης, καὶ τῶν Ῥωμαίων μὴ βουληθέντων αὐτοὺς ἐκ τοῦ δημοσίου λυτρώσασθαι, τὰ χωρία ὁ Φάβιος ἀποδόμενος τὰ λύτρα αὐτοῖς
16 ἐχαρίσατο. καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν <μὲν> οὐκ ἔπαυσαν, τῷ δὲ ἱππάρχῳ τὴν αὐτὴν οἱ ἐξουσίαν ἔδωκαν, ὥστ' ἀμφοτέρους ἅμα ἀπὸ τῆς ἴσης ἄρχειν. καὶ ὁ <μὲν>
17 Φάβιος οὐδεμίαν ὀργὴν οὔτε τοῖς πολίταις οὔτε τῷ Ῥούφῳ ἔσχε· τῶν τε γὰρ ἀνθρωπίνων πραγμάτων συνεγίνωσκεν αὐτοῖς καὶ ἀγαπητὸν ἐποιεῖτο, εἰ καὶ ὀπωσοῦν περιγένοιτο. τὸ γὰρ κοινὸν σώζεσθαι καὶ κρατεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς εὐδοξεῖν ἠθέληεν τὴν τε ἀρετὴν οὐκ ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐκάστου ψυχῇ εἶναι καὶ τὸ κρεῖττον τό τε χεῖρον οὐκ <ἀπὸ> δόγματός

[Zonaras 8, 26 — vol. II, p. 248, 6 sqq.]

κρατηκέναι ἐνόμισε καὶ ἐς τὴν Ῥώμην τὸ ἔργον μεγαλύνων καὶ τὸν δικτάτωρα προσδιαβάλλων ἐπέστειλεν ὀνηρὸν καὶ μελλητὴν αὐτὸν καλῶν καὶ τὰ τῶν ἐναντίων φρονοῦντα.

οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ νεικηκέναι τὸν Ῥούφον ὄντως ἐνόμισαν καὶ οἶα παρὰ δόξαν θαρσύναντες καὶ ἐπὶ αὐτὸν καὶ ἐτίμων καὶ τὸν Φάβιον ἐν ὕποψίᾳ σχόντες διὰ ταῦτα καὶ ὅτι τὰ ἐν Καμπανίᾳ χωρία αὐτοῦ οὐκ ἔδῃωσαν, μικροῦ καὶ τῆς ἀρχῆς ἂν παρέλυσαν. ἀλλ' ἐκείνους μὲν χρησίμων
fr. 56, 16 νομίζοντες εἶναι οὐκ ἔπαυσαν, τῷ δ' ἱππάρχῳ τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν προσένευμαν, ὥστ' ἅμφω ἀπὸ τῆς ἴσης ἄρχειν. δοξάντων δὲ τούτων ὁ μὲν Φάβιος οὔτε

15, 5 <ἄν> inser. B || 16, 1 <μὲν> inser. V || 3 <μὲν> inser. B || 5 πραγμάτων <ἐμπειρος ἂν> συνεγίνωσκεν? B || 10 <ἀπὸ> ins. V

τινι, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ ἐκείνου ἐπιστήμης ἢ ἀμαθίας ὑπάρχειν ἐνόμιζεν. ὁ δὲ δὴ Ῥούφος οὐδὲ ἐν τῷ πρὶν 17 ὀρθῶς φρονῶν τότε δὴ καὶ μᾶλλον ἐπεφύσητο καὶ κατέχειν ἑαυτὸν ἕτε καὶ τῆς ἀπειθαρχίας ἄθλον τὴν πρὸς τὸν δικτάτωρα ἰσομοιρίαν προσλαβὼν οὐκ ἠδύνατο, ἀλλ' ἡμέραν ἤξιον παρ' ἡμέραν ἢ καὶ πλείους ἐναλλάξ μόνος ἄρχειν. ὁ δὲ Φάβιος φοβηθεὶς, μὴ τι κακὸν σφᾶς, εἰ πάσης τῆς δυνάμεως ἐγκρατῆς γένοιτο, ἐξεργάσατο, πρὸς οὐδέτερον αὐτῷ συνήνεσεν, ἀλλ' ἐνείματο τὸ στρατεύμα, ὥστε ἐν ὁμοίῳ τοῖς ὑπάτοις καὶ ἐκείνους ἰδίαν ἐκάτερον ἰσχὺν ἔχειν. καὶ παραχοῆμα <ὁ Ῥούφος> ἀπεστρατοπεδεύσατο, ἵνα καὶ τῷ ἔργῳ διάδηλος, ὅτι αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῷ δικτάτῳ ἄρχοι, γένοιτο. V p. 597. Zonar. 8, 26 (vol. II, p. 248, 17—30).

ὅτι τοῖς πολλοῖς σύνηθες τοῖς ἀρχομένοις συμφέ- 18 ρεσθαι ὀφείδεις· ἄλλως τε καὶ ἐπὶ διαβολῇ τῶν εὐδο-

[Zonaras 8, 26 — vol. II, p. 248, 19 sqq.]

τοῖς πολίταις οὔτε τῷ Ῥούφῳ ἔσχε ὀργὴν, ὁ δὲ Ῥούφος οὐδὲ πρὶν ὀρθῶς φρονῶν τότε μάλιστα ἐπεφύσητο καὶ κατέχειν ἑαυτὸν οὐκ ἠδύνατο, ἀλλ' ἡμέραν ἤξιον παρ' ἡμέραν ἢ καὶ πλείους ἐφεξῆς ἐναλλάξ μόνος ἄρχειν. δείσας δ' ὁ Φάβιος, μὴ τι κακὸν ἐξεργάσεται, εἰ πάσης τῆς δυνάμεως γένοιτο ἐγκρατῆς, πρὸς οὐδέτερον αὐτῷ συνήνεσεν, ἀλλ' ἐνείματο τὸ στρατόπεδον, ὥστε τοῖς ὑπάτοις ἐπ' ἴσης ἰδίαν ἐκάτερον τὴν ἰσχὺν ἔχειν. καὶ παραχοῆμα ὁ Ῥούφος ἀπεστρατοπεδεύσατο, ἵνα διάδηλος ἦ, ὅτι καθ' ἑαυτὸν ἄρχει, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῷ δικτάτῳ. ὁ οὖν

17, 1 ἐνόμιζεν V, νομίζων L || 8 συνήνεσαν L || 11 <ὁ Ῥούφος> inserui e Zonara || ἀπεστρατοπεδεύσατο corr. R e Zonara, ἀπεστρατοπεδεύσαντος L || 18, 1 ἀρχομένοις ἰσχύειν συναίρεσθαι? B || 2 καὶ <ὅτε> ἐπὶ B

κιμούντων προστίθενται, διότι τὸ μὲν ἄρτι προφαινόμενον συναύξειν, τὸ δὲ ὑπερέχον ἐτι καθαιρεῖν πεφύκασι· τοῖς μὲν γὰρ ἐκ πλείονος σφῶν προφέρουσιν οὐκ ἂν τις ἐξαίφνης παρῖσθαι, τὸ δ' ἀδόκητον αὐξήθην ἐλπίδα καὶ ἐκείνοις ἐς τὴν ὁμοίαν εὐτυχίαν φέροι. M p. 194.

19 ὅτι ὁ Ῥούφος ἰσομοιρίαν λαχὼν τῷ δικτάτωρι καὶ ἠττηθεὶς ὑπὸ Καρχηδονίων μετεβάλετο (σωφρονίζουσι γὰρ πως τοὺς μὴ πάνυ ἀνοήτους αἱ συμφοραὶ) καὶ ἐθελοντῆς τὴν ἡγεμονίαν ἀφῆκε. καὶ αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπὶ τούτῳ πάντες ἐπήνεσαν· οὐ γὰρ ὅτι μὴ κατ' ἀρχῆς τὸ δέον ἔγνω, μεμπτὸς ἐνομίζετο, ἀλλ' ὅτι μὴ κατώκνησε μετανοῆσαι, καλῶς ἤκουε. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ
20 πρώτης εὐθὺς τὰ προσήκοντά τινα ἐλέσθαι εὐτυχίας ἔργον ἡγοῦντο εἶναι, τὸ δὲ ἐκ τῆς πείρας τῶν πραγμάτων τὰ βελτίω μαθόντα μὴ αἰσχυρῶθῆναι μεταδέσθαι μεγάλως ἐπήνουν· <ὥστε> καὶ ἐκ τούτου δειχθῆναι σαφῶς, ὅσον ἀνὴρ ἀνδρὸς ἀρετῆ τε ἀληθῆς δοκίσεως διαφέρει· ἂ γοῦν φθόνῳ καὶ διαβολῇ πρὸς τῶν πολιτῶν ὁ Φάβιος ἀφηρέθη, ταῦτα παρ' ἐκόντος τοῦ συν-

[Zonaras 8, 26 — vol. II, p. 248, 30 sqq.]

Ἀντίβας τοῦτο αἰσθόμενος ἐς μάχην αὐτὸν ὑπηγάγετο, ὡς ἐπὶ καταλήψει χωρίον προσελθῶν· καὶ περιστοιχισάμενος ἐξ ἐνέδρας εἰς κίνδυνον κατέστησεν, ὡς πανστρατιᾶ ἐξελεῖν, εἰ μὴ ὁ Φάβιος κατὰ νότον αὐτῷ προσπεσῶν ἐκόλυσε.

fr. 56, 19 παθῶν οὖν τοῦτο ὁ Ῥούφος μετεβάλετο καὶ τὸ στρατεύμα τε τὸ περίλοιπον εἰς τὸν Φάβιον εὐθὺς ἤγαγε καὶ τὴν ἀρχὴν παραδέδωκεν οὐδ' ἀνέμεινε τὸν δῆμον ἀναψήφισασθαι, ἀλλ' ἐθελοντῆς τὴν ἡγεμονίαν, ἣν παρ' αὐτοῦ μόνος ἰππάρχων ἔλαβεν, ἀφῆκε. καὶ αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες ἐπήνεσαν. καὶ

20, 5 <ὥστε> inseruit B

ἀρχοντος καὶ δεομένου γε ἀνεκτήσατο. M p. 194.
Zonar. 8, 26 (vol. II, p. 249, 3—10).

ὅτι ὁ αὐτὸς μέλλων ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀπαλλαγῆσεσθαι 21 τοὺς ὑπάτους μετεπέμψατο καὶ ἐκείνην τε αὐτοῖς παρέδωκε καὶ προσπαρήνεσε πάνθ' ὅσα πραχθῆναι ἐχρῆν ἀφθονώτατα· τὴν τε γὰρ σωτηρίαν τῆς πόλεως προετίμα τοῦ μόνος γε δοκεῖν καλῶς ἄρχειν, καὶ οὐκ ἐξ ὧν ἂν ἐπταῖσαν ἰδιογνωμονήσαντες, ἀλλ' ἐξ ὧν κατώρθωσαν πεισθέντες αὐτῷ μᾶλλον ἐπαινεθήσεσθαι προσεδόκησε. καὶ οἱ ὑπατοὶ δὲ οὐδὲν θρασέως κατὰ τὴν τοῦ Φαβίου ὑποθήκην ἐπραξαν, ἀλλ' ἐν ἀμείνوني τὸ μὴ τι καταπρᾶξαι τοῦ καὶ σφαλῆναι τιθέμενοι κατὰ χώραν πάντα τὸν τῆς ἡγεμονίας χρόνον ἔμειναν. M p. 195. Zonar. 8, 26 (vol. II, p. 249, 11—16).

[Zonaras 8, 26 — vol. II, p. 249, 9 sqq.]

ὁ Φάβιος αὐτίκα μηδὲν ἐνδοιάσας πᾶσαν ἐδέξατο, fr. καὶ ὁ δῆμος αὐτὸ ἀπεδέξατο. καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸς 56, 21 τε ἀσφαλέστατα προέστη τοῦ στρατεύματος καὶ μέλλων ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς ἀρχῆς τοὺς ὑπάτους μετεπέμψατο καὶ τὸ στρατεύμα σφίσι παρέδωκε καὶ πάνθ' ὅσα πραχθῆναι ἐχρῆν, παρήνεσεν ἀφθονώτατα. καὶ ἐκείνοι θρασέως οὐδὲν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑποθήκην τοῦ Φαβίου ἅπαντα ἐπραξαν, καίπερ ὁ Γέμνος καὶ προκατωρθώκει τι. τὸ γὰρ ναυτικὸν τῶν Καρχηδονίων ἰδὼν ὀρμήσαν μὲν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν, διὰ δὲ τὴν ἀντιπαρασκευὴν αὐτῶν μὴ προσμίζαν αὐτῇ ἐπεπλεύσας τὰ τε τῶν Κυρηνίων καὶ τὰ τῶν Σαρδονίων ἐν τῷ παράπλῳ ἐβεβαίωσατο καὶ ἐς τὴν Λιβύην ἐκβὰς ἐληλάτησε τὴν παραλίαν αὐτῆς. ταῦτα μὲν ἐπραξεν, οὐ μόντοι δι' αὐτὰ ἐπεφύσητο, ὥστε πρὸς τὸν Ἀντίβαν διακινδυνεύσαι, ἀλλὰ ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Φαβίου ἐνέμεινε. ὅθενπερ καὶ αἱ πόλεις οὐκέθ' ὁμοίως τοῖς Καρχηδονίοις προσετίθεντο. ἐφοβοῦντο γὰρ, μὴ ὁ Ἀντίβας τῆς Ἰταλίας ἐκπέση, καὶ κακόν τι αὐτοῖς ὑπὸ Ῥωμαίων ἔτε προσοίκων πάθωσι. καὶ οἱ μὲν πλείους τὸ

22 οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἀπουλοὶ περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. Ἀπούλων δὲ ἔθνη κατὰ τὸν Δίωνα Πενκίτιοι, Πεδίκουλοι καὶ Δαυνιοὶ καὶ Ταραντῖνοι καὶ Κάνναι. Διομήδους πεδίον ἔστι περὶ τὴν Ἀπουλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ Μεσσαπία καὶ Ἰαπυγία ὕστερον Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἀργύριππα πόλις τοῦ Διομήδους μετεκλήθη Ἀπούλοις Ἀρποι. Is. Tzetz. ad Lycophr. v. 603 et 852. Cf. Zonaras 9, 1 (vol. II, p. 251, 5 sqq.).

[Zonaras 8, 26 sq. — vol. II, p. 249, 29 sqq.]

ἀποβησόμενον ἐσκόπου, ὄλγοι δὲ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους αὐθις μετέστησαν, καὶ ἀναθήματά τινες αὐτοῖς ἐπέμψαν. καὶ τοῦ Ἱέρωνος πολλὰ πεπομφότος σίτον καὶ Νίκης ἄγαλμα οἱ Ῥωμαῖοι μόνα ἔλαβον καίπερ ἐν ἀρχηματία ὄντες, ὥστε τὸ ἀργυροῦν νόμισμα ἀμιγρὲς καὶ καθαρὸν γινόμενον πρότερον χαλκῷ προσμίξει.

9, 1. ταῦτα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τότε ἐπράχθη· καὶ τινες δοῦλοι συνωμοσίαν ἐπὶ τῇ Ῥώμῃ πεποιηκότες προκατελήφθησαν· κατάσκοπός τε τις ἀλοῦς ἐν αὐτῇ τὰς χεῖρας ἀπεκόπη καὶ ἀφείθη, ἵνα τοῖς Καρχηδονίοις γένηται τοῦ πάθους ἀτάγγελος. ἐν δὲ τῇ Ἰβηρίᾳ ναυμαχία πρὸς τῇ τοῦ Ἰβήρος ἐβολῇ ὁ Σικελίαν ἐνίκησεν· ἰσοπαλῶς γὰρ ἀγωνιζόμενον τὰ ἰστία τῶν νεῶν ὑπετέμετο, ὥπως ἀπογρόντες προθυμότερον ἀγωνίσωνται. καὶ τὴν τε χώραν ἐπόρθησε καὶ τεύχη συγρὰ ἐχειρώσατο καὶ διὰ τοῦ ἀδελφοῦ Πουπλίου Σικελίανος πόλεις τῶν Ἰβήρων προσεκτίσατο. Ἄβελος γὰρ τις Ἰβηρὸς δοκῶν μὲν τοῖς Καρχηδονίοις πιστός, τὰ τῶν Ῥωμαίων δὲ θεραπεύων ἀνέπεισε τὸν φρουροῦντα τοὺς τῶν Ἰβήρων δμηρὸς οἴκαδε αὐτοὺς ἀποπέμψαι, ἵν' ἐς εὐνοίαν τάχα ὑπ' αὐτῶν αἱ πόλεις ὑπαχθῶσι· καὶ παραλαβὼν σφᾶς, ἅτε καὶ τῆς ἐπινοίας εἰσηγητῆς γεγονώς, πρὸς τοὺς Σικελιανούς τε πρότερον πέμψας καὶ κοινολογησάμενος περὶ ὧν ἡξίον, ἔπειτα νυκτὸς ὑπεκκομίζων αὐτοὺς ἐάλω δῆθεν. καὶ οὕτως ἐκείνων τε ἐγκρατεῖς ἐγένοντο οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τὰς πατρίδας αὐτῶν ἀνακομισθέντων οἴκαδε κατεκλήσαντο.

ὕστερον ἀντετάξατο Ῥωμαίοις ἐν ταῖς Κάνναις, 23
Ῥωμαίων ὄντων στρατηγῶν Παύλου καὶ Τερεντίου. ^{a. u.}
αἱ Κάνναι πεδιάδες δὲ εἰσι τῆς Ἀργυρίππας, ⁵³⁸
οὗ Διομήδης ἐκτίσε τὴν πόλιν Ἀργύριππαν, ⁽²¹⁶⁾
τουτέστιν Ἄργος Ἰππειον τῇ γλώσσει τῶν Ἑλλήνων.
αἱ πεδιάδες αὐταὶ δὲ τυγχάνουσι Δαυνίων
τῶν Ἰαπύγων ὕστερον, ἔπειτα Σαλαντίων,
τὰ νῦν δὲ πᾶσι Καλανρῶν τὴν κλήσειν λεγομένων.
τῶν Καλανρῶν μεσόριον αὐτὲ καὶ Δογγιβάρδων,
οὗπερ ὁ μέγας πόλεμος ἐκείνοις ἀνέρραγη.

Tzetz. hist. 1, 757—767. Cf. Zonaras 9, 1 (vol. II, p. 251, 3 sqq.).

ὅτι περὶ μαντικῆς καὶ ἀστρονομίας φησὶν ὁ Δίων 24
“ἐγὼ μέντοι οὔτε περὶ τούτων οὔτε περὶ τῶν ἄλλων
(τῶν) ἐκ μαντικῆς προλεγομένων τισὶ συμβαλεῖν ἔχω·
τί γὰρ που καὶ βούλεται προσημαίνειν, εἰ γε πάντως
τέ τι ἔσται καὶ μηδεμίᾳ ἂν αὐτοῦ ἀποτροπὴ μῆτ' ἀν-
θρωπίνῃ περιτεχνήσει μῆτ' αὐθιγὰ προνοία γένοιτο;
ταῦτα μὲν οὖν ὅπη ποτὲ ἐκάστω δοκεῖ νομιζέσθω.”
M p. 195. Cf. Zonaras 9, 1 (vol. II, p. 250, 28 et
p. 251, 13).

[Zonaras 9, 1 — vol. II, p. 250, 26 sqq.]

ἐν μὲν οὖν τούτοις ἐτύχουν, σφοδρᾶ δ' αὐτὸ περιέπεσον ^{a. u.}
συμφορᾶ, ἧς οὔτε πρόσθεν οὔθ' ὕστερον δεινότερα οὐδεμίᾳ. ⁵³⁸
προηγήσατο δὲ ταύτης καὶ τινὰ τέρατα καὶ τὰ τῆς Σιβύλλης λό-
για, ἧτις πρὸ τοσούτων ἐτῶν τὴν συμφορὰν αὐτοῖς ἐ-
αντεύσατο. θανμαστὸν δὲ καὶ τὸ τοῦ Μάρκου προμάντευμα· χρησμο-
λόγος γὰρ τις καὶ οὗτος γενόμενος ἐν τῷ Διομηδῆϊ πεδίῳ
πτασειν αὐτούς, ἅτε καὶ Τρωᾶς τὸ ἀρχαῖον ὄντας, ἐφοίβασε.
τοῦτο δ' ἐν Ἀπουλίᾳ τῇ Δαυνίων ἔστι καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ
τῆς τοῦ Διομήδους κατοικήσεως, ἣν ἐκεῖ ἀλητεύσας ἐποίη-

25 ὅτι ἦρχον Παῦλος καὶ Τερέντιος ἄνδρες οὐχ ὁμοιό-
τροποι, ἀλλ' ἐξ ἴσου τῷ διαφόρῳ τοῦ γένους καὶ τὰ
ἦδη διαλλάττοντες. ὁ μὲν εὐπατριδῆς τε ἦν καὶ παι-
δεῖα ἐκεκόσμητο τό τε ἀσφαλῆς πρὸ τοῦ προπετοῦς
προετίμα καὶ πη καὶ ἐκ τῆς αἰτίας, ἦν ἐπὶ τῇ προ-
τέρῳ ἀρχῇ εἰλήφει, κεκολονσμένος οὐκ ἐθρασύνετο,
ἀλλ' ὅπως μὴ καὶ αὐθίς τι δεινὸν πάθοι μᾶλλον ἢ
26 ὅπως ἀποτολήσας τι κατορθώσσει (ἐσκόπει). Τερέν-
τιος δὲ ἐν τε τῷ ὁμίλῳ ἐτέθραπτο καὶ ἐν θρασύτητι
βαναυσικῇ ἤσκητο καὶ διὰ ταῦτ' ἐξ τε τᾶλλ' ἐξεφρόνει
καὶ τὸ κράτος ἐαντῷ τοῦ πολέμου προσυπισχυνεῖτο
τοῖς τε εὐπατριδαῖς πολὺς ἐνέκειτο καὶ τὴν ἡγεμονίαν
μόνος πρὸς τὴν τοῦ συνάρχοντος ἐπιείκειαν ἔχειν
ἠγεῖτο. <ἦλθον οὖν ἄμφω ἐς τὸ στρατόπεδον εὐκαι-

[Zonaras 9, 1 — vol. II, p. 251, 7 sqq.]

σατο, ἔσχηκεν. ἐν γὰρ τῷ πεδίῳ κείνῳ καὶ αἱ Κάνναι,
ἐνθα τότε ἐδυστύγησαν, παρὰ τε τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ καὶ περὶ
τὰς τοῦ Αὐφιδίου ἐκβολὰς εἰσιν. ἢ δὲ Σίβυλλα φυλάττεσθαι
μὲν τὸ χωρίον παρήνευσεν, οὐ μὲντοι καὶ πλείον τι γενήσε-
σθαι ἔφη, οὐδ' εἰ διὰ πάσης αὐτὸ ποιήσαντο φυλακῆς.

26, 25 ^{fr.}Ρωμαῖοις συμβάντα οὕτως ἐγένετο. ἦρχον μὲν Παῦλος
Αἰμίλιος καὶ Τερέντιος Οὐάργων, ἄνδρες οὐχ ὁμοιό-
τροποι· ὁ μὲν γὰρ εὐπατριδῆς ἦν καὶ παιδεῖα κε-
κόσμητο καὶ τὸ ἀσφαλῆς προετίμα τοῦ προπετοῦς,
Τερέντιος δὲ ἐν τῷ ὁμίλῳ ἐτέθραπτο καὶ ἐν βαναυ-
σικῇ θρασύτητι ἤσκητο καὶ τᾶλλα τε ἐξεφρόνει καὶ
τὴν ἡγεμονίαν μόνος ἔχειν ἠγεῖτο διὰ τὴν τοῦ συν-
άρχοντος ἐπιείκειαν. ἦλθον οὖν ἄμφω εἰς τὸ στρα-
τόπεδον εὐκαιρότατα· οὔτε γὰρ τροφῇ ἔτι ἦν τῷ

26, 1 κατορθώσσει (ἐσκόπει) Herwerden, κατορθώσειεν (ἐσκό-
πει) Schenkl, κατορθώσῃ... L || 7 <ἦλθον — νῦν δὲ> inserta
sunt e Zonara, vol. II, p. 251, 21 sqq.

ρότατα· οὔτε γὰρ τροφῇ ἔτι ἦν τῷ Ἀννίβῃ καὶ τὰ τῶν
Ἰβήρων ἐκεκίνητο τά τε τῶν συμμάχων αὐτοῦ ἠλλο-
τριούτο. καὶ εἰ γε καὶ τὸ βραχύτατον ἐπεσχήκεσαν, 27
ἀπόνως ἐκράτησαν ἄν· νῦν δὲ > τὸ τοῦ Τερεντίου ἀπε-
ρίσκεπτον καὶ τὸ τοῦ Παύλου ἐπιεικῆς, βουλομένου
μὲν αἰεὶ τὰ προσήκοντα, συγχωροῦντος δὲ τὰ πολλὰ τῷ
συνάρχοντι (δεινὴ γὰρ ἐστὶν ἐλαττωθῆναι θράσους
πραότης) ἠττησεν αὐτούς. M p. 196. Zonaras 9, 1
(vol. II, p. 251, 14—27).

[Zonaras 9, 1 — vol. II, p. 251, 23 sqq.]

Ἀννίβῃ, καὶ τὰ τῶν Ἰβήρων κενήνητο, τά τε τῶν
συμμάχων αὐτοῦ ἠλλοτριούτο· καὶ εἰ γε καὶ τὸ βρα-
χύτατον ἐπεσχήκεσαν, ἀπόνως ἐκράτησαν ἄν· νῦν
δὲ γε τοῦ Τερεντίου τὸ ἀπερίοπτον καὶ τὸ τοῦ Παύ-
λου ἐπιεικῆς ἠττησεν αὐτούς. ὁ γὰρ Ἀννίβας ἐπεχέ-
ρησε μὲν καὶ παραρηγήμα πρὸς μάχην αὐτοὺς ὑπαγαγέσθαι
καὶ σὺν ὀλίγοις προσπελάσας αὐτῶν τῷ ἐρύματι, ἐπεὶ ἐκ-
δρομὴ ἐγένετο, ἐκὼν ὑπεχώρησεν, ὅπως δεδιέναι νομισθεὶς
ἐπισπάσασατο μᾶλλον αὐτοὺς εἰς παράταξιν· τοῦ δὲ Παύλου
τοῖς οἰκείοις στρατιώταις ἐπισχόντος τὴν δίωξιν ὁ Ἀννίβας
προσεποιήσατο φοβεῖσθαι καὶ τῆς νυκτὸς ἀνασκευασάμενος
ὡς ἀπίων σκευὴ τε συχνὰ κατέλιπεν ἐν τῷ χαραινῶματι καὶ
τὰ λοιπὰ ἀμελέστερον κομίζεσθαι ἐνετείλατο, ἵνα τῶν Ῥω-
μαίων ἐφ' ἀρπαγὴν αὐτῶν τραπομένων ἐπίθηται σφίσι. καὶ
εἰς ἔργον ἂν τὸ βούλευμα ἤγαγεν, εἰ μὴ ὁ Παῦλος καὶ
ἄκοντας κατεσχήκει τοὺς στρατιώτας καὶ τὸν Τερέντιον.

ὁ οὖν Ἀννίβας καὶ τοῦτου διαμαρτῶν νυκτὸς πρὸς τὰς
Κάννας ἀφίκετο. καὶ γνοὺς τὸ χωρίον καὶ πρὸς ἐνέδρας
καὶ πρὸς παράταξιν ἐπιτήδειον ἐστρατοπεδεύσατο. καὶ προ-
ήρσοσε πάντα τὸν τόπον ὑπόψαμμον ὄντα, ἵνα κομορτὸς ἐν
τῇ μάχῃ ἀρθῇ· τὸν γὰρ ἄνεμον, ὃς ἐν θέρει ἐκεῖσε περὶ
τὴν μεσημβρίαν εἰώθει γίνεσθαι, κατὰ νότον ἔχειν ἐμηγα-

26, 9 ἠλλοτριούτο] ἠλλοτριώσατο Naber || 27, 1 ἐπεσχήκεσαν]
ὁπέστησαν Naber coll. Thuc. 4, 54

28 ὅτι ἐν τῇ συμπλοκῇ τοῦ πολέμου οὐδ' οἱ πάντες
 θαρσοῦντες ἐλαφροτέρην τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου πρὸς
 τὸ ἄδηλον αὐτῆς εἶχον, ἀλλὰ καὶ ὅσῳ μᾶλλον ἠροῦντο
 νικήσειν, τόσῳ μᾶλλον ἐδέδισαν, μὴ πῃ καὶ σφαλῶσι·
 τοῖς μὲν γὰρ ἄγνοοῦσι τι οὐδὲν ἐστὶ φοβερὸν ἐκ τῆς
 ἀπονοίας ὑπομένειν, τὸ δὲ ἐκ λογισμοῦ θαρσοῦν (de-
 sunt paginae 6). M p. 196.

29 τούτου θαρσύνοντος τότε δὲ πολέμου τοῦ φοικῶδους
 σεισμὸς ἐγένετο δεινός, ὡς ἕρη διαστῆναι,
 ἐξ οὐρανοῦ δ' ἐχύθησαν ὕμβροι μεγάλων λίθων.
 οἱ δὲ θερμοῦς μαχόμενοι τούτων οὐδὲν ἐπέγνων.
 τέλος τοσοῦτο πέπτωκε πλῆθος ἀνδρῶν Ῥωμαίων,
 ὡς τὸν Ἀννίβαν στρατηγὸν πέμψαι τῇ Σικελίᾳ
 τοὺς δακτυλίους στρατηγῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδόξων
 μεδίμνοις τε καὶ χοίνοις πολλοῖς ἐμμετρηθέντας,

[Zonaras 9, 1 — vol. II, p. 252, 15 sqq.]

νήσατο. οἱ δ' ἕπατοι ἔωθεν κενὸν ἀνδρῶν ἰδόντες αὐτοῦ
 τὸ γράμμα πρῶτον μὲν ἐπέσχον ἐνεδρεῦεσθαι δόξαντες,
 εἶτα μεθ' ἡμέρας πρὸς τὰς Κάννας ἀφίκοντο. καὶ παρὰ τῷ
 ποταμῷ ἐκείνῳ ἰδίᾳ ἠύλισατο· οὐκ ὄντες γὰρ ἠμοῦθεις
 τὴν πρὸς ἀλλήλους συνουσίαν ἐξέκλινον. καὶ ὁ μὲν Παῦλος
 ἠσύχαζεν, ὁ δὲ γε Τερέντιος ἤθελε συμβαλεῖν ἄμβλυτέρους
 δὲ τοὺς στρατιώτας ὄρων ἀνεκώπιετο. ὁ δὲ Ἀννίβας καὶ
 ἀκούσας αὐτοὺς εἰς μάχην παρακαίτων τῆς τε ὑδροείας εἶργε
 καὶ ἀποσκηδάνυσθαι σφᾶς ἐκόλυε καὶ τὰ σώματα τῶν φο-
 νευομένων ἄνω πρὸ τῶν ταφρευμάτων ἐνέβαλλεν, ὅπως σφίσι
 τὸ ποτὸν δυσχεραίνηται. κἀντεῦθεν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς
 παράταξιν ὤρμησαν. τοῦτο δὲ προγνοὺς ὁ Ἀννίβας λόχους
 μὲν ὑπὸ τοὺς ὄχθους ἐκάθισε, τὴν δὲ λοιπὴν στρατιάν συν-
 ἔταξε καὶ τινὰς ψευδαντομολῆσαι, ὅταν σημήνη, ἐκέλευσε,
 τὰς μὲν ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα καὶ τὰ μίξω τῶν ξιφῶν
 ἀπορρίψαντας, τὰ δ' ἐχειρίδια κρύφα φέροντας, ἵνα δεξα-

τὰς εὐγενεῖς καὶ πρώτας δὲ γυναῖκας τῶν Ῥωμαίων
 ὀδνρομένας προσδραμεῖν ναοῖς τοῖς ἐν τῇ Ῥώμῃ
 καὶ ταῖς τριξίν ταῖς ἐαυτῶν καθαίρειν ἔδη τούτων,
 ὕστερον καὶ μιγῆναι δὲ καὶ δούλοις καὶ βαρβάρους
 λειψανδρησάσης παντελῶς τῆς Ῥωμαϊδος χώρας,
 ὅπως μὴ πρόρριζον αὐτῶν ἐκταμνισθῆ τὸ γένος.
 τότε δ' ἡ Ῥώμη παντελῶς πάντων ἀνηρημένων
 ἄκλειστος ἴστατο πολλοῖς ἡμεροδρόμοις κύκλοις.
 οἱ γέροντες δ' ἐξόμενοι τοῖς ταύτης προπυλαίοις
 τὴν συμφορὰν ὠδύροντο τὴν ὑπερπαθεστάτην,
 τοὺς παριόντας ἤροντο, μὴ πού τις ζῶν ἐλείφθη.
 Tzetz. hist. 1, 767—785 (cf. fragm. 56, 23). Cf. Zo-
 naras 9, 1 (vol. II, p. 253, 20 sqq. et p. 254, 16).

[Zonaras 9, 1 — vol. II, p. 253, 2 sqq.]

μένων αὐτοὺς τῶν ἀντικαθεστηκότων ὡς ἀόπλους ἐπίθωνται
 αὐτοῖς ἀπροσδοκῆτως.

οἱ δὲ δὴ Ῥωμαῖοι ἰδόντες προῖθεν τοὺς περὶ τὸν Ἀν-
 νίβαν παρατεταγμένους ὠπλίζοντό τε καὶ παρετάττοντο. καὶ
 οἱ σαλπικται ἀμφοτέρους ἐξότρυναν, καὶ τὰ σημεῖα ἤρθη,
 καὶ συμπεσόντες πολυτρόπως ἠγωνίσαντο. καὶ μέχρι τῆς
 μεσημβρίας οὐδετέρους τὸ κράτος ἀπονενέμητο· ἐπεὶ δὲ τὸ
 πνεῦμα ἐπῆλθε, καὶ οἱ ψευδαντομολοὶ δεχθέντες ὡς ὄπλων
 γυμνοὶ ὀπισθεν τῶν Ῥωμαίων ἐγένοντο, ἵνα μὴ σφίσι ἐπι-
 τεθῶσι δῆθεν οἱ Καρχηδόνιοι, τότε καὶ οἱ λόγοι ἐκατέρωθεν
 ἐπανεστήσαν, καὶ ὁ Ἀννίβας κατὰ πρόσωπον σὺν τοῖς ἱπ-
 πεῦσι προσέμιξε, καὶ οἱ τε πολέμιοι τοὺς Ῥωμαίους παντα-
 χόθεν ἐθορύβουν, καὶ ὁ ἄνεμος ὃ τε κοιωρτὸς ἐς τὰς ὄψεις
 αὐτῶν βιαίως ἐπιπίπτων ἐτάραττε καὶ τὸ ἄσθμα γινόμενον
 συνεχῆς ἐκ τοῦ καμάτου ἀπέφραττεν, ὥστ' ἀπεστερημένοι μὲν
 τῆς ὕψεως, ἀπεστερημένοι δὲ καὶ φωνῆς φύρδην καὶ ἐν
 οὐδενὶ κόσμῳ ἐφθείροντο. καὶ τοσοῦτον ἔπεσε πλῆθος, ὥστε
 τὸν Ἀννίβαν τῶν μὲν ἐν τοῦ ὀμίλου μὴδὲ πειραθῆναι ἐξ-
 ευρεῖν ἀριθμὸν, περὶ δὲ τῶν ἱππέων καὶ τῶν ἐν τῆς βου-
 λῆς ἀριθμὸν μὲν μὴ γράφαι τοῖς οἴκοι Καρχηδονίοις, διὰ

30 ὅτι ὁ Σκιπίων πνθόμενός τινας παρασκευάζεσθαι τῶν Ῥωμαίων τὴν τε Ῥώμην ἐγκαταλιπεῖν καὶ τὴν Ἰταλίαν ὅλην ὡς τῶν Καρχηδονίων ἐσομένην ἐπέσχευ αὐτοὺς ξιφῆρος ἐς τὴν κατάλυσιν, ἐν ἧ ἐκοινολογοῦντο, ἐξαίφνης ἐσπηδήσας, καὶ αὐτὸς τε ὁμώσας πάντα τὰ προσήκοντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ πράξειν καὶ ἐκείνους ὀρκώσας ὡς παραχρῆμα ἀπολουμένους, ἂν μὴ τὰ πιστὰ

31 αὐτῷ παράσχονται. καὶ οἱ μὲν ἐκ τούτου συμφρονησαντες πρὸς τὸν ὑπατον ἔγραψαν, ὅτι σώζοιντο· ἐκεῖνος δὲ ἐς μὲν τὴν Ῥώμην οὐτ' ἔγραψε παραχρῆμα οὐτ' ἄγγελον ἀπέστειλεν, ἐς δὲ τὸ Κανύσιον ἔλθων τὰ τε

[Zonaras 9, 1 sq. — vol. II, p. 253, 24 sqq.]

δὲ τῶν δακτυλίων ἐνδείξασθαι τοῦτον· χοίνιξι γὰρ σφᾶς ἀπομετρήσας ἀπέστειλε. μόνοι γὰρ οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ἰππεῖς δακτυλίοις ἐκέχρητο. συρροὶ δ' οὖν ὄντων ὁμοῦ καὶ τότε διέφυγον καὶ ὁ Τερέντιος· ὁ γὰρ Παῦλος ἀπέθανεν. ὁ δ' Ἀννίβας οὐκ ἐπεδῶξεν οὐδ' εἰς τὴν Ῥώμην ἠπειλήθη. δυνάμενος γὰρ ἢ παντὶ τῷ στρατεύματι ἢ καὶ μέρει τούτου πρὸς τὴν Ῥώμην παραντίκα ὁρμήσαι καὶ ταχέως διαπολεμῆσαι οὐκ ἐποίησε τοῦτο καίτοι τοῦ Μαάρβου συναινοῦντος τοῦτο ποιῆσαι. διὸ καὶ αἰτίαν ἔσχεν ὡς νικᾶν μὲν δυνάμενος, χρῆσθαι δὲ ταῖς νίκαις οὐκ ἐπιστάμενος. ἐπεὶ δὲ τότε ἐμέλλησαν, οὐκέτι οὐδ' αὐθις ἠπειλήθησαν. διὸ καὶ ὁ Ἀννίβας ὡς ἀμαρτῶν μετεμέλετο συνεχῶς ἀναβοῶν “ὦ Κάνναι Κάνναι.”

2. οἱ δὲ δὴ Ῥωμαῖοι παρὰ βραχὺ κινδυνεύσαντες ἀπολέσθαι ἀντεπεκράτησαν διὰ τοῦ Σκιπίωνος, ὃς υἱὸς μὲν ἦν τοῦ Πουπλίου τοῦ ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ καὶ τὸν πατέρα, ὅτε ἐτρόθη, περιέσωσε, τότε δὲ στρατευόμενος εἰς τὸ Κανύσιον ἔφυγε καὶ ὕστερον εὐδοκίμησε. παρ' ἐκόντων γὰρ τῶν συμφυγόντων εἰς τὸ Κανύσιον τὴν ἡγεμονίαν λαβὼν τὰ τε ἐκεῖ κατεστήσατο καὶ τοῖς πλησιοχώροις φρουρὰς ἔπεμψε καὶ πάντα καλῶς ἐβούλευσέ τε καὶ ἔπραξεν.

31, 1 παράσχονται] παράσχονται L

ἐνταῦθα κατεστήσατο καὶ τοῖς πλησιοχώροις φρουρὰς ὡς ἐκ τῶν παρόντων ἔπεμψε, προσβάλλοντάς τε τῇ πόλει ἰππέας ἀπεκρούσατο. τό τε σύνολον οὐτ' ἀθυμίας οὐτε καταπήξας, ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς τῆς διανοίας ὥσπερ μηδενὸς σφισι δεινοῦ συμβεβηκότος πάντα τὰ πρόσφορα τοῖς παροῦσι καὶ ἐβούλευσε καὶ ἔπραξεν. V p. 598. Zonar. 9, 2 (vol. II, p. 254, 7—15).

[Zonaras 9, 2 — vol. II, p. 254, 16 sqq.]

οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ τὴν ἤτταν μὲν ἤκουσαν, οὐ μὴν καὶ ἐπίστευον. πιστεύσαντες δ' ἐπέκθον καὶ συνιόντες εἰς τὸ συνέδριον μὴ τι πράσσοντες ἀπηλλάσσοντο. ὅψε δ' οὖν ὁ Φάβιος γνώμην ἔδωκε, κατασκόπους πέμψαι τοὺς ἀγγελοῦντας τὸ γεγονός καὶ τί ὁ Ἀννίβας πράττει, αὐτοὺς δὲ μὴ κλαίειν, σιγῇ δὲ βαδίζειν, ἵν' ἐν καιρῷ τὰ προσήκοντα γίνωτο, δυνάμιν τε συλλέξαι, ὅσῃ ἂν δύναιτο, καὶ τοὺς περιοίκους ἐπικαλέσασθαι. μετὰ δὲ ταῦτα ὡς τὸν Ἀννίβαν ἐν τῇ Ἀπουλίᾳ ὄντα ἔμαθον καὶ γράμματα παρὰ τοῦ Τερεντίου ἐδέξαντο, ὅτι περιεῖη καὶ ὅσα πράττει, μικρὸν ἀνεθάρσησαν. καὶ δικτάτωρ μὲν Μάρκος Ιούνιος, ἵππαρχος δὲ Τιβέριος Σεμπρόνιος Γράκχος ἐλέχθησαν. καὶ παραχρῆμα τῶν τε πολιτῶν οὐ τοὺς ἠβῶντας μόνον, ἀλλὰ καὶ παρηγηκότας ἤδη κατέλεξαν καὶ δεσμώτας ἐπ' ἀδεία καὶ δούλους ἐπ' ἐλευθερίᾳ ληστὰς τε τινες προσελάβοντο καὶ τοὺς συμμάχους προσπαρεκάλουν ἀναμνησκόντες, εἴ τί που εὐηργέτηντο καὶ προσπισηχνοῦμενοι δώσειν τοῖς μὲν σίτον, τοῖς δὲ ἀργύρια, ὅπερ οὐπω πρόσθεν ἐποίησαν· καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα πετόμψασιν ἢ πείσοντές τινες συμμαχῆσαι αὐτοῖς ἢ μισθωσόμενοι.

Ἀννίβας δὲ συνεστηκέναι τοὺς Ῥωμαίους καὶ παρασκευάζεσθαι μάθων ἐν ταῖς Κάνναις διέτριβε τὴν ἐξ ἐπιδρομῆς ἄλωσιν ἀπεγνωκώς· καὶ τῶν αἰχμαλώτων τὸ μὲν συμμαχικὸν ἔνευ λύτρων ἀφήκεν, ὡς καὶ πρότερον, τοὺς δὲ Ῥωμαίους ἐτήρει ἀποδόσθαι ἐλλίπων αὐτούς, ἵν' ἑαυτὸν εὐπορώτερον ἐνταῦθεν ποιῆσῃ, τοὺς δὲ Ῥωμαίους ἀπορωτέρους. ἐπεὶ δὲ μηδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀφίκετο τοὺς αἰχμαλώτους ζητῶν, ἐκέλευσε

[Zonaras 9,2 — vol. II, p. 255, 17 sqq.]

αὐτοῖς πέμψαι τινὰς οἴκαδε ἐπὶ λύτρα προνομήσαντας ἐπα-
ήξειν. ὡς δὲ οὐδ' οὕτω λύσασθαι σφᾶς ἠθέλησαν, τοὺς
μὲν λόγον τινὸς ἀξιόους εἰς τὴν Κορχηδῶνα ἀπέστειλε, τῶν
δ' ἄλλων τοὺς μὲν αἰκισάμενος ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ μονομα-
χῆσαι ἠνάγκασε τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς ἀλλήλοις
συμβάλων. οἱ δὲ πεμφθέντες ἐπὶ τὰ λύτρα ἐπανεληθόντες,
ἴν' εὐορκήσωσι, φυγόντες δὲ μετὰ τοῦτο ἄτιμοι ὑπὸ τῶν
τιμητῶν ἐγένοντο καὶ ἑαυτοὺς κατεχρήσαντο.

Μάγωνα δὲ τὸν ἀδελφὸν δ' Ἀννίβας ἀγγελοῦντα τοῖς Κορ-
χηδονίοις ἔπεμψε τὰ γενόμενα καὶ χοήματα παρ' αὐτῶν καὶ
δυνάμεις αἰτήσονται. καὶ ὁ μὲν ἀπελθὼν τοὺς τε δακτυλῶν
ἠρόθησε καὶ ἐπὶ μείζον ἐξῆρε δὴ τὸ κατόρθωμα, καὶ ἐψη-
φίσθη πάντα, ὅσα ἠτήσατο (τῷ γὰρ Ἄνωσι τὰναντία λέγοντι
καὶ καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, ἕως καθυπέριτοι δοκοῦσι,
συμβουλευόντι οὐκ ἐπέισθησαν), οὐ μέντοι τὰ ψηφισθέντα
καὶ εἰς ἔργον ἤγαγον, ἀλλ' ἐμίλλησαν. Ἀννίβας δ' ἐν τούτῳ
εἰς τὴν Καμπανίαν προηγήθησε καὶ πόλισμά τι εἶλε Σαν-
νιτικὸν καὶ ἐπὶ Νέαν ὠρμησε πόλιν προπέμψας μετὰ τῆς
λείας ὀλίγους τινὰς. πρὸς οὓς ὡς μόνους ὄντας τῶν τῆς
πόλεως ἐκδραμόντων ἐπεφάνη αὐτὸς ἀπροσδόκητος καὶ συ-
χνούς ἀπέκτεινε, τὴν δὲ πόλιν οὐκ εἶλεν οὐτ' ἐπὶ πολλὴν
ταύτη προσήδρευσε. οἱ γὰρ τὴν Καπύην οἰκοῦντες Καμ-
πανοὶ οἱ μὲν τῇ Ῥωμαίων φίλα ἐνέμειναν, οἱ δὲ πρὸς τὸν
Ἀννίβαν ἀπέκλιναν. ἐπεὶ δ' ἐν ταῖς Κάνναις εὐτύχησε, καὶ
τινες ἄνδρες αὐτῶν ἀλόντες ἀφείθησαν, τὸ μὲν πλῆθος ὤρ-
μησε μεταστῆναι πρὸς τὸν Ἀννίβαν, οἱ δὲ δυνατοὶ χρόνον
μὲν τινα ἐπέσχον, εἴτ' ἐπ' αὐτοὺς τὸ πλῆθος ὁμηῆσαν συν-
ηγμένους ἐν τῷ βουλευτηρίῳ πάντας ἂν κατεχρήσατο, εἰ μὴ
τις ἐκ τοῦ πλῆθους τὸ μέγεθος συνιδὼν τοῦ κακοῦ κατηγό-
ρησε μὲν τῶν βουλευτῶν ὡς πάτως φθαρήναι ἀξίω, ἔφη
δὲ πρότερον ἄλλους ἀντ' ἐκείνων ἀνθελέσθαι προσήκειν· τὴν
γὰρ πόλιν μὴ δύνασθαι μὴ προβουλευόντων τινῶν σώζεσθαι.
πεισθέντων δὲ τῶν ἐν τῇ Καπύῃ ἐκβάλλον ἕνα ἕκαστον ἐκ
τοῦ συνεδρίου ἠρώτα τὸ πλῆθος, ὅτινα αὐτοῦ ἀνθιφείηται
καὶ οὕτω μὴ δυνηθέντων αὐτῶν ἐτέρους δι' ὀλίγον ἀνθε-
λέσθαι πάντας ἐκείνους ὡς ἀναγκαίους ἀφῆκε. καὶ κατα-

ὅτι τοὺς Νουκερίονους καθ' ὁμολογίαν ὥστε μεθ' 32
ἐνὸς ἱματίου ἕκαστον ἐκ τῆς πόλεως ἐκχωρήσαι λαβῶν
Ἀννίβας, ἐπειδὴ ἐγκρατῆς αὐτῶν ἐγένετο, τοὺς μὲν
βουλευτὰς ἐς βαλανεῖα ἀποκλείσας ἀπέπνιξε, τοῖς δὲ
ἄλλοις ἀπελθεῖν δῆθεν ὅποι βούλονται δοῦν πολλοὺς
καὶ ἐκείνων ἐν τῇ ὁδῷ ἐφόνευσεν. οὐ μέντοι αὐτῷ
ἐλυσιτέλησε· φοβηθέντες γὰρ καὶ οἱ λοιποὶ, μὴ τὰ
ἴμοια πάθωσιν, οὐ συνέβαινον αὐτῷ καὶ ἀντεῖχον ἐφ'
ὅσον ἐξήρχουν. V p. 598. Zonar. 9, 2 (vol. II, p. 257,
7—15).

ὅτι ὁ Μάρκελλος καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη τῇ 33

[Zonaras 9,2 — vol. II, p. 256, 27 sqq.]

λαγόντες ἀλλήλοις ἐσπείσαντο τῷ Ἀννίβῳ. καὶ ὃς διὰ τα-
χέων ἀπαναστὰς ἐκ τῆς Νεαπόλεως ἦλθεν εἰς τὴν Καπύην
καὶ διαλεχθεὶς αὐτοῖς ἄλλα τε πολλὰ εἶπεν ἐπαγωγὰ καὶ τὴν
ἡγεμονίαν σφίσι τῆς Ἰταλίας δάσειν ὑπέσχετο, ἴν' ἐν ἐλπίσι
γενόμενοι ὡς καὶ ἑαυτοῖς πονήσοντες προθυμότερον ἀγωνί-
σονται.

μεταστάσης δὲ τῆς Καπύης καὶ ἡ ἄλλη Καμπανία κελί-
νητο· καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀπόστασιν αὐτῆς μαθόντες ἤχθοντο.
ὃ γε μὴν Ἀννίβας ἐπὶ Νουκερίονους ἐστράτευσε. οἱ δὲ πο-
λιοκούμενοι τὴν ἀχρηστον σφῶν ἡλικίαν ἀπορία τροφῶν
ἐξέσταντο· οὓς ὁ Ἀννίβας οὐ προσήκατο, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν
πόλιν ἀποῦσι μόνον ἀσφάλειαν ἔδωκε. διὸ καὶ οἱ λοιποὶ 56, 32
μεθ' ἐνὸς ἱματίου ἐκχωρήσαι τοῦ ἄστεος ὁμολόγησαν.
ἐπεὶ δ' ἐγκρατῆς αὐτῶν ἐγένετο, τοὺς μὲν βουλευ-
τὰς ἐς βαλανεῖα κατακλείσας ἀπέπνιξε, τοῖς δ' ἄλ-
λοις ἀπελθεῖν εἰπὼν, ὅπη βούλονται, πολλοὺς ἐν τῇ
ὁδῷ ἀκείνων ἐφόνευσεν. συχνοὶ δ' οὐκ αὐτῶν καὶ
περιεγένοντο εἰς ὕλας προκαταφυγόντες. ἐκ τούτου
δὲ οἱ λοιποὶ φοβηθέντες οὐ συνέβαινον ἔτι αὐτῷ,
ἀλλ' ἀντεῖχον, ἕως ἡδύνατο. καὶ οἱ Νωλινοὶ βουλευό-

τε δικαιοσύνη πολλῇ ἐχρήσατο, παρὰ δὲ δὴ τῶν ἀρ-
χομένων οὐ πάντα ἀκριβῶς οὐδὲ χαλεπῶς ἀπῆτει, ἀλλ'
ἐπιμέλειαν <μέν>, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι τὰ δέοντα πράττωσιν,
ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ ἀμαρτάνουσί τι αὐτῶν συγγνώμην
κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ἔνεμε καὶ οὐκ ὠργίζετο ἔτι, εἰ
μὴ ὅμοιοι αὐτῷ εἶεν. V p. 601.

34 ὅτι ἐν τῇ Νώλῃ πολλῶν τοὺς ἀλόντας τε ἐν ταῖς
Κάνναις καὶ ἀφειθέντας ὑπὸ τοῦ Ἀννίβου διὰ φόβου
τε ἐχόντων ὡς καὶ τὰ ἐκεῖνου φρονοῦντας καὶ θανα-
τῶσαι βουλομένων ἀντέστη. καὶ μετὰ τοῦτο τὴν ὑ-
ποψίαν, ἣν ἐς αὐτοὺς εἶχεν, ἀποκρυψάμενος οὕτω σφᾶς
μετεχειρίσατο, ὥστε τὰ τε ἑαυτοῦ ἀνθελέσθαι καὶ χρη-
σιμωτάτους καὶ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις γενέσθαι.
V p. 601. Cf. Zonaras 9, 2 (vol. II, p. 257, 17 sqq.).

35 ὅτι ὁ αὐτὸς Μάρκελλος τῶν ἱππέων τινὰ τῶν Λευ-
κανῶν αἰσθόμενος ἐν ἔρωτι γυναικὸς ὄντα συνεχώ-
ρησεν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ αὐτὴν ἔχειν, ὅτι
κράτιστα ἐμάχετο, καίπερ ἀπαγορεύσας μηδεμίαν ἐς τὸ
τάφρουμα γυναῖκα εἰσέναι. V p. 601.

36 ὅτι τὰ αὐτὰ ἐποίησε <τοὺς Ἀκερανοὺς> καὶ τοῖς

[Zonaras 9, 2 — vol. II, p. 257, 16 sqq.]

μενοι προσχωρήσει αὐτῷ, ἐπεὶ τὸ εἰς ἐκείνους εἶδον προαχθέν,
ἐπηγάγοντο λάθρα τὸν Μάρκελλον καὶ τὸν Ἀννίβαν προσ-
βαλόντα τῇ πόλει μετὰ ταῦτα ἀπώσαντο. ἀποκρυφθεὶς δὲ
fr. 55, 36 τῆς Νώλης Ἀκερανοὺς εἰλε λιμῶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς τοῖς Νου-
κερίνοις συνθήκαις καὶ τὰ αὐτὰ εἰργάσατο καὶ

33, 3 ἀλλ' V in versione latina, quem secutus est R, οὐδὲ
L || 4 <μέν> ins. V in versione latina || 34, 2 Ἀννίβαλ L || φόβου
R, φόβον L || 3 φρονοῦντας Reiske, φρονοῦντων L || 5 εἶχεν
Reiske, εἶχον L || οὕτω V, οὐ L || 6 ἀνθελέσθαι Herwerden,
ἀνελέσθαι L || 36, 1 <τοὺς Ἀκερανοὺς> cum Bekkero inserui e
Zonara; ὅτι <καὶ Ἀκερανοὺς ἐλὼν ἐπὶ ταῖς αὐταῖς τοῖς Νου-
κερίνοις συνθήκαις> τὰ αὐτὰ κτλ. suppl. V

Νουκερίνοις, πλὴν καθ' ὅσον ἐς φρέατα τοὺς βουλευ-
τὰς καὶ οὐκ ἐς βαλανεῖα ἐνέβαλεν. V p. 601. Zonar.
9, 2 (vol. II, p. 257, 20—22).

ὅτι ὁ Φάβιος τοὺς πολίτας <τοὺς> ἐν ταῖς πρὶν 37
μάχαις ζωρηθέντας τοὺς μὲν ἄνδρα ἀντ' ἀνδρὸς ἐκο-
μίσαστο, τοὺς δὲ καὶ χρημάτων ἀπολύσασθαι συνέθετο.
μὴ δεξαμένης δὲ τῆς βουλῆς τὸ ἀνάλωμα, ὅτι μὴδὲ
τὴν λύσιν αὐτῶν συνεπήνεσε, τὰ τε ἑαυτοῦ χωρία,
ὥσπερ εἶπον, ἀπεκήρυξε καὶ ἐκ τῆς τιμῆς σφῶν τὰ
λύτρα αὐτοῖς ἐχαρίσατο. V p. 601.

[Zonaras 9, 2 sq. — vol. II, p. 257, 21 sqq.]

αὐτοῦς. εἶτα καὶ ἐπὶ Βασιλίνας ἐστράτευσεν, ἐν ᾧ Ῥω-
μαῖοί τε καὶ συμμάχων ὡσεὶ χίλιοι συγκατέφυγον. οὐ
τοὺς ἐπιχωρίους προδοῦναι σφᾶς μελετήσαντας ἀπέκτειναν
καὶ τὸν Ἀννίβαν πολλὰς ἀπώσαντο καὶ πρὸς λιμὸν γεν-
ναίως διεκατέρησαν· ἐπιλειπούσης δὲ τῆς τροφῆς αὐτοὺς
ἐπ' ἄσκοῦ τινα διὰ τοῦ ποταμοῦ πρὸς τὸν δικτάτωρα ἐπεμ-
ψαν· ὁ δὲ πίθους ἀλεύρων πλήρεις ἐνέβαλεν εἰς τὸν πο-
ταμὸν νυκτὸς ἐντειλάμενος αὐτοῖς παρατηρεῖν ἐν τῷ σκότει
τὸ ἕνμα. καὶ χρόνον μὲν τινα ἐλάνθανεν οὕτως τὰς τρο-
φὰς αὐτοῖς χορηγῶν, ἔπειτα πίθου τινὸς προσραγέντος ποι-
καὶ συντριβέντος ἔγνω οἱ Καρχηδόνιοι τὸ γινόμενον καὶ
ἀλύσει τὸν ποταμὸν διειλήφασιν. ὡς δὲ τῷ λιμῷ καὶ τοῖς
τραύμασι συγχοὶ διεφθάρησαν, τὸ ἕτερον τῆς πόλεως μέρος
ἐξέλιπον κἂν τῷ λοιπῷ διεκατέρου τὴν γέφυραν διακό-
ψαντες. εἶτα σπέρμα γογγυλίδος ἀπὸ τοῦ τείχους εἰς τι χω-
ρίον ἔξωθεν αὐτοῦ κατέβαλον. ἐποίησαν δὲ τοῦτο, ἵνα κατα-
πλήξωσι τοὺς πολεμίους ὡς καὶ ἐπὶ πολὺ ἀνταρκέσοντες.
ὅθεν ὁ Ἀννίβας ἄφθονον αὐτοὺς ἔχειν τὴν τροφήν οἰηθεὶς
καὶ ἐπὶ τῇ καρτερίᾳ θαυμάσας εἰς ὁμολογίαν προεκαλέσατο
καὶ χρημάτων ἀπέδοτο σφᾶς. ἐλύσαντο γὰρ αὐτοὺς οἱ ἔξω
Ῥωμαῖοι ἀσμένως, ἀλλὰ μὴν καὶ ἐτιμησαν.

3. ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐγένετο, καὶ ἐν Λεϊφῶν οἱ πεμφθέν-

37, 1 <τοὺς> inseruit B || 4 δεξαμένης V, δεξάμενος L

[Zonaras 9, 3 — vol. II, p. 258, 15 sqq.]

τες ἀνεκομισθήσαν λέγοντες τὴν Πυθίαν χρῆσαι αὐτοῖς παύσασθαι τῆς θραυμίας καὶ τῷ πολέμῳ προσέχειν. ἐντεῦθεν ἀνερωσθήσαν, καὶ κατέλαβον τὸν Ἀννίβαν καὶ οἱ παρεστρατοπεδεύσαντο, ὅπως τὰ πραττόμενα παρ' αὐτοῦ παρατηρῶσι. καὶ ὁ γὰρ Ἰούνιος ὁ δικτάτωρ τὰ τοῖς Καρχηδονίοις παραγγελλόμενα καὶ τοὺς Ῥωμαίους ποιεῖν ὁμοίως ἐκέλευε. καὶ οἷτα καὶ ὕπνον ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ἤροῦντο καὶ τὰς φυλακὰς ὁμοίως ἐπεσκόπουν καὶ τὰλλα ἐπ' ἴσης ἔπραττον. καταμαθὼν οὖν τοῦτο ὁ Ἀννίβας χεμίριον ἐτήρησε νύκτα καὶ τοῖς μὲν τῶν στρατιωτῶν ἐπέξοδον ἀφ' ἐσπέρας ἀνεῖπε, τοῦ δὲ Ἰουνίου τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἐκ διαδοχῆς ἄλλοτε ἄλλους αὐτῷ προσβάλλειν ἐκέλευσεν, ἵν' ἐν συνεχείᾳ πόνῳ ἐκ τῆς ἀγρυπνίας καὶ τοῦ χεμιῶνος εἴησαν· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνεπαύετο. ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἐπιλάμψαι ἔμελλε, τὸ στρατεύμα τε δῆθεν ἀνεκαλέσατο καὶ τῶν Ῥωμαίων τὰ ὄπλα ἀποθεμένους καὶ πρὸς ἀνάπαυλιν τραπομένους ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἄφνω καὶ συγχοῦς ἀπέκτεινε καὶ τὸ τάφρουμα ἐκλείφθην εἶλε.

τὰ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ καὶ τῇ Σαρδοῖ ἐκινεῖτο, οὐ μόντοι ^{a. u.} 539 καὶ ἐπιστροφῆς τινος παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἔτυχον. ὕπατοι ⁽²¹⁵⁾ δὲ ὁ τε Γράκχος ὁ ἵππαρχος καὶ Ποστούμιος Ἀλβίνος ἤρθησαν. καὶ ὁ μὲν Ἀλβίνος μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ὑπὸ τῶν Βουούτων ἐφθάσθαι δι' ὄρους ὑλώδους πορευόμενος καὶ ἐνεδρευθεὶς· οὗ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμόντες οἱ βάρβαροι καὶ ἐκκαθάραντες καὶ περιχρυσώσαντες πρὸς τὰ λερά αὐτῶν ἀντιφιάλης ἐκέκρηστο. γεγόνασι δὲ τότε τέρατα· βουὸς τε γὰρ ἵππον τέτοκε καὶ ἐν θαλάσῃ ἐξέλαμψε πῦρ. οἱ δ' ὕπατοι Γράκχος καὶ Φάβιος στρατοπεδευσάμενοι τὸν τε Ἀννίβαν ἐν Καπύῃ ὄντα ἐπετήρουν, ὅτι πράσσει, καὶ διεπέμποντο ἐκασταχόσε τοῖς τε συμμάχοις ἐπήμυνον καὶ τοὺς ἀφεστηκότας οἰκιοῦσθαι ἐπειρῶντο τὰ τε τῶν ἀνθισταμένων ἐκάκουν. ὁ δ' Ἀννίβας ἕως μὲν τῆς τροφῆς ἐνδεῶς ἠνύπορει καὶ διακινδυνεύων, σωφρόνως μετὰ τοῦ στρατοῦ διήγεν, ὡς δὲ τὴν Καπύην ἔλαβον καὶ πολλοῖς ἐπιτηδείοις ἐν ἄσπαστῳ διεχέμασαν, τὴν τε ἰσχὺν τῶν σωμάτων μὴ πονοῦμενοι καὶ τὴν ῥώμην τῆς γνώμης ὑπὸ τῆς εὐθυμίας ἡλαττώθησαν καὶ τὴν

[Zonaras 9, 3 — vol. II, p. 259, 25 sqq.]

πάτριον ἀμείψαντες δίαταν μετέμαθον ἠτῶσθαι μαχόμενοι. ἐπεὶ δὲ ὁ πόλεμος ἤδη ἐπέκειτο, ἐς ὅρη μετέστη καὶ ἐγύμναζε τὸ στρατεύμα. οἱ δ' οὐχ οἷοί τε δι' ὀλίγου φρασθῆναι γερόνασι. βοηθείας δὲ αὐτῷ οἰκοθεν ἄλλης τε καὶ ἐλεφάντων ἐλθούσης ἀνεθάρσησε. καὶ ἐπὶ τὴν Νῶλαν ὡς αἰρήσων αὐτὴν ἢ τὸν γὰρ Μάρκελλον τὴν Σαυνλίδα πορθοῦντα ταύτης ἀπάξων ἔωρησεν. ὡς δ' οὐδὲν ἐπέβαινε, τῆς μὲν πόλεως ἀπέστη, τὴν δὲ χώραν ἔκτειρε, μέχρις οὗ μάχη κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἠτήθη, ἐφ' ᾧ καὶ ἤλγησε. πολλοὶ μὲν γὰρ Ἴβηρες, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν Λιβύων ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἠυτομόλησαν, ὃ οὐπω πρόην ἔπαθε. καταγνοῦς δ' ἐκ τούτου καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην ἐξέλιπε καὶ εἰς τὴν Καπύην ἀνεχώρησεν· εἶτα ἀκείθεν μετέστη.

οἱ δὲ Σικελῶνες τὸν τε Ἴβηρα ποταμὸν διέβησαν καὶ ^{a. u.} τὴν χώραν ἐπόρθουν καὶ πόλεις προσηγάγοντο καὶ τὸν Ἀσ- ⁵³⁷ ⁽²¹⁷⁾ δρούβαν διὰ ταῦτα σπονδῆ ἐπελθόντα μάχῃ ἐνίκησαν. οἱ Καρχηδόνιοι δὲ ταῦτα μαθόντες καὶ νομίσαντες πλείονος τὸν Ἀσδρούβαν ἢ τὸν Ἀννίβαν δεῖσθαι βοηθείας καὶ φοβηθέντες, μὴ καὶ ἐς τὴν Λιβύην οἱ Σικελῶνες διαβῆναι ἐπιχειρήσωσι, τῷ μὲν Ἀννίβᾳ βραχεῖαν δύναμιν ἐπέμψαν, τὴν πλείστην δὲ μετὰ τοῦ Μάγονος εἰς τὴν Ἴβηριαν τάχιστα ἀπεστάλαξαι κελεύσαντες μετὰ τὴν τῆς Ἴβηρίας κατάστασιν τὸν μὲν ἐπὶ τῇ τῶν ἐκεῖ φυλακῇ καταμεῖναι, τὸν δὲ Ἀσδρούβαν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν σὺν δυνάμει σταλῆναι. ὃ γνόντες οἱ ^{a. u.} Σικελῶνες οὐκέτ' ἐμαχέσαντο, ἵνα μὴ κρατήσας ἴσως ὁ Ἀσ- ⁵³⁸ ⁽²¹⁸⁾ δρούβας εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπειχθῆ. ὡς δὲ τὸ τῶν Ῥωμαίων φέλιον ἐκάκουν οἱ Καρχηδόνιοι, Πούπλιος μὲν ὁμοσε τοῖς προσπεσοῦσιν αὐτῶ τῶν ἐναντίων ἐχώρησέ τε καὶ ἐπεκράτησε, Γναῖος δὲ τοὺς ἀποχωροῦντας σφῶν ἐκ τῆς μάχης ὑπολαβὼν προσδιέφθειρεν. ἐκ δὲ τῆς συμφορᾶς ταύτης καὶ ὅτι καὶ πόλεις συχναὶ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους μεθίσταντο καὶ τῶν Λιβύων τινὲς αὐτοῖς προσεχώρησαν, πλείον ἢ διανοεῖτο ὁ Ἀσδρούβας κατέμεινε. οἱ δὲ Σικελῶνες εἰς τὴν Ἰταλίαν εὐθύς τοὺς προσχωρήσαντας ἔστειλαν, αὐτοὶ δὲ τὰ ἐν τῇ Ἴβηρίᾳ καθίστων καὶ τοὺς τῶν Ζακυνθίων ὑπηκόους τοὺς

[Zonaras 9, 3 sq. — vol. II, p. 261, 2 sqq.]

καὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς συμφορᾶς αἰτίους αὐτοῖς γενομένους ἐλόντες τό τε πόλισμα κατέσκαψαν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐπώλησαν καὶ τὴν Ζάκυνθον μετὰ τοῦτο κομισάμενοι τοῖς ἀρχαίοις πόλταις ἀπέδωκαν. τὸσαύτη τε ἀκριβεία περὶ τὴν λείαν ἐργήσαντο, ὥς μηδὲν οἴκοι πέμψαι· τοῖς μὲν γὰρ συστρατευομένοις ἐπέτρεπον τοῦτο ποιεῖν, αὐτοὶ δὲ ἀστραγάλους τοῖς τέκνοις ἐπέμψαν. ὅθεν ἡ γερονσία παραιτουμένου τοῦ Γναίου, ἵν' ἀπελθὼν οἴκαδε προῖκα τῇ θυγατρὶ ἐρανίσῃ ὠραία οὖση ἀνδρός, ἐψηφίσαντο ἐκ τοῦ δημοσίου προῖκα δοθῆναι αὐτῇ.

4. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ καιρῷ καὶ ἡ Σικελία καὶ ἡ Σαρδῶν ἄντικρυς ἐπολεμώθησαν. καὶ τὰ μὲν ἐν ταύταις δι' ὀλίγον κατέστη, καὶ ὁ Ἀσδρούβας ἐπικουρῶν αὐταῖς ἐάλω, καὶ τὴν νῆσον μικροῦ πάσαν ἀνεκτήσατο Μάλλιος Τορκουάτος. καὶ τότε μὲν τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἠσούχασε, μετὰ δὲ ταῦτα ἐταράχθη. ὁ δὲ τῆς Μακεδονίας βασιλεὺς Φίλιππος φανερώτατος τῶν Καρχηδονίων ἐγένετο σπουδαστής. τῆς γὰρ Ἑλλάδος προσεπάρεται θέλων συνθήκας πρὸς τὸν Ἀννίβαν ἔθετο, ὥστε κοινῇ πολεμῆσαι, καὶ τὴν μὲν Ἰταλίαν τοὺς Καρχηδονίους λαβεῖν, τὴν δ' Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἥπειρον μετὰ τῶν νήσων ἐκείνων. ἡ μὲν οὖν ὁμολογία ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, τοῦ κήρυκος δὲ τοῦ ὑπὸ τοῦ Φιλίππου πεμφθέντος πρὸς τὸν Ἀννίβαν ἀλόντος ἔμαθον οἱ Ῥωμαῖοι τὸ γινόμενον καὶ παραχρῆμα στρατηγὸν ἐπ' αὐτὸν Μάρκον Οὐαλέριον Λαουίνιον ἔστειλαν, ὅπως περὶ τοῖς οἴκοι δείσας κατὰ χώραν μείνῃ. καὶ ἔσχεν οὕτως· προῆλθε μὲν γὰρ μέχρι τῆς Κερκύρας ὁ Φίλιππος ὡς ἐς τὴν Ἰταλίαν πλευσόμενος, μαθὼν δὲ τὸν Λαουίνιον εἰς τὸ Βρεντέσιον ἤδη παρόντα οἴκαδε ἀνεκομισθῆτο τοῦ Λαουίνιου δὲ μέχρι τῆς Κερκύρας πλεύσαντος εἰς τοὺς τῶν Ῥωμαίων συμμάχους ὤρμησε, καὶ εἶλεν Ὀρικὸν Ἀπολλωνίαν τ' ἐπολιόρκει. ἐπιστρατεύσας δ' αὖθις αὐτῷ Λαουίνιος καὶ Ὀρικὸν ἀνεκτήσατο καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐρρύσατο. κἀντεῦθεν ὁ Φίλιππος τὰς ναῦς, αἷς ἐκέρητο, καταπρήσας περὶ ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησεν.

οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑπάτους εἶλοντο τὸν Φάβιον καὶ τὸν Μάρκελλον. οἱ τὸν μὲν Ἀννίβαν τὴν νῦν Καλαβρίαν κα-

ὁ Ἀρχιμήδης ὁ σοφὸς μηχανητὴς ἐκείνος τῷ γένει Συρακούσιος ἦν γέρον γεωμέτρης χρόνους τε ἑβδομήκοντα καὶ πέντε παρελαύνων, ὅστις εἰργάσατο πολλὰς μηχανικὰς δυνάμεις καὶ τῇ τρισπάστῳ μηχανῇ χειρὶ λαῖα καὶ μόνη πεντεμυριομέδιμον καθείλκυσεν ὀλκάδα. καὶ τοῦ Μαρκέλλου στρατηγοῦ ποτε δὲ τῶν Ῥωμαίων τῇ Συρακούσῃ κατὰ γῆν προσβάλλοντος καὶ πόντον τινὰς μὲν πρῶτον μηχαναῖς ἀνεῖλκυσεν ὀλκάδας καὶ πρὸς τὸ Συρακούσιον τεῖχος μετεωρίσας αὐτάνδρους πάλιν τῷ βυθῷ κατέπεμπεν ἀθρόως. Μαρκέλλον δ' ἀποστήσαντος μικρὸν τι τὰς ὀλκάδας ὁ γέρον πάλιν ἅπαντας ποιεῖ Συρακουσίους μετεωρίζειν δύνασθαι λίθους ἀμαξιαίους καὶ τὸν καθένα πέμποντα βυθίζειν τὰς ὀλκάδας.

[Zonaras 9, 4 — vol. II, p. 262, 12 sqq.]

λουμένην καὶ τὰ περὶ αὐτὴν περιπορευόμενον τῷ Γράκῳ τῷ πρὸ αὐτῶν ἄρξαντι ἐπέταξαν· καὶ ὅς Ἀννωνά περὶ Βεβερετὸν ἀπαντήσαντά οἱ ἐκ Βρεττίων ἐτρέψατο κἀντεῦθεν προῖδον τὸν τε Ἀννίβαν παρεφύλαττε καὶ τὰ τῶν ἀφροστηκῶν ἐπόρθει πόλεις τέ τινες ἀνεσώσατο· αὐτοὶ δὲ οἱ ὕπατοι πρὸς τὴν Καμπανίαν ἐτρέποντο, ἵν' αὐτὴν χειρωσάμενοι μηδὲν κατόπιν πολέμιον ὑπολίπωσιν οὕτω τε ἐπὶ τὸν Ἀννίβαν χωρήσωσιν. εἶτα διαιρεθέντες Φάβιος μὲν τὰ τε ἐκείνων τὰ τε τοῦ Σαννίου κατέτρεχε, Μάρκελλος δὲ εἰς τὴν Σικελίαν ἐπεραιώθη καὶ τὰς Συρακούσας ἐπολιόρκει προσχωρησάσας μὲν αὐτῷ, εἴτ' ἀποστάσας δόλω τινῶν ὑπὸ ψευδοῦς ἀγγελίας. καὶ δι' ἐλαχίστου ἂν αὐτὰς ἐχειρώσατο καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἅμα προσβαλὼν τῷ τεῖχει, εἰ μὴ ὁ Ἀρχιμήδης μηχαναῖς ἐπὶ πλείστον αὐτοὺς ἐποίησεν ἀντισχεῖν. καὶ λίθους γὰρ καὶ ὀπλίτας μηχανήμασιν ἀπαρτῶν καθίει τε ἑξαπινάκως αὐτοὺς καὶ ἀνέσπα δι' ὀλίγου. ταῖς δὲ ναυσὶ καὶ ταῖς πυργοφόροις ἑτέρας ἐπιροῦπτων ἀνείλε τε αὐτὰς καὶ μετεωρίζων ἀθρόως ἠφείει, ὥστε ἐμπι-

ὡς Μάρκελλος δ' ἀπέστησε βολὴν ἐκείνας τόξου,
 ἐξάγωνόν τι κάτοπτρον ἐτέκνηεν ὁ γέρον,
 ἀπὸ δὲ διαστήματος συμμέτρου τοῦ κατόπτρου
 μικρὰ τοιαῦτα κάτοπτρα θεῖς τετραπλᾶ γωνίαις
 κινούμενα λεπίσι τε καὶ τισι γυγλυμίσι
 μέσον ἐκεῖνο τέθεικεν ἀκτίνων τῶν ἡλίου
 μεσημβρινῆς καὶ θερινῆς καὶ χειμεριωτάτης.
 ἀνακλωμένων δὲ λοιπὸν εἰς τοῦτο τῶν ἀκτίνων
 ἕξασπις ἤρθη φοβερὰ πυρώδης ταῖς ὀκλάσι,
 καὶ ταύτας ἀπετέφρωσεν ἐκ μήκους τοξοβόλου.
 οὕτω νικᾷ τὸν Μάρκελλον ταῖς μηχαναῖς ὁ γέρον.
 ἔλεγε δὲ καὶ θαριστί, φωνῇ Συρακούσια·
 "πᾶ βῶ, καὶ χαριστίωνι τᾶν γᾶν κινήσω πᾶσαν"
 οὗτος κατὰ Διόδωρον τῆς Συρακούσης ταύτης
 προδότου πρὸς τὸν Μάρκελλον ἀθρόως γενομένης,
 εἴτε κατὰ τὸν Δίωνα Ῥωμαίοις πορθηθείσης,
 Ἀρτέμιδι τῶν πολιτῶν τότε παννυχίζόντων,
 τοιουτοτρόπως τέθνηκεν ὑπὸ τινος Ῥωμαίου.

[Zonaras 9, 4 — vol. II, p. 263, 1 sqq.]

πιούσας εἰς τὸ ὕδωρ ζύμη βαπτίξασθαι. καὶ τέλος σύμπαν
 τὸ ναυτικὸν τῶν Ῥωμαίων παραδόξως κατέπησε. κάτοπτρον
 γὰρ τι πρὸς τὸν ἥλιον ἀνατείνας τὴν τε ἀκτῖνα αὐτοῦ ἐς
 αὐτὸ εἰσεδέξατο καὶ τὸν ἀέρα ἀπ' αὐτῆς τῆς πυκνότητι καὶ
 τῆς λιότητι τοῦ κατόπτρου πυρώσας φλόγα τε μεγάλην ἐξέ-
 καυσε καὶ πᾶσαν αὐτὴν ἐς τὰς ναῦς ὑπὸ τὴν τοῦ πυρὸς
 ὀδὸν ὁμοῦσας ἐνέβαλε καὶ πᾶσας κατέκαυσε. ἀπογνοὺς
 οὖν ὁ Μάρκελλος τὴν πόλιν αἰρήσειν διὰ τὸ τοῦ Ἀρχιμή-

38, 17 ἐξάγωνον κτλ.] quae vv. 119—127 de speculis cau-
 sticis narravit Tzetzes, haec non e Dione, sed e mechano-
 graphis, quorum v. 151 mentionem fecit, fluxisse putat Haupt,
 Hermes XIV, p. 439; sed coll. Zonar. haec quoque Dionis esse
 indicat Baumgarten, Ueber die Quellen des Cassius Dio fuer
 die aeltere roemische Geschichte, p. 22.

ἦν κεκυφῶς διάγραμμα μηχανικόν τι γράφων,
 τίς δὲ Ῥωμαῖος ἐπιστὰς εἴλκεν αἰχμαλωτίζων.
 ὁ δὲ τοῦ διαγράμματος ὄλος ὑπάρχων τότε,
 τίς ὁ καθέλκων οὐκ εἰδὼς ἔλεγε πρὸς ἐκείνον·
 "ἀπόστηθι, ᾧ ἄνθρωπε, τοῦ διαγράμματός μου."
 ὡς δ' εἴλκε τοῦτον συστραφεῖς καὶ γνοὺς Ῥωμαῖον
 εἶναι,

ἔβρα· "τί μηχανημά τις τῶν ἐμῶν μοι δότω."
 ὁ δὲ Ῥωμαῖος πτοηθεὶς εὐθὺς ἐκείνον κτείνει,
 ἄνδρα σαθρὸν καὶ γέροντα, δαιμόνιον τοῖς ἔργοις.
 ἐθρήνησε δὲ Μάρκελλος τοῦτο μαθὼν εὐθέως
 λαμπρῶς τε τοῦτον ἐκρυψεν ἐν τάφοις τοῖς πατρῷοις
 σὺν τοῖς ἀρίστοις πολιτῶν καὶ τοῖς Ῥωμαίοις πᾶσι,
 τὸν δὲ φονέα τοῦ ἀνδρὸς οἶμαι πελέκει κτείνει.
 ὁ Δίων καὶ Διόδωρος γράφει τὴν ἱστορίαν.

Tzetzes Hist. 2, 103—149. Cf. Zonaras 9, 4 (vol. II,
 p. 262).

[Zonaras 9, 4 sq. — vol. II, p. 263, 10 sqq.]

δους ἐδήσανον λιμῶ αὐτοὺς κατασχεῖν ἐκ προσεδρείας δι-
 εμελέτης. καὶ ταύτας μὲν τῷ Πούλχρῳ ἐπέτρεψεν, αὐτὸς
 δ' ἐπὶ τοὺς συναποσιάντας σφίσι ἐτάρατο· καὶ τοῖς μὲν
 γνωσμομαχοῦσι συγγνώμην ἔνευε, τοὺς δ' ἀνθισταμένους μετ-
 χειρίζετο χαλεπῶς καὶ συχνὰς μὲν τῶν πόλεων βία, τινὰς
 δὲ καὶ προδοσίᾳ ἤρει. ἐν τούτοις δ' Ἰμλλικὸν ἐκ Καρχηδό-
 νος σὺν στρατῷ ἤγε, τὸν Ἀκράγαντά τε κατέσχε καὶ τὴν
 Ἡράκλειαν καὶ πρὸς Συρακούσας ἐλθὼν ἠτήθη τε καὶ
 ἀντεπεκράτησε καὶ τοῦ Μαρκέλλου ἐξαπίνης αὐτῷ προσπε-
 σόντος αὐθις ἐνικήθη.

5. ἐντεῦθεν ὁ Μάρκελλος ταῖς Συρακούσαις ἐφήδρευεν.
 ὁ δ' Ἀννίβας ἐν τῇ Καλαβρίᾳ διέτριβεν. οἱ μὲντοι Ῥωμαῖοι
 πολλὰ αὐθις καὶ δυσχερῆ πεπόνθασιν· οἳ τε γὰρ ὕπατοι
 πρὸς τῇ Καπύῃ ἔπτασαν, καὶ ὁ Γράκχος ἐν τῇ Λευκανίᾳ
 ἀπώλετο, καὶ οἱ Ταραντῖνοι καὶ ἄλλαι πόλεις ἀπέστησαν, καὶ

a. u.

542

(312)

39 κάτοπτρα γὰρ ἄδεται χαλκεῦσαι πυρφόρα ὁ Πρόκλος καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ τείχους τῶν πολεμίων νεῶν ἀπαιωρῆσαι κατέναντι, τούτοις δὲ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων προσβαλουσῶν πῦρ ἐκείθεν ἐκκεραυνοῦσθαι καταφλέγον τὸν νηίτην τῶν ἐναντίων στρατὸν καὶ τὰς νῆας αὐτάς, ὃ πάλαι τὸν Ἀρχιμήδην ἐπινοῆσαι ὁ Δίων ἱστορήσῃ, τῶν Ῥωμαίων τότε πολιορκούντων Συράκουσαν. Zonar. 14, 3 (vol. III, p. 261, 20—27).

[Zonaras 9, 5 — vol. II, p. 263, 26 sqq.]

ὁ Ἀννίβας κατεπιτηγῶς πρότερον ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τε ἔμεινε καὶ ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἐστράτευσεν, καὶ οἱ Σικελῖνες ἄμφω διώλοντο. ἐπαρθεὶς οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀννίβας ἐπεχείρησεν τῇ Καπύῃ βοηθῆσαι. καὶ ἦλθε μέχρι Βενεβεντοῦ· τὸν δὲ Κλαύδιον εἰς τὴν Λευκανίαν ἐκ τοῦ Σαννίου διὰ τὸν τοῦ Γράκχου θάνατον ἀπεληλυθῆναι πνυθόμενος καὶ φοβηθεὶς, μὴ τινα αὐτῆς σφετερίσῃται, οὐκέτι περαιτέρω προεχώρησεν, ἐπ' ἐκείνον δ' ἐτόρατο. τῶν Σικελίωνων δὲ θανόντων πᾶσα ἡ Ἰβηρία τετάρακτο, καὶ οἱ μὲν ἐκουσίως πρὸς τοὺς Καρχηδονίους ἀπέκλινον, οἱ δὲ καὶ ἀναγκαζόμενοι, εἰ καὶ ἕστερον αὐθις πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπένευσαν.

ὁ δὲ Μάρκελλος ἐπεὶ μηδὲν προσβάλλων ταῖς Συρακούσαις ἐπέρανε, τοιοῦτόν τι ἐπενόησεν. ἦν τι τοῖς Συρακουσίοις τοῦ τείχους ἐπιμαχόν, ὃ Γαλεάργραν ὠνόμαζον, ὃ πρὶν μὲν ἐλάθανε τοιοῦτον ὄν, τότε δὲ ἐφωράθη. τηρήσας οὖν τοὺς Συρακουσίους παννυχίδα τῇ Ἀρτέμιδι ἄγοντας πανδημὴ ἐκέλευσε στρατιώταις τιθεὶ κατ' ἐκείνο τὸ χωρίον ὑπερβῆναι τὸ τεῖχος. καὶ τούτου πύλαι τέ τινες ὑπ' αὐτῶν ἀνεφώθησαν, καὶ εἰσελθόντων καὶ ἐτέρων ἅμα πάντες ἀπὸ σημείου καὶ οἱ ἕσω καὶ οἱ ἔξω συνεβόησαν καὶ τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουσαν, καὶ οἱ σάλπιγξαι προσεπήχησαν, ὥστε ἀθρόαν τὴν ἐκκλησίαν τοῖς Συρακουσίοις μῆδ' ἄλλως εὔχουσιν ὑπὸ μέθης συμβῆναι, καὶ τὴν πόλιν ἄλῶναι πλὴν τῆς Ἀγραδίνης καὶ τῆς Νήσου καλουμένης. ὁ οὖν Μάρκελλος τὰ τε ἐαλωκότα διήρπασεν καὶ τοῖς μὴ ἀλοῦσι προσέβαλε καὶ σὺν πόνῳ μὲν καὶ χρόνῳ, ὅμως δ' οὖν καὶ

[Zonaras 9, 5 — vol. II, p. 264, 27 sqq.]

τῶν λοιπῶν τῆς Συρακούσης ἐκράτησεν. ἐγκρατεῖς δὲ τούτων οἱ Ῥωμαῖοι γενόμενοι ἄλλους τε πολλοὺς καὶ τὸν Ἀρχιμήδην ἀπέκτειναν. διάγραμμα γὰρ τι διαγράφων καὶ ἀκούσας τοὺς πολεμίους ἐφίστασθαι “πὰρ κεφαλάν” ἔφη “καὶ ^{cf. fr. 56, 38} μὴ παρὰ γραμμάν.” ἐπιστάτος δὲ αὐτῷ πολεμίου βραχὺ τε ἐφρόντισεν καὶ εἰπὼν “ἀπόστηθι, ἄνθρωπε, ἀπὸ τῆς γραμμῆς” παρώξυνέ τε αὐτὸν καὶ κατεκόπη.

ὁ μὲν οὖν Μάρκελλος τὰς Συρακούσας ἔλῶν καὶ τῆς ^{a. u. 543} ἄλλης Σικελίας τὰ πλείω προσαγαγόμενος καὶ ἐπηρεῖτο με- ⁽²¹¹⁾ γάλως καὶ ὕπατος ἀποδέδεικτο. προεβάλλοντο μὲν γὰρ τὸν Τορκουάτον, ὅς ποτε τὸν υἱὸν ἀπέκτεινεν· ἐπεὶ δ' ἐκείνος ^{cf. fr. 52, 7} ἀπηνήματο εἰπὼν ὡς “οὐτ' ἂν ἐγὼ τὰ ὑμέτερα ἁμαρτήματα οὐτ' ἂν ὑμεῖς τὴν ἐμὴν ἀκρίβειαν ἐνέγκοιτε,” τὸν Μάρκελλον καὶ Λαουίνιον τὸν Οὐαλέριον ἐχειροτόνησαν.

6. ἀπελθόντος δὲ τοῦ Μαρκέλλου ἐκ Σικελίας δύναμιν ἱππέων εἰς αὐτὴν ὁ Ἀννίβας ἀπέστειλε, καὶ ἕτερον οἱ Καρχηδόνιοι ἐπεμψαν· καὶ μάχαις τισὶν ἐνίκησαν καὶ πόλεις προσεποιήσαντο· καὶ εἴ γε μὴ Κορνήλιος Δολοβέλλας στρατηγὸς ἐπελήλυθε, πᾶσαν τὴν Σικελίαν ἐχειρώσαντο ἂν.

καὶ ἡ Καπύη δὲ τότε ἐάλω παρὰ Ῥωμαίων καίτοι τοῦ Ἀννίβου εἰς τὴν Ῥώμην ὀρμήσαντος, ἵν' ἀπὸ τῆς Καπύης τοὺς πολιορκούντας αὐτὴν ἀπάξῃ, καὶ διὰ τῶν Λατίνων ἐλάσαντος καὶ πρὸς τὸν Τίβεριν ἐλθόντος καὶ πορθοῦντος τὰ πρὸ τοῦ ἄστεος. οἱ γὰρ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐφοβήθησαν μὲν, ἐψηφίσαντο δὲ τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων ἐν Καπύῃ μείναι, τὸν δ' ἕτερον αὐτοῖς ἐπαμῦναι. καὶ Κλαύδιος μὲν ἐν τῇ Καπύῃ κατέμεινεν (ἐτέρωτο γὰρ), Φλάκκος δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἠπέλχθη.

τοῦ δ' Ἀννίβου τὰς τε καταδρομὰς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν αἰεὶ ποιουμένον καὶ πολλὰ δεινὰ δοῶντος τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἠγάπων, εἰ τὰ γε ἐντὸς τῶν τειχῶν περιώσωντο, ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς στρατοπέδοις ἅμα προσβαλεῖν ἔμελλεν, ἀνεφώθησαν, τὸ τοῦ λόγου, κύβον καὶ ἐπεξέδραμον. καὶ ἀκρο- ^{cf. fr. 56, 40} βολιζόμενον ἤδη χειμῶν ἐξ αἰθρίας ἐξαίσιος ἐπεγένετο μετὰ πνεύματος ἀμηνάου βροντῶν τε καὶ χαλάζης καὶ ἀστραπῶν, ὥστ' ἄμφω ἀγαπητῶς ὡς ἐκ συνθή-

40 τοιαύτης τότε συμφορᾶς τὴν Ῥώμην κατασχούσης
Ἀννίβας κατημέλησε ταύτην ἐγκατασκάψαι
νίκαις καὶ πότοις καὶ τρυφαῖς φανείς ἀμβλὺς πρὸς
τοῦτο,

ἔστ' ἂν συνήχθη στρατεύμα Ῥωμαίων τοῖς Ῥωμαίοις.
a. π. τότε τριττῶς ἀπειροχθῆ δὲ πρὸς Ῥώμην ἐξορμήσας.
548 αἰφνης ἐκ τῆς αἰθρίας γὰρ χάλαζα σφοδροτάτη
(211) καὶ γνόφος ἐγγιγνόμενος εἶργε πορείας τοῦτον.
Tzetz. hist. 1, 786—792. Cf. Zonaras 9, 6 (vol. II,
p. 266, 4).

[Zonaras 9, 6 — vol. II, p. 266, 7 sqq.]

ματος ἀναφυγεῖν, ὅθεν ὤρησαν. ἄρτι τε τὰ ὄπλα κατελί-
θεντο καὶ αἰθρία ἐγένετο. ὁ γοῦν Ἀννίβας καίτοι οὐκ
ἀθεεὶ λογισάμενος παρὰ τὸν τῆς συνόδου καιρὸν συνενεχθῆ-
ναι τὰ γεγονότα ὅμως οὐκ ἀπέστη τῆς πολιορκίας, ἀλλὰ
καὶ αὐθις μετὰ τοῦτο συμβαλεῖν ἐπεχείρησεν. ὡς δὲ καὶ
τότε τὰ αὐτὰ συνέβη, κατέδειξε. καὶ προσεεκπλαγείς, ὅτι ἐν
τηλικούτῳ κινδύνῳ ὄντες οὔτε τῆς Καπύης ἀπέστησαν καὶ
ἐς τὴν Ἰβηρίαν καὶ στρατιώτας καὶ στρατηγὸν πέμψειν ἔμελ-
λον καὶ ὅτι χρημάτων δεηθέντες ἐπώλησαν ἄλλα τε καὶ τὸ
χωρίον, ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύετο, δημόσιον ὄν, καὶ ἀπογνοῦς
ἀπανέστη πολλάνις ἀναβοήσας “ὦ Κάνναι Κάνναι.” καὶ
οὐδὲ τῇ Καπύῃ ἔτ' ἐπικουρῆσαι ἠθέλησεν.

οἱ δὲ καίπερ ἐν ἀσθενεσιτάτοις ὄντες ὅμως ἀπογνόντες
ὡς οὐ τευξόμενοι συγγνώμης παρὰ Ῥωμαίων ἀντείχον καὶ
τῷ Ἀννίβῃ ἐπέστειλαν βοηθήσειν αὐτοῖς ἀξιοῦντες. συλλη-
φθέντες δὲ οἱ τῶν ἐπιστολῶν κομισταὶ παρὰ τοῦ Φλάκκου
(ὁ γὰρ Κλαύδιος ἔφθη τεθνηκὼς ἐκ τοῦ τραύματος), τὰς χεί-
ρας ἀπετεμήθησαν. οὓς ἰδόντες οἱ Καμπανοὶ δεινῶς κατε-
πλάγησαν καὶ ὅτι πράξουσιν ἐβουλεύοντο. λεχθέντων δὲ
πολλῶν Ἰούβιος τις Οὐλίριος ἐν τοῖς πρώτοις αὐτῶν ἂν καὶ
τῆς ἀποστάσεως αἰτιώτατος “μὴ ἡμῖν ἔστιν” ἔφη “κατα-
φυγῆ καὶ ἐλευθερίᾳ ὁ θάνατος. καὶ μοι ἀκολουθήσατε οὐ-
καδε· ἔχω γὰρ τι φάρμακον παρεσκευασμένον.” καὶ ὁ μὲν

Δίων ἐν Ῥωμαίοις ἰε' “ἐκ τε γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ 41
πάνν ἀρχαίου ἀξιώσεως καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τοὺς
Ῥωμαίους φιλίας οὐκ ἤνεγκαν δικαιωθέντες, ἀλλ' ἐπ-
εχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ οἱ Συ-
ρακόσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι. καὶ ἐδικαιώθη-
σαν ἐν τῷ συνεδρίῳ.” Suidas v. ἐδικαιώθησαν, Etym.
M p. 316, 9. Cramer. Anecd. Paris. vol. IV, p. 168, 14,
ubi rectius Συρακόσιοι quam apud ceteros Συρακού-
σιοι, ut Bekk. Anecd. p. 119, 21: Δίων ἐν ἰε' βιβλίῳ
“μὴ οἱ Συρακούσιοι νεωτερίσωσί τι, τὴν βοήθειαν
ἀπογνόντες.” Zonar. 9, 6 (vol. II, p. 267, 11—14).

[Zonaras 9, 6 — vol. II, p. 267, 1 sqq.]

παραλαβὼν τοὺς αὐτῷ πεισθέντας ἐκούσιος ἀπέθανε σὺν
αὐτοῖς, καὶ οἱ λοιποὶ τὰς πύλας τοῖς Ῥωμαίοις ἀνέφξαν· ὁ
δὲ Φλάκκος τὰ τε ὄπλα αὐτῶν καὶ τὰ χρήματα πάντα ἀφεί-
λετο καὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν κορυφαίων τοὺς μὲν ἀπέκτεινε,
τοὺς δὲ ἐς τὴν Ῥώμην ἔπεμψε, μόνων δ' ἀπέσχετο τῶν ἐκ
τοῦ ὄμιλλου περιλειφθέντων ἐπὶ τῷ καὶ ἄρχοντα αὐτοῦς Ῥω-
μαίων λαμβάνειν καὶ μῆτε βουλήν ἔχειν μῆτε σύνοδον ποι-
εῖσθαι.

ἕτερον δὲ καὶ ἄλλα τινὰ προσεπῶφλον κατηγορῆσαι
τοῦ Φλάκκου τολμήσαντες. ἐπεχείρησαν δὲ καὶ οἱ Καμ-
56, 41
πανοὶ τοῦ Φλάκκου κατηγορῆσαι καὶ τοῦ Μαρκέ-
λου οἱ Συρακούσιοι ὑπατεύοντος ἤδη. καὶ ἀπελογή-
σατο· οὐ γὰρ ἠθέλησε πράξει τι τῶν τῇ ἀρχῇ προσηκόντων,
πρὶν ἀπολογῆσασθαι. οἱ Συρακούσιοι δὲ καταστάντες εἰς
λόγους οἰκονομικώτερον τῇ διαλέξει ἐχρήσαντο οὐκ εἰς κατ-
ηγορίαν τοῦ Μαρκέλλου, ἀλλ' εἰς ἰκτελεῖν τραπέντες καὶ
ἀπολογίαν τοῦ μὴ ἐκόντες ἀποστήναι Ῥωμαίων καὶ συγγνώ-
μης τυχεῖν ἀξιοῦντες. καὶ ταῦτα λέγοντες εἰς τὴν γῆν πε-
σόντες ὄλοφύροντο. καὶ διαγνωμῆς γενομένης ἔδοξε τὸν
Μαρκέλλον μὲν μηδὲν ἀδικεῖν, τοὺς μὲντοι Συρακούσιους
φιλανθρωπίας τινὸς ἀξίους εἶναι οὐκ ἐξ ὧν ἐποίησαν, ἀλλ'
ἐξ ὧν εἶπόν τε καὶ ἰκτετεύσαν. τοῦ δὲ Μαρκέλλου παραιτη-

42 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι διεκρηκεύσαντο τῷ Ἀννίβᾳ ἀνταπόδοσιν τῶν αἰχμαλώτων ἀξιοῦντες γενέσθαι, οὐκ ἀντηλλάξαντο δὲ αὐτοὺς καίπερ καὶ ἐκείνου Καρθάλωνα ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἀντιπέμφαντος· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ἔσω τοῦ τείχους ὡς πολέμιον, οὐδὲ ἐς λόγους αὐτοῖς ἐλθεῖν ἠθέλησεν, ἀλλ' εὐθύς δι' ὄργης ἀνέστρεψεν. U p. 379. Zonaras 9, 6 (vol. II, p. 268, 9—14).

[Zonaras 9, 6 — vol. II, p. 267, 25 sqq.]

σαμένου τὸ ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν τὸν Λαοίνιον ἔπεμψαν. καὶ οἱ μὲν Συρακούσιοι οὕτως τινὸς συγγνώμης ἔτυχον, οἱ δὲ Καμπανοὶ ὑπ' ἀπαιδευσίας θρασύτερον τῇ κατηγορίᾳ χρησάμενοι καὶ ἐπειμῆθησαν μηδὲ παρόντος τοῦ Φλάκκου, ἀλλὰ τινος τῶν ὑπεστρατηγηκότων αὐτῷ ἀπολογησαμένου.

ἄλωσης δὲ τῆς Καπύης καὶ τᾶλλα τὰ περίεξ πολίσματα τοῖς Ῥωμαίοις προσεκηρώησιν πλὴν Ἀτελανῶν· οὗτοι γὰρ ἐκλιπόντες τὴν πόλιν αὐτῶν πανδημεὶ πρὸς τὸν Ἀννίβαν ἐχώρησαν. καὶ ἡ ἄλλη δὲ Ἰταλία ἢ τὰ τῶν Καρχηδονίων φρονοῦσα ἠλλοιοῦτο, καὶ περιόντες οἱ ὕπατοι προσεπειοῦντο αὐτήν. Ταραντῖνοι δὲ φανερώς μὲν οὐδέπω τὰ τῶν Ῥωμαίων ἤροῦντο, λάθρᾳ δὲ τοῖς Καρχηδονίοις ἤχθοντο.

56,42 οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ διεκρηκεύσαντο τῷ Ἀννίβᾳ ἀνταπόδοσιν τῶν αἰχμαλώτων ποιήσασθαι. οὐ κατηλλάξαντο δὲ αὐτούς, ἐπεὶ οὐκ ἐδέξαντο τὸν Καρθάλωνα τοῦ τείχους ἐντὸς ὡς πολέμιον· οὐδ' ἐς λόγους γὰρ αὐτοῖς ἐλθεῖν ἠθέλησεν, εὐθύς δὲ ὠργισμένος ἀνέστρεψε.

τότε μέντοι καὶ ὁ Λαοίνιος τοὺς Αἰτωλοὺς συμμαχοῦντας Φιλίππῳ προσηταιρίσατο καὶ τὸν Φιλίππον μέχρι Κερκύρας προχωρήσαντα αὐθις ἐξεφόβησεν, ὥστε καὶ ἐς τὴν Μακεδονίαν τάχει ἐπανελθεῖν.

42, 2 οὐκ ἀντηλλάξαντο Reiske, οὐ κατηλλάξαντο L et Zonaras || 4 ἐπειδὴ γὰρ R, ἐπειδὴ δὲ L || 5 ὡς πολέμιον U, κατὰ τὸ πολέμιον L

ὅτι ὁ Σκιπίων ὁ τὸν πατέρα τρωθέντα σώσας, ὁ 43 στρατηγός, ἦν καὶ φύσει ἀρετῇ κράτιστος καὶ παιδείᾳ λογιμώτατος, τό τε φρόνημα καὶ τὸ τῆς γνώμης καὶ τὸ τῶν λόγων, ὁπότε γε καὶ τούτου ἔδει, μέγιστον εἶχε καὶ αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις οὐχ ἥμισυ ἐββαίον, ὥστε καὶ μεγαλόφρων καὶ μεγαλοπράγμων οὐκ

[Zonaras 9, 7 — vol. II, p. 268, 19 sqq.]

7. οἱ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ Γάιον Κλαύδιον Νέρωνα εἰς τὴν Ἰβηρίαν μετὰ στρατιωτῶν ἔπεμψαν. καὶ ὃς παρεκομίσθη τῷ ^{a. u.} ναυτικῷ μέχρι τοῦ Ἰβηρος, ἐνθα καὶ τὰ λοιπὰ στρατεύματα ⁵⁴⁴ εὐρηκῶς ἐπῆλθε τῷ Ἀσδρούβᾳ, πρὶν γνωσθῆναι, ὅτι πάρεστι. καὶ περιστοιχισάμενος αὐτὸν ἠπατήθη. ἰδὼν γὰρ ὁ Ἀσδρούβας, ὡς ἀπειληπται, προεκηκεύσατο πρὸς τὸν Νέρωνα, ὥστε τὴν Ἰβηρίαν πᾶσαν ἀφεθεῖς ἐκλιπεῖν. ὡς δ' ἐκεῖνος ἀσμένως τοὺς λόγους ἐδέξατο, ἀναβαλλόμενος, ἵνα τὰς συνθήκας τῇ ὕστεραιᾳ ποιήσῃται, ὑπέξεπεμψε τῆς νυκτὸς ἄλλους ἄλλη τῶν ὄρων. διεξελθόντων δ' ἐκείνων ἔτε μὴ φυλακῆς οὔσης παρὰ τῶν Ῥωμαίων διὰ τὰς τῶν σπονδῶν ἐλπίδας ἦλθε μὲν τῇ ἐπιούσῃ ἐς λόγους τῷ Νέρωνι, κατέτριψε δὲ πᾶσαν αὐτήν, πρὶν τι ἐπικυρωθῆναι. καὶ ἄλλους αὐθις τῆς νυκτὸς ὁμοίως ἀπέπεμψε. τοῦτο δὲ καὶ ἐν ἄλλαις τισὶν ἡμέραις ὁμοίως πεποίηκεν ἀμφισβητῶν τινα ἐν τῇ συμβάσει. προελθόντων δὲ τῶν πεζῶν ἀπάντων τέλος καὶ αὐτὸς σὺν τοῖς ἵππεσσι καὶ τοῖς ἐλέφασιν ὑπέξεχώρησε. καὶ διασωθεὶς φοβερὸς αὐθις τῷ Νέρωνι ἐγένετο.

μαθόντες δὲ ταῦτα οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ τοῦ Νέρωνος μὲν κατέγνων, ἄλλω δὲ τιμὴν τὴν ἡγεμονίαν ἐψηφίσαντο ἐγχειρίσαι. ἀπορούντων οὖν, τίνα ἂν ἀποστείλωσιν (οὐ γὰρ τοῦ τυχόντος ἀνδρὸς ἔδειτο τὰ πράγματα, καὶ πολλοὶ διὰ τὸ τῶν Σκιπιῶνων πάθος ἐξίσταντο) ὁ Σκιπίων ἐκεῖνος ὁ Πού- ^{fr.} πλιος ὁ τὸν πατέρα τρωθέντα σώσας ἑαυτὸν ἐθελουτῆς εἰς τὴν στρατείαν ἐπέδωκεν. ἦν δὲ καὶ ἀρετῇ κράτιστος καὶ παιδείᾳ λογιμώτατος. καὶ παραχρῆμα μὲν ἠρέθη· μεταμίλον δὲ οὐ πολλῶ ὕστερον διὰ τε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ (τέταρτον γὰρ καὶ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ζωῆς ἦγε)

ἐκ κενού ἀνγήματος, ἀλλ' ἐξ ἐγγύου διανοίας δοκεῖν
44 εἶναι. διὰ τε οὖν ταῦτα καὶ διότι καὶ τὸ θεῖον ἀκρι-
βῶς ἠγαλλεν, ἐχειροτονήθη. οὐδὲν γὰρ οὐτ' οὖν δη-
μόσιον οὐτ' ἰδιωτικόν, πρὶν ἐς τε τὸ Καπιτώλιον ἀνα-
βῆναι καὶ χρόνον τινὰ ἐνδιατρῶσαι, ἐνεχειρίζετο. καὶ
διὰ τοῦτο φήμην ἔλαβεν ἐκ τοῦ Διὸς ἐς δράκοντα ἐν
τῇ <πρὸς τὴν> μητέρα αὐτοῦ συνουσία μεταβαλόν-
τος γεγενῆσθαι. καὶ τινὰς καὶ ἐκ τούτου πολλοῖς
ἐλπίδας ἐς αὐτὸν ἐνεποίει. V p. 601. Zonaras 9, 7
(vol. II, p. 269, 16—19).

45 ὅτι ὁ Σκιπίων καὶ μὴ ἐννόμου ἡγεμονίας λαβῶν
a. u. ὄνομα ἐξ ὧν ἐχειροτονήθη, τὸ στρατόπεδον προσφιλῆς
544 ἐποίησατο καὶ ἤσκησεν ἐξηγητότας ἐκ τῆς ἀναρχίας
(210) καὶ ἀνεκτήσατο κατεπτηχότας ἐκ τῶν συμφορῶν. τὸν
τε Μάρκιον οὐχ, οἷά που φιλοῦσιν οἱ πολλοί, ἀνεπι-
τήδειον ἠγήσατο, ὅτι εὐδοκιμηκῶς ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν
τοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰεὶ ἐσέμνυε· καὶ γὰρ
ἦν οἷος οὐκ ἐκ τῆς τοῦ πέλας διαβολῆς καὶ καθαιρέ-
σεως, ἀλλ' ἐκ τῆς οἰκείας ἀρετῆς αὔξεσθαι θέλειν. καὶ
διὰ τοῦτο γε οὐχ ἡμιστά τοὺς στρατιώτας ὠκειώσατο.
V p. 602.

[Zonaras 9, 7 — vol. II, p. 269, 22 sqq.]

καὶ ὅτι καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ διὰ τὸν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ θεῖου
ὄλεθρον ἐπέμθει, ἦλθεν αὐθις εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἐδημηγό-
ρησε καὶ οἷς εἶπε καταδέσας τοὺς τῆς βουλῆς τὴν μὲν
ἀρχὴν οὐκ ἀφροδέθη, Μάρκος δὲ Ἰούνιος ἀνὴρ γηραιὸς
προσεπέμφθη αὐτῷ.

43, 7 δοκεῖν] ἐδόκει Reiske || 44. 2 οὐδὲν γὰρ οὐτ' οὖν] οὐδὲν
γὰρ οὖν οὐτε St || 3 ἰδιωτικόν V, ἰδιον L || 5 τοῦ V, τοι L ||
6 <πρὸς> inseruit V || <τὴν> inseruit B || μεταβαλόντος V, μετα-
βαλλόντος (sic) L || 45, 5 Μάρκιον] Μάρκος Ἰούνιος Zonaras ||
6 ἠγήσατο B, εἰργάσατο L || 9 θέλειν St, θέλων L

[Zonaras 9, 7 — vol. II, p. 269, 27 sqq.]

τοῖς Ῥωμαίοις δὲ μετὰ ταῦτα τὰ πράγματα οὐκ ἀταλαι-
πώρως ἐχώρησεν εἰς τὸ βέλτιον. ὁ γὰρ Μάρκελλος, ἐπειδὴ
κατηγορηθεὶς ἀπελύθη, ὥρμησεν ἐπὶ τὸν Ἀννίβαν καὶ τὰ
μὲν πλείστα δι' ἀσφαλείας ἐποιεῖτο δεδιὼς πρὸς ἀπονενοη-
μένους διακινδυνεύσαι· εἰ δὲ ποτε ἠναγκάσθη προσμῖξαι,
κρείττων ἐκ φρονήσεως εὐτολμία κερκαμένης ἐγένετο. ὁ οὖν
Ἀννίβας διὰ τε ταῦτα καὶ ὅτι αἱ πόλεις αἱ συμμαχοῦσαι
αὐτῷ αἱ μὲν ἐγκαταλειοίπεσαν αὐτόν, αἱ δὲ διενοοῦντο, καὶ
δι' ἕτερον ἄττα κακῶσαι τὰ χωρία, ἃ μὴ κατέχειν οἶος ἦν,
ἐπεχείρησε. καὶ πολλοῖς ἐλυμήνατο, καὶ πλείους διὰ τοῦτο
ἀφίσταντο.

περὶ δὲ Σαλπῖαν πόλιν τοιοῦδε τι συνέπεσε. δύο ἄνδρες
τὰ πράγματα αὐτῶν εἶχον διάφοροί τε ἀλλήλοις ἦσαν. καὶ
Ἀλίνιος μὲν τὰ τῶν Καρχηδονίων ἐφρόνει, Πλαῦτιος δὲ τὰ
τῶν Ῥωμαίων, ὃς καὶ διεiléχθη τῷ Ἀλίνῳ περὶ προδοσίας
τῆς εἰς Ῥωμαίους. μηνύσαντός τε εὐθύς ἐκείνου τῷ Ἀννίβῃ
ταῦτα ἐς δίκην ὑπήχθη ὁ Πλαῦτιος. βουλευομένου δὲ τοῦ
Ἀννίβου μετὰ τῶν συνέδρων, ὅπως αὐτὸν κολάσει, ἐτόλμησεν
ἐπ' ὄψει αὐτοῦ τῷ Ἀλίνῳ πέλας πονεῖν περὶ προδοσίας
αὐθις εἰπεῖν. ἀναβόησαντος δ' ἐκείνου "Ἴδε Ἴδε, καὶ νῦν
μοι περὶ αὐτοῦ τούτου λαλεῖ," οὐκ ἐπίστευσεν ὁ Ἀννίβας
διὰ τὸ ἄτοπον, ἀλλὰ καὶ ὡς συγκοφαντούμενον αὐτὸν ἀπέλυ-
σεν. ἀφεθέντος δὲ ὁμονόησαν ἄμφω καὶ στρατιώτας παρὰ
τοῦ Μαρκελλοῦ ἐπαγαγόμενοι τὴν τε φρουρὰν τῶν Καρχη-
δονίων κατέκοψαν καὶ τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις παρέδοσαν.

καὶ οὕτω μὲν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἔσχον τοῖς Καρχηδονίοις τὰ
πράγματα· καὶ οὐδ' ἡ Σικελία ἦν εὐνοοῦσα αὐτοῖς, ἀλλὰ
τῷ ὑπάτῳ τῷ Λαοονίῳ προσεχώρουν. ἠγείτο μὲν γὰρ τῶν
ἐν τῇ Σικελίᾳ Καρχηδονίων Ἄνων, συνεστρατεύετο δὲ αὐτῷ
καὶ Μουτίνας. ὃς συνὼν τῷ Ἀννίβῃ πρόφην καὶ φθονη-
θεὶς, ὅτι μεγάλα ἔργα ἀρετῆς ἐπεδείκνυτο, ἐς Σικελίαν ἐπέμ-
φθη. ὡς οὖν κἀκεῖ λαμπρῶς ἱππάσχει, φθόνον καὶ πρὸς
τοῦ Ἄνωνος ὄψε καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἱππαρχίας ἐπαύθη.
πριαυαλῆς γοῦν διὰ ταῦτα γενόμενος πρὸς τοὺς Ῥωμαίους
ἀπέκλινε. καὶ πρῶτον μὲν προδοσίαν Ἀκράγαντος συνέπραξε

46 ὅτι στάσεως γενομένης τῶν στρατιωτῶν ὁ Σικελίων
 a. u. συχνὰ μὲν τοῖς στρατιώταις διέδωκε, συχνὰ δὲ καὶ ἐς
 545 τὸ δημόσιον ἀπέδειξε. τῶν τε αἰχμαλώτων ἐς τὸ ναυ-
 (209)

[Zonaras 9, 7 sq. — vol. II, p. 271, 5 sqq.]

σφίσι, εἶτα καὶ τὰλλα συγκαιριώσατο, ὥστε πᾶσαν αὐθις
 τὴν Σικελίαν ὑπ' αὐτοὺς ἄνευ μεγάλου πόνου γενέσθαι.

a. u. 8. ὁ δὲ Φάβιος καὶ ὁ Φλάκκος ἄλλας τε πόλεις πολλὰς
 545 καὶ τὸν Τάραντα, τοῦ Ἀννίβου κατέχοντος αὐτόν, ἐχειρώ-
 (209) σαντο. κελύσαντες γὰρ τισὶ τὴν Βρεττίαν κατατρέχειν, ἵν'
 ὁ Ἀννίβας εἰς ἐπικουρίαν αὐτῆς ἀπάγῃ ἐκ Τάραντος, ἐπεὶ
 τοῦτο ἐγένετο, Φλάκκος μὲν ἐκείνον ἐπετήρει, Φάβιος δὲ ἐν
 τούτῳ νυκτὸς τῷ Τάραντι ταῖς τε ναυσὶν ἅμα καὶ τῷ πεζῷ
 προσβαλὼν τῇ τε προσβολῇ καὶ προδοσίᾳ εἴλε τὴν πόλιν.
 ὁ οὖν Ἀννίβας διὰ τὴν ἀπάτην ἀχθόμενος ἀντεπιβουλεύσασθαι
 τῷ Φαβίῳ ἐσπούδασε. καὶ ἐπιστολὴν αὐτῷ ἐκ Μεταποντίου
 ὡς παρὰ τῶν ἐπιχωρίων ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς πόλεως ἐπεμψεν
 ἐλπίας ἀπερισκέπτως αὐτὸν προσιόντα ἐνεδρεύσειν. καὶ ὅς
 ὑπετόπησε τὸ πραττόμενον καὶ παραβαλὼν τὰ γράμματα ταῖς
 ἐπιστολαῖς, ἄς τοῖς Ταραντίνοις ποτὲ ἐγγράφει, κατεφώρυσεν
 ἐκ τῆς αὐτῶν ὁμοιότητος τὸ ἐπιβούλευμα.

Σικελίαν δὲ τὸν ἄλλον χρόνον, εἰ καὶ τιμωρῆσαι τῷ
 πατρὶ καὶ τῷ θεῷ ἐγλίγετο καὶ τῆς τοῦ πολέμου δόξης
 ὠρέγετο, ἀλλ' οὐκ ἠπέλεγτο διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων.
 ἐπεὶ δ' ἦσθετο αὐτοὺς χειμάζοντας πόρρω ποι, ἐκείνους μὲν
 εἶα, ἐς δὲ τὴν Καρχηδόνα τὴν ταύτη ὤρμησεν· οὐ μὲντοι
 τις τὸ παράπαν τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ ἔγνωκε, πρὶν πρὸς αὐτῇ
 τῇ Καρχηδόνι γενέσθαι· καὶ ἔλαβε σὺν πόνῳ τὴν πόλιν.

fr. αλοῦσης δὲ τῆς Καρχηδόνας στάσις μεγίστη μικροῦ τῶν
 56,46 στρατιωτῶν ἐγένετο ἄν. τοῦ γὰρ Σικελίανος στέφανον
 ὑποσχόμενον δάσειν τῷ πρώτῳ τοῦ τείχους ἐπιβάντι δύο
 ἄνδρες, ὁ μὲν Ῥωμαῖος, ὁ δ' ἐκ τῶν συμμάχων, περὶ αὐτοῦ
 ἠμφισβήτησαν. διαφερομένων δ' ἐκείνων καὶ τὸ ἄλλο πλῆ-
 θος ἐθορυβήθη, καὶ ἐπὶ πλείστον ἐταράχθησαν, ὥστε καὶ
 δεινόν τι δοῦσαι, εἰ μὴ ὁ Σικελίαν καὶ ἄμφω ἐστεφάνωσε
 fr. καὶ συχνὰ μὲν τοῖς στρατιώταις διέδωκε, συχνὰ δὲ
 56,46 καὶ τοῖς δημοσίοις προσέειπε καὶ τοὺς ἐκεῖ κατ-

τικὸν κατέταξεν καὶ τοὺς δηήρους προῖκα πάντας τοῖς
 οἰκείοις ἀπέδωκε. καὶ αὐτῷ διὰ τοῦτο πολλοὶ μὲν δή-
 μοι, πολλοὶ δὲ καὶ δυνάσται, ἄλλοι τε καὶ Ἰνδύβολις
 καὶ Μανδόνιος Ἰλεργητᾶνοι προσεχώρησαν. τό τε τῶν 47
 Κελτιβήρων ἔθνος πλείστον τε καὶ ἰσχυρότατον τῶν
 περιχώρων ὃν ὧδε προσέθετο. παρθένον ἐν τοῖς
 αἰχμαλώτοις ἐπιφανῆ κάλλει λαβὼν ὑπωπτεύθη μὲν
 ἄλλως ἔσεσθαι αὐτῆς ἐν ἔρωτι, μαθὼν δέ, ὅτι Ἀλλου-
 κίῳ τινὶ τῶν ἐν τέλει Κελτιβήρων ἐνηγγύηται, μετεπέμ-
 ψατό τε αὐτὸν ἀντεπάγγελτος καὶ τὴν παιδα αὐτῷ
 παρέδωκε μετὰ τῶν λύτρων, ἅπερ οἱ προσήκοντες αὐ-
 τῆς ἐκεκομίκεσαν. καὶ τοῦ ἔργου τούτου καὶ ἐκείνους
 καὶ τοὺς ἄλλους ἀνηρτήσατο. V p. 602. Zonar. 9, 8
 (vol. II, p. 272, 10—22).

[Zonaras 9, 8 — vol. II, p. 272, 12 sqq.]

εχομένους δηήρους προῖκα πάντας τοῖς οἰκείοις
 ἀπέδωκεν. ὅθεν πολλοὶ μὲν δήμοι, πολλοὶ δὲ καὶ
 δυνάσται αὐτῷ προσεχώρησαν, καὶ τὸ τῶν Κελτιβή-
 ρων ἔθνος πρὸς τοῖς λοιποῖς. παρθένον γὰρ ἐν 56,47
 τοῖς αἰχμαλώτοις λαβὼν κάλλει ἐπιφανῆ ἐνομίσθη
 μὲν ἔσεσθαι αὐτῆς ἐν ἔρωτι, μαθὼν δέ, ὅτι τινὶ
 τῶν ἐν τέλει Κελτιβήρων ἐνηγγύηται, μετεπέμψατο
 αὐτὸν καὶ τὴν νεᾶνιν αὐτῷ παραδέδωκε προσεπι-
 δοὺς καὶ τὰ λύτρα, ἃ οἱ προσήκοντες αὐτῇ προσεκό-
 μισαν. καὶ τούτου καὶ ἐκείνους καὶ τοὺς λοιποὺς
 ἀνηρτήσατο.

μαθὼν δὲ τὸν Ἀσδρούβαν τὸν τοῦ Ἀννίβου ἀδελφὸν
 σπουδῇ ἐπιόντα καὶ ἀγνοοῦντα εἶτι τὴν τῆς πόλεως ἄλωσιν
 καὶ μηδὲν προσδοκῶντα κατὰ τὴν πορείαν πολέμου προσ-

46, 6 Ἰνδύβολις] Ἰνδύβιλις apud Zonaram (vol. II, p. 280, 8) ||
 47, 1 Ἰλεργητᾶνοι St, Ἰλεργητῶν Polyb. 10, 19, Ἰαργητᾶνοι L ||
 5 ἄλλως] αὐτὸς Reiske || αὐτῆς R, αὐτὸς L || 6 ἐνηγγύηται scri-
 psi, ἠγγύηται St, ἐγγύηται L, ἐγγεγγύηται R

48 ὅτι ὁ Σκιπίων δεινὸς μὲν ἦν ἐν ταῖς στρατηγίαις, ἐπιεικὴς δὲ ἐν ταῖς ὁμιλίαις, καὶ ἐς μὲν τοὺς ἀνθισταμένους αὐτῷ φοβερός, ἐς δὲ τοὺς ὑπέικοντας φιλάνθρωπος. καὶ προσέτι καὶ ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς τοῦ τε θείου δόξης πλείστον ἐς πίστιν ὦν ἐποίει, τῷ δοκεῖν ἀπ' ἀρετῆς ἐκ γένους, ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ προστυχόντος εὐδοκμεῖν ἴσχυε. τότε δὲ καὶ μᾶλλον ἐπὶ τε τῷ τάχει τῆς νίκης, καὶ ὅτι καὶ ὁ Ἀσδρούβας ἐς τὴν μεσόγειαν ἀνεχώρησεν, μάλιστα δὲ ὅτι καὶ ἐθέλασεν εἶτ' οὖν παρὰ δαιμονίου τινὸς μαθὼν εἶτε κατὰ τύχην, ὅτι ἐν τῇ τῶν πολεμίων στρατοπεδεύσοιτο, ὃ καὶ ἐγένετο, πάντες μὲν αὐτὸν ὡς καὶ κρείττονα σφῶν ὄντα ἐτίμων, οἱ δὲ Ἰβήρες καὶ βασιλέα μέγαν ὠνόμαζον. V p. 605. Zonar. 9, 8 (vol. II, p. 272, 29 — 273, 4).

[Zonaras 9, 8 — vol. II, p. 272, 26 sqq.]

fr. 50, 48 ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ αὐτοῦ κρατήσας ἐνηυλίσατο καὶ πολλοὺς τῶν ἐκεῖ προσεποιήσατο. ἦν μὲν γὰρ ἐν ταῖς στρατηγίαις δεινός, ἐν δὲ ταῖς ὁμιλίαις ἐπιεικὴς καὶ ἐς μὲν τοὺς ἀνθισταμένους φοβερός, ἐς δὲ τοὺς ὑπέικοντας καὶ μάλα φιλάνθρωπος. μάλιστα δ' ὅτι καὶ ἐθέλασε προειπῶν, ὡς ἐν τῇ τῶν πολεμίων στρατοπεδεύσοιτο, πάντες ἐτίμων αὐτόν· οἱ δ' Ἰβήρες καὶ βασιλέα μέγαν ὠνόμαζον.

a. u. 546 (208) ὁ δ' Ἀσδρούβας ἀπειπίσας τὴν Ἰβηρίαν ἀπᾶραι πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐβούλετο. καὶ ἐν τῷ χειμῶνι συσκευασάμενος ὁ μὲν ὄρητο, οἱ δὲ συστράτηγοι αὐτοῦ κατὰ χώραν μεναντες ἀσχολίαν τῷ Σκιπίωνι παρεῖχον, ὥστε μὴ τὸν Ἀσδρούβαν ἐπιδιώξει μήτε τοῖς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Ῥωμαίοις ἐπικουφίσει τὸν πόλεμον γενομένῳ ἐκεῖ ἢ πρὸς τὴν Καρχηδόνα πλεῦσαι.

48, 4 προσέτι καὶ (πρότερον μὲν) Reiske, quod infra sequitur τότε δὲ || 6 προστυχόντος] παρατυχόντος Herwerden coll. Thucyd. 1, 22 || 12 κρείττονα V, κρείττων L || 13 μέγαν R e Zonara, μέγα L || ὠνομάζων L, corr. V

ὅτι ὁ τῶν Ἰβήρων βασιλεὺς ἄλους ὑπὸ Σκιπίωνος 49 τὰ Ῥωμαίων εἴλετο ἑαυτὸν τε καὶ τὴν οἰκίαν ἐπικράτειαν διδοὺς ὁμήρους τε παρέχειν ἔτοιμος ὦν. ὁ δὲ Σκιπίων τὴν συμμαχίαν τοῦ ἀνδρὸς ἀποδεξάμενος ὁμήρων οὐκ ἔφη δεῖσθαι· τὸ γὰρ τοι πιστὸν ἐν τοῖς οἰκείοις ἔχειν ὄπλοις. M p. 545.

[Zonaras 9, 8 — vol. II, p. 273, 11 sqq.]

ὁ δὲ Σκιπίων τὸν μὲν Ἀσδρούβαν οὐκ ἐπεδίωξε, πέμψας δὲ δρομοκλήρυκας τὴν πρόσοδον αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ Ῥώμῃ δι' αὐτῶν προεκήρυξεν, αὐτὸς δὲ τῶν ἐν χειρῶν εἴχετο. καὶ ὄρων τοὺς ἐναντίους πολλαγῆ τῆς χώρας ὄντας ἰδεθεῖν, μή τισιν αὐτῶν προσμίσας εἰς ἕν ἅπαντας συναγάγη ἀλλήλοις ἐπικουρήσοντας. αὐτὸς μὲν οὖν ἐστράτευσεν ἐπ' Ἀσδρούβαν τὸν Πύργωνος, Σιλανὸν δὲ ἐς Κελτιβηρίαν ἐπὶ Μάγωνα καὶ Λούκιον Σκιπίωνα τὸν ἀδελφὸν ἐς Βασσιτανίαν ἐπεμψεν. ὃς ἐκείνην τε πολέμῳ κατέσχε καὶ τὸν Μάγωνα ἐνίκησε καὶ φεύγοντι αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀσδρούβαν ἐπακολουθήσας ἦλθε πρὸς τὸν Σκιπίωνα μήπω μηδὲν διαπεπραγμένον.

ἐλθόντων οὖν τοῦ τε Μάγωνος πρὸς τὸν Ἀσδρούβαν καὶ τοῦ Λουκίου πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν Σκιπίωνα τὰ μὲν πρῶτα τῷ ἱππικῷ καταθέντες εἰς τὰ πεδία διεμάχοντο, εἶτα καὶ ὄλω τῷ στρατεύματι ἀντιπαρετάσσοντο, οὐ μὴν καὶ ἐμάχοντο. καὶ ἐπὶ πλείους ἡμέρας τοῦτο ἐγένετο· συμβολῆς δὲ ποτε γενομένης οἱ τε σύμμαχοι τῶν Καρχηδονίων καὶ αὐτοὶ ἐκείνοι ἠτήθησαν, καὶ τὸ ἔρμα αὐτῶν παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἔαλω, καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ ἐπιτηδείοις οἱ Ῥωμαῖοι ἐχρήσαντο· ὃ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ὁ Σκιπίων, ὡς λόγος ἐστίν, ἀπεροβασεν. ἐπιλιπόντων γὰρ αὐτοῖς τῶν πρὸς τροσὴν προεῖπεν, ὅθεν δ' ἠγνόηται, ὡς “κατὰ τήνδε τὴν ἡμέραν τοῖς τῶν πολεμίων χρησόμεθα.” μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς περιλειφθεῖσι τῶν ἐναντίων τὸν Σιλανὸν καταλιπὼν αὐτὸς πρὸς τὰς ἄλλας ἀπῆι πόλεις καὶ πολλὰς προσηγάγετο. καταστήσας δὲ τὰ ἐαλωκότα αὐτὸς μὲν ἐκεῖ διεχείμασε, τὸν δὲ Λούκιον τὸν ὀμαίμονα ἐπὶ Ῥώμην ἀπέστειλε καταγγελοῦντά τε τὰ γενόμενα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους κομίσοντα καὶ ὅπως οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ φρονουσί περὶ αὐτοῦ πολυπραγμονήσοντα.

[Zonaras 9,9 — vol. II, p. 274, 14 sqq.]

9. οἱ δ' ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἐκ νόσου ἐπόνησαν καὶ μάχαις ἐταλαιπώρησαν Τυρσηνῶν νεωτερισάντων τινῶν. μείζον δὲ τῶν ἄλλων αὐτοὺς ἐλύπησεν, ὅτι τὸν Μάρκελλον ἀπέβαλον. ^{a. u.} ⁵⁴⁶ ⁽²⁰⁸⁾ ἐπιστρατεύσαντες γὰρ κατὰ τοῦ Ἀννίβου τυγγάνοντος ἐν Λοκροῖς καὶ ἄμφω οἱ ὕπατοι περιστοιχισθέντες ἐξ ἐνέδρας ὁ μὲν Μάρκελλος ἀντίκα ἀπόλετο, Κρισπίνος δὲ τραυθεὶς ἀπέθανεν οὐ μετὰ πολὺ. εὐρηκῶς δὲ τὸ τοῦ Μαρκελλίου σῶμα ὁ Ἀννίβας καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ εἰληφώς, ᾧ ἐκεῖνος τὰς γραφὰς ἐπεσφράγιζε, γράμματα ἐς τὰς πόλεις ὡς παρ' ἐκείνου στελλόμενα ἐπεμπε καὶ ὅσα ἐβούλετο διεπράττετο, μέχρις οὗ τοῦτο γινούσῃ ὁ Κρισπίνος ἀντιπαρήγγειλεν αὐτοῖς φυλάσσεσθαι ὅθεν ἀντιπεριέστη τῷ Ἀννίβᾳ τὸ πρᾶγμα. ἐπεὶ γὰρ τοῖς ἐν τῇ Σαλπείᾳ δι' αὐτομόλου δῆθεν ἦν ἐπιστελλας, ὡς ὁ Μάρκελλος νυκτὸς προσῆει τοῖς τεύχεσι, τῇ τε τῶν Αἰτωλῶν κεκορημένος φωνῇ σὺν ἄλλοις ἐπισταμένοις αὐτήν, ἵνα Ῥωμαῖοι δόξωσιν εἶναι. μαθόντες δὲ οἱ Σαλπηνοὶ τὴν ἐπιτέγησιν αὐτοῦ ἀντετεγγήσαντο πιστεύειν ὄντως προσεῖναι τὸν Μάρκελλον καὶ ἀνασπάσαντες τὸν καταρράκτην εἰσήγαγον ὅσους αὐτοῖς ἱκανοὺς ἔδοξεν εἶναι καταργασθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ πάντας ἀπέκτειναν. ὁ δὲ Ἀννίβας ἀπῆρεν ἀντίκα μαθὼν τοὺς Λοκροὺς πολιορκουμένους ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκ Σικελίας ἐπιπλευσάντων.

καὶ Πόπλιος δὲ Σουλπίκιος μετὰ Αἰτωλῶν καὶ συμμαχῶν ἐτέρων πολλὰ τῆς Ἀχαιῆς ἐπόρθησε. τοῦ δὲ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνοιο τοῖς Ἀχαιοῖς συμμαχῆσαντος παντελῶς ἂν τῆς Ἑλλάδος ἐξηλάθησαν οἱ Ῥωμαῖοι, εἰ μὴ τοῦ κράνου τοῦ Φιλίππου περιρροθέντος οἱ Αἰτωλοὶ τοῦτο ἔσχον, καὶ φήμης εἰς τοὺς Μακεδόνας γενομένης, ὡς τέθνηκε, σιάσις τε γέγονεν ἐκεῖ καὶ ἐφοβήθη, μὴ τῆς βασιλείας στερηθῆ, καὶ πρὸς Μακεδονίαν ἠπείλθη. ἐντεῦθεν οἱ Ῥωμαῖοι τῇ Ἑλλάδι προσέμειναν καὶ τινῶν ἐκράτησαν πόλεων.

^{a. u.} ⁵⁴⁷ ⁽²⁰⁷⁾ τῷ δ' ἐπιόντι ἔπει ὡς ὁ Ἀσδρούβας ἠγγέλλετο προσιών, οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δυνάμεις τε ἠθροίζον καὶ τοὺς συμμαχούσους σφῶν μετεπέμποντο ὑπάτους Κλαύδιον τε Νέρωνα καὶ Λιούιον τὸν Μάρκον ἐλόμενοι. καὶ Νέρωνα μὲν ἐπὶ τὸν Ἀννίβαν, Λιούιον δὲ ἐπὶ τὸν Ἀσδρούβαν ἐπεμψαν. ὅς αὐτῷ

[Zonaras 9,9 — vol. II, p. 275, 24 sqq.]

πρὸς τῇ Σένα τῇ πόλει ἀπήνησεν· οὐ μέντοι καὶ εἰς χεῖρας εὐθὺς ἦλθον. ἐπὶ πολλὰς δὲ ἡμέρας κατὰ χώραν ἔμεινεν· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἀσδρούβας τὴν μάχην κατήπειξεν, ἡσύχαζε δὲ τὸν ἀδελφὸν ἀναμένων. ὁ Νέρων δὲ καὶ ὁ Ἀννίβας εἰς Λευκανίαν ἐστρατοπεδεύοντο, καὶ οὐδέτερος πρὸς παράταξιν ὤρμησεν, ἄλλως δὲ ἐς χεῖρας ἀλλήλοις ἤεσαν. καὶ ὁ Ἀννίβας πυκνὰ μετανίστατο, καὶ ὁ Νέρων ἀκριβῶς αὐτὸν παρετήρει. κρείττων οὖν ἔει αὐτοῦ γινόμενος καὶ τὰ γράμματα τὰ παρὰ τοῦ Ἀσδρούβα αὐτῷ πεμφθέντα ἐλὼν τοῦ μὲν Ἀννίβου καταφρόνησε, δεισας δέ, μὴ τὸν Λιούιον ὁ Ἀσδρούβας τῷ πλήθει καταβιάσεται, μέγα πρᾶγμα ἐτόλμησε. καὶ κατέλιπε μὲν μοῖραν ἐκεῖ ἀποχωρῶσαν εἶργειν τὸν Ἀννίβαν, εἴ πη κινήσει, ἐντελλόμενος πάντα ποιεῖν, ἵνα καὶ αὐτὸς νομιζοίτο ἐνδημεῖν, τὸ δὲ καθαρῶτατον τοῦ στρατοῦ ἀπολέξας ὤρμησεν ὡς πόλει τινὶ πλησιοχώρῳ προσμίσξων, οὐδ' ἦδει τις τὴν διανοίαν αὐτοῦ. καὶ ἠπείλθη ἐπὶ τὸν Ἀσδρούβαν καὶ ἀφίκετο νυκτὸς πρὸς τὸν συνάραχοντα καὶ ἐν τῇ ταφρεῖα τῇ αὐτοῦ κατεσκήνωσε. καὶ παρεσκευάζοντο ἄμφω, ἵν' αἰφνίδιον αὐτῷ συνεπίθωνται. οὐκ ἔλαθον δέ, ἀλλ' ἐτεκμήρατο τὸ γεγενημένον ὁ Ἀσδρούβας ἀπὸ τῶν παραγγέλσεων διττῶν γινόμενων· ἰδίᾳ γὰρ ἕκαστος τῶν ὑπᾶτων παρήγγελλέ τι τοῖς ἑαυτοῦ. ὑποπτεύσας οὖν ἠτιτῆσαι τὸν Ἀννίβαν καὶ ἀπολέσθαι (περιόντος γὰρ ἐκείνου οὐκ ἂν ἐπ' αὐτὸν ὀρμηῆσαι τὸν Νέρωνα ἐλογίζετο) ἔγνω πρὸς τοὺς Γαλάτας ἀπαναχωρῆσαι καὶ ἐκεῖ τὰ περὶ τὸν ἀδελφὸν ἀκριβῶσασθαι καὶ οὕτω κατὰ σχολὴν πολεμῆσαι.

καὶ ὁ μὲν παραγγέλλας τῷ στρατεύματι ἀναστῆναι νυκτὸς ἀπῆρεν, οἱ δ' ὕπατοι ἐκ τοῦ θορύβου ὑπώπτευσαν τὸ γινόμενον, οὐ μέντοι εὐθὺς ἐκινήθησαν διὰ τὸ σκότος. ἅμα δ' ἠοὶ τοὺς τε ἵππείας προέπεμψαν ἐπιδιῶξαι αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ εἶποντο. καὶ τοῦ Ἀσδρούβου τοῖς ἵππεῦσιν ἀνταξαμένου ὡς μόνοις οὖσιν οἱ ὕπατοι ἐπελθόντες τροπὴν αὐτοῦ ἐποίησαντο καὶ φεύγουσιν ἐπακολουθήσαντες πολλοὺς ἐφόρευσαν. καὶ οὐδ' οἱ ἐλέφαντες αὐτοῖς ἐβοήθησαν· ὅτι γὰρ αὐτῶν τινες τραυματισθέντες κατὰ πλείω τοὺς ἐπιτεταγμένους σφίσι ἐδρων ἢ οἱ πολέμιοι, παρήγγειλεν ὁ Ἀσδρούβας τοῖς

[Zonaras 9, 9 sq. — vol. II, p. 277, 1 sqq.]

ἐπ' αὐτῶν καθημένοις τοὺς τιρωσκομένους τῶν θηρίων παραντίκα σφάζειν· ῥᾶστα δὲ σιδηρῶ τινὶ ὑπὸ τὸ οὖς νυττόμενοι ἐκτιννύοντο. καὶ ἐκείνοι μὲν ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων, οἱ ἄνδρες δὲ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐφθειρόντο. ἔπεσον δὲ τοσοῦτοι, ὥστε τοὺς Ῥωμαίους διακορεῖς τοῦ φόνου γενομένους μὴ θελήσαι τοὺς ἄλλους ἐπιδιδῶσαι. φθειραντές τε ἄλλους πολλοὺς καὶ τὸν Ἀσδρούβαν καὶ λάφυρα πλείστα λαβόντες καὶ Ῥωμαίους αἰχμαλώτους ἐς τετρακισχιλοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ εὐρόντες ἱκανῶς τὴν Καννηίδα συμφορὰν ἀνειληφέναι ἐνόμισαν.

πραχθέντων δὲ τούτων ὁ μὲν Διούσιος κατὰ χώραν ἔμεινεν, ὁ δὲ Νέρων ἐκταῖος εἰς τὴν Ἀπουλίαν ἐπανελήλυθε λαθὼν μέχρι τότε, ὡς ἀπεδήμησε. καὶ τῶν ἀλότων τινὰς ἐς τὸ Ἀννίβου στρατόπεδον ἔπεμψε τὰ πεπραγμένα δηλώσοντας καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀσδρούβου πλησίον του ἀνεσταύρωσε. μαθὼν οὖν ἐκείνος τὸν τε ἀδελφὸν ἠττημένον καὶ τεθνηκότα καὶ τὸν Νέρωνα νενικηκότα καὶ ἐπανεήμοντα πολλὰ μὲν ὠλοφύρατο, πολλὰκις δὲ καὶ τὴν τύχην καὶ τὰς Κάννας ἀνεκάλεσε. καὶ ἐς τὴν Βρεττανίαν ἀνεχώρησε κακεῖ διήγεν ἡσυχάζων.

a. u.
548
(206) 10. ὁ δὲ Σκιπίων μέχρις ἂν πάντα τὰ ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ καταστήσῃ, ἄρχειν τῶν ἐκεῖ προσετάχθη. καὶ πρῶτον μὲν ἐς τὴν Λιβύην δύο πεντήρεσιν ἔπλευσε, καὶ ὁ τοῦ Γίγωνατος Ἀσδρούβας ἐκεῖ κατὰ τύχην αὐτῷ συγκατήρε. δεξιούμενον οὖν καὶ ἄμφο τοῦ Σύφακος (ἐνσπονδος γὰρ τοῖς Καρχηδονίοις ἐγένετο μέρους τῆς Λιβύης βασιλευῶν) καὶ καταλλάσσοντας σφᾶς ὁ Σκιπίων οὐκ ἰδίαν ἔχθραν ἔχειν εἶπεν οὔτε μὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν δύνασθαι καθ' ἑαυτὸν καταλύσασθαι.

ἐπανεήλθεν οὖν αὐτῷ καὶ Ἰπιτοργίταις ἐπολέμησεν, ὅτι τοὺς πρὸς αὐτοὺς καταφυγόντας Ῥωμαίους μετὰ τὸν τῶν Σκιπιωνίων θάνατον τοῖς Καρχηδονίοις ἐξέδωκαν. καὶ οὐ πρότερον τῆς πόλεως αὐτῶν ἐκράτησε, πρὶν αὐτὸς τοῦ τείχους ἐπιβῆναι ἐτόλμησε καὶ ἐτρόσθη. αἰδεδέντες γὰρ οἱ στρατιῶται καὶ δειδαντες περὶ ἐκείνῳ τότε προσέβαλον προθυμώτατα. καὶ κρατήσαντες τοὺς μὲν ἀνθρώπους πάντας

[Zonaras 9, 10 — vol. II, p. 278, 12 sqq.]

ἀπέκτειναν, τὴν δὲ πόλιν κατέπρησαν ἅπασαν. καὶ τῷ φόβῳ τούτῳ πολλοὶ μὲν ἐκόντες αὐτῷ προσεχώρησαν, πολλοὶ δὲ καὶ βίᾳ κεχείρωντο· τινὲς δὲ πολιορκούμενοι τὰς τε πόλεις ἑαυτῶν ἔκαιον καὶ τοὺς οἰκίλους ἐφόνεον, ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ ἑαυτούς.

τὰ πλείω δὲ καταστρεψάμενος ὁ Σκιπίων εἰς Καρχηδόνα ἀνέβη· ἔνθα τῷ τε πατρὶ καὶ τῷ θεῷ ἐπιταφίους ἀγῶνας ὀπλομαχίας ἔθετο. ὅτε πολλοὶ μὲν καὶ ἕτεροι ἠγωνίσαντο, καὶ ἀδελφοὶ δὲ δύο περὶ βασιλείας διαφερόμενοι καίτοι τοῦ Σκιπίωνος συναλλάξαι αὐτοὺς σπουδάσαντος· καὶ ὁ πρεσβύτερος τὸν νεώτερον καίτοι ἰσχυρότερον ὄντα ἀπέκτεινεν.

ἠρώσθησε δὲ μετέπειτα ὁ Σκιπίων, κὰν τούτῳ ἐνεωτέρισαν οἱ Ἰβηρες, στρατεύμα γὰρ τοῦ Σκιπίωνος περὶ Σογκρῶνα χειμάζον ἐκινήθη καὶ πρόφην οὐκ εὐπειθῆς ὄν, οὐ μὴν φανερὰν ἀποστασίαν ἐπιδειξάμενον· τότε δ' αἰσθόμενον τὸν Σκιπίωνα κάμνοντα, ἐπεὶ καὶ ἡμισθοφορὰ αὐτοῖς ἐβραδύνθη, ἀναφανδὸν ἀπέστησαν καὶ τοὺς χιλιάρχους σφῶν ἀπελάσαντες ὑπάτους ἑαυτοῖς χειροτονήσασιν· ἦσαν δὲ ὡς ὀκτακισχιλιοί. γνόντες οὖν ταῦτα οἱ Ἰβηρες ἀφίσταντο προχειρότερον καὶ τὴν συμμαχίδα τῶν Ῥωμαίων ἐκάκουν. καὶ ὁ Μάγων ἐκλιπεῖν ἤδη τὰ Γάδειρα βουληθεὶς οὐτ' ἐξέλιπε καὶ εἰς τὴν ἠπειρον διαβαλὼν πολλὰ ἐκακούργει.

μαθὼν δὲ ταῦθ' ὁ Σκιπίων πέμψας πρὸς τὸ ἀποστατήσαν στρατόπεδον ἐπέστειλεν αὐτοῖς συγγνωμονῶν δῆθεν, ὅτι διὰ ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων ἐνεωτέρισαν, καὶ μηδὲν ὑποπτεῦσαι διὰ τοῦτο ἀξίων, ἐπαινῶν δὲ καὶ τοὺς τὴν ἀρχὴν ἀναδεξαμένους αὐτῶν, ἵνα μηδὲν δεινὸν ἢ πάθωσιν ἢ δράσωσι διὰ ἀναρχίαν. τοιαῦτα τοῦ Σκιπίωνος γράψαντος οἱ στρατιῶται μαθόντες, ὅτι περιεὶ καὶ οὐδ' ὀργίζοιτο σφίσι, οὐδὲν ἔτι διεκίνησαν. ὡς δ' ἀνερωσθή, τραχὺ μὲν οὐδὲ τότε αὐτοῖς ἐπητέλλησε, πέμψας δὲ τὴν τε τροφὴν ἀποδώσειν ὑπέσχετο καὶ πάντας πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι ἐκάλεσεν, ὡς ἂν βούλωνται, ἢ ἀθροοὶ ἢ ἐν μέρει κατὰ διαδοχάς. οἱ δὲ γε στρατιῶται κατ' ὀλίγους ἀπελθεῖν οὐκ ἐθάρσθησαν, ὁμοῦ δ' ἀπῆλθον. καὶ ὁ Σκιπίων ἔξω τοῦ τείχους αὐτοὺς ἀλλί-

50 Δίων ἐν τῷ ις' "πάντες ἀποθανεῖν ἔστε ἄξιοι, οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω, ἀλλ' ὀλίγους μὲν, οὓς καὶ συνείληφα ἤδη, δικαίωσω, τοὺς δὲ ἄλλους ἀφήμι." Suidas v. ἐδικαιώθησαν, Etym. M. p. 316, 9. Cramer. Anecd. Paris. vol. IV, p. 168. Zonar. 9, 10 (vol. II, p. 280, 1—3).

51 ὕστερον δὲ φθονούμενος τοῖς Σικελοῖς Ἀννίβας ἐν σίτου χρεία γερονδὸς καὶ μὴ στελλόντων τούτων ὁ πρὶν γενναῖος νικητὴς λιμῷ νενικημένος φηγὰς ὑπὸ Σκηπίωνος γίνεται τοῦ Ῥωμαίου καὶ Σικελοῖς παραίτιος δεινῆς πανολεθρίας.

Tzetz. hist. 1, 793—797.

[Zonaras 9, 10 — vol. II, p. 279, 21 sqq.]

σασθαι (πρὸς ἐσπέραν γὰρ ἦν) διετάξατο καὶ παρέσχεν αὐτοῖς ἀφθόνως τὰ ἐπιτήδεια. καὶ οἱ μὲν ἐστρατοπεδεύοντο, αὐτὸς δὲ τοὺς θρασυτάτους αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν κατεσκεύασε καὶ τῆς νυκτὸς αὐτοὺς κατασχὼν ἔδησεν. ἅμα δ' ἡμέρᾳ ὡς ἕξω ποι στρατεύσαν πάντα τὸν αὐτοῦ στρατὸν προεξέπεμψεν. εἶτα τοὺς ἄρτι ἐλθόντας εἶσω τοῦ τείχους ἄνευ τῶν ὅπλων ἐκάλεσεν, ἵν' αὐτῷ συστρατεύσωνται, λαβόντες τὸ σιτηρέσιον. καὶ οὕτως εἰσελθόντων αὐτῶν ἐσήμηνε τοῖς ἐκκεχωρηκόσιν ὥσπερ εἶγον ἐπανελεθεῖν. καὶ περισχὼν αὐτοὺς πολλὰ καὶ ὠνειδίσει καὶ ἠπειλήσει καὶ τέλος
fr. 58, 50 "πάντες μὲν" ἔφη "θανεῖν ἔστε ἄξιοι, οὐ μέντοι πάντας θανατώσω αὐτός, ἀλλ' ὀλίγους, οὓς καὶ ἤδη συνείληφα, δικαίωσω, τοὺς δὲ ἄλλους ἀφήμι." ταῦτα εἰπὼν εἰς τὸ μέσον τοὺς δεδεμένους παρήγαγε καὶ σταυροῖς προσδήσας καὶ αἰκισάμενος ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ τινες τῶν παρεστηκότων ἀγανακτήσαντες ἐθορύβησαν, συγχρόως καὶ ἐκείνων ἐκόλασε. καὶ μετὰ τοῦτο τὴν μισθοφορὰν τοῖς ἄλλοις δοὺς ἐπὶ τὸν Ἰνδύβιλιν καὶ ἐπὶ τὸν Μανδόνιον ἐστράτευσεν. καὶ μὴ τολμώντων ἐκείνων συμμῖξαι αὐτῷ αὐτὸς ἐπέθετο καὶ ἐνίκησεν.

ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι περὶ Γυμνησίων νήσων· Δίων 52 δὲ ὁ Κοκκειανὸς ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, πλησίον τῶν Ἑθρωπαίων Ἡρακλείων στηλῶν, ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς Γυμνησίας φασίν, Ἴβηρες δὲ Οὐαληρίας ἦτοι ὕριεινάς. Is. Tzetzes ad Lycophr. 633. Cf. Zon. 9, 10 (vol. II, p. 280, 24—30).

ὅτι ὁ Μασινίσσας ἄλλως μὲν ἐν τοῖς κράτιστος 53 ἀνὴρ ἦν, τὰ τε πολέμια καὶ τοῖς βουλευμάσι καὶ τῇ χειρὶ ἄριστα ἐξειργάζετο καὶ ἐς πίστιν οὐχ ὅτι τῶν ὁμοφύλων (ἄπιστοι [τε] γὰρ οὗτοί γε ὡς πλήθει εἰσίν),

[Zonaras 9, 10 sq. — vol. II, p. 280, 11 sqq.]

ὁμολογησάντων δ' ἐκείνων καὶ τῆς ἄλλης Ἴβηρίας τὰ πλεῖα αὐθις ἐδουλώθη, καὶ ὁ Μάγων τὰ Γάδειρα ἐξέλιπε, καὶ ὁ Μασινίσσας τοῖς Ῥωμαίοις προσεχώρησεν. οἱ Καρχηδόνιοι γὰρ τελευτήσαντος Ἀσδρούβα τοῦ Ἀννίβου θυμαιομόνος ἐψηφίσαντο τῆς μὲν Ἴβηρίας ἐκστῆναι, τὰ δὲ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀνακτήσασθαι· καὶ ἐπέμψαν ἀργύριον τῷ Μάγωνι, ἵν' ἐπικουρικὸν ἀθροίσας στρατεύσῃται ἐπ' αὐτήν. καὶ ὃς πρὸς τὴν Ἰταλίαν αὐθις δρηήσας ἀφίκετο πρὸς τὰς Γυμνησίας νήσους. καὶ τῆς μὲν μελίζονος ἤμαρτε μὴ δυνηθεῖς εἰς αὐτὴν κατάραι (οἱ γὰρ ἐπιχώριοι πόρρωθεν ἐς τὰς ναῦς ἐσφενδόνων κράτιστοι τοῦτο ποιεῖν ὄντες), εἰς δὲ τὴν μικροτέραν προσορμισάμενος ἐκεῖ διὰ τὸν χειμῶνα κατέμεινεν. αἱ νῆσοι δ' ^{fr.} 56, 52 αὐταὶ τῇ περὶ τὸν Ἴβηρα ἠπειρῷ ἐπίκεινται· εἰσὶ δὲ τρεῖς, ἃς Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῇ Γυμνησίας καλοῦσιν, Οὐαληρίας δὲ καὶ Ἰασούσας οἱ Ἴβηρες, ἰδίᾳ δ' ἐκάστην, τὴν μὲν Ἐβεσον, τὴν δὲ μελίζω, μικροτέραν δὲ τὴν τρίτην φερωννυμάτα. τὰ Γάδειρα δὲ οἱ Ῥωμαῖοι κατέσχον.

11. ὁ δὲ Μασινίσσας ἀνὴρ ἦν ἐν τοῖς κράτιστοις ^{fr.} 56, 53 ἐξεταζόμενος· καὶ χειρὶ γὰρ καὶ βουλευμάσι ἄρι-

53, 1 κράτιστος B, κράτιστοις L || 4 [τε] del. Reiske || οὗτοι V, οὕτω L

ἀλλὰ καὶ τῶν πάνυ μέγα ἐπ' αὐτῇ φρονούντων προ-
έφερον. V p. 605. Zonar. 9, 11 (vol. II, p. 280, 31
— 281, 1).

54 ὅτι τῆς Σοφωνίδος ἰσχυρῶς ἤρα Μασινίσσας, ἡ τὸ
<τε> κάλλος ἐπιφανὲς εἶχε (καὶ γὰρ τῇ συμμετρίᾳ τοῦ
σώματος καὶ τῷ ἄνθει τῆς ὥρας ἠκμαζεν) καὶ παιδεία
πολλῇ καὶ γραμμάτων καὶ μουσικῆς ἤσκητο· ἀστεία τε
καὶ αἰμύλος ἦν καὶ τὸ σύμπαν οὕτως ἐπαφρόδιτος,
ὥστε καὶ ὀφθεῖσα ἢ καὶ ἀκουσθεῖσα μόνον πάντα τινὰ
καὶ τὸν πάνυ δυσέρωτα κατεργάσασθαι. V p. 605.
Zonar. 9, 11 (vol. II, p. 281, 11—15).

55 . . . μέντοι καὶ ἠθέλησε τοῦτον τίσασθαι· προῦπ-
οπτευθεὶς γὰρ ἔφυγε καὶ ἐς τὴν Λιβύην ἔλθων πολλὰ

[Zonaras 9, 11 — vol. II, p. 280, 32 sqq.]

στος ἐτύγγανε τὰ πολέμια. πρὸς δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἐκ
τῶν Καρχηδονίων ἐξ αἰτίας τοιαύδων μετήνεκτο. ὁ Ἀσδρούβας
ὁ τοῦ Πύργωνος φίλος τε ἦν αὐτῷ καὶ Σοφωνίδα τὴν ἑαν-
τοῦ θυγατέρα αὐτῷ ἐνηγγύησε. τῷ Σύφακι δὲ συγγενόμενος
καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων αὐτὸν φρονούντα αἰσθόμενος οὐκέτι
τὰ ὁμολογημένα πρὸς τὸν Μασινίσσαν ἐφύλαξεν, ἀλλὰ θέ-
λων τοῖς Καρχηδονίοις τὸν Σύφακα προσποιήσασθαι οὐκ
ἐλαχίστης δυνάμει ἄρχοντα τὴν τε ἀρχὴν αὐτῷ συγκατέ-
πραξεν, ἢ τῷ Μασινίσσᾳ προσῆκε, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τότε
θανόντος, καὶ τὴν Σοφωνίδα συνώμισεν. ἢ δὲ τὸ τε κάλ-
λος ἐπιφανὲς ἦν καὶ παιδεία πολλῇ καὶ γραμμάτων
καὶ μουσικῆς ἤσκητο, ἀστεία τε καὶ αἰμύλος ἦν
καὶ οὕτως ἐπαφρόδιτος, ὡς ὀφθεῖσα ἢ καὶ ἀκου-
σθεῖσα μόνον καὶ τὸν πάνυ δυσέρωτα κατεργά-
σασθαι.

ὁ μὲν οὖν Σύφαξ διὰ ταῦτα τοῖς Καρχηδονίοις προσ-
έθετο, καὶ ὁ Μασινίσσας τὰ τῶν Ῥωμαίων ἀνθεῖλετο καὶ

54, 2 <τε> inseruit B e Zonara || 55, 2 ἔφυγε] se. Masinissa,
cf. Liv. 28, 16

μὲν καθ' ἑαυτόν, πολλὰ δὲ καὶ μετ(ὰ τ)ῶν Ῥωμαίων
καὶ τὸν Σύφακα καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἐλύπησεν. ὁ
Σκιπίων δὲ ἐπειδὴ πάντα τὰ ἐντὸς τοῦ Πυρρηναίου τὰ
μὲν βία, τὰ δὲ καὶ ὁμολογία προσποιήσατο, τὸν στό-
λον τὸν ἐς τὴν Λιβύην ἠτοιμάζετο, ὥσπερ οἱ ἐφείτο·
καὶ γὰρ τοῦτο καίτοι πολλῶν ἀντιλεγόντων ἐπετρόπη
τότε καὶ τῷ Σύφακι συγγενέσθαι ἐκελεύσθη. κἂν ἐξ-
εργαστό τι τοῦ φρονήματος τοῦ ἑαυτοῦ ἄξιον· ἢ γὰρ 56
Καρχηδόνα εἶλεν ἂν τὸν πόλεμον αὐτῇ περιστήσας ἢ
τὸν Ἀννίβαν ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐξήγαγεν, ὅπερ ὕστερον
ἔπραξεν, εἰ μὴ οἱ ἐν οἴκῳ Ῥωμαῖοι τὰ μὲν φθόνῳ
αὐτοῦ, τὰ δὲ καὶ φόβῳ ἐμποδίων ἐγένοντο· τό τε γὰρ
νέον πᾶν μειζόνων ἀεὶ ἐπορέγεσθαι καὶ τὸ κατορθοῦν
πολλάκις ἄπληστον τῆς εὐπραγίας εἶναι νομίζοντες
χαλεπώτατα ἂν ἠγοῦντο νεανίσκου ψυχὴν ἀντήματι
προ οὐκ ἐκείνῳ πρὸς τε δυναστείαν καὶ δόξαν, 57
ἀλλ' ἑαυτοῖς πρὸς τε ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν συμ-
φέρῃ χρῆσθαι, κατέλνον αὐτόν, καὶ ὃν αὐτοὶ προῆγον
ἐς τὰ πράγματα ἐν χρεῖα αὐτοῦ γενόμενοι, τοῦτον
ἐθειλονταὶ καθήρον, ὅτι μείζων τῆς κοινῆς ἀσφαλείας
ἐργόνοι· καὶ τοῦτο οὐκέτι ὅπως Καρχηδονίους παντε-

[Zonaras 9, 11 — vol. II, p. 281, 18 sqq.]

ρησιμώτατος αὐτοῖς διὰ πάντων ἐγένετο· Σκιπίων δὲ 56, 55
πάντα τὰ ἐντὸς τοῦ Πυρρηναίου τὰ μὲν βία, τὰ δὲ
ὁμολογία προσποιήσασθαι ἐς τὴν Λιβύην στείλα-
σθαι ἠτοιμάζετο. οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰ μὲν φθόνῳ 56, 56
τῶν κατορθωμάτων αὐτοῦ, τὰ δὲ φόβῳ, μὴ ὑπερ-
φρονήσας τυραννήσῃ, ἀνεκαλέσαντο αὐτόν δύο τῶν 56, 53
στρατηγῶν διαδόχους αὐτῷ πέμψαντες.

55, 7 οἱ ἐφείτο D, εἰ ἠφείτο L || 56, 3 Ἀννίβα L || 9 προ . . .]
desunt versus quattuor

λῶς δι' αὐτοῦ καταπολεμήσουσιν, ἀλλ' ὅπως μὴ ἑαυ-
τοῖς τύραννον αὐθαίρετον ἐπασκήσουσιν ἐσκόπουν.
58 τῶν οὖν στρατηγῶν δύο αὐτῷ διαδόχους πέμψαντες
ἀνεκάλεσαν αὐτόν. καὶ τὰ μὲν ἐπινίκια οὐκ ἐψηφί-
σαντό οἱ, ὅτι ἰδιώτης τε ὢν ἐστράτευτο καὶ ἐπ' οὐδε-
μιᾶς ἐννόμου ἡγεμονίας ἐξήταστο, βοῦς μέντοι ἑκατὸν
λευκοῦς ἐν τῷ Καπιτωλίῳ θῦσαι καὶ πανήγυριν τινα
ἐπιτελέσαι τὴν τε ὑπατείαν ἐς τὸ τρίτον ἔτος αἰτῆσαι
ἐπέτρεψαν· αἱ γὰρ ἐς νέετα ἀρχαιρεσίαι ἐγεγόν-
νεσαν.

59 ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς τούτοις χρόνοις καὶ ὁ Σουλπίκιος
a. u. μετὰ τοῦ Ἀττάλου Ὁρεὸν μὲν προδοσίᾳ, Ὁποῦντα δὲ
547 (207) <κατὰ τὸ> ἰσχυρὸν ἔλαβεν· ὁ γὰρ Φίλιππος οὐκ ἠδυν-
νήθη σφίσι διὰ <ταχέων> καίπερ ἐν Δημητριάδι ὢν
ἐπαμῦναι, ἐπειδὴ οἱ Αἰτωλοὶ τὰς διόδους προκατέσχεον.
60 ὁψὲ <δέ ποτε ἐπελθῶν> καὶ καταλαβὼν τὸν Ἀττάλον
τὴν λείαν τὴν ἐκ τῆς Ὁποῦντος διατιθέμενον (ἐκείνῳ
μὲν γὰρ αὐτῇ, τοῖς δὲ δὴ Ῥωμαίοις ἢ ἐκ τοῦ Ὁρεοῦ
ἐγένετο) ἐς τὰς ναῦς αὐτὸν κατήραξεν, ὥστε τὸν Ἀτ-
τάλον διὰ τε τοῦτο καὶ διὰ Προυσίαν τὸν Βιθυνῶν
βασιλέα ἐσβαλόντα τε ἐς τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ πορ-

[Zonaras 9, 11 — vol. II, p. 281, 25 sqq.]

fr. 58, 59 καὶ ὁ μὲν οὕτω τῆς ἀρχῆς ἐπαύθη, ὁ δὲ γε Σουλ-
πίκιος μετὰ τοῦ Ἀττάλου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον
Ὁρεὸν μὲν προδοσίᾳ, Ὁποῦντα δὲ ἰσχυρῶς κατέσχευεν.
ὁ γὰρ Φίλιππος οὐκ ἠδυνήθη αὐτοῖς ἐπαμῦναι διὰ
ταχέων, τὰς διόδους προκατασχόντων τῶν Αἰτωλῶν.
fr. 56, 60 ὁψὲ δὲ ποτε ἐπελθῶν εἰς τὰς ναῦς αὐτοῦ τὸν Ἀτ-

57, 7 καταπολεμήσουσιν et 8 ἐπασκήσουσιν D, καταπολεμή-
σασιν et ἐπασκήσασιν L || 58, 3 ἐστράτευτο BD, ἐστρατεύετο L ||
4 ἡγεμονείας L || 6 ὑπατίαν L

θοῦντα αὐτὴν ἀποπλεῦσαι κατὰ τάχος οἴκαδε. ὁ μὲν-
τοι Φίλιππος οὐχ ὅσον οὐκ ἐπήρθη τούτῳ, ἀλλὰ καὶ
σπείσασθαι τοῖς Ῥωμαίοις ἠθέλησε, καὶ μάλιστα ὅτι
καὶ ὁ Πτολεμαῖος πρόεβεις ἐκ τῆς Αἰγύπτου πέμπτων
συνήλλαττεν αὐτούς. καὶ τινων λόγων σφίσι γενομέ- 61
νων εἰρήνην οὐκέτι ἤτησεν, ἀλλὰ δ(ἐ Αἰ)-
τωλοῦς ἀπὸ τῆς συμμαχίας τῆς τῶν Ῥωμαίων ρ . . . τινι
ἀποσπάσας φίλους ἐποίησατο. οὐ μέντοι καὶ ἐπράχθη
τι μνήμης ἄξιον οὐδ' ὑπ' ἐκείνου οὔτε ὑπ' ἄλλων τι-
νῶν, οὔτε τότε οὔτε ἐν τῷ ὑστέρῳ ἔτει, ἐν ᾧ Λούκιος^{a. u.} 548
τε Οὐετούριος καὶ Καικίλιος Μέτελλος ὑπάτευσαν, καί-⁽²⁰⁶⁾
περ σημείων πολλῶν καὶ δυσχερῶν τοῖς Ῥωμαίοις γε-
νομένων· ἀρτίον τε γὰρ ἀρρενόθηλυ ἐγεννήθη, καὶ 62
σμῆνος ὁ ετιον ὤφθη, κατὰ τε τῶν θυρῶν
τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Καπιτωλίου ὄφεις δύο κατώ-
λισθον, καὶ ἰδρωτί πολλῷ αἶ τε θύραι τοῦ Ποσειδω-
νίου καὶ ὁ βωμὸς ἐρρῶν, ἐν τε Ἀντίῳ στάχυες αἱμα-
τώδεις θερίζουσί τισιν ὤφθησαν, καὶ ἐτέρωθι γυνή
κέρατα ἔχουσα ἀνεφάνη, κεραννοὶ τε ἐς ναοὺς πολ-
λοὶ . . . Fragmenta Parisina, quae e codice rescripto
decimi fere saeculi primus edidit Frid. Haase in Mus.
Rhen. a. 1839 p. 458 sqq. — Zonaras 9, 11 (vol. II,
p. 281, 19—282, 6).

[Zonaras 9, 11 — vol. II, p. 282, 2 sqq.]

τάλον καταφυγεῖν ἐβιάσατο. ὁ μὲντοι Φίλιππος
σπείσασθαι τοῖς Ῥωμαίοις ἠθέλησε. καὶ τινων λό-
γων αὐτοῖς γενομένων τὰ μὲν τῆς εἰρήνης ἀφείθη,
τοὺς δ' Αἰτωλοῦς ἀπὸ τοῦ συμμαχεῖν τοῖς Ῥωμαί-
οις μεταθέμενος φίλους ἑαυτοῦ ἐποίησατο.

61, 1 γενομένων] desunt versus quattuor || 5 ἐκείνου D,
ἐκείνων L

63 ὅτι Δικίνιος Κράσσος ὑπὸ τε ἐπιεικείας καὶ κάλ-
 a. u. λους πλούτου τε, ἀφ' οὐπερ καὶ πλούσιος ἐπωνομάσθη,
 549 ὅτι τε ἀρχιερεὺς ἦν, ἐμελλεν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀκλήρωτος
 (205) μένειν. V p. 605. Zonaras 9, 11 (vol. II, p. 282,
 11 sq.).

64 ὅτι τοῦ Πυθίου κελεύσαντος τοῖς Ῥωμαίοις τῷ
 ἀρίστῳ τῶν πολιτῶν ἐπιτρέψαι τὴν θεὸν τὴν ἐκ Περ-
 σινοῦντος κομιζομένην ἐς τὸ ἄστυ Πούπλιον Σκι-
 πίωνα, παῖδα τοῦ Γναίου τοῦ ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ τελευτή-
 σαντος ὄντα, ἀπάντων προέκριναν καὶ προστίμησαν.
 αἴτιον δὲ ὅτι ἄλλως τε καὶ εὐσεβῆς καὶ δίκαιος
 ἐνομιζέτο. ὃς ταύτην τότε ἐς τὴν πόλιν καὶ τὸ παλά-
 τιον μετὰ τῶν ἐπιφανεστάτων γυναικῶν ἀνήγαγεν.
 V p. 606.

[Zonaras 9, 11 — vol. II, p. 282, 7 sqq.]

ὁ δ' Ἀννίβας τέως ἡσυχίαν ἦγεν ἀγαπῶν, εἰ τὰ ὑπάρ-
 χοντά οἱ διασώσαστο. καὶ οἱ ὕπατοι νομίζοντες αὐτὸν καὶ
 ἄνευ μάχης ἐκτροχωθῆναι ἀνεῖχον.

fr. 56, 68 τῷ δ' ἐπιόντι ἔτι ὅ τε Σκιπίων ὁ Πούπλιος καὶ Λι-
 a. u. κίνιος Κράσσος ὑπάτευσαν. καὶ ὁ μὲν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ
 549 ἔμεινεν, ὁ δὲ Σκιπίων εἰς Σικελίαν ἀπελθεῖν καὶ εἰς Λιβύην
 (205) προσετέτακτο, ἵνα εἰ μὴ τὴν Καρχηδόνα αἰρήσει, τὸν γε
 Ἀννίβαν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας τέως ἀνθελκύσῃ. οὔτε δὲ στρα-
 τευμα ἀξιόλογον οὔτε πρὸς τριήρεις ἀνάλωμα ἔλαβε διὰ τὰς
 ἀριστείας φθονούμενος· μόλις δὲ καὶ τὰ πάνυ ἀναγκαῖα
 παρέσχον αὐτῷ. καὶ ὁ μὲν σὺν τῷ ναυτικῷ τῶν συμμάχων
 καὶ τισὶν ἐθειλονταῖς ἐκ τοῦ δήμου ἀπῆρξεν, ὁ δὲ Μάγαν ἐν
 τῆς νήσου παραπλεύσας εἰς τὴν Λιγυσιτικὴν ἀπέβη. ὁ Κράσ-
 σος δ' ἐν τῇ Βρεττίᾳ τῷ Ἀννίβᾳ προσήδρευεν. ὁ μὲντοι
 Φίλιππος κατηλλάγη Ῥωμαίοις· Πούπλιον γὰρ Σεμπρόνιον

64, 6 post ἄλλως τε lacunam statuit St, ἄλλως τε in ἀγνόε
 τε vel ἀπλοῦς τε mutandum censuit Reiske

ὅτι πυθόμενοι τὰ τῶν Λοκρῶν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ νο- 65
 μίσαντες αὐτὰ ὀλιγοῖα τοῦ Σκιπίωνος συμβεβηκέναι
 χαλεπῶς τε ἔφερον καὶ ἐβουλεύσαντο εὐθὺς ὑπὸ ὄρ-
 γῆς τῆς τε ἡγεμονίας αὐτὸν παῦσαι καὶ ἐπὶ δίκην
 ἀνακαλέσαι προσπαροξυνθέντες, ὅτι τῇ τε Ἑλληνικῇ
 διαίτῃ ἐχοῖτο καὶ ὅτι ἱμάτιον ἀνεβάλλετο, ὅτι τε ἐς
 παλαίστραν παρέβαλλεν. ἔτι δὲ τοῖς στρατιώταις ἀρ-
 πάζειν τὰ τῶν συμμάχων ἐπιτρέπειν ἐλέγετο, τὸν τε
 πλοῦν τὸν ἐπὶ Καρχηδόνα διατρέβειν ἐπίτηδες, ὅπως
 ἐπὶ πλείον ἄρξειεν, ὑπαπτεύετο. μέγιστον δὲ ἐναγόν-
 των τῶν ἀπ' ἀρχῆς οἱ φθονούντων μεταπέμψασθαι
 αὐτὸν ἤθελον. καὶ τοῦτο μὲν διὰ τὸ πλῆθος μεγάλην
 εὐνοίαν αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐλπίδας ἔχον οὐκ ἐγένετο.
 V p. 606. Zonar. 9, 11 (vol. II, p. 282, 25—283, 9).

[Zonaras 9, 11 — vol. II, p. 282, 23 sqq.]

εἰς Ἀπολλωνίαν ἐλθόντα σὺν πολλῇ δυνάμει αἰσθόμενος
 ἀσμένως ἐσπέισατο.

Σκιπίων δ' ὁ ὕπατος εἰς Σικελίαν κατάρας παρεσκευά-
 ζετο μὲν ὡς ἐς Λιβύην πλεύσων, οὐκ ἠδυνήθη δὲ μήτε
 cf. fr 56, 65
 δύναμιν ἐντελῆ καὶ αὐτὴν ἀσυγκρότητον ἔχων. διὸ πάντα
 τὸν χειμῶνα ἐκεῖ διήγαγε τοὺς σὺν αὐτῷ ἑξασκῶν καὶ ἄλ-
 λους προσκαταλέγων. μέλλοντι δὲ περαιώσασθαι ἀγγελία
 αὐτῷ ἐκ Ῥηγίου ἦκε τὴν πόλιν τῶν Λοκρῶν τινὰς προδώ-
 σαι. τοῦ γὰρ φρουράρχου καταβοήσαντες καὶ μηδεμιᾶς ἐκ-
 δικίας παρὰ τοῦ Ἀννίβου τυχόντες πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπ-
 ἐκλίναν. δύναμιν οὖν πέμψας ἐκεῖ πολλὰ τῆς πόλεως νυ-
 κτὸς μετὰ τῶν προδιδόντων κατέλαβε. τῶν δὲ Καρχηδονίων
 εἰς τὴν ἄκραν συνειληθέντων καὶ τὸν Ἀννίβαν μετακαλεσα-
 μένων κατὰ τάχος ἐξανήχθη καὶ ὁ Σκιπίων καὶ πλησιά-
 σαντα τῇ πόλει αἰφνιδίῳ ἐπεκδρομῇ ἀπέσπαστο. εἶτα λαβὼν
 τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἐπιτρέψας τὴν πᾶσαν πόλιν δύο γλιάρ-

65, 7 ἔτι δὲ Reiske, ὅτι τε L

66 ...σχόντες στρατόπεδόν τε ἐν ἐπιτηδείῳ ἐποιήσαντο
 a. u. καὶ πᾶν αὐτὸ σταυρώμασι περιέφραξαν χάρακας ἐπ'
 550 αὐτὸ τοῦτ' ἐνεγκάμενοι. ἄρτι τε κατεσκευάστο, καὶ
 (204) δράκων παρ' αὐτὸ μέγας διὰ τῆς ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα
 φερούσης ὁδοῦ παρείρπυσεν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου τὸν
 Σικιπλίωνα κατὰ τὴν περὶ τούτων... ἑαυτοῦ φήμην ἐπι-

[Zonaras 9, 11 sq. — vol. II, p. 283, 8 sqq.]

χοις ἀνέπλευσεν. οὐκ ἠδυνήθη μέντοι τῇ Λιβύῃ προσπλευ-
 σαι. οὕτω δ' οἱ Καρχηδόνιοι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ ἔδεισαν, ὥστε
 χοήματα μὲν τῷ Φιλίππῳ στείλαι, ἴν' εἰς τὴν Ἰταλίαν στρα-
 τεύσῃ, καὶ τῷ Ἀννίβᾳ καὶ οἴτον πέμψαι καὶ στρατιώτας
 καὶ ναῦς τῷ Μάγωνι καὶ χοήματα, ἵνα τὸν Σικιπλίωνα κω-
 λύσῃ περαιωθῆναι. ἐκ δὲ σημείων τινῶν νίκην οἱ Ῥωμαῖοι
 λαμπρὰν ἐλπίζαντες τὴν τε ἐν τῇ Λιβύῃ στρατιὰν τῷ Σικι-
 πλίῳ καὶ δύναντι ἄλλην, ὡς ἂν ἐθελήσῃ, καταλέξασθαι οἱ
 a. u. ἐπέτρεψαν. τῶν γὰρ ὑπᾶτων Μάρκον μὲν Κέδθηγον τῷ Μά-
 550 γωνι, Πούπλιον δὲ Σεμπρόνιον τῷ Ἀννίβᾳ ἀντέταξαν.
 (204)

12. οἱ δὲ γε Καρχηδόνιοι δεισαντες τὸν Μασινίσσαν, μὴ
 Σικιπλίῳ πρόσθῃται, ἔπεισαν τὸν Σύφακα τὴν ἀρχὴν αὐτῷ
 ἀποδοῦναι ὡς καὶ αὐθις αὐτὴν ἀνακτησόμενον. ὁ οὖν
 Μασινίσσας ὑπόπτειε μὲν τὸ πραττόμενον, κατηλλάγη δὲ
 δῆθεν, ἵνα πιστὸς νομισθεὶς μέγα τι σφῆλαι αὐτοῦς δυ-
 νηθῆ· μᾶλλον γὰρ ὑπὲρ τῆς Σοφωνίδος ἢ τῆς βασιλείας
 ὠρῆζετο. διὸ καὶ τοῖς Ῥωμαῖοις προσέκειτο ὑποκρινόμενος
 τὰ τῶν Καρχηδονίων αἰρεῖσθαι. ὁ δὲ γε Σύφαξ τὰ τῶν
 Λιβύων πράττων ἐπλάττετο Ῥωμαῖοις ἔνσπονδος εἶναι καὶ
 στείλας πρὸς τὸν Σικιπλίωνα παρῆναι μὴ ποιήσασθαι τὴν
 διάβασιν. ἀκούσας δὲ ταῦτα δι' ἀπορορῆτων ὁ Σικιπλίαν,
 ἵνα μὴ γνῶσιν οἱ στρατιῶται, τὸν τε κήρυκα αὐθημερὸν
 ἀπέπεμψε μηδενὶ ἄλλῳ προσομιλήσαντα καὶ τὸ στρατεύμα
 συγκάλειας ἐπέσπευδε τὴν διάβασιν ἔτι τοὺς Καρχηδονίους
 ἀπαρασκευάτους λέγων εἶναι καὶ πρότερον μὲν τὸν Μασι-
 νίσσαν, τότε δὲ καὶ τὸν Σύφακα μετακαλεῖσθαι αὐτοὺς καὶ
 χρονίζουσιν ἐγκαλεῖν. ταῦτα εἰπὼν μηδὲν ἔτι μελλήσας ἐξ-
 ἀνήχη· καὶ πρὸς τὸ ἀκρατήριον τὸ καλούμενον Ἀπολλώ-

θαρήσαντα προθυμότερον τὴν τε χώραν πορθῆσαι
 καὶ ταῖς πόλεσι προσμίξαι. καὶ τινὰς καὶ εἶλεν αὐτῶν· 67
 οἱ τε Καρχηδόνιοι μηδέπω . φ παρεσκευασμένοι
 ἠσύχαζον, καὶ ὁ Σύφαξ (τῆ γ)ε μ(ἐν δόξῃ φίλ)ος αὐτῶν
 ἦν, τῷ δὲ ἔργῳ ἐκ μέσου εἰστήκει· κελ(εύων γὰρ)
 πρὸς τὸν Σικιπλίωνα καταλλαγὰς αὐτοῖς (ποιεῖσθαι οὐκ)
 ἠβούλετο κρατήσαντας· τοὺς ἑτέρο(υς τῶν τε ἑτέρων)
 ἄμα καὶ ἑαυτοῦ δεσπότης γενέσθαι(ι, ἀλλ' ἔτι ἀντιπά-
 λο)υς ὅτι μάλιστα ἀλλήλοις ὄντας (ἑαυτῷ) διαλλάξαι.
 ἐγκειμένον δ' οὖν τῇ χώρᾳ τοῦ Σικι(πλίωνος Ἄννων ὁ 68
 ἵππαρχος ἦν δὲ (νῖος τοῦ Ἀσδροῦβου) . . . φ . ξ . . εἰνος
 μὲν τὸν διεστ . . . ἀνεπίσθη πρὸς
 (τοῦ Μασινίσσου) χω . . . Καρχηδονίους
 ν πολεμικῶν ομ . . . ρίας
 ἐν π νε . . . ε . φ . . . σιν ἐπιστεύετο, καὶ τούτου
 προ(πέμψας ὁ Σικιπλίαν ἱππέας) τινὰς ἐκ τῆς συμβου-
 λίας (τοῦ Μασινίσσου) ἐνήδρευσεν ἐς χωρία
 ἐπιτηδ(εῖα, οὐ) ἔμελλον . . . χα καταδρομὴν ποιούμενοι

[Zonaras 9, 12 — vol. II, p. 284, 10 sqq.]

νιον προσομίσας τὰς ναῦς ἐστρατοπεδεύσατο καὶ τὴν fr. 56,
 66, 67
 χώραν ἐπόρθει προσέμισγέ τε ταῖς πόλεσι καὶ εἶλέ
 τινὰς. ἐγκειμένων δὲ τῶν Ῥωμαίων τῇ χώρᾳ, Ἄν- fr.
 56, 68
 νων ὁ ἵππαρχος νῖος ὦν τοῦ Ἀσδροῦβου τοῦ
 Γίσγωνος ἀνεπίσθη πρὸς τοῦ Μασινίσσου ἐπι-
 θέσθαι αὐτοῖς. ὁ οὖν Σικιπλίαν ἱππέας πέμψας
 τινὰς χωρία πρὸς καταδρομὴν ἐπιτήδεια ἐληί-
 ζετο, ἵν' ὑποφεύγοντες ἐπισπάσσονται τοὺς ἐπι- fr.
 56, 69
 διώκοντας. τῶν οὖν Καρχηδονίων ἐπισπομένων
 αὐτοῖς κατὰ τὰ ξυγκείμενα τραπομένοις ὁ Μασι-

68, 3 ἀνεπίσθη (ἀνεπίσθη I) (κατὰ χωρία Καρχηδονίους
 ἀνεπιτήδεια ἐπιθέσθαι τοῖς Ῥωμαῖοις) supplevit Haase proba-
 biliter e Zonara

69 ὑποφεύ(γειν). ἐπι τοὺς ἐπιδιῶξαι σφᾶς ἐθελή-
 σουτας. γενομένου δὲ τούτου καὶ τῶν Καρχηδονίων
 ἐπεξελ(θόντων) τε ἐκε(ίνοις) καὶ δι' (ὀλίγ)ου κατὰ
 τὸ συγκείμενον τρο(απομ)ένοις ἀνὰ κράτος ἐπισπομέ-
 νων ὃ τε Μασινίσσας μετὰ τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἱππέων
 ὑπολειφθεὶς κατὰ νό(του τοῖς) διώκουσιν ἐγένετο,
 καὶ ὁ Σικιπίων ἐξαναστὰς ἐκ(τοῦ λόχου) ἐ(πι)ῶν
 ἀπήνησεν αὐτοῖς, ὥστ' ἀμφιβόλους (δί)χα ἀποληφθέν-
 τας καὶ ἀποθανεῖν πολλοὺς καὶ ἀλῶναι δ. ε .
 70 καὶ τὸν Ἄννωνα. πυνθόμενος δὲ τοῦτο ὁ Ἀσδρούβας
 τὴν μητέρα τοῦ Μασινίσσου συνέλαβε. καὶ ἐκεῖνοι μὲν
 ἀνταπεδόθησαν· ὁ δὲ δὴ Σύφαξ εὖ τε εἰδὼς, ὅτι ὁ
 Μασινίσσας οὐ Καρχηδονίους μᾶλλον τι ἢ καὶ αὐτῷ
 πολεμήσει, καὶ φοβηθεὶς, μὴ ἐν ἐρημίᾳ συμμαχῶν, ἄν-
 τι ἐκεῖνοι ἐγκαταλειφθέντες ὑπ' αὐτοῦ πάθωσι, γένη-
 ται, τὴν τε προσποιήτου πρὸς τοὺς Ῥωμαίους φιλίαν
 ἀπεῖπε καὶ τοῖς Καρχηδονίοις φανερῶς συνήρ(ατο)·
 71 οὐ μέντοι γε καθαρῶς, ὥστε καὶ ἀνθίστασθαι σφισιν,
 ἀλλὰ ἀδεῶς ἐκεῖνοι καταθέοντες λείαν τε πολλὴν ἦγον

[Zonaras 9, 12 — vol. II, p. 284, 19 sqq.]

νίσσας τε κατὰ νότου γενομένου μετὰ τῶν ἀμφ'
 αὐτὸν ἐπέθετο τοῖς διώκουσι, καὶ ὁ Σικιπίων ἐκ τοῦ
 λόχου ἐπεδραμὼν προσέμιξεν αὐτοῖς. καὶ πολλοὶ
 μὲν ἐφθάρησαν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐάλωσαν καὶ ὁ Ἄν-
 νων ἀντίος. διὸ ὁ Ἀσδρούβας τὴν μητέρα τοῦ Μα-
 σινίσσου συνέλαβε· καὶ ἀνταπεδόθησαν. ὁ δὲ Σύ-
 φαξ τῆς πρὸς Ῥωμαίους φιλίας τὴν δόκησιν ἀπει-
 πῶν φανερῶς τοῖς Καρχηδονίοις συνήρατο. οἱ δὲ
 Ῥωμαῖοι καὶ ἐληίζοντο τὴν χώραν καὶ συχνοὺς τῶν

70, 8 συνήρ(ατο) D e Zonara, συνήρ(ετο) B, συνήρ(εν)
 Haasius

καὶ συχνοὺς τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τοῦ Ἄννιβον
 πρότερον ἐς τὴν Λιβύην πεμφθέντων ἐκομίσαντο, κατα-
 φρονήσαντές τε αὐτῶν διὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν Οὐτίκην
 ἐπεστράτευσαν. ἰδόντες οὖν τοῦτο ὃ τε Σύφαξ καὶ ὁ 72
 Ἀσδρούβας καὶ δεισαντες περὶ αὐτῆς οὐκέτ' ἐκαρτέ-
 ρησαν, ἀλλ' ἀντεπελθόντες ἔλυσαν τὴν πολιορκίαν μὴ
 τολησάντων αὐτῶν καὶ πρὸς ἀμφοτέρους ἕμα ἀγωνί-
 σασθαι. καὶ οἱ μὲν ἐκ τούτου κατὰ χώραν ἐχειμασαν
 τὰ ἐπιτήδεια τὰ μὲν αὐτόθεν (λαμβάνοντες, τὰ δὲ ἐκ)
 τῆς Σικελίας τῆς τε Σαρδοῦς μ(ετα)πεμπόμενοι· αἱ γὰρ
 νῆες σφισιν αἱ τὰ λάφυρα (ἐς τὴν Ἰταλίαν ἄγουσαι
 καὶ) τροφήν ἄν ἐπήγον. ἐν δὲ τῇ (Ἰταλίᾳ κατὰ τὸν 73
 πρὸς Ἄννιβαν) πόλεμον οὐδὲν μέγα ἐπράχθη. Π(ού-
 πλιος γὰρ) Σεμπρόνιος μάχη τιμὴ βραχεῖα νικηθεὶς
 (ὑπὸ τ)οῦ Ἄννιβον ἀντεπεκράτησεν αὐτοῦ, ὁ δὲ δὴ
 Λιο(ύιος καὶ) ὁ Νέρων τιμητεύσαντες τοῖς τε Λατί-
 νοις το(ῖς προ)λιποῦσι τὴν συστρατείαν καὶ διπλοῦν
 ἀποδι(δόναι) πλήθος τῶν στρατιωτῶν προσταχθεῖσι
 διδόν(ναι ἀπ)ογραφὰς ἐπήγγειλαν, ὅπως καὶ ἄλλοι χροή-
 μα(τά σφ)ισι συνεσφέρωσι, καὶ τοὺς ἄλλας ἀτελεῖς μέχρι
 τότε (ὄντ)ας ὑποτελεῖς ἐποίησαν· τοῦτο δὲ οὐκ ἄλλων 74
 (ἐνεκ)α, ἀλλ' ὅτι ὁ Λιούιος ἔπραξέ τε αὐτὸ ἀμυνό-
 μενος το(ῦς πολί)τας ἐπὶ τῇ καταψηφίσει καὶ ἐπίκλη-
 σιν ἀπ' αὐτο(ῦ ἔλαβε)· Σαλινάτωρ γὰρ ἐπωνομάσθη.
 διὰ τε οὖν τοῦτο (περιβ)όητοι οἱ τιμηταὶ οὗτοι ἐγέ-

[Zonaras 9, 12 — vol. II, p. 284, 27 sqq.]

ἐκ τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τοῦ Ἄννιβον πρὸς τὴν Λιβύην
 πεμφθέντων ἀνεκομίσαντο καὶ κατὰ χώραν ἐχει-
 μασαν.

73, 2 Π(ούπλιος μὲν γὰρ) suppl. B

νοντο καὶ ὅτι τε ἀλλήλου(ς τῶν) τε ἵππων παρείλοντο καὶ ἀραρίους ἐποίησαν ἐτ . . . ὄντες κατὰ τὴν
Fragm. Paris. p. 460. Zonaras 9, 12 (vol. II, p. 284, 12—30).

75 ὅτι ὁ Σκιπίων ναῦν Καρχηδονίαν λαβὼν ἀφῆκε
a. u. 551 μὴδὲν ἀδικήσας, ἐπειδὴ ἐπὶ πρεσβείᾳ πρὸς αὐτὸν ἀφι-
(203) κνεῖσθαι ἐπλάσαντο· ἦδει μὲν γὰρ, ὅτι ἐπὶ τῇ τῶν
ἐαλωκότων σωτηρίᾳ προεφασίσθη, προετίμησε δὲ τῆς
καθέξεως αὐτῶν τὸ μὴδ' ὀτιοῦν διαβληθῆναι πως δυ-
νάμενον ποιῆσαι. τοῦ τε Σύφακος καὶ τότε ἔτι συν-
αλλάττοντος αὐτοῦς, ὡς τὸν Σκιπίωνα ἐκ τῆς Λιβύης
καὶ τὸν Ἀννίβαν ἐκ τῆς Ἰταλίας ἀπαῖραι, ἐδέξατο τὸν
λόγον, οὐχ ὅτι καὶ ἐπίστευέν οἱ, ἀλλ' ἵνα αὐτὸν σφήλη.
V p. 606. Zonar. 9, 12 (vol. II, p. 285, 4—11).

[Zonaras 9, 12 — vol. II, p. 284, 30 sqq.]

a. u. 551 μετὰ δὲ ταῦτα Γναίον Σκιπίωνος καὶ Γαῖον Σερουίλιον
(203) ὑπατευσάντων οἱ τε Καρχηδόνοι ἐλαττωθέντες τῷ πολέμῳ
συμβῆναι ἠθέλησαν, καὶ ὁ Ἀννίβας καὶ ὁ Μάγων ἐκ τῆς
Ἰταλίας ἐξέπεσον. οἱ μὲν γὰρ ὑπατοὶ τῷ Ἀννίβᾳ καὶ τῷ
Μάγωνι ἀντικαθίσταντο, Σκιπίων δὲ τὴν τε Λιβύην ἐνάκον
fr. 56, 75 καὶ ταῖς πόλεσι προσέβαλλε. κὰν τοῦτο ναῦν Καρχηδο-
νίαν λαβὼν ἀφῆκεν, ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ πρεσβείᾳ
ἀφικνεῖσθαι ἐπλάσαντο. ἦδει μὲν γὰρ τὸ πλάσμα,
προετίμησε δὲ τὸ μὴ διαβληθῆναι ὡς πρέσβεις κατε-
σχηκῶς. καὶ τοῦ Σύφακος πράττοντος ἔτι διαλλα-
γὰς, ὥστε ἐκ τῆς Λιβύης μὲν τὸν Σκιπίωνα, τὸν δ'
Ἀννίβαν ἐκ τῆς Ἰταλίας ἀπαῖραι, ἐδέξατο τὸν λόγον
οὐχ ὡς πιστεύων αὐτῷ, ἵνα δὲ σφήλη αὐτόν. τῶν
γὰρ στρατιωτῶν ἄλλοτε ἄλλους κατὰ τὴν τῶν σπονδῶν πρό-
φασιν ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν Καρχηδονίων πέμπων καὶ
τὸ τοῦ Σύφακος, ἐπεὶ ἐκείνοι πάντα τὰ παρ' αὐτοῖς κατε-
σκέψαντο, τὴν σύμβασιν ἀπ' εὐλόγου δῆ τινος σκήψεως,
ἄλλως τε καὶ ὅτι ὁ Σύφαξ ἐπιβουλεύων ἐφωράθη τῷ Μα-

[Zonaras 9, 12 sq. — vol. II, p. 285, 17 sqq.]

σινίσσα, διεκρούσατο. νυκτὸς δ' ἦλθεν εἰς τὰ στρατόπεδα
αὐτῶν οὐδὲν ἀλλήλων διέχοντα καὶ πῦρ εἰς τὸ τοῦ Ἀσ-
δρούβου πολλαχόθεν ἅμα ὑπέβαλε. καὶ ἐμπροσθέντος ῥᾶστα
αὐτοῦ (ἐκ γὰρ καλάμης καὶ ἐκ φυλλᾶδων ἐπεποίητο αὐτοῖς
αἱ σιγηαὶ) οἱ τε Καρχηδόνοι καθὼς ἀπήλλαξαν, καὶ οἱ περὶ
τὸν Σύφακα βοηθῆσαι αὐτοῖς ἐθελήσαντες τοῖς τε Ῥωμαίοις
τοῖς περιέχουσιν περιέπεσον καὶ αὐτοὶ ἀπόλοντο, καὶ τὸ
στρατόπεδον προσενεπερήσθη αὐτῶν, καὶ ἐφθάρησαν πολλοὶ
καὶ ἵπποι καὶ ἄνθρωποι. οἱ Ῥωμαῖοι δὲ ταῦτα πεποιηκότες
νυκτὸς μὲν οὐδὲν ἔπαθον, ἡμέρας δ' ἐπιφανείας Ἰβήρες
ἔφρι Καρχηδονίους ἐπὶ συμμαχίᾳ ἐλθόντες προσέπεσον αὐτοῖς
ἀπροσδόκητοι καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν.

εὐθὺς οὖν Ἀσδρούβας μὲν εἰς τὴν Καρχηδόνα, Σύφαξ
δὲ οἴκαδε ἀπεχώρησεν. ὁ δὲ γε Σκιπίων Σύφακι μὲν τὸν
Μασινίσσαν καὶ Γαῖον ἀντέταξε Λαίλιον, αὐτὸς δ' ἐπὶ τοὺς
Καρχηδονίους ἦλασεν. οἱ δ' αὖ Καρχηδόνοι πρὸς τὸ ξηγμα
τῶν Ῥωμαίων, ᾧ χειμαδίῳ ἐχρῶντο καὶ ἐς ὃ ἀπετίθεντο
πάντα, ναῦς ἐπεμψαν, ἵνα ἢ αὐτὸ αἰρήσωσιν ἢ ἀφ' ἑαυτῶν
ἀπάξωσι τὸν Σκιπίωνα. καὶ ἔσχεν οὕτως· μαθὼν γὰρ τὸ
γινόμενον ἀπανεστή καὶ ἐπειχθεὶς πρὸς τὸν ναύσταθμον
διὰ φυλακῆς αὐτὸν ἐποίησατο. καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ
ῥᾶδίως τοὺς προσμύξαντας αὐτοῖς ἀπέώσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, τῇ
δ' ὕστεραίᾳ πολὺν ἠλαττώθησαν· καὶ ναῦς γὰρ τῶν Ῥωμαίων
χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολῇ ἀπέσπασαν. ἀποβῆναι δ' ἐς τὴν
γῆν οὐκ ἐτόλμησαν, ἀλλ' ἀναπλεύσαντες οἴκαδε τὸν Ἀσδρού-
βαν ἀπεχειροτόνησαν, Ἀννωνὰ δὲ τινα ἀνθελίοντο. κὰκ τού-
του Ἀννων μὲν στρατηγὸς ἦν, ἐκεῖνος δὲ καθ' ἑαυτὸν δού-
λους τινας καὶ αὐτομόλους παραλαβὼν δύναμιν οὐκ ἀσθενῆ
συνεκρότησε καὶ τινας τῶν Ἰβήρων τῶν συστρατευομένων
τῷ Σκιπίωνι κρύφα ἀνατείλας ἐπεχείρησε νυκτὸς ἐπιβου-
λεύσαι τῷ στρατοπέδῳ αὐτοῦ. κὰν ἐξεργάσατο τι, εἰ μὴ οἱ
τε μάντις ὑπὸ δορυτῶν ἐκταραχθέντες καὶ ἡ τοῦ Μάσι-
νίσσου μήτηρ θειάσασα ζήτησιν αὐτῶν γενέσθαι ἐποίησαν.
καὶ οἱ μὲν προκαταληφθέντες ἐκολάσθησαν, καὶ ὁ Σκιπίων
αὐθις ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα ἐστράτευσεν καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐδήριον,
[13.] Σύφαξ δὲ ἐπολέμει τοῖς περὶ τὸν Λαίλιον. καὶ χρό-

76 ὅτι ἦλθον οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα τὰ τε ἄλλα πολλὰ ἄγοντες καὶ τὸν Σύφακα. καὶ ὃς ἰδὼν αὐτὸν δεδμεμένον οὐκ ἠνεγκεν, ἀλλὰ τῆς τε παρ' αὐτῷ ξενίσεως μνημονεύσας καὶ τὰ ἀνθρώπεια παθήματα ἀναλογισάμενος, ὅτι τε βασιλεία δυνάμεως οὐ σμικρᾶς καὶ ὅτι ἀξιοσπούδαστον καὶ ἐαντῷ γενόμενον ἐώρα τότε οἰκτῶς οὕτως ἔχοντα, ἀνεπήδησε μὲν ἐκ τοῦ δίφρου καὶ ἔλυσέ τε αὐτὸν καὶ ἐδεξιώσατο καὶ ἐν θεωραπείᾳ πολλῇ ἤγε. V p. 606. Zonaras 9, 13 (vol. II, p. 287, 9—14).

[Zonaras 9, 13 — vol. II, p. 286, 26 sqq.]

νον τινὰ ἀντέσχον· εἶτα ὑπερέσχον οἱ Ῥωμαῖοι καὶ πολλοὺς μὲν ἐφόνευσαν, πολλοὺς δὲ ἐξώγησαν καὶ τὸν Σύφακα εἶλον. καὶ τὴν Κίρταν τὰ βασίλεια αὐτοῦ παρέλαβον ἀμάχως, τοῖς ἔνδον δεδμεμένον αὐτὸν ἐπιδείξαντες.

ἦν δ' ἐκεῖ καὶ ἡ Σοφονίς. καὶ πρὸς αὐτὴν ὁ Μασινίσσας εὐθύς εἰσεπήδησε καὶ περιλαβὼν αὐτὴν “ἔγω μὲν Σύφακα” εἶπε “τὸν ἀφαρπάσαντά σε, ἔγω δὲ καὶ σέ. ἀλλὰ μὴ δέδιθι· οὐδὲ γὰρ αἰχμαλώτος γέγονας ἐμὲ σύμμαχον ἔχουσα.” ταῦτ' εἰπὼν ἔγημεν αὐτὴν παραντίκα προκαταλαβὼν τοὺς Ῥωμαίους, μὴ πως αὐτῆς ἀμάχη γενομένης ἐν τοῖς λαφύροις. εἶτα καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τοῦ Σύφακος ^{fr.} 56, 76 προσεποιήσαντο. καὶ πρὸς τὸν Σκιπίωνα ἦλθον ἄγοντες τὰ τε λοιπὰ καὶ τὸν Σύφακα. καὶ ὃς ἰδὼν αὐτὸν δεδμεμένον οὐκ ἠνεγκεν, ἀλλὰ τῆς παρ' αὐτῷ μνημονεύσας ξενίας καὶ τὰ ἀνθρώπεια ἀναλογισάμενος ἀνεπήδησεν ἐκ τοῦ δίφρου ἔλυσέ τε αὐτὸν καὶ ἐδεξιώσατο καὶ ἐντίμως ἤγε. καὶ ποτε ἤρето “τί σοι δόξαν ἐπολέμησας ἡμῖν;” ὁ δὲ ἐαντόν τε σοφῶς ἐξητήσατο ἅμα καὶ τὸν Μασινίσσαν ἡμύνατο εἰπὼν αἰτίαν αὐτῷ τὴν Σοφονίδα γενέσθαι. τῷ γὰρ πατρὶ τῷ Ἀσδρούβα χαριζομένην καταδῆσαι αὐτὸν μαγγανείας, ὥστε καὶ ἄκοντα

ὅτι ἐπικηρυκευσάμενοι οἱ Καρχηδόνιοι τῷ Σκιπί- 77
ωνι τῶν τε ἐπιταχθέντων σφίσιν ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲν ὅ,τι οὐχ ὑποσχόμενοι οἷα μηδὲν αὐτῷ παρέξειν μέλλοντες χρήματα μὲν αὐτῷ εὐθύς ἔδωκαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους πάντας ἀπέδωκαν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἄλλων ἐς

[Zonaras 9, 13 — vol. II, p. 287, 18 sqq.]

τὰ τῶν Καρχηδονίων πράξει· “ἀλλ' ὅτι ὑπὸ γυναικὸς ἠπάτημαι, ἀξίαν ἔδωκα δίκην· ἔγω δ' οὖν τι ἐν κακοῖς παραμύθιον, ὅτι ὁ Μασινίσσας αὐτὴν ἔγημε· πάντως γὰρ καὶ ἐκείνον ὁμοίως διολέσει.”

ὁ δὲ Σκιπίων ὑποπτεύσας ταῦτα περὶ τοῦ Μασινίσσου ἐκάλεσέ τε αὐτὸν καὶ ἠτιάσατο, ὅτι γυναικὰ πολεμίαν καὶ αἰχμαλώτον ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης οὕτω ταχέως ἔγημε, καὶ παραδοῦναι τοῖς Ῥωμαίοις αὐτὴν ἐκέλευσεν. ὁ δὲ περιαληγῆσας μὲν, εἰσπηδήσας δ' εἰς τὴν σκηνὴν ἔφη τῇ Σοφονίδι “εἰ μὲν οἷός τ' ἦν τῷ ἑαυτοῦ θανάτῳ ἐλευθέραν φυλάξει σε καὶ ἀνύβριστον, προθύμως ἂν σου ὑπεραπέθανον· ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, προπέμψω σε, ἔνθα κἀγὼ καὶ ἅπαντες ἀφιξόμεθα.” καὶ ταῦτα εἰπὼν φάρμακον αὐτῇ ὤρεξεν ἢ δὲ οὐτ' ἀνωλοφύρατο οὐτ' ἐστέναξεν, ἀλλὰ καὶ πάνν γενναίως “εἰ τοῦτό σοι,” ἔφη “ἄνερ, δοκεῖ, κἀγὼ πείθομαι· τῆς γὰρ ψυχῆς μου μετὰ σέ οὐδεὶς ἄλλος κυριεύσει· εἰ δὲ τοῦ σώματός μου Σκιπίων δεῖται, νεκρὸν αὐτὸ λαβέτω.” καὶ ἦ μὲν οὕτως ἀπέθανε, Σκιπίων δὲ τὸ ἔργον ἐθαύμασεν.

οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ, τοῦ Αἰκίλιου τὸν Σύφακα καὶ τὸν υἱὸν ἐκείνου Οὐερμίναν ἀγαρόντος ἐκεῖ καὶ τῶν ἄλλων τινὰς τῶν πρώτων, τὸν μὲν Σύφακα εἰς τὴν Ἄλβαν κατέθεντο καὶ τελευτήσαντα δημοσίᾳ ἔθαψαν, τῷ δὲ Οὐερμίνᾳ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς ἐπεκύρωσαν καὶ τοὺς ζωοργηθέντας Νομάδας ἐχαρίσαντο.

οἱ δὲ Καρχηδόνιοι περὶ σπονδῶν ἐπικηρυκευσά- ^{fr.} 57
μενοι τῷ Σκιπίωνι χρήματά τε εὐθύς ἔδωσαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους πάντας ἀπέδωκαν καὶ ὑπὲρ τῶν

τὴν Ῥώμην ἐπροσβέβησαντο. καὶ αὐτοὺς ἐκεῖνοι τότε οὐ προσεδέξαντο λέγοντες οὐκ εἶναι σφίσι πάτριον στρατοπέδων τισὶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ὄντων ὑπὲρ εἰρήνης χρηματίζειν. ὕστερον δὲ ἀπάραντος τοῦ τε Ἀννίβου καὶ τοῦ Μάγωνος λόγου αὐτοῖς ἔδωκαν, καὶ ἦλθον μὲν εἰς ἀμφισβήτησιν πρὸς ἀλλήλους ἐπ' ἀμφοτέρα ταῖς γνώμαις γενόμενοι, τέλος δὲ ἐψηφίσαντο τὰς σπονδάς, ἐφ' οἷς ὁ Σκιπίων συντετέθειτο. U p. 380. Zonar. 9, 13 (vol. II, p. 288, 12—24).

78 ὅτι οἱ Καρχηδόνοι τῷ Σκιπίωνι ἐπέθεντο καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. τοῦ δὲ Σκιπίωνος ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐγκλημα ποιησαμένου οὔτε τι μέτριον τοῖς πρέσβεσιν ἀπεκρίναντο καὶ προσέτι καὶ ἐπεβούλευσαν αὐτοῖς ἀποπλεύσασιν· καὶ εἶπε μὴ

[Zonaras 9, 13 — vol. II, p. 288, 15 sqq.]

λοιπῶν πρεσβείαν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλαν. τοὺς δὲ γε πρέσβεις οἱ Ῥωμαῖοι τότε οὐ προσεδέξαντο λέγοντες οὐκ εἶναι πάτριον σφίσι στρατοπέδων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ὄντων τισὶ πρεσβείαν προσίεσθαι ἐξ αὐτῶν καὶ χρηματίζειν ὑπὲρ εἰρήνης. ὕστερον δὲ ἀπάραντος τοῦ τε Ἀννίβου καὶ τοῦ Μάγωνος λόγου σφίσι μετέδωκαν καὶ ἐψηφίσαντο τὰς σπονδάς. ἐξεχώρησαν δὲ τῆς Ἰταλίας ὃ τε Ἀννίβας καὶ ὁ Μάγων οὐ διὰ τὴν σύμβασιν, ἀλλὰ πρὸς τὸν οἴκου πόλεμον ἐπειγόμενοι.

οἱ δ' ἐν τῇ Λιβύῃ Καρχηδόνοι οὐδὲ πρότερον εἰρηναῖόν τι φρονοῦντες καὶ περὶ σπονδῶν ἐπὶ τῇ τοῦ χρόνου τριβῇ διὰ τὴν τοῦ Ἀννίβου παρουσίαν ἐπικηρυκευσάμενοι, ^{fr.} _{56, 78} ὡς τὸν Ἀννίβαν πλησιάζοντα ἔμαθον, ἀνεθάρσθησαν καὶ ἐπέθεντο τῷ Σκιπίωνι κατὰ γῆν τε καὶ κατὰ θάλασσαν. ἀκείνου περὶ τούτου αὐτοῖς ἐγκαλέσαντος οὔτε μέτριόν τι τοῖς πρέσβεσιν ἀπεκρίναντο καὶ ἐπ-

77, 8 εἰρήνης (αὐτοῖς) Reiske || 13 συντετέθειτο B, συντετέθειτο L || 78, 3 ἐγκλημα] ἐπίκλημα cod. Monacensis

ἀνεμὸς σφίσι κατὰ τύχην ἐπιγεγόμενος ἐβοήθησεν, ἤλωσαν ἂν ἢ ἀπόλοντο. καὶ διὰ τοῦτο ὁ Σκιπίων καίπερ ἐπελθόντων ἐν τούτῳ τῶν τὴν εἰρήνην αὐτοῖς φερόντων οὐκέτ' αὐτὴν ἐποιήσατο. U p. 380. Zonaras 9, 13 (vol. II, p. 288, 29—289, 6).

[Zonaras 9, 13 sq. — vol. II, p. 289, 2 sqq.]

εβούλευσαν αὐτοῖς ἀποπλεύσασιν· καὶ εἰ μὴ πνεῦμα τυχαίως συμβᾶν αὐτοῖς ἐβοήθησεν, ἀπόλοντο ἂν. ὅθεν καὶ ὁ Σκιπίων ἐν τούτῳ τῆς ψήφου τῆς περὶ τῆς εἰρήνης κοιμισθείσης οὐκέτι αὐτὴν ἐποιήσατο. οἱ οὖν Καρχηδόνοι τὸν μὲν Μάγωνα εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπέπεμψαν, τὸν δ' Ἀννίβαν αὐτοκράτορα στρατηγὸν ἀπέδειξαν τὸν Ἀνωνα τῆς ἀρχῆς παύσαντες. τὸν δ' Ἀσδρούβαν καὶ ἀποκτεῖναι ἐψηφίσαντο, φαρμάκῳ δὲ ἐκουσίως φθαρόντα καὶ νεκρὸν ἤλυσαν. Ἀννίβας μὲν οὖν πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν λαβὼν εἰς τὴν Μασινίσσον χώραν ἐνέβαλε καὶ ἐκάκου αὐτὴν καὶ τοῖς Ῥωμαίοις μάχεσθαι ἠτοιμάζετο· ἀνητοιμάζοντο δὲ καὶ οἱ τοῦ Σκιπίωνος.

14. οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ μετεμέλοντο, ὅτι μὴ ἐκόλυσαν τὸν Ἀννίβαν ἐκπλεῦσαι· ὡς μέντοι τὰ ἐν τῇ Λιβύῃ συγκροτοῦντα αὐτὸν ἔμαθον, οὐ μετρίως αὐτίς ἐδεδίεσαν. διὸ καὶ Κλαύδιον μὲν Νέωνα τὸν ἔτερον τῶν ὑπάτων ἐπ' αὐτὸν ^{a. u.} ₅₅₂ ἐπέμψαν, Μάρκῳ δὲ Σερονίλῳ τὴν τῆς Ἰταλίας φυλακὴν ⁽²⁰²⁾ ἐπεκλήρωσαν. ἀλλ' οὐκ ἠδυνήθη ὁ Νέων εἰς τὴν Λιβύην ἐλθεῖν ὅπῃ χειμῶνος ἐν Ἰταλίᾳ χρονίσας καὶ ἐν Σαρδοῖ. εἶτα οὐδὲ περαιτέρω τῆς Σικελίας ἐχώρησε νεκρατηκότα μαθὼν τὸν Σκιπίωνα. ὁ γὰρ Σκιπίων δέσας, μὴ ἐπειχθεὶς ὁ Νέων τῶν αὐτοῦ πόνων τὴν εὐκλειαν σφετερίσθη, τοῦ ἕαρος ἐπιλάμψαντος ἐπὶ τὸν Ἀννίβαν ἐχώρησε μαθὼν, ὅτι τὸν Μασινίσσον ἐνίκησε. καὶ ὁ Ἀννίβας ὡς ἤσθετο προσίοντα τὸν Σκιπίωνα, προαπήντησεν αὐτῷ. καὶ ἀντιστρατοπεδευσάμενοι οὐκ εὐθὺς εἰς χεῖρας ἦλθον, σὺν γὰς δ' ἡμέρας διέτριψαν, καὶ ἕαστος τῷ οἰκείῳ διειλέχθη στρατεύματι καὶ πρὸς τὴν μάχην αὐτὸ παρεθάρρυνεν.

ὡς δ' ἔδοξε τῷ Σκιπίωνι μὴ διατρέβειν ἔτι, ἀλλὰ καὶ ἄκουτα τὸν Ἀννίβαν εἰς τὸν ἀγῶνα προαγαγεῖν, ἐπὶ τὴν

79 πλείστοι ὅσοι ἐστρατεύσαντο, ὡς πονεὶ πολλὰ ἔκουσιως πολλοί, ὧν οὐδὲν <ἄν> ἀναγκαζόμενοι δράσειαν, ποιούσι. τὸ μὲν γὰρ προσιαττόμενον σφισιν ὡς καὶ βίαιον δυσχεραίνουσι, τὸ δ' αὐθαίρετον ὡς καὶ αὐτοκράτορες ἀγαπῶσιν. V p. 609.

[Zonaras 9, 14 — vol. II, p. 290, 6 sqq.]

Οὐτικὴν ὄρησεν, ἵνα δεδιέναι καὶ φεύγειν δόξας σχολῆ καιρὸν ἐπιθέσεως· ὃ καὶ ἐγένετο. ὁ γὰρ Ἀννίβας φεύγειν αὐτὸν οἰηθεὶς καὶ ἐπὶ πλεόν ἐντεῦθεν θαρσύνσας ἐπεδίωξε μόνοις τοῖς ἱππεῦσι. καὶ ὁ Σκιπίων ἀντίστη τε αὐτοῖς παρὰ δόξαν καὶ συμβαλὼν ἐνίκησε. τρέψας δ' αὐτοὺς οὐκ ἐπὶ τὸ διώκειν σφᾶς, ἀλλ' ἐπὶ τὰ σκευοφόρα αὐτῶν καθ' ὁδὸν τυγγάνοντα ὄρησεν καὶ πάντα συνέλαβε. ταῦτα τὸν Ἀννίβαν ἐτάραξε, καὶ ἔτι ὅτι κατασκόπους αὐτοῦ τρεῖς ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὁ Σκιπίων εὐρών οὐδὲν δεινὸν αὐτοῖς πεποιήκειν. μαθὼν γὰρ παρ' ἐνὸς αὐτῶν ὁ Ἀννίβας τὸ πεπραγμένον (οἱ γὰρ δύο παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις μείναι ἠθέλησαν) κατεπλάγη καὶ διακινδυνεύσαι οὐκέτι θαρσύνσας σπείσασθαι ὅτι τάχιστα ἔγνω, ἵν' εἴ μὴ τοῦτο συμβαίη, τριβὴν τέως τινα πορίσῃται καὶ διακωχήν. πέμψας οὖν πρὸς τὸν Μασινίσσαν δι' ἐκείνου ὡς ὁμοφύλου τὰς σπονδὰς ἤτησε. καὶ ἦλθε μὲν ἐς λόγους τῷ Σκιπίωνι, ἔπραξε δὲ οὐδέν. ὁ γὰρ Σκιπίων οὔτε τραχὺ οὔτε τι σαφὲς ἀπεκρίνατο, ἀλλὰ τὸ μὲν ὄλον ἐμέσυσεν, ἐπιεικότερον δ' ὅμως διεiléχθη, ὅπως αὐτὸν ὡς καὶ σπεισόμενος εἰς ἀμέλειαν προαγάγῃ· ὃ καὶ συμβέβηκε. μάχη μὲν γὰρ περὶ οὐδὲν ὁ Ἀννίβας ἐνενόησε, μεταστρατοπεδεύσασθαι δὲ εἰς χωρίον ἐπιτηδεύτερόν τι ἠθέλησεν. ἐξ αὐτομόλων δὲ τοῦτο μαθὼν ὁ Σκιπίων προεξανέστη νυκτὸς καὶ κατέσχε τὸν τόπον, εἰς ὃν ἐκεῖνος ἠπείλετο· ἐν χωρίῳ δὲ τιμὴ κοίλῳ καὶ ἀνεπιτηδεῖω πρὸς στρατοπέδουσιν γενομένοις τοῖς Καρχηδονίοις ἐπεφάνη αἰφνίδιον. ὁ δ' Ἀννίβας συμβαλεῖν οὐκ ἠθέλησε, στρατοπεδεύόμενος δ' ἐκεῖ καὶ φρε-

79, 1 πολλοὶ ἔκουσιως πολλὰ Reiske, idem inseruit ἄν post οὐδὲν

Δίων βιβλίῳ ιζ' "ἐπέστησεν ἐξαίφνης τοῦ δρόμου." 80 Bekk. Anecd. p. 140, 23. Zonar. 9, 14 (vol. II, p. 291, 29).

Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ' "πέφυκε καὶ ἄλλως ὡς 81 πλήθει τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάξειν, καὶ τούτου τὸ μὲν δεδιὸς σωφρονεῖν, τὸ δὲ θαρσοῦν ἀκολασταίνειν. ἐπὶ πλεόν δ' ἐν ἐκείνῳ τοῦτ' ἐφωράθη." Suidas v. ὡς ἐπίπαν.

[Zonaras 9, 14 — vol. II, p. 291, 3 sqq.]

ωρητῶν ἐταλαιπώρησε διὰ πάσης τῆς νυκτός. καὶ οὕτως κακῶς αὐτοὺς ἔχοντας ὑπὸ καμάτου καὶ δίψης κατηνάγκασε καὶ ἄκοντας ὁ Σκιπίων συμμίξει αὐτῷ.

συνέβαλον οὖν οἱ μὲν Ῥωμαῖοι συντεταγμένοι καὶ πρόθυμοι, Ἀννίβας δὲ καὶ οἱ Καρχηδόνιοι ἀπρόθυμοι τε καὶ καταπεληγμένοι καὶ δι' ἕτερα καὶ ὅτι καὶ ὁ ἥλιος σύμπας ἐξέλιπεν. ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο οὐκ αἰσιόν τι σφίσι προμηνύειν ὁ Ἀννίβας ὑπόπτεισεν. οὕτω δ' ἔχοντας τοὺς ἐλέφαντας ἑαυτῶν προεβάλοντο. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι μέγα ἐξαίφνης καὶ καταπληκτικὸν ἀνεβόησαν καὶ τὰς ἀσπίδας τοῖς δόρασι κρούσαντες θυμῷ καὶ δρόμῳ ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας ὄρησαν. ὅφ' ὧν ταραχθέντες ἐκεῖνοι οἱ μὲν πλείους οὐκ ἐδέξαντο σφᾶς, ἀλλ' ἀπετράποντο καὶ τιρωσόμενοι μελίζω τοῖς ἐπιτεταγμένοις ἐνεποιοῦν τὸν θόρουτον, οἱ δὲ καὶ ὁμόσε σφίσι χωρήσαντες τῶν Ῥωμαίων δισταμένων διὰ μέσου αὐτῶν διεξέτρεχον καὶ παριόντες ἐβάλλοντό τε καὶ ἐκ χειρὸς ἐπιτρόσκοντο. καὶ ἐπὶ τινα μὲν χρόνον ἀντέσχον οἱ Καρχηδόνιοι, ἔπειτα τοῦ Μασινίσσου καὶ τοῦ Αἰαλλίου τοῖς ἱππεῦσι κατὰ νότον προσπεσόντων αὐτοῖς πάντες ἔφρηγον. οἱ δὲ πλείους ἐφθάρησαν, καὶ ὁ Ἀννίβας μικροῦ ἂν ἀπόλειτο. φεύγοντα γὰρ αὐτὸν ὁ Μασινίσσας ἐπεδίωκεν ἀκρατῶς τῇ τοῦ ἵππου ὄρμῃ ὑπενδιδούς. μεταστραφεὶς δ' ὁ Ἀννίβας καὶ ἰδὼν αὐτὸν οὕτω διώκοντα ἡρέμα ἐξέκλινε καὶ τὸν δρόμον ἐπέστησε καὶ οὕτω παρελάσαντα τὸν Μασινίσσαν κατὰ νότον γενόμενος ἔτριψε· καὶ τούτου μετ' ὀλίγων ἐξέφυγε.

82 Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ' "καὶ τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιούδε ἐδημώθη." Suidas et Etym. M. et alii v. ἐδημώθη.

83 ἐνθνημιζόμενοι, λογιζόμενοι. οὕτω Δίων ἐν ιζ' Ῥωμαϊκῶν. Suidas s. Etym. ap. Cramer. Anecd. Paris. vol. IV, p. 169, 8. Zonaras Lex. p. 750.

84 διατίθημι ἀντὶ τοῦ διαπράττωμαι, αἰτιατικῆ Δίωνος ἢ βιβλίῳ "καὶ πάντα μὲν τὰ βέλτιστα τῆς φιλοσοφίας ἀνθη δρεπόμενος." Bekk. Anecd. p. 133, 29, quae ex duabus glossis confusa sunt et lacunosa.

85 ὅτι διεκηρευέσαντο οἱ Καρχηδόνιοι τῷ Σκιπίωνι. ἢν δὲ τὰ διωμολογημένα ὁμήρου τε σφᾶς δοῦναι καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς τε αὐτομόλους ἦτοι τῶν Ῥωμαίων ἢ τῶν συμμάχων ὧν εἶχον ἀποδοῦναι καὶ τοὺς ἐλέφαντας πάντας καὶ τὰς τριήρεις πλὴν δέκα παρα-

[Zonaras 9, 14 — vol. II, p. 291, 32 sqq.]

84, 4 ibidem haec sunt fragmenta: p. 124, 7: Δίωνος ἰθ' βιβλίῳ "καὶ τοὺς τε ἀντεπεξελθόντας οἱ ἀνέκωσαν." 165, 20: Δίων ἰθ' βιβλίῳ "Ταραντῖνοι μὲν οὐκ οὐδὲν οὐδὲ ἐκείνου προτιμήσαντες." 166, 1: Δίων ἰθ' βιβλίῳ "περὶ ... τὰ δὲ ἄμειντα ἐγὼ τε αἰεὶ προστατῶ." 3: ἐκ τοῦ αὐτοῦ "περὶ ἢν αὐτοῖς τῆς σχολῆς." 15: "ἐπειδὴ δὲ καὶ ὡς περὶ ἢν αὐτοῖς τῆς σχολῆς, τὰς ὁδοὺς δι' αὐτῶν κατεσκευάσαντο." 11: ἰθ' βιβλίῳ "ἔξων καὶ τὰ λοιπὰ προσκατεργάσασθαι." || 85, 3 ἦτοι Leunclavius, οὗς ἦτοι L || 4 ὧν Leunclavius, ἐφ' ὧν L

δοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν μὴ κεκτῆσθαι μήτε ἐλέφαντας μήτε ναῦς καὶ τῷ Μασινίσσῃ πάντων ὧν εἶχον αὐτοῦ ἀποστῆναι καὶ ἐκείνῳ [δοῦναι] τὴν τε χώραν καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ αὐτοῦ οὕσας ἀφεῖναι καὶ μήτε καταλόγους ποιεῖσθαι μήτε μισθοφόροις χρῆσθαι μήτε πόλεμον πρὸς μηδένα παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι. U p. 380. Zonar. 9, 14 (vol. II, p. 292, 4—12).

ὅτι ἡ Καρχηδὼν πολλοῖς Ῥωμαίων ἐξαιρετέα ἐδόκει εἶναι καὶ Κορνηλίῳ ὑπάτῳ, καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι συνεστάσης αὐτῆς ἀδεεῖς σφᾶς εἶναι. U p. 381. Cf. Zonar. 9, 14 (vol. II, p. 292, 15—17).

... ἐν μέντοι τῷ δήμ(ῳ)..... πάντες τὴν εἰρήν(ην) ὁμοθυμαδὸν ἐψηφίσαντο. ἐπεπόνθεσαν λογ... αὐτῶν ἡμελλον π... κινδύνων τε ταλ... τῶν πραγμάτων... ἐδικαίωσαν· ὁ... τες καὶ ἐκείνα... τ... ἐκ μεγάλων... α. α. ε. νοὶ δὲ ὁ... ντες ἐπτ...

[Zonaras 9, 14 — vol. II, p. 292, 9 sqq.]

πλὴν δέκα παρασχεθῆναι καὶ τοῦ λοιποῦ μήτε ναῦς μακρὰς πλείους ἔχειν τῶν δέκα μήτε πόλεμον παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην πρὸς μηδένα ποιεῖσθαι καὶ τινα ἕτερα.

τοιούτων δὲ γενομένων τῶν ὁμολογιῶν πρέσβεις οἱ Καρχηδόνιοι ἐπὶ Ῥώμην ἐστάλαξαν. καὶ οἱ μὲν ἀπῆλθον, οὐ μέντοι καὶ ἡ γερουσία τὴν πρεσβείαν ἐτοίμως ἐδέξατο, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ ἡμφισβήτησαν ἀλλήλοις ἐναντιούμενοι. ὁ δὲ δῆμος τὴν εἰρήνην ὁμοθυμαδὸν ἐψηφίσαντο καὶ τὰς ὁμολογίας ἐδέξαντο

85, 7 ναῦς μακρὰς πλείους τῶν δέκα Zonaras || 8 ἐκείνῳ ἐκείνοις L || [δοῦναι] delevit Reiske || 86, 1 Ῥωμαίων U e Suida v. ἐξαιρετέα, Ῥωμαίους L || 2 Κορνηλίῳ ὑπάτῳ i. e. Cn. Cornelio Lentulo, cf. Liv. 30, 40 || καὶ ἔλεγεν] ὡς ἔλεγεν St B || 3 ἀδεεῖς σφᾶς ἔχειν Suidas

88 <καὶ τῶν ἐλεφάντων οἱ μὲν> πλείους ἐς τὴν Ῥώ-
μην ἀπήχθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ τῶ Μασινίσσῃ ἐδω-
ρήθησαν.>

89 Καρχηδονίων. <καὶ αὐτοὶ τε τὴν Ἰταλίαν, Ῥωμαῖοι>
τε τὴν Λιβύην <εὐθύς μετὰ τὴν εἰρήνην ἐξέλιπον.
τοῖς> δὲ δὴ πρεσβεύσασιν τῶν Καρχηδονίων ἐς Ῥώ-
μην> συμβαλεῖν τοῖς <ἐκάστῳ προσήκουσιν αἰχμαλώ-
τοις ἐπέτρεψαν· καὶ ὡς <διακόσιοι αὐτῶν ἄνευ λύ-
τρων ἀπεστάλησαν τῶ Σικιπλίῳ... μετὰ τὴν σύμβα-
<σιν>... τὴν τε φιλίαν κ... βαίωσαν· καὶ τὴν εἰρή-
νην ἐχαρίσαντο...>

90 ... αἰχμαλώτους... ε Τερέντιος εἰς... βουλῆς ὦν
πιλίῳ... ν· καὶ ὡς τινα... <ἀκολο>υθῆσαι. Σικιπλίῳ
μὲν <οὖν μέγας ἐκ τούτων ἤροτο,> Ἄννιβας δὲ καὶ ἐς
δί<κην παρὰ τοῖς οἰκείοις ἤχθη καὶ ὡς τὴν τε> Ῥώ-
μην δυν<ηθεῖς λαβεῖν καὶ μὴ ἐθελήσας καὶ> τὴν λείαν

[Zonaras 9, 14 — vol. II, p. 292, 18 sqq.]

καὶ ἐπεμψαν δέκα ἄνδρας, ἵνα μετὰ τοῦ Σικιπλίανος
ἅπαντα διοικήσωσι. καὶ αἱ συμβάσεις ἐπράχθησαν,
καὶ αἱ τριήρεις ἐδόθησαν καὶ ἐκαύθησαν, καὶ τῶν
fr. 56, 88 ἐλεφάντων οἱ μὲν πλείους εἰς τὴν Ῥώμην ἀπήχθη-
σαν, τῶ Μασινίσσῃ δὲ οἱ λοιποὶ ἐδωρήθησαν. καὶ
56, 89 Ῥωμαῖοι μὲν τὴν Λιβύην ἐξέλιπον, τὴν δ' Ἰταλίαν
οἱ Καρχηδόνιοι.

ὁ μὲν οὖν δεύτερος πόλεμος τῶν Καρχηδονίων
ἔτει ἐκκαιδεκάτῳ ἐς τοῦτο κατήντησε· κἀντεῦθεν ὁ
Σικιπλίῳ λελάμπρυστο καὶ Ἀφρικανὸς ἐπεκέλητο
(Ἀφρικὴ γὰρ ἦδε ἡ περὶ Καρχηδόνα Λιβύη ὠνό-
μαστο), πολλοῖς δὲ καὶ ἐλευθερωτῆς προσηγόρευτο
fr. 56, 90 πολλοὺς πολίτας κομίσας αἰχμαλώτους. καὶ ὁ μὲν
μέγας ἐκ τούτων ἤροτο, Ἄννιβας δὲ κατηγόρητο
παρὰ τοῖς οἰκείοις ὡς τὴν τε Ῥώμην λαβεῖν δυνη-
θεῖς καὶ μὴ θελήσας καὶ τὴν λείαν τὴν ἐκ τῆς Ἰτα-

τὴν <ἐκ τῆς Ἰταλίας σφετερισάμενος κατηγόρη>θη. οὐ
μῆντοι καὶ <ἐάλω, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγίστην τῶν Καρ-
χηδονίων ἀρχὴν οὐκ ἐς μακρὰν ἐπετρόπη>...
τα μὲν ἐπὶ τε... ν ὑπάτων γει... τῇ Σικελίᾳ βε...
Fragm. Paris. p. 462. Zonar. 9, 14 (vol. II p. 292, 13
— 293, 5). Livius 30, 42, 43, 45.

... νῶ Μάρκος... <πρὸς τὸν Φίλιπ>πον πεμφθεῖς 57
... ὑπὸ τῶν στρατηγῶν>... παρ' αὐτῶν ἢ... ὠρ-
θωσε· πρεσβείαν... ἦν τοῦ Φιλίππου καὶ... τέ τινα,
ὄν αὐτὸς... <Καρχηδο>νίοις ἐπέπομφει... ντος οὐδὲν
εἰρη... ν κερρατηκότες... πολέμους τῶ μὲν... ε δὴ
δόξῃ οὐδὲν σμικροτέρους κατέστησαν. Fragm. Paris.
p. 463. Cf. Zonar. 9, 15 (vol. II, p. 293, 6); Liv. 30, 42.

[Zonaras 9, 14 sq. — vol. II, p. 293, 2 sqq.]

λίαν σφετερισάμενος. οὐ μὴν καὶ ἐάλω, ἀλλὰ καὶ
τὴν μεγίστην τῶν Καρχηδονίων ἀρχὴν οὐκ ἐς μα-
κρὰν ἐπετρόπη.

15. εἰς ἐτέρους δ' αὐθις πολέμους οἱ Ῥωμαῖοι κατ-
fr. 57, 1 ἔστησαν γενομένους πρὸς Φιλίππον τε τὸν Μακεδόνα καὶ τὸν
Ἄντιοχον. μέχρι γὰρ ἡ πρὸς Καρχηδονίους ἤμαζε μάχη, κἂν
μὴ φίλια σφίσι τὰ περὶ τὸν Φίλιππον ἦν, ἐθεράπευον αὐτόν,
ἵνα μὴ τοῖς Καρχηδονίοις συνάροιο ἢ ἐς τὴν Ἰταλίαν στρα-
τεύσοιτο· ἐπεὶ δὲ τὰ κατ' ἐκείνους ἠρέμησαν, οὐκέτ' ἐμέλ-
λησαν, ἀλλ' ἐς πόλεμον αὐτῶ κατέστησαν φανερόν πολλα
ἐγκαλοῦντες αὐτῶ. πρέσβεις οὖν οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς αὐτόν
πέμψαντες, ἐπεὶ μηδὲν ὦν ἐπετάττετο ἔπραττε, τὸν πόλεμον
ἐψηφίσαντο χρώμενοι μὲν τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐπιβασίᾳ λαβῆ,
τὸ δ' ἀληθῆς ἀνακατοῦντες ἐφ' οἷς ἐδεδράκει, καὶ προκατὰ
λαμβάνοντες αὐτόν, ἵνα μὴ καταδουλωσάμενος ἐκείνους ἐπὶ
τὴν Ἰταλίαν στρατεύσῃ κατὰ τὸν Πύρρον. ψηφισάμενοι δὲ a. u.
τὸν πόλεμον τὰ τε ἄλλα παρεσκευάσαντο εὖ καὶ στρατηγὸν 554
ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ Λούκιον Ἀπούστιον Σουλπικίῳ Γάλβῳ δε-
δοκασί. καὶ ὁ Γάλβος τὸν Ἴόνιον κόλπον διαβαλὼν ἐπὶ
πολύ ἐνόησε. παραλαβόντες οὖν τὴν δύναμιν πᾶσαν ὁ τε

2 ἐγὼ δὲ τοὺς Λαρδανίους ἔθνος εὖρον οἰκοῦντας ὑπὲρ δὲ Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων· καὶ ἡ Λάρδανος πόλις ἐκεῖ ἔστιν. I. Tzetz. ad Lycophr. 1128. Conf. Zonar. 9, 14 (vol. II, p. 294, 8).

3 ... καὶ διέτριψαν συχνὰς ἡμέρας ἐς μὲν παράταξιν α. u. μὴ συνιόντες, ἀκροβολισμοῖς δὲ τισι καὶ πείραις τῶν 554 τε ψιλῶν καὶ τῶν ἱππέων χρώμενοι. οἱ μὲν γὰρ Ῥωμαῖοι ἠπείγοντο ὅτι τάχιστα συμβαλεῖν· τῇ τε γὰρ 5 (200) δυνάμει ἔρρωντο καὶ τροφήν οὐ πολλὴν εἶχον καὶ διὰ ταῦτα πολλὰκις καὶ πρὸς τὸ χαράκωμα σφῶν προσ-

[Zonaras 9, 15 — vol. II, p. 293, 25 sqq.]

ῥηθεῖς στρατηγὸς καὶ ὁ Κλαύδιος Κέντιον ὁ ὑποστράτηγος, αὐτὸς μὲν τῷ ναυτικῷ τὰς Ἀθήνας ὑπὸ τῶν Μακεδόνων πολιορκουμένας ἐρρύσατο καὶ Χαλκίδα κατεχομένην ὑπ' αὐτῶν ἐπόρθησε κὰν τούτῳ Φιλίππου ταῖς Ἀθήναις ἐπιστρατεύσαντος ἐπανελθὼν τότε αὐτὸν ἀπέκρουσε καὶ μετὰ τοῦτο αὐτὸς προσβαλόντα ἀπεκρούσατο, Ἀπούστιος δ' ἐς τὴν Μακεδονίαν, ἀσχόλου περὶ τὴν Ἑλλάδα τοῦ Φιλίππου ὄντος, ἐμβάλων τὴν τε γῆν ἐληξέτο καὶ φρούρια καὶ πόλεις ἐχειρώσατο. Φίλιππος δὲ διὰ ταῦτα ἐν ἀμηχανίᾳ γενόμενος τίνας μὲν ἄνω καὶ κάτω περιέθει ἄλλοτε ἄλλοις ἀμύνων, ὡς δὲ ὁ Ἀπούστιος τῇ χώρᾳ αὐτοῦ ἰσχυρῶς ἐπέκειτο καὶ οἱ Λάρδανοι τὴν πρόσρορον σφίσι Μακεδονίαν ἐνακούργουν (οἰκοῦσι δ' 57,2 οὗτοι ὑπὲρ τε Ἰλλυριῶν καὶ ὑπὲρ Μακεδόνων) Ἰλλυριοὶ τὲ τινες καὶ Ἀμύνανδρος Ἀθαμανίας Θεσσαλικοῦ γένους βασιλεὺς ὢν, σύμμαχοι πρότερον ὄντες αὐτοῦ, πρὸς τοὺς Ῥωμαίους μετέστησαν, ἐκ τούτου καὶ τὰ τῶν Αἰτωλῶν ὑπόπτευσε καὶ περὶ τοῖς οἴκοι ἔδεισε καὶ ἐκεῖ μετὰ τοῦ πλείονος στρατεύματος ἔσπευσε. γνοὺς δὲ τὴν πρόσροdon αὐτοῦ ὁ Ἀπούστιος ἀνεχώρησεν· ἤδη γὰρ καὶ χειμῶν ἦν.

ῥαῖσας δ' ἐκ τῆς νόσου ὁ Γάλβας πλείω παρεσκευάσατο 57,3 δ' ἐπλησίασαν ἀλλήλοις, ἀντεστρατοπεδεύσαντο καὶ ἀκροβολισμοῖς ἐχρῶντο τῶν ἱππέων καὶ τῶν ψιλῶν.

ἐμισγον· ὁ δὲ δὴ Φίλιππος τοῖς μὲν ὄπλοις ἀσθενέ- 4 στερος ὢν, τῇ δὲ παρασκευῇ τῶν ἐπιτηδείων διὰ τὸ τὴν οἰκίαν οἱ ἐγγὺς εἶναι προφέρων ἀνεῖχεν ἐκτροχούσθαι αὐτοὺς ἀμαχί προσδοκήσας, καὶ εἶπερ ἐκεκρατήκει τῆς γνώμης, πάντως ἂν τι ἐξεύροιστο· νῦν δὲ καταφρονήσας τῶν Ῥωμαίων ὡς φοβουμένων αὐτόν, ὅτι πρὸς χωρίον τι, ὅθεν ἐπισιτίσασθαι σφίσι λῶον ἦν, μετέστησαν, ἐπῆλθέ τε αὐτοῖς ἀρπαγὰς ποιουμένοις ἀπροσδόκητος καὶ τινας καὶ διέφθειρεν. αἰσθόμενος 5 δὲ τοῦτο ὁ Γάλβας ἐπέξεδρα(μεν ἐκ τοῦ στρατο)πέδου καὶ προσπεσῶν αὐτῷ μὴ προσδεχομένῳ πολλῷ πλείους ἀνταπέκτεινεν. (ἤττη)θεῖς τε καὶ προσέτι καὶ τρωθεῖς οὐκέτι κατὰ χώραν ἔμεινεν, ἀλλ' ἡμέρας τινὰς πρὸς ἀναίρεσιν καὶ ταφήν δὴ τῶν νεκρῶν σπεισάμενος ἔπειτα ὑπὸ τὴν πρώτην νύκτα ἀπανεῖστη. οὐ μὲν- 6 τοι ὁ Γάλβας ἐπεδίωξεν αὐτόν· τῇ τε γὰρ ἀπορία τῶν τροφῶν καὶ τῇ ἀπειρία τῶν χωρίων, τὸ δὲ δὴ πλείστον καὶ τῇ ἀγνωσίᾳ τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ καὶ δέει, μὴ ἀπερισκέπτως ποι προχωρῶν σφαλῆ, οὐκ ἠθέλησεν

[Zonaras 9, 15 — vol. II, p. 294, 21 sqq.]

μεταστάντων δὲ τῶν Ῥωμαίων ἐς τι χωρίον, ὅθεν 57,4 ἔξον ἦν αὐτοῖς ἐπισιτίσασθαι, νομίσας ὁ Φίλιππος ὡς φοβουμένους αὐτόν μεταστῆναι, ἐπῆλθεν αὐτοῖς ποιουμένοις ἀρπαγὰς ἀπροσδόκητος καὶ τινὰς διέφθειρε. καὶ ὁ Γάλβας τοῦτο αἰσθόμενος 57,5 ἐπέξεδραμεν ἐκ τοῦ στρατοπέδου καὶ προσπεσῶν αὐτῷ πολλῷ πλείους ἀνταπέκτεινεν. ὁ δὲ γε Φίλιππος ἠττηθεῖς καὶ τρωθεῖς ὑπὸ νύκτα ἀπανεῖστη. οὐ μόντοι αὐτόν ὁ Γάλβας ἐπεδίωξεν, ἀλλ' εἰς τὴν 57,6 Ἀπολλωνίαν ἀνεκομίσθη. καὶ ὁ Ἀπούστιος δὲ μετὰ τῶν Ῥοδίων καὶ τοῦ Ἀττάλου περιπλέων νήσους συχνὰς ἐχειρώσατο.

περαιτέρω προχωρήσαι, ἀλλ' ἐς τὴν Ἀπολλωνίαν ἀνεκομίσθησαν. κὰν τούτῳ καὶ ὁ Ἀπούστιος μετὰ τῶν Ροδίων καὶ μετὰ τοῦ Ἀττάλου περιπλέων συχνὰς μὲν νήσους ἐχειρώσατο... Fragm. Paris. p. 464. Zonar. 9, 15 (vol. II, p. 294, 19—295, 2). Cf. Liv. 31, 21 sq.

7 οἱ Ἰνσουμβροὶ ἐταράχθησαν Ἀμίλκας γὰρ τις Καρχηδόσιος τῷ τε Μάγωνι συστρατεύσας καὶ ἐν τοῖς χωρίοις ἐκείνοις ὑπομείνας τέως μὲν ἡσυχίαν ἤγεν ἀγαπῶν, εἰ διαλάθοι, ἐπεὶ δ' ὁ Μακεδονικὸς πόλεμος ἐνέστη, τοὺς τε Γαλάτας ἀπέστησε τῶν Ῥωμαίων καὶ 8 μετ' αὐτῶν ἐπὶ Λίγνας στρατεύσας καὶ ἐκείνων τινὰς προσεποιήσατο. μάχης δὲ σφισι μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν Λούμιον Φούριον στρατηγὸν γενομένης <ἠττήθησαν καὶ> ἐπρεσβεύσαντο σπονδῶν δεόμενοι. καὶ οἱ μὲν Λίγνες ἔτυχον αὐτῶν· τότε δ' ἄλλοι.....
 χ..εν ἄλλους Γαλάτας.....αιρεσιν.....
 κ.σ.....δεινὸν μὲν...η.συνε ημ.δ.μ.ν.....
ἐκυρίευν ε.....ταις ἐπε.φ
 ακ ἐστ..δ.γεω.....ν.....οὐκ..ε.....
 ε...ν.εσ τὴν μνήμην· ..ιχθεῖο.....

[Zonaras 9, 15 — vol. II, p. 295, 3 sqq.]

fr. 57,7 κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ τις Ἀμίλκας Καρχηδόσιος τῷ Μάγωνι συστρατεύσας ἐν Ἰταλίᾳ κἀκεῖ ὑπομείνας τέως μὲν ἡσυχίαν ἤγεν, ὡς δ' ὁ Μακεδονικὸς πόλεμος ἐνέστη, τοὺς τε Γαλάτας τῶν Ῥωμαίων ἀπέστησε καὶ μετ' αὐτῶν ἐπὶ Λίγνας στρατεύσας τινὰς κἀκείνων προσεποιήσατο. Λουκίῳ δὲ Φουρίῳ στρατηγοῦντι πολεμηθέντες ἠττήθησαν καὶ περὶ σπονδῶν ἐπρεσβεύσαντο. καὶ οἱ μὲν Λίγνες ἔτυχον αὐτῶν, τοῖς ἄλλοις δὲ οὐκ ἐδόθησαν, ἀλλ' ἀντε-

57, 7, 3 ἤγεν scripsi e Zonara, εἶχεν L

διη.η... Fragm. Paris. p. 465. Zonar. 9, 15 (vol. II, p. 295, 3—14).

....<τῶν ἐπινυ>κίων τυχεῖν ἤξιον, λόγων τε ἐπ' 9 ἀμφοτέρω πολλῶν γενομένων (οἱ μὲν γὰρ ἄλλως τε καὶ πρὸς τὴν τοῦ Ἀθήλιου κακοήθειαν συνεσπούδαζον αὐτῷ καὶ τὴν τε νίκην ἐμεγάλυνον καὶ παραδείγμασι πολλοῖς ἐχρῶντο· οἱ δὲ τῇ τε τοῦ ὑπάτου ἰσχύϊ ἠγωνίσθαι αὐτὸν ἔλεγον μηδεμίαν ἰδίαν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντα καὶ προσέτι καὶ λόγον παρ' αὐτοῦ ἀπήτουν, ὅτι τὰ προσταχθέντα οὐκ ἐπεποιήκει) ὅμως ἔλαβεν αὐτά. καὶ ὁ μὲν ἐκεῖ... πρὶν τὸν Ἀθ(ήλιον) ε...θεσ...ν ἐώρτασεν· ὁ δὲ δὴ Οὐέριμα.....
ἐστ..ε μὲν παρὰ τῶν .χ.... Fragm. Paris. p. 465. Cf. Livius 31, 47 sqq.

[Zonaras 9, 15 sq. — vol. II, p. 295, 12 sqq.]

στράτευσεν ἐπ' αὐτοὺς Ἀθήλιος ὁ ὑπάτος φθονήσας τῆς νίκης τῷ στρατηγῷ.

τῷ δ' ἐξῆς ἔτι πρὸς τοῦ Ἀμίλκα καὶ τῶν Γαλατῶν συν-^{a. u.} 555
 ηρέθη πολλὰ καὶ δεινά. Γναῖόν τε γὰρ Βαίβιον στρατηγὸν (199)
 ἐνίκησαν καὶ τὴν συμμαχίδα τῶν Ῥωμαίων κατέτρεχον καὶ Πλακεντίαν ἐπολιόρκουν καὶ ἐλόντες κατέσκαψαν.

16. ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Μακεδονίᾳ Πούπλιος Οὐίλιος ὁ ὑπάτος ἀντεκάθητο τῷ Φιλίππῳ τὰ τῆς Ἠπείρου προκαταλαβόντι στενά, δι' ὧν εἰς τὴν Μακεδονίαν εἰσὶν εἰσβολαί. μετὰ δὲ τὸν χειμῶνα Τίτος Φλαμίνιος ὑπάτος, τοῦ ^{a. u.} 556
 Φιλίππου πᾶν τὸ μεταξὺ τῶν ὁρῶν διατειχίσαντος καὶ ὄντος (198)
 δυσπολεμήτου, διὰ τίνος ἐκπεριήλθε στενῆς ἀτραποῦ μετ' ὀλίγων τὸ περιτείχισμα. καὶ φανεῖς ἐξ ὑπερδεξίων αἰφνίδιον ἐφόβησε τὸν Φίλιππον νομίσαντα πᾶν τὸ τοῦ Τίτου στρατεύμα εἶσω τῶν στενῶν παρελθεῖν· ὅθεν καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀπήρεν εὐθύς. ὁ δ' ὑπάτος ἐκείνον μὲν οὐκ ἐδίωξε, τὰς δ' ἐν τῇ Ἠπείρῳ πόλεις προσεποιήσατο. καὶ ἐς

9, 1 ἤξιον] sc. Λούμιος Φούριος, cf. Liv. 31, 47

[Zonar. 9, 16 — vol. II, p. 296, 2 sqq.]

Θεσσαλίαν ἔλθῶν πολλὰ παρεσπάσατο τοῦ Φιλίππου καὶ εἰς τὴν Φωκίδα τὴν Βοιωτίαν τε ἀνεχώρησε. καὶ ὁ μὲν Ἐλάτειαν ἐπολιόρει, Λούκιος δὲ Φλαμίνιος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀττάλου καὶ τῶν Ῥοδίων τὰς νήσους ἐχειροῦτο. καὶ τέλος Κέγχρειαν ἐλόντες καὶ πυθόμενοι πρέσβεις πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐπὶ συμμαχίᾳ πεπέμφθαι ἀπέστειλαν καὶ αὐτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι συνεπρεσβεύσαντο. καὶ πρότερον μὲν ἐμερόσθησαν αἱ γνώμαι τῶν Ἀχαιῶν, τῶν μὲν τῷ Φιλίππῳ τὴν συμμαχίαν ψηφίζομένων, τῶν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις, ὅψε δ' οὖν ποτε τὴν βοήθειαν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. καὶ ἐπὶ τὴν Κόρινθον συνεστράτευσαν καὶ τοῦ μὲν τέλους κατήρηναν τινα, πονήσαντες δ' ἐπεκδρομαῖς ἀπανέστησαν.

εἶτα δεῖσας ὁ Φίλιππος, μὴ πολλὰ πόλεις ἀλώσιν, ὑπέρ εἰρήνης πρὸς τὸν ὕπατον ἐπεκηροκεύσατο. καὶ ὁ μὲν ἐδέξατο τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ συνῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ σύμμαχοι, ἐπράχθη δ' οὐδὲν ἢ ὅτι πρέσβεις εἰς Ῥώμην πέμψαι τῷ Φιλίππῳ ἐπετράπη. καὶ οὐδὲ ἐκεῖ τι ἐγένετο· τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἀποστῆναι αὐτὸν ἀξιούντων τῆς Κορίνθου καὶ τῆς Χαλκίδος τῆς τε Δημητριάδος τῆς Θεσσαλικῆς οὐδὲν περὶ τούτων οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις ἐντετάλθαι ἔφασαν καὶ ἄπρακτοι ἀπηλλάγησαν.

οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ τῷ Φλαμίνῳ τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἡγεμονίαν καὶ εἰς τὸ ἐπιὸν ψηφισάμενοι ἔτος αὐτῷ ἀνέθεντο καὶ τὰ κατὰ Φίλιππον. ὁ δὲ, ὅτι κατὰ χώραν ἐμίλλε μένειν, πρὸς πόλεμον ἠτοιμάζετο, καὶ μάλλον ὅτι καὶ Νάβις ὁ τῶν Λακεδαιμονίων τύραννος ἐσπίεσάτο οἱ καίτοι φίλος ὦν τοῦ Φιλίππου καὶ τὸ Ἄργος λαβὼν παρ' αὐτοῦ. ἀδυνατῶν γὰρ ὁ Μανεδῶν πολλὰ διέπειν ἑαυτὸν καὶ δεῖσας, μὴ τοῖς Ῥωμαίοις ἢ πόλις ληφθῆ, τῷ Νάβιδι αὐτὴν, ἵν' αὐθις ἀποδοίῃ, παρακατέθετο.

Ἄλλου δὲ Πέτου τοῦ ὑπάτου στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Γαλάτας πολλοὶ ἐπ' ἀμφοτέρων ἀπώλλυντο προσμιγνύντες ἀλλήλοις, καίριον δὲ τι ἐπράχθη οὐδέν. οἱ δ' ὄμηροι τῶν Καρχηδονίων οἳ τε δοῦλοι οἳ μετ' αὐτῶν καὶ οἳ τισι πεπραμένοι αἰχμάλωτοι κατασχέειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἕκαστοι τὰς διατριβὰς ἐποιοῦντο τολμήσαντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἐπιχω-

ὅτι ὁ Φίλιππος ἠττηθεὶς ἐπεκηροκεύσατο τῷ Φλα- 58
μινίνῳ· καὶ ὅς, εἰ καὶ τὰ μάλιστα καὶ τῆς Μακεδονίας ^{a. u.}
ἐγλίχετο καὶ τῇ παρουσίᾳ οἱ εὐτυχία ἐπίπαν ἐπεξελεθεῖν ⁵⁵⁷
ἐπεθύμει, ὅμως ἐσπείσατο. αἴτιον δέ, ὅτι ἐφοβήθη,
μὴ οἳ τε Ἕλληνες ὑπεξαίρεθέντος αὐτοῦ τό τε φρό-

[Zonaras 9, 16 — vol. II, p. 297, 11 sqq.]

ρίων φονεύσαντες καθηρέθησαν ὑπὸ Κορνηλίῳ Λεντούλου στρατηγοῦ, πρὶν μείζον τι ἐξεργάσασθαι. οἱ μὲντοι Γαλάται εὐτυχίαις τε ἐπαιρόμενοι καὶ τοὺς Ῥωμαίους ἐν παρέργῳ σφίσι πολεμοῦντας αἰσθόμενοι παρεσκενάσαντο ὡς καὶ ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἐλάσοντες. δεῖσαντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι ἄμφω τοὺς ^{a. u.}
ὑπάτους Κορνήλιον Κέθηρον καὶ Μινούκιον Ῥούφον ἐπὶ ⁵⁵⁷
τοὺς Γαλάτας ἐπεμψαν· οἱ διαιεθεῖντες ἄλλος ἄλλῃ ἐπόρ-
θουν χώραν. πρὸς οὖν τοὺς ὑπάτους καὶ οἱ πολέμιοι διη-
ρέθησαν, καὶ οἱ μὲν τῷ Κεθῆρῳ μετὰ τοῦ Ἀμίλλου συμβα-
λόντες ἠττήθησαν, οἱ λοιποὶ δὲ τοῦτο γνόντες ἀπεδειλλασαν
καὶ οὐκέτι τῷ Ῥούφῳ συνέβαλον, ἀλλ' ἀδεῶς ἐκεῖνος τὴν
χώραν κατέτρεχε. καὶ οἱ μὲν τῷ Κεθῆρῳ πολεμήσαντες
σπονδὰς ἐποίησαντο, οἱ δ' ἄλλοι ἐν τοῖς ὅπλοις ἔτι ἐτύγ-
χανον.

τότε δὲ καὶ ὁ Φλαμίνιος μετὰ τοῦ Ἀττάλου τὴν Βοιω-
τίαν ἄπασαν ὑπηγάγετο. καὶ ὁ μὲν Ἀττάλος ἐν τῷ δημη-
γορεῖν αὐτοῖς ὑπὸ γήρως ἀπέψυξεν, ὁ δὲ γε Φλαμίνιος εἰς
τὴν Θεσσαλίαν ἔλθῶν τῷ Φιλίππῳ προσέμιξε. καὶ ἱππομα-
χίαν ἐποίησαντο· τὸ γὰρ χωρίον οὐκ ἐπιτήδειον πρὸς μείζω
μάχην ἦν· διὸ καὶ ἄμφω ἀπανέστησαν. καὶ πρὸς τινα λό-
φον γενόμενοι, οὗ τὴν ἀκρωνυχίαν Κυνὸς κεφαλὴν ὀνομά-
ζουσι, οἱ μὲν ἔνθεν, οἱ δ' ἐκεῖθεν ἠύλισαντο. καὶ μαχεσά-
μενοι τοῖς στρατεύμασιν ἅπασιν ἰσοπαλεῖς ἂν ἀπηλλάγησαν,
εἰ μὴ οἱ Αἰτωλοὶ ἐπικρατεστέρους τοὺς Ῥωμαίους ἐποίησαν.
ἠττηθεὶς οὖν ὁ Φίλιππος καὶ φυγῶν, εἶτα μαθὼν τὴν ^{fr. 58}
τε Λάρισαν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν πόλεις τὰ τοῦ νικήσαντος
ἠρημένους ἐπεκηροκεύσατο τῷ Φλαμινίνῳ. καὶ ὅς ἐσπει-

58, 1 Φλαμινίῳ L || 3 ἐπεξελεθεῖν V, ἐξελεθεῖν L || 5 ὑπεξαι-
ρεθέντος U, ἐξαίρεθέντος Leunclavius, ὑπεξαίρεθέντες L

νημα τὸ παλαιὸν ἀναλάβωσι καὶ σφᾶς οὐκέτι θερα-
πεύσωσι, καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἐν μεγάλῳ καὶ τότε ἀνῆ-
ματι, ὅτι τὸ πλεῖστον τῆς νίκης κατειργάσαντο, ὄντες
ἐπαχθέστεροί σφισι γένωνται, ὃ τε Ἀντίοχος ἐς τε
τὴν Εὐρώπην, ὥσπερ ἠγγέλλετο, ἔλθη καὶ τῷ Φιλίπ-
πῳ συμμαχήσῃ. U p. 381. Zonar. 9, 16 (vol. II, p. 296,
17 sq.).

[Zonaras 9, 16 sq. — vol. II, p. 297, 29 sqq.]

σατο χρήματά τε τοῦ Φιλίππου δόντος καὶ ἄλλους
τε καὶ τὸν οἰκείον υἱὸν Δημήτριον καὶ πρέσβεις ὑπὲρ τῆς
εἰρήνης εἰς τὴν Ῥώμην ἐπέμψαντος.

ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, καὶ Ἀνδροσθένης ἐνικήθη ὑπὸ
τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὴν Κόρινθον ἀπέβαλε. καὶ ὁ Φλαμίνιος
ὁ Λούκιος ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ ὦν, ἐπεὶ μὴ ἐπειθε τοὺς Ἀκαρ-
νάνας μὴ συμμαχεῖν τῷ Φιλίππῳ, τὴν τε Λευκάδα πολιορ-
κίᾳ εἶλε κἀκείνους μετὰ τοῦτο τὴν ἤτιαν τοῦ Φιλίππου
γρόντας ἔῃον συμπαραστήσατο.

οὕτω μὲν οὖν ὁ Μακεδονικὸς ἐλέλυτο πόλεμος, καὶ οἱ
ἐν τῇ Ῥώμῃ τῷ Φιλίππῳ ἐτοιμώτατα συνηλλάγησαν ἐπὶ τῷ
τοῦς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς αὐτομόλους ἀποδοῦναι καὶ τοὺς
ἐλέφαντας τὰς τε τριήρεις πλὴν πέντε καὶ τῆς στρατηγίδος
αὐτῆς οὐσης ἐκκαιδεκήρους καὶ χρήματα τὰ μὲν αὐτίκα
δοῦναι, τὰ δὲ καὶ ἐν τάξει τισι καὶ μόνῃς τῆς Μακεδο-
νίας βασιλεύειν, μὴ πλείους ἢ ἔχειν στρατιώτας τῶν πεντα-
κισχιλίων μῆτε πόλεμον ἔξω τῆς ἑαυτοῦ χώρας ποιεῖσθαι
τινι. τὰς γὰρ ἄλλας πόλεις τὰς τε ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ
Εὐρώπῃ τὰς πρὶν δουλευούσας αὐτῷ ἐλευθέρας ἀφῆκαν.

οἱ δ' ἕπατοι τοῖς Γαλάταις αὐτίς οὐκ ἀταλαιπώρους
ἐπολέμησαν, ὅμως μέντοι καὶ τούτους ὑπέταξαν.

17. Πόρμιος δὲ Κάτων ἕπατος αἰρεθείς τὴν Ἰβηρίαν
μικροῦ πάσαν ἀλλοτριωθεῖσαν ἀνεκτήσατο, ἀνὴρ ἀρετῇ πάσῃ
τοὺς τότε νικῶν. νόμου δὲ τεθέντος μετὰ τὴν ἐν Κάνναις
τοῖς Ῥωμαίοις συμβᾶσαν ἤτιαν μῆτε χρυσοφορεῖν τὰς γυ-

10 ἠγγέλλετο] ἠγγέλλετο Naber

[Zonaras 9, 17 — vol. II, p. 299, 8 sqq.]

ναῖνας μῆτε διφροφορεῖσθαι μῆθ' ὅλως ἐσθῆτι καταστίκτω
κερῆσθαι ὁ δῆμος, εἰ γρὴ καταλύσαι τὸν νόμον, βουλὴν
ἐποιεῖτο. καὶ περὶ τούτου ὁ Κάτων ἐδημηγόρησε δεῖν κατα-
σκευάζων τὸν νόμον κρατεῖν καὶ τέλος ταῦτα ἐπήγαγε.
“κοσμεῖσθωσαν οὖν αἱ γυναῖκες μὴ χρυσῷ μηδὲ λίθοις ἢ
τισιν ἀνθηροῖς καὶ ἀμοργίνοις ἐσθήμασιν, ἀλλὰ σφραγισμένη,
φιλανδρία, φιλοτεκνία, πειθοῖ, μετριότητι, τοῖς νόμοις τοῖς
κειμένοις, τοῖς ὄπλοις τοῖς ἡμετέροις, ταῖς νίκαις, τοῖς τρο-
παίοις.” Λούκιος δὲ Οὐαλέριος δῆμαρχος ἀντιλέγων τῷ
Κάτῳ διελέχθη ἀποδοθῆναι συμβουλεύων ταῖς γυναῖξιν
τὸν κόσμον τὸν πάτριον. καὶ πολλὰ περὶ τούτου πρὸς τὸν
δῆμον εἰπὼν εἶτα πρὸς τὸν Κάτωνα τὸν λόγον ἀπέτεινε καὶ
ἔφη “σὺ δ', ὦ Κάτων, εἰ ἄχθη τῷ κόσμῳ τῶν γυναικῶν
καὶ βούλει φιλόσοφόν τι ποιῆσαι καὶ μεγαλοπρεπέες, ἀπόκει-
ρον αὐτὰς περιτρόχαλα καὶ χιτωνίσκους καὶ ἐξωμίδας ἐν-
δυσον καὶ νῆ Δία σὺ γε καὶ ὄπλισον ἐφ' ἵππους τε ἀνα-
βίβασον καὶ, εἰ δοκεῖ σοι, καὶ εἰς τὴν Ἰβηρίαν ἀνάγαγε,
ὅπως τε καὶ τῶν ἐκκλησιῶν κοινωνῶσιν ἡμῖν, καὶ δεῦρο
αὐτὰς εἰσφερώμεθα.” καὶ ὁ μὲν Οὐαλέριος ταῦτα ἐπισκώ-
πτων εἶπεν, ἀκούσασαι δὲ αἱ γυναῖκες (ἐγγυς γὰρ τῆς ἀγο-
ρᾶς πολλαὶ διέτριβον πολυπραγμονοῦσαι τὸ γενησόμενον)
εἰσεπήδησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καταβοῶσαι τοῦ νόμου, καὶ
οὕτω σπουδῇ λυθέντος αὐτοῦ ἀνεδήσαντο ἐκεῖ εὐθύς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ κόσμον τινὰ καὶ ἐξήλθον χορεύουσαι.

ὁ δὲ Κάτων ἀποπλεύσας εἰς τὴν Ἰβηρίαν ἀφίκετο καὶ
μαθὼν πάντας τοὺς μέχρι τοῦ Ἰβηρος οἰκούντας συνεστρά-
φθαι, ἵνα καθ' ἐν αὐτῷ πολεμήσωσι, συγκροτήσας τὸ στρα-
τευμα προσέβαλε σφισι καὶ ἠτήσας αὐτοὺς ἠνάγκασε προσ-
χωρήσαι οἱ φοβηθέντας, ἵνα μὴ καὶ τὰς πόλεις αὐτοβοεῖ
ἀποβάλωσι. καὶ τότε μὲν δεινὸν αὐτοῖς οὐδὲν εἰργάσατο,
ἕστερον δὲ ὑπόπτων τινῶν γενομένων τὰ τε ὄπλα πάντων
ἀφείλετο καὶ τὰ τείχη σφῶν δι' αὐτῶν τῶν ἐπιχωρίων κατ-
έσκαψε. γράμματα γὰρ ἐκασταχόσε διαπέμψας καὶ ἐν τῇ
αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔπασιν αὐτὰ ἀποδοθῆναι κελεύσας προσέταξε
τοὺς περιβόλους ἀθημερῶν καθελεῖν θάνατον ἀπειλήσας
τοῖς ἀπειθήσασιν. ἃ ἀναγνόντες οἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὄντες

[Zonaras 9, 17 sqq. — vol. II, p. 300, 18 sqq.]

καὶ νομίζαντες ἕκαστοι μόνοις αὐτοῖς γεγράφθαι καὶ μηδὲ καιρὸν λαβόντες βουλῆς κατέβαλον πάντες τὰ τελεῖα.

ὁ δὲ Κάτων διέβη τὸν Ἴβηρα καὶ τοῖς Κελτίβηροι συμμαχοῦσι τοῖς πολεμίοις αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος συμβαλεῖν μὴ θαρσύνεσθαι μετεχειρίσατο θανμασίως αὐτούς, ποτὲ μὲν μεταπειθὼν πρὸς αὐτὸν μεταστῆναι δόσει μείζονος μισθοῦ, ποτὲ δὲ παραιτῶν σφίσι ἐπαυλεῖν οἴκαδε, ἔστι δ' ὅτε καὶ μάχην αὐτοῖς ἐς ἡμέραν ἐπαγγέλλων ὤρηται. ἐκ γὰρ τούτου ἐστασίασαν πρὸς ἀλλήλους καὶ φοβηθέντες οὐκέτι αὐτῷ πολεμῆσαι ἐτόλμησαν.

18. τότε δὲ καὶ Φλαμίνιος ἐπὶ τὸ Ἄργος ἐστράτευσε. τὸν γὰρ Νάβιν οὔτε σφίσι πιστὸν καὶ τοῖς Ἕλλησι φοβερὸν ὄρωντες οἱ Ῥωμαῖοι πολέμιον ἐποίησαντο. προσγενομένων δὲ καὶ συμμάχων ἐκ τοῦ Φιλίππου αὐτῷ ἐπὶ τὴν Σπάρτην ἤλασεν ὁ Φλαμίνιος καὶ ἀπόνως τὰ Ταῦγετὰ τε ὑπερέβη καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσῆλθε μηδενὸς ἐναντιουμένου. ὁ γὰρ Νάβις τούς τε Ῥωμαίους δεῖσας καὶ τοὺς ἐπιχωρίους ὑποπέυσας οὐκ ἐκινήθη, ὥστε προαπαντήσασθαι τῷ Φλαμίνῳ· πλησιάσαντι δὲ ἐπεξέδραμε καταφρονήσας διὰ τε τὸν κάματον τὸν ἐκ τῆς πορείας καὶ ὅτι περὶ τὴν στρατοπέδευσιν ἀψησώλητο, καὶ τινὰς συνετάραξε. τῇ δ' ὀστεραία ἐπεξῆλθε τοῖς προσβάλλουσι καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν οὐκέτι ἐπεξῆλθε. καταλιπὼν οὖν μέρος τοῦ στρατοῦ ἐκεῖ ὁ Φλαμίνιος, ὅπως μηδαμῷ κινήσει, τοῖς λοιποῖς ἐπὶ τὴν χώραν ἐγράπετο· κἀκεῖνός τε καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ οἱ Ῥόδιοι καὶ ὁ τοῦ Ἀττάλου παῖς Εὐμένης ἐπόρθουν αὐτήν. ἀπογνοὺς οὖν διὰ ταῦτα ὁ Νάβις κήρυκα τῷ Φλαμίνῳ ὑπέρ εἰρήνης ἀπέστειλε. καὶ ὅς τοὺς μὲν λόγους αὐτοῦ προσήκατο, οὐκ αὐτίκα δὲ κατέλυσατο. τὰς γὰρ ὁμολογίας, ἃς ἀπητεῖτο ὁ Νάβις ποιήσασθαι, οὐτ' ἀπαγορεῦσαι ἐθάρρει οὔτε ποιῆσαι συγκατετίθετο. τὸ δὲ πλῆθος ἐκόλυσαν αὐτὸν συμβῆναι. καὶ τότε μὲν οὐκ ἐσπίεσατο, προσβαλόντων δὲ τῶν Ῥωμαίων αὐθις καὶ τὴν Σπάρτην ὄλγῳ πᾶσαν (καὶ γὰρ ἀτείχιστος ἦν ἐν μέρει) ἐλόντων οὐκέτι ἐπίσχευε, ἀλλὰ πρὸς τε τὸν Φλαμίνιον σπονδὰς ἐποίησατο καὶ πρὸς τὴν Ῥώμην πρεσβενδόμενος συνηλλάγη.

[Zonaras 9, 18 — vol. II, p. 301, 29 sqq.]

ὁ δὲ Φλαμίνιος τότε μὲν πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐλευθέρους ἀφῆκεν, ὕστερον δὲ συγκαλέσας αὐτούς καὶ ὑπομνήσας α. u. 560
ἃν εὐηργέτηντο, παρήνευσεν εὐνοίαν τῇ Ῥώμῃ τηρεῖν καὶ (194)
τὰς φρουρὰς ἀπάσας ἐξήγαγε καὶ ἀπῆρε μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ.

ἀφικόμενος δ' ἐς Ῥώμην τοῦ Φλαμινίου ὁ Νάβις ἐνεωτέρωσε. κακὸν τοῦτον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔπαν ὡς εἰπεῖν ἐταράχθη τῶν Αἰτωλῶν σφᾶς ἐναγόντων· παρεσκευάζοντό τε ὡς πολεμήσοντες καὶ πρὸς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον ἐπροσβέβουον. καὶ ἔπεισαν αὐτὸν ἐκπολεμωθῆναι Ῥωμαίοις ὡς καὶ τῆς Ἑλλάδος τῆς Ἰταλίας τε βασιλεύσοντα. τοῖς δὲ Ῥωμαίοις τῶν πραγμάτων τεταραγμένων οὐχὶ περιγενέσθαι τοῦ Ἀντίοχου ἐλπίς ἦν, ἀλλ' ἠγάπων, εἴ γε τὰ ἑαυτῶν διασώσαιντο. ὁ γὰρ Ἀντίοχος μέγας μὲν καὶ ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ δυνάμει ἐδόκει δι' ἄλλα τε καὶ ὅτι τὴν Μηδίαν κατεστρέψατο, πολλῷ δ' ἔτι μείζων ἐγένετο, ὅτι τὸν Πτολεμαῖον τὸν τῆς α. u. 561
Αἰγύπτου βασιλεῖα καὶ τὸν Ἀριαράθην τὸν τῆς Καππαδοκίας (193)
κηδεστὴν προσετέθειτο.

τοιοῦτον τὸν Ἀντίοχον νομιζόμενον οἱ Ῥωμαῖοι, μέχρι μὲν τῷ Φιλίππῳ ἐπολέμων, ἐθεράπευον φίλως τε διὰ πρέσβων ὁμιλοῦντες καὶ δῶρα πέμποντες· ἐπεὶ δ' ἐκείνον ἐνίκησαν, καὶ τούτου, ὃν πρόσθεν ἐδεδίεσαν, κατεφρόνουσαν. ὁ δὲ ἐς τὴν Θράκην ἐπεραιώθη καὶ ἄλλα τε παρεστήσατο α. u. 562
καὶ τὴν Ἀσσιμαχίαν ἀνεστηκνῖαν συνώκισεν ὡς ὀρητηγίῳ (192)
ταύτῃ χρησόμενος· καὶ γὰρ αὐτὸν καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Νάβις ἐπηγάγοντο. ὃ τε Ἀννίβας αὐτῷ συγγενόμενος ἐλπίσαι πεπολιμην ἐς τὴν Καρχηδόνα κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν πλεύσαι καὶ τὰ τοῦ Ἰουλίου κόλπου ἔθνη προσκαταστρέψασθαι καὶ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ῥώμην ὀρηθεῖν. ἔφθη γοῦν ὁ Ἀντίοχος καὶ δις ἐς τὴν Εὐρώπην διαβάς εἰς τε τὴν Ἑλλάδα ἀφικόμενος. κτυθόμενος δὲ τὸν Πτολεμαῖον τεθνηκέναι καὶ περὶ παντὸς τῆς Αἰγύπτου κρατῆσαι ποιούμενος τὸν μὲν υἱὸν Σέλευκον ἐν τῇ Ἀσσιμαχίᾳ σὺν δυνάμει κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ ἀναστρέψας καὶ ζῶντα τὸν Πτολεμαῖον μαθὼν τῆς μὲν Αἰγύπτου ἀπέσχετο, ἐπιχειρήσας δ' ἐς Κύπρον πλεύσαι ἔπταισεν ὑπὸ χειμῶνος καὶ οἴκαδε ἀνεχώρησε. καὶ πρέσβεις

[Zonaras 9, 18 sq. — vol. II, p. 303, 6 sqq.]

οἱ Ῥωμαῖοι κάκεινος ἀντεπέστελλον ἀλλήλοις ἀντεγαλοῦντες, ὅπως πρόφασιν τε τοῦ πολέμου λάβωσι καὶ ὅπως τὰ παρ' ἀλλήλοις προκατασκέψωνται.

Ἀννίβας δὲ τὴν μεγίστην τῶν παρὰ Καρχηδονίους ἀρχῶν εἰληφώς καὶ προσκρούσας ἀπ' αὐτῆς τοῖς δυνατωτάτοις ἐμισήθη τε ὑπ' αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους διεβλήθη ὡς τὰ τε τῶν Καρχηδονίων νεωτερίζων καὶ τῷ Ἀντιόχῳ κοινολογούμενος. καὶ μαθὼν τινὰς ἐκ τῆς Ῥώμης παρόντας καὶ δείσας, μὴ συλληφθῆ, ἀπέδρα νυκτὸς ἐκ τῆς Καρχηδό- νος. καὶ πρὸς τὸν Ἀντιόχον ἐλθὼν ἑαυτῷ τε τὴν εἰς τὴν πατρίδα κἀθοδὸν καὶ τὸν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πόλεμον ἔπραττεν ὑπισχυρούμενος ἐκείνῳ περιποιήσῃν τό τε τῆς Ἑλλάδος κράτος καὶ τὸ τῆς Ἰταλίας· μέχρις οὗ σφίσιν ὁ Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς συνεγένετο. οὗτος γὰρ δικαστὴς ἐς τὴν Λιβύην πεμφθεὶς τῷ τε Μασινίσσῃ καὶ τοῖς Καρχηδονίοις περὶ ὅρων γῆς διαφερομένοις μετέωρον τὴν ἔχθραν αὐτῶν κατέλιπεν, ἵν' ἀλλήλοις τε διαφέρουιντο καὶ μηδεὶς αὐτῶν διὰ τὴν κρίσιν κατὰ Ῥωμαίων ὀργίζοιτο. ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη λόγῳ μὲν ὡς προσβεύσων πρὸς τὸν Ἀντιόχον, ἔργῳ δέ, ἵνα κάκεινον καὶ τὸν Ἀννίβαν ἐπιφανεῖς καταπλήξῃ καὶ πράξῃ τὰ τοῖς Ῥωμαίοις συμφέροντα. ἀφικόμενον δ' αὐτοῦ οὐχ ὁμοίως ἔτι προσεῖχεν ὁ Ἀντιόχος τῷ Ἀννίβῃ· ὑπώπτευσεν γὰρ αὐτὸν δι' ἀπορητῶν ὁμιλήσαντα τῷ Σκιπίωνι καὶ ἄλλως δὲ αὐτὸν ἐβαρύνετο, ὅτι ἕπαν βούλευμα τῷ Ἀννίβῃ πᾶς ἐπεγράφετο, καὶ τὴν τοῦ πολέμου κατόρθωσιν ἐν τούτῳ πάντες ἐπήλπίζον. διὰ γοῦν ταῦτα καὶ ἐφθόνησε τῷ Ἀννίβῃ καὶ ἐφοβήθη αὐτόν, ἵνα μὴ τι δυνήθῃς μεταβάλλῃται· καὶ οὔτε στρατεύμα παρέσχεν αὐτῷ οὐτ' εἰς τὴν Καρχηδόνα ἔπεμφεν· οὐδ' ἐν ταῖς συνουσίαις αὐτῷ κατακόρως ἐπέχρητο, ἀλλὰ καὶ ἐπετήδευε μηδὲν τῶν πραττομέ- νων αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι.

19. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀντιόχου φήμη πολλὴ τὴν Ῥώμην κατέσχε καὶ ἐς φροντίδα τοὺς Ῥωμαίους οὐκ ἐλαχίστην κατέστησε. συχνῶν δὲ περὶ τοῦ Ἀντιόχου θρυλουμένων, καὶ τῶν μὲν, ὅτι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἤδη κατέχει, τῶν δέ, ὅτι ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ἐπιέγεται, λογοποιούντων οἱ Ῥωμαῖοι πρέσβεις

ὅτι ὁ Ἀντιόχος καὶ οἱ στρατηγοὶ αὐτοῦ προδιεφθά- 59
ρησαν· τῇ τε γὰρ ἄλλῃ ἡραστῶνῃ καὶ ἔρωτι κόρης τι-^{a. u.}
νὸς ἔς τε τὸ ἀβροδῖαιτον ἐξώκειλε καὶ ἀπολέμους καὶ ⁵⁶²
τοὺς ἄλλους ἐποίησεν. V p. 609. Zonar. 9, 19 (vol. II, ⁽¹⁹²⁾
p. 305, 11 — 15).

[Zonaras 9, 19 — vol. II, p. 304, 15 sqq.]

εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄλλους τε καὶ Φλαμίνιον οἰκείως αὐτοῖς ἔχοντα ἔστειλαν, ὅπως τὸν τε Φίλιππον καὶ ἐκείνους ἐπίσχη μηδὲν νεοχμῶσαι, καὶ στρατηγὸς Μάρκον μὲν Βαίβιον εἰς Ἀπολλωνίαν, εἰ ταύτη ἐς τὴν Ἰταλίαν περαιωθῆναι τολμή- σαιεν ὁ Ἀντιόχος, Αὔλον δὲ Ἀτίλιον ἐπὶ τὸν Νάβιν. καὶ οὗτος μὲν οὐδὲν ἔπραξεν (ἔφθη γὰρ ὁ Νάβις ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν φθαρεὶς ἐξ ἐπιβουλῆς, καὶ ἡ Σπάρτη ἤλω ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν) ὁ δὲ Βαίβιος καὶ ὁ Φίλιππος πολλὰ τῆς Θεσσαλίας ἐβεβαίωσαντο. ταῖς γὰρ πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ὁμολογίαις ὁ Μακεδὼν ἐμμεμένηκε διὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι ὁ Ἀντιόχος χω- ρία αὐτοῦ ἐν τῇ Θράκῃ τιὰ ἐπεσπάσατο.

ὁ δὲ γε Φλαμίνιος περιῶν τὴν Ἑλλάδα τοὺς μὲν μηδ' ἀποστῆναι ἔπεισε, τοὺς δὲ καὶ ἀποστάντας ἤδη μετέστησε πλὴν Αἰτωλῶν καὶ ἐτέρων τινῶν. αὐτοὶ τε γὰρ τῷ Ἀντιόχῳ προσεχώρησαν καὶ ἄλλους τοὺς μὲν ἐκόντας συνίσταν, ἐπίους δὲ γε καὶ ἄκοντας. καὶ ὁ Ἀντιόχος, καίτοι χειμῶνος ὄντος, ὅμως πρὸς τὰς τῶν Αἰτωλῶν ἐλπίδας ἔσπευσε· διὸ οὐδ' ἀξιώμαχον ἐπήγετο δύναμιν. τὴν μέντοι Χαλκίδα μετ' αὐτῶν ἔλαβε, τὴν τε ἄλλην Εὐβοίαν προσεποιήσατο. καὶ ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις Ῥωμαίους τινὰς εὐρὼν πάντας αὐτοὺς ἀφῆκε. ^{ft.}
καὶ ἐς τὴν Χαλκίδα διεχίμασεν· ὅθεν αὐτοὺς τε καὶ οἱ ^{59,1}
στρατηγοὶ οἳ τε στρατιῶται αὐτοῦ τὰς γνώμας προ-
διεφθάρησαν. τῇ τε γὰρ ἄλλῃ ἡραστῶνῃ καὶ ἔρωτι
κόρης τινὸς ἔς τὸ ἀβροδῖαιτον ἐξώκειλε καὶ τοὺς
ἄλλους ἀπολέμους ἐποίησεν.

οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ μαθόντες αὐτὸν ἐς τὴν Ἑλλάδα

59, 1, 1 προδιεφθάρησαν Zonaras, προσδιεφθάρησαν L ||
3 ἔς τε τὸ] <αὐτός> τε ἐς τὸ Reiske

[Zonaras 9, 19 — vol. II, p. 305, 17 sqq.]

παρόντα τὴν Χαλκίδα τε ἡρηκότα τὸν πόλεμον φανερώς ἀνείλοντο· καὶ τῶν ὑπέτων Σκιπίωνα μὲν τὸν Νασικῶν ἐπὶ φυλακῇ τῆς Ἰταλίας κατέσχον, Μάνιον δὲ Γλαβρίωνα μετὰ στρατοῦ πολλοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα πεπόμφασιν. καὶ ὁ μὲν Νασικῶς τοὺς Βουούτους προσεπολεμώσατο, ὁ δὲ Γλαβρίων τὸν Ἀντίοχον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξήλασε. καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἐλθὼν πολλὰ τῶν ταύτη μετὰ τοῦ Βαβίον καὶ τοῦ Φιλίππου παρεστήσατο. τὸν τε γὰρ Μεγαλοπολίτην Φίλιππον ἐλθὼν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλε καὶ τὸν Ἀμύνανδρον ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐκβαλὼν τῷ Μακεδόνι αὐτὴν ἔδωκεν.

ὁ δ' Ἀντίοχος ἐν τούτοις ἡσυχίαν ἄγων ἐν τῇ Χαλκίδι διέτριβεν· εἶτα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐλήλυθε καὶ ἐν ταῖς Θερμοπύλαις ἀντιπροσόντας οἱ τοὺς Ῥωμαίους ὑπέμεινε· πρὸς γὰρ τὴν τῶν στρατιωτῶν ὀλιγότητα σύμμαχον τὴν τοῦ χωρίου φύσιν ἔξεν ἐνόμισε. καὶ ἵνα μὴ τι καὶ αὐτὸς πάθῃ οἶον οἱ Ἕλληνες οἱ πρὸς τὸν Μῆδον ἀντιπαχθέντες ἐκεῖ, μέγρος τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ὄρων ἀνεβίβασεν, ὥστε φρουρηθῆναι αὐτά. ὁ δὲ Γλαβρίων βραχὺ τε τῶν χωρίων ἐφρόντισε καὶ τὴν μάχην οὐκ ἀνεβάλετο, ἀλλὰ Πόρκιον μὲν Κάτωνα καὶ Οὐαλέριον Φλάκκον ὑποστρατήγους νυκτὸς ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς τοὺς ἐν τοῖς ἄκροις ἀπέστειλεν, αὐτὸς δὲ τῷ Ἀντίοχῳ ὑπὸ τὴν ἔω συνέμειξε. καὶ ἕως μὲν ἐν τῷ ὁμαλῷ ἐμάχετο, ἐπεκράτει, ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ Ἀντίοχου πρὸς τὰ μετέωρα ἤλαττοῦτο, μέχρις ὁ Κάτων κατὰ νότου οἱ ἐγένετο. τοῖς γὰρ Αἰτωλοῖς καθεύδουσιν ἐπελθὼν τοὺς μὲν πλείους ἀπέκτεινε καὶ τοὺς λοιποὺς διεσκέδασε κἀντεῦθεν καταδραμῶν καὶ τῆς κάτω μάχης μετέσχε. καὶ τὸν τε Ἀντίοχον ἔτρεψαν καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ εἶλον. καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν Χαλκίδα εὐθὺς ἀπεχώρησε, μαθὼν δὲ τὸν ὕπατον προσόντα εἰς τὴν Ἀσίαν ἀνεκομίσθη λαθῶν.

καὶ τὴν μὲν Βοιωτίαν καὶ τὴν Εὐβοίαν ὁ Γλαβρίων ἀντίκα κατέσχε, τῇ δ' Ἡρακλείᾳ, μὴ βουλευθέντων αὐτῷ προσχωρήσαι τῶν Αἰτωλῶν, προσβολὰς ἐποιεῖτο· καὶ τὴν μὲν κάτω πόλιν πολιορκίᾳ εἶλε, τοὺς δ' εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναφυγόντας ὁμολογίᾳ παρεστήσατο. ἐν δὲ τοῖς τότε ζωρηθεῖσι καὶ Δημόκριτος ὁ στρατηγὸς τῶν Αἰτωλῶν ἐγένετο, ὃς

[Zonaras 9, 19 sq. — vol. II, p. 306, 28 sqq.]

τῷ Φλαμίνῳ ποτὲ τὴν συμμαχίαν ἡγήσατο καὶ ψήφισμα ἐκείνου αἰτήσαντος, ἵν' εἰς τὴν Ῥώμην πέμψῃ, “θάροει” ἔφη· “ἐγὼ γὰρ αὐτὸ νομιῶ μετὰ τοῦ στρατοῦ καὶ παρὰ τῷ Τιβέριδι ὑμῖν ἀναγνώσομαι.” τοῦ Φιλίππου δὲ τὴν Λάμιαν πολιορκουῦντος ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὴν ὁ Γλαβρίων καὶ τὴν τε νικητὴν καὶ τὴν λείαν ἐσφετερίσατο. τῶν μὲντοι Αἰτωλῶν οἱ λοιποὶ συναλλαγῆναι μὲν ἠθέλησαν, οὐκ ἐσπείσαντο δὲ τοῦ Ἀντίοχου πρέσβεις αὐτοῖς καὶ χορήματα πέμψαντος, ἀλλὰ πρὸς πόλεμον ἠτοιμάζοντο. καὶ ὁ Φίλιππος ὑπεκρίνετο μὲν τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους φιλίαν, τὰ δὲ τοῦ Ἀντίοχου ἐφρόνει. ἐν τούτῳ δὲ Ναύπακτον ὁ Γλαβρίων τῶν Αἰτωλῶν οὕσαν ἐπολιόρκει· οὗς ἐλθὼν ὁ Φλαμίνιος ἔπεισε σπείσασθαι γνωρίμως αὐτοῖς ἔχων. καὶ πρέσβεις εἰς τὴν Ῥώμην ἐκείνοι τε καὶ οἱ Ἡπειρώται ἐστάλασιν. καὶ ὁ Φίλιππος στέφανον νικητήριον τῷ Διὶ τῷ Καπιτωλίῳ πέμψας ἄλλα τε ἀντελήφει καὶ τὸν υἱὸν τὸν Δημήτριον ἐν Ῥώμῃ ὁμηρεύοντα. τοῖς δ' Αἰτωλοῖς σπονδαὶ οὐκ ἐγένοντο· οὐ γὰρ ἐλαττωθῆναι τι κατεδέξαντο.

20. ἐπὶ δὲ τὸν Ἀντίοχον οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Σκιπίωνας ἔταξαν ^{a. u.} ⁵⁶⁴ τὸν τε Ἀφρικανὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Λούκιον. οἱ τοῖς ⁽¹⁹⁰⁾ μὲν Αἰτωλοῖς ἀνοχὴν ἔδωκαν, ἵν' εἰς τὴν Ῥώμην αὐθις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πρεσβεύσωνται, ἠλείγοντο δ' ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον καὶ ἐπὶ Μακεδονίαν ἐλθόντες συμμάχους τε λαβόντες ἐκ τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἤλασαν. καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν περαιωθέντες τὰ πλείστα τῶν παραθαλασσίων κατέλαβον προκατελημμένα παρὰ τῶν ἐκεῖ προαπελθόντων Ῥωμαίων, πρὸς δὲ καὶ τοῦ Εὐμένους καὶ τῶν Ῥωθίων, οἳ καὶ τὸν Ἀντίοχον νῆας τινὰς ἐκ Φοινίκης ἀνάγοντα περὶ Παμφυλίαν ἐνίκησαν. καὶ Εὐμένους δὲ καὶ Ἄτταλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν χώραν ἐκάκουν τοῦ Ἀντίοχου, καὶ πόλεις αἱ μὲν βίαι, αἱ δ' ἐκούσιας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους μεθίσταντο, ὥστε ἐκ τούτων ἀναγκασθῆναι τὸν Ἀντίοχον τὴν Εὐρώπην τε παντελῶς ἐκλιπεῖν καὶ τὸν υἱὸν Σέλευκον ἀπὸ τῆς Ἀσισμαχίας ἀπαγαγεῖν. ὃν ἐπανελθόντα σὺν δυνάμει ἐπὶ τὴν Πέργαμον ἐπέμψεν. ὡς δὲ προσεδρεύσας τῇ πόλει οὐδὲν ἐπέφρανε, καὶ οἱ Σκιπίωνες ἐπῆλθον, εὐθὺς αὐτοῖς ἐπεκηρυ-

2 ὅτι Σέλευκος ὁ τοῦ Ἀντιόχου τὸν τοῦ Ἀφρικανοῦ
 a. u. υἱὸν διαπλέοντα ἐκ τῆς Ἑλλάδος λαβὼν ἐν θεραπείᾳ
 564 πολλῇ ἐπεποίητο. ἀπολυτρώσαι μὲν γὰρ καίτοι τοῦ
 (190) πατρὸς αὐτοῦ πολλὰ δεηθέντος οὐκ ἠθέλησεν, οὐ μὲν-
 τοι καὶ κακὸν τι εἰργάσατο, ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον ἰσχυ-
 ρῶς περιεῖπε καὶ τέλος καίπερ τῶν σπονδῶν ἀμαρτιῶν
 ἀφῆκεν ἄνευ λύτρων. V p. 609. Zonar. 9, 20 (vol. II,
 p. 308, 9 sqq.).

[Zonaras 9, 20 — vol. II, p. 307, 30 sqq.]

fr.
 59, 2 κεύσατο προσδοκήσας τεύξεσθαι τῆς εἰρήνης, ὅτι τὸν Ἀφρι-
 κανοῦ υἱὸν συλλαβὼν ἐν θεραπείᾳ εἶχε πολλῇ· καὶ
 τέλος καίπερ τῶν σπονδῶν ἀμαρτιῶν ἄνευ λύτρων
 ἀφῆκεν αὐτόν. οὐκ ἐγένετο δὲ ἡ εἰρήνη τοῦ Ἀντιόχου,
 ἃ οἱ Ῥωμαῖοι ἀπῆτουν, μὴ συνθεμένου ποιῆσαι.

τέως μέντοι ἐπὶ πολὺ ἠσύχασαν, εἶτα καὶ ἐπολέμησαν.
 ὁ δὲ ἄγων οὕτως ἐγένετο. πρῶτα τὰ ἄρματα, εἶτα τοὺς
 ἐλέφαντας ὁ Ἀντιόχος ἔταξε καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς σφενδο-
 νήτας καὶ τοὺς τοξότας. τὴν μὲν οὖν ἐκδρομὴν τῶν ἀρμά-
 των προεκδρομόντες οἱ Ῥωμαῖοι καὶ μετὰ κραυγῆς σφίσι
 πολλῆς ἀντιμέτωποι προσπεσόντες ἀνέκοψαν, ὥστε τὰ πολλὰ
 αὐτῶν ἐς τοὺς ἐλέφαντας τραπόμενα πάλιν τὸ οἰκεῖον συν-
 ἐτάραξαν (αὐτοὶ τε γὰρ ἐπλανῶντο καὶ τοὺς ἐπιτεταγμένους
 σφίσι ἐφοβήσαντες διεσκέδασαν), τὴν δὲ τοξείαν καὶ τὴν
 σφενδόνησιν ὄμβρος πολὺς ἐπιγενόμενος ἀσθενῆ ἐποίησεν·
 οὐ μὴν τε πλείστη καὶ βαθεῖα συμβᾶσα τοὺς μὲν Ῥωμαίους
 αἰε κρατοῦντας καὶ ἀγχεμάχους ἐκ χειρὸς μαχομένους οὐδὲν
 ἐνεπόδισε, τοὺς δ' ἐναντίους οἷα πεφοβημένους ἵππω τε
 καὶ τοξείᾳ τὸ πλείστον χρωμένους τὴν τε πρόοψιν εἰς τὰ
 τοξεύματα ἀφέλλετο καὶ περὶ ἀλλήλους ὡς ἐν σκοτῶ πλα-
 νομένους ἔσφηλεν. ὅμως δ' οὖν ἴσχυσεν ὁ Ἀντιόχος τοῖς
 καταφράκτοις ἵππεσσι τοὺς ἀντιστάντας αὐτῷ τρεψάμενος
 μέγρι τοῦ στρατοπέδου ἐλθεῖν ἐπιδιώκων αὐτούς. καὶ γε
 εἶλεν ἂν αὐτό, εἰ μὴ Μάρκος Λέπιδος ὁ τὴν
 φρουρὰν αὐτοῦ ἔχων τοὺς πρώτους προσιόντας τῶν Ῥωμαίων
 ἀπέκτεινεν, ἐπεὶ μὴ ἔπεισεν αὐτοὺς τῆς φυγῆς ἐπισηεῖν. ἐκ

ὅτι ἐφθόνουν τοῖς Σικιπῖωσι πολλοί, ὅτι δύο ἀδελ- 60
 φοὶ γένους τε καὶ ἀρετῆς (εὖ) ἤκοντες τὰ τε ἄλλα a. u.

[Zonaras 9, 20 — vol. II, p. 309, 6 sqq.]

γὰρ τούτου ἐκείνων τε οἱ λοιποὶ ὑποστρέψαντες καὶ αὐτοὺς
 ἀφραιφνέσιν ἐπεκδρομῶν τοῖς φρουροῖς ἀπέωσαντο τὸν Ἀν-
 τιόχου. ἐν ᾧ δὲ τοῦτ' ἐγένετο, Ζεῦξις καθ' ἕτερον μέρος
 τῷ ταφρεύματι προσβαλὼν εἶσω τε αὐτοῦ εἰσῆλθε καὶ ἀρ-
 παγὴν ἐποίητο, μέγρις οὐδ' ὁ Λέπιδος ἤσθετο. τότε γὰρ
 κάκεινος τὸ σφέτερον ἐρούσατο, καὶ ὁ Σικιπῖων τὸ τοῦ Ἀν-
 τιόχου εἶλε ἐν αὐτῷ πολλοὺς μὲν ἀνθρώπους, πολλοὺς
 δ' ἵππους, ὑποζύγια, ἀργύριον, χρυσίον, ἐλέφαντα ἄλλα τε
 πολλὰ καὶ πολυτελῆ εἶχε. καὶ ὁ μὲν Ἀντιόχος ἠττηθεὶς αὐ-
 τίκα ἐς τὴν Συρίαν ἀνεχώρησεν, οἱ δ' Ἕλληνες οἱ ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ τοῖς Ῥωμαίοις προσέθεντο.

μετὰ δὲ ταῦτα ἀνακαγχῆ τις ἐπικηρυκυσσάμενου τοῦ Ἀν-
 τιόχου ἐσπέισθη. ὅ τε γὰρ Ἀφρικανὸς εὐνοϊκῶς οἱ διὰ τὸν
 υἱὸν εἶχε, καὶ ὁ ἕπατος οὐκ ἠθέλει τὴν νίκην τῷ διαδόχῳ
 πλησιάζοντι καταλελοιπέναι. οὐκ οὖν οὐδὲ ἐπέταξαν τῷ Ἀν-
 τιόχῳ πλέον οὐδὲν ἢ ὅσα καὶ πρὸ τῆς μάχης ἤτουν. διὸ
 καὶ Γναῖος Μάλλιος ὁ τὴν ἀρχὴν σφῶν διαδεξάμενος οὐκ
 ἠρέσθη τοῖς συγκειμένοις, ἀλλὰ πλείω αὐτὸν ἀπῆτησε, πρὸς
 δὲ καὶ ὁμηροῦς δοῦναι ἐκέλευσεν ἄλλους τε καὶ τὸν υἱὸν
 Ἀντιόχου καὶ τοὺς αὐτομόλους πάντας ἐκδοῦναι, ἐν οἷς καὶ
 ὁ Ἀννίβας ἦν. καὶ ὁ Ἀντιόχος καὶ ἄκων πρὸς ἅπαντα
 ἐπειθάραχθη. οὐ μὲντοι καὶ τὸν Ἀννίβαν ἐκδοῦναι ἠδύ-
 νηθη· πρὸς γὰρ Προυσίαν τὸν βασιλέα τῶν Βιθυνῶν προ-
 κατέφυγε. καὶ ὁ μὲν Ἀντιόχος πρέσβεις ἐπὶ τούτοις εἰς τὴν
 Ῥώμην πέμψας ἐπέσειατο, Σικιπῖων δὲ Λούκιος ἐπηνεῖτο
 ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ τὴν τοῦ Ἀσιατικοῦ ἐπαννυμίαν δι' αὐτὴν
 ἔσχεν, ὥσπερ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀφρικανὸς ἐπεκλήθη τῆς
 Καρχηδόνης κρατήσας μέγιστον ἐν τῇ Ἀφρικῇ δυναθείσης.
 τοιοῦτοι δ' οὖν ἄνδρες οὗτοι γενόμενοι καὶ ἐπὶ τοσοῦ-
 τον δόξης ἐλθόντες ἐξ ἀρετῆς δικαστηρίῳ καὶ τῷ δήμῳ οὐ
 πολλῷ ἕστερον παρεδόθησαν· καὶ ὁ μὲν Λούκιος κατεψη-

60, 1 τοῖς Σικιπῖωσι B, τῶν Σικιπῖωνων R, τοῦ Σικιπῖωνος
 L || 2 (εὖ) inseruit V

κατέπραξαν ὡσπερ εἶρηται καὶ ἐπικλήσεις τοιαύτας ἔλαβον, ἐπεὶ ὅτι γε οὐδὲν ἠδίκουν, δηλοῦται μὲν καὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀπεδείχθη δὲ ἔτι μᾶλλον τῇ τε τοῦ Ἀσιατικοῦ δημεύσει τῆς οὐσίας, ἐν ἣ μὴδὲν πλέον τῶν προὔπαρχόντων οἱ εὐρέθη, καὶ τῇ τοῦ Ἀφρικανοῦ ἐς Λίτερον ἀναχωρήσει κἀνταῦθα μέχρι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἀδεία. τὴν μὲν γὰρ πρώτην ἀπήντησε νομίζων τῇ τῆς ἀρετῆς ἀληθείᾳ περιέσεσθαι. V p. 609. Zonar. 9, 20 (vol. II, p. 310, 12—17).

[Zonaras 9, 20 — vol. II, p. 310, 14 sqq.]

φίσθη ὡς τάχα πολλὰ ἐν τῆς λείας σφετερισάμενος, Ἀφρικανὸς δὲ ὡς ἐπιεικεστέρως τὰς συνθήκας διὰ τὸν υἱὸν ποιήσάμενος, τὸ δ' ἀληθὲς διὰ φθόνον. ὅτι δ' οὐδὲν ἠδίκουν, δηλοῦται μὲν καὶ ἄλλοθεν, οὐχ ἥμισυ δέ, ὅτι καὶ τῆς οὐσίας τοῦ Ἀσιατικοῦ δημευθείσης οὐδὲν πλέον τῶν αὐτῶ προὔπαρχόντων εὐρέθη, ὅτι δὲ τοῦ Ἀφρικανοῦ ἐς τὸ Λίτερον πρὸ ψήφου ἀναχωρήσαντος καὶ μέχρι τελευτῆς ἐκεῖ καταμείναντος οὐδεὶς αὐτοῦ ἔτι κατεψηφίσατο.

ὁ δὲ γε Μάλλιος τότε Πισιδίαν Λυκαονίαν τε καὶ Παμφυλίαν τῆς τε Γαλατίας τῆς Ἀσιανῆς πολλὰ προσηγάγετο. ἔστι γὰρ τι κἀνταῦθα γένος αὐτῶν ἐν τοῦ Εὐρωπαϊοῦ ἀποδάσμῳ. Βρέννον γὰρ ποτε βασιλεῖα σφῶν προστησάμενοι τὴν τε Ἑλλάδα καὶ τὴν Θράκην ἐπέδραμον κἀκεῖθεν εἰς τὴν Βιθυνίαν διαβάντες μέρη τινὰ τῆς τε Φρυγίας καὶ τῆς Παφλαγονίας τῆς τε Μυσίας τῆς πρὸς τῷ Ὀλύμπῳ καὶ Καππαδοκίας ἀπετίμοντο καὶ ἐν αὐτοῖς κατέστησαν καὶ νῦν ἔθνος ἰδίον εἰσι τὸ ὄνομα τῶν Γαλατῶν φέροντες. οὗτοι δὲ πράγματα τῷ Μαλλίῳ παρέσχον. ἀλλὰ καὶ τούτων ἐκράτησε τὴν μὲν Ἀγκυραν τὴν πόλιν ἔλδων ἐξ ἐπιδρομῆς, τὰς δ' ἄλλας ὁμολογίᾳ παραστήσάμενος. πράξας δὲ ταῦτα καὶ σὺν παρὰ Ἀριαράθου τοῦ Καππαδοκῶν βασιλέως ἀργύριον ἐπὶ εἰρήνῃ λαβὼν ἀπήρην οἴκαδε.

5 ἔτι V, ἐπὶ L || 7 τοῦ Reiske, γοῦν L

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τῆς τροφῆς τῆς Ἀσιανῆς γενεσάμενοι καὶ μετὰ τῆς τῶν λαφύρων περιουσίας τῆς τε παρὰ τῶν ὄπλων ἐξουσίας ἐν τοῖς τῶν ἠττηθέντων κτήμασιν ἐγχρονίσαντες [καὶ] τὴν τε ἀσωτίαν αὐτῶν διὰ βραχέος ἐξήλωσαν καὶ τὰ πάτρια ἔθνη οὐ διὰ μακροῦ κατεπάτησαν. οὕτω τὸ δεινὸν τοῦτ' ἐκεῖθεν ἀρξάμενον καὶ ἐς τὸ ἄστυ ἔπεσε. V p. 609.

[Zonaras 9, 21 — vol. II, p. 311, 3 sqq.]

21. οἱ δ' Αἰτωλοὶ πρέσβεις τὸ δεύτερον ὑπὲρ εἰρήνης ἐς τὴν Ῥώμην πέμψαντες αὐτοὶ αὐθις ἐνεωτέριζον. διὸ οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς τε πρέσβεις εὐθὺς ἀπεπέμψαντο καὶ Μάρκῳ Φουλονίῳ τὴν Ἑλλάδα ἀνέθεντο. ὁ δὲ ἐς Ἀμβρακίαν τὴν πόλιν πρῶτον ὤρμησε μεγάλην οὔσαν (ἦν γὰρ ποτε τοῦ Πύρρου βασιλείου, τότε δὲ κατείχετο πρὸς τῶν Αἰτωλῶν) καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν· οἱ οὖν Αἰτωλοὶ πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ εἰρήνης διειλέχθησαν· ὡς δ' οὐκ ἠθέλησε στείλασθαι, μέρος τι τοῦ στρατοῦ ἐς τὴν Ἀμβρακίαν εἰσέπεμψαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι' ὑπονόμου τινὸς ἐπεχείρησαν τὴν πόλιν ἐλεῖν καὶ διώρυσσον πόρρωθεν· καὶ τέως μὲν ἐλάνθανον τοὺς πολιορκουμένους, ἐπεὶ δ' ὁ χοῦς ἠθροίσθη, ὑπετόπησαν τὸ γινόμενον. ἀγνοοῦντες δ' ὅπη ὀρύσσοιτο, χαλκῆν ἀσπίδα κατὰ τὸν περίβολον πρὸς αὐτὸ ἐτίθον τὸ δάπεδον· καὶ διὰ τῆς ἤχης τὸν τόπον γνόντες καὶ αὐτοὶ ἀντάρυσσον ἐνδοθεν καὶ πελάσαντες τοῖς Ῥωμαίοις ἦσαν εἰς μάχης κρυπτίας. τέλος δὲ τι τοιοῦτον ἀντετεχνήσαντο. πίθον μέγαν πύλων πληρώσαντες πῦρ ἐς αὐτὸν ἐνήκαν καὶ πῶμα χαλκοῦν αὐτῶ πολλοῦ τετραγώνου ἐνέθησαν καὶ εἰς τὸν ὑπόνομον τὸν πίθον κομίσαντες καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους τρέψαντες τὸ στόμα αὐτοῦ ἀκροφύσιον οἱ κατὰ τὸν πυθμένα ἐνέβαλον καὶ τούτῳ φύσας προσφέροντες πλείστον καὶ δυσχερῆ καπνὸν οἷα ἐκ πύλων ἐκθορεῖν ἐποιοῦν, ὃν οὐδεὶς τῶν Ῥωμαίων ὑπέμενε. ὅθεν ἀπογνόντες οἱ Ῥωμαῖοι ἐστείλαντο καὶ τὴν πολιορκίαν κατέλυσαν. ὁμολογησάντων δ' αὐτῶν καὶ οἱ Αἰ-

61, 4 [καὶ] del. Reiske || 5 ἔθνη St, ἦθη L || 7 ἔπεσε] ἐπέπεσε vel ἐνέπεσε Reiske

62 ὅτι ὁ Γράκχος ἄλλως μὲν ἐκ τε τοῦ πλήθους ἦν καὶ ἐδημηγόρει δεινότερα, οὐ μόντοι καὶ ἀμοιῶδη Κάτωνι, ἀλλὰ καίπερ παλαιὰν τινα πρὸς τοὺς Σκιπίωνας ἐχθρὰν ἔχων οὐκ ἤνεγκε τὸ γιγνόμενον, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Ἀφρικανοῦ καὶ ἀπελογήσατο ἐρήμην κατηγορηθέντος, ὅπως τε μηδεμίαν κηλῖδα λάβοι διεσπούδασε, τὸν τε Ἀσιατικὸν ἐκάλυψεν ἐς τὸ οἰκῆμα ἐμβληθῆναι. καὶ διὰ ταῦτα αὐτῷ οἱ Σκιπίωνες τὴν τε ἐχθρὰν κατέλυσαν καὶ κῆδος συνήψαν· τὴν γὰρ θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ ὁ Ἀφρικανὸς συνήκισεν. V p. 610.

63 ὅτι νεανίσκοι τινὲς Καρχηδονίων πρέσβεις ἐς τὴν Ἄ. ἡ. 567 Ἰ. 187 Ῥώμην ἐλθόντας ὑβρίσαντες ἐπέμψθησαν μὲν ἐς τὴν Καρχηδόνα καὶ ἐξεδόθησαν σφίσι, οὐκ ἔπαθον δὲ ὑπ' αὐτῶν δεινὸν οὐδέν, ἀλλ' ἀφείθησαν. U p. 381.

[Zonaras 9, 21 — vol. II, p. 312, 2 sqq.]

τωλοὶ μετεβάλοντο· καὶ διεπράξαντο ἀνοχὴν, εἶτα καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ δήμου πολλὰ μὲν χρήματα, πολλοὺς δὲ καὶ ὀμῆρους δόντες. καὶ ὁ Φουλούιος τὴν Κεφαλληνίαν ὁμολογίᾳ παρεστήσατο καὶ τὴν Πελοπόννησον στασιάζουσαν κατεστήσατο.

Ἄ. ἡ. 567 Ἰ. 187 Γαῖον δὲ Φλαμίνιον καὶ Αἰμίλιον Λεπίδου ὑπατενόντων μετέπειτα ὁ Ἀντίοχος ἔθανε, καὶ αὐτὸν ὁ υἱὸς ὁ Σέλευκος διεδέξατο· τελευτήσαντος δὲ κἀκεῖνου πολλῶ ὕστερον ὁ εἰς τὴν Ἄ. ἡ. 571 Ἰ. 188 Ῥώμην ὀμῆρων Ἀντίοχος ἐβασίλευσεν. ὁ δὲ γε Φίλιππος ἐτόλμησε μὲν νεωτερίσαι, ὅτι πόλεόν τινα ἐστερήθη ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ πρὸς ταῖσδε καὶ Αἴνου καὶ Μακρονείας, οὐκ ἠδυνήθη δὲ διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὰ περὶ τοὺς παῖδας συνενεχθέντα αὐτῷ. καὶ Γαλάται τινὲς τὰς Ἀλπεὺς ὑπερβάντες πόλιν ἐντὸς αὐτῶν κτεῖσαι ἠθέλησαν. ὧν ὁ Μάρκος ὁ Μάρκελλος τὰ τε ὄπλα ἀφείλετο καὶ τᾶλλα, ὅσα ἐπεκομίζοντο· οἱ δ' ἐν

62, 6 λάβοι V, λάβη L || διεσπούδασε B, διεσπούδαστο V, δι' ἃ ἐσπούδαστο L || 10 <οἱ> συνήκισεν? B || 63, 2 ἐλθόντας Wesseling coll. Liv. 38, 42; ἐλθόντες L

αὐτὸς δὲ (sc. Ἀννίβας) φάρμακον πίων θνήσκει 64 πρὸς Βιθυνίαν a. u. 571 (183)

πρὸς τι χωρίον Αἰβυσσαν καλούμενον τῇ κλήσει δοκῶν θανεῖν εἰς Αἰβυσσαν πατρίδα τὴν οἰκείαν. ἦν γὰρ Ἀννίβα τις χρησμὸς οὕτω που γεγραμμένος· Αἰβυσσα κρούσει βῶλος Ἀννίβα δέμας. ὁ αὐτοκράτωρ δ' ὕστερον Ῥωμαίων ὁ Σεβήρος ἐκ γένους ὧν τοῦ Αἰβυκοῦ λευκῆς μαρμάρου τάφον τὸν ἄνδρα τοῦτον τέθεικεν, τὸν στρατηγὸν Ἀννίβαν. Tzetz. hist. 1, 798—805. Cf. Zonaras 9, 21 (vol. II, p. 312, 21).

[Zonaras 9, 21 sq. — vol. II, p. 312, 18 sqq.]

τῇ Ῥώμῃ πρεσβευσαμένοις σφίσι ἐπὶ τῷ εὐθύς ἀναχωρήσαι πάντα ἀπέδωκαν.

τότε δὲ καὶ ὁ Ἀννίβας ἀπέθανε. πρέσβειον γὰρ πρὸς τὸν Προυσίαν τὸν τῆς Βιθυνίας κρατοῦντα πειμφθέντων ἐκ Ῥώμης δι' ἄλλα τέ τινα καὶ ὅπως καὶ τὸν Ἀννίβαν ἐκδοίη παρ' αὐτῷ ὄντα, προμαθὼν τοῦτ' ἐκεῖνος καὶ διαδραῖναι μὴ οἶός τε ὧν ἑαυτὸν διεχρήσατο. χρησμοῦ δὲ ποτε αὐτῷ γενομένου ἐν γῇ Αἰβύσση τεθνήξεσθαι ὁ μὲν ἐν τῇ πατρίδι τῇ Αἰβύῃ προσεδόκα θανεῖν, ἔτυχε δὲ θνήσκων ἐν χωρίῳ τινὶ τυχάνων καλουμένῳ Αἰβύσση. καὶ ὁ Ἀφρικανὸς δὲ Σκιπίων τότε μετήλλαξε. cf. fr. 64

22. Φίλιππος δὲ ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς τὸν υἱὸν Δημήτριον ἀποκτείνας καὶ τὸν ἕτερον υἱὸν τὸν Περσέα μετὰ τὴν Περσέα φονεύσας ἀπέθανεν. ἐπεὶ γὰρ προσφιλεῖς τοῖς Ῥωμαίοις ἐκ τῆς ὀμῆρας ἐγένετο ὁ Δημήτριος, καὶ αὐτὸς τε καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Μακεδόνων ἠλπίζον, ὅτι μετὰ τὸν Φίλιππον τὴν βασιλείαν λήψεται, ἐφθόνησεν αὐτῷ ὁ Περσεὺς ἄτε καὶ πρεσβύτερος αὐτοῦ ὧν καὶ διέβαλεν αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα τῷ πατρὶ. καὶ ὁ μὲν φάρμακον πιεῖν ἀναγκασθεὶς ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ Φίλιππος οὐ πολλῶ ὕστερον τὸ ἀληθὲς γινῶνς ἀμύνασθαι τὸν Περσέα ἠθέλησεν, οὐ μόντοι καὶ ἴσχυσεν, ἀλλ' αὐτὸς τε ἀπέθανε καὶ τὴν βασιλείαν ὁ Περ-

[Zonaras 9, 22 — vol. II, p. 313, 13 sqq.]

σεὺς διεδέξατο. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ταύτην τε αὐτῷ ἐβεβαίωσαν καὶ τὴν πατρῶαν φίλαν ἀνεκείναντο.

ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις συνηνέχθησαν μὲν τινα, οὐ μόντοι καὶ ἀναγκαῖα πάνυ, ὥστε καὶ συγγραφῆς νομιζέσθαι ἄξια. ὕστερον δὲ ὁ Περσεὺς πολέμιον ἑαυτὸν τοῖς Ῥωμαίοις ἐποίησεν. ἵνα δὲ ἀναβολὴν τοῦ πολέμου σροίη, μέχρις ἂν παρασκευάσῃται, πρέσβεις εἰς τὴν Ῥώμην ἐπεμψεν ἀπολογησομένους τάχα περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο. οὗς οἱ Ῥωμαῖοι οὐτ' εἶσα τοῦ τείχους ἐδέξαντο καὶ πρὸ τοῦ ἄστεος αὐτοῖς χρηματίζαντες οὐδὲν ἀπεκρίναντο ἕτερον ἢ ὅτι ὑπατον πέμψουσι, πρὸς ὃν ὅσα βούλεται διαλεχθήσεται. καὶ αὐθημερὸν αὐτοὺς ἀπίεναί ἐποίησαν δόντες σφίσι καὶ ἀγοροῦς, ὥστε μὴ τιμὴν συγγένωνται· καὶ τῷ Περσεὶ τῆς Ἰταλίας ἐπιβαίνειν τοῦ λοιποῦ ἀπειρήκασιν.

οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι μετὰ ταῦτα Γναῖον Σιλνῖνιον στρατηγὸν μετὰ δυνάμειος ὀλίγης ἐξέπεμψαν (οὐ γὰρ πῶ τὴν μείζω παρεσκευάσαντο), καὶ ὁ Περσεὺς εἰς Θεσσαλίαν παρεμβάλλων τὰ γε πλείστα αὐτῆς ὠκειώσατο· ἐπεὶ δὲ τὸ ἕαρ ^{a. u.} ⁵⁸³ ἐπέστη, πέμπουσιν ἐπ' αὐτὸν Λικίνιον Κράσσον καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ Γάιον Λουκρήτιον. ⁽¹⁷¹⁾ συμμύξας οὖν πρῶτον περὶ Λάρισαν τῷ Περσεὶ ἐν ἵππομαχίᾳ ἔπταισεν· ὕστερον μόντοι περιεγέμετο, ὥστε καὶ ἀναχωρήσαι τὸν Περσέα εἰς τὴν Μακεδονίαν. ὁ Κράσσος δὲ ταῖς πόλεσι ταῖς Ἑλληνικαῖς ταῖς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου κατεχομέναις προσέβαλε καὶ τῶν μὲν πλείονων ἀπεκρούσθη, ἔστι δ' ἄς ἐχειρώσατο· καὶ τινὰς κατασκάψας τοὺς ἀλόντας ἀπέδοτο. ἄπερ οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ πυθόμενοι ἠγανάκτησαν καὶ τὸν τε Κράσσον ὕστερον ἐξημίωσαν χρήμασι καὶ τὰς ἐαλωκυίας πόλεις ἠλευθέρωσαν καὶ τοὺς πραθέντας ἐξ αὐτῶν καὶ εὐρεθέντας ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τότε παρὰ τῶν ἐαυνημένων αὐτοὺς ἐξέπρῶσαντο.

ταῦτα μὲν οὖν οὕτως ἐπραξάν οἱ Ῥωμαῖοι, ἐν δὲ τῷ πρὸς τὸν Περσέα πολέμῳ πολλὰ καὶ μεγάλα ἠτύχησαν, καὶ πολλὰχόθι ἐπόνθησε τὰ αὐτῶν, καὶ ὁ Περσεὺς τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας κατέσχε τὰ πλείονα. τὴν τε γὰρ ἄλλην δύναμιν πολλὴν συνεκρότησε καὶ πρὸς τοὺς ἐλέφαντας τῶν Ῥωμαίων φάλαγγα ὀπιπῶν ἠσκήκει, ὀξείσιν ἤλοις τὰς ἀσπί-

ὅτι ὁ Περσεὺς παντελῶς τοὺς Ῥωμαίους ἐκ τῆς 65 Ἑλλάδος ἐκβαλεῖν ἠλπισεν, τῇ δὲ πολλῇ καὶ ἀκαίρῳ ^{a. u.} φειδωλίᾳ καὶ τῇ δι' αὐτὴν τῶν συμμάχων ὀλιγορίᾳ ⁵⁸⁵ ⁽¹⁶⁹⁾ ἀσθενῆς αὐθις ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ τὰ τε τῶν Ῥωμαίων ὑπεδίδου καὶ τὰ ἐκείνου ἐπηύξετο, κατεφρόνησεν ὡς οὐδὲν ἔτι τῶν συμμάχων δεόμενος, ἀλλ' ἦτοι καὶ προικὰ οἱ αὐτῶν βοηθησόντων ἢ καὶ καθ' ἑαυτὸν

[Zonaras 9, 22 — vol. II, p. 314, 24 sqq.]

δας καὶ τὰ κράνη σιδηρώσας αὐτῶν. ὅπως δὲ μήτε τοῖς ἵπποις φοβεροὶ εἶεν, εἰδῶλα ἐλεφάντων σκευάσας δεινὴν μὲν ὑπὸ χροίσματος τινος ὄσμην ἔχοντα, φοβερὰ δὲ καὶ ὀφθῆναι καὶ ἀκουσθῆναι ὄντα (βροντώδη γὰρ ἠφίει ἠχὴν τινα ἐξ ἐπιτηδεύσεως) πρὸς ἐκεῖνα προσῆγεν αὐτοὺς συνεχῶς, μέχρις οὐ καὶ ἐθάρσυσαν. ὁ μὲν οὖν Περσεὺς μέγα ἐν τούτων ἐκέκμητο φρόνημα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον τῇ δόξῃ καὶ τῷ μεγέθει τῆς ἀρχῆς ὑπεροίσειν ἐπήλπισεν, οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ ταῦτα μαθόντες τὸν Μάρκιον Φίλιππον ὑπατεύοντα σπουδῇ ^{a. u.} ⁵⁸⁵ ἐξέπεμψαν. καὶ ὅς εἰς τὴν Θεσσαλίαν πρὸς τὸ στρατόπεδον ⁽¹⁶⁹⁾ ἀφικόμενος τοὺς τε Ῥωμαίους καὶ τοὺς συμμάχους ἐξήσκει, ὥστε δεισάντα τὸν Περσέα ἐν τῷ Δίῳ τῷ Μακεδονικῷ καὶ πρὸς τοῖς Τέμπεσιν ἠσυχίαν ἄγειν καὶ τὰ στενὰ τηρεῖν. θαρσύνσας δὲ διὰ ταῦτα ὁ Φίλιππος διὰ μέσων ὁρῶν ὑπερέβαλε καὶ τινα τοῦ Περσέως κατέσχε. προῖων δ' ἐπὶ τῆς Πύδνης τῶν ἐπιτηδεῶν ἐσπῆνισε καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἀνέστρεψε. καὶ αὐθις ὁ Περσεὺς ἀνεθάρσυσεν καὶ ἂ κατέσχευεν ὁ Φίλιππος ἀνεκτόρησε καὶ τῷ ναυτικῷ συχνὰ τοὺς Ῥωμαί- ^{fr} ^{65, 1} ονς ἐλύπει, συμμάχους τε προσηγάγετο καὶ πάντη τοὺς Ῥωμαίους ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠλπισεν ἐκβαλεῖν. τῇ δὲ πολλῇ καὶ ἀκαίρῳ φειδωλίᾳ καὶ τῇ δι' αὐτὴν τῶν συμμάχων ὀλιγορίᾳ ἀσθενῆς αὐθις ἐγένετο. ὡς γὰρ τὰ τῶν Ῥωμαίων ὑπεδίδου, τὰ δ' ἐκείνου ἐπηύξετο, κατεφρόνησεν ὡς οὐδὲν ἔτι τῶν συμμάχων δεόμενος, καὶ οὐκ ἐδίδου χρήματα σφίσι, ἂ ἐπηγγελάτο.

65, 1, 5 ἐκείνου St e Zonara, ἐκείνων L || 6 συμμάχων Zonaras, συμμαχιῶν L

κρατήσων· καὶ οὔτε τῷ Εὐμένει οὔτε τῷ Γεντίῳ τὰ χρήματα, ἃ ὑπέσχητο, ἀπέδωκε νομίσας οἰκείαν αὐτοῦς αἰτίαν ἐχθρας πρὸς Ῥωμαίους ἔχειν. τούτων τε οὖν καὶ τῶν Θρακῶν (οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκείνοι ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἐλάμβανον) ἀπροθύμων γενομένων ἐς τοσοῦτο αὐτίς ἀπογνώσεως ἀφίκετο, ὥστε καὶ σπονδῶν δεηθῆναι. V p. 610. Zonar. 9, 22 (vol. II, p. 315, 14—23).

2 ὅτι ὁ Περσεὺς σπονδῶν ἐδέηθη παρὰ Ῥωμαίων κἂν ἔτυχε αὐτῶν, εἰ μὴ οἱ Ῥόδιοι συνεπρέσβευσαν αὐτῷ δέει τοῦ μὴ τοῖς Ῥωμαίοις τὸν ἀντίπαλον ὑπεξαιρεθῆναι. μέτριον μὲν γὰρ οὐδέν, οἷα δεομένους εἰκὸς ἦν εἰπεῖν, ἔλεξαν καὶ τῆς εἰρήνης οὐκ αἰτήται μᾶλλον τῷ Περσεῖ ἢ δόται ὄντες ἄλλα τε πολλὰ ὑπερήφανα διελέχθησαν καὶ τέλος ἠπειλήσαν τοῖς αἰτίοις τοῦ μὴ συμβῆναι σφᾶς γενομένοις μετὰ τῶν ἐτέρων πολεμήσειν. κἂν τούτου οὐδὲ τὸ πρὶν ἀνύποπτοι τοῖς Ῥωμαίοις ὄντες μᾶλλον διεβλήθησαν καὶ τὸν Περσέα τῶν σπονδῶν τυχεῖν ἐκάλυσαν. U p. 382. Zonaras 9, 22 (vol. II, p. 315, 23—26).

[Zonaras 9, 22 sq. — vol. II, p. 315, 20 sqq.]

τῶν μὲν οὖν ἀμβλυθέντων τὸ πρόθυμον, τῶν δὲ καὶ τέλειον αὐτὸν ἐκλιπόντων τοσοῦτον ἀπέγνω, ὥστε καὶ σπονδῶν δεηθῆναι. καὶ κἂν ἔτυχε τούτων διὰ τοῦ Εὐμένους, εἰ μὴ καὶ Ῥόδιοι συνεπρέσβευσαν ὑπερηφάνως γὰρ οὗτοι τοῖς Ῥωμαίοις διαλεχθέντες τυχεῖν αὐτὸν ἐκάλυσαν τῶν σπονδῶν.

fr. 65, 2
a. u. 586
(168)
23. ἐντεῦθεν ὁ κατ' αὐτοῦ πόλεμος Πάυλῳ ἀνετέθη τῷ Αἰμιλίῳ τὸ δεύτερον ὑπατεύοντι. δε σπουδῆ κομισθεὶς εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὰ τῶν στρατιωτῶν προκαταστησάμενος βιασάμενος διὰ τῶν Τεμπῶν (ὀλλοὶ γὰρ ἐφφούρουν αὐτά)

1, 9 ὑπέσχητο B, ὑπέσχετο L || 11 ἐκείνοι V, ἐκείνων L || 2, 1 Ῥωμαίων Gros, Ῥωμαίους L

[Zonaras 9, 23 — vol. II, p. 316, 2 sqq.]

ἐπὶ τὸν Περσέα ὤρμησεν. ἐπεὶ δ' ἐκείνος τὸν Ἑλλιον ποταμὸν προσάπεφραξεν ὄντα ἐν μέσῳ, προκαταλαβὼν δὲ καὶ πᾶν τὸ μεταξὺ τοῦ τε Ὀλύμπον καὶ τῆς θαλάσσης αἰμασιαῖς καὶ σταυρώμασι καὶ οἰκοδομήμασιν ἄπορον ἀπειργάσατο, ἐθάρρει δὲ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τοῦ τόπου, ἐπείρασε μὲν καὶ οὕτως ὁ ἕπατος διελθεῖν καὶ τῆς ἀνδρείας ἐπορίσατο ἐπικούρημα. διαμησάμενος γὰρ τὴν ἐν τῇ ὑπαρξείᾳ τοῦ Ὀλύμπον ἄμμον ὕδωρ εὔρε δαυιλές τε καὶ πότιμον. κἂν τούτῳ τῶν Ῥοδίων πρέσβεις ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς αὐτῆς θρασυτήτος, ἀφ' ἧς καὶ ἐς τὴν Ῥώμην πρὶν ἐπροσβέυσαντο. ὁ δὲ οὐδὲν εἰπὼν πλέον αὐτοῖς ἢ ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπόκρισιν δώσει, ἀπέπεμψεν αὐτούς. ὥς δὲ προσβάλλων οὐδὲν ἐπέραυνεν, ἔμαθε δὲ τὰ ὄρη ὄντα που πορεύσιμα, μέρος τι τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τὴν δυσπροσδοτώτερον αὐτῶν ὑπερβολὴν ἔπεμψε καταληφόμενον τὰ ταῦτη ἐπίκαιρα (διὰ γὰρ τὸ δυσπρόσιτον καὶ ἐλαχίστην εἶχε φρουράν), αὐτὸς δὲ τῷ λοιπῷ τοῦ στρατεύματος προσέμιξε τῷ Περσεῖ, ἵνα μὴ τι ὑποτοπήσας φυλακῆν τῶν ὄρων ἀκριβεστέραν ποιήσαιο. καὶ μετὰ τοῦτο καταληφθέντων τῶν ἄκρων νυκτὸς πρὸς τὰ ὄρη ὤρμησε καὶ πῆ μὲν λαθῶν, πῆ δὲ βιασάμενος ὑπερέβαλεν αὐτά. ὁ μαθὼν ὁ Περσεὺς καὶ δεισας, μὴ κατὰ νότον αὐτῷ προσπέση ἢ καὶ τὴν Πύδναν προκατάσχη (καὶ γὰρ τὸ ναυτικὸν ἅμα τὸ τῶν Ῥωμαίων παρεπίλει), τό τε ἔργον τὸ πρὸς τῷ ποταμῷ ἐξέλειπε καὶ πρὸς τὴν Πύδναν ἐπειχθεὶς πρὸς τῆς πόλεως ἐστρατοπεδεύσατο. καὶ ἦλθε μὲν καὶ ὁ Παῦλος ἐκεῖ, οὐ μέντοι καὶ παραχοῆμα προσέμιξαν, ἀλλὰ καὶ διέτριψαν οὐκ ὀλίγας ἡμέρας. προμαθὼν δὲ ὁ Παῦλος, ὥς ἡ σελήνη ἐκλείψειν μέλλει, συνηθροίκε πρὸς ἐσπέραν τὸ στρατεύμα, ὅτε τὴν ἐκλείψιν γενέσθαι ἐχοῖν, καὶ προεῖπε τὸ συμβησόμενον καὶ μὴ τι διὰ τοῦτο ταραχθῆναι παρήμυσεν. οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι τὴν ἐκλείψιν θεασάμενοι οὐδὲν κινὸν ἐξ αὐτῆς ὑπετόπησαν, οἱ δὲ γε Μακεδόνες, δέος ἔσχον ἐκ τούτου καὶ ἐς τὸν Περσέα τὸ τέρας τείνειν ἐνόμισαν. οὕτω δ' ἑκατέρων ἐχόντων συμβάντι κατὰ τυχὴν τῇ ὑστεραίᾳ συνέρρηξεν αὐτοὺς εἰς μάχην ἀκήρυκτον καὶ τέλος τῷ πολέμῳ ἐπέθηκεν. ἐπεὶ γὰρ ὑπο-

3 ὅτι ὁ Περσεύς ἐν Σαμοθράκῃ ὦν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ
 a. u. 586 (168) ἐξαιτηθεὶς Εὐανδρόν τινα, γένος μὲν Κοῖται, πιστό-
 586 (168) ταιον δὲ ὄντα καὶ ἄλλα τε πολλὰ ἑαυτῷ κατὰ τῶν
 Ῥωμαίων ὑπουργηκότα καὶ τὴν τοῦ Εὐμένους ἐπιβου-

[Zonaras 9, 23 — vol. II, p. 317, 11 sqq.]

ζυγίον τι τῶν Ῥωμαίων εἰς τὸ ὕδωρ εἰσέπεσεν, ἐξ οὗπερ
 ὕδρευόντο, καὶ οἱ τε Μακεδόνες αὐτοῦ ἐπελάβοντο καὶ οἱ
 ὕδροφόροι ἀντίχοντο, τὸ μὲν πρῶτον οὗτοι καθ' ἑαυτοὺς
 ἐμαχέσαντο, ἔπειτα καὶ οἱ λοιποὶ ἐπικουροῦντες τοῖς οἰκείοις
 κατ' ὄλλοιους ἐν τῶν στρατοπέδων ἐξήσαν, καὶ πάντες συν-
 ἔμιξαν ἀπ' ἀμφοῖν. καὶ μάχης ἀσυντάκτου μὲν, ὄξείας δὲ
 γενομένης οἱ Ῥωμαῖοι ἐκράτησαν καὶ καταδιώξαντες τοὺς
 Μακεδόνες μέχρι τῆς θαλάσσης πολλοὺς μὲν αὐτοὶ ἐφόνευ-
 σαν, πολλοὺς δὲ τῷ ναυτικῷ προσπλεύσαντι ἀποκτείνειν παρ-
 ἔδοσαν. οὐδ' ἂν τις ὑπελείφθη αὐτῶν, εἰ μὴ νῦξ αὐτοῖς
 ἐβοήθησε· περὶ δέλην γὰρ ὄψιαν ἢ μάχῃ ἐγένετο.

διαφρυγὼν οὖν εἰς Ἀμφίπολιν ὁ Περσεύς ὡς τοὺς τε
 περιλιπεῖς ἀναληψόμενος καὶ συστήσων αὐτοῖς τὰ πράγματα,
 ἐπεὶ οὐτ' ἤλθον τινες πρὸς αὐτὸν πλὴν μισθοφόρων Κοῖ-
 τῶν καὶ τὴν Πύδναν ἄλλας τε πόλεις τὰ τῶν Ῥωμαίων
 ἠρῆσθαι ἔμαθε, κάκειθεν μετέστη καὶ εἰς πλοῖα τὰ χρήματα
 ὅσα ἐπήγετο θέμενος νυκτὸς ἐς Σαμοθράκην ἀπέπλευσε. καὶ
 πυθόμενος οὐ πολλῷ ὕστερον τὸν Ὀκταούιον, ὃς τοῦ ναυ-
 τικοῦ προΐστατο, προσπλέοντα καὶ τὸν Παῦλον ἐς Ἀμφί-
 πολιν παρόντα, ἐπέστειλεν αὐτῷ συμβῆναι δεόμενος. καὶ
 ἐπεὶ βασιλεὺς ἑαυτὸν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὀνόμασεν, οὐδ' ἀποκρί-
 σεως ἔτυχεν. ὕστερον δὲ ἄνευ τινὸς τοιαύτης προσήσεως
 ἐπιστείλαντος προσεδέξατο μὲν τὸν ὑπὲρ τῶν σπονδῶν λόγον,
 οὐκ ἄλλως μὲντοι συμβήσεσθαι ἔφη, εἰ μὴ καὶ ἑαυτὸν καὶ
 τὰ ἑαυτοῦ πάντα τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιτρέψει. καὶ διὰ ταῦτα
 fr. 65, 3 οὐ συνέβησαν. μετὰ τοῦτο δὲ ἐξαιτηθεὶς παρὰ τῶν
 Ῥωμαίων Εὐανδρόν τινα Κοῖται πολλὰ κατ' αὐτῶν
 ὑπουργηκότα καὶ πιστότατον αὐτῷ οὐκ ἐξέδωκε
 μὲν φοβηθεὶς, μὴ κατείπη, ὅσα αὐτῷ συνήδει, λά-

3, 3 δὲ V, τε L

λὴν τὴν ἐν τοῖς Δελφοῖς γενομένην συνεσκευακότα, οὐκ
 ἐξέδωκε (μὲν) φοβηθεὶς, μὴ κατείπη, ὅσα αὐτῷ συνήδει,
 λάθρα δὲ ἀποκτείνας διέδωκε λόγον, ὅτι ἑαυτὸν προ-
 απεχρήσατο. οἱ δὲ συνόντες οἱ φοβηθέντες τὴν ἀπι-
 στίαν αὐτοῦ καὶ τὴν μαιφονίαν μεθίστασθαι ἤρξαντο.
 V p. 610. Zonaras 9, 23 (vol. II, p. 318, 8—15).

ὅτι ὁ Περσεύς ἐθελοντὴς εὐρέθη, καὶ αὐτὸν ἐς τὴν 4
 Ἀμφίπολιν ἀχθέντα ὁ Παῦλος οὐδὲν οὔτε ἔργῳ οὔτε
 λόγῳ δεινὸν ἔδρασεν, ἀλλὰ καὶ προσιώντι οἱ ὑπανα-
 στάς τὰ τε ἄλλα ἐδεξιώσατο καὶ ὁμόσιτον ἐποιήσατο
 ἐν τε φυλακῇ ἀδέσμῳ καὶ ἐν θεραπείᾳ πολλῇ ἤγε.
 V p. 613. Zonaras 9, 23 (vol. II, p. 318, 23—26).

[Zonaras 9, 23 sq. — vol. II, p. 318, 12 sqq.]

θρα δὲ αὐτὸν ἀποκτείνας ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι
 ἐφήμισε. τότε μὲν οὖν οἱ συνόντες αὐτῷ φοβηθέν-
 τες τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ (οὐ γὰρ ἠγνόησαν τὸ γενό-
 μενον) μεθίστασθαι ἤρξαντο. κάκεινος δέσας, μὴ τοῖς
 Ῥωμαίοις παραδοθῆ, ἐκδρᾶναι νυκτὸς ἐπεχείρησε. καὶ ἔλα-
 θεν ἂν πρὸς Κότυν Θρακῆς δυνάστην κομισθεὶς, εἰ μὴ οἱ
 Κοῖται αὐτὸν ἐγκατέλιπον· ἐνθέμενοι γὰρ τὰ χρήματα εἰς
 τὰ πλοῖα οἴκαδε ἀπήραν. ὁ δὲ ἡμέρας μὲν τινὰς αὐτοῦ
 μετὰ Φιλίππου ἐνὸς τῶν νείων κρυπτόμενος ἔλαθεν, ἐπεὶ
 δὲ τοὺς ἄλλους παῖδας καὶ τὴν θεραπείαν ἔγνω κατεσχηκότα
 τὸν Ὀκταούιον, εὐρέθη ἐθελοντὴς. καὶ ἀχθέντα εἰς fr.
 τὴν Ἀμφίπολιν οὐδὲν ὁ Παῦλος ἐκάκωσεν, ἀλλὰ 65, 4
 καὶ ἐδεξιώσατο καὶ ὁμόσιτον ἐποιήσατο καὶ ἐν
 ἀδέσμῳ φυλακῇ ἐτήρει καὶ ἐν θεραπείᾳ ἤγε. μετὰ δὲ
 ταῦτα εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ τῆς Ἠπείρου ἀνεκομίσθη.

24. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Λούκιος Ἀνίκιος
 στρατηγὸς πεμφθεὶς ἐπὶ τὸν Γέντιον τοὺς προσμίζαντάς τε

3, 5 Δελφοῖς V, ἀδελφοῖς L || 6 (μὲν) insertum e Zo-
 nara || 7 διέδωκε V, δέδωκε L || 4, 1 εὐρέθη] ἠρέθη? B || 5 ἤγε]
 είχε Naber

66 ὅτι ὁ Παῦλος οὐ στρατηγήσαι μόνον ἦν ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ χρημάτων ἀδωρότατος. τεκμήριον δέ· δεύ-
τερον τότε ὑπατεύσας καὶ λαφύρων ἀμυθῆτων κρατή-
σας ἐν τοσαύτῃ πενίᾳ διεβίω, ὥστε χαλεπῶς τῇ γυναικί

[Zonaras 9, 24 — vol. II, p. 319, 13 sqq.]

αὐτῷ ἐνίκησε καὶ τὸν Γέντιον φυγόντα ἐπιδιώξας ἐς Σκό-
δραν κατέκλεισεν, ὅπου ἦν αὐτῷ τὰ βασίλεια. καὶ διακενής
ἂν προσήθρευεν αὐτῇ (ἐπὶ γὰρ ἀκρωνυχίας ὄρους πεπόλισται
καὶ φάραγγι βαθείαις ποταμούςς βοώδεις ἐχούσαις περιειλεί-
ται τείχει τε ὄχυρῷ περιέξωσται), εἰ μὴ ὁ Γέντιος μέγα ἐπὶ
τῇ δυνάμει ἐπίστας ἐκὼν εἰς μάχην ἐχώρησε. καὶ τούτου
τὴν τε ἀρχὴν αὐτοῦ πᾶσαν ὁ Ἀνίκιος προσηγάγετο καὶ μέχρι
τῆς Ἡπείρου προελθὼν, πρὶν τὸν Παῦλον ἐλθεῖν, κάκεινῃν
ταραττομένην ἠμέρωσεν.

οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔμαθον μὲν τὴν τοῦ Παύλου νίκην
τετάρατη μετὰ τὴν μάχην ἡμέρᾳ ἕκ τινος φήμης, οὐ μόνον
καὶ ἀκριβῶς ἐπίστευον. εἶτα γραμμάτων ὑπὲρ ταύτης κοιμι-
σθέντων τοῦ Παύλου ὑπερήσθησαν καὶ οὐχ ὡς τὸν Περ-
σέα νενικηκότας καὶ τὴν Μακεδονίαν κτησάμενοι, ἀλλ' ὡς
τὸν Φίλιππον ἐκείνον τὸν πάνυ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον
μετὰ πάσης τῆς ἀρχῆς ἐκείνης, ἦν ἔσχηκε, νικήσαντες ἐσε-
μύνοντο. ἐλθόντι δ' ἐς Ῥώμην τῷ Παύλῳ πολλὰ ἐψηφί-
σθη, καὶ ἡ πομπὴ τῶν νικητηρίων αὐτῷ λαμπροτάτῃ ἐγέ-
νετο. ἔπειθε μὲν γὰρ καὶ τάλλα ὅσα ἐαλώκει πάντα, ἔπειθε
δὲ καὶ Βίθυν τὸν τοῦ Κόντος υἱόν, τὸν τε Περσέα καὶ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ τοὺς τε παῖδας τρεῖς ὄντας ἐν τῷ τῶν αἰχ-
μαλώτων σήματι. δεισας δὲ διὰ τὴν τῆς εὐτυχίας ὑπερ-
βολὴν, μὴ τι νευροσῆση αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον, ἠῤῥατο καὶ οὗτος
κατὰ τὸν Κάμιλλον μὴ τι κακὸν τῇ πόλει ἐκ τούτων, ἀλλ'
ἑαυτῷ, εἴ τι δέοι, γενήσεσθαι· καὶ δύο υἱεῖς, τὸν μὲν πρὸ
τοῦ θριάμβου μικρόν, τὸν δὲ ἐν αὐτῇ τῇ τῶν ἐπινικίων
fr. 66, 1 ἀπέβαλεν ἑορτῇ. ἦν δὲ οὐ στρατηγήσαι μόνον ἀγα-
θός, ἀλλὰ καὶ ὑπερόπτης χρημάτων. τεκμήριον δέ·
δεύτερον τότε ὑπατεύσας καὶ λαφύρων ἀμυθῆτων
κρατήσας ἐν τοσαύτῃ πενίᾳ διεβίω, ὥστε χαλεπῶς

αὐτοῦ τὴν προῖκα τελευτήσαντος ἀποδοθῆναι. τοιοῦ-
τος μὲν οὖν ἦν καὶ τοιαῦτα ἔπραξεν. τοῦτο δὲ μόνον 2
ὥσπερ τινὰ κηλῖδα [ἐν] τῷ τούτου βίῳ προστετριφθαι
νομίζουσι, τὸ διαρπάσαι τοῖς στρατιώταις τὰ χρήματα
(ἐπιτρέψαι), τάλλα οὐκ ἄμοιρον χαρίτων ἄνδρα γενό-
μενον καὶ μέτριον μὲν ἐν ταῖς εὐπραγίαις, εὐτυχέστα-
τον δὲ ἅμα καὶ εὐβουλότατον ἐν τοῖς πολεμίοις ὀφθέντα.
μαρτύριον δὲ τὸ μῆτε πρὸς τὸν Περσέα ὑπέρογκον
καὶ ἀλαξόνα δειχθῆναι μῆτε τὸν πρὸς αὐτὸν πόλεμον
κακῶς καὶ ἀπροβούλως ἀγωνίσασθαι. V p. 613. Zo-
naras 9, 24 (vol. II, p. 320, 12—17).

ὅτι οἱ Ῥόδιοι φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες ὡς 67
καὶ αὐτοὶ τὸν τε Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον νενικη-
κότες τῶν τε Ῥωμαίων κρείττους ὄντες ἐς τοσοῦτον

[Zonaras 9, 24 — vol. II, p. 320, 16 sqq.]

τῇ γυναικί αὐτοῦ τὴν προῖκα τελευτήσαντος ἀπο-
δοθῆναι.

τῶν δ' ἀλόντων τῷ πατρὶ μὲν ὁ Βίθυς προῖκα ἐδόθη,
Περσεὺς δὲ εἰς Ἄλβαν σὺν τοῖς παισὶ καὶ τῇ θεραπείᾳ
κατετέθη· κακεῖ ἕως μὲν ἠλπίζε τὴν βασιλείαν κομίσασθαι
ἀντείχεν, ἐπεὶ δ' ἀπέγνω, ἑαυτὸν διεχειρίσατο. καὶ ὁ Φίλιπ-
πος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἢ τε θυγάτηρ αὐτοῦ οὐκ εἰς μακρὰν
ἀπέθανον· μόνος δ' ὁ νεώτατος τοῖς τῶν Ἀλβανῶν ἔρχου-
σιν ὑπογραμματεύων ἐπὶ τινὰ χρόνον διήρκεσεν. οὕτως ὁ
Περσεὺς ὁ δὲ εἴκοσι βασιλέων ἀνῶν γεγονέναι καὶ πολλὴν
μὲν τὸν Φίλιππον, πλείω δὲ θρυλῶν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ
τὴν βασιλείαν ἀπώλεσε καὶ αἰχμάλωτος γέγονε καὶ ἐν τοῖς
ἐπινικίοις ἐπόμπευσε δεσμὰ μετὰ τοῦ διαδήματος περιεί-
μενος.

οἱ δὲ γε Ῥόδιοι μετὰ φρονήματος πρόφην τοῖς 67, 1
Ῥωμαίοις προσφερόμενοι τότε μὴ μνησικακεῖν αὐ-

66, 2, 2 [ἐν] del. Reiske || 4 <ἐπιτρέψαι> inseruit V || 67, 1, 1
ἔχοντες scripsi e Suidas s. v. φρόνημα, σχόντες L

δέουσι ἀφίκοντο, ὥστε καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Ἀντίοχον τὸν τῆς Συρίας βασιλέα σταλέντα Ποπίλιον μεταπέμψασθαι καὶ παρόντος αὐτοῦ καταψηφίσασθαι πάντων τῶν τὰναντία τοῖς Ῥωμαίοις φρονησάντων τοὺς τε συλληφθέντας αὐτῶν ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι. U p. 382. Zonaras 9, 24 (vol. II, p. 321, 1).

2 ὅτι οἱ αὐτοὶ πρεσβευσάμενοι πρὸς αὐτοὺς πολλὰκις, ὡς πού καὶ ἐδέοντό τινος, οὐδὲν ἔτ' αὐτοῖς προσέφερον ὧνπερ καὶ πρότερον, ἀλλ' ὅσα ἐς τὸ παραιτήσασθαι μὴ μνησικακεῖν σφίσι αὐτοὺς χρήσιμα ἐξ ὧν ὑπούργησάν ποτε αὐτοῖς λαβεῖν ἠδύναντο, μόνα ἔλεγον καὶ τὴν γε πρόσδεσιν τῆς συμμαχίας τῆς πρὸς αὐτοὺς μὴ προσδεχόμενοι πρόσθεν, ἵνα καὶ ὡς μετατάξασθαι ποτε ἀπ' αὐτῶν ἐκ τοῦ μηδεμίαν ἐνορχον ἀνάγκην φιλίας ἔχειν δυνάμενοι φοβεροὶ τε αὐτοῖς ὧσι καὶ πρὸς τῶν ἀεὶ πολεμούντων σφίσι ἐπιθεραπεύονται, τότε καὶ πάνυ προσθέσθαι ἐσπούδαζον, τὴν τε παρὰ τῶν Ῥωμαίων εὐνοίαν ἅμα βεβαιούμενοι καὶ τιμὴν ἐκ τούτου καὶ παρὰ τῶν ἄλλων θηρώμενοι. U p. 382. Zonaras 9, 24 (vol. II, p. 321, 2—5).

68 ὅτι ὁ Προυσίας αὐτὸς ἐξ τε τὴν Ῥώμην καὶ ἐς τὸ βουλευτήριον ἐσελθὼν τὸν τε οὐδὲν αὐτοῦ κατεφίλησε

[Zonaras 9, 24 — vol. II, p. 321, 2 sq.]

fr. 67, 2, 3 τοῖς ἠξιόουν καὶ σύμμαχοι πρόσθεν αὐτῶν καλεῖσθαι μὴ προσδεχόμενοι, τότε καὶ πάνυ τούτου τυχεῖν ἐσπούδαζον· καὶ ἔτυχον τῆς σπουδῆς, ἀλλ' ὄψε. καὶ τοῖς Κρησὶν ὠργίζοντο μὲν οἱ Ῥωμαῖοι, ἰκτεταῖς δὲ χρωμένοισι πολλὰς ἀφῆκάν ποτε τὴν ὀργήν. καὶ ὁ Προυσίας δὲ καὶ ὁ Εὐμένης, ὁ μὲν δι' ἑαυτοῦ εἰς τὴν πόλιν

1, 5 Ποπίλιον R, πόπλιον L || 2, 3 ὧνπερ B, ὥσπερ L || 3, 2 προσδεχόμενοι] προσδεξάμενοι Reiske || 5 ἐπιθεραπεύονται] ἐπιθεραπεύονται Reiske || 68, 1 αὐτὸς ἐξ τε B, αὐτὸς τε ἐξ L

καὶ τοὺς βουλευτὰς θεοὺς ἐπανόμασε καὶ προσεκύνησεν. ἐξ οὗπερ καὶ ἠλεήθη ὅτι μάλιστα καίτοι καὶ τῷ Ἀττάλῳ παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην πολεμήσας. ἐλέγετο γὰρ καὶ οἴκοι τοὺς πρέσβεις αὐτῶν, ὁσάκις ἀφίκοντό τινες, προσκυνεῖν ἀπελεύθερόν τε ἑαυτὸν τοῦ δήμου ἐπεκάλει καὶ πῖλιον πολλὰκις ἐπετίθετο. U p. 383. Zonaras 9, 24 (vol. II, p. 321, 8—11).

[Zonaras 9, 24 sq. — vol. II, p. 321, 9 sqq.]

ἐλθὼν καὶ εἰς τὸ βουλευτήριον εἰσελθὼν καὶ τὸν οὐδὲν φιλήσας καὶ προσκυνήσας τοὺς βουλευτὰς ἠλεήθη τε καὶ ἠθώωτο, Εὐμένης δὲ δι' Ἀττάλου τοῦ ἀδελφοῦ τὸ μὴ τι μνησικακεῖν αὐτῷ εἴληψε.

τότε δὲ καὶ τὰ τῆς Καππαδοκίας οὕτω διωκῆθη. Ἀριαράθης ὁ ταύτης κρατῶν παῖδα γνήσιον ἔσχεν Ἀριαράθην. πρὶν δ' ἐσχηκέναι αὐτόν, ἐπεὶ πολλὴν χρόνον ἢ γυνὴ αὐτοῦ οὐκ ἐκύσκει, παῖδα προσεποιήσατο Ὀροφέρνην καλέσασα. γεννηθέντος δ' ἔπειτα τοῦ γνησίου φωραθεὶς ἐκείνος ἐξηλάθη. ὁ δὲ μετὰ τὸν Ἀριαράθου θάνατον τῷ ἀδελφῷ δῆθεν ἐπανέστη. καὶ συνεμάχον Ἀριαράθην μὲν Εὐμένης, Ὀροφέρνην δὲ Δημήτριος ὁ τῶν Σύρων βασιλεὺς. ἐλαττωθεὶς δὲ Ἀριαράθης πρὸς τοὺς Ῥωμαίους κατέφυγε καὶ κοινῶς τῷ Ὀροφέρνη τῆς βασιλείας ὑπ' αὐτῶν ἀποδέδεικτο. ὅτι δὲ ὁ Ἀριαράθης τοῖς Ῥωμαίοις φίλος καὶ σύμμαχος προσηγόρευτο, πᾶσαν ἐκείνος τὴν ἀρχὴν ἐκ τούτου προσφκειώσατο. καὶ ὁ Ἀττάλος δὲ τὸν Εὐμένην θανόντα διαδεξάμενος τὸν τε Ὀροφέρνην καὶ τὸν Δημήτριον παντελῶς ἐκ τῆς Καππαδοκίας ἀπήλασεν.

25. ὁ δὲ τῆς Αἰγύπτου κρατῶν Πτολεμαῖος ἐπὶ δυσὶν υἱέσι καὶ μᾶ ἐξέλιπε θυγατρὶ. ὡς δὲ πρὸς ἀλλήλους οἱ ἀδελφοὶ περὶ τῆς ἀρχῆς ἐστασίασαν, Ἀντίοχος ὁ τοῦ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου υἱὸς τὸν νεώτατον ἐκπεσόντα ἐδέξατο, ἵνα προφάσει τοῦ αὐτῷ ἀμύνειν εἰς τὰ τῶν Αἰγυπτίων παρῆλθοι. καὶ στρατεύσας ἐπὶ τὴν Αἰγύπτου τῆς τε πλείονος χώρας ἐκράτησε καὶ ἐπολιόρκει τὴν Ἀλεξάνδρειαν. καταφυγόντων

8 πῖλιον U, πῖλιον (sic) L, πῖλεον R, πῖλον Gros
Dio Cassius. I.

[Zonaras 9, 25 — vol. II, p. 322, 8 sqq.]

a. u. 586
(168) δὲ τῶν ἄλλων πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πεμφθεὶς πρὸς τὸν Ἀντίοχον ὁ Ποπίλιος ἀποσχέσθαι αὐτὸν τῆς Αἰγύπτου ἐκέλευσεν· οἱ γὰρ ἀδελφοὶ συνέντες τὴν τοῦ Ἀντίοχου διάνοιαν κατηλλάγησαν. ὡς δ' ἐκεῖνος ὑπερέθετο τὴν ἀπόκρισιν, κύκλον ἡάβδω πέριξ αὐτοῦ περιέγραψε κἀνταῦθα αὐτὸν ἐστηκότα ἀπήτησε βουλευσασθᾶί τε καὶ ἀποκριῖναι. ἐντεῦθεν δείσας ὁ Ἀντίοχος τὴν πολιορκίαν κατέλυσεν. ἀπαλλαγέντες δὲ τοῦ ἔξωθεν φόβου οἱ Πτολεμαῖοι (οὕτω γὰρ ἐκαλοῦντο ἀμφότεροι) αὐθις ἐστασίασαν. εἶτα συνηλλάγησαν αὐθις ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐφ' ᾧ τὸν μὲν πρεσβύτερον τὴν Αἰγύπτου καὶ τὴν Κύπρον, τὰ δὲ περὶ τὴν Κυρήνην ἔχειν τὸν ἕτερον· καὶ ταῦτα γὰρ τότε τῶν Αἰγυπτίων ἦν. ἀγανακτῶν δ' ὁ νεώτερος διὰ τὴν ἐλάττωσιν ἐς τὴν Ῥώμην ἀφίκετο· καὶ εὗρατο παρ' αὐτῶν καὶ τὴν Κύπρον. ὁ δὲ πρεσβύτερος συμβάσεις ἔθετο αὐθις πρὸς τὸν νεώτερον πόλεις τε τινὰς ἀντὶ τῆς Κύπρου δοῦς καὶ χρήματα καὶ σίτον ταξάμενος συντελεῖν.

a. u. 590
(164) τοῦ δ' Ἀντίοχου τελευτῶντος μετὰ τοῦτο καὶ παιδί ὁμωνύμῳ τὴν βασιλείαν καταλιπόντος ταύτην τε αὐτῷ ἐβεβαίωσαν καὶ τρεῖς ἄνδρας ἐπιτρόπους δῆθεν (μικρὸς γὰρ ἦν) ἔπεμψαν. οἱ παρὰ τὰς συνθήκας εὐρόντες ἐλέφαντας καὶ τριήρεις τοὺς τε ἐλέφαντας σφαγήναι πάντας ἐκέλευσαν καὶ τἄλλα πρὸς τὸ τῆ Ῥώμῃ συμφέρον διώκουν. δι' ἕπερ Ἀυσίας ὁ τοῦ βασιλέως τὴν κηδεμονίαν ἐγκεχειρισμένος παρῶξενε τὸ πληθὸς ἐμβαλεῖν τοὺς Ῥωμαίους, τὸν δὲ Γάιον τὸν Ὀκτάβιον καὶ ἀποκτεῖναι. καὶ τούτων γενομένων ὁ μὲν πρέσβεις εὐθὺς εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων ἀπολογούμενος, Δημήτριος δὲ ὁ Σελεύκου υἱὸς τοῦ παιδὸς Ἀντίοχου δημεύων ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον καὶ ὑπὸ Ἀντίοχου τοῦ θείου τῆς βασιλείας ἐστερημένος, ὡς τὸν τοῦ Ἀντίοχου θάνατον ἔγνω, ἦται μὲν τὴν πατρῶν ἀρχὴν, οἱ δὲ οὐτε ταύτην αὐτῷ συνέπραξαν οὐτ' ἀπάραι τῆς Ῥώμης ἐπέτρεψαν. καὶ ὅς καὶ δυσχεραίνων ὅμως ἠσύχαζεν. ἐπεὶ δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀυσίαν ἐγένετο, οὐκέτι ἐμέλλησεν, ἀλλ' ἀπέδρα· καὶ ἐν Ἀυσίᾳ τῇ γερονσίᾳ ἐπέστειλε μὴ ἐπὶ τὸν ἀνεψιὸν τὸν Ἀντίοχον (οὕτω γὰρ οἱ πάλαι τοὺς ἑσαδέλφους ἐκάλου), ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ἀυσίαν τὴν ὀρμὴν ἔχειν,

[Zonaras 9, 25 sq. — vol. II, p. 323, 18 sqq.]

ἵσπε τῷ Ὀκταβίῳ τιμωρήσειν. ἐς Τρίπολιν δὲ τῆς Συρίας ἐπειχθεὶς καὶ ταύτην προσαγαγόμενος ὡς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τὴν βασιλείαν σταλεῖς (τὴν γὰρ ἀπόδρασιν αὐτοῦ οὐδεὶς ἐνενοεῖ) καὶ Ἀπαμείας κρατήσας δύναμιν τε συναγαγὼν ἐπὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἤλασε καὶ τό τε παιδίον καὶ τὸν Ἀυσίαν φιλικῶς ἀπαντήσαντας αὐτῷ (δεδιότες γὰρ τοὺς Ῥωμαίους οὐκ ἀντήσαν) διέφθειρε καὶ τὴν βασιλείαν ἀνεκομίσαστο κἀν τῇ Ῥώμῃ στέφανον καὶ τοὺς τοῦ Ὀκταβίου αὐτοέντας ἀπέστειλεν. οἱ δὲ χαλεπαίνοντες αὐτῷ οὐδέτερον ἐδέξαντο.

μετὰ ταῦτα δ' ἐπὶ Δαλυμάτας οἱ Ῥωμαῖοι ἐστράτευσαν. τὸ δ' ἔθνος τοῦτο ἔστι μὲν Ἰλλυριῶν τῶν παρὰ τὸν Ἴόνιον κόλπον, ὧν τινὰς Ταυλαντίους ὠνόμαζον Ἕλληνας, ἔχονται δὲ τοῦ Ἀσραχίου ἐν μέρει. αἴτιον δὲ τοῦ πολέμου, ὅτι τινὰς τῶν προσχώρων αὐτοῖς ἐν φιλικῶι τοῖς Ῥωμαίοις ὄντας ἠδίκουν συμπερσεβευσαμένοις τε ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς Ῥωμαίοις οὐδὲν μέτρον ἀπεκρίναντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν ἄλλων πρέσβεις συλλαβόντες ἀπέκτειναν. τούτους ὁ Σκιπίων ὁ Νασικῆς ὑπέταξεν ἐπ' αὐτοὺς στρατεύσας· τὰς τε γὰρ πόλεις αὐτῶν εἴλε καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐπίπρασκε. καὶ ἄλλα δὲ κατ' ἐκείνους συνέβη τοὺς χρόνους, οὐ μνήμης μέντοι οὐδ' ἱστορίας ἔξι.

26. ἐντεῦθεν αὐθις ὁ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους τὸ τρίτον ἀνερχομένης πόλεμος. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔφερον ἐλαττωμένοι, ἀλλὰ καὶ συμμαχικὰ καὶ ναυτιλῶν ἐπὶ τῇ τοῦ Νομαδικοῦ πολέμου παρασκευῇ παρὰ τὰς συνθήκας ἠτοίμαζον· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὡς τὰ ἄλλα κατὰ γνώμην ἔθετο, οὐχ ἠσύχασαν, ἀλλὰ πέμψαντες τὸν Σκιπίωνα τὸν Νασικῆν ταῦτά τε αὐτοῖς ἐνεκάλου καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύσαι ἐκέλευον. καὶ ἐπεὶ τὸν Μασινίσαν ἠτιῶντο ἐκεῖνοι καὶ διὰ τὸν πρὸς ἐκεῖνον πόλεμον ἀπειρήμασι ποιῆσαι τὸ κελυμένον, σύμβασιν τινα πρὸς τὸν Μασινίσαν αὐτοῖς ἔπραξαν καὶ τινος αὐτοῖς ἀποστήναι χώρας αὐτὸν ἔπεισαν. ὡς δ' οὐδὲν μᾶλλον εἰσήκουον, μικρὸν ἐπισχόντες Ῥωμαῖοι, ἐπεὶ τάχιστα νικηθέντας σφᾶς μεγάλη μάχη πρὸς τοῦ Μασινίσου ἐπύθοντο, εὐθὺς αὐτοῖς τὸν πόλεμον ἐψηφίσαντο. ὁ μαθόντες οἱ Καρχηδόνιοι, οὐκ εὖ ὑπὸ τῆς συμφορᾶς ἔχοντες κατέδεισαν καὶ πρέσβεις ἐς τὴν Ῥώμην διὰ συμμαχίαν ἐστάλακται (καὶ ἄλλοι

[Zonaras 9, 26 — vol. II, p. 324, 28 sqq.]

γὰρ τῶν προσχώρων αὐτοῖς ἐπειθήντο) καὶ ἐς πᾶν τοῖς Ῥωμαίοις ὑπέδειξεν ἐπλάττοντο. μὴ γὰρ ταῖς σπονδαῖς ἐμμενεῖν μέλλοντες ἦσαν ἅπαντα ἐπηγγέλλοντο.

τῆς δὲ γερουσίας βουλὴν περὶ τούτου συναγαγούσης ὁ μὲν Σικελίων ὁ Νασικῆς δέξασθαι τὴν τῶν Καρχηδονίων πρεσβείαν καὶ σπονδὰς αὐτοῖς ποιήσασθαι συνεβούλευεν, ὁ δὲ Κάτων ὁ Μάρκος μῆτε σπείσασθαι τούτοις δεῖν εἶπε μῆτε λῦσαι τοῦ πολέμου τὸ ψήφισμα. οἱ δὲ γε βουλευταὶ τὴν τε τῶν πρεσβέων ἱκετεῖαν ἐδέξαντο καὶ σπονδὰς αὐτοῖς ὑπέσχοντο παρασχεῖν καὶ ἐπὶ τούτοις ὁμήρους ἤτησαν. οὗς ^{a. u.} Λούκιος Μάρκιος καὶ Μάρκος Μανίλιος εἰς τὴν Σικελίαν ⁶⁰⁵ ἐλθόντες ἐκεῖσε πεμφθέντας ἔλαβον. καὶ τοὺς μὲν εἰς τὴν ⁽¹⁴⁹⁾ Ῥώμην ἐπεμφαν, αὐτοὶ δὲ σπονδῆ τὴν Ἀφρικὴν κατελήφασιν. καὶ στρατοπεδευσάμενοι τὰ τέλη τῶν Καρχηδονίων ἐκεῖ μετεπέμφαντο· καὶ ὡς ἀφίκοντο, οὐ πάντα ἅμα σφίσιν, ὅσα ἤτουν, ἐξέφηναν δεισαντες, μὴ ταῦτα προμαθόντες ἀκραιολοῖς τοῖς πράγμασι σφῶν καταστῶσιν εἰς πόλεμον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἶτον ἤτησαν καὶ ἔλαβον, εἶτα τὰς τριήρεις καὶ ἐπὶ ταύταις τὰ μηχανήματα, εἶτα τὰ ὅπλα προσήτησαν. λαβόντες οὖν πάντα (οἱ γὰρ Καρχηδόνιοι πολλὴν ἑτέραν παρασκευὴν κεκοσμημένην εἶχον) τέλος ἐκέλευον αὐτοὺς κατασκάψαι μὲν τὴν πόλιν αὐτῶν, ἑτέραν δ' ἐν μεσογείῳ οἰκοδομῆσαι ἀτελιχιστον, ὀγδοήκοντα σταδίους τῆς θαλάσσης διέχουσαν. πρὸς τοῦτο δ' οἱ Καρχηδόνιοι ἐς δάκρυα κατηνέχθησαν καὶ ὡς ἐλακώτερες ἀνωλοφύροντο καὶ ἐδέοντο τῶν ὑπᾶτων μὴ καταναγκάσαι σφᾶς γενέσθαι τῆς πατρίδος ἀυτόχειρας. ὡς δ' οὐδὲν ἦννον, ἀλλ' ἢ πράξει τὸ προστατιτόμενον ἐκέλευοντο ἢ ἀναρροῦναι τὸν πόλεμον, συγχροὶ μὲν αὐτοῦ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὡς ἤδη κεραιηκόσι κατέμειναν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπαναχωρήσαντες τῶν τε σφετέρων ἀρχόντων ἐνίους ἀπέκτειναν, ὅτι μὴ κατ' ἀρχὰς τὸν πόλεμον εἴλοντο, καὶ τοὺς ἐντὸς τοῦ τείχους εὐρεθέντας Ῥωμαίους διέφθειραν καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ὤρμησαν. διὸ τοὺς τε δούλους ἅπαντας ἠλευθέρωσαν καὶ τοὺς φρυγὰδας κατήγαγον καὶ τὸν Ἀσδροῦβαν στρατηγὸν αὐθις εἴλοντο καὶ ὅπλα καὶ μηχανὰς τριήρεις τε ἠτοιμάσαντο. ὡς γὰρ τοῦ πολέμου ἐπικειμένου καὶ περὶ ἀνδρα-

[Zonaras 9, 26 — vol. II, p. 326, 9 sqq.]

ποδισμού κινδυνεύοντες δι' ἐλαχίστου πάνθ' ὅσων ἐχρηζον κατεσκεύαζον. ἐφείδοντο γὰρ οὐδενός, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνδριάντας πρὸς τὴν χρεῖαν τοῦ χαλκοῦ συνεχόμευσαν καὶ ἐς τὰς σχολοὺς τῶν γυναικῶν ταῖς κόμαις ἐχρήσαντο. οἱ δ' ἕπατοι τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς ὡς ἀόπλους ταχέως αἰρήσειν ἐπίσταντες μόνας ἠτοιμάσαντο κλιμακας, ὡς δι' αὐτῶν τοῦ τείχους εὐθὺς ἐπιβησόμενοι, ἔπειτα δὲ προσβαλόντες καὶ ὀπλισμένους σφᾶς καὶ τὰ πρὸς πολιορκίαν ἔχοντας ἰδόντες πρὸς μηχανῶν ἐργασίαν ἐτρέποντο καὶ αὐτὰς ἐπικινδύνως κατασκευάσαντες (ὁ γὰρ Ἀσδροῦβας ὑλαγοῦντας ἐνεδρεύων ἐλύπει) προσέμισγον τῇ πόλει. καὶ Μανίλιος μὲν ἐκ τῆς ἠπείρου αὐτῇ προσβαλὼν οὐδὲν αὐτοὺς ἔβλαψε, Μάρκιος δ' ἐκ θαλάσσης κατὰ τὸ λιμνώδες προσπεσὼν κατέσεισε μὲν τι τοῦ τείχους, οὐ μόντοι καὶ εἰσῆλθεν. οἱ γὰρ Καρχηδόνιοι τοὺς τε βιαζομένους εἰσελθεῖν ἐξεκρούσαντο καὶ νύκτωρ διὰ τῶν ἐρειπίων ἐπεξελθόντες ἀνθρώπους τε συγχροὺς ἔκτειναν καὶ μηχανήματα πλείστα κατέπηραν. ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ πολλὴ τῆς χώρας παρὰ τοῦ Ἀσδροῦβου καὶ τῶν ἱππέων εἶδοντο σκεδάννυσθαι, οὔτε μὴν ὁ Μασινίσσας αὐτοῖς ἐπεκούρησεν. οὐ γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου προσεκέκλητο, καὶ πρὸς τὸν Ἀσδροῦβαν τότε πολεμήσειν ὑποσχομένῳ οὐκ ἐπέτρψαν.

27. οἱ δ' ἕπατοι διὰ τε τὰ συμβάντα καὶ ὅτι τὸ ναυτικὸν αὐτοῖς ἐκ τῆς ἐν τῇ λίμνῃ διατριβῆς ἐνόσησεν, ἔλυσαν τὴν πολιορκίαν. καὶ Μάρκιος μὲν ἐπιχειρήσας κατὰ θάλασσαν τι πράξει ἢ τὴν παραλίαν κακῶσαι, ὡς οὐδὲν ἦννεν, ἀπέπλευσεν οἴκαδε καὶ ἀνθιπποστρέψας Αἰγίμουρον ἐχειρώσατο. Μανίλιος δὲ ὤρμησε μὲν εἰς τὴν μεσόγειον, κακούμενος δ' ὑπὸ Ἰμίλωνος τοῦ τῶν Καρχηδονίων ἱπτάρχου, ὃν καὶ Φαμέαν ἐκάλου, πρὸς τὴν Καρχηδόνα ἐπανελήλυθε. κακεῖ δὲ ἔξωθεν ὁ Ἀσδροῦβας, ἐνδοθεν δ' ἐπεξίοντες οἱ ἐν τῇ πόλει καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτὸν ἐκάκουν. καταφρονήσαντες οὖν οἱ Καρχηδόνιοι καὶ μέχρι τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν ἐπῆλθον, καὶ συγχροὺς ἀποβαλόντες (ἄοπλοι γὰρ οἱ πλείους ἦσαν) εἰς τὸ τείχος αὐθις συνεκλείσθησαν. ὁ δὲ Μανίλιος τῷ Ἀσδροῦβῃ συμμῖξαι μάλιστα εἴλετο καί, εἰ ἐκεῖνον νικήσει, ἦσαν τοῖς λοιποῖς προσπολεμήσειν ἐνόμιζε.

69 ὅτι Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς ἄριστος μὲν ἦν ἐκ πλεί-
 a. u. ονος τὸ δέον ἐκφροντίσαι, ἄριστος δὲ καὶ ἐκ τοῦ
 605 παραρχῆμα τὸ κατεπεύγον ἐρευνῆσαι ἐν τε τῷ προσ-
 (149) ἡκοντι καιρῷ ἐκατέρῳ αὐτῶν χρῆσασθαι ἤδει. τὰ τε
 πρακτέα ἐν τῷ θαρσοῦντι διεσκόπει καὶ τὴν διαχειρι-
 σιν αὐτῶν ὡς καὶ δεδιῶς ἐποιεῖτο. ὄθενπερ τῇ τοῦ
 λογισμοῦ ἀδεεῖ διασκέπει πάντα ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα
 ἐνενοεῖ καὶ τῇ περὶ τοῦ ἀσταθμήτου φροντίδι ἀσφα-
 2 λῶς αὐτὰ ἐπραττε. καὶ διὰ τοῦτ' εἴ ποτε καὶ ἐς ἀπρο-
 βουλλίας ἀνάγκην (οἷα ἐν τε τοῖς τοῦ πολέμου παρα-
 λόγοις καὶ ἐν ταῖς τῆς τύχης ῥοπαῖς συμβαίνειν εἴωθε)
 προήχθη, οὐδὲ τότε τῶν προσηκόντων ἡμάρτανεν. ὑπὸ
 γὰρ τοῦ ἔθους τοῦ τε τῇ τύχῃ πρὸς μηδὲν ἀλογίστως
 χρῆσθαι οὐδὲ ἐς τὴν τοῦ ἐξαπιναίου προσβολὴν ἀπα-
 ράσκευος ἦν, ἀλλὰ καὶ τοῖς αἰφνιδίοις ὑπὸ τοῦ μηδέ-

[Zonaras 9, 27 — vol. II, p. 327, 21 sqq.]

καὶ οἱ προσέμιξε· πρὸς δὲ τι φρούριον ἀναχωροῦντι ἐπακο-
 λουθήσας ἔλαθεν εἰσω χώρας τραχείας καὶ στενοπόρου γε-
 νόμενος καὶ δεινῶς ἐκακώθη. καὶ πανσυδί ἂν διεφθάρη,
 εἰ μὴ Σκιπίων ὁ τοῦ Ἀφρικανοῦ χρησιμώτατος αὐτῷ ἐγένετο,
 fr. 69, 1 ἀνὴρ ἄριστος μὲν νοῆσαι καὶ προβουλεύσαι τὰ κρά-
 τιστα, ἄριστος δὲ χειρουργῆσαι· καὶ γὰρ τῷ σώματι
 ἔρρωτο, ἐπιεικῆς τε καὶ μέτριος ἦν· δι' ἃ καὶ τὸν
 fr. 69, 6 φθόρον ἐξέφυγεν. Ἰσος μὲν γὰρ τοῖς ὑποδεεστέ-
 ροις, οὐκ ἀμείνων δὲ τῶν ὁμοτίμων (ἐχιλιάρχει
 γὰρ) ἀσθενέστερος δὲ τῶν μειζόνων ἠξίου εἶναι,
 ὁ οὖν Μανίλιος καὶ εἶπε τὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐπέστειλε τοῖς
 ἐν τῇ Ρώμῃ μὴ τι ἀποκρουσάμενος καὶ τᾶλλα καὶ τὰ κατὰ
 Μασινίσσαν καὶ τὸν Φαμίαν· ἃ ἔσχον οὕτως.

69, 1, 1 Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς] οὗτος L, sed in marg. περὶ
 Σκιπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ || 4 ἤδει B, ἦν L || 8 <εἰλαβεῖ> φρον-
 τίδι? B || 2, 3 εἴωθε R, εἴωθει L || 5 τύχη B, ψυχῇ L || 6 τὴν
 Reiske, τι L || προσβολὴν B, προσκοπήν L

ποτε ἀτρεμίζειν ὡς καὶ ἐκ πολλοῦ αὐτὰ προνενοηκῶς
 ἐχοῖτο. τολμητῆς τε ἐκ τούτων, ἐν οἷς ἐπεπιστεύκει 3
 ὀρθῶς ἔχειν, καὶ κινδυνευτῆς, ἐν οἷς ἐθάρασει, ἰσχυρῶς
 ἐρίγγετο· καὶ γὰρ τὸ σῶμα ἴσα τοῖς πάνυ τῶν στρα-
 τιατῶν ἔρρωτο. καὶ διὰ τοῦτο, <δ> καὶ τὰ μάλιστα
 ἂν τις αὐτοῦ θανμάσειε, προεβούλενέ τε τὰ κράτιστα
 ὡς καὶ ἑτέροις ἐπιτάξων καὶ ἐν τῷ ἔργῳ αὐτὰ ὡς καὶ
 ὑφ' ἑτέρων κεκελευσμένα ἐχειροῦργει. τῇ τε οὖν ἄλλη 4
 ἀρετῇ ἀσφαλῆς ἦν καὶ τὴν πιστότητα οὐχ ὅπως πρὸς
 τοὺς πολίτας τοὺς τε χρωμένους οἱ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ
 ὄθνειον τό τε πολεμιώτατον ἀκριβῆ ἐκέκτητο. καὶ αὐτῷ
 κατὰ τοῦτο πολλοὶ μὲν ἰδιῶται, πολλαὶ δὲ καὶ πόλεις
 προσεχώρησαν. ἄτε γὰρ μηδὲν ἀλογίστως μηδὲ ἐξ 5
 ὀργῆς ἢ καὶ δέους ποιῶν ἢ καὶ λέγων, ἀλλ' ἐκ τοῦ
 βεβαίου τῶν λογισμῶν πρὸς πάντα τὰ καιρία ἔτοιμος
 ὦν καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἱκανῶς ἐκλογιζόμενος καὶ μήτε
 τι ἀνέλλιστον ποιούμενος καὶ πάντα πρὸς τὴν τῶν
 πραγμάτων φύσιν προδιασκοπῶν ἤϊστά τε τὰ πρακτέα,
 πρὶν καὶ δεηθῆναι αὐτῶν, ἐπενόει καὶ ἐς βεβαιότητα

[Zonaras 9, 27 — vol. II, p. 328, 6 sqq.]

θνήσκων ὁ Μασινίσσας ἠπόρει, ὅπως περὶ τῆς βασιλείας
 διάθεται, διὰ τε τὸ τῶν υἱῶν πλῆθος καὶ τὸ διάφορον τοῦ
 κατὰ τὰς μητέρας γένους αὐτῶν. διὸ πρὸς συμβουλίαν τὸν
 Σκιπίωνα μετεπέμψατο· ὃν ὁ ὕπατος ἔστειλεν. ἀλλ' ὁ Μα-
 σινίσσας πρὶν ἐλθεῖν τὸν Σκιπίωνα ἐκλείπων τὸν μὲν δα-
 κτύλιον τῷ Μικίλῳ τῷ νιῷ ἔδωκε, τὰ δ' ἄλλα πάντα τὰ
 τῇ ἀρχῇ προσήκοντα τῷ Σκιπίωνι ἄρτι ἐλθόντι παρέσχεν καὶ
 ἐνετείλατο. ὁ οὖν Σκιπίων κατανοήσας τὰς προαιρέσεις τῶν
 υἱῶν αὐτοῦ οὐδενὶ μὲν αὐτῶν μόνῳ τὴν βασιλείαν ἀπέ-
 νειμε, τριῶν δὲ τῶν ἐλλογιμωτάτων ὄντων, πρεσβυτάτου μὲν
 Μικίλῳ, νεωτάτου δὲ Γουλούσσου, μέσου δὲ Μαστιανάβου,

2, 8 ἀτρεμίζειν L || 3, 4 <δ> inseruit B || 7 ὑφ' B, ἀφ' L

6 αὐτοῖς ἐχρήτο. τοιγαροῦν μόνος ἀνθρώπων ἢ καὶ μάλιστα διὰ τε ταῦτα καὶ διὰ τὴν μετριότητα τῆς τε ἐπιείκειαν οὐδ' ὑπὸ τῶν ὁμοτίμων οὐδ' ὑπ' ἄλλου > τινος ἐφθονήθη. ἴσος μὲν γὰρ τοῖς ὑποδεεστέροις, οὐκ ἀμείνων δὲ τῶν ὁμοίων, ἀσθενέστερος δὲ τῶν μειζόνων ἀξίων εἶναι κρείττων καὶ τοῦ φθόνου τοῦ μόνου τοὺς ἀρίστους ἄνδρας λυμαινομένου ἐγένετο. V p. 613. Zonar. 9, 27 (vol. II, p. 327, 26—328, 2).

70 Δίωνος κα' βιβλίῳ "ὅ τε Φαμέας ἀπογνοὺς τὰ τῶν Καρχηδονίων πράγματα." Bekk. Anecd. p. 124, 9a. Zonar. 9, 26 (vol. II, p. 328, 30 sq.).

[Zonaras 9, 27 — vol. II, p. 328, 18 sqq.]

τούτοις τὰ πράγματα, μεμερισμένως μέντοι, κατένειμε. τῷ μὲν γὰρ πρεσβυτάτῳ χρηματιστῇ τε ὄντι καὶ φιλοπλούτῳ τὴν διοίκησιν ἐνεχείρισε, τῷ δὲ μετ' αὐτὸν τὰς διαφορὰς κρῖνειν ἐπέτρεψε δικαστῇ ὄντι, τῷ δὲ Γουλούσσῳ πολεμικῶ τυχάνοντι τὰς δυνάμεις παρέδωκε. τοῖς δ' ἀδελφοῖς αὐτῶν πολλοῖς οὐσί πόλεις τινὰς καὶ χώρας ἔνειμε. καὶ τὸν Γουλούσσαν παραλαβὼν πρὸς τὸν ὑπατοῦν ἤγαγεν.

ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος ἐπὶ τοὺς τῶν Καρχηδονίων συμμάχους ἐστράτευσαν καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν βία, πολλοὺς δὲ ὁμολογία, καὶ μάλιστα ὁ Σκιπίων, παρεστήσαντο. ὡς δὲ ὁ Φαμέας ἀπογνοὺς τὰ τῶν Καρχηδονίων πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέκλινε καὶ εἰς λόγους τῷ Σκιπίωνι ἤλθε, τότε καὶ ἐπὶ τὸν Ἀσδρούβαν ἅπαντες ὤρμησαν. καὶ προσέμιξαν μὲν τῷ φρουρίῳ συγκαῖς ἡμέραις, ἐπιλιπόντων δὲ αὐτοῖς τῶν ἀναγκαίων ἀνεχώρησαν εὐπρεπῶς. προσέβαλε γὰρ αὐτοῖς ὁ Φαμέας προσεδρεύουσιν ἔτι ὡς πολέμησιν καὶ ἐν τῷ ἔργῳ

6, 3 <ἄλλου> Reiske, qui idem alia coniecit, ut ὑποδεεστέρου vel ὑπομεινός vel ὑπ' ἐλάττωνος vel ὑπὸ τῶν ἐλαττόνων τινος || 7 μόνου B, μόνου L || 70, 2 ibidem p. 149, 25: Δίων κβ' βιβλίῳ "πολιειδῆ ἀπόλασιν καρπούμενοι τῶν κοινῶν ἀγαθῶν." p. 166, 6: Δίων κβ' βιβλίῳ "ὄν τὰ μὲν βία ἤρει, τὰ δὲ καὶ ὁμολογία παρίστατο."

[Zonaras 9, 27 sq. — vol. II, p. 329, 7 sqq.]

μεθ' ἰπέων τινῶν ἠτόμολησε. κἀντεῦθεν Μανίλιος μὲν εἰς τὴν Ὀρτυκίην ἐλθὼν ἠσύχαζε, Σκιπίων δὲ τὸν Φαμέαν εἰς τὴν Ῥώμην ἀνήγαγε· καὶ αὐτὸς τε ἐπηγεῖτο καὶ ὁ Φαμέας τετίμητο, ὥστε καὶ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ συγκαθῆσθαι τῇ γερουσίᾳ.

28. τότε δὲ συνηρέθη καὶ τὰ κατὰ τὸν Προσίαν. ὃς γέρον ὢν καὶ τοὺς τρόπους τραχὺς ἐφοβήθη τοὺς Βιθυνοὺς, μὴ τῆς βασιλείας αὐτὸν ἐκβάλωσι τὸν Νικομήδην τὸν υἱὸν ἀνθελόμενοι. καὶ κατὰ τινὰ πρόφασιν ἐπεμψεν εἰς τὴν Ῥώμην αὐτὸν κἀκεῖ διάγειν ἐκέλευσεν. ὡς δὲ κἀν τῇ Ῥώμῃ διαιωμένῳ τῷ υἱῷ ἐπεβούλευσε καὶ ἔσπευδε κτείνειν αὐτόν, Βιθυνοὶ τινες εἰς Ῥώμην φοιτήσαντες ἐξήγαγον λάθρα τὸν Νικομήδην καὶ εἰς τὴν Βιθυνίαν κομίσαντες τὸν μὲν γέροντα ἐφόνευσαν, βασιλέα δ' ἐκείνον ἀπέδειξαν. ταῦτα ἠρίασε μὲν τοὺς Ῥωμαίους, οὐ μὴν καὶ εἰς πόλεμον ἐξηρέθισε.

τὴν δὲ Μακεδονίαν Ἀνδρόσκοπος τις ἐξ Ἀτραμντίου φύς, τῷ Περσεῖ δ' ἐμφορῆς τὸ εἶδος γενόμενος καὶ παῖς εἶναι ἐκείνου πλαττόμενος καὶ Φίλιππον ἑαυτὸν ὀνομάζων ἐπὶ πλείστον ἀπέστησε. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐλθὼν ταράττει αὐτὴν ἐπειράτο, ὡς δὲ οὐδεὶς προσεῖχεν αὐτῷ, πρὸς τὸν Δημήτριον εἰς τὴν Συρίαν ἐγράπτετο ὡς ἐξ ἐκείνου διὰ τὸ γένος βοηθείας τευξόμενος. συλληφθεὶς δὲ παρ' ἐκείνου καὶ εἰς τὴν Ῥώμην πεμφθεὶς, ὅτι τε μὴ ὢν τοῦ Περσεῖος υἱὸς ἠλεγχθη καὶ ὅτι οὐδέ τι ἕτερον εἶχεν ἄξιον λόγου, κατεφρονήθη. καὶ ἀφθεὶς χεῖρά τε συνήγαγεν ἀνθρώπων νεωτεροποιῶν καὶ πόλεις πολλὰς ἐπηγάγετο καὶ τέλος βασιλικὴν στολὴν περιθέμενος καὶ δύναιμι συγκροτήσας εἰς Θράκην ἀφίκετο καὶ συχνὸς μὲν τῶν αὐτονόμων, συχνὸς δὲ καὶ τῶν δυναστῶν τοῖς Ῥωμαίοις ἀχθόμενος παραλαβὼν εἰς Μακεδονίαν ἐνέβαλε καὶ αὐτὴν κατέσχε καὶ ἐπὶ τὴν Θεσσαλίαν ὀρμήσας οὐκ ὀλίγα ταύτης προσεποίησατο.

οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατεφρόνουσι μὲν πρότερον τοῦ Ἀνδρόσκου, εἶτα τὸν Σκιπίωνα τὸν Νασικῶν ἐπεμψαν εἰρηνικῶς πρὸς τὰ ἐκεῖ διοικήσοντα. ὃς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν καὶ μαθὼν τὰ γενόμενα τοῖς μὲν Ῥωμαίοις δηλῶν ταῦτα ἐπέστειλε, δύναιμι δὲ παρὰ τῶν ἐκεῖ συμμάχων ἀθροίσας ἔργου εἶχετο καὶ

[Zonaras 9, 28 sq. — vol. II, p. 330, 20 sqq.]

προῆλθε μέχρι Μακεδονίας. οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ γνόντες τὰ κατὰ τὸν Ἀνδρίσκον στρατεύματα ἐπεμφαν καὶ στρατηγὸν Πούπλιον Ἰουβέντιον. ὃ περὶ Μακεδονίαν γενομένου συμβαλὼν ὁ Ἀνδρίσκος ἐκείνόν τε ἀπέκτεινε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἂν κατειργάσατο, εἰ μὴ τῆς νυκτὸς ἀπεχώρησαν. καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν μετὰ ταῦτα εἰσέβαλε καὶ πλείστα αὐτῆς ἐκάκωσε καὶ τὰ τῶν Θρακῶν προσηταιρίσατο. πάλιν οὖν διὰ ταῦτα οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ Κύντον Καικίλιον Μέτελλον στρατηγὸν σὺν δυνάμει πολλῇ ἔστειλαν. καὶ ὃς εἰς τὴν Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ οἱ ὁ Ἄταλος προσήμυνε ναυτικῶ. διὸ δείσας ὁ Ἀνδρίσκος περὶ τῶν παραθαλασσίων οὐκ ἐτόλμησε περαιτέρω προελθεῖν· ὀλίγον δὲ τῆς Πύδνης ἔξω προχωρήσας ἵππομαχίᾳ μὲν ὑπερέσχε, φοβηθεὶς δὲ τὸ πεζὸν ἀνέστρεψε. καὶ ἐπαρθεὶς διχῆ τὸν στρατὸν διεῖλε καὶ τοῖς μὲν αὐτὸς κατὰ χώραν προσήδρευε, τοὺς δὲ πορθῆσαι τὴν Θεσσαλίαν ἀπέστειλε. καταφρονήσας οὖν ὁ Μέτελλος τῶν παρόντων συνέμιξε· καὶ τῶν πρώτων αὐτῷ εἰς χεῖρας ἐλθόντων περιγενόμενος ἤϊον καὶ τοὺς λοιποὺς παρεστήσατο· ἐτοίμως γάρ, ὡς ἐξήμαρτον, αὐτῷ ὁμολόγησαν. ὁ δὲ Ἀνδρίσκος εἰς τὴν Θράκην ἀπέδρα καὶ δύνανται ἀθροίσας συνέβαλε τῷ Μέτελλῳ προϊόντι οὐ προεχώρει. καὶ τῶν προμάχων αὐτοῦ τραπέντων τό τε συμμαχικὸν αὐτοῦ ἐσκεδάσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ Βύζου Θρακῆς δυνάστου προδοθεὶς ἐδικαιώθη.

καὶ Ἀλέξανδρος δὲ τις Περσέως καὶ αὐτὸς λέγων εἶναι υἱὸς καὶ χεῖρα συναγαγὼν κατέλαβε τὴν περὶ τὸν Μέστον καλούμενον ποταμὸν χώραν· ὃν ὁ Μέτελλος ἐπεδίωξεν ὑποφυγόντα μέχρι τῆς Δαρδανίας.

a. u. 606 (148) 29. ἐπὶ δὲ τοὺς Καρχηδονίους οἱ Ῥωμαῖοι Πείσωνα τὸν ὕπατον ἔστειλαν. ὃς τῇ μὲν Καρχηδόνι καὶ τῷ Ἀσδρούβῳ οὐ προσέμιξε, ἐπὶ δὲ τὰς παραλλοὺς πόλεις ἐτόλμητο· καὶ τῆς μὲν Ἀσπίδος ἀπεκρούσθη, τὴν δὲ Νέαν πόλιν ἐλὼν κατέσκαψεν· ἐπὶ δὲ Ἰππὸνα πόλιν ὀρηκῆσας κατέτρυψε τὸν καιρὸν μηδὲν περάνας. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀνεθάρσησαν διὰ ταῦτα καὶ ὅτι καὶ τινες αὐτοῖς προσεγένοντο σύμμαχοι. μαθόντες οὖν ταῦτα οἱ Ῥωμαῖοι οἱ τε ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει ἐπὶ τὸν Σικίλιαν ὤρμησαν καὶ ὕπατον

τίς γὰρ ποτε καὶ ὄρος ἡλικίας τοῖς γ' ἄπαξ ἐκ μεί- 71
ρακίων ἐξελθοῦσι πρὸς τὸ τὰ δέοντα φρονεῖν ἐπεστι; a. u. 606
τίς ἀριθμὸς ἐτῶν πρὸς τὸ τὰ προσήκοντα πράττειν (148)
ἀποδέδεικται; οὐχ ὅσοι μὲν ἂν τῇ τε φύσει καὶ τῇ
τύχῃ χρηστῆ χρήσωνται, πάντα ἀπ' ἀρχῆς εὐθύς ἂ δει
καὶ φρονοῦσι καὶ πράττουσιν, οἱ δὲ ἐν τῇδε τῇ ἡλικίᾳ
βραχὺν νοῦν ἔχοντες οὐδ' ἂν αὐτίς ποτε, οὐδ' εἰ
πολλὰ ἔτη διέλθοι, φρονομιώτεροι γένοιτο; ἀμείνων
μὲν γὰρ ἂν τις αὐτὸς ἑαυτοῦ προϊούσης τῆς ἡλικίας
ὑπάρξειεν, ἔννοος δ' ἐξ ἀνοήτου καὶ ἔμφρων ἐξ ἄφρονος
οὐδ' ἂν εἰς ἐκβαίη. μὴ μέντοι τοὺς νέους ἐς ἀθυμίαν
ὡς καὶ κατεγνωσμένους τὸ μηδὲν τῶν δέοντων πράτ- 2
τειν δύνασθαι ἐμβάλητε· πᾶν γὰρ τοῦναντίον προ-
τρέπεσθαι αὐτοὺς ὀφείλετε πάντα τὰ προσήκοντα αὐ-
τοῖς προθύμως ποιεῖν ἀσκεῖν ὡς καὶ τιμὰς καὶ ἀρχὰς
καὶ πρὸ τοῦ γήρωος ληφόμενους· ἐκ γὰρ τούτου καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους βελτίους ποιήσετε πρῶτον μὲν
ἀνταγωνιστὰς πολλοὺς ἀποδείξαντες, ἔπειτ' ἐνδειξάμε-

[Zonaras 9, 29 — vol. II, p. 331, 50 sqq.]

αὐτὸν ἐψηφίσαντο καίτοι τῆς ἡλικίας μὴ ἐφείσης αὐτῷ τὴν ^{cf.} fr. 71
ἀρχήν· ἀλλὰ τὰ τε ἔργα αὐτοῦ καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ πατρὸς
Παύλου καὶ τοῦ πάππου Ἀφρικανοῦ ἐλπίδα παρεῖχον ἅπασι
βεβαίαν καὶ τῶν πολεμίων δι' αὐτοῦ κρατήσῃν καὶ τὴν
Καρχηδόνα παντελῶς ἐξαιρηθῆναι.

ἐν ᾧ δ' ὁ Σικίλιαν εἰς τὴν Λιβύην ἐκομίζετο, Μαγκιλ- a. u. 607
νος παραπλέων τὴν Καρχηδόνα χωρίον τι τοῦ τείχους αὐτῆς (147)
ἐντὸς ὃν Μεγαλλία ὀνομαζόμενον καὶ ἐπὶ πέτρας ἀποτόμου
καθῆκον πρὸς θάλασσαν πολὺ τε τῆς ἄλλης πόλεως ἀπηρ-
τημένον καὶ μὴδὲ πολλοὺς φρουροὺς ἔχον ὡς τῇ φύσει ὃν
ἐρμυρὸν κατανοήσας, κλιμακᾶς ἐξαπιναιῶς προσθεὶς ἀπὸ τῶν

71, 1, 1 γ' ἄπαξ cod. Florentinus, γε ἄπαξ M || 10 δ' cod.
Flor., δὲ M || 2, 1 καὶ om. cod. Flor. || 6 πρεσβυτέρους] πρακτι-
κωτέρους cod. Flor.

νοι, ὡς καὶ τᾶλλα πάντα καὶ τὰς ἡγεμονίας μάλιστα οὐκ ἐξ ἀριθμοῦ ἐτῶν, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς ἐμφύτου πᾶσι τοῖς πολίταις δώσετε. M p. 547 et Excerpta ex Ms. Florentino (plut. VIII, cod. XXII) Ioannis Damasceni Parallelorum vol. II, p. 688. 689 ed. Gaisf., IV, p. 148. 149 ed. Mein. Cf. Zonar. 9, 29 (vol. II, p. 331, 29 sqq.).

[Zonaras 9, 29 — vol. II, p. 332, 12 sqq.]

νεῶν ἐπανέβη. ἤδη δὲ ἀνελθόντος συνέδραμον μὲν τῶν Καρχηδονίων τινές, οὐ μέντοι καὶ ἐκροῦσαι αὐτὸν ἠδυνήθησαν. ὁ δὲ πέμψας πρὸς τὸν Πείσωνα τὰ τε γερονότα ἐδήλωσε καὶ αὐτῷ ἐπαμῦναι ἤξιώσε. πόρρω δ' ὢν ἐν τῇ μεσογειῷ οὐδὲν αὐτῷ χρήσιμος ὁ Πείσων ἐγένετο. ὁ δὲ Σικελίων ὅπ' αὐτὴν τὴν ἀγγελίαν νυκτὸς κατὰ τύχην ἐλθὼν εὐθὺς ἐβοήθησεν. εἶλον γὰρ ἂν τὸν Μαγκίνον οἱ Καρχηδόσιοι ἢ καὶ διέφθειραν, εἰ μὴ παραπλεύσας εἶδον τὰς ναῦς τοῦ Σικελίωνος. τότε δ' ἠθύμωσαν μὲν, οὐκ ἀπέστησαν δὲ αἰχμαλώτους οὖν τινὰς ἐπεμψεν ὁ Σικελίων ἐροῦντας, ὅτι πάρεστι. καὶ τοῦτο γνόντες οὐχ ὑπέμειναν ἔτι, ἀλλ' ἀνεχώρησαν καὶ τὸν Ἀσδροῦβαν μετεπέμψαντο καὶ ταφροῦμασι καὶ σταυρώμασι τὸ πρὸ τῶν οἰκιῶν διατείχισμα διεφύλαξαν. ὁ μέντοι Σικελίων τὰ μὲν Μεγάλα τὸν Μαγκίνον φρουρεῖν κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ πρὸς τὸν Πείσωνα καὶ πρὸς τὰς δυνάμεις ἀπῆρεν, ὡς ἂν μετ' αὐτῶν ἔργου ἔχηται. καὶ ἐπανήλθε ταχέως σὺν τῷ κουφοτάτῳ τῆς στρατιᾶς καὶ κατέλαβε τὸν Ἀσδροῦβαν εἰς τὴν Καρχηδόνα εἰσελθόντα καὶ δεινῶς τῷ Μαγκίνῳ ἐπιτιθέμενον· καὶ ἐλθὼν ὁ Σικελίων τὴν ἐπίθεσιν ἔλυσεν. ἀφικόμενον δὲ καὶ τοῦ Πείσωνος ἤδη ἐκείνον μὲν ἔξω τοῦ τείχους αὐλίσσασθαι κατὰ τινὰς πύλας ἐκέλευσε καὶ στρατιώτας ἐτέρους πρὸς πυλίδι τινὰ πολὺ ἀφ' ἐαυτῶν ἀπέχουσιν περιέπεμψε παραγγείλας αὐτοῖς ἅττα πράξαι ἐχρήν, αὐτὸς δὲ τὸ κράτιστον τοῦ στρατοῦ κατὰ μέσας νύκτας λαβῶν ἐνδον τοῦ περιβόλου ἐγένετο αὐτομόλοισι χρησάμενος ἄγρουσι καὶ ὑπὸ τὴν πυλίδι παραδραμῶν καὶ τὸν μοχλὸν διακόψας τοὺς τε ἔξωθεν ἐφεδρεύοντας εἰσῆγαγε καὶ τοὺς

[Zonaras 9, 29 sq. — vol. II, p. 333, 12 sqq.]

φύλακας ἔφθειρε. καὶ πρὸς τὰς πύλας ἠπέλθη, καθ' ἃς ὁ Πείσων προσήδρευε τοὺς φρουροὺς τοὺς τὰ μέσα φυλάττοντας ὀλίγους καθ' ἐκάστους ὄντας τρέπων, ὥστε τὸν Ἀσδροῦβαν ἅμα τε πυνθάνεσθαι τὰ γενόμενα καὶ ὄραν τὴν τῶν Ῥωμαίων δύναμιν μικροῦ πᾶσαν οὖσαν ἐντός. καὶ χρόνον μὲν τινα ἀντέσχον, ἔπειτα τὴν μὲν ἄλλην πόλιν ἐξέλιπον, εἰς δὲ τὸν Κώθωνα τὴν τε Βύρσαν κατέφυγον. εἶτα ὁ Ἀσδροῦβας πάντας τοὺς τῶν Ῥωμαίων αἰχμαλώτους ἀπέκτεινε, ὅπως ἀπόγνωσιν συγγνώμης σχόντες οἱ Καρχηδόσιοι προθυμότερον ἀντικατερήσωσι· πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐπιχωρίων ὡς προδιδόντας ἑαυτοὺς διεχώρησεν. καὶ ὁ Σικελίων περιεστάρωσε μὲν αὐτοὺς καὶ ἀπετείχεσεν, οὐ μὴν καὶ ταχέως εἶλε. τὰ τε γὰρ τελεῖα καρτερά ἦν καὶ οἱ ἐντός πολλοὶ ὄντες ἰσχυρῶς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἠμύνοντο καὶ σίτου ἀφθόνως εἶχον. ὁ γὰρ Βιθίας ὀκκάδας ἀπὸ τῆς ἀντικῆς τῆς πόλεως ἠπέριον κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον, ὁσάκις σφοδρῶς ἔπνευ, εἰς τὸν λιμένα αὐτοῖς εἰσέπεμψε. πρὸς ὅπερ ὁ Σικελίων μέγα ἔργον καὶ ἐπενόησε καὶ ἐπετέλεσε· τὸν γὰρ εἰσπλοῦν τοῦ λιμένος στενὸν ὄντα συνέχωσε, χαλεπῶς μὲν καὶ ἐπιπόνως, ὅμως μὲντοι ὑπὸ πολυχειρίας τὸ ἔργον ἐξεύραστο. εἰργεῖν μὲν γὰρ αὐτοὺς ἐπεχείρουν οἱ Καρχηδόσιοι, καὶ πολλὰ μάχαι ἐν τούτῳ ἐγίνοντο, οὐ μέντοι καὶ κωλύσαι τὸ χῶσαι ἠδυνήθησαν.

30. οἱ οὖν Καρχηδόσιοι τοῦ στόματος τοῦ λιμένος χωσθέντος τῇ τοῦ σίτου σπάνει δεινῶς ἐπίεσθησαν· καὶ οἱ μὲν ἠτύμολουν, οἱ δὲ ἐγκατεροῦντες ἔθνησκον, οἱ δὲ τῶν νεκρῶν ἐγένοντο. ὅθεν ἀθυμήσας Ἀσδροῦβας πρέσβεις πρὸς τὸν Σικελίωνα περὶ σπονδῶν ἐπέμψε· καὶ ἔτυχεν ἂν τῆς ἀδείας, εἰ μὴ καὶ τοῖς λοιποῖς ἅπασι καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν πράξαι ἠθέλησε. διαμαρτῶν οὖν αὐτῆς εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γυναῖκα κατέλειπεν, ἐπεὶ τῷ Σικελίωνι ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τῶν τέκνων διεκρηνεύσατο· καὶ τᾶλλα διώκει τολμηρότερος γενόμενος διὰ τὴν ἀπόγνωσιν. αὐτὸς τε οὖν καὶ ἄλλοι ἀπονοῖα κρατούμενοι καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐμάχοντο καὶ τὰ μὲν ἠτῶντο, τὰ δὲ ἐπεκράτουν καὶ ἀντεμνηχανῶντο πρὸς τὰς Ῥωμαϊκὰς μηχανάς. καὶ ὁ Βιθίας δὲ φρουροῖόν τι ἐρυμνὸν ἔχων καὶ ἐπὶ πολλὰ τῆς ἠπέριον προ-

[Zonaras 9, 30 — vol. II, p. 334, 22 sqq.]

ἰὼν τοὺς τε Καρχηδονίους ὠφέλει καὶ τοὺς Ῥωμαίους ἐκάκου. διὸ καὶ ὁ Σικελίαν τὸ στρατεύμα διεκὼν τὸ μὲν τῆ Καρχηδόνι προσεδρεύειν ἔταξε, τὸ δὲ ἐπὶ τὸν Βιθλίαν ἔπεμψεν ἐπιστήσας αὐτῷ τὸν ὑποστράτηγον τὸν Γάιον Λαίλιον· καὶ αὐτὸς ἐκατέρωσε διεφοῖτα ἄμφω ἐπισκοπῶν. καὶ ἦλθε τὸ φρούριον. εἴτ' αὐθις πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἐπολιορκεῖτο ἡ Καρχηδών.

a. u. 608
(146) ἀπογνόντες οὖν οἱ Καρχηδόνιοι μηκέτι ἐκάτερον τείχος διασώσασθαι δύνασθαι, εἰς τὸν τῆς Βύρσης περιβολὸν ἔτε καὶ ἐρμυνότερον ἀνεσκευάσαντο καὶ μετακομίσαντες ὅσα ἠδύνατο, κατέπηρσαν νυκτὸς τὸ νεώριον καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω, ἵνα τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας τοὺς πολεμίους στερήσωσιν. ὡς δ' ἔγνω τὸ ἔργον οἱ Ῥωμαῖοι, τὸν λιμένα κατέσχον καὶ ἐπὶ τὴν Βύρσαν ἐχώρησαν καὶ κατασχόντες τὰς ἐκατέρωθεν αὐτῆς οἰκίας οἱ μὲν ἐπὶ τῶν τεγῶν αὐτῶν ἐπὶ τὰς αἰεὶ ἐχομένας ἐβάδιζον, οἱ δὲ τοὺς τοίχους διορύσσοντες κἀνωθεν διήσαν, ἕως πρὸς αὐτὴν τὴν ἄκραν ἀφίκοντο. ἐνταῦθα δὲ γενομένοις οὐκέτι ἀντήσαν οἱ Καρχηδόνιοι, ἀλλ' ἐπεκηρυκέσαντο πλὴν τοῦ Ἀσδρούβου. ἐκεῖνος δὲ μετὰ τῶν αὐτομόλων (ὁ γὰρ Σικελίαν οὐκ ἐσπέλατο αὐτοῖς) εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον ἀνειλήθη μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδῶν κἀντεῦθεν ἡμύνετο τοὺς προσβάλλοντας, μέχρις οὗ ἐμπρόσθετες τὸν νεῶν οἱ αὐτόμολοι ἐπὶ τὸ τέγος αὐτοῦ ἀνέβησαν τὴν ἐσχάτην τοῦ πυρὸς ἀνάγκην ἀναμένοντες· τότε γὰρ ἠσσηθεῖς πρὸς τὸν Σικελίαν ἦλθεν ἱκετηρίαν ἔχων. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν ἡ γυνὴ ἀντιβολοῦντα ὀνομαστὶ ἀνεκάλεσεν καὶ ἐξονειδίσασα, ὅτι ἑαυτῷ τὴν σωτηρίαν πράξας οὐκ ἐπέτρηψεν ἐκεῖνη σπεύσασθαι, τὰ τέκνα ἐνέβαλεν εἰς τὸ πῦρ καὶ ἑαυτὴν προσεπέριψεν.

ἔλθων οὖν οὕτω τὴν Καρχηδὼνα Σικελίαν τῇ γερούσια ἐπέστειλε τάδε “Καρχηδὼν ἕάλω· τί οὖν κελεύετε;” ἀναγνωσθέντων οὖν τούτων βουλὴν ἔθεντο περὶ τοῦ τί θεῶν ποιεῖν. καὶ ὁ μὲν Κάτων κατασκάψαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἐξαφανίσειν δεῖν ἐγνωμάτευσεν, ὁ δὲ Νασικᾶς φείσασθαι τῶν Καρχηδονίων καὶ ἔτι συννεβούλευε. κἀντεῦθεν εἰς ἀντιλογίαν πολλὴν προήχθη καὶ ἀμφισβήτησιν τὸ συνέδριον, ἕως ἔφη τις, ὅτι εἰ καὶ δι' οὐδὲν ἕτερον, ἀλλὰ γὰρ

ὅτι ἤρξαν τῆς διαφορᾶς οἱ Ἀχαιοὶ τοῖς Λακεδαι-72
μονίοις ἐγκαλοῦντες (διηρέχθησαν γὰρ ἀλλήλοις), ὡς a. u.
τῶν συμβεβηκότων σφίσιν αἰτίους γεγονόσι Διαιίου ⁶⁰⁵
μάλιστα τοῦ στρατηγοῦ αὐτοὺς ἐνάγοντος. καὶ τῶν γε ⁽¹⁴⁹⁾

[Zonaras 9, 30 sq. — vol. II, p. 336, 2 sqq.]

ἑαυτῶν ἕνεκα φείσασθαι αὐτῶν ἀναγκαῖον νομιζοίτο ἂν, ἵν' ἀνταγωνιστὰς αὐτοὺς ἔχοντες ἀρετὴν ἀσκῶσι καὶ μὴ πρὸς ἡδονὰς καὶ τρυφὴν τράπωνται, τῶν δυναμένων αὐτοὺς καταναγκάζειν εἰς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν περιαιρεθέντων, καὶ χεῖρους ὑπ' ἀνασκησίας γένωνται ἀξιοχρέους ἀντιπολέμους μὴ ἔχοντες. ἐκ τούτων οὖν τῶν λόγων πάντες κατασκάψαι τὴν Καρχηδὼνα ἀμογναμόνησαν μήποτε εἰρηνήσειν ἐκείνους πιστεύσαντες ἀκριβῶς. καὶ πᾶσα ἄρδην ἀνάστατος γέγονε, καὶ ἐπάρατον ἐψηφίσθη τὸ ἐπ' αὐτὴν κατοικῆσαι τινα. καὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀλόντων οἱ μὲν πλείους εἰς τὸ δεσμοτήριον ἐνεβλήθησαν κἀκεῖ διεφθάρησαν, ὀλίγοι δὲ τινες πλὴν τῶν πάντων πρώτων ἐπράθησαν· οὗτοι γὰρ οἱ τε Ὀμηροὶ καὶ ὁ Ἀσδρούβας καὶ ὁ Βιθλίας ἄλλοι ἄλλῃ τῆς Ἰταλίας ἐν φρουραῖς ἀδέσμοις κατεβίωσαν. ὁ δὲ Σικελίαν δόξης τε ἔτυχε καὶ τιμῆς καὶ Ἀφρικανὸς οὖν ἀπὸ τοῦ πάππου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων ἐπεκέκλητο πράξειον.

31. τότε δὲ καὶ ἡ Κόρινθος κατεσκάφη. ἐπεὶ γὰρ οἱ τῶν Ἑλλήνων κορυφαῖατοιοὶ ὑπὸ Παύλου τοῦ Αἰμιλίου μεταφικέθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ λοιποὶ τὸ μὲν πρῶτον πρεσβείαις τοὺς ἀνδρας ἀπήτουν, ὡς δ' οὐκ ἔτυχον, καὶ τινες ἐκείνων τὴν οἰκίαν ἀπογνόντες ἐπάνοδον ἑαυτοὺς διεσχόσαντο, χαλεπῶς διέκειντο καὶ πένθος δημόσιον ἐποιήσαντο τοῖς τε τὰ Ῥωμαίων φρονοῦσι παρὰ σφίσιν ὀργίζοντο, οὐ μέντοι καὶ πολέμιόν τι ἐπεδείξαντο, μέχρις οὗ τοὺς περιλι- a. u.
πείς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐκομίσαντο. τότε δὲ διενεχθέντες ⁶⁰⁵
ἀλλήλοις οἱ τ' ἡδικομημένοι καὶ οἱ τὰ ἀλλότρια ἔχοντες ἐπολέ- ⁽¹⁴⁹⁾
μησαν. ἤρξαντο δὲ τῆς διαφορᾶς οἱ Ἀχαιοὶ τοῖς ^{fr.}
Λακεδαιμονίοις ἐγκαλοῦντες ὡς αἰτίους τῶν συμ- ^{72,1}

72, 1, 1 ἤρξαντο Zonar. || τῆς διαφορᾶς Zonar., τῆσδε φέρας L ||
3 Διαιίου R (nisi quod Διαιίου ὅτι scripsit), διώνουσι L || 4 αὐτὸν L

Ῥωμαίων καταλλακτὰς αὐτοῖς πολλάκις πεμφάντων οὐκ ἐπέισθησαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρέσβεις, οὓς ἐκείνοι διασπάσαι πῆ τὸ Ἑλληνικόν, ὅπως ἀσθενέστεροι ᾧσιν, ἐθέλησαντες ἐπεμφαν, πρόφασιν τὸ μὴ δεῖν τὰς πόλεις τὰς τοῦ Φιλίππου γενομένας, ὧν καὶ Κόρινθος ἦν ἕς τε τὰ ἄλλα ἀνθοῦσα καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ κρατιστεύουσα, μετέχειν αὐτοῦ ποιησάμενοι παρ' ὀλίγον ἦλθον 2 ἀποκτείναι. φωνῆ δ' οὖν αὐτῶν ἐκ τοῦ Ἀκροκορίνθου, ἐν ᾧ ἦσαν, προαποχωρησάντων ἐπρεσβεύσαντο μὲν ἕς τὴν Ῥώμην ἀπολογούμενοι ὑπὲρ τοῦ γεγονότος· οὐ γὰρ ἐπ' ἐκείνους, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους τοὺς μετ' αὐτῶν ὄντας ὀρησάμενοι ἐφασκον. τῶν δὲ Ῥωμαίων τὴν μὲν σκῆψιν αὐτῶν οὐκ ἐλεγγάντων (τοῖς τε γὰρ Καρχηδονίοις ἔτι ἐπολέμουν καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων οὐδέπω καλῶς βέβαια εἶχον), ἀνδρας δὲ στειλάντων καὶ τὴν ἄδειαν αὐτοῖς, ἀν μηδὲν ἔτι νεωτερίσωσι, δάσειν ὑποσχομένων τὸ συνέδριον αὐτοῖς οὐ παρέσχον, ἀλλ' ἕς ἕτερον σφᾶς σύλλογον, ὃς μεθ' ἔκμηνον ἐμελλεν ἔσεσθαι, ἀνεβάλλοντο. U p. 384. Zonaras 9, 31 (vol. II, p. 337, 2—6).

[Zonaras 9, 31 — vol. II, p. 337, 4 sqq.]

βεβηκότων αὐτοῖς· καὶ τῶν Ῥωμαίων διαλλακτὰς αὐτοῖς στειλάντων οὐκ ἐπέισθησαν, ἀλλὰ πρὸς πόλεμον ὤρησαν Κριτόλαον προστησάμενοι. δεισας οὖν ὁ Μέ-
 a. u. 606
 148) Θεσσαλίαν παρήλθον) προαπήνησεν αὐτοῖς καὶ ἐτρέψατο.
 καὶ τοῦ Κριτολάου πεσότος διγῆ διήρητο τὸ Ἑλληνικόν. οἱ μὲν γὰρ πρὸς εἰρήνην ἀπέκλιναν καὶ τὰ ὄπλα κατέθεοντο, οἱ δὲ καὶ ἔτι ἐστασίαζον τῷ Δίαῳ τὰ πράγματα ἐπιτρέ-

2, 1 φωνῆ δ' οὖν B, φωνῆ δοῦναι L || 2 ἐν φ ἦσαν] ἐνόησαν L || 8 δὲ <δέκα>? B || στειλάντων Leunclavius, στειλαντες L || 11 μεθ' ἔκμηνον Leunclavius, μεθ' ἔκμηνον L || 12 ἀνεβάλλοντο L

[Zonaras 9, 31 — vol. II, p. 337, 13 sqq.]

ψαντες. ἂ μαθόντες οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπ' αὐτοὺς τὸν Μόμ-
 μιον ἐπεμφαν. ὃς τὸν μὲν Μέτελλον ἀπήλλαξεν, αὐτὸς δὲ
 τοῦ πολέμου εἶχετο. καὶ τινα πληγὴν μέρει τῆς στρατιᾶς
 λαβὼν ἐξ ἐνέδρας, τοῦ Δίαῳ καταδιώξαντος μέχρι τοῦ
 σφῶν στρατοπέδου τοὺς φεύγοντας, ἀντεπεξῆλθε καὶ τρεψά-
 μενος αὐτὸν πρὸς τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἦλθε χαράκωμα. ἀθροί-
 σας δὲ δύναμιν ὁ Δίαος πλείονα συμβαλεῖν αὐτοῖς ἐπεχεί-
 ρησεν. ὥς δ' οὐκ ἀντεξώρησαν οἱ Ῥωμαῖοι, κατεφρόνησεν
 αὐτῶν καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν στρατοπέδων κῶλον ὃν προ-
 ἦλθεν. ἰδὼν οὖν τοῦθ' ὁ Μόμμιος τῶν ἱππέων τινὰς λά-
 θρα ἐπεμφεν, ἵν' ἐκ πλαγίου αὐτοῖς ἐπιγύνωνται. καὶ ἐπεὶ
 ἐκείνοι προσβαλόντες αὐτοὺς συνετάραξαν, ἐπήγαγε τὴν φά-
 λαγγα κατὰ πρόσωπον καὶ πολλοὺς ἐφόνευσεν. ἐκ δὲ τού-
 του Δίαος μὲν ἀπογνοὺς ἑαυτὸν ἀπέκτεινε, τῶν δ' ἐκ τῆς
 μάχης περισωθέντων οἱ μὲν Κορίνθιοι κατὰ τὴν χώραν ἐσκε-
 δάσθησαν, οἱ δ' ἄλλοι οἴκαδε ἔφυγον. ὅθεν καὶ οἱ ἐν τῷ
 τείχει Κορίνθιοι πάντας ἀπολωλέναι νομίσαντες ἐξέλιπον τὴν
 πόλιν· καὶ κενὴν αὐτὴν ἀνδρῶν ὁ Μόμμιος ἔλαβε. καὶ μετὰ
 ταῦτα κἀκείνους καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἀπόνως προσ-
 εποίησατο. καὶ τότε μὲν τὰ τε ὄπλα αὐτῶν καὶ ὅσα πρὸς
 τοῖς ἱεροῖς ἀνέκειντο καὶ τοὺς ἀνδριάντας τὰς τε γραφὰς
 καὶ εἴ τι ἄλλο πρὸς κόσμον εἶχον παρείλετο, πεμφθέντων
 δὲ οἱ τοῦ τε πατρὸς καὶ ἄλλων ἐπὶ καταστάσει τῶν ἀλόν-
 των τείχη τέ τινων περιεῖλε καὶ ἐλευθέρους πάντας καὶ
 αὐτονομίους πλὴν τῶν Κορινθίων ἀφήκε. τῆς δὲ Κορίνθου
 τοῦς τε οἰκήτορας ἀπέδοτο καὶ τὴν χώραν ἐδημοσίωσε, τὰ
 τε τείχη καὶ τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα πάντα κατέσκαψε φο-
 βηθεῖς, μὴ καὶ αὐθις τινες πρὸς αὐτὴν οἷα μεγίστην συστῶ-
 σιν. ἵνα δὲ μήτε τις ἐκείνων λάθῃ, μήτε τῶν λοιπῶν τις
 Ἑλλήνων πραθῆ ὡς Κορίνθιος, συνεκάλεσε, πρὶν ἐκφῆναι
 τὸ ποιητέον, πάντας τοὺς παρόντας καὶ αὐτοὺς ἀφανῶς
 πως τοῖς στρατιώταις ἐγκυκλωσάμενος ἐκήρυξε τὴν τε τῶν
 ἄλλων ἐλευθερίαν καὶ τὴν τῶν Κορινθίων δούλωσιν. ἔπειτα
 προσέταξε πᾶσι τῶν παρεστηκότων σφίσι λαβέσθαι καὶ οὕτω
 σαφῆ τὴν διάκρισιν αὐτῶν ἐποίησατο.

καὶ ἡ μὲν Κόρινθος οὕτως ἀνάστατος γέγονε, τὸ δ' ἄλλο
 Dio Cassius. I. 21

73 ὅτι Οὐριάδος ἀνὴρ Λυσιτανὸς ἀφανέστατος μὲν γένος, ὡς γέ τισι δοκεῖ, ὢν, περιβοητότατα δὲ ταῖς πράξεσι χρησάμενος, ληστής τε γὰρ ἐκ ποιμένος καὶ

[Zonaras 9,31 — vol. II, p. 338, 24 sqq.]

Ἑλληνικὸν παραχοῆμα μὲν καὶ σφαγαῖς καὶ χρημάτων ἐκλογαῖς ἐκακώθη, ἔπειτα ἔν τε ἀδεία καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ τοσαύτη ἐγένετο, ὥστε λέγειν ὅτι, εἰ μὴ θάπτον ἐαλώκεισαν, οὐκ ἂν ἐσέσωντο.

ἢ μὲν οὖν Καρχηδῶν ἢ τε Κόρινθος αἱ ἀρχαῖαι ἐκείναι τοῦτο τέλος ἅμα ἔσχον, χρόνῳ δὲ πολλῶ ὕστερον ἀποικίαν Ῥωμαίων λαβοῦσαι ἠνθήσαν αὐθις καὶ εἰς τὴν παλαιὰν ἐπανήλθον κατάστασιν.

τὰ μὲν οὖν μέχρι τοῦδε πεπραγμένα Ῥωμαίοις βίβλων τυγῶν τῶν πάλαι ταῦτα ἱστορησάντων ἀρχαίων ἀνδρῶν ἐκεῖθεν ἐξείληφα κατ' ἐπιτομὴν καὶ τῷ συγγράμματι τούτῳ ἐντέθεικα, ἐπὶ δὲ τοῖς ἐξῆς, ἃ τοῖς ὑπάτοις καὶ τοῖς δικατάωρσιν ἐπράχθη, μέχρις ἂν ταῖς ἀρχαῖς ταύταις τοῖς ἐν τῇ Ῥώμῃ διωκεῖτο τὰ πράγματα, μὴ μὲ τις αἰτιῶτο ὡς ἢ καταφρονήσει ἢ ἠαθυμίᾳ ἢ ὄνῳ ταῦτα παρελθόντα καὶ ἀτελεῖς οἶον εἰκότα τὸ σύγγραμμα. οὐ γὰρ ἠεστῶν μοι τὰ λείποντα παρεώραται, οὐδ' ἠμίτελες ἐκὼν τὸ πόνημα καταλείποικα, ἀλλ' ἀπορία βίβλων, αἵπερ αὐτὰ διεξίλασι, καὶ ταῦτα πολλὰκις ζητήσαντί μοι ταύτας, μὴ εὐρηκῶτι δ' ὅμως, οὐκ οἶδα εἴθ' ὅτι μὴ σώζονται τοῦ χρόνου διεφθαρκότες αὐτάς, εἴθ' ὅτι μὴ φροντιστικώτερον τὴν τούτων ἴσως ζήτησιν ἐποιήσαντο, οἷς αὐτὴν ἀνεθέμην, αὐτὸς ὑπερόριος ὢν καὶ πόρρω τοῦ ἄστεος ἐν νησιδίῳ ἐνδιατώμενος. ὅτι γούν μοι ταῖς βίβλοις ταύταις νῦν οὐκ ἐξεγένετο ἐντυχεῖν, ἡμέτερος ἐντεῦθεν ὅσον ἐπὶ τοῖς τῶν ὑπάτων ἔργοις, ἀλλὰ μέντοι καὶ τοῖς τῶν δικατάωρων ἢ ἱστορία γεγνήται. παρελθὼν οὖν αὐτὰ καὶ ἄκων τὰ τῶν αὐτοκρατόρων συγγράψομαι μικρὰ τινα προδιηγησάμενος, ἵν' ὅθεν εἰς αὐταρχίαν ἐξ ἀριστοκρατίας ἢ καὶ δημοκρατίας οἱ Ῥωμαῖοι μετηνέχθησαν, δῆλον εἴη τοῖς ἀναγνωσομένοις τὸ σύγγραμμα, ἅμα τε πρὸς τούτῳ καὶ ἀκολουθίας ἔχοιτο ἢ γραφῆ.

73, 1, 3 γὰρ] γέγονεν Reiske

μετὰ τοῦτο καὶ στρατηγός. ἐπεφύκει γὰρ καὶ ἡσκητο τάχιστος μὲν διῶξαι τε καὶ φυγεῖν, ἰσχυρότατος δὲ ἐν σταδία μάχῃ εἶναι· καὶ τὴν τε τροφήν τὴν αἰεὶ παρ-² οῦσαν καὶ τὸ ποτὸν τὸ προστυχὸν ἡδίστα ἐλάμβανεν, ὑπαίθριός τε τὸν πλείω τοῦ βίου χρόνον διητᾶτο καὶ ταῖς αὐτοφνέσι στρωμαῖς ἤκειτο. καὶ διὰ ταῦτα παντὸς μὲν καύματος, παντὸς δὲ ψύχους κρείσσων ἦν καὶ οὔθ' ὑπὸ λιμοῦ ποτε ἐπόνησεν οὔθ' ὑπὸ ἄλλης τινὸς ἀηδίας ἐταλαιπώρησεν ἕτε καὶ πάντων τῶν ἀναρχαίων ἐκ τῶν αἰεὶ παρόντων ὡς καὶ ἀρίστων ἀπολαύων ἱκανώτατα. τοιούτου δ' αὐτῷ τοῦ σώματος καὶ³ ἐκ τῆς φύσεως καὶ ἐκ τῆς ἀσκήσεως ὄντος πολὺ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς ὑπερέφερε. ταχὺς μὲν γὰρ πᾶν τὸ θεόν ἐννοῆσαι καὶ ποιῆσαι ἦν (τό τε γὰρ πρακτέον ἅμα ἐγίνωσκε καὶ τὸν καιρὸν αὐτοῦ ἠπίστατο), δεινὸς δὲ τὰ τε ἐμφανεστάτα ἀγνοεῖν καὶ τὰ ἀφανέστατα εἰδέναι προσποιήσασθαι. πρὸς δ' ἔτι καὶ στρατηγός καὶ ὑπὴ-⁴ ρέτης αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐς πάντα ὁμοίως γιγνόμενος οὔτε ταπεινὸς οὔτε ἐπαχθῆς ἐωρᾶτο, ἀλλ' οὔτω πρὸς τε τὴν τοῦ γένους ἀσθένειαν καὶ πρὸς τὴν τῆς ἰσχύος ἀξίωσιν ἐκέκρατο, ὥστε μήτε χείρων τινὸς μήτε κρείσσων δοκεῖν εἶναι. τό τε σύμπαν εἰπεῖν οὔτε πλεονεξίας οὔτε δυναστείας ἢ καὶ ὀργῆς ἔνεκα τὸν πόλεμον, ἀλλὰ δι' αὐτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐποιεῖτο κακὸν τούτου τὰ μάλιστα καὶ φιλοπόλεμος καὶ εὐπόλεμος ἐλογίσθη. V p. 614.

ὅτι ὁ Κλαύδιος ὁ συνάρχων Μετέλλου, πρὸς τε τὸ 74

6 εἶναι] μείναι B || 2, 7 ἀηδίας V, ἀκηδίας L || 8 ἀπολαύων ἱκανώτατα] ἀπολαύειν ἱκανώτατος Naber || 3, 2 ταῖς V, ἐς L || 4 ἐννοῆσαι St, ἐννοῆσαι L || 6 δὲ Reiske, γὰρ L || 4, 4 ἰσχύος ἀξίωσιν] ἀξιώσεως ἰσχύων Reiske

^{a. u.}
611
(148) γένος ὠγκωμένος καὶ τῷ Μετέλλῳ φθονῶν, ἔτυχεν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ λαχὼν ἄρχειν καὶ πολέμιον οὐδὲν ἀποδειγμένον εἶχε καὶ ἐπεθύμησε πάντως τινὰ ἐπινικίων πρόφασιν λαβεῖν καὶ Σαλάσσους Γαλάτας μὴ ἐγκαλομένους τι ἐξεπολέμωσε τοῖς Ῥωμαίοις. ἐπέμφθη γὰρ ὡς συμβιβάσων αὐτοὺς τοῖς ὁμοχώροις περὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐς τὰ χρυσεῖα ἀναγκαίου διαφερομένους [αὐτοὺς] καὶ τὴν τε χώραν αὐτῶν πᾶσαν κατέδραμεν... ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῶν δέκα ἱερέων δύο.
V p. 617.

2 ὅτι Κλαύδιος, εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἀκριβῶς ἠπίστατο, ὅτι οὐκ ἐνευικήκει, ἀλλ' οὖν καὶ τότε τοσαύτη ὑπερηφανία ἐχρήσατο, ὥσθ' ὑπὲρ μὲν τῶν ἐπινικίων μηδένα λόγον μήτε ἐν τῇ βουλῇ μήτε ἐν τῷ δήμῳ ποιήσασθαι, καθάπερ δὲ ὑπαρχόντων οἱ πάντως αὐτῶν, κἂν μηδεὶς ψηφίσηται, τὰ ἐς αὐτὰ ἀναλώματα αἰτήσασθαι.
V ib.

75 ὅτι Μόμμιος καὶ ὁ Ἀφρικανὸς παμπληθῆς ἀλλήλων ^{a. u.} τοῖς τρόποις ἐς πάντα διέφερον. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ τε τὸ ⁶¹² ⁽¹⁴²⁾ σωφρονέστατον καὶ μετ' ἀκριβείας μηδενὸς μηδὲν προτιμῶν ἤρξε καὶ πολλοὺς μὲν ἐκ τῆς βουλῆς, πολλοὺς δὲ καὶ ἐκ τῶν ἰππέων τῶν τε ἄλλων ὡς ἐκάστους εὔθυνεν· ὁ δὲ δὴ Μόμμιος πρὸς τε τὸ δημοτικώτερον καὶ πρὸς τὸ ἀνθρωπινώτερον οὐτ' αὐτὸς τινι κηλῖδα προσέθηκε καὶ συχνὰ τῶν ὑπ' ἐκείνου πραχθέντων, 2 ὅσα γε καὶ ἐνεδέχτο, κατέλυσεν. ἐς τοσοῦτον γὰρ ἐπιεικειᾶς φύσει προήκων ἦν, ὥστε καὶ τῷ Λουκούλλῳ

74, 1, 2 γένος V, γεγονὸς L || 5 Σαλάσσους L, corr. R || 8 [αὐτοὺς] del. V || 9 post κατέδραμεν lacunam statuit B || 75, 1, 1 Μόμμιος V, Κλαύδιος L || 2 <τά> πάντα Reiske || 5 ἐκάστους] πλείστους St

χρησαί τε ἀγάλματα πρὸς τὴν τοῦ Τυχαίου, ὃ ἐκ τοῦ Ἰβηρικοῦ πολέμου κατεσκευάσε, καθιέρωσιν, καὶ μὴ βουλευθέντος αὐτὰ ὡς καὶ ἱερὰ ἐκ τῆς ἀναθέσεως γερονότα ἀποδοῦναι μηδεμίαν ὀργὴν ποιήσασθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἐκείνου ὀνόματι τὰ ἐαυτοῦ λάφυρα περιιδεῖν ἀνακείμενα. V p. 618.

ὅτι Πομπήιος πολλὰ καὶ ἐσφάλη καὶ αἰσχύνην δει- 76 νὴν ὤφλεν· ποταμὸν γὰρ τινα διὰ τῆς τῶν Νουμαν- ^{a. u.} ⁶¹⁴ ⁽¹⁴⁰⁾ τίνων χώρας ῥέοντα βουλευθεὶς ἐκ τῆς ἀρχαίας διεξόδου παρατρέψαι, ἐπὶ δὲ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ἐφείναι τοῦτο μὲν ἰσχυρῶς ποιηθεὶς ἐξεργάσατο. πολλοὺς δὲ στρατιώτας ἀποβαλὼν οὔτε τοῖς Ῥωμαίοις ὄφελος ἐκ τῆς παρεκτροπῆς γενέσθαι οὔτε ἐκείνοις βλάβος...
V ib.

ὅτι Καιπίων τοὺς μὲν πολεμίους οὐδὲν ὅ,τι καὶ 77 ἄξιον εἰπεῖν, τοὺς δὲ οἰκείους πολλὰ καὶ δεινὰ ἐδρα- σεν, ὥστε καὶ κινδυνεῦσαι ὑπ' αὐτῶν ἀπολέσθαι. χαλεπῶς τε γὰρ αὐτοῦ καὶ τραχέως τοῖς τε ἄλλοις καὶ μάλιστα τοῖς ἰππεῦσι χρωμένον πολλοὶ πολλὰ καὶ ἄτοπα ταῖς νυξίν ὅτι μάλιστα διέσκωπτον καὶ διεθρόουν, καὶ ἐφ' ὅσον γε ἐκείνος διὰ τοῦτ' ἠγανάκτει, ἐπὶ πλείον ἐτόθαζον, ὅπως ἐξοργίζοιτο. ὡς οὖν τὸ πρατ- 2 τόμενον ἐνδηλον ἦν, ὑπεύθυνος δὲ οὐδεὶς εὐρίσκειτο, ὑποτοπήσας ὑπὸ τῶν ἰππέων αὐτὸ γίνεσθαι καὶ ἐς οὐδένα τρέψαι δυνηθεὶς τὴν αἰτίαν πᾶσιν αὐτοῖς τὴν ὀργὴν ἔφερον καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἐξακοσίους ὄντας τὸν ποταμὸν, παρ' ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο, μετὰ μόνων

76, 1 Πομπήιος omisit L, sed in marg. περὶ Πομπηίου || πολλὰ <πονήσας> Reiske || 4 παρατρέψαι V, παραστρέψαι L || 7 βλάβος...] lacunam Reiske explevit verbo <ἐποίησε> || 77, 1, 1 Καιπίων R, Καπίων L || 2, 5 ἔφερον] ἐπέφερον R || 6 μόνων <τῶν> Reiske

ἰπποκόμων διαβῆναι καὶ ἐκ τοῦ ὄρους, ἐφ' ᾧ ὁ Οὐ-
 ριάδος ἠύλιζετο, ξυλίσασθαι. προύπτου δὲ δὴ τοῦ κιν-
 δύνου πᾶσιν ὄντος οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ ὑποστράτηγοι
 3 ἐδέοντο αὐτοῦ μὴ ἀπολέσθαι σφᾶς. οἱ δὲ ἰππεῖς ὀλίγον
 ἐπισχόντες ὡς καὶ ἐκείνων αὐτοῦ ἀκούσαντος, ἐπειδὴ
 μηδὲν ἐνεδίδου, ἰκετεύσαι μὲν αὐτὸν ἀπηξίωσαν, οὐ-
 περ πού καὶ τὰ μάλιστα ἐγλίχετο, διολέσθαι δὲ μάλ-
 λον ἢ τι ἐπιεικὲς φθέγγασθαι πρὸς αὐτὸν ἐλόμενοι
 ὤρησαν ἐπὶ τὸ τεταγμένον· καὶ αὐτοῖς τό τε τῶν
 συμμάχων ἰππικὸν καὶ ἄλλοι ἐθελονταὶ συνεξήλθον.
 καὶ τὸν τε ποταμὸν διέβησαν καὶ τὴν ὕλην τεμόντες
 περὶ τὸ στρατήγιον αὐτοῦ παρενέβαλον ὡς καὶ κατα-
 πρήσαντες αὐτόν. κἄν κατεκαύθη, εἰ μὴ προεξέφυγεν.
 V p. 618.

78 ὅτι Ποπίλιος οὕτω κατεφόβησε τὸν Οὐριάδον,
 ᾧστε καὶ ὑπὲρ σπονδῶν οἱ εὐθύς, πρὶν καὶ μάχης τι-
 615 νός πειραθῆναι, προσπέμψαι τοὺς τε κορυφαίους τῶν
 (139) ἀποστάντων ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐξαιτηθέντα τοὺς μὲν
 ἀποκτείνειν, ἐν οἷς καὶ ὁ κηδεστὴς αὐτοῦ [ἦν] καίπερ ἰδίαν
 δύναμιν ἔχων ἐφονεύθη, τοὺς δὲ καὶ ἐκδοῦναι, ὧν
 πάντων ὁ ὕπατος τὰς χεῖρας ἀπέκοψεν. κἄν παντελῶς
 κατελύσατο, εἰ μὴ καὶ τὰ ὄπλα ἤτηθη· τοῦτο γὰρ
 οὐτ' αὐτὸς οὔτε το λοιπὸν πλῆθος ὑπομείναι ἐποίησεν.
 U p. 383.

79 ὅτι ἐλθόντων Νουμαντίνων πρέσβειων οἱ Ῥωμαῖοι
 ἔξω τοῦ τείχους ἐδέξαντο αὐτούς, ἵνα μὴ καὶ βεβαίου

3, 2 καὶ] κἄν B || ἀκούσαντος] ἀκούσαντος B || ἐπειδὴ V,
 ἐπεὶ δὲ L || 9 στρατήγιον St coll. Dio 76, 14; στρατηγείον L ||
 παρενέβαλον] παρέβαλον? B || 78, 4 ἀποστάντων ἀπὸ R, ἀποστα-
 τῶν U, ἀπροστατῶν L || 5 [ἦν] del. R || 9 αὐτὸς] αὐτὸν R || ὑπο-
 μείναι ἐποίησεν] ποιῆσαι ὑπέμεινεν? B, ὑπομείναι ἐφήσεν
 Reiske, ἐποίησεν iam Ursinum offenderat

ἐκ τούτου τὰς σπονδὰς δόξωσι. ξένια μέντοι σφίσι^{a. u.}
 618 καὶ ὡς ἐξέπεμψαν μὴ βουλευθέντες πῶ τὴν ἐλπίδα αὐ-
 (136) τῶν ὡς καὶ συναλλαγησομένων ἀφελέσθαι. ἔλεγον δὲ 2
 οἱ μὲν περὶ τὸν Μαρκίνον τὴν τε ἀνάγκην τῶν ὁμο-
 λογημένων καὶ τὸ πλῆθος τῶν σεσωσμένων, ὅτι τε
 πάνθ' ὅσα καὶ πρότερον ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ ἐκέκτηντο εἶχον.
 ἤξιουν τ' αὐτοὺς μὴ πρὸς τὴν παρούσαν σφῶν ἄδειαν,
 ἀλλὰ πρὸς τὸν τότε περιστάντα τοὺς στρατιώτας κίν-
 δονον ἐκλογίζεσθαι, οὐχ ὅσα ἔδει γεγονέναι, ἀλλ' ὅσα
 ἐνεδέχετο πραχθῆναι. οἱ δὲ Νουμαντίνιοι πολλὰ μὲν 3
 περὶ τῆς προτέρας σφῶν ἐς αὐτοὺς εὐνοίας, πολλὰ δὲ
 καὶ περὶ τῆς ἐκείνων μετὰ ταῦτα ἀδικίας, ὑφ' ἧς ἐς
 τὸν πόλεμον κατέστησαν, τὴν τε τοῦ Πομπηίου ψευ-
 δορκίαν προέφερον καὶ τῆς τοῦ Μαρκίνου καὶ τῶν
 ἄλλων σωτηρίας εὐργεσίαν ἀπήτουν. <οἱ δὲ Ῥωμαῖοι>
 καὶ τὰς σπονδὰς ἔλυσαν καὶ τὸν Μαρκίνον ἐκδοθῆναι
 τοῖς Νουμαντίνιοις ἔγνωσαν. U p. 383.

ὅτι ὁ Κλαύδιος πολλὰ ἂν καὶ ἄτοπα ὑπὸ τραχύτη- 80
 τος εἰργάσατο, εἰ μήπερ ὁ συνάρχων αὐτοῦ Κύντος
 ἐκόλυσεν. ἐπιεικὴς γὰρ ὦν καὶ ἐναντιωτάτην αὐτῷ
 φύσιν ἔχων ὀργῇ μὲν οὐδέν οἱ ἀντέπραξεν, ἐνδιδούς
 δέ πη καὶ πρῶτος πῶς αὐτῷ χρώμενος οὕτως αὐτὸν
 μετεχειρίσατο, ᾧστε ἐλάχιστα πικράνασθαι. V p. 621.

ὅτι ὁ Φούριος ἐξήγαγεν ἐν τοῖς ὑποστράτηγοις τὸν 81
 Πομπήμιον καὶ τὸν Μέτελλον καίπερ καὶ ἐαυτῷ καὶ
 ἀλλήλοις ἐχθροὺς ὄντας, ὅπως ὡς καὶ μέγα τι πράξων
 τὸν τε ἔλεγχον τῶν ἔργων ἀκριβῆ δι' αὐτῶν ποιήση-
 ται καὶ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀρετῆς καὶ παρὰ ἀκόντων
 σφῶν λάβῃ. V ib.

79, 1, 3 μέντοι R, μὲν τοῖς L || 3, 3 ἐς et 4 τοῦ om. Leun-
 clavius || 6 <οἱ δὲ Ῥωμαῖοι> add. Leunclavius || 81, 1 Φρούριος L

82 ὅτι ὁ Γράκχος ὁ Τιβέριος ἐτάραξε τὰ τῶν Ῥωμαίων καίπερ καὶ γένους ἐς τὰ πρῶτα πρὸς τὸν πάππον τὸν Ἀφρικανὸν ἀνήκων καὶ φύσει ἀξία αὐτοῦ χρώμενος τὰ τε τῆς παιδείας ἔργα ἐν τοῖς μάλιστα ἀσκήσας καὶ φρόνημα μέγα ἔχων. ὅσῳ γὰρ πλείω καὶ ἰσχυρότερα ταῦτα ἐκέκτητο, μᾶλλον ἐς [τε φιλοτιμίαν ἀπ' αὐτῶν προήχθη καί, ἐπειδὴ ἄπαξ ἔξω τοῦ βελτίστου παρε-
2 τράπη, καὶ ἄκων ἐς τὸ κάκιστον ἐξώκειλεν. ἐπειδὴ γὰρ αὐτῷ τὰ τῶν Νουμαντίνων ἐπινίκια ἀπεψηφίσθη, καὶ αὐτὸς τιμηθῆσεσθαι πρότερον ἕτε καὶ πρηνανεύσας αὐτὰ ἐλίπσας οὐχ ὅπως τοιούτου τινὸς ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ προσεκινδύνευσεν ἐκδοθῆναι, ἔγνω καὶ τὰ πράγματα οὐκ ἀπ' ἀρετῆς οὐδὲ ἀπ' ἀληθείας, ἀλλ' ὡς
3 πον καὶ ἔτυχεν ἐξεταζόμενα. ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν τῆς δόξης ὡς οὐκ ἀσφαλῆ ἀφήκε, τρόπον δέ τινα πρωτεῦσαι πάντως ἐπιθυμήσας καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ὀμίλου μᾶλλον ἢ τῆς βουλῆς ἐξεργάσεσθαι προσδοκήσας ἐκεῖνῳ προσέθετο. V p. 621.

4 ὅτι Μάρκος Ὀκταούσιος τῷ Γράκχῳ διὰ φιλονεικίαν
a. u. συγγενικὴν ἐκὼν ἀντηγωνίζετο. καὶ ἐκ τούτου οὐδὲν
621 μέτριον ἐπράττετο, ἀλλ' ἀντιφιλονεικουῦντες περιγενέ-
(183) σθαι μᾶλλον ἀλλήλων ἢ τὸ κοινὸν ὠφελῆσαι πολλὰ μὲν καὶ βίαια ὥσπερ ἐν δυναστείᾳ τινί, ἀλλ' οὐ δημοκρατία ἐπράξαν, πολλὰ δὲ καὶ ἄτοπα ὥσπερ ἐν
5 πολέμῳ τινί, ἀλλ' οὐκ εἰρήνῃ ἐπαθον. τοῦτο μὲν γὰρ εἰς πρὸς ἕνα, τοῦτο δὲ πολλοὶ κατὰ συστάσεις λοιδο-

82, 1, 2 τοῦ πάππου τοῦ Ἀφρικανοῦ Reiske, sed cf. fr. 33, 31, 2 et fr. 56, 65, 13 || 6 ἐκέκτητο L, corr. V || 2, 2 αὐτῷ sc. Mancino, unde Ἀῦλω V, ὀπάτω vel τῷ ὀπάτῳ R || 3 πρότερον] λαμπρότερον vel προθυμότερον vel προχειρότερον Reiske || 5 ἔγνω καί] καὶ ἔγνω R || 6 ἀπ' V, ἐπ' L || 3, 4 ἐξεργάσεσθαι D, ἐξεργάσεσθαι L || 4, 2 ἐκὼν] ἐχθρὸς ὡν Reiske || 5, 2 συστάσεις Reiske, στάσεις L.

ρίας τε ἐπαχθεῖς καὶ μάχας, οὐχ ὅτι κατὰ τὴν ἄλλην πόλιν, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ τῇ τε ἐκκλησίᾳ ἐποιοῦντο, τῇ μὲν [γὰρ] προφάσει τῇ τοῦ νόμου χρώμενοι, τῷ δὲ ἔργῳ καὶ ἐς τὰ ἄλλα πάντα διασπευδόμενοι, ὥστε ἐν μηδενὶ ἀλλήλων ἐλαττοῦσθαι. κακὸν τούτου οὐτ' ἄλλο τι τῶν εἰθισμένων ἐν κόσμῳ 6 συνέβαιεν οὐθ' αἱ ἀρχαὶ τὰ νενομισμένα ἐπρασσον, τὰ δὲ δικαστήρια ἐπέπαντο καὶ συμβόλαιον οὐδὲν ἐγγινετο, ἀλλ' ἢ τε ταραχὴ καὶ ἢ ἀκρισία πανταχοῦ πολλὴ ἦν· καὶ ὄνομα πόλεως ἔφερον, στρατοπέδου δὲ οὐδὲν ἀπέχον. V p. 622.

ὅτι ὁ Γράκχος τοῖς στρατενομένοις ἐκ τοῦ ὀμίλου 7 νόμους τινὰς ἐπικουροῦντας ἔγραψε καὶ τὰ δικαστήρια ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐπὶ τοὺς ἰππέας μετήγε φύρων καὶ ταρασσῶν πάντα τὰ καθεστηκότα, ὅπως ἐκ γε τούτου ἀσφαλείας τινὸς ἐπιλάβηται. καὶ ὡς οὐδὲν οὐδὲ ἐν- 8 ταῦθα αὐτῷ προεχώρει, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς ἦν καὶ ἐμελλεν ἀπαλλαγεῖς αὐτῆς ἀντίκα τοῖς ἐχθροῖς ὑποβληθῆσεσθαι, ἐπεχείρησε καὶ ἐς τὸ ἐπιὸν ἔτος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ δημαρχῆσαι καὶ τὸν πενθερὸν ὑπατον ἀποδείξει μηδὲν μῆτ' εἰπεῖν μῆθ' ὑποσχέσθαι τισὶν ὀκνῶν. καὶ πενθίμην ἐσθῆτα πολλάκις ἐνεδύετο τὴν τε μητέρα καὶ τὰ παιδιά ἐς τὸ πλήθος παρήγε συνδεόμενα. V ib.

ὅτι Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς φιλοτιμία πλείονι παρὰ 83 τὸ προσῆκον τό τε ἀρμόζον τῇ ἄλλῃ αὐτοῦ ἀρετῇ a. n. ἔχρητο. οὐκοῦν οὐδὲ τῶν ἀντιστασιατῶν τις αὐτῷ 625 ἐχρητο. οὐκοῦν οὐδὲ τῶν ἀντιστασιατῶν τις αὐτῷ 625 θανόντι ἐφήσθη, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι καίπερ βαρύντατον (129)

5, 5 [γὰρ] del. Reiske, γε St || 6, 6 ἀπέχον V, εἶχον L || 7, 2 νόμους] νόμον L || 83, 1, 3 ἀντιστασιατῶν L. Dindorf in Thes. Steph. s. v., ἀντιστασιαστῶν L.

αὐτόν σφισι νομίζοντες εἶναι ἐπόθησαν· χρήσιμόν τε γὰρ πρὸς τὰ κοινὰ ἑώρων καὶ δεινὸν οὐδὲν οὐδ' ἂν σφεῖς παθεῖν ἀπ' αὐτοῦ προσεδόκων. ὑπεξαιρεθέντος δὲ τούτου πάντα αὐθις τὰ τῶν δυνατῶν ἠλαττώθη, ὥστε ἐπ' ἀδείας τοὺς γεωνόμους πᾶσαν ὡς εἰπεῖν τὴν Ἰταλίαν πορθῆσαι. καὶ μοι ἐς τοῦτο ὅτι μάλιστα ἀποσκῆψαι <δοκεῖ> τό τε πλῆθος τῶν λίθων τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέντων καὶ ἐς ναοὺς τέ τινας ἐμπεσόντων καὶ ἀνθρώπους ἀποκτεινάντων καὶ τὰ δάκρυα τοῦ

^{a. u.} 623 Ἀπόλλωνος. ἐκλανσεν γὰρ <ἐκλανσεν> ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ⁽¹³¹⁾ ὥστε τοὺς Ῥωμαίους κατακόψαι τε τὸ βρέτας καὶ καταποντῶσαι ἐκ συμβουλῆς μάντεων ψηφίσασθαι. V p. 625.

84 ὅτι ὁ Γράκχος τὴν μὲν γνώμην ὁμοίαν τῷ ἀδελφῷ εἶχεν, πλὴν καθ' ὅσον ἐκεῖνος <μὲν> ἀπ' ἀρετῆς ἐς φιλοτιμίαν καὶ ἐξ αὐτῆς ἐς κακίαν ἐξώκειλεν, οὗτος δὲ ταραχώδης τε φύσει ἦν καὶ ἐκὼν ἐπονηρεῖτο, τῇ δὲ δὴ παρασκευῇ τῶν λόγων πολὺ αὐτοῦ προέφερε. καὶ διὰ ταῦτα ταῖς τε ἐπινοίαις κακοτροπωτέραις καὶ ταῖς τόλμαις προχειροτέραις τῇ τε αὐθαδεῖα πλείουι πρὸς

2 πάντα ὁμοίως ἐχρῆτο. πρῶτός τε ἐν τοῖς συλλόγοις μεταξὺ δημηγορῶν ἐβάδιζε καὶ τὸν βραχίονα πρῶτος ἀπεργύμνωσεν, ὥστε μηδέτερον αὐτῶν κακὸν ἐξ ἐκείνου νομισθῆναι. καὶ ἐπειδὴ γε πολλῇ μὲν πυκνότητι ἐνθυμημάτων, πολλῇ δὲ καὶ σφοδρότητι ὀνομάτων ἐπίπαν ἐδημηγόρει καὶ ἐκ τούτου οὔτε κατέχειν ἑαδίως ἑαυτὸν ἠδύνατο καὶ [ἐπειδὴ] πολλάκις ἐς ἃ οὐκ ἠθέλεν

2, 5 <δοκεῖ> inseruit V || 6 τε B, γε L || 8 alterum ἐκλανσεν delendum censet Herwerden, in prioris locum adverbium substituendum esse coniecit Schenkl || 10 ψηφίσασθαι[ψηφισθῆναι V || 84, 1, 2 <μὲν> inseruit V || 2, 2 δημηγορῶν B, δημηγοριῶν L || 3 αὐτῶν κακὸν Salmasius, κακὸν αὐτῶν L || 7 [ἐπειδὴ] del. Reiske

εἰπεῖν ἐξεφέρετο, ἀύλητὴν ἐπήγετο καὶ παρ' ἐκείνου ὑπανλοῦντός οἱ ἐρροθυμίζετο καὶ ἐμετρούραζεν ἢ καί, εἴ πη καὶ ὡς ἐξέπιπτεν, καθίστατο. τοιοῦτος οὖν δὴ τις 3 ὢν τῇ τε πολιτεῖα ἐπέθετο καὶ οὐδὲν ἀπώμοτον οὔτ' εἰπεῖν οὔτε πράξαι προσποιούμενος μέγιστος δι' ἐλαχίστου παρά τε τῷ ὁμίλῳ καὶ τοῖς ἱππεῦσιν ἐγένετο. τό τε γενναῖον καὶ τὸ βουλευδὸν πᾶν, εἰ ἐπὶ πλείον ἐβεβιάκει, . . . νῦν δ' ὑπὸ τῆς πολλῆς δυναστείας ἐπί-

^{a. u.} 633 φθονος καὶ τοῖς στασιώταις γενόμενος ταῖς ἑαυτοῦ ⁽¹²¹⁾ τέχναις ἐσφάλῃ. V ib.

ὅτι αἱ ἱέρειαι τὸ πλείστον αὐταὶ τοῦ τε ὀλέθρου 85 καὶ τῆς αἰσχύνης ὄφλον, συγχοῖς δὲ δὴ καὶ ἄλλοις ^{a. u.} 640 ⁽¹¹⁴⁾ μεγάλων κακῶν αἰτιαὶ ἐγένοντο, ἢ τε πόλις ἅπασα ἀπ' αὐτῶν ἐταράχθη. ἐκλογιζόμενοι γὰρ, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἄκραντα καὶ τὰ ὑπὸ τῆς θρησκείας ἅγια ἐκ τε τοῦ φόβου τῆς τιμωρίας κόσμια ἐλυμάνθη, οὐδὲν ὅτι οὐχ ὑπετόπων τῶν αἰσχίστων καὶ ἀνοσιωτάτων δύνασθαι γενέσθαι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς κολά-

2 σεις οὐ μόνον τῶν ἐλεγχθέντων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν αἰτιαθέντων μίσει τοῦ συμβεβηκότος ἐποίησαντο. ὅθεν οὐκ ἐκ γυναικειᾶς αἰτίας [ἀλγεῖν], ἀλλ' ἐκ δαιμονίας τινὸς ὀργῆς σύμπαντα <τὰ> κατ' αὐτὰς συμβῆναι ἔδοξεν. V p. 626.

ὅτι τρεῖς ἕμα ἠνδροθήσαν, καὶ αὐτῶν Μαρκία μὲν 3 αὐτῇ τε καθ' ἑαυτὴν καὶ πρὸς ἕνα τινὰ ἱππέα ἠσχύνθη

2, 9 ἢ delendum censet Reiske || 3, 3 προσποιούμενος V, ποιούμενος L || 6 ἐβεβιάκει L, ἐβεβιάκει R, qui idem statuit lacunam, <κατέλυσεν ἂν> vel <ἐταπεινώσεν ἂν> vel <ἠλάττωσεν ἂν> suppl. Reiske || 85, 1, 1 τὸ πλείστον αὐταὶ τοῦ] τὸ <μὲν> πλείστον αὐταὶ <αὐταῖς> τοῦ Reiske || 6 φόβου V, φθόνου L || 2, 4 <δαιμόνας> vel <πικρῶς> ἐποίησαντο Reiske || [ἀλγεῖν] seclusit Gros, αἰτίας ἀλγεῖν in λαγνείας mutavit Reiske || 5 <τὰ> inser. Reiske || 3, 2 αὐτῇ R, τῇ L

κἄν διέλαθεν, εἰ μήπερ ἢ ζήτησις ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ πλείον ἀρθεῖσα καὶ ἐκείνην προσκατέλαβεν. Αἰμιλία δὲ καὶ Αἰκινία πλήθος ἐραστῶν ἔσχον καὶ δι' ἀλλήλων ὑβρίζοντο. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ὀλίγοις τισὶν ἰδία καὶ δι' ἀπορρήτων ὡς καὶ μόνῳ ἐκάστῳ συνεγί-
 4 γνοντο· ἔπειτα αὐταὶ τε πάντα τὸν καὶ ὑποπιεῦσαι μηνῦσαι τέ τι δυνάμενον ἐς σιωπὴν ἀναγκαίαν μισθῶ τῆς ὁμιλίας προκατελάμβανον, καὶ οἱ προδιειλεγμένοι σφίσι ταῦθ' ὀρώντες ἔφερον, ἵνα μὴ κατάφωροι τῇ ἀναγκηθεῖσι γένωνται. ὥστε καὶ καθ' ἕνα καὶ κατὰ πολλούς, τοῦτο μὲν ἰδία, τοῦτο δὲ καὶ κοινῇ τοῖς τε ἄλλοις ὁμιλεῖν καὶ τῷ μὲν τῆς Αἰμιλίας ἀδελφῶ τὴν
 5 Αἰκινίαν, τῷ δὲ ταύτης τὴν Αἰμιλίαν συνεῖναι. καὶ ταῦτα μὲν οὖν γιγνόμενα ἐπὶ πλείστον ἔλαθεν καὶ πολλῶν μὲν ἀνδρῶν, πολλῶν δὲ καὶ γυναικῶν, καὶ ἐλευθέρων καὶ δούλων, συγγιγνωσκόντων ὅμως [ὅπως] ἐπὶ μακρότατον ἔλαθε, πρὶν δὴ Μάνιος τις, ὅσπερ που καὶ τοῦ παντὸς κακοῦ πρῶτος καὶ ὑπηρέτης καὶ συνεργὸς ἐγεγόνει, κατεμήνυσεν αὐτό, ὅτι μῆτε ἐλευθερίας μῆτ' ἄλλου μηδενὸς ὧν ἠλπισεν ἔτυχεν. καὶ ἦν γὰρ οὐ προαγαγεῦσαι μόνον, ἀλλὰ καὶ διαβαλεῖν συγκροῦσαι τέ τινας δεινότητας. V p. 626.

86 ὅτι [τῷ Μάρκῳ Δρούσῳ] ἦν μὲν που καθ' αὐτὰ
 a. u. ταῦτα δόξαν αὐτῷ φέροντα, πρὸς δὲ δὴ τὴν τοῦ Κά-
 642 τωνος συμφορὰν, καὶ ὅτι καὶ ἐπιεικεία πολλῇ πρὸς
 (112) τοὺς στρατιώτας ἐχρήσατο τὴν τε καθόρθωσιν ἐπὶ πλείον τῆς ἀληθείας πεποιθῆσθαι ἔδοξε, καὶ εὐκλειαν μείζω τῶν ἔργων ἐκτίησατο. V p. 629.

5, 2 οὖν] οὐ L || 4 ὅμως ὅπως L, ὅμως ὡς B, ὅμως deletio ὅπως D || 9 προαγαγεῦσαι V, προσαγορεῦσαι L || 86, 1 [τῷ Μάρκῳ Δρούσῳ] spuria esse primus vidit St, τῷ Μάρκῳ <τῷ> Δρούσῳ B

ὅτι τῷ Ἰουγούρθῳ ὁ Μέτελλος προσπέμφαντί οἱ 87
 ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πολλὰ καθ' ἕναστος ὡς καὶ μό-^{a. u.}
 νον ἐπέταξε καὶ οὕτως ὁμήρους τε παρ' αὐτοῦ καὶ ⁶⁴⁶
 (108) ὄπλα τοὺς τε ἐλέφαντας καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς τε
 αὐτομόλους ἔλαβε. καὶ τούτους μὲν πάντας ἀπέκτεινεν,
 οὐ κατελύσατο δέ, ὅτι ὁ Ἰουγούρθας οὐκ ἠβουλήθη
 πρὸς αὐτόν, μὴ συλληφθῆ, ἐλθεῖν, καὶ ὁ Μάριος ὅ τε
 Γναῖος ἐνεπόδισαν. U p. 385.

[ὅτι ὁ Μάριος] ἦν μὲν γὰρ καὶ τὴν ἄλλως καὶ 2
 στασιώδης καὶ ταραχώδης καὶ παντὸς μὲν τοῦ συρ-
 φετώδους, ἀφ' οὐπερ καὶ ἐπεφύκει, φίλος, παντὸς δὲ
 τοῦ γενναίου καθαιρέτης. καὶ γὰρ εἰπεῖν τι καὶ ὑπο-
 σχέσθαι καὶ ψεύσασθαι καὶ ἐπισηρῆσαι, ἐν ᾧ πλεο-
 νεκτήσειν ἠλιπίξεν, ἐτοιμότητα ἐτόλμα τό τε συκο-
 φαντῆσαι τινὰ τῶν ἀρίστων καὶ τὸ ἐπαινέσαι αὐ τῶν
 κακίστων ἐν παιδιᾷ ἐτίθετο. καὶ μοι μηδεὶς θαυμάση,
 εἰ τοιοῦτός τις ὧν ἐπὶ πλείστον ἔλαθεν ἐφ' οἷς ἐκα-
 κούργει· ἐκ τε γὰρ τῆς περιτεχνήσεως καὶ ἐκ τῆς τύ-
 χης, ἢ παρὰ πάντα τὰ πρῶτα ἀγαθῇ ἐχρήσατο, καὶ
 ἀρετῆς δόξαν ἐκτίησατο. V p. 629.

ὅτι τὸν Μέτελλον καὶ δι' ἐκείνο ἄρον διαβαλεῖν ὁ 3
 Μάριος ἠδυνήθη, ὅτι ὁ μὲν ἐν τε τοῖς εὐπατριδαῖς
 ἐξητάζετο καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἄριστα διεχειρίζεν, αὐ-
 τὸς δὲ ἐξ ἀφανεστάτου καὶ ἀδηλοτάτου ἐς τὸ μέσον
 παριέναι ἤρχετο (οἱ γὰρ πολλοὶ ἐτοιμῶς τὸν μὲν ὑπὸ
 τοῦ φθόνου καθήρουν, τὸν δὲ πρὸς τὰς ἐπαγγελίας
 ἠῦξον), καὶ μάλισθ' ὅτι ἐλογοποιήθη τὸν Μέτελλον
 παριεμένῳ τότε πρὸς τὰς ἀρχαιρεσίας τῷ Μαρίῳ εἰπεῖν,

87, 2, 1 [ὅτι ὁ Μάριος] deletio C. Müller || 3, 1 διαβαλεῖν V, διαλαβεῖν L || 3 διεχειρίζεν V, διαχειρίζειν L || 4 δὲ V, τε L || 7 ἠῦξον D, ἠῦξον L

ὅτι ἀγαπᾶν ὀφείλεις, ἂν μετὰ τοῦ νείος μου (μειράκιον δὲ ἐκείνος ἦν) ὑπατεύσης. V p. 630.

4 ὅτι τῷ Μετέλλῳ ἤχθητο ὁ Γαύδας, ὅτι μήτε τοὺς αὐτομόλους μήτε φρουρὰν στρατιωτῶν Ῥωμαίων αἰτήσας παρ' αὐτοῦ ἔλαβεν, ἢ καὶ ὅτι ἐγγὺς αὐτοῦ οὐκ ἐκαθέζετο, ὅπερ ὡς πλήθει τοῖς τε βασιλεῦσι καὶ τοῖς δυνάσταις παρὰ τῶν ὑπάτων ἐδίδοτο. V ib.

5 ὅτι τῆς Κίρτας καθ' ὁμολογίαν ἀλούσης ὁ Βόκχος ^{a. u.} ἐπεκηρυκένευστο τῷ Μάρῳ καὶ τὰ μὲν πρῶτα τὴν τοῦ ⁶⁴⁷ ⁽¹⁰⁷⁾ Ἰουγούρθου ἀρχὴν μισθὸν τῆς μεταστάσεως ἤτει, ἔπειτα μὴ τυχῶν αὐτῆς ἀπλῶς ἠξίωσε συμβῆναι. καὶ ὁ μὲν πρέσβεις ἐς τὴν Ῥώμην ἐπεμψεν, ὁ δὲ Ἰουγούρθος τούτων γιγνομένων ἀπεχώρησεν ἐς τὰ ἐρημώτατα τῆς ἑαυτοῦ γῆς. U p. 385.

6 ὅτι ὁ Μάριος πρέσβεις τοῦ Βόκχου κοιμισάμενος ^{a. u.} οὐκ ἔφη αὐτῷ συνθήσεσθαι, εἰ μὴ τὸν Ἰουγούρθαν ⁶⁴⁸ ⁽¹⁰⁶⁾ ἐκδοτον παρ' αὐτοῦ λάβοι· ὃ καὶ γέγονεν. U p. 386.

88 ὅτι Τόλοσαν πρότερον μὲν ἐνσπονδον οὖσαν τοῖς Ῥωμαίοις, στασιάσασαν δὲ πρὸς τὰς τῶν Κίμβρων ἐλπίδας, ὡς καὶ τοὺς φρουροὺς δεθῆναι, προκατέσχον νυκτὸς ἐξαπίνης ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων ἐσαχθέντες καὶ τὰ ἱερὰ διήρπασαν καὶ ἄλλα χωρὶς χρήματα πολλὰ ἔλαβον· τὸ γὰρ χωρίον ἄλλως τε παλαιόπλουτον ἦν καὶ τὰ ἀναθήματα, ἃ ποτε οἱ Γαλάται οἱ μετὰ Βρέννου στρατεύσαντες ἐκ τῶν Δελφῶν ἐσύλησαν, εἶχεν. οὐ μόντοι καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπ' αὐτῶν τοῖς οἴκοι Ῥωμαίοις περιεγένετο, ἀλλ' αὐτοὶ ἐκεῖνοι τὰ πλείω ἐσφετερίσαντο. καὶ ἐπὶ τούτῳ συχνοὶ εὐθύνθησαν. V p. 630.

89 ὅτι ὁ Σερούλιος ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸν συνάρχοντα

4, 1 Γαύδας corr. V, Μάριος L || 5, 1 Κίρτας] σίρτας L || 88, 1 Τόλοσσα L

φθόνου (τὰ μὲν <γὰρ> ἄλλα ἐξ ἴσου οἱ ἐπετέτραπτο, τῷ ^{a. u.} ⁶⁴⁹ δὲ δὴ ἀξιώματι οἷα ὑπατεύοντος αὐτοῦ ἠλαττοῦτο) ⁽¹⁰⁵⁾ πολλῶν καὶ κακῶν αἰτίος τῷ στρατεύματι ἐγένετο. καὶ . . . μετὰ θάνατον Σκαύρου τὸν Σερούλιον μετεπέμψατο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τὴν ἑαυτοῦ ἐκάτερον δεῖν φυλάττειν. εἶτα ἐλπίσας τὸν Μάλλιον καθ' ἑαυτὸν τι ² κατορθώσειν ἐφθόνησεν αὐτῷ, μὴ μόνος εὐδοκίμησῃ, καὶ ἦλθε μὲν πρὸς αὐτόν, οὔτε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἠύλισατο οὔτε τι βούλευμα κοινὸν ἐποίησατο, ἀλλ' ὡς καὶ πρότερος αὐτοῦ τοῖς Κίμβροις συμμιζῶν τὴν τε δόξαν τοῦ πολέμου πᾶσαν ἀποισόμενος ἐν μέσῳ ἰδρῦθη. καὶ τὸ <μὲν> πρῶτον φοβεροὶ καὶ ὡς τοῖς πολεμίοις, ³ μέχρι οὗ ἢ διαφορὰ αὐτῶν ἐλάνθανεν, ἐγίνοντο, ὡς καὶ ἐς ἐπιθυμίαν σπονδῶν αὐτοὺς προαγαγεῖν· ὡς δὲ πρὸς Μάλλιον ὑπατεύοντα διεκηρυκένευσαντο, ὁ Σερούλιος ἠγανάκτησεν, ὅτι μὴ πρὸς ἑαυτὸν ἐπρεσβέυσαντο, καὶ οὔτε τι συμβατικὸν ἀπεκρίνατο, ὀλίγον τε καὶ τοὺς πρεσβευτὰς διέφθειρεν. V p. 630.

ὅτι οἱ στρατιῶται τὸν Σερούλιον ἠγάγκασαν πρὸς ⁴ Μάλλιον ἐλθεῖν καὶ μετ' αὐτοῦ βουλευσασθαι περὶ τῶν παρόντων. τοσοῦτον δὲ ὁμοφρονῆσαι ἐδέησαν, ὥστε καὶ ἐχθίους ἢ πρόσθεν ἦσαν ἐκ τῆς συνουσίας ἐγένοντο· ἐς τε γὰρ φιλονεικίαν καὶ λοιδορίας προαχθέντες ἀσχερῶς διελύθησαν. V p. 633.

ὅτι Γναῖος Δομίτιος δίκην τῷ Σκαύρῳ λαχών, ⁹⁰ ἔπειτα ἐπειδὴ τῶν οἰκετῶν τις προσελθὼν αὐτῷ πολλὰ ^{a. u.} καὶ χαλεπὰ κατὰ τοῦ δεσπότου μηνύσειν ὑπέσχετο, ⁶⁵⁰ ⁽¹⁰⁴⁾

89, 1, 2 <γὰρ> inseruit D || 5 καὶ <γὰρ ὁ Μάλλιος> Reiske et V in versione || 2, 5 Κίμβρων L || 3, 1 <μὲν> inseruit V || φοβεροὶ V, φονπεροὶ L || 2 μέχρι οὗ L, μέχρις οὗ Sturz, B || 4, 5 προαχθέντες St, προσαχθέντες L

οὐκ ἐπολυπραγμύνησεν καὶ προσέτι σύλλαβὼν αὐτὸν παρέδωκε τῷ Σκαύρω. V ib.

- 91 ὅτι Πούπλιος Λικίνιος Νερούας στρατηγῶν ἐν τῇ νήσῳ καὶ μαθῶν, ὅτι οὐκ ἐν δίκῃ τινὰ περὶ τοὺς δούλους γίννοιτο, ἢ καὶ λημμάτων ἀφορμὰς ζητῶν (καὶ γὰρ ἦν οὐκ ἄδωρος) περιήγγειλεν ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς αἰτιωμένους τι τοὺς δεσπότης σφῶν ὡς καὶ βοηθήσων αὐτοῖς. ἐξ οὖν τούτου [καὶ] ἐκείνων τε πολλοὶ συνιστάμενοι οἱ μὲν ἀδικεῖσθαι τι ἔλεγον, οἱ δὲ καὶ ἄλλο τι τοῖς δεσπότηταις ἐνεκάλουν νομίζοντες <καιρὸν> εἰληφέναι τοῦ πάντα ὅσα ἐβούλοντο [αὐτοὺς] ἀναιμωτῆ διαπράξασθαι· καὶ οἱ ἐλεύθεροι συμφρονήσαντες ἀνθίσταντό σφισι καὶ οὐδαμοῦ ὑφίεντο. φοβηθεὶς οὖν ὁ Λικίνιος τὴν σύστασιν αὐτῶν ἐκατέρων, μὴ καὶ μέγα τι δεινὸν ὑπὸ τῶν ἐλαττωθέντων γένηται, οὐδένα τῶν δούλων προσεδέξατο, ἀλλ' ἀπέπεμψεν αὐτοὺς ὡς μηδὲν κακὸν πεισομένους ἢ μηδὲν γε ἔτι ταράξαι τῷ διασκεδασθῆναι δυνησομένους. οἱ δὲ δεῖσαντες τοὺς δεσπότητας, ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπικαλέσαι τι αὐτοῖς ἐτόλμησαν, συνεστράφησαν καὶ κοινολογησάμενοι πρὸς ληστείας ἐτρέποντο. V p. 633.

- 4 ὅτι οἱ Μεσσήνιοι νομίσαντες μηδὲν δεινὸν πείσεσθαι πάντα τὰ πλείστου ἄξια καὶ τιμωτάτα ἐκείσε a. u. 651 (103) ὑπεξέθεντο. μαθῶν δὲ τοῦτο Ἀθηναίων, ὅσπερ πού τὸ μέγιστον κράτος τῶν ληστευόντων Κίλιξ ὦν εἶχεν, ἐπέθετο αὐτοῖς δημοτελεῖ τινα ἐορτὴν ἐν τῷ προαστείῳ

91, 1, 1 περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν δούλων τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ L in margine || 2, 1 [καὶ] del. Reiske || 4 <καιρὸν> add. V || 5 [αὐτοὺς] deletit D, <πρὸς> αὐτοὺς B, αὐτοῖς Reiske || ἀναιμωτῆ L || 6 οὐδαμοῦ V, οὐδαμῆ L || 3, 1 ὑφίεντο Reiske, ἠφίεντο L || 3 προσεδέξαντο L || 4 ἀλλὰ πέπεμψεν L, corr. V

ἄγουσι καὶ ἐκείνων τε πολλοὺς σκεδασθέντας ἀπέκτεινεν καὶ τὴν πόλιν ὀλίγου κατὰ κράτος εἶλεν. χωρίου δὲ τι Μάκελλαν εὐερεκὲς τειχισάμενος ἰσχυρῶς τὴν γῆν ἐκακούργει. V p. 634.

ὅτι τῶν βαρβάρων ἠττημένων καὶ συχνῶν ἐν τῇ 92 μάχῃ πεσόντων ὀλίγοι διεσώθησαν. ἐφ' ᾧπερ ὁ Μά- a. u. 652 ριος τούτους παραμυθούμενός τε ἅμα καὶ ἀμειβόμενος (102) πᾶσαν αὐτοῖς τὴν λείαν ἐπευωνίσας ἀπέδοτο, ὅπως μηδὲν δόξῃ προῖκά τι κεχαρισθαι. καὶ ἀπ' αὐτῶν ὁ Μάριος καίπερ ἐν τῷ πλήθει μόνῳ πρότερον, ὅτι ἐξ αὐτοῦ γεγονῶς ἦν καὶ ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἠΰξητο, εὖ φερόμενος τότε καὶ τοὺς εὐπατρίδας, ὑφ' ὧν ἐμισεῖτο, ἐξενίκησεν, ὥστε πρὸς πάντων ὁμοίως καὶ ἐπαινέσθαι. τὴν τε ἀρχὴν καὶ ἐς τὸ ἐπιὸν ἔτος, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ προσκατεργάσθηται, παρ' ἐκόντων καὶ ὁμογνωμονούντων αὐτῶν ἔλαβεν. V ib.

ὅτι ὡς ἄπαξ ἐπέσχον, πολὺ τοῦ θυμοῦ οἱ Κίμβροι 2 παρελύθησαν κακὰ τούτου καὶ ἀμβλύτεροι καὶ ἀσθενέστεροι καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ τοῖς σώμασιν ἐγένοντο. αἴτιον δέ, ὅτι ἐν τε οἰκίαις ἐκ τῆς πρόσθεν ὑπαιθρίου διαίτης κατέλνον καὶ λουτροῖς θερμοῖς ἀντὶ τῆς πρόσθεν ψυχρολογίας ἐχρῶντο καρυκείας τε καὶ ἠδυσμάτων ἐπιχωρίων διεπίμπλαντο, κρέα πρότερον ὠμὰ σιτούμενοι, καὶ τῷ οἴνῳ τῇ τε μέθῃ κατακορεῖς παρὰ τὸ ἔθος ἐγίνοντο. ταῦτα γὰρ τό τε θυμοειδὲς αὐτῶν πᾶν ἐξέκοψε καὶ τὰ σώματα ἐθήληνεν, ὥστε μήτε τοὺς πόνοους ἔτι μήτε τὰς τάλαιπωρίας, μὴ καῦμα, μὴ ψῦχος, μὴ ἀγρουπνίαν φέρειν. V ib.

4, 8 εὐερεκὲς R, ἐνερεκὲς L || 92, 2, 4 πρόσθεν] πριν B || 7 διεπίμπλαντο L

93 ὅτι ὁ υἱὸς ὁ τοῦ Μετέλλου οὕτω καὶ ἰδίᾳ καὶ δη-
 α. u. μουσίᾳ πάντας ὑπὲρ τοῦ τὸν πατέρα κατελθεῖν ἰκέτευσεν,
 655 ὥστε καὶ πῖος, τοῦτ' ἔστιν εὐσεβής, ἐπονομασθῆναι.
 (99) V p. 638.

2 ὅτι ὁ Φούριος ἐχθρῶν τῷ Μετέλλῳ οὕτως ἔσχεν,
 ὅτι τὸν ἵππον αὐτοῦ τιμητέων ἀφείλετο. V ib.

3 ὅτι Πούπλιον Φούριον γραφέντα ἐφ' οἷς δημαρχή-
 σας ἐπεποιήκει, ἀπέκτειναν ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ οἱ
 Ῥωμαῖοι, ἀξιώτατον μὲν πον ἀπολέσθαι ὄντα (καὶ γὰρ
 ταραχώδης ἦν καὶ τῷ Σατουρνίνῳ τῷ τε Γλανκίᾳ
 πρώτον συστάς μετεβάλετο καὶ πρὸς τοὺς ἀντιστασιώ-
 τας αὐτῶν ἀντομολήσας σφίσι συνεπέθετο), οὐ μέντοι
 καὶ προσήκοντα τοῦτῳ τῷ τρόπῳ φθαρῆναι. καὶ τοῦτο
 μὲν ἐν δίκῃ δὴ τιμὴ γενομένη ἐδοξεν. V p. 637.

94 ἦσαν γὰρ καὶ ἄλλοι τινὲς στασίαρχοι, τὸ δὲ δὴ
 πλείστον κράτος τῶν μὲν Μάρκος, τῶν δὲ Κόιντος
 εἶχον, δυναστείας τε ἐπιθυμηταὶ καὶ φιλοτιμίας ἀπλη-
 στοὶ καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐς τὸ φιλόνηκον προπετέστα-
 2 τοι ὄντες. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐκέκτηντο,
 προέφερον δὲ Δροῦσος μὲν τῷ γένει καὶ τῷ πλούτῳ,
 τῇ τε ἐς τοὺς αἰεὶ δεομένους αὐτοῦ ἀφειδῶς ἀναλώσει,
 ὁ δὲ τῷ τε θράσει πολλῶ καὶ τῇ τόλμῃ ταῖς τε προ-
 επιβουλαῖς καὶ ταῖς ὑπ' αὐτὰ τὰ πράγματα κακοηθείαις.
 ὅθεν οὐκ ἀπεικότες τὰ μὲν ἐκ τῶν ὁμοίων, τὰ δὲ ἐκ
 τῶν διαφόρων ἀντίρροποι τρόπον τινὰ ἀλλήλοις ὄντες
 τὴν στάσιν ἐπὶ πλείστον ἤγειραν, ὥστε αὐτὴν καὶ
 ἀποθανόντων αὐτῶν μείναι. V p. 638.

3 ὅτι ὁ Δροῦσος καὶ ὁ Καπίων ἰδίαν ἀλλήλοις ἐχθρῶν

93, 2, 1 et 3, 1 Φούριος et Φούριον L || 3, 4 Γλανκίᾳ R,
 Γλανκίῳ L || 5 πρώτον St, πρώτοις L || 94, 2, 2 προέφερον V,
 προέφερον L | 4 ὁ δὲ <Κόιντος> Reiske || 3, 1 Καπίων L

ἐκ φιλίας πολλῆς καὶ γάμων ἐπαλλαγῆς ποιησάμενοι
 καὶ ἐς τὰ πολιτικὰ αὐτὴν προήγαγον. V ib.

ὅτι τοῦ Ῥουτίλιου ἀγαθοῦ ὄντος ἀνδρὸς ἀδικώτατα 95
 κατεψηφίσαντο· ἐσήχθη γὰρ ἐς δικαστήριον ἐκ κατα-
 α. u. σκευασμοῦ τῶν ἰππέων ὡς δωροδοκήσας Κύντῳ Μου-
 662 κίῳ καὶ ἐξημιώθη ὑπ' αὐτῶν χρήμασι. ταῦτα ἐποίησαν
 (92) θυμῷ φέροντες, ὅτι πολλὰ περὶ τὰς τελωνίας πλημε-
 λοῦντας ἐπέσχευ. V p. 637.

ὅτι ὁ Ῥουτίλιος ἀπελογήσατο μὲν γενναϊότατα καὶ 2
 οὐδὲν ὅτι οὐκ εἶπεν ὦν <ἄν> ἀνὴρ ἀγαθὸς συκοφαν-
 τούμενος καὶ πολὺ πλείον τὰ τῶν κοινῶν ἢ τὰ ἑαυτοῦ
 ὀδυρόμενος φθέγγετο, ἐάλω δὲ καὶ τῆς γε οὐσίας
 εὐθὺς ἐξέστη. ἐξ οὗπερ οὐχ ἤμιστα ἐφωράθη μηδὲν
 οἱ προσήκουσαν καταδίκην ὀφλήσας· πολλῶ τε γὰρ
 σμικρότερα κερτημένους εὐρέθη ἢ οἱ κατήγοροι ἐκ τῆς
 Ἀσίας αὐτὸν ἐσφετερίσθαι ἐπεκάλουν, καὶ πάντα ἐκεῖνα
 ἐς δικαίας καὶ νομίμους ἀρχὰς τῆς κτήσεως ἀνήγαγεν.
 οὕτω μὲν ἐπηρεάσθη, καὶ τινα ὁ Μάριος αἰτίαν τῆς 3
 ἀλώσεως αὐτοῦ ἔσχευ· ἀρίστῳ γὰρ καὶ εὐδοκιμωτάτῳ
 αὐτῷ ὄντι ἐβαρύνετο. διόπερ καὶ ἐκεῖνος τῶν τε
 πρᾶκτομένων ἐν τῇ πόλει καταγνοὺς καὶ ἀπαξιώσας
 τοιοῦτῳ ἔτι ἀνθρώπῳ συζῆσαι ἐξεχώρησε μηδενὸς ἀν-
 αγκάζοντος καὶ ἐς αὐτὴν γε τὴν Ἀσίαν ἐλθὼν τέως
 μὲν ἐν Μιτυλήνῃ διῆγεν, ἔπειτα ἐκεῖνης ἐν τῷ Μιθρι- 4
 δατικῷ πολέμῳ κακωθείσης ἐς Σμύρναν μετῴκηθη
 κἀνταῦθα κατεβίω οὐδὲ ἠθέλησεν ἐπανελθεῖν οἴκαδε.
 καὶ οὐδὲν γε παρὰ τοῦτο ἤττον οὔτε ἐν εὐκλείᾳ οὔτε
 ἐν περιουσίᾳ ἐγένετο· πολλὰ μὲν γὰρ αὐτῷ καὶ ὁ
 Μούκιος, πλείστα δὲ καὶ δῆμοι καὶ βασιλεῖς, ὅσοι ποτὲ

95, 1, 4 ταῦτα <δὲ> V || 6 ἐπέσχευ R, ἐπέσχον L || 2, 2 <ἄν>
 inseruit B || 4, 2 Σμύρνα L

ἐπεπειράντο αὐτοῦ, ἐχαρίσαντο, ὥστε πολὺ πλείω αὐτὸν τῆς ἀρχαίας οὐσίας ἔχειν. V p. 637.

96 ὅτι ὁ Λοῦπος τοὺς εὐπατριδας τοὺς συστρατευομένους οἱ ὡς καὶ τὰ βουλευμάτα αὐτοῦ τοῖς ἐναντίοις ^{a. u.} ⁶⁶⁴ ⁽⁹⁰⁾ ἐξαγγέλλοντας ὑποπιεύσας ἐπέστειλε περὶ αὐτῶν τῆ βουλή πρὶν τι α... καὶ τούτου οὐδ' ἄλλως σφᾶς ὑπὸ τῆς στάσεως... ἔχοντας ἔτι καὶ μᾶλλον συνέβαλε, καὶ ἐπὶ πλείον ἐταράχθησαν, εἰ μὴ τινες τῶν Μαρσῶν ἐφωράθησαν ἀναμειγνύμενοί τε τοῖς προνομιούσι τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐς τὸ τάφρονμα ὡς καὶ σύμμαχοι σφῶν συνεσιόντες καὶ πολυπραγμονοῦντες τὰ ἐν αὐτῷ καὶ λεγόμενα καὶ δρώμενα καὶ τοῖς σφετέροις ἐξαγγέλλοντες. καὶ οὕτως ὀργιζόμενοι τοῖς εὐπατρίδασι ἐπαύσαντο. V p. 641.

2 ὅτι ὁ Μάριος ὑποπιεύσας τὸν Λοῦπον καίπερ συγγενῆ ὄντα φθόνῳ τε καὶ ἐλπίδι τοῦ καὶ ὑπατοῦ τὸ ἔβδομον ὡς καὶ μόνον ἂν τὰ παρόντα κατορθώσαντα, ἀποδειχθῆναι, τρίβειν ἐκέλευε· σφᾶς μὲν γὰρ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔξειν ἔλεγεν, ἐκείνους δὲ οὐ δυνήσεσθαι ἐπὶ πλείον ἄτε τοῦ πολέμου ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ὄντος ἀνταρκέσαι. V ib.

3 ὅτι οἱ Πικένται τοὺς μὴ συναποστάντας σφίσιν ἐχειρώσαντο καὶ τούτοις ἐν ἐπόψει τῶν φίλων ἐνύβριζον καὶ τῶν γυναικῶν τὰς κόμας σὺν τῷ δέρματι ἐκ τῶν κεφαλῶν ἀπέσπασαν V ib.

96, 1, 1 et 2, 1 Λοῦπος, Λοῦπρον L || 4 πρὶν τι <ἀκριβῶς εἶδέναι> V, πρὶν τι <ἀκριβῶσαι> Tafel, Gros, πρὶν τι <ἀνήκεστον παθεῖν, ἐπιζητεῖν (vel ἀποκαλεῖν) κελύων> Reiske || σφᾶς <ὄγιως> vel <ἐννοικῶς πρὸς ἀλλήλους> Reiske, cf. Dio 50, 16, 3 || 2, 1 ὁ Λοῦπος ὑποπιεύσας τὸν Μάριον corr. V coll. Oros. 5, 18, sed corr. eclogarii errorem, ὑποπιεύσαντα Tafel in versione || 3 κατορθώσαντα L, κατορθώσαντα St || 4 <τὸν πόλεμον> τρίβειν Reiske || καὶ del. Reiske

ὅτι ὁ Μιθριδάτης πρέσβειων παρόντων Ῥωμαίων 97 οὐδὲν ἐκίνησεν, ἀλλ' ἀνταιτιασάμενός τινα καὶ προσ-
αποδείξας τοῖς πρέσβεσι τὸ πλῆθος τῶν χρημάτων, ὧν τότε κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τισὶν ἀναλώκει, ἡσυχίαν ἔσχεν. ὁ δὲ Νικομήδης τῇ συμμαχίᾳ αὐτῶν ἐπαρθεὶς καὶ χρημάτων δεηθεὶς ἐσέβαλεν ἐς τὴν χώραν αὐτοῦ. U p. 386.

ὅτι ὁ Μιθριδάτης πρέσβεις ἀπέστειλεν ἐς τὴν Ῥώ- 2
μην ἀξιῶν, εἰ μὲν φίλον τὸν Νικομήδην νομίζονσι, πείσαι αὐτὸν ἢ καὶ ἀναγκάσαι τὰ δίκαιά οἱ ποιῆσαι, εἰ δὲ μὴ, αὐτῷ γε ἐπιτρέψαι τὸν ἐχθρὸν ἀμύνασθαι. οἱ δὲ οὐχ ὅτι τι ἐπραξαν ὧν ἠθέλεν, ἀλλὰ καὶ ἐπηπείλησαν αὐτῷ, ἂν μὴ τῷ Ἀριοβαρζάνῃ τὴν Καππαδοκίαν ἀποδῷ καὶ πρὸς τὸν Νικομήδην εἰρήνην ἄγῃ. τοὺς τε πρέσβεις αὐτοῦ ἀνθημερὸν ἀπέπεμψαν καὶ προσαπηγόρευσαν αὐτῷ μηκέτι μηδένα ἄλλον, ἂν μὴ πειθαρχῇ σφίσι, πέμψαι. U ib.

ὅτι Κάτων ἀστικὸν καὶ ἀφηλικέστερον τὸ [τε] 98 πλείον τοῦ στρατοῦ ἔχων ἐς τὰ ἄλλα ἦττον ἐρωτο ^{a. u.} ⁶⁶⁵ ⁽⁸⁹⁾ καὶ ποτε ἐπιτιμηθεῖσθαι σφίσι, ὅτι μήτε ποιεῖν μήτε τὰ παραγγελλόμενα προθύμως <ποιεῖν> ἠθέλον, ἐπιτολήσας ὀλίγον κατεχώσθη βληθεὶς ὑπ' αὐτῶν. καὶ ἐτεθνήκει γ' ἂν, εἰ λίθων εὐπορήμεσαν· ἐπεὶ δὲ τὸ χωρίου, ἐν ᾧ συνειλέχαστο, ἐγεωργεῖτο καὶ δίνυρον κατὰ τύχην ἦν, οὐδὲν ὑπὸ βόλων ἐπαθεν. συνελήφθη δὲ

97, 1, 1 παρόντων Leunclavius, ὄντων L, ἡμόντων? B || 2 προσαποδείξας Reiske, προαποδείξας L || 4 τότε in τε corr. Reiske, unde κοινῇ τε St Gros || κοινῶ L || 6 αὐτοῦ R, αὐτῶν L || 2, 3 καὶ ἀναγκάσαι Reiske, καταναγκάσαι L || 4 ἐπιτρέψαι L || 7 ἄγει L || 98, 1, 1 [τε] del. V || 2 ἐς <τε> τὰ? B || 4 <ποιεῖν> Reiske, lacunam monstraverat R || 5 ὀλίγον L, corr. R || 7 ἐγεωργεῖτο Naber, ἐγεωργητο L, ἐγεγεώρητο B || 8 βόλων R, βόλων L, unde βολῶν V

ὁ τῆς στάσεως ἄρχας Γάιος Τίτιος, ἀνὴρ ἀγοραῖος καὶ ἐκ δικαστηρίων τὸν βίον ποιούμενος τῇ τε παρορησίᾳ μετ' ἀναισχυντίας κατακορεῖ χρώμενος, καὶ ἐς τὸ ἄστυ ἐς τοὺς δημάρχους ἐπέμφθη, οὐκ ἐκολάσθη δέ. V p. 641.

99 ὅτι πάντες τοὺς Ῥωμαίους ἐφόνεον κελεύσαντος ^{a. u.} Μιθριδάτου οἱ Ἀσιανοί, πλὴν καθ' ὅσον Τραλλιανὸν ⁶⁶⁶ (88) <αὐτοὶ μὲν> οὐδένα ἀπέκτειναν, Θεόφιλον δέ τινα Παφλαγόνα ἐμισθώσαντο, ὥσπερ που ἦττον σφῶν ἀπόλλυσθαι μελλόντων ἢ καὶ διαφέρων αὐτοῖς, ὑφ' ὅτου σφαγήσονται. V p. 642.

2 ὅτι οἱ Θραῖκες ἀναπεισθέντες ὑπὸ τοῦ Μιθριδάτου τὴν τε Ἠπειρον καὶ τἄλλα τὰ μέχρι τῆς Δωδώνης κατέδραμον, ὥστε καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν συλῆσαι. V ib.

100 ὅτι ὁ Κίννας ἐπειδὴ τάχιστα τὴν ἀρχὴν παρέλαβεν, ^{a. u.} οὐδὲν οὕτω τῶν πάντων ἐσπούδασεν ὡς καὶ τὸν Σύλ- ⁶⁶⁷ (87) λαν ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐβλαεῖν, πρόφασιν μὲν τὸν Μιθριδάτην ποιησάμενος, ἔργῳ δὲ ἐπιθυμήσας αὐτὸν ἀπαρτῆσαι οἱ, ὅπως μὴ ἐγγύθεν ἐφεδρεῦσαν ἐμποδῶν πρὸς ἃ ἐπραττε γένηται. καίτοι <τῇ> τοῦ Σύλλου σπουδῇ ἀπεδέδεικτο καὶ οὐδὲν ὅτι οὐ κατὰ γνώμην ² αὐτοῦ πράξειν ὑπέσχητο. ὁ γὰρ Σύλλας τὴν τε ἀνάγκην τοῦ πολέμου ὁρῶν καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ γλιχόμενος τὰ τε ἄλλα τὰ οἴκοι πρὸς τὸ ἐπιτηδειότατον ἑαυτῷ πρὶν ἐξορηθῆναι κατεστήσατο καὶ τὸν Κίνναν Γναῖον τε τινα Ὀκταούριον διαδόχους ἀπέφηνεν ἐλπί- ³ σας μάλιστα ἂν οὕτω καὶ ἀπὸν ἰσχύσαι. τοῦτον μὲν γὰρ ἐπὶ τε ἐπιεικείᾳ ἐπαινούμενον ἠπίστατο καὶ οὐδὲν

99, 1, 3 <αὐτοὶ μὲν> inseruit Herwerden || 100, 1, 2 καὶ τὸ B || 3 Μιθριδάτην L || 5 οἱ ποι? B || 6 <τῇ> ins. Reiske || 2, 1 ὑπέσχητο B, ὑπέσχετο L

παρακινήσειν ἐνόμιζεν, ἐκείνον δὲ εὖ μὲν ἤδει κακὸν ἄνδρα ὄντα, οὐκ ἠθέλησε δὲ ἐκπολεμῶσαι δυνάμενόν τε τι καὶ αὐτὸν ἤδη καὶ ἐτοιμῶς, ὥς γε καὶ ἔλεγε καὶ ὤμνουν, ἔχοντα πᾶν ὅτιοῦν ὑπουργῆσαι. αὐτὸς τε οὖν ⁴ καίτοι δεινότατος ὢν τὰς τε γνώμας τῶν ἀνθρώπων συνιδεῖν καὶ τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων συλλογίσασθαι πᾶν ἐν τούτῳ διεσφάλῃ καὶ πόλεμον τῇ πόλει μέγαν κατέλιπεν. V p. 642.

ὅτι Ὀκταούριος φύσει βραδύς ἦν πρὸς τὰ πολιτικά. ⁵ V ib.

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐνεστηκότος ⁶ τὸν Μέτελλον μετεπέψαντο κελεύσαντες βοηθεῖν. U p. 386.

ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους τὸν ⁷ Μέτελλον μετεπέψαντο κελεύσαντες αὐτῷ πρὸς τοὺς Σαυνίτας, ὅπως ποτ' ἂν δύνηται, συμβῆναι· οὗτοι γὰρ ἔτι τότε μόνοι τὴν Καμπανίαν καὶ τὴν ἐπέκεινα αὐτῆς ἐκακούργουν. ὁ δὲ τούτοις οὐκ ἐσπείσατο· τὴν τε γὰρ πολιτείαν ἠξίου οὐχ ἑαυτοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἠντομοληκόσι πρὸς σφᾶς δοθῆναι καὶ οὔτε τι τῆς λείας, ἣν εἶχον, ἀποδοῦναι ἠθέλον καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς τε αὐτομόλους σφῶν πάντας ἀπήτουν, ὥστε μηδὲ τοὺς βουλευτὰς τὴν εἰρήνην ἔτι τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τούτοις ἐλέσθαι. U p. 385.

ὅτι ἐπειδὴ ὁ Κίννας τὸν νόμον τὸν περὶ τῆς κα- ⁸ θόδου τῶν φυγάδων ἀνενεώσατο, ὁ Μάριος οἱ τε ἄλλοι οἱ σὺν αὐτῷ ἐκπεσόντες ἐσεπήδησαν ἐς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ λοιποῦ στρατοῦ κατὰ πάσας ἅμα τὰς πύλας καὶ ἐκείνας τε ἐκλείσαν, ὥστε μηδένα διαδραῖναι, καὶ

3, 5 ὡς γε Reiske, ὥστε L || 7, 8 ἀποδιδόναι vel ἀποδοῦναι R, ἀποδοθῆναι L || 11 ἐλέσθαι] δέχεσθαι Naber

πάντας τοὺς ἐντυγχάνοντάς σφισιν ἐξεργάσαντο μη-
δένα αὐτῶν ἀποκρίνοντες, ἀλλὰ πᾶσιν αὐτοῖς ὁμοίως
9 ὡς πολεμίοις χρώμενοι. μάλιστα δὲ τοὺς τι ἔχοντας
ἐπιθυμία χρημάτων ἐφθειρον καὶ τοὺς τε παῖδας καὶ
τὰς γυναῖκας σφῶν ὑβρίζον, ὥσπερ τινὰ ἄλλοτρίων
πόλιν ἠνδραποδισμένοι. καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐλλογι-
μοτάτων ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνείθισαν. καὶ ἦν τό [τε]
θέαμα οὐδέν τι τοῦ ὀλέθρου αὐτῶν πραότερον· τὰ τε
γὰρ ἄλλα καὶ τοῖς ὀρώσι προσπαρίστη νομίζειν, ὅτι,
ὅσα πολεμίων ἀκροστολίοις οἱ προπάτορες σφῶν ἐκε-
κοσμήσαν, ταῦτα τότε ταῖς τῶν πολιτῶν κεφαλαῖς
ἀπεκοσμεῖτο.

10 τοςαύτη γὰρ ἐνὶ λόγῳ ἢ τε ἐπιθυμία καὶ ἡ ἀπλη-
στία τῶν φόνων τὸν Μάριον κατέσχευε, ὥστε, ἐπειδὴ
τὸ πλεῖστον τῶν ἐχθρῶν ἀπεκτόνει καὶ οὐκέτ' οὐδεὶς
ὦν ἐξολέσαι ἐγλίχτο ἐπὶ τὸν νοῦν ἅτε ἐν τοςαύτη
ταραχῇ ἐπήγει, σύνθημα τοῖς στρατιώταις δοῦναι σφάτ-
τειν πάντας ἐξῆς, οἷς ἂν τῶν προσιόντων μὴ ὀρέξῃ
τὴν χεῖρα. πρὸς γὰρ τοῦτο τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγ-
ματα ἀφίκετο, ὥστε μὴ μόνον ἀκρίτως μὴδ' ἀπ' ἐχθρας,
ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν οὐκ ἔκτασιν τῆς ἐκείνου χειρὸς
11 ἀπόλλυσθαι. καὶ (ἦν γὰρ, ὥσπερ εἰκός, ἐν τε ὄχλῳ
καὶ ἐν θορόβῳ τοςούτῳ οὐδ' αὐτῷ τῷ Μαρῖῳ ἐπιμε-
λές, ἀλλ' οὐδὲ δυνατόν, οὐδ' εἰ πάνυ ἐβούλετο, κατὰ
γνώμην τῇ χειρὶ χρῆσθαι) πολλοὶ κακὰ τούτου μάτην
ἀπέθανον, οὓς οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἀποκτεῖναι ἔδειτο. τὸ
μὲν οὖν σύμπαν τῶν [τε γὰρ] ἀποθανόντων ἀνεξέ-
-

9, 5 [τε] expungendum censuit St vel mutandum in γε,
τὸ τότε Reiske, τότε L || 6 αὐτῶν] αὐτοῦ i. e. ipsa caede Reiske ||
10, 6 ἐξῆς] ἐξῆμ L || μὴδ' οὐδ' St || 11, 6 [τε γὰρ] expunxit R,
τὸ μὲν οὖν σύμπαν <πλήθος> τῶν τότε παραποθανόντων i. e.
eorum qui sic temere, levi de causa perirent Reiske

ρετόν ἐστι· πέντε γὰρ ὄλαις ἡμέραις καὶ νυξίν ἴσαις
αἱ σφαγαὶ ἐγένοντο. V p. 642.

ὅτι θνόντων τῶν Ῥωμαίων ἱσταμένου τοῦ ἔτους 12
τὰ ἐσιτήρια καὶ τῇ ἡγεμονίᾳ τὰς ἀρχὰς κατὰ τὰ πά-^{a. u.}
τρια ποιουμένων ὁ υἱὸς Μαρῖου δήμαρχόν τινα αὐ-⁶⁶⁸
θεντία ἀποκτείνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τοῖς ὑπάτοις⁽⁸⁶⁾
ἐπεμφε καὶ ἄλλον ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου κατεκρήμνισεν,
ὥπερ οὐδεὶς ἄλλος ἐπεπόνθει, καὶ δύο στρατηγούς καὶ
πυρὸς καὶ ὕδατος εἴρξεν. V p. 645.

ὅτι ὁ ὑποστράτηγος Φλάκκου Φιμβρίας ἐς Βυζάν-101
τιον ἐλθόντι αὐτῷ ἐστασίασεν. ἦν γὰρ ἐς πάντα δὴ

Bekk. Anecd. p. 166, 18: Δίανος λά βιβλίῳ “καὶ τῷ
Μιθραδάτῃ αὐτὸς πρὸς τε τοῦ δήμου καὶ πρὸς τῆς βουλῆς
προσεταιύχθαι.” Ibidem ex libro 28, p. 136, 30: καὶ τοῖς
ὑπάτοις ἐπιβουλεύοντα, et p. 166, 8: οὐχ ὅπως οὐκ ἐπεισέ-
τινας καίπερ τινὰ ἀληθῆ λέγων. Ex 31, p. 134, 1: κἀν-
ταῦθα ἀπογνοὺς μὴδὲν οἱ τὸν θεὸν ἐπαρκέσειν Νικομήδην
ἐδημοσίωσεν, et p. 140, 25: κἀνταῦθα ἀπογνοὺς μὴδὲν οἱ
τὸν θεὸν ἐπαρκέσειν ἑαυτὸν διεχρήσατο. Et p. 137, 20: τῶν
δὲ ἄλλων ὡς καὶ ἐπικουρίας τινὸς παρ' ἑαυτοῦ δεομένων
ἐπιμνησθεῖς. Ex 33, p. 162, 19: πῶς δ' ἂν τις πιστεύσειεν
αὐτῷ, p. 165, 15: δι' οὖν ταῦτα ἐκείνος τὸν μὲν ἄλλον χρό-
νον οὔτε τι προσεποιεῖτο αὐτῶν, p. 177, 30: καὶ γὰρ γε-
λοῖόν ἐστιν, ἐν Καμπανίᾳ τε αὐτοῦ ὄντος καὶ δυναμένου
διὰ ταχέων ὦν αἴτιαν ἔχει λόγον ὑποσχεῖν, ἐμὲ ὅπερδικεῖν.
Ex 35, p. 165, 17: ἢ τοῖς πολεμίοις ἡμῶν προσποιῆσαι.
Ex incertis libris p. 160, 15: Δίαν “εὐεργεσιῶν ὑμῖν ὀφει-
λήσει”, p. 164, 10: παρὰ Δίανι, “οὐκ οὐδ' ἄρχοντες
πρὶν διανομοθετηθῆναι αὐτῶν ὀνομάζοντο”, p. 164, 23:
Δίαν, “οὐχ ὅπως ἐπέισθησαν αὐτοῦ.”

12, 2 ἀρχὰς] ἀπαρχὰς V, εὐχὰς Reiske, Naber || 7 καὶ ante
πυρὸς suppressit Reiske || 7 εἴρξεν L, corr. V || 101, 1, 1 Φι-
μβρίας L ubique

τολμηρότατος καὶ προπετέστατος δόξης τε ὁποιασοῦν ἐραστῆς καὶ παντὸς τοῦ ἀμείνονος ὀλίγωρος. ἐξ ὧν πον καὶ τότε, ἀφ' οὐπερ ἀπήρην ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ἀρετὴν τε ἐς χρήματα καὶ σπουδὴν περὶ τοὺς στρατιώτας προσποιησάμενος ἀνηρτήσατό τε αὐτοὺς καὶ τῷ Φλάκκῳ ² συνέκρουσεν. ἠδυνήθη δὲ τοῦτο ποιῆσαι, ὅτι ἐκεῖνος χρημάτων τε ἄπληστος ἦν καὶ οὐκ ἤγάπα τὰ περιγινόμενα σφετεριζόμενος, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν στρατιωτῶν τροφῆς ἐκ τε τῆς λείας, ἣν ἰδίαν ἐκάστοτε ἐνόμιζεν εἶναι, ἐχρηματίζετο. V p. 650.

³ ὅτι ἐπεὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἀφίκοντο Φλάκκος καὶ Φιμβρίας, καὶ ὁ Φλάκκος ἔξω τοῦ τείχους αὐτοὺς ἀλλίσασθαι κελεύσας ἐς τὴν πόλιν ἐσῆλθε, παραλαβὼν δὲ τοῦτο ὁ Φιμβρίας χρήματά τε αὐτὸν εἰληφέναι κατηγιάτο καὶ διέβαλλε λέγων, ὡς ἐκεῖνος μὲν ἔνδον τροφῆν, σφεῖς δὲ ὑπὸ σκηναῖς ἐν χειμῶνι ταλαιπωροῖντο. οἱ δὲ στρατιῶται ἐς τε τὸ ἄστρ ἄστρ ἐπεσον καὶ τινὰς τῶν ἐμπεσόντων σφίσιν ἀποκτείναντες ἐς τὰς οἰκίας ἐσκαδάσθησαν. V ib.

⁴ ὅτι διαφορᾶς τινος τῷ Φιμβρία πρὸς τὸν ταμίαν γενομένης ἠπειλήσεν αὐτῷ ὁ Φλάκκος ἄκουτα ἐς Ῥώμην ἀποπέμψειν, λαιδορησάμενόν τε τι διὰ τοῦτο αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν ἀφείλετο. ὁ δὲ Φιμβρίας ἐς τὴν ἀποπορείαν δῆθεν ἐπαχθέστατα στείλαμενος πρὸς τοὺς στρατιώτας τοὺς ἐν Βυζαντίῳ ἀφίκετο καὶ ὡς ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ αὐτοὺς ἠσπάζετο γράμματά τε ἤτει καὶ ἑαυτὸν ⁵ ὡς καὶ ἀνάξια πεπονθῶς ᾠδύρετο· μεμνησθῆναι τέ σφίσιν ὧν ὑπουργῆκει, καὶ φυλακῆν σφῶν ποιεῖσθαι

2, 2 περιγινόμενα] γινόμενα Reiske || 3, 2 καὶ del. Gros || 6 τροφῆν Gros, τροφῶν L || 7 ἐπεσον] ἐνέπεσον Reiske || 8 ἐμπεσόντων] ἀντιστάντων Reiske

ἀνιτιτόμενος ἐς τὸν Φλάκκον ὡς καὶ ἐπιβουλεύοντα αὐτοῖς παρήνει. καὶ μαθὼν τὰ λεγόμενα δεχομένους καὶ ἑαυτῷ εὐνοίαν ἔχοντας καὶ ἐς ἐκεῖνον ὑποπτεύοντας ἀνέβη ἐπὶ μετέωρον καὶ προσπαρῶξυνε σφᾶς ἄλλα τέ τινα τοῦ Φλάκκου κατηγορήσας καὶ ὅτι προδώσει αὐτοὺς ὑπὸ χρημάτων· ὥστε τοὺς στρατιώτας Θέρμιον τὸν ἐπιτεταγμένον σφίσιν ἀπελάσαι. V ib.

ὅτι ὁ Φιμβρίας ἄνδρας πολλοὺς οὐ πρὸς τὸ δικαιοτάτον οὐδὲ πρὸς τὸ τῇ Ῥώμῃ συμφορώτατον, ἀλλ' ὀργῇ καὶ ἐπιθυμίᾳ φόνων ἀπάλλυνεν. τεκμηρίον δέ, σταυρούς ποτε πολλοὺς, οἷς προσδέων αὐτοὺς καὶ αἰκιζόμενος διεχρήτο, γενέσθαι προστάξας, ἔπειτ' ἐπειδὴ πολὺν πλείους τῶν θανατωθησομένων εὐρέθησαν ὄντες, ἐκέλευσεν ἐκ τῶν περιεστηκότων τινὰς συλληφθῆναι καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς προσδεθῆναι, ἵνα μὴ μάτην δόξωσι γεγρονέαι. V p. 653.

ὅτι ὁ αὐτὸς τὸ Ἴλιον λαβὼν τοὺς ἀνθρώπους ὅσους ⁷ ἠδυνήθη μηδενὸς φεισάμενος κατεχρήσατο καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν ὀλίγον κατέπρησεν. εἶλε δὲ αὐτοὺς οὐ κατὰ τὸ ἰσχυρόν, ἀλλ' ἀπατήσας· ἔπαινον γὰρ τινα αὐτῶν ἐπὶ τῇ πρεσβείᾳ τῇ πρὸς τὸν Σύλλαν πεμφθείσῃ ποιησάμενος καὶ διαφέρειν μηδέν, [εἰ] ὀποτέρῳ σπείσονται (ἀμφοτέρους γὰρ σφᾶς Ῥωμαίους εἶναι) εἰπὼν, ἔπειτα ὡς παρὰ φίλους αὐτοὺς ἐσῆλθε καὶ ἐξειργάσατο ταῦτα. V ib.

ὅτι ὁ Μέτελλος ὑπὸ Κίννον ἠττηθεὶς ἐς τὸν Σύλλαν ¹⁰² ἦκε καὶ πλείεστα αὐτῷ συνήρατο· πρὸς γὰρ τοι τὴν ^{a. u.} δόξαν τῆς τε δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ τῆς εὐσεβείας ⁶⁶⁹ (55)

5, 3 ἐπιβουλεύοντα Reiske, ἐπιβουλεύσοντα L || 8 ὀπό] ὀπέ St || 6, 1 Φιμβρίας sic L || 3 φόνων V, φθόνων L || 7, 6 [εἰ] del. Reiske || 7 ἀμφοτέρους V, ἀμφοτέρων L

οὐκ ὀλίγοι καὶ τῶν τάναντία τῷ Σύλλᾳ πραττόντων νομίσαντες αὐτὸν οὐκ ἀκρίτως οἱ συνείναι, ἀλλὰ τὰ τε δικαιότερα καὶ τὰ τῇ πατρίδι συμφωρότερα ὄντως αἰρεῖσθαι, προσεχώρησάν σφισιν. V p. 653.

2 ὅτι κεραυνοῦ ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον ἐνεχθέντος ἄλλα τε πολλὰ καὶ οἱ τῶν Σιβυλλείων χορημοὶ διεφθάρσαν. M p. 551.

103 ὅτι ὁ Πομπήμιος υἱὸς ἦν τοῦ Στράβωνος, συνεκρίθη ^{a. n.} δὲ ὑπὸ Πλουτάρχου Ἀρησιλάφ τῷ Λακεδαιμονίῳ. ⁶⁷¹ ἀχθόμενος δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἔχουσιν ἐξωρηθήη ἐς τὸ Πικηρὸν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ οὐδὲ ἐς ἄνδρας πῶ πάνυ τελῶν καὶ παρ' ἐκείνων χειρὰ τινα διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἡγεμονίαν ἀθροίσας δυναστείαν ἰδίαν συνίστη καὶ φήθη ἐλλόγιμόν τι πράξει καθ' ἑαυτόν· καὶ τῷ Σύλλᾳ προσεχώρησε. καὶ ὁ μὲν τούτων ἀρξάμενος οὐδὲν μείων ἐκείνου ἐγένετο, ἀλλ' ὥσπερ πον καὶ ἡ ἐπίκλησις αὐτῷ προσετέθη, μέγας ἠϋξήθη. V p. 653.

104 ὅτι ὁ Σύλλας τὸ στρατεύμα παρέδωκεν ἀνδρῶν... ^{a. n.} μήτ' ἄλλως ἐπαινουμένῳ καίπερ πολλοὺς ἐκ τῶν ἀπ' ⁶⁷² ἀρχῆς συγγενομένων οἱ ἔχων καὶ ἐμπειρία καὶ πράξει προσφέροντας, οἷς πον καὶ ἐς ἐκείνο τοῦ χρόνου πρὸς πάντα τὰ ἀναγκαῖα ὡς καὶ πιστοτάτοις ἐκέχρητο. καὶ πρὶν μὲν νικῆσαι ἐδειτό τε αὐτῶν καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῶν ὠφελείαις ἀπεχρήτο· ἐπεὶ δὲ ἐγγυτέρω τῆς ἐλπίδος τοῦ παντελῶς κρατήσῃν ἐγένετο, οὐδένα αὐτῶν ἔτι λόγον ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ κακίστοις καὶ μήτε ἐν περι-

103, 5 διὰ V, παρὰ L || 7 φήθη <δεῖν> ἐλ. — κῆρα τῷ Σ. προσχωρήσαι? B || 8 καὶ ὁ μὲν τούτων] ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τούτων Reiske || 10 αὐτῷ L, αὐτοῦ <δηλοῖ, ἢ ὕστερον> Reiske || 104, 1, 1 ἀνδρῶν] lacunam monstravit Reiske, qui supplevit <μήτ' ἐν στρατηγίᾳ> vel <μήτ' ἐπιφανεῖ>, B μήτ' ἄλλως in μηδαμῶς mutandum censet || 4 οἷς V, ὡς L || 6 νικῆσαι Reiske, νικήσῃ V, νικήσει L

φανείᾳ γένους μήτε ἐν δόξῃ ἀρετῆς οὔσι μᾶλλον ἐπίστευσεν. αἴτιον δέ, ὅτι τοὺς μὲν τοιούτους πρὸς πάντα ² αὐτῷ καὶ τὰ χεῖριστα ἐτοίμους ὄντας ὑπουργεῖν ἑώρα καὶ χάριν τε ἑαυτῷ πλείστην, κἂν ἐλάχιστον τινὸς τύχωσιν, ὀφειλήσειν καὶ μήθ' ὑπερφρονήσειν ποτὲ μήτε τῶν ἔργων ἢ τῶν βουλευμάτων ἀντιποιήσεσθαι ἐνόμιζεν, τὸ δ' ἀρετὴν ἔχον οὔτε συγκακουργεῖν οἱ ἐθέλησειν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ ἐπιτιμήσειν καὶ τὰ γέρα τῶν εὐεργετημάτων κατ' ἀξίαν ἀπαιτήσειν καὶ μηδεμίαν χάριν ἐπ' αὐτοῖς ἄτε καὶ ὀφειλόμενά σφισιν ἀπολαμβάνοντας ἔξειν τὰς τε πράξεις καὶ τὰς συμβουλίας ὡς καὶ ἑαυτῶν οὔσας προσποιήσεσθαι. V p. 654.

ὅτι ὁ Σύλλας νικήσας τοὺς Σαννίτας μέχρι μὲν δὴ ¹⁰⁵ οὖν τῆς ἡμέρας ἐκείνης διαπρεπῆς ἦν καὶ ὄνομα ἀπὸ τε τῶν στρατηγημάτων καὶ ἀπὸ τῶν βουλευμάτων μέγιστον ἔσχε φιλανθρωπία τε καὶ εὐσεβεία πολὺν προέχειν ἐνομιζέτο, ὥστε καὶ τὴν τύχην σύμμαχον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς πάντας ἔχειν αὐτὸν ἠγεῖσθαι· μετὰ δὲ δὴ ² τοῦτο τοσαύτην μεταβολὴν ἐποιήσατο, ὥστε μηδὲ τοῦ αὐτοῦ τινα φάναι ταῦτά τε καὶ τὰ ἔπειτα εἶναι. οὕτως, <ὡς> εἰκεν, οὐκ ἠνεγκεν εὐτυχήσας. καὶ γὰρ ἐκεῖνα, ἃ ἕως ἀσθενῆς ἦν ἄλλοις ἐπεκάλει, καὶ ἕτερα πλείω καὶ ἀτοπώτερα ἔπραξε βουλούμενος μὲν πον καὶ αἰεὶ αὐτά, ἐλεγχθεὶς δὲ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. ἀφ' οὗπερ καὶ τὰ μάλιστα ἔδοξέ τισιν ἢ κακοπραγία μέρος οὐκ ἐλάχιστον ἔχειν. ὁ γὰρ Σύλλας ὡς τάχιστα τῶν Σαννι- ³ τῶν ἐκράτησε καὶ τέλος τῷ πολέμῳ ἐπιτεθειμέναι ἐνόμισε (τὰ γὰρ δὴ λοιπὰ ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποιεῖτο), μετ-

2, 5 ἀντιποιήσεσθαι L || 105, 2, 2 μηδὲ] μηδ' ἂν B || 4 <ὡς> inseruit V || 8 ἐλάχιστον <εἰς ἀρετῆς δόξαν> vel <εἰς εὐδαιμονίαν> Reiske || 3, 1 ὡς τάχιστα D, τάχιστα ὡς L

εβάλετο καὶ ἑαυτὸν μὲν ἔξω τε τῶν τειχῶν τρόπον
τινὰ καὶ ἐν τῇ μάχῃ κατέλιπεν, τὸν δὲ δὴ Κίνναν καὶ
τὸν Μάριον ἄλλους <τε> τοὺς μετ' αὐτὸν γενομένους
πάντας ἅμα ὑπερέβαλεν. ὅσα γὰρ μηδένα τῶν δήμων
τῶν ὀθνεῖων ἀντιπολεμησάντων οἱ ἔδρασε, ταῦτα τότε
τὴν πατρίδα καθάπερ καὶ ἐκείνην νικήσας ἐξειργάσατο.

4 τοῦτο μὲν γὰρ αὐθημερόν τὰς κεφαλὰς τοῦ τε Δαμα-
σίππου καὶ τῶν συνεξετασθέντων αὐτῷ πρὸς τὸ Πραι-
νέστε πέμψας ἀνεσκολόπισε καὶ τῶν παραδόντων σφᾶς
ἐθελούτας συχρὸς ὡς καὶ ἄκοντας ἔλθων ἀπέκτεινεν.

5 καὶ τῇ ὑστεραίᾳ τοῖς τε βουλευταῖς εἰς τὸ Ἐννεῖον
ὡς καὶ ἀπολογιούμενός τι αὐτοῖς καὶ τοῖς ζωρηθεῖ-
σιν ἐς τὸν ἀγρὸν τὸν δημόσιον καλούμενον ὡς καὶ ἐς
τὸν κατάλογον αὐτοὺς ἐσγράψων συνελθεῖν κελεύσας
τούτους ἅμα δι' ἐτέρων ἐφόνευσε, καὶ πολλοὶ τῶν ἐκ
τῆς πόλεως ἀνθρώπων ἀναμιχθέντες σφίσι παραπώ-
λοντο, καὶ ἐκείνοις αὐτὸς πικρότατα διελέξατο. V p. 654.

6 ὅτι ὁ φόνος τῶν ἐλαωκότων καὶ τότε οὐδὲν ἦτρον
ὑπὸ τοῦ Σύλλου ἐρίγνετο, καὶ αὐτῶν ἄτε ἐγγὺς τοῦ
ναοῦ θνησκόντων πολλὸς μὲν θόρυβος, πολλὸς δὲ καὶ
θρηῆνος, οἰμωγαὶ τε καὶ ὄδυρμοὶ ἐς τὸ συνέδριον ἐπέ-
πιπτον, ὥστε τὴν γερονσίαν ἀμφοτέρωθεν ἐκταράττε-
7 σθαι. καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω ἔτι τοῦ τι καὶ αὐτοὶ δει-
νὸν πείσεσθαι προσδοκᾶν ἦσαν οὕτως ἀνόσια αὐτοῦ
καὶ λέγοντος ἅμα καὶ πράττοντος· καὶ διὰ τοῦτο πολ-
λοὶ ἄτε ἐπ' ἀμφοτέροις ἐν ταῦτῳ περιπαλοῦντες ἐπ-
εθύμον τῶν ἔξω καὶ αὐτοὶ τῶν ἤδη ἀπολλυμένων
8 εἶναι, ἵνα παύσωνται ποτε φοβούμενοι. ἀλλ' αὐτοῖ

3, 6 <τε> ins. V || αὐτὸν] αὐτῶν Reiske, idem 7 ἅμα <ἀνό-
τητι> vel <μιαφονία> || 5, 2 ἀπολογιούμενος B, ἀπολογούμενος
L || 7 αὐτὸς Reiske, αὐτοῖς L || 6, 4 ἐπέπιπτον B, συνέπιπτον L

μὲν ἀνεβέβληντο, οἱ δ' ἄλλοι κατεσφάγησαν καὶ ἐς
τὸν ποταμὸν ἐρρίφησαν, ὥστε τὸ τοῦ Μιθριδάτου
πολὸν δεινὸν νομισθέν, ὅτι ποτὲ πάντας τοὺς ἐν τῇ
'Ἀσίᾳ Ῥωμαίους ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπέκτεινεν, ἐν βραχεῖ
πρὸς τε <τὸ> πλῆθος καὶ πρὸς τὸν τρόπον τῶν τότε
φρονευθέντων νομισθῆναι. οὐδὲ ἐνταῦθα τὸ δεινὸν 9
ἔστη, ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ φροντωρίας τινὸς ἐκείθεν αἱ
σφαγαὶ ἀρξάμεναι καὶ ἐν τῷ ἄστει καὶ ἐν τῇ χώρᾳ
ταῖς τε πόλεσι ταῖς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πάσαις ἐγένοντο.
πολλοὺς μὲν γὰρ αὐτὸς ὁ Σύλλας, πολλοὺς δὲ καὶ οἱ
ἑταῖροί αὐτοῦ, οἱ μὲν ἐπ' ἀληθείας, οἱ δὲ καὶ προσ-
ποιούμενοι ἐμίσουν, ὅπως ἐκ τῆς τῶν ἔργων ὁμοιότη-
τος τό τε ὁμότητες οἱ ἐνδεικνύοντες καὶ τὴν φιλίαν
βεβαιοῦντες <μὴ> ἐκ τοῦ διαφόρου αὐτῷ ὑποπτευ-
θῶσί τε [καὶ] καταγινώσκειν τι αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο
κινδυνεύσωσιν. ἐσφάζον δὲ καὶ ὅσους πλουτοῦντας ἢ 10
καὶ ἄλλως πως ὑπερέχοντας σφῶν ἐώρων, τοὺς μὲν
φθόνῳ, τοὺς δὲ διὰ τὰ χρήματα· πλείστοι γὰρ ἐν τῷ
τοιούτῳ καὶ τῶν μέσων, κἂν μηδετέροις ὥσι συναί-
ροντες, ἰδίῳ τι ἐγκλημα τὸ κατ' ἀρετὴν ἢ καὶ γένει
πλούτῳ τέ τινος προέχειν λαμβάνοντες. καὶ ἀσφάλεια
οὐδεμία οὐδενὶ πρὸς τοὺς ἐν κράτει τινὶ ἀδικεῖν βου-
λομένους εὐρίσκετο. V p. 657.

ὅτι τοιαῦται συμφοραὶ τὴν Ῥώμην περιέσχον. τί 11
γὰρ ἂν τις τὰς τῶν ζώντων ὕβρεις λέγοι, αἱ πολλαὶ ^{a. u.} 673
(81)

8, 4 πολὸν] πάνν Reiske || 5 ἐν βραχεῖ πρὸς] βραχὺ τι
πρὸς? B || 6 <τὸ> addidit Reiske || 9, 4 ἐγένοντο V, ἐγένετο
L || 8 ἐνδεικνύοντες et 9 βεβαιῶντες L || 9 <μὴ> inseruit V ||
αὐτῷ Reiske, αὐτῶν L || 10 [καὶ] expunxit Reiske || 10, 4
μηδετέροις ὥσι V, μηδὲ ἐτέρας εἰ L, μηδὲ ἐτέρας <στάσεως>
ὥσι (deleto συναίροντες) Gros || 6 λαμβάνοντες <παραπώλλυντο>
Reiske

μὲν περὶ τὰς γυναῖκας, πολλὰ δὲ περὶ τοὺς παῖδας τοὺς εὐγενεστάτους καὶ ἔλλογιματάτους καθάπερ αἰχμαλώτους ἐρίγγοντο; οὐ μὴν ἀλλὰ ἐκεῖνα καίπερ χαλεπώτατα ὄντα τῷ γούν ὁμοιοτρόπῳ τῶν ἤδη σφίσι συμβεβηκότων οἷστα τοῖς γε ἐκτὸς τούτων οὖσιν ἐδόκει
 12 εἶναι. ὡς δὲ οὐκ ἐξήκει τῷ Σύλλᾳ, οὐδ' ἡγάπα τὰ αὐτὰ ἐτέροις δρῶν, ἀλλὰ τις αὐτῷ πόθος εἰσῆει καὶ ἐν τῇ πολυτροπία τῶν φόνων πολὺ πάντων περιεῖναι, ὥσπερ τινὰ ἀρετὴν οὖσαν τὸ μὴδὲ ἐν ταῖς μισοφονίαις τινὸς ἠττάσθαι, τινὰ καινότητα ἐξέδηκε λελευκωμένον
 13 πίνακα, ἐς ὃν ἐνέγραφε τὰ ὀνόματα. οὐ μέντοι γε ἦττον πάντα ὅσα καὶ πρὶν ἐρίγγετο, οὐδὲ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ οἱ μὴ ἐς τὰ λευκώματα ἐγγεγραμμένοι ἦσαν. πολλοὶ μὲν γὰρ οἱ μὲν ζῶντες, οἱ δὲ καὶ τεθνηκότες ἐπ' ἀδείᾳ τῶν ἀποκτεινάντων σφᾶς προσενεγράφοντο, ὥστε ἐν τούτῳ μὴδὲν διενεγκεῖν τὸ πρᾶγμα τῇ τε δεινότητι τῇ τε ἀτοπία αὐτοῦ πᾶν πάντας χαλεπαν-
 14 θῆναι. τὰ τε γὰρ πινάκια ὥσπερ τις ἀναγραφὴ βουλευτῶν ἢ κατάλογος στρατιωτῶν νομιζομένων ἐξετίθετο, καὶ συνέθεον ἐπ' αὐτὰ πάντες οἱ αἰεὶ παριόντες σπουδῇ καθάπερ τινὰ χρηστὴν ἐπαγγελίαν ἔχοντα· καὶ πολλοὶ μὲν συγγενεῖς, ἤδη δὲ τινες καὶ ἑαυτοὺς εὐρισκον ἐγγεγραμμένους κτείνεσθαι, κακὰ τούτου τὸ πάθος οἷα ἐξαπινάκῳ κακῷ φοβερὸν σφᾶς κατελάμβανεν· καὶ συγχοὶ καὶ ἀπ' αὐτοῦ τούτου γνωριζόμενοι διώλλυντο.
 15 καὶ ἦν οὐδενὶ ἔξω τῶν ἐκ τῆς εταιρείας ἀσφαλὲς οὐδέν. εἴτε γὰρ προσίοι τις <τοῖς> λευκώμασιν, αἰτία

12, 5 ἠττάσθαι, τινὰ καινότητα] ἠττάσθαι τινὰ καινοτομοῦντα Naber, <κατὰ> τινὰ καινότητα vel <ἐπιτηδεύων> τινὰ καινότητα Reiske || 13, 2 ἐρίγγετο V, γίγγεται L || ἀσφαλεῖ <μᾶλλον> Reiske || 14, 2 νομιζομένων] νομιζομένως? B, νομιζόμενα Reiske || 3 παριόντες B, παρόντες L || 15, 2 <τοῖς> addidit B

ὡς καὶ πολυπραγμονῶν τι εἶχεν, εἴτε μὴ προσίοι, δυσχεραίνειν ἐδόκει. καὶ ὁ τε ἀναλεγόμενος ἢ καὶ ἐπερωτῶν τινὰ τὰ ἐγγεγραμμένα ὑποπτος ὡς καὶ περὶ ἑαυτοῦ τι τῶν τε ἐταίρων ζητῶν ἐρίγγετο, καὶ ὁ μὴ ἀναγινώσκων μὴδὲ πυνθανόμενος ἄχθεσθαι τε αὐτοῖς ὑποπτεύετο καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐμισεῖτο. τό τε δακρῦσαι
 16 ἢ καὶ γελάσαι θανάσιμον τὸ παραχρησθῆμα ἐρίγγετο· καὶ διὰ τοῦτο καὶ πολλοί, οὐχ ὅτι καὶ εἰπὸν τι ἢ καὶ ἐπραξαν ὧν ἀπείρητο, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐσκυθρόπασαν ἢ καὶ ἐμειδίασαν, ἐφθείροντο. οὕτω καὶ τὰ σχήματα αὐτῶν ἀκριβῶς ἐτηρεῖτο, καὶ οὐκ ἐξῆν οὐδενὶ οὔτε ἐπὶ φίλῳ ὀδύρασθαι οὔτε ἐπ' ἐχθρῷ ἐφησθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ὡς καὶ χλευάζοντές τινὰ ἐσφάζοντο. καὶ
 17 προσέτι καὶ <αἱ> ἐπικλήσεις συγχοῖς πράγματα παρεῖχον· ἀγνοοῦντες γὰρ τινες τοὺς ἐπικειρηγμένους ἐπὶ πάντας, οὓς ἐβούλοντο, τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν ἦγον, καὶ πολλοὶ διὰ τοῦτ' ἀνθ' ἐτέρων ἀπέθανον. ὥστε καὶ ἐν τούτῳ ταραχὴν τῶν μὲν ὅπως ποτὲ ἐβούλοντο τὸν προστυχόντα ὀνομαζόντων, τῶν δὲ ἀρνούμενων μὴ οὕτω καλεῖσθαι γίνεσθαι. ἐφρονέοντο δὲ οἱ μὲν
 18 ἀγνοοῦντες, ὅτι τελευτήσουσιν, οἱ δὲ καὶ προειδότες, πανταχοῦ ὅπουπερ ἐτύγγανον ὄντες· καὶ οὐδὲν ἦν αὐτοῖς χωρίον, οὐχ ὄσιον, οὐχ ἱερόν, οὔτ' ἀσφαλὲς οὔτ' ἄσυλον. οὐ μὴν ἀλλ' οἱ μὲν ἐξαίφνης, πρὶν μαθεῖν τὴν ἐπικρεμαμένην συμφορὰν, ἢ καὶ ἅμα τῇ πύστει αὐτῆς διαφθειρόμενοι τῇ γούν εὐτυχία τῆς μὴ προεκφοβήσεως ἐπεκουφίζοντο· οἱ δὲ δὴ προαισθόμενοι
 19

15, 5 ἐγγεγραμμένα L || 16, 7 φίλῳ Reiske, φίλων L || ὀδύρασθαι Gros, ὀδύρεσθαι V, ὀδύραίσθαι L || 17, 2 <αἱ> add. Reiske || 6 τὸν προστυχόντα vel <τινα> τῶν προστυχόντων Reiske, τῶν προστυχόντων L || 18, 3 ὅπουπερ ἐτύγγανον V, ὅπου παρετύγγανον L || 7 εὐτυχία V, ἀτυχία L

- τοῦ δεινοῦ καὶ κατακρυπτόμενοι χαλεπώτατα ἀπήλλασσον· οὐ γὰρ ἀποχωρῆσαι, μὴ φωραθεῖεν, ἐτόλμων οὔτ' αὖ κατὰ χώραν μένειν, μὴ καὶ προδοθεῖεν, ὑπέμενον. πλείστοι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν συγόντων καὶ φιλάτων σφίσι προεδόθησαν καὶ ἀπώλοντο. καὶ τούτου τῆ προσδοκίᾳ [τὸ αἰεὶ τὸν θάνατον προσδέχεσθαι. ὅτι]
- 20 οὐχ οἱ ἐς τὰ πινάκια ἐγγεγραμμένοι μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως ἐπάσχον. V p. 658—662.
- 21 ὅτι πάντων τῶν σφραζομένων ὁπουδάν αἱ κεφαλαι ἐς τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀγορὰν ἐκομίζοντο καὶ ἐπὶ τοῦ βήματος ἐξετίθεντο, ὥσθ' ὅσα περὶ τὰς προγραφὰς συνέβαινε, ταῦτα καὶ περὶ ἐκείνας γίνεσθαι. V ib.
- 106 ὅτι Λούκουλλος ἔλεγεν, ὡς ἓνα βούλοιο ἂν ἐξελέσθαι κινδύνον Ῥωμαίων ἢ πάντα τὰ τῶν πολεμίων ^{a. u.} ⁶⁸⁰ ἄμαχεὶ λαβεῖν. M p. 551.
- 107 οὐ γὰρ αἱ ἐπικλήσεις καὶ τοὺς τρόπους τῶν ἀνθρώπων μεταβάλλουσιν, ἀλλ' ὅπως ἂν τις τὰ πράγματα μεταχειρίζηται, τοιαύτας καὶ ἐκείνας δοκεῖν εἶναι ποιεῖ· καὶ πολλοὶ μὲν μοναρχοῦντες ἀγαθῶν αἰτιοὶ τοῖς ἀρχομένοις γίνονται, διὸ καὶ βασιλεία τὸ τοιοῦτον ὀνομάζεται, πολλοὶ δὲ δημοκρατούμενοι μυρία κακὰ αὐτοὺς ἐργάζονται. M p. 556. Cf. fr. 12.
- 2 οὐδὲν γὰρ καὶ στρατεύμα καὶ τᾶλλα πάντα, ὅσα ἀρχῆς τινος δεῖται, οὔτε ἐπὶ τὸ χεῖρον οὔτε ἐπὶ τὸ κρεῖττον προάγει ὡς ὃ τε τρόπος καὶ ἡ δίαίτα τοῦ ἐπιστατοῦντος αὐτῶν· πρὸς γὰρ τὰς γνώμας τὰς τε

19, 3 οὐ γὰρ] οὔτε γὰρ? B || 4 αὖ V, ἂν L || μὴ καὶ B, καὶ μὴ L || 7 [τὸ — ὅτι] seclisuit Reiske || 21, 4 deest integer quaternio (complexus excerpta usque ad proximum ex l. 42, 8, 1, ὅτι ὁ Καῖσαρ τὴν Πομπηίων κεφαλὴν ἰδόν) || 107, 1, 3 τοιαύτας καὶ ἐκείνας B, τοιαῦτα καὶ ἐκεῖνα L || 7 αὐτοὺς D, αὐτοὺς B, αὐτοὺς L

πράξεις τῶν ἡγουμένων σφίσι οἱ πολλοὶ ἐξομοιοῦνται καί, ὅποια ἂν ἐκείνους δρῶντας ἴδωσι, τοιαῦτα καὶ αὐτοὶ οἱ μὲν ὡς ἀληθῶς, οἱ δὲ καὶ προσποιούμενοι πράττουσιν. M p. 556.

πέφυκεν ὡς αἰεὶ πρὸς τὰς γνώμας τῶν ἀρχόντων 3 τυποῦσθαι καὶ τὸ ὑποχείριον. M p. 560 ex Antonio Melissa p. 78 ed. Tigur.

τίς γὰρ οὐκ ἂν ἔλοιτο σώφρων ὢν ἐν τοῖς κόλ- 4 ποῖς τῆς πόλεως ἀποθανὼν κεῖσθαι μᾶλλον ἢ πορθομένην ταύτην ἐπιθεῖν; M p. 557.

εἰ μὲν τίς σοὶ κατεσκευάζεν οἰκίαν, ἐνθα μὴ ἐμελ- 5 λες μένειν, ζημίαν τὸ πρᾶγμα ἐνόμισας ἂν· νῦν δὲ ἐνταῦθα βούλει πλουτεῖν, ὅθεν καὶ πρὸ τῆς ἐσπέρας πολλάκις μέλλεις ἀποδημεῖν; M ib.

οὐκ οἶδας, ὅτι ἐπ' ἀλλοτριᾶς διατρίβομεν καθάπερ 6 ξένοι καὶ πάροικοι; οὐκ οἶδας, ὅτι παροίκων ἐστὶν ἐκβάλλεσθαι, ὅτε μὴ προσδοκῶσι μηδὲ ἐλπίζουσιν; ὅπερ καὶ ἡμεῖς πάσχομεν. M ib.

τίς μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἔλοιτο ἀπὸ μιᾶς πληγῆς καὶ 7 ταύτης μηδὲν ἢ βραχύτατόν τι λυπησάσης ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ νοσήσας; τίς δ' οὐκ ἂν εὖξαιτο ἀκεραίου τοῦ σώματος ἀκεραῖω τῆ ψυχῇ ἀπαλλαγῆναι μᾶλλον ἢ φθόγῃ τινὶ καὶ ὑδέρω σαπῆναι ἢ λιμῶ μαρανθῆναι; M ib.

φιλεῖ πως λυπεῖν μᾶλλον τινὰς τῶν μὴ προσδοκη- 8 θέντων ἀρχὴν ὅσα ἂν ἐν ἐλπίδι γενόμενα διαπέσῃ· τὰ μὲν γὰρ πόρρω σφῶν νομίζοντες εἶναι ἤττον αὐτῶν ὡς καὶ ἀλλοτριῶν ἐφίενται, τῶν δὲ ἐγγυὲς ἐλθόντες ἄχθονται ὡς καὶ οἰκείων στερούμενοι. M p. 558.

7, 2 λυπησάσης] λυπησοῦσης Naber

- 9 κινδύνων ἐλπίς ἄνευ κινδύνων τίθησι τὸν ἐλπί-
ζοντα τῷ προησφαλισθαι τῶν δυσχερῶν τῇ δοκίσει τὰ
πράγματα. M p. 560 ex Antonio Mel. p. 8.
- 10 ταυτόν ἐστιν ἐπὶ εὐτυχίᾳ μέγα φρονεῖν καὶ ἐπὶ
ὀλισθηρᾷ ὁδοῦ σταδιοδρομεῖν. M ib. ex Antonio p. 71.
- 11 ὁ αὐτὸς (sc. Δίων ὁ Ῥωμαῖος) ἔφη “πῶς οὐ δει-
νὸν τοῖς μὲν θεοῖς ἐνοχλεῖν, αὐτοὺς δὲ μὴ βούλεσθαι
πράττειν ἅ γε ἐφ’ ἡμῖν εἶναι δοκεῖ τοῖς θεοῖς;” M
p. 561 ex Arsenii Anthol. p. 92.
- 12 ὁ αὐτὸς ἔφη “πολλῷ κρείττον ἐστὶ κατορθώσαντάς
τι ζηλοτυπηθῆναι ἢ πταίσαντας ἐλεηθῆναι.” M ib. ex
Arsenio.
- 13 ὁ αὐτὸς ἔφη “ἀδύνατόν ἐστι τὰναντία τινὰ τοῖς
ὀρθῶς ἔχουσι πράττοντα ἀγαθοῦ τινος ἀπ’ αὐτῶν
ἀπολαῦσαι.” M p. 562.
- 108 ὅτι τῶν Κρητῶν πρεσβευσασμένων πρὸς τοὺς Ῥω-
a. u. 684
(70) μαίους καὶ ἐλπίζόντων τὰς τε παλαιὰς σπονδὰς ἀνα-
νεώσεσθαι καὶ προσέτι καὶ εὐεργεσίαν τῆς τοῦ ταμίου
τῶν τε στρατιωτῶν αὐτῶν σωτηρίας εὐρήσεσθαι, οὗτοι
ὀργὴν μᾶλλον, ὅτι [μὴ] ἐάλωσαν, λαβόντες ἢ χάριν αὐ-
τοῖς, ὅτι μὴ ἐκείνους ἐφθείραν, γνόντες οὐτ’ ἄλλως
μέτριόν τι ἀπεκρίναντο καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς
2 τε αὐτομόλους ἅπαντας παρ’ αὐτῶν ἀπήτησαν. καὶ
ὀμήρους χρήματά τε πολλὰ αἰτήσαντες τὰς τε ναῦς
τὰς μείζους καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς κορυφαίους ἐξατή-
σαντες οὐκ ἀνέμειναν τὴν οἰκοθῆν αὐτῶν ἀπόκρισιν,
ἀλλὰ τῶν ὑπᾶτων αὐτίκα τὸν ἕτερον ταῦτά τε ληψό-

108, 1, 2 ἀνανεώσεσθαι L, corr. Leunclavius || 4 στρατιω-
τῶν R, συστρατιωτῶν L || αὐτῶν] <ὑπ’> αὐτῶν Reiske || 5 [μὴ]
del. R, qui scripsit ὅτι καὶ ἐάλωσαν; ὅτι δὴ ἐ. vel ὅτι τὴν ἄρ-
χὴν ἐ. Reiske || 2, 1 καὶ ὀμήρους post ἅπαντας inseruit R

μενον καὶ πολεμήσοντά σφισιν, ἂν μὴ διδώσιν, ὥσπερ
οὐκ ἐμελλον, ἐξέπεμψαν· οἱ γὰρ ἀπ’ ἀρχῆς, πρὶν αἰτη- 3
θῆναί τι τοιοῦτο καὶ κρατῆσαι, μὴ ἐθελήσαντες ὁμο-
λογῆσαι πῶς ἂν μετὰ τὴν νίκην τοσαῦτά τε ἅμα καὶ
τοιαῦτα προσταττόμενοι ἤνεγκαν; τοῦτό τε οὖν σαφῶς
εἰδότες καὶ προσυποπιεύσαντες τοὺς πρέσβεις ἐπιχει-
ρήσειν τινὰς ὡς καὶ κωλύοντας τὴν στρατείαν δι-
αφθεῖραι χρήμασιν ἐψηφίσαντο ἐν τῇ βουλῇ μηδένα
αὐτοῖς μηδὲν δανείσαι. U p. 388.

3, 1 ἐμελλον R, ἐμελλεν L || οἱ] ὃ L || 4 σαφῶς Sylburg,
σαῶς L || 6 διαφθεῖραι Reiske, διαφθαρήναι L

ΔΙΩΝΟΣ
ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΣ.

1 ... καὶ ὅτι ἰσχυρὰ τῇ τύχῃ ἐπ' ἀμφοτέρω ἐκέχρητο,
a. u. 685 ἐπέτρεψεν· ἤττηθείς τε γὰρ πολλὰ καὶ κρατήσας οὐκ
685 ἐλάττω καὶ στρατηγικώτερος ἀπ' αὐτῶν ἐπεπίστευτο
(69)

Initium deest in codd. Pauca quaedam apud Xiphilinum inveniuntur p. 3 R. Steph. κληρουμένων δὴ τῶν ὑπάτων Ὀρτήσιος τὸν πρὸς Κοῆτας ἔλαχε πόλεμον. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ὑπὸ τε τῆς ἐν τῷ ἄστει φιλοχωρίας καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ἐν οἷς πλείστον τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων μετὰ γε τὸν Κικέρωνα ἠδυνήθη, τῷ τε συνάροντι τῆς στρατείας ἐθελοντῆς ἐξέστη καὶ αὐτὸς κατὰ χώραν ἔμεινεν· ὁ δὲ δὴ Μέτελλος ἐστείλατό τε ἐς Κρήτην...

Λούκουλλος δὲ Λούκιος κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους τοὺς τῆς Ἀσίας δυνάστας Μιθριδάτην τε καὶ Τιγράνην τὸν Ἀρμένιον πολέμῳ νικήσας καὶ φηγομαχεῖν ἀναγκάσας τὰ Τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. καὶ αὐτὸν οἱ βάρβαροι τῇ τε τοξείᾳ καὶ τῇ νάφθᾳ κατὰ τῶν μηχανῶν χρομένη δεινῶς ἐνάκωσαν. ἀσφαλιτῶδες δὲ τὸ φάρμακον τοῦτο καὶ διάπυρον οὕτως, ὥσθ' ὅσοις ἂν προσμίξῃ, πάντως αὐτὰ κατακαίειν, οὐδ' ἀποσβέννυται ὑπ' οὐδενὸς ὕγρου ῥαδίως. ἐκ τούτου δὲ ὁ Τιγράνης ἀναταρξήσας τοσαύτη χειρὶ στρατοῦ ἤλασεν, ὥστε καὶ τῶν Ῥωμαίων τῶν ἐκεῖσε παρόντων καταγελάσαι. λέγεται δ' οὖν εἰπεῖν, ὡς εἰ μὲν πολεμήσουτες ἤκοιεν, ὀλίγοι, εἰ δὲ προσβεύουτες, πολλοὶ παρῆεν. οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ πολὺν ἤσθη, ἀλλ' εὐθὺς ἐξέμαθεν, ὅσον ἢ τε ἀρετὴ καὶ ἡ τέχνη

1, 1, 1 ἐκέχρητο] sc. Mithridates || 2 ἐπέτρεψεν] sc. Tigranes

γεγονέναι. αὐτοὶ τε οὖν ὡς καὶ τότε πρῶτον ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου παρεσκευάζοντο καὶ πρὸς τοὺς περιχώρους τοὺς τε ἄλλους καὶ Ἀρσάκην τὸν Πάρθον κάλπερ ἐχθρὸν τῷ Τιγράνῃ διὰ χώραν τινα ἀμφισβητήσιμον ὄντα ἐπροσβέοντο καὶ ταύτης τε αὐτῷ ἀφ' 2 ἴσταντο καὶ τοὺς Ῥωμαίους διέβαλλον λέγοντες ὅτι, ἂν μονωθέντων σφῶν κρατήσωσι, καὶ ἐπ' ἐκεῖνον εὐθὺς ἐπιστρατεύσουσι· φύσει τε γὰρ πᾶν τὸ νικῶν ἄπληστον τῆς εὐπραγίας εἶναι καὶ μηδένα ὄρον τῆς πλεονεξίας ποιείσθαι, καὶ τούτους ἄτε καὶ ἐν κράτει πολλῶν δὴ γεγονότας οὐκ ἐθελήσειν αὐτοῦ ἀποσχέσθαι.

καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἔπραττον, Λούκουλλος δὲ Τιγρά- 2 νην μὲν οὐκ ἐπέδιώξεν, ἀλλὰ καὶ πάννυ κατὰ σχολὴν σωθῆναι εἴασε καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ αἰτίαν ὡς οὐκ ἐθελήσας τὸν πόλεμον, ὅπως ἐπὶ πλείον ἄρχῃ, καταλύσαι παρά τε τοῖς ἄλλοις καὶ παρά τοῖς πολίταις ἔσχε· καὶ 2 διὰ τοῦτο τότε (τε) ἐς τοὺς στρατηγούς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἐπανήγαγον καὶ μετὰ ταῦθ', ὡς καὶ αὐθις τὸ αὐτὸ τοῦτο πεπειοικέναι ἔδοξε, τὸν ὑπατον αὐτῷ τὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὄντα διάδοχον ἔπεμψαν. τὰ 3 δὲ δὴ Τιγρανόκερτα στασιασάντων πρὸς τοὺς Ἀρμενίους τῶν ξένων τῶν συνοικούντων αὐτοῖς εἴλε. Κλίλικές τε γὰρ οἱ πλείους αὐτῶν ἦσαν ἀνάσπαστοί ποτε γεγονότες καὶ ἐσήγαγον ἔσω νικτὸς τοὺς Ῥωμαίους. καὶ ἐκ τούτου τὰ μὲν ἄλλα διηρπάσθη πλὴν τῶν ἐκεῖ- 4

παντὸς ὁμίλου κρατεῖ. φηγόντος δὲ αὐτοῦ τὴν τιμῶν τὸ τε ἀνάδημα τὸ περὶ αὐτὴν εὐρόντες οἱ στρατιῶται τῷ Λούκουλλῳ ἔδοσαν· δεισας γὰρ, μὴ γνωσθεὶς ἀπ' αὐτῶν ἀλῶ, περιεσπάσατο αὐτὰ καὶ ἀπέρριψεν.

2, 2, 2 (τε) inseruit B || 3, 5 καὶ] οἱ Oddey

νοις ὑπαρχόντων, τὰς δὲ δὴ γυναῖκας τῶν δυνατωτά-
των πολλὰς ἀλούσας ἔνευ ὕβρισμοῦ ὁ Λούκουλλος
ἐφύλαξε καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας σφῶν προσ-
5 ἐποιήσατο· τὸν τε τῆς Κομμαγηνῆς βασιλέα Ἀντίοχον
(ἢ δὲ δὴ χώρα αὕτη τῆς Συρίας πρὸς τε τῷ Εὐφράτῃ
καὶ πρὸς τῷ Ταύρῳ ἐστὶ) καὶ τινα Ἀράβιον δυνάστην
Ἀλχανδόνιον ἄλλους τε ἐπικηροκευσαμένους οἱ ἐδέξατο.
3 καὶ μαθὼν παρ' αὐτῶν τὴν πρεσβείαν τὴν ὑπὸ τε τοῦ
Τιγράνου καὶ τοῦ Μιθριδάτου πρὸς τὸν Ἀρσάκην
πεμφθεῖσαν ἀνταπέστειλέ τινας ἐκ τῶν συμμαχῶν
ἀπειλὰς τε ἅμα αὐτῷ, ἂν ἐκείνοις ἐπικουρήσῃ, καὶ
2 ὑποσχέσεις, ἂν τὰ σφέτερα ἀνθέληται, φέροντας. ὁ
οὖν Ἀρσάκης τότε μὲν (ἔτι γὰρ τῷ τε Τιγράνῳ ὄργην
εἶχε καὶ ἐς τοὺς Ῥωμαίους οὐδὲν ὑπόπτενε) πρέσβεις
τέ οἱ ἀντέπεμψε καὶ φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν ἐσπέ-
σατο, ὕστερον δὲ τὸν Σηλίλιον ἐλθόντα πρὸς ἑαυτὸν
ιδῶν ὑπετόπησε κατάσκοπον τῆς χώρας καὶ τῆς δυνά-
3 μεως αὐτοῦ παρῆναι (τούτου γὰρ ἔνεκα, ἀλλ' οὐ τῆς
ὁμολογίας ἤδη γεγενημένης ἄνδρα ἐπιφανῆ τὰ πολε-
μικὰ πεμφθῆναι) καὶ οὐδεμίαν ἔτι αὐτῶν βοήθειαν
ἐποιήσατο. οὐ μὴν οὐδ' ἠναντιώθη τι, ἀλλ' ἐκ μέσου
ἀμφοῖν ἔστη μηδετέρους, ὥσπερ εἰκός, ἐθέλησας ἀ-
ξῆσαι· τὸν γὰρ πόλεμον αὐτῶν ἰσοπαλῆ ὄντα ἀσφά-
λειαν οἱ μερίστην οἴσιν ἐνόμιζεν.

4 τούτῳ μὲν δὴ τῷ ἔτει ταῦθ' ὁ Λούκουλλος ἐπραξέ

2, 4, 3 ἔνευ ὕβρισμοῦ] ἀνυβρίστους Xiphilinus || 4 τοὺς
ἄνδρας σφῶν] τοὺς μετὰ Τιγράνου φερόντας addit Xiphilinus ||
5, 1 τὸν τε] <τότε δὲ> τὸν τε Maisel, προσεποιήσατο, τὸν τε—
Ἀντίοχον D R. Stephanum secutus || 3, 2, 5 Σηλίλιον] Σεξιλιον
Plut. Lucull. 25, Appian. Mithrid. 84; Σηλίλιον Willems, Le
senat I, p. 506 nr. 258 || 3, 3 ἔτι Henricus Stephanus (qui ἔτι
αὐτῷ sc. Λουκούλλῳ), ἐπ' cod. Vat. A

καὶ τῆς Ἀρμενίας συχνὰ προσηγάγετο· ἐπὶ δὲ δὴ Κυ-^{a. n. 686}
ἴντου Μαρκίου (οὗτος γὰρ καίπερ οὐ μόνος ἀποδει-⁽⁶⁸⁾
χθεὶς μόνος ὑπάτευσεν· ὃ τε γὰρ σὺν αὐτῷ χειροτο-
νηθεὶς Λούκιος Μέτελλος ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους ἀπέθανε,
καὶ ὁ ἐφαιρεθεὶς πρὶν ἐπιβῆναι τῆς ἀρχῆς μετήλλαξε,
καὶ διὰ τοῦτ' οὐδεὶς ἄλλος ἀπεδείχθη), ἐν οὖν τῷ ἔτει 2
τούτῳ ὁ Λούκουλλος μεσοῦντος ἤδη τοῦ θέρους (ὑπὸ
γὰρ τοῦ ψύχους ἀδύνατον ἦν ἦρι ἐς τὴν πολεμίαν γῆν
ἐσβαλεῖν) στρατεύσας τινὰ τε τῆς γῆς ἐπόρθησεν, ὅπως
ἀμύνοντας αὐτῇ τοὺς βαρβάρους ἐς μάχην ὑπαγάγηται,
καὶ ὡς οὐδὲν μᾶλλον ἐκινουῦντο, ἐπ' αὐτοὺς ὤρμησε, 5
κὰν τούτῳ τοῖς μὲν ἱππεῦσι τῶν Ῥωμαίων χαλεποὶ οἱ
τῶν ἐναντιῶν ἱππῆς ἐγίνοντο, τῷ δὲ πεζῷ οὐδεὶς
αὐτῶν ἐς χεῖρας ἦει, ἀλλ' ὅποτε ἢ ἀσπίς τοῦ Λου-
κούλλου τῇ ἱππῳ προσβοηθήσειεν, ἐτρέποντο. οὐ μὲν-
τοι καὶ δεινὸν τι ἐπασχον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιδιώκον-
τας σφᾶς ἐς τοῦπίσω τοξεύοντες πολλοὺς μὲν παρα-
χρηῖμα ἀπεκτίννυσαν, παμπληθεῖς δὲ ἐτίτροσκον. καὶ 2
ἦν τὰ τραύματα χαλεπὰ καὶ δυσίατα· ταῖς τε γὰρ ἀκίσσι
διπλαῖς ἐχρῶντο καὶ προσέτι καὶ ἐφάρμακτον αὐτάς,
ὥστε τὰ βέλη, εἴτε ἐμμένοι πῆ τοῖς σώμασιν εἴτε καὶ
ἐξέλεικτο, τάχιστα αὐτὰ διολλύναι· τὸ γὰρ ἕτερον [τὸ
δεύτερον] σιδήριον ἔνδον ἄτε μηδεμίαν ἀνθολκῆν ἔχον
ἐγκατελείπετο.

ὁ οὖν Λούκουλλος, ἐπειδὴ τε πολλοὶ ἐτραυματί- 6
ζοντο, καὶ οἱ μὲν ἔθνησκον, οἱ δ' ἀνάπηροι γοῦν

4, 1, 6 ἐφαιρεθεὶς D coll. 49, 43, 7; ἀφαιρωθεὶς Vat. A, ἀνθαι-
ρεθεὶς R, Naber, ἀνθιδρωθεὶς vel ἀνθιδρονθεὶς vel ἐπιληρωθεὶς
Reiske || 2, 5 αὐτῇ Reiske, αὐτῆν Vat. A || 5, 1, 3 ἱππῆς scripsi, cf.
Boissevain, Mnemos. XIII, p. 331, n. 1 || 2, 3 ἐφάρμακτον Reiske,
ἐφήροστον Vat. A || 4 ἐμμένοι St, ἐμμένει Vat. A || 5 [τὸ δεύτερον]
del. Reiske, qui sic dedit locum: <ἐξέλεικνεν δὲ οὐ πᾶν ῥάδιον ἦν.
τὸ μὲν γὰρ ἕτερον εἰ καὶ ἐφέποιτο, τὸ δ' αὐ> ἕτερόν γε σιδήριον etc.

ἐρίγγοντο, καὶ ἅμα καὶ τὰ ἐπιτήδεια αὐτοὺς ἐπέλειπεν,
 2 ἐκεῖθεν τε ἀπεχώρησε καὶ ἐπὶ Νίσιβιν ὤρμησεν. ἢ δὲ
 δὴ πόλις αὕτη ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ καλουμένη πεπό-
 λισται (οὕτω γὰρ πᾶν τὸ μεταξὺ τοῦ τε Τίγριδος καὶ
 τοῦ Εὐφράτου ὀνομάζεται) καὶ νῦν μὲν ἡμετέρα ἐστὶ
 καὶ ἄποιος ἡμῶν νομίζεται, τότε δὲ ὁ Τιγράνης τῶν
 Πάρθων αὐτὴν ἀφελόμενος τοὺς τε θησαυροὺς ἐν αὐτῇ
 καὶ [τὰ ἄλλα] τὰ πλείστα τῶν λοιπῶν ἀπετέθειτο φύ-
 3 λακὰ οἱ τὸν ἀδελφὸν προστάξας. πρὸς οὖν ταύτην ὁ
 Λούκουλλος ἐλθὼν ἐν μὲν τῷ θέρει καίπερ μὴ παρ-
 ἔργως τὰς προσβολὰς ποιησάμενος οὐδὲν ἐπέθανε· τὰ
 γὰρ τεῖχη καὶ διπλᾶ καὶ πλίνθινα ὄντα τὴν τε παχύ-
 τητα πολλὴν ἔχοντα καὶ τάφρον βαθεῖα διελημμένα
 οὔτε κατασεισθῆναι πῃ οὔτε διορυχθῆναι ἠδυνήθη,
 7 διόπερ οὐδ' ὁ Τιγράνης ἐπήμυνέ σφισιν· ὡς δ' ὁ τε
 χειμῶν ἐνέστη, καὶ οἱ βάρβαροι ῥαθυμότερον ἄτε ἐπι-
 κρατοῦντες τοὺς τε Ῥωμαίους ὄσον οὐκ ἀπαναστήσε-
 σθαι προσδοκῶντες διῆγον, ἐτήρησε νύκτα ἀσέλγηνον
 2 καὶ ὑετῷ λάβρον βρονταῖς τε χειμέριον, ὥστε μήτε τι
 προιδέσθαι μήτε τι ἐπακοῦσαι αὐτοὺς ἔχοντας τὸν τε
 ἕξω περίβολον πλὴν ὀλίγων καὶ τὴν ἐν τῷ μέσῳ τά-
 φρον ἐκλιπεῖν, καὶ προσέμιξε πολλαχῆ τῷ τείχει καὶ
 ἐκείνου τε οὐ χαλεπῶς ἀπὸ τῶν χωμάτων ἐπέβη καὶ
 τοὺς φρουροὺς τοὺς ἐγκαταλειφθέντας ἐν αὐτῷ ῥαδίως
 3 ἄτε μὴ πολλοὺς ὄντας ἀπέκτεινε. καὶ οὕτω τῆς τε τά-
 φρου μέρους τι (τὰς γὰρ γεφύρας οἱ βάρβαροι προκα-
 ἔρηξαν) συνέχωσεν (οὔτε γὰρ τῇ τοξείᾳ οὔτε αὖ τῷ
 πυρὶ λυπεῖσθαι ἐν τῷ πολλῷ ὑετῷ ἠδύνατο) καὶ δια-

6, 1, 3 ἐπέλειπεν Turnebus || 2, 7 [τὰ ἄλλα] delever. Reiske, St
 τὰ πλείστον <ἄξια>? B || ἀπετέθειτο Reiske, ἀπετίθειτο Vat. A ||
 7, 2, 6 αὐ τῷ R, αὐτῷ Vat. A

βὰς αὐτὴν τὰ μὲν ἄλλα, οὐ πᾶν ἰσχυροῦ τοῦ ἔνδον
 κύκλου πίστει τῶν ἕξωθεν αὐτοῦ προβεβλημένων ὕ-
 τος, εὐθύς εἶλε, τοὺς δὲ ἐς τὴν ἄκραν ἀναφυρόντας 4
 ἄλλους τε καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Τιγράνου μετὰ τοῦτο
 καθ' ὁμολογίαν παρεστήσατο καὶ χρήματά τε πολλὰ
 ἔλαβε καὶ ἐκεῖ διεχείμασε.

τὴν μὲν οὖν Νίσιβιν οὕτως ἐχειρώσατο, τῆς δὲ 8
 Ἀρμενίας τῶν τε ἄλλων τῶν περὶ τὸν Πόντον συχνὰ
 ἀπέβαλεν. ὁ γὰρ Τιγράνης ἐκείνη μὲν ὡς οὐκ ἂν
 ἀλούσῃ οὐκ ἐπεκούρησε, πρὸς δὲ τὰ προειρημένα ὤρ-
 μησεν, εἴ πως ἀσχόλου περὶ τὴν Νίσιβιν αὐτοῦ ὄντος
 φθάσειεν αὐτὰ κομισάμενος. καὶ Μιθριδάτην μὲν πρὸς 2
 τὴν οἰκίαν ἀπέστειλεν, αὐτὸς δὲ ἐς τὴν ἑαυτοῦ Ἀρ-
 μενίαν ἦλθε κἀνταῦθα Λούκιον Φάννιον ἀντιστάντα
 οἱ ἀπολαβὼν ἐπολιόρκει, μέχρις οὗ ὁ Λούκουλλος
 αἰσθόμενος τοῦτο ἐπεβοήθησεν αὐτῷ. ἐν τῷ δὲ ταῦτ' 9
 ἐρίγγετο, Μιθριδάτης ἕς τε τὴν ἑτέραν Ἀρμενίαν καὶ
 ἐς τὰ ἄλλα ἐσβαλὼν πολλοὺς τῶν Ῥωμαίων τοὺς μὲν
 ἀνὰ τὴν χώραν πλανωμένους ἀπροσδόκητος σφισι
 προσπεσὼν ἔφθειρε, τοὺς δὲ καὶ ἐκ μάχης κατέκοψε
 κἀν τούτῳ καὶ τῶν χωρίων τὰ πλείω διὰ ταχέων ἀν-
 εκτήσατο. οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἐκείνου τε εὐνοίαν ἕκ τε 2
 τοῦ ὁμοφύλου καὶ ἐκ τῆς πατρίου βασιλείας καὶ τῶν
 Ῥωμαίων μῖσος διὰ τε τὸ ὀδυεῖον καὶ διὰ τὸ ὑπὸ τῶν
 ἐφρονηκῶτων σφίσι κακουχεῖσθαι ἔχοντες προσεχώρη-
 σάν τε αὐτῷ καὶ μετὰ τοῦτο τὸν ἄρχοντα τῶν ἐκεῖ
 Ῥωμαίων Μάρκον Φάβιον ἐνίκησαν. οἱ τε γὰρ Θρη- 3
 κες οἱ πρότερον μὲν τῷ Μιθριδάτῃ μισθοφορήσαντες,
 τότε δὲ τῷ Φαβίῳ συνόντες, καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ἐν τῷ

3, 6 προβεβλημένων Leunclavius, προσβεβλημένων Vat. A ||
 8, 2, 3 ἦλθε] ἀνήλθε Reiske || 9, 1, 6 κἀν τούτῳ] κἀν τούτου? B

Ῥωμαϊκῷ στρατοπέδῳ ὄντες ἰσχυρῶς αὐτοῖς ἐβοήθησαν. οἳ τε Θραῖκες ὑπὸ τοῦ Φαβίου ἐς προσκοπὴν πεμφθέν-
 4 τες οὔτε τι ὕγιες ἀνήγγειλαν αὐτῷ καὶ μετὰ τοῦτ' ἐκείνου τε ἀφυλακτότερον προϊόντος καὶ τοῦ Μιθριδάτου ἐξαίφνης οἱ προσπεσόντος συνεπέθεντο τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ἐν τούτῳ <καὶ οἱ δοῦλοι> ἐλευθερίαν σφίσι τοῦ βαρβάρου κηρύξαντος συνεπελάβοντο τοῦ
 5 ἔργου. καὶ ἀνάλωσαν ἄν, εἰ μὴ ὁ Μιθριδάτης <ἐν> τοῖς πολεμίοις ἀναστρεφόμενος <καὶ γὰρ ὑπὲρ τὰ ἔβδομήκοντα ἔτη γεγρονῶς ἐμάχετο> λίθῳ τε ἐπλήρη καὶ δέος τοῖς βαρβάροις, μὴ καὶ ἀποθάνῃ, παρέσχεν· ἐπισχόντων γὰρ σφῶν διὰ τοῦτο τὴν μάχην ἠδυνήθησαν
 10 ἄλλοι τε καὶ ὁ Φάβιος ἐς τὸ ἀσφαλὲς ἀποφυγεῖν. καὶ μετὰ τοῦτ' ἐς τὰ Κάβειρα κατακλεισθεὶς ἐπολιορκήθη μὲν, ἐσώθη δὲ ὑπὸ τοῦ Τριαρίου. οὗτος γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ταύτη πρὸς τὸν Λούκουλλον διῶν καὶ γνοὺς τὰ πεπραγμένα δύναμιν τε ὄσῃν οἷόν τ' ἦν ἐκ τῶν
 2 παρόντων ἤθροισε καὶ τὸν Μιθριδάτην ὡς καὶ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ πλήθει προσιῶν ἐξέπληξεν, ὥστ' ἀναστῆναι ποιῆσαι, πρὶν καὶ ἐς ὕψιν αὐτοῦ ἐλθεῖν. κακὸν τούτου ἐπιθαροσῆσας καὶ μέχρι τῶν Κομάνων ὑποφυγόντα
 3 αὐτὸν ἐπεδίωξε κἀνταῦθα ἐνίκησεν. ἠὺλίξτετο μὲν γὰρ ὁ Μιθριδάτης ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ, ἣ ἢ οἱ Ῥωμαῖοι προσήεσαν, βουληθεὶς δὲ σφίσι κεκμηκόσιν ἐκ τῆς πορείας συμμίξαι αὐτὸς τε προαπήντησε καὶ ἑτέρους δι' ἄλλης γεφύρας ἐν τῷ τῆς μάχης καιρῷ διαβάντας ἐπι-

3, 5 οἳ τε] οἳ τε γε Reiske, οἱ γοῦν B || 4, 4 <καὶ οἱ δοῦλοι> inseruit R || 5, 1 καὶ <πάντας τοὺς Ῥωμαίους> ἀνάλωσαν ἄν H. Stephanus, ἔργον <οὕτω γενναίως, ὥστε πάντες οἱ Ῥωμαῖοι> ἀναλώθησαν ἄν Oddey || <ἐν> ins. B || 10, 1, 3 Τριαρίου] Τριβίου Vat. A || 2, 3 αὐτοῦ] αὐτῷ St || 4 ἐπιθαροσῆσας] ἀναθαροσῆσας Reiske || 3, 1 κἀνταῦθα <ὀλίγον> vel <παρὰ μικρόν> Reiske

θέσθαι προσέταξε· καὶ αὐτὸν ἀγχώματα ἐπὶ πλεῖστον ἀγωνιζόμενον ἢ γέφυρα πολλῶν τε καὶ ἀθρόων ἅμα δι' αὐτῆς ἐπειγομένων τῆς τε ἐπικουρίας ἀπεστέρησε καὶ προσδιετάραξε.

καὶ οἱ μὲν μετὰ τοῦτ' (ἤδη γὰρ χειμῶν ἦν) ἀπε- 11
 χώρησαν ἐς τὰ ἐαυτῶν τεῖχη ἀμφοτέροι καὶ ἠσύχαζον· τὰ δὲ δὴ Κόμανα τῆς τε νῦν Καππαδοκίας ἐστὶ καὶ ἐδόκει τό τε τῆς Ἀρτέμιδος τὸ Τανρικὸν βρέτας καὶ τὸ γένος τὸ Ἀγαμεμνόνειον δεῦρο αἰεῖ ἔχειν. καὶ ὅπως μὲν ἐς αὐτοὺς ταῦτα ἀφίκετο ἢ ὅπως διέμεινεν, οὐ δύναμαι τὸ σαφὲς πολλῶν λεγομένων εὔρειν· ὃ δ' ἀκριβῶς ἐπί- 2
 σταμαι, φράσω. δύο αὐταὶ πόλεις ἐν τῇ Καππαδοκίᾳ ὁμώνυμοι οὔτε πᾶν πόρρω ἀπ' ἀλλήλων εἰσὶ καὶ τῶν αὐτῶν πέρι ἐρίζουσι· καὶ γὰρ μυθολογοῦσι καὶ δεικνύουσι τὰ τε ἄλλα πάντα ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ τὸ ξίφος ὡς αὐτὸ ἐκείνο τὸ τῆς Ἰριγενείας ὃν ἀμφοτέραι ἔχουσιν.

καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοσοῦτον εἰρήσθω· τῷ δὲ ἐπιγι- 12
 γνομένῳ ἔπει, ἐπὶ τε Μανίου Ἀκιλίου καὶ ἐπὶ Γαῖου a. n.
 Πίσωνος ὑπάτων, ὁ μὲν Μιθριδάτης τῷ Τριαρίῳ πρὸς 687
 Γαζιούροις ἀντεκάθητο προκαλούμενός τε ἅμα αὐτὸν (67)
 ἐς μάχην καὶ ἐξοργίζων (τὰ τε γὰρ ἄλλα καὶ ἐν τῇ 2
 ἐπόψει τῇ τῶν Ῥωμαίων αὐτὸς τε ἤσκει καὶ τοῦ στρατοῦ γυμνασίας ἐποιεῖτο), ὅπως πρὶν τὸν Λούκουλλον ἐπελθεῖν ἐκείνόν τε συμβαλόν, ὥσπερ ἤλπισε, κρατήσῃ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀρχῆς ἀνασώσῃται. ἐπεὶ δ' οὐκ ἐκινεῖτο, πέμπει τινὰς πρὸς Λάδασα φρούριον, ἐν ᾧ τὰ σκευὴ τοῖς Ῥωμαίοις ἀπέκευτο, ἵν' ἐκείνοις γε ἐπα-

3, 7 γέφυρα <ἰσθμῶς> Xylander || 11, 1, 4 τό τε] τότε Reiske || 2, 4 πέρι ἐρίζουσι scripsi, περιέχονται Vat. A, πέρι ἀγχοῦσιν H. Steph., περιεχονται B, προερίζουσι H. I. Heller || 5 καὶ <δὴ καὶ> τὸ Reiske || 6 ἔχουσι] ἔχουσαι Reiske || 12, 2, 6 Λαδαφρούριον Vat. A, sed infra recte || 7 γε Leunclavius, τε Vat. A

μύνοντα αὐτὸν ἐς χεῖρας ὑπαγάγηται. καὶ ἔσχεν οὕτως.
 3 ὁ γὰρ Τριάρχιος τέως μὲν τό τε πλῆθος τοῦ Μιθριδά-
 του φοβούμενος καὶ τὸν Λούκουλλον (μετεπέπεμπτο
 γὰρ αὐτὸν) προσδεχόμενος ἡσυχίαν εἶχεν· ὡς δὲ τὰ τε
 Λάδασα πολιορκούμενα ἐπύθετο, καὶ οἱ στρατιῶται
 δείσαντες περὶ αὐτοῖς ἐταράττοντο καὶ ἐπηκίλουν,
 εἰ σφᾶς μηδεὶς ἐξάγοι, καὶ αὐτοκέλευστοι βοηθήσειν
 4 σφίσι, καὶ ἄκων ἐξάνεστη. καὶ αὐτῶ οἱ βάρβαροι
 προχωροῦντι ἤδη προσπεσόντες τοὺς μὲν ἐν χειρὶ τῶ
 τε πλῆθει σφῶν περιέσχον καὶ κατειγράσαντο, τοὺς δὲ
 καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκφυγόντας ἀγνοία τοῦ τὸν ποταμὸν
 13 ἐς αὐτὸ ἐκτετράφθαι περιελάνοντες ἔκτεινον. καὶ πασ-
 συδι ἂν σφᾶς διέφθειραν, εἰ μὴ τῶν Ῥωμαίων τις
 πλασάμενος ὡς καὶ ἐκ τῆς τοῦ Μιθριδάτου συμμαχι-
 δος ὦν (ἐν γὰρ τῶ αὐτῶ αὐτοῖς τρόπῳ συστρατενο-
 μένους, ὥσπερ εἶπον, οὐκ ὀλίγους εἶχε) προσῆλθέ τέ
 οἱ ὡς καὶ εἰπεῖν τι βουλόμενος καὶ ἔτρωσεν αὐτόν.
 οὕτω γὰρ ἐκεῖνος μὲν συλληφθεὶς ἀπεσφάγη, ταρα-
 χθέντων δὲ πρὸς τοῦτο τῶν βαρβάρων συχνοὶ τῶν
 Ῥωμαίων διέφυγον.

2 Μιθριδάτης μὲν δὴ τό τε τραῦμα ἴατο καὶ προσ-
 υποπιεύσας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν πολεμίων ἐν τῶ
 στρατοπέδῳ εἶναι ἐξέτασιν τῶν στρατιωτῶν ὡς καὶ
 κατ' ἄλλο τι ἐποίησατο καὶ κελεύσας σφᾶς ἐς τὰς
 ἑαυτῶν σκηνὰς ὡς ἐκάστους κατὰ τάχος ἀναχωρήσαι
 κατεφώρασε καὶ τοὺς Ῥωμαίους μονωθέντας διέφθειρε.
 14 κἀν τούτῳ ὁ Λούκουλλος ἐπελθὼν δόξαν μὲν τισι
 παρέσχεν ὡς καὶ ἐκεῖνον ἁθῶς κρατήσων καὶ πάντα
 τὰ προσιμένα δι' ὀλίγον κομιούμενος, οὐ μέντοι καὶ

3, 2 μετεπέπεμπτο Cobet, μετεπέμπετο Vat. A: cf. Bekkeri
 emendationes 45, 3, 1 et 46, 24, 2

κατέπραξέ τι. ὁ τε γὰρ Μιθριδάτης ἐς τὰ μετέωρα 2
 πρὸς Ταλαύροις ὄντα ἰδρυθεὶς οὐκ ἀντεπήει αὐτῶ,
 καὶ ὁ Μιθριδάτης ὁ ἕτερος, <ὁ> ἐκ Μηδίας γαμβρὸς
 τοῦ Τιγράνον, ἐσκεδασμένοις τοῖς Ῥωμαίοις ἐξαίφνης
 προσπεσὼν συχνοὺς ἀπέκτεινεν, ὁ τε Τιγράνης αὐτὸς
 προσιῶν ἠγγέλθη, καὶ τὸ στράτευμα ἐστασίασεν. οἱ 3
 γὰρ Οὐαλερίειοι οἱ τῆς τε στρατείας ἀφεθέντες καὶ
 μετὰ τοῦτ' αὐτίς στρατευσάμενοι ἐκινήθησαν μὲν καὶ
 ἐν τῇ Νισίβει ἐκ τε τῆς νίκης καὶ ἐκ τῆς ἡσυχίας
 τοῦ τε τὰ ἐπιτήδεια ἄφθονα ἔχειν καὶ ἄνευ τοῦ Λου-
 κούλλου τὰ πολλὰ διὰ τὸ πολλαχόσε ἐκδημεῖν αὐτὸν
 δαιτυῶσαι, καὶ μάλισθ' ὅτι Πούπλιός τις Κλώδιος, 4
 ὃν Κλαυδίον τινες ἐκάλεσαν, συνεστασίαζε σφᾶς ὑπ'
 ἐμφύτου νεωτεροποιίας καίπερ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τῶ
 Λουκούλλῳ συνοικουῆσαι· ἐταράχθησαν δὲ καὶ τότε
 ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τὸν Ἀκίλιον τὸν ὑπατον, ὃς τῶ
 Λουκούλλῳ διάδοχος δι' ἄπερ εἶπον ἐξεπέμφθη, πλη-
 σιάζοντα ἐπύθοντο· ἐν γὰρ ὀλιγορία αὐτὸν ὡς καὶ
 ἰδιωτεύοντα ἤδη ἐποιούντο. ὁ οὖν Λούκουλλος ἐκ τε 15
 τούτων καὶ ὅτι παρὰ τοῦ Μαρκίου τοῦ πρὸ τοῦ Ἀκι-
 λίου ὑπατεύσαντος ἐς Κιλικίαν, ἧς ἄρχειν ἐμελλε,
 παριόντος ἐπικουρίαν αἰτήσας οὐκ ἔτυχεν, ἐν ἀπόρῳ
 ἐγένετο καὶ ὀκνήσας μὲν διὰ κενῆς ἀναστήναι, δεισας 2
 δὲ καὶ κατὰ χώραν μείναι ἐπὶ τὸν Τιγράνην ὄρμησεν,
 εἰ πως ἐκεῖνόν τε ἀπροσδόκητόν τε ἅμα καὶ κερμη-
 κότα ἐκ τῆς ὁδοῦ τρέψαιτο καὶ τοὺς στρατιώτας τρώ-
 πον τινὰ διὰ τούτου παύσειε στασιάζοντας. οὐ μὴν
 καὶ ἐπιτυχῆς οὐδετέρου ἐγένετο· ἀκολουθήσαν γὰρ 3
 αὐτῶ τὸ στράτευμα μέχρι πού τινος, ὅθεν ἐς τὴν

14, 2, 3 <ὁ> inseruit B || 3, 2 Οὐαλερίειοι Leuncl., Οὐαλέριοι
 hic et infra Vat. A || of del. Reiske || 15, 1, 2 Μάρκιον Vat. A.

Καππαδοκίαν ἐκτραπέσθαι ἦν, ἐκείσε πάντες ὁμοθυμαδὸν μηδὲ φθεγξάμενοί τι ἀπετραπόnton. καὶ οἳ γε Οὐαλεριεῖοι μαθόντες, ὅτι τῆς στρατείας παρὰ τοῖς οἴκοι τέλεσιν ἀφείνται, παντελῶς ἀπεχώρησαν.

16 καὶ θαυμάση μηδεὶς, ὅτι στρατηγικώτατος ἀνδρῶν ὁ Λουκούλλος γενόμενος καὶ πρῶτός τε Ῥωμαίων τὸν Ταῦρον σὺν τε στρατῷ καὶ ἐπὶ πολέμῳ διαβὰς καὶ δύο βασιλέας οὐκ ἀσθενεῖς ἐπικρατήσας ἐλὼν τ' ἔν, εἴπερ ταχέως διαπολεμηῆσαι ἐβεβούλητο, οὐκ ἠδύνατο τῶν συστρατευομένων οἱ ἄρχειν, ἀλλ' αἰεὶ τε ἐστασιά-
2 ζον καὶ τέλος ἐγκατέλιπον αὐτόν. πολλά τε γὰρ σφίσι προσέταττε καὶ δυσπρόσοδος ἀκριβῆς τε ἐν ταῖς τῶν ἔργων ἀπαιτήσεσι καὶ ἀπαραιτήτος ἐν ταῖς τιμωρίαις ὧν οὐκ ἠπίστατο οὔτε λόγῳ τινὰ προσαγαγέσθαι οὔτε ἐπιεικείᾳ ἀναρτήσασθαι, οὐ τιμαῖς, οὐ χρημάτων μεταδόσει προσεταιρίσασθαι, ὧν πάντων ἄλλως τε καὶ
3 ἐν πλήθει καὶ μάλιστα στρατευομένῳ δεῖ. καὶ διὰ τοῦθ' οἱ στρατιῶται, ἕως μὲν εὖ τε ἐφέροντο καὶ τὰς ἀρπαγὰς ἀνταξίας τῶν κινδύνων εἶχον, ἠκροῶντο αὐτοῦ, ἐπεὶ δὲ ἐπταίσαν καὶ ἐς φόβον ἀντὶ τῶν ἐλπίδων ἀντικατέστησαν, οὐδὲν ἔτι προετίμησαν. τεκμήριον δέ, ὅτι τοὺς αὐτοὺς τούτους ὁ Πομπήιος λαβὼν (καὶ γὰρ τοὺς Οὐαλεριεῖους αὐθις κατελέξατο) οὐδ' ὀπωσοῦν στασιάζοντας ἔσχε. τοσοῦτον ἀνὴρ ἀνδρὸς διαφέρει.

17 ὡς δ' οὖν τοῦθ' οἱ στρατιῶται ἐπραξαν, πᾶσάν τε ὀλίγον τὴν ἀρχὴν ὁ Μιθριδάτης ἀνεκτήσατο καὶ τὴν Καππαδοκίαν ἰσχυρῶς ἐλυμήνατο μήτε Λουκούλλου

16 totum hoc caput post c. 17 inserendum censet J. Hilberg, Ztschr. f. oest. Gymn. 1889, p. 213 || 1, 1 στρατηγικώτατος Leuclavius e Xiphil., στρατηγικώτερος Vat. A || 4 κρατήσας τῆς τῆς Ἀσίας ἐπὶ μῆμιστον προελθῶν Xiphilinus || 2, 4 τινὰ Oddey, τινὲ Vat. A || 5 τιμαῖς Reiske, τιμῆς Vat. A

προφάσει τοῦ τὸν Ἀκίλιον ἐγγὺς εἶναι μήτε ἐκείνον προσαμύνοντος αὐτῇ· ἐπειγόμενος γὰρ πρότερον ὡς καὶ τὴν τοῦ Λουκούλλου νίκην ὑφαρπάσων τότε, ἐπειδὴ τῶν γεγονότων ἤσθετο, οὔτε πρὸς τὰ στρατόπεδα ἦλθε καὶ ἐν τῇ Βιδυνίᾳ ἐχρόνισε. Μάρκιος δὲ 2 Λουκούλλῳ μὲν οὐκ ἐπεκούρησε πρόσχημα τοὺς στρατιώτας ὡς οὐκ ἐθελήσαντάς οἱ ἀκολουθῆσαι ποιησάμενος, ἐς δὲ τὴν Κιλικίαν ἀφικόμενος Μενέμαχόν τινα ἀπαντομολήσαντα τοῦ Τιγράνου ἐδέξατο καὶ τὸν Κλώδιον ἀποσιάντα ἀπὸ τοῦ Λουκούλλου δέει τῶν ἐν τῇ Νισίβει γενομένων ἐπὶ τὸ ναυτικὸν ἐπέστησεν· ἀδελ-
φὴν γὰρ τινα αὐτοῦ καὶ ἐκείνος γυναικᾶ εἶχε. καὶ ὁ 3 μὲν ἀλούς τε ἐς καταποντιστὰς καὶ ἀφεθεὶς ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὸν ἐκ τοῦ Πομπηίου φόβον ἐς τε τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας ἦλθεν ὡς καὶ πρὸς τοὺς Ἀραβίους, πρὸς οὓς τότε διεφέροντο, συμμαχίσεων σφίσι κἀνταῦθα στασιάζων τινὰς ὁμοίως ὀλίγον διεφθάρη.

... φεῖδεται. δυναστείας τε ἐρῶν καὶ τοῖς Κρησὶ 18 τοῖς ὁμολογήσασιν αὐτῷ προσέβαλλε καὶ οὔτε τὰς σπονδὰς προτεινομένων σφῶν ἐφρόντιζε, κακῶσαί τε αὐτοὺς πρὶν τὸν Πομπηίου ἐπελθεῖν ἠπειγέτο. ὁ τε γὰρ Ὀκταούσιος ἄνευ δυνάμεως παρῶν (οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἐπὶ πολέμῳ τινί, ἀλλ' ἐπὶ παραλήφει τῶν πόλεων ἐπέ-

17, 2, 5 ἐπαντομολήσαντα Vat. A || 3, 2 ὑπ' St, ἀπ' Vat. A || 18, 1, 1 φεῖδεται sc. Q. Caecilius Metellus. Hic incipit hodie cod. Medicus 70, 8 (Ma). Panca quaedam, quae pertinent ad belli Cretici finem, inveniuntur apud Xiphilinum, p. 1, 12—20: καὶ τὴν νῆσον ἄπασαν ἐχειρώσατο (ὁ Μέτελλος) μετὰ τοῦτο καίτοι πρὸς τοῦ Πομπηίου τοῦ Μάγνου ἤδη τῆς θαλάσσης ἐνυπάσης ἄρχοντος καὶ τῆς ἠπείρου ὅσον ἡμερῶν ἀπὸ θαλάσσης τριῶν ἐμποδιζόμενός τε καὶ κωλύμενος ὡς αὐτῷ προσηκουσῶν καὶ τῶν νήσων. ἀλλ' ὅμως καὶ ἄνοτος Πομπηίου τῷ Κρητικῷ πολέμῳ τέλος ὁ Μέτελλος ἐπιθεὶς θύραμβόν τε ἀπ' αὐτοῦ κατήγαγε καὶ Κρητικὸς ἐπελήθη || 1, 2 προσέβαλε Ma

πεμπτο) ἤσυχίαν ἦγε· καὶ Κορινθίος Σισέννας ὁ τῆς Ἑλλάδος ἄρχων ἦλθε μὲν ἐς τὴν Κρήτην, ὡς ταῦτ' ἐπύθετο, καὶ παρήνεσε τῷ Μετέλλῳ φείσασθαι τῶν
 2 δῆμων, οὐ μέντοι καὶ ἀντέπραξέ τι μὴ πείσας. ἄλλοις τε οὖν πολλοῖς ἐκεῖνος ἐλυμήνατο καὶ Ἐλευθέραν τὴν πόλιν ἐκ προδοσίας ἐλὼν ἠργυρολόγησεν· πύργου γὰρ τινα οἱ προδιδόντες ἐκ τε πλίνθων πεποιημένον καὶ μέγιστον δυσμαχώτατόν τε ὄντα ὄξει συνεχῶς νυκτὸς διέβρεξαν, ὥστε θραυστὸν γενέσθαι. καὶ μετὰ τοῦτο Λάππαν καίτοι τοῦ Ὀκταουίου αὐτὴν κατέχοντος ἐκ προσβολῆς εἶλε καὶ ἐκεῖνον μὲν οὐδὲν κακὸν εἰργάσατο, τοὺς δὲ δὴ Κίλικας τοὺς σὺν αὐτῷ ὄντας
 19 ἔφθειρεν. ἀγανακτήσας οὖν ἐπὶ τούτῳ ὁ Ὀκταουίος οὐκέθ' ἠσύχασεν, ἀλλὰ πρότερον μὲν τῷ τοῦ Σισέννου στρατῷ (νοσήσας γὰρ ἐκεῖνος ἐτεθνήκει) χρώμενος ἐπεβόηθει πῆ τοῖς κακουμένοις, ἔπειτα δ' ἀνακομισθέντων αὐτῶν πρὸς τε τὸν Ἀριστίωνα ἐς Ἱεράπυδνα ἦλθε καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπολέμει· οὗτος γὰρ ὡς τότε ἐκ τῆς Κυθωνίας ἀπεχώρησε Λουκίον τέ τινα Βάσσον ἀνταν-
 2 αχθέντα οἱ ἐνίκησε καὶ τὰ Ἱεράπυδνα κατέλαβε. καὶ χρόνον μὲν τινα ἐκαρτέρησαν, τοῦ δὲ δὴ Μετέλλου ἐπιόντος σφίσι τό τε τείχος ἐξέλιπον καὶ ἐξαναχθέντες χειμῶνι τε ἐχρήσαντο καὶ ἐς τὴν γῆν ἐκπεσόντες συ-
 3 νήσον ἐχειρώσατο. Κρήτες μὲν οὖν οὕτως, ἐλευθέροί τε πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον γενόμενοι καὶ δεσπότην ὀθνεῖον μηδένα κτησάμενοι, κατεδουλώθησαν· Μέ-
 4 τελλος δὲ τὴν μὲν ἐπίκλησιν ἀπ' αὐτῶν ἔλαβε, τὸν δὲ δὴ Πανέρη τὸν τε Λασθένη (καὶ γὰρ ἐκεῖνον εἶλεν)

2, 6 διέβρεξαν Ma || 19, 1, 5 Ἱερά πύδνα Ma || 3, 5 ἐκεῖνον] κἀκεῖνον Leuncl., κἀκεῖνους Ruhnkenius coll. Vell. Paterc. II, 40

οὐκ ἠδυνήθη πέμψαι ἐν τοῖς ἐπινικίοις. ὁ γὰρ Πομπήιος ἀναπεισας τῶν δημάρχων τινὰ προαφείλετο αὐτοὺς ὡς καὶ ἑαυτῷ κατὰ τὴν ὁμολογίαν, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνῳ προσχωρήσαντας.

λέξω δὲ ἤδη καὶ τὰ κατὰ τοῦτον πῶς ἐγένετο. οἱ 20 καταποντισταὶ ἐλύπον μὲν αἰεὶ τοὺς πλείοντας ὥσπερ καὶ τοὺς ἐν τῇ γῇ οἰκοῦντας οἱ τὰς ληστείας ποιούμενοι· οὐ γὰρ ἔστιν ὅτε ταῦτ' οὐκ ἐγένετο, οὐδ' ἂν παύσαιτό ποτε, ἕως ἂν ἡ αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ἦ. ἀλλὰ πρότερον μὲν ἐν τε τόποις τισὶ καὶ τῇ ὥρᾳ 2 μόνῃ κατ' ὀλίγους καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐλήστευον· τότε δέ, ἐξ οὗ πολλαχῇ τε ἅμα καὶ συνεχῶς ἐπολεμήθη, καὶ πολλαὶ μὲν πόλεις ἀνάστατοι ἐγένοντο, πᾶσι δὲ καὶ τοῖς διαφεύγουσιν αὐτῶν αἱ τιμαρταὶ ἐπηρεζόντο, καὶ ἀδελφοὶ οὐδενὶ οὐδὲν ἦν, πάμπολλοι πρὸς ληστείαν ἐτρέποντο. καὶ τὰ μὲν ἐν ταῖς 3 ἡπείροις ληστικὰ ἔτε καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν δῆμων μᾶλλον ὄντα καὶ τὴν τε αἰσθησιν τῆς βλάβης ἐγγύθεν καὶ τὴν σύλληψιν οὐ πάνυ χαλεπὴν ἔχοντα ὄρον πῶς κατελύετο, τὰ δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπὶ πλείστον ἐπηρεζήθη. τῶν γὰρ Ῥωμαίων πρὸς τοὺς ἀντιπολέμους 4 ἀσχολίαν ἀγόντων ἐπὶ πολὺ ἤκμασαν πολλαχόσε τε περιπλέοντες καὶ πάντας τοὺς ὁμοίους σφίσι προστιθέμενοι, ὥστε τινὰς αὐτῶν καὶ ἐν συμμαχίας λόγῳ συχνοῖς ἐπικουρῆσαι. καὶ εἰρηται μὲν ὅσα μετὰ τῶν 21 ἄλλων ἐπραξαν· ἐπεὶ δ' οὖν καὶ ἐκεῖνα διελύθη, οὐκ ἐπαύσαντο, ἀλλ' αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς πολλὰ καὶ δεινὰ τοὺς τε Ῥωμαίους καὶ τοὺς συμμάχους σφῶν ἐκακούρ-

20, 1, 1 τὰ Leunclavius, τὸ Ma || 2, 1 ὥρα] ὥραία Cobet et ante eum Reiske coll. 39, 5, 2, sed cf. 60, 11, 2 || 4, 1 ἀντιπολέμους Bernhardy, ἀντιπολεμίους Ma

γησαν. οὔτε γὰρ κατ' ὀλίγους ἔτι, ἀλλὰ στόλοις με-
 γάλους ἐπλεον καὶ στρατηγούς εἶχον, ὥστε καὶ ὄνομα
 2 αὐτοὺς μέγα κεκτησθαι. ἤγρου δὲ καὶ ἔφερον πρώτους
 μὲν καὶ μάλιστα τοὺς πλείοντας (οὐδὲ γὰρ τὴν χειμε-
 ρινήν ὥραν ἀσφαλῆ αὐτοῖς παρείχον, ἀλλ' ὑπὸ τε τῆς
 τόλμης καὶ ὑπὸ τοῦ ἔθους τῆς τε εὐπραγίας καὶ τότε
 ἐπ' ἀδείας ταῖς ναυτιλίαις ἐχρῶντο), ἔπειτα καὶ τοὺς
 3 ἐν τοῖς λιμέσιν ὄντας. καὶ γὰρ εἴ τις ἀνταναχθῆναι
 σφισιν ἐτόλμησε, μάλιστα μὲν ἠττηθεὶς ἀπώλετο, εἰ
 δὲ καὶ ἐνίκησεν, ἀλλ' ἔλειν γε αὐτῶν οὐδένα ὑπὸ τοῦ
 ταχυννατεῖν σφᾶς ἠδύνατο, καὶ οὕτως ὑποστρέφοντες
 διὰ βραχέος ὡς καὶ κεκρατηκότες τὰ μὲν ἔτεμνον καὶ
 κατεπίμπρων οὐχ ὅτι χωρία καὶ ἀγρούς, ἀλλὰ καὶ πό-
 λεις ὄλας, τὰ δὲ καὶ ὠκειοῦντο, ὥστε καὶ χεμισάδια
 22 καὶ ὄρηγητῆρια καθάπερ ἐν φιλία γε ποιεῖσθαι. προ-
 χωρούντων δὲ αὐτοῖς τούτων καὶ ἐς τὴν ἡπειρον ἀν-
 ἔβαινον καὶ πολλὰ καὶ ἐκείνους τοὺς μηδὲ χρωμένους
 τῇ θαλάσῃ ἐλύπον. καὶ ταῦτα οὐ τὴν ἕξω συμμα-
 χίδα αὐτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἰταλίαν αὐτὴν ἐποί-
 2 ουν· τὰ τε γὰρ κέρδη τὰ αὐτόθεν μείζω σχήσειν καὶ
 πάντας τοὺς λοιποὺς ἐπὶ πλέον ἐκφοβήσειν, ἂν μηδὲ
 ἐκείνης ἀπέχωνται, νομίζοντες ἐς τε τὰς ἄλλας τὰς
 ταύτη πόλεις καὶ ἐς αὐτὰ τὰ Ὠστια ἐσέπλεον καὶ τὰς
 3 τε ναῦς ἔκαιον καὶ πάνθ' ἤρπαζον. καὶ τέλος, ὡς οὐ-
 δεμία σφῶν ἐπιστροφή ἐγίνετο, τὰς τε διατριβὰς ἐν
 τῇ γῆ ἐποιοῦντο καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσους μὴ δι-
 ὥλλυνσαν, τὰ τε σῶλα, ὅσα ἐλάμβανον, ἀδεῶς ὡς γε
 4 καὶ ἐν οἰκείᾳ διετίθεντο. καὶ ἐλήστευον μὲν ἄλλοι

21, 2, 1 δὲ B, τε Ma || 22, 1, 2 ἀποβαῖνον Xiphilinus || 3 μηδὲ] μηδὲν Naber || 5 αὐτῶν aut delendum aut in Ῥωμαίων mutandum censet Reiske || 3, 4 σῶλα Reiske, σῶλα Ma, σὸλα St

ἄλλοθι (οὐ γὰρ πον ἐν πάσῃ ἄμα τῇ θαλάσῃ οἱ
 αὐτοὶ κακουργεῖν ἠδύναντο), τοσαύτη μέντοι φιλία πρὸς
 ἀλλήλους ἐχρῶντο, ὥστε σφᾶς καὶ χρήματα καὶ ἐπι-
 κουρίας καὶ τοῖς πάνυ ἀγνώστον ὡς καὶ οἰκειοτάτοις
 πέμπειν. καὶ διὰ τοῦτό γε οὐχ ἡμιστὰ ἴσχυσαν, ὅτι 5
 τοὺς τε θεραπεύοντάς τινας αὐτῶν πάντες ἐτίμων καὶ
 τοὺς προσκρούσαντάς τισι πάντες ἐλεηλάτου.

ἐς τοσοῦτον μὲν δὴ τὰ τῶν καταποντιστῶν ἦρθη, 23
 ὥστε καὶ μέγαν καὶ συνεχῆ καὶ ἀπροφύλακτον καὶ
 ἄσπειστον τὸν πόλεμον αὐτῶν γενέσθαι· οἱ δὲ δὴ
 Ῥωμαῖοι ἤκουον μὲν πον αὐτὰ καὶ τινα καὶ ἐώρων
 (οὔτε γὰρ ἄλλο τι τῶν ἐπακτῶν ἐφοῖτα σφίσι, καὶ ἡ
 σιτοπομπία παντελῶς ἀπεκέκλειτο), οὐ μέντοι καὶ με- 2
 γάλην, ὅτε γε ἐχοῖν, φροντίδα αὐτῶν ἐποιήσαντο,
 ἀλλ' ἐξέπεμπον μὲν καὶ ναυτικὰ καὶ στρατηγούς, ὡς
 πον καθ' ἕναστον τῶν προσαγγελομένων ἐκινούντο,
 ἐπραττον δ' οὐδέν, ἀλλὰ καὶ πολὺ πλείω τοὺς συμμα-
 χους δι' αὐτῶν ἐκείνων ἐταλαιπώρουν, μέχρις οὐ ἐν
 παντὶ ἐγένοντο. τότε δὲ συνελθόντες ἐβουλεύσαντο
 ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ὅτι καὶ χρῆ πρᾶξαι. τῇ τε γὰρ 3
 συνεχεῖα τῶν κινδύνων τετραχωμένοι καὶ μέγαν καὶ
 πολὺν τὸν πρὸς αὐτοὺς πόλεμον ὄρωντες ὄντα καὶ
 οὐθ' ἄμα πᾶσι σφισιν οὐτ' αὖ καθ' ἕκάστον προσ-
 πολεμῆσαι δυνατὸν εἶναι νομίζοντες (ἀλλήλοις τε γὰρ
 συνεβοήθουν, καὶ πανταχοῦ ἄμα ἀμήχανον ἦν αὐτοὺς
 ἀμύνασθαι) ἐν τε ἀπορία καὶ <ἐν> ἀνελπιστία τοῦ
 κατορθώσειν τι πολλῇ ἐγένοντο, πρὶν δὴ Ἀδύλος τις 4
 Γαβίνιος δήμαρχος γνώμην ἔδωκεν, εἴτ' οὖν τοῦ Πομπηίου
 καθέντος αὐτόν, εἶτε καὶ ἄλλως χαρίσασθαι οἱ

23, 1, 3 ἄσπειστον Wesseling, ἀπιστον Ma, ἀπειστον i. e. pertinacissimum Fabricius || 3, 7 <ἐν> inseruit B

ἐθελήσας (οὐ γὰρ πον καὶ ὑπ' εὐνοίας αὐτὸ τῆς τοῦ
κοινοῦ ἐποίησε· κάκιστος γὰρ ἀνὴρ ἦν) στρατηγὸν ἕνα
αὐτοκράτορα ἐφ' ἅπαντας αὐτοὺς ἐκ τῶν ὑπατευκότων
ἐλέσθαι τρισὶ τε ἔτεσιν ἄρξοντα καὶ δυνάμει παμ-
5 πληθεῖ μεθ' ὑποστρατήγων πολλῶν χρησόμενον. ἀντι-
κρος μὲν γὰρ τὸ τοῦ Πομπηίου ὄνομα οὐκ εἶπεν·
εὐδηλον δὲ ἦν, ὅτι, ἂν ἅπαξ τι τοιοῦτον ὁ ὄμιλος
24 ἀκούσῃ, ἐκείνον αἰρήσεται. καὶ ἔσχεν οὕτω· τὴν τε
γὰρ ἐσήγησιν αὐτοῦ ἀπεδέξαντο καὶ πρὸς τὸν Πομ-
πήιον παραχορήμα πάντες πλὴν τῆς γερουσίας ἀπέκλι-
ναν. αὕτη γὰρ πᾶν ὅτιοῦν ὑπὸ τῶν ληστῶν παθεῖν
μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ τοσαύτην ἡγεμονίαν ἐργειρῆσαι ἠρεῖτο·
καὶ ὀλίγον καὶ ἀπέκτειναν τὸν Γαβίνιον ἐν αὐτῷ τῷ
2 συνεδρίῳ. ὑπεκδράντος δ' οὖν πῃ αὐτοῦ μαθόντες οἱ
πολλοὶ τὴν τῶν βουλευτῶν γνώμην ἐθορυβήθησαν,
ὥστε καὶ ἐπ' αὐτοὺς συγκαθημένους ἐφορμήσαι· καὶ
εἰ γὰρ μὴ ἐξεκεχωρήκεσαν, πάντως ἂν αὐτοὺς διεφθάρ-
3 κεσαν. οἱ μὲν δὴ οὖν ἄλλοι σκεδασθέντες διέλαθον,
Πίσωνα δὲ τὸν Γάιον τὸν ὑπατον (ἐπὶ γὰρ ἐκείνου
τοῦ τε Ἀκίλιου ταῦτ' ἐγίνετο) συλληφθέντα καὶ μέλ-
λοντα καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων ἀπόλλυσθαι ὁ Γαβίνιος
ἐξητήσατο. ἐκ δὲ τούτου οἱ δυνατοὶ αὐτοὶ <μὲν> τὴν
ἡσυχίαν ἤγρον ἀσμενίζοντες, ἂν τις σφᾶς ζῆν ἐάσῃ,
τοὺς δὲ δημάρχους τοὺς ἐννεά ἀνέπεισαν ἐναντιωθῆναι
4 τῷ Γαβίνιῳ. καὶ αὐτῶν οἱ μὲν ἄλλοι φοβηθέντες τὸ
πληθὸς οὐδὲν ἀντίειπον, Λούκιος δὲ δὴ τις Τρεβέλλις
καὶ Λούκιος Ῥώσκιος ἐτόλμησαν μὲν, οὐκ ἠδυνήθησαν
δὲ οὐτ' εἰπεῖν τι ὧν ὑπέσχηντο οὔτε προᾶξαι. ἐπειδὴ

24, 2, 2 γνώμην τοῖς ταῦτα εἰσηγησαμένοις δεινῶς ὄργισμέ-
νον Xiphil. || ἐθορυβήθησαν cod. Vat. A, ἐθορύβησαν Ma || 3, 5
<μὲν> inseruit Reiske

γὰρ ἡ κυρία ἡμέρα, ἐν ἣ τὴν γνώμην ἐπικυρωθῆναι
ἔδει, ἐνέστη, τάδε ἐγένετο. ὁ Πομπήιος ἐπιθυμῶν μὲν 5
πάνν ἄρξαι καὶ ἤδη γὰρ ὑπὸ τε τῆς ἑαυτοῦ φιλοτιμίας
καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ δήμου σπουδῆς οὐδὲ τιμὴν ἔτι τοῦτο,
ἀλλὰ ἀτιμίαν τὸ μὴ τυχεῖν αὐτοῦ νομίζων εἶναι, τὴν
δὲ ἀντίταξιν τῶν δυνατῶν ὄρων ἠβουλήθη δοκεῖν
ἀναγκάζεσθαι. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὡς ἤμιστα προσ- 6
ποιούμενος ἐπιθυμεῖν ὧν ἤθελε, τότε δὲ καὶ μᾶλλον
διὰ τε τὸ ἐπίφθονον, ἂν γὰρ ἐκὼν τῆς ἀρχῆς ἀντιποι-
ῆσθαι, καὶ διὰ [τοῦτο] τὸ εὐκλεές, ἂν γὰρ καὶ ἕκων
ὡς γὰρ καὶ ἀξιοστρατηγητότατος ὧν ἀποδειχθῆ, ἐπλάτ-
τετο. καὶ παρελθὼν ἔφη "χαίρω μὲν τιμώμενος ὑφ' 25
ὑμῶν, ὧ Κνιρίται· φύσει τε γὰρ πάντες ἄνθρωποι
καὶ ἐγκαλλωπίζονται ταῖς παρὰ τῶν πολιτῶν εὐεργε-
σίαις, καὶ ἐγὼ ἄτε δὴ πολλὰκις τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς
ἀπολελευκῶς οὐκ ἔχω, πῶς κατ' ἀξίαν ἡσθῶ τοῖς παρ-
οὔσιν· οὐ μέντοι οὐθ' ὑμῖν νομίζω προσήκειν ἀπλή-
στως οὕτω πρὸς με διακεισθαι οὔτε ἐμοὶ διὰ παντὸς
ἐν τινὶ ἡγεμονίᾳ εἶναι. αὐτὸς τε γὰρ ἐκ παιδῶν
κέκμηκα, καὶ ὑμᾶς δεῖ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους σπουδά-
ζειν. ἢ οὐ μέμνησθε, ὅσα μὲν ἐν τῷ πρὸς τὸν Κίν- 2
ναν πολέμῳ ἐταλαιπώρησα καίτοι κοιμῶν νέος ὢν, ὅσα
δὲ ἐν τε τῇ Σικελίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἔκαμον μηδέπω
καθαρῶς ἐς ἐφήβους τελῶν, ὅσα δὲ ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ
ἐκινδύνευσα μηδὲ βουλευῶν πω; ἐφ' οἷς ἅπασιν οὐχ
ὅτι ἀχάριστοι πρὸς με ἐγένεσθε ἐγῶ. πόθεν; πολλοῦ 3
γὰρ καὶ δεῖ· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ὧν πολλῶν καὶ με-
γάλων παρ' ὑμῶν ἠξιώθη, καὶ αὐτὸ τὸ πιστευθῆναι
με τὴν ἐπὶ τὸν Σεργάριον στρατηγίαν μηδενὸς ἄλλου

6, 4 [τοῦτο] del. Leunclavius || 5 ἀξιοστρατηγητότατος B,
ἀξιοστρατήγοτατος Ma

μήτε ἐθελήσαντος μήτε δυνηθέντος αὐτὴν ὑποστῆναι, τὸ τε ἐπινίκια καὶ ἐπ' ἐκείνη παρὰ τὸ νενομισμένον
 4 πέμψαι μεγίστην μοι τιμὴν ἤνεγκεν. ἀλλ' ὅτι πολλὰς μὲν φροντίδας, πολλοὺς δὲ κινδύνους ὑπέμεινα, κατα-
 τέτριμμαι μὲν τὸ σῶμα, πεπόνημαι δὲ τὴν γνώμην. μὴ γὰρ ὅτι νέος ἔτ' εἰμί, λογίξεσθε, μηδ' ὅτι τόσα καὶ
 5 τόσα γέγονα, ἀριθμείσθε. ἂν γὰρ τοι καὶ τὰς στρα-
 τείας, ὡς ἐστράτευμαι, καὶ τοὺς κινδύνους, οὓς κεκιν-
 δύνευκα, ἀναριθμήσητε, πολὺ γε πλείους αὐτοὺς τῶν
 ἐτῶν εὐρήσετε καὶ μᾶλλον οὕτω πιστεύετε, ὅτι οὔτε
 πρὸς τοὺς πόρους οὔτε πρὸς τὰς φροντίδας καρτερεῖν
 26 ἔτι δύναμαι. εἰ δ' οὖν τις καὶ πρὸς ταῦτα ἀντέχει,
 ἀλλ' ὁρᾶτε, ὅτι καὶ ἐπίφθονα καὶ μισητὰ πάντα τὰ
 τοιαῦτά ἐστιν· ἄπερ ὑμεῖς μὲν ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεσθε
 (οὐδὲ γὰρ καλῶς ἔχει προσποιεῖσθαι τι ὑμᾶς αὐτῶν),
 2 ἔμοι μέντοι βαρύτερα ἂν γένοιτο, καὶ ὁμολογῶ γε
 μηδ' ὑφ' ἐνὸς οὕτω τῶν ἐν τοῖς πολέμοις δεινῶν μήτε
 ἐταραττεσθαι μήτε λυπεῖσθαι ὡς ὑπὸ τῶν τοιούτων.
 τίς μὲν γὰρ ἂν εὖ φρονῶν ἠδέως παρ' ἀνθρώποις
 φθονοῦσιν αὐτῷ ζῆν, τίς δ' ἂν δημόσιόν τι διοικῆσαι
 προθυμηθεῖν μέλλον, ἂν μὲν ἀποτύχη, δίκην ὑφέξειν,
 3 ἂν δὲ κατορθώσῃ, ζηλοτυπηθήσεσθαι; ἀλλ' ἔμοι μὲν
 καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τᾶλλα συγχωρήσατε τὴν τε
 ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν, ἵν' ἤδη ποτὲ
 καὶ τῶν οἰκείων ἐπιμεληθῶ καὶ μὴ κατατριφθεὶς ἀπό-
 λωμαι· ἐπὶ δὲ δὴ τοὺς καταποντιστὰς ἄλλον χειροτο-
 νήσατε. συχνοὶ δὲ εἰσὶ καὶ βουλόμενοι ναυαρχήσαι
 καὶ δυνάμενοι, καὶ νεώτεροι καὶ πρεσβύτεροι, ὥστε
 4 τὴν αἴρεσιν ὑμῖν ἁρδίαν ἐκ πολλῶν γενέσθαι. οὐ γὰρ

25, 4, 4 τόσα καὶ τόσα <ἔτη> Madvig, sed cf. 59, 19, 2 et D in praefatione editionis vol. 1, p. 5 || 26, 2, 2 μηδ' ὑφ' B, μὴ ὑφ' Ma

που ἐγὼ μόνος ὑμᾶς φιλῶ ἢ καὶ μόνος ἐμπείρους τῶν
 πολεμικῶν ἔχω, ἀλλὰ καὶ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, ἵνα μὴ
 καὶ χαρίζεσθαι τισι δόξω ὀνομαστὶ καταλέξας."

ταῦτα αὐτοῦ δημηγορήσαντος ὁ Γαβίνιος ὑπολαβὼν 27
 εἶπε "Πομπήιος μὲν, ὃ Κνιρῶται, καὶ αὐτὸ τοῦτο
 ἄξιον τῶν ἑαυτοῦ ἠθῶν ποιεῖ μήτε ἐφιέμενος τῆς ἀρ-
 χῆς μήτε διδομένην οἱ αὐτὴν ἐξ ἐπιδρομῆς δεχόμενος.
 οὔτε γὰρ ἄλλως ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστὶν ἄρχειν ἐπιθν- 2
 μείν καὶ πράγματ' ἔχειν ἐθέλειν, καὶ τούτῳ προσήκει
 πάντα τὰ προσταττόμενα μετ' ἐπισκέψεως ὑφίστασθαι,
 ἵν' αὐτὰ καὶ ἀσφαλῶς ὁμοίως πράξῃ. τὸ μὲν γὰρ
 προπετὲς ἐν ταῖς ὑποσχέσεσιν ὀξύτερον καὶ ἐν ταῖς
 πράξεσι τοῦ καιροῦ γιγνόμενον πολλοὺς σφάλλει, τὸ
 δ' ἀκριβὲς ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ὁμοιον δια-
 τελεῖ ὄν καὶ πάντας ἐνίνησιν. ὑμᾶς δὲ δὴ χρὴ μὴ τὸ 3
 τούτῳ κεχαρισμένον, ἀλλὰ τὸ τῇ πόλει συμφέρον ἐλέ-
 σθαι. οὐ γὰρ πον τοὺς σπουδαρχοῦντας, ἀλλὰ τοὺς
 ἐπιτηδείους προστάττειν τοῖς πράγμασι προσήκει· ἐκεί-
 νους μὲν γὰρ πάνν πολλοὺς, τοιοῦτον δὲ δὴ τινα
 ἄλλον οὐδένα εὐρήσετε. μέμνησθε δέ, ὅσα καὶ οἷα 4
 ἐπάθομεν ἐν τῷ πρὸς τὸν Σερτώριον πολέμῳ στρατη-
 γοῦ δεόμενοι καὶ ὅτι οὐδένα ἕτερον οὔτε τῶν νεωτέ-
 ρων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἀρμόζοντα αὐτῷ εὐρομεν,
 ἀλλὰ [καὶ] τοῦτον καὶ τότε μηδέπω μὴτ' ἡλικίαν
 ἔχοντα μήτε βουλευόντα καὶ ἀντὶ ἀμφοτέρων τῶν
 ὑπάτων ἐξεπέμψαμεν. βουλοίμην μὲν γὰρ ἂν πολλοὺς 5
 ἡμῖν ἀγαθοὺς ἀνδρας εἶναι καί, εἴγε καὶ εὐξασθαι
 δεῖ, εὐξαίμην ἂν· ἐπεὶ δ' οὐτ' εὐχῆς τὸ πρᾶγμα τοῦτό

27, 2, 2 καὶ τούτῳ B, κἂν τούτῳ Ma || 4 <καὶ> ὁμοίως Reiske ||
 4, 5 [καὶ] del. B || 5, 2 ἡμῖν H. Stephanus, ὑμῖν Ma || 3 οὐτ' B,
 οὐδ' Ma

ἔστιν οὐτ' αὐτόματόν τῳ παραγίγνεται, ἀλλὰ δεῖ καὶ
 φῦνά τινα πρὸς αὐτὸ ἐπιτηδεύειν καὶ μαθεῖν τὰ πρόσ-
 φορα καὶ ἀσκῆσαι τὰ προσήκοντα καὶ παρὰ πάντα
 ἀγαθῇ τύχῃ χρῆσθαι, ἅπερ πού σπανιότατα ἂν τῷ
 6 αὐτῷ ἀνδρὶ συμβαίη, χρὴ πάντας ὑμᾶς ὁμοθυμαδόν,
 ὅταν τις τοιοῦτος εὐρεθῆ, καὶ σπουδάσειν αὐτὸν καὶ
 καταχρῆσθαι αὐτῷ, κἂν μὴ βούληται. καλλίστη γὰρ
 ἢ τοιαύτη βία καὶ τῷ ποιήσαντι καὶ τῷ παθόντι γί-
 γνεται, τῷ μὲν, ὅτι σωθεῖν ἂν ὑπ' αὐτῆς, τῷ δέ, ὅτι
 σώσειεν ἂν τοὺς πολίτας, ὑπὲρ ὧν καὶ τὸ σῶμα καὶ
 τὴν ψυχὴν ὃ γε χρηστὸς καὶ φιλόπολις ἐτοιμότητα ἂν
 28 ἐπιδοίη. ἢ οἴεσθε, ὅτι Πομπήιος οὗτος, <ὄτε> μὲν ἦν
 μειράκιον, καὶ στρατεύεσθαι καὶ στρατηγεῖν καὶ τὰ
 ἡμέτερα αὖξειν καὶ τὰ τῶν συμμάχων σώζειν τά τε
 τῶν ἀνθισταμένων προσκτάσθαι ἠδύνατο, νῦν δὲ ἀκμά-
 ζων καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ ὢν, ἐν ἣ πᾶς τις ἄριστος
 αὐτὸς αὐτοῦ γίγνεται, καὶ ἐμπειρίαν ἐκ τῶν πολέμων
 πλείστην ὄσῃν προσεληφώς οὐκ ἂν ὑμῖν χρησιμώτα-
 2 τος γένοιτο; ἀλλ' ὃν ἔφηβον ὄντα ἄρχειν εἴλεσθε,
 τοῦτον ἄνδρα γεγονότα ἀποδοκιμάσετε; καὶ ὃ ἰππεῖ
 ἐτ' ὄντι τοὺς πολέμους ἐκείνους ἐνεχειρίσατε, τούτῳ
 <τῆς> βουλῆς γεγονότι τὴν στρατείαν ταύτην οὐ πι-
 3 στεύσετε; καὶ οὐ καὶ πρὶν ἀκριβῶς πειραθῆναι μόνου
 πρὸς τὰ τότε κατεπελξάντα ὑμᾶς ἐδεήθητε, τούτῳ νῦν
 ἰκανώτατα αὐτοῦ πεπειραμένοι τὰ παρόντα οὐδὲν ἦτ-
 τον ἐκείνων ἀναγκαῖα ὄντα οὐκ ἐπιτρέψετε; καὶ ὃν
 οὐδὲ ἄρχειν [ἔτι] πω καὶ τότε δυνάμενον ἐπὶ τὸν
 Σερωάριον ἐχειροτονήσατε, τοῦτον ὑπατευκότα ἤδη ἐπὶ
 4 τοὺς καταποντιστάς οὐκ ἐκπέψετε; ἀλλὰ μὴθ' ὑμεῖς

28, 1, 1 <ὄτε> μὲν ἦν μειράκιον Madvig, ἐν μὲν μειράκιον
 Ma || 2, 4 <τῆς> inseruit Reiske || 3, 5 [ἔτι] del. Reiske

ἄλλως πως ποιήσητε, καὶ σύ, ὦ Πομπήιε, πείσθητι
 καὶ ἐμοὶ καὶ τῇ πατρίδι. ταύτη γὰρ γεγέννησαι καὶ
 ταύτη τέθρασαι· καὶ δεῖ σε τοῖς τε συμφέρουσιν αὐτῇ
 δουλεύειν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μήτε πόνον τινὰ μήτε κίν-
 δυνον ἐξίστασθαι, ἀλλὰ κἂν ἀποθανεῖν ἀνάγκη σοι
 γένηται, μὴ τὴν εἰμαρμένην ἀναμεῖναι, ἀλλὰ τῷ προσ-
 τυχόντι [θανάτῳ] χρῆσθαι. γελοῖος δὲ δῆπουθέν εἰμι 29
 ταῦτα ἐγὼ σοι παλαιῶν, ὅστις ἐν τοσοῦτοις καὶ τη-
 λικουτοῖς πολέμοις καὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν πρὸς τὴν
 πατρίδα εὐνοίαν ἐπιδέδειξα. πείσθητι οὖν καὶ ἐμοὶ 2
 καὶ τούτοις μὴδέ, ὅτι τινὲς φθονοῦσι, φοβηθῆς, ἀλλὰ
 καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον σπούδασον ὥς γε πρὸς τε
 τὴν παρὰ τῶν πλειόνων φιλίαν καὶ πρὸς τὰ κοινῇ
 πᾶσιν ἡμῖν συμφέροντα καὶ τῶν βασκαίνοντων σε
 καταφρόνει. καὶ εἶγε καὶ λυπησάι τι αὐτοὺς ἐθέλεις, 3
 καὶ διὰ τοῦτο ἄρξον, ἵνα καὶ ἐκείνους ἀνιάσης παρὰ
 γνώμην αὐτῶν καὶ ἡγεμονεύσας καὶ εὐδοκιμήσας καὶ
 αὐτὸς ἄξιον σεαυτοῦ τέλος τοῖς προκατειργασμένοις
 ἐπαράγῃς πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξας."

τοιαῦτα δὴ τοῦ Γαβινίου εἰπόντος ὁ Τρεβέλλιος 30
 ἐπειράθη μὲν ἀντειπεῖν, ὡς δ' οὐδενὸς λόγου ἔτυχεν,
 ἠναντιοῦτο [τῷ] μὴ τὴν ψῆφον δοθῆναι. ὁ οὖν Γα-
 βίνιος ἀγανακτήσας τὴν μὲν περὶ τοῦ Πομπηίου δια-
 ψήφισιν ἐπέσχευ, ἑτέραν δὲ περὶ αὐτοῦ ἐκείνου ἀν-
 εσῆγε· καὶ ἔδοξεν ἑπτακαίδεκα φυλαῖς ταῖς πρώταις
 χρηματισάσαις ἀδικεῖν τε αὐτὸν καὶ μηκέτι χρῆναι δη-
 μαρχεῖν. μελλούσης οὖν καὶ τῆς ὀκτωκαιδεκάτης τὰ
 αὐτὰ ψηφιεῖσθαι μόλις ποτὲ ὁ Τρεβέλλιος ἐσιώπησεν.

4, 4 τέθρασαι H. Stephanus, τίτρασαι Ma || 8 [θανάτῳ]
 expunxit Naber || 29, 2, 3 ὥς γε B, ὥστε Ma || 30, 2, 1 [τῷ] de-
 levi cum Bekkero coll. 40, 64, 2

3 ἰδῶν δὲ τοῦτο ὁ Ῥώσκιος φθέγγασθαι μὲν οὐδὲν ἐτόλ-
 μησε, τὴν δὲ δὴ χεῖρα ἀνατείνων δύο ἄνδρας ἐκέλευε
 σφᾶς ἐλέσθαι, ὅπως ἐν γε τούτῳ τῆς δυναστείας <τι>
 τῆς τοῦ Πομπηίου παρατέμοιτο. ταῦτ' οὖν αὐτοῦ χει-
 ρονομοῦντος ὁ ὄμιλος μέγα καὶ ἀπειλητικὸν ἀνέκρα-
 γεν, ὥστε κόρακά τινα ὑπερπετόμενον σφῶν ἐκπλαγῆ-
 4 ναι καὶ πεσεῖν ὥσπερ ἐμβρόντητον. γενομένου δὲ
 τούτου ἐκεῖνος μὲν τὴν ἡσυχίαν οὐ τῇ γλώττῃ ἐτι-
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ χειρὶ ἤγαγεν, ὁ δὲ δὴ Κάτουλος
 ἄλλως μὲν ἐσιώπα, τοῦ δὲ Γαβινίου προτρεφεμένου
 τι αὐτὸν εἰπεῖν, ὅτι τὰ τε πρῶτα τῆς βουλῆς ἦν καὶ
 ἐδόκει δι' ἐκείνου καὶ τοὺς ἄλλους ὁμογνωμονήσειν
 5 σφίσι (καὶ γὰρ ἤλπιζεν αὐτόν, ἐξ ὧν τοὺς δημάρχους
 πάσχοντας εἶδε, συνεπαινέσειν) λόγον τε ἐτόχευ, ἐπειδὴ
 καὶ ἡδοῦντο πάντες αὐτὸν καὶ ἐτίμων ὡς τὰ συμφέ-
 ροντά σφίσι καὶ λέγοντα ἀεὶ καὶ πράττοντα, καὶ ἐδη-
 μηγόρησε τοιάδε.

31 "ὅτι μὲν ἐς ὑπερβολὴν, ὡς Κνιόται, πρὸς τὸ πλῆ-
 θος ὑμῶν ἔσπούδακα, πάντες που σαφῶς ἐπίστασθε·
 τούτου δὲ δὴ οὕτως ἔχοντος ἔμοι μὲν ἀναγκαῖον ἐστὶ
 πάντα ἀπλῶς, ἃ γινώσκω συμφέροντα τῇ πόλει, μετὰ
 παρορησίας εἰπεῖν, καὶ ὑμῖν προσῆκον ἀκοῦσαί τε μεθ'
 2 ἡσυχίας αὐτῶν καὶ μετὰ τοῦτο βουλευσασθαι· θορυ-
 βήσαντες μὲν γὰρ ἴσως τι καὶ χρήσιμον δυνηθέντες
 ἂν μαθεῖν οὐχὶ λήψασθε, προσέχοντες δὲ τοῖς λεγο-
 μένοις πάντως τι τῶν συμφερόντων ὑμῖν ἀκριβῶς
 3 εὐρήσετε. ἐγὼ τοίνυν πρῶτον μὲν καὶ μάλιστα φημι
 δεῖν μὴ ἐνὶ τινὶ ἀνδρὶ τοσαύτας κατὰ τὸ ἐξῆς ἀρχὰς
 ἐπιτρέπειν. τοῦτο γὰρ καὶ ἐν τοῖς νόμοις ἀπηγόρευται

3, 3 <τι> insertum e Xiphil. || 31, 3, 2 μὴ ἐνὶ τινὶ scripsi
 coll. 36, 35, 1 et 36, 1, μηδενὶ Ma, μηδενὶ ἐνὶ Reiske, μὴ ἐνὶ B

καὶ τῇ πείρᾳ σφαλερώτατον ὄν πεφώραται. οὔτε γὰρ
 τὸν Μάριον ἄλλο τι ὡς εἰπεῖν τοιοῦτον ἐποίησεν ἢ
 ὅτι τοσοῦτους τε ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ πολέμους ἐνεχει-
 ρίσθη καὶ ὑπατος ἐξέακισ ἐν βραχυτάτῳ ἐγένετο, οὔτε 4
 τὸν Σύλλαν ἢ ὅτι τοσοῦτοις ἐφεξῆς ἔτεσι τὴν ἀρχὴν
 τῶν στρατοπέδων ἔσχε καὶ μετὰ τοῦτο δικτάτωρ, εἶθ'
 ὑπατος ἀπεδείχθη. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τῇ τῶν ἀνθρώ-
 πων φύσει ψυχὴν, μὴ ὅτι νέαν, ἀλλὰ καὶ πρεσβυτέ-
 ραν, ἐν ἐξουσίαις ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐνδιατρίψασαν
 τοῖς πατρίοις ἔθεσιν ἐθέλειν ἐμμένειν. καὶ τοῦτο μὲν 32
 οὐχ ὡς καὶ κατεγνωκῶς τι τοῦ Πομπηίου λέγω, ἀλλ'
 ὅτι μὴτ' ἄλλως συννευγκόν ποτε ὑμῖν φαίνεται μήτε
 ἐκ τῶν νόμων ἐπιτέτραπται. καὶ γὰρ εἴτε τιμὴν τοῖς
 ἀξιουμένοις αὐτοῦ φέρει, πᾶσιν αὐτῆς, οἷς γε ἐπι-
 βάλλει, προσῆκει τυγχάνειν (τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ δημο-
 κρατία), εἴτε κάματον, καὶ τούτου πρὸς τὸ μέρος πάν-
 τας μεταλαμβάνειν δεῖ (τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ ἰσομοιρία).
 εἴτε τοίνυν ἐν μὲν τῷ τοιοῦτῳ πολλοὺς τε ἐν ταῖς 2
 πράξεσιν ἐγγυμνάζεσθαι καὶ ἑαδίαν ὑμῖν τὴν αἴρεσιν
 τῶν πιστευθῆναι δυναμένων πρὸς πάντα τὰ πρακτέα
 ἀπὸ τῆς πείρας ὑπάρχειν συμβαίνει, ἐκείνως δὲ δὴ
 πολλὴν τὴν σπάνιν καὶ τῶν ἀσκησόντων τὰ προσ-
 ῆκοντα καὶ τῶν ἐπιτραπησομένων ἀνάγκη πᾶσα γίννε-
 σθαι· καὶ διὰ τοῦτό γε οὐχ ἥμισυ ἐν τῷ πρὸς τὸν 3
 Σερωάριον πολέμῳ στρατηγοῦ ἠπορήσατε, ὅτι τὸν πρὸ
 τούτου χρόνον τοῖς αὐτοῖς ἐπὶ πολὺ ἐχρήσθε. ὥστ' εἰ
 καὶ κατὰ τὰ ἄλλα πάντα ἄξιός ἐστι Πομπήιος ἐπὶ τοὺς
 καταποντιστὰς χειροτονηθῆναι, ἀλλ' ὅτι γε παρὰ τε
 τὰ διατεταγμένα ἐν τοῖς νόμοις καὶ παρὰ τὰ διεληλε-

4, 7 ἔθεσιν Turnebus, ἡθεσιν Ma || 32, 1, 7 πρὸς del. Pflugk||
 3, 2 ἠπορήσατε R. Stephanus, ἠπορήσατο Ma

γμένα ἐν τοῖς ἔργοις αἰρεθείη ἄν, ἥμιστα καὶ ὑμῖν καὶ τούτῳ προσήκει αὐτὸ πραχθῆναι.

- 33 πρῶτον μὲν οὖν τοῦτο καὶ μάλιστα λέγω, δευτέ-
ρον δὲ ἐκεῖνο, ὅτι τεταγμένως ἐκ τῶν νόμων τὰς τε
ἀρχὰς καὶ τὰς ἡγεμονίας λαμβανόντων καὶ ὑπάτων
καὶ στρατηγῶν καὶ τῶν ἀντὶ τούτων ἀρχόντων οὐτ'
ἄλλως καλῶς ὑμῖν ἔχει παριδόντας αὐτοὺς καινὴν τινα
2 ἀρχὴν ἐπεσαγαγέσθαι (οὔτε) συμφέρει. τίνος μὲν γὰρ
ἔνεκα καὶ τοὺς ἐνιαυσίους ἄρχοντας χειροτονεῖτε, εἴγε
μηδὲν αὐτοῖς πρὸς τὰ τοιαῦτα χρήσεσθε; (οὐ γὰρ
που) ἴν' ἐν τοῖς περιπορφύροις ἱματίοις περινοστώσιν,
οὐδ' ἵνα τὸ ὄνομα μόνον τῆς ἀρχῆς περιβεβλημένοι
3 τοῦ ἔργου αὐτῆς στέρονται. πῶς δ' οὐχὶ καὶ τούτοις
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τοῖς τι πράττειν τῶν πολιτικῶν
προαιρουμένοις ἀπεχθήσεσθε, ἂν τὰς μὲν πατριῶς
ἀρχὰς καταλύητε καὶ τοῖς ἐκ τῶν νόμων χειροτονον-
μένοις μηδὲν ἐπιτρέπητε, ξένην δὲ τινα καὶ μητώ-
34 ποτε γεγεννημένην ἡγεμονίαν ἰδιώτη προστάξητε; εἰ
γὰρ τοι καὶ παρὰ τὰς ἐπετησίους ἀρχὰς ἀνάγκη τις
εἴη ἑτέραν ἐλέσθαι, ἔστι καὶ τούτου παράδειγμα ἀρ-
χαῖον, λέγω δὲ τὸν δικτάτωρα. καὶ τούτου μέντοι τοι-
οὔτου ὄντα οὔτε ἐπὶ πᾶσι ποτε τοῖς πράγμασιν οἱ
πατέρες ἡμῶν οὔτε ἐπὶ πλείω χρόνον ἐκμήνου κατεστή-
2 σαντο. ὥστ' εἰ μὲν τοιούτου τινὸς δεῖσθε, ἔξεστιν
ὑμῖν μήτε παρανομήσασι μήτ' ὀλιγώρως ὑπὲρ τῶν κοι-

33, 1, 3 ὑπάτων R, Reiske, ὄντων Ma || 5 παριδόντας Turnebus, παραδόντας Ma || 2, 1 (οὔτε) deest in Ma || 3 (οὐ γὰρ που) inseruit B || 34, 1, 4 μέντοι Turnebus, μὲν Ma || 6 ἡμῶν ὑμῶν Ma || ἐκμήνου, formam Atticam, ut docet Phrynichus, restituit Naber, Λόγιος Ἐρωῆς, p. 422 coll. fr. 72, 2, v. 12; 42, 20, 3; 55, 31, 1; 56, 28, 2; 59, 6, 5; ἔξαμήνου Ma sicut 42, 21, 1; 53, 21, 4; 59, 7, 9

νῶν βουλευσαμένοις δικτάτωρα εἴτε Πομπήιον εἴτε καὶ ἄλλον τινὰ προχειρίσασθαι, ἐφ' ᾧ μήτε πλείω τοῦ τεταγμένου χρόνον μήτε ἔξω τῆς Ἰταλίας ἄρξῃ. οὐ γὰρ που ἀγνοεῖτε, ὅτι καὶ τοῦτο δεινῶς οἱ πατέρες ἡμῶν ἐφυλάξαντο, καὶ οὐκ ἂν εὐρεθείη δικτάτωρ οὐδεις ἄλλοσε πλην ἑνὸς ἐς Σικελίαν καὶ ταῦτα μηδὲν πράξαντος αἰρεθείς. εἰ δ' οὔτε δεῖται ἡ Ἰταλία τοι- 3 οὔτου τινός, οὐτ' ἂν ὑμεῖς ὑπομείνατε ἔτι οὐχ ὅτι τὸ ἔργον τοῦ δικτάτωρος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ὄνομα (δήλον δὲ ἐξ ὧν πρὸς τὸν Σύλλαν ἠγανακτήσατε), πῶς [δ'] ἂν ὀρθῶς ἔχοι καινὴν ἡγεμονίαν καὶ ταύτην ἐς ἔτη τρία καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὡς εἰπεῖν καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ τοῖς ἔξω πράγμασιν ἀποδειχθῆναι; ὅσα γὰρ ἐκ τοῦ τοιούτου 4 δεινὰ ταῖς πόλεσι συμβαίνει, καὶ ὅσοι διὰ τὰς παρανόμους φιλαρχίας τὸν τε δῆμον ἡμῶν πολλάκις ἐτάραξαν καὶ αὐτοὶ (αὐτοὺς) μυρία κακὰ εἰργάσαντο, πάντες ὁμοίως ἐπίστασθε.

ὥστε περὶ μὲν τούτων παύομαι λέγων· τίς γὰρ οὐκ 35 οἶδεν, ὅτι οὐτ' ἄλλως καλῶς ἔχει οὔτε συμφέρει ἐνὶ τινὶ τὰ πράγματα προστάσσεσθαι καὶ ἓνα τινὰ πάντων τῶν ὑπαρχόντων ἡμῖν ἀγαθῶν κύριον γίνεσθαι, κἂν τὰ μάλιστα ἄριστός τις ᾗ; αἱ τε γὰρ μεγάλαι τιμαὶ καὶ αἱ ὑπέρογκοι ἐξουσίαι καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαίρουσι καὶ διαφθείρουσιν. ἐκεῖνο δὲ δὴ σκοπεῖν ὑμᾶς 2 ἀξιῶ, ὅτι οὐδὲ οἷόν τέ ἐστίν ἓνα ἄνδρα πάσης τῆς θαλάσσης ἐπάρξαι καὶ πάντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὀρθῶς διοικῆσαι. δεῖ μὲν γὰρ ὑμᾶς, εἶπερ τι τῶν δε-

2, 5 χρόνον Naber, χρόνον Ma || ἄρξῃ] ἄρξει Turnebus || 8 ἄλλοσε B, ἄλλος Ma, ἄλλως R || 3, 1 εἰ δ' Reiske, ἢ Ma || 2 ὑπομείνατε B, Pflugk, ὑπομείνητε Ma || 4 [δ'] delevit B || 5 ταύτην] ταῦτα ? B || 4, 4 (αὐτοὺς) inseruit Reiske

όντων ποιήσετε, πανταχῆ ἅμα αὐτοῖς πολεμήσαι, ἵνα
 μὴ συνιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους μὴδ' αὖ τὰς ἀναφυ-
 γὰς πρὸς τοὺς οὐ πολεμουμένους ἔχοντες δύσληπτοι
 3 γένωνται. τοῦτο δὲ οὐδένα ἂν τρόπον εἰς τις ἄρχας
 πράξει δυνηθείη· πῶς γὰρ ἂν ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἡμέρας
 ἐν τε τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἐν τῇ Κιλικίᾳ, τῇ τε Αἰγύπτῳ
 καὶ τῇ Συρίᾳ, τῇ τε Ἑλλάδι καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ, τῷ τε
 Ἰονίῳ καὶ ταῖς νήσοις πολεμήσειε; πολλοὺς μὲν δὴ
 διὰ τοῦτο καὶ στρατιώτας καὶ στρατηγούς ἐπιστήναι
 36 δεῖ τοῖς πράγμασιν, εἴπερ τι ὄφελος αὐτῶν ἔσται· εἰ
 δὲ δὴ τις ἐκείνῳ φησιν, ὅτι κἂν ἐνὶ τῷ πάντα τὸν
 πόλεμον ἐπιτρέψῃτε, πάντως πού καὶ ναυάρχους καὶ
 ὑπάρχους πολλοὺς ἔξει, πῶς οὐ πολὺ δικαιότερον καὶ
 συμφορώτερον (ἐγὼ γὰρ ἂν εἶποιμι), καὶ τί κωλύει
 τούτους αὐ τοὺς ὑπάρχειν ἐκείνῳ μέλλοντας καὶ προ-
 χειρισθῆναι ὑφ' ἑμῶν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν ἡγεμο-
 2 νίαν παρ' ἑμῶν αὐτοτελεῖ λαβεῖν; οὕτω μὲν γὰρ καὶ
 φροντιοῦσι τοῦ πολέμου μᾶλλον ἄτε καὶ ἰδίαν ἕκαστος
 αὐτῶν μερίδα πεπιστευμένος καὶ ἐς μηδένα ἕτερον τὴν
 ὑπερ αὐτῆς ἀμέλειαν ἀνευρεκεῖν δυνάμενος καὶ φιλο-
 τιμήσονται πρὸς ἀλλήλους ἀκριβέστερον ἄτε καὶ αὐτο-
 κρατεῖς ὄντες καὶ τὴν δόξαν ὧν ἂν ἐργάσωνται αὐτοὶ
 κτησόμενοι· ἐκείνως δὲ τίνα μὲν ὁμοίως οἴεσθε ἄλλῳ
 τῷ ὑποκειμένῳ, τίνα δ' ἀπροφασίστως οἰοῦν ποιήσῃν
 μέλλοντα μὴ ἐαντῷ, ἀλλ' ἑτέρῳ κρατήσῃν;
 3 ὣσθ' ὅτι μὲν εἰς οὐδ' ἂν δύναίτο τοσοῦτον ἅμα
 πόλεμον πολεμήσαι, καὶ παρ' αὐτοῦ Γαβινίου ὠμολό-
 γηται· πολλοὺς γοῦν τῷ χειροτονηθησομένῳ συνεργούς

35, 2, 6 μὴδ' B, μὴτ' Ma || αὐ τὰς Xylander et Turnebus,
 αὐτὰς Ma || 36, 1, 6 αὐ τοὺς B, αὐτοὺς Ma || 2, 7 οἴεσθε <προ-
 θνηθηθήσεσθαι> Reiske || 9 κρατήσῃν] κατορθώσῃν Reiske

ἀξιοὶ δοθῆναι. λοιπὴ δὲ δὴ σκέψις ἐστί, πότερόν ποτε
 ἄρχοντας αὐτοὺς ἢ ὑπάρχους καὶ πρὸς τοῦ δήμου παν-
 τὸς ἐπ' αὐτοκράτορός τινος ἡγεμονίας ἢ πρὸς ἐκείνου
 μόνον ἐφ' ὑπερσείᾳ αὐτοῦ πεμφθῆναι δεῖ. οὐκοῦν ὅτι 4
 μὲν καὶ νομιμώτερον καὶ πρὸς τᾶλλα πάντα καὶ πρὸς
 αὐτοὺς τοὺς ληστὰς τοῦθ' ὅπερ ἐγὼ λέγω ἐστί, πᾶς
 ἂν τις ἑμῶν ὁμολογήσειε. χωρὶς δὲ τούτου καὶ ἐκεῖνο
 ὁρᾶτε οἷόν ἐστι, τὸ πάσας ἑμῶν τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἐπὶ
 τῇ τῶν καταποντιστῶν προφάσει καταλυθῆναι καὶ μη-
 δεμίαν αὐτῶν μήτε ἐν τῇ Ἰταλίᾳ μήτε ἐν τῇ ὑπῆκῳ
 τὸν χρόνον τοῦτον . . .

. . . τῆς δὲ Ἰταλίας ἀντὶ ὑπάτου ἐπὶ τρία ἔτη, 37
 προσέταξαν αὐτῷ ὑποστρατήγους τε πεντεκαίδεκα καὶ
 τὰς ναῦς ἀπάσας τὰ τε χρήματα καὶ τὰ στρατεύματα,
 ὅσα ἂν ἐθελήσῃ λαβεῖν, ἐψηφίσαντο. καὶ ἐκεῖνά τε [καὶ]
 ἡ γερουσία καὶ ἔκουσα ἐπεκύρωσε καὶ τᾶλλα, ὅσα πρόσ-
 φορα ἐς αὐτὰ εἶναι ἐκάστοτε ἐρίγνωσκεν, ἄλλως τε καὶ 2

3, 5 ἢ ὑπάρχους καὶ B, ἢ ὑπάρχοντας καὶ στρατηγούς καὶ
 Ma, unde Reiske ἢ ὑπάρχοντας καὶ ὑποστρατηγούς || 6 ἐπ' αὐτο-
 κράτορός τινος ἡγεμονίας] ἐπ' αὐτοκράτορι τινι ἡγεμονίᾳ Reiske,
 ἐπ' αὐτοκράτορι τισι ἡγεμονίαις? B, sed cf. 38, 15, 2; 39, 35, 2;
 59, 5, 3 || 4, 2 νομιμώτερον <καὶ συμφορώτερον> καὶ R || 8 χρόνον
 τοῦτον . . .] abscissum est ex primo (olim tertio) quaternione
 codicis Medicei folium, lacunam partim supplet Xiphilinus p. 5:
 Κάτιον δὲ τινος τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν ἐρημότος πρὸς τὸν δήμον
 "ἐν ἐπὶ ταῦτα ἐπεμφθεῖς σφαλῆ, οἷα ἐν γε ἀγῶσι πολλοῖς
 καὶ τούτοις θαλαττίοις φιλεῖ γίνεσθαι, τίνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ
 πρὸς τὰ ἀναγκαῖότερα εὐρήσετε;" ὁ ὄμιλος σύμπερ ἀπὸ
 συγκεκριμένου τινὸς ἀνεβόησεν εἰπὼν "σέ". καὶ οὕτω Πομπήιος
 τὴν ἡγεμονίαν τῆς θαλάττης τῶν τε νήσων καὶ τῆς ἡπείρου ἐς
 τετρακοσίους σταδίους ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἄνω εἰλήφει. Et iis-
 dem fere verbis M p. 552: Κατούλον δὲ τινος τῶν ἀρίστων ἀν-
 δρῶν ἐρημότος "ἐν ἐπὶ ταῦτα ἐπεμφθεῖς σφαλῆ, οἷα ἐν τοι-
 οῦτοις φιλεῖ γένεσθαι, τίνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ πρὸς τὰ ἀναγ-
 καῖότερα εὐρήσετε;" ὁ ὄμιλος σύμπερ ἀπὸ συγκεκριμένου
 τινὸς ἀνεβόησεν εἰπὼν "σέ". καὶ οὕτως ὁ Πομπήιος τὴν ἡγεμο-
 νίαν ἔσχε τῆς θαλάττης || 37, 1, 4 [καὶ] del. B

ἐπειδὴ τοῦ Πίσωνος μὴ ἐπιτρέψαντος τοῖς ὑπάρχουσιν
καταλόγους ἐν τῇ Γαλατίᾳ τῇ Ναρβωνησίᾳ, ἧς ἦρχε,
ποιήσασθαι, δεινῶς ὁ ὄμιλος ἠγανάκτησε, καὶ εὐθύς
γ' ἂν αὐτὸν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξήλασαν, εἰ μὴ ὁ Πομπή-
3 πῆμος παρετήσατο. παρασκευασάμενος οὖν, ὡς τό τε
πρᾶγμα καὶ τὸ φρόνημα αὐτοῦ ἀπήτει, πᾶσαν ἄμα τὴν
θάλασσαν, ὅσῃν οἱ καταποντισταὶ ἐλύπον, τὰ μὲν
αὐτός, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν ὑποστρατήγων περιέπλευσε
4 καὶ τὰ πλείω αὐτῆς αὐτοετὲς ἡμέρωσε. πολλῇ μὲν γὰρ
καὶ τῇ παρασκευῇ τῇ τε τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῇ τῶν
ὀπλιτῶν ἐχορήτο, ὥστε καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ
γῆ ἀνυπόστατος εἶναι, πολλῇ δὲ καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ
τῇ πρὸς τοὺς ὁμολογούντας οἱ, ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ τοι-
5 οῦτον παμπόλλους προσποιήσασθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι
ταῖς τε δυνάμεσιν ἠττώμενοι καὶ τῆς χρηστότητος αὐ-
τοῦ πειρώμενοι προθυμότερα αὐτῷ προσεχώρουν. τὰ
τε γὰρ ἄλλα αὐτῶν ἐπεμελεῖτο καὶ, ὅπως μὴδ' αὐθις
ποτε ἐς ἀνάγκην πονηρῶν ἔργων ὑπὸ πενίας ἀφίκον-
ται, καὶ χώρας σφίσειν, ὅσας ἐρήμους ἐώρα, καὶ πό-
6 λεις, ὅσαι ἐποίκων ἐδέοντο, ἐδίδου. καὶ ἄλλαι τε ἐκ
τούτου συμφυεῖσθαι καὶ ἡ Πομπηϊόπολις ἐπικλη-
θεῖσα· ἔστι δὲ ἐν τῇ Κιλικίᾳ τῇ παραθαλασσίᾳ καὶ
ἐπεπόρητο ὑπὸ τοῦ Τιγράνου, Σόλοι πρότερον ὀνο-
μασμένη.

38 ἐπὶ μὲν δὴ τοῦ Ἀκίλιου τοῦ τε Πίσωνος ταῦτά τε
οὕτως ἐγένετο, καὶ κατὰ τῶν δεκάσμου περὶ τὰς ἀρχὰς
ἐλισκομένων ἐνομοθετήθη πρὸς αὐτῶν τῶν ὑπάτων

4, 5 ἀπὸ St coll. 36, 2, 4, ὑπὸ Ma || 5, 2 ἠττώμενοι] ἐλαττω-
μενοι? B cf. fr. 40, 20; 36, 47, 1; ἡλαττωμένοι vel τῆς τε δυνά-
μεως ἠττώμενοι Reiske || 6, 1 ὅσαι] ὅσας Ma || ἐκ τούτου] ἐκ τού-
των Xiphilinus || 38, 1, 3 ἐλισκομένων] ἀναλισκομένων Ma

μητ' ἄρχειν μήτε βουλευεῖν σφῶν μηδένα, ἀλλὰ καὶ
χρήματα προσοφλισκάνειν. ἐπειδὴ γὰρ ἢ τε τῶν δη- 2
μάρχων δυναστεία ἐς τὸ ἀρχαῖον ἐπανεληλύθει, καὶ
πολλοὶ τῶν ὑπὸ τῶν τιμητῶν διαγεγραμμένων ἀναλα-
βεῖν τρόπον τινὰ τὴν βουλείαν ἐσπούδαζον, συστάσεις
καὶ παρακελευσμοὶ παμπληθεῖς ἐφ' ἀπάσαις ταῖς ἀρ-
χαῖς ἐγίνοντο. ἔπραξαν δὲ τοῦθ' οἱ ὑπάτοι, οὐχ ὅτι 3
καὶ ἠχθοντο τῷ πράγματι (αὐτοὶ γὰρ διασπουδάσαντες
ἀπεδείχθησαν, καὶ ὁ γε Πίσων καὶ γραφεῖς ἐπὶ τούτῳ
καὶ πρὸς ἐνὸς καὶ πρὸς ἑτέρου τινὸς ἐξεπρίατο τὸ μὴ
κατηγορηθῆναι), ἀλλ' ὅτι ἠναγκάσθησαν ὑπὸ τῆς γε-
ρουσίας. αἴτιον δέ, ὅτι Γαίος τις Κορνήλιος δημαρχῶν 4
πικρότατα ἐπιτίμια τάξαι κατ' αὐτῶν ἐπεχείρησε καὶ
αὐτὰ καὶ ὁ ὄμιλος ἠρεῖτο. ἢ γὰρ βουλή συνιδούσα,
ὅτι τὸ μὲν ὑπερβάλλον τῶν τιμωρημάτων ἐν μὲν ταῖς
ἀπειλαῖς ἐκπληξίην τινα ἔχει, οὔτε δὲ τοὺς κατηγορή-
σοντας οὔτε τοὺς καταψηφιουμένους τῶν ὑπαιτίων ἄτε
καὶ ἀνηκέστων αὐτῶν ὄντων ῥαδίως εὐρίσκει, τὸ δὲ 5
δὴ μέτριον ἐς τε τὰς κατηγορίας συχνὸς προάγει καὶ
τὰς καταψηφίσεις οὐκ ἀποτρέπει, μεταρροθμίσαι πῃ
τὴν ἐσῆγησιν αὐτοῦ καὶ τοῖς ὑπάτοις νομοθετήσαι
αὐτὴν ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ αἱ τε ἀρχαιρεσβία προεπηγ- 39
γελμένα ἦσαν, καὶ κατὰ τοῦτ' οὐδὲν προνομοθετηθῆ-
ναι πρὸ αὐτῶν ἐξῆν, καὶ οἱ σπουδαρχιδόντες πολλὰ
καὶ κακὰ ἐν τῷ διακένῳ χρόνῳ τούτῳ ἐποίουν, ὥστε
καὶ σφαγὰς γίνεσθαι, τὸν τε νόμον ἐψηφίσαντο καὶ

2, 3 τῶν ὑπὸ τῶν τ. Xylander, ὑπὸ τῶν τ. τῶν Ma || 4 τρό-
πον τινὰ τὴν βουλείαν Naber, Λόγιος Ἐρμῆς, p. 423, πρότερόν
τινα τὴν β. Ma, unde τὴν πρότερον β. Oddey, τὴν πρότερόν
τινα β. Reiske, πρότερον ἀναλαβεῖν [τινα] τὴν β. Pflugk || 3, 4
ἐξεπρίατο Ma in margine, ἐξεπράξατο in textu || 5, 4 αὐτοῦ τοῖς
ὑπάτοις καὶ αὐτοῖς νομοθετήσαι? B || 39, 1, 4 τούτῳ χρόνῳ Ma

πρὸ ἐκείνων ἐσενεχθῆναι καὶ φρουρὰν τοῖς ὑπάτοις
 2 δοθῆναι. ἀγανακτήσας οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ Κορνήλιος
 γνώμην ἐποίησατο μὴ ἐξεῖναι τοῖς βουλευταῖς μήτε
 ἀρχὴν τινὴ ἐξω τῶν νόμων αἰτήσαντι διδόναι μήτ'
 ἄλλο μηδὲν τῶν τῷ δήμῳ προσηκόντων ψηφίζεσθαι.
 3 τοῦτο γὰρ ἐνενομοθέτητο μὲν ἐκ τοῦ πάνυ ἀρχαίου,
 οὐ μόντοι καὶ τῷ ἔργῳ ἐτηρεῖτο. Θορύβου τε ἐπ' αὐτῷ
 πολλοῦ συμβάντος (καὶ γὰρ ἀντέπρασσον τῶν τε ἄλ-
 λων τῶν ἐκ τῆς γερουσίας συχνοὶ καὶ ὁ Πίσων) τὰς
 4 τε ῥάβδους αὐτοῦ ὁ ὄχλος συνέτριψε καὶ αὐτὸν δια-
 σπάσασθαι ἐπεχείρησεν. ἰδὼν οὖν τὴν ὀρμὴν αὐτῶν
 ὁ Κορνήλιος τότε μὲν, πρὶν ἐπιψηφίσει τι, διαφήκε
 τὸν σύλλογον, ὕστερον δὲ προσέγραψε τῷ νόμῳ τὴν
 40 δῆμον ἐπάναγκες ἐπικυροῦν τὸ προβούλευμα. καὶ οὐ-
 τως ἐκείνῳ τε διενομοθέτησε καὶ ἕτερον τοιόνδε. οἱ
 στρατηγοὶ πάντες τὰ δίκαια, καθ' ἃ δικάσειν ἔμελ-
 λον, αὐτοὶ συγγράφοντες ἐξετίθεσαν. οὐ γὰρ πῶ
 πάντα τὰ δικαιώματα τὰ περὶ τὰ συμβόλαια διετέ-
 2 τακτο. ἐπεὶ οὖν οὔτε ἐσάπαξ τοῦτ' ἐποιοῦν οὔτε τὰ
 γραφέντα ἐτήρουν, ἀλλὰ πολλάκις αὐτὰ μετέγραφον
 καὶ συχνὰ ἐν τούτῳ πρὸς χάριν ἢ καὶ κατ' ἐχθρὰν
 τινῶν, ὥσπερ εἰκόσ, ἐρίγνετο, ἐσηγήσατο κατ' ἀρχὰς
 3 τε εὐθὺς αὐτοὺς τὰ δίκαια, οἷς χρῆσονται, προλέγειν
 καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτῶν παρατρέπειν. τό τε σύμπαν οὐ-
 τως ἐπιμελὲς τοῖς Ῥωμαίοις κατὰ τὸν χρόνον ἐκείνον
 τὸ μηδὲν δωροδοκεῖσθαι ἐγένετο, ὥστε πρὸς τῷ τοῦς

1, 6 πρὸ Turnebus, πρὸς Ma || 2, 4 ψηφίζεσθαι Turnebus, φημίζεσθαι Ma, σφετερίζεσθαι Reiske || 3, 1 αὐτῷ St coll. 40, 53, 3; αὐτοῦ Ma || 2 καὶ Xylander, οὐ Ma || 40, 1, 4 αὐτοῦ Leunclavius, αὐτοῖς Ma || 5 τὰ B, & Ma || 2, 1 ἐπεὶ οὖν B, ἐποιοῦν Ma

ἐλεγχομένους κολάζειν καὶ τοὺς κατηγοροῦντας αὐτῶν
 ἐτίμων. τοῦ γοῦν Κότιου τοῦ Μάρκου τὸν μὲν ταμίαν
 Πούπλιον Ὀππιον ἐπὶ τε δώροις καὶ ἐπὶ ὑποψία ἐπι-
 βουλῆς ἀποπέμφαντος, αὐτοῦ δὲ πολλὰ ἐκ τῆς Βιθν- 4
 νίας χρηματισαμένον Γάιον Κάρβωνα τὸν κατηγορή-
 σαντα αὐτοῦ τιμαῖς ὑπατικάις καίπερ δεδημαρχηκότα
 μόνον ἐσέμνυναν. καὶ οὗτος μὲν τῆς τε Βιθνυίας καὶ
 αὐτὸς ὕστερον ἄρχας καὶ μετριάτερον οὐδὲν τοῦ
 Κότιου πλημμελήσας ἀντικατηγορήθη ὑπὸ τοῦ νείος
 αὐτοῦ καὶ ἀνθεάλω. πολλῶ γὰρ πον ῥῆον ἄλλοις ἐπι- 5
 τιμῶσι τινες ἢ ἑαυτοῖς παραινοῦσι καὶ προχειρότατά
 γε ἐφ' οἷς τιμωρίας ἀξίους τοὺς πέλας εἶναι νομίζου-
 σιν, αὐτοὶ ποιοῦσιν, ὥστε μηδεμίαν πίστιν ἐξ ὧν ἐτέ-
 ροις ἐγκαλοῦσιν, ὅτι καὶ μισοῦσιν αὐτά, λαμβάνειν.
 Λούκιος δὲ δὴ Λούκουλλος τὴν μὲν στρατηγίαν τὴν 41
 οἴκοι διήρξε, τῆς δὲ δὴ Σαρδοῦς ἄρχαι μετ' αὐτὴν
 λαχὼν οὐκ ἠθέλησε μισήσας τὸ πρᾶγμα διὰ τοὺς πολ-
 λούς τοὺς οὐδὲν ὑγίης ἐν τοῖς ἔθνεσι δρῶντας. ὅτι
 γὰρ ἐπιεικῆς ἦν, ἱκανώτατα διέδειξε. τοῦ γὰρ Ἀκιλίου 2
 συντριβῆναι τὸν δίφρον αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἐδίκασε, κελεύ-
 σαντος, ὅτι παριόντα ποτὲ αὐτὸν ἰδὼν οὐκ ἐξανέστη,
 οὔτ' ὄργῃ ἐχρήσατο καὶ ὀρθοστάδην μετὰ τοῦτο καὶ
 αὐτὸς καὶ οἱ συνάρχοντες αὐτοῦ δι' ἐκείνον διεδίκασαν.

ἐσήνεγκε μὲν οὖν καὶ ὁ Ῥώσιος νόμον, ἐσήνεγκε 42
 δὲ καὶ ὁ Γάιος <ὁ> Μάλλιος, ὅτε ἐδημάρχησαν. ἀλλ'
 ἐκεῖνος μὲν (τὰς γὰρ τῶν ἱππέων τὰς ἐν τοῖς θεάτροις
 ἔδρας ἀκριβῶς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀφώρισε) καὶ ἔπαινον

41, 1, 1 Λούκουλλος] Λουκκῆτος Hoelzl, fasti praetorii, p. 29 || 42, 1, 2 <ὁ> inseruit B || Μάλλιος] Μανίλιος Leunclavius, sed apud Plut. Pomp. 30 quoque Μάλλιος audit || ἐδημάρχησαν Reiske, ἐδημάρχησεν Ma

2 ἐπ' αὐτῷ ἔλαβεν, ὁ δὲ δὴ Μάλλιος καὶ δίκην ὀλίγον
 ὑπέσχε· τῷ γὰρ ἔδνει τῷ τῶν ἀπελευθέρων ἐν τε τῇ
 ἐσχάτῃ τοῦ ἔτους ἡμέρᾳ καὶ πρὸς ἐσπέραν παρασκευάσας
 τινὰς ἐκ τοῦ ὀμίλου ψηφίσασθαι μετὰ τῶν ἐξελευθερω-
 3 σάντων σφᾶς ἔδωκεν. ἐπεὶ δὲ ἡ βουλή εὐθύς τῇ ὑστε-
 a. u. 688
 688
 (66)
 43 ραίᾳ, ἐν αὐτῇ τῇ νομηρίᾳ [ἐπύθητο], <ἐν ἧ> Λούκιος
 τε Τούλλιος καὶ Αἰμίλιος Λέπιδος ὑπατεύειν ἤρξαντο,
 τὸν νόμον αὐτοῦ ἀπεψηφίσατο, φοβηθεὶς, ἐπειδὴ τὸ
 πλῆθος δεινῶς ἠγανάκτει, τὰ μὲν πρῶτα ἐς τε τὸν
 Κράσσον καὶ ἐς ἄλλους τινὰς τὴν γνώμην ἀνήγευε, ὡς
 4 δ' οὐδεὶς ἐπίστευεν οἱ, τὸν Πομπήιον καὶ ἀπόντα
 ἐκολάκευσεν, ἄλλως τε καὶ ὅτι τὸν Γαβίνιον πλείστον
 παρ' αὐτῷ δυνάμενον ἤσθετο· τὸν τε γὰρ τοῦ Τιγρά-
 νου καὶ τὸν τοῦ Μιθριδάτου πόλεμον τὴν τε Βιθυ-
 νίαν καὶ τὴν Κιλικίαν ἅμα ἀρχὴν αὐτῷ προσέταξεν.
 43 ἀγανάκτησις μὲν γὰρ καὶ ἀντιλογία καὶ τότε παρὰ τῶν
 δυνατῶν διὰ τε τᾶλλα καὶ διότι ὁ τε Μάρκιος καὶ ὁ
 Ἀκίλιος πρὶν τὸν χρόνον σφίσι τῆς ἀρχῆς ἐξήκειν
 2 κατελύοντο, ἐγένετο· ὁ δὲ ὄμιλος καίτοι μικρὸν ἐμ-
 προσθεν τοὺς ἄνδρας τοὺς καταστήσοντας τὰ ἐαλω-
 κότα ὡς καὶ διαπεπολεμηκῶς, ἐξ ἧν σφισιν ὁ Λού-
 κουλλος ἐπεστιάκει, πέμψας ὅμως ἐψηφίσατο αὐτὰ
 ἐναγόντων σφᾶς ἐς τὰ μάλιστα τοῦ τε Καίσαρος καὶ
 3 τοῦ Κικέρωνος τοῦ Μάρκου. οὗτοι γὰρ αὐτοῖς συν-
 ηγωνίσαντο, οὐχ ὅτι καὶ συμφέρειν αὐτὰ τῇ πόλει ἐνό-
 μιζον οὐδ' ὅτι τῷ Πομπήϊῳ χαρίσασθαι ἠθέλον· ἀλλ'
 ἐπειδὴ καὶ ὡς γενήσεσθαι ἐμελλε, Καῖσαρ μὲν τὸν τε

2, 1 αὐτῷ R. Stephanus, αὐτῶν Ma || 3, 2 [ἐπύθητο] del. B || <ἐν ἧ> inseruit St coll. 41, 1 || 4 ἀπεψηφίσατο Leunclavius, ἀπεψηφίσαντο Ma || 4, 1 ἀπόντα Madvig adv. crit. III, p. 80; ἄνοντα Ma || 43, 1, 1 γὰρ] οὖν Reiske || 3, 1 οὗτοι B, οὕτω Ma

ὄχλον ἅμα ἐθεράπευσεν ἅτε καὶ ὄρων, ὅσῳ τῆς βου-
 λῆς ἐπικρατέστεροι ἦσαν, καὶ ἑαυτῷ τό τι τῶν ὁμοίων 4
 ψηφισθῆναι ποτε παρεσκεύασε κὰν τούτῳ καὶ τὸν
 Πομπήιον καὶ ἐπιφθονώτερον καὶ ἐπαχθέστερον ἐκ
 τῶν διδομένων οἱ ποιῆσαι, ὅπως σφίσι πρὸς κόρου
 θάσσον γένηται, ἠθέλησε, Κικέρων δὲ τὴν τε πολι-
 τείαν ἄγειν ἠέλου καὶ ἐνεδείκνυτο καὶ τῷ πλήθει καὶ
 τοῖς δυνατοῖς, ὅτι, ὅποτέροις ἂν σφῶν πρόσθεται,
 πάντως αὐτοὺς ἐπαυξήσει. ἐπημποτερίζε τε γὰρ καὶ 5
 ποτὲ μὲν τὰ τούτων, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰ ἐκείνων, ἵν'
 ὑπ' ἀμφοτέρων σπονδάζηται, ἔπραττε. τοὺς γοῦν βελ-
 τίους πρότερον προαιρεῖσθαι λέγων καὶ διὰ τοῦτο καὶ
 ἀγορανομήσαι μᾶλλον ἢ δημαρχῆσαι ἐθέλησας τότε πρὸς
 τοὺς συρφετώδεις μετέστη. καὶ μετὰ τοῦτο δίκης τέ 44
 τινος τῷ Μαλλίῳ πρὸς τῶν δυνατῶν παρασκευασθεί-
 σης καὶ ἐκείνου χρόνον τινὰ ἐμποιῆσαι αὐτῇ σπονδά-
 ζοντος τὰ τε ἄλλα κατ' αὐτοῦ ἔπραττε καὶ μόλις αὐ-
 τὸν (ἐστρατήγει γὰρ καὶ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ δικαστη-
 ρίου εἶχεν) ἐς τὴν ὑστεραίαν ἀνεβάλετο πρόφασιν ἐπ'
 ἐξόδῳ τὸ ἔτος εἶναι ποιησάμενος. κὰν τούτῳ δυσχε- 2
 ράναντος τοῦ ὀμίλου ἐσῆλθέ τε ἐς τὸν σύλλογον αὐ-
 τῶν ἀναγκασθεὶς δῆθεν ὑπὸ τῶν δημάρχων καὶ κατὰ
 τε τῆς βουλῆς κατέδραμε καὶ συναγορεύσειν τῷ Μαλ-

44, 2, 6: αὐτόμολος] ὅτι Καῖσαρ μὲν τὸν δῆμον ἐξ ἀρ-
 χῆς ἐθεράπευε, Κικέρων δὲ ἐπημποτερίζε τὰ πολλὰ· καὶ ποτὲ
 μὲν τῷ δήμῳ, ποτὲ δὲ τῇ γερουσίᾳ προσετίθετο· καὶ διὰ
 τοῦτο αὐτόμολος ἀνομάζετο. M p. 552.

3, 5 ὅσῳ B, ὅσα L || 5, 2 ἵν' et 3 ἔπραττεν R. Stephanus,
 ὅν et πράττειν Ma, πράττειν ferri posse monet R καὶ ποτὲ in
 τῷ ποτὲ mutato || 4 προαιρεῖσθαι N, quem secutus est R, προσ-
 αιρεῖσθαι Ma, προηρησθαι Reiske

λίφ υπέσχετο. καὶ ὁ μὲν ἐκ τούτου τὰ τε ἄλλα κακῶς ἤκουε καὶ αὐτόμολος ὠνομάζετο, τάρραχος δὲ τις εὐθὺς ἐπιγεγόμενος ἐκώλυσε τὸ δικαστήριον συναχθῆναι.

3 Πούπλιός τε γὰρ Παῖτος καὶ Κορνήλιος Σύλλας, ἀδελφιδούς ἐκείνου τοῦ πάνυ Σύλλου, ὑπατοὶ τε ἀποδειχθέντες καὶ δεκασμοῦ ἀλόντες ἐπεβούλευσαν τοὺς κατηγορήσαντας σφῶν Κόττιαν τε καὶ Τορκουάτου Λουκίους, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ ἀνθηρέθησαν, ἀποκτεῖναι. καὶ παρεσκευάσθησαν μὲν ἄλλοι τε καὶ Γναῖος Πίσων καὶ Λούκιος Κατιλίνας, ἀνὴρ θρασύτατος (ἤτις κει δὲ καὶ αὐτὸς τὴν ἀρχὴν καὶ διὰ τοῦτο ὄργην ἐποιεῖτο), οὐ μέντοι καὶ ἠδυνήθησάν τι δρᾶσαι διὰ τὸ τὴν τε ἐπιβουλήν προμηνυθῆναι καὶ φρουρὰν τῷ τε Κόττι

5 καὶ τῷ Τορκουάτῳ παρὰ τῆς βουλῆς δοθῆναι. <ὥστε κἂν> δόγμα τι κατ' αὐτῶν γενέσθαι, εἰ μὴ δῆμαρχός τις ἠναντιώθη. ἐπεὶ δ' οὖν καὶ ὡς ὁ Πίσων ἐθρασύνετο, ἐφοβήθη τε ἡ γερονσία, μὴ τι συνταράξῃ, καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἐς Ἰβηρίαν πρόφασιν ὡς καὶ ἐπὶ ταραχὴν τινα ἐπέμψε.

45 καὶ ὁ μὲν ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ἀδικήσας τι αὐτοὺς ἐσφάγη. Πομπήμιος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὡς καὶ ἐπὶ τὴν Κρήτην τὸν τε Μέτελλον πλευσούμενος ἤτοιμάζετο, μαθὼν δὲ τὰ δεδογμένα προσεποιεῖτο μὲν ἄχθεσθαι ὡς καὶ πρότερον καὶ τοῖς ἀντιστασιώταις ὡς καὶ πράγματα ἀεὶ ποτε αὐτῷ, τοῦ καὶ πταῖσά τι,

3, 5 ἀνθηρέθησαν Xylander, ἀνθρέθησαν Ma || 5, 1 δοθῆναι <ὥστε κἂν> δόγμα τι D, δοθῆναι, δόγματι Ma, δόγμα τε Leunclavius, δόγμα τι Turnebus, <καὶ συνέβαινεν ἂν> vel <καὶ ἐκινδύνευσεν> δόγμα τι Reiske, κἂν δόγμα τι κατ' αὐτῶν ἐγένετο St, <ὥστε καὶ> δόγμα τι Wagner, <ἐμείλλε δὲ καὶ> δόγμα τι B, δοθῆναι, δόγμα τ' ἂν τι Maisel || 5 ἐπὶ ταραχὴν Naber, Λόγιος Ερμῆς p. 423, ἐπ' ἀρχὴν Ma || 45, 1, 6 τοῦ B, τὸ Ma

παρέχουσιν ἐπεκάλει, ἀσμεναίτατα δὲ αὐτὰ ἀναδεξά- 2 μενος Κρήτην μὲν ἢ τὰλλα τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ, εἰ ποῦ τι ἀδιοίκητον κατελέλειπτο, παρ' οὐδὲν ἐτ' ἤγαγε, πρὸς δὲ δὴ τὸν τῶν βαρβάρων πόλεμον παρεσκευάζετο. κἂν τούτῳ βουλευθεὶς τῆς τοῦ Μιθριδάτου διανοίας πειρᾶσθαι πέμπει τὸν Μητροφάνη φίλιον αὐτῷ λόγους φέροντα. καὶ ὃς τότε μὲν ἐν ὀλιγορῶν αὐτὸν 3 ἐποίησατο (τοῦ γὰρ Ἀρσάκου τοῦ τῶν Πάρθων βασιλέως ἀποθανόντος ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ Φραάτην τὸν διάδοχον αὐτοῦ προσεδόκησεν οἰκειώσεσθαι), ἐπεὶ δ' ὁ Πομπήμιος τὴν φιλίαν τῷ Φραάτῃ διὰ ταχέων ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς προσυνέθετο καὶ ἐς τὴν Ἀρμενίαν αὐτὸν τὴν τοῦ Τιγράνου προεμβλεῖν ἀνέπεισε, πυθόμενος τοῦτο κατέδειξε καὶ πρεσβευσάμενος εὐθὺς σύμβασιν ἔπραττε. 4 κελεύσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ Πομπηίου τὰ τε ὄπλα καταθέσθαι καὶ τοὺς αὐτομόλους ἐκδοῦναι οὐκ ἔσχε καιρὸν βουλευσασθαι. ἀκούσαντες γὰρ ταῦτα οἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ αὐτοῦ ὄντες καὶ φοβηθέντες οἳ τε αὐτόμολοι (πολλοὶ δὲ ἦσαν), μὴ ἐκδοθῶσι, καὶ οἱ βάρβαροι, μὴ ἄνευ ἐκείνων πολεμῆν ἀναγκασθῶσιν, ἐθορυβήθησαν. κἂν ἐξειργάσαντό τι τὸν Μιθριδάτην, εἰ μὴ ψευ- 5 σάμενος, ὅτι οὐκ ἐπὶ σπονδαῖς, ἀλλ' ἐπὶ κατασκοπῇ τῆς τῶν Ῥωμαίων παρασκευῆς τοὺς πρέσβεις ἐπέμψε, μὸλις αὐτοὺς κατέσχευ.

ὁ οὖν Πομπήμιος, ἐπειδὴ πολεμητέα οἱ ἔγνω εἶναι, 46 τὰ τε ἄλλα παρεσκευάσατο καὶ τοὺς Οὐαλεριεῖους προσκατελέξατο. καὶ αὐτῷ ἐν τῇ Γαλατίᾳ ἤδη ὄντι ὁ

2, 2 ἦ] καὶ Reiske || 6 φίλιος Sturz coll. 65, 10; 68, 18; φίλιος Ma || 3, 3 Φραάτην et 5 Φραάτη Ma || 4, 1 δὲ B, τε Ma || 5 πολλοὶ δὲ] πολλοὶ γὰρ codd. excerpt. de legationibus || 46, 1, 2 Οὐαλεριεῖους Ma

Λούκουλλος ἀπαντήσας διαπεπολεμησθαι τε πάντα ἔφη
καὶ μηδὲν ἔτι στρατείας δεῖσθαι καὶ διὰ τοῦτο καὶ
τοὺς ἄνδρας τοὺς ὑπὸ τῆς βουλῆς πρὸς τὴν διοίκησιν
2 αὐτῶν πεμφθέντας ἤδη παρῆναι. ὡς δ' οὐκ ἐπέισθη
ἐπαναχωρῆσαι, πρὸς λουδορίας ἐτρέπετο τὰ τε ἄλλα
καὶ πολυπράγμονα καὶ φιλοπόλεμον καὶ φίλαρχον αὐ-
τὸν ἀποκαλῶν. ὁ οὖν Πομπήμιος βραχὺ αὐτοῦ φρον-
τίσας ἀπέειπε μηδένα ἔτ' αὐτῷ πειθαρχῆσαι καὶ ἐπὶ
τὸν Μιθριδάτην ἠπειχθῆ σπουδῆν ἔχων ὅτι τάχιστα
οἱ συμμῖξαι.

47 καὶ ὅς τῶς μὲν ἔφευγε (ταῖς γὰρ δυνάμεσιν ἡλατ-
τοῦτο) καὶ τὴν τε ἐν ποσὶν αἰεὶ ἔκειρε καὶ ἐπλάνα τε
αὐτὸν ἅμα καὶ ἐπιδείσθαι τῶν ἐπιτηδείων ἐποίει· ἐπεὶ
δὲ ἐκεῖνος ἐς τὴν Ἀρμενίαν διὰ τε τοῦτο καὶ ὡς ἐρή-
μην αὐτὴν αἰρήσων ἐνέβαλεν, οὕτω δὴ δεισας, μὴ
2 προκαταληφθῆ, ἤλθε τε ἐς αὐτὴν καὶ λόφον ἀντικατα-
λαβὼν ὄχυρον τῷ μὲν παντὶ στρατῷ ἠσύχαζεν ἐλπίζων
τοὺς [μὲν] Ῥωμαίους ἀπορία τῶν τροφῶν ἐκτροχῶσειν
(αὐτὸς γὰρ ἅτε ἐν ὑψηλῷ χώρῳ πολλαχόθεν αὐτῶν
εὐπόρει), τῶν δὲ δὴ ἰππέων αἰεὶ τινὰς ἐς τὸ πεδῖον
ψιλὸν ὃν καταπέμπων τοὺς τε προστυγχάνοντάς σφισιν
ἐκάκου καὶ ἕξαντομολοῦντας ἐπὶ τούτῳ συγχοὺς ἐδέ-
3 χετο. ὁ οὖν Πομπήμιος ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐθάρασεν
αὐτοῖς συμβαλεῖν, μεταστρατοπεδενσάμενος δὲ ἐτέρωσε,
ὅθεν ὑλώδους τοῦ πέριξ χωρίου ὄντος ἦτιον ὑπὸ τε
τοῦ Ἰππικοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ τοξικοῦ τοῦ τῶν ἐναντίων
4 λυπηθῆσθεσθαι ἔμελλον, ἐλόχισεν, ἣ καίρος ἦν, καὶ
ὀλίγοις τισὶν ἐκ τοῦ προφανοῦς τῷ στρατοπέδῳ τῶν

2, 3 φίλαρχον Cobet, quod recepi coll. Plat. Phaedo. 82 C
φίλαρχος καὶ φιλοπόλεμος || 47, 1, 3 αὐτὸν Xylander, ἐαντὸν Ma ||
ἐπιδείσθαι] δεῖσθαι ? B || 2, 3 [μὲν] del. B

βαρβάρων προσμῖξας ἐτάραξέ τε αὐτοὺς καὶ ὑπαγαγὼν
ἐς ὃ ἐβούλετο πολλοὺς ἀπέκτεινε. θαρσῆσας τε ἐκ
τούτου καὶ κατὰ τὴν χώραν ἄλλους ἄλλη ἐπὶ τὰ ἐπι-
τήδεια ἔπεμπεν.

ὁ οὖν Μιθριδάτης, ἐπειδὴ ταῦτά τε ἀσφαλῶς ἐπο- 48
ρίζετο καὶ τὴν Ἀναττικὴν χώραν τῆς τε Ἀρμενίας οὖσαν
καὶ θεῶ τινι ἐπωνύμῳ ἀνακειμένην διὰ τινῶν ἐχειρώ-
σατο, καὶ τούτου καὶ ἄλλοι συγχοὶ πρὸς αὐτὸν ἀπέ- 2
κλινον, καὶ αὐτῷ καὶ οἱ τοῦ Μαρκίου στρατιῶται
προσεγέγοντο, ἐφοβήθη καὶ οὐκέτι κατὰ χώραν ἔμει-
νεν, ἀλλ' αὐτίκα τε τῆς νυκτὸς ἄρας ἔλαθε καὶ μετὰ
ταῦτα νυκτοπορῶν ἐς τὴν τοῦ Τιγράνου Ἀρμενίαν
προῆει. καὶ οἱ ὁ Πομπήμιος ἐπηκολούθει μὲν ἐπιθυμῶν 3
διὰ μάχης ἐλθεῖν, οὐ μέντοι καὶ πρότερον οὔτε μεθ'
ἡμέραν (οὐ γὰρ ἐξήσαν ἐκ τοῦ στρατοπέδου) οὔτε
νύκτωρ ἐτόλμησε τοῦτο ποιῆσαι (τὴν γὰρ ἀγνωσίαν
τῶν χωρίων ἐδεδίει), πρὶν σφᾶς πρὸς τῇ μεθορία γε-
νέσθαι· τότε γὰρ εἰδὼς αὐτοὺς διαφεύγειν μέλλοντας
ἠναγκάσθη νυκτομαχῆσαι. γνοὺς οὖν τοῦτο προαπῆρε 4
μεσημβριάζοντας τοὺς βαρβάρους λαθῶν, ἣ πορεύεσθαι
ἔμελλον· καὶ ἐντυχὼν τινι χωρίῳ κοίλῳ μεταξὺ γηλό-
φων τινῶν ὄντι ἐνταῦθα τό τε στρατεύμα ἐπὶ τὰ με-
τέωρα ἀνεβίβασε καὶ τοὺς πολεμίους ὑπέμεινεν. ἐπειδὴ 5
τε ἐκεῖνοι μετὰ τε ἀδείας καὶ ἄνευ προφυλακῆς ἅτε
μήτ' ἐμπροσθεν δεινόν τι πεπονθότες καὶ τότε ἐς τὸ
ἀσφαλές ἤδη προχωροῦντες, ὥστε μηδὲ ἐφέψεσθαι
σφισιν ἔτι τοὺς Ῥωμαίους ἐλπίζειν, ἐς τὸ κοῖλον ἐσήλ-

4, 5 χώραν <μείνας> ? B || 48, 1, 1 ἐπειδὴ <Πομπήμιος>
Reiske || 2 Ἀναττικὴν χώραν Fabricius, ἀναττικὴν γ. Ma, quod ex
μὲν Ἀναττικὴν contractum esse putat R || 5, 3 μήτ' B, μηδ' Ma

θον, ἐπέθετο αὐτοῖς ἐν τῷ σκότῳ· οὔτε γὰρ ἄλλο τι φῶς εἶχον οὔτε ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τι ἔλαμπεν.

49 ἐγένετο δὲ ἡ μάχη τοιαύτη. πρῶτον μὲν οἱ σαλπικι-
καὶ πάντες ἅμα τὸ πολεμικὸν ἀπὸ συνθήματος ἐβόη-
σαν, ἔπειτα δὲ οἱ τε στρατιῶται καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος
πᾶς ἐπηλάλαξε, καὶ οἱ μὲν τὰ δόρατα πρὸς τὰς ἀσπί-
δας, οἱ δὲ καὶ λίθους πρὸς τὰ χαλκᾶ σκευὴ προσεπέ-
2 κρουσαν. καὶ σφῶν τὴν ἡγῆν τὰ ὄρη ἐγκοίλα ὄντα
καὶ ὑπεδέξατο καὶ ἀνταπέδωκε φρικωδεστάτην, ὥστε
τοὺς βαρβάρους ἐξαπιναιῶς ἐν τε τῇ νυκτὶ καὶ ἐν τῇ
ἐρημίᾳ αὐτῶν ἀκούσαντας δεινῶς ἐκπλαγῆναι ὡς καὶ
3 δαιμονίῳ τινὶ πάθει περιπεπωκότας. κἂν τούτῳ οἱ
Ῥωμαῖοι πανταχόθεν ἀπὸ τῶν μετεώρων λίθοις, το-
ξεύμασιν, ἀκοντίοις βάλλοντες πάντως γέ τινας ὑπὸ
τοῦ πλήθους αὐτῶν ἐτίρωσκον καὶ ἐς πᾶν κακοῦ
σφᾶς κατέστησαν· οὔτε γὰρ ἐς παράταξιν, ἀλλ' ἐς πο-
ρείαν ἐσταλμένοι, καὶ ἐν ταύτῳ τοῖς τε ἵπποις καὶ
ταῖς καμήλοις καὶ παντοδαποῖς σκεύεσι καὶ οἱ ἄνδρες
4 καὶ αἱ γυναῖκες ἀναστρεφόμενοι, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ κε-
λήτων, οἱ δ' ἐφ' ἀρμάτων τῶν τε καμαρῶν καὶ τῶν
ἀρμαμαξῶν ἀναμιξ ὀχοῦμενοι, καὶ οἱ μὲν ἤδη τιρω-
σόμενοι, οἱ δὲ προσδεχόμενοι τρωθήσεσθαι ἐταράσ-
5 σοντο κἂν τούτου ὄξον ἅτε καὶ ἀλλήλοις ἐμπαλασσό-
μενοι ἐφθείροντο. καὶ ταῦτα μὲν, ἕως ἄπωθεν ἐβάλλ-
οντο, ἔπασχον· ἐπεὶ δὲ ἐξαναλώσαντες οἱ Ῥωμαῖοι
τὴν πόρρωθεν ἀλκὴν ἐπικατέδραμόν σφισιν, ἐφονεύετο
μὲν τὰ περιέσχατα (καὶ ἐξήρκει πρὸς τὸν θάνατον

49, 1, 1 σαλπικικαὶ Ma || 5 προσεπέκρουσαν] προσέκρουσαν Xiphilinus || 3, 7 σκευῆσι Naber coll. Thucyd. 7, 84; οὐσι Ma, βοτοῖς? B || 4, 5 ἐμπαλασσόμενοι, quod iam coniecerat B, Naber ex Thuc. 1. 1. restituit hic et infra 62, 16, 6; 72, 19; ἐμπελασόμενοι Ma || 5, 3 ἐπικατέδραμον Leunclav., ἔπειτα κατέδραμον Ma

αὐτοῖς μία πληγὴ ἅτε καὶ ψιλοῖς οὔσι τοῖς πλείοσι),
συνεπιέζετο δὲ τὰ μέσα πάντων ἐπ' αὐτὰ ὑπὸ τοῦ πέ-
ριξ δέους χωρούντων. καὶ οὕτω καὶ ὑπ' ἀλλήλων 6
ὠθούμενοι καὶ συμπατούμενοι διώλλυντο οὐδ' εἶχον
οὐδὲν οὔτε ἑαυτοῖς ἐπαρκέσαι οὔτε ἐς τοὺς πολεμίους
τολμῆσαι· ἵππης γὰρ καὶ τοξόται τὸ πλείστον ὄντες
ἄποροι μὲν ἐν τῷ σκότῳ προιδέσθαι τι, ἄποροι δὲ ἐν
τῇ στενοχωρίᾳ μηχανήσασθαι ἐγίνοντο. ἐπειδὴ δὲ ἡ
σελήνη ἀνέτειλεν, οἱ μὲν ἔχαιρον ὡς καὶ ἐν τῷ φωτὶ 7
πάντως τινὰ ἀμννούμενοι. κἂν ὠφελήθησάν τι, εἰ μὴ 7
οἱ Ῥωμαῖοι κατόπιν αὐτὴν ἔχοντες πολλὴν σφισι πλά-
νην τοτὲ μὲν τῇ, τοτὲ δὲ τῇ προσπίπτοντες καὶ ἐν τῇ
ὄψει καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἐνεποίουν. πάμπολλοί τε γὰρ
ὄντες καὶ ἐπὶ βαθύτατον κοινῇ πάντες ἀποσκιάζοντες
ἔσφαλλον αὐτούς, ἐν ᾧ γε οὐπω προσέμισγόν σφισιν·
ἐς γὰρ τὸ κενὸν οἱ βάρβαροι ὡς καὶ ἐγγὺς αὐτῶν 8
ὄντων μάτην ἔπαιον καὶ ὁμόσε χωρήσαντες ἐν τῇ σκιᾷ
μὴ προσδεχόμενοι ἐτιρώσκοντο. καὶ οὕτως ἀπέθανον
αὐτῶν πολλοὶ καὶ ἐάλωσαν οὐκ ἐλάττους. συχνοὶ δὲ
καὶ διέφυγον, ἄλλοι τε καὶ ὁ Μιθριδάτης.

καὶ τότε μὲν πρὸς τὸν Τιγράνην ἠπείγετο· ἐπεὶ δὲ 50
προπέμφας πρὸς αὐτὸν οὐδὲν φίλιον εὔρετο, ὅτι τοῦ
νιέος αὐτῷ Τιγράνου στασιάζαντος ἐκείνον μὲν...
πάππον αὐτοῦ ὄντα αἴτιον τῆς διαφορᾶς ὑπετόπησε
γεγονέναι καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ὅπως αὐτὸν ἐδέξατο,
ἀλλὰ καὶ τοὺς προπεμφθέντας ὑπ' αὐτοῦ συνέλαβε καὶ
κατέδησε, διαμαρτῶν [οὔν] ὧν ἠλιπσεν ἐς τε τὴν 2

5, 6 ἐπ' αὐτὰ Leunclavius, ὑπ' αὐτὰ Ma et Xiphilinus || 7, 6 ἔσφαλλον] ἔσφαλον Ma || γε St, τε Ma || οὐπω Reiske, Naber, οὕτω Ma || 50, 1, 3 lacunam statuit B, quam explevit <διὰ φυλακῆς ἐποίητο, τοῦτον δὲ> || 2, 1 [οὔν] del. R

Κολχίδα ἀπειράπετο καὶ ἐκείθεν περὶ πρὸς τε τὴν Μαιώτιν καὶ πρὸς τὸν Βόσπορον τοὺς μὲν πείθων, τοὺς δὲ καὶ βιαζόμενος ἀφίκετο καὶ τὴν τε χώραν ἐκομίσασατο τὸν Μαχάρην τὸν παῖδα τὸν τὰ τῶν Ῥωμαίων ἀνθελόμενον καὶ τότε αὐτῆς κρατοῦντα καταπλήξας, ὥστε μὴδὲ ἐς ὄψιν αὐτῷ ἔλθειν, καὶ ἐκείνον διὰ τῶν συνόντων οἱ τὴν τε ἄδειαν σφισι καὶ χρήματα δώσειν ὑπισχνούμενος ἀπέκτεινεν. ἐν ᾧ δὲ ταῦτ' ἐγίγνετο, ὁ Πομπήιος ἐπεμψε <μὲν> τοὺς ἐπιδιώξαντας αὐτόν, ἐπεὶ δὲ ἐφθῆ ὑπὲρ τὸν Φάσιον ἐκδράς, πόλιν ἐν τῷ χωρίῳ, ἐν ᾧ ἐνευικήκει, συνώκησε τοῖς τραυματίαις καὶ τοῖς ἀφηλικεστέροις τῶν στρατιωτῶν αὐτὴν δούς. καὶ σφισι καὶ τῶν περιχώρων ἐθέλονται πολλοὶ καὶ συνώκησαν καὶ εἰσὶ καὶ νῦν, Νικοπολίται τε ὠνομασμένοι καὶ ἐς τὸν Καππαδοικὸν νομὸν συντελοῦντες.

51 καὶ ὁ μὲν ταῦτ' ἐποίει· ὁ δὲ δὴ Τιγράνης ὁ τοῦ Τιγράνου παῖς παραλαβὼν τινὰς τῶν πρώτων, ἐπεὶ οὐ καθ' ἡδονὴν αὐτοῖς ὁ γέρον ἤρχε, πρὸς τε τὸν Φραάτην κατέφυγε καὶ περισκοποῦντα αὐτόν διὰ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς τὸν Πομπήιον γενομένας, ὅτι χρῆ 2 πρᾶξαι, ἐς τὴν Ἀρμενίαν ἐμβαλεῖν ἀνέπεισε. καὶ ἤλθον μὲν μέχρι τῶν Ἀρταξάτων πᾶσαν τὴν ἐν ποσὶ χειρούμενοι καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις προσέβαλον· ὁ γὰρ Τιγράνης ὁ γέρον ἐς τὰ ὄρη φοβηθεὶς σφᾶς ἀνέφυγεν· ἐπεὶ μὲντοι χρόνον τε τῆ προσεδραία δεῖν ἔδοξε, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Φραάτης μέρος τε τῆς δυνάμεως τῷ

2, 6 ἀνθελόμενον] ἐλόμενον Xiphilinus || 3, 2 <μὲν> inseruit B || ἐπιδιώξαντας Ma || 3, 7 καὶ ante συνώκησαν delendum censuit Reiske, potius <τότε> inserendum St || 51, 2, 5 προσεδραία] προσεδραία St coll. forma προσεδραία, sed cf. Thucyd. 1, 126, 8

παιδὶ αὐτοῦ καταλιπὼν ἐς τὴν οἰκίαν ἀνεχώρησεν, ἀντεπήλθε τε ἐνταῦθα ὁ πατὴρ αὐτῷ μονωθέντι καὶ ἐνίκησε. φυγῶν οὖν ἐκείνος τὸ μὲν πρῶτον πρὸς τὸν 3 Μιθριδάτην τὸν πάππον ὤρησεν, ἐπεὶ δὲ ἔμαθεν αὐτὸν ἠττημένον καὶ βοηθείας μᾶλλον δεόμενον ἢ τιμὴν ἐπικουρῆσαι δυνάμενον προσεχώρησε τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ αὐτῷ ὁ Πομπήιος ἡγεμόνι χρησάμενος ἐς τε τὴν Ἀρμενίαν καὶ ἐπὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐστράτευσε. καὶ ὅς μαθὼν τοῦτο καὶ καταδείσας ἐπεκρηνεύσατό 52 τε εὐθύς αὐτῷ καὶ τοὺς πρέσβεις τοὺς τοῦ Μιθριδάτου ἐξέδωκεν. ἐπειδὴ τε ἐναντιωθέντος οἱ τοῦ υἱέος οὐδενὸς μετρίου ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ ὡς ὁ Πομπήιος τὸν τε Ἀράξην διέβη καὶ τοῖς Ἀρταξάτοις ἐπλησίασεν, οὕτω δὴ τὴν τε πόλιν αὐτῷ παρέδωκε καὶ ἐς τὸ στρα- 2 τόπεδον αὐτοῦ ἐθέλοντής ἤκεν ἐν μέσῳ ἑαυτὸν ὅτι μάλιστα τοῦ τε προτέρου ἀξιώματος καὶ τῆς τότε ταπεινότητος σκευάσας, ὅπως αἰδέσειός τε καὶ ἐλέου ἕμα ἄξιος αὐτῷ φανείη· τὸν μὲν γὰρ χιτῶνα τὸν μεσόλευ- 3 κων καὶ τὸν κἀνδυν τὸν ὀλοπόρφυρον ἐξέδν, τὴν δὲ δὴ τιάραν τό τε ἀνάδημα εἶχε. Πομπήιος δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἵππου κατεβίβασεν αὐτὸν ἄβροχόν τινα πέμψας (προσήλανε γὰρ ὡς καὶ ἐς αὐτὸ τὸ ἔρνος κατὰ τὸ σφέτερον ἔθος ἵππεύσων), ἐσελθόντα δὲ αὐτοποδία καὶ τό τε διάδημα ἀπορροίφαντα καὶ ἐς τὴν γῆν πεσόντα προσκνυοῦντά τε ἰδὼν ἠλέησε καὶ ἀναπήδησας ἐξανέ- 4 στησέ τε αὐτόν καὶ ταινιώσας τῷ ἀναδήματι ἐς τε τὴν πλησίαν ἔδραν ἐκάθισε καὶ παρεμνήσασατο εἰπὼν ἄλλα τε καὶ ὅτι οὐ τὴν τῶν Ἀρμενίων βασιλείαν ἀπολωλε- κώς, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων φιλίαν προσειληφώς

52, 3, 3 ἀνάδημα et 4, 2 ἀναδήματι] διάδημα et διαδήματι Xiphilinus

εἶη. καὶ ὁ μὲν τούτοις τε αὐτὸν ἀνεκτίσατο καὶ ἐπὶ
 53 τὸ δειπνὸν ἐκάλεσεν· ὁ δὲ υἱὸς (ἐκείνητο δὲ ἐκ τοῦ ἐπὶ
 θάτερα τοῦ Πομπηίου) οὐθ' ὑπανέστη τῷ πατρὶ οὐτ'
 ἄλλο τι αὐτὸν ἐδεξιώσατο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ δειπνὸν
 κληθεὶς οὐκ ἀπήντησεν. ὄθεν ὑπὸ γε τοῦ Πομπηίου
 2 μάλιστα ἐμισήθη. τῇ γοῦν ὑστεραία διακούσας αὐτῶν
 τῷ μὲν πρεσβυτέρῳ τὴν πατρῶαν πᾶσαν ἀρχὴν ἀπέ-
 δωκε· τὰ γὰρ προσκηθέντα ὑπ' αὐτοῦ (ἦν δὲ ἄλλα
 τε καὶ τῆς Καππαδοκίας τῆς τε Συρίας μέρη, ἣ τε
 Φοινίκη καὶ ἡ Σωφαινή γῶρα τοῖς Ἀρμενίοις πρόσ-
 ορος οὐ σμικρὰ) παρείλετο αὐτοῦ καὶ προσέειπε καὶ χρή-
 ματα αὐτὸν ἤτησεν· τῷ δὲ νεωτέρῳ τὴν Σωφαινήν
 3 μόνην ἀπένευμε. καὶ (ἔτυχον γὰρ οἱ θησαυροὶ ἐν αὐτῇ
 ὄντες) ἠμφισβήτησέ τε περὶ αὐτῶν ὁ νεανίσκος καὶ
 ἀμαρτῶν (οὐ γὰρ εἶχεν ὁ Πομπήιος ὀπόθεν ἄλλοθεν
 τὰ ὁμολογημένα κομισθῆται) ἠγανάκτησε καὶ δρασμὸν
 ἐβουλεύσατο. ὁ οὖν Πομπήιος προμαθῶν τοῦτο ἐκεῖ-
 νόν τε ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ ἐποιήσατο καὶ πέμψας πρὸς
 τοὺς τὰ χρήματα φυλάττοντας τῷ πατρὶ αὐτοῦ πάντα
 4 σφᾶς δοῦναι ἐκέλευσεν. ἐπειδὴ τε μήθ' ὑπήκουσαν
 λέγοντες τὸν νεανίσκον, οὐπερ ἡ γῶρα ἤδη ἐνομιζέτο,
 χοῖναι σφίσι τοῦτο προστάξαι, ἐπέμψεν αὐτὸν πρὸς
 τὰ φρούρια. καὶ ὁ μὲν κεκλειμένα αὐτὰ εὐρῶν προσ-
 ἤλθε τε ἐγγὺς καὶ ἐκέλευσε καὶ ἄκων αὐτὰ ἀνοιχθῆ-
 ναι· ὡς δ' οὐδὲν μᾶλλον ἐπέιδοντο προϊσχύμενοι, ὅτι
 μὴ ἐκούσιος, ἀλλ' ἀναγκαστὸς τὴν πρόσταξιν ἐποιεῖτο,
 5 ἐχαλέπηεν ὁ Πομπήιος καὶ ἔδῃσε τὸν Τιγράνην. καὶ

53, 1, 4 γε St, τε L || 2, 5 et 7 Σωφαινή] formam Σωφαινή-
 quae exstat apud Plut. Pomp. 33 et Appian. Mithrid. 105, ad-
 optavit B || 6 <οῦσα> οὐ σμ. Reiske || 7 νεωτέρῳ B, νεῖε τῷ
 ἐτέρῳ Ma || 4, 1 μηθ'] μή ? B || 3 ἐπέμψεν Turnebus et Oddey,
 ἐπέμψεν Ma

οὕτως ὁ τε γέρον τὸς θησαυροὺς παρέλαβε, καὶ αὐτὸς
 ἐν τε τῇ χώρᾳ τῇ Ἀναίτιδι καὶ πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ
 Κύρῳ τριχῇ νείμας τὸν στρατὸν παρεχίμασε τὰ τε
 ἄλλα παρὰ τοῦ Τιγράνου συχνὰ καὶ χρήματα πολλῶ
 πλείω τῶν ὁμολογηθέντων λαβῶν. ἀφ' οὐπερ οὐχ 6
 ἤμιστα καὶ ἐκείνον ἐς τε τοὺς φίλους καὶ ἐς τοὺς συμ-
 μάχους <οὐ> πολλῶ ὑστερον ἐσέγραψε καὶ τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ ἐς τὴν Ῥώμην μετὰ φρουρᾶς ἐσήγαγεν.

οὐ μόντοι καὶ ἐν ἡσυχίᾳ διεχίμασεν. Ὀροίσης γάρ, 54
 Ἀλβανῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ Κύρῳ οἰκούντων βασιλεύς,
 τὸ μὲν τι καὶ τῷ Τιγράνῃ τῷ νεωτέρῳ φίλῳ οἱ ὄντι
 χαρίσασθαι βουληθεὶς, τὸ δὲ δὴ πλείστον δείσας, μὴ
 καὶ ἐς τὴν Ἀλβανίδα οἱ Ῥωμαῖοι ἐσβάλωσι, καὶ νομί-
 σασ ὅτι, ἂν ἐν τῷ χειμῶνι ἀδοκίτοις σφίσι καὶ μὴ
 καθ' ἐν στρατοπεδενομένοις προσπέση, πάντως τι ἐξ-
 εργάσεται, ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτοὺς παρ' αὐτὰ τὰ Κρό-
 νια καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ Μέτελλον Κέλερα, παρ' ᾧ ὁ 2
 Τιγράνης ἦν, ἤλασεν, ἄλλους δὲ ἐπὶ τὸν Πομπήιον
 καὶ ἄλλους ἐπὶ Λούκιον Φλάκκον τὸν τῆς τριτημορί-
 δος ἄρχοντα ἐπέμψεν, ὅπως πάντες ἅμα ταραχθέντες
 μὴ συμβοηθήσωσιν ἀλλήλοις. οὐ μὴν καὶ διεπράξατο 3
 οὐδαμόθι οὐδέν· ἐκείνόν τε γὰρ ὁ Κέλερ ἰσχυρῶς
 ἀπεκρούσατο, καὶ ὁ Φλάκκος, ἐπειδὴ πολλὸν τὸν περι-
 βολὸν τῆς ταφρείας ὄντα ἀδύνατος ἦν ὑπὸ τοῦ μεγέ-
 θους σῶσαι, ἐτέρων ἐνδοθεν ἐποιήσατο καὶ δόξαν ἀπ'
 αὐτοῦ τοῖς ἐναντίοις ὡς καὶ φοβηθεὶς ἐμβαλὼν ἐπε-
 σπάσατο αὐτοὺς ἔσω τῆς ἔξωθεν τάφρου κἀνταῦθα 4

5, 3 Ἀναίτιδι Fabricius, ταναίτιδι Ma et Xiphilinus || 6, 3
 <οὐ> inseruit Reiske || 54, 1, 3 τὸ μὲν Xylander, τῷ μὲν Ma ||
 2, 3 τριτημορίδος] τρίτης μερίδος ? B, sed ex Herodoto sumpsit
 Dio vocem τριτημορίς (Herod. 1, 211. 212; 7, 121. 131)

μη προσδεχομένοις σφίσιν ἐπεκδρομῶν πολλοὺς μὲν ἐν χερσί, πολλοὺς δὲ καὶ φεύγοντας ἐφόνευσε. κἀν τούτῳ ὁ Πομπήιος προμαθῶν τε τὴν πείρασιν τῶν βαρβάρων, ἣν ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἐπεποίητο, προαπήντησε τοῖς ἐφ' ἑαυτὸν ἐπιούσιν ἀπροσδοκίως καὶ κρατήσας ἐπὶ τὸν Ὀροίσην εὐθύς ὥσπερ εἶχεν ἠπείχθη. καὶ ἐκεῖνον μὲν οὐ κατέλαβεν (ἀπωσθείς τε γὰρ ὑπὸ τοῦ Κέλερος καὶ μαθῶν καὶ τὰ τῶν ἄλλων πταίσματα 5 ἔφυγε), τῶν μὲντοι Ἀλβανῶν συχνοὺς περὶ τὴν τοῦ Κύρνον διάβασιν συλλαβὼν ἐφθειρε. κἀκ τούτου δεηθεῖσιν αὐτοῖς ἐσπίεσατο· ἄλλως μὲν γὰρ καὶ σφόδρα ἐπεθύμει ἐς τὴν χώραν αὐτῶν ἀντεμβαλεῖν, διὰ δὲ δὴ τὸν χειμῶνα ἠδέως τὸν πόλεμον ἀνεβάλετο.

4, 4 τε τὴν Β, τὴν τε Μα || 6 ἀπιούσιν ἀπροσδοκίως Μα

ΔΙΩΝΟΣ ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΖ.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ τῶν Δίωνος
Ῥωμαίων.

Ὡς ὁ Πομπήιος πρὸς Ἰβήρας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπολέμησεν. (c. 1—7.)

Ὡς Πομπήιος τὸν Πόντον τῇ Βιθυνίᾳ προσένειμεν ὡς Πομπήιος τὴν τε Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην ὑπεηγάγετο. (c. 8. 9.)

Ὡς Μιθριδάτης ἀπέθανε. (c. 10—14.)

Περὶ τῶν Ἰουδαίων. (c. 15—19.)

Ὡς Πομπήιος καταστησάμενος τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐς Ῥώμην ἐπανῆλθε. (c. 20—23.)

Περὶ Κικέρωνος καὶ Κατιλίνου καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν πραχθέντων. (c. 24—42.)

Περὶ Καίσαρος καὶ Πομπηίου καὶ Κράσσου καὶ τῆς συνωμοσίας αὐτῶν. (c. 43—58.)

Χρόνον πλήθος ἔτη ἕξ, ἐν οἷς ἄρχοντες οἱ ἀριθμούμενοι οὕδε ἐγένοντο.

Α. Αὐρήλιος Μ. υἱὸς Κόττας, Α. Μάλλιος Α. υἱ.

Α. Καῖσαρ, Γ. Μάρκιος Γ. υἱὸς Φίγουλος.

Μ. Τούλλιος Μ. υἱὸς Κικέρων, Γ. Ἀντώνιος Μ. υἱ.

Δέκιμος Ἰούνιος Μ. υἱὸς Σιλανός, Α. Λικίνιος Α. υἱὸς Μουρήνας.

21 Α. Καῖσαρ] Καῖσαρ Μα || 23 Σιλανός et Λικίνιος Μα
26*

Μ. Πούπιος Μ. υἱὸς Πίσων, Μ. Ουαλέριος Μ. υἱ.
Μεσσάλας Νιγρός.

Α. Αφράνιος Αὔλ. υἱὸς, Κ. Καικίλιος Κ. υἱ. Κέλερ.

a. u.
689
(65) Τότε μὲν δὴ ταῦτ' ἐπραξε, τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ
(65) ἔται τοῦ τε Κόιτου τοῦ Λουκίου καὶ τοῦ Τορκουάτου
<τοῦ> Λουκίου ὑπατενόντων ἐπολέμησε μὲν καὶ τοῖς
'Αλβανοῖς, ἐπολέμησε δὲ καὶ τοῖς Ἴβησι. καὶ προτέ-
ροις γε τούτοις καὶ παρὰ γνώμην ἠναγκάσθη συνενε-
2 χθῆναι. Ἀρτώκης γὰρ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν (νέμονται δὲ
ἐπ' ἀμφοτέρα τοῦ Κύρνον, τῇ μὲν τοῖς Ἀλβανοῖς, τῇ
δὲ τοῖς Ἀρμενίοις πρόσθοροι) φοβηθεὶς, μὴ καὶ ἐφ'
ἑαυτὸν τράπηται, πρέσβεις μὲν ὡς καὶ ἐπὶ φιλίᾳ πρὸς
αὐτὸν ἐπεμψε, παρεσκευάζετο δέ, ὅπως ἐν τῷ θαλά-
3 σοῦντι καὶ διὰ τοῦτο ἀνεπίστῳ οἱ ἐπίθηται. προμα-
θῶν οὖν καὶ τοῦτο ὁ Πομπήσιος ἔς τε τὴν χώραν αὐ-
τοῦ προενέβαλε, πρὶν ἰκανῶς τε αὐτὸν ἐτοιμάσασθαι
καὶ τὴν ἐσβολὴν δυσχερεστάτην οὖσαν προκατασχεῖν,
καὶ ἔφθη καὶ πρὸς τὴν πόλιν τὴν Ἀκρόπολιν ὠνομα-
σμένην προχωρήσας, πρὶν καὶ αἰσθῆσθαι τὸν Ἀρτώ-
4 κην, ὅτι παρείη. ἦν δὲ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς στενοῖς, ἔνθεν
μὲν . . . τοῦ Κανκάσου παρατεινόντος, οὐ καὶ ἐπὶ τῇ

1 Πούπιος Ma, corr. Palmerius | Γαλέριος Ma || 2 Μεσσάλας
Νιγρός Ma, corr. Palmerius || 3 Α. Αφράνιος | Αφράνιος Ma. —
Praeterea legitur in Ma ὑπ. post Κόιτας, Καίσαρ, Σιλλανός,
Πίσων, Αὔλ. υἱ., ὑπατος post Ἀντώνιος Μ. υἱ.

1, 1, 3 <τοῦ> inseruit B || 2, 4 καὶ del. B || 3, 1 καὶ delendum
censuit Reiske || 4, 1 ἔνθεν μὲν . . .] lacunam esse vidit
Reiske, qui <ἔνθεν δὲ τοῦ Κύρνον> addidit post παρατεινόντος
et οὐ deleuit, unde B ἔνθεν μὲν <τοῦ Κύρνον παραρρέοντος,
ἔνθεν δὲ> τοῦ Κ., ἔνθεν μὲν <καὶ ἔνθεν> R coll. Strab. XI,
p. 499 sq.

φυλακῇ τῶν ἐσβολῶν ἀχύρωτο. ὁ τε οὖν Ἀρτώκης
ἐκπλαγεὶς οὐδένα καιρὸν ὥστε συντάξασθαι ἔσχευ,
ἀλλὰ καὶ διαβὰς τὸν ποταμὸν τὴν γέφυραν κατέπηρεσε,
καὶ οἱ ἐν τῷ τείχει πρὸς τε τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ ἅμα 5
καὶ μάχῃ νικηθέντες ἐνέδοσαν. κρατήσας οὖν τῶν
διόδων ὁ Πομπήσιος φρουρὰν τε ἐπ' αὐταῖς κατεστή-
σατο καὶ ἐκείθεν ὁρμώμενος πᾶσαν τὴν ἐντὸς τοῦ πο-
ταμοῦ κατεστρέψατο. μέλλοντος δ' αὐτὸν καὶ τὸν Κύρνον 2
διαβήσεσθαι πέμπει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀρτώκης εἰρήνην
τε αἰτῶν καὶ γέφυραν τὰ τε ἐπιτήδεια ἐκῶν οἱ παρ-
ἔξειν ὑπισχνούμενος. καὶ ἐποίησε μὲν ἑκάτερον ὡς 2
καὶ συμβησόμενος, δεισας δέ, ἐπειδὴ εἶδεν αὐτὸν δια-
βεβηκότα, πρὸς τὸν Πέλωρον ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐκείνου
τῇ αὐτοῦ ἔροντα ἀπέφυγεν· ὃν γὰρ ἔξῃν αὐτῷ κωλύ-
σαι διαβῆναι, τοῦτον ἐπισπασάμενος ἀπεδίδρασκεν.
ἰδὼν οὖν τοῦθ' ὁ Πομπήσιος ἐπεδίωξέ τε αὐτὸν καὶ 3
καταλαβὼν ἐνίκησε· δρόμον γὰρ καὶ πρὶν τοὺς τοξότας
αὐτοῦ τῇ σφετέρῃ τέχνῃ χρήσασθαι, ὁμοσε σφίσι
ἐχώρησε καὶ δι' ἐλαχίστου αὐτοὺς ἐτρέψατο. γενομέ- 4
νου δὲ τούτου Ἀρτώκης μὲν τὸν τε Πέλωρον διαβὰς
καὶ τὴν γέφυραν καὶ τὴν ἐκείνου καύσας ἔφυγε, τῶν
δ' ἄλλων οἱ μὲν ἐν χερσίν, οἱ δὲ καὶ τὸν ποταμὸν
περὶ περαιοῦμενοι ἀπέθανον· συγχολοὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς 5
ὑλας σκεδασθέντες ἡμέρας μὲν τινὰς ἀπὸ τῶν δένδρων
ὑπερνήλων ὄντων ἀποτοξεύοντες διεγέροντο, ἔπειτα
δὲ καὶ αὐτοὶ ὑποτιμηθέντων τῶν δένδρων ἐφθάρησαν.
καὶ οὕτω καὶ ὁ Ἀρτώκης ἐπεκηρυκένυστο μὲν αὐθις
τῷ Πομπήσιῳ καὶ δῶρα ἐπεμψε, ἐκείνου δὲ δὴ ταῦτα

5, 1 φυγὴν Leunclavius, φυλακῇ Ma || 2, 1, 1 μέλλοντος δ'
αὐ] μέλλοντος δ' αὐτοῦ vel μέλλοντος δὲ καὶ αὐτοῦ Reiske

6 μὲν, ὅπως τὰς σπονδὰς ποιήσεσθαι ἐλπίσας μὴ περαι-
τέρω ποι προχωρήσει, λαβόντος, τὴν δ' εἰρήνην οὐχ
ὁμολογήσαντος δώσειν, ἂν μὴ τοὺς [τε] παῖδάς οἱ
7 ὁμήρους προαποστείλῃ, χρόνον τινὰ ἐπέσχε, μέχρις οὗ
οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τὸν Πέλωρον διαβατόν πη τοῦ θέρους
γενόμενον οὐ χαλεπῶς ἄλλως τε καὶ μηδενὸς κωλύον-
τος ἐπεραιώθησαν. οὕτω δὲ δὴ τοὺς τε παῖδας αὐτῶ
ἐπεμψε καὶ μετὰ τοῦτο καὶ συνηλλάγη.

3 καὶ τούτου μαθὼν ὁ Πομπήιος οὐ πόρρω τὸν Φά-
σιν ὄντα καὶ νομίσας ἔς τε τὴν Κολχίδα παρ' αὐτὸν
καταβήσεσθαι καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Μιθριδάτην ἔς τὸν
2 Βόσπορον πορεύσεσθαι προΐει μὲν, ἣ̄ διανοεῖτο, καὶ
τοὺς τε Κόλχους καὶ τοὺς προσχώρους σφίσι τὰ μὲν
πειθῶν, τὰ δὲ καὶ ἐφοβῶν διήλθεν· αἰσθόμενος
δὲ ἐνταῦθα, ὅτι ἣ̄ τε ἐπὶ τῆς ἡπείρου κομιδῆ διὰ
πολλῶν καὶ ἀγνώστων καὶ πολεμικῶν ἔθνων καὶ ἣ̄ διὰ
τῆς θαλάσσης χαλεπωτέρα διὰ τε τὸ ἀλίμενον τῆς χῶ-
3 ρας καὶ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὴν εἶη, τῶ μὲν Μι-
θριδάτῃ τὸ ναυτικὸν ἐφορμεῖν ἐκέλευσεν, ὥστε ἐκεῖνόν
τε τηρεῖσθαι μηδαμῶσε ἐκπλεῦσαι καὶ τὴν ἐπαγωγὴν
αὐτοῦ τῶν ἐπιτηδείων ἀφελῆσθαι, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοὺς
Ἄλβανους οὐ τὴν συντομωτάτην, ὅπως σφᾶς καὶ ὑπὸ
τούτου πρὸς ταῖς σπονδαῖς ἀνεπίστους καταλάβῃ,
4 ἀλλ' ἔς τὴν Ἀρμενίαν ἐπανελθὼν ἐτόλπετο. καὶ τὸν
τε Κύρνον, ἣ̄ πορευσίμος ὑπὸ τοῦ θέρους ἐγεγόνει,
πεξῆ̄ διέβη τὴν τε ἵππον κατὰ τὸν ῥοῦν καὶ τὰ σκευ-

6, 1 ποιήσεσθαι Turnebus, ποιήσασθαι Ma || 3 [τε] deletit
Reiske || 7, 1 προαποστείλῃ προαποστείλῃ Reiske || 3, 3, 3 τε
τηρεῖσθαι, μηδαμῶσε ἐκπλεῦσαι || τε τηρεῖσθαι, μηδαμῶσε ἐκ-
πλεῦσαι Reiske, τε τηρεῖσθαι, μηδαμῶσε ἐκπλεῦσαι Sturz,
Gros || ἐπαγωγὴν R coll. Thucyd. 7, 4; 24 (Dio 47, 30; 49, 26),
ἀπαγωγὴν Ma

οφόρα ἔξῃς, εἶτα τοὺς πεζοὺς διέναι κελύσας, ἴν' οἷ
τε ἵπποι τὸ σφοδρὸν αὐτοῦ τοῖς σώμασι σφῶν δια-
χέωσι, καὶ ἐκ τῶν σκευοφόρων εἴ ποῦ τι καὶ ὡς περι-
τραπείῃ, ἔς τε τοὺς ἐπὶ θάτερα παρακολουθοῦντας
ἐμπίπτῃ καὶ μὴ περαιτέρω καταφέρηται· κἀντεῦθεν 5
πρὸς τὸν Καμβύσην πορευόμενος ὑπὸ μὲν τῶν πολε-
μίων οὐδὲν δεινὸν ἔπαθεν, ὑπὸ δὲ δὴ τοῦ καύματος
καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ δίψους ἰσχυρῶς μετὰ παντὸς
τοῦ στρατοῦ καίτοι νυκτὸς τὸ πολὺ τῆς ὁδοῦ διελθὼν
ἐταλαιπώρησεν· οἱ γὰρ ἀγωγοὶ σφῶν ἐκ τῶν αἰχμα-
λώτων ὄντες οὐ τὴν ἐπιτηδειοτάτην αὐτοὺς ἤγαγον.
οὐ μὴν οὐδ' ὁ ποταμὸς ἐν δέοντί σφισιν ἐγένετο· ψυ- 6
χρότατόν τε γὰρ τὸ ὕδωρ ὄν καὶ ἀθρόον ὑπ' αὐτῶν
ποθὲν συγχοῖς ἐλυμήνατο. ὡς δ' οὖν οὐδὲ ἐνταῦθα
ἀντίπαλόν τι αὐτοῖς ὤφθη, πρὸς τὸν Ἄβαντα προσ-
εχώρησαν ὕδωρ μόνον ἐπιφερόμενοι· τὰ γὰρ ἄλλα
παρ' ἐκόντων τῶν ἐπιχωρίων ἐλάμβανον καὶ διὰ τοῦτο
οὐδὲ ἐκακούργουν οὐδέν. καὶ σφισι διαβεβηκόσιν ἤδη 4
τὸν ποταμὸν ὁ Ὀροίσης προσίων ἠγγέλθη. ὁ οὖν
Πομπήιος βουλευθεὶς αὐτόν, πρὶν τὸ τῶν Ῥωμαίων
πλήθος γνῶναι, πρὸς μάχην ὑπαγαγέσθαι, μὴ καὶ
αἰσθόμενος αὐτοῦ ἀναχωρήσει, τοὺς τε ἱππέας προέταξε 2
προειπῶν σφισιν, ἂ ποιήσουσι, καὶ τοὺς λοιποὺς ὀπι-
σθεν αὐτῶν ἔς τε τὰ γόνατα κεκλιμένους καὶ ταῖς
ἀσπίσι συγκεκαλυμμένους ἔχων ἀτρεμεῖν ἐποίησεν, ὥστε
τὸν Ὀροίσην μὴ πρότερον μαθεῖν αὐτοὺς παρόντας,
πρὶν ἐν χειρὶ γενέσθαι. καὶ τούτου ἐκείνός τε τῶν 3
ἱππέων ὡς καὶ μόνων ὄντων καταφρονήσας συνέμιξε
σφισι καὶ δι' ὀλίγον τραπέντας ἐξεπίτηδες ἀνὰ κρά-
τος ἐπεδίωξε· καὶ οἱ πεζοὶ ἀναστάντες ἐξαίφνης καὶ
διαστάντες τοῖς μὲν σφετέροις ἀσφαλῆ τὴν φυγὴν διὰ

μέσον σφῶν παρέσχον, τοὺς δὲ πολεμίους ἀπερισκέ-
πτως τῇ διώξει χρωμένους ἐσδεξάμενοι συγχροὺς ἐν-
4 κλώσαντο. καὶ οὗτοί τε τοὺς ἔνδον ἐκοπτον, καὶ οἱ
ἰππῆς οἱ μὲν ἐπὶ δεξιᾷ, οἱ δ' ἐπὶ θάτερα αὐτῶν περι-
ελθόντες κατὰ νότου τοῖς ἔξω τῆς κνκλώσεως προσ-
έπεσον. καὶ ἐκεῖ τε πολλοὺς ἐφόνευσαν ἐκάτεροι καὶ
ἑτέρους ἐς τὰς ὕλας καταφυγόντας κατέπρησαν "ἰὼ
Κρόνια [Κρόνια]" πρὸς τὴν ἐπίθεσιν σφῶν τὴν τότε
γενομένην ἐπιλέγοντες.

5 πράξας δὲ ταῦθ' ὁ Πομπήιος καὶ τὴν χώραν ἐπι-
δραμῶν τοῖς τε Ἀλβανοῖς εἰρήνην ἔδωκε καὶ ἄλλοις
τισὶ τῶν παρὰ τὸν Καύκασον μέχρι τῆς Κασπίας θα-
λάσσης, ἐς ἣν ἀπὸ τοῦ Πόντου τὸ ὄρος ἀρξάμενον
τελευτᾷ, κατοικούντων ἐπικηρυκευσαμένοις ἐσπέισατο.
2 Φραάτης δὲ ἐπεμφε μὲν πρὸς αὐτὸν ἀνανεώσασθαι τὰς
συνθήκας ἐθέλων· ὡς γὰρ ἐκείνόν τε οὕτω φερόμενον
ἑώρα, καὶ τῆς Ἀρμενίας τοῦ τε Πόντου (τοῦ) ταύτη
οἱ ὑποστράτηγοι αὐτοῦ τὰ λοιπὰ προσκατεστρέφοντο,
ὃ τε Γαβίνιος καὶ ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην μέχρι τοῦ Τι-
γριδος προεχώρησεν, ἐφοβήθη τε αὐτοὺς καὶ τὴν σύμ-
βασιν βεβαιώσασθαι ἐπεθύμησεν· οὐ μόντοι καὶ διε-
3 πράξατό τι. ὁ γὰρ Πομπήιος πρὸς τε τὰ παρόντα καὶ
πρὸς τὰς ἐξ αὐτῶν ἐλπίδας κατεφρόνησεν αὐτοῦ καὶ
τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως τοῖς πρέσβεσιν ἐλάλησε καὶ
τὴν χώραν τὴν Κορδοιηνήν, ὑπὲρ ἧς πρὸς τὸν Τι-
4 γράνην διεφέρετο, ἀπήτησεν. ἐπειδὴ τε ἐκεῖνοι μηδὲν
ἄτε μηδὲ ἐπεσταλμένοι τι περὶ αὐτῆς ἀπεκρίναντο,
ἔγραψε μὲν τινα τῷ Φραάτῃ, οὐκ ἀνέμεινε δὲ ἀντι-

4, 4, 5 ἑτέρους Reiske, ἐκατέρους Ma || ἰὼ Reiske, ὦ Ma || 6
alterum Κρόνια expunxit Cobet coll. 60, 19, 3 ἰὼ Σατονονάλια ||
7 ἐπιλέγοντας Ma, corr. Xylander || 5, 2, 3 <τοῦ> inseruit R

πεμφθῆναι τι, ἀλλ' ἐς τὴν χώραν τὸν Ἀφράνιον παρα-
χοῆμα ἔστειλε καὶ κατασχὼν αὐτὴν ἀμαχί τῷ Τιγράνῃ
ἔδωκε. καὶ ὁ μὲν Ἀφράνιος διὰ τῆς Μεσοποταμίας 5
ἐς τὴν Συρίαν παρὰ τὰ συγκείμενα πρὸς τὸν Πάρθον
κοιμιζόμενος ἐπλανήθη καὶ πολλὰ ὑπὸ τε τοῦ χειμῶνος
καὶ ὑπὸ τῆς σπάνεως τῶν τροφῶν ἐκακώθη· κἂν ἀπώ-
λοντο, εἰ μὴ Καρραῖοι, Μακεδόνων τε ἄποικοι ὄντες
καὶ ἐνταῦθά πον οἰκοῦντες, ὑπέλαβόν τε αὐτὸν καὶ
παρέπεμψαν... ταῦτά τε πρὸς τὸν Φραάτην ἀπὸ τῆς 6
παρούσης οἱ δυνάμεις ἔπραξε σαφέστατα τοῖς πλεο-
νεκτεῖν βουλομένοις ἐπιδείξας, ὅτι πάντα ἐκ τῶν
ὄπλων ἤρηται καὶ ὁ ἐν αὐτοῖς κρατῶν νομοθέτης ὧν
βούλεται ἀναγκαῖος γίνεσθαι, καὶ προσέτι καὶ πρὸς
τὴν ἐπίκλησιν αὐτοῦ ὕβρισεν, ἥπερ πρὸς τε τοὺς ἄλ-
λους πάντας ἠγάλλετο καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ῥωμαίους,
οὗτοί τε αὐτὸ πρὸς ἐκείνους ἀεί ποτε ἐκέχρητο. βασι- 2
λέως γὰρ αὐτοῦ βασιλέων καλουμένου τό τε τῶν βα-
σιλέων ὄνομα περιέκοψε καὶ βασιλεῖ αὐτὸ μόνον ἐπι-
στέλλων ἔγραψε καίτοι τῷ Τιγράνῃ τῷ αἰχμαλώτῳ καὶ
τοῦτο παρὰ τὸ νομιζόμενον αὐτοῖς δούς, ὅτε τὰ ἐπι-
νίκια αὐτοῦ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπεμψεν. ὁ οὖν Φραάτης 3
καίπερ δεδιώς τε αὐτὸν καὶ θεραπεύων ἠγανάκτησεν
ἐπὶ τούτῳ ὡς καὶ τῆς βασιλείας ἐστερημένος καὶ πέμ-
ψας πρέσβεις πάντα τε, ὅσα ἠδίκητο, ἐπεκάλει οἱ καὶ
τὸν Εὐφράτην ἀπηγόρευε μὴ διαβαίνειν. ἐπειδὴ τε 4
οὐδὲν μέτριον ἀπεκρίνατο, εὐθὺς ἐπὶ τὸν Τιγράνην
μετὰ τοῦ νείους αὐτοῦ, ᾧ τὴν θυγατέρα ἔδεδώκει,

5, 4 ἀπώλοντο] ἀπόλετο Oddey || 6, 1 ... lacunam statuit
B, quem explevit (ὁ δὲ Πομπήιος)? || 5 ἀναγκαῖος Reiske ||
2, 3 αὐτὸ B, αὐτῷ Ma || 4, 1 monuit Gutschmid, Geschichte
Irans, p. 85, n. 1. fugisse Dionem se hic pauca quaedam ite-
rare, quae iam supra (36, 51) alio ex fonte hausta narraverat

^{a. u.}
⁶⁹⁰
⁽⁶⁴⁾ ἐστράτευσεν ἐν τῷ ἤρῳ, ἐν ᾧ Λούκιος τε Καῖσαρ καὶ
 5 Γάιος Φίγουλος ὑπάτενον· καὶ νικηθεὶς μάχῃ ἐπειθ'
 ὕστερον ἀντεπεκράτησε. τοῦ τε Τιγράνου τὸν Πομπή-
 7 πῆιον ἐν Συρίᾳ ὄντα ἐπικαλεσαμένον πρέσβεις τε αὐ-
 θις πρὸς αὐτὸν ἀπέστειλε καὶ πολλὰ μὲν ἐκείνον κατ-
 ηγόρησε, πολλὰ δὲ καὶ ἐς τοὺς Ῥωμαίους ὑπεσήμηεν,
 ὥστε τὸν Πομπήιον καὶ αἰσχυρῶναι καὶ καταπλαγῆ-
 7 ναι. οὐκ οὐτε τῷ Τιγράνῃ ἐπεκούρησεν οὔτε πρὸς
 τὸν Φραάτην πολέμιόν τι ἐτ' ἐπραξε πρόφασιν ποιη-
 σάμενος τὸ μήτε ἐκείνην οἱ τὴν στρατείαν προστετά-
 χθαι καὶ τὸν Μιθριδάτην ἐν ὄπλοις ἐτ' εἶναι. ἀρκεί-
 σθαι τε τοῖς κατειργασμένοις ἔφασκε [καὶ οὐκ ἐβού-
 2 λετο], μὴ πλείονων ὀρεγόμενος καὶ περὶ ἐκείνοις, ὥσ-
 περ πον καὶ ὁ Λούκουλλος, πταίσῃ. τοιαῦτα γὰρ
 ἐφιλοσόφει καὶ τό τε πλεονεκτεῖν δεινὸν καὶ τὸ τῶν
 ἀλλοτρίων ἐφίεσθαι ἄδικον εἶναι τότε ἔλεγεν, ὅτ'
 οὐκέτ' αὐτοῖς χρῆσθαι ἠδύνατο. τὰς τε γὰρ τοῦ Πάρ-
 3 θου δυνάμεις δείσας καὶ τὸ ἀστάθμητον τῶν πραγμά-
 των φοβηθεὶς οὔτε τὸν πόλεμον καίτοι πολλῶν ἐνα-
 γόντων ἀνείλετο καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ βαρβάρου
 3 ἐφάνυλισεν ἀντιπῶν μὲν οὐδέν, φήσας δὲ ὑπὲρ ὀρίων
 τινῶν τὴν διαφορὰν αὐτῷ πρὸς τὸν Τιγράνην εἶναι,
 περὶ ὧν δικάσειν σφίσις ἄνδρας τρεῖς. οὐς καὶ ἐπεμψε·
 καὶ αὐτοὺς ὡς ἀληθῶς ἐκείνοι διαιτητὰς ἐπιγραφάμε-
 νοι πάντα τὰ πρὸς ἀλλήλους ἐγκλήματα διελύσαντο,
 ὀργιζόμενος μὲν ὁ Τιγράνης, ὅτι τῆς ἐπικουρίας οὐκ

5, 1 τε] δὲ Reiske || 7, 1, 3 στρατείαν] στρατιάν Ma || 5 [καὶ
 οὐκ ἐβούλετο] seclusi cum B coll. 40, 4, 1; idem coniecerat καὶ
 οὐκ ἐβούλετο <περαιτέρω προχωρεῖν> μὴ, secutus Reiskium, qui
 καὶ οὐκ <ἐπὶ πλείον κινδυνεύειν vel προβαίνειν> βούλεσθαι, μὴ;
 μὴ delent St, Gros, qui praeterea πταίσαι legendum censent ||
 3, 4 ἐπιγραφάμενοι] προσηγάμενοι Xiphilinus

ἐτυχε, βουλόμενος δὲ ὁ Φραάτης περιεῖναι τὸν Ἀρμέ- 4
 νιον, ὅπως καὶ συμμάχῳ ποτὲ αὐτῷ, εἰ δεηθείη, κατὰ
 τῶν Ῥωμαίων χρήσαιτο. καὶ γὰρ εὖ ἠπίσταντο ἀμφό-
 4 τεροι, ὅτι, ὁπότερος αὐτῶν τοῦ ἑτέρου κρατήσῃ, τῶν
 τε πραγμάτων τοῖς Ῥωμαίοις προκόψει καὶ αὐτὸς εὐ-
 χειρωτότερός σφίσι γενήσεται.

ἐκείνοι μὲν δὴ διὰ ταῦτα κατηλλάγησαν, Πομπήιος 5
 δὲ ἐν τε τῇ Ἀσπίδι καὶ τότε ἐχείμασε καὶ τὰ τε ἄλλα
 <τὰ> ἐτ' ἀνθιστάμενα προσηγάγετο καὶ Συμφόριον
 5 τείχος Στρατονίκης οἱ προδούσης ἔλαβεν. αὕτη δὲ
 γυνή τε τοῦ Μιθριδάτου οὔσα καὶ ὄργην αὐτῷ, ὅτι
 ἐγκατελείφθη, ἔχουσα τοὺς τε φρουροὺς ἐς παρασκευὴν
 5 δὴ τροφῆς ἐξέπεμψε καὶ τοὺς Ῥωμαίους ἐδέξατο καί-
 5 τοι παιδὸς αὐτῆς παρὰ...

...τοῦτο μόνον ἐν τῇ ἀγορανομίᾳ ἐπηνέθη, ἀλλ' 8
 8 ὅτι καὶ τὰ Ῥωμαῖα καὶ τὰ Μεγαλήσια πολυτελέστατα ^{a. u.}
 ἐποίησεν, ἐτι δὲ καὶ μονομάχων ἀγῶνας ἐπὶ τῷ πατρὶ ⁶⁸⁹
 8 μεγαλοφρονέστατα διέδηκεν. ἐγένετο μὲν γὰρ τῶν
 8 δαπανηθέντων ἐς αὐτὰ τὰ μὲν κοινῇ αὐτῷ πρὸς τὸν
 2 συνάρχοντα Μάρκον Βίβουλον, τὰ δὲ καὶ ἰδίᾳ· τοσοῦ- 2

4, 5 προκόψει Reiske, cf. Thucyd. 4, 60; προσκόψει Ma ||
 εὐχειρωτότερος Leunclavius, εὐχειρότερος Ma || 5, 3 <τὰ> inse-
 ruit B || 8 παιδὸς αὐτῆς παρὰ] lacuna in Ma, quia quater-
 nioui tertio folium primum deest. Cf. Appian. Mithrid. c. 107.
 Partim expletur lacuna ex Xiphilino, p. 7: ὑποστρέψας δὲ ἐξ
 Ἀρμενίας καὶ τοῖς βασιλεῦσι καὶ τοῖς δυνάστασι τοῖς προσιοῦσιν
 αὐτῷ διατήσας καὶ χρηματίσας καὶ τοῖς μὲν τὰς βασιλείας βε-
 βαιώσας, τοῖς δὲ τὰς δυναστείας ἐπανεξήσας, τῶν δὲ καὶ τὰς
 ὑπεροχὰς κολούσας καὶ ταπεινώσας, τὴν τε κολίην Συρίαν καὶ
 τὴν Φοινίκην ἄσπι τε βασιλείων ἀπηλλαγμένως καὶ ὑπὸ τε τῶν
 Ἀραβίων καὶ ὑπὸ τοῦ Τιγράνου κεναιωμένως συνεστήσατο.
 Ἀραβίων καὶ ὑπὸ τοῦ Τιγράνου κεναιωμένως συνεστήσατο.
 ἐτόλμησε μὲν γὰρ ὁ Ἀντίοχος ἀπατήσασθαι αὐτὰς, οὐκ ἀπέλαβε
 δὲ, ἀλλ' ἐς τε ἀρχὴν μίαν συνετάχθησαν καὶ νόμους ἔλαβον,
 ὥστε τὸν τῶν Ῥωμαίων τρόπον πολιτεύεσθαι || 8, 1, 1 ἐπηνέθη]
 C. Iulius Caesar

του δὲ δὴ ἐν τούτοις ὑπερῆρεν, ὥστε καὶ τὴν ἐπ' ἐκεί-
νοις δόξαν σφετερίσασθαι καὶ δοκεῖν ἅπαντα αὐτὸς
ἀναλωκέναι. ὁ οὖν Βίβουλος αὐτὸς ἐπισκώπτων ἔλε-
γεν, ὅτι τὸ αὐτὸ τῷ Πολυδεύκει πεπονθὼς εἴη· τοῦ
γὰρ τοι ναοῦ κοινοῦ οἱ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν Κά-
στορα ὄντος ἐπ' ἐκείνου μόνου ἢ ἐπωνυμία αὐτοῦ γί-
γνεται.

9 ἐπὶ μὲν οὖν τούτοις ἔχαιρον οἱ Ῥωμαῖοι, τὰ δὲ δὴ
τέρατα καὶ πάνν αὐτοὺς ἐθορύβει. ἐν γὰρ τῷ Καπι-
τωλίῳ ἀνδριάντες τε πολλοὶ ὑπὸ κεραννῶν συνεχω-
νεύθησαν καὶ ἀγάλματα ἄλλα δὲ καὶ Διὸς ἐπὶ κίονος
ἰδρυμένον, εἰκῶν τε τις λυκαίνης σὺν τε τῷ Ῥώμῳ
2 καὶ σὺν τῷ Ῥωμύλῳ ἰδρυμένη ἐπεσε, τὰ τε γράμματα
τῶν στηλῶν, ἐς ἃς οἱ νόμοι ἐσεγράφοντο, συνεχύθη
καὶ ἀμυδρὰ ἐγένετο. τὰ τε οὖν ἄλλα ἐξεθύνοντο τοῖς
μάντεσι πειθόμενοι καὶ τῷ Διὶ ἄγαλμα μείζον πρὸς
τε τὰς ἀνατολάς καὶ πρὸς τὴν ἀγορὰν βλέπον, ὅπως
αἱ συνωμοσίαι, ὑφ' ὧν ἐταράττοντο, ἐκφανεῖεν, ἰδρυ-
θῆναι ἐψηφίσαντο.

3 ταῦτά τε ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει συνέβη, καὶ οἱ τιμη-
ταὶ περὶ τῶν ὑπὲρ τὸν Ἡριδανὸν οἰκούντων διενεχ-
θέντες (τῷ μὲν γὰρ ἐς τὴν πολιτείαν αὐτοὺς ἐσάγειν
ἔδοκει, τῷ δὲ οὐ) οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπραξαν,
4 ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπέλιπον. καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ
διάδοχοι αὐτῶν ἐν τῷ ὑστέρῳ ἔτει οὐδὲν ἐποίησαν
ἐμποδισάντων σφᾶς τῶν δημάρχων πρὸς τὸν τῆς
βουλῆς κατάλογον δεῖν τοῦ μὴ τῆς γερονσίας αὐτοὺς
5 ἐκπεσεῖν. κἀν τούτῳ πάντες οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ διατρι-
βοντες πλὴν τῶν τὴν νῦν Ἰταλίαν οἰκούντων ἐξέπε-

σον Γαῖου τινὸς Παπίου δημάρχου γνῶνῃ, ἐπειδὴ
ἐπεπόλαζον καὶ οὐκ ἔδοκουν ἐπιτήδειοὶ σφισιν εἶναι
συνοικεῖν.

τῷ δὲ ἐχομένῳ ἔτει, τοῦ τε Φιγούλου καὶ τοῦ 10
Καίσαρος τοῦ Λουκίου ἀρχόντων, βραχεία μὲν, μνήμης ^{a. u.}
δ' οὖν ἄξια πρὸς τοὺς τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων ⁶⁹⁰
690 ⁽⁶⁴⁾ παραλόγους συνηνέχθη. ὃ τε γὰρ τὸν Λουκρήτιον ἐκ 2
τῆς τοῦ Σύλλου προστάξεως ἀποκτείνας καὶ ἑτεροῦς
τις συχνόδες τῶν ἐπικηρουχθέντων ὑπ' αὐτοῦ φονεύσας
καὶ κατηγορήθησαν ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς καὶ ἐκολάσθησαν
τοῦ Καίσαρος τοῦ Ἰουλίου τοῦθ' ὅτι μάλιστα παρα-
σκευάσαντος. οὕτω καὶ τοὺς πάνν ποτὲ δυνηθέντας 3
ἀσθενεσιτάτους αἱ μεταβολαὶ τῶν πραγμάτων πολλάκις
ποιοῦσι. τοῦτό τε οὖν παρὰ δόξαν τοῖς πολλοῖς ἐχώ-
ρησε, καὶ ὅτι καὶ ὁ Κατιλίνας ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεί-
νοις αἰτίαν (πολλοὺς γὰρ καὶ αὐτὸς τῶν ὁμοίων ἀπ-
εκτόνει) λαβὼν ἀπελύθη. καὶ δὴ καὶ ἐκ τούτου χεί-
ρων τε πολὺ ἐγένετο καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀπάλετο·
τοῦ γὰρ δὴ Κικέρωνος τοῦ Μάρκου μετὰ Γαῖου Ἄν- 4
τωνίου ὑπατεύσαντος, ὅτε Μιθριδάτης οὐδὲν ἔτι δει- ^{a. u.}
691 ⁽⁶³⁾ νὸν τοὺς Ῥωμαίους εἰργάσατο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐαντὸν
διέφθειρεν, ἐπεχείρησεν ἐκείνος τὴν τε πολιτείαν νεω-
τερίζειν καὶ τοὺς συμμάχους ἐπ' αὐτῇ συνιστᾶς ἐς
φόβον σφᾶς οὐ σμικροῦ πολέμου ἐνέβαλεν. ἐπράχθη
δὲ ὧδε ἐκάτερον.

ὁ Μιθριδάτης αὐτὸς μὲν οὐχ ὑπέικε ταῖς συμφο- 11
ραῖς, ἀλλὰ τῇ βουλήσει πλέον ἢ τῇ δυνάμει νέμων
ἐνενόει, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ ὁ Πομπήμιος ἐν τῇ Συ-
ρία διέτριβε, πρὸς τε τὸν Ἰστρον διὰ τῶν Σκυθῶν

2 ἔλθειν κἀντεῦθεν ἐς τὴν Ἰταλίαν ἐσβαλεῖν· φύσει τε γὰρ μεγαλοπράγμων ὢν καὶ πολλῶν μὲν πταισμάτων, πολλῶν δὲ καὶ εὐτυχημάτων πεπειραμένος οὐδὲν οὔτε ἀτόλμητον οὔτε ἀνέλπιστόν οἱ εἶναι ἐνόμιζεν. εἰ δὲ δὴ καὶ σφαλεῖη, συναπολέσθαι τῇ βασιλείᾳ μετὰ ἀκεραίου τοῦ φρονήματος μᾶλλον ἢ στερηθεῖς αὐτῆς ἐν 3 τε ταπεινότητι καὶ ἐν ἀδοξίᾳ ζῆν ἠθέλειν. αὐτὸς μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἔρωτο· ὅσῳ γὰρ τῇ τοῦ σώματος ἀσθενείᾳ ἀπεμαραίνετο, τοσοῦτω τῇ τῆς γνώμης ὀψιμῇ ἰσχυρίζετο, ὥστε καὶ τὴν ἐκείνου ἀρρωστίαν τοῖς ταύτης λογισμοῖς ἀναλαμβάνειν· οἱ δ' ἄλλοι οἱ συνόντες 4 αὐτῷ, ὡς τὰ τε τῶν Ῥωμαίων ἰσχυρότερα καὶ τὰ τοῦ Μιθριδάτου ἀσθενέστερα αἰεὶ ἐγίνετο (τὰ τε γὰρ ἄλλα καὶ ὁ σεισμὸς μέγιστος δὴ τῶν πάποτε συννεχθεῖς αὐτοῖς πολλὰς τῶν πόλεων ἐφθειρεν), ἠλλοιοῦντο, καὶ τὰ τε στρατιωτικὰ ἐκινεῖτο, καὶ παῖδας τινὰς αὐτοῦ συναρπάσαντές τινες πρὸς τὸν Πομπήιον ἐκόμισαν. 12 ἐπ' οὖν τούτοις τοὺς μὲν ἐφώρα καὶ ἐκόλαζε, τοὺς δὲ καὶ ἐξ ὑποψίας ὀργῇ προκατελάμβανε, καὶ ἦν πρὸς οὐδένα ἐτι πιστός, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων ὑποπήσας τινὰ ἀπέσφαξεν. ἰδὼν οὖν ταῦτα νίος τις αὐτοῦ Φαρνάκης καὶ ἐκείνόν τε ἅμα φοβηθεῖς καὶ παρὰ τῶν Ῥωμαίων τὴν βασιλείαν (καὶ γὰρ ἀνὴρ ἦδη 2 ἦν) λήψεσθαι προσδοκῆσας ἐπεβούλευσεν αὐτῷ. φωραθεῖς δὲ (πολλοὶ γὰρ καὶ φανερῶς καὶ λάθρα πάντα τὰ πραττόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐπολυπραγμόνου) εὐθύς ἄν, εἶπερ τι καὶ τὸ βραχύτατον εὐνοίας οἱ δορυφόροι τῷ γέροντι εἶχον, ἐδικαιώθη· νῦν δὲ καίτοι σοφάτατος ὁ Μιθριδάτης ἐς πάντα τὰ βασιλικὰ γενόμενος οὐκ ἔγνω, ὅτι οὐδὲν οὐδενὶ οὔτε τὰ ὄπλα οὔτε τὰ πλήθη τῶν ὑπηκόων ἄνευ τῆς παρ' αὐτῶν φιλίας

ἰσχύει, ἀλλὰ καὶ ὅσῳ τις ἂν πλείω, μὴ μέντοι καὶ πιστὰ αὐτὰ ἔχη, χαλεπώτερα αὐτῷ γίνεται. ὁ γοῦν 3 Φαρνάκης μετὰ τε τῶν προπαρεσκευασμένων καὶ μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ πεμφθέντων (ῥᾶστα γὰρ αὐτοὺς ὤκειώσατο) καὶ ἐπ' αὐτὸν ἄντικρος τὸν πατέρα ἠπεύχθη. πυθόμενος δὲ τοῦτο ὁ γέρον (ἦν δὲ ἐν Παντικαπαίῳ) στρατιώτας τινὰς ἐπὶ τὸν υἱὸν ὡς καὶ αὐτὸς ἐφεψόμενός σφισι προέπεμψε. καὶ τούτους τε ἐκείνος διὰ βραχείος ἄτε μὴδ' αὐτοὺς 4 φιλοῦντας τὸν Μιθριδάτην ἀπειρέψατο καὶ τὴν πόλιν ἐκουσίαν ἔλαβε τὸν τε πατέρα ἐς τὸ βασίλειον καταφυγόντα ἀπέκτεινεν. ἐπεχείρησε μὲν γὰρ ἑαυτὸν δια- 13 χρήσασθαι καὶ τὰς τε γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας τοὺς λοιποὺς φαρμάκῳ προπαλλάξας τὸ λοιπὸν ἐξέπειν, οὐ μέντοι οὔτε δι' ἐκείνου οὔτε διὰ ξίφους ἀτοχειρία ἀποφθαρεῖναι ἠδυνήθη. τό τε γὰρ φάρμακον καίτοι 2 θανάσιμον ὂν οὐ συνείλεν αὐτόν, ἐπειδὴ πολλῇ καθ' ἐκάστην ἡμέραν προφυλακῇ ἀλεξιφαρμάκων ἐκεκράτηντο· καὶ ἡ τοῦ ξίφους πληγὴ διὰ τε τὴν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἀπὸ τε τῆς ἡλικίας καὶ ἀπὸ τῶν περιεστηκότων ἀσθενείαν καὶ διὰ τὴν φαρμάκου ὀποιουδηποτοῦν λήψιν ἀπημβλύθη. ὡς οὖν οὔτε δι' ἑαυτοῦ ἀνηλίσκετο 3 καὶ πέρα τοῦ καιροῦ χρονίζειν ἐδόκει, προσέπεσόν τε αὐτῷ ἐκείνοι, οὓς ἐπὶ τὸν υἱὸν ἐπεπόμφει, καὶ συνετάχυναν τοῖς ξίφεσι καὶ ταῖς λόγχαις τὸν ὕλεθρον. Μιθριδάτης μὲν δὴ ποικιλωτάτῃ αἰεὶ καὶ μεγίστῃ τῇ 4 τύχῃ χρησάμενος οὐδὲ τὴν τελευταίην τοῦ βίου ἀπλήν ἔσχεν· ἐπεθύμησέ τε γὰρ ἀποθανεῖν μὴ βουλόμενος

12, 4, 2 ἀπειρέψατο Pflugk, ἐπειρέψατο Ma || 13, 2, 3 ἐκεκράτηντο Reiske, ἐκεκράτηντο Ma

καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποκτείνει σπουδάσας οὐκ ἠδυνήθη, ἀλλὰ τοῦτο μὲν φαρμάκῳ, τοῦτο δὲ καὶ ξίφει αὐθέντης τε ἅμα ἐγένετο καὶ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπεσφάγη·

14 Φαρνάκης δὲ τό τε σῶμα αὐτοῦ τῷ Πομπηίῳ ταριχεύσας ἔλεγχον τοῦ πεπραγμένου ἔπεμψε καὶ ἑαυτὸν τὴν τε ἀρχὴν παρέδωκε. καὶ ὃς τῷ μὲν Μιθριδάτῃ οὐδὲν ἐλυμήνατο, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πατρώοις ἡρίοις ταφῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε· τὸ γὰρ πολέμιον αὐτοῦ συναπεσβηκέναι τῇ ψυχῇ νομίζων οὐδὲν ἔτι τῷ νεκρῷ

2 μάρτην ὠργίζετο· τὴν μέντοι βασιλείαν τοῦ Βοσπόρου μισθὸν τῷ Φαρνάκῃ τῆς μαιφονίας ἐχαρίσατο καὶ ἔς γε τοὺς φίλους τοὺς τε συμμάχους αὐτὸν ἀνέγραψεν.

3 ὡς οὖν ἐκεῖνός τε ἀπωλώλει καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πάντα πλὴν ὀλίγων κατέστραπτο (τείχη γὰρ τινα φρουροὶ ἔξω τοῦ Βοσπόρου ἔτι καὶ τότε ἔχοντες οὐκ εὐθύς ὠμολόγησαν, οὐχ ὅτι καὶ ἀντίστασθαι οἱ διανοοῦντο, ἀλλ' ὅτι ἐφοβοῦντο, μὴ τὰ χρήματα, ἃ ἐφύλαττον, προδιαρπάσαντες τινες ἐκείνοις τὴν αἰτίαν προσθῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἀνέμενον αὐτῷ βουλόμενοι

15 τῷ Πομπηίῳ πάντα ἐπιδειξάι), ὡς οὖν τὰ τε ἐνταῦθα κατεῖργαστο καὶ ὁ Φραάτης ἠσυχίαν ἤγευ, ἢ τε Συρία καὶ ἡ Φοινίκη καθειστήκει, τρέπεται πρὸς Ἀρέταν. οὗτος δὲ Ἀραβίων μὲν τῶν νῦν τοῖς Ῥωμαίοις δουλευόντων μέχρι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐβασίλευε, πλείστα δὲ δὴ τὴν Συρίαν πρότερον λυπήσας καὶ διὰ τοῦτο μάχῃ πρὸς τῶν Ῥωμαίων ἀμυνόντων αὐτῇ νικηθεὶς ὄμως καὶ τότε ἔτ' ἐπολέμει. ἐπ' οὖν τοῦτον τοὺς τε πλησιοχώρους αὐτῷ ὁ Πομπηῖος ἐλάσας ἀκονιτί τε αὐτοὺς προσηγάγετο καὶ φρουρᾶ παρέδωκε.

4, 5 τοῦτο μὲν — ξίφει ante οὐκ ἠδυνήθη ponere malit B

κάντεῦθεν ἐπὶ τὴν Συρίαν τὴν Παλαιστίνην ὡς καὶ τὴν Φοινίκην κακώσαντας ὤρμησεν. ἤρχον δὲ αὐτῶν Ἰρκανός τε καὶ Ἀριστόβουλος ἀδελφοὶ καὶ ἐτύγχανον ὑπὲρ τῆς τοῦ σφετέρου θεοῦ, ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, Ἰερωσύνης (οὕτω γὰρ τὴν βασιλείαν σφῶν ὠνόμαζον) αὐτοὶ τε διαφερόμενοι καὶ τὰς πόλεις στασιάζοντες. ὁ οὖν Πομπηῖος Ἰρκανὸν μὲν οὐδεμίαν ἀξιοχρεῶν 3 ἰσχὺν ἔχοντα ἀμαχί εὐθύς προσέθετο, Ἀριστόβουλον δὲ ἐς χωρίον τι κατακλείσας ὁμολογήσαι οἱ ἠνάγκασε καί, ἐπειδὴ μήτε τὰ χρήματα μήτε τὸ φρούριον παρεδίδου, ἔδησεν αὐτόν. κακ τούτου τοὺς μὲν ἄλλους ῥᾶον προσεποιήσατο, τὰ δὲ Ἰεροσόλυμα πολιορκῶν 16 πράγματα ἔσχε. τὴν μὲν γὰρ ἄλλην πόλιν ἐσδεξαμέων αὐτὸν τῶν τὰ τοῦ Ἰρκανοῦ φρονούντων ἀπραγμόνως ἔλαβεν, αὐτὸ δὲ τὸ ἱερὸν προκατασχόντων τῶν ἐτέρων οὐκ ἀπόνως εἶλεν· ἐπὶ τε γὰρ μετεώρου ἦν καὶ περιβόλῳ ἰδίῳ ὠχύρωτο. καὶ εἰ γε ἐν πάσαις ταῖς 2 ἡμέραις ὁμοίως ἡμύνοντο, οὐκ ἂν αὐτὸ ἐχειρώσατο· νῦν δὲ τὰς τοῦ Κρόνου δὴ ὠνομασμένας διαλείποντες καὶ οὐδὲν τὸ παράπαν ἐν αὐταῖς δρῶντες παρέδωκαν τοῖς Ῥωμαίοις καιρὸν ἐν τῷ διακένῳ τούτῳ τὸ τεῖχος διασεῖσαι. μαθόντες γὰρ τὴν πτοίησιν αὐτῶν ταύτην 3 τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὐδὲν σπουδῇ ἔπραττον, ταῖς δὲ δὴ ἡμέραις ἐκείναις, ὅποτε ἐκ τῆς περιτροπῆς ἐπ-

15, 2, 4 ὡς καὶ τὴν Φοινίκην κακώσαντας] ὡς εἰς καὶ (καὶ εἰς St) τὴν Φοινίκην καθήκουσαν ἐσώρησεν Wakefield; καὶ in τοῖς mutandum censet Reiske || 6 καὶ ἐτύγχανον] οἱ ἐτύγχανον Wakefield || 3, 4 παρεδίδου] αὐτοὶ προσίων αὐτῷ καὶ ὑποσχόμενος ταῦτα addit Xiphilinus || 16, 3, 1 πτοίησιν i. e. furorem et instinctum superstitiosum Madvig, quod recepi coll. 37, 17, 4 ὅπως περὶ αὐτῶν ἐπτόνηται, ἐμποίησιν Ma || 3, 3 τῆς del. Pflugk

4 ἔλθοιεν, ἐντονώτατά οἱ προσέβαλλον. καὶ οὕτως ἐάλω-
σαν τε ἐν τῇ τοῦ Κρόνου ἡμέρᾳ μηδ' ἀμυνόμενοι, καὶ
πάντα τὰ χρήματα διηρπάσθη. ἢ τε βασιλεία τῷ
Ἰουδαίῳ ἐδόθη, καὶ ὁ Ἀριστόβουλος ἀνηρέχθη.
5 ταῦτα μὲν τότε ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐγένετο· οὕτω
γὰρ τὸ σύμπαν ἔθνος, ὅσον ἀπὸ τῆς Φοινίκης μέχρι
τῆς Αἰγύπτου παρὰ τὴν θάλασσαν τὴν ἕσω παρήκει,
ἀπὸ παλαιοῦ κέκληται. ἔχουσι δὲ καὶ ἕτερον ὄνομα
ἐπίκλητον· ἢ τε γὰρ χώρα Ἰουδαία καὶ αὐτοὶ Ἰουδαῖοι
17 ὀνομάδονται. ἢ δὲ ἐπικλήσις αὕτη ἐκείνοις μὲν οὐκ
οἶδ' ὅθεν ἤρξατο γενέσθαι, φέρει δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς
ἄλλους ἀνθρώπους, ὅσοι τὰ νόμιμα αὐτῶν καίπερ ἄλ-
λοεθνεῖς ὄντες ζηλοῦσι. καὶ ἔστι καὶ παρὰ τοῖς Ῥω-
μαίοις τὸ γένος τοῦτο κολουσθὲν μὲν πολλάκις, ἀξη-
θὲν δὲ ἐπὶ πλείστον, ὥστε καὶ ἐς παρρησίαν τῆς νο-
2 μίσεως ἐκνικήσαι. κεχωρίδεται δὲ ἀπὸ τῶν λοιπῶν
ἀνθρώπων ἕς τε ἄλλα τὰ περὶ τὴν διαίταν πάνθ' ὡς
εἰπεῖν, καὶ μάλιστα ὅτι τῶν μὲν ἄλλων θεῶν οὐδένα
τιμῶσιν, ἕνα δὲ τινὰ ἰσχυρῶς σέβουσιν. οὐδ' ἄγαλμα
οὐδὲν (οὐδ') ἐν αὐτοῖς ποτε τοῖς Ἱεροσολύμοις ἔσχον,
ἄρρητον δὲ δὴ καὶ ἀειδῆ αὐτὸν νομίζοντες εἶναι περ-
3 ισσότατα ἀνθρώπων θρησκεύουσι. καὶ αὐτῷ νεῶν τε
μέγιστον καὶ περικαλλέστατον, πλὴν καθ' ὅσον ἀκανῆς
τε καὶ ἀνώροφος ἦν, ἐξεποίησαν καὶ τὴν ἡμέραν τὴν
τοῦ Κρόνου καλουμένην ἀνέθεσαν καὶ ἄλλα τε ἐν
αὐτῇ ἰδιαιτάτα πολλὰ [ἄ] ποιῶσι καὶ ἔργον οὐδεὶος
σπουδαίου προσάπτονται.

4, 4 ἀνηρέχθη] ἀπηνέχθη Turnebus || 17, 2, 5 (οὐδ')
inseruit Herwerden || ἐν αὐτοῖς] ἐπ' αὐτοῖς Xiphilinus || 6 ἄρ-
ρητον] ἀόρατον Wakefield || 3, 5 [ἄ] deest apud Xiphilinum,
[πολλὰ ἄ] seclisit D

καὶ τὰ μὲν κατ' ἐκείνον, τίς τε ἔστι καὶ ὅθεν οὐ- 4
τως ἐτιμήθη, ὅπως τε περὶ αὐτὸν ἐπιτόνηται, πολλοῖς
τε εἴρηται καὶ οὐδὲν τῆδε τῇ ἱστορίᾳ προσήκει· τὸ δὲ 18
δὴ ἐς τοὺς ἀστέρας τοὺς ἐπὶ τὰς πλανήτας ὀνομα-
σμένους τὰς ἡμέρας ἀνακεῖσθαι κατέστη μὲν ὑπ' Αἰ-
γυπτίων, πάρεστι δὲ καὶ ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους οὐ
πάσαι ποτὲ ὡς λόγῳ εἰπεῖν ἀρξάμενον· οἱ γοῦν ἀρ-
χαῖοι Ἕλληνες οὐδαμῆ αὐτό, ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι, ἠπί-
σταντο. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ πάνν νῦν τοῖς τε ἄλλοις 2
ἅπασιν καὶ αὐτοῖς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιχωριάζει, καὶ ἤδη
καὶ τοῦτο σφισι πάτριον τρόπον τινὰ ἔστι, βραχὺ τι
περὶ αὐτοῦ διαλεχθῆναι βούλομαι, πῶς τε καὶ τίνα
τρόπον οὕτω τέτακται. ἤκουσα δὲ δύο λόγους ἄλλως
μὲν οὐ χαλεποὺς γνωσθῆναι, θεωρίας δὲ τινος ἔχο-
μένους. εἰ γὰρ τις τὴν ἀρμονίαν τὴν διὰ τεσσάρων 3
καλουμένην, ἢπερ πον καὶ τὸ κῦρος τῆς μουσικῆς
συνέχειν πεπίστενται, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀστέρας τούτους,
ὑφ' ὧν ὁ πᾶς τοῦ οὐρανοῦ κόσμος διείληπται, κατὰ
τὴν τάξιν, καθ' ἣν ἕκαστος αὐτῶν περιπορεύεται, ἐπ-
αγάγοι καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἕξω περιφορᾶς τῆς τῷ
Κρόνῳ δεδομένης, ἔπειτα διαλιπὼν δύο τὰς ἐχομένας 4
τὸν τῆς τετάρτης δεσπότην ὀνομάσειε καὶ μετ' αὐτὸν
δύο αὐτῆς ἐτέρας ὑπερβὰς ἐπὶ τὴν ἑβδόμην ἀφίκοιτο, καὶ
τῷ αὐτῷ τούτῳ τρόπῳ αὐτὰς τε ἐπιῶν καὶ τοὺς ἐφό-
ρους σφῶν θεοὺς ἀνακνυκλῶν ἐπιλέγοι ταῖς ἡμέραις,
εὐρήσει πάσας αὐτὰς μουσικῶς πως τῇ τοῦ οὐρανοῦ
διακοσμήσει προσηκούσας. εἰς μὲν δὴ οὗτος λέγεται 19
λόγος, ἕτερος δὲ ὅδε. τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς

18, 2, 5 τέτακται] πέπρακται Xiphilinus || 6 δὲ Xiphilinus,
om. Ma || 4, 4 καὶ B. κῶν Ma || 4 ἐπιῶν Ma in margine, in
textu ἔπαινον, unde ἐπαινῶν Leunclavius

νυκτὸς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρξάμενος ἀριθμεῖν καὶ ἐκεί-
νην μὲν τῷ Κρόνῳ διδούς, τὴν δὲ ἔπειτα τῷ Διὶ καὶ
τρίτην Ἄρει, τετάρτην ἠλίῳ, πέμπτην Ἀφροδίτῃ,
2 ἕκτην Ἐρμῇ καὶ ἑβδόμην σελήνῃ κατὰ τὴν τάξιν τῶν
κύκλων, καθ' ἣν οἱ Αἰγύπτιοι αὐτὴν νομίζουσι, καὶ
τοῦτο καὶ αὐθις ποιήσας, πάσας γὰρ οὕτω τὰς τέσσα-
ρας καὶ εἴκοσιν ὥρας περιελθὼν εὐρήσεις τὴν πρώτην
τῆς ἐπιούσης ἡμέρας ὥραν ἐς τὸν ἥλιον ἀφικνου-
3 μένην. καὶ τοῦτο καὶ ἐπ' ἐκείνων τῶν τεσσάρων καὶ
εἴκοσιν ὥρων κατὰ τὸν αὐτὸν τοῖς πρόσθεν λόγον
πράξας τῇ σελήνῃ τὴν πρώτην τῆς τρίτης ἡμέρας
ὥραν ἀναθήσεις, κἄν οὕτω καὶ διὰ τῶν λοιπῶν
πορεύῃ, τὸν προσήκοντα ἑαυτῇ θεὸν ἐκάστη ἡμέρα
λήψεται.

- 20 ταῦτα μὲν οὕτω παραδέδοται. Πομπήιος δὲ ἐπειδὴ
καὶ ἐκεῖνα κατέπραξε, πρὸς τε τὸν Πόντον αὐθις
ἦλθε καὶ παραλαβὼν τὰ τεῖχη ἐς τε τὴν Ἀσίαν κἄν-
τεῦθεν ἐς τὴν Ἑλλάδα τὴν τε Ἰταλίαν ἐκομίσθη. πολ-
2 λὰς μὲν δὴ οὖν μάχας ἐνίκησε, πολλοὺς δὲ καὶ δυ-
νάστας καὶ βασιλέας τοὺς μὲν προσεπολεμώσατο, τοὺς
δὲ καὶ ὁμολογίᾳ προσεποιήσατο, πόλεις τε ὀκτὼ ἀπώ-
κισε καὶ χώρας προσόδους τε συχνὰς τοῖς Ῥωμαίοις
ἀπέδειξε, τὰ τε πλείω ἔθνη τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῇ
ἠπειρῷ τότε αὐτοῖς ὄντων νόμοις τε ἰδίοις καὶ πολι-
τείαις κατεστήσατο καὶ διεκόσμησεν, ὥστε καὶ δεῦρο
<ἀεὶ> αὐτοὺς τοῖς ὑπ' ἐκείνου νομισθεῖσι χρῆσθαι.
3 ἀλλὰ ταῦτα μὲν καίπερ μεγάλα τε ὄντα καὶ μηδεὶ

19, 2, 2 αὐτὴν] αὐτοῖς? B, αὐτοὶ excerpt. Xiphilini in codd.
Planudeis || 3 γὰρ] τ' ἄρ'? B || 20, 2, 6 ἠπειρῶν Ma || 7 δεῦρο
<ἀεὶ> Herwerden coll. 39, 49, 2; 40, 14, 3; 50, 17, 5 || 8 ἐπ'
St, ἀπ' Ma

τῶν πρόσθεν Ῥωμαίων πραχθέντα καὶ τῇ τύχῃ καὶ
τοῖς συστρατευσαμένοις οἱ ἀναθεῖναι ἂν τις· ὁ δὲ δὴ
μάλιστα αὐτοῦ τε τοῦ Πομπηίου ἔργον ἐγένετο καὶ
θαυμάσαι διὰ πάντων ἄξιόν ἐστι, τοῦτο νῦν ἤδη
φράσω. πλείστην μὲν γὰρ ἰσχὺν καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ 4
καὶ ἐν τῇ ἠπειρῷ ἔχων, πλείστα δὲ χρήματα ἐκ τῶν
αἰχμαλώτων πεπορισμένος, δυνάσταις τε καὶ βασιλεῦσι
συχνοῖς φκείωμένος, τοὺς τε δήμους ὧν ἤρξε πάντας
ὡς εἶπεν δι' εὐνοίας εὐεργεσίαις κεκτημένος, δυνη- 5
θεῖς τ' ἂν δι' αὐτῶν τὴν τε Ἰταλίαν κατασχεῖν καὶ
τὸ τῶν Ῥωμαίων κράτος πᾶν περιποιήσασθαι, τῶν
μὲν πλείστων ἐθελοντὶ ἂν αὐτὸν δεξαμένων, εἰ δὲ καὶ
ἀντέστησάν τινες, ἀλλ' ὑπ' ἀσθενείας γε πάντως ἂν
ὁμολογησάντων, οὐκ ἠβουλήθη τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' 6
εὐθύς, ἐπειδὴ τάχιστα ἐς[τε] τὸ Βρεντέσιον ἐπεραιώθη,
τὰς δυνάμεις πάσας ἀντεπάγγελτος μήτε τῆς βουλῆς
μήτε τοῦ δήμου ψηφισαμένου τι περὶ αὐτῶν ἀφήκεν
οὐδὲν οὐδὲ τοῦ ἐς τὰ νικητήρια αὐταῖς χρῆσασθαι
φροντίσας. ἐπειδὴ <γὰρ> τὰ τε τοῦ Μαρίου καὶ τὰ
τοῦ Σύλλου ἐν μίσει τοῖς ἀνθρώποις ἠπίστατο ὄντα,
οὐκ ἠθέλησε φόβον τινὰ αὐτοῖς οὐδ' ἐπ' ὀλίγας ἡμέ-
ρας, ὅτι <τι> τῶν ὁμοίων πείσονται, παρασχεῖν. οὐκ οὐκ 21
οὐδ' ὄνομα οὐδὲν καίτοι πολλὰ ἀπὸ τῶν κατειργασμέ-
νων λαβεῖν ἂν δυνηθεῖς προσεκτήσατο. τὰ μὲν γὰρ
ἐπινίκια, λέγω δὴ τὰ μείζω νομιζόμενα, καίπερ οὐχ
ὄσιον ὄν ἐκ γε τῶν πάνυ πατρίων ἄνευ τῶν συν-
νικησάντων τιλὶ πεμφθῆναι, ὅμως ψηφισθέντα ἐδέ-

5, 1 δι' εὐνοίας εὐεργεσίαις] εὐνοία καὶ εὐεργεσίαις Reiske ||
6, 2 [τε] del. B || 6 <γὰρ> inseruit Reiske || 21, 1, 1 ὅτι <τι>
Turnebus (cf. 37, 26, 3), μή <τι> Reiske || πείσονται] πειράσον-
ται Cobet

2 ξατο. καὶ αὐτὰ μὲν ἄπαξ ἀπὸ πάντων τῶν πολέ-
μων ἤγαγε, τρόπαια δὲ ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλῶς κε-
κοσμημένα καθ' ἕναστον τῶν ἔργων καὶ τὸ βραχυτά-
τον ἐπεμψε καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐν μέγα, πολυτελῶς κεκο-
σμημένον καὶ γραφὴν ἔχον, ὅτι τῆς οἰκουμένης ἐστίν.
3 οὐ μόντοι καὶ ἐπωνυμίαν τινὰ προσεπέθετο, ἀλλὰ καὶ
μόνη τῇ τοῦ Μάρκου, ἦν περ πού καὶ πρὸ ἐκείνων
τῶν ἔργων ἐκέκτητο, ἠρόεσθη. οὐ μὴν οὐδ' ἄλλην
τινὰ τιμὴν ὑπέρογκον λαβεῖν διεπράξατο ἢ τοῖς γε
4 ψηφισθείσιν ἀπόντι οἱ πλὴν ἄπαξ ἐχρήσατο. ἦν δὲ
ταῦτα δαφνηφορεῖν τε αὐτὸν κατὰ πάσας αἰεὶ τὰς πα-
νηγύρεις καὶ τὴν στολὴν τὴν μὲν ἀρχικὴν ἐν πάσαις
αὐταῖς, τὴν δὲ ἐπινίκιον ἐν τοῖς τῶν ἵππων ἀγῶσιν
ἐνδύνειν. ταῦτα γὰρ αὐτῷ συμπράσσοντος ἐς [αὐτὰ]
τὰ μάλιστα τοῦ Καίσαρος καὶ παρὰ τὴν τοῦ Κάτωνος
22 τοῦ Μάρκου γνώμην ἐδόθη. καὶ περὶ μὲν ἐκείνου,
ὅστις τε ἦν καὶ ὅτι τοὺς πολλοὺς ἐθεράπευε τὸν τε
Πομπήιον ἄλλως μὲν καθήρει, δι' ὧν δὲ δὴ τῷ τε
ὀμίλῳ χαριεῖσθαι καὶ αὐτὸς ἰσχύσειν ἐμελλε, προσ-
εποιεῖτο, προσέρχεται· ὁ δὲ δὴ Κάτων οὗτος ἦν ἐκ τοῦ
τῶν Πορκίων γένους καὶ τὸν Κάτωνα τὸν πάνν ἐξή-
λου, πλὴν καθ' ὅσον παιδεία Ἑλληνικὴ μάλλον αὐτοῦ
2 ἐκέχρητο. ἤσκει δὲ τὰ τοῦ πλήθους ἀκριβῶς καὶ ἕνα
μὲν ἀνθρώπων οὐδένα ἐθαύμαζε, τὸ δὲ δὴ κοινὸν
ὑπερηγάπα καὶ πᾶν μὲν τὸ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πεφυ-
κὸς ὑποψία δυναστείας ἐμίσει, πᾶν δὲ τὸ δημοτικὸν
3 ἐλέφ τῆς ἀσθενείας ἐφίλει. καὶ δήμον ἐραστῆς τε ὡς
οὐδεὶς ἄλλος ἐγίνετο καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ δικαίου παρ-

4, 5 [αὐτὰ] del. Reiske || 22, 1, 3 μὲν Reiske, τε Ma || 3, 2 ἐγίνετο] ἐγένετο Ma

ρησίαν καὶ μετὰ κινδύνων ἐποιεῖτο. καὶ ταῦτα μὲν-
τοι πάντα οὔτε πρὸς ἰσχὺν οὔτε πρὸς δόξαν ἢ τι-
μὴν τινα, ἀλλ' αὐτῆς ἕνεκα τῆς τε αὐτονόμου καὶ
τῆς ἀτυραννεύτου διαίτης ἔπραττε. τοιοῦτος οὖν δὴ 4
τις ὢν ἐς τε τὸ κοινὸν τότε πρῶτον παρήλθε καὶ
πρὸς τὰ ψηφισόμενα καίπερ ἠμεμίαν τῷ Πομπήϊῳ
ἔχθραν ἔχων, ἀλλ' ὅτι γε ἔξω τῶν πατρίων ἦν,
ἀντεῖπεν.

ἀπόντι μὲν δὴ οὖν αὐτῷ ταῦτ' ἔδοσαν, ἐλθόντι δὲ 23
οὐδέν, πάντως ἕν πον καὶ ἕτερα προσθέντες, εἶπερ
ἠθελήκει· ἄλλοις γοῦν τισιν ἐν ἐλάττονι αὐτοῦ κράτει
γενομένοις πολλὰ καὶ ὑπέρογκα πολλάκις ἐνεῖμαν. καὶ
ὅτι γε καὶ ἐκεῖνα ἄκουτες ἔπραξαν, δῆλόν ἐστιν. ὁ οὖν 2
Πομπήϊος εὖ εἰδώς, ὅτι πάνθ' ὅσα ἐν ταῖς δυναστείαις
τοῖς ἰσχύουσί τι παρὰ τῶν πολλῶν γίνεται, τὴν τε
ὑπόνοιαν, κὰν τὰ μάλιστα ἐθελούσιοί τι ψηφίσωνται,
ὡς καὶ κατὰ βίαν ἐκ τῆς τῶν κρατούντων παρασκευῆς
διδόμενα ἔχει καὶ δόξαν οὐδεμίαν τοῖς λαβοῦσιν
αὐτὰ ὡς καὶ μὴ παρ' ἐκόντων, ἀλλ' ἀναγκασθέντων
μηδ' ἀπ' εὐνοίας, ἀλλ' ἐκ κολακείας ὑπάρξαντά σφισι
φέρει, οὐκ ἐπέτρεψεν ἀρχὴν οὐδενὶ οὐδὲν ἐσηγήσασθαι.
καὶ πολὺ γε τοῦτο βέλτιον εἶναι ἔλεγεν ἢ ψηφισθέντα 3
μὴ προσέεισθαι· ἐν μὲν γὰρ τῷ μίσῳ τε ἐπὶ τῇ δυ-
ναστείᾳ, ὑφ' ἧς ἐγιννώσκετο, καὶ ὑπερηφανίαν καὶ
ὑβρίν τῷ μὴ δέχεσθαι τὰ διδόμενα παρὰ τῶν κρειτ-
τόνων δῆθεν ἢ πάντως γε τῶν ὁμοίων ἐνεῖναι, ἐν δὲ
τῷ ἐτέρῳ τὸ δημοτικὸν ὄντως καὶ ὄνομα καὶ ἔργον
οὐκ ἀπ' ἐνδείξεως, ἀλλ' ἐξ ἀληθείας ὑπάρχειν. τὰς 4
γὰρ τοὶ ἀρχὰς καὶ τὰς ἡγεμονίας ἔξω τῶν πατρίων
ὀλίγου πάσας λαβόν τὰ γοῦν ἄλλα τοιαῦτα, ἐξ ὧν
μήτε ὠφελῶν τινα μήτε ὠφελόμενος φθόνον ἄλλως

καὶ μῖσος καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν διδόντων αὐτὰ σχή-
σειν ἐμελλεν, οὐκ ἐδέχετο.

- 24 καὶ ταῦτα μὲν ἀνὰ χρόνον ἐγένετο, τότε δὲ οἱ
Ῥωμαῖοι πολέμων ἀνάπαυσιν τὸν λοιπὸν τοῦ ἔτους
χρόνον ἔσχον, ὥστε καὶ τὸ οἰώνισμα τὸ τῆς ὑγείας
ἄνομασμένον διὰ πάνυ πολλοῦ ποιῆσαι. τοῦτο δὲ
μαντείας τις τρόπος ἐστὶ πύστιν τινὰ ἔχων, εἰ ἐπιτρέ-
πει σφίσι ὁ θεὸς ὑγίειαν τῷ δήμῳ αἰτῆσαι, ὡς οὐχ
ὄσιον <ὄν> οὐδὲ αἰτησιν αὐτῆς, πρὶν συγχωρηθῆναι,
2 γενέσθαι. καὶ ἐτελεῖτο κατ' ἔτος ἢ ἡμέρα, ἐν ἣ μὴδὲν
στρατοπέδον μῆτε ἐπὶ πόλεμον ἐξῆι μῆτ' ἀντιπαρε-
τάττετό τισι μῆτε ἐμάχετο. καὶ διὰ τοῦτο ἐν τοῖς συν-
εχέσι κινδύνοις καὶ μάλιστα τοῖς ἐμφυλίοις οὐκ ἐποι-
εῖτο· ἄλλως τε γὰρ παγγάλεπόν σφισιν ἦν καθαρὰν
3 ἀπὸ πάντων αὐτῶν ἡμέραν ἀκριβῶς τηρῆσαι, καὶ
προσέτι καὶ ἀτοπώτατον, κακὰ αὐτοῦς ἐν ταῖς στάσε-
σιν ἰκουσίους ἀμύθητα ἀλλήλοις παρέχοντας καὶ μέλ-
λοντας, ἂν τε ἠττηθῶσιν ἂν τε καὶ νικήσωσι, κακοῦ-
σθαι, ἔπειτα σωτηρίαν παρὰ τοῦ θεοῦ προσαιτεῖν.
25 ἀμέλει καὶ τότε ἠδυνήθη μὲν πῶς τὸ οἰώνισμα ἐκεῖνο
ποιηθῆναι, οὐ μὲντοι καὶ καθαρὸν ἐγένετο· ἔξεδροι
γὰρ τινες ὄρνιθες ἐπέπταντο, καὶ διὰ τοῦτ' ἀνεμαν-
τεύσαντο. καὶ ἄλλα τε αὐτοῖς σημεῖα οὐκ αἴσια συν-
2 ηνέχθη· κεραυνοὶ τε γὰρ ἐν αἰθρία πολλοὶ ἐπεσον,
καὶ ἡ γῆ ἰσχυρῶς ἐσειέσθη, εἰδωλά τε πολλαχόθι ἀν-
θρώπων ἐφαντάσθη, καὶ λαμπάδες ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐ-
ρανὸν ἀπὸ τῶν δυσμῶν ἀνέδραμον, ὥστε πάντα τινὰ
καὶ ἰδιώτην τὰ σημαίνόμενα ἀπ' αὐτῶν προγινῶναι.
3 οἱ γὰρ δῆμαρχοι τὸν Ἀντώνιον τὸν ὑπατὸν ὁμοιοτρο-

πώτατόν σφισιν ὄντα προσλαβόντες, ὁ μὲν τις τοῦς
παίδας τῶν ὑπὸ τοῦ Σύλλου ἐκπεσόντων πρὸς τὰς
ἀρχὰς ἤγευ, ὁ δὲ τῷ τε Παίτῳ τῷ Πουπλίῳ καὶ τῷ
Σύλλῳ τῷ Κορηλίῳ τῷ μετ' αὐτοῦ ἀλόντι τό τε βου-
λεύειν καὶ τὸ ἄρχειν ἐξεῖναι ἐδίδου. ἄλλος χρεῶν 4
ἀποκοπὰς, ἄλλος κληρουχίας καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἐν
τῇ ὑπερήκῳ γενέσθαι ἐσηγεῖτο.

καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τε τοῦ Κικέρωνος καὶ πρὸς
τῶν ἄλλων τῶν ὁμογνωμονούντων οἱ προκαταλη-
φθέντα, πρὶν ἔργον τι ἀπ' αὐτῶν συμβῆναι, ἐπαύθη·
Τίτος δὲ δὴ Λαβιῆνος Γάιον Ῥαβίριον ἐπὶ τῷ τοῦ 26
Σατουρνίνου φόνῳ γραφάμενος πλείστον σφισι τάρα-
χον παρέσχευ. ὁ τε γὰρ Σατουρνίνος πρὸ ἕξ πον καὶ
τριακόντα ἐτῶν ἐτεθνήκει, καὶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον
τὸν πρὸς αὐτὸν οἱ ὑπατοὶ τότε παρὰ τῆς βουλῆς
προσετετάχατο, ὥστε ἡ γερονσία ἄκυρος ἐκ τοῦ δικα-
στηρίου ἐκεῖνον τῶν ψηφισμάτων ἐγίνετο. καὶ τού- 2
του πᾶς ὁ κόσμος τῆς πολιτείας ἐταράττετο. ὁ μὲν
γὰρ Ῥαβίριος οὐδ' ὠμολόγει τὸν φόνον, ἀλλ' ἄπαρνος
ἦν· οἱ δὲ δῆμαρχοὶ τὴν τε ἰσχὺν καὶ τὴν ἀξίωσιν
τῆς βουλῆς καταλῦσαι παντελῶς ἐσπούδαζον καὶ ἐξου-
σίαν ἑαυτοῖς τοῦ πάνθ' ὅσα βούλοιντο ποιεῖν προπαρ-
εσκεύαζον· διὰ γὰρ δὴ τοῦ τά τε τῷ συνεδρίῳ δό- 3
ξαντα καὶ τὰ πρὸ τοσούτων ἐτῶν πραχθέντα εὐθύνε-
σθαι τοῖς τέ τι τῶν ὁμοίων ἐπιχειροῦσιν ἄδεια ἐδίδοτο
καὶ αἱ τιμωρίαι αὐτῶν ἐκολούοντο. ἢ οὐν γερονσία
δεινὸν μὲν καὶ ἄλλως ἐνόμιζεν εἶναι [καὶ] ἄνδρα βου-
λευτήν μῆτ' ἀδικούντ' αὐτὸν καὶ ἐς γῆρας ἤδη προελη-

25, 4, 2 τῇ Herwerden, τῷ Ma || 26, 2, 6 προσπαρεσκευάζον
Reiske || 3, 1 τοῦ Leunclavius, τούτου Ma || 4 ἐκολούοντο] ἐκολούοντο
Reiske, quod recepit B || 5 [καὶ] del. B

λυθότα ἀπολείσθαι, πολλῶ δὲ δὴ μᾶλλον ἠγανάκει, ὅτι τό τε πρόσχημα τῆς πολιτείας διεβάλλετο καὶ τὰ
 27 πράγματα τοῖς φανλοτάτοις ἐπετρέπετο. σπουδαί τε οὖν ταραχώδεις καὶ φιλονεικίαι ἀφ' ἐκατέρων περὶ τε τοῦ δικαστηρίου, τῶν μὲν, ὅπως μὴ συναχθῆ, τῶν δέ, ἵνα καθιζήσῃ, δικαιούντων καί, ἐπειδὴ τοῦτο διὰ τε τὸν Καίσαρα καὶ δι' ἄλλους τινὰς ἐνίκησε, περὶ τε
 2 τῆς κρίσεως αὐθις συνέβησαν· καὶ (ἦν γὰρ αὐτὸς ἐκεῖνος καὶ μετὰ τοῦ Καίσαρος τοῦ Λουκίου δικάζων, οὐ γὰρ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ δὴ λεγόμενον περδουελλίωνος ὁ 'Ραβίριος ἐκρίθη) κατεψηφίσαντο αὐτοῦ καίτοι μὴ πρὸς τοῦ δήμου κατὰ τὰ πάτρια, ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ
 3 τοῦ στρατηγοῦ οὐκ ἐξὸν αἰρεθέντες. καὶ ἐφῆκε μὲν ὁ 'Ραβίριος, πάντως δ' ἂν καὶ παρὰ τῷ δήμῳ ἔαλω, εἰ μὴ ὁ Μέτελλος ὁ Κέλερ οἰωνιστὴς τε ὢν καὶ στρατηγῶν ἐνεπόδισεν· ἐπειδὴ γὰρ οὔτε ἄλλως ἐπέιδοντό οἱ οὔθ' ὅτι παρὰ τὰ νενομισμένα ἢ κρίσις ἐγερόναι ἐνεθυμοῦντο, ἀνέδραμεν ἐς τὸ 'Ιανίκουλον, πρὶν καὶ ὅτι οὖν σφᾶς ψηφίσασθαι, καὶ τὸ σημεῖον τὸ στρατιωτικὸν κατέσπασεν, ὥστε μηδὲν ἐτ' αὐτοῖς ἐξεῖναι διαγῶναι.
 28 τοῦτο δέ, τὸ κατὰ τὸ σημεῖον, τοιόνδε τί ἐστι. πολλῶν τὸ ἀρχαῖον πολεμίων τῇ πόλει προσοικούντων φοβούμενοι, μήποτε ἐκκλησιαζόντων σφῶν κατὰ τοὺς λόγους ἐπίθωνται τινες τῇ πόλει τὸ 'Ιανίκουλον καταλαμβάνοντες, ἐνόμισαν μὴ πάντες ἅμα ψηφίζεσθαι, ἀλλὰ τινὰς ἀεὶ ἐνόπλους τὸ χωρίον ἐκεῖνο ἐκ διαδοχῆς φυλάττειν. καὶ αὐτό, ἕως μὲν ἡ ἐκκλησία ἦν, ἐφρουροῦν, ὁπότε δὲ διαλυθῆσεσθαι ἐμελλε, τό τε σημεῖον

καθηρεῖτο καὶ οἱ φύλακες ἀπηλλάσσοντο· οὐ γὰρ ἐξῆν μὴ φρουρουμένον τοῦ χωρίου ἐκείνου οὐδὲν ἔτι χρηματισθῆναι. τοῦτο δὲ ἐν μόναις ταῖς κατὰ τοὺς λό- 3 χους ἀθροισόμεναις ἐκκλησίαις ἐγίνετο, ὅτι τε ἐξω τοῦ τείχους καὶ ὅτι πάντες οἱ τὰ ὄπλα ἔχοντες ἀνάγκην εἶχον ἐς αὐτὰς, συνιέναι· καὶ ἔτι [τε] καὶ νῦν ὁσίας ἔνεκα ποιεῖται.

οὕτω μὲν δὴ τότε ἢ τε ἐκκλησία καθαιρεθέντος 4 τοῦ σημείου διελύθη καὶ ὁ 'Ραβίριος ἐσώθη· ἐξῆν μὲν γὰρ τῷ Λαβιήνῳ καὶ αὐθις δικάσασθαι, οὐ μὲντοι καὶ ἐποίησεν αὐτό· ὁ δὲ δὴ Κατιλίνας ὧδέ τε καὶ διὰ 29 τάδε ἀπώλετο. ἔδοξε τῇ βουλῇ, τὴν τε ὑπατείαν καὶ τότε αἰτήσαντος καὶ πᾶν ὅτιδῆποτε ἐνεδέχετο, ὅπως ἀποδειχθῆ, μηχανωμένου, δέκα ἐτῶν φυγῆν τοῦ Κικέρωνος ἐς τὰ μάλιστα ἐνάγοντος τοῖς ἐπιτιμίοις τοῖς ἐπὶ τῷ δεκασμῷ τεταγμένοις προσνομοθετῆσαι. τοῦτ' 2 οὖν καὶ ἐκεῖνος δι' ἑαυτόν, ὅπερ ποῦ καὶ ἀληθὲς ἦν, ἐγνώσθαι νομίσας ἐπεχείρησε μὲν χεῖρά τινα παρασκευάσας τὸν Κικέρωνα καὶ ἄλλους τινὰς τῶν πρώτων ἐν αὐταῖς ταῖς ἀρχιερεσίαις, ἵν' ὑπατος εὐθὺς χειροτονηθῆ, φονεῦσαι, οὐκ ἠδυνήθη δέ. ὁ γὰρ Κικέρων προ- 3 μαθὼν τὸ ἐπιβούλευμα τῇ τε γερούσιᾳ ἐμήνυσεν αὐτό καὶ κατηγορίαν αὐτοῦ πολλὴν ἐποίησατο· ἐπειδὴ τε οὐκ ἐπεισε σφᾶς ψηφίσασθαι τι ὧν ἠξίον (οὔτε γὰρ πιθανὰ ἐξηγγελκέναι καὶ διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἔχθραν καταψεύδεσθαι τῶν ἀνδρῶν ὑποπτεύθη), ἐφοβήθη ἄτε καὶ προσπαρωξυγκῶς τὸν Κατιλίαν, καὶ οὐκ ἐτόλ- 4

28, 3, 4 [τε] del. B || 29, 1, 1 ὧδέ τε] ὧδέ τί <πῃ?> Herwerden || 2 καὶ τότε] ἐκεῖνον τότε Herwerden || 4, 1 προσπαρωξυγκῶς Ma, προσπαρωξυγκῶς Reiske || Κατιλίαν . . .] lacuna in Ma, quia quaternioni tertio (ε) deest fol. ultimum

μησεν ἀπλῶς ἐς τὴν ἐκκλησίαν ἐσελθεῖν, ὥσπερ εἰώθει, ἀλλὰ τοὺς τε ἐπιτηδείους συνεπηγάγετο παρεσκευασμένους ἀμύναί οἱ, εἴ τι δεινὸν γένοιτο, καὶ θώρακα τῆς τε ἑαυτοῦ ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐκείνων διαβολῆς ἔνεκα ὑπὸ μὲν τὴν ἐσθῆτα, παραφαίνων δ' αὐτὸν ἐξεπίτηδες
 5 ἐνεδύσατο. ἔκ τε οὖν τούτου καὶ ὅτι καὶ ἄλλως φήμητις ἐγένετο, ὅτι ἐπιβουλεύεται, ὃ τε δῆμος δεινῶς ἠγανάκτησε καὶ οἱ συνομοωμοκότες τῷ Κατιλίῳ φοβή-
 30 θέντες αὐτὸν ἠσύχασαν. καὶ οὕτως ὑπατοὶ τε ἕτεροι ἠρέθησαν, καὶ ἐκεῖνος οὐκέτι λάθρα οὐδὲ ἐπὶ τὸν Κικέρωνα τοὺς τε σὺν αὐτῷ μόνους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πᾶν
 2 τὸ κοινὸν τὴν ἐπιβουλήν συνίστη. ἔκ <τε> γὰρ τῆς Ῥώμης αὐτῆς τοὺς τε κακίστους καὶ καινῶν ἀεὶ ποτε πραγμάτων ἐπιθυμητὰς καὶ τῶν συμμάχων ὅτι πλείστους χρεῶν τε ἀποκοπὰς καὶ γῆς ἀναδασμοὺς ἄλλα
 τε, ἐξ ὧν μάλιστα δελεάσειν αὐτοὺς ἐμελλεν, ὑπισχνού-
 3 μενὸς σφίσι συνῆγε. καὶ τοὺς γε πρώτους αὐτῶν <καὶ> δυνατωτάτους (ἦσαν δὲ ἄλλοι τε καὶ Ἀντώνιος ὁ ὑπατος) καὶ ἐς ἀθεμίτων ὀρκωμοσιῶν ἀνάγκην προήγαγε·
 παῖδα γὰρ τινα καταθύσας καὶ ἐπὶ τῶν σπλάγγνων αὐτοῦ τὰ ὄρκια ποιήσας ἔπειτ' ἐσπλάγγνευσεν αὐτὰ
 4 μετὰ τῶν ἄλλων. συνέπραττον δὲ αὐτῷ τὰ μάλιστα τὰ μὲν ἐν τῇ Ῥώμῃ ὃ τε ὑπατος καὶ ὁ Λέντουλος ὁ Πούπλιος ὁ μετὰ τὴν ὑπατείαν ἐκ τῆς γερονσίας ἐκπεσῶν (ἐστρατήγει γὰρ, ὅπως τὴν βουλείαν ἀναλάβῃ),
 τὰ δὲ ἐν ταῖς Φαισούλαις, ἐς ἃς οἱ στασιῶται αὐτοῦ
 5 συνελέγοντο, Γαίος τις Μάλλιος, τῶν τε πολεμικῶν

4, 4 γένοιτο B, γίνοιτο Ma || 30, 2, 1 <τε> inser. Reiske ||
 2 τε ante κακίστους delendum censet B || 3, 1 <καὶ> inseruit
 Xylander || 3 προήγαγε Reiske, προσήγαγε Ma || 4, 5 στασιῶται
 στρατιῶται B

ἐμπειρότατος (μετὰ γὰρ τῶν τοῦ Σύλλου λοχαγῶν ἐστράτευτο) καὶ πολυδαπανώτατος ὢν· σύμπαντα γοῦν, ὅσα τότε ἐκτίσαστο, καίπερ ἀμύπολλα ὄντα κακῶς καταναλώσας, ἐτέρων ἔργων ὁμοίων ἐπεθύμει.

παρασκευαζομένων οὖν ταῦτα αὐτῶν μηνύεται τῷ 31
 Κικέρωνι πρότερα μὲν τὰ ἐν τῷ ἄσκει γιγνόμενα διὰ γραμμάτων τινῶν, ἃ τὸν μὲν γράψαντα οὐκ ἐδήλου, τῷ δὲ δὴ Κράσσῳ καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν δυνατῶν ἐδόθη· καὶ ἐπ' αὐτοῖς δόγμα ἐκυρώθη, ταραχήν τε εἶναι καὶ ζήτησιν τῶν αἰτίων αὐτῆς γενέσθαι. δεύτερα 2
 δὲ τὰ ἀπὸ τῆς Τυρσηνίδος, καὶ προσεψηφίσαντο τοῖς ὑπάτοις τὴν φυλακὴν τῆς τε πόλεως καὶ τῶν ὄλων αὐτῆς πραγμάτων, καθάπερ εἰώθεσαν· καὶ γὰρ τούτῳ τῷ δόγματι προσεγράφη τὸ διὰ φροντίδος αὐτοὺς σχεῖν, ὥστε μηδεμίαν ἀποτριβὴν τῷ δημοσίῳ συμβῆ-
 ναι. γενομένου δὲ τούτου καὶ φρουρᾶς πολλαχόθι 3
 καταστάσης τὰ μὲν ἐν τῷ ἄσκει οὐκέτ' ἐνεωτερίσθη, ὥστε καὶ ἐπὶ σκυοφαντίᾳ τὸν Κικέρωνα διαβληθῆναι, τὰ δὲ ἐκ τῶν Τυρσηνῶν ἀγγελλλόμενα τὴν τε αἰτίαν ἐπιστάσατο καὶ βίας ἐπ' αὐτοῖς γραφὴν τῷ Κατιλίῳ παρεσκεύασε. καὶ ὅς τὰ μὲν πρῶτα καὶ πᾶν αὐτὴν 32
 ἐτοιμῶς ὡς καὶ ἀπὸ χρηστοῦ τοῦ συνειδότος ἐδέξατο καὶ πρὸς τε τὴν δίκην δῆθεν ἠτοιμάζετο καὶ τῷ Κικέρωνι αὐτῷ τηρεῖν ἑαυτόν, ὅπως δὴ μὴ φύγη πον, παρεδίδου. μὴ προσδεξαμένου δὲ ἐκείνου τὴν φρου- 2
 ρὰν αὐτοῦ παρὰ τῷ Μετέλλῳ τῷ στρατηγῷ τὴν δίκαιαν ἐκουσίως ἐποιεῖτο, ἵν' ὡς ἤμιστα ὑποπτευθῆ νεω-
 τερίζειν τι, μέχρις ἂν καὶ ἐκ τῶν αὐτόθεν συνωμοτῶν

5, 3 ἐστράτευτο Turnebus, ἐστρατεύετο Ma || 5, 5 ἐτέρων (sc.
 χρημάτων) <δι'> ἔργων ὁμ. Reiske

3 ἰσχυρόν τι προσλάβη. ὡς δ' οὐδέν οἱ προεχώρει (ὃ τε γὰρ Ἀντώνιος φοβηθεὶς ὑπεστέλλετο καὶ ὁ Λέντουλος ἡμιστά δραστήριος ἦν), προεῖπεν αὐτοῖς νυκτὸς ἐς οἰκίαν τινὰ συλλεγῆναι καὶ λαθῶν τὸν Μέτελλον ἤλθέ τε πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπετίμησέ σφισιν ἐπὶ τε τῇ ἀτολ-
4 μίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ μαλακίᾳ. κακὸν τούτου διεξελθῶν, ὅσα τε πείσονται φωραθέντες καὶ ὅσων τεύξονται κατορθώσαντες, οὕτως αὐτοὺς καὶ ἐπέρωσε καὶ παρῶξενεν, ὥσθ' ὑποσχέσθαι δύο τινὰς ἐς τε τὴν τοῦ Κικέρωνος οἰκίαν ἕνα τῇ ἡμέρᾳ ἐσάξειν κἀνταῦθα αὐτὸν φονεύ-
33 σειν. ὡς δὲ καὶ τοῦτο προεμνηύθη (ὃ γὰρ Κικέρων πολὺ δυνάμενος συχνοὺς τε ἐκ τῶν συνηγορημάτων τοὺς μὲν οἰκιοῦμενος, τοὺς δὲ ἐκφοβῶν πολλοὺς τοὺς διαγγέλλοντάς οἱ τὰ τοιαῦτα ἐσχε), μεταστῆναι ἢ γε-
2 ρουσία τὸν Κατιλίαν ἐψηφίσατο. καὶ ὃς ἀσμένως τε ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ ἐξεχώρησε καὶ πρὸς τὰς Φαισούλας ἐλθῶν τὸν τε πόλεμον ἄντικρυς ἀνείλετο καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑπάτων λαβῶν καὶ τοὺς προσυνειλεγμένους ὑπὸ τοῦ Μαλλίου συνεκρότει κἀν τούτῳ καὶ ἄλλους τινὰς, πρῶτον μὲν ἐκ τῶν ἐλευθέρ-
3 ρων, ἔπειτα δὲ καὶ ἐκ τῶν δούλων προσεποιεῖτο. ὅθεν περ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τε βίαν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο καὶ τὸν Ἀντόνιον ἐς τὸν πόλεμον ἀγνοοῦντές που τὴν συνωμοσίαν σφῶν ἐστειλαν αὐτοὶ τε τὴν ἐσθήτα μετέβαλον. καὶ διὰ ταῦτα καὶ ὁ Κικέρων κατὰ χῶραν
4 ἔμεινεν. εἰλήχει γὰρ τῆς Μακεδονίας ἄρξει, οὔτε δὲ ἐς ἐκείνην (τῷ γὰρ συνάρχοντι αὐτῆς διὰ τὴν περὶ τὰς δίκας σπουδὴν ἐξέστη) οὔτε ἐς τὴν Γαλατίαν τὴν πλησίον, ἣν ἀντέλαβε, διὰ τὰ παρόντα ἐξήλασεν, ἀλλ'

32, 4, 5 ἐσάξειν D, ἐσήξειν Ma || 33, 1, 2 συνηγορημάτων <καὶ τῶν κατηγοριῶν> vel κατηγοριῶν pro συνηγορημάτων Reiske

αὐτὸς μὲν τὴν πόλιν διὰ φυλακῆς ἐποίησατο, ἐς δὲ τὴν Γαλατίαν τὸν Μέτελλον, ὅπως μὴ καὶ ὁ Κατιλίνας αὐτὴν σφετερισθῆται, ἔπεμψε.

καὶ ἐν καιρῷ γε ἐς τὰ μάλιστα τοῖς Ῥωμαίοις κατ- 34
έμεινε. παρασκευαζομένου γὰρ τοῦ Λεντούλου κατα-
πρῆσαι τε τὸ ἄστυ καὶ σφαγὰς ἐργάσασθαι μετὰ τε
τῶν ἄλλων τῶν συνομομοκῶτων καὶ μετὰ Ἀλλοβορίων,
οὓς κατὰ πρεσβείαν παρόντας ἀνέπεισε συμφρονῆσαι
τε αὐτῷ . . . καὶ συλλαβῶν τοὺς ἐπ' αὐτὴν σταλέντας 2
ἐς τε τὸ βουλευτήριον μετὰ τῶν γραμμάτων ἐσήγαγε
καὶ ἄδειαν αὐτοῖς δοῦς πᾶσαν οὕτω τὴν συνωμοσίαν
ἤλεγξε. κακὸν τούτου ὁ Λέντουλος ἀπειπεῖν τὴν στρα-
τηγίαν ὑπὸ τῆς γερουσίας ἀναγκασθεὶς ἐν φρουρᾷ
μετὰ τῶν ἄλλων τῶν συλληφθέντων ἐγένετο, καὶ οἱ
λοιποὶ ἀνεζητοῦντο. καὶ ταῦτα καὶ τῷ δήμῳ ὁμοίως 3
ἤρесе καὶ μάλιστ' ἐπειδὴ τοῦ Κικέρωνος δημηγοροῦν-
τός τι περὶ αὐτῶν τὸ ἄγαλμα τὸ τοῦ Διὸς ἐς τε τὸ
Καπιτώλιον παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς ἐκκλησίας ἀν-
ιδρῦθη καὶ κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν μάντεων πρὸς τε
τὰς ἀνατολάς καὶ πρὸς τὴν ἀγορὰν βλέπον ἀνετέθη.
ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοί τε συνωμοσίαν τινὰ ἐξελεγχθήσε- 4
σθαι ἐκ τῆς τοῦ ἀγάλματος στάσεως εἰρήκεσαν, καὶ ἡ
ἀνάθεσις αὐτοῦ τοῖς φωραθεῖσι συνέβαινε, τό τε θεῖον
ἐμεγάλυνον καὶ τοὺς τὴν αἰτίαν λαβόντας δι' ὀργῆς
μᾶλλον ἐποιοῦντο.

34, 1, 2 καταπρῆσαι τε τὸ ἄστυ B, κ. τέ τινὰς Ma, κ. τέ τινὰ Oddey, κ. τε <συνουκίας> τινὰς Reiske, κ. τε τὴν πόλιν N, καταπρῆσεις τέ τινὰς Palmerius || 2, 1 αὐτῷ . . .] lacunam supplevit Reiske: <καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ νεωτερισμοῦ κοινωνοῖς· πυθόμενος περὶ τῆς συνωμοσίας ὁ ὑπάτος> καὶ || αὐτὴν] αὐτὸν sc. Κατιλίαν Turnebus, quem secutus est Reiske || 4 ὃ <τε>? B || 4, 2 στάσεως Gros, πτώσεως Ma

35 διήλθε μὲν οὖν λόγος, ὅτι καὶ ὁ Κράσσος ἐν αὐ-
 τοῖς εἶη, καὶ τοῦτο καὶ τῶν συλληφθέντων τις ἐμή-
 νυσεν, οὐ μόντοι πολλοὶ ἐπίστευσαν· οἱ μὲν γὰρ ἀρ-
 χὴν οὐδ' ἠξίουσαν τοιοῦτό τι ἐς αὐτὸν ὑποπτεύειν, οἱ
 2 δὲ καὶ ἐκ τῶν ὑπαιτίων ὑπετόπων αὐτό, ὅπως βοη-
 θείας τινὸς διὰ τοῦτο παρ' αὐτοῦ, ὅτι πλείστον ἠδύ-
 νατο, τύχῳσι, λογοποιεῖσθαι. εἰ δ' οὖν τισὶ καὶ πι-
 στὸν ἐδόκει εἶναι, ἀλλ' οὔτι γε ἐδικαίουν ἄνδρα τε ἐν
 τοῖς πρώτοις σφῶν ἕντα ἀπολέσαι καὶ τὴν πόλιν ἐπὶ
 3 πλείον ἐκταράξαι. ὥστε τοῦτο μὲν παντελῶς διέπεσε·
 παρασκευαζομένων δὲ δὴ πολλῶν καὶ δούλων καὶ ἐλευ-
 θέρων, τῶν μὲν ὑπὸ δέους, τῶν δὲ καὶ οἴκῳ τοῦ τε Λεν-
 τούλου καὶ τῶν ἄλλων ἐξαρκάσαι πάντας αὐτούς, ὅπως
 μὴ ἀποθάνωσι, προπυθόμενος τοῦθ' ὁ Κικέρων τό τε
 Καπιτώλιον καὶ τὴν ἀγορὰν τῆς νυκτὸς φρουρᾶ προ-
 4 κατέσχε καὶ τινα παρὰ τοῦ δαιμονίου χρηστὴν ἐλπίδα
 ἔμα τῇ ἔφ' λαβῶν, ὅτι ἱερῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὑπὸ
 τῶν ἀειπαρθένων ὑπὲρ τοῦ δήμου ποιηθέντων τὸ πῦρ
 ἐπὶ μακρότατον παρὰ τὸ εἰκὸς ἤρθη, τὸν μὲν δῆμον
 τοῖς στρατηγοῖς ὀρκῶσαι ἐς τὸν κατάλογον, εἰ δὴ τις
 χρεια στρατιωτῶν γένοιτο, ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ ἐν
 τούτῳ τὴν βουλὴν ἤθροισε καὶ σφᾶς συνταράξας τε
 καὶ ἐκφοβήσας ἔπεισε θάνατον τῶν συνειλημμένων
 36 καταγνῶναι. ἐγένοντο μὲν γὰρ ἀμφίβολοι καὶ παρ'
 ὀλίγον αὐτούς ἀπέλυσαν. ὁ γὰρ Καῖσαρ πάντων τῶν
 πρὸ αὐτοῦ ψηφισαμένων ἀποθανεῖν σφᾶς γνώμην
 ἔδωκε δῆσαι τε αὐτούς καὶ ἐς πόλεις ἄλλους ἄλλη
 2 καταθέσθαι τῶν οὐσιῶν ἐστερημένους ἐπὶ τῷ μήτε

35, 2, 4 οὐτι γε] οὐτοί γε οὐκ Reiske, οὔτοι γε B || 5 ἀπο-
 λέσαι Reiske, ἀπολέσθαι Ma

περὶ ἀδείας ἔτι αὐτῶν χρηματισθῆναί τί ποτε, κἂν
 διαδοῶ τις, ἐν πολεμίων μοίρᾳ τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν
 φύγη, εἶναι· καὶ τοῦτο πάντες οἱ μετὰ ταῦτα ἀποφη-
 νάμενοι μέχρι τοῦ Κάτωνος ἐψηφίσαντο, ὥστε καὶ
 τῶν προτέρων τινὲς μεταγνῶναι. ἐπεὶ δὲ οὗτος αὐτός 3
 τε [τὸν] θάνατον αὐτῶν κατεδίκασε καὶ τοὺς λοιποὺς
 πάντας ὁμοψήφους ἐποίησατο, οὕτω δὴ ἐκείνοί τε ἐκ
 τῆς νικῶσης ἐκολάσθησαν, καὶ ἐπ' αὐτοῖς καὶ θυσία
 καὶ ἱερομηνία ἐψηφίσθη, ὃ μηπώποτε ἐπὶ τοιοῦτῳ τινὶ
 ἐγεγόνει· καὶ οἱ ἄλλοι οἱ μηνυθέντες ἐζητοῦντο, καί
 τινες καὶ ἐπὶ τῷ μελλῆσαι συμφρονήσειν αὐτοῖς ὑπο-
 πτευθέντες εὐθύνοντο. καὶ τὰ μὲν ἄλλα οἱ ὑπάτοι 4
 διώκουν, Αὔλον δὲ Φουλούιον ἄνδρα βουλευτὴν αὐτὸς
 ὁ πατήρ ἀπέσφαξεν οὐτι γε καὶ μόνος, ὡς γέ τισι
 δοκεῖ, τοῦτ' ἐν ἰδιωτεῖᾳ ποιήσας· συχνοὶ γὰρ δὴ καὶ
 ἄλλοι, οὐχ ὅτι ὑπάτοι, ἀλλὰ καὶ ἰδιῶται παῖδας σφῶν
 ἀπέκτειναν.

τότε μὲν δὴ τότε ἐγένετο, καὶ τὰς ἀφρέσεις τῶν 37
 ἱερῶν γράψαντος μὲν τοῦ Λαβιήνου, σπουδάσαντος
 δὲ τοῦ Καίσαρος ἐς τὸν δῆμον αὐθις ὁ ὄμιλος παρὰ
 τὸν τοῦ Σύλλου νόμον ἐπανήγαγεν ἀνανεωσάμενος
 τὸν τοῦ Δομιτίου. ὁ γὰρ Καῖσαρ τοῦ Μετέλλου τοῦ
 εὐσεβοῦς τελευτήσαντος τῆς τε ἱερωσύνης αὐτοῦ καί-
 τοι καὶ νέος καὶ μηδέπω ἐστρατηγηκὼς ἐπεθύμησε
 καὶ ἐν τῷ πλήθει τὴν ἐλπίδα αὐτῆς διὰ τε τᾶλλα καὶ 2
 ὅτι τῷ τε Λαβιήνῳ κατὰ τοῦ Ραβιρίου συνηγώνιστο
 καὶ τὸν Λέντουλον ἀποθανεῖν οὐκ ἐψήφιστο, λαβῶν

36, 2, 3 διαδοῶ D, cf. Cobet, Mnemosyne X, p. 194; δια-
 δράση Ma || 3, 1 μεταγνῶναι Turnebus, καταγνῶναι Ma || 2 [τὸν]
 exprunkit Cobet l. l., cf. 37, 42, 2; 60, 33, 3; 68, 1, 2 || 37, 1, 1
 τόδε <τ'>? B || 2, 2 συνηγώνιστο B, συνηγώσατο Ma

τοῦτό τε ἔπραξε καὶ ἀρχιέρεως τῶν ποντιφίκων καί-
περ ἄλλων τε τῆς τιμῆς πολλῶν καὶ τοῦ Κατούλου
3 μάλιστα ἀντιποιοιμένων ἀπεδείχθη. καὶ γὰρ θερα-
πεῦσαι καὶ κολακεῦσαι πάντα τινὰ καὶ τῶν τυχόντων
ἐτοιμότητος ἐγένετο καὶ οὔτε λόγου οὔτε ἔργου οὔδε-
νός ἐς τὸ κατατυχεῖν ὧν ἐσπούδαζεν ἐξίστατο· οὐδὲ
ἔμελέν οἱ τῆς αὐτίκα ταπεινότητος πρὸς τὴν ἐκ τοῦ
ἔπειτα ἰσχύν, ἀλλ' ὧν ἐπεχείρει πρωτεύσαι, τούτους
ὡς καὶ κρείττονας ὑπῆρχετο.

38 τῷ μὲν οὖν Καίσαρι διὰ ταῦθ' οἱ πολλοὶ προσφι-
λεῖς ἦσαν, τὸν δὲ δὴ Κικέρωνα ἐν ὀργῇ ἐπὶ τῷ τῶν
πολιτῶν θανάτῳ ποιοῦμενοι τὰ τε ἄλλα ἠχθαιρον καὶ
τέλος ἀπολογεῖσθαί τε καὶ καταλέξαι πᾶνθ' ὅσα ἐν τῇ
ὑπατεία ἐπεποιήκει, τῇ τελευταίᾳ τῆς ἀρχῆς ἡμέρᾳ ἐθε-
2 λήσαντα (πάνν γὰρ που ἠδέως οὐχ ὅπως ὑφ' ἐτέρων
ἐπηρείετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐνεκαμίλαζεν) ἐσίγα-
σαν οὐδὲ ἐπέτρεψαν αὐτῷ ἔξω τι τοῦ ὄρκου φθέρξασ-
θαι συναγωνιστῇ Μετέλλῳ Νέπωτι δημαρχοῦντι χρη-
σάμενοι, πλὴν καθ' ὅσον ἀντιφιλονεικίᾳ προσεπώ-
μοσεν, ὅτι σεσωκῶς τὴν πόλιν εἶη.

39 καὶ ὁ μὲν καὶ ἐκ τούτου πολὺ μᾶλλον ἐμισήθη,
a. u. Κατιλίνας δὲ ἐν ἀρχῇ εὐθύς τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ Ἰούνιος
692
(62) τε Σιλανὸς καὶ Λούκιος Αἰκίνιος ἦρξαν, ἀπεφθάρη-
τέως μὲν γὰρ καίπερ δύναιμι οὐκ ὀλίγην ἔχων ἐκα-
ραδόκει τὰ τοῦ Λεντούλου καὶ διέμελλεν ἐλπίζων, ἂν
φθάσωσιν ὁ τε Κικέρων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ σφαγέντες,
2 ῥαδίως τὰ λοιπὰ προσκατεργάσεσθαι· ἐπεὶ δὲ ἐκείνους
τε ἀπολωλότα ἐπύθετο καὶ τῶν συνόντων οἱ συχνοὺς
μεθισταμένους διὰ τοῦτ' ἤσθετο, ὁ τε Ἀντώνιος καὶ

39, 1, 2 Ἰούνιος Xylander, Ἰούλιος Ma || 2, 1 προσκατεργά-
σεσθαι D, προσκατεργάσασθαι Ma

ὁ Μέτελλος ὁ Κέλερ πρὸς ταῖς Φαισούλαις προσεδρεύ-
οντες οὐδαμῇ προσελθεῖν αὐτῷ ἐπέτρεπον, ἀποκινδυ-
νεῦσαι ἠναγκάσθη καὶ (ἦσαν γὰρ δίχα ἐστρατοπεδευ-
μένοι) πρὸς τὸν Ἀντώνιον ἐγράπετο καίπερ τῷ ἀξιώ-
ματι προέχοντα τοῦ Μετέλλου καὶ δύναιμι πλείω περι-
βεβλημένοι. αἴτιον δέ, ὅτι ἐλπίδα αὐτοῦ κατὰ τὸ 3
συνώμοτον ἐθελοκακήσειν ἔσχευ. ὑποπεύσας οὖν τοῦτ'
ἐκείνος καὶ μήτε δι' εὐνοίας ἔτ' αὐτῷ ἄτε ἀσθενεῖ ὄντι
ὧν (πρὸς τε γὰρ τὰς δυνάμεις τινῶν καὶ πρὸς τὰ
ἑαυτῶν συμφέροντα καὶ τὰς ἔχθρας τὰς τε φιλίας οἱ
πολλοὶ ποιοῦνται) καὶ προσκαταδείσας, μὴ πως προ- 4
θύμως σφᾶς ἀγωνιζομένους ἰδὼν ἐξουειδίση τι καὶ
προενέγκη οἱ τῶν ἀπορρήτων, αὐτὸς μὲν νοσεῖν προ-
εφασίστατο, Μάρκῳ δὲ Πετροῦ τὴν μάχην ἐπέτρεψε.
συμβάλων οὖν οὗτός σφισι τὸν Κατιλίαν καὶ ἄλλους 40
τρισηχίλους προθυμότερα ἀγωνιζομένους οὐκ ἀναιμωτῶ
κατέκοψεν· οὔτε γὰρ ἔφυγεν αὐτῶν οὐδεὶς, καὶ ἐν
χώρᾳ πάντες ἔπεσον, ὥστε καὶ αὐτοὺς τοὺς κρατήσαν-
τας πολὺ τῶν κοινῶν ὀδύρασθαι, ὅτι καὶ τοιοῦτους
καὶ τοσοῦτους, εἰ καὶ δικαίως, ἀλλὰ καὶ πολίτας τε
καὶ συμμαχοὺς ἀπωλωλέκεσαν. ὁ δ' οὖν Ἀντώνιος 2
τὴν τε κεφαλὴν αὐτοῦ ἐς τὸ ἄστυ, ὅπως πιστεύσαντες
αὐτὸν τετελετωμέναι μηδὲν ἔτι δεδίωσιν, ἔπεμψε καὶ
αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῇ νίκῃ καίτοι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν [τε]
πεφονευμένων ἐλάττονος παρὰ τὸ νενομισμένον ὄντος
ἐπεκλήθη. βουθυτηθῆναι τε ἐψηφίσθη, καὶ τὴν ἐσθῆτα
ὡς καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπηλλαγμένοι μετέβαλον.

2, 5 προσελθεῖν Leunclavius, προσελθεῖν Ma || 3, 1 αὐτοῦ]
τοῦ Reiske || 4, 3 προενέγκη St ex cod. Taurinensi, προσενέγκη
Ma, προσεσενέγκη Leunclavius || 40, 1, 6 τε] γε Pflugk || 2, 3 δε-
δίωσιν D, Cobet, δεδιώσιν Ma || 2, 4 [τε] del. Gros || 2, 7 μετε-
βαλλον Ma

41 οὐ μὴν οἷ γε σύμμαχοι οἱ μετασχόντες τῷ Κατιλίῳ τῶν πραγμάτων καὶ τότε ἔτι περιόντες ἡσύχαζον, ἀλλὰ καὶ δέει τῆς τιμωρίας ἐταράττοντο. καὶ ἐκείνους μὲν στρατηγοὶ καθ' ἑκάστους πεμφθέντες προκατέλαβον τρόπον τινὰ ἐσκευασμένους καὶ ἐτιμωρήσαντο·
 2 ἕτεροι δὲ τῶν λανθανόντων μηνύσει Λουκίου Οὐετιτίου ἀνδρὸς ἱππέως, συγκοινωνήσαντος μὲν σφίσι τῆς συνωμοσίας, τότε δὲ ἐπ' ἀδείᾳ αὐτοὺς ἐκφαίνοντος ἐλεγχόμενοι ἐδικαιοῦντο, μέχρις οὗ ἐσαγγείλας τινὰς τὰ τε ὀνόματα αὐτῶν ἐς δελτίον συγγράφας ὕστερον
 3 καὶ ἄλλους συχνοὺς προσεγγράφαι ἠθέλησεν. ὑποπτεύσαντες γὰρ αὐτὸν οἱ βουλευταὶ μηδὲν ὑγιὲς πράττειν τὸ μὲν γραμματεῖον οὐκέτ' αὐτῷ ἔδωκαν, μὴ καὶ ἀπαλείψῃ τινὰς, εἰπεῖν δὲ ἀπὸ γλώσσης ἐκέλευσαν, ὅσους παραλελοιπέναι ἔφασκε. καὶ οὕτως αἰδεσθεῖς καὶ φοβηθεῖς οὐκέτι πολλοὺς ἐνέδειξε. Θορύβου δ' οὖν (καὶ)
 4 ὡς ἐν τε τῇ πόλει καὶ παρὰ τοῖς συμμάχοις ἀγνοία τῶν ὀνομασμένων ὄντος καὶ τῶν μὲν περὶ σφίσι αὐτοῖς μάτην θορυβουμένων, τῶν δὲ καὶ ἐς ἑτέρους οὐκ ὀρθῶς ὑποπτεόντων ἔδοξε τῇ γερονσίᾳ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐκτεθῆναι. καὶ τούτου οἷ τε ἀναίτιοι κατέστησαν, καὶ τοῖς ὑπευθύνουσι δίκαια ἐγένοντο. καὶ αὐτῶν οἱ μὲν παρόντες, οἱ δὲ καὶ ἐρήμην ὄφλον.

42 Κατιλίνας μὲν ταῦτ' ἐποίησε καὶ οὕτω κατελύθη· καὶ ἐπὶ πλείον γε τῆς τῶν πραχθέντων ἀξίας ὄνομα πρὸς τὴν τοῦ Κικέρωνος δόξαν καὶ πρὸς τοὺς λόγους τοὺς κατ' αὐτοῦ λεχθέντας ἔσχε· Κικέρων δὲ ὀλίγου

41, 1, 3 ἐταράττοντο] ἐτάραττον malit St coll. 37, 43, 1 || 3, 3 αὐτῷ] αὐτῶν Ma || 4, 1 <καὶ> ὡς B, ὡς Ma, ὡς del. Leunclavius, ὡς R || 4 θορυβουμένων] ταρρατομένων? B || 8 παρόντες <ἐάλωσαν> B, sed cf. Thuc. 3, 70, 5 || 42, 1, 2 γε St, τε Ma

μὲν καὶ παραχοῆμα ἐπὶ τῇ τοῦ Λεντούλου τῶν τε ἄλλων τῶν δεθέντων σφαγῇ ἐκρίθη. τὸ δὲ ἐγκλημα 2 τοῦτο λόγῳ μὲν ἐκείνῳ ἐπεφέρετο, ἔργῳ δὲ ἐπὶ τῇ βουλῇ κατεσκευάζετο· ὡς γὰρ οὐκ ἔξόν σφίσιιν ἄνευ τοῦ δήμου θάνατον πολίτου τινὸς καταψηφίσασθαι πολλὴν καταβολὴν ἐν τῷ ὁμίλῳ πρὸς τοῦ Μετέλλου τοῦ Νέπωτος ὅτι μάλιστα εἶχον. οὐ μὴν καὶ ὄφλε 3 τότε οὐδέν· τῆς γὰρ γερονσίας ἄδειαν πᾶσι τοῖς διαχειρίσασιν τὰ τότε πραχθέντα δούσης καὶ προσέτι καὶ προσειπούσης, ὅτι, κἂν αὐθις τις εὐθύναί τινα αὐτῶν τολμήσῃ, ἐν τε ἐχθροῦ καὶ ἐν πολεμίου μοίρα ἔσται, ἐφοβήθη τε ὁ Νέπως καὶ οὐδὲν ἐτ' ἐκίνησεν.

ἐν τε οὖν τούτῳ ἡ βουλή ἐπεκράτησε καὶ ἐν ἐκεί- 43 νῳ, ὅτι τὸν Πομπήιον τοῦ Νέπωτος μεταπεμφθῆναι σὺν τῷ στρατεύματι (ἐν γὰρ τῇ Ἀσίᾳ ἔτ' ἦν) προφάσει μὲν τοῦ τὰ παρόντα κατασταθῆναι, ἐλπίδι δὲ τοῦ δι' αὐτοῦ ἄτε τὰ τοῦ πλήθους φρονοῦντος ἰσχύσειν ἐν οἷς ἐτάρασεν, ἐσηγησαμένου διεκώλυσαν αὐτὸ κωρωθῆναι. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα ὅ τε Κάτων καὶ Κύ- 2 ντος Μινούκιος δημαρχοῦντες ἀντέλεγον τοῖς γραφεῖσι καὶ τὸν <τε> γραμματεῖα τὸν ἀναγινώσκοντα τὴν [τε] γνώμην ἐπέσχον καὶ τοῦ Νέπωτος τὸ γραμματεῖον, ὅπως αὐτὸς ἀναλέξῃ, λαβόντος ἐξήρπασαν, ἐπειδὴ τε καὶ ὡς ἀπὸ γλώσσης τινὰ εἰπεῖν ἐπεχείρησε, τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπέλαβον. μάχης δὲ ἐκ τούτου καὶ ἐκείνων καὶ 3 ἄλλων τινῶν ἑκατέροις βοηθησάντων ξύλοις καὶ λίθοις, ἔτι δὲ καὶ ξίφεσι γενομένης οἱ βουλευταὶ συνῆλθον αὐθημερὸν ἐς τὸ συνέδριον καὶ τὰ τε ἱμάτια

3, 1 εἶχον] εἶχεν Reiske || 2 τότε <γε> Reiske || 4 προσειπούσης Reiske, προσειπούσης Ma || 43, 1, 1 ἐν ἐκείνῳ Reiske, ἐπ' ἐκείνῳ Ma || 2, 3 <τε> inseruit Reiske, quod post τὴν deletit

ἠλλάξαντο καὶ τοῖς ὑπάτοις τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως,
 4 ὥστε μηδὲν ἀπ' αὐτῆς ἀποτριβῆναι, ἐπέτρεψαν. φο-
 βηθεῖς οὖν καὶ τότε ὁ Νέπως ἐκ τε τοῦ μέσου εὐθύς
 ἐξεχώρησε καὶ μετὰ τοῦτο γραφὴν τινα κατὰ τῆς
 βουλῆς ἐκθεῖς πρὸς τὸν Πομπήιον ἀφώρμησε καίτοι
 μηδεμίαν αὐτῷ νύκτα ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς πόλεως ἐξόν.
 44 γενομένου δὲ τούτου οὐδ' ὁ Καῖσαρ (ἐστρατήγει
 δὲ) οὐδὲν ἐτ' ἐνεωτέρισεν. ἔπραττε μὲν γάρ, ὅπως
 τὸ μὲν τοῦ Κατούλου ὄνομα ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς
 τοῦ Καπιτωλίου ἀφαιρεθείη (κλοπῆς τε γὰρ αὐτὸν
 ἠΐθνησε καὶ τὸν λογισμὸν τῶν ἀναλωμένων χρημάτων
 ἀπήτει), τῷ δὲ δὴ Πομπηίῳ τὰ λοιπὰ προσεξεργάσα-
 2 σθαι ἐπιτραπέη. ἦν γάρ τινα ὡς ἐν τηλικούτῳ καὶ
 τοιούτῳ ἔργῳ ἡμιτέλεστα· ἢ ἐκείνός γε ἐπλάττετο
 εἶναι, ὅπως ὁ Πομπήιος τὴν τε δόξαν τῆς ἐκποιήσεως
 αὐτοῦ λάβῃ καὶ τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἀντεπιγράψῃ. οὐ μὴν
 οὕτω γε χαρίζεσθαι αὐτῷ ἠθέληεν, ὥστε καὶ ἐφ' ἑαυτῷ
 διὰ τοῦτο ψηφισθῆναι τι τοιοῦτον, οἷον ἐπὶ τῷ Νέ-
 3 πωτι δέδοκται, ὑπομείναι. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἐκείνου
 ἔνεκα ταῦτ' ἐποίει, ἀλλ' ἵνα αὐτὸς καὶ διὰ τούτων τὸ
 3 πληῆθος σφετερίσῃται· καίπερ οὕτω πάντες τὸν Πομ-
 πήιον ἐδέδισαν (οὐδέπω γὰρ τὰ στρατεύματα ἀφήσων
 δῆλος ἦν), ὥστε, ἐπειδὴ Μάρκον Πίσωνα ὑποστράτη-
 γον πρὸς αἰτησίην ὑπατείας προὔπεμψε, τὰς τε ἀρχαι-
 ρεσίας, ὅπως ἀπαντήσῃ ἐς αὐτάς, ἀναβαλέσθαι καὶ
 παρόντα αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν ἀποδείξει. καὶ γὰρ ἐκεῖ-

4, 2 καὶ τότε delendum censet Reiske || 5 ἀπολιπεῖν Her-
 werden coll. Thucyd. 3, 10, 2; 5, 4, 4, idem fortasse ἀποποιεῖν
 vel ἀπειναι, ἀποποιεῖν Schenkl, ἀπολιπῆναι Ma, ἀπολιπῆναι
 τῆς πόλεως Reiske || 44, 2, 7 δέδοκται] ἔλεγκται = εἰρηται
 Reiske || 3, 2 ἐδέδισαν, quod iam commendaverat St, Naber
 et Cobet, ἐδεδέισαν Ma || 6 παρόντα] παρόντος Reiske

νος οὐχ ὅτι τοῖς φίλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐχθροῖς συν-
 ἔστησεν αὐτόν.

κὰν τούτῳ ὁ Καῖσαρ, τοῦ Κλωδίου τοῦ Πουπλίου 45
 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τε τῇ οἰκίᾳ καὶ παρὰ τὴν ποι-
 ῆσιν τῶν ἱερῶν, ἄπερ αἱ ἀειπαρθένοι παρὰ τε τοῖς
 ὑπάτοις καὶ παρὰ τοῖς στρατηγοῖς ἄγνωστα ἐκ τῶν
 πατρίων ἐς πᾶν τὸ ἄρρεν ἐπετέλουν, αἰσχύναντος
 ἐκείνῳ μὲν οὐδὲν ἐνεκάλεσε (καὶ γὰρ εὖ ἠπίστατο, ὅτι 2
 οὐχ ἀλώσεται διὰ τὴν ἑταιρείαν), τὴν δὲ δὴ γυναῖκα
 ἀπεπέμψατο εἰπὼν ἄλλως μὲν μὴ πιστεύειν τῷ λεγο-
 μένῳ, μὴ μέντοι καὶ συνοικήσειν ἐτ' αὐτῇ δύνασθαι,
 διότι καὶ ὑπαπετεύθη ἀρχὴν μεμοιχεῦσθαι· τὴν γὰρ
 σώφρονα χρῆναι μὴ μόνον μηδὲν ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ
 μηδ' ἐς ὑποψίαν αἰσχρὰν ἀφικνεῖσθαι.

τότε μὲν ταῦτά τε ἐγένετο, καὶ ἡ γέφυρα ἢ λιθίνη 3
 <ἦ> ἐς τὸ νησιδίον τὸ ἐν τῷ Τιβέριδι ὃν φέρουσα
 κατεσκευάσθη, Φαβριμία κληθεῖσα. τῷ δὲ ἐξῆς ἔτει 46
 ἐπὶ τε Πίσωνος καὶ ἐπὶ Μάρκον Μεσσάλον ὑπάτων a. u.
 μισούντες τε ἄλλως οἱ δυνατοὶ τὸν Κλωδίον καὶ ἅμα 693
 καὶ τὸ μίasma αὐτοῦ ἀποδιοπομπούμενοι, ἐπειδὴ οἱ (61)
 ποντίφικες ἀνατυθῆναι τὰ ἱερά ὡς οὐχ ὁσίως διὰ
 τοῦτο τελεσθέντα ἔγνωσαν, δικαστηρίῳ αὐτὸν παρέδω-
 καν, καὶ κατηγορήθη μὲν τῆς τε μοιχείας καίπερ τοῦ 2
 Καῖσαρος σιωπῶντος καὶ τῆς μεταστάσεως τῆς περὶ
 Νίσιβιν καὶ προσέτι καὶ ὅτι τῇ ἀδελφῇ συγγίγνοιτο,
 ἀφείδη δὲ καίτοι τῶν δικαστῶν φρουρὰν παρὰ τῆς
 βουλῆς, ὅπως μηδὲν κακὸν ὑπ' αὐτοῦ πάθωσι, καὶ

45, 1, 1 Πουπλίου] Πομπηίου Ma || 4 ἄγνωστα R, ἀγνώως τὰ
 Ma || 2, 4 καὶ delendum et aut συνοικεῖν emendandum aut δύ-
 νασθαι secludendum censet Herwerden || 3, 2 <ἦ> inseruit St ||
 τὸ ἐν Leunclavius, τότε ἐν Ma || 46, 1, 1 ἔτει om. Ma

3 αἰτησάντων καὶ λαβόντων. ἐφ' ὧπερ καὶ ὁ Κάτουλος ἐπισκόπων ἔλεγεν, ὅτι τὴν φυλακὴν ἤτησαν, οὐχ ἵνα ἀσφαλῶς τοῦ Κλωδίου καταψηφίσωνται, ἀλλ' ἵνα αὐτοὶ τὰ χρήματα, ἃ ἐδεωροδοκῆσαν, διασώσωνται. καὶ ὁ μὲν διαφανέστατα τῶν πάποτε τὸ δημόσιον ἀεὶ πρὸ 4 παντὸς προτιμήσας ἐτελεύτησεν οὐ πολλῷ ὕστερον· ἐν δὲ δὴ τῷ ἔτει ἐκείνῳ οἱ τε τιμηταὶ πάντας τοὺς ἐν ταῖς ἀρχαῖς γενομένους ἐς τὸ βουλευτικὸν καὶ ὑπὲρ τὸν ἀριθμὸν ἐσέγραψαν, καὶ ὁ δῆμος ἀπανστὶ μέχρι τότε τὰς ὀπλομαχίας θεώμενος ἐξανέστη τε μεταξὺ τοῦ ἔργου καὶ ἄριστον εἴλετο. καὶ τοῦτ' ἐκείθεν ἀρξάμενον καὶ νῦν, ὁσάκις ἂν ὁ τὸ κράτος ἔχων ἀγανοθετῆ, γίγνεται.

47 ἐν μὲν οὖν τῇ πόλει ταῦθ' οὕτως ἐπράχθη, τῶν δὲ Ἀλλοβρόγων τὴν Γαλατίαν τὴν περὶ Νάρβωνα πορθούντων Γάιος Πομπηῖνος ὁ ἄρχων αὐτῆς τοὺς μὲν ὑποστρατήγους ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐπεμφεν, αὐτὸς δὲ ἐν ἐπιτηδείῳ ἰδρυθεὶς ἐπετήρει τὰ γινόμενα, ὅπως κατὰ καιρὸν πρὸς τὸ ἀεὶ χρήσιμον καὶ γνώμην σφίσι 2 διδόναι καὶ ἐπαμύνειν δύνηται. καὶ Μάλλιος μὲν Λεντίνος ἐπὶ Οὐαλεντίαν πόλιν στρατεύσας οὕτως αὐτοὺς κατέπληξεν, ὥστε τοὺς πλείους ἐκδρᾶναι καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπὲρ εἰρήνης πρεσβεύσασθαι. κἂν τούτῳ συμβοηθῆσάντων τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς ὄντων καὶ προσπεσόντων αἰφνιδίως τοῦ μὲν τείχους ἀπεώσθη, τὴν 3 δὲ δὴ χώραν ἀδεῶς ἐλεηλάτει, μέχρις οὗ ὅτε Κατοῦγνατος ὁ τοῦ παντὸς αὐτῶν ἔθνος στρατηγὸς καὶ

47, 2, 2 Οὐαλεντίαν H. J. Heller, Philolog. 1864, p. 149 et E. Blanc, Revue archéol. XXXI (1876) p. 268 sq., quod probavit Herwerden, Οὐεντίαν Ma || 2, 3 κατέπληξεν Reiske, κατέπληξε Ma || 6 ἀπέσθη Ma || 3, 1 Κατοῦγνατος] καὶ τοῦ γνάτος Ma

τινες καὶ ἄλλοι τῶν παρὰ τὸν Ἰσαρα οἰκούντων ἐπεκουρήσαν σφίσι. τότε γὰρ οὐκ ἐτόλμησε μὲν αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Ἰπλοίων περαιοθῆναι κωλύσαι, μὴ καὶ συστραφῶσιν ἰδόντες σφᾶς ἀντιπαρατεταγμένους. ὑλώδους δὲ τοῦ χωρίου μετὰ τὸν ποταμὸν εὐ- 4 θύς ὄντος ἐνέδρας ἐν αὐτῷ ἐποιήσατο καὶ τοὺς ἀεὶ διαβαίνοντας ὑπολαμβάνων ἐφθειρε. φεύγουσι δὲ τισιν ἐπισπόμενος περιέπεσεν αὐτῷ Κατοῦγνάτῳ· κἂν πασσοῦ διώλετο, εἰ μὴ χειμῶν σφοδρὸς ἐξαίφνης ἐπιγερόμενος ἐπέσχε τοὺς βαρβάρους τῆς διώξεως. καὶ 48 ὁ μὲν μετὰ τοῦτο τοῦ Κατοῦγνάτου πόρρω ποι ἀφορμήσαντος τὴν τε χώραν αὐθις κατέδραμε καὶ τὸ τεῖχος, παρ' ᾧ ἐδυτύχησεν, ἐξείλεν· Λούκιος δὲ δὴ Μάριος καὶ Σερούιος Γάλβας τὸν τε Ῥοδανὸν ἐπεραιοθήσαν καὶ τὰ τῶν Ἀλλοβρόγων λυμηνάμενοι τέλος πρὸς Σολώνιον πόλιν ἤλθον καὶ χωρίον μὲν τι ὑπὲρ 2 αὐτῆς ἰσχυρὸν κατέλαβον μάχῃ τε τοὺς ἀντιστάντας σφίσιν ἐνίκησαν καὶ τινα καὶ τοῦ πολιτεύματος ξυλίνου πη ὄντος ἐνέπρησαν, οὐ μέντοι καὶ εἶλον αὐτό· ὁ γὰρ Κατοῦγνατος ἐπελθὼν ἐκάλυσε. μαθὼν οὖν τοῦτο ὁ Πομπηῖνος ἐπεστράτευσέ τε ἐπ' αὐτὸν παντὶ τῷ στρατῷ καὶ πολιορκήσας σφᾶς ἐχειρώσατο πλὴν τοῦ Κατοῦγνάτου.

καὶ ὁ μὲν καὶ τὰ λοιπὰ ῥᾶον ἐκ τούτου προσκατ- 49 εστρέψατο, Πομπηῖνος δὲ ἤλθε μὲν ἐς τὴν Ἰταλίαν ἐν a. u. τῷ χρόνῳ τούτῳ καὶ τὸν τε Ἀφράνιον τὸν Λούκιον 694 (60) καὶ τὸν Μέτελλον τὸν Κέλερα ὑπάτους ἀποδειχθῆναι ἐποίησεν μάτην ἐλπίσας δι' αὐτῶν πάνθ' ὅσα ἐβού-

48, 1, 5 Σερούιος ceteri codices, Σέργιος Ma et Leunclavius || 2, 1 πρὸς Σολώνιον] ad Solonem, Liv. epit. l. 103 || 6 ἐπ' αὐτὸν R, ἐπ' αὐτό Ma || 49, 1, 5 μάτην ἐλπίσας δι' αὐτῶν Reiske, ἐλπίσας δι' αὐτῶν μάτην Ma

2 λειτο καταπράξειν. ἤθελε μὲν γὰρ ἄλλα τε καὶ ἐν τοῖς
 μάλιστα χώραν τέ τινα τοῖς συνεστρατευμένοις οἱ δο-
 θῆναι καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτῷ πάντ' ἐπικυρωθῆναι,
 διήμαρτε δὲ σφῶν τότε. οἱ τε γὰρ δυνατοὶ μηδὲ ἐκ
 τοῦ πρὶν αὐτῷ ἀρεσκόμενοι διεκώλυσαν αὐτὰ ψηφι-
 3 σθῆναι· καὶ αὐτῶν τῶν ὑπάτων Ἀφρόνιος μὲν (ὄρχει-
 σθαι γὰρ βέλτιον ἢ τι διαπράσσειν ἠπίστατο) πρὸς
 οὐδὲν αὐτῷ συνήρατο, Μέτελλος δὲ ὄργῃ, ὅτι τὴν
 ἀδελφὴν αὐτοῦ καίτοι παῖδας ἐξ αὐτῆς ἔχων ἀπεπέ-
 4 πεμπτο, καὶ πάνυ πρὸς πάντα ἀντέπραξεν. ὁ τε Λού-
 κουλλος ὁ Λούκιος, ᾧ ποτε ἐν τῇ Γαλατίᾳ ὁ Πομ-
 πῆμος ἐντυχὼν ὑπερφρόνως ἐκέχρητο, πολὺς τε αὐτῷ
 ἐνέκειτο καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἰδίᾳ καὶ καθ' ἕναστον
 ὦν ἐπραξεν ἐπεξελεθεῖν καὶ μὴ πᾶσιν ἅμα αὐτοῖς τὴν
 5 κύρωσιν αἰτεῖν. ἄλλως τε γὰρ δίκαιον εἶναι ἔλεγε μὴ
 πάντα ἀπλῶς, ὅσα ἐπεποιήκει, καὶ ἂ μηδεὶς σφῶν
 ἠπίστατο ὅποια εἶναι, βεβαιωθῆναι ὥσπερ ὑπὸ δεσπό-
 του τινὸς γεγενημένα· καὶ ἐπειδὴ καὶ τῶν ἑαυτοῦ ἔρ-
 γων κατελελύκει τινά, ἠξίον ἐξετασμὸν ἐκατέρων ἐν
 τῇ βουλῇ γενέσθαι, ἢν' ὁπότερ' <ἄν> αὐτοῖς ἀρέσῃ,
 κυρώσωσι. καὶ αὐτῷ καὶ ὁ Κάτων ὁ τε Μέτελλος οἱ
 τε ἄλλοι οἱ τὰ αὐτὰ σφισι βουλούμενοι ἰσχυρῶς συν-
 50 ἐμάχονν. τοῦ γοῦν δημάρχου τοῦ τὴν γῆν τοῖς τῷ
 Πομπηίῳ συνεξητασμένοις κατανεῖμαι ἐσηγομένου
 προσγράψαντος τῇ γνώμῃ τὸ καὶ πᾶσι τοῖς πολίταις,
 ὅπως τοῦτο τε αὐτὸ ῥᾶον ψηφίσωνται καὶ τὰ πρα-
 χθέντα αὐτῷ βεβαιώσωσι, κλήρους τινὰς δοθῆναι ἐπὶ
 πᾶν ὁ Μέτελλος ἀνθιστάμενος ἐπεξῆλθεν, ὥστε καὶ ἐς

2, 4 τότε <γε> Reiske || μηδὲ Reiske, μήτε Ma || 3, 4 ἀπεπέπεμπτο
 scripsi coll. Plut. Pomp. 42, ἀπεπέπεμπετο Ma || 5, 3 ὅποια εἶναι
 ὅπ. εἴεν R, ὅπ. ἐστιν Reiske, sed cf. 38, 41, 6 || 6 <ἄν> ins. Pflugk

τὸ οἴκημα ὑπ' αὐτοῦ ἐμβληθῆναι καὶ τὴν γερουσίαν
 ἐνταῦθα ἀθροῖσαι ἐθειλῆσαι. ἐπεὶ τε ἐκεῖνος (Λούκιος 2
 δὲ δὴ Φλαούιος ὠνομάζετο) τό τε βάθρον τὸ δημαρ-
 χικὸν ἐν αὐτῇ τῇ ἐσόδῳ αὐτοῦ ἔθηκε καὶ ἐπ' αὐτῷ
 καθεζόμενος ἐμποδῶν ὥστε μηδένα ἐσιέναι ἐγίνετο,
 τὸν τε τοῖχον τοῦ δεσμοτηρίου διακοπῆναι ἐκέλευσεν,
 ὅπως δι' αὐτοῦ ἡ βουλή ἐσέλθῃ, καὶ ὡς νυκτερεύσων
 κατὰ χώραν παρεσκευάζετο. μαθὼν οὖν τοῦθ' ὁ Πομ- 3
 πῆμος καὶ αἰσχυνοθεῖς τε ἅμα καὶ δείσας, μὴ καὶ ὁ
 δῆμος ἀγανακτήσῃ, προσέταξε τῷ Φλαούῳ ἀπαναστῆναι.
 ἔλεγε μὲν γὰρ ὡς τοῦ Μετέλλου τοῦτ' ἀξιόσαντος, οὐ
 μὴν ἐπιστεύετο· τὸ γὰρ φρόνημα αὐτοῦ κατάδηλον
 πᾶσιν ἦν. ἀμέλει τῶν ἄλλων δημάρχων ἐξελέσθαι 4
 αὐτὸν βουλευθέντων οὐκ ἠθέλησεν. οὐκοῦν οὐδ' αὐθις
 ἀπειλήσαντι τῷ Φλαούῳ μηδὲ ἐς τὸ ἔθνος, ὃ ἐκεκλή-
 ρωτο, ἐπιτρέψειν αὐτῷ, εἰ μὴ συγχωρήσειέν οἱ διανο-
 μοθετῆσαι, ἐξελεθεῖν, ὑπέειπεν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἄσμενος
 ἐν τῇ πόλει κατέμεινεν. ὁ οὖν Πομπῆμος, ἐπειδὴ μη- 5
 δὲν διὰ τε τὸν Μέτελλον καὶ διὰ τοὺς ἄλλους διε-
 πράξατο, ἔφη μὲν φθονεῖσθαι τε ὑπ' αὐτῶν καὶ τῷ
 πλήθει τοῦτο δηλώσειν, φοβηθεῖς δέ, μὴ καὶ ἐκείνου
 διαμαρτῶν μείζω αἰσχύνην ὑφλη, κατέβαλε τὴν ἀξίω-
 σιν. καὶ ὁ μὲν οὕτω γνοῦς, ὅτι μηδὲν ὄντως ἰσχυρεν, 6
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὄνομα καὶ τὸν φθόνον ἐφ' οἷς ἠδυνήθη
 ποτὲ εἶχεν, ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν ἀπώνητο, μετε-
 μέλετο, ὅτι τὰ τε στρατόπεδα προαφῆκε καὶ ἑαυτὸν
 τοῖς ἐχθροῖς ἐξέδωκε· Κλώδιος δὲ ἐπεθύμησε μὲν διὰ 51
 τοὺς δυνατοὺς ἐπὶ τῇ δίκῃ δημαρχῆσαι καὶ τινὰς τῶν

50, 2, 1 ἐπεὶ τε] ἐπειδὴ τε Pflugk || 4, 3 ἐκεκλήρωτο Reiske,
 ἐνεκεκλήρωτο Ma || 6, 1 ὄντως Reiske, οὕτως Ma || 2 ἐφ' Pflugk,
 ἐπ Ma

δημαρχούντων προκαθήκεν ἐσηγήσασθαι τὸ καὶ τοῖς εὐπατριδαῖς τῆς ἀρχῆς μεταδίδοσθαι, ὡς δ' οὐκ ἐπεισε, τὴν τε εὐγένειαν ἐξωμόσατο καὶ πρὸς τὰ τοῦ πλήθους δικαιώματα ἐς αὐτὸν σφῶν τὸν σύλλογον ἐσελθῶν
2 μετέστη. καὶ ἤτησε μὲν εὐθὺς τὴν δημαρχίαν, οὐκ ἀπεδείχθη δὲ ἐναντιωθέντος οἱ τοῦ Μετέλλου· ἐν γένει τε γὰρ αὐτῷ ἦν καὶ τοῖς πραττομένοις ὑπ' αὐτοῦ οὐκ ἠρέσκετο. πρόφασιν δὲ ἐποίησατο, ὅτι μὴ κατὰ τὰ πάτρια ἢ ἐκποίησις αὐτοῦ ἐγγράφει· ἐν γὰρ τῇ ἐσφορᾷ τοῦ φρατριατικοῦ νόμου μόνως ἐξῆν τοῦτο γίνεσθαι.

3 ταῦτά τε οὖν οὕτως ἐπράχθη, καὶ ἐπειδὴ τὰ τέλη δεινῶς τὴν τε πόλιν καὶ τὴν ἄλλην Ἰταλίαν ἐλύπει, ὁ μὲν νόμος ὁ καταλύσας αὐτὰ πᾶσιν ἀρεστὸς ἐγένετο, τῷ δὲ στρατηγῷ τῷ ἐσυνεργόντι αὐτὸν ἀχθόμενοι οἱ βουλευταὶ (ὁ γὰρ Μετέλλος ὁ Νέπως ἦν) ἠθέλησαν τὸ τε ὄνομα αὐτοῦ ἀπαλεῖψαι ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ ἔτε-
4 ρον ἀντεγγράψαι. καὶ οὐκ ἐπράχθη μὲν τοῦτο, καταφανὲς μὲντοι πᾶσιν ἐγένετο, ὅτι μὴδὲ τὰς εὐεργεσίας παρὰ τῶν φαύλων ἀνδρῶν ἠδέως ἐδέχοντο. κὰν τῷ αὐτῷ τούτῳ χρόνῳ Φαῦστος ὁ τοῦ Σύλλου παῖς ἀγῶνά τε μονομαχίας ἐπὶ τῷ πατρὶ ἐποίησε καὶ τὸν δῆμον λαμπρῶς εἰστίασε τὰ τε λουτρὰ καὶ <τὸ> ἔλαιον προῖκα αὐτοῖς παρέσχεν.

52 ἐν μὲν δὴ τῇ πόλει ταῦτ' ἐγίνετο, ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ τῆς τε Λυσιτανίας μετὰ τὴν στρατηγίαν ἤρξε καὶ δυνηθεὶς ἂν τὰ ληστικά, ἄπερ πού ἀεὶ παρ' αὐτοῖς ἦν, ἄνευ μεγάλου τινὸς πόνου καθήρας ἡσυχίαν ἔχειν οὐκ ἠθέλησε· δόξης τε γὰρ ἐπιθυμῶν καὶ τὸν Πομ-

51, 1, 3 τὸ Leunclavius, τι Ma || 4, 6 τὸ inseruit Reiske || 52, 1, 4 καθήρας Reiske, καθήρα Ma

πήιον τοὺς τε ἄλλους τοὺς πρὸ αὐτοῦ μέγα ποτὲ δυνηθέντας ζηλῶν οὐδὲν ὀλίγον ἐφρόνει, ἀλλ' ἠλπίζεν, 2 ἂν τι τότε κατεργάσεται, ὑπατός τε εὐθὺς αἰρεθήσεται καὶ ὑπερφυᾶ ἔργα ἀποδείξεσθαι διὰ τε τὰλλα καὶ ὅτι ἐν τοῖς Γαδείροις, ὅτε ἐταμίευε, τῇ μητρὶ συγγίνεσθαι ὄναρ ἔδοξε, καὶ παρὰ τῶν μάντεων ἔμαθεν, ὅτι ἐν μεγάλῃ δυνάμει ἔσται. ὄθενπερ καὶ εἰκόνα Ἀλεξάνδρου ἐνταῦθα ἐν τῷ Ηρακλέους ἀνακειμένην ἰδὼν ἀνεστέναξε καὶ κατωδύρατο, ὅτι μὴδὲν πω μέγα ἔργον ἐπεποιήκει. ἀπ' οὖν τούτων ἐξὸν αὐτῷ εἰρη- 3 νεῖν, ὥσπερ εἶπον, πρὸς τὸ ὄρος τὸ Ἐρμίνιον ἐτράπετο καὶ ἐκέλευσε τοὺς οἰκίτορας αὐτοῦ ἐς τὰ πεδινὰ μεταστῆναι, πρόφασιν μὲν, ὅπως μὴ ἀπὸ τῶν ἐρυνῶν ὀρμώμενοι ληστεύωσιν, ἔργῳ δὲ εὖ εἰδὼς, ὅτι οὐκ ἂν ποτε αὐτὸ ποιήσειαν, κὰν τούτου πολέμου τινὰ ἀφορμὴν λήψεται. ὁ καὶ ἐγένετο. τούτους τε οὖν ἐς ὄπλα 4 ἐλθόντας ὑπηγάγετο· καὶ ἐπειδὴ τῶν πλησιοχώρων τινὲς δείσαντες, μὴ καὶ ἐπὶ σφᾶς ὀρμήσῃ, τοὺς τε παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας τὰ τε ἄλλα τὰ τιμιώτατα ὑπὲρ τὸν Δώριον ὑπέξεθεντο, τὰς πόλεις σφῶν, ἐν ᾧ τοῦτ' ἐπραττον, προκατέσχε καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ἐκείνοις προσέμιξε. προβαλλομένων τε τὰς ἀγέλας αὐτῶν, ὅπως 5 σκεδασθεῖσι τοῖς Ῥωμαίοις πρὸς τὴν τῶν βοσκημάτων ἀρπαγὴν ἐπίθωνται, τὰ τετράποδα παρήκε καὶ αὐτοὺς ὑπολαβῶν ἐνίκησε. κὰν τούτῳ μαθὼν τοὺς τὸ Ἐρμί- 53 νιον οἰκοῦντας ἀφεστηκέναι τε καὶ ἐπανιόντα αὐτὸν ἐνεδρεῦεν· μέλλειν τότε μὲν ἐτέραν ἀνεχώρησεν, αὐθις δὲ ἐπεστράτευσέ σφισι καὶ κρατήσας πρὸς τὸν ὠκεανὸν φεύγοντας αὐτοὺς κατεδίωξεν. ἐπειδὴ τε τὴν ἡπειρον 2

2, 2 τότε <μέγα> Reiske || 5, 3 τετράποδα Reiske, τε στρατόπεδα Ma, βοσκήματα N

ἐκλιπόντες ἐς νῆσόν τινα ἐπεραιώθησαν, αὐτοὺς μὲν (οὐ γὰρ πλοίων εὐπόρει) κατὰ χώραν ἔμεινε, σχεδίας δὲ συμπήξας μέρος τι τοῦ στρατοῦ δι' αὐτῶν ἐπεμψε καὶ συγροὺς ἀπέβαλε· χηλῆ γάρ τιμι πρὸς τῇ νήσῳ οὕσῃ προσχῶν ὁ τὴν ἡγεμονίαν σφῶν ἔχων καὶ [ἄτε] ὡς καὶ πεξῆ διαβαδίσοντας αὐτοὺς ἐκβιβάσας ἔπειτα αὐτοὺς τε ὑπὸ τῆς ἀναρροίας ἐκβιασθεὶς ἐξανήχθη καὶ 3 ἐκείνους ἐγκατέλιπε, καὶ αὐτῶν οἱ μὲν ἄλλοι γενναίως ἀμυνόμενοι ἔπεσον, Πούπλιος δὲ δὴ Σκαιοῦιος μόνος τε περιλειφθεὶς καὶ τῆς ἀσπίδος στερηθεὶς πολλὰ τε τραυματισθεὶς ἐς τε τὸ ὕδωρ ἐσεπήδησε καὶ διενήξατο. 4 τότε μὲν δὴ ταῦτ' ἐγένετο· ὕστερον δὲ ὁ Καῖσαρ πλοῖα ἀπὸ Γαδείρων μεταπεμφόμενος ἐς τὴν νῆσον παντὶ τῷ στρατῷ ἐπεραιώθη καὶ ἀκουτιῶν αὐτοὺς κακῶς ὑπὸ σιτοδείας ἔχοντας παρεστήσατο. κἀντεῦθεν ἐς Βοιγάντιον πόλιν Καλλαικίας παραπλεύσας τῷ τε ῥοδίῳ σφῶς τοῦ πρόσπλου οὐπώποτε ναυτικὸν ἑορακότας ἐξεφόβησε καὶ κατεστρέψατο.

54 πράξας δὲ ταῦτα καὶ νομίσας ἰκανὴν ἀπ' αὐτῶν ἐπιβασίαν πρὸς τὴν ὑπατελίαν εἰληφέναι σπουδῆ πρὸς τὰς ἀρχαιρεσίας, καὶ πρὶν τὸν διάδοχον ἐλθεῖν, ὤρμησε καὶ ἠξίου καὶ πρὸ τοῦ πέμψαι τὰ ἐπινίκια, ἐπειδὴ μὴ οἶά τε προδιορισθῆναι ἦν, αἰτῆσαι αὐτήν. 2 μὴ τυχῶν δὲ τοῦ Κάτωνος ὅτι μάλιστα ἐναντιωθέντος ἐκεῖνα μὲν εἶασε· καὶ γὰρ ἠλπιζε πολὺ πλεῖον καὶ

53, 2, 3 οὐ γὰρ R, γὰρ οὐ Ma || 5 χηλῆ Schenkl, γῆ Ma, πέτρα Madvig, adv. crit. III, p. 81 || 6 προσχῶν] προσχῶν B, Gros || ἄτε aut delendum aut in εὐθέως vel ἀδεῶς vel ἀμειλῶς vel ἀπειρικέπτως vel simile adverbium mutandum censet Reiske || 8 ὑπὸ St, ἀπὸ Ma || 4, 5 ῥοδίῳ Turnebus coll. Thueyd. 4, 10, ῥοθίῳ Ma || 54, 1, 2 ἐπιβασίαν St, ἐπίβασιν Xylander, ἐπιβάθραν Cobet, Mnemos. VI, p. 446, ἐπὶ βασιλείαν Ma

μεῖζον ὕπατος ἀποδειχθεὶς καὶ ἔργα πράξειν καὶ ἐπινίκια πέμψειν. πρὸς γὰρ τοῖς εἰρημένοις, ἐφ' οἷς μέγα αἰεὶ ποτε ἐφρόνει, ἵππος τις αὐτῷ διαφυγὸς ἐν ταῖς τῶν προσθίων ποδῶν ὀπλαῖς ἔχων ἐγεννήθη καὶ ἐκείνου μὲν γαυρούμενος ἔφερεν, ἄλλον δὲ ἀναβάτην οὐδένα ἀνεδέχετο. ὥστε καὶ ἐκ τούτου μικρὸν οὐδὲν προσ- 3 δοκῶν τὰ μὲν νικητήρια ἐκὼν ἀφήκεν, ἐς δὲ τὴν πόλιν ἐσελθὼν καὶ ἐπαγγειλάμενος τὴν ἀρχὴν οὕτω τοὺς τε ἄλλους καὶ τὸν Πομπήιον τὸν τε Κράσσον ἐξετεράπευσεν, ὥστε δι' ἐχθρας ἀλλήλοις ἔτι καὶ τότε αὐτοὺς ὄντας καὶ τὰς ἐταιρείας ἔχοντας καὶ πρὸς πάνθ' ὅσα ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον ἐθέλοντα αἰσθοίτο, ἀντιστασιάζοντας προσποιήσασθαι καὶ ὑπὸ πάντων αὐτῶν ὁμοθυμαδὸν ἀποδειχθῆναι. καίτοι τοῦτο τὴν σοφίαν 4 ἐς τὰ μάλιστα αὐτοῦ τεκμηριοί, ὅτι τὸν τε καιρὸν καὶ τὸ μέτρον τῆς θεραπείας αὐτῶν καὶ ἔγνω καὶ διέθετο οὕτως, ὥστ' ἀμφοτέρους ἅμα καίπερ ἀντιπράττοντάς σφισι προσθέσθαι.

καὶ οὐδὲ τοῦτ' αὐτῷ ἀπέχρησεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς 55 ἐκείνους συνήλλαξεν, οὐχ ὅτι συνενεχθῆναι σφῶς ἠθέλεν, ἀλλ' ὅτι δυνατωτάτους τε ἑώρα ὄντας καὶ εὐῆπίστατο, ὅτι οὔτε χωρὶς τῆς παρ' ἐκείνων ἀμφοτέρων ἢ καὶ θατέρον βοηθείας μέγα τι ἰσχύσει, κἂν τὸν ἕτερον ὅποτερονοῦν αὐτῶν προσεταιρισῆται, ἀνταγωνιστῆν τε διὰ τοῦτο τὸν ἕτερον ἔξει καὶ πλέον ὅπ' αὐτοῦ σφαλῆσεται ἢ ὑπὸ τοῦ συναιρομένου οἱ κατεργάσεται. τοῦτο μὲν γὰρ προθυμότερον ἐδόκουν αὐτῷ 2 πάντες ἄνθρωποι τοῖς ἐχθροῖς ἀντιπράττειν ἢ συναγωνίζεσθαι τοῖς ἐπιτηδεύοις, οὐ κατ' ἐκεῖνο μόνον,

4, 4 καίπερ R, Reiske, καθάπερ Ma || 55, 1, 5 ἰσχύσει B, ἰσχύσειε Ma || 8 συναιρομένου St, συναιρομένου Ma

ὅτι ἢ τε ὀργή καὶ τὸ μῖσος σφοδρότερας τὰς σπουδὰς
 πάσης φιλίας ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ μὲν ὑπὲρ ἑαυτοῦ,
 ὁ δὲ ὑπὲρ ἑτέρου πράττων τὴν τε ἡδονὴν κατορθώσας
 3 καὶ τὴν λύπην σφαλεῖς οὐχ ὁμοίως ἔχουσι· τοῦτο δὲ
 προχειρότερον ἐμποδίζειν τέ τινὰς καὶ κωλύειν μηδε-
 μίαν ἀὔξησιν λαβεῖν ἢ ἐπὶ μέγα προάγειν ἐθέλειν
 7 διὰ τε τᾶλλα καὶ μάλιστα ὅτι ὁ μὲν οὐκ ἔων τινα
 αὔξηθῆναι τοῖς τε ἄλλοις ἅμα καὶ ἑαυτῷ χαρίζεται, ὁ
 δὲ ἐξαιρῶν τινὰ ἐπαχθῆ αὐτὸν ἀμφοτέροις σφίσι ποιεῖ.
 56 τούτων δὴ οὖν ἕνεκα καὶ ὁ Καῖσαρ τότε <τε> αὐ-
 τοὺς ὑπῆλθε καὶ μετὰ τοῦτο ἀλλήλοις κατήλλαξεν.
 οὔτε γὰρ δίχα τούτων δυνήσεσθαι τι αἰεὶ καὶ οὐκ ἂν
 θατέρω ποτὲ αὐτῶν προσκροῦσαι ἐνόμιζεν οὔτ' αὐ
 ἐφοβήθη, μὴ καὶ συμφρονήσαντες κρείττους αὐτοῦ
 γένωνται· πάννυ γὰρ εὖ ἠπίστατο, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων
 εὐθύς διὰ τῆς ἐκείνων φιλίας, αὐτῶν δ' οὐ πολλῶ
 2 ὕστερον δι' ἀλλήλων κρατήσοι. καὶ ἔσχεν οὕτω. [τού-
 των μὲν οὖν ἕνεκα καὶ συνεβίβασεν αὐτοὺς καὶ προσ-
 ποιήσατο.] καὶ γὰρ ὁ Πομπήσιος ὅ τε Κράσσος ὡς
 ἀπ' οἰκείας καὶ αὐτοὶ αἰτίας πρὸς τε ἀλλήλους, ἐπειδὴ
 τάχιστα ὤρμησαν, κατελύσαντο καὶ ἐκείνου ἐς τὴν κοι-
 3 νωνίαν τῶν πραγμάτων προσέλαβον. [ὁ] Πομπήσιος μὲν
 γὰρ οὔτ' αὐτὸς ὅσον ἤλπισεν ἰσχύων καὶ τὸν Κράσσον
 ἐν δυνάμει ὄντα τὸν τε Καῖσαρα αὐξανόμενον ὄρων
 καὶ ἔδειξε, μὴ παντάπασιν ὑπ' αὐτῶν καταλυθῆ, καὶ
 ἐπήλπισε προσκοινωνήσας σφίσι τῶν παρόντων τὴν
 4 ἀρχαίαν δι' αὐτῶν ἐξουσίαν ἀναλήψεσθαι· Κράσσος
 δὲ ἡξίου τε πάντων ἀπὸ τε τοῦ γένους καὶ ἀπὸ τοῦ

3, 2 τινὰς] τινὰ malit Leunclavius || 56, 1, 1 <τε> inseruit
 Reiske || 2, 1 [τούτων — προσποιήσατο] secl. B || 3, 1 [ὁ] deletiv
 B || 2 αὐτὸς ὅσον B, αὐ τοσοῦτον <ὡς> R, αὐ τοσοῦτον Ma ||
 3, 5 ἐπήλπισε] ἔτι ἤλπισε Reiske

πλούτου περιεῖναι, καὶ ἐπειδὴ τοῦ τε Πομπηίου παρὰ
 πολὺ ἡλαττοῦτο καὶ τὸν Καῖσαρα ἐπὶ μέγα ἀρθῆσε-
 σθαι ἐνόμιζεν, ἐς ἀντίπαλον αὐτοὺς ἀλλήλοις κατα-
 στήσαι ἠθέλησεν, ὅπως μηδέτερος σφῶν ὑπέροσχη,
 προσδοκήσας ἐκείνους τε ἀνταγωνιστὰς ἰσοκρατεῖς
 ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἐν τούτῳ τὴν τε ἑκατέρου φιλίαν
 ἐκκαρπώσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρους τιμηθῆσεσθαι.
 ἀκριβῶς μὲν γὰρ οὔτε τὰ τοῦ πλήθους οὔτε τὰ τῆς 5
 βουλῆς ἐπολίτενε, τῆς δὲ ἰδίας αὐτοῦ δυναστείας
 ἕνεκα πάντ' ἔπραττε καὶ διὰ τοῦθ' ὑπῆρχετο τε ἀμφο-
 τέρους σφῶς ὁμοίως καὶ τὴν πρὸς ἑκατέρους ἐχθρὰν
 ἐξέκλινεν ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τῷ μέρει κεχαρισμένα ἀμ-
 φοῖν σπουδάξων, ἐφ' ὅσον ἐμελλε τοῦ μὲν καταδυμίου
 παντὸς ἑκατέροις αἰτιαθῆσεσθαι, τῶν δὲ δυσχερεστέ-
 ρων μὴ μεταλήψεσθαι.

οὕτω μὲν δὴ καὶ διὰ ταῦτα οἱ τρεῖς τὴν τε φιλίαν 57
 συνέθεντο καὶ ὄρκους αὐτὴν πιστωσάμενοι τὰ τε κοινὰ
 δι' ἑαυτῶν ἐποιήσαντο καὶ ἀντεδίδοσαν
 σφίσι καὶ ἀντελάμβανον παρ' ἀλλήλων, ὅσα ἐν τε ἐπι-
 θυμῷ εἶχον καὶ πρὸς τὰ παρόντα ἡροττεν αὐτοῖς
 πράττεσθαι. συμφρονήσαντων δὲ ἐκείνων καὶ τὰ ἐται- 2
 ρικὰ σφῶν ὠμολόγησαν καὶ ἐποίουν καὶ οὔτοι μετὰ
 ἀδείας ὅσα ἤθελον, ἡγεμόσι πρὸς πάντα αὐτοῖς χρώ-
 μενοι, ὥστε τὸ σφρονοῦν ὀλίγον ἐν τε τῷ Κάτωνι,
 καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος τὰ αὐτὰ αὐτῷ φρονεῖν δοκεῖν
 ἐβούλετο, καταλειφθῆναι. καθαρῶς μὲν γὰρ καὶ ἄνευ 3
 τινὸς ἰδίας πλεονεξίας οὐδεὶς τῶν τότε τὰ κοινὰ πλήν

4, 6 σφῶν <αὐτοῦ> Reiske || 5, 2 αὐτοῦ St, B || 5 <τὰ> κεχα-
 ρισμένα Reiske || 7 δυσχερεστέρων Reiske, δυστυχεστέρων Ma ||
 57, 2, 1 πράττεσθαι D, παρατάττεσθαι Ma, παραλλάττεσθαι vel
 προστάττεσθαι Reiske, idem postea παραγίνεσθαι vel διακράτ-
 τεσθαι, διατάττεσθαι B || 3, 1 ἐβούλετο Reiske, ἐβουλεύετο Ma

τοῦ Κάτωνος ἔπραττεν· αἰσχυρόμενοι δέ τινες τοῖς
δρωμένοις, καὶ ἕτεροι καὶ ζηλοῦν αὐτὸν ἐφιέμενοι
προσῆπτοντο μὲν πη τῶν πραγμάτων καὶ τι τῶν
ὁμοίων οἱ διεδείκνυντο, οὐ μὴν καὶ διαρκεῖς ἄτε ἐξ
ἐπιτηδεύσεως, ἀλλ' οὐκ ἀπ' ἀρετῆς ἐμφύτου ὁρμώμε-
νοι ἦσαν.

58 ἔς τοῦτο μὲν δὴ τότε τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματα
οἱ ἄνδρες ἐκείνοι προήγαγον ἐπὶ πλείστον ὅσον τὴν
συνωμοσίαν σφῶν ἀποκρυψάμενοι. ἐποίουν μὲν γὰρ
ὅσα ἐδέδοκτό σφισιν, ἐσχηματίζοντο δὲ καὶ προεβάλ-
λοντο τὰ ἐναντιώτατα, ὅπως ἔτ' ἐπὶ μακρότατον δια-
2 λάθωσι, μέχρις ἂν ἱκανῶς παρασκευάσωνται. οὐ μὲν-
τοι καὶ τὸ δαιμόνιον τὰ πραττόμενα ὑπ' αὐτῶν ἠγνύει,
ἀλλὰ καὶ πάντῃ τοῖς τι συνεῖναι τῶν τοιούτων δυνα-
μένοις εὐθὺς τότε πάντα τὰ ἔπειτα ἀπ' αὐτῶν ἐσόμενα
3 ἐξέφηνε· χειμῶν τε γὰρ τοιοῦτος ἐξαίφνης τὴν τε πό-
λιν ὅλην καὶ τὴν χώραν ἄπασαν κατέσχευεν, ὥστε πάμ-
πολλα μὲν δένδρα πρόρριζα ἀνατραπήναι, πολλὰς δὲ
οἰκίας καταρραγήναι, τὰ τε πλοῖα τὰ ἐν τῷ Τιβέριδι
καὶ πρὸς τὸ ἄστν καὶ πρὸς τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ ναυλο-
χοῦντα βαπτισθῆναι, καὶ τὴν γέφυραν τὴν ξυλίνην
4 διαφθαρεῖν, καὶ τι καὶ θέατρον πρὸς πανήγυριν τινα
ἐκ ξύλων ὠκοδομημένον ἀνετρέπη, καὶ ἄνθρωποι παρὰ
πάντα ταῦτα παμπληθεῖς ἀπώλοντο. ἐκεῖνα μὲν δὴ
οὖν καθάπερ εἰκῶν τῶν μελλόντων σφίσι καὶ ἐν τῇ
γῇ καὶ ἐν τῷ ὕδατι συμβήσεσθαι προεδείχθη.

58, 1, 5 ἔτ' ἐπὶ] ἔτ' aut expungendum aut ὅτι scribendum
censet Reiske || 4, 2 ξύλων Lipsius, Σύρων Ma, λαφύρων Leun-
clavius, σκύλων vel σύλων N, ἰσίων Naber (coll. 43, 22 θία-
τρὸν τι κρηγετιῶν ἰσριάσας).

ΔΙΩΝΟΣ ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΗ.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ τῶν Δίωνος
Ῥωμαϊκῶν.

᾽Ως ἐστασίασαν Καῖσαρ καὶ Βίβουλος. (c. 1—8.)

᾽Ως Κικέρων ἐφυγεν. (c. 9—17.)

᾽Ως Κικέρωνα ἐπὶ τῇ φυγῇ Φιλίσκος παρεμυθήσατο.
(c. 18—30.)

᾽Ως Καῖσαρ Ἐλουητίοις καὶ Ἀριοουίστῳ ἐπολέμησε.
(c. 31—50.)

Χρόνον πλήθος ἔτη δύο, ἐν οἷς ἀρχοντες οἱ ἀριθμούμενοι
οἶδε ἐγένοντο.

Γ. Ἰούλιος Γ. υἱ. Καῖσαρ, Μ. Καλπούρνιος <Βίβουλος>.
<Α. Καλπούρνιος> Α. υἱ. Πίσων, Αὐλ. Γαουίνιος Αὐλ.
υἱός.

Τῷ δὲ ἐξῆς ἔτει ὁ Καῖσαρ τὸ σύμπαν θεραπεῦσαι ^{a. u.} 695
πλήθος ἠθέλησεν, ὅπως σφῶς ἔτι καὶ μᾶλλον σφετεροί- (59)
σηται. βουλευθεῖς δὲ καὶ τὰ τῶν δυνατῶν δοκεῖν, ἵνα
μὴ καὶ δι' ἀπεχθείας αὐτῷ ᾧσι, πράττειν εἰπέ σφισι
πολλάκις, ὅτι οὔτε γράφοι τι, ὃ μὴ καὶ ἐκείνοις συν-
οίσει, καὶ δὴ γνώμην τινὰ περὶ τῆς χώρας, ἣν παντὶ 2
τῷ ὁμίλῳ κατένειμεν, οὕτω συνέγραψεν, ὥστε μηδὲ
μικρὸν τι αὐτῆς αἰτιαθῆναι· καὶ οὐδὲ ταύτην μέντοι

7 Φιλίσκος] Φιλίσκος Ma || 13 <Βίβουλος> et 14 <Α. Καλ-
πούρνιος> inseruit Palmerius; om. Ma || 15 υἱός ἑπατος Ma

ἔσοίσειν, εἰ μὴ βουλομένοις σφίσιν εἴη, ἐπλάττετο. τοῦ μὲν δὴ οὖν νόμου ἕνεκα οὐδεὶς αὐτῷ οὐδὲν ἐπι-
καλέσαι ἠδύνατο· τό τε γὰρ πλῆθος τῶν πολιτῶν
ὑπέρογκον ἔν, ἀφ' οὐπερ καὶ τὰ μάλιστα ἐστασίαζον,
3 πρὸς τε τὰ ἔργα καὶ πρὸς γεωργίας ἐτράπετο, καὶ τὰ
πλείστα τῆς Ἰταλίας ἠρημωμένα αὐθις συνφίξετο,
ὥστε μὴ μόνου τοῦ ἐν ταῖς στρατείαις τεταλαιπωρη-
μένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας διαρκῆ τὴν
τροφήν ἔχειν μήτε τῆς πόλεως οἰκοθὲν τι δαπανωμέ-
νης μήτε τῶν δυνατῶν ζημιουμένων, ἀλλὰ καὶ τιμὴν
καὶ ἀρχὴν πολλῶν προσλαμβάνοντων. τὴν δὲ χώραν
4 τὴν τε κοινὴν ἅπασαν πλὴν τῆς Καμπανίδος ἕνεκε
(ταύτην γὰρ ἐν τῷ δημοσίῳ ἐξαίρετον διὰ τὴν ἀρετὴν
συνεβούλευσεν εἶναι) καὶ τὴν λοιπὴν οὔτε παρὰ ἄκου-
τός τινος οὔτ' αὖ, ὅσον ἂν οἱ γεωνόμοι βουληθῶσιν,
ἀλλὰ πρῶτον μὲν παρ' ἐκόντων, ἔπειτα δὲ τοσοῦτον,
ὅσον ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς ἐτετίμητο, ἀγορασθῆναι ἐκέ-
5 λευσε. χορήματά τε γὰρ πολλὰ ἀπὸ τε τῆς λείας, ἣν
ὁ Πομπήιος εἰλήφει, καὶ ἀπὸ τῶν φόρων τῶν τε τε-
λῶν τῶν προκαταστάτων περιεῖναι σφίσιν ἔλεγε καὶ
χορῆσαι αὐτὰ ἅτε καὶ τοῖς τῶν πολιτῶν κινδύνοις πε-
6 πορισμένα ἐς αὐτοὺς ἐκείνους ἀναλωθῆναι. καὶ μέν-
τοι καὶ τοὺς γεωνόμους οὔτ' ὀλίγους, ὥστε καὶ δυνα-
στεία τινὲ εἰκέναι, οὔτ' ἐξ ὑπευθύνων, ὥστε τινὰ
δυσχερᾶναι, καθίστη, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοῦ συχνοῦς
τῆς τιμῆς μετασχεῖν, εἰκοσιν, ἔπειτα δὲ τοὺς ἐπιτη-
7 δειοτάτους πλὴν ἑαυτοῦ. πάνν γάρ τι τοῦτο προδιω-

1, 5, 3 προκαταστάτων] προκαταστάτων Ma || 6, 2 οὐτ' ὀλίγους B, μήτ' ὀλίγους Ma || 3 ἐξ ὑπευθύνων offendit Naberum, qui Mnemos. XVI, p. 109 proposuit ἐξ ὑπατευκότων || 4 τοῦ συ-
χνοῦς τῆς τιμῆς μετασχεῖν, εἰκοσιν R ex Leunclavi versione, τοῦ
συχνῶ τῆς τιμῆς εἰκοσιν μετασχεῖν Ma || 7, 1 τι B, τοι Ma

μολογήσατο, ὅπως μὴ δι' ἑαυτὸν τι γράφειν νομισθεῖη·
αὐτὸς μὲν γὰρ τῇ τε εὐρήσει καὶ τῇ ἐσηγήσει τοῦ
πράγματος ἠροκίτο, ὡς γε ἔλεγε, τῷ δὲ δὴ Πομπηίῳ
καὶ τῷ Κράσσῳ τοῖς τε ἄλλοις φανερώς ἐχαρίζετο.

ἕνεκα μὲν οὖν τῶν γραφέντων ἀναίτιος ἦν, ὥστε 2
μηδὲ διαρῆαι τὸ στόμα ὑπεναντίον οἱ μηδένα τολμήσαι·
καὶ γὰρ προανέγνω αὐτὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ ὀνομαστικῶς
ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ἀνακαλῶν ἐπηρώτησε, μὴ τί τις
αἰτιᾶται, μεταγράψειν ἢ καὶ παντελῶς ἀπαλείψειν, εἰ
γέ τῳ μὴ ἀρέσειέ τι, ὑποσχόμενος. τὸ δὲ δὴ σύμπαν 2
καὶ πάνν πάντες οἱ δυνατοὶ οἱ γε ἔξω τῆς συνωμοσίας
ὄντες ἐδυσχέραινον. καὶ αὐτὸ γε τοῦτο αὐτοὺς ἐς τὰ
μάλιστα ἐλύπει, ὅτι τοιαῦτα συγγεγραφῶς ἦν, ὥστε
μήτε τινὰ αἰτίαν δύνασθαι λαβεῖν καὶ πάντας σφᾶς
βαρύνειν· ὑπώπτενον γὰρ αὐτόν, ἐφ' ᾧ πέρ που καὶ 3
ἐγίνετο, τό τε πλῆθος ἀπ' αὐτῶν ἀναρτήσεσθαι καὶ
ὄνομα καὶ ἰσχύν καὶ ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους ἔξειν. καὶ
διὰ τοῦτο, εἰ καὶ μηδεὶς οἱ ἀντέλεγεν, ἀλλ' οὔτε γε
καὶ συνεπήνον. τοῖς μὲν δὴ οὖν ἄλλοις ἐξήρκει
τοῦτο, καὶ ἐπηγγέλλοντο μὲν αἰεὶ αὐτῷ προβουλεύσειν,
ἐποίουν δὲ οὐδέν, ἀλλὰ διατριβαὶ καὶ ἀναβολαὶ τὴν
ἄλλως ἐγίνοντο· ὁ δὲ δὴ Κάτων ὁ Μάρκος [ὁ ὑπάτος] (ἦν 3
δὲ ἄλλως μὲν ἐπιεικῆς καὶ οὐδενὶ νεοχημῶ ἀρεσκόμενος,
οὐ μὴν καὶ φῶμην τινὰ οὔτε ἐκ φύσεως οὔτε ἐκ παι-
δειας ἔχων) τοῖς μὲν γεγραμμένοις οὐδὲν οὐδ' αὐτὸς

2, 1, 2 μηδὲ Herwerden, μὴ Ma || 2, 5 μήτε τινὰ B, μηδένα
Ma, μηδεμίαν St || 3, 3 καὶ post ἰσχύν delendum censet Reiske ||
4 οὔτοι γε καὶ Reiske, οὔτοι καὶ Oddey, οὔτοι καὶ Ma || 6 ἐπ-
ηγγέλλοντο] ἐπηγγέλλετο Ma || 3, 1, 1 [ὁ ὑπάτος] deleuit R ||
3 οὐ μὴν <οὐ> καὶ H. I. Heller || φῶμην suspectum videtur Her-
werdeno coll. iis, quae dicuntur de Catone 42, 57, 2 et 43, 11;
forte <πρὸς τοὺς λόγους> ἔχων iam Oddey

ἐπεκάλει, τὸ δ' ὄλον ἡξίου τῆ τε παρούσῃ σφᾶς κατα-
 2 στάσει χρῆσθαι καὶ μηδὲν ἕξω αὐτῆς ποιεῖν. καὶ ἐμέλλ-
 λησε μὲν ἐπὶ τούτοις ὁ Καῖσαρ ἐς τὸ δεσποτήριον
 τὸν Κάτωνα ἐξ αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου ἐξεκλύσας ἐμβα-
 λεῖν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνός τε ἐτοιμότητα ἑαυτὸν ἀπάγεσθαι
 ἐπέδωκε, καὶ τῶν ἄλλων οὐκ ὀλίγοι οἱ ἐφέσποντο, καὶ
 τις αὐτῶν Μάρκος Πετρήιος ἐπιτιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ,
 ὅτι μηδέπω διαφειμένης τῆς βουλῆς ἀπαλλάττοιο, ἔφη,
 ὅτι μετὰ Κάτωνος ἐν τῷ οἰκήματι μᾶλλον ἢ μετὰ σοῦ
 3 ἐνταῦθα εἶναι βούλομαι, κατηδέσθη καὶ τὸν τε Κά-
 τωνα ἀφῆκε καὶ τὴν γερουσίαν ἀπήλλαξε τοσοῦτον
 μόνον ὑπειπὼν, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑμᾶς καὶ δικαστὰς τοῦ
 νόμου καὶ κυρίους ἐποιησάμην, ὅπως, εἴ τι μὴ ἀρέ-
 σαιεν ὑμᾶς, μηδ' ἐς τὸν δῆμον ἐσενεχθεῖη· ἐπεὶ δ' οὐκ
 ἐθέλετε προβουλεῦσαι, ἐκεῖνος αὐτὸς αἰρήσεται.
 4 καὶ τούτου οὐδ' ἄλλο τι τῆ γερουσία ἐν τῇ ἀρχῇ
 ταύτῃ ἐπεκωινώνησεν, ἀλλ' ἐς τὸν δῆμον ἄντικρυς
 2 πάνθ' ὅσα ἐβούλετο ἐσέφερεν. ἐθέλησας δ' οὖν καὶ
 ὡς ὁμογνώμονας τῶν πρώτων τινὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 λαβεῖν (καὶ γὰρ ἤλπιζε μετεγνωκέναι τε αὐτοὺς καὶ
 πῆ καὶ τὸ πλῆθος φοβηθῆσεσθαι) ἤρξατο ἀπὸ τοῦ
 συνάρχοντος καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ, εἴ τὰ τοῦ νόμου
 3 μέμφοιτο. ἐπεὶ τ' ἐκεῖνος οὐδὲν ἀπεκρίνατο πλὴν ὅτι
 οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ νεωτερισθῆναι
 τι, αὐτὸς τε πρὸς ἱκετείαν αὐτοῦ ἐτρέπετο καὶ τὸν
 ὄμιλον συνδεθῆναι οἱ ἐπεισεν εἰπὼν, ὅτι ἔξετε τὸν
 νόμον, ἂν οὗτος ἐθέλησῃ. ὁ οὖν Βίβουλος μέγα ἀνα-

2, 6 Πετρήιος] Πετρόνιος Xiphilinus || 3, 3 ὑπειπὼν] ἐπει-
 πὼν Herwerden, sed cf. Thuc. 1, 90, 4; 2, 102, 4 et Dio 40,
 64, 3; 46, 36, 1; 52, 28, 1; 53, 9, 6; 58, 24, 4; 63, 27, 2 || 6 ἐθέλετε
 B, ἠθέλετε Ma || 4, 2, 4 πῆ] τι Reiske || 5 εἴ τὰ] εἴ τι Oidey,
 εἴ τῷ Reiske

βοήσας “οὐχ ἔξετε” ἔφη “τὸν νόμον τοῦτον ἐν τῷ
 ἔτει τούτῳ, οὐδ' ἂν πάντες ἐθέλησῃτε”. καὶ ὁ μὲν 4
 ταῦτ' εἰπὼν ἀπηλλάγη· ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ τῶν μὲν ἄλ-
 λων τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὄντων οὐδένα ἐτι διήρετο
 δείσας, μὴ καὶ ἐκείνων τις ἐναντιωθῆ οἱ, τὸν δὲ δὴ
 Πομπήιον τὸν τε Κράσσον καίπερ ἰδιωτεύοντας παρ-
 αγωγὸν ἐκέλευσε γνώμην περὶ τῶν γεγραμμένων ἀπο-
 φήσασθαι, οὐχ ὅτι οὐκ ἠπίστατο τὴν διάνοιαν αὐτῶν 5
 (σύμπαντα γὰρ κοινῇ ἔπραττον), ἀλλ' ἵνα αὐτοῖς τε
 ἐκείνοις τιμῆν, ὅτι καίτοι μηδεμίαν ἀρχὴν ἔχουσι συμ-
 βούλοις περὶ τοῦ νόμου χρῆτο, προσθείη καὶ τοὺς
 ἄλλους προσκαταπλήξειεν ὁμογνώμονας τοὺς πρώτους
 τε ὁμολογουμένως ἐν τῇ πόλει τότε ὄντας καὶ μέγιστον
 παρὰ πάντας δυναμένους λαβῶν, τῷ τε πλήθει καὶ 6
 κατ' αὐτὸ τοῦτο χαρίζαιτο τεκμηριῶν, ὅτι μήτ' ἀτό-
 που μήτ' ἀδίκου τινὸς ὀρέγοντο, ἀλλ' ὧν καὶ ἐκεῖ-
 νοι καὶ δοκιμασταὶ καὶ ἐπαινέται γίνοντο. ὃ τε οὖν 5
 Πομπήιος μάλα ἀσμένως “οὐκ ἐγὼ” ἔφη “μόνος, ὧ
 Κυριῖται, τὰ γεγραμμένα δοκιμάζω, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη
 βουλή πᾶσα, δι' ὧν οὐχ ὅτι τοῖς μετ' ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς μετὰ τοῦ Μετέλλου συστρατευσαμένοις ποτὲ γῆν
 δοθῆναι ἐψηφίσατο. τότε μὲν οὖν (οὐ γὰρ ἠπόρει 2
 τὸ δημόσιον) εἰκότως ἢ δόσις αὐτῆς ἀνεβλήθη· ἐν δὲ
 δὴ τῷ παρόντι (παμπλούσιον γὰρ ὑπ' ἐμοῦ γέγονε)
 προσήκει καὶ ἐκείνοις τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τοῖς ἄλλοις
 τὴν ἐπικαρπίαν τῶν κοινῶν πόνων ἀποδοθῆναι.” ταῦτ' 3
 εἰπὼν ἐπεξῆλθε τε καθ' ἕναστον τῶν γεγραμμένων
 καὶ πάντα αὐτὰ ἐπήνεσεν, ὥστε τὸν ὄμιλον ἰσχυρῶς
 ἤσθηται. ὁ οὖν Καῖσαρ ἰδὼν τοῦτο ἐκείνόν τε ἐπή-

5, 5 προσκαταπλήξειεν B, προσκαταπλήξη Ma

ρετο, εἰ βοηθήσοι οἱ προθύμως ἐπὶ τοὺς τἀναντία
 σφίσι πράττοντας, καὶ τῷ πλήθει παρήνεσε προσδε-
 4 θῆναι πρὸς τοῦτο αὐτοῦ. γενομένου δὲ τούτου ἐπαρ-
 θεῖς ὁ Πομπήιος, ὅτι τῆς παρ' αὐτοῦ ἐπικουρίας
 καίπερ μηδεμίαν ἡγεμονίαν ἔχοντας καὶ ὁ ὕπατος καὶ
 ὁ ὄμιλος ἔχορξεν, ἄλλα τε πολλὰ ἀνατιμῶν τε καὶ
 ἀποσεμνύων αὐτὸν διελέξατο καὶ τέλος εἶπεν ὅτι, ἂν
 5 τις τολμήσῃ ξίφος ἀνελέσθαι, καὶ ἐγὼ τὴν ἀσπίδα ἀν-
 ταναλήψομαι. ταῦθ' οὕτως ὑπὸ τοῦ Πομπηίου λεχθέντα
 καὶ Κράστος ἐπήνεσεν. ὥστ' εἰ καὶ τισὶ τῶν ἄλλων
 μὴ ἤρεσκεν, . . . οἱ ἄλλως τε ἄνδρες ἀγαθοὶ νομιζόμε-
 νοι καὶ πρὸς τὸν Καίσαρα ἐχθρῶς, ὥς γε καὶ ἐδόκουν
 σφίσι, ἔχοντες (οὐ γὰρ πῶ ἢ καταλλαγὴ αὐτῶν ἐκ-
 δηλὸς ἦν) συνήνουν οἷς ἐγεγράφει, πρόθυμοι πρὸς
 τὴν τοῦ νόμου κύρωσιν ἐγένοντο.
 6 οὐ μέντοι καὶ ὁ Βίβουλος ἐνεδίδου, ἀλλὰ τρεῖς
 δημάρχους συναγωνιστὰς προσθέμενος ἐκόλυε τὸ νο-
 μοθετήμα καὶ τέλος, ἐπειδὴ μηκέτ' αὐτῷ μηδεμία ἄλλη
 σκῆψις ἀναβολῆς ὑπελείπετο, ἱερομηνίαν ἐς πάσας
 ὁμοίως τὰς λοιπὰς τοῦ ἔτους ἡμέρας, ἐν ἧ ἢ οὐδ' ἐς
 ἐκκλησίαν ὁ δῆμος ἐκ τῶν νόμων συνελθεῖν ἠδύνατο,
 2 προηγόρευσε. καὶ ἐπειδὴ ὁ τε Καῖσαρ βραχὺ αὐτοῦ
 φροντίσας ῥητὴν τινα ἡμέραν προεῖπεν, ἴν' ἐν αὐτῇ
 νομοθετήσῃ, καὶ τὸ πλήθος νυκτὸς τὴν ἀγορὰν προ-
 κατέλαβεν, ἐπῆλθε μετὰ τῶν παρεσκευασμένων καὶ
 πρὸς μὲν τὸ Διοσκόρειον, ἀφ' οὗπερ ἐκεῖνος ἐδημηγό-
 ρει, διέπεσε τὰ μὲν αἰδοῖ τῶν ἀνθρώπων ὑπεικόντων

5, 5, 1 ἀνταναλήψομαι Naber, ἀναλήψομαι Ma || 3 ἤρεσκεν,
 . . .] <ὅμως ἐπέλ> Leunclavius, ὅτι ἄλλως R, <ἐπειδὴ οὐτ>οι,
 ἄλλως κ. τ. λ. Reiske, <ἀλλ' ὅτι> St || 6, 1, 2 ἐκόλυε D, ἐκόλυσε
 Ma || 5 ἢ B, αἰς Ma

οἱ, τὰ δὲ καὶ νομιζόντων αὐτὸν μὴ καὶ ἐναντιωθήσε- 3
 σθαί σφισιν, ὡς δὲ ἔνω τε ἐγένετο καὶ ἀντιλέγειν
 ἐπειρᾶτο, αὐτὸς τε κατὰ τῶν ἀναβασμῶν ἐώσθη καὶ
 <αἰ> ῥάβδοι αὐτοῦ συνετριβήσαν, πληγὰς τε καὶ τραύ-
 ματα ἄλλοι τε καὶ οἱ δήμαρχοι ἔλαβον. καὶ ὁ μὲν 4
 νόμος οὕτως ἐκυρώθη, Βίβουλος δὲ τότε μὲν ἀγαπη-
 τῶς ἐσώθη, τῇ δ' ὕστεραία ἐπέειρασε μὲν ἐν τῷ συν-
 εδρῷ αὐτὸν λῦσαι, ἐπέειρασε δ' οὐδέν· τῇ γὰρ τοῦ
 5 πλήθους σπουδῇ δεδουλωμένοι πάντες ἠσύχαζον. ἀν-
 εχώρησέ τε οὐκ οἶκαδε καὶ οὐκέτι τὸ παράπαν ἐς τὸ
 κοινὸν μέχρι τῆς τελευταίας τοῦ ἔτους ἡμέρας παρήλ-
 θεν, ἀλλ' ἐν τῇ οἰκίᾳ καταμένων ἀεὶ τῷ Καίσαρι,
 ὁσάκις γε ἐνεωτέριζέ τι, ἐνετέλλετο διὰ τῶν ὑπηρε-
 τῶν, ὅτι ἱερομηνία τε εἶη καὶ οὐδὲν ὁσίως ἐκ τῶν
 νόμων ἐν αὐτῇ δύναται δοῦσθαι. ἐπεχείρησε μὲν γὰρ 6
 αὐτὸν ἐπὶ τούτοις Πούπλιος τις Οὐατίνιος δήμαρχος
 ἐς τὸ οἶκημα καταθέσθαι, τῶν δὲ συναρχόντων οἱ
 ἐναντιωθέντων οὐκ ἐνέβαλεν, ἀλλ' ἐκεῖνός τε οὕτω
 τῶν πολιτικῶν ἐξέστη καὶ οἱ δήμαρχοι οἱ συνεξετα-
 σθέντες αὐτῷ οὐκέτ' οὐδὲν δημόσιον ἐπραξαν. ὁ δ' 7
 οὖν Μέτελλος ὁ Κέλερ ὃ τε Κάτων καὶ Μᾶρκος τις
 δι' αὐτὸν Φαουάνιος, ξηλωτῆς ἐς τὰ μάλιστα αὐτοῦ
 ὦν, τέως μὲν οὐτ' ὤμοσαν [τι] περὶ τοῦ νόμου (τοῦτο
 γὰρ ἀρξάμενον τότε, ὥσπερ εἶπον, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 τῶν ἀτόπων ἐγίνετο) καὶ ἀπισχυρίζοντο, ἄλλοι τε
 καὶ ὁ Μέτελλος <ὁ> ἐς τὸν Νομικὸν ἀναφέρων, μη-
 2 δέποτε αὐτὸν συνεπαιέσειν· ὡς μέντοι . . . ἡμέρα, ἧ 2

3, 1 μὴ καὶ] μηκέτ' ? B || 3 ἀναβασμῶν Leunclavius || 4 <αἰ>
 addidit Reiske || 6, 2 Οὐατίνιος Fabricius, Ἀτίνιος Ma || 7, 1, 4
 [τι] delevit Reiske || 5 τότε Reiske, ποτε Ma || 6 ἄλλοι τε R,
 ἄλλως τε Ma || 7 <ὁ> ins. R || 2, 1 ὡς μέντοι . . . ἡμέρα] τῇ μ. ἡμέρα
 Leunclavius, <ἐπέστη> vel tale quid supplendum censet Oddey,

καὶ ἔμελλον <τὰ> τεταγμένα ἐπιτίμια ὀφλήσειν, ὥμοσαν ἤτοι κατὰ τὸ ἀνθρώπειον, ὅφ' οὐ πολλοὶ ὑπισχνού-
 ται τέ τι καὶ ἀπειλοῦσι ἕξαι ἢ καὶ τῷ ἔργῳ ἐπεξίασιν,
 ἢ καί, ὅτι μάρτην ζημιωθήσεσθαι ἔμελλον μηδὲν ἐκ τῆς
 3 ἰσχυρογνωμοσύνης σφῶν τὸ κοινὸν ὠφελήσαντες. ὁ τε
 οὖν νόμος οὕτως ἐκυρώθη, καὶ προσέτι καὶ ἡ τῶν
 Καμπανῶν γῆ τοῖς τρία τε πλείω τε ἔτι τέκνα ἔχουσιν
 ἐδόθη. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἄποικος τῶν Ῥωμαίων ἢ
 Καπύη τότε πρῶτον ἐνομίσθη.

4 τὸ μὲν οὖν πλῆθος ἐκ τούτων ὁ Καῖσαρ ἀνηγή-
 σατο, τοὺς δ' ἰππέας τὸ τριτημόριον σφισι τῶν τελῶν,
 ἃ ἐμεμίσθωντο, ἀφείξ· πᾶσαι τε γὰρ αἱ τελωνίαι δι'
 αὐτῶν ἐγίνοντο, καὶ πολλὰκις τῆς βουλῆς δεηθέντες,
 ὅπως ἐκδικίας τινὸς τύχασιν, οὐχ εὗροντο ἄλλων τε
 5 καὶ τοῦ Κάτωνος ἀντιπραξάντων. ὡς δ' οὖν καὶ τοῦτο
 τὸ ἔθνος μηδ' ἀντειπόντος τινὸς ὠκείωσατο, πρῶτον
 μὲν τὰ πραχθέντα ὑπὸ τοῦ Πομπηίου πάντα μήτε τοῦ
 Λουκουλλίου μήτ' ἄλλου τινὸς ἀντιστάντος ἐβεβαίωσεν,
 ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ διεννομοθέτησε μηδενὸς
 6 ἐναντιουμένου. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ὁ Κάτων ἀντεῖπέ τι
 καίπερ ἐν τῇ στρατηγίᾳ, ἣν μετὰ ταῦτα οὐ πολλῶ
 ὕστερον ἔσχε, μηδαμοῦ τῆς τῶν νόμων αὐτοῦ προσ-
 ηγορίας, ὡς καὶ Ἰουλίῶν ἐπικαλουμένων, ἐπιμνησθεῖς·
 τὰ γὰρ δικαστήρια κατ' αὐτοὺς ἀποκληρῶν τὸ ὄνομα
 αὐτῶν γειοιότατα ἀπεκρῦπτετο.

ὡς μ. ἢ ἡμ. <ἡμεν>, ἐν ἣ ἔμελλον Reiske || 2 <τὰ> ins. St || 3, 1
 ὠφελήσαντες B, ὠφελήθησεσθαι Ma, quamobrem pro antecede-
 nte μηδὲν ἐκ Leunclav. μηδὲ ἐκ, Oddey τῷ μηδὲν ἐκ, Reiske
 μηδὲν δ' ἐκ scribendum censuerat || 4, 2 τριτημέριον Ma || 3 ἐμε-
 μίσθωντο H. Stephanus, ἐμεμίσθωντο Ma || αἱ B, αὐ Ma || 5, 3
 πραχθέντα Xylander, προστεχθέντα Ma || 6, 5 ἀποκληρῶν B,
 ἀπεκλήρουν Ma || 6 αὐτῶν] αὐτοῦ Ma

τούτους μὲν οὖν, ὅτι πάμπολλοὶ τέ εἰσι καὶ οὐδ'
 ὅτιοῦν τῆδε τῇ συγγραφῇ συμβάλλονται, παραλείψω·
 Κύντος δὲ δὴ Φούφιος Καλῆνος ἀναμίξ πάντων τὰς 8
 ψήφους ἐν γε ταῖς φιλονεικίαις (τά τε κρείττω πρὸς
 σφᾶς ὡς ἐκάστον τῶν γενῶν ἄγοντος καὶ τὰ ἀτοπώ-
 τερα ἐς ἑτέρους ἀπωθοῦντος) οὔσας εὐρῶν ἐνομοθέτησε
 στρατηγῶν χωρὶς αὐτοὺς ὡς ἐκάστους ψηφίζεσθαι, ἵν'
 εἰ μὴ καὶ κατ' ἄνδρα τῷ κρύφα σφᾶς τοῦτο ποιεῖν,
 ἀλλὰ τὰ γε ἔθνη αὐτῶν ἐκδηλα ὅπως φρονοίη γίγνοιτο.

τὰ μὲν οὖν ἄλλα αὐτὸς ὁ Καῖσαρ καὶ ἐσηγείτο καὶ 2
 συνεβούλευε καὶ διέταττε πάντα καθάπαξ τὰν τῇ πό-
 λει ὡς καὶ μόνος αὐτῆς ἄρχων· ὅθεν περ χαριεντιζό-
 μενοὶ τινες τὸ μὲν τοῦ Βιβούλου ὄνομα παντάπασι
 ἀπεσιώπων, τὸν δὲ δὴ Καῖσαρα δις καὶ ὠνόμαζον καὶ
 ἔγραφον Γάϊόν τε Καῖσαρα καὶ Ἰούλιον Καῖσαρα
 ὑπατεύειν λέγοντες· τὰ δὲ δὴ καθ' ἑαυτὸν δι' ἑτέρων 3
 διῆγε. τοῦτο γὰρ δὴ καὶ πάνν ἰσχυρῶς ἐφυλάξατο,
 μηδὲν αὐτὸς ἐαυτῷ δοῦναι· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἕξαι
 πάνθ' ὅσων ἐπεθύμει κατειργάσατο. αὐτὸς μὲν γὰρ
 οὐδενὸς προσδεῖσθαι ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα τοῖς
 παροῦσιν ἀρκεῖσθαι ἐσκήπτετο· ἕτεροι δὲ ὡς καὶ 4
 ἀναγκαίου καὶ χρησίμου τοῖς πράγμασιν αὐτοῦ ὄντος
 καὶ ἐσηγῆσαντο ὅσα ἠθέλησε καὶ κυρωθῆναι ἐποίησαν
 οὐκ ἐν τῷ πλήθει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ γε-
 ρουσίᾳ. ὁ τε γὰρ ὄμιλος τοῦ τε Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς 5
 Γαλατίας τῆς ἐντὸς τῶν Ἄλπεων ἄρξαι αὐτῷ μετὰ
 τριῶν στρατοπέδων ἐπὶ ἔτη πέντε ἔδωκε, καὶ ἡ βουλή

8, 1, 2 γε Reiske, τε Ma || 3 ἀπώτερα Ma || 6 εἰ μὴ καὶ] εἰ
 καὶ μὴ Reiske || 7 ἔθνη Leunclavius, ἦθη Ma, γένη Reiske ||
 γίνοντο St, γένοιτο Ma || 2, 3 αὐτῆς] αὐτὸς Reiske || 5 δις vel
 <ὡς> δύο Reiske, δύο Ma (cf. Suet. Caes. 20) || 3, 3 <τὸ> μηδὲν St

τήν τε Γαλατιάν τήν ἐπέκεινα τῶν ὄρων καὶ στρατόπεδον ἕτερον προσεπέτρειψε.

9 φοβηθεὶς δ' οὖν καὶ ὥς, μὴ τι ὁ Πομπήσιος ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὁ Γαβίνιος ὁ Αὐλὸς ὑπατεύσειν ἐμελλε, νεωτερίσῃ, ἐκείνόν τε ἅμα καὶ τὸν ἕτερον ὑπάτον Λούκιον Πίσωνα συγγενείας ἀνάγκη προσηταιρίσατο· τῷ μὲν γὰρ Πομπηίῳ τὴν θυγατέρα καίπερ ἄλλῳ τινὶ ἡγγυηκῶς συνήκισε καὶ αὐτὸς τὴν τοῦ Πίσωνος ἔγγυε. καὶ ὁ μὲν οὕτω πανταχόθεν ἐκρατύνθη, Κικέρων δὲ καὶ Λούκουλλος οὐκ ἀρεσκόμενοι τούτοις ἀποκτείνειν τὸν τε Καίσαρα καὶ τὸν Πομπηίου διὰ Λουκίου τινὸς Οὐετίου ἐπεχείρησαν μὲν, οὐκ ἠδυνήθησαν δέ, ἀλλ' ὀλίγον καὶ αὐτοὶ προσαπώλοντο. προμηνηθεὶς γὰρ ἐκεῖνος καὶ συλληφθεὶς, πρὶν τι δρᾶσαι, κατεῖπεν αὐτῶν· καὶ εἰ γέ μὴ καὶ τὸν Βίβουλον ὥς καὶ συνεπιβουλεύοντά σφισιν ἐσηγγέλκει, πάντως ἂν τι δεινὸν ἐπεπόνθεσαν· νῦν δέ, ὅτι τοῦτον τῷ Πομπηίῳ τὸ πραττόμενον δηλώσαντα ἀμυνόμενος ἤτι-
3 ἄτο, ὑπωπτεύθη μὴδὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀληθεύειν, ἀλλ' ἐκ κατασκευασμοῦ τινος πρὸς συκοφαντίαν τῶν ἀντιστασιωτῶν σφῶν παρεσκευάσθαι. καὶ περὶ μὲν τού-
4 των ἄλλοι ἄλλα διεθρόλουν· οὐ γὰρ πον καὶ διηλέγχθη τι, ἀλλ' ἐς τὸ πλήθος ὁ Οὐέτιος ἐσαχθεὶς καὶ μόνους οὓς εἶπον ὀνομάσας ἐς τε τὸ οἶκημα ἐσέπεσε
10 κἀνταῦθα οὐ πολλῷ ὕστερον ἐδολοφονήθη· ὑποπτος δ' οὖν ἐκ τούτων ὁ Κικέρων τῷ τε Καίσαρι καὶ τῷ Πομπηίῳ γενόμενος ἐβεβαιώσατο τὴν ὑπόνοιαν ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνίου ἀπολογίᾳ. οὗτος γὰρ πολλὰ μὲν

9, 1, 4 συγγενείας Reiske, συγγενεῖς Ma || 2, 4 Οὐετίου] Οὐεπίου Ma || 3, 6 τῶν] ὑπὸ τῶν Reiske || 4, 1 διελέγχθη Ma || 10, 1, 2 δ' B, τε Ma

καὶ δεινὰ καὶ τὸ ὑπήκουον τὸ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ἄρξας αὐτῆς, καὶ τὸ ἔνσπονδον εἰργάσατο, πολλὰ δὲ καὶ ἀντέπαθε. τὰ τε γὰρ τῶν Δαρδάνων καὶ τὰ τῶν πλη-
2 σιοχώρων σφίσι πορθήσας οὐκ ἐτόλμησεν ἐπιόντας αὐτοὺς ὑπομείναι, ἀλλ' ὥς καὶ ἐπ' ἄλλο τι μετὰ τῶν ἰππέων ὑποχωρήσας ἔφυγε, καὶ οὕτω τοὺς πεζοὺς ἐκεῖνοι περισχόντες ἐκ τε τῆς χώρας βιαίως ἐξήλασαν καὶ τὴν λείαν προσαφείλοντο. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ
3 περὶ τοὺς συμμαχοὺς τοὺς ἐν τῇ Μυσίᾳ ποιήσας ἠτήθη <πρὸς> τῇ τῶν Ἰστριανῶν πόλει πρὸς τῶν Σκυθῶν τῶν Βασταρνῶν ἐπιβοηθησάντων αὐτοῖς καὶ ἀπέδρα. οὐ μόντοι καὶ ἐπὶ τούτοις αἰτίαν ἔσχευ, ἀλλ' ἐγράφη μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ Κατιλίνου συνωμοσίᾳ, ἕάλω δὲ δι' ἐκεῖνα, καὶ συνέβη αὐτῷ, ὧν μὲν ἐκρίνετο, μὴ ἐλεγχθῆναι, ὧν δ' οὐκ ἠτιάζετο, κολασθῆναι. καὶ ὁ
4 μὲν οὕτως ἀπήλλαξεν, ὁ δὲ δὴ Κικέρων ὑπὲρ αὐτοῦ τότε ἄτε καὶ συνάροχόντος οἱ ὑπερδικῶν πλείστην κατὰ τοῦ Καίσαρος ὥς καὶ αἰτίου τῆς δίκης αὐτῷ γεγενημένου καταδρομὴν ἐποίησατο καὶ τινα αὐτῷ καὶ προσελουιδόρησεν. ὁ δ' ἤχθετο μὲν ἐπ' αὐτοῖς ὥσπερ
11 εἰκὸς ἦν, οὐ μὴν οὐτ' εἶπεν οὐτ' ἐπραξεν ὑβριστικὸν ἐς αὐτὸν οὐδὲν καίπερ ὑπατεύων. τοὺς γὰρ πολλοὺς ἔλεγε συχνὰ καὶ μάταια ἐξεπίτηδες ἐς τοὺς κρείττους σφῶν ἐς φιλονεικίαν αὐτοὺς ὑπάγοντας . . . , ἵν' ἴσοι σφίσι καὶ ὅμοιοι, ἂν γέ τι ὁμοιότροπον ἀντακούσῃσι, δόξωσιν εἶναι· καὶ οὐκ ἤξιον ἀντίπαλον ἐκ τούτου οὐδένα ἐαυτῷ ποιεῖν. καὶ διὰ τοῦτο τοῖς τε ἄλλοις
2

1, 6 ἔνσπονδον Oddey (cf. Dio 38, 36, 5; 41, 55, 3; 51, 23, 4; 54, 9, 1), ἔκσπονδον Ma || 3, 3 <πρὸς> inseruit Leunclavius coll. Dio 51, 26, 5, <ἐπὶ> St || 4, 3 συνάροχοντος] συνάροχοντος Reiske || 4 αὐτῷ R, αὐτῶν Ma || 11, 1, 5 ὑπάγοντας B, ὑπαγωγόντας Ma || lacunam statuit Reiske, quam supplevit <ἀπορρίπτειν>

τοῖς τι προσηλακίζουσιν αὐτὸν οὕτω προσεφέρετο καὶ τότε τὸν Κικέρωνα ὄρων οὐχ ἑαυτῷ [τι] τοσοῦτον λοιδορήσασθαι ἐθέλοντα, ὅσον ἀντακοῦσαι τι τῶν ὁμοίων, ὡς γε καὶ παρισωθῆναι οἱ ἐπιθυμοῦντα, βραχὺ τε αὐτοῦ ἐφρόντισε καὶ οὐδὲν ὧν ἔλεγε προσεποιήσατο, ἀλλ' εἶα αὐτὸν ἀφθόνως, καθάπερ τισὶν ἐπαίνοις ἑαυ-
 3 τοῦ, ταῖς λοιδορίαις χρῆσθαι. οὐ μέντοι καὶ παντά-
 πασιν ὀλιγώρως αὐτοῦ ἔσχευ. ἐπιεικιστέραν μὲν γὰρ ὄντως φύσιν εἰλήχει καὶ οὐ πᾶν ὀφθαλμῶδες ἐθυμοῦτο·
 4 συχνόδ' οὖν ἄτε καὶ ἐν τοσοῦτοις πράγμασιν ἐδικαίου, οὐ μὴν ὥστε καὶ δι' ὀργῆς ἢ καὶ παραχρημα-
 5 πάντως αὐτὸ ποιεῖν. θυμῷ μὲν δὴ οὐδὲν ἐχαρίζετο, τοῦ δὲ δὴ καιροῦ διεσκόπει καὶ τοὺς γε πλείους οὐδὲ ἀίσθανομένους μετῆι. οὐ γὰρ ὅπως δόξειεν ἀμύνε-
 6 σθαι τινὰς ἔπρασεν, ἀλλ' ὅπως ὅτι ἀνεπιφθονώτατα πρὸς τὸ συμφέρον ἑαυτῷ πάντα διοικήσειε. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀδήλως καὶ ἐν οἷς ἤμιστα ἢ τις προσεδό-
 7 κησε, τὰς τιμωρίας ἐπῆγε τῆς τε φήμης ἕνεκα, τοῦ μὴ δοκεῖν ὀργίλως ἔχειν, καὶ τοῦ μὴ τινα προαισθανόμενον προφυλάξασθαι ἢ καὶ προποιῆσαι τι δεινὸν αὐτόν, πρὶν παθεῖν, ἐπιχειρῆσαι. οὐ γὰρ τῶν ἡδη
 8 γεγενημένων μᾶλλον τι αὐτῷ ἐμελεν ἢ ἵνα . . . καὶ λυθείη. καὶ τούτου πολλοῖς μὲν καὶ τῶν μεγάλα αὐτὸν λυπησάντων συνεγίνωσκεν ἢ καὶ ἐπὶ βραχὺ ἐπέξῆι, ὅτι οὐδὲν ἔτι κακορρήσειν αὐτοὺς ἐπίστευε· πολλοὺς δὲ καὶ ἐπὶ πλεῖον τοῦ καθήκοντος ἐς ἀσφάλειαν ἐτιμωρεῖτο λέγων, ὅτι τὸ μὲν . . . οὐκ ἔν ποτε ἀγένητον . . . τῆς κολάσεως ὑπερβολῇ πάντως τι δεινὸν πείσεται.

2, 3 [τι] deleuit B || 5 ὡς γε Pflugk, ὥστε Ma || 3, 2 αὐτοῦ αὐτῶν Leunclavius (sc. τῶν λοιδοριῶν) || 3 ὄντως πως Reiske || 6, 1 ἢ ἵνα . . . καὶ λυθείη] lacunam vidit Xylander, ἢ ἵνα μὴ λυπηθείη Leunclavius, ἢ ἵνα καταλυθείη R, ἢ ἵνα <τὰ μέλλοντα>

ἐξ οὖν τούτων τῶν λογισμῶν καὶ τότε αὐτὸς μὲν 12 τὴν ἡσυχίαν ἤγε, τὸν δὲ δὴ Κλώδιον ἀντιχαρίσασθαι τι αὐτῷ, ὅτι τῆς μοιχείας αὐτοῦ οὐ κατηγόρησε, βου-
 λόμενον ἀισθόμενος παρεσεύασε κρύφα κατὰ τοῦ Κικέρωνος. καὶ πρῶτον μὲν ἐς τὰ τοῦ πλήθους δικαιο- 2
 ματα αὐθις αὐτόν, ὅπως νομίμως ἐκποιηθῆ, συμπρά-
 τontos αὐτῷ καὶ τοῦ Πομπηίου μετέστησεν, ἔπειτα δὲ
 3 δήμαρχον εὐθύς ἀποδειχθῆναι διεπράξατο. οὗτος οὖν 3
 ὁ Κλώδιος ἐπεστόμισε μὲν καὶ τὸν Βίβουλον ἐσελθόντα
 τε ἐς τὴν ἀγορὰν ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς καὶ διανοού-
 4 μενον μετὰ τῆς τοῦ ὅρκου πιστώσεως καὶ περὶ τῶν παρόντων δημηγορῆσαι, ἐπέθετο δὲ καὶ τῷ Κικέρωνι.
 5 καὶ ἐπειδὴ μὴ ἐδόκει οἱ ὀφθαλμῶδες εἶναι, ἀνδραπάμπολν 4
 ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ τὴν τῶν λόγων δεινότητα δυνά-
 6 μενον καταλύσαι, τρέπεται πρὸς οἰκείωσιν οὐχ ὅτι τοῦ
 7 πλήθους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰππέων τῆς τε βουλῆς, παρ' οἷσπερ πον καὶ ὁ Κικέρων πλείστος ἐφέρετο, ἐλπίσας, ἂν τούτους σφετερισηται, ὀφθαλμῶδες αὐτόν ἄτε καὶ διὰ φόβον μᾶλλον ἢ δι' εὐνοίαν ἰσχύοντα καθαιρήσειν. παμπληθεῖς γὰρ ἐκ τῶν λόγων ἐλύπει, καὶ οὐκ ἐς το- 5
 8 σοῦτον οἷ τι ὠφελούμενοι ὑπ' αὐτοῦ φέκιοῦντο, ἐς ὅσον οἱ βλαπτόμενοι ἡλλοτριοῦντο. πρὸς γὰρ τοι τῷ τοὺς πλείους τῶν ἀνθρώπων προχειρότερον ἐπὶ τοῖς δυσχερεστέροις ἀγανακτεῖν ἢ τῶν ἀμεινόνων χάριν τισὶν ἔχειν καὶ τοῖς μὲν συναγορεύσασί σφισιν ἀποδε-
 9 δωκέναι τὸν μισθὸν νομίζειν, τοὺς δ' ἀντιδικήσαντας ἀμύνεσθαι τρόπον τινὰ προαιρεῖσθαι, πικροτάτους 6

κωλυθείη Reiske || 6, 6 μὲν . . . οὐκ ἔν ποτε ἀγένητον . . .] lacunas iam vidit Leunclavius, qui supplevit ὅτι τὸ μὲν <γεγονός> οὐκ ἔν ποτε ἀγένητον <γένοιτο>, τῆς <δὲ> κ. ὁ. π. <οὐκέτι> τι δ. π.; Reiske: τὸ μὲν <γεγονός> οὐκ ἔν ποτε ἀγένητον <ποιήσεται>· εἰ δὲ τοῦ μέλλοντος (vel τοῦ ἔπειτα) μὴ προσκοίη, τῆ) τῆς κ. ὁ. π. δι δ. π.

ἐχθρὸς ἑαυτῷ ἐσεποίει περιεῖναι τε καὶ τῶν κρατί-
 στων ἀεὶ ποτε ἐπιχειρῶν καὶ τῆ παρρησίας πρὸς πάν-
 τας ὁμοίως ἀκράτῳ καὶ κατακορεῖ χρώμενος ἄτε καὶ
 τὴν δόξαν τοῦ δύνασθαι συνεῖναι τε καὶ εἰπεῖν ἢ
 μηδεὶς ἄλλος, καὶ πρὸ τοῦ χρηστὸς εἶναι δοκεῖν θη-
 7 ρώμενος. ἔκ τε οὖν τούτου καὶ διότι μέγιστόν τε
 ἀνθρώπων ἠὔχει καὶ οὐδένα ἐξ ἴσου ἑαυτῷ ἤγρευ, ἀλλὰ
 ἔν τε τοῖς λόγοις ὁμοίως καὶ ἐν τῷ βίῳ πάντας τε
 ὑπερφρόνει καὶ ἰσοδίατος οὐδενὶ ἡξίον εἶναι, φορ-
 τικός τε καὶ ἐπαχθῆς ἦν καὶ ἀπὸ τούτων καὶ ὑπ' αὐ-
 τῶν ἐκείνων, οἷς ἤρεσκε, καὶ ἐφθονεῖτο καὶ ἐμισεῖτο.
 13 ὁ οὖν Κλώδιος ἐλπίσας αὐτὸν διὰ ταῦτα, ἂν τὴν τε
 βουλὴν καὶ τοὺς ἰππέας τὸν τε ὄμιλον προπαρασκευά-
 σηται, ταχὺν καταργάσεσθαι τὸν τε σῖτον προῖκα αὐτῶν
 διένειμε (τὸ γὰρ μετρεῖσθαι τοῖς ἀπόροις τοῦ τε Γα-
 βινίου ἤδη καὶ τοῦ Πίσωνος ὑπατευόντων ἐσηγήσατο)
 2 καὶ τὰ ἐταιρικά κολληγία ἐπιχωρίως καλούμενα, ὅντα
 μὲν ἐκ τοῦ ἀρχαίου, καταλυθέντα δὲ χρόνον τινά,
 ἀνεκώσατο· τοῖς τε τιμηταῖς ἀπηγόρευσε μὴτ' ἀπαλεί-
 φειν ἐκ τινος τέλους μὴτ' ἀτιμάζειν μηδένα, χωρὶς ἢ
 3 εἴ τις παρ' ἀμφοτέροις σφίσι κριθεὶς ἀλοίη. τούτοις
 οὖν αὐτοὺς δελεάσας καὶ ἕτερόν τινα νόμον ἔγραψε,
 περὶ οὗ διὰ πλειόνων ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰπεῖν, ὅπως
 σαφέστερος τοῖς πολλοῖς γένηται. τῆς γὰρ μαντείας
 τῆς δημοσίας ἐκ τε τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν,
 ὥσπερ εἶπον, ποιουμένης, τὸ μέγιστον κύρος ἢ ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ εἶχεν, οὕτως ὥστε τὰ μὲν ἄλλα οἰωνίσματα

12, 6, 2 ἐσεποίει] ἐποίει R, ἐπεποιήκει Reiske || 5 συνεῖναι]
 συννεῖναι Leunclavius || 7, 3 λόγοις ὁμοίως Reiske, λογισμοῖς ὡς
 Ma || 3 ἐν ante τῷ βίῳ deletiv Reiske || 13, 2, 1 <τὰ> κολληγία
 ? B || 2 χρόνον <ἤδη> vel <δή> Reiske

πολλὰ καὶ καθ' ἐκάστην προᾶξιν, ἐκείνο δὲ ἐσάπαξ ἐπὶ
 πάσῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεσθαι. τοῦτό τε οὖν ἰδιώτατον 4
 ἐν αὐτῷ ἦν, καὶ ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπάντων ἢ
 ἐπέτρεπε πραχθῆναι τινα, καὶ ἐγίνετο μηδενὸς ἔτι
 καθ' ἕκαστον οἰωνίσματος ἐπαγομένου, ἢ ἐκόλυε, καὶ
 ἀνεχειρίζετό τι, τὰς δὲ δὴ τοῦ δήμου διαψηφίσεις
 πάντως ἐπίσχεν, καὶ ἦν πρὸς αὐτὰς ἀεὶ διοσημία, εἴτε
 ἐναίσιον εἴτε ἐξαίσιον ἐγένετο. καὶ τὸ μὲν αἴτιον τῆς 5
 νομίσεως ταύτης οὐκ ἔχω φράσαι, γράφω δὲ τὰ λεγό-
 μενα. ἐπεὶ οὖν πολλοὶ ἐμποδίζεν ἢ νόμων ἐσφορὰς
 ἢ ἀρχόντων καταστάσεις ἐς τὸν δῆμον ἐσαγομένας
 βουλόμενοι προεπήγγελλον ὡς καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὴν
 ἡμέραν ἐκείνην μαντευσόμενοι, ὥστε μηδεμίαν ἐν αὐτῇ
 κύρωσιν τὸν δῆμον σχεῖν, φοβηθεὶς ὁ Κλώδιος, μὴ 6
 γραφάμενον αὐτοῦ τὸν Κικέρωνα ἀναβολὴν τέ τινες
 ἐκ τοῦ τοιοῦτου καὶ τριβὴν τῇ δίκῃ ἐμπούησωσιν, ἐσ-
 ἤνεγκε μηδένα τῶν ἀρχόντων ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς
 ψηφίσασθαι τι τὸν δῆμον ἀναγκαῖον εἴη, τὰ ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ γιγνόμενα παρατηρεῖν.

τοιαῦτα μὲν τότε ἐπὶ τὸν Κικέρωνα συνέγραψε. 14
 καὶ ἐπειδὴ ἐκείνος συνεῖς τὸ γιγνόμενον Λούκιον
 Νίννιον Κουαδράτου δημαρχοῦντα ἐναντιωθῆναι πᾶσι
 σφίσι ἀντιπαρασκευάσεν, εἶδεισε, μὴ καὶ θόρυβος ἐκ
 τούτου καὶ διατριβὴ τις γένηται, καὶ ὑπῆλθεν αὐτὸν
 ἀπατήσας. προδιομολογησάμενος γὰρ αὐτῷ μὴδ' ὅτι- 2
 οὖν, ἂν μηδὲν τῶν νομοθετουμένων ἐμποδίσῃ, κατ'
 αὐτοῦ γράφειν, ἔπειτα τὴν ἡσυχίαν καὶ ἐκείνου καὶ

4, 5 τι] τοι Reiske || 6 ἐπίσχεν B, ἐπισχεῖν Ma, quamobrem
 Reiske antecedens τὰς δὲ δὴ in ὥστε δὴ vel ὥστε mutari iubet,
 ἐπίσχε iam correxerat R || 5, 2 λεγόμενα] γιγνόμενα vel δρώμενα
 Reiske || 14, 1, 1 μὲν] τε ? B || συνέγραψε] συνέγραψε Reiske

τοῦ Νιννίου ἄγοντος διανομοθέτησεν αὐτὰ καὶ μετὰ
 3 τοῦτο καὶ τῷ Κικέρωνι ἐπεχείρησε. καὶ ὁ μὲν οὕτω
 καίτοι φρονιμώτατος ἀξιῶν εἶναι τότε ὑπὸ τοῦ Κλω-
 δίου, εἴ γε ἐκείνου, ἀλλὰ μὴ τὸν Καίσαρα τοὺς τε
 ἄλλους τοὺς μετ' αὐτῶν συνεστηκότας δεῖ λέγειν,
 4 ἠπατήθη· ὁ δὲ δὴ νόμος, ὃν μετὰ ταῦτα ὁ Κλώδιος
 ἐσήνεγκεν, ἄλλως μὲν οὐκ ἐδόκει ἐπ' αὐτῷ τίθεσθαι
 (οὐδὲ γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶχεν), ἀλλὰ κατὰ πάντων
 ἀπλῶς τῶν πολίτην τινὰ ἔνευ τῆς τοῦ δήμου κατα-
 γνώσεως ἀποκτενούτων ἢ καὶ ἀπεκτονότων ἐσήγετο,
 5 ἔργῳ δὲ ἐπ' αὐτὸν ὅτι μάλιστα συνεγράφετο. ἔφερε
 μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν βουλήν, ὅτι τοῖς τε ὑπά-
 τοις τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως, δι' ἧσπερ καὶ τὰ τοι-
 αῦτά σφίσι ποιεῖν ἐξὸν ἐγίνετο, προσετείχετο καὶ
 μετὰ τοῦτο καὶ τοῦ Λεντούλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 6 τότε θανατωθέντων κατεψήφιστο· οὐ μὲντοι ἀλλ' ὁ
 Κικέρων, ἐπειδὴ καὶ ἐσηγγέλκει περὶ αὐτῶν καὶ ἐσή-
 γητο αἰεὶ καὶ ἐπεψηφίσει καὶ τέλος καὶ τὴν τιμωρίαν
 σφῶν διὰ γε τῶν τὰ τοιαῦτα ὑπηρετούντων ἐπεποίητο,
 7 καὶ τὴν αἰτίαν μόνος ἢ καὶ μάλιστα ἔσχε. καὶ διὰ
 τοῦτο τὰ τε ἄλλα ἰσχυρῶς αὐτῷ ἀντέπρασσε καὶ τὴν
 βουλευτικὴν ἐσθῆτα ἀπορρίψας ἐν τῇ ἱππάδι περιενό-
 στει πάντας τε τοὺς τι δυναμένους, οὐχ ὅπως τῶν
 ἐπιτηδείων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀντιστασιωτῶν, καὶ μάλιστα
 τὸν τε Πομπήιον καὶ τὸν Καίσαρα ἅτε μὴδὲ τὴν ἐχ-
 θραν αὐτοῦ προσποιούμενον καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς
 15 ὁμοίως περιῶν ἐθεράπευε. καὶ (ἐβούλοντο γὰρ καὶ

4, 4 πολίτην Reiske, πολιτῶν Ma || 5 ἐσήγετο B, συνεσήγετο Ma || 6, 2 ἐσηγγητο Reiske, ἐσηγγεῖτο Ma || 7, 1 ἔσχε R Stephanus, qui etiam ὡς εἰκεν, ἔλαβε vel ἔσχε, εἰκε Ma, εἶχεν Leunclavius, <ἔχειν> εἰκε Reiske || 3 ἱππάδι Xylander, ἱππίδι Ma || 15, 1, 1 ἐθεράπευε] ἐθεράπευσε Ma

ἐκείνοι μῆτε τὸν Κλώδιον αὐτοὶ παρεσκευακέναι μῆτε
 τοῖς γεγραμμένοις ὑπ' αὐτοῦ ἀρέσκεσθαι δοκεῖν) τοι-
 ἀνδε τινὰ ἐπὶ τὸν Κικέρωνα ἀπάτην, σφίσι μὲν εὐ-
 προεπῆ, ἐκείνῳ δὲ δὴ ἀφανῆ προσεξεῦδρον. ὁ μὲν γὰρ 2
 Καίσαρ ὑπέκειν αὐτῷ συνεβούλευε, μὴ καὶ κατὰ χώραν
 μείνας ἀπόληται· καὶ ἵνα γε [καὶ] μᾶλλον ὑπ' εὐνοίας
 τοῦτο ποιεῖν πιστευθῆ, ὑποστρατήγῳ οἱ χρήσεσθαι
 ὑπισχεῖτο, ὅπως μὴ μετ' ὀνειδους ὡς καὶ ὑπεύθυνος
 ὢν, ἀλλ' ἐπὶ τε ἀρχῆς καὶ μετὰ τιμῆς ἐκποδῶν δὴ τῷ
 Κλωδίῳ γένηται. ὁ δὲ δὴ Πομπήιος τοῦτου μὲν αὐ- 3
 τὸν τό τε πρᾶγμα ἀπόδρασιν ἄντικρυς ὀνομάζων καὶ
 ἐς τὸν Καίσαρα ὡς γε καὶ κατ' ἐχθραν οὐκ ἐπιτηδείως
 οἱ συμβουλευόντα ὑποσημαίνων ἀπέτρεπε, γνώμην δὲ
 ἐδίδου καταμεῖναι καὶ ἑαυτῷ τε ἅμα καὶ τῇ βουλῇ
 μετὰ παρηγορίας βοηθῆσαι τὸν τε Κλώδιον εὐθύς
 ἀμύνασθαι· οὔτε γὰρ διαπραξάσθαι τι αὐτὸν παρόντος 4
 τε ἐκείνου καὶ ἐναντιουμένον δυνήσεσθαι ἔλεγε καὶ
 προσέτι καὶ <δίκην> δώσειν καὶ ἑαυτοῦ τι πρὸς τοῦτο
 συμπράξαντος. τοιοῦτους αὐτῶν λόγους λεγόντων, οὐχ
 ὅτι ἐναντία ἀλλήλοις ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἵν' ἐκείνον ἀν-
 υπόπτως ἀπατήσωσι, τῷ Πομπηίῳ προσέθετο. οὔτε 5
 γὰρ προὑπόπτειν τι ἐς αὐτὸν καὶ ἐπίστευε πάντως
 ὑπ' αὐτοῦ σωθῆσεσθαι. τῶν τε γὰρ ἄλλων πολλοὶ καὶ
 ἠδοῦντο αὐτὸν καὶ ἐτίμων, ὥστε καὶ κινδυνεύοντας
 συχνοὺς, τοὺς μὲν παρὰ τῶν δικαστῶν, τοὺς δὲ καὶ παρ'
 αὐτῶν τῶν κατηγορῶν ῥύεσθαι· καὶ ὁ Κλώδιος ἅτε 6
 καὶ ἐν γένει ποτὲ αὐτῷ γενόμενος καὶ συστρατεύσας

2, 3 [καὶ] om. St, Gros || 5 ὡς καὶ R, ὡς γε καὶ Pflugk, ὥστε καὶ Ma || 4, 3 <δίκην> inseruit Oddey, ἐνδώσειν pro δώσειν Leunclavius || 4 αὐτῶν R, αὐτῷ Ma || 5, 2 πάντως iam Leonice-nus in versione, πάντας Ma

ἐπὶ πολὺν χρόνον οὐδὲν ὅ,τι οὐ κατὰ γνώμην αὐτοῦ
 ἐδόκει ποιήσῃν. τὸν τε Γαβίνιον ἔντικτος ἅτε καὶ πάνν
 φίλον αὐτῷ ὄντα καὶ τὸν Πίσωνα ἀπὸ τε τῆς ἐπεικειίας
 16 καὶ διὰ τὴν τοῦ Καίσαρος συγγένειαν ὑπάρξειν οἱ προσ-
 εδόκησε. τούτοις τε οὖν τοῖς λογισμοῖς κρατήσῃν ἐλ-
 πίσας (καὶ γὰρ ἐθάροσει παρὰ λόγον, ὥσπερ ἀνεξετάστως
 ἐδεδίει) καὶ φοβηθεῖς, μὴ καὶ ἐκ πονηροῦ συνειδότος
 τὴν ἀποδημίαν πεποιήσθαι δόξη, τῷ μὲν Καίσαρι χά-
 ριν δὴ τινα ἔχειν ἔλεγε, τῷ δὲ δὴ Πομπηίῳ ἐπέισθη.
 2 καὶ ὁ μὲν οὕτως ἀπατηθεὶς παρεσκευάζετο ὡς καὶ
 πολὺ τῶν ἐχθρῶν ὑπεροίσων. πρὸς γὰρ δὴ τοῖς εἰρη-
 μένοις οἱ τε ἱππῆς συνελθόντες ἐς τὸ Καπιτώλιον
 πρέσβεις ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τε τοὺς ὑπάτους καὶ τὴν
 γερουσίαν ἄλλους τέ τινας ἐκ σφῶν καὶ βουλευτὰς
 τὸν τε Ὀρτήσιον τὸν Κύντιον καὶ Γάιον Κουρίωνα
 3 ἐπεμψαν· καὶ ὁ Νίννιος τὰ τε ἄλλα αὐτῷ συνήροτο
 καὶ τὴν ἐσθῆτα τῷ πλήθει ὡς καὶ ἐπὶ τινι κοινῇ
 συμφορᾷ μεταβαλεῖν παρήνευσε. καὶ πολλοὶ τοῦτο καὶ
 τῶν βουλευτῶν... καὶ οὐ πρότερόν γε μετεβάλλοντο,
 πρὶν τοὺς ὑπάτους σφίσι διὰ προγραφῆς ἐπιτιμῆσαι.
 4 ἀλλ' (ἦν γὰρ τὰ τῶν ἀντιστασιαστῶν αὐτοῦ δυνατώτερα)
 οὔτε ὁ Κλώδιος χρηματίσασθαι τι ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ
 Νιννίῳ ἐπέτρεψεν, οὔτε Γαβίνιος τὴν πρόσδοδον τοῖς
 ἱππεῦσιν ἐς τὴν βουλὴν ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἓνα τινὰ
 αὐτῶν, ὡς πολὺς ἐνέκειτο, καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασε,
 τῷ τε Ὀρτήσιῳ καὶ τῷ Κουρίωνι, ὅτι καὶ ἀθροισθεῖσσι
 σφίσι συνεγένοντο καὶ τὴν πρεσβείαν ὑπέστησαν, ἐπ-

16, 2, 4 <πρὸς> τὴν γ. B || 3, 3 μεταβαλεῖν B, μεταβάλλειν
 Ma || πολλοὶ| πολὺ Ma || 4 βουλευτῶν... | <ἐποιήσαν> Xylander ||
 μετεβάλλοντο B, μετεβάλλοντο Ma || 4, 2 τῷ Νιννίῳ Leunclavius,
 τὸν Νίννιον Reiske, τοῦ Νιννίου Ma || 5 πόλεως Cobet, Mne-
 mos. VI, p. 447 coll. Cic. pro Sestio 12, 29, πολιτείας Ma

εκάλει. καὶ αὐτοὺς ὁ Κλώδιος ἐς τὸ πλήθος ἐσαγαγὼν 5
 πληγαῖς ἐπὶ τῇ πρεσβείᾳ διὰ τινῶν προπαρεσκευασμέ-
 νων σὺνέκοψε. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ τε Πίσων καίπερ
 εὐνοϊκῶς τῷ Κικέρωνι δοκῶν ἔχειν καὶ συμβουλεύσας
 γε αὐτῷ, ὡς ἐώρα ἀδύνατον ὄν ἄλλως αὐτὸν σωθῆναι,
 προὔπεξελεθεῖν, ὅμως, ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὠρ- 6
 γίσθη, παρήλθεν ἐς τὴν ἐκκλησίαν, ὅτε πρῶτον ἠδυ-
 νήθη (τὰ γὰρ πολλὰ ἠρώσται) καὶ πυθόμενον τοῦ
 Κλώδιου, τίνα γνώμην περὶ τῶν γεγραμμένων ἔχοι,
 εἶπεν, ὅτι οὐδὲν μοι οὔτε ὠμὸν οὔτε σκυθρωπὸν ἔργον
 ἀρέσκει· καὶ ὁ Γαβίνιος ἐρωτηθεὶς τὸ αὐτὸ τοῦτο οὐχ
 ὅπως ἐκεῖνον ἐπήνεσεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱππέων τῆς τε
 βουλῆς προσκατηγόρησεν. ὁ μὲντοι Καῖσαρ (ἔξω γὰρ 17
 τοῦ τείχους ὁ Κλώδιος δι' αὐτόν, ἐπειδήπερ ἐξεστρά-
 τευτο, τὸν ὅμιλον συναγαγὼν καὶ ἐκεῖνον ἐπιγνώμονα
 τῶν γεγραμμένων ἐποίησατο) τὴν [γὰρ] μὲν παρανο-
 μίαν τῶν περὶ τὸν Λέντουλον πραχθέντων κατεψηφί-
 σατο, τὴν μὲντοι τιμωρίαν τὴν ἐπ' αὐτοῖς γραφομένην 2
 οὐκ ἐδοκίμασεν· ὅσα μὲν γὰρ περὶ τῶν τότε γενομέ-
 νων ἐφρόνησε, πάντας εἰδέναι ἔφη (τὴν γὰρ σώζουσαν
 σφᾶς ψῆφον δεδωκὼς ἦν), οὐ μὴν καὶ προσήκειν ἐπὶ
 τοῖς παρεληλυθόσι τοιοῦτόν τινα νόμον συγγράφεσθαι.
 Καῖσαρ μὲν ταῦτ' εἶπε, Κράστος δὲ διὰ μὲν τοῦ νέος 3
 βοήθειάν τινα τῷ Κικέρωνι ἐνεδείκνυτο, αὐτὸς δὲ τὰ
 τοῦ πλήθους ἔπραττε. καὶ ὁ Πομπηῖος ὑπισχνεῖτο μὲν
 αὐτῷ τὴν ἐπικουρίαν, σκήψεις δὲ τινας ἄλλοτε ἄλλας
 ποιούμενος καὶ ἀποδημίας συχνὰς ἐπίτηδες στελλόμε-
 νος οὐκ ἐπήμυνεν. ἰδὼν οὖν ταῦθ' ὁ Κικέρων καὶ 4

5, 1 ἐσαγαγὼν] ἐπαγαγὼν Ma || 6, 1 προὔπεξελεθεῖν St, προ-
 ὑπέξεχειν Ma || 3 πυθόμενον Xylander, πυθόμενος Ma || 5 οὔτε
 ὠμὸν Xylander, οὔτω μόνον Ma || οὔτε σκ. St, οὐδὲ σκ. Ma ||
 17, 1, 4 [γὰρ] delevit St

φοβηθεὶς αὐτῶν ἐπεχείρησε μὲν ὄπλα ἄρασθαι (τά τε γὰρ ἄλλα καὶ τὸν Πομπήιον φανερώς προεπηλάκιζε), κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ τε τοῦ Κάτωνος καὶ τοῦ Ὀρτησίου, μὴ καὶ ἐμφύλιος ἐκ τούτου πόλεμος γένηται, τότε δὴ καὶ ἄκων μετὰ τε αἰσχύνῃς καὶ μετὰ κακοδοξίας ὡς καὶ ἐκ τοῦ συνειδότης ἐθειλοντῆς πεφευγῶς μετέστη.
 5 πρὶν δὲ δὴ ἀφορμῆσαι, ἐς τε τὸ Καπιτώλιον ἀνέβη καὶ ἀγαλματίον τι Ἀθηναῖς ἀνέθηκε φυλακίδα αὐτὴν ὀνομάσας. ὑπεξῆλθε δὲ ἐς Σικελίαν· προστάτης τε γὰρ αὐτῆ ἐγερόνει καὶ ἐλπίδα πολλὴν ἐν τε τοῖς δήμοις καὶ ἐν τοῖς ἰδιώταις τῷ τε ἄρχοντι αὐτῆς εἶχε
 6 τιμηθῆσθεσθαι. φηρόντος δ' αὐτοῦ ὁ νόμος τὸ κύρος οὐχ ὅπως οὐκ ἐναντιωθέντος τινός, ἀλλὰ καὶ σπουδασάντων ἄλλων τε καὶ αὐτῶν ἐκείνων, οἳ ὑπὲρ τοῦ Κικέρωνος ἀνὰ πρότους πράττειν ἐδόκουν, ἐπειδήπερ ἅπαξ ἐκποδῶν ἐγερόνει, ἔλαβε· καὶ ἢ τε οὐσία αὐτοῦ ἐδημεύθη, καὶ ἢ οἰκία ὡσπερ τινός πολεμίου κατεσκάφη, τό τε ἔδαφος αὐτῆς ἐς νεῶν ἐλευθερίας ἀνέ-
 7 θηκαν. αὐτῷ τε ἐκείνῳ ἢ τε φυγῇ ἐπετιμήθη καὶ ἢ ἐν τῇ Σικελίᾳ διατριβῇ ἀπερορήθη· τρισχιλίους τε γὰρ καὶ ἑπτακοσίους καὶ πενήκοντα σταδίους ὑπὲρ τὴν Ῥώμην ὑπερωρίσθη, καὶ προσεπεκηρύχθη, ἵν' εἰ δὴ ποτε ἐντὸς αὐτῶν φανείη, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ὑποδεξάμενοι αὐτὸν ἀνατὶ διόλωνται.
 18 καὶ ὁ μὲν ἐς τὴν Μακεδονίαν διὰ τοῦτο μετέστη καὶ ἐκεῖ διέτριβεν ὀδυρόμενος· ἐντυχὼν δ' αὐτῷ Φιλίσκος τις ἀνὴρ ἐν τε ταῖς Ἀθήναις συγγεγονῶς οἱ καὶ τότε κατὰ τὴν τύχην συντυχῶν "οὐκ αἰσχύνῃ"

4, 7 <πυροῦ> τοῦ Reiske || 5, 4 αὐτῆ] αὐτῶν Ma || 5 αὐτῆς B, αὐτῶν Ma || 6, 3 οἱ ὑπὲρ] δ ὑπὲρ Ma || 18, 1, 3 Φ. τις ἐξ Ἀθηναίων αὐτῷ γενόμενος γνώριμος Xiphilinus

ἔφη, "ὦ Κικέρων, θρηνηδὼν καὶ γυναικείως διακείμενος; ὡς ἔγωγε οὐποτ' ἂν σε προσεδόκησα οὕτω μαλακισθῆσθεσθαι, πολλῆς μὲν παιδείας καὶ παντοδαπῆς μετεσχηκότα, πολλοῖς δὲ καὶ συνηγορηκότα." καὶ ὅς 2 ὑπολαβὼν εἶπεν "ἀλλ' οὐδὲν τοι ὅμοιον ἐστίν, ὦ Φιλίσκε, ὑπὲρ ἄλλων τέ τινα λέγειν καὶ ἑαυτῷ συμβουλεύειν. τὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων λεγόμενα ἀπὸ ὀρθῆς καὶ ἀδιαφθόρου τῆς γνώμης προιόντα καιρὸν ἐς τὰ μάλιστα λαμβάνει· ὅταν δὲ δὴ πάθημά τι τὴν ψυχὴν καταλάβῃ, θολοῦται καὶ σκοτοῦται καὶ οὐδὲν δύνναται καιρίον ἐννοῆσαι. ὅθεν πού πάννυ καλῶς εἰρηται, ὅτι ῥᾶον παραινέσαι ἑτέροις ἐστίν ἢ αὐτὸν παθόντα καρτεροῆσαι." "λέγεις μὲν τι" ἔφη ὁ Φιλί- 3 σκος "ἀνθρώπινον· οὐ μέντοι καὶ ἠξίουν σε, τοσαύτη μὲν φρονήσει κεκρημένον, τοσαύτην δὲ σοφίαν ἠσκηκότα, μὴ οὐ προπαρεσκευάσθαι πρὸς πάντα τὰ ἀνθρώπινα, ἵν' εἰ τι καὶ παράλογόν σοι προσπέσοι, μήτι 4 γε καὶ ἄφρακτόν σε εὔροι. ἐπεὶ δ' οὖν ἐν τούτῳ καθέστηκας, καὶ γὰρ ἂν τι ὠφελήσαιμί σε διαλεξάμενός τι τῶν προσφόρων, ἵν' ὡσπερ οἱ τὰ φορτία συναρρόμενοί τισιν ἐπικουφίζουσιν αὐτούς, καὶ ἐγὼ σοι τὸ πάθος τοῦτο ἐπελαφρύναιμι τοσοῦτῳ ῥᾶον ἐκείνων, ὅσῳ μὴδὲ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ μεταλήψομαι. οὐ γὰρ 5 πού καὶ ἀπαξιώσεις παραμυθίον τινὸς παρ' ἑτέρου τυχεῖν. εἰ μὲν γὰρ αὐτάρκης ἑαυτῷ ἦσθα, οὐδὲν ἂν ἡμῖν τῶν λόγων τούτων ἔδει· νῦν δ' ὅμοιον πέπονθας ὡσπερ εἰ Ἴπποκράτης ἢ Δημοκίδης ἢ καὶ ἄλλος τις

3, 5 μήτι γε D, μήτοι γε Ma, μὴ μέντοι γε Reiske || 4, 2 post καθέστηκας lacunae signum posuit B, καὶ γὰρ in καὶ ἐγὼ mutandum censet St, πειρατέον vel πειράσω, ἂν τι malit R || διαλεξάμενος <σποπόμεν περὶ> τ. πρ. vel διαλεξάμενος <ἀκούειν πειρῶ (vel τόλμα)> τι τ. πρ. Reiske || 4 ἐπικουφίζουσιν Ma || 5, 5

τῶν πάντων ἰατρῶν νοσήματι δυσίατῳ περιπεσῶν ἄλλο-
 τρίας χειρὸς πρὸς τὴν ἄκρῃσιν αὐτοῦ προσεδεήθη.”
 19 “ἀλλ’ εἴ γέ τινα” ἔφη ὁ Κικέρων “τοιούτου ἔχεις
 λόγον, ὥστε τὴν ἀχλὺν μου ταύτην ἀπὸ τῆς ψυχῆς
 ἀφελεῖν καὶ ἐς τὸ ἀρχαῖόν με φῶς ἐπαναγαγεῖν, ἐτοι-
 μότατός εἰμι ἀκούειν. ὥσπερ γὰρ τῶν φαρμάκων,
 οὕτω δὴ καὶ τῶν λόγων καὶ διαφοραὶ πολλαὶ καὶ δυ-
 νάμεις ποικίλαι εἰσίν, ὥστ’ οὐδὲν θαναμαστόν, εἰ καὶ
 ἐμὲ τὸν λαμπρὸν ἐν τε τῇ γερονσίᾳ καὶ ἐν ταῖς ἐκκλη-
 σίαις τοῖς τε δικαστηρίοις σοφία τιμὴ καταιονήσειας.”
 2 “φέρε οὖν” εἶπεν ὁ Φιλίσκος, “ἐπειδήπερ ἀκούειν
 ἔτοιμος εἶ, σκεψάμεθα πρῶτον μὲν, εἰ κακὰ ὡς ἀλη-
 θῶς ἐστὶ ταῦτα τὰ περιεστηκότα σε, ἔπειτα δέ, τίνα
 τρόπον αὐτὰ ἀκεσόμεθα. ἐγὼ τοίνυν πρῶτον μὲν
 ἀπάντων ὁρῶ σε ὑγιαίνοντα τῷ σώματι καὶ εὖ μάλα
 ἐρρωμένον, ὅπερ πού πρῶτον κατὰ φύσιν ἀγαθόν
 3 ἐστὶν ἀνθρώποις, ἔπειτα δὲ τὰ ἐπιτήδεια αὐτάρκη
 κεκτημένον, ὥστε μήτε πεινῆν μήτε διψῆν ἢ φριγοῦν ἢ
 καὶ ἄλλο τι ἄτοπον ὑπ’ ἀπορίας ὑπομένειν, ὃ δὴ καὶ
 δεύτερον εἰκότως ἂν τις ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ φύσει τι-
 θεῖη. ὅταν γὰρ τιμὴ ἢ τε τοῦ σώματος σύστασις εὖ
 ἔχη καὶ διαρκεῖν ἀφροντιστῶν δύνηται, πάντα τὰ
 20 πρὸς εὐδαιμονίαν ἐπιβάλλοντα καρποῦται.” ὁ οὖν
 Κικέρων ὑπολαβὼν ἔφη “ἀλλ’ οὐδὲν τῶν τοιούτων
 ὑφελός ἐστιν, ὅταν του τὴν ψυχὴν λυπῆ τι καὶ δάκνη·
 πολλῶ γὰρ πλεον αἱ ἐκείνης φροντίδες ταλαιπωροῦσίν
 τινα ἢ αἱ τοῦ σώματος ἐνπάθειαι τέρπουσιν. ὥσπερ
 καὶ ἐγὼ νῦν οὐδὲν οὔτε τῆς τοῦ σώματος ὑγείας

ὥσπερ <ἂν> εἰ Pflugk || 5,7 προσεδεήθη Reiske, προσδεήθη Ma ||
 19, 3, 5 τε, quod post εἰ exhibit Ma, suo loco inseruit
 Reiske || 20, 1, 4 πλεον Reiske, πλείονα Ma

προτιμῶ, νοσῶν γε τὴν γνώμην, οὔτε τῆς τῶν ἐπιτη-
 δειῶν εὐπορίας· πολλῶν γὰρ ἀπεστέρημαι.” καὶ ὃς 2
 “καὶ τοῦτό σε” ἔφη “λυπεῖ; εἰ μὲν γὰρ ἐνδειχθεῖσθαι
 τῶν ἀναγκαίων ἐμελλες, λόγον ἂν τινα εἶχεν ἄχθεσθαί
 σε τοῖς ἀπολωλόσιν· εἰ δὲ ἐκπλεᾶ σοι πάντα τὰ ἐπι-
 τήδεια ὑπάρχει, τί ἀνιᾶ, ὅτι μὴ καὶ πλείω κέκτησαι;
 πᾶν γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν χρεῖαν τιμὴ ἂν περιττόν ἐστι
 καὶ ἐν τῷ ἴσῳ καὶ παρὸν καὶ ἀπὸν καθέστηκεν, ἐπεὶ 3
 τοι καὶ πρότερον οὐδὲν δήπου τοῖς μὴ ἀναγκαίοις
 ἐχρῶ, ὥστε καὶ τότε μὴ εἶναι, ὧν μὴ ἐχρηζες, ἢ καὶ
 νῦν εἶναι, ὧν μὴ δέη, νόμιζε. καὶ γὰρ οὐδὲ πατρῷά
 σοι τὰ πολλὰ αὐτῶν γέρονεν, ὥστε σε σπουδὴν ἰδιω-
 τέραν περὶ αὐτὰ ποιεῖσθαι, ἀλλ’ ὑπὸ τε τῆς γλώττης
 καὶ ὑπὸ τῶν λόγων σου πεπόρισται, δι’ οὗ καὶ ἀπό-
 λωλεν. οὐκ οὖν ἀγανακτεῖν προσήκει, εἰ καθάπερ ἐκ- 4
 τήθη τινα, οὕτω καὶ ἀπεβλήθη. οὐδὲ γὰρ οὐδ’ οἱ
 ναύκληροι πάντων χαλεπῶς φέρουσι πολλὰ ζημιούμενοι·
 λογίζεσθαι γὰρ, οἶμαι, φρονίμως ἐπίστανται, ὅτι ἢ
 θάλαττα ἢ διδοῦσά σφισιν αὐτὰ καὶ ἀφαιρεῖται.

καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά· ἀποχρῆν τε γὰρ ἂν- 21
 θρώπῳ πρὸς εὐδαιμονίαν τὸ τὰ ἀρκούντα κεκτηθῆναι
 καὶ μηδενός, ὧν τὸ σῶμα χρῆζει, προσδεῖσθαι νομίζω,
 καὶ πᾶν τὸ περιττόν καὶ φροντίδας καὶ πράγματα καὶ
 φθόνους ἔχειν ἠγοῦμαι. ἐπειδὴ δὲ ἔφησθα, ὅτι οὐδε- 2
 μία ἀπόλαυσις τῶν τοῦ σώματος ἀγαθῶν ἐστίν, ἂν μὴ
 καὶ τὰ τῆς ψυχῆς προσυπάροχη τιμὴ, ἐστὶ μὲν ἀληθῆς
 ὁ λόγος (ἀδύνατον γὰρ κακῶς αὐτῆς ἐχούσης μὴ οὐ

3, 3 ὥστε — νόμιζε] ὥστε καὶ τότε μὴ <δὲν μᾶλλον νόμιος>
 εἶναι, ὧν μὴ ἐχρηζες, ἢ καὶ νῦν <ἐστερησθαι>, ὧν μὴ δέη, νό-
 μιζε Reiske || 3, 6 ὑπὸ τε τῆς γλ. καὶ ὑπὸ τ. λ.] ἀπὸ Cobet,
 Mnemos. X, p. 195, sed conferri iubet Schenkl Isocrat. 15, 278

καὶ τοῦτ' αὐτῇ συννοσεῖν), ἐγὼ μέντοι πολλῶ ῥᾶον
οἶμαι εἶναι τῆς εὐεξίας τῆς γνώμης ἐπιμεληθῆναι τι
3 ἢ τῆς τοῦ σώματος. τοῦτο μὲν γὰρ ἄτε καὶ σάρκινον
ὄν πολλὰ μὲν ἄτοπα ἐν ἑαυτῷ ἔχει, πολλῆς δὲ ἐπι-
κουρίας παρὰ τοῦ δαιμονίου δεῖται· ἐκείνη δὲ δὴ οἶα
θειοτέρας φύσεως οὔσα καὶ ἑυθιμίζεσθαι καὶ νουθετεῖ-
σθαι ῥαδίως δύναται. οὐκοῦν κἀνταῦθα ἰδωμεν, τί
τέ σοι τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἀπέστη, καὶ τί τῶν
22 κακῶν προσγεγόμενον οὐκ ἂν ἀποτριψαίμεθα. ὁρῶ
τοίνυν ἔγωγε πρῶτον μὲν φρονιμώτατόν σε ἀνθρώπων
ὄντα· τεκμήριον δέ, ὅτι πλείστα μὲν καὶ τὴν βουλήν
καὶ τὸν δῆμον, ἐν οἷς συνεβούλευσάς τι αὐτοῖς, ἐπει-
σας, πλείστα δὲ καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἐν οἷς συνηγόρη-
2 σάς σφισιν, ὠφέλησας· ἔπειτα δὲ καὶ δικαιοτάτον·
πανταχοῦ γοῦν ὑπὲρ τε τῆς πατρίδος καὶ τῶν φίλων
ἀνταγωνιζόμενος τοῖς ἐπιβουλεύουσιν αὐτοῖς ἐξήτασαι·
καὶ αὐτά γε ταῦτα, ἃ νῦν πέπονθας, οὐ δι' ἄλλο τι
συμβέβηκέ σοι ἢ ὅτι πάνθ' ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς
3 πολιτείας καὶ λέγων καὶ πράττων διετέλεις. καὶ μὴν
ὅτι καὶ σωφροσύνης ἐς τὰ πρῶτα ἀνήκεις, αὐτὸ τὸ
ἐπιτηδευμά σου δηλοῖ· οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ δουλεύ-
οντά τινα ταῖς τοῦ σώματος ἡδοναῖς ἐν μέσῳ τε ἀεὶ
φαίνεσθαι καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρέφεσθαι μαρτύρια
4 τὰ ἡμερινὰ ἔργα τῶν νυκτερινῶν ποιούμενον. οὕτω
δὲ δὴ τούτων ἐχόντων ἐγὼ μὲν σε καὶ ἀνδρειότατον
ῥῆμην εἶναι τοσαύτη μὲν ῥώμῃ διανοίας, τοσαύτη δὲ
καὶ ἰσχύι λόγων χρώμενον· σὺ δέ, ὡς ἔοικας, αὐτὸς
ἑαυτοῦ ἐκπλαγείς, ὅτι παρὰ τε τὴν ἐλπίδα καὶ παρὰ
τὴν ἀξίαν ἔπαισας, παρήρησά τι τοῦ σφόδρα ἀν-

21, 3, 6 ἀπέστη] ἀπεσι Cobet, Mnem. X, p. 205 (hoc iam coniecerat Reiske)

δρείον. ἀλλὰ τοῦτο μὲν εὐθὺς ἀπολήψῃ· τοιούτων δὲ 5
τῶν κατὰ σὲ ὄντων καὶ εὖ μὲν ἤκοντος τοῦ σώματος,
εὖ δὲ καὶ τῆς ψυχῆς οὐχ ὁρῶ, τί τὸ λυποῦν ἐστὶ σε."
ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος ὁ Κικέρων ἔφη "οὐ δοκεῖ 23
οὖν σοι μέγα κακὸν εἶναι ἀτιμία καὶ φυγὴ καὶ τὸ
μήτ' οἴκοι διατριβεῖν <μήτε> μετὰ τῶν φίλων εἶναι,
ἀλλὰ ἐκ τῆς πατρίδος μεθ' ὕβρεως ἐκπεπτακότα ζῆν
ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ καὶ ἀλᾶσθαι φυγάδα προσαγορευόμε-
νον καὶ γέλωτα μὲν τοῖς ἐχθροῖς, αἰσχος δὲ τοῖς
οἰκείοις παρέχοντα." "οὐδαμῆ ἔμοιγε" εἶπεν ὁ Φι- 2
λίσκος. "δύο γὰρ τούτων ὄντων, ἐξ ὧν συνεστήκαμεν,
ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ ῥητῶν ἐκατέρῳ παρ' αὐτῆς
τῆς φύσεως καὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν δεδομένων, εἰ μὲν
τι περὶ ταῦθ' ἀμαρτάνοιτο, καὶ βλαβερὸν ἂν εἰκότως
καὶ αἰσχρὸν νομίζοιτο, εἰ δ' ὁρθῶς ἔχοι, καὶ μᾶλλον
ἂν ὠφέλιμον εἴη. ὃ καὶ σοὶ νῦν ὑπάρχει. τὰ γὰρ δὴ 3
ἄλλ' ἐκεῖνα καὶ αἱ ἀτιμίαι, καὶ εἰ δὴ τι τοιοῦτον ἔτε-
ρον, νόμῳ τε καὶ δοκῆσει τιμὴ καὶ αἰσχρὰ καὶ κακά
ἐστὶ καὶ οὐδὲν οὔτε τῷ σώματι οὔτε τῇ ψυχῇ λυμαί-
νεται. ποῖον μὲν γὰρ <ἂν> σῶμα εἰπεῖν ἔχοις νενο-
σηκὸς ἢ καὶ ἀπολωλός, ποῖαν δὲ ψυχὴν ἀδικωτέραν ἢ
καὶ ἀμαρτεστέραν γεγонуῖαν ὑπ' ἀτιμίας καὶ φυγῆς ἢ
καὶ ἄλλου τινὸς τῶν τοιούτων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ.
τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι οὐδὲν σφῶν φύσει κακόν ἐστιν, ὡς- 4
περ οὐδ' ἢ ἐπιτιμία οὐδ' ἢ ἐν τῇ πατρίδι διατριβὴ
φύσει χρηστή, ἀλλ' ὁποῖά ποτ' ἔν τις ἕκαστος ἡμῶν
περὶ αὐτὰ δοξάσῃ, τοιαῦτα καὶ δοκεῖ εἶναι. αὐτίκα 5
τὴν ἀτιμίαν οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς παντελῶς ἔνθρωποι

23, 1, 3 <μήτε> inseruerunt Gros, Herwerden, <μήτ' ἐπιτι-
μον>? B || 3, 2 ἐκεῖνα <αὶ φυγαί> Reiske coll. 23, 1, 2 ἀτιμία
καὶ φυγὴ et infra 23, 3, 7 ἀτιμίας καὶ φυγῆς || 5 <ἂν> ins. Pflugk

νομίζουσιν [ἐπιτιμίαν], ἀλλ' ἔστιν ἂ τῶν ἔργων ἐπαίτια
 παρὰ τισὶν ὄντα παρ' ἄλλοις ἐπαινεῖται, καὶ ἕτερα πρὸς
 τινῶν τιμώμενα πρὸς ἑτέρων κολάζεται· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ
 6 τὴν ἀρχὴν οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε τὸ ἔργον αὐτῆς ἴσασι. καὶ
 πάνν εἰκότως· ὅσα γὰρ μὴ προσάπτεται τῶν τῆ φύσει
 τοῦ ἀνθρώπου προσηκόντων, οὐδ' ἀνήκειν ἐς αὐτὸν
 νομίζεται. ὥσπερ ἂν οὖν, εἰ κρίσις τις ἢ καὶ ψήφισμά
 τι ἐγένετο τὸν δεῖνα νοσεῖν ἢ τὸν δεῖνα αἰσχρὸν εἶναι,
 γελιοτάτου ἂν δήπουθεν ἦν, οὕτω καὶ περὶ τῆς ἀτι-
 24 μίας ἔχει. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ περὶ τὴν φνιγὴν
 ἔργωγε ὁρῶ ὄν. ἀποδημία γὰρ τις ἀτιμὸς ἔστιν, ὥστ'
 εἴπερ αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἢ ἀτιμία μηδεμίαν κακίαν ἔχει,
 οὐδὲ τῆ φνιγῆ δήπου προστροφισθῆναι τι κακὸν δύναται,
 2 ἐπεὶ τὴν γε ἄλλως συχνολὸν πλείστον ὅσον χρόνον οἱ
 μὲν ἄκοντες, οἱ δὲ καὶ ἐκόντες ἀποδημοῦσι καὶ τινες
 καὶ πάντα τὸν βίον καταναλίσκουσι περινοστοῦντες,
 ὥσπερ αἰεὶ παντοχόθεν ἐξελαυνόμενοι, καὶ οὐδὲν μὲν-
 3 τοι παρὰ τοῦτο βλάπτεσθαι νομίζουσιν. οὐ μὴν οὐδὲ
 διαφέρει τι ἐκούσιόν τινα ἢ μὴ τοῦτο ποιεῖν· οὐδὲ
 γὰρ οὐδ' ὁ ἄκων σωμασκῶν ἤτιόν τι ἔρρωται τοῦ
 ἐθέλοντι αὐτὸ δρῶντος, οὐδ' ὁ ἄκων ναυτιλλόμενος
 ἤτιονά τινα ἀφέλειαν τοῦ ἑτέρου κτάται. καὶ αὐτό
 γε τοῦτο τὸ ἀκούσιον οὐχ ὁρῶ δυνάμενον ἀνδρὶ φρο-
 4 νίμῳ συμβῆναι. ὥστ' εἴπερ ἐν τούτῳ τὸ διάφορον
 τοῦ τε εὖ καὶ τοῦ κακῶς πράττειν ἔστιν, (ὅτι) τὰ μὲν

5, 3 [ἐπιτιμίαν] seclusit B, (ὄντ') ἐπιτιμίαν Xylander, (ἢ)
 ἐ. Leunclavius, (οὐδὲ τὴν) ἐ. vel (οὐ μᾶλλον ἢ τὴν) ἐ. Reiske,
 τῆ ἐπιτιμίας St || 6, 1 αὐτῆς] αὐτῶν Oddey || 2 προσάπτεται Ma ||
 4 ἢ κρίσις Ma || 5 inter δεῖνα et αἰσχρὸν Reiske (χολεύειν) vel
 (πένεσθαι) vel tale quid deesse putat || 24, 2, 1 τὴν γε] τοί γε
 Leunclavius || 3, 1 οὐδὲ] οὐδὲν Reiske || 3, 5 ἤτιον] ἤττον Reiske ||
 4, 2 κακῶς (τι) πράττειν Reiske || (ὅτι) inseruit Leunclavius

ἐθέλονται ἐτοίμως, τὰ δ' ἄκοντες χαλεπῶς ποιούμεν,
 εὐθεράπευτον· ἐὰν γὰρ τοι πάντα τὰ ἀναγκαῖα ἐκού-
 σιοι ὑπομένωμεν καὶ πρὸς μηδὲν αὐτῶν ἠττώμεθα,
 συνανήρηται πάντα κάκεινα, ὅσα ἂν ἐν τῷ ἀκουσίῳ
 θῆ τις εἶναι. καὶ γὰρ πον καὶ ἀρχαῖος λόγος καὶ 5
 μάλα εὖ ἔχων ἔστιν, ὅτι δεῖ ἡμᾶς μὴ ὅσα ἂν βουλώ-
 μεθα, ἀξιοῦν γίνεσθαι, ἀλλ' ὅσα ἂν ἐκ τινος ἀνάγκης
 γίννηται, βούλεσθαι. οὔτε γὰρ ἀνθαίρετον τὸν τοῦ
 βίου τρόπον ἔχομεν οὐθ' αὐτῶν ἐσμέν· ἀλλ' ὅπως ἂν 6
 τῆ τύχῃ δόξῃ, καὶ ὁποῖος ἂν ἐκάστῳ ἡμῶν δαίμων
 ἐκπληρωτῆς τοῦ τεταγμένου δοθῆ, τοιοῦτον ἀνάγκη
 καὶ ἐκείνον ἡμᾶς ποιῆσθαι.

ταῦτα μὲν δὴ τοιαῦτά ἐστιν, ἂν τ' ἐθέλωμεν ἂν 25
 τε καὶ μὴ· εἰ δὲ σε οὐχὶ ἢ ἀτιμία αὐτὴ οὐδ' ἢ φνιγὴ
 αὐτὴ λυπεῖ, ἀλλ' ὅτι μὴ μόνον μηδὲν ἠδικηκῶς τὴν
 πατριδα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ εὐηγορηκῶς ἠτίμωσαι τε καὶ
 ἐξελέησαι, λόγισαι τοῦθ' ὅτι, ἐπειδήπερ ἄπαξ ἐπέ-
 πρωτό σοι τοιοῦτό τι παθεῖν, κάλλιστον δήπου καὶ
 ἄριστον συμβέβηκε τὸ μηδὲν ἀδικήσαντά σε ἐπηρεῖσθαι.
 [καὶ] σὺ μὲν γὰρ πάντα τὰ καθήκοντα τοῖς πολίταις συν- 2
 εβούλευσας καὶ ἐπραξας οὐκ ἰδιωτεύων, ἀλλ' ὑπατεύων,
 οὐδ' ἰδίᾳ τι πολυπραγμονῶν, ἀλλὰ τοῖς τῆς βουλῆς
 δόγμασι πειθόμενος, οὐ κατὰ στάσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ
 βελτίστῳ γενομένοις· ὁ δεῖνα δὲ καὶ ὁ δεῖνα ἐκ δυνα- 3
 στείας καὶ ἐπηρείας πάντα κατὰ σοῦ συνεσκευάσαντο,

4, 3 ποιούμεν] ποιῶμεν Ma || 4 εὐθεράπευτον (τὸ πρᾶγμα)
 Reiske, εὐθεράπευτος Ma || 5 ἠττώμεθα] ἐναντιώμεθα Reiske ||
 6 συνανήρηται Reiske, συνανήρηται Ma || 5, 4 γίννηται St, γί-
 γνεται Ma || 6, 1 οὐθ' αὐτῶν R. Stephanus, οὐθ' αὐτῶν Ma ||
 25, 1, 1 ταῦτα] ταῦτά St || 2 et 3 αὐτῆ Reiske, αὐτῆ Ma || 7 ἐπη-
 ρεῖσθαι. σὺ Tafel (ἐπηρεῖσθαι iam R. Stephanus), ἐπηρεῖσθαι
 Ma || 2, 1 [καὶ] del. Pflugk || 3, 1 γενομένοις Pflugk, Cobet Mnem.
 X, p. 195, γενομένος Ma

ὥστ' ἐκείνοις μὲν καὶ ἄχθεσθαι καὶ λυπεισθαι ἐπὶ τῇ
 ἀδικίᾳ προσήκει, σοὶ δὲ δὴ ἀνδρείως φέρειν τὰ δό-
 4 ξαντα τῷ δαίμονι καὶ καλὸν καὶ ἀναγκαῖον ἐστίν. οὐ
 γὰρ πού μᾶλλον ἂν ἐθελήσῃς τῷ τε Κατιλίᾳ συμ-
 πράξας καὶ τῷ Λεντούῳ συννομώσας καὶ πάντα μὲν
 τὰναντία τῶν συμφερόντων τῇ πατρίδι παραινέσας,
 μηδὲν δὲ τῶν προσταχθέντων σοὶ ὑπ' αὐτῆς ποιήσας
 5 οἴκοι μένειν ἀδικήσας <ῆ> κατορθώσας φυγεῖν. οὐκ
 οὖν εἰ καὶ τῆς δόξης σοὶ μέλει, πολλῶ πού αἰρετώ-
 τερόν ἐστι μηδὲν ἀδικήσαντά σε ἐκπεπωκέναι ἢ κακ-
 ουργήσαντά τι οἴκοι μεμενηκέναι· τὰ τε γὰρ ἄλλα καὶ
 ἢ αἰσχύνῃ τοῖς ἀδίκως ἐκβαλοῦσί τινα, ἀλλ' οὐ τῷ
 26 κατ' ἐπήρειαν ἐξελαθέντι προσγίγνεται. καίτοι ἔργω
 ἀκούω τοῦθ', ὅτι οὐκ ἔκων οὐδ' ἄλους μετέστης, ἀλλ'
 ἐθελοντῆς ἐμίσησας τὸν μετ' αὐτῶν βίον ἄτε μήτε
 βελτίους σφᾶς ποιῆσαι δυνάμενος μήτε συναπολέσθαι
 σφίσις ὑπομένων καὶ ἔφυγες οὐ τὴν πατρίδα, ἀλλὰ
 τοὺς ἐπιβουλεύοντας αὐτῇ. ὥστ' ἐκείνοι μὲν καὶ ἄτι-
 2 μοι καὶ ἐξόριστοι εἶεν ἂν πάντα τὰγαθὰ ἐκ τῶν ψυ-
 χῶν ἐκβεβληκότες, σὺ δὲ ἐπίτιμος καὶ εὐδαίμων μήτ'
 ἀτόπως τινὶ δουλεύων καὶ πάντα τὰ προσήκοντα ἔχων,
 ἂν τε ἐν Σικελίᾳ ἂν τε ἐν Μακεδονίᾳ ἂν τε καὶ ἄλ-
 λοθὶ πού τῆς οἰκουμένης ξῆν ἐθελήσῃς. οὐ γὰρ δή-
 που τὰ χωρία οὔτε εὐτυχίαν οὔτε κακοδαιμονίαν τινα
 δίδωσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἕκαστος αὐτῷ καὶ πατρίδα
 3 καὶ εὐδαιμονίαν αἰεὶ καὶ πανταχοῦ ποιεῖ. καὶ ταῦθ'
 ὁ Κάμιλλος ἐννοήσας ἠδέως ἐν Ἀρδέᾳ κατόκησε, ταῦθ'
 ὁ Σκιπίων λογιζόμενος ἀλύπως ἐν Λιτέρνῳ κατεβίω.

5, 1 <ῆ> ins. Turnebus e Xiphil. || 2 μέλει Ma || 5 ἐκβαλοῦσι B, ἐκβάλλουσι Ma || 26, 1, 1 ἐξελαθέντι D, ἐξελασθέντι Ma || 2 μετέστης B, μετέστησας Ma || 3, 2 ἐννοήσας Reiske, εὐ νοήσας Ma

τί γὰρ δεῖ τὸν Ἀριστείδην, τί δὲ τὸν Θεμιστοκλέα
 λέγειν, οὓς ἐνδοξοτέρους ἢ φυγὴ ἐποίησε, τί τὸν Ἄν-
 νιον, τί τὸν Σόλωνα, ὃς ἔκων ἔτη δέκα ἀπεξενώθη;
 μὴ οὖν μηδὲ σὺ μήτε χαλεπὸν τι τῶν τοιούτων, ἀ 4
 μήτε <τῆ> τοῦ σώματος μήτε τῆ τῆς ψυχῆς ἡμῶν
 φύσει προσήκει, νόμιζε εἶναι, μήτ' ἀγανάκει τοῖς
 προσπεπωκόσιν. οὐδὲ γὰρ οὐδ' αἰρεσίς τις ἐστίν ἡμῖν
 τοῦ ξῆν, ὅπως ἂν ἐθελήσωμεν, ὥσπερ εἶπον, ἀλλ'
 ἀνάγκη πᾶσα ὑπομένειν ἡμᾶς τὰ δοκοῦντα τῷ δαίμονι.
 τοῦτο δὲ ἂν μὲν ἐθελονταὶ ποιῶμεν, οὐ λυπησόμεθα, 5
 ἂν δὲ ἀκόντως, οὔτε ἐκφευξόμεθα τι τῶν πεπωμένων
 καὶ τὸ μέγιστον τῶν κακῶν προσεπικτησόμεθα, τὸ
 μάλιστα ἀνιάσθαι. τεκμηρίον δέ, ὅτι οἱ μὲν καὶ τὰ ἀτο- 6
 πώτατα εὐκόλως φέροντες ἐν οὐδενὶ δεινῷ καθεστη-
 κέναι νομίζουσιν, οἱ δὲ καὶ τοῖς ἐλαφροτάτοις βαρ-
 νόμενοι πάντα τὰ ἐξ ἀνθρώπων κακὰ ἔχειν ὑποπτέ-
 οῦσι· καὶ ἕτεροι οἱ μὲν καὶ τὰ ἀμείνω κακῶς, οἱ δὲ
 καὶ τὰ χεῖρω καλῶς μεταχειριζόμενοι τοιαῦτα καὶ τοῖς
 <ἄλλοις> ἐκάτερα δοκεῖν εἶναι ποιοῦσιν, οἷα αὐτοῖς
 εἶναι παρασκευάζουσι. καὶ σὺ οὖν ταῦτα λογιζόμενος 27
 μήτε τοῖς παροῦσιν ἄχθου, μήτ', ἂν τοὺς ἐκβαλόντας
 σε εὐτυχοῦντας πυνθάνῃ, λυποῦ. κοῦφαι μὲν γὰρ καὶ
 ἐφήμεροι καὶ ἄλλως αἱ τῶν ἀνθρώπων εὐπραγίαι εἰσὶ,
 καὶ ὅσῃ ἂν μᾶλλον τις ἀπ' αὐτῶν ἐπαύξῃ, ὅσον ὥσ-
 περ πνεῦμα πίπτει, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς στάσεσιν. ἄτε 2
 γὰρ ἐν τεταραγμένοις καὶ ἀκαταστάτοις πράγμασι φε-

3, 5 ἐποίησεν. τί τὸν Ἄννιον; τι κτλ. Ma, Αἰνείαν Leunclavius, Ἀννίβαν Fabric., [τί τὸν Ἄννιον] deleverunt BD || 4, 2 <τῆ> inseruit Leunclavius || 5, 1 ἐθελονταὶ] ἐθελοντι B || 2 οὔτε Reiske, οὐδὲ Ma || 6, 7 <ἄλλοις> vel <ἑτέροις> inseruit Reiske || αὐτοῖς Ma, αὐτοῖς vulg. || 27, 1, 3 κοῦφαι Leunclavius, κοφαι Ma || 5 ἐπαύξῃ] ἐπανξῆθῃ? B, ἐπαρθῆ Reiske || 2, 2 φερόμενος Ma

ρόμενοι μικρόν, μᾶλλον δὲ οὐδὲν τῶν χειμαζομένων
 διαφέρουσιν, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω, ποτὲ μὲν δεῦρο,
 ποτὲ δὲ ἐκεῖσε· κἂν ἄρα τι καὶ τὸ βραχύτατον σφα-
 3 λῶσι, παντελῶς βαπτίζονται. καὶ ἵνα γε μήτε τὸν
 Δροῦσον μήτε τὸν Σκιπίωνα μήτε τοὺς Γράκχους ἢ
 καὶ ἄλλους τινὰς εἶπω, μέμνησο μὲν, ὅπως ὁ Κάμιλ-
 λος ὁ φηγᾶς ἄμεινον τοῦ Καπιτωλίνου μετὰ ταῦτα
 ἀπήλλαξε, μέμνησο δέ, ὅσον Ἀριστείδης τοῦ Θεμιστο-
 4 κλέους ὕστερον διήνεγκεν. ὥστε καὶ σὺ μάλιστα μὲν
 ἔλπιζε καὶ καταχθῆσεσθαι (οὔτε γὰρ ἐξ ἀδικίας ἐξελή-
 λασαι, καὶ ἐπιζητήσουσι μὲν σε, ὡς πυνθάνομαι, καὶ
 αὐτοὶ οἱ ἐκβεβληκότες, ποθήσουσι δὲ πάντες), ἂν δὲ
 δὴ καὶ ἐν τοῖς παροῦσιν ἐμμείνης, μήτι γε καὶ ἀνια-
 28 θῆς παρὰ τοῦτο μηδέν. ἂν μὲν γὰρ μοι πεισθῆς, καὶ
 πάνν ἀγαπήσεις χωρίον τέ τι παραθαλασσίδιον ἔξω
 πάτον ἐκλεξάμενος καὶ ἐν αὐτῷ γεωργῶν τε ἅμα καὶ
 2 συγγράφων τι, ὡς Ξενοφῶν, ὡς Θουκυδίδης. τό τε
 γὰρ εἶδος τοῦτο τῆς σοφίας διαρκέστατόν ἐστι καὶ
 παντὶ μὲν ἀνδρὶ, πάση δὲ πολιτείᾳ ἀρμοδιώτατον, καὶ
 ἢ φυγῇ φέρει τινὰ σχολὴν γουμωτέραν. ὥστ' εἶπερ
 ὄντως ἀθάνατος καθάπερ ἐκείνοι γενέσθαι ἐθέλεις,
 3 ζήλωσον αὐτούς. τά τε γὰρ ἐπιτήδεια ἀρκοῦντα ἔχεις
 καὶ οὐτ' ἀξιώματός τινος προσδέη· εἰ γὰρ τι καὶ ἐν
 τούτοις ἀγαθόν ἐστίν, ὑπάτευκας· καὶ πλεον οὐδὲν
 τοῖς καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἢ καὶ τέταρτον ἄρξασι
 πλὴν γραμμάτων ἀριθμοῦ κενῶν ὑπάρχει, ἃ μήτε
 4 ζῶντα μήτ' ἀποθανόντα τινὰ ὠφελεῖ· οὐκουν ἂν ἔλοιο

2, 4 ποτὲ — ποτὲ] ποτὲ — ποτὲ Ma || 5 ἐκεῖσε <ἄττοις> R
 coll. Dio 65, 16, <στροφόνται> Leuncl., similia Reiske || 3, 3 et
 5 μέμνησο (vel μέμνησαι vel μεμνήσθαι sc. γρη) Reiske, μέμνη-
 σθε Ma || 4 Καπιτωλίνου St, Καπιτωλίου Ma || 28, 3, 2 τι] τοι Ma

οὔτε Κοροῦνος οὔτε Μάριος ὁ ἐπτάκις ὑπατεύσας
 μᾶλλον ἢ Κικέρων εἶναι· οὐτ' αὖ ἡγεμονίας τινὸς ἐπι-
 θυμεις, ὅς γε καὶ τὴν δοθεῖσάν σοι ἐξέστης, κατα-
 φρονήσας μὲν τῶν ἀπ' αὐτῆς κερδῶν, καταφρονήσας
 δὲ καὶ τῆς ὀλιγοχρονίου τε καὶ ὑπευθύνου πᾶσι
 τοῖς συκοφαντεῖν ἐθέλουσιν ἐξουσίας. καὶ ταῦτ' 5
 εἶπον, οὐχ ὅτι καὶ ἀναγκαῖόν <τι> αὐτῶν πρὸς εὐδαι-
 μονίαν ἐστίν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς, ἐπείπερ
 ἐχρῆν, ἱκανῶς ἐξήτασαι, ἵνα καὶ ἐξ ἐκείνων τὸ διάφο-
 ρον τῶν βίων μαθῶν τὰ μὲν ἔλη, τὰ δὲ ἀπόση, καὶ
 τὰ μὲν διώξης, τὰ δὲ φύγης. σμικρὸς γὰρ ὁ βίος
 ἡμῶν, καὶ δεῖ σε μὴ πάντα αὐτὸν ἔλλοις βιώναι, ἀλλ'
 ἤδη τι καὶ σεαυτῷ χαρίσασθαι. σκέψαι δέ, ὅσον ἢ τε 6
 ἡσυχία τῆς ταραχῆς καὶ ἡ εὐροια τῶν θορύβων ἢ τε
 ἐλευθερία τῆς δουλείας καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν κινδύνων
 διαφέρει, ἴν' ἐπιθυμῆσης ζῆσαι, ὡς ἐγὼ σοι παραινώ.
 οὕτω μὲν γὰρ εὐδαιμονήσεις, καὶ σου μέγα ὄνομα
 καὶ τοῦτο αἰεὶ καὶ ζῶντος ἐπὶ τούτῳ καὶ τελευτήσαν-
 τος ἔσται· ἂν δὲ δὴ τὴν τε κἀθοδὸν σπουδάσης καὶ 29
 τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ λαμπρότητα ζηλώσης, δυσχερὲς μὲν
 οὐδὲν εἶπειν βούλομαι, φοβοῦμαι δὲ ἐξ τε τὰ πράγ-
 ματα ἀποβλέπων καὶ τὴν σὴν παρηρησίαν ἐννοῶν, τὴν
 τε δύναμιν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀντιστασιωτῶν σου
 θεωρῶν, μήποτε τι καὶ αὐθις σφαλῆς. καὶ εἰ μὲν ἐν 2
 φυγῇ γένοιο, μεταγνώση μόνον, εἰ δὲ τι ἕτερον ἀνή-
 κεστον πάθοις, οὐδὲ μετανοῆσαι δυνήσῃ. καίτοι πῶς
 μὲν οὐ δεινόν, πῶς δ' οὐκ αἰσχρὸν ἀποτμηθῆναι τέ
 τινος τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξ τὴν ἀγορὰν τεθῆναι, κἂν

28, 4, 3 ἐπιθυμεις] ἐπιθυμεις Reiske, ἐπιθυμοις R || 5, 2
 <τι> inseruit Oddey || 5 ἀπόση D, ἀποθήση Ma || 6, 2 εὐροια
 Ma || 5 ὄνομα εἰ Ma || 29, 2, 2 μόνον B, μὲν Ma

οὕτω τύχη, κἄν ἄνδρα τινὰ αὐτῆ κἄν γυναῖκα ἐνυβρί-
 3 σαι; καί με μὴ ὡς φαῦλά σοι οἰωνιζόμενον μισήσης,
 ἀλλ' ὡς διοσημίαν τινὰ προδεικνύντα φύλαξαι. μηδέ
 σε ἐξαπατάτω τοῦθ', ὅτι καὶ φίλους τινὰς τῶν δυνα-
 τῶν ἔχεις· οὐδὲν γὰρ σε ὠφελήσουσιν οἱ δοκοῦντες
 φιλεῖν πρὸς τοὺς ἐχθρῶς διακειμένους, ὥσπερ πον καὶ
 4 πεπείρασαι. οἱ γὰρ δυναστείας ἐρῶντες παρ' οὐδὲν
 πάντα τᾶλλα πρὸς τὸ τυχεῖν ὦν βούλονται, τίθενται,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς φιλιτάτους καὶ τοὺς συγγενεστάτους
 πολλάκις ἀντὶ τῶν ἐχθίστων ἀντικαταλλάσσονται."

30 καὶ Κικέρων μὲν ταῦτα ἀκούσας ῥᾶων πῶς ἐγέ-
 νετο, οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ πολὺ ἐφυγεν, ἀλλὰ καὶ ὑπ'
 αὐτοῦ τοῦ Πομπηίου τοῦ μάλιστα αὐτὸν ἐκβαλόντος
 κατήχθη. αἴτιον δέ, ὅτι ὁ Κλώδιος τὸν τε Τιργράνην
 τὸν νεώτερον ἐν δεσμοῖς ἔτι καὶ τότε παρὰ Λουκίῳ
 2 Φλαουίῳ ὄντα πεισθεὶς ὑπὸ χρημάτων ἐξήρασε καὶ
 ἀφῆκε καὶ τὸν Πομπηίου τὸν τε Γαβίνιον ἀνανακτή-
 σαντας ἐπὶ τούτῳ περιύβρισε τοῖς τε ἀμφ' αὐτοὺς
 οὔσι καὶ πληγὰς καὶ τραύματα ἔδωκε καὶ τοῦ ὑπάτου
 τὰς τε ῥάβδους συνέτριψε καὶ τὴν οὐσίαν καθιέρωσεν.
 3 ὀργισθεὶς γὰρ διὰ ταῦθ' ὁ Πομπηίος ἄλλως τε καὶ
 ὅτι τῆ ἐξουσία, ἣν αὐτὸς τοῖς δημάρχοις ἀπεδεδώκει,
 κατ' αὐτοῦ ὁ Κλώδιος ἐκέχρητο, ἀνακαλέσασθαι τὸν
 Κικέρωνα ἠθέλησε καὶ αὐτῷ τὴν κἀθοδὸν εὐθὺς διὰ
 4 τοῦ Νιννίου πρᾶττειν ἤρξατο. καὶ ὅς ἐσήνεγκε μὲν
 ἐς τὸ βουλευτήριον τὴν ὑπερ' αὐτοῦ γνώμην ἀπόντα
 τὸν Κλώδιον τηρήσας· ἀντιστάτως δέ οἱ ἑτέρου τινὸς

2, 6 κἄν ἄνδρα — κἄν γυναῖκα] καὶ ἄ. — καὶ γ. B || 3, 2
 προδεικνύντα] προδεικνύντος Reiske || 5 ἐχθρῶς Ma || 4, 1 παρ'
 οὐδὲν R. παρ' οὐδενί Ma || 30, 1, 1 ῥᾶων R, ῥαδίως Ma || 3, 2 τῆ
 Xylander, Turnebus, ἐν Ma

δημάρχου ἐκείνην τε ὡς καὶ τῷ πλήθει κοινώσων ἐξ-
 ἔθηκε καὶ τῷ Κλωδίῳ πρὸς πάντα καθάπαξ ἠναντι-
 οὔτο. καὶ τούτου καὶ φιλονεικίαι καὶ τραύματα ἀπ'
 αὐτῶν πολλὰ ἑκατέροις ἐγίνετο. πρὶν δὲ ἢ ἐς τοῦτο 5
 ἀφικέσθαι, βουληθεὶς ὁ Κλώδιος τὸν τε Κάτωνα ἐκπο-
 δῶν, ὅπως ῥᾶον ὅσα ἐπραττε κατορθώσῃ, ποιήσασθαι
 καὶ τὸν Πτολεμαῖον (τὸν) τότε τὴν Κύπρον ἔχοντα
 ἀμύνασθαι, ὅτι αὐτὸν παρὰ τῶν καταποντιστῶν οὐκ
 ἐλύσατο, τὴν τε νῆσον ἐδημοσίωσε καὶ πρὸς τὴν διοί-
 κησιν αὐτῆς τὸν Κάτωνα καὶ μάλα ἔχοντα ἀπέστειλε.

ταῦτα μὲν ἐν τῇ πόλει ἐγίνετο· Καῖσαρ δὲ εὗρε 31
 μὲν οὐδὲν ἐν τῇ Γαλατία πολέμιον, ἀλλὰ ἀκριβῶς
 πάντα ἠσύχαζεν, οὐ μέντοι καὶ ἐν εἰρήνῃ διεγένετο,
 ἀλλὰ καὶ αὐτομάτου τὸ πρῶτον πολέμου τινὸς αὐτῷ
 συμβάντος ἕτερος συνηνέχθη, ὥστ' αὐτόν, ὥσπερ ἐς
 τὰ μάλιστα ἐπεθύμει, πάντα καὶ πολεμῆσαι καὶ κατορ-
 θῶσαι. Ἐλουήτιοι γὰρ πλήθει τε ἀκμάζοντες καὶ 2
 χώραν οὐκ αὐτάρκη τῇ πολυανθρωπία σφῶν ἔχοντες
 μέρος μὲν τι ἐκπέμψαι ἐς ἀποικίαν οὐκ ἠθέλησαν, μὴ
 καὶ διασπασθέντες εὐεπιβουλεντότεροι τοῖς λυπηθεῖσί
 ποτε ὑπ' αὐτῶν γένωνται, πάντες δὲ δὴ ἀπαναστήναι
 βουλευθέντες ὡς καὶ ἐς ἑτέραν τινὰ καὶ πλείω καὶ
 βελτίω χώραν μετοικισθησόμενοι τὰς τε κόμας καὶ
 τὰς πόλεις σφῶν ἀπάσας ἔκανσαν, ὥστε μηδένα μετά-
 μελον τῆς ἀναστάσεως ποιήσασθαι. καὶ τινὰς [μὲν] 3
 καὶ ἑτέρους τῶν αὐτῶν δεομένους προσλαβόντες ἀπῆ-

5, 4 τὸν Πτολεμαῖον τότε Ma, Πτολεμαῖον τὸν τότε Reiske
 coll. 39, 22, 2, unde τὸν Πτ. <τὸν> τότε scripsi || 6 ἐδημοσίωσε Ma,
 cf. 41, 41, 4; 43, 2, ἐδημοσίωσεν vulgo || 31, 1, 5 ἕτερος <ἐξ ἑτέρου>
 πόλεμος συνηνέχθη Reiske || 6 πάντα] διὰ πάντα Oddey, πάντα
 <τὸν τῆς ἡγεμονίας χρόνον> καὶ? an πάντα <τὰ ἐ ἐτη> καὶ? B ||
 πολεμῆσαι] πολεμῶσαι R, καταπολεμῆσαι Reiske || 3, 1 [μὲν] secl. B

ραν, Ὀρκετόριγός σφισιν ἡγουμένου, <ἐν νῶ> ἔχοντες τόν τε Ῥοδανὸν διαβῆναι καὶ πρὸς ταῖς Ἀλπεσί που κατοικισθῆναι. καὶ ἐπειδὴ ὁ Καῖσαρ τὴν τε γέφυραν διέκοψε καὶ τᾶλλα ὡς κωλύσων αὐτοὺς διαβῆναι ἠτοιμάζετο, ἐπεμψαν πρὸς αὐτὸν δίοδόν τε αἰτούμενοι καὶ προσυπισχνούμενοι μηδὲν τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν κώσειν. καὶ ὅς, εἰ καὶ τὰ μάλιστα μήτε ἐπίστευεν αὐτοῖς μήτε προχωρῆσαι ποι ἐπιτρέψειν ἐμελλεν, ἀλλ' ὅτι γε οὐδέπω καλῶς παρεσκευάστο, βουλευσέσθαι τε ὑπὲρ ὧν ἠξίουν μετὰ τῶν ὑποστρατήγων ἔφη καὶ τὴν ἀπόκρισιν ἐν ἡμέρῃ τιμὴν ἡμέρα δώσειν. καὶ τι καὶ ἐλπιδος ὡς καὶ ἐπιτρέψων σφισι τὴν δίοδον ὑπετείνετο. κὰν τούτῳ τὰ ἐπικαιρότατα διατάφρυνε καὶ ἀπετείχι-
32 σεν, ὥστ' ἄπορον αὐτοῖς τὴν ὁδὸν γενέσθαι. οἱ οὖν βάρβαροι χρόνον μὲν τινα ἐπέσχον, ἔπειτ' ἐπειδὴ μηδὲν ἠκουσαν κατὰ τὸ συγκείμενον, ἄραντες τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῶν Ἀλλοβόργων ἐπορεύοντο, ἤπερ ὥρμητο, ἔπειτ' ἐντυχόντες τοῖς κωλύμασιν ἐς Σηκουανούς ἀπετρέποντο καὶ διὰ τε τούτων καὶ διὰ τῶν Αἰδούων ἐθέλοντί σφισι τὴν δίοδον, ἐφ' ᾧ μηδὲν ἀδικηθῶσι, παρεχόντων διόντες οὐκ ἐνέμειναν τοῖς ὁμολογημένοις, ἀλλὰ τὴν χώραν αὐτῶν ἐλεγάτου. πέμψαντες οὖν οἱ τε Σηκουανοὶ καὶ οἱ Αἰδοιοὶ πρὸς τὸν Καῖσαρα ἐπικουρίαν τε παρ' αὐτοῦ ἤτουν καὶ ἐδέοντο
3 μὴ σφᾶς περιδεῖν ἀπολλυμένους. καὶ ἔλεγον μὲν οὐδὲν ὅμοια οἷς ἔπραξαν, ἔτυχον δ' οὖν ὅμως ὧν ἠξίουν· ὁ γὰρ Καῖσαρ φοβηθεὶς, μὴ καὶ ἐπὶ τὴν Τόλοσαν οἱ Ἐλουήτιοι τράπωνται, εἴλετο μετ' ἐκείνων

3, 3 <ἐν νῶ> supplevit Leunclavius || 4, 1 ἐπίστευεν Ma || 3 βουλευσέσθαι H. Stephanus, βουλεύσασθαι Ma || 32, 3, 1 ἀπολλυμένους Herwerden, ἀπολουμένους Ma

αὐτοὺς ἀμύνασθαι μᾶλλον ἢ συμφρονήσασί σφισιν, ὅπερ εὐδῆλον ἦν ἰεόμενον, πολεμῆσαι. προσπεσὼν 4 οὖν διὰ ταῦτα τοῖς Ἐλουήτιοις τὸν Ἄραριν διαβαίνουσι τοὺς μὲν τελευταίους ἐπακολουθοῦντας ἐν αὐτῷ τῷ πόρῳ διέφθειρε, τοὺς δὲ προκεχωρηκότας ἐς τοσοῦτον ἐκ τοῦ αἰφνιδίου καὶ ἐκ τοῦ τάχους τῆς διώξεως καὶ <ἐκ> τῆς πύστεως τῶν ἀπολωλότων ἐξέπληξεν, ὥστε ἐς ὁμολογίαν ἐπὶ χώρα τινὶ ἐθέλησαι ἐλθεῖν. οὐ 33 μέντοι καὶ συνέβησαν· ἐπειδὴ γὰρ ὁμήρους ἠτήθησαν, ἠγανάκτησαν οὐχ ὅτι ἠπιστοῦντο, ἀλλ' ὅτι ἀπηξίουν ὁμήρους τισὶ δοῦναι. καὶ τῶν μὲν σπονδῶν κατεφρόνησαν, προχωροῦντες δὲ αὐθις τὴν τε ἵππον τοῦ Καῖσαρος ἀπὸ τε τοῦ πεζοῦ πολὺ προδραμοῦσαν καὶ τοὺς ὀπισθοφύλακας αὐτῶν παραλυποῦσαν ὑποστάντες τῷ ἱπικῷ ἐνίκησαν κὰκ τούτου αὐτοὶ τε φρόνημα 2 λαβόντες καὶ ἐκείνον φυγεῖν διὰ τε τὴν ἐλάττωσιν, καὶ ὅτι σπανίστας τῶν ἐπιτηδείων πρὸς πόλιν τινὰ ἔξω τῆς ὁδοῦ οὐσαν ἐξετράπετο, νομίσαντες τοῦ τε πρόσω ἀφείντο καὶ ἐπεδίωξαν αὐτόν. ἰδὼν οὖν τοῦτο ὁ 3 Καῖσαρ καὶ φοβηθεὶς τὴν τε ὁρμὴν αὐτῶν καὶ τὸ πλῆθος τῷ μὲν πεζῷ πρὸς μετέωρόν τι ὥρμησε, τοὺς δὲ ἱππέας προεβάλετο προκινδυνεῦσαι σφισιν, ἕως ἐν ἐπιτηδείῳ παρατάξῃ. τρεψαμένων τε αὐθις αὐτοὺς ἐκείνων καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ ὄρθιον θυμῷ φερομένων ἐπικατέδραμῃ σφισιν ἐξαίφνης καὶ ἄτε συντεταγμένος σποράδας ἐξ ὑπερδεξίων οὐ χαλεπῶς ἀπέώσατο. τρα- 4

4, 5 ἐκ <τε> τοῦ αἰφνιδίου <τῆς ἐφόδου> καὶ τοῦ τάχους τῆς διώξεως καὶ <ἐκ> τῆς? B, cum B <ἐκ> inserui ante πύστεως || 33, 1, 1 ἐπὶ χώρα τινὶ H. Stephanus, ἐπιχωρία τινὶ Ma || 7 παραλυποῦσαν Sauppe coll. 38, 48, 2; 54, 33, 4, sed iam proposuerat Reiske, παραλιποῦσαν Ma, παραλλάττονσαν D Reiskium secutus; novissimum agmen insecuti Caes. b. G. 1, 15, 2 || 3, 4 προεβάλετο R, προσεβάλλετο Ma

πομένων δὲ τούτων ἄλλοι τινὲς τῶν μὴ μαχομένων (ὑπὸ τε γὰρ τοῦ πλήθους καὶ ὑπὸ τῆς σπουδῆς οὐ πάντες ἅμα παρεγένοντο) προσέμιξαν ἐξαίφνης κατὰ νότου τοῖς ἐπιδιώκουσι σφᾶς καὶ ἐθορύβησαν μὲν 5 αὐτούς, πλείον δὲ οὐδὲν ἔσχον· ὁ γὰρ Καῖσαρ τοῖς ἱππεῦσι τοὺς φεύγοντας προστάξας αὐτοὺς τῷ ὀπλιτικῷ πρὸς ἐκείνους ἐτάπητο καὶ κρατήσας πρὸς τε τὰς ἀμάξας ἀμφοτέροις σφίσι συγκραταφυγοῦσιν ἐφέσπετο κἀνταῦθα αὐθις ἰσχυρῶς ἀπ' αὐτῶν ἀμνηνομένους σφᾶς ἐνίκησε. παθόντες δὲ ταῦθ' οἱ βάρβαροι δίχα διηρέθησαν. οἱ μὲν γὰρ ὁμολόγησαν αὐτῷ καὶ ἐξ τε τὴν οἰκίαν, ὅθεν ἐξανέστησαν, ἐπανῆλθον κἀνταῦθα τὰς πόλεις ἀνορθώσαντες ᾤκησαν· οἱ δὲ οὐκ ἐθέλησαντες τὰ ὄπλα παραδοῦναι πρὸς τὸν Ῥῆνον ὡς καὶ ἐς τὴν ἀρχαίαν σφῶν γῆν ἐπανελθεῖν δυνάμενοι ὤρμησαν, καὶ αὐτοὺς οἱ σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων, δι' ὧν διήεσαν ῥαδίως, ἔτε καὶ ὀλίγους καὶ νενικημένους, ἐφθειραν. 34 οὕτω μὲν δὴ τὸν πρῶτον πόλεμον ὁ Καῖσαρ ἐπόλεμυσεν, ἀρξάμενος δὲ ἐκείθεν οὐχ ἡσύχασεν, ἀλλ' αὐτοὺς τε τὸ ἑαυτοῦ βούλημα ἅμα ἀπεπλήρωσε καὶ τοῖς συμμάχοις ἐχαρίσατο. οἳ τε γὰρ Σηκονανοὶ καὶ οἱ Αἰδοῦνοι τὴν τε προθυμίαν αὐτοῦ ἰδόντες καὶ τὰ ἔργα ὁμολογοῦντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι ἐκείνῳ τε εὐεργεσίαν ἅμα καταθέσθαι καὶ τοὺς Κελτοὺς τοὺς ὁμο- 2 χῶρους σφίσι τιμωρήσασθαι ἠθέλησαν· τὸν γὰρ Ῥῆνον πάλοι ποτὲ διαβάντες τῆς τε χώρας αὐτῶν τινα παρετέμνητο καὶ αὐτοὺς ὑποτελεῖς ἐπεποίητο ὁμήρους σφῶν ἔχοντες. καὶ (ἐτύγχανον γὰρ δεόμενοι ὧν ὥρε-

5, 1 πλείον] St malit πλέον || 5 ἀπ' Reiske, ἐπ' Ma || 34, 1, 3 βούλημα B, βούλημα Ma || 5 προθυμίαν Leunclavius e codd. exc. de legationibus, ἐπιθυμίαν Ma || 2, 3 αὐτοὺς B, ἑαυτοῖς Ma

γετο) ῥαδίως αὐτὸν ἀνέπεισαν ἐπικουρῆσαι σφίσι. ἦρχε μὲν γὰρ Ἀριοούιστος τῷ Κελτῶν ἐκείνων καὶ 3 τὴν τε κύρωσιν τῆς βασιλείας παρὰ τῶν Ῥωμαίων εἰλήφει καὶ ἐς τοὺς φίλους τοὺς τε συμμάχους αὐτῶν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος ὑπατεύοντος ἐνεγέγραπτο· πρὸς δὲ δὴ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου δόξαν καὶ τὴν ἀπ' αὐτῆς ἰσχὺν οὐδὲν τούτων ἐφρόντισε, πλὴν καθ' ὅσον παρὰ τοῦ βαρβάρου πρόφασιν τῆς διαφορᾶς, μὴ καὶ προὔπαρχειν τι ἐς αὐτὸν νομισθῆ, λαβεῖν ἠθέλησε. καὶ διὰ τοῦτο μετεπέμψατο αὐτὸν ὡς καὶ διαλεχθῆναι 4 τι αὐτῷ δεόμενος. ἐπειδὴ τε οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ καὶ ἔφη ὅτι “εἰ τί μοι βούλεται Καῖσαρ εἰπεῖν, αὐτοὺς πρὸς ἐμὲ ἐλθέτω· οὔτε γὰρ ἄλλως καταδεέστερος αὐτοῦ εἰμι, καὶ τὸν χρεῖαν τινὸς ἔχοντα αὐτὸν πρὸς ἐκείνον ἀφικνεῖσθαι δεῖ”, ὀργῆν τε ὡς καὶ πάντας 5 τοὺς Ῥωμαίους προπεπληλακικότος αὐτοῦ ἐν τούτῳ ἐποίησατο καὶ παραχορῆμα τοὺς τε ὁμήρους τῶν συμμάχων ἀπήτησεν αὐτὸν καὶ προσατηγόρευσεν αὐτῷ μήτε τῆς χώρας σφῶν ἐπιβαίνειν μήτ' ἐπικουρίας οἰκοθεν ἐπάγεσθαι. ταῦτα δὲ ἐπραξεν οὐχ ὅτι καὶ κατα- 6 πλήξειν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἐξοργιεῖν καὶ τούτου πρόφασιν τοῦ πολέμου καὶ μεγάλην καὶ εὐπρεπῆ λήψεσθαι ἠλπισεν. ὅπερ ἐγένετο· ἀχθεσθεῖς γὰρ ὁ βάρβαρος τοῖς ἐπιτάγμασι πολλὰ καὶ δεινὰ ἀπεκρίνατο, ὥστε τὸν Καῖσαρα λόγους μὲν μηκέτ' αὐτῷ ἀντιπέμψαι, τὸν δὲ δὴ Οὐεσοντίωνα, τὴν τῶν Σηκονανῶν πόλιν, εὐθὺς καὶ πρὶν αἰσθῆσθαι τινὰ προκατασχεῖν.

3, 4 ἐνεγέγραπτο Reiske, ἐγέγραπτο Ma || 5 <ὁ δὲ Καῖσαρ> πρὸς τε τὴν ἐκ τοῦ (προτέρου) πολέμου δόξαν καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἰσχὺν Reiske || 6 αὐτῆς sc. δόξης B, αὐτοῦ sc. πολέμου Reiske, αὐτῶν Ma || 5, 2 προπεπληλακικότος Ma || 6, 4 ὅπερ <καὶ> Reiske || 8 αἰσθῆσθαι Reiske, Pflugk et habet cod. Monac. de

35 *κάν τούτω οι στρατιῶται ἀγγελίας ἐλθούσης, ὅτι
τε ὁ Ἀριοούιστος ἰσχυρῶς παρασκευάζεται, καὶ ὅτι καὶ
ἕτεροι τῶν Κελτῶν πολλοὶ οἱ μὲν διαβεβήκασιν ἤδη
τὸν Ῥήνον ὡς ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῦ, οἱ δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ
τῷ ποταμῷ συνειλέχεται, ὅπως ἐξαίφνης σφίσιν ἐπί-
2 θῶνται, δεινῶς ἠθύμησαν· τὰ τε γὰρ μεγέθη αὐτῶν
καὶ τὸ πλῆθος τό τε θράσος καὶ τὰς ἀπ' αὐτοῦ προ-
χείρους ἀπειλὰς ἐκπλαγέντες οὕτω διετέθησαν ὡς μηδὲ
πρὸς ἀνθρώπους τινὰς, ἀλλὰ πρὸς θηρία [ἄπορα καὶ]
ἄγρια προσοισόμενοι. καὶ ἐθρόλουν, ὅτι πόλεμον οὔτε
προσῆκοντα οὔτε ἐψηφισμένον διὰ τὴν ἰδίαν τοῦ Καί-
σαρος φιλοτιμίαν ἀναιροῦντο, καὶ προσεπηπίλουν ἐγ-
3 καταλείπειν αὐτόν, ἂν μὴ μεταβάληται. μαθὼν οὖν
ταῦτ' ἐκείνος τῷ μὲν πλήθει τῶν στρατιωτῶν οὐδὲν
διελέξατο (οὔτε γὰρ καλὸν ἐνόμιζεν εἶναι τοιαῦτα πρὸς
πολλοὺς λέγειν καὶ ταῦτ' ἐς τοὺς πολεμίους μέλλοντα
ἐκφοιτῆσειν καὶ ἔδεισε, μὴ πως ἀπειθήσαντες θορυ-
βήσωσι καὶ κακόν τι ἐξεργάσονται), τοὺς δὲ δὴ ὑπάρ-
χους καὶ τοὺς ὑπομείνας ἀθροίσας τοιάδε ἐν αὐτοῖς
ἔλεξεν.*

36 "οὐ τὸν αὐτόν, ὃ ἄνδρες φίλοι, τρόπον ἡγοῦμαι
δεῖν ἡμᾶς περὶ τε τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν
βουλευέσθαι. οὐδὲ γὰρ τὸν αὐτόν ὁρῶ σκοπὸν ἰδίᾳ
τε ἐκάστῳ καὶ δημοσίᾳ ἅπασιν ὄντα. ἡμῖν μὲν γὰρ
τὰ ἐπιεικέστατα καὶ ἀσφαλέστατα, τῷ δὲ δήμῳ τὰ
2 κρᾶτιστα καὶ προαιρεῖσθαι καὶ πράττειν προσήκει. δεῖ
μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἰδίοις δραστηρίοις εἶναι· τὸ γὰρ ἐπι-

legationibus, αἰσθήσεσθαι Ma, αἰσθήσασθαι Leunclavius || 35, 1, 4
βοήθειαν] βοηθεία Reiske || 5 συνειλέχεται St, συνειλόχεται
Ma || 2, 4 [ἄπορα καὶ] ut ex dittographia nata delet Cobet,
Mnemos. X, p. 205; ἄπορα Leunclavius || 7 ἀναιροῦντο R, ἀναί-
ροιντο Ma, quod praefert Herw., ἀναιροῦτο sc. Καῖσαρ Reiske

εικὲς οὐκ ἐθέλει <εἰ> μὴ καὶ ἐκ τούτου σώζεσθαι· οὐ
μὴν ἀλλὰ ἀνὴρ μὲν, ὅστις ἀπραγμονέστατός ἐστι, καὶ
ἀσφαλέστατος εἶναι δοκεῖ, πόλις δὲ ἄλλως τε καὶ ἀρ-
χὴν ἔχουσα τάχιστ' ἂν ὑπὸ τοῦ τοιοῦτου καταλυθῆι.
ταῦτα γὰρ οὕτως οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ταχθέντα, ἀλλ' 3
ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως νομοθετηθέντα καὶ ἦν αἰεὶ καὶ
ἔστι καὶ ἔσται, μέγριπερ ἂν καὶ τὸ θνητὸν γένος
συνεστήκη. τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων οὐδ' ὑμῶν
οὐδένα χρὴ τὸ ἴδιον ἠδὲ καὶ ἀσφαλὲς ἐν τῷ παρόντι
μᾶλλον ἢ τὸ τοῖς πᾶσι Ῥωμαίοις καὶ εὐπρεπὲς καὶ
συμφέρον προσκοπεῖν. λογίσεσθε γὰρ τὰ τε ἄλλα, ὅσα 4
εἰκός ἐστι, καὶ μάλιστα' ὅτι δεῦρ' ἤλθομεν αὐτοὶ τε
τοσοῦτοι καὶ τοιοῦτοι ἐκ τε τῆς βουλῆς καὶ ἐκ τῶν
ἰππέων ὄντες καὶ πλῆθος πολὺ στρατιωτῶν χρήματά
τε ἄφθονα λαβόντες, οὐχ ἵνα θρασηθῶμεν οὐδ' ἵνα 5
ἀμειλῶμεν, ἀλλ' ὅπως τὰ τε τῶν ὑπηκόων ὀρθῶς διοι-
κῆσωμεν καὶ τὰ τῶν ἐνσπόνδων ἀσφαλῶς διασώσωμεν
τούς τε ἀδικεῖν ἐπιχειροῦντας σφᾶς ἀμυνόμεθα καὶ
τὰ ἡμέτερα ἐπανξήσωμεν. ὡς εἰ γε μὴ ταῦθ' οὕτω 6
φρονοῦντες ἤλθομεν, τί ποτε καὶ ἀρχὴν ἐξεστρατεύσα-
μεν, ἀλλ' οὐ τρόπον γέ τινα οἴκοι καὶ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις
κατεμείναμεν; καὶ γὰρ πον καὶ ἄμεινον ἦν μὴδ' ὑπο-
στήναι τὴν στρατείαν ἢ προσταχθέντας αὐτὴν προ-
δοῦναι. εἰ δ' οἱ μὲν ὑπὸ τῶν νόμων ἀναγκαζόμενοι 7
τὸ προσταττόμενον ὑπὸ τῆς πατρίδος πράττειν, οἱ δὲ
δὴ πλείους ἐθέλονται διὰ τε τὰς τιμὰς καὶ διὰ τὰς
ὠφελίας τὰς ἀπὸ τῶν πολέμων περιγιγνομένας πάρ-
εσμεν, πῶς ἂν ἢ καλῶς ἢ ὀσίως ἡμῖν ἔχοι ψεύσασθαι
καὶ τὰς τῶν ἐκπεψάντων ἡμᾶς ἅμα καὶ τὰς ἡμετέρας

36, 2, 3 <εἰ> μὴ καὶ R vel μὴ <ἄνευ> τούτου || 6, 3 γε B,
τε Ma

8 αὐτῶν ἐλπίδας; ἰδίᾳ μὲν γὰρ οὐδ' ἂν εἷς οὕτως εὖ
πράξειεν, ὥστε μὴ οὐ τῷ κοινῷ πταίσαντι συναπολέ-
σθαι· τὸ δὲ δημόσιον εὐτυχοῦν πάσας καὶ τὰς ἐκάστων
συμφορὰς ἀναφέρει.

37 λέγω δὲ ταῦτα οὐ πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες ἑταῖροί τε
καὶ φίλοι, τοὺς ἐνταῦθα ὄντας (οὔτε γὰρ ἄλλως ἀγνο-
εῖτε αὐτὰ ὥστε καὶ μαθεῖν δεῖσθαι, οὔτ' ὀλιγόως
αὐτῶν ἔχετε ὥστε καὶ προτροπῆς χρῆξιν), ἀλλ' ὅτι
τινὰς τῶν στρατιωτῶν ἤσθημαι αὐτοὺς τε θρυλοῦντας,
2 ὡς οὐ προσήκοντα τόνδε τὸν πόλεμον ἀνηγήμεθα, καὶ
τοὺς ἄλλους προσστασιάζοντας, ἵν' αὐτοὶ τε βεβαιότε-
ραν ἐκ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος
προθυμίαν ποιήσῃτε καὶ ἐκείνους πάνθ' ἃ προσήκει
διδάξῃτε· πλείω γὰρ ἂν παρ' ὑμῶν ἰδίᾳ καὶ πολλάκις
ἀκούοντες αὐτὰ ὠφελήθειεν ἢ παρ' ἐμοῦ ἅπαξ πυθό-
3 μνοι. λέγετε τοίνυν αὐτοῖς, ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν
οὐκ οἴκοι μένοντες οὐδὲ τὰς στρατείας ὀκνοῦντες οὐδὲ
τοὺς πολέμους φεύγοντες οὐδὲ τὰς ῥαθυμίας διάκον-
τες τηλικαύτην τὴν πόλιν ἐποίησαν, ἀλλὰ ταῖς γνώ-
μαις πάντα τὰ προσήκοντα προχείρως τολμῶντες καὶ
τοῖς σώμασι πάντα τὰ ἀρέσαντα προθύμως ἐκπονοῦν-
4 τες καὶ τὰ μὲν ἰδία ὡς ἀλλότρια ἀεὶ ποτε παραβαλ-
λόμενοι, τὰ δὲ δὴ τῶν πέλας ὡς καὶ οἰκεία ἐτοιμῶς
κτώμενοι καὶ μήτε εὐδαιμονίαν ἄλλο τι ἢ τὸ τὰ δέ-
οντα πράττειν νομίζοντες μήτε δυστυχίαν ἄλλο τι ἢ
5 τὸ μετ' ἀπραξίας ἡσυχάζειν ἠροῦμενοι. τοιγαροῦν ἐκ
τούτων τῶν πολιτευμάτων αὐτοὶ τε ὀλίγιστοι τὸ κατ'
ἀρχὰς γενόμενοι καὶ πόλιν οὐδεμίαν ἧς οὐκ ἐλάττω
τὸ πρῶτον νεμόμενοι Λατίνους ἐκράτησαν, Σαβίνους

ἐνίκησαν, Τυρσηνοὺς, Οὐόλοσκους, Ὀπικούς, Λευκα-
νοὺς, Σαυνίτας ἐχειρώσαντο, πᾶσαν ἐνὶ λόγῳ τὴν ἐν-
τὸς τῶν Ἄλπειων γῆν κατεστρέψαντο, πάντας τοὺς
ἄλλοφύλους τοὺς ἐπελθόντας σφίσι ἀπέώσαντο. καὶ 38
αὐτοὺς καὶ οἱ μετὰ ταῦτα Ῥωμαῖοι οἱ τε πατέρες
ἡμῶν ζηλώσαντες οὐκ ἠρέεσθησαν τοῖς παροῦσιν οὐδ'
ἠγάπησαν οἷς παρέλαβον, ἀλλ' ὄλεθρον μὲν αὐτῶν
σαφῆ τὴν ῥαστώνην, σωτηρίαν δὲ ἀκριβῆ τὴν ταλαι-
πωρίαν νομίσαντες εἶναι καὶ φοβηθέντες μὲν, μὴ
μείναντα αὐτὰ ἐφ' ἑαυτὰ κατατριφθεῖν καὶ καταγρηρά-
σειεν, αἰσχυνθέντες δέ, εἰ τοσαῦτα παραδεξάμενοι μη-
δὲν ἐπικτήσαντο, πολλῷ πλείω καὶ μείζω προσκατειρ-
γάζαντο. τί γὰρ ἂν τις καθ' ἕκαστον λέγοι τὴν Σαρδώ, 2
τὴν Σικελίαν, τοὺς Μακεδόνας, τοὺς Ἰλλυριοὺς, τὴν
Ἑλλάδα, τὴν Ἀσίαν τὴν περὶ τὴν Ἰωνίαν, Βιθυνοὺς,
Ἰβήρας, Ἄφρους; καίτοι συχνὰ μὲν ἂν χορήματα ἔδο-
σαν αὐτοῖς Καρχηδόνοι, ὥστε μὴ ἐκεῖσε ἐκπλεῦσαι,
συχνὰ δὲ Φίλιππος καὶ Περσεύς, ὥστε μὴ ἐπ' αὐτοὺς
στρατεῦσαι, πολλὰ Ἀντίοχος, πολλὰ οἱ παῖδες αὐτοῦ
καὶ ἔγγονοι, ὥστε ἐπὶ τῆς Εὐρώπης καταμεῖναι. ἀλλ' 3
οὔτε ἐκεῖνοι πρὸς τὴν δόξης καὶ πρὸς τοῦ μεγέθους
τῆς ἀρχῆς ἀργεῖν τε ἀκλεῶς καὶ πλουτεῖν ἀδεῶς ἐ-
λοντο, οὔτ' αὐτῶν ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ καὶ νῦν
εἴ τι ὄντες, ἀλλ' ἄτε εὖ εἰδότες, ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν
ἐπιτηδευμάτων καὶ κτᾶται τὰ ἀγαθὰ καὶ σώζεται,
πολλὰ μὲν ἐβεβαίωσαντο τῶν προὑπαρχόντων, πολλὰ
δὲ καὶ προσεκτήσαντο. τί γὰρ δεῖ κἀνταῦθα καθ' 4

5, 6 ἐνὶ λόγῳ Pflugk, ἐν ὀλίγῳ Ma || 38, 1, 2 Ῥωμαῖοι ut
glossema expunxit Sauppe || 7 ἐφ' ἑαυτὰ] ἐφ' ἑαυτῶν vel ἐφ'
ἑαυτῶν Reiske || καταγρηράσειεν αἰσχυνθέντες B, καταγρηράση
ἐνασχυνθέντες Ma || 2, 7 πολλὰ <δ'> Reiske || 3, 5 ἀλλ' ἄτε B,
ἀλλὰ γε Ma

ἕκαστον ἐπεξιέναι τὴν Κρήτην, τὸν Πόντον, τὴν Κύ-
 προν, τὴν Ἰβηρίαν τὴν Ἀσιανήν, τὴν Ἀλβανίαν τὴν
 ἐκεῖ, Σύρον, ἀμφοτέρους, Ἀρμενίους ἑκατέρους, Ἀρα-
 βίους, Παλαιστίνους; ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα πρότερον
 ἀκριβῶς εἰδότες νῦν τῶν μὲν αὐτοὶ δεσπόζομεν, τὰ δὲ
 ἑτέροις ἐχαρισάμεθα, ὥστε ἐξ αὐτῶν καὶ προσόδους
 καὶ δυνάμεις καὶ τιμὰς καὶ συμμαχίας προσειληφέναι.
 39 τοιαῦτα γοῦν ἔχοντες παραδείγματα μήτε τὰ τῶν
 πατέρων ἔργα καταισχύνητε μήτε τὴν ἀρχὴν μεγίστην
 ἤδη οὖσαν πρόησθε. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐπ' ἰσῆς ἡμῖν τε
 καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μηδὲν τῶν ὁμοίων κεκτημένοις
 2 βουλευτέον ἐστίν. ἐκείνοις μὲν γὰρ ἐξαρκεῖ ὄραστο-
 νεύειν καὶ μετὰ ἀσφαλείας ἄλλοις ὑποπεπτοκέναι, ἡμῖν
 δ' ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ πονεῖν καὶ στρατεύεσθαι καὶ
 μετὰ κινδύνων τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν φυλάττειν.
 πολλοὶ [τε] γὰρ ἐπιβουλεύουσιν αὐτῇ· πᾶν γὰρ τὸ
 ὑπεραῖρόν τινας καὶ ζηλοῦται καὶ φθονεῖται, κακὸν τού-
 του πόλεμος αἰδιός ἐστιν ἅπασιν τοῖς καταδεστέροις
 3 πρὸς τοὺς ἐν τινι αὐτῶν ὑπερέχοντας. ἢ οὖν ἀπὸ
 πρώτης ἐχρῆν μηδὲν διαφερόντως ἡμᾶς τῶν ἄλλων
 ἀνθρώπων ἠὲ ξῆσθαι· ἢ ἐπέπεσε τηλικούτοι γεγόναμεν
 καὶ τοσαῦτα κεκτημέθα, πέπραταί τε ἢ ἄρχειν τῶν
 ἄλλων ἐγκρατῶς ἢ καὶ αὐτοὺς παντελῶς ἀπολέσθαι
 (τοῖς γὰρ ἐς τε ἀξίωμα τοσοῦτον καὶ ἐς δύναμιν τη-
 λικαντὴν προκεχωρηκόσιν ἀδύνατόν ἐστιν ἀκινδύνως

4, 3 Ἀσιανήν B secutus Penzelium, qui Ἀσιατικὴν, Ἀσίαν
 Ma || 39, 1, 1 γοῦν] δὴ οὖν ? B || 3 πρόησθε B, πρόσθε Ma ||
 ἐπ' ἰσῆς D, ἀπ' ἰσῆς R, ἀπίσῆς Ma || 2, 5 [τε] seclisit B, in γε
 corr. St || ἐπιβουλεύουσιν Wagner coll. cap. 40, 1; ἐπιθυμοῦσιν
 Ma, quamobrem αὐτῇ in αὐτῆς corr. R. Stephanus, Xylander,
 Turnebus, ἐπιθυμοῦσιν <αὐτῆς καὶ φθονοῦσιν> αὐτῇ Reiske,
 ἐποφθαλμοῦσιν B, ἐπιθέουσιν St || 3, 1 ἢ Reiske, μή Ma

ἰδιωτεῦσαι), πειθόμεθα τῇ τύχῃ μηδὲ ἐκοῦσαν αὐτὴν
 καὶ ἀντεπάγγελτον τοῖς τε πατράσιν ἡμῶν ὑπάρξασαν
 καὶ ἡμῖν παραμένουσαν ἀπωσάμεθα. ἔσται δὲ τοῦτο 4
 οὐκ ἂν τὰ ὄπλα θίψωμεν οὐδ' ἂν τὰς τάξεις ἐκλίπω-
 μεν οὐδ' ἂν διὰ κενῆς οἴκoi καθόμεθα ἢ παρὰ τοῖς
 συμάχοις πλανώμεθα, ἀλλὰ ἂν τὰ τε ὄπλα διὰ χειρὸς
 αἰεὶ ἔχωμεν (οὕτω γὰρ μόνως εἰρήνη σώζεται) καὶ τὰ
 ἔργα τοῦ πολέμου διὰ κινδύνων ἀσκῶμεν (οὕτω γὰρ
 μόνως οὐκ αἰεὶ πολεμήσομεν) τοῖς τε δεομένοις τῶν 5
 συμάχων ἀπροφασίστως ἐπικουρῶμεν (οὕτω γὰρ πολὺ
 πλείους ἔξομεν) καὶ τοῖς αἰεὶ τι παρακινουῦσι τῶν πο-
 λεμίων μὴ ἐπιτρέπωμεν (οὕτω γὰρ οὐδεὶς ἔθ' ἡμᾶς
 ἀδικεῖν ἐθελήσει). εἰ μὲν γὰρ τις τῶν θεῶν ἐγγυητῆς 40
 ἡμῖν ἐγένετο, ὅτι, κἂν ταῦτα <μὴ> ποιῶμεν, οὔτε τις
 ἡμῖν ἐπιβουλεύσει καὶ πάνθ' ὅσα κεκτήμεθα ἀσφαλῶς
 αἰεὶ καρπωσόμεθα, αἰσχρὸν μὲν ἂν <ἦν> εἰπεῖν, ὅτι
 τὴν ἡσυχίαν ἄγειν ἐχρῆν, ὅμως δ' οὖν εἶχον ἂν τινα
 σκήψιν εὐπρεπῆ οἱ μηδὲν τῶν δεόντων πράττειν βου-
 λόμενοι. εἰ δ' ἀνάγκη τε τοὺς κεκτημένους τινὰ ὑπὸ 2
 πολλῶν ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ προσήκει τὰς ἐπιθέσεις
 αὐτῶν προκαταλαμβάνεσθαι, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς
 οἰκείοις ἡσυχάζοντες καὶ περὶ τούτοις κινδυνεύουσιν,
 οἱ δὲ ἐκ περιουσίας τῷ πολέμῳ καὶ τὰ τῶν ἀλλοτρίων
 κτώμενοι καὶ ἐκεῖνα φυλάσσουν (οὐδεὶς γὰρ περὶ 3
 τοῖς ἑαυτοῦ δεδιώς τῶν τοῦ πέλας ἐφίεται· ὁ γὰρ περὶ

4, 1 ἀπωσόμεθα Ma || 2 ἐκλίπωμεν D, ἐκλείψωμεν Ma, quod
 defendit Lobeck ad Phrynich. p. 715 || 3 καθόμεθα Pflugk,
 καθήμεθα Ma || 5, 3 πολεμίων Xylander, πολέμων Ma || 40, 1, 2
 <μὴ> inser. Xylander, Turnebus || 4 ἂν <ἦν> Pflugk, ἦν B, ἂν
 Ma || 2, 5 καὶ τὰ τ. ἀ. κτώμενοι Hug, καὶ κατὰ τ. ἀ. χρώμενοι
 Ma, χρώμενοι <καὶ ταῦτα (sc. τὰ ἀλλοτρία) προσκτώμενοι> κ. ἔ.
 φ. coniecerat Reiske

τῶν ὑπαρχόντων οἱ φόβος ἰσχυρῶς τοῦ πολυπραγμο-
νεῖν τὰ μὴ προσήκοντα αὐτὸν ἀποτρέπει), τί τοῦτο
4 λέγει τις, ὡς οὐ χρηὶ ἡμᾶς αἰεὶ τι προσκτάσθαι; οὐ
μείνησθε, τὰ μὲν ἀκηκόετες, τὰ δὲ ἑορακότες, ὅτι
οὔτε τῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ γενῶν οὐδὲν πρότερον ἀπέ-
σχετο τοῦ τῇ πατρίδι ἡμῶν ἐπιβουλεύειν, πρὶν τοὺς
πολέμους ἐν τῇ ἐκείνων χώρα τοὺς προγόνους ἡμῶν
ποιήσασθαι, οὔτε οἱ Ἑπειῶται, πρὶν ἐς τὴν Ἑλλάδα
5 αὐτοὺς περαιοθῆναι· οὐ Φίλιππος μελλήσας καὶ ἐπὶ
τὴν Ἰταλίαν στρατεύσειν, πρὶν φθάσαντας τὴν ἐκείνου
κακῶς ποιῆσαι· οὐ Περσεύς, οὐκ Ἀντίοχος, οὐ Μι-
6 θριδάτης, πρὶν τὰ αὐτὰ αὐτοὺς ἐργάσασθαι; καὶ τί
τάλλα λέγοι τις ἄν; ἀλλ' οἱ Καρχηδόνιοι τέως μὲν
οὐδὲν δεινὸν ἀφ' ἡμῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ εἶχον, ἐς τε τὴν
Ἰταλίαν διέπλεον καὶ τὴν χώραν κατέτρεχον τὰς τε
πόλεις ἐπόρθον καὶ παρ' ὀλίγον καὶ τὸ ἄστν αὐτὸ
εἶλον, ἐπειδὴ δ' ἀντιπολεμείσθαι ἤρξαντο, παντάπασιν
7 ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἐξέδρασαν. τὰ δ' αὐτὰ ταῦτα καὶ
περὶ τῶν Γαλατῶν καὶ Κελτῶν ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι. καὶ
γὰρ οὗτοι, μέχρι μὲν ἐντὸς τῶν Ἄλπεων ἐμένομεν,
πολλάκις αὐτὰς ὑπερέβησαν καὶ πολλὰ τῆς Ἰταλίας
ἐπόρθησαν· ἐπεὶ δὲ ἐτολήσαμεν ποτε ἔξω τε τῶν
ὄρων ἐκστρατεύσαι καὶ τὸν πόλεμόν σφισι περιστηῖναι
καὶ τινα καὶ τῆς χώρας αὐτῶν ἀπετεμόμεθα, οὐκέτ'
οὐδένα πόλεμον ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πλὴν ἄπαξ
8 εἶδομεν. ὅταν οὖν τούτων οὕτως ἐχόντων λέγη τις,
ὅτι οὐ χρηὶ πολεμεῖν ἡμᾶς, οὐδὲν ἄλλο φησὶν ἢ, ὅτι

3, 4 τί τοῦτο λέγει τις B secutus Reiskium, qui τί τ. καὶ
λέγει τ., λέγεις Ma, τί τοῦτο, ὃ λέγει τις Leunclavius, τί οὖν
λέγει τις R || 6, 2 τέως] ἕως Cobet, Mnemos. X, p. 196 || 7, 3
ἐμένομεν Oddey, ἐμενον Ma, ἐμείναμεν R

οὐ χρηὶ πλουτεῖν, οὐ χρηὶ ἐτέρων ἄρχειν, οὐκ ἐλευθέ-
ρους, οὐ Ῥωμαίους εἶναι. ὥσπερ οὖν ἄν, εἴπερ τι 9
τούτων εἶπέ τις, οὐκ ἂν ἠνέσχεσθε, ἀλλὰ κἂν ἐν χειρ-
σὶν αὐτὸν ἀπεκτείνετε, οὕτω καὶ νῦν, ὧ ἄνδρες ἑταῖροι,
πρὸς τοὺς ἐκεῖνα λέγοντας διατίθεσθε μὴ τοῖς ῥήμασι
σφῶν, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν τεκμαιρόμενοι.

οὐκοῦν ὅτι μὲν <οὐχ> οὕτω χρηὶ φρονεῖν, οὐδέν' ἂν
ἀντειπεῖν ὑμῶν νομίζω· εἰ δ' ὅτι μήτε ἐξήτασται περὶ 41
τοῦ πολέμου τούτου παρὰ [τε] τῇ βουλῇ καὶ παρὰ τῷ
δήμῳ μὴ ἐψήφισται, διὰ τοῦτό τις ἦττον οἶεται δεῖν
ἡμᾶς προθυμηθῆναι, λογισάσθω τοῦθ', ὅτι πάντες οἱ
πόλεμοι, ὅσοι πάποτε γεγόνασιν ἡμῖν, οἱ μὲν ἐκ
παρασκευῆς καὶ προεπαγγέλλεως, οἱ δὲ καὶ ἐπὶ καιροῦ
συμβεβήκασι. καὶ διὰ τοῦτο ὅσα μὲν <ἄν> οἴκοι τε 2
μενόντων ἡμῶν καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγόντων κινήθη καὶ
ἐκ προεβελίας τινὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐγκλημάτων λάβη,
καὶ σκέψιν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ δεῖ καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι
γίνεσθαι καὶ ψῆφον ἐπάγεσθαι, καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς
τε ὑπάτους ἢ καὶ στρατηγούς προστάττεσθαι σφισι καὶ
τὰς δυνάμεις ἐκπέμπεσθαι· ὅσα δ' ἂν ἐξεληλυθότων 3
ἤδη καὶ ἐξεστρατευμένων τινῶν ἐκφανῆ, ταῦτ' οὐκέτ'
ἐς διαγνώμην ἄγεσθαι χρηὶ, ἀλλ' ὡς καὶ δεδογμένα
καὶ κεκρωμένα ὑπ' αὐτῆς τῆς χρείας προκαταλαμβά-
νεσθαι πρὶν αὐξηθῆναι. ἢ τίνος μὲν ἕνεκα ὑμᾶς ἐν- 4
ταῦθ' ὁ δῆμος ἐξέπεμψε, τίνος δ' ἕνεκα ἐμὲ μετὰ τὴν
ὑπατείαν εὐθὺς ἔστειλε, τοῦτο μὲν ἐπὶ πάντε ἔτη κα-
θάπαξ, ὃ μῆπω πρότερον ἐγεγόνει, ἄρχειν ἐλόμενος,
τοῦτο δὲ τέσσαρσι στρατοπέδοις ὀπλίσας, εἰ μὴ καὶ

9, 6 <οὐχ> οὕτω Pflugk || οὐδέν' ἂν Pflugk, οὐδένα Ma ||
41, 1, 1 ὑμῶν B, ὑμῖν Ma || 2 [τε] delevit Reiske || 4 τοῦθ'
Pflugk, ταῦθ' Ma || 2, 1 <ἄν> inseruit B

5 πολεμῆσαι πάντως ἡμᾶς δεήσειν ἐνόμιζεν; οὐ γάρ που
 ἵνα μάτην τρεφόμεθα οὐδ' ἵνα τὰς τε πόλεις τὰς
 συμμαχίδας καὶ τὴν χώραν τὴν ὑπήκοον περιμόντες
 χαλεπότεροι καὶ τῶν πολεμίων αὐτοῖς γινώμεθα (οὐδ'
 ἂν εἷς ταῦτα φήσειεν), ἀλλ' ἵνα τὴν οἰκίαν φυλάξω-
 μεν, ἵνα τὴν τῶν πολεμίων πορθήσωμεν, ἵν' ἄξιόν τι
 καὶ τοῦ πλήθους καὶ τῶν ἀναλωμάτων ἐργασώμεθα.
 6 οὐκοῦν ἐν τούτῳ καὶ οὗτος ὁ πόλεμος καὶ πᾶς ὅστις-
 οῦν ἄλλος καὶ ἐπιτέτραπται ἡμῖν καὶ ἐγκεχειρίσται
 καὶ πάνν γε φρονίμως ἐποίησαν ἐφ' ἡμῖν τὸ τίσι πο-
 λεμητέον εἶναι διαγνώσαι καταλιπόντες καὶ μὴ αὐτοὶ
 τὸν πόλεμον ψηφισάμενοι. οἱ μὲν γὰρ οὐτ' ἀκριβῶσαι
 τὰ τῶν συμμάχων [καὶ] τοσοῦτον αὐτῶν ἀφροσύνητος
 ἠδυνήθησαν ἂν καὶ πρὸς εἰδότας καὶ προπαρασκευα-
 σμένους τοὺς πολεμίους οὐκ ἂν ὁμοίως ἐπιτηδείως
 7 προσηνέχθησαν· ἡμεῖς δὲ δὴ κριταὶ ἅμα καὶ λειτουργοὶ
 τοῦ πολέμου γινόμενοι καὶ προσέτι καὶ ἐπ' αὐτο-
 φώρους τοὺς ἐχθροὺς τὰ ὄπλα εὐθὺς ἐπιφέροντες
 οὐτ' ἀνεξετάστως οὐτ' ἀδίκως οὐτ' ἀπροφυλάκτως αὐ-
 τὸν ποιησόμεθα.
 42 καὶ μοι εἴ τις ὑμῶν ἐκεῖνο ὑπολαμβάνει, τί δὴ
 τηλικούτον ὁ Ἀριοούιστος πεπλημύληκεν, ὥστ' ἀντὶ
 φίλου καὶ συμμάχου πολεμῖος ἡμῖν γενέσθαι, σκοπεῖται
 τοῦθ', ὅτι τοὺς ἀδικεῖν τι ἐπιχειροῦντας οὐκ ἐφ' οἷς
 ποιοῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐφ' οἷς φρονοῦσιν ἀμύνασθαι
 δεῖ καὶ τὴν τε αὔξησιν αὐτῶν προῖν καὶ βλαβῆναι τι
 προκαταλαμβάνειν καὶ μὴ περιμείναντας κακῶς ἔργῳ

6, 4 εἶναι] εἶη Leunclavius, Cobet, Mnemos. X, p. 205 ||
 6 [καὶ] expunxit Cobet ibid., <ἄλλως τε> καὶ Pflugk || 7 προ-
 παρασκευασμένους Pflugk, πρὸς παρασκευασμένους Ma || 8 ἐπι-
 τηδείως expunxit Cobet ibid. || 42, 1, 1 μοι] μὴν Reiske

παθεῖν τότε τιμωρεῖσθαι. ὅτι τοίνυν καὶ ἐχθρὸς καὶ 2
 ἐχθιστὸς ἐστὶν ἡμῖν, πῶς ἂν ἄλλως μᾶλλον ἐλεγχθεῖη
 ἢ ἐξ ὧν ἐποίησε; πέμψαντος γὰρ μου πρὸς αὐτὸν φι-
 λικῶς, ὅπως ἔλθῃ τε πρὸς ἡμᾶς καὶ κοινῇ μεθ' ἡμῶν
 βουλευσῆται περὶ τῶν παρόντων, οὐτ' ἦλθεν οὐθ' ἤξειν
 ὑπέσχετο. καίτοι τί μὲν ἐγὼ ἄδικον ἢ ἀνεπιεικῆς ἢ 3
 φορτικὸν ἐποίησα μεταπεμψάμενος αὐτὸν ὡς φίλον
 καὶ σύμμαχον; τί δὲ ἐκεῖνος ὕβρεως καὶ ἀσελγείας
 οὐκ ἐθελήσας ἐλθεῖν ἐκλέλοιπεν; ἄρ' οὐ δυοῖν ἀνάγκη
 θάτερον, ἢτοι ὑπωπτενυκία αὐτόν τι κακὸν πέσεισθαι
 ἢ ὑπερπεφρονηκία ἡμᾶς τοῦτο πεποιηκέναι; οὐκοῦν 4
 εἴτε τι ὑποτετόπηκε, σαφέστατα αὐτὸς ἑαυτὸν ἐξελέγχει
 ἐπιβουλεύοντα ἡμῖν· οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν μηδὲν δεινὸν
 παθῶν ὑποπίτος ἐστὶν οὐδ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ ἀδόλου τῆς
 γνώμης γίννεται, ἀλλ' οἱ προπαρασκευασμένοι τινὰς
 ἀδικήσαι ἐτοιμῆν τὴν ὑποψίαν κατ' αὐτῶν ἐκ τοῦ συν-
 ειδότου σφῶν ἔχουσιν· εἴτ' αὖ μηδενὸς τοιούτου 5
 ὑπόντος ὑπερέωρακέ τε ἡμᾶς καὶ λόγοις ὑπερηφάνοις
 ὕβριζε, τί χρὴ τοῦτον, ἐπειδὴν ἔργου τινὸς ἐπιλάβη-
 ται, προσδοκῆσαι πράξειν; ὁ γὰρ ἐν οἷς μηδὲν κερ-
 δανεῖν ἔμελλε, τοσαύτη ὑπεροψία κερημένος πῶς οὐ
 πόρρωθεν ἐξελήλεκται μηδὲν δίκαιον μήτε φροῶν
 μήτε πράττων; οὐ τοίνυν ἀπέχρησεν αὐτῷ τοῦτο, ἀλλὰ
 καὶ ἐμὲ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐκέλευσεν, εἴπερ τι αὐτοῦ
 δεοίμην. καὶ μὴ μοι μικρὰν τὴν προσθήκην ταύτην 43
 εἶναι νομίσητε· μεγάλη γὰρ ἐστὶν ἐπίδειξις τῆς δια-
 νοίας αὐτοῦ. τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν μὴ ἐθελήσαι πρὸς
 ἡμᾶς ἀφικέσθαι τάχ' ἂν τις καὶ ὄκνη καὶ ἀρρωστία
 καὶ φόβῳ ἀπολογούμενος ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνέθηκε· τὸ δὲ 2

δὴ καὶ ἐμὲ μεταπέμψασθαι οὔτε σκῆψιν οἰδεμίαν ἐν-
δέχεται καὶ προσεξελέγχει καὶ ἐκεῖνο αὐτὸν οἷ κατ'
ἄλλο τι πεποιηκότα ἦ, ὅτι οὐδ' ὑπακούειν ἐς οἶδεν
ἡμῖν καὶ προσέτι καὶ προσαντεπιτάττειν πάντα παρ-
3 εσκεύασται. καίτοι καὶ αὐτὸ τοῦτο πόσης ὕβρεως καὶ
πόσον προπηλακισμοῦ μεστόν ἐστι; μεταπέμπεται
ὁ ἀνθύπατος ὁ Ῥωμαίων, καὶ ἐκεῖνος οὐκ ἔρχεται
μεταπέμπεται τις τὸν ἀνθύπατον τῶν Ῥωμαίων Ἀλλό-
βριξ ὢν. μὴ γὰρ ὅτι ἐμοῦ τοῦ Καίσαρος οὐκ ἐπέισθη
μηδ' ὅτι ἐμὲ τὸν Καίσαρα ἐκάλεσε, σμικρὸν τι τοῦτο
4 καὶ φαῦλον εἶναι νομίσητε. οὔτε γὰρ ἐγὼ αὐτὸν
μετεπεμψάμην, ἀλλ' ὁ Ῥωμαῖος, ὁ ἀνθύπατος, αἱ ῥά-
βδοι, τὸ ἄξιωμα, τὰ στρατόπεδα, οὔτε ἐγὼ μετεπέμ-
φθην ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα. ἰδίᾳ μὲν γὰρ
ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οὐδὲν ἐστι συμβόλαιον· κοινῇ δὲ δὴ
πάντες καὶ εἰπομέν τι καὶ ἐποιήσαμεν καὶ ἀντηκούσα-
44 μεν καὶ ἐπάθομεν. ὥσθ' ὅσῳ τις ἂν αὐτὸν ἐν τε τοῖς
φίλοις καὶ ἐν τοῖς συμμάχοις ἡμῶν ἀναγεγράφθαι
φήσῃ, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀξιομίσητον ὄντα ἀποδείξει.
διὰ τί; ὅτι οἷα μηδὲ τῶν ἐχθίστων τις ὁμολογούντων
ἡμῖν εἶναι ἐτόλμησέ ποτε ποιῆσαι, ταῦτ' ἐκεῖνος ἐν τε
τοῖς τῆς φιλίας καὶ ἐν τοῖς τῆς συμμαχίας ὀνόμασιν
ἐξείλογασται καθάπερ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεποιημένος αὐ-
2 τας, ἢν' ἡμᾶς ἀδικεῖν ἀδεῶς ἔχη. ἀλλ' οὔτε τότε ἐπὶ
τῷ προπηλακίζεσθαι καὶ ἐπιβουλεύεσθαι ἐσπεισάμεθα
αὐτῷ, οὔτε νῦν αὐτοὶ τὰς σπονδὰς λύσομεν· ἡμεῖς μὲν
γὰρ ὡς πρὸς φίλον καὶ σύμμαχον ἐτ' αὐτὸν ὄντα

43, 3, 4 Ἀλλόβριξ] ἀλλότριος Xylander. βάρβαρος Penzel ||
5 Καίσαρος <καλοῦντος> St || 4, 5 συμβόλαιον Oddey, συμβού-
λιον Ma || 6 <ἔν> τι Reiske || ἐποιήσαμεν] ἐπέισαμεν Reiske ||
44, 1, 1 ἐπάθομεν] ἐπέισθημεν Reiske || 2, 3 λύσομεν] λύομεν
Reiske, ἐλύσαμεν Oddey

ἐπρεσβενσάμεθα, ὁ δ' ὁρᾶτε ὅπως ἡμῖν κέχρηται. ὥσ- 3
περ οὖν, ἠνίκα εὐεργετεῖν τε ἡμᾶς ἐβούλετο κἀντ' εὖ
πάσχειν ἠξίον, δικαίως ἐκεῖνων ἐτύγχανεν, οὕτω καὶ
νῦν, ἐπειδὴ τὰναντία αὐτῶν πάντα ποιεῖ, δικαιοτάτα
ἂν ἐν ἐχθροῦ μέρει νομισθεῖη. καὶ μὴ θαναμάσητε, εἰ
αὐτὸς ἐγὼ πρότερόν ποτε καὶ ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐν τῷ
4 δῆμῳ χρηματίσας τινὰ ὑπὲρ αὐτοῦ εἶτα ταυτὶ νυνὶ
λέγω. ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν τὴν αὐτὴν γνώ- 4
μην ἔχω καὶ οὐ μεταβάλλομαι. τίς δὲ ἐστὶν αὕτη;
τοὺς μὲν ἀγαθοὺς καὶ πιστοὺς καὶ τιμᾶν καὶ ἀμείβε-
σθαι, τοὺς δὲ κακοὺς καὶ ἀπίστους καὶ ἀτιμάζειν καὶ
ἀμύνεσθαι. ἐκεῖνος δὲ ἐστὶν ὁ μεταβαλλόμενος, ὁ
μήτε καλῶς μήτε δεόντως τοῖς δοθεῖσιν αὐτῷ παρ'
ἡμῶν χρώμενος.

ὥσθ' ὅτι μὲν δικαιοτάτα ἂν αὐτῷ πολεμήσαιμεν, 45
οὐδένα ἀμφισβητήσῃ οἶμαι· ὅτι δὲ οὔτε ἄμαχος οὔτε
δυσπολέμητός ἐστιν, ὁρᾶτε μὲν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τῶν
ὁμοφύλων αὐτῷ, οὓς πολλάκις μὲν καὶ πρότερον,
ῥᾶστα δὲ καὶ νῦν ἐνίκησαμεν, λογίξεσθε δὲ καὶ ἐξ ὧν
περὶ αὐτοῦ ἐκεῖνου πυνθανόμεθα. οὔτε γὰρ ἄλλως 2
δύναμιν ἴτινα οἰκείαν συνεστηκυῖαν καὶ συγκεροτη-
μένην ἔχει· νῦν τε ἅτε μηδὲν δεῖνόν προσδοκῶν καὶ
παντελῶς ἀπαράσκευός ἐστιν. οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκ τῶν
ὁμοχώρων ἂν τις αὐτῷ προθύμως, οὐδ' εἰ πάνν ἐπ-
αγγέλλεται, βοηθήσειε. τίς μὲν γὰρ ἂν ἔλοιτο ἐκεῖνῳ 3
συμμαχήσας πολεμήσαι ἡμῖν μηδὲν ὑφ' ἡμῶν λελυπη-
μένος; πῶς δ' οὐκ ἂν μᾶλλον ἡμῖν πάντες ἢ ἐκεῖνῳ
συναράμενοι τὴν τε τυραννίδα αὐτοῦ ὁμορόν σφισιν
οὔσαν καταλύσαι καὶ τῆς χώρας μέρος τι παρ' ἡμῶν

3, 2 κἀντενπάσχειν Reiske, κἀν τε εὖ πάσχειν Ma || 45, 2, 3
τε B, δὲ Ma || 5 αὐτῷ] αὐτὸν Ma

4 προσλαβεῖν ἐθελήσειαν; εἰ δὲ δὴ καὶ συσταίεν τινες, οὔτι γε καὶ κρείττους ἂν ἡμῶν γένοιτο. ἵνα γὰρ τᾶλλα ἐάσω, τὸ πλῆθος ἡμῶν, τὴν ἡλικίαν, τὴν ἐμπειρίαν, τὰ ἔργα, ἐκείνῳ γε τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι ἡμεῖς μὲν κατὰ πᾶν ὁμοίως τὸ σῶμα ὠπλίσαμεθα, ἐκείνοι δὲ δὴ γυμνοὶ τὸ πλεῖστόν εἰσι, καὶ ἡμεῖς μὲν καὶ λογισμῷ καὶ τάξει χρώμεθα, ἐκείνοι δὲ δὴ θυμῷ πρὸς 5 πάντα ἀσύντακτοι φέρονται; μὴ γὰρ τοι μήτε τὴν ὀρμὴν αὐτῶν μήτε τὸ μέγεθος ἢ τῶν σωμάτων ἢ τῆς βοῆς φοβηθῆτε. φωνὴ τε γὰρ οὐδένα πάποτε ἀνθρώπων ἀπέκτεινε, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν δρᾶν μὲν οὐδὲν πλεον ἄτε τὰς αὐτὰς ἡμῖν χεῖρας ἔχοντα, πάσχειν δὲ πολὺ πλείω ἄτε καὶ μεγάλα καὶ γυμνὰ ὄντα δυνήσεται· ἢ τε ὀρμὴ ἄμετρος καὶ προπετῆς τὸ κατ' ἀρχαῖς οὐσα καὶ ἐκκενοῦται ῥαδίως καὶ ἐπ' ὀλίγον ἀν- 46 θεί. πεπειραμένοις δὲ πού ὧν λέγω καὶ νενικηκόσιν ὑμῖν τοὺς ὁμοίους αὐτοῖς ταυτὶ παραινῶ, ὥσθ' ὑμᾶς μήτε τῷ λόγῳ δοκεῖν ὑπ' ἐμοῦ παράγεσθαι καὶ τῷ ἔργῳ ἐχυρωτάτην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἐκ τῶν προ- 2 κατειργασμένων ποιείσθαι. καὶ μέντοι καὶ τῶν Γαλατῶν αὐτῶν τῶν ὁμοίων σφίσι συχνοὶ ἡμῖν συμμαχήσουσιν, ὥστ' εἰ καὶ τι φοβερόν τὰ ἔθνη ταῦτα εἶχε, τοῦτο καὶ ἡμῖν καὶ ἐκείνοις ὑπάρξει.

ταυτ' οὖν αὐτοῖ τε οὕτω λογίσεσθε καὶ τοὺς ἄλλους 3 διδάσκετε· ὡς εἰ γε καὶ ὑμῶν τινες ἄλλως πως φρονοῦσιν, ἀλλ' ἔργωγε καὶ ὡς πολεμήσω οὐδὲ ἐγκαταλείψω ποτὲ τὴν τάξιν, ἣν ἐτάχθην ὑπὸ τῆς πατρίδος· καὶ μοι τὸ δέκατον στρατόπεδον ἀρκέσει· καὶ γὰρ εἶ

4, 5 πᾶν R, πάνθ' Ma || 46, 2, 4 ἡμῖν οὐχ ἦττον ἢ καὶ ἐκείνοις Reiske || ἐκείνοις] ἐκείνων Ma || 3, 4 καὶ μοι Pflugk, καὶ τοι Ma

οἶδ' ὅτι, κἂν διὰ πυρὸς δέη, καὶ γυμνοὶ χωρήσουσι προθύμως. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι τὴν ταχίστην ἀπαγάγετε 4 μηδὲ μοι μάτην ἐνταῦθα τρῦχεσθε τὰ τε κοινὰ εἰκῆ ἀναλίσκοντες καὶ τῶν ἀλλοτρίων πόνων μεταποιούμενοι, τὴν τε λείαν [καὶ] τὴν ὑφ' ἐτέρων κτωμένην σφετεριζόμενοι.”

ταῦτα τοῦ Καίσαρος εἰπόντος οὐ μόνον οὐδεὶς 47 ἀντεῖπεν, εἰ καὶ τὰ μάλιστά τινες [ἐς] τάναντία σφίσιν ἐρίγνωσκον, ἀλλὰ καὶ συνήνεσαν πάντες καὶ οὐχ ἦκιστα οἱ δι' ὑποψίας αὐτῷ ὄντες λογοποιεῖν ἢ ἤκουσαν. καὶ τοὺς γε στρατιώτας οὐ χαλεπῶς ἐπεισαν πειθαρχῆσαι, τοὺς μὲν ἐκ τοῦ προκεκρίσθαι προθυμωμένους, [τοὺς δ' ἄλλους δι' ἐκείνους φιλοτιμουμένους. ἐξαιρετον δὲ δὴ τὸ δέκατον στρατεύμα ἐποιήσατο, ὅτι εὐνοϊάν πως αἰεὶ αὐτοῦ εἶχεν. οὕτω δὲ δὴ τὰ πολι- 2 τικὰ στρατόπεδα πρὸς τὴν τῶν καταλόγων τάξιν ὠνομάζετο· ὁθενπερ καὶ νῦν ὁμοίως τὰ νῦν ὄντα τὰς ἐπικλήσεις ἔχει.

ὠρμημένων οὖν αὐτῶν ὁ Καῖσαρ οὐκέτι κατὰ χώ- 3 ραν ἔμεινε, μὴ καὶ χρονίσαντες ἀμβλύτεροι αὐτοῖς γένωνται, ἀλλ' εὐθύς ἄρας ἐπὶ τὸν Ἀριοούιστον ἤλασε. καὶ οὕτω γε αὐτὸν τῷ αἰφνιδίῳ τῆς ἐφόδου κατέπληξεν, ὥστε καὶ ἐς λόγους οἱ ὑπὲρ εἰρήνης ἐλθεῖν κατηνάγκασεν. οὐ μέντοι καὶ συνέβησαν· αὐτός τε γὰρ 4 πάντα προστάξει καὶ ἐκείνος οὐδὲν ὑπακοῦσαι ἠθέλησεν. ὁ τε οὖν πόλεμος συνερρώγει, καὶ μετέωροι οὐ μόνον αὐτοὶ ἐκάτεροι, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι οἱ τε

4, 2 τρῦχεσθε B, ἐντρῦχεσθε Ma || 4 [καὶ] del. Reiske, καὶ γῆν Leunclavius || 47, 1, 2 [ἐς] delevit Reiske || 4 of] ἢ Ma || ἤκουσαν] ἤκουσεν Oddey || 5 γε B, τε Ma, μὲν Reiske || ἔπησαν (i. e. ἐπεισαν) Ma, ἐπεισε vulgo || 3, 4 γε B, τε Ma

πολέμιοι σφῶν οἱ ἐκείνη πάντες ἦσαν, τὴν τε μάχην αὐτῶν ὅτι τάχιστα ἐσεσθαι καὶ τοῖς ἅπαξ κρατήσασι
 5 καὶ τὰλλα δουλεύσειν νομίζοντες. προεῖχον δὲ οἱ μὲν βάρβαροι τῷ τε πλήθει καὶ τοῖς μεγέθεσιν, οἱ δὲ δὴ Ῥωμαῖοι τῇ τε ἐμπειρίᾳ καὶ ταῖς ὀπλίσεσι· καὶ πῶς καὶ πρὸς τὸν θυμὸν τῶν Κελτῶν τὴν τε ἄκριτον καὶ προπετὴ αὐτῶν ὁρμὴν ἀντίρροπον τὸ τοῦ Καίσαρος φρόνημα εὐρίσκειτο, ὥστε ἰσοπαλεῖς ἐκ τούτων ὄντες καὶ τὰς ἐλπίδας τὴν τε ἐπ' αὐταῖς προθυμίαν ἰσοστα-
 48 ἀντικαθημένων δὲ αὐτῶν ἀλλήλοις αἱ γυναῖκες αἱ τῶν βαρβάρων ἀπηγόρευσάν σφισι θειάσασθαι μηδεμίαν
 2 πρὸ τῆς νέας σελήνης μάχην συνάψαι. καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀριουούστος (πάνν γὰρ αὐταῖς προσεῖχεν, ὁπότε τοι-
 οὔτό τι ποιήσειαν) οὐχ ἀπάσῃ εὐθύς τῇ δυνάμει καί-
 τοι τῶν Ῥωμαίων προκαλουμένων σφᾶς συνέμιξεν, ἀλλὰ τοὺς ἰππέας μετὰ τῶν συντεταγμένων σφίσι πε-
 ζῶν μόνους ἐκπέμπων ἰσχυρῶς αὐτοὺς ἐλύπει. καὶ
 3 τούτου καταφρονήσας χωρίον τι ὑπὲρ τοῦ ταφρευμάτος σφῶν καταλαβεῖν ἐπεχείρησε. καὶ κατέσχε μὲν αὐτό, ἀντικαταλαβόντων δὲ καὶ ἐκείνων ἕτερον ἐς μὲν μάχην καίπερ καὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τὸν στρατὸν ἔξω τοῦ Καίσαρος παρατάξαντος οὐχ ὤρμησεν, ἐπαναχωρήσαν-
 4 τος δὲ αὐτοῦ πρὸς ἐσπέραν ἐπῆλθέ τε ἔξαπιναιῶς σφίσι καὶ ὀλίγον καὶ τὸ χαράκωμα αὐτῶν εἶλε. προ-
 χωρούντων οὖν οὕτως οἱ τῶν πραγμάτων μικρόν τε ἔτι τῶν γυναικῶν ἐφρόντισε καὶ τῇ ὑστεραίᾳ παρατα-
 49 οῦντο, ἀντεπεξήγαγε. καὶ αὐτοὺς ἐκείνοι προΐοντας

5, 1 δουλεύσειν vulgo, δουλεύειν Ma || 7 ἰσοστασίας] ἰσοστα-
 αῖος H. I. Heller

ἐκ τῶν σκηνωμάτων ἰδόντες οὐχ ἠσύχασαν, ἀλλ' ἐξά-
 ξαντες οὔτε συντάξασθαι σφισιν ἀκριβῶς ἐπέτρεψαν
 καὶ τὴν ἀκόντισιν αὐτῶν, ἐφ' ἣ ἐς τὰ μάλιστα ἐθάρο-
 σουν, δρόμῳ μετὰ βοῆς προσπεσόντες ὑπετέμοντο καὶ 2
 οὕτω γε ὁμόσε αὐτοῖς ἐχώρησαν, ὥστε σφᾶς μήτε τοῖς
 κοντοῖς μήτε τοῖς ξίφεσι τοῖς μακροτέροις χρήσασθαι.
 ὠθίζοντό τε οὖν καὶ τοῖς σώμασι τὸ πλεῖον ἢ τοῖς
 ὄπλοις ἐμάχοντο ἀνατρέψαι τε τὸν προσκείμενον καὶ
 καταβαλεῖν τὸν ἀνθεστηκότα ἀγῶνα ποιούμενοι. καὶ 3
 πολλοὶ καὶ τῆς τῶν βραχυτέρων ξιφῶν χρήσεως στε-
 ρηθέντες ταῖς τε χερσὶ καὶ τοῖς στόμασιν ἀντ' ἐκείνων
 ἠγανίζοντο κατασπῶντες τοὺς ἀντιπάλους, δάκνοντες,
 σπαράττοντες, ἅτε καὶ τῷ μεγέθει τῶν σωμάτων πολὺ
 αὐτῶν ὑπερέχοντες. οὐ μόντοι καὶ μεγάλα τινὰ ἐκ 4
 τούτου σφᾶς ἐβλάψαν· συμπλεκόμενοι γὰρ αὐτοῖς οἱ
 Ῥωμαῖοι ἰσόροποι πῶς τῇ τε ὀπλίσει καὶ τῇ τέχνῃ
 ἐγίνοντο. καὶ τέλος ἐπὶ μακρότατον τοιουτοτρόπῳ
 μάχῃ χρησάμενοι ὀφέ ποτε ἐπεκράτησαν· τὰ τε γὰρ 5
 ξιφίδια καὶ μικρότερα τῶν Γαλατικῶν ὄντα καὶ τὰς
 προσβολὰς χαλυβδικὰς ἔχοντα χρησιμώτατά σφισιν ἐγέ-
 νετο, καὶ αὐτοὶ τῷ αὐτῷ πόνῳ ἐπὶ πλεῖον συσχεθέν-
 6 τες μᾶλλον τῶν βαρβάρων ἀντήρκεσαν ἅτε οὐχ ὅμοιον
 ταῖς ὀξύτησι τῶν ἐφόδων τὸ διαρκὲς σφῶν ἐχόντων.
 διὰ μὲν οὖν ταῦτα ἠττήθησαν ἐκείνοι, οὐ μόντοι καὶ
 ἐτρόποντο, οὐχ ὅτι οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἠδύ-
 νηθησαν φυγεῖν ὑπ' ἀπορίας τε ἅμα καὶ ἐκλύσεως.
 συστρεφόμενοι οὖν κατὰ τριακοσίους καὶ πλείους καὶ 6
 ἐλάττους τὰς τε ἀσπίδας ἀπανταχόθεν σφῶν προεβάλ-
 λοντο καὶ ὀρθοὶ ἰστάμενοι ἀπρόσμικτοι μὲν ὑπὸ τῆς

49, 2, 4 τὸ delendum putat St || 3, 3 ταῖς τε St, τοῖς τε Ma ||
 4, 7 προσβολὰς] προσβολὰς Reiske || 6, 3 ἀπρόσμικτοι Xylander,

συγκλίσεως, δυσκίνητοι δὲ ὑπὸ τῆς πυκνότητος ἐγί-
 50 γνοντο καὶ οὔτε ἔδρων οὐδὲν οὔτε ἔπασχον. οἱ οὖν
 Ῥωμαῖοι, ἐπειδὴ μήτε ἐκεῖνοι ἀντεπήσάν σφισιν ἢ
 καὶ ἐφευγον, ἀλλ' ἐν ταύτῳ μένοντες ὥσπερ ἐν πύρ-
 ροις εἰστήκεσαν, καὶ αὐτοὶ τὰ τε δοράτια κατὰ πρῶ-
 τας εὐθὺς ἄτε μηδεμίαν χρῆσιν ἔχοντα ἀπετέθειντο
 2 καὶ τοῖς ξίφεσιν οὐκ ἠδύναντο οὔτε συστάδην μάχεσθαι
 οὔτε τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ἥπερ καὶ μόνον ἀλατοὶ οἶά
 που γυμναῖς αὐταῖς μαχόμενοι ἦσαν, ἐφικνεῖσθαι, τὰς
 τε ἀσπίδας ἀπέρριψαν καὶ προσπίπτοντές σφισιν, οἱ
 μὲν ἐξ ἐπιδρομῆς, οἱ δὲ καὶ ἐγγύθεν, ἀνήλοντο τρό-
 3 πον τινὰ καὶ ἔνοπτον αὐτούς. καὶ τοῦτου πολλοὶ μὲν
 εὐθὺς ἄτε καὶ μιᾶς ἐπικοπῆς ὄντες ἐπιπτον, πολλοὶ
 δὲ καὶ πρὶν πεσεῖν ἀπέθνησκον· ὑπὸ γὰρ τῆς πυκνό-
 τητος τῆς συστάσεως καὶ τεθνηκότες ὄρθοι ἀνείχοντο.
 4 τοῦ μὲν οὖν πεζοῦ τὸ πλεῖστον οὕτω καὶ ἐκεῖ καὶ
 πρὸς ταῖς [ἀμάξαις, ὅσον γε καὶ ἐξωσθὲν ἐς αὐτὰς
 ἐτόγγανε, σὺν τε ταῖς γυναῖξι καὶ σὺν τοῖς παισὶν
 αὐτῶν ἐφθάρησαν· ὁ δὲ Ἀριοούιστος μεθ' ἰππέων
 <πεντήκοντα> τὴν τε χώραν παραχοῆμα ἐξέλιπε καὶ
 πρὸς τὸν Ῥῆνον [παραχοῆμα] ὁρμήσας ἐπεδιώχθη μὲν,
 5 οὐ κατελήφθη δέ. ἀλλ' ὁ μὲν ἐπὶ πλοίου προεξέφυγε,
 τῶν δ' ἄλλων τοὺς μὲν οἱ Ῥωμαῖοι ἐς τὸν ποταμὸν
 ἐσβαίνοντες ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ καὶ αὐτοὺς ἐκεῖνος
 ὑπολαβὼν ἀπήνεγκεν.

Turnebus, πρόσμικτοι Ma || 6, 4 συγκλίσεως Leuncl., συγκλίσεως
 Ma || 50, 1, 3 ἐν πύρροις] εἰ πύρροι? B || 2, 5 ἀνήλοντο] ἐνήλοντο
 Cobet coll. Caes. b. G. I, 52 qui in phalangas insilirent || 3, 2
 ἐπικοπῆς Xylander, Turnebus (cf. 49, 29, 3), ἐπισκοπῆς Ma, ἐπὶ
 ὁπῆς? B coll. Thueyd. 5, 103 || 4, 4 post ἰππέων notam numeri
 v' i. e. πενήκοντα excidisse vidit Cobet || 6 alterum [παρα-
 χοῆμα] delevit B || 5, 3 ἐσβαίνοντες B, ἐσβαίνοντας Ma

ΔΙΩΝΟΣ

ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΘ.

Τάδε ἐνεστὶν ἐν τῷ τριακοστῷ ἐνάτῳ τῶν Δίωνος
 Ῥωμαϊκῶν.

Ὡς Καῖσαρ Βελγικοῖς ἐπολέμησεν. (c. 1—5.)

Ὡς Κικέρων κατήλθεν. (c. 6—11.)

Ὡς Πτολεμαῖος ἐκπεσὼν ἐξ Αἰγύπτου ἐς Ῥώμην ἀν-
 ἤλθεν. (c. 12—16.)

Ὡς Κάτων τὰ ἐν Κύπρῳ κατεστήσατο. (c. 17—23.)

Ὡς Πομπήιος καὶ Κράσσος ὑπατοὶ ἠρέθησαν. (c. 24
 —37.)

Ὡς τὸ θέατρον τὸ Πομπηίου καθιερώθη. (c. 38, 39.)

Ὡς Δεμίμος Βροῦτος Καῖσαρος ὑποστράτηγος Οὐνε-
 τοῦς ναυμαχίᾳ ἐνίκησεν. (c. 40—43.)

Ὡς Πούπλιος Κράσσος Καῖσαρος ὑποστράτηγος Ἀκνί-
 τανοῖς ἐπολέμησεν. (c. 44—46.)

Ὡς Καῖσαρ Κελτῶν τισὶ πολεμήσας τὸν Ῥῆνον διέβη
 καὶ περὶ τοῦ Ῥῆνου. (c. 47—49.)

Ὡς Καῖσαρ ἐς Βρεττανίαν ἐπεραίωθη· καὶ περὶ τῆς
 νήσου. (c. 50—54.)

Ὡς Πτολεμαῖος ὑπὸ Γαουινίου ἐς Αἴγυπτον κατήχθη,
 καὶ ὡς ὁ Γαουίνιος ἐπὶ τούτῳ ἐκρίθη. (c. 55—65.)

Χρόνου πλήθος ἔτη τέσσαρα, ἐν οἷς ἄρχοντες οἱ ἀριθμούμενοι οἷδε ἐγένοντο.

Π. Κορνήλιος Π. υἱ. Λεντοῦλος Σπινθήρ, Κ. Καϊκίλιος Κ. υἱ. Μέτελλος Νέπωσ.

Γν. Κορνήλιος Π. υἱ. Λεντοῦλος Μαρκελλίνος, Α. Μάρκιος Α. υἱ. Φίλιππος.

Γν. Πομπήιος Γν. υἱ. Μάγνος τὸ β', Μ. Λικίνιος Π. υἱ. Κράσσος τὸ β'.

Α. Δομίτιος Γν. υἱ. Ἀγνόβαρβος, Ἀππιος Κλαύδιος Ἀππ. υἱ. Ποῦλχρος.

a. u. 697
(57) Οὕτω μὲν δὴ καὶ ἐκεῖνα διεπολεμήθη· μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ χειμῶνος, ἐν ᾧ Κορνήλιός τε Σπινθήρ καὶ ὁ Μέτελλος ὁ Νέπωσ ὑπατεύειν ἤρξαντο, διεληθόντος τρίτος τις πόλεμος αὐτοῖς ἐγένετο. οἱ γὰρ Βελγικοὶ τῷ τε Ῥήνῳ πολλοῖς καὶ συμμίκτοις γένεσι προσοικούντες καὶ ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν τὸν κατὰ Βρεττανίαν καθήκοντες ἐν μὲν τῷ πρὶν οἱ μὲν ἐνσπουδοὶ τοῖς Ῥωμαίοις ἦσαν, οἱ δὲ ἐφρόντιζον αὐτῶν οὐδέν, τότε δὲ τὸν Καίσαρα εὖ φερόμενον ἰδόντες καὶ δεισαντες, μὴ καὶ ἐπὶ σφᾶς ὀρμήσῃ, συνεστράφησαν καὶ κοινῶ πλὴν Ῥημῶν λόγῳ χρησάμενοι συνεβουλευσάντο τε ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις καὶ συνώμοσαν Γάλβαν προστησάμενοι. ταῦτ' οὖν ὁ Καίσαρ παρὰ τῶν Ῥημῶν μαθὼν ἐν φρουρᾷ τε αὐτοῦς ἐποίησατο κἀνταῦθα πρὸς τῷ

6 Μάρκιος Xylander, Μάρκος Ma || 7 Λικίνιος Ma || 9 Ἀγνόβαρβος Ma. — Praeterea nominibus Σπινθήρ, Μαρκελλίνος, Λικίνιος — τὸ β', Ποῦλχρος in Ma additur ἕπ.

1, 1, 4 Βελγικοὶ Ma || 2, 7 συνώμοσαν B, συνωμάσαντο Ma || Γάλβαν Xylander, B, Ἄδραν Ma

Ἀυξόνῳ ποταμῷ στρατοπεδευσάμενος ἠθροίζε τε ἅμα τοὺς στρατιώτας καὶ ἐξήσκει. οὐδὲ ἐτόλμησε πρότερον τοῖς πολεμίοις καίτοι τὴν χώραν σφῶν κατατρέχουσιν ἐς χεῖρας ἔλθειν, πρὶν ὡς καὶ δεδιότος αὐτοῦ καταφρονήσαντες ἐπεχείρησαν τὴν τε γέφυραν καταλαβεῖν καὶ τὴν σιτοπομπίαν, ἣν δι' αὐτῆς παρὰ τῶν συμμάχων ἐποιεῖτο, ἀφελέσθαι. τοῦτο γὰρ ἐξ αὐτομόλων προγνούς ἐσόμενον ἐπεμψεν ἐπ' αὐτοῦς νυκτὸς τοὺς τε ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας. καὶ οἱ μὲν προσπεσόντες τοῖς βαρβάροις ἀπροσδόκητοι πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὥστε πάντας τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἐς τὴν οἰκίαν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ οἱ Αἰδοῦοι ἐσβεβληκότες ἐς αὐτὴν ἠγγέλλοντο, ἀπαναστῆναι· Καίσαρ δὲ ἤσθετο μὲν τὸ γιγνόμενον, οὐκ ἐτόλμησε δὲ σφᾶς εὐθύς ἀγνοίᾳ τῶν χωρίων ἐπιδιδῶσαι. ἀλλ' ἅμα <ἔφ> τὴν τε ἵππον λαβῶν καὶ τοὺς πεζοὺς ἐπακολουθεῖν κελεύσας κατέλαβεν αὐτοὺς καὶ ὑποστάντας ἐς μάχην (ἐνομιζέτο γὰρ σὺν μόνῃ τῇ ἵππῳ εἶναι) διέτριψε, μέχρις οὗ καὶ ὁ πεζὸς ἦλθε, καὶ οὕτω παντὶ τῷ στρατῷ περισχῶν τοὺς τε πλείους κατέκοψε καὶ τοὺς περιλοίπους ὁμολογίᾳ παρεστήσατο. κακὸν τούτου καὶ τῶν δῆμων τοὺς μὲν ἀμαχὶ προσηγάγετο, τοὺς δὲ πολέμῳ.

Νερούιοι δὲ τῆς μὲν πεδιάδος (οὐ γὰρ ἦσαν ἀξιόμαχοι) ἐκόντες αὐτῷ ἐξέστησαν, ἐς δὲ δὴ τὰ ὄρη τὰ ὕλαδέστατα ἀνακομισθέντες, ἔπειτ' ἐπειδὴ... καὶ ἐκείθεν ἐπικατέδραμον ἀνέλπιστοι καί, καθ' ὃ μὲν αὐτὸς ὁ Καίσαρ ἦν, ἐτράποντο καὶ ἐφυγον, τῷ δὲ δὴ πλείονι

3, 3 Ἀυξόνῳ] Ἀξόνα Leunclavius || 2, 1, 1 ψιλοὺς] φίλους Ma || 2, 1 <ἔφ> inseruit B, <φωτὶ> R Stephanus || 3, 1, 1 δὲ τῆς vulgo, οὐν τῆς Ma || 3 ἐπειδὴ καὶ corruptum esse videtur, ἐπὶ τὴν πεδιάδα Reiske || ἐπειδὴ <καταστρατοπεδούμενον ἐφῶν>, ἐκείθεν? B, lacunae signum posui

τοῦ στρατοῦ καθυπέριτεροί τε ἐγένοντο καὶ τὸ στρατό-
2 πεδον αὐτοβοεὶ εἶλον. αἰσθόμενος δὲ τοῦτ' ἐκείνος
(προεκεχωρήκει γὰρ ἐπὶ τι τοὺς τετραμμένους διώκων)
ἀνέστρεψε καὶ καταλαβὼν αὐτοὺς ἐν τῷ ἐρούματι ἁρ-
παγὴν ποιουμένους περιεστοιχίσασατο καὶ κατεφόνευσε.
πράξας δὲ ταῦτα οὐδὲν ἔτι μέγα ἔργον τοὺς λοιποὺς
Νερούσιους χειρούμενος ἔσχε.

4 κὰν τούτῳ Ἀτονατικοί, πλησιόχωροί τε αὐτοῖς ὄντες
καὶ τὸ γένος τό τε φρόνημα τὸ τῶν Κίμβρων ἔχοντες,
ἔωρμησαν μὲν ὡς καὶ βοηθήσοντές σφισιν, ἐπειδὴ δὲ
ἔφθησαν προαλόντες, ἀνεχώρησαν καὶ πάντα τὰλλα
χωρία ἐκλιπόντες ἐς ἓν τείχος τὸ κράτιστον ἀνεσκευά-
2 σαντο. καὶ αὐτῷ τὸν Καίσαρα προσβαλόντα ἐπὶ πολ-
λὰς ἡμέρας ἀπεκρούσαντο, μέχρις οὗ πρὸς μηχανῶν
ποίησιν ἐτάπητο. τότε γὰρ, τέως μὲν τὴν τε ὕλην
τέμνοντας καὶ τὰ μηχανήματα συμπηγνύοντας τοὺς Ῥω-
μαίους ἐώρων, γέλωτα τῇ ἀπειρίᾳ τῶν γιγνομένων
3 ἐποιοῦντο, ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνά τε ἐξειργάσθη καὶ ὀπλίται
σφισι πανταχόθεν ἅμα ἐπ' αὐτῶν προσήγοντο, κατε-
πλάγησαν ἅτε μηδέποτε τοιοῦτό τι ἐωρακότες καὶ δι-
εκηρυκεύσαντο τὰ τε ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις πέμ-
4 ψαντες καὶ ὄπλα τινὰ ἀπὸ τοῦ τείχους ὄψαντες. ὡς
μέντοι τὰ τε μηχανήματα τῶν ἀνδρῶν γυμνωθέντα
αὐθις εἶδον καὶ ἐκείνους πρὸς θυμηδίαν οἷα ἐπὶ νίκῃ
τετραμμένους ἤσθοντο, μετέγνωσαν καὶ ἀναθαρσήσαν-
τες τῆς νυκτὸς ἐπέξοδον ὡς καὶ ἀνεπιπίστους σφῶς
κατακόψοντες ἐποίησαντο. περιπεσόντες δὲ τοῖς προ-

2, 1 αὐτοβοεὶ Ma || 2 προεκεχωρήκει Oddey, R, προσεχωρήκει
Ma || τι Reiske, τε Ma || 5 ἔτι Xylander, ὅτι Reiske, ὅτι Ma ||
4, 2, 3 τέως] ἕως Cobet || 5 γιγνομένων R, γενομένων Ma || 4, 3
πρὸς θυμηδίαν οἷα B, προθύμη διανοίε Ma

φύλαξιν (ὁ γὰρ Καίσαρ ἀκριβῶς πάντα ἀεὶ διώκει)
ἔσφάλησαν. καὶ οὐδὲ τῶν λοιπῶν οὐδεὶς ἔτι συγγνώ-
μης ἔτυχεν, ἀλλὰ πάντες ἐπράθησαν.

ἐπειδὴ δὲ οὗτοί τε κατεστράφατο, καὶ ἄλλοι οἱ 5
μὲν ὑπ' αὐτοῦ, οἱ δὲ καὶ διὰ τῶν ὑποστρατήγων συ-
χνοὶ ἐκεχείρωντο, ὃ τε χειμῶν ἐνέστη, ἀνεχώρησεν ἐς
τὰ χειμάδια. μαθόντες δὲ ταῦθ' οἱ <οἶκοι> Ῥωμαῖοι
ἐθαύμασαν, ὅτι ἔθνη τοσαῦτα, ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα
πρότερον ἠκρίβουν, ἤρηκει, καὶ ἐψηφίσαντο πεντεκαί-
δεκα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας θῦσαι, ὅπερ οὐπω πρότερον
ἐγεγόνει.

κὰν τῷ αὐτῷ τούτῳ χρόνῳ Γάλβας ὁ Σερούσιος 2
ὑποστρατηγῶν αὐτῷ, μέχρι μὲν ἢ τε ὥραία καὶ τὸ
στράτευμα συνεστὸς εἶχεν, Οὐαράγγρους παρά τε τῇ
Λεμάνῳ λίμνῃ καὶ πρὸς τοῖς Ἀλλόβριξι μέχρι τῶν
Ἄλπεων οἰκοῦντας τοὺς μὲν βία, τοὺς δὲ καὶ ὁμολο-
γία παρεστήσατο, ὥστε καὶ χειμάσαι κατὰ χώραν παρα-
σκευάσασθαι. ἐπεὶ μέντοι οἱ πλείους τῶν στρατιωτῶν, 3
οἱ μὲν παρεϊμένοι οἷα μὴ πόρρω τῆς Ἰταλίας ὄντες,
οἱ δὲ καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἄλλοσε ἀπεχώρησαν, καὶ αὐτῷ
ἀπροσδόκητοι κατὰ τοῦτο οἱ ἐπιχώριοι ἐπέθεντο, πρὸς 4
ἀπόνοιαν ὑπ' ἀπογνώσεως προήχθη καὶ ἐκηδήσας ἐκ
τοῦ χειμαδίου ἄφνω τοὺς τε προσκειμένους οἱ τῷ
παραδόξῳ τοῦ τολμήματος ἐξέπληξε καὶ δι' αὐτῶν πρὸς
τὰ μετέωρα διέπεσε. γενόμενος δὲ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ

4, 9 ἐπράθησαν] ἐπράχθησαν Ma || 5, 1, 1 οὗτοί τε κατεστρά-
φατο Reiske Leunclavium secutus, qui οὗτοι κατεστράφατο,
οὗτ' ἐστράφατο Ma || 4 <οἶκοι> inseruit B || 2, 1 Γαρβαροσερούσιος
Ma || 2 ὥραία <ἦν> Oddey, ὥραία <εἶα> vel <ἐπέτρεπε>
Reiske || 3 Οὐαράγγρους] Οὐεράγγρους Leunclavius, Οὐαράγγρους
<τε καὶ ἄλλους> R || 4 Λεμάνῳ Ma || 3, 2 παρεϊμένοι Reiske,
παρέμενον Ma, quare R παρέμενοι || 4, 5 διέπεσε] διέπεισε
Boissonade

ἡμύνατο μὲν αὐτοὺς μετὰ τοῦτο καὶ ἐδουλώσατο, οὐ μὴν καὶ ἐχρίμασεν αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν τῶν Ἀλοβρίγων μετέστη.

- 6 ταῦτα μὲν ἐν τῇ Γαλατία ἐγένετο, Πομπήιος δὲ ἐν τούτῳ τὴν κἀθοδὸν τῷ Κικέρωνι ψηφισθῆναι διεπρόξατο. ὃν γὰρ διὰ τοῦ Κλωδίου ἐξεληλάκει, τοῦτον ἐπ' αὐτὸν ἐκείνον ἐπανήγαγεν· οὕτω πον τὸ ἀνθρώπειον δι' ὄλγρον τε ἔστιν ὅτε μεταβάλλεται, καὶ ἀφ' ὧν ὠφελήσεσθαι τινες ἢ καὶ βλαβήσεσθαι νομίζουσι,
- 2 τὰ ἐναντιώτατα ἀντιλαμβάνουσι. συνέπραττον δὲ ἀπὸ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν δημάρχων ἄλλοι τε καὶ Τίτος Ἄννιος Μίλων, οἵπερ πον καὶ τὴν γνώμην ἐς τὸ πλῆθος ἐσήνεγκαν· ὁ γὰρ Σπινθῆρ ὁ ὑπάτος τὸ μὲν τι καὶ τῷ Πομπηίῳ χαριζόμενος, τὸ δὲ καὶ ἐξ ἰδίας ἐχθρας τὸν Κλώδιον ἀμυνόμενος, ὑφ' ἧς καὶ τὴν μοι-
- 3 χρίαν αὐτοῦ δικάζων κατεγνώκει, . . . καὶ ἐκείνῳ δὲ ἄλλοι τε τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὄντων ὑπῆρχον καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄππιος Κλωδίου στρατηγῶν, ὃ τε Νέπωσ ὁ ὑπάτος ἀπ' οἰκείας τινὸς ἐχθρας τὸν Κικέρωνα μισῶν.
- 7 οὗτοί τε οὖν ἐπὶ πλέον ἢ πρὶν ἄτε καὶ ἡγεμόνας τοὺς ὑπάτους ἔχοντες καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν τῇ πόλει διαστάντες πρὸς ἐκατέρους ἐθορύβουν. καὶ ἄλλα τε ἐκ τούτου οὐκ ἐν κόσμῳ πολλὰ ἐγίνετο, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διαψηφίσει ὁ Κλώδιος γνούς τὸ πλῆθος πρὸς τοῦ Κικέρωνος ἐσόμενον τοὺς μονομάχους, οὗς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πρὸς ἀγῶνας ἐπιταφίους ἐπὶ τῷ Μάρκῳ τῷ συγγενεῖ προπαρεσκεύαστο, λαβὼν ἐσεπήδησεν ἐς τὸν

6, 1, 1 Γαλατία] Ἰταλία Ma || 2, 4 ὁ γὰρ] ὃ τε Xylander || 5 καὶ ἐξ] πλείστον vel καὶ <πλείστον> ἐξ Reiske; idem 2, 6 τὴν deleri iubet || 3, 1 κατεγνώκει . . .] lacunam vidit Reiske, qui suppl. <ἐσπούδαζεν ὑπὲρ τοῦ Κικέρωνος>; <τὴν βουλὴν ἐνήγεν> B

σύλλογον καὶ πολλοὺς μὲν ἔτρωσε, πολλοὺς δὲ καὶ ἐκτεινεν. οὐτ' οὖν ἡ γνώμη ἐκνώθη, καὶ ἐκεῖνος³ ὡς δορυφόροις συνῶν φοβερός καὶ ἐς τὰ ἄλλα πᾶσιν ἦν, ἀγορανομίαν τε ἤτει ὡς καὶ τὴν δίκην τῆς βίας, ἂν ἀποδειχθῆ, διαφενξόμενος. ἐγράψατο γὰρ αὐτὸν⁴ ὁ Μίλων καὶ οὐκ ἐσήγαγεν· οὔτε γὰρ οἱ ταμίαι, δι' ὧν τὴν ἀποκλήρωσιν τῶν δικαστῶν γενέσθαι ἐχοῖν, ἤροητο, καὶ ὁ Νέπωσ ἀπέειπε τῷ στρατηγῷ μηδεμίαν πρὸ τῆς κληρώσεως αὐτῶν δίκην προσέσθαι. ἔδει δὲ ἄρα τοὺς ἀγορανόμους πρὸ τῶν ταμιῶν καταστῆναι, καὶ διὰ τοῦτο ὅτι μάλιστα ἡ διατριβὴ ἐγένετο. μαχό-

8 μενος δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου πολλὰ ἐτάραττε καὶ τέλος μονομάχους τινὰς καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους τῶν τὰ αὐτὰ οἱ βουλομένων ἀθροίσας ἐς χεῖρας τῷ Κλωδίῳ συνεχῶς ἤει, καὶ σφαγαὶ κατὰ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν τὴν πόλιν ἐγίνοντο. ὁ οὖν Νέπωσ φοβηθεὶς πρὸς τε τοῦ² συνάρχοντος καὶ πρὸς τοῦ Πομπηίου τῶν τε ἄλλων τῶν πρώτων μετεβάλετο, καὶ οὕτως ἢ τε γεροῦσία κατελθεῖν τὸν Κικέρωνα τοῦ Σπινθῆρος ἐσηγησαμένου προεβούλευσε, καὶ ὁ δῆμος ἀμφοτέρων τῶν ὑπάτων ἐσενεγκόντων ἐψηφίσατο. ἀντέλεγε μὲν γὰρ πρὸς αὐ-

3 τοὺς Κλώδιος, ἀλλ' ἐκείνῳ τε ὁ Μίλων ἀντέκειτο, ὥστε μηδὲν βίαιον δοῦναι, καὶ τῷ νόμῳ ἄλλοι τε καὶ ὁ Πομπήιος συνείπον, ὥστε πολὺ κρείττους αὐτοὺς γενέσθαι.

κατῆλθέ τε οὖν ὁ Κικέρων καὶ χάριν τῇ τε βουλῇ⁹ καὶ τῷ δήμῳ παρασχόντων αὐτῷ τῶν ὑπάτων, καὶ

7, 3, 1 ἐκεῖνος sc. Κλώδιος Reiske, ἐκείνοισ Ma || 4, 1 διαφενξόμενος St, διαφενξόμενος Ma || 2 καὶ οὐκ ἐσήγαγε μὲν· οὔτε Ma, unde Reiske οὐ μόντοι καὶ ἐσήγαγε || 8, 1, 3 <τέ> τινὰς Reiske || 2, 3 μετεβάλετο B, μετεβάλλετο Ma

κατὰ τὸ συνέδριον καὶ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἔγνω. τῷ
 τε Πομπηίῳ τὴν ἔχθραν τὴν ἐπὶ τῇ φυγῇ μεθεῖς συν-
 ἠλλάγη καὶ τὴν γε εὐεργεσίαν παραχοῆμα ἀπέδωκε.
 2 λιμοῦ γὰρ ἐν τῇ πόλει ἰσχυροῦ γενομένου καὶ τοῦ
 ὀμίλου παντὸς ἔς τε τὸ θέατρον (οἷψ γε δὴ καὶ τότε
 ἔτι θεάτρῳ ἔς τὰς πανηγύρεις ἐχρῶντο) καὶ μετὰ τοῦτο
 καὶ ἔς τὸ Καπιτώλιον ἐπὶ τοὺς βουλευτὰς συνεδρεύ-
 οντας ἐσπηδήσαντος καὶ τοτὲ μὲν ἐν χερσὶν αὐτοῦς
 ἀποσφάξιν, τοτὲ δὲ καὶ καταπρήσειν σὺν αὐτοῖς τοῖς
 3 ναοῖς ἀπειλοῦντος ἔπεισε σφᾶς ἐπιμελητὴν τοῦ σίτου
 τὸν Πομπήιον προχειρίσασθαι καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀρ-
 χὴν αὐτῷ ἀνθυπάτου καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἔξω ἐπὶ
 πέντε ἔτη δοῦναι. καὶ ὁ μὲν, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς κατα-
 ποντισταῖς πρότερον, οὕτω καὶ τότε ἐπὶ τῷ <σίτῳ>
 πάσης αὐθις τῆς οἰκουμένης τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις
 10 τότε οὔσης ἄρξειν ἔμελλε. Καῖσαρ δὲ καὶ Κράσσος
 ἄλλως μὲν ἤχθοντο τῷ Κικέρωνι, [σπονδὴν δ' οὖν
 τινα αὐτοῦ ἔσχον, ἐπειδὴ πάντως καθήξοντα αὐτὸν
 ἤσθοντο (καὶ γὰρ ὁ Καῖσαρ καὶ ἀπὸν εὐνοϊάν τινα
 αὐτῷ ἐνεδείξατο), οὐ μὲντοι καὶ χάριν οὐδεμίαν ἀντ-
 2 ἔλαβον. ἐκεῖνος γὰρ τοῦτο τε οὐκ ἀπὸ γνώμης σφᾶς
 πεποιηκότας εἰδὼς καὶ τῆς φυγῆς αἰτιατάτους γεγο-
 νέναι νομίζων ἐν μὲν τοῦ προφανοῦς οὐ πᾶν πρὸς
 αὐτοὺς ἐθρασύνετο ἄτε καὶ τῶν τῆς ἀκράτου παρρη-
 σίας ἐπικαρπιῶν νεωστὶ πεπειραμένος, βιβλίον μὲντοι
 τι ἀπόρητον συνέθηκε καὶ [ἐπεὶ] ἐπέγραψεν αὐτῷ ὡς

9, 1, 3 alterum κατὰ om. Ma || 5 καὶ τὴν γε] καὶ τὴν τε R
 Stephanus, quem secutus est R, aut γε aut καὶ delendum cen-
 set Reiske || 2, 2 οἷψ] μόνῳ B || γε Pflugk, δὲ Ma || 3, 5 <σίτῳ>
 inseruit Reiske || 6 τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥ. τότε οὔσης Penzel ut glos-
 sema delendum putat || 10, 2, 6 [ἐπεὶ] del. Leunclavius

καὶ περὶ τῶν ἑαυτοῦ βουλευμάτων ἀπολογισμὸν τινα
 ἔχοντι· πολλὰ δὲ δὴ καὶ δεινὰ ἔς αὐτὸ καὶ περὶ ἐκεῖ- 3
 νων καὶ περὶ ἄλλων τινῶν συνένησε καὶ διὰ τοῦτο
 φοβηθεῖς, μὴ καὶ ζῶντος αὐτοῦ ἐκφοιτήσῃ, κατεση-
 μήνατό τε αὐτὸ καὶ παρέδωκε τῷ παιδί προστάξας οἱ
 μὴτ' ἀναγνῶναι μῆτε δημοσιεῦσαι τὰ γεγραμμένα,
 πρὶν ἂν μεταλλάξῃ.

Κικέρων μὲν οὖν αὐθις ἀνεβλάστανε καὶ τὴν τε 11
 ἄλλην οὐσίαν καὶ τὸ ἔδαφος τῆς οἰκίας καίτοι τῇ
 ἐλευθερίᾳ ἀνιμμένον καὶ τοῦ Κλωδίου καὶ ἐπιθειάζον-
 τος καὶ ἔς ἐνθυμίαν αὐτῷ προβάλλοντος ἐκομίσατο.
 τὴν γὰρ ἐσφορὰν τοῦ φρατριάτικου νόμου, παρ' ἣν ἐκ 2
 τῶν εὐπατριδῶν ἔς τὸ πλῆθος εἰσεπεποιήτο, διαβάλλ-
 λων ὡς οὐκ ἐν τοῖς ὠρισμένοις ἐκ τῶν πατρῶων χρό-
 νοῖς ἐκτεθέντος αὐτοῦ, τὴν τε δημαρχίαν τοῦ Κλω-
 δίου πᾶσαν, ἐν ἣ καὶ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐδέδοκτο,
 κατέλυε λέγων οὐχ οἷόν τε εἶναι τῆς μεταστάσεως
 αὐτοῦ τῆς ἔς τὸν ὄμιλον παρανόμως γεγενημένης
 ὑγιές τι τῶν ἐν αὐτῇ πραχθέντων νομίζεσθαι, καὶ 3
 ἔπεισε διὰ τούτου τοὺς ποντίφικας τὸ ἔδαφος οἱ ὡς
 καὶ ὄσιον καὶ βέβηλον ὄν ἀποδοῦναι. καὶ οὕτω καὶ
 ἐκεῖνο καὶ χρήματα ἔς τε τὴν τῆς οἰκίας κατασκευὴν
 καί, εἰ δὴ τι ἄλλο τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐλελύμαντο, ἔλαβε.

μετὰ δὲ δὴ <τοῦτο> Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως 12
 ἔνεκα αὐθις ἐκινήθησαν. ἐπειδὴ γὰρ πολλὰ τισι τῶν
 Ῥωμαίων χρήματα, τὰ μὲν οἰκοθεν, τὰ δὲ καὶ δανει-
 σάμενος, ὅπως τὴν τε ἀρχὴν βεβαιώσῃται καὶ φίλος

3, 2 συνένησε Leunclavius, συνήνεσε Ma || 11, 1, 4 ἐνθυμίαν
 αὐτῷ Wesseling coll. Thueyd. 5, 16, ἐνθύμιον αὐτοῦ Ma || 2, 2
 εἰσεπεποιήτο scripsi, ἐπεποιήτο Ma || 12, 1, 1 <τοῦτο> inseruit
 R || 2 πολλὰ <πολλοῖς> Reiske

καὶ σύμμαχος ὀνομασθῆ, καταναλῶκει καὶ αὐτὰ παρὰ
 2 τῶν Αἰγυπτίων βιαίως ἠγγυρολόγει καὶ διὰ τε τοῦτο
 ἐγαλεπαίνετο καὶ ὅτι τὴν Κύπρον ἀπαιτῆσαι παρὰ τῶν
 Ῥωμαίων ἢ καὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀπειπεῖν
 κελυόντων αὐτῶν οὐκ ἠθέλησε καὶ οὔτε πείσαι σφᾶς
 ἠσυχάζειν οὔτ' αὖ βιάσασθαι (ξενικὸν γὰρ οὐκ εἶχεν)
 3 ἠδυνήθη, διέδρα τε ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐς τὴν Ῥώ-
 μιν ἐλθὼν κατηγορήσέ τε αὐτῶν ὡς καὶ ἐκ τῆς βασι-
 λείας αὐτὸν ἐμβεβληκότων καὶ ἐτυχεν ὥστε ὑπὸ τοῦ
 Σπινθῆρος, ᾧ ἢ Κιλικία ἐπετέτραπτο, καταχθῆναι.
 13 ἐν ᾧ δὲ ταῦτα <ἐγένετο>, οἱ Ἀλεξανδροῖς τέως μὲν
 ἀγνοήσαντες, ὅτι ἐς τὴν Ἰταλίαν ἀπηρκῶς ἦν, ἢ τε-
 θνηκέναι αὐτὸν νομίσαντες Βερενίκην τὴν θυγατέρα
 αὐτοῦ ἐς τὴν βασιλείαν ἀντικατέστησαν, ἔπειτα δὲ
 τάληθες μαθόντες ἄνδρας ἑκατὸν ἐς τὴν Ῥώμην ἐπεμ-
 ψαν πρὸς τε τὰ ἐγκλήματα αὐτοῦ ἀπολογησομένους
 2 καὶ ἀντικατηγορήσοντας, ὅσα ἠδίκητο. προμαθὼν οὖν
 ταῦτ' ἐκεῖνος (ἔτι δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἦν) ἐνήδρευσε τοὺς
 πρέσβεις, πρὶν ἐλθεῖν, ἄλλους ἄλλη διαπέμψας καὶ
 τοὺς μὲν πλείους αὐτῶν κατὰ τὴν ὁδὸν ἐφθειρε, τῶν
 δὲ λοιπῶν τοὺς μὲν [αὐτῶν] ἐν τῷ ἄστει αὐτῷ ἀπ-
 ἔκτεινε, τοὺς δὲ καὶ καταφοβήσας ἐκ τούτων ἢ χρή-
 μασι διαφθείρας ἔπεισε μῆτε ταῖς ἀρχαῖς ὑπὲρ ὧν
 ἐστάλατο, ἐντυχεῖν μὴθ' ὄλως μνείαν τινὰ περὶ τῶν
 14 ἀπολωλότων ποιήσασθαι. καίτοι τὸ πρᾶγμα οὕτω περι-
 βόητον ἐγένετο, ὥστε καὶ τὴν βουλήν ἀγανακτῆσαι δει-

3, 3 ὀπὸ τοῦ Reiske, ὀπάτον Ma, δι' ὀπάτον Xylander, ὀπὸ ὀπάτον Leunclavius || 4 ἐπετέτραπτο St, ἐπετροπέτο Ma ||
 13, 1, 1 <ἐγένετο> inseruit R, <ἐπράττετο> ? B || 2 ἀπηρκῶς
 Leunclavius, ἀπηρηκῶς Ma || 2, 5 [αὐτῶν] del. St || 8 ἐστάλατο
 St, ἐστάλατο Ma || 14, 1, 2 ὅστε Ma (ὥστε Vat. A), ὡς vulg.

νῶς ἐνάγοντος σφᾶς ὅτι μάλιστα Φαουανίου τοῦ Μάρ-
 κου καθ' ἑκάτερον, ὅτι τε πολλοὶ παρὰ τῶν συμμάχων
 πρέσβεις πεμφθέντες βιαίως ἀπωλώλεσαν, καὶ ὅτι συ-
 χνοὶ καὶ τότε τῶν Ῥωμαίων ἐδεωροδοκῆσαν. καὶ 2
 οἱ μὲν τὸν Δίωνα τὸν τῆς πρεσβείας αὐτοκράτορα
 (περιῆν γὰρ) μετεπέμψαντο ὡς καὶ τὴν ἀλήθειαν παρ'
 αὐτοῦ μαθησόμενοι· οὕτω δὲ ἄρα καὶ τότε ἔθ' ὁ Πτο-
 λεμαῖος τοῖς χρήμασι κατεκράτει, ὥστ' ἢ μῆτε τὸν Δί-
 ωνα ἐς τὸ συνέδριον ἐσελθεῖν μῆτε μνήμην τινὰ τοῦ
 φόνου τῶν τεθνηκότων, ἕως γε καὶ αὐτὸς περιῆν, γε-
 νέσθαι. καὶ μέντοι τοῦ Δίωνος μετὰ ταῦτα δολοφο- 3
 νηθέντος οὐδεμίαν οὐδ' ἐπ' ἐκείνῳ δίκην ἔδωκε· τὰ
 τε γὰρ ἄλλα καὶ ὁ Πομπήμιος τῇ τε οἰκίᾳ αὐτὸν ὑπε-
 δέδεκτο καὶ ἰσχυρῶς οἱ συνήρετο. τῶν γε μὴν ἄλλων 4
 τῶν αὐτόθεν ἐνεκλήθησαν μὲν ἐν ὑστέρῳ συχνοί, ἐά-
 λωσαν δὲ ὀλίγοι. τό τε γὰρ δεωροδοκῆκος πολὺ ἦν,
 καὶ ἀλλήλοις διὰ τὸ ἴδιον ἕκαστος δέος συνεμάχων.

οἱ μὲν οὖν ἄνθρωποι τοιαῦτα ὑπὸ τῶν χρημάτων 15
 ἐποίουν, τὸ δὲ δὴ θεῖον κεραννῷ κατ' ἀρχὰς εὐθύς
 τοῦ ἐχομένου ἔτους τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ ἐν τῷ
 Ἀλβανῷ ἰδρυμένου βαλὼν τὴν κἀθοδὸν τοῦ Πτολε-
 μαίου χρόνον τινὰ ἐπέσχε. τοῖς γὰρ Σιβυλλεῖσις ἔπεσιν 2
 ἐντυχόντες εὖρον ἐν αὐτοῖς ἐγγεγραμμένον αὐτὸ τοῦτο
 "ἂν ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς βοηθείας τινὸς δεόμε-
 νος ἔλθῃ, τὴν μὲν φιλίαν οἱ μὴ ἀπαρνήσησθε, μὴ
 μέντοι καὶ πλήθει τινὶ ἐπικουρήσητε· εἰ δὲ μὴ, καὶ
 πόρους καὶ κινδύνους ἔξετε." καὶ τούτου τὴν συν- 3

1, 4 ἑκάτερον R, ἕτερον Ma || 2, 1 ἐδεωροδοκῆμισαν Ma ||
 7 περιῆν Reiske, παρῆν Ma || 3, 2 ἔδωκε Pflugk, δέδωκε Ma ||
 4, 1 οἱ συνήρετο B, αὐτῷ συνήρετο Leunclavius, συνήρετο Xy-
 lander, ἤρετο Ma || 15, 1, 4 βαλὼν Ma, βαλὼν vulgo || 2, 4 ἀπαρ-
 νήσησθε B, ἀπαρνήσασθαι Ma

τυχίαν τῶν ἐπῶν πρὸς τὰ τότε γυνόμενα θαναμάσαντες ἀπεψηφίσαντο πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ ἐγνωσμένα Γαίῳ Κάτωνι πεισθέντες δημάρχῳ. ταῦτα δὲ ἐχρήσθη μὲν οὕτως, ἐδημοσιεύθη δὲ (οὐ γὰρ ἐξῆν οὐδὲν τῶν Σιβυλλείων, εἰ μὴ ἡ βουλή ψηφίσαιτο, ἐς τὸ πλήθος 4 ἐξαγγέλλεσθαι) διὰ τοῦ Κάτωνος. ἐπειδὴ γὰρ τάχιστα ὁ νοῦς τῶν ἐπῶν διεθρολήθη, ὥσπερ εἶπθε γίνεσθαι, ἔδεισε, μὴ συγκρουθῆιη, καὶ ἐς τε τὸν ὄμιλον τοὺς λερέας ἐσήγαγε κἀνταῦθα, πρὶν ὅτι οὖν τὴν γερούσιαν ἐπ' αὐτοῖς χρηματίσαι, ἐξεβίασατο σφᾶς ἐκλαλήσαι τὸ λόγιον· ὅσα γὰρ τοι μᾶλλον οὐκ ἐδόκει σφίσι ἐξείναι 16 τοῦτο, . . . τὸ πλήθος ἔσχε. καὶ ἐκεῖνο μὲν ἔσχε οὕτω, καὶ ἐς τὴν τῶν Λατίνων γλῶσσαν γραφὴν ἀνεκηρύχθη· γνώμας δὲ αὐτῶν μετὰ τοῦτο ποιουμένων, καὶ τῶν μὲν ἕνευ στρατοῦ τῷ Σπινθῆρι τὴν τοῦ Πτολεμαίου κἀθοδου προστατόντων, τῶν δὲ δὴ καὶ τὸν Πομπήιον μετὰ φαρδούχων δύο καταγαγεῖν <αὐτὸν> κελούντων 2 (ὃ τε γὰρ Πτολεμαῖος μαθὼν τὸ χρησθὲν ἠξίωσε τοῦτου τυχεῖν, καὶ τὰ γράμματα αὐτοῦ Ἀύλος Πλαύτιος ἐς τὸ κοινὸν δημαρχῶν ἀνέγνω) δείσαντες οἱ βουλευταί, μὴ μεῖζων ἔθ' ὁ Πομπήιος καὶ ἀπ' ἐκεῖνου γένηται, ἀντέπραξαν αὐτῷ τῆ τοῦ σίτου προφάσει χρησάμενοι.

3 ταῦτα μὲν ἐπὶ τε Λουκίου Φιλίππου καὶ ἐπὶ Γναίου Μαρκελλίνου ὑπάτων ἐγένετο· καὶ αὐτὰ ὁ Πτολεμαῖος μαθὼν τὴν τε κἀθοδου ἀπέγνω καὶ ἐς Ἐρεσον ἐλθὼν

4, 2 ὥσπερ εἶπθε γίνεσθαι delevit Penzel ut glossema || 16, 1, 1 τοῦτο, . . . | <τόσση λιπαρέστερον> suppl. Herwerden, <τοσοῦτω ἐντονώτερον περὶ τοῦτο> Wagner, <τοσοῦτω πλέον> τὸ π. ἠσχάλλε Leunclavius || 2 γραφὴν μεταγραφὴν Reiske || 6 <αὐτὸν> om. Ma || 2, 2 Πλαύτιος Xylander, Πλατύσιος Ma

παρὰ τῆ θεῶ διητάτο. τῷ δὲ δὴ προτέρῳ ἔτει καὶ 17 τοιόνδε τι, ἴδιον μὲν, φέρον δὲ πως ἐς τὴν συγγραφὴν, ἐπράχθη. τοῦ γὰρ νόμου διαρρηθῆν ἀπαγορευόντος μηδένας δύο ἅμα ἐκ τῆς αὐτῆς συγγενείας τὴν αὐτὴν ἱερατείαν ἔχειν ὁ Σπινθῆρ ὁ ὑπάτος ἐπιθυμήσας Κορνήλιον Σπινθῆρα τὸν υἱὸν ἐς τοὺς οἰωνιστὰς ἐσαγαγεῖν, ἔπειτ' ἐπειδὴ ὁ Φαῦστος ὁ τοῦ Σύλλου 2 παῖς ἐκ τοῦ τῶν Κορνηλίων φύλου ὦν προενεγέγραπτο, ἐξεποίησεν αὐτὸν ἐς τὸ Μαλλίου Τορκουάτου γένος, καὶ οὕτως ὁ νόμος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀήμασι μένας ἔργῳ κατελύθη.

μετὰ δὲ δὴ τοῦτο ὁ Κλώδιος ἐπειδὴ τάχιστα ἐς 18 τὴν ἀγορανομίαν ἐπὶ τε τοῦ Φιλίππου καὶ ἐπὶ τοῦ ^{a. u.} Μαρκελλίνου παρεληλύθει (πρὸς γὰρ τὴν ἀπόδρασιν ⁶⁹⁸ τῆς δίκης παρακελευστὸς ἠρέθη), γραφὴν κατὰ τοῦ ⁽⁵⁶⁾ Μίλωνος τῆς τῶν μονομάχων παρασκευῆς ἀπήνεγκεν· ἃ γὰρ αὐτὸς ἔπραττε καὶ ἐφ' οἷς ἐκρίνετο, ταῦτ' ἐκείνῳ ἀντενεκάλει. ἐποίει δὲ τοῦτο οὐχὶ τὸν Μίλωνα προσ- 2 δοκῶν ἀφίρσειν ἅτε καὶ συναγωνιστὰς ἰσχυροὺς ἄλλους τε καὶ τὸν Κικέρωνα τὸν τε Πομπήιον ἔχοντα, ἀλλ' ἵνα ἐπὶ τῆ προφάσει ταύτῃ τῷ τε Μίλωνι προσπολεμοίη καὶ ἐκείνους ὑβρίζοι. πρὸς γοῦν τοῖς ἄλλοις 19 τοιόνδε τι ἐμεμηχάνητο· παρασκευάσας τοὺς ἐταίρους ἴν', ὁπότε πύθοντο αὐτῶν ἐν τοῖς συλλόγοις "τίς <ὁ> ποιῶν ἢ καὶ λέγων τοιόνδε τι ἦν", συνεκβοῶεν ὅτι

17, 1, 4 μηδένας Reiske, μηδένα Ma || 2, 2 Κορνηλίον Leunclavius, Κορνηλίον Ma || 18, 1, 3 παρεληλύθει B, παρελήλυθε Ma || 4 κατὰ Leunclavius, καὶ Ma || 5 ἀπήνεγκεν] ἐπήνεγκεν R coll. 53, 23, 7 || 2, 1 οὐχὶ Reiske, οὐχ ὅτι Ma, οὐχ οἷα Leunclavius, οὐχ ὡς R, οὐχ ὅτι — προσεδόκα St || 19, 1, 3 τίς Leunclavius, τί Ma || <ὁ> inseruit B || 4 καὶ λέγων Leunclavius, καταλέγων Ma || τοιόνδε τι St, τοιούσδε τις Ma || ἦν Reiske, ὦν Ma

Πομπήιος, ἐπηρώτα πολλάκις ἐξαίφνης πάνθ' ὅσα ἐπαίτια περὶ αὐτὸν ἢ κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατ' ἄλλο τι ἦν, ἰδίᾳ καὶ καθ' ἕκαστον, ὡς οὐ περὶ ἐκείνου δὴ λέγων·
 2 καὶ τούτου τῶν μὲν ἐξαρχόντων, τῶν δὲ συνεπηχούτων σφίσι (οἷα φιλεῖ ἐν τοῖς τοιούτοις γίνεσθαι) καὶ λεγόντων ὅτι Πομπήιος, χλευασία πολλὴ συνέβαινε, ὥστε ἐκείνον μῆτε τὴν ἡσυχίαν ἄγειν καρτεροῦντα μῆθ' ὁμοίον τι ποιεῖν αὐτῷ ὑπομένοντα περιοργῆ τε γίνεσθαι καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ καθίστασθαι, καὶ λόγῳ μὲν τὸν Μίλων κατακρίνεσθαι, ἔργῳ δὲ αὐτὸν μῆθ'
 3 ἀπολογούμενον ἀλίσκεσθαι. ὁ γὰρ Κλώδιος, ὅπως ἔτι πλείον ποιῶν, οὐκ εἶα τὸν φρατριατικὸν νόμον ἐσενεχθῆναι· πρὶν γὰρ ἐκείνον τεθῆναι, οὐτ' ἄλλο τι τῶν σπουδαίων ἐν τῷ κοινῷ πραχθῆναι οὔτε δίκην οὐδεμίαν ἐσαχθῆναι ἐξῆν.
 20 τέως μὲν οὖν ὁ Μίλων τῶν λοιδοριῶν καὶ τῶν σφαγῶν πρόσχημα αὐτοῖς ἦν· τεράτων τέ τινων ἐν τούτῳ γενομένων (ἐν τε γὰρ τῷ Ἄλβανῷ νεῶς Ἡρας βραχὺς ἐπὶ τραπέζης τινὸς πρὸς ἀνατολῶν ἰδρυμένος πρὸς τὴν ἄρκτον μετεστράφη, καὶ λαμπὰς ἀπὸ τῆς
 2 μεσημβρίας ὀρμηθεῖσα πρὸς βορείαν διῆξε, λύκος τε ἐς τὴν πόλιν ἐσῆλθε, καὶ σεισμὸς ἐγένετο, τῶν τε πολιτῶν τινες κεραυνοῖς ἐφθάρησαν, καὶ θόρυβος ἐν τῷ Λατίνῳ ὑπὸ γῆς ἐξηκουσθή· καὶ αὐτὰ οἱ μάντιες ἀκέσασθαι ἐθελήσαντες ὀργίζεσθαι σφίσι δαιμόνιον τι ὡς καὶ ἱερῶν τινων ἢ χωρίων οὐχ ὀσίων ἐποικουμένων
 3 ἔφασαν) ἐνταῦθα ὁ Κλώδιος τὸν Κικέρωνα μεταλαβὼν τῷ τε λόγῳ πολὺς ἐνέκειτο, ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς οἰκίας

3, 1 ἐτι πλείον ποιῶν Gros, ἐπι πλ. π. Ma, ἐπι πλείον ἀποροῖν B, ἐπι πλείον <χρόνον> ἐμπροσθί Reiske || 20, 2, 4 ἀκέσασθαι Xylander, Turnebus, ἀκούσασθαι Ma || 3, 2 πολὺς Reiske,

ἱερωμένον τῇ ἐλευθερίᾳ κατοκοδόμησε, καὶ ἐπῆλθέ ποτε ἐπ' αὐτὸ ὡς καὶ ἐκ θεμελίων αὐτῆς αὐτὴν ἀναίρησαν. καὶ οὐκ ἐποίησε μὲν τοῦτο, ὁ γὰρ Μίλων ἐκώλυσε· ὁ δ' οὖν Κικέρων ὡς καὶ παθῶν αὐτὸ ὄρ- 21 γῆν τε εἶχε καὶ κατηγορίας ἐποιεῖτο καὶ τέλος τὸν τε Μίλωνα καὶ δημάρχους τινὰς παραλαβὼν ἀνῆλθέ τε ἐς τὸ Καπιτώλιον καὶ τὰς στήλας <τὰς> ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ φρυγῇ ὑπὸ τοῦ Κλώδιου σταθεῖσας καθεῖλε. καὶ τότε 2 μὲν αὐτὰς ἐκείνου σὺν Γαῖῳ <τῷ> ἀδελφῷ στρατηγούντι ἐπελθόντος ἀφῆρέθη, μετὰ δὲ τοῦτο φυλάξας ἐκδημοῦντα τὸν Κλώδιον ἀνέβη τε αὐτῆς ἐς τὸ Καπιτώλιον καὶ λαβὼν αὐτὰς οἴκαδε ἀπεκόμισε. γενομένου 3 δὲ τούτου οὐδὲν ἔτ' ἀπώμοτον οὐδετέρῳ αὐτῶν ἦν, ἀλλ' ἐλοιδόρουν ἀλλήλους καὶ διεβάλλον ἄλλα τε ὅσα ἠδύνατο μηδενὸς τῶν αἰσχίστων ἀπεχόμενοι καὶ ὁ 4 μὲν τὴν τε δημαρχίαν τὴν τοῦ Κλώδιου ὡς καὶ παρὰ τοὺς νόμους γενομένην καὶ τὰ πραχθέντα ἐν αὐτῇ ὑπ' αὐτοῦ ὡς καὶ ἄκυρα ὄντα, ὁ δὲ τὴν τε φρυγὴν τὴν τοῦ Κικέρωνος ὡς καὶ δικαίως ἐγνωσμένην καὶ τὴν κάθοδον αὐτοῦ ὡς καὶ παρανόμως ἐψηφισμένην.
 μαχομένων δὲ αὐτῶν καὶ τοῦ Κλώδιου πολὺ τῇ 22 στάσει ἐλαττουμένου ὁ Κάτων ὁ Μᾶρκος ἐπελθὼν ἀνίσωσεν αὐτούς· τῷ τε γὰρ Κικέρωνι ἀχθόμενος καὶ φοβηθεὶς ἄμα, μὴ καὶ ὅσα αὐτὸς ἐν τῇ Κύπρῳ ἐπεποιήκει καταλυθεῖν, ὅτι πρὸς τοῦ Κλώδιου δημαρχούντος ἐπέπεμπετο, προθύμως αὐτῷ συνήρατο. μέγα 2 γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐφρόνει καὶ περὶ παντὸς τὸ βεβαιωθῆναι αὐτὰ ἐποιεῖτο. ὁ μὲν γὰρ Ἰπτολεμαῖος ὁ τὴν νῆ-

πολὺ Ma || 3, 4 αὐτὸ] αὐτὸν Reiske || 21, 1, 1 αὐτὸ] αὐτὸς Reiske || 4 <τὰς> inser. Pflugk || 2, 1 ὑπὸ Leunclavius, ἐπι Ma || 2 <τῷ> inseruit Reiske || 22, 1, 3 ἀνίσωσεν Oddey, ἀνέσωσεν Ma

σον τότε κατέχων, ἐπειδὴ τὰ τε ἐψηφισμένα ἦσθετο
καὶ μὴτ' ἀντάραι τοῖς Ῥωμαίοις ἐτόλμησε μὴτ' αὐ στε-
3 ρηθεῖς τῆς ἀρχῆς ζῆν ὑπέμεινε, φάρμακον πιῶν ἀπέ-
θανε, καὶ οἱ Κύπριοι τὸν Κάτωνα οὐκ ἀκουσίως ἄτε
καὶ φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων ἀντὶ δούλων
ἔσεσθαι προσδοκῆσαντες ἐσεδέξαντο· ὁ δὲ Κάτων ἐπὶ
4 μὲν τούτοις οὐδὲν εἶχε σεμνύνεσθαι, ὅτι δὲ δὴ τὰ τε
ἄλλα ἄριστα διώκησε καὶ δούλους καὶ χρήματα πολλὰ
ἐκ τῶν βασιλικῶν ἀθροίσας οὐδὲν ἠτιάθη, ἀλλὰ ἀν-
επικλήτως πάντα ἀπέδειξεν, ἀνδραγαθίας οὐδὲν ἠττου
ἢ <εἰ> πολέμῳ τιμὴ ἐνευικήκει μετεποιεῖτο· ὑπὸ γὰρ
τοῦ πολλοῦ δωροδοκεῖν σπανιώτερον τὸ τῶν χρημά-
των καταφρονεῖν τινα τοῦ τῶν πολεμίων κρατεῖν
ἐνόμιζε.

23 τότε οὖν ὁ Κάτων ἐν δόξῃ τιμὴ ἐπινικίων διὰ ταῦτ'
αἰσίων ἐγένετο, καὶ οἱ ὕπατοι γνώμην ἐν τῷ συνεδρίῳ
ἐποίησαντο στρατηγίαν ἀντὶ δοθῆναι καίπερ μηδέπω
ἐκ τῶν νόμων προσήκουσαν. καὶ οὐκ ἀπεδείχθη μὲν
(αὐτὸς γὰρ ἀντίπε), τὴν δὲ δὴ εὐκλειαν καὶ ἐκ τού-
2 του μείζονα ἔσχε. Κλωδίος δὲ ἐπεχείρησε μὲν τοῦς
οἰκέτας τοῦς ἐκ τῆς Κύπρου ἀχθέντας Κλωδίους, ὅτι
αὐτὸς τὸν Κάτωνα ἐκείσε ἐπεπόμφει, ὀνομάσαι, οὐκ
ἠδυνήθη δὲ ἐναντιωθέντος αὐτοῦ. καὶ οἱ μὲν Κύπριοι
ἐπεκλήθησαν καίτοι τιμῶν Πορκίους σφᾶς προσεπειν
ἔθειλσαντων (ὁ γὰρ Κάτων καὶ τοῦτο ἐκώλυσεν).
3 ὀργῇ δ' οὖν ὁ Κλωδίος τὴν ἐπαντίωσιν αὐτοῦ φέρων
τά τε διοικηθέντα ὑπ' αὐτοῦ διέβαλλε καὶ τοῦς λο-
γισμοὺς τῶν πεπραγμένων ἀπήτει, οὐχ ὅτι καὶ διε-

3, 4 ἐσεδέξαντο] ἐδέξαντο Reiske || 4, 5 <εἰ> addidit Leun-
clavius || 8 ἐνόμιζε] fortasse ἐνομίζετο R

λέγξαι τι αὐτὸν ἀδικοῦντα ἠδύνατο, ἀλλ' ὅτι ὑπὸ
ναυαγίας τὰ γράμματα σχεδόν τι πάντα διέφθαρτο,
καὶ ἐδόκει κατὰ τοῦτό τι ἰσχύσειν. ἐβοήθει δὲ καὶ 4
τότε τῷ Κλωδίῳ ὁ Καῖσαρ καίτοι μὴ παρὼν καὶ τὰς
γε κατηγορίας ἀντὶ τὰς κατὰ τοῦ Κάτωνος ἐπιστολι-
μαίους, ὡς γέ τινές φασιν, ἐπεμπεν. ἐπέφερον δὲ τῷ
Κάτωνι ἄλλα τε καὶ ὅτι τὴν στρατηγίαν οἱ αὐτὸς τοῦς
ὑπάτους πείσας, ὡς γε ἔλεγον, ἐσηγήσασθαι προσειποι-
ήσατο ἐθειλοντής, ἵνα καὶ μὴ ἄκων ἀποτετυχημένοι
αὐτῆς δόξῃ, παρῆσθαι.

οὗτοί τε οὖν ἐμάχοντο, καὶ ὁ Πομπήιος ἔσχε μὲν 24
καὶ ἐν τῇ τοῦ σίτου διαδόσει τριβὴν τινα· πολλῶν
γὰρ πρὸς τὰς ἀπ' αὐτοῦ ἐλπίδας ἐλευθερωθέντων
ἀπογραφὴν σφῶν, ὅπως ἐν τε κόσμῳ καὶ ἐν τάξει τιμὴ
σιτοδοτηθῶσιν, ἠθέλησε ποιήσασθαι· οὐ μὴν ἀλλὰ 2
τοῦτο μὲν τῇ τε ἑαυτοῦ σοφίᾳ καὶ ἐκ τοῦ πλήθους
τοῦ σίτου φᾶόν πως διώκησε, τὴν δὲ δὴ ὑπατείαν
αὐτῶν πράγματα ἔσχε καὶ αἰτίαν ἀπ' αὐτῶν ἔλαβεν.
ἐλύπει μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Κλωδίου γιγνό- 3
μενα καὶ μάλιστα ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὑπερεωρᾶτο,
ὧν διέφερε, διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὰς ἐλπίδας,
ἀφ' ὧν καὶ ἰδιωτεύων ὑπὲρ πάντας αὐτοῦς τιμηθήσε-
σθαι προσεδόκησεν ὑβριζόμενος. ἀλλὰ τούτων μὲν 4
ἔσθ' ὅτε καὶ καταφρόνει· παραχρῆμα μὲν γὰρ κακῶς
ἀκούων ἐδυσχέραινε, διαλιπῶν δὲ καὶ ἐς ἀναλογισμὸν
τῆς τε ἑαυτοῦ ἀρετῆς καὶ τῆς τῶν ἐναντίων κακίας

23, 3, 5 ναυαγίας B, ναυαγίων Ma || 4, 4 ἐπέφερον B, ἐπε-
φέροντο Ma, ἐπεφέρετο St || 24, 2, 1 ἠθέλησε Leunclavius, ἐθε-
λήσαι Ma || 3 ὑπατείαν αὐτῶν πράγματα Xylander, Turnebus,
ὑπατείαν τῶν πραγμάτων Ma, τινὰ δὲ δὴ ὑποψίαν τῶν πραγ-
μάτων Leunclavius, τὴν δὲ δὴ ἐπάθειαν τ. πρ. Wesseling,
<διὰ> τὴν δὲ δὴ ὑπατείαν <πολὺν πλείον> τ. πρ. N, <πολλῆν>
δὲ δὴ ἀντίαν <ἀπὸ τούτων> τ. πρ. Reiske

25 ἀφικνούμενος οὐκέτ' αὐτῶν προετίμα· ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ
 ἀξανάμενος καὶ ὁ δῆμος τὰ τε κατειργασμένα αὐτῷ
 θαναμάζων, ὥστε καὶ <δέκα> ἐκ τῆς βουλῆς ἄνδρας ὡς
 καὶ ἐπὶ δεδουλωμένοις παντελῶς τοῖς Γαλάταις ἀπο-
 στείλαι καὶ πρὸς τὰς ἀπ' αὐτοῦ ἐλπίδας ἐπαιρούμενος,
 ὥστε καὶ χρήματά οἱ πολλὰ ψηφίσασθαι, δεινῶς αὐτὸν
 2 ἠρία. ἐπεχείρησε μὲν γὰρ τοὺς ὑπάτους ἀναπαῖσαι
 μήτε τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ εὐθὺς ἀναγινώσκειν, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ πλείστον, μέχρις ἂν αὐτόματος ἢ δόξα τῶν
 πραττομένων ἐκνικήσῃ, συγκρούπτειν καὶ διάδοχόν
 τινά αὐτῷ καὶ πρὸ τοῦ καθήκοντος καιροῦ πέμψαι.
 3 τοσαύτη γὰρ φιλοτιμία ἐχρήτο, ὥσθ' ὅσα αὐτὸς τῷ
 Καίσαρι συνέπραξε καὶ βασκαίνειν καὶ καταλύειν, καὶ
 ἐκείνῳ τε ἄλλως τε μεγάλως ἐπαινουμένῳ καὶ τὰ ἑαυ-
 τοῦ συσμιάζοντι ἄχθεσθαι καὶ τῷ δήμῳ ἐγκαλεῖν, ὅτι
 αὐτόν τε ἐν ὀλιγορίας ἐποιεῖτο καὶ τὸν Καίσαρα ὑπερ-
 4 εσπούδαζε. τὰ τε γὰρ ἄλλα καὶ ἠγανάκτει ὄρων αὐ-
 τοὺς τῶν τε προπονηθέντων τινὲ ἐπὶ τοσοῦτον μνημο-
 νεύοντας, ἐφ' ὅσον μηδὲν ἄλλο ἐπιγένοιτο, καὶ πρὸς
 τὸ ἀεὶ καθιστάμενον, κἂν ἕλαττον τοῦ προτέρου ἢ,
 προχειρότατα τῷ τε τοῦ συνήθους κόρῳ καὶ τῇ τοῦ
 ξένου ἠδονῇ φερομένους καὶ τὸ μὲν προενδοκιμοῦν
 πᾶν καταλύοντας ὑπὸ τοῦ φθόρον, τὸ δ' ἄρι προ-
 26 φαινόμενον συνεπαύξοντας ὑπὸ τῶν ἐλπίδων. δι' οὖν
 ταῦτα δυσχεραίνων καὶ μήτε τι διὰ τῶν ὑπᾶτων δια-
 πράσασθαι δυνήθεις καὶ τὸν Καίσαρα μείζω τῆς πρὸς

25, 1, 3 καὶ <δέκα> Cobet, Mnemos. VI, p. 447: scriptum erat καὶ ἰ || 3, 2 <καὶ> αὐτὸς Reiske, qui καὶ ante βασκαίνειν delet || 3 ἐκείνῳ τε Flugk, ἐκείνῳ γε Ma || ἐπαινουμένῳ Reiske, Herwerden, ταινιουμένῳ Ma, τιμωμένῳ Leunclavius || 5 ὑπερ-εσπούδαζε R, ὑπεσπούδαζε Ma || 4, 2 προπονηθέντων Reiske, προσπονηθέντων Ma || τινὲ B, τινὰ Ma

ἑαυτὸν πίστεως γιγνόμενον ὄρων οὐκ ἐν ἐλαφροῦ τὸ
 πρᾶγμα ἐποιήσατο. καὶ γὰρ ἐνόμιζε δύο τε εἶναι τὰ
 τὰς φιλίας τινῶν συγγέοντα, τό τε δέος καὶ τὸν φθό-
 νον, καὶ ταῦτ' ἀπ' ἀντιπάλου καὶ τῆς δόξης καὶ τῆς
 ἰσχύος μόνως συμβαίνειν· ἕως μὲν γὰρ ἂν ἰσομοιρῶσί 2
 τινες αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνας ἐρῶσθαι, ἐπειδὴν δ' ὑπερ-
 ἄρῳσι τι οἱ ἕτεροι, ἐνταῦθα τό τε ἐλαττούμενον φθο-
 νῆσαν μισεῖν τὸν κρείττονα καὶ τὸ κρατοῦν καταφρο-
 νῆσαν ἐξυβρίζειν ἐς τὸν χείρονα καὶ οὕτως ἀπ' ἀμφο-
 τέρων τὸν μὲν τῇ ἐλαττώσει ἀγανακτοῦντα, τὸν δὲ τῇ
 πλεονεξίᾳ ἐπαιρούμενον πρὸς τε διαφορὰς καὶ πρὸς
 πολέμους ἐκ τῆς πρὶν φιλίας ἀφικνεῖσθαι. τοιούτοις 3
 οὖν δὴ τισὶ λογισμοῖς ὁ Πομπήιος ἐπὶ τὸν Καίσαρα
 ὠπλίετο. καὶ (ἐδόκει γὰρ οὐκ ἂν ὁραδίως μόνος αὐτὸν
 καταλύσαι) τὸν Κράσσον ὡς καὶ μετ' αὐτοῦ ποιήσων
 ἔτι καὶ μᾶλλον ἀνηγήσατο.

συμφρονήσαντες οὖν ἄλλως μὲν οὐδὲν ἰδιατεύοντες 27
 πράξειν ἠλπίσαν, ἂν δ' ὑπατεύσωσι κἂκ τούτου καὶ
 αὐτοὶ τὰ πράγματα τῇ ἐκείνου ζηλώσει διαλάβωσι, καὶ
 ἀντίρροποι οἱ ἔσεσθαι καὶ ταχὺ αὐτοῦ ἄτε καὶ δύο
 ἐνὸς περιγενήσεσθαι προσεδόκησαν. καὶ οὕτω πᾶσαν 2
 τὴν προσποίησιν, ἀφ' ἧς, εἰ καὶ τις τῶν ἐταίρων σφῶν
 ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοὺς προῆγεν, ἀπρηνοῦντο μηκέτι
 βούλεσθαι ὑπατεῦσαι, ἀποθέμενοι ἄντικρυς αὐτῆς καί-
 περ ἑτέροις τισὶ πρότερον συναγωνιζόμενοι μετεποίη-
 σαντο. ἐπειδὴ τε ἔξω τῶν χρόνων τῶν ἐν τοῖς νόμοις 3

26, 1, 6 συγγέοντα vulgo, συνέγοντα Ma || 7 ἀπ'] ἐπ' Reiske || 2, 1 μόνως <μη>? B || 2 ἐκεῖνας R, ἐκεῖνα Ma || 4 et 5 μισεῖν, ἐξυβρίζειν R, μισεῖ, ἐξυβρίζει Ma || 3, 4 ποιήσων] εὐπορήσων? B || 27, 2, 2 ἀφ' ἧς εἰ Reiske, σφισι Ma || 4 αὐτῆς] αὐτὴν N || 5 συναγωνιζόμενοι] συναγωνισάμενοι N, συνηγωνισμένοι Reiske || 3, 1 ἔξω τε Reiske

διειρημένων ἐπήγειλαν αὐτήν, καὶ δῆλοι ἦσαν ἄλλοι
 τε καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπατοὶ (καὶ γὰρ τι καὶ ῥώμης ὁ Μαρκελλίνος εἶχεν) οὐκ ἐπιτρέψοντές σφισιν ἀποδειχθῆναι,
 διεπράσσοντο τὰς ἀρχαιρεσίας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ
 μὴ γενέσθαι ἄλλους τε καὶ τὸν Κάτωνα τὸν Γάϊον
 ἐνιέντες, ἵνα μεσοβασιλέως ἀφραθέντος καὶ αἰτήσασι
 28 κατὰ τοὺς νόμους τὴν ἀρχὴν καὶ λάβωσι. καὶ (ἐγί-
 γνετο γὰρ τοῦτο λόγῳ μὲν ὑπὸ τῶν παρεσκευασμένων
 ἄλλοτε κατ' ἄλλην πρόφασιν, ἔργῳ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐκεί-
 νων· τοῖς γοῦν ἐναντιούμενοις σφίσι φανερώς ἤχθοντο)
 δεινῶς ἢ γερουσία ἠγανάκτησεν, ὥστε ποτὲ μεταξὺ
 2 μαχομένων αὐτῶν ἐξαναστῆναι. καὶ τότε μὲν οὕτω
 διελύθησαν, αὐθις δ' ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ἐγίγνετο, τὰς
 στολὰς καθάπερ ἐν συμφορᾷ τινι μετεκδῶναι ἐψηφί-
 σαντο, καίτοι τοῦ Κάτωνος ἐκ τε τοῦ συνεδρίου, ἐπει-
 δήπερ ἀντιλέγων οὐδὲν ἤνυσεν, ἐκπηδήσαντος . . . ,
 3 ὅπως μὴδὲν τελεσθεῖη· εἰ γὰρ τις τῶν μὴ βουλευόν-
 των ἔνδον ἦν, οὐδεμία ψήφος αὐτοῖς ἐδίδοτο. ἐκεί-
 νους τε γὰρ προαπαντήσαντες ἕτεροὶ δῆμαρχοὶ ἐκώλυ-
 σαν ἐσελθεῖν, καὶ οὕτω τοῦτό τε τὸ δόγμα ἐκυρώθη,
 καὶ ἐχρηματίζετο, ὅπως καὶ ἐς τὴν πανήγυριν τὴν
 4 τότε οὔσαν οἱ βουλευταὶ <μὴ> θεωρήσωσιν. ἐπεὶ δὲ
 καὶ πρὸς ἐκείνο ὁ Κάτων ἀνδίστατο, ἐξεπήδησαν
 ἄθροοὶ καὶ τὰ ἐσθήματα ἀλλαξάμενοι ἐπανήλθον ὡς

3, 2 διειρημένων Reiske, διρημένων Ma || 7 ἐνιέντες R. Stephanus, ἐνιόντες Ma || 28, 1, 2 τοῦτο λόγῳ μὲν Reiske, λόγῳ τοῦτο μὲν Ma || ὑπὸ τῶν N, ὑπὸ τῶν Ma, ὑπὸ τῶν Tafel || 3 ἐκείνων R, ἐκείνοις Ma || 2, 5 ἐκπηδήσαντος . . .] lacunam statuit B, qui suppl. <καὶ τοὺς τυχόντας ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἐσκαλέσαντος> ?; ἐκπηδήσαντος et infra ἐκείνων μὲν — ἐξελθεῖν N || 3, 1 τῶν μὴ βουλευόντων] τῶν βουλευόντων μὴ Leunclavius || 3 γὰρ delendum censet Reiske || ἕτεροὶ <τε καὶ οἱ> proponit Gros || 4, 1 μὴ inseruit Reiske

καὶ διὰ τοῦτου αὐτὸν καταπλήξοντες. καὶ ἐπειδὴ μὴδ' ὡς ἐμετρίαζε, προήλθον ἐς τὴν ἀγορὰν ἅμα πάντες καὶ συνδραμόντος ἐπὶ τούτῳ τοῦ πλήθους ἐς πᾶν κατηφείας αὐτοὺς κατέστησαν, δημηγορῶν μὲν ὁ Μαρ- 5 κελλίνος καὶ τὰ παρόντα σφίσι δυνάμενος, ἐπιδακρύνοντες δὲ οἱ ἄλλοι καὶ ἐπιστένοντες, ὥστε μὴδένα μὴδὲν ἀντιφθέγγασθαι. καὶ οἱ μὲν τοῦτο πράξαντες ἐς τὸ βουλευτήριον εὐθύς ἐσήλθον γνώμην ἔχοντες ἐς τοὺς ὑπαιτίους τὴν ἀρχὴν ἀφεῖναι· Κλώδιος δὲ ἐν 29 τούτῳ μεταπηδήσας αὐθις πρὸς τὸν Πομπήϊον καὶ τὰ ἐκείνου πάλιν ἀνθελόμενος ἐλπίδι τοῦ, εἰ τί οἱ τῶν τότε πρᾶττομένων συγκατεργάσαιτο, πᾶν αὐτὸν ιδιώσεσθαι, παρήλθε τε ἐς τὸν ὄμιλον ἐν τῇ καθηκούσῃ στολῇ μὴδὲν αὐτῆς πρὸς τὸ δόγμα μεταλλάξας καὶ κατὰ τε τοῦ Μαρκελλίνου καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἐδημηγόρει. πολλῆς οὖν καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀγανάκτεως ὑπὸ 2 τῶν βουλευτῶν γενομένης τὸ μὲν πλῆθος μεταξὺ λέγων ἐγκατέλιπε, πρὸς δὲ δὴ τὸ συνέδριον ἄξας ὀλίγου διεφθάρη· τῆς γὰρ γερουσίας ἀπαντησάσης αὐτῷ ἔσω τε ἐσελθεῖν ἐκώλυθη κἂν τούτῳ ὑπὸ <τῶν> ἱππέων 3 περιστοιχισθεὶς διεσπάρθη ἄν, εἰ μὴ ἀνακραγόντος αὐτοῦ καὶ τὸν ὄμιλον ἐπιβοησαμένου προσέδραμον πολλοὶ πῦρ φέροντες ὡς καὶ μετὰ τοῦ βουλευτηρίου σφᾶς καταπρήσοντες, εἰ τι αὐτὸν ἐξεργάσαιτο.

καὶ ὁ μὲν παρὰ τοσοῦτον ἐλθὼν ἀπολέσθαι οὕτως ἐσώθη· Πομπήϊος δὲ οὐδὲν τούτοις ἐκπλαγείς ἐς τε τὸ 30 συνέδριον ποτε ἐσεπήδησεν ὑπεναντιούμενος αὐτῷ ψηφιεῖσθαι μέλλοντι καὶ ἐκείνῳ τε κυρωθῆναι ἐκώλυσε

4, 4 διὰ τοῦτον (vel τούτων) Reiske, διὰ τοῦτ' Ma || 29, 2, 3 ἄξας Wesseling, ἄρξας Ma || 3, 1 <τῶν> inseruit Reiske || 30, 1, 2 <μόγις> ποτὲ Reiske || 3 <ἤδη> ψηφιεῖσθαι Reiske || μέλλοντι

καὶ τοῦ Μαρκελλίνου μετὰ τοῦτο πνυθόμενον δημοσίᾳ αὐτοῦ, εἰ ὄντως ἐπιθυμεῖ ὑπατεῦσαι, ἐλπίδι τοῦ κατοκνήσειν αὐτὸν σπουδαοχεῖν ὁμολογήσαι, τῶν μὲν διακαίων ἀνδρῶν ἕνεκα οὐδὲν τῆς ἀρχῆς δεῖσθαι ἔφη, διὰ δὲ δὴ τοὺς παραχῶδεις καὶ σφόδρα αὐτῆς ἀντι-
 2 ποιείσθαι. ὡς οὖν τούτῳ φανερώς ἐνέκειτο, καὶ ὁ Κράσσος ἐρωτηθεὶς καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ οὐχ ὁμολόγησε μὲν, οὐ μὴν οὐδ' ἀπηρηνάσατο, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει διὰ μέσου ἐχώρησεν εἰπών, ὅτι πάνθ' ὅσα τῷ κοινῷ συμφέροι πράξεις, κατέδειξαν ὅ τε Μαρκελλίνος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὴν τε παρασκευὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἀντίταξιν
 3 καὶ οὐδὲ ἀπήντων ἔτι ἐς τὸ βουλευτήριον. μὴ συλλεγομένου δὲ τοῦ καθήκοντος ἐκ τῶν νομίμων ἀριθμοῦ πρὸς τὸ ψηφισθῆναι τι περὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν, οὐδὲ χροματισθῆναι τι ἀρχὴν περὶ αὐτῶν ἠδυνήθη,
 4 ἀλλ' ὁ ἐνιαυτὸς αὐτῷ διεβη. οὐ μέντοι οὔτε τὴν ἐσθῆτα μετημπίσχοντο οὔτε ἐς τὰς πανηγύρεις ἐφοίτων, οὐκ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ τῇ τοῦ Διὸς ἑορτῇ εἰστιάθησαν, οὐκ ἐπὶ τὰς ἀνοχὰς τὰς Λατίνας, δεύτερον τότε ὑπὸ τινος οὐκ ὀρθῶς πράχθέντος ποιουμένας, ἐς τὸ Ἀλβανὸν ἀφίκοντο, ἀλλ' ὥσπερ δεδουλωμένοι καὶ μὴτ' ἀρχὰς ἐλέσθαι μὴτ' ἄλλο τι πολιτικὸν πράξαι ἐξ-
 31 ουσίαν ἔχοντες τὸ λοιπὸν τοῦ ἔτους διήραγον. καὶ μετὰ τοῦτο ὅ τε Πομπήιος καὶ ὁ Κράσσος ὑπατοὶ ἐκ
 a. u. 699 (55) μεσοβασιλείας ἀπεδείχθησαν οὔτ' ἄλλου τινὸς τῶν προεπηγγελκότων ἀπαντήσαντος καὶ Λουκίου Δομιτίου, ὃς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐσπουδάροχησεν, ὁρμήσαντος μὲν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν οἰκοθεῖν ὑπὸ νύκτα,

vulgo, μέλλοντος Ma || 2, 1 φανερός ἐξέκειτο Reiske || 4, 1 ἀλλ' ὁ ἐνιαυτὸς N, nisi quod ὁ inseruit Reiske, ἀλλὰ θέσει αὐτὸς Ma || 5 ποιουμένας] ποιούμενα Ma || 7 πράξαι B, πράξασθαι Ma

ἐπεὶ δ' ὁ παῖς ὁ τὸν λύχρον οἱ προφέρων ἐσφάγη, δεισαντος καὶ μηκέτι περαιτέρω προχωρήσαντος. οὔτ' οὖν ἀντιστάντος τινὸς τὴν ἀρχὴν καὶ προσέτι τοῦ Πουπλίου (τοῦ) Κράσσου, ὃς υἱὸς τε τοῦ Μάρκου ἦν καὶ τότε τῷ Καίσαρι ὑπεστρατήγει, στρατιώτας ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἐς τὴν Ῥώμην ἀγαγόντος οὐ χαλεπῶς ἠρέθησαν.

παραλαβόντες <δ'> οὔτω τὴν ἡγεμονίαν τὰς λοιπὰς 32 ἀρχὰς τοῖς ἐπιτηδείως σφίσι ἐχουσι δοθῆναι ἐποίησαν τὸν Κάτωνα τὸν Μάρκου κωλύσαντες στρατηγὸν ἀποδειχθῆναι· ὑπώπτερόν τε γὰρ αὐτὸν οὐκ ἀνέξεσθαι τὰ γινόμενα καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἰσχύειν αὐτῷ ἐννομον πρὸς τὰς ἀντιλογίας προσθεῖναι. καὶ ἡ μὲν τῶν στρα-
 2 τηγῶν κατάστασις (ὁ γὰρ Κάτων οὐδὲν βίαιον πράξαι ἠξίωσεν) εἰρηναία ἐγένετο, περὶ δὲ τοὺς ἀγορανόμους τοὺς κουρουλίους σφαγαὶ συνέβησαν, ὥστε καὶ τὸν Πομπήιον πολλοῦ αἵματος ἀναπλησθῆναι. οὐ μὴν ἀλλ' 3 ἐκείνους μὲν τοὺς τε ἄλλους τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου αἰρουμένους πρὸς τρόπον σφίσι (αὐτοὶ γὰρ τὰς ἀρχαιρεσίας ἐποίουν) ἀπέδειξαν, τοὺς τε ἀγορανόμους τοὺς ἐτέρους καὶ τῶν δημάρχων τοὺς πλείους προσηταιρίσαντο· δύο δὲ δήμαρχοι, Γαίος τε Ἀτίσιος Καπίτων καὶ Πούπλιος Ἀκύλιος Γάλλος, οὐχ ὁμολόγησαν αὐτοῖς.

ὡς οὖν αἱ ἀρχαὶ κατέστησαν, εἶχοντο ὧν ἐφίετο. 33 καὶ αὐτοὶ μὲν οὐδένα οὔτε ἐν τῇ βουλῇ οὔτε ἐν τῷ δήμῳ λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ἐποίησαντο, ἀλλὰ καὶ πάντῃ

32, 1, 1 <δ'> inseruit Reiske || 2 ἐπιτηδείως Ma || 2, 3 <τοῦ> inseruit B || 3, 2 ἐκείνους μὲν] ἐκείνοι μὲν Lennclavius || 3 πρὸς τρόπον Wesseling, προστρόπος Ma || 5 δήμαρχοι Xylander, Turnebus, δημοσίαι Ma || 6 Ἀτίσιος Lennclavius, Ἀτίσιος Ma

2 ἐπλάττοντο μηδενὸς σφείς προσδεῖσθαι· Γάιος δὲ δὴ Τρεβόνιος δημαρχῶν ἔγραψε τῷ μὲν τὴν τε Συρίαν καὶ τὰ πλησιόχωρα αὐτῆς, τῷ δὲ τὰς Ἰβηρίας (καὶ γὰρ τι καὶ ἔναγχος ἐκεκίνητο) ἄρχειν ἐπὶ πέντε ἔτη δοθῆναι, στρατιώταις τε ὅσοις ἂν ἐθελήσωσι καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν συμμάχων χρωμένοις καὶ πόλεμον 3 καὶ εἰρήνην πρὸς οὓς ἂν βουληθῶσι ποιουμένοις. χαλεπῶς οὖν ἐπὶ τούτῳ πολλῶν καὶ μάλιστα τῶν τοῦ Καίσαρος φίλων ἐχόντων, ὅτι ἔμελλον ἐκεῖνοι τυχόντες ὧν διψοῦντο τὸν Καίσαρα μηκέτ' ἐπὶ πολὺ τὴν ἀρχὴν ἔξοντα κατείρξειν, καὶ παρασκευαζομένων διὰ τοῦτο ἀντειπεῖν τινῶν τοῖς γεγραμμένοις, φοβηθέντες οἱ ὑπατοί, μὴ διαμάρτωσιν ὧν ἐπραττον, προσεποιήσαντο αὐτοῖς ὥστε τὴν ἡγεμονίαν καὶ ἐκείνῳ τρία ἔτη 4 πλείω, ὥς γε τᾶληθές εὐρίσκειται, μηκῦναι. οὐ μέντοι καὶ ἐς τὸν δῆμόν τι ὑπὲρ αὐτοῦ πρότερον ἐσήνεγκαν πρὶν τὰ σφέτερα βεβαιώσασθαι. οἱ τε γὰρ τοῦ Καίσαρος ἐπιτήδειοι προκαταληφθέντες οὕτως ἠσύχασαν, καὶ τῶν ἄλλων τὸ μὲν πολὺ δουλωθέν ὑπὸ τοῦ φόβου 34 ἠσυχίαν ἤραγον ἀγαπῶντες, εἰ καὶ ὡς περισωθεῖεν, ὁ δὲ δὴ Κάτων καὶ ὁ Φαουόνιος ἠναντιοῦντο μὲν πᾶσι τοῖς πρᾶσσομένοις ὑπ' αὐτῶν συνεργοὺς ἄλλους τέ τινας καὶ τοὺς δύο δημάρχους ἔχοντες, ἅτε δὲ ὀλίγοι 2 πρὸς πολλοὺς ἀγωνιζόμενοι μάτην ἐπαρρησιάζοντο. καὶ ὁ μὲν Φαουόνιος μίαν ὥραν μόνην παρὰ τοῦ Τρεβωνίου πρὸς τὴν ἀντιλογίαν λαβὼν κατέτριψεν αὐτήν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς τοῦ καιροῦ στενοχωρίας εἰκῆ βοῶν·

33, 2, 1 σφείς Herwerden, σφῶν Ma || 3 Ἰβηρίας] Ἰβηρας Ma || 4 <ἐκεῖ> ἔναγχος Reiske || ἐκεκίνητο B, ἐκεκίνητο Ma || 3, 8 τρία ἔτη] quinquennium Suet. Caes. 24, ἄλλην πενταετίαν Plut. Caes. 21 et Pomp. 51. 52; Appian. b. civ. 2, 17

ὁ δὲ δὴ Κάτων ἔτυχε μὲν ἐν δύο ὥραις δημηγορῆσαι, 3 τραπόμενος δὲ πρὸς κατηγορίαν τῶν τε ἐν χερσὶ καὶ τῆς ὄλης καταστάσεως, ὥσπερ εἰώθει, κατανόησε τὸν καιρὸν, πρὶν καὶ ὀτιοῦν τῶν νεοχουμένων <εἰπεῖν>, οὐχ ὅτι οὐκ ἐνεδέχετό τι καὶ περὶ ἐκείνων λεχθῆναι, ἀλλ' ἵν' ἔτι τι δημηγορῆσαι δοκῶν ἔχειν ὑπὸ τε τοῦ Τρεβωνίου σιγασθῆ καὶ αὐτῷ καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἐγκαλῆ, ἐπεὶ εὖ γε ἠπίστατο, ὅτι οὐδ' εἰ πάσῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκέχορητο, πείσαι τι ὧν ἐβούλετο ψηφίσασθαι σφᾶς ἠδύνατο. οὐκοῦν οὔτε παραχορήμα σιωπήσαι κελευσθεῖς 4 ἐπάύσατο, ἀλλὰ καὶ ἐξωσθεῖς καὶ ἔλκυσθεῖς ἐκ τοῦ συλλόγου ἐπανήλθε καὶ τὸ τελευταῖον καὶ ἐς τὸ οἴκημα ἐσαχθῆναι προσταχθεῖς οὐκ ἐμετρίασε.

καὶ ἐκείνη μὲν ἡ ἡμέρα οὕτω κατετριβή, ὥστε μὴδ' 35 εἰπεῖν ἀρχὴν μηδὲν τοὺς δημάρχους δυνηθῆναι· ἐν γὰρ τοι ταῖς συνόδοις [καὶ] ταῖς τοῦ δήμου, ἐν αἷς γε καὶ ἐβουλευόντο, πάσαις τοῖς ἰδιώταις πρὸ τῶν τὰς ἀρχὰς ἐχόντων ὁ λόγος ἐδίδοτο τοῦ μηδένα αὐτῶν, ὡς ἔοικε, 2 τῇ τοῦ κρείττονος γνώμῃ προκαταλαμβανόμενον ὑποστέλλεσθαι τι ὧν φρονοίη, ἀλλ' ἐπὶ πάσης παρρησίας τὰ δοκοῦντα αὐτῷ λέγειν. φοβηθεῖς οὖν ὁ Γάλλος, 3 μὴ τις αὐτὸν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῇ ὕστεραῖα ἐξείρξῃ ἢ καὶ δεινότερόν τι ἐργάσῃται, ἐς τε τὸ συνέδριον ἀφ' ἐσπέρας ἐσήλθε καὶ ἐν αὐτῷ ἐνυκτέρευσε τῆς τε ἀσφαλείας

34, 3, 4 τῶν νεοχουμένων (sive νεοχῶν sive νομοθετουμένων) <λέγειν> Wagner, τῶν ἐνοουμένων Ma, τῶν εἰκότων <λέγειν> Leunclavius, τῶν νεοημένων <εἰπεῖν> R, τῶν προκειμένων (sive ζητουμένων sive σπουδαζομένων) <εἰπεῖν> Reiske, τῶν Τρεβωνίου νόμων (vel τῶν καινοτομουμένων) <μεμνησθαι> Pflugk, τῶν προσκειμένων <εἰπεῖν> H. I. Heller, τῶν ἐπιγιόντων <εἰπεῖν> B, quem secuti sunt Gros, D || 4, 1 οὔτε B, οὐδὲ Ma || σιωπήσαι B, σιωπήσειν Ma || 35, 1, 3 [καὶ] del. Xylander || 4 [πρὸς] del. Xylander || 3, 4 ἐσήλθε B, ἐπήλθε Ma

ἐνεκα τῆς παρὰ τοῦ χωρίου καὶ ὅπως ἐκεῖθεν ἅμα ἔφ
 4 πρὸς τὸ πλῆθος ἐξέλθη. καὶ τοῦτον μὲν ὁ Τρεβάνιος
 μάτην ἐνταῦθα καὶ τὴν νύκτα καὶ τῆς ἡμέρας τὸ
 πλεῖον ἐνδιατρίψαι ἐποίησε πάσας τὰς θύρας τοῦ βου-
 λευτηρίου κλείσας· τὸν τε Ἀτίμιον τὸν τε Κάτωνα καὶ
 τὸν Φαουώνιον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μετ' αὐτῶν ὄν-
 5 τας ἔτεροι προκαταλαμβάνοντες τῆς νυκτὸς τὸ τοῦ συλ-
 λόγου χωρίον ἐξεῖργον. καὶ ἐπειδὴ ὁ μὲν Φαουώνιος
 καὶ ὁ Νίνιος διαλαθόντες πως ἔνδον ἐγένοντο, ὁ δὲ
 δὴ Κάτων καὶ ὁ Ἀτίμιος ἐπαναβάντες τισὶ τῶν περι-
 εστηκότων καὶ μετεωρισθέντες ὑπ' αὐτῶν διοσημίαν
 ὡς καὶ διαλύσοντες σφᾶς ἐπεφήμιζον, τούτους μὲν ἑκα-
 τέρους οἱ ὑπηρέται τῶν δημάρχων ἐξήλασαν, τοὺς δ'
 36 ἄλλους τοὺς σὺν αὐτοῖς ὄντας κατετραυμάτισαν καὶ
 τινὰς καὶ ἀπέκτειναν. κυρωθέντος δὲ οὕτω τοῦ νό-
 μου καὶ τοῦ πλῆθους ἀπαλλαττομένου ἤδη ἐκ τοῦ
 συλλόγου παραλαβὼν ὁ Ἀτίμιος τὸν Γάλλον αἵματος
 ἀνάπλεων (ἐκβιαζόμενος γὰρ ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐπλήγη)
 παρήγαγέ τε ἐς τοὺς ἔτι παρόντας καὶ ἐπιδείξας αὐτὸν
 καὶ ἐπειπὼν, ὅσα εἰκὸς ἦν, δεινῶς σφᾶς ἐξετάραξεν.
 2 αἰσθόμενοι οὖν τοῦθ' οἱ ὕπατοι ἤλθόν τε διὰ ταχέων
 (ἐγγύθεν γὰρ ποθεν τοῖς πραττομένοις ἐφήδρονον)
 καὶ καταφοβήσαντες αὐτοὺς ἅτε καὶ χεῖρα οὐκ ὀλίγην
 ἔχοντες εὐθύς τε ἐκκλησίαν συνήγαγον καὶ τὰ κατὰ
 τὸν Καίσαρα ἐπεψήφισαν ἀντιπεῖν μὲν καὶ πρὸς ἐκείνα
 τῶν αὐτῶν πειραθέντων, οὐ μόντοι καὶ δυνηθέντων
 τι πράξει.

37 ταῦτά τε οὖν κυρωθῆναι ἐποίησαν καὶ μετὰ τοῦτο
 πικρότερα ἐπιτίμια τοῖς δεκάξουσί τινὰς ἐπέταξαν ὡς-

3, 5 ἅμα <τῆ> ἔω St || 5, 5 ἐπεφήμιζον Reiske (cf. Dio 39, 39, 5), ἐψηφίζοντο Ma

περ τι αὐτοὶ ἔλαττον, ὅτι οὐ χορήμασιν, ἀλλὰ βίᾳ τὴν
 ἀρχὴν εἰλήφεσαν, ἁμαρτόντες. ἐπεχείρησαν μὲν γὰρ 2
 καὶ τὰ ἀναλώματα <τὰ κατὰ> τὴν δίαιταν ἐπὶ μακρό-
 τатон προηγμένα συστῆλαι καίπερ ἐς πᾶν αὐτοὶ καὶ
 τραφῆς καὶ ἀβρότητος προκεχωρηκότες, ἐκωλύθησαν
 δὲ ὑπ' αὐτοῦ τούτου [τοῦ] διανομοθετησά. ὁ γὰρ 3
 Ὀρθήσιος φιλαναλωτῆς ἐν τοῖς μάλιστα ὦν ἐπίσειεν
 αὐτοὺς τό τε μέγεθος τῆς πόλεως ἐπεξίων καὶ ἐπὶ τε
 τῆ οἴκοι πολυτελεῖα καὶ ἐπὶ τῆ ἐς τοὺς ἄλλους μεγα-
 λοφροσύνη ἐπαινῶν καταβαλεῖν τὴν γνώμην ἅτε καὶ
 συναγωνιστῆ τῶν λόγων τῷ βίῳ σφῶν χρώμενος. τὴν 4
 τε γὰρ ἐναντίωσιν αἰδεδθέντες καὶ προσέτι καὶ κατο-
 κνήσαντες φθόνῳ τινὶ τοὺς ἄλλους, ὧν αὐτοὶ ἐποίουν,
 δοκεῖν ἀπειργεῖν, ἐκόντες ἀφῆκαν τὴν ἐσῆγησιν.

κὰν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ὁ Πομπήιος τὸ θέατρον, 38
 ᾧ καὶ νῦν λαμπρονόμεθα, καθιέρωσε καὶ ἐν τε ἐκείνῳ
 θέαν καὶ μουσικῆς καὶ ἀγῶνος γυμνικοῦ κὰν τῷ ἱπ-
 ποδρομῳ καὶ ἵππων ἄμιλλαν καὶ θηρίων πολλῶν καὶ
 παντοδαπῶν σφαγὰς ἐποίησε. λέοντές τε γὰρ πεντα- 2
 κόσιοι ἐν πέντε ἡμέραις ἀναλώθησαν, καὶ ἐλέφαντες
 ὀκτωκαίδεκα πρὸς ὀπλίτας ἐμαχέσαντο. καὶ αὐτῶν οἱ
 μὲν παραχορήμα ἀπέθανον, οἱ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον·
 ἠλεήθησαν γὰρ τινες ὑπὸ τοῦ δήμου παρὰ τὴν τοῦ
 Πομπηίου γνώμην, ἐπειδὴ τραυματισθέντες τῆς μάχης
 ἐπάυσαντο καὶ περιμόντες τὰς τε προβοσκίδας ἐς τὸν 3
 οὐρανὸν ἀνέτεινον καὶ ὠλοφύροντο οὕτως, ὥστε καὶ
 λόγον πάρασχεῖν, ὅτι οὐκ ἄλλως ἐκ συντυχίας αὐτὸ

37, 2, 2 <τὰ κατὰ> inseruit Reiske, <κατὰ> Leunclavius || 2, 3 προηγμένα Leunclavius, προσηγμένα Ma || 3, 1 [τοῦ] del. Reiske || 2 φιλαναλωτῆς Pflugk, φιλανάλωτος Ma || 3 καὶ <αὐ- τοῦς> Leunclavius || 3, 5 καταλαβεῖν Ma || 4, 3 ἐποίουν B, ἐποι- οῦντο Ma

ἐποίησαν, ἀλλὰ τοὺς τε ὄρκους, οἷς πιστεύσαντες ἐκ
 τῆς Λιβύης ἐπεπεραίωντο, ἐπιβοώμενοι καὶ τὸ δαιμό-
 4 νιον πρὸς τιμωρίαν σφῶν ἐπικαλούμενοι. λέγεται γάρ,
 ὅτι οὐ πρότερον τῶν νεῶν ἐπέβησαν, πρὶν πίστιν παρὰ
 τῶν ἀγόντων σφῶς ἑνορχον λαβεῖν, ἢ μὴν μηδὲν κα-
 κὸν πείσεσθαι, καὶ τοῦτο μὲν εἶτ' ὄντως οὕτως εἶτε
 5 καὶ ἄλλως πως ἔχει, οὐκ οἶδα· ἤδη γάρ τινες καὶ
 ἐκεῖνο εἶπον, ὅτι πρὸς τῷ τῆς φωνῆς τῆς πατριώτιδος
 αὐτοὺς ἐπάτειν καὶ τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ γιγνομένων
 συνιασιν, ὥστε καὶ ἐν ταῖς νοσημνίαις, πρὶν ἐς ὕψιν
 τοῖς ἀνθρώποις τὴν σελήνην ἐλθεῖν, πρὸς τε ὕδωρ
 αἰνῶν ἀφικνεῖσθαι κἀνταῦθα καθαροῦν τινα σφῶν
 6 ποιεῖσθαι. ἤκουσα μὲν δὴ ταῦτα, ἤκουσα δὲ καὶ
 ἐκεῖνο, ὅτι τὸ θέατρον τοῦτο οὐχ ὁ Πομπήσιος ἐποίη-
 σεν, ἀλλὰ [καὶ] Δημήτριός τις ἀπελεύθερος αὐτοῦ ἐκ
 τῶν χρημάτων, ὧν συστρατευόμενός οἱ ἐπέδοριστο.
 ὁθενπερ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἔργου δικαιοτάτα αὐτῷ
 ἀνέθηκεν, ἵνα μὴ κακῶς ἀκούη, ὅτι ἐξελεύθερος αὐ-
 τοῦ ἡργυρολόγησεν, ὥστε καὶ ἐς τηλικούτου ἀνάλωμα
 ἐξικέσθαι.

39 οὐ μὴν ἀλλ' ἐν μὲν τούτοις οὐ σμικρὰ τῷ δήμῳ
 ὁ Πομπήσιος ἐχαρίσατο, τοὺς δὲ δὴ καταλόγους μετὰ
 τοῦ Κράσσου πρὸς τὰ ἐψηφισμένα σφίσι ποιούμενος
 πλείστον αὐτοὺς ἐλύπησε. καὶ τότε δὴ οἱ πολλοὶ με-
 2 μελλόντο καὶ τὸν τε Κάτωνα καὶ τοὺς ἄλλους ἐπή-
 2 νουν, ὥστε καὶ ἐκείνους διὰ τε τοῦτο καὶ ὅτι δίκη
 τις λόγῳ μὲν τοῖς ὑποστρατήγοις σφῶν, ἐργῷ δὲ αὐ-

38, 5, 3 γιγνομένων vulgo, γενομένων Ma, Xiphilinus || 6 αἰ-
 νῶν Leunclavius (qui αἰνῶν), αἰνῶν Ma, φαεινὸν Xiphilinus ||
 6, 3 [καὶ] aut delendum aut cum γὰρ vel Κνωίος mutandum
 censet Reiske || 6 μὴ Leunclavius, quod probatur Reiskio, μήτε
 Ma || αὐτοῦ <τοσαῦτα> Leunclavius

τοῖς πρὸς τὰ γιγνόμενα παρὰ δημάρχων τινῶν ἐπήχθη,
 βίαιον μὲν μηδὲν τολμῆσαι, τὴν δὲ ἐσθῆτα ὡς ἐπὶ
 συμφορᾷ μετὰ τῶν ἐκ τῆς βουλῆς στασιωτῶν ἀλλάξα-
 σθαι. καὶ ταύτην μὲν εὐθύς μεταγρόντες καὶ μηδὲ 3
 προφάσεώς τινος ἐπιλαβόμενοι μετεσκευάσαντο· τῶν
 δὲ δημάρχων τοὺς τε καταλόγους διαλύσαι καὶ τὰς
 στρατείας αὐτῶν ἀναψηφίσει ἐπιχειρούντων ὁ μὲν
 Πομπήσιος οὐκ ἠγανάκει (τούς τε γὰρ ὑπάρχους παρα- 4
 χρήμα ἐξεπεπόμφει καὶ αὐτὸς κατὰ χώραν ὡς καὶ κω-
 λυόμενος ἐξελεθεῖν, ἄλλως διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ σίτου
 παρεῖναι ὀφείλων, ἠδέως ἔμενεν, ἵνα τὰς τ' Ἰβηρίας
 ἅμα δι' ἐκείνων κατάσχη καὶ τὰ ἐν τῇ Ρώμῃ τῇ τε
 ἄλλῃ Ἰταλίᾳ δι' ἑαυτοῦ ποιήσεται), ὁ δὲ δὴ Κράσσος, 5
 ἐπειδὴ μηδέτερον αὐτῷ τούτων ὑπῆρχεν, ἐπὶ τὴν ἐκ
 τῶν ὄπλων ἰσχὺν ἐτρέπετο. οἱ οὖν δῆμαρχοι ἰδόντες,
 ὅτι ἡ παρρησία αὐτῶν ἄοπλος οὔσα ἀσθενῆς πρὸς τὸ
 κωλύσαι τιπραχθῆναι <ἦν>, ἄλλως μὲν ἐσιώπων, ἐπ-
 εφήμιζον δὲ αὐτῷ πολλὰ καὶ ἄτοπα, ὥσπερ οὐ καὶ τῷ
 δημοσίῳ δι' ἐκείνου καταρώμενοι, καὶ τοῦτο μὲν ἐν 6
 τῷ Καπιτωλίῳ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ τὰς νομιζόμενας ἐπὶ
 τῇ στρατείᾳ ποιουμένου καὶ διοσημίας τινὰς καὶ τέ-
 ρατα διεθρόουν, τοῦτο δὲ ἐξορκωμένῳ οἱ πολλὰ καὶ
 δεινὰ ἐπηράσαντο. ἐπεχείρησε μὲν γὰρ ὁ Ἀτήσιος καὶ
 ἐς τὸ δεσποτήριον αὐτὸν ἐμβαλεῖν· ἀντιστάντων δὲ 7
 ἐτέρων δημάρχων μάχη τε αὐτῶν καὶ διατριβὴ ἐγένετο,
 κἀν τούτῳ ὁ Κράσσος ἔξω τοῦ παμηρίου ἐξῆλθε.

2, 3 τινῶν] δυῶν N || 3, 4 στρατείας] στρατιᾶς Ma || 4, 2 ὡς]
 οὐχ' ὡς B || 3 ἄλλως διὰ τ.] ἀλλ' ὡς δ. τ. R, ἄλλως <καὶ> διὰ τ.
 Reiske || 4 τὰς τ' Ἰβηρίας B, ἀτιβέρια Ma, τὰ τ' Ἰβηρικὰ Leun-
 clavius, τὰ τ' ἐν Ἰβηρίᾳ Xylander, Turnebus || 5, 5 <ἦν> ins. B ||
 6 οὐ καὶ Xylander, οὐκ ἐν Ma || 6, 3 ποιούμενον Leunclavius,
 ποιούμενοι Ma || καὶ ante διοσημίας delendum censet Reiske

καὶ ὁ μὲν εἴτε ἐκ συντυχίας εἴτε καὶ ἐκ τῶν ἀρῶν
 40 αὐτῶν οὐκ ἐς μακρὰν ἐσφάλῃ, ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ ἐν τῇ
 a. u. 698
 (56) τοῦ Μαρκελλίνου τοῦ τε Φιλίππου ὑπατείας ἐπὶ Οὐε-
 νετοῦς ἐστράτευσεν. οἰκοῦσι δὲ πρὸς τῷ ὠκεανῷ καὶ
 στρατιώτας τινὰς Ῥωμαίους πεμφθέντας ἐπὶ σίτον συν-
 ἔλαβον καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς πρόσβεις τοὺς ὑπὲρ ἐκεί-
 νων ἐλθόντας κατέσχον, ὅπως ἀντ' αὐτῶν τοὺς ὁμή-
 2 ρους σφῶν ἀπολάβωσιν. ὁ οὖν Καῖσαρ τούτους μὲν
 οὐκ ἀπέδωκε, διαπέμψας δὲ ἄλλους ἄλλη, τοὺς μὲν
 τὰ τῶν συναφεστηκότων αὐτοῖς πορθεῖν, ἵνα μὴ συμ-
 βοηθήσωσιν ἀλλήλοις, τοὺς δὲ καὶ τὰ τῶν ἐνσπόνδων,
 3 μὴ καὶ αὐτοὶ τι παρακινήσωσι, φρουρεῖν, αὐτὸς ἐπὶ
 τοὺς Οὐνετοὺς ἤλασε καὶ πλοῖα ἐν τῇ μεσογείᾳ, ἃ
 ἤκουεν ἐπιτήδεια πρὸς τὴν τοῦ ὠκεανοῦ παλιρροίαν
 εἶναι, κατασκευάσας διὰ τε τοῦ Αἰγροῦ ποταμοῦ κατε-
 κόμισε καὶ πᾶσαν ὀλίγον τὴν ὥραιαν μάτην ἀνάλωσεν.
 4 αἶ τε γὰρ πόλεις ἐπ' ἐρυμνῶν χωρίων ἰδρυμέναι ἀπρό-
 σιτοι ἦσαν, καὶ ὁ ὠκεανὸς πάσας ὡς εἶπεν αὐτὰς
 περικλύζων ἄπορον μὲν τῷ πεζῷ, ἄπορον δὲ καὶ τῷ
 5 ναυτικῷ τὴν προσβολὴν [καὶ πλημυρῶν καὶ ἀναρρέων]
 ἐν τε τῇ ἀμπώτιδι καὶ ἐν τῇ ῥαχίᾳ ἐποίει, ὥστε ἐν
 παντὶ τὸν Καῖσαρα γενέσθαι, μέχρις οὗ Δέκιμος Βροῦ-
 τος ταχείαις οἱ ναυσὶν ἐκ τῆς ἐνδοθεν θαλάσσης ἤλθεν.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ὡς οὐδὲ ἐκείναις τι πράξων γνώμη
 εἶχεν, οἱ δὲ δὴ βάρβαροι καταφρονήσαντες τῆς τε σμι-
 κρότητος καὶ τῆς ἀσθενείας τῶν σκαφῶν ἠτήθησαν.
 41 ταῦτα μὲν γὰρ πρὸς τὸ κουφότερον ὑπὲρ τοῦ ταχυ-

40, 1, 2 τοῦ scripsi, τῇ Ma || 4 συνέλαβον B, ἔλαβον Ma ||
 3, 4 Αἰγρον Leunclavius, Αἰγρον Ma || 5, 1 [καὶ πλημυρῶν καὶ
 ἀναρρέων] ut glossema inclusi || 3 Δέκιμος ὁ Βροῦτος Ma || 41,
 1, 1 ὅπερ Reiske, ὑπὸ Ma

ναυτεῖν ἐς τὸν τῆς παρ' ἡμῶν ναυτίλλας τρόπον ἐσκεύ-
 αστο, τὰ δὲ δὴ τῶν βαρβάρων ἄτε ἐν τῇ συνεχείᾳ
 τῆς τοῦ ὠκεανοῦ παλιρροίας ἐπὶ τε τοῦ ξηροῦ πολλά-
 κισ ἴστασθαι καὶ πρὸς τὴν ἄνω τε καὶ κάτω αὐτοῦ
 διαρροὴν ἀντικαρτερεῖν ὀφείλοντα πλείστον σφῶν καὶ
 τῷ μεγέθει καὶ τῇ παχύτητι προεῖχε. δι' οὖν ταῦθ' 2
 οἱ βάρβαροι οἷα μήπω πρότερον τοιούτου ναυτικοῦ
 πεπειραμένοι πρὸς τε τὴν ὕψιν τῶν νεῶν καὶ τὸ ἔργον
 αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποιήσαντο καὶ εὐθύς ναυλο-
 χούσαις σφίσι ἐπανάηθησαν ὡς καὶ δι' ἐλαχίστου τοῖς
 κοντοῖς αὐτὰς καταποντώσοντας. ἐφέροντο δὲ ἀνέμῳ
 καὶ πολλῷ καὶ σφοδρῷ· καὶ γὰρ ἰστία δερμάτινα εἶχον,
 ὥστε πᾶσαν τὴν τοῦ πνεύματος ἰσχὺν ἀπλήστως ἐσ-
 δέχεσθαι. ὁ οὖν Βροῦτος, τέως μὲν ἐκείνο ἐπέσπερ- 42
 χεν, οὐδ' ἀνταναχθῆναι αὐτοῖς διὰ τε τὸ πλήθος καὶ
 διὰ τὸ μέγεθος τῶν νεῶν τὴν τε ἐκ τοῦ πνεύματος
 φορὰν καὶ τὴν ἐπιβολὴν σφῶν ἐτόλμησεν, ἀλλὰ παρ-
 εσκευάζετο ὡς καὶ πρὸς τῇ γῆ τὰς προσβολὰς αὐτῶν
 ἀμννούμενος καὶ τὰ σκάφη παντελῶς ἐκλείψων. ἐπεὶ 2
 δ' ὁ τε ἄνεμος ἐξαπιναίως ἐπίεσε καὶ τὸ κύμα ἐστο-
 ρέσθη, τὰ τε πλοῖα οὐκέθ' ὁμοίως ὑπὸ τῶν κωπῶν
 ἐκινεῖτο, ἀλλ' ἔτε καὶ καταβαρῆ ὄντα κατὰ χώραν
 τρόπον τινὰ εἰστήκει, τότε δὴ θαρσύνσας ἀντανήχθη
 καὶ προσπεσῶν αὐτοῖς πολλὰ σφᾶς καὶ δεινὰ ἀδεῶς
 καὶ περιπλέων καὶ διεκπλέων καὶ τοτὲ μὲν ἐμβάλλων 3
 τινί, τοτὲ δὲ ἀνακρουόμενος, ὅπη τε καὶ ἐφ' ὅσον

1, 2 ναυτίλλας] ναυπηγίας malit Reiske || 2, 1 προεῖχε B,
 προεῖχον Ma || 4 ναυλοχούσαις Reiske, Boissonade, ναυλοχούσαι
 Ma || 7 καὶ ante πολλῷ del. Reiske || 42, 1, 1 <μὲν> οὖν vulgo ||
 ἐκείνο Leunclavius, ἐκείνος Ma || 4 ἐπιβολὴν] ἐπιβουλήν vulgo,
 quod probavit B || 2, 3 κωπῶν R Stephanus, σποπῶν Ma || 3, 1
 διεκπλέων Herwerden, quod probat coll. Thucyd. 7, 36, 4

ἤθελεν, εἰργάσατο, πολλαῖς τε πρὸς μίαν καὶ ἑτέρωθεν
 ἴσαις (πρὸς ἰσας), ἔστι δ' ἣ καὶ ἐλάσσοσι πρὸς πλεί-
 4 ονας ἀσφαλῶς προσφερόμενος. ὅπου μὲν γὰρ κρείτ-
 των αὐτῶν ἦν, ταύτη προσηρητάτο σφισι καὶ τὰς μὲν
 κατέδυνεν ἀναρρηγνύς, ἐς δὲ τὰς πολλαχόθεν μετεκβαί-
 νων ἐς τε χεῖρας τοῖς ἐπιβάταις ἦει καὶ πολλοὺς ἐφό-
 43 ρει, ὥστε ἐπ' αὐτῷ τὴν πλεονεξίαν αἰεὶ εἶναι. οἱ γὰρ
 βάρβαροι μῆτε τοξεία χρώμενοι μῆτε λίθους ὡς οὐδὲν
 αὐτῶν δεησόμενοι προπαρασκευάσαντες, εἰ μὲν τίς
 σφισιν ὁμῶσε ἐχώρησε, τρόπον τινὰ ἀπειμάχοντο, τοὺς
 δ' ὀλίγον σφῶν ἀφεστηκότας οὐκ εἶχον ὅ,τι ποιήσωσιν.
 2 αὐτοὶ τε οὖν ἐτιτρώσκοντο καὶ ἀπέθνησκον καὶ οἱ
 μὴδὲ ἀμύνασθαι τινα δυνάμενοι, καὶ τὰ σκάφη τὰ μὲν
 ἀνερρήγνυτο ἐμβαλλόμενα, τὰ δὲ κατεπίπρωτο ὑφα-
 πτόμενα· ἄλλα ἀναδόμενα ὥσπερ κενὰ ἀνδρῶν εἴλ-
 3 κητο. ὄρωντες δὲ ταῦθ' οἱ λοιποὶ ἐπιβάται οἱ μὲν
 ἀπεκτινύνσαν σφᾶς, μὴ καὶ ζῶντες ἀλώσιν, οἱ δὲ ἐς
 τὴν θάλασσαν ἐξεπήδων, ὡς καὶ δι' ἐκείνης ἦτοι τῶν
 πολεμίων νεῶν ἐπιβησόμενοι ἢ πάντως γε (οὐχ) ὑπὸ
 4 τῶν Ῥωμαίων ἀπολούμενοι. προθυμίᾳ μὲν γὰρ καὶ
 τόλμῃ οὐδὲν αὐτῶν διέφερον, τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν
 σκαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἤσχαλλον. ὅπως γὰρ δὴ
 μὴδ' αὐθις ποτε πνευμά τι ταῖς ναυσὶν ἐπιγεγόμενον

3, 4 (πρὸς ἰσας) suppl. Reiske || 4, 2 αὐτῶν ἐν τῇ προσήρατο
 Ma, ἦν, ἐκεῖ π. Leunclavius, ἦν, τῇ π. R, ἦν, ταύτη Gros, προσ-
 ηρητάτο debetur Reiskio, qui αὐτῶν ἐν τῇ (συμπλοκῇ ἤλπιζεν
 ἔσεσθαι, ἐνταῦθα) προσηρητάτο, αὐτῶν ἐν τῇ (προσμίξει ἐφέ-
 ρετο?) προσηρητάτο B || 43, 1, 4 ἐχώρησε] χωρήσαι? B || 5 ὅτι
 (καὶ) Reiske || 2, 1 καὶ οἱ] καίτοι Leunclavius, πολλοὶ an παμ-
 πληθεῖς? B || 3 ἀνερρήγνυτο et κατεπίπρωτο et εἴλετο St, ἀν-
 ερρήγνυτο κ. τ. λ. Ma || 4 ἀναδόμενα (vel ἀναδεόμενα) Reiske
 (cf. Thucyd. 4, 14, 1; 2, 90, 6), ἀναδόμενα Ma || 3, 4 (οὐχ) ins. B

κινήσειεν αὐτάς, δορυδρέπανα πόρρωθεν σφισιν οἱ
 Ῥωμαῖοι ἐπέφερον καὶ τὰ τε σχοινία αὐτῶν διέτεμον
 καὶ τὰ ἰστία διέσχίζον. πεζομαχεῖν δὲ τρόπον τινὰ 5
 ἐν πλοίοις πρὸς ναυμαχοῦντας ἀναγκαζόμενοι πάμ-
 πολλοὶ μὲν αὐτοῦ ταύτη ἐφθάρησαν, πάντες δὲ οἱ
 περιλιπεῖς ἐάλωσαν· καὶ αὐτῶν τοὺς λογισμωτάτους ὁ
 Καῖσαρ ἀποσφάξας τοὺς ἄλλους ἐπόλησε.

καὶ μετὰ τοῦτο ἐπὶ τε Μορίνους καὶ ἐπὶ Μεναπίους 44
 ὁμόρους σφισιν ὄντας ἐστράτευσεν προσκαταπλήξειν τε
 αὐτοὺς ἐκ τῶν προκατειργασμένων καὶ ῥαδίως αἰρή-
 σειν ἐλπίσας. οὐ μέντοι καὶ ἐχειρώσατό τινας· οὔτε 2
 γὰρ πόλεις ἔχοντες, ἀλλ' ἐν καλύβαις διαιτώμενοι καὶ
 τὰ τιμιώτατα ἐς τὰ λασιώτατα τῶν ὄρων ἀνασκευασά-
 μενοι πολὺ πλείω τοὺς προσμίζαντάς σφισι τῶν Ῥω-
 μαίων ἐκάκωσαν ἢ αὐτοὶ ἔπαθον. ἐπεχείρησε μὲν γὰρ
 ὁ Καῖσαρ καὶ ἐς αὐτὰ τὰ ὄρη τὴν ὕλην τέμνων προ-
 χωρήσαι, ἀπειπῶν δὲ διὰ τε τὸ μέγεθος αὐτῶν καὶ
 διὰ τὸ πρὸς χειμῶνα εἶναι ἀπανεστή.

ἔτι δ' αὐτοῦ ἐν τῇ Οὐνετιᾷ ὄντος Κύντος Τιτού- 45
 ριος Σαβίνος ὑποστράτηγός τε ἐστάλη ἐπὶ Οὐνέλλους,
 ὧν ἠγείτο Οὐριδοῦιξ, καὶ τὰ μὲν πρῶτα καὶ πάντ'
 τὸ πλῆθος αὐτῶν κατέπληρη, ὥστ' ἀγαπᾶν, ἂν τό γε
 ἔρμα διασώσεται, ἔπειτα δὲ αἰσθόμενος σφᾶς θρα- 2
 σύτερον μὲν ἀπὸ τούτου διακειμένους, οὐ μὴν καὶ τῷ
 ἔργῳ δεινοὺς ὄντας (οἷά που οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων

44, 1, 1 Μορίνους Leunclavius, Μωρίνους Ma || 2 προσκατα-
 πλήξειν] προκαταπλήξειν Reiske || 2, 3 ὄρων] ἐλῶν et infra 6
 ἔλη Cluver || 7 αὐτῶν] αὐτῆς? B || 45, 1, 2 Οὐνέλλους R ex
 Caesare, Οὐνεσιόους Ma || 3 Οὐριδοῦιξ R ex Caesare, Ἴδουιξ
 Ma || 4 ὥστ' ἀγαπᾶν, ἂν τό γε ἔρμα διασώσεται Leunclavius
 (qui tamen ei τὸ, ἐὰν τό γε Reiske), ὡς τὰ πάντοτε ἔρμα δ.
 Ma, ὥστε πᾶν τότε ἐς τὸ ἔρμα διασώζεσθαι Maisel, obs. in
 Cass. Dion. p. 10

ἐν ταῖς ἀπειλαῖς πᾶν τὸ φοβερόν διὰ κενῆς ἐπικομ-
 ποῦσιν) ἀνεθάρσησε. καὶ ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς οὐδ'
 ὡς ἐτόλμησέ σφισι συννεχθῆναι (τῷ γὰρ πλήθει πολὺν
 3 κατείργετο), πρὸς δὲ δὴ τὸ τάφρουμα τὸ ἑαυτοῦ [ἦ]
 μετεώρου τοῦ χωρίου ὄντος ὑπηγάγετο αὐτοὺς ἀπερι-
 σκέπτως προσβαλεῖν· τῶν γὰρ συμμάχων τινὰ ὁμοφω-
 νοῦντά σφισιν ὑπὸ τὴν ἐσπέραν ὡς αὐτόμολον πέμ-
 φας ἔπεισεν αὐτούς, ὅτι ὁ τε Καῖσαρ ἐπταικῶς εἶη...
 4 καὶ οὕτω πιστεύσαντες ἀπερισκέπτως ἐκείνοι (πάνν
 γὰρ τι διακορεῖς καὶ τῆς τροφῆς καὶ τοῦ ποτοῦ ἦσαν)
 εὐθὺς ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους, μὴ καὶ φθάσῃσι σφᾶς φυ-
 γόντες, ὤρησαν, καὶ (ἔδει γὰρ μὴδὲ πυρφόρον τῷ
 λόγῳ αὐτῶν σωθῆναι) φρύγανα καὶ ξύλα τὰ μὲν ἀρά-
 μωνοι, τὰ δὲ ἐφελκόμενοι ὡς καὶ καταπρήσοντες αὐτοὺς
 5 πρὸς τε τὸ ἄρθριον προσέβαλον καὶ σπουδῆ προσανέ-
 βαινον μηδενὸς σφισιν ἐναντιουμένων· ὁ γὰρ Σαβίνος
 οὐκ ἐκινήθη, πρὶν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ τοὺς
 πλείους αὐτῶν γενέσθαι. τότε δὲ ἐπικατέδραμέ σφισιν
 ἀπανταχόθεν ἅμα ἀπροσδόκητος καὶ τοὺς πρώτους ἐκ-
 6 πλήξας κατήραξε κατὰ τοῦ προανοῦς ἅπαντας κἀναυθὰ
 αὐτοὺς ἐν τῇ ἀναστροφῇ περὶ τε ἀλλήλοις καὶ περὶ
 τοῖς ξύλοις σφαλλομένους κατέκοψεν οὕτως, ὥστε μη-
 7 δένα αὐτῶν μὴδὲ τῶν ἄλλων ἔτ' ἀντᾶραι. ἄπληστοι
 γὰρ ἀλογίστως οἱ Γαλάται ἐς πάνθ' ὁμοίως ὄντες οὔτε
 τὸ θαρσοῦν σφῶν οὔτε τὸ δεδιὸς μετριάζουσιν, ἀλλ'

2, 5 οὐδ' ὡς Herwerden, οὐδ' οὕτως Ma || 3, 1 [ἦ] del. R;
 ἦ μ. τ. γ. ὄντος <ἀφύλακτον ἦν> vel <ἀνάλατον ἦν> Reiske ||
 5 aut τε delendum aut post εἴη lacunae signum ponendum
 esse censuit St || 4, 2 τι B, τοι Ma || 4 τῷ λόγῳ] <τὸ> τοῦ
 λόγον i. e. τὸ λεγόμενον Herwerden, quod probat Schenk, at
 Dio hic imitatus est Herod. 8, 6: ἔδει δὲ μὴδὲ πυρφόρον τῷ
 ἐκείνων λόγῳ περιγενέσθαι || 5, 1 προσανέβαινον] ἀνέβαινον
 ? B || 6, 3 ξύλοις Reiske, ξυλίνοις Ma

ἐκ τε τούτου πρὸς δειλίαν ἀνέλπιστον καὶ ἐξ ἐκείνου
 πρὸς θάρσος προπετὲς ἐκπίπτουσιν.

ὑπὸ δὲ δὴ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ὁ Κράσσος ὁ 46
 Πούπλιος, τοῦ Κράσσου τοῦ Μάρκου παῖς, τὴν Ἀκνι-
 τανίαν ὀλίγον πᾶσαν κατεστρέψατο· Γαλάται γὰρ καὶ
 αὐτοὶ ὄντες τῇ τε Κελτικῇ προσοικοῦσι καὶ παρ' αὐτὸ
 τὸ Πυρηναῖον ἐς τὸν ὠκεανὸν καθήκουσιν. ἐπ' οὖν 2
 τούτους ὁ Κράσσος στρατεύσας Σοντιάτας τε μάχῃ
 ἐκράτησε καὶ πολιορκίᾳ εἴλεν ὀλίγους μὲν ἐν ὁμολογίᾳ
 τιμῆ ἐξ ἀπάτης ἀποβαλὼν, ἰσχυρῶς δὲ σφᾶς καὶ περὶ
 αὐτοῦ τούτου ἀμυνάμενος· καὶ ἑτέροις τινὰς ἰδῶν 3
 ἠθροισμένους τε καὶ στρατιώτας ἐκ τῆς Ἰβηρίας Σερ-
 τωριεῖους ἔχοντας καὶ μετ' αὐτῶν στρατηγικώτερον ἢ
 προπετέστερον τῷ πολέμῳ χρωμένους, ὡς καὶ τῇ ἀπο-
 ρίᾳ τῶν τροφῶν δι' ὀλίγου σφῶν ἐκ τῆς γῆς ἐκχωρη-
 σόντων, προσεποιήσατό τε αὐτοὺς δεδιέναι καὶ κατα-
 φρονηθεῖς οὐχ ὑπηγάγετο μὲν οὐδ' ὡς ἐς χεῖρας οἱ
 ἐλθεῖν, ἀδεῶς δ' ἐς ὕστερον ἔχουσί σφισι προσέβαλεν
 ἐξαίφνης ἀνέλπιστος. καὶ ταύτῃ μὲν, ἣ προσέμειξεν, 4
 οὐδὲν εἰργάσατο (ἐπεκδραμόντες γὰρ οἱ βάρβαροι ἰσχυ-
 ρῶς ἠμύνοιντο), ἐναυθὰ δὲ δὴ τῆς δυνάμεως αὐτοῖς
 οὔσης περιέπεμψε τινὰς ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ στρατο-
 πέδου σφῶν καὶ τοῦτό τε ἔρημον ἀνδρῶν κατέσχε καὶ
 τοῖς μαχομένοις δι' αὐτοῦ κατὰ νότον ἐπεγένετο. καὶ
 οὕτως ἐκείνοι τε πάντες ἐφθάρησαν καὶ οἱ λοιποὶ πλὴν
 ὀλίγων ἀκουτὶ ὁμολόγησαν.

7, 4 τούτου Reiske. τοῦ Ma || 46, 1, 2 τοῦ Κράσσου omisit
 B || Μάρκου] Μαρτίου Ma || 2, 2 Σοντιάτας Xylander, Σωτιάτας
 Fabricius, Ἀπιάτας Ma || 4 ἀπάτης Xylander, ἀπάσης Ma || 3, 1
 ἀμυνάμενος B, ἀμυνόμενος Ma || 2 Σερτωριεῖους Xylander, Σερ-
 τωριούς Ma || 4, 5 καὶ] οἱ Reiske || κατέσχε B, κατέσχον Ma ||
 6 ἐπεγένετο] ἐπεγένοντο St

47 ταῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει ἐπράχθη, χειμαζόντων δὲ
 a. u. τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ φιλίᾳ Τέρκτηροί τε καὶ Οὐσιπέ-
 699 ται, Κελτικὰ γένη, τὸ μὲν τι καὶ πρὸς Σουήβων ἐκ-
 (55) βιασθέντες, <τὸ> δὲ καὶ πρὸς τῶν Γαλατῶν ἐπικλη-
 θέντες τὸν τε Ῥῆνον διέβησαν καὶ ἐς τὴν τῶν Τρη-
 2 ούρων ἐνέβαλον. κἀνταῦθα τὸν Καίσαρα εὐρόντες
 καὶ φοβηθέντες ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν σπονδὰς τε ποι-
 ούμενοι καὶ χώραν αἰτοῦντες ἢ σφίσι γε ἐπιτραπήναι
 τινα ἀξιοῦντες λαβεῖν. ὡς δ' οὐδενὸς ἔτυχον, τὸ μὲν
 πρῶτον ἐθέλονται οἰκᾶδε ἐπανήξειν ὑπέσχοντο καὶ
 3 διοικωγὴν ἤτήσαντο· ἐπεὶ δὲ ἰππέας αὐτοῦ ὀλίγους
 προσιόντας ἰδόντες οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ σφῶν ὄντες κατε-
 φρόνησάν τε αὐτῶν καὶ μετέγνωσαν κἀκ τούτου ἐπι-
 σχόντες τῆς πορείας ἐκείνους τε μὴ προσδεχομένους
 ἐκάκωσαν καὶ ἐπαρθέντες ἐπὶ τούτῳ εἶχοντο τοῦ πο-
 48 λέμου. καὶ αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι καταγρόντες πρὸς
 τε τὸν Καίσαρα καὶ παρὰ τὴν γνώμην σφῶν ἦλθον
 καὶ ἐδέοντο αὐτοῦ συγγνώμην σφίσι τὴν αἰτίαν ἐς
 ὀλίγους τρέποντες. ὁ δὲ τούτους μὲν ὡς καὶ ἀπόκρι-
 2 σὶν τινα αὐτοῖς οὐκ ἐς μακρὰν δώσων κατέσχευεν, ὁρ-
 μῆσας δὲ ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἐν ταῖς σηναῖς ὄντας ἐπ-
 ἔστη τε σφίσι μεσημβριάζουσι καὶ μηδὲν πολέμιον,
 ἅτε ἐκείνων παρ' αὐτῶ ὄντων, ὑποτοπουμένοις καὶ
 ἐσπηδήσας ἐς αὐτοὺς παμπληθεῖς τῶν πεζῶν οὐδὲ τὰ
 ὄπλα ἀνελέσθαι φθάσαντας, ἀλλὰ καὶ περὶ ταῖς ἀμά-
 ξαις ὑπὸ τε τῶν γυναικῶν καὶ ὑπὸ τῶν παιδῶν ἀνα-
 3 μλξ ὄντων ταραττομένους κατεφόνευσε. τοὺς τε ἰππέας

47, 1, 3 Σουήβων] Οὐήβων Ma || 4 <τὸ> inseruit Xylander ||
 5 Τρηουίων] Τρηῶν Ma || 3, 3 κἀκ τούτου Reiske, καὶ τούτου
 Ma || 4 πορείας Xylander, ἀπορίας Ma || 48, 1, 4 τούτους] τού-
 τοις Ma || 2, 4 αὐτοῖς] αὐτῶν Ma || 6 καὶ περὶ ταῖς Reiske, καί-
 περ ταῖς Ma || 3, 1 ταραττομένους] παραταττομένους Ma

ἀπόντας τότε <ἅτε> καὶ παραχοῆμα, ὡς ἐπύθοντο τὸ
 γεγονός, πρὸς τε τὰ οἰκεία ἤδη ὀρμήσαντας καὶ πρὸς
 Συγγάμβρους ἀποχωρήσαντας πέμψας ἐξήτησεν, οὐχ ὅτι
 καὶ ἐκδοθήσεσθαι σφᾶς προσεδόκησεν (οὐ γάρ που
 οὕτως οἱ πέραν τοῦ Ῥῆνου τοὺς Ῥωμαίους ἐφοβοῦντο,
 ὥστε καὶ τὰ τοιαῦτα αὐτῶν ἀκούειν), ἀλλ' ὅπως ἐπὶ
 τῇ προφάσει ταύτῃ καὶ ἐκείνον διαβαίῃ. αὐτὸς τε γάρ, 4
 ὃ μηδεὶς πω πρότερον τῶν ὁμοίων <οἱ> ἐπεποιήκει,
 δεινῶς πράξει ἐγλίχεται καὶ τοὺς Κελτοὺς πόρρωθεν
 ἐκ τῆς Γαλατίας ἀνείρξειν ἅτε καὶ ἐς τὴν οἰκείαν
 αὐτῶν ἐσβαλὼν προσεδόκησεν. ὡς οὖν οὔτε οἱ ἰππῆς
 ἐξεδίδοντο, καὶ οἱ Οὐβιοὶ ὄμοροί τε τοῖς Συγγάμβροις
 οἰκοῦντες καὶ διάφοροι αὐτοῖς ὄντες ἐπεκαλέσαντο
 αὐτόν, διέβη μὲν τὸν ποταμὸν γεφυρώσας, εὐρῶν δὲ 5
 τοὺς τε Συγγάμβρους ἐς τὰ ἐρμυῖα ἀνακεικομισμένους
 καὶ τοὺς Σουήβους συστρεφομένους ὡς καὶ βοηθήσου-
 τας σφίσι ἀνεχώρησεν ἐντὸς ἡμερῶν εἰκοσίν.

ὁ δὲ δὴ Ῥῆμος ἀναδίδωσι μὲν ἐκ τῶν Ἄλπεων τῶν 49
 Κελτικῶν, ὀλίγον ἔξω τῆς Ραιτίας, προχωρῶν δὲ ἐπὶ
 δυσμῶν ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὴν τε Γαλατίαν καὶ τοὺς
 ἐποικοῦντας αὐτήν, ἐν δεξιᾷ δὲ τοὺς Κελτοὺς ἀπο-
 τέμνεται καὶ τελευτῶν ἐς τὸν ὠκεανὸν ἐμβάλλει. οὐ- 2
 τος γὰρ ὁ ὄρος, ἀφ' οὗ γε καὶ ἐς τὸ διάφορον τῶν
 ἐπικλήσεων ἀφίκοντο, δεῦρο αἰεὶ νομίζεται, ἐπεὶ τό γε
 πᾶν ἀρχαῖον Κελτοὶ ἐκότεροι οἱ ἐπ' ἀμφοτέρω τοῦ
 ποταμοῦ οἰκοῦντες ὀνομάζοντο.

ὁ οὖν Καίσαρ τὸν τε Ῥῆνον πρῶτος τότε Ῥωμαίων 50

3, 2 <ἅτε> inseruit B || 3 ἤδη B, ἡδη Ma || 4 Συγγάμβρους
 hic et infra Ma || 4, 2 <οἱ> inseruit R || 5 ἐσβαλὼν Leunclavius,
 ἐσβαλεῖν Ma || 6 οἱ Οὐβιοὶ R. Stephanus, εὐβιοὶ Ma || 49, 1, 2
 Κελτικῶν Xylander, κελτιβήρων Ma || 2, 2 γε] τε Ma

διέβη καὶ ἐς Βρετανίαν μετὰ ταῦτα τοῦ τε Πομπηίου
 2 καὶ τοῦ Κράσσου ὑπατευνόντων ἐπεραιώθη. ἡ δὲ δὴ
 χώρα αὕτη ἀπέχει μὲν τῆς ἠπείρου τῆς Βελγικῆς κατὰ
 Μορίνους σταδίους πεντήκοντα καὶ τετρακοσίους τὸ
 συντομώτατον, παρῆκει δὲ παρὰ τε τὴν λοιπὴν Γαλα-
 3 τίαν καὶ παρὰ τὴν Ἰβηρίαν ὀλίγου πάσαν ἐς [τε] τὸ
 πέλαγος ἀνατείνουσα. καὶ τοῖς μὲν πάνυ πρώτοις καὶ
 Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων οὐδ' ὅτι ἔστιν ἐγγινώσκετο,
 τοῖς δὲ ἔπειτα ἐς ἀμφισβήτησιν, εἴτε ἠπειρος εἴτε καὶ
 νῆσος εἴη, ἀφίκετο· καὶ πολλοῖς ἐφ' ἐκάτερον εἰδόσι
 μὲν οὐδὲν αἶτε μῆτ' αὐτόπταις μῆτ' αὐτηκόοις τῶν ἐπι-
 4 χωρίων γενομένοις, τεκμαιρομένοις δέ, ὡς ἕκαστοι
 σχολῆς ἢ καὶ φιλολογίας εἶχον, συγγέγραπται. προ-
 ῥόντος δὲ τοῦ χρόνου πρότερόν τε ἐπ' Ἀργικόλου ἀντι-
 στρατήγον καὶ νῦν ἐπὶ Σεουήρου αὐτοκράτορος νῆσος
 οὐσα σαφῶς ἐλήλεγκται.

51 ἐς ταύτην οὖν τότε ὁ Καῖσαρ, ἐπειδὴ τὰ τε ἄλλα
 τὰ τῶν Γαλατῶν ἠσύχαζε καὶ τοὺς Μορίνους προσ-
 εποιήσατο, ἐπεθύμησε διαβῆναι. καὶ τὸν μὲν διάπλουν,
 καθ' ὃ μάλιστα ἐχρῆν, μετὰ τῶν πεζῶν ἐποιήσατο, οὐ
 μέντοι καὶ ἡ ἔδει προσέσχεν· οἱ γὰρ Βρεττανοὶ τὸν
 ἐπίπλουν αὐτοῦ προπυθόμενοι τὰς κατάρσεις ἀπάσας
 2 τὰς πρὸς τῆς ἠπείρου οὐσας προκατέλαβον. ἄκραν οὖν
 τινα προέχουσαν περιπλεύσας ἐτέρωσε παρεκομίσθη·
 κἀνταῦθα τοὺς προσμύξαντάς οἱ ἐς τὰ τενάγη ἀποβαί-
 νοντι νικήσας ἐφθῆ τῆς γῆς κρατήσας, πρὶν τὴν πλείω
 3 συμβοήθειαν ἔλθειν, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ἐκείνους
 προσβαλόντας ἀπέωσατο. καὶ ἐπιπτον μὲν οὐ πολλοὶ

50, 2, 2 ἀπέχει Xiphil., ἔχει Ma || Βελγικῆς Ma || 5 [τε] deest
 apud Xiphil., del. Xylander || 3, 1 πρώτοις] παλαιούς Xiphil. ||
 51, 2, 1 πρὸ B, πρὸς Ma || 3, 1 προσβαλόντας] προσβάλλοντας Reiske

τῶν βαρβάρων (ἀρματηλάται τε γὰρ ὄντες καὶ ἱππῆς
 ῥαδίως τοὺς Ῥωμαίους μηδέπω τοῦ ἱππικοῦ αὐτοῖς
 παρόντος διέφνον), ἐκπλαγέντες δὲ πρὸς τε τὰ ἐκ
 τῆς ἠπείρου περὶ αὐτῶν ἀγγελλόμενα, καὶ ὅτι περαι-
 ωθῆναι τε ὅλως ἐτόλμησαν καὶ ἐπιβῆναι τῆς χώρας
 ἠδυνήθησαν, πέμποσι πρὸς τὸν Καῖσαρα τῶν Μορί-
 52 νων τινάς, φίλων σφίσιν ὄντων, ἐπικηρυκνόμενοι.
 καὶ τότε μὲν ὁμήρους αἰτήσαντι αὐτῷ δοῦναι ἠθέλη-
 σαν, πονησάντων δὲ ἐν τούτῳ τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ χει-
 μῶνος καὶ τῷ παρόντι ναυτικῷ καὶ τῷ ἀφικνουμένῳ
 καὶ μετέγνωσαν καὶ ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς οὐκ ἐπέ-
 53 θεντο αὐτοῖς (τὸ γὰρ στρατόπεδον ἰσχυρῶς ἐφυλάσ-
 σετο), δεξάμενοι δὲ τινὰς ὡς καὶ ἐς φίλιαν τὴν χώραν 2
 σφῶν πρὸς κομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων πεμφθέντας
 αὐτούς τε πλὴν ὀλίγων ἐφθειραν (ὁ γὰρ Καῖσαρ διὰ
 ταχέων τοῖς λοιποῖς ἐπήμυνε) καὶ μετὰ τοῦτο καὶ πρὸς
 αὐτὸ τὸ ἔρμα αὐτῶν προσέβαλον. καὶ ἐπραξαν μὲν
 οὐδέν, ἀλλὰ καὶ κακῶς ἀπήλλαξαν· οὐ μέντοι καὶ ἐς
 ὁμολογίαν ἤλθον, πρὶν πολλάκις σφαλῆναι. καὶ γὰρ ὁ 3
 Καῖσαρ ἄλλως μὲν οὐκ εἶχε γνώμην σπείσασθαι σφί-
 σιν, ἐπεὶ δὲ ὁ τε χειμῶν προσῆει καὶ οὐχ ἱκανὴν τὴν
 παροῦσαν δύναμιν περιεβέβλητο, ὥστε καὶ ἐν αὐτῷ
 πολεμῆσαι, ἢ τε κομιζομένη ἐσφαλτο, καὶ οἱ Γαλάται
 πρὸς τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ ἐνεωτέρισαν, καὶ ἕκων αὐ-
 τοῖς συνηλλάγη ὁμήρους καὶ τότε πλείους αἰτήσας μὲν,
 λαβῶν δὲ ὀλίγους.

καὶ ὁ μὲν ἐς τὴν ἠπειρον ἀναπλεύσας τὰ ταρα- 53
 χθέντα καθίστατο μηδὲν ἐκ τῆς Βρετανίας μῆτε ἐαντῷ
 μῆτε τῇ πόλει προσκησάμενος πλὴν τοῦ ἐστρατευκέ-

ναί ἐπ' αὐτοὺς δόξαι. τούτῳ γὰρ καὶ αὐτοὺς ἰσχυρῶς ἐσεμνύνετο καὶ οἱ οἴκοι Ῥωμαῖοι θαυμαστῶς ἐμεγαλύνοντο· ἐμφανῆ τε γὰρ τὰ πρὶν ἄγνωστα καὶ ἐπιβατὰ τὰ πρόσθεν ἀνήκουστα ὁρῶντές σφισι γεγονότα τὴν τε μέλλουσαν ἐξ αὐτῶν ἐλπίδα ὡς καὶ παροῦσαν ἔργῳ ἐλάβανον καὶ πάνθ' ὅσα καταπράξειν προσεδέχοντο, ὡς καὶ ἔχοντες ἤδη ἠγάλλοντο.

καὶ οἱ μὲν διὰ ταῦτα ἱερομηρίας ἐπὶ εἰκοσιν ἡμέρας ἀγαγεῖν ἐψηφίσαντο, ἐν ᾧ δὲ ἐκεῖνα ἐγίγνετο, καὶ ἡ Ἰβηρία ἐκινήθη, διὸ καὶ τῷ Πομπηίῳ προσετέχθη. ἐπαναστάντες γὰρ τινες καὶ Οὐακκαίους προστησάμενοι μάχῃ μὲν ὑπὸ τοῦ Νέπωτος τοῦ Μετέλλου ἀπαράσκεινοι ἔτ' ὄντες ἠττήθησαν, πολιορκοῦντι δ' αὐτῷ Κλονυίαν ἐπελθόντες ἀμείνους ἐγένοντο καὶ ἐκείνην μὲν περιεποιήσαντο, ἐτέρωθι δὲ ἐσφάλησαν, οὐ μὴν ὥστε καὶ δι' ὀλίγον δουλωθῆναι. τῷ γὰρ πλήθει πολλῶν ἐναντίων περιῆσαν, ὥστε καὶ τὸν Νέπωτα ἀγαπᾶν, ἂν τὴν ἡσυχίαν ἀκινδύνως ἄγῃ.

κατὰ δὲ δὴ τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον καὶ ὁ Πτολεμαῖος καίτοι τῶν Ῥωμαίων τὴν τε ἐπικουρίαν ἀψηφισμένων καὶ πρὸς τὰς δωροδοκίας τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας δεινῶς ἔτι καὶ τότε διακειμένων κατήχθη καὶ τὴν βασιλείαν ἐκομίσατο. ἐπραξαν δὲ τοῦτο ὁ τε Πομπήιος καὶ ὁ Γαβίνιος· τοσοῦτον γὰρ αἶ τε δυναστεία καὶ αἶ τῶν χρημάτων περιουσία καὶ παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ τε τοῦ δήμου καὶ τὰ τῆς βουλῆς ἰσχυρῶς, ὥστε ἐπιστείλας μὲν ὁ Πομπήιος τῷ Γαβινίῳ τῆς Συρίας τότε ἄρχοντι, στρατεύσας δὲ ἐκεῖνος, ὁ μὲν

54, 1, 3 ἐπαναστάντες B, προσαναστάντες Ma || 55, 1, 3 ὑπ' St, ἐπ' Ma

τῇ χάριτι, ὁ δὲ τῇ δωροληψίᾳ καὶ ἄκοντος αὐτὸν τοῦ κοινοῦ κατήγαγον μηδὲν μῆτε ἐκείνου μῆτε τῶν τῆς Σιβύλλης χρησμῶν φροντίσαντες. καὶ ἐκρίθη μὲν ὅστε- 4 ρον ἐπὶ τούτῳ ὁ Γαβίνιος, οὐχ ἑάλω δὲ διὰ τε τὸν Πομπήιον καὶ διὰ τὰ χρήματα· οὕτω γὰρ που τὰ πράγματα τοῖς τότε Ῥωμαίοις συνεκέχτο, ὥστε ἀπὸ πολλῶν, ὧν ἐδωροδόκησε, σμικρὰ ἅττα τῶν τε ἀρχόντων τινὲς καὶ τῶν δικαστῶν παρ' αὐτοῦ λαβόντες οὔτε τοῦ προσήκοντός τι προετίμησαν καὶ προσέτι καὶ τοὺς ἄλλους κακουργεῖν ὑπὲρ χρημάτων ἐξεδίδαξαν ὡς καὶ τὴν τιμορρίαν ῥαδίως ἐξωνεῖσθαι δυναμένους. τότε 5 μὲν οὖν διὰ ταῦτα ἀφείθη, αὐθις δὲ ἐπὶ τε ἐτέροις τισί, καὶ ὅτι πλέον ἢ μυρίας ἐκ τῆς ἀρχῆς μυριάδας ἤρπασε, κριθεὶς ἑάλω. καὶ ἐκείνῳ τε τοῦτο παραδοξότατον συνέβη (τῆς τε γὰρ προτέρας δίκης διὰ τὰ χρήματα ἀπελύθη καὶ ἐπὶ τούτοις δι' ἐκείνην ὅτι μάλιστα κατεδικάσθη) καὶ τῷ Πομπηίῳ, ὅτι τὸ μὲν 6 πρότερον καίτοι πόρρω που ὦν ἐρρούσατο τὸν Γαβίνιον διὰ τῶν ἐταίρων, τότε δὲ ἐν τε τῷ προαστείῳ ὦν καὶ τρόπον τινὰ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ αὐτῷ παρῶν οὐδὲν ἤνυσεν.

ἔσχε δὲ ὧδε. ὁ Γαβίνιος πολλὰ μὲν καὶ τὴν Σύ- 56 ρίαν ἐκάκωσεν, ὥστε καὶ τῶν ληστικῶν, ἃ καὶ τότε ἤκμαζε, πολλὴ πλείω σφίσι λυμῆνασθαι, πάντα δὲ δὴ τὰ αὐτόθεν λήμματα ἐλάχιστα εἶναι νομίσας τὸ μὲν πρῶτον ἐνόει καὶ παρεσκευάζετο ὡς καὶ ἐπὶ τοὺς Πάρθους τὸν τε πλοῦτον αὐτῶν στρατεύσων. τοῦ γὰρ 2

4, 4 τότε St, τε Ma || συνεκέχτο Oddey, συνέχτο Ma || 8 ὑπὲρ Reiske, ὑπὸ Ma || 5, 6 ἐπὶ ταύτης δι' ἐκεῖνα Reiske || 6, 1 κατεδικάσθη Reiske, ἐδικάσθη Ma || 56, 1, 1 καὶ delet Reiske || 5 ἐνόει Xylander, ἐνεόει Ma, ἐνεόει Reiske

Φραάτου ὑπὸ τῶν παιδῶν δολοφονηθέντος Ὁρώδης
 τὴν τε βασιλείαν αὐτοῦ διεδέξατο καὶ Μιθριδάτην τὸν
 ἀδελφὸν ἐκ τῆς Μηδίας, ἧς ἦρχεν, ἐξέβαλε· καὶ ὅς
 καταφυγῶν πρὸς τὸν Γαβίνιον ἀνέπεισεν αὐτὸν συμ-
 3 πρᾶξαι οἱ τὴν κἀθοδον. ἐπεὶ μέντοι ὁ Πτολεμαῖος
 μὲν αὐτῷ, πολλὰ δὲ καὶ τῷ στρατῷ χρήματα τὰ μὲν
 ἤδη παρέξεν, τὰ δ', ἂν καταχθῆ, δώσειν ὑπέσχετο, τὰ
 τε τῶν Πάρθων εἶασε καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἠπειχθῆ
 4 καίπερ ἀπαγορευόντος μὲν τοῦ νόμου μήτε ἐς τὴν
 ὑπερορίαν τοὺς ἄρχοντας τινῶν ἀποδημεῖν μήτε πολέ-
 μους ἀφ' ἑαυτῶν ἀναρῆσθαι, ἀπειρηκότος δὲ καὶ τοῦ
 δήμου τῆς τε Σιβύλλης μὴ καταχθῆναι τὸν ἄνδρα.
 ἀλλ' ὅσῳ γὰρ ἐκώλυτο ταῦτα, τόσῳ πλείονος αὐτὰ
 5 ἀπηπόλησε. καταλιπὼν οὖν ἐν τῇ Συρίᾳ Σισένναν
 τε τὸν υἱὸν κομιδῆ νέον ὄντα καὶ στρατιώτας μετ'
 αὐτοῦ πάνυ ὀλίγους τὴν μὲν ἀρχὴν, ἐφ' ἧς ἐτέτακτο,
 6 τοῖς λησταῖς ἔτι καὶ μᾶλλον ἐξέδωκεν, αὐτὸς δὲ ἐς τὴν
 Παλαιστίνην ἐλθὼν τὸν τε Ἀριστόβουλον (διαδράς
 γὰρ ἐκ τῆς Ῥώμης ὑπετάραττέ τι) συνέλαβε καὶ τῷ
 Πομπηίῳ ἐπέμψε καὶ φόρον τοῖς Ἰουδαίοις ἐπέταξε
 57 καὶ μετὰ τοῦτο καὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον ἐνέβαλεν. ἦρχε
 δὲ τότε τῶν Αἴγυπτίων ἡ Βερενίκη καὶ ἐπιεικὲς μὲν
 οὐδὲν πρὸς αὐτὸν καίτοι φοβουμένη τοὺς Ῥωμαίους
 ἔπραξε, Σέλευκον δὲ τινα ὡς καὶ ἐκ τοῦ βασιλείου
 γένους τοῦ ποτε ἐν τῇ Συρίᾳ ἀνθήσαντος ὄντα μετα-

2, 2 Φραάντου Ma || 4 Μηδείας Ma || 4, 5 ἐκώλυτο vulgo, ἐνεκώλυτο Ma || 57, 1, 2 Βερονίκη Ma || 3 πρὸς αὐτὸν i. e. Γαβίνιον Leunclavius, πρὸς τὸν Ma, πρὸς τὸν <πατέρα> vel <Πτολεμαῖον> Xylander, πρὸς τὸν <καιρὸν> Wagner, πρὸς τὸν <δήμον> vel τὸ <ἄπῃμον> Reiske; lacunam post τὸν statuit R, quem secutus est B

πέμψασα ἄνδρα τε ἐπεγράψατο καὶ κοινῶν τῆς τε
 βασιλείας καὶ τοῦ πολέμου ἐποίησατο. ὡς δὲ ἐκεῖνος 2
 ἐν οὐδενὸς μοίρᾳ ὦν ἐωρᾶτο, τοῦτον μὲν ἀπέκτεινεν,
 Ἀρχέλαον δὲ τὸν τοῦ Ἀρχελάου τοῦ πρὸς τὸν Σύλλαν
 αὐτομολήσαντος δραστήριόν τε ὄντα καὶ ἐν τῇ Συρίᾳ
 τὴν διαίταν ἔχοντα ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπηγάγετο. ὁ γὰρ
 Γαβίνιος ἠδύνατο μὲν ἀρχόμενον τὸ δεινὸν παῦσαι
 (τὸν γὰρ Ἀρχέλαον προὔποτοπῆσας συνέλαβε καὶ ἐμελ-
 3 λεν ἐκ τούτου μηδὲν ἔτ' ἔργον ἔξειν), φοβηθεὶς δέ, μὴ
 καὶ ἐλάττω διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ Πτολεμαίου τῶν ὁμο-
 λογημένων οἱ χρημάτων ὡς οὐδὲν ἀξιόλογον πεποι-
 κῶς λάβοι, καὶ ἐλπίσας ἔτι καὶ πλείω πρὸς τε τὴν
 δεινότητα καὶ πρὸς τὴν δόξαν τὴν τοῦ Ἀρχελάου
 χρηματιεῖσθαι καὶ προσέτι καὶ ἄλλα παρ' αὐτοῦ ἐκεί-
 νου συχνὰ λαβῶν ἐθελουτῆς αὐτὸν ὡς καὶ διαδράντα
 ἀφῆκε. καὶ οὕτως ἐς μὲν τὸ Πηλοῦσιον ἀφίκετο μη- 58
 δενὸς ἐναντιουμένου, προῖων δὲ ἐντεῦθεν δίχα διηρη-
 μένῳ τῷ στρατῷ τοὺς Αἴγυπτίους ἀπαντήσαντάς οἱ τῇ
 αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐνίκησε καὶ μετὰ τοῦτ' αὐθις ἐν τε τῷ
 ποταμῷ ναυσὶ κὰν τῇ γῆ ἐκράτησεν· οἱ γὰρ Ἀλεξαν-
 δρεῖς θρασύνασθαι μὲν πρὸς πάντα ἱκανώτατοι καὶ
 ἐκλαλήσαι πᾶν, ὅ,τι ποτ' ἂν ἐπέλθῃ σφίσι, προπετέστα-
 2 τοι πεφύκασι, πρὸς δὲ δὴ πόλεμον τὰ τε δεινὰ αὐτοῦ
 φλανρότατοί εἰσι καίπερ ἐν ταῖς στάσεσι πλείσταις
 δὴ καὶ μεγίσταις παρ' αὐτοῖς γιγνομένας διὰ φόνων
 τε αἰεὶ χωροῦντες καὶ τὸ ζῆν παρ' οὐδὲν πρὸς τὴν
 αὐτίκα φιλονεικίαν τιθέμενοι, ἀλλὰ καὶ ὥσπερ τι τῶν

2, 5 ἐπηγάγετο Reiske, ὀπηγάγετο Ma || γὰρ] γοῦν Leunclavius || 7 προὔποτοπῆσας] προὔπαντήσας Leunclavius || 58, 1, 1 οὕτως Fabricius, οὕτως Ma || ἐς R, ὡς Ma || 2, 5 τῶν ἀρίστων ἀναγκαιότατον] τῶν πρὸς ἀρίστην ἀναγκαιότητων vel τῶν ἀρίστων τε καὶ ἀναγκαιότητων Reiske

ἀρίστων ἀναγκαιότατον τὸν ἐν αὐταῖς ὄλεθρον διώ-
3 κοντες. νικήσας οὖν αὐτοὺς ὁ Γαβίνιος καὶ ἄλλους
τε πολλοὺς καὶ τὸν Ἀρχέλαον φονεύσας ἐγκρατῆς τε
τῆς Αἰγύπτου πάσης παραχρήμα ἐγένετο καὶ τῷ Πτο-
λεμαίῳ αὐτὴν παρέδωκε.

καὶ ὁ μὲν τὴν τε θυγατέρα καὶ τῶν ἄλλων τοὺς
πρώτους καὶ πλουσιωτάτους ἄτε καὶ χρημάτων πολλῶν
59 δεόμενος ἀπέκτεινε· Γαβίνιος δὲ ἐκείνον μὲν οὕτω
κατήγαγεν, οὐ μόντοι καὶ οἴκαδε περὶ τῶν πραχθέν-
των ἐπέστειλεν, ἵνα μὴ καὶ ἀντάγγελός σφισιν ὦν
παρηνομήκει γένηται. ἀλλ' (οὐ γὰρ οἶόν τε ἦν τηλι-
κοῦτο πρᾶγμα κρυφθῆναι) εὐθύς τε αὐτὸ ὁ δῆμος
2 ἐπύθετο, καὶ ἐπειδὴ καὶ οἱ Σύριοι πολλὰ τοῦ Γαβινίου
ἄλλως τε καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ δεινῶς ὑπὸ τῶν
ληστῶν καιωθέντες κατεβόησαν, οἳ τε τελῶναι μὴ δυ-
νηθέντες τὰ τέλη δι' αὐτοὺς ἐσπράξαι συχνὰ ἐπωφεί-
λησαν, ὠργίζοντο καὶ γνώμας τε ἐποιοῦντο καὶ ἐτοί-
3 μως εἶχον καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. καὶ γὰρ ὁ Κικέρων
τά τε ἄλλα ἰσχυρῶς ἐνήγρε καὶ συνεβούλευε σφισι τὰ
Σιβύλλεια ἔπη αὐθις ἀναγνῶναι προσδοκῶν ἐγγεγρα-
60 φθαι τινὰ ἐν αὐτοῖς τιμωρίαν, ὅταν παραβαθῆ. ὁ οὖν
Πομπήιος ὁ τε Κράσσος ὑπάτευνόν τε ἔτι, καὶ ὁ μὲν
ἐαυτῷ βοηθῶν, ὁ δὲ τὴν τε ἐκείνου χάριν καὶ ἅμα καὶ
χρήματα παρὰ τοῦ Γαβινίου πεμφθέντα οἱ λαβῶν ἐκ
τε τοῦ προφανοῦς ὑπὲρ αὐτοῦ διεδικαίου καὶ ἄλλα
τε καὶ φυγάδα τὸν Κικέρωνα ἀποκαλοῦντες οὐδὲν
2 ἐπεψήφισαν. ὡς μόντοι ἐκείνοί τε ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀπηλ-
700^{a. u.} λάγησαν καὶ αὐτοὺς ὁ τε Δομίτιος ὁ Λούκιος καὶ
(54)

59, 1, 3 ἀντάγγελος Xylander, αὐταὶ γέλος Ma || 5 αὐτὸ
Reiske, αὐτὸς Ma || 60, 1, 1 ὅταν παραβαθῆ B, ὅτι παρεβάθη
Ma, ὅτι παρεβάθη Leunclavius

Ἄππιος Κλαύδιος διεδέξαντο, γινῶμαι αὐθις πολλαὶ
ἐλέχθησαν καὶ κατὰ τοῦ Γαβινίου αἱ πλείους ἐγένοντο·
ὁ τε γὰρ Δομίτιος ἐχθρὸς τῷ Πομπηίῳ διὰ τε τὸ 3
σπουδαρχῆσαι καὶ διὰ τὸ παρὰ γνώμην αὐτοῦ ἀπο-
δειχθῆναι ὦν καὶ ὁ Κλαύδιος καίπερ προσήκων οἱ
ὅμως τοῖς τε πολλοῖς χαρίσασθαι τι ὑπὸ δημαγωγίας
ἐθελήσας καὶ παρὰ τοῦ Γαβινίου δωροδοκήσειν, ἂν
γέ τι συνταράξῃ, προσδοκήσας πᾶν (ἐπ') αὐτῷ ἔπρα- 4
ξαν. καὶ αὐτὸν καὶ ἐκεῖνο δεινῶς ἐπίεσεν, ὅτι προ-
πεμφθέντα τινὰ ὑπὸ τοῦ Κράσσου ὑποστράτηγον ἐπὶ
τῇ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ διαδοχῇ οὐκ ἐδέξατο, ἀλλ' ὥσπερ
ἀθάνατον τὴν ἡγεμονίαν εἰληφῶς κατεῖχεν αὐτήν. ἔδο-
ξεν οὖν σφισι τὰ τῆς Σιβύλλης ἔπη ἀναγνῶσθῆναι
καίπερ ἀντειπόντος τοῦ Πομπηίου. κἂν τούτῳ ὁ Τι- 61
βερῖς εἴτ' οὖν ὕμνων ἄνω που ὑπὲρ τὴν πόλιν ἐξ-
αισίῳν γενομένων, εἴτε καὶ σφοδροῦ πνεύματος ἐκ τῆς
θαλάσσης τὴν ἐκροὴν αὐτοῦ ἀνακόψαντος, εἴτε καὶ
μᾶλλον, ὡς ὑπαπτεύετο, ἐκ παρασκευῆς δαιμονίου
τινὸς τοσοῦτος ἐξαπιναίως ἐρρῦη, ὥστ' ἐν πᾶσι μὲν
τοῖς πεδίοις τοῖς ἐν τῷ ἄστει οὔσι πελαγίσει, πολλὰ
δὲ καὶ τῶν μετεωροτέρων καταλαβεῖν. αἶ τε οὖν <οί- 2
κίαι> (ἐκ πλίνθων γὰρ συνακοδομημέναι ἦσαν) διά-
βροχοί τε ἐγένοντο καὶ κατερράγησαν, καὶ τὰ ὑποζύγια
πάντα ὑποβρύχια ἐφθάρη. τῶν τε ἀνθρώπων ὅσοι μὴ
ἐφθῆσαν πρὸς τὰ πάνυ ὑψηλὰ ἀναφυγόντες, οἳ μὲν
<ἐν> ταῖς τέγαις, οἳ δὲ καὶ ἐν ὁδοῖς ἐγκαταληφθέντες

3, 4 ὅμως] ὅπως Ma || 6 <ἐπ'> inseruit B || 4, 1 ἐπίεσεν
Leunclavius, ἐπίεσεν Ma || 61, 1, 1 διὸ καίπερ Ma, unde R su-
spicatur latere hic δημοσίᾳ vel διὰ τῶν ἰσχυρῶν vel tale quid ||
ἀντειπόντος Ma || 6 τοσοῦτος Pflugk, τοσοῦτον Ma || 2, 1 <οἴκίαι>
inseruit Leunclavius e Xiphil. || 6 <ἐν> addidit Leunclavius

ἐξώλοντο. καὶ γὰρ αἱ λοιπαὶ οἰκίαι ἄτε ἐπὶ πολλὰς
 ἡμέρας τοῦ δεινοῦ συμβάντος σαθραὶ τε ἐγένοντο καὶ
 πολλοῖς τοῖς μὲν εὐθύς, τοῖς δὲ καὶ μετὰ τοῦτ' ἔλυ-
 3 μήναντο. οἱ οὖν Ῥωμαῖοι ἐπὶ τ' ἐκείνοις τοῖς παθή-
 μασι λυπούμενοι καὶ ἕτερα χαλεπώτερα ὡς καὶ διὰ τὴν
 τοῦ Πτολεμαίου κἀθοδον ὀργὴν σφισι τοῦ δαιμονίου
 πεποιημένου προσδεχόμενοι ἠπείροντο καὶ ἀπόντα τὸν
 4 Γαβίνιον ὡς καὶ ἤτιόν τι, ἂν φθάσωσιν αὐτὸν ἀπο-
 λέσαντες, κακωθησόμενοι θανατώσαι. καὶ οὕτω γε
 ἐντόνως ἔσχον, ὥστε καίτοι μηδεὺς τοιοῦτου ἐν τοῖς
 Σιβυλλείοις χρησμοῖς εὐρεθέντος ὅμως τὴν γερούσιαν
 πικρότατα καὶ τραχύτατα τοὺς τε ἄρχοντας καὶ τὸν
 δῆμον αὐτῷ χησασθαι προβουλεύσαι.

62 ἐν ᾧ δὲ ταῦτ' ἐγίγνετο, χησάματα ὑπὸ τοῦ Γαβι-
 νίου προπεμφθέντα οὐκ ὅπως ἀπόντα, <ἀλλ'> οὐδὲ
 ἐπανελθόντα δεινόν τι παθεῖν αὐτὸν ἐπὶ γε ἐκείνοις
 ἐποίησε. καίτοι οὕτω καὶ αὐτὸς ἀσχερῶς καὶ κακῶς
 ὑπὸ τοῦ συνειδότης διετέθη, ὥστε καὶ χρόνιος ἐς τὴν
 Ἰταλίαν ἀφικέσθαι καὶ νυκτὸς ἐς τὴν πόλιν ἐσκομι-
 2 σθῆναι ἔξω τε τῆς οἰκίας συχναῖς πάνυ ἡμέραις μὴ
 καὶ κατηγοροῦς οὐκ ὀλίγους εἶχε. πρῶτον δ' οὖν περὶ
 τῆς τοῦ Πτολεμαίου κἀθοδου ἄτε καὶ μεγίστου ἐδι-
 κάσθη. καὶ ὁ γε δῆμος σύμπας ὡς εἰπεῖν πρὸς τε
 τὸ δικαστήριον συνερροὴ καὶ διασπασασθαι πολλὰκις

2, 7 καὶ γὰρ] δὴ καὶ? an μέντοι καὶ? B || 9 πολλοῖς R, πολ-
 λοὶ Ma, πολλὰ πολλοῖς Reiske, πολλὰ sc. οἰκίαι Leunclavius ||
 4, 5 χησασθαι] χησθαι Reiske || 62, 1, 2 <ἀλλ'> inseruit Xy-
 lander || 3 ἐπανελθόντα Reiske, ἐπελθόντα Ma || 4 ἐποίησε St,
 ἐποίησαν Xylander, ποιῆσαι Ma || καίτοι Reiske, καὶ Ma || 7 οἰ-
 κίας Leunclavius, Ἰταλίας Ma, ἀλλίας Toupus, ἐπανίλας Reiske ||
 2, 3 <τοῦ> μεγίστου malit St

αὐτὸν ἠθέλησεν, ἄλλως τε καὶ ὅτι οὐθ' ὁ Πομπήιος
 παρῆν, καὶ ὁ Κικέρων δεινότερα αὐτοῦ κατηγορήσεν.
 οὕτω δὲ αὐτῶν διακειμένων ἀφείδη· αὐτὸς τε γὰρ ἄτε 3
 ἐπὶ τηλικούτοις κρινόμενος παμπληθῆ χησάματα ἀνά-
 λωσε, καὶ οἱ τοῦ Πομπηίου τοῦ τε Καίσαρος ἑταῖροι
 προθυμότερα αὐτῷ συνήραντο λέγοντες ἄλλον τέ τινα
 καιρὸν καὶ ἄλλον βασιλέα πρὸς τῆς Σιβύλλης εἰρησθαι
 καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι μηδεμίαν τῶν πραχθέντων τιμωρία
 ἐν τοῖς ἔπεσιν αὐτῆς ἐνεγέγραπτο.

ὁ δ' οὖν δῆμος ὀλίγον μὲν καὶ τοὺς δικαστὰς 63
 ἀπέκτεινε, διαφυγόντων δὲ αὐτῶν ἐπετήρει τὰ λοιπὰ
 αὐτοῦ ἐγκλήματα καὶ ἐποίησεν ἐπ' ἐκείνοις γοῦν αὐτὸν
 ἀλῶναι. οἱ γὰρ λαχόντες περὶ αὐτῶν κρίναι τό τε 2
 πλῆθος ἅμα φοβηθέντες καὶ μηδὲν μέγα παρὰ τοῦ
 Γαβινίου εὐρόμενοι (ὡς γὰρ ἐπὶ τε βραχυτέροις εὐθυ-
 νόμος καὶ προσδοκῶν καὶ τότε κρατήσεν οὐ πολλὰ
 ἔδαπάνησε) κατεψηφίσαντο αὐτοῦ καίτοι τοῦ τε Πομ-
 πηίου πλησίον ὄντος καὶ τοῦ Κικέρωνος συναγορευ-
 οντος αὐτῷ. ὁ γὰρ Πομπήιος κατὰ τὴν τοῦ σίτου 3
 πρόνοιαν, ἐπειδὴ πολὺς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ διέφθαρτο,
 ἐκδημήσας ὥρμησε μὲν ὡς καὶ ἐς τὸ πρότερον δικα-
 στήριον ἀπαντήσων (ἐν γὰρ τῇ Ἰταλίᾳ ἦν), ὕστερήσας
 δὲ αὐτοῦ οὐκ ἀπεχώρησεν ἐκ τοῦ προαστείου, πρὶν καὶ
 ἐκεῖνο τελεσθῆναι. καὶ μέντοι καὶ τοῦ δῆμου ἔξω τοῦ 4
 πωμηρίου (τὴν γὰρ ἀρχὴν ἤδη τὴν τοῦ ἀνθυπάτου
 ἔχων οὐκ ἠδυνήθη ἐς τὴν πόλιν ἐσελθεῖν) ἀθροισθέν-
 τος πολλὰ ὑπὲρ τοῦ Γαβινίου ἐδημηγόρησε καὶ γραμ-
 ματὰ τέ τινα παρὰ τοῦ Καίσαρος πρὸς ἑαυτὸν ὑπὲρ

3, 1 <ὅμως> ἀφείδη Reiske || 63, 2, 1 οἱ γὰρ] οἱ γοῦν Leun-
 clavius || 2, 3 εὐρόμενοι Ma || ὡς B, ὁ Ma, ἄτε Pflugk || 6 συν-
 αγορευόντος Xylander, ἀγορευόντος Ma

5 αὐτοῦ πεμφθέντα ἀνέγνω καὶ τοὺς δικαστὰς ἰκέτευσεν, τὸν τε Κικέρωνα οὐχ ὅπως κατηγορῆσαι ἔτ' αὐτοῦ ἐκώλυσεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερδικῆσαι [καὶ] ἔπεισεν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου τὸ τοῦ αὐτομόλου ἔγκλημα καὶ ὄνομα ἐπὶ πλείον οἱ ἀνέθηται. οὐ μόντοι καὶ ὠφέλησέ τι τὸν Γαβίνιον, ἀλλὰ τότε μὲν ἔφυγεν ἀλόως, ὥσπερ εἶπον, ὕστερον δ' ὑπὸ τοῦ Καίσαρος κατήχθη.

64 ἐν δὲ τῷ αὐτῷ τούτῳ χρόνῳ καὶ ἡ τοῦ Πομπηίου γυνὴ θνυγὰτιόν τι τεκοῦσα ἀπέθανε· καὶ αὐτὴν εἴτε διαπραξαμένων τῶν τε ἐκείνου καὶ τῶν τοῦ Καίσαρος φίλων ἢ καὶ ἄλλως πως χαρίσασθαι τινες αὐτοῖς ἐτελήσαντες συνήρπασαν, ἐπειδὴ τάχιστα τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπαίνων ἔτυχε, καὶ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ ἔθαψαν καίτοι τοῦ Δομιτίου ἀνθισταμένου καὶ λέγοντος ἄλλα τε καὶ ὅτι οὐχ ὁσίως ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ ἕνευ τινὸς ψηφίσματος θάπτοιτο.

65 κὰν τούτῳ καὶ ὁ Πομπήιος ὁ Γάιος τὰ ἐπινίκια τὰ τῶν Γαλατῶν ἐπεμψεν· ἐς γὰρ ἐκεῖνο τοῦ χρόνου μηδενὸς οἱ διδόντος αὐτὰ ἔξω τοῦ παμνηρίου διέμεινε. 2 καὶ τότε δ' ἂν αὐτῶν ἡμαρτεν, εἰ μὴ ὁ Γάβριος ὁ Σερούσιος συστρατευσάμενος αὐτῷ κρούφα καὶ ὑπὸ τὴν ἔω στρατηγῶν τὴν ψήφον τισι καίπερ οὐκ ἔξον ἐκ τῶν νόμων, πρὶν πρώτην ὥραν γενέσθαι, ἐν τῷ δήμῳ τι χρηματισθῆναι ἔδωκε. καὶ διὰ τοῦτο τῶν δημάρχων τινὲς ἀπολειφθέντες τῆς ἐκκλησίας ἐν γοῦν τῇ πομπῇ πράγματα αὐτῷ παρέσχον, ὥστε καὶ σφαγὰς συμβῆναι.

5, 3 [καὶ] delevit R || 64, 8 τῷ delendum censet Reiske, sed cf. 48, 53, 6.

ΔΙΩΝΟΣ ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Μ.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τῶν Δίωνος
Ῥωμαίων.

Ὡς Καῖσαρ τὸ δεύτερον ἐς Βρεττανίαν διέπλευσεν.
(c. 1—3.)

Ὡς Καῖσαρ ὑποστρέψας ἀπὸ Βρεττανίας τοῖς Γαλάταις
αὐτῶν ἐπολέμησεν. (c. 4—11.)

Ὡς Κράσσος Πάρθοις πολεμῆν ἤρξατο. (c. 12—13.)
Περὶ Πάρθων. (c. 14. 15.)

Ὡς Κράσσος ἠττηθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀπώλετο. (c. 16—30.)

Ὡς Καῖσαρ τὴν Γαλατίαν τὴν ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις πᾶσαν
κατεστρέψατο. (c. 31—43.)

Ὡς Μίλων Κλώδιον ἀποκτείνας κατεδικάσθη. (c. 44
—57.)

Ὡς Καῖσαρ καὶ Πομπήιος στασιάζειν ἤρξαντο. (c. 58
—66.)

Χρόνον πλήθος τὰ λοιπὰ τῆς Δομιτίου καὶ Ἀππίου Κλαυδίου
ὑπατείας καὶ ἄλλα ἔτη δ', ἐν οἷς ἄρχοντες οἱ ἀριθμούμενοι
οἷδε ἐγένοντο.

Γν. Δομιτίος Μ. υἱὸς Καλονίνος, Μ. Οὐαλέριος Μεσ-
σάλας.

Γν. Πομπήιος Γν. υί. Μάγνος τὸ γ', Καικίλιος Μέ-
τελλος Σκιπίων Νασικοῦ υί.

Σερούιος Σουλπίκιος Κ. υί. Ροῦφος, Μ. Κλαύδιος Μ.
υί. Μάρκελλος.

Α. Αιμίλιος Μ. υί. Παῦλος, Γ. Κλαύδιος Μάρκελλος.

a. u.
700
(54) Ἐν μὲν δὴ τῇ Ῥώμῃ ταῦτα τότε ἐπτακόσια ἔτη
ἀγούσῃ ἐγένετο· ἐν δὲ δὴ τῇ Γαλατία ὁ Καῖσαρ ἐπὶ
τῶν αὐτῶν ἐκείνων τοῦ Δομιτίου τοῦ Λουκίου καὶ
τοῦ Κλαυδίου τοῦ Ἀππίου ὑπάτων τὰ τε ἄλλα καὶ
ναῦς ἐν μέσῳ τῶν τε σφετέρων τῶν ταχειῶν καὶ τῶν
αὐτόθεν τῶν φορτίδων, ὅπως ὡς μάλιστα καὶ κουφί-
ζωσι καὶ πρὸς τὸ κῆμα ἀντέχωσιν, ἐπὶ τε τοῦ ξηροῦ
2 Ἰστιάμεναι μὴ λυμαίνωνται, παρεσκευάσατο. καὶ ἐπειδὴ
πλώϊμα ἐγένετο, ἐς τὴν Βρεττανίαν αὐτὸς ἐπεραιώθη
πρόφασιν μὲν, ὅτι μὴ πάντας τοὺς ὀμήρους, οὓς ὑπέ-
σχοντό οἱ, ἐπεπόμφεσαν νομίζοντες αὐτόν, ὅτι διὰ
κενῆς τότε ἀνεχώρησε, μηκέτ' αὐτὸς σφῶν πειράσειν,
ποιησάμενος, ἔργῳ δὲ δεινῶς τῆς νήσου ἐφιέμενος,
ὥστε, εἰ μὴ καὶ τοῦτο ἦν, πάντως ἂν ἄλλην τινὰ σκῆ-
3 ψιν εὗρεῖν. κατῆρέ τε οὖν ἔνθα καὶ πρότερον μηδε-
νὸς ὑπὸ τε τοῦ πλήθους τῶν νεῶν καὶ ὑπὸ τοῦ πολ-
λαχόσε ἅμα αὐτὰς κατασχεῖν τολμήσαντος ἀντιστῆναι
2 καὶ τὸ ναῦσταθμον εὐθὺς ἐκρατύνατο. οἱ οὖν βάρ-
βαροι τὸν μὲν πρόσπλου ἀυτοῦ οὐκ ἠδυνήθησαν διὰ
ταῦτα κωλύσαι, δεισαντες δὲ μᾶλλον ἢ πρότερον ἔτε

1 τὸ γ' ὕπ. Ma || 3 Σέρπος Ma || Ῥοῦφος ὕπ. Ma || 5 Δαι-
μιλίον Ma || Παῦλος σπ. i. e. ὕπ. Ma

1, 1, 3 τοῦ Λουκίου Β, αὐτοῦ Λουκίου Ma, αὐ τοῦ Α. R.
Stephanus || 2, 1, 1 τὸ Reiske, τὸν Ma

καὶ στρατῷ πλείονι αὐτοῦ ἐλθόντος ἐς τὸ λασιώτατον
καὶ ἐς τὸ λοχμωδέστατον τῶν ἐγγυὲς χωρίων πάντα
τὰ τιμιώτατα συνεφόρησαν καὶ αὐτὰ ἐν ἀσφαλεῖ ποιη- 2
σάμενοι (τὰ τε γὰρ περὶ ξύλα ἔκοψαν καὶ ἕτερα ἐπ'
αὐτοῖς στοιχηδὸν ἐπισυνένησαν, ὥστε ἐν χαρακώματι
τρόπον τινὰ εἶναι) ἔπειτα τοὺς προνομούντας τῶν
Ῥωμαίων ἐλύπου. καὶ δὴ καὶ μάχῃ τινὶ ἐν τῷ φιλῷ
ἠττηθέντες ὑπήγαγον σφᾶς ἐκεῖσε κατὰ τὴν δίωξιν
καὶ συχνοὺς ἀνταπέκτειναν. καὶ μετὰ τοῦτο χειμῶνος 3
αὐτὸς τὰς ναῦς αὐτῶν λυμηναμένου συμμάχους τε
προσμετεπέμψαντο καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ νεώριον σφῶν ὤρ-
μησαν Κασουελλανὸν τὸν τὰ πρῶτα τῶν ἐν τῇ νήσῳ
δυναστῶν φερόμενον προστησάμενοι. καὶ αὐτοῖς ἀπ- 4
αντήσαντες οἱ Ῥωμαῖοι τὸ μὲν πρῶτον ἐταράχθησαν
τῇ τῶν ἀρμάτων σφῶν προσμίξει, ἔπειτα δὲ διστά-
μενοι καὶ ἐκεῖνά τε παρεξίεντες καὶ τοὺς παραθέον-
τας ἐς τὰ πλάγια βάλλοντες ἀνίσωσαν τὴν μάχην.
καὶ τότε μὲν κατὰ χώραν ἀμφοτέροι ἐμειναν· αὐτὸς 3
δὲ οἱ βάρβαροι τοῦ μὲν πεζοῦ κρείττους γενόμενοι,
ὑπὸ δὲ τῆς ἵππου κακωθέντες πρὸς τε τὸν Ταμέσαν
ἀνεχώρησαν καὶ τὸν πόρον αὐτοῦ σταυροῖς, τοῖς μὲν
ἐμφανέσι, τοῖς δὲ καὶ ὑφύδροις, διαλαβόντες ἠϋλί-
σαντο. ἐπειδὴ δὲ ἐκείνους τε ὁ Καῖσαρ τό τε σταύ- 2
ρωμα προσβολῇ βιαία ἐκλιπεῖν ἠνάγκασε καὶ μετὰ τοῦτο
καὶ ἐκ τοῦ ἐρύματος προσεδρεῖα ἐξήλασε, καὶ τοὺς
προσβάλλοντας σφῶν τῷ ναυστάθμῳ ἕτεροι ἀπέώσαντο,
καὶ κατέδεισαν καὶ κατελύσαντο ὀμήρους τε δόντες καὶ
φόρον ἐτήσιον ταξάμενοι.

3, 4 Κασουελλανὸν] Καὶ σουελλανὸν Ma || 4, 5 πλάγια Reiske,
πλασία Ma || ἀνίσωσαν Reiske, ἀνέσωσαν Ma || 3, 2, 1 δὲ Reiske,
τε Ma || 2, 5 καὶ κατέδεισαν] τότε δὲ κατ. Reiske, καὶ om. Ma

4 καὶ οὕτως ὁ Καῖσαρ ἀπῆρε παντάπασιν ἐκ τῆς νή-
σου καὶ οὐδὲν ἐγκατέλιπε στρατεύμα ἐν αὐτῇ· ἐκείνo
τε γὰρ κινδυνεύσειν ἐν ἀλλοτρίᾳ πῆ χειμάζον καὶ
αὐτὸς οὐκ ἂν ἐν καλῷ ἐπὶ πλείον ἀπὸ τῆς Γαλατίας
ἀποδημῆσαι νομίζων ἠγάπησε τοῖς παροῦσι, μὴ καὶ
2 μειζόνων ὀριγνώμενος καὶ περὶ ἐκείνοις σφαλῆ. καὶ
ἔδοξε καὶ τοῦτο ὀρθῶς πεποιηκέναι, ὥσπερ πον καὶ
τῷ ἔργῳ διεδείχθη· ἐπεὶ γὰρ ἐς τὴν Ἰταλίαν ὤρμησεν
ὡς καὶ ἐκεῖ παραχειμάσων, οἱ Γαλάται καίτοι φρου-
ροὺς ὡς ἕκαστοι πολλοὺς ἔχοντες ὅμως ἐνεόχμωσαν,
καὶ τινες αὐτῶν καὶ φανερῶς ἐπανέστησαν. ὅπερ εἰ
ἐν τῇ Βρετανίᾳ καταμείναντος αὐτοῦ παρὰ τὸν χει-
μῶνα ἐγεγόνει, πάντα ἂν τὰ τῆδε ἐτετάρακτο.

5 ἦρξαν δὲ τοῦ πολέμου τούτου Ἐβουρωνοὶ ἠγνουμέ-
νον σφίσις Ἀμβιόριος. καὶ ἔλεγον μὲν τῇ παρουσίᾳ
τῶν Ῥωμαίων, <ὦν> ὃ τε Σαβίνος καὶ Λούκιος Κότ-
τας ὑποστράτηγοι ἦρχον, ἀχθόμενοι κεινῆσθαι· τὸ δ'
ἀληθὲς ἐκείνων τε κατεφρόνησαν ὡς οὐκ ἱκανῶν ἀμύ-
ναι σφᾶς ἐσομένων καὶ τὸν Καῖσαρα οὐκ ἤλπισαν διὰ
2 ταχέων σφίσις ἐπιστρατεύσειν. ἐπῆλθόν τε οὖν αὐτοῖς
μὴ προσδεχομένοις ὡς καὶ αὐτοβοεῖ τὸ στρατόπεδον
αἰρήσοντες καί, ἐπειδὴ διήμαρτον αὐτοῦ, πρὸς ἀπάτην
ἐτάραποντο. τῶν γὰρ χωρίων τὰ ἐπιτηδεϊότατα ὁ Ἀμ-
βιόριξ προλοχίσας ἤλθεν ἐξ ἐπικηρυκείας πρὸς τοὺς
3 Ῥωμαίους ὡς οὐκ ἔκων δὴ πολεμήσας καὶ αὐτὸς μὲν
μεταγινώσκειν ἔφη, τοὺς δ' ἄλλους φυλάττεσθαι σφίσι
παρήμειν· οὔτε γὰρ αὐτῷ πειθαρχεῖν αὐτοὺς καὶ
ἐκείνοις μέλλειν τῆς νυκτὸς ἐπιθήσασθαι. καὶ τούτου

4, 1, 3 πη] γῆ Reiske || 5 μὴ om. Ma || 5, 1, 1 Ἐβουρωνοὶ
ἠγνουμένου Leunclavius, Ἐβούρων οἱ ἠγούμενοι Ma || 3 <ὦν>
inseruit Leunclavius || 3, 4 ἐκείνοις Xylander, ἐκείνοισ Ma

καὶ γνώμην αὐτοῖς ἔδωκε τὴν μὲν Ἐβουρωνίαν ὡς καὶ
κινδυνεύουσιν, ἂν καταμείνωσι, καταλιπεῖν, πρὸς δὲ
συστρατιώτας τινὰς πέλας πον χειμάζοντας ὡς τάχιστα
μεταστῆναι. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Ῥωμαῖοι ἐπεὶ- 6
σθησαν, ἄλλως τε καὶ ὅτι εὐηργέτητο πολλὰ ὑπὸ τοῦ
Καῖσαρος καὶ χάριν αὐτῷ ταύτην ἀντιδιδόναι ἔδοκει.
συσκευασάμενοί τε σπουδῇ εὐθὺς ἀφ' ἐσπέρας ἀφώρμη-
σαν καὶ ἐμπεσόντες ἐς τὰ λελοχισμένα δεινῶς ἐσφά-
λησαν· ὃ τε γὰρ Κόττας παραχοῆμα μετὰ πολλῶν 2
ἀπώλετο, καὶ τὸν Σαβίνον ὁ Ἀμβιόριξ μετεπέμψατο
μὲν ὡς καὶ σώσων (οὔτε γὰρ τοῖς γιγνομένοις παρῆν
καὶ πιστὸς αὐτῷ καὶ τότε εἶ' ἔδοκει εἶναι), συλλαβῶν
δὲ δὴ καὶ ἀποδύσας καὶ τὰ ὄπλα καὶ τὴν ἐσθῆτα
κατηκόντισεν ἐπιλέγων ἄλλα τε καὶ ὅτι τοιοῖδε μέντοι
ὄντες πῶς τηλικούτων ἡμῶν ὄντων ἄρχειν ἐθέλετε;
οὔτοι μὲν δὴ ταῦτα ἔπαθον· οἱ δὲ λοιποὶ διέπεσον 3
μὲν ἐς τὸ τάφρονμα, ὅθεν ἀπανειστήμεσαν, ἐπεὶ δὲ οἱ
τε βάρβαροι καὶ ἐκεῖ προσέμιξαν καὶ οὔτ' ἀμύνασθαι
αὐτοὺς οὔτε διαφυγεῖν ἠδυνήθησαν, ἀλλήλους ἀπ-
έκτειναν.

γενομένου δὲ τούτου ἄλλοι τέ τινες τῶν πλησιο- 7
χώρων ἀπέστησαν καὶ Νερούιοι καίτοι Κύντου Κικέ-
ρωνος παρ' αὐτοῖς χειμάζοντος (ἀδελφὸς δὲ τοῦ Κικέ-
ρωνος τοῦ Μάρκου ἦν, ὑποστρατηγῶν τῷ Καίσαρι)
καὶ αὐτοὺς ὁ Ἀμβιόριξ προσλαβῶν συνέβαλε τῷ Κικέ-
ρωνι· καὶ ἀγχώμαλα ἀγωνισάμενος καὶ τινὰς καὶ ζῶν- 2

3, 6 κινδυνεύουσιν Ma || 6, 1, 3 ταύτην ἀντιδιδόναι Herwer-
den (ταύτην ἀνταποδιδόναι iam Naber Mnem. IV, p. 344), τὰ
ὑπεραντία διδόναι Ma, τῶν <ὑπορηγμένων> τὰ ὑπεραντία
<δηλῶν> vel τῶν ὑπεραντίων <διαβολία δηλῶν> Reiske || 4 ἀφ'
ἐσπέρας] prima luce Caes. b. G. 5, 31, sed coniungendum vide-
tur cum voce συσκευασάμενοι

τας ἔλδων ἀπατήσαι μὲν πῆ καὶ ἐκείνον ἐπεχείρησε, μὴ δυνηθεὶς δὲ ἐς τε πολιορκίαν κατέστησε καὶ διὰ ταχέων ὑπὸ τε τῆς πολυχειρίας καὶ ὑπὸ τῆς ἐμπειρίας, ἦν ἐκ τῆς συστρατείας, ἦν μετὰ τῶν Ῥωμαίων ἐπεποίητο, ἐκέκτητο, καὶ τινα καὶ παρὰ τῶν αἰχμαλώτων ἀν' ἑκάστον μαθῶν καὶ ἀπεσταύρωσε καὶ ἀπετάφρυσεν. ἐγίνοντο μὲν γὰρ καὶ μάχαι, οἷα ἐν τῷ τοιούτῳ εἰκὸς ἦν, συχναί, καὶ ἀπόλλυντο πολὺ πλείους τῶν βαρβάρων ἄτε καὶ πλείους ὄντες· οὐ μὴν ἀλλὰ αὐτοὶ μὲν ὑπὸ τῆς περιουσίας τοῦ στρατοῦ οὐδὲ ἐν αἰσθηθεῖσι τοῦ φθειρομένου σφῶν ἦσαν, οἱ δὲ δὴ Ῥωμαῖοι μῆτε ἄλλως πολλοὶ ὄντες καὶ ἐλάττους ἀεὶ γιγνόμενοι θραδίως περιεστοιχίσθησαν. κινδυνεύοντων οὖν αὐτῶν ἀλῶναι — οὔτε γὰρ τὰ τραύματα θεραπεύειν ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων ἠδύναντο οὔτε τὴν τροφήν ἀφθόνως ἄτε ἐν ἀδοκίῳ πολιορκία εἶχον· οὐδ' ἐπήμυνέ τις αὐτοῖς καίτοι πολλῶν οὐκ ἄποθεν χειμαζόντων· οἱ γὰρ βάρβαροι τὰς ὁδοὺς ἀκριβῶς φυλάσσοντες πάντας τοὺς ἐκπεμπομένους σφῶν συνελάμβανον καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐφόνευον — Νερούϊός τις εὐνοϊκῶς σφισιν ἐξ εὐεργεσίας ἔχων καὶ τότε σὺν τῷ Κικέρωνι πολιορκούμενος δοῦλόν τινα ἑαυτοῦ διαγγέλον αὐτῷ παρέσχε· ἐκ τε γὰρ τῆς σκευῆς καὶ ἐκ τῆς φωνῆς τῆς ἐπιχωρίας ἠδυνήθη λαθεῖν συγγερόμενος τοῖς πολεμίοις ὡς καὶ ἐξ αὐτῶν ὦν καὶ μετὰ τοῦτο ἀποχωρήσας. μαθῶν οὖν ὁ Καῖσαρ τὸ γιγνόμενον (οὐδέπω δὲ ἐς τὴν Ἰταλίαν ἀπεληλύθει, ἀλλ' ἔτ' ἐν

7, 2, 7 ἀν' ἑκάστον Reiske, ἀν ἑκάστον Ma, ἀν ὡς ἑκάστον ? B, ἀν aut delendum aut in αὐ vel ἅμα mutandum censet St || 3, 3 aut πλείονων ὄντων scribendum aut ἄτε καὶ πλείους ὄντες post αὐτοὶ μὲν ponendum censet B || 4 ὑπὸ R Stephanus, περί Ma || 8, 2, 3 διάγγελον R Stephanus, δ' ἄγγελον Ma

ὁδῷ ἦν) ἀνέστρεψε καὶ τοὺς ἐν τοῖς χειμαδίοις, δι' ὧν διήει, στρατιώτας παραλαμβάνων ἠπέλεγτο. καὶ τούτῳ φοβηθεὶς, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ Κικέρων ἀπογνώσει τῆς βοηθείας δεινὸν τι παθῶν ἢ καὶ συνθέμενος, προέπεμψεν ἱππέα. τῷ μὲν γὰρ οἰκίτη τῷ τοῦ Νερούϊου καίτοι πείραν ἔργῳ τῆς εὐνοίας αὐτοῦ λαβῶν οὐκ ἐπίστευσε, μὴ καὶ τοὺς πατριώτας ἐλεήσας μέγα τι κακὸν σφῶς ἐξεργάσεται. ἐκ δὲ δὴ τῶν συμμάχων ἱππέα τὴν τε διάλεκτον αὐτῶν εἰδὸτα καὶ τῇ στολῇ τῇ ἐκείνων σκευασθέντα ἐπεμψε. καὶ ὅπως γε μὴδ' αὐτός τι μῆτ' οὖν ἐθελουτῆς μῆτ' ἄκων ἐξείπη, οὔτε τι αὐτῷ ἐξελάλησε καὶ τῷ Κικέρωνι πάνθ' ὅσα ἠβουλήθη ἑλληριστὶ ἐπέστειλεν, ἵνα, ἂν καὶ τὰ γράμματα ἀλῶ, ἀλλ' ἀσύνετά γε καὶ τότε τοῖς βαρβάροις ὄντα μὴδὲν σφῶς ἐκδιδάξῃ. εἰώθει δὲ καὶ ἄλλως, ὁπότε τι δι' ἀπορρήτων τινὶ ἐπέστειλε, τὸ τέταρτον ἀεὶ στοιχείον ἀντὶ τοῦ καθήκοντος ἀντεγγράφειν, ὅπως ἂν ἄγνωστα τοῖς πολλοῖς ἢ τὰ γραφόμενα. ὁ δ' οὖν ἱππεὺς ἦλθε μὲν πρὸς τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον, μὴ δυνηθεὶς δ' ἐγγύθεν αὐτῷ προσμίξει συνέδησε τὰ γράμματα ἀκοντίῳ καὶ ὥσας αὐτὸ ἐς τοὺς πολεμίους πρὸς πύργον ἐξεπίτηδες προσέπηξε. καὶ ὁ μὲν Κικέρων οὕτω τὴν πρόσδοτον τοῦ Καῖσαρος μαθῶν ἀνεθάρσησε καὶ προθυμότερον διεκατέρησεν· οἱ δὲ δὴ βάρβαροι ἐπὶ πολὺ μὲν τὴν ἐπικουρίαν αὐτοῦ ἠγνόησαν (νυκτοπορῶν γὰρ ἔπειτα τὰς ἡμέρας ἐν ἀφανεστάτοις χωρίοις ἠδύλλετο, ὅπως ἀπροσδοκῆτοις ὅτι μάλιστα αὐτοῖς προσμίξει), ὁπὲ δὲ ποτε ἐκ τῆς τῶν πολιορκουμένων περιχαρείας ὑποτοπήσαντες αὐτὴν προσκόπους

9, 2, 1 τοῦ om. Ma || 3, 8 ἀν ἄγνωστα] ἀνανάγνωστα Reiske || 10, 1, 6 περιχαρείας Ma

ἔπεισαν καὶ μαθόντες παρ' αὐτῶν πλησιάζοντα ἤδη τὸν Καίσαρα ὤρμησαν ἐπ' αὐτὸν ὡς καὶ ἀνεπίστῳ
 2 οἱ προσπεσόμενοι. προμαθῶν οὖν τοῦτ' ἐκεῖνος τήν τε νύκτα κατὰ χάραν ἔμεινε καὶ ὑπὸ τὴν ἕω χωρίον τι ἐρυμνὸν προκαταλαβὼν ἐνταῦθα ὡς ἐν βραχυτάτῳ ἐστρατοπεδεύσατο τοῦ καὶ μετ' ὀλίγων εἶναι δοκεῖν καὶ ἐκ τῆς πορείας πεπονησθαι τήν τε ἔφοδον σφῶν δεδιέναι κακ' τούτου καὶ ἐς αὐτὸ τὸ μετέωρον αὐτοὺς
 3 ὑπαγαγέσθαι. καὶ ἔσχεν οὕτω καταφρονήσαντες γὰρ αὐτοῦ διὰ ταῦτα πρὸς τε τὸ ὄρητιον προσέβαλον καὶ μεγάλως ἔπταισαν, ὥστε μηκέτ' ἀντιπολεμῆσαι.

11 οὕτω μὲν οὖν τότε καὶ ἐκεῖνοι καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἐχειρώθησαν, οὐ μέντοι καὶ δι' εὐνοίας τοῖς Ῥωμαίοις ἦσαν. οἱ γοῦν Τρηούριοι φοβηθέντες, ἐπειδήπερ τοὺς παρ' ἐκάστοις (πρώτους) ὁ Καῖσαρ μεταπέμπων ἐκόλαξε, μὴ καὶ αὐτοὶ δίκην δῶσιν, ἐξεπολεμώθησαν αὐτίς
 2 [αὐτοῖς] Ἰνδουτιομάρου σφᾶς ἀναπεισάντος καὶ συναποστήσαντες καὶ ἄλλους τινὰς τῶν τὰ αὐτὰ δεδιότων ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸν Λαβιῆνον τὸν Τίτον ἐν Ῥημοῖς ὄντα καὶ ἐπεξεληθόντων σφίσι παρὰ δόξαν τῶν Ῥωμαίων ἐφθάρησαν.

ταῦτα μὲν ἐν τῇ Γαλατία ἐγένετο, καὶ ἐν αὐτῇ καὶ ὁ Καῖσαρ ἐχείμασεν ὡς καὶ ἀκριβῶς σφᾶς κατα-
 12 στήσασθαι δυνατός. ὁ δὲ δὴ Κράσσος ἐπιθυμήσας τι καὶ αὐτὸς δόξης τε ἅμα καὶ κέρδους ἐχόμενον

3, 1 ὑπαγαγέσθαι B, ἀπαγαγέσθαι Ma || 11, 1, 1 ἐκεῖνοι Xylander, Reiske, ἐκεῖνος Ma || 3 γοῦν B, οὖν Ma || Τρηουῖριοι Ma || ἐπειδήπερ R, ἐπειδὴ πρὸς Ma || 4 <πρώτους> inseruerunt R, Herwerden coll. Caes. b. G. 5, 54, 1 principibus cuiusque civitatis ad se evocatis, <αἰτίους> St, <ἐπαίτιους> B || 2, 1 [αὐτοῖς] delevit B, in αὐ τοῦ mutavit Reiske || Ἰνδουτιομάρου Ma || 2, 7 ὡς καὶ <οὕτω μόνον> vel <μόγος> Reiske

πραῖται, ἔπειτ' ἐπειδὴ μηδὲν ἐν τῇ Συρίᾳ τοιοῦτό τι εἶδεν ὕν (αὐτοὶ τε γὰρ ἠσύχαζον, καὶ οἱ πρόσθεν προσπολεμήσαντες σφισιν οὐδὲν ὑπ' ἀδυνασίας παρεκίνουν), ἐπὶ τοὺς Πάρθους ἐπεστράτευσεν μήτε ἐγκλημάτι αὐτοῖς ἐπιφέρων μήτε τοῦ πολέμου οἱ ἐψηφισμένου· αὐτοὺς τε γὰρ παμπλουσίους ἤκουεν ὄντας καὶ τὸν Ὀρώδην εὐάλωτον ἄτε καὶ νεοκατάστατον εἶναι προσεδόκησε. τὸν τε οὖν Εὐφράτην ἐπεραιώθη καὶ προ-
 2 ἦλθεν ἐπὶ πολὺ τῆς Μεσοποταμίας φέρων τε αὐτὴν καὶ πορθῶν· τῆς γὰρ διαβάσεως αὐτοῦ ἀδοκίτου τοῖς βαρβάροις γενομένης οὐδεμία ἀκριβῆς φυλακὴ αὐτῆς καδειστήκει, ὥστε ταχὺ μὲν ὁ Σιλλάκης ὁ τότε τῆς χώρας ἐκείνης σατραπεύων ἠττήθη τε περὶ Ἰχνίας, τεῖχος τι οὕτω καλούμενον, ἰππεῦσιν ὀλίγοις μαχεσάμενος καὶ τρωθεῖς ἀπεχώρησεν ἀτάγγελος τῷ βασιλεῖ τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ γενησόμενος, ταχὺ δὲ καὶ ὁ
 13 Κράσσος τὰ τε φρούρια καὶ τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας μάλιστα τὰς τε ἄλλας καὶ τὸ Νικηφόριον ὀνομασμένον προσεποιήσατο· τῶν γὰρ Μακεδόνων καὶ τῶν ἄλλων τῶν συστρατευσάντων σφίσι Ἑλλήνων ἄποικοι πολλοὶ βία ἀχθόμενοι καὶ ἐς τοὺς Ῥωμαίους ὡς καὶ φιλέλληνας πολλὰ ἐλπίζοντες οὐκ ἀκουσίως μεθίσταντο. πλὴν τε ὅτι οἱ Ζηνοδοτίου οἰκίτορες 2

12, 1, 5 ὑπ' ἀδυνασίας B, ὑπ' ἀδυναμίας vel ἀσθενείας Reiske, ὅπῃ δυναστείας Ma || 2, 5 ταχὺ μὲν ὁ D, Ταχύμενος Ma, pro quo Καλύμενος legendum esse censet Gutschmid, Geschichte Irans, p. 123, et not. 4 (titulus satrapae Sillacis) || Σιλλάκης dicitur Appiano et Plutarcho, Ἑλλακῆς Ma || 6 Ἰχνίας] Ἰχνίαι apud Plut. Crass. 25 || 8 ἀτάγγελος Leunclavius, αὐτοῦ ἄγγελος Ma || 13, 1, 6 ἀχθόμενοι] ἀρχόμενοι Cobet, Mnem. VII, p. 447, <τῇ τε τῶν βαρβάρων> βία ἀχθόμενοι? B || 2, 1 πλὴν τε ὅτι οἱ Z. B, πλὴν τε οἱ τε Z. Ma, πλὴν οἱ τοῦ Z. Leunclavius, πλὴν ὅτι οἱ τε τοῦ Z. R, πλὴν γε ὅτι οἱ μὲν τοῦ Z. Reiske || Ζηνοδοτίου] Ζηνοδοτείου Herwerden

μετέπεμψάν τινας αὐτῶν ὡς καὶ μεταστησόμενοι, ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἐγένοντο, ἀπέλαβόν τε αὐτοὺς καὶ διέφθειραν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀνέστησαν, οὐδὲν ἄλλο δεινὸν οὔτε ἔπραξε τότε Κράσσοσ οὔτε ἔπαθε. πάντως δὲ κἂν τὰ λοιπὰ χωρία τὰ ἐντὸς τοῦ Τίγριδος ὄντα ἐκείρωτο, εἰ τῆ τε ἑαυτοῦ ὄρη καὶ τῆ τῶν βαρβάρων ἐκπλήξει πρὸς πάντα ὁμοίως ἐκέχρητο καὶ προσέτι καὶ κατὰ χώραν χειμάσας ἐν φρουρᾷ αὐτὰ ἀκριβεῖ ἐπέποιήτο. νῦν δὲ ἔλδον ὅσα ἐξ ἐπιδρομῆς ἠδυνήθη λαβεῖν, οὔτε τι τῶν λοιπῶν οὔτ' αὐτῶν ἐκείνων ἐφρόντισεν, ἀλλὰ τῆ τε ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ διατριβῇ ἀχθεσθεῖς καὶ τῆς ἐν τῇ Συρίᾳ φαστάνης ἐπιθυμίας παρέσχετο τοῖς Πάρθοις καιρὸν παρασκευάσασθαι καὶ τοὺς ἐγκαταλειφθέντας ἐν τῇ χώρᾳ στρατιώτας κακῶσαι.

14 αὕτη μὲν ἡ ἀρχὴ τοῖς Ῥωμαίοις τοῦ πρὸς αὐτοὺς πολέμου ἐγένετο. οἰκοῦσι δὲ ὑπὲρ τοῦ Τίγριδος, τὸ μὲν πολὺν τεύχη καὶ φρούρια, ἤδη δὲ καὶ πόλεις ἄλλας τε καὶ Κτησιφῶντα, ἐν ἧ καὶ βασιλεία, ἔχουσι. τὸ γὰρ γένος σφῶν ἦν μὲν πού καὶ παρὰ τοῖς πάλαι βαρβάροις, καὶ τό γε ὄνομα τοῦτο καὶ ὑπὸ τὴν Περσικὴν βασιλείαν εἶχον· ἀλλὰ τότε μὲν αὐτοὶ τε ἐν μέρει χώρας βραχεὶ ἔβουν καὶ δυναστείαν ὑπερόριον οὐκ ἐκέκτηντο, ἐπεὶ δὲ ἦ τε τῶν Περσῶν ἀρχὴ κατελύθη καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων ἤμασεν, οἷ τε τοῦ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι στασιάζσαντες ἄλλοι ἄλλα ἀπετέμοντο καὶ βασιλείας ἰδίας κατεσκευάσαντο, ἔς τε τὸ

3, 2 κἂν St, καὶ Ma || 4, 5 παρέσχετο B, παρέσχε τε Ma || 14, 1, 4 βασιλεία Leunclavius, βασιλέα Ma || 2, 6 ἄλλοι ἄλλα B, ἄλλοι ἄλλη Ma, ἄλλοις ἄλλα R, Reiske, στασιάζσαντες πρὸς ἀλήλους Xiphilinus

μέσον τότε πρῶτον ὑπ' Ἀρσάκου τινὸς ἀφίκοντο, ὅθεν περ καὶ οἱ ἔπειτα βασιλεύσαντες αὐτῶν Ἀρσακίδαὶ ἐπωνομάσθησαν, καὶ εὐτυχήσαντες τὴν τε πλησιόχωρον ἐκτήσαντο πᾶσαν καὶ τὴν Μεσοποταμίαν σατραπείαις κατέσχον, τελευταῖον δὲ ἐπὶ τοσοῦτο καὶ τῆς δόξης καὶ τῆς δυνάμεως ἐχώρησαν, ὥστε καὶ τοῖς Ῥωμαίοις τότε τε ἀντιπολεμῆσαι καὶ δεῦρο ἀεὶ ἀντίπαλοι νομίζεσθαι. εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ἰσχυροὶ τὰ πολέ-⁴μια, μείζον δ' ὅμως ὄνομα καίτοι μήτε τῶν Ῥωμαίων τι παρηρημένοι καὶ προσέτι καὶ τῆς ἑαυτῶν ἔστιν ἂ προειμένοι ἔχουσι, ὅτι μηδέπω δεδούλωνται, ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι τοὺς πολέμους τοὺς πρὸς ἡμᾶς, ὅσακις ἂν συννεχθῶσι, διαφέρουσι. περὶ μὲν οὖν τοῦ τε γέ-¹⁵νους καὶ τῆς χώρας τῆς τε ἰδιότητος τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν πολλοῖς τε εἰρηται καὶ ἐγὼ οὐκ ἐν γνώμῃ ποιῶμαι συγγράφαι· τῆ δὲ δὴ ὀπίσει καὶ τῆ τῶν πολέμων διαχειρίσει (τούτων γὰρ ὁ ἔξετασμός τῶδε τῷ λόγῳ, ὅτι καὶ ἐς χρεῖαν αὐτῶν ἀφικνεῖται, προσήκει) τοιαῦδε χρωῖνται. ἀσπίδι μὲν οὐδὲν νομίζουσι,² ἵπποτοξόται δὲ καὶ κοντοφόροι, τὰ πολλὰ κατάφρακτοι, στρατεύονται· πεζοὶ τε ὀλίγοι μὲν καὶ οἱ ἀσθενέστεροι, τοξόται δ' οὖν καὶ ἐκείνοι πάντες εἰσίν. ἐκ τε γὰρ παιδῶν ἀσκοῦνται, καὶ ὁ οὐρανὸς ἢ τε χώρα αὐτοῖς συναίρεται πρὸς ἀμφοτέρω. αὕτη τε γὰρ πε-³διάς ὡς πλήθει οὐσα ἀρίστη τε ἵππους τρέφειν ἔστι καὶ ἐπιτηδαιοτάτη καθιππεύεσθαι· ἀγέλας γούν ὄλας καὶ ἐν τοῖς πολέμοις, ὥστ' ἄλλοτε ἄλλοις ἵπποις χρῆσθαι καὶ πρόρωθὲν τε ἐξαπιναιῶς ἐπελαύνειν καὶ μα-

3, 5 σατραπείαις Ma || 4, 4 προειμένοι B, προέμενοι Ma || 5 ἔτι Reiske, ἐπὶ Ma || 15, 2, 2 κοντοφόροι V coll. Ammian. Marc. 25, 1 (cf. infra cap. 22, 2), ἀκοντοφόροι Ma || 3, 2 ἀρίστη B, ἄγαστη Ma

4 κρᾶν ποι ἐξ αἰφνιδίου ἀποχωρεῖν, ἐπάγονται· καὶ ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ αὐτῶν, ξηρότατός τε ὢν καὶ ἰκμάδα οὐδ' ἐλαχίστην ἔχων, ἐντονωτάτας σφίσι τὰς τοξείας πλὴν τοῦ πάνυ χειμῶνος παρέχεται. καὶ διὰ τοῦτο τὴν ὄραν ἐκείνην οὐδαμῇ στρατεύονται. τῷ δὲ δὴ λοιπῷ ἔτει δυσμαχώτατοι ἐν τε τῇ σφετέρᾳ καὶ ἐν τῇ 5 ὁμοιοτρόπῳ εἰσί· τὸν τε γὰρ ἥλιον φλογωδέστατον ὄντα ἀνέχονται τῇ συνηθείᾳ καὶ τῆς ὀλιγότητος τῆς τε δυσχερείας τοῦ ποτοῦ πολλὰ ἀλεξιφάρμακα ἀνευρηκασιν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου μὴ χαλεπῶς τοὺς ἐς τὴν 6 χώραν αὐτῶν ἐσβάλλοντας ἀμύνεσθαι. ἔξω γὰρ ἐκείνης ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην μάχαις μὲν τισι καὶ καταδρομαῖς αἰφνιδίως ἤδη ποτὲ ἰσχυρὰν τι, πολεμῆσαι δὲ τισιν ἀπανστὶ καὶ διαρκῶς οὐ δύνανται καὶ ἐς ἄλλοτριωτάτην σφίσι καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καταστασιν ἀπαρτῶντες καὶ μήτε σίτου μήτε μισθοῦ παρασκευὴν ποιούμενοι.

16 τοιαῦτα μὲν τὰ τῶν Πάρθων ἐστίν. ἐσβαλόντος δὲ ἐς τὴν Μεσοποταμίαν τοῦ Κράσσου, ὥσπερ εἴρηται, ὁ Ὀρώδης ἐπεμψε μὲν καὶ πρὸς ἐκείνον ἐς τὴν Συρίαν πρέσβεις τῆς τε ἐσβολῆς αἰτιώμενος καὶ τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου πυνθανόμενος, ἐπεμψε δὲ πρὸς <τὰ> ἐάλω- 2 κότα τὰ τε μεθεστηκότα Σουρήναν σὺν στρατῷ· αὐτὸς γὰρ τῇ Ἀρμενίᾳ τῇ τοῦ Τιγράνου ποτὲ γενομένη δι-ενοεῖτο ἐπιστρατεύσαι, ὅπως ὁ Ἀρταβάζης ὁ τοῦ Τιγράνου παῖς ὁ τότε αὐτῆς βασιλεύων μηδεμίαν τοῖς

4, 3 ἐντονωτάτας Xiphilinus, ἐντονώτατα Ma || 6, 2 ἀπανστὶ καὶ Reiske, ἀπαντίκα Ma || 4 ἀπαρτῶντες B coll. Thuc. 6, 21, ἀπαρτῶνται Ma, <ἄλλως τε> κἄν ἐς ἄ. — ἀπαρτῶνται Maisel obs. in Cass. Dion. p. 23 || μισθοῦ παρασκευὴν R coll. 78, 27, μισθοφόρα σκευή Ma || 16, 1, 1 ἐσβάλλοντος Ma || 5 <τὰ> inseruit Reiske

Ῥωμαίοις ἄτε καὶ περὶ τῆ οἰκείᾳ δεδιῶς βοήθειαν πέμψη. ὁ οὖν Κράσσος ἐκείνῳ τε ἐν Σελευκείᾳ (ἔστι 3 δὲ πόλις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πλείστον τὸ Ἑλληνικὸν καὶ νῦν ἔχουσα) τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου ἐρεῖν ἔφη· καὶ αὐτῷ τῶν Πάρθων τις ἐς τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν τοῖς τῆς ἐτέρας δακτύλοις κρούσας εἶπεν, ὅτι θάσσον ἐντεῦθεν τριχες ἀναφύσουσιν ἢ σὺ ἐν Σελευ- 4 κείᾳ γενήσῃ. καὶ ἐπειδὴ ὁ χειμῶν . . ., ἐν ᾧ Γναῖός 17 τε Καλονίνος καὶ Οὐαλέριος Μεσσάλας ὑπάτευσαν, ^{a. u.} 701 πολλὰ μὲν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ τέρατα τότε ἐγένετο. ⁽⁵⁸⁾ καὶ γὰρ βῦαι καὶ λύκοι ὤφθησαν, οἳ τε κύνες περιφοιτῶντες ἠκίζοντο, καὶ ἀγάλματα τὰ μὲν ἰδρωσε, τὰ δὲ ἐκεραυνώθη· τὰς τε ἀρχὰς τὸ μὲν τι φιλονεικία, 2 τὸ δὲ δὴ πλείστον ὑπὸ τε τῶν ὀρνίθων καὶ ὑπὸ διοσημιῶν μόλις ποτὲ τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἀπέδειξαν. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν οὐδὲν σαφὲς διεδήλου, ἐς ὅτι τελευτήσῃ· τὰ τε γὰρ ἐν τῷ ἔσσει ἐταράττετο, καὶ οἱ Γαλάται ἐκινήθησαν αὐτίς, πρὸς τε τοὺς Πάρθους οὐδ' εἰδότες 3 πω συνηρώγεσαν· τῷ δὲ δὴ Κράσσῳ τὸν Εὐφράτην κατὰ τὸ Ζεῦγμα (οὕτω γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου στρατείας τὸ χωρίον ἐκείνο, ὅτι ταύτη ἐπεραιώθη, κέ- 4 κληται) διαβαίνοντι καὶ προφανῆ καὶ εὐσύμβολα συνηρέχθη. ὁ γὰρ αἰτὸς ἄνομασμένος (ἔστι δὲ νεὸς μι- 18 κρός, καὶ ἐν αὐτῷ αἰτὸς χροσοῦς ἐνίδρυνται· καθίστα- 5 ται τε ἐν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ καταλόγου στρατοπέδοις καὶ οὐδαμῶσε ἐκ τῶν χειμαδίων, πλὴν εἴ ποι σύμπας

3, 6 ἀναφύσουσιν] ἀναφύσουσιν? B, φύσουσιν Plut. Crass. 18 || 17, 1, 1 χειμῶν . . .] <ἦν> Leunclavius, <ἐνέστη> Reiske || 2 Καλονίνος Ma || 4 περιφοιτῶντας H. I. Heller || 5 ἠκίζοντο] ἐκίζοντο Reiske, ὠρόντο? vel ἔρροζον? B || 2, 1 φιλονεικία Reiske, φιλονεικία Ma || 3, 1 πω Reiske, πως Ma || 18, 1, 1 νεὸς] ναῖσος Xiphilinus

ὁ στρατὸς ἐξίοι, κινεῖται· καὶ αὐτὸν εἰς ἀνῆρ ἐπὶ δό-
 2 ρατος μακροῦ ἐς ὄξυ τὸν στύρακα ἀπηγμένον, ὥστε
 καὶ ἐς τὸ δάπεδον καταπήγνυσθαι, φέρει) τούτων οὖν
 τῶν αἰετῶν εἰς οὐκ ἠθέλησε τὸν Εὐφράτην αὐτῷ τότε
 συνδιαβῆναι, ἀλλὰ ἐν τῇ γῆ ἐνέσχετο ὥσπερ ἐμπεφυ-
 3 σαν. καὶ ὁ μὲν καὶ ἄκων ἐπηκολούθησε, σημεῖον δέ
 τι τῶν μεγάλων τῶν τοῖς ἰστίοις εἰκοτίων καὶ φοι-
 νικᾷ γράμματα ἐπ' αὐτῶν πρὸς δήλωσιν τοῦ τε στρα-
 τοῦ καὶ τοῦ στρατηγοῦ σφῶν τοῦ αὐτοκράτορος ἐχόν-
 4 των ἐς τὸν ποταμὸν ἀπὸ τῆς γεφύρας περιτραπὲν ἐν-
 ἔπεσε. καὶ τοῦτο μὲν ὑπὸ πνεύματος ὄντος σφοδροῦ
 ἐγένετο· ὁ δὲ δὴ Κράσσος καὶ τᾶλλα τὰ ἰσομήκη οἱ
 συντεμών, ὅπως βραχύτερα καὶ ἐκ τούτου καὶ βεβαιό-
 τερα φέρειν εἴη, προσεπηύξησε τὰ τέρατα. καὶ γὰρ
 ὁμίχλη ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ ποταμοῦ διαβάσει τοσαύτη τοῖς
 στρατιώταις περιεχύθη, ὥστε περὶ τε ἀλλήλοις αὐτοὺς
 σφαλῆναι καὶ μηδὲν τῆς πολεμίας, πρὶν ἐπιβῆναι αὐ-
 5 τῆς, ἰδεῖν· καὶ τὰ διαβατήρια τὰ τε ἀπόβαθρά σφισι
 δυσχερέστατα ἐγένετο. κἂν τούτῳ ἄνεμος τε πολὺς
 ἐπέπεσε καὶ κερανοὶ κατέσκηψαν, ἢ τε γέφυρα, πρὶν
 πάντα αὐτοὺς διελθεῖν, διελύθη. καὶ (ἦν γὰρ τὰ γι-
 γνόμενα οἷα πάντα τινὰ καὶ τῶν πάνυ ἀγνωμόνων τε
 καὶ ἀσυνέτων ἐκδιδάξει, ὅτι κακῶς ἀπαλλάξουσι καὶ
 οὐκ ἀνακομισθήσονται) φόβος καὶ κατήφεια ἐν τῷ
 19 στρατοπέδῳ ἐγένετο δεινῇ. ὁ οὖν Κράσσος παραμυ-

2, 1 μακροῦ Xiphilinus, μικροῦ Ma || 4 ἐνέσχετο] ἐνίσχετο
 Reiske || 3, 3 αὐτῶν St, αὐτῆς Ma, αὐτοῖς Reiske || 5, 1 ἀπό-
 βαθρα] ἀποβατήρια R, sed confert Naber Bekker, lex. rhet.
 p. 426, 18: ἀπόβαθρα· ἀποβατήρια, οὕτω Σοφοκλῆς || 5 οἷα Od-
 dey (qui oia te), οἱ Ma

θούμενος αὐτοὺς εἶπεν, ὅτι μὴ καταπλήττεσθε, ἄνδρες
 στρατιῶται, εἰ ἢ γέφυρα διέφθαρται, μηδὲ οἰεσθε ἐκ
 τούτου χαλεπὸν τι ἐπισημαίνεσθαι· ἐγὼ γὰρ ὑμῖν 2
 αὐτὸς ἐπομνὺς λέγω, ὅτι δι' Ἀρμενίας τὴν ἐπάνοδον
 ποιήσασθαι ἐγνώκα. ἐκ μὲν δὴ οὖν τούτου ἐθάρσυνε
 ... νῦν δὲ προσεπειπὼν τινα ἔφη μέγα ἀναβοήσας
 "θαρσεῖτε· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐπανάξει."
 ἀκούσαντες γὰρ τοῦθ' οἱ στρατιῶται οἰωνόν τε σφισιν 3
 οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἦττω γεγονέναι ἐνόμισαν καὶ ἐς
 ἀθυμίαν πλείω κατέπεσον, ὥστε μηδὲν ἔτι μηδὲ τῶν
 λοιπῶν αὐτοῦ παραινήσεων φροντίσαι, δι' ὧν τὸν τε
 βάρβαρον ἐφάνυλξε καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων ἐνεκωμίαιζε,
 χρηματὰ τε αὐτοῖς ἐδίδου καὶ γέρα ἐπηγγέλλετο. ἀλλὰ 4
 καὶ ὡς εἶποντο, καὶ οὔτε ἀντεῖπέν οἱ οὐδεὶς οὔτ'
 ἀντέπραξε, τάχα μὲν καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου, ἤδη δὲ καὶ
 ἐκπεπληγμένοι καὶ μήτε τι βουλευσάι μήτε πρᾶξαι
 σωτήριον δυνάμενοι. πάντα γοῦν καὶ τὰ ἄλλα καθάπερ
 ὑπὸ δαιμονίου τινὸς κατακεκριμένοι καὶ ταῖς γνώμαις
 καὶ τοῖς σώμασιν ἐσφάλλοντο.

μέριστον δὲ ὅμως αὐτοὺς ὁ Αὔγαρος ὁ Ὀρροηνὸς 20
 ἐλυμήνατο· ἐνσπονδος γὰρ τοῖς Ῥωμαίοις ἐπὶ τοῦ
 Πομπηίου γενόμενος ἀνθείλετο τὰ τοῦ βαρβάρου. καὶ
 τοῦτο μὲν καὶ ὁ Ἀλξανδόμιος ὁ Ἀράβιος ἐποίησε.
 πρὸς γὰρ τὸ ἰσχυρὸν αἰεὶ μεθίστατο. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν 2
 ἐκ τοῦ προφανοῦς ἀπέστη καὶ κατὰ τοῦτο οὐ δυσφύ-
 λακτος ἦν. ὁ δ' Αὔγαρος ἐφρόνει μὲν τὰ τοῦ Πάρ-
 θου, ἐπλάττετο δὲ τῷ Κράσσῳ φιλικῶς ἔχειν καὶ χρη-
 ματὰ τε ἀφειδῶς αὐτῷ ἀνήλισκε καὶ τὰ τε βουλευμάτα

19, 2, 3 ἐθάρσυνε...] lacunam statuit Reiske, qui supple-
 vit (ἂν αὐτοῖς), νῦν δὲ προσεπειπὼν (ὡς) ἔφη || 5 ἡμῶν] ὁμῶν
 Xiphilinus || ἐπανάξει, (παυτελῶς κατέπληξεν) Reiske

αὐτοῦ πάντα καὶ ἐμάνθανε καὶ ἐκείνῳ διήγγελλε καὶ προσέτι, εἰ μὲν τι χρηστὸν σφῶν ἦν, ἀπέτρεπεν αὐτόν, εἰ δ' ἀσύφορον, ἐπέσπερχε. καὶ δὴ καὶ τοιούδε τι τελευτῶν ἐπραξε. τοῦ γὰρ Κράσσου πρὸς Σελεύκειαν ὀρμηῆσαι διανοομένον, ὥστε ἐκεῖσέ τε ἀσφαλῶς παρὰ τε τὸν Εὐφράτην καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τε στρατῷ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύουσιν κομισθῆναι καὶ μετ' αὐτῶν (προσποιήσεσθαι γὰρ σφᾶς ἅτε καὶ Ἕλληνας φραδίως ἠλιπ-
 4 ζεν) ἐπὶ Κτησιφῶντα μὴ χαλεπῶς περαιωθῆναι, τούτου μὲν ὡς καὶ χρονίου ἐσομένου ἀμελήσαι αὐτὸν ἐποίησε, τῷ δὲ δὴ Σουρήνῃ ὡς καὶ ἐγγὺς καὶ μετ'
 21 ὀλίγων ὄντι συμμῖξαι ἐπεισε. καὶ μετὰ τοῦτο παρασκευάσας τὸν μὲν, ὅπως ἀπόληται, τὸν δ', ὅπως κρατήσῃ (συνεχῶς γὰρ προφάσει κατασκοπῆς τῷ Σουρήνῃ συνεγίγνετο), ἐξήγαγε τοὺς Ῥωμαίους ἀφροντιστοῦντας ὡς ἐπὶ νίκην ἔτοιμον καὶ αὐτοῖς ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ συνεπέθετο.

2 ἐπράχθη δὲ ὡδε. οἱ Πάρθοι τὸ πλεῖον τοῦ στρατοῦ σφῶν ἀποκρῦψαντες (ἢ γὰρ χώρα ἀνώμαλός τε πη ἦν καὶ δένδρα εἶχεν) ἀπήντησαν τοῖς Ῥωμαίοις. ἰδὼν οὖν αὐτοὺς ὁ Κράσσοσ, οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ὁ νεώτερος (πρὸς γὰρ τὸν πατέρα ἐκ τῆς Γαλατίας πα-
 3 ρῆν), καὶ καταφρονήσας σφῶν ὡς καὶ μόνων ἀντεξήγαγε τῷ ἱππικῷ καὶ τραπομένους ἐξεπίτηδες αὐτοὺς ἐπιδιώκων ὡς καὶ κρατῶν ἀπήχθη πολὺ ἀπὸ τῆς φά-
 22 λαγγος κἀνταῦθα περιστοιχισθεὶς κατεκόπη. γενομένου δὲ τούτου οἱ πεζοὶ τῶν Ῥωμαίων οὐκ ἀπετράποντο μὲν, ἀλλὰ καὶ προθύμως τοῖς Πάρθοις ὡς καὶ τιμω-

20, 3, 3 ὥστε] ὡς οἶον τε sc. ὄντος Reiske || 21, 2, 2 γὰρ Reiske, τε Ma || 3, 3 ἀπήχθη ἀπὸ Xylander, Turnebus, ὀπήχθη ὑπὸ Ma

ρήσουτες αὐτῷ συνέμιξαν· οὐ μόντοι καὶ ἄξιον σφῶν οὐδὲν ἐκ τε τοῦ πλήθους καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τῆς μάχης αὐτῶν ἄλλως τε καὶ ὑπὸ τοῦ Αὐγάρου ἐπιβουλευθέντες ἐποίησαν. εἴτε γὰρ συνασπίσαι ἐγνωσαν ὡς 2 καὶ τῇ πυκνότητι τῆς τάξεως σφῶν τὰ τοξεύματα αὐτῶν ἐκφρευζόμενοι, προσπίπτοντές σφισιν οἱ κοντοφόροι φύμη τοὺς μὲν κατέβαλλον, τοὺς δὲ πάντως γοῦν ἐσκαδάννυσαν· εἴτε καὶ διασταίεν, ὅπως τοῦτό γε ἐκκλίνουεν, ἐτοξεύοντο. κἀν τούτῳ πολλοὶ μὲν καὶ ἐξ 3 αὐτῆς τῆς προσελάσεως τῶν κοντοφόρων ἐκκληττόμενοι ἔθνησκον, πολλοὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἱππέων ἐγκαταλαμβανόμενοι ἐφθείροντο. ἄλλοι τοῖς κοντοῖς ἀνετρέποντο ἢ καὶ ἀναπειρόμενοι ἐφέροντο. τὰ τε βέλη καὶ 4 πυκνὰ καὶ πανταχόθεν ἔμα αὐτοῖς ἐμπίπτοντα συχνὸς μὲν καιρία πληγὴ κατέβαλλε, συχνὸς δὲ ἀπομάχους εἰργάζετο, πᾶσι δ' ἀσχολίαν ἐνεποίει· ἐς τε γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς σφῶν ἐσπετόμενα καὶ πρὸς τὰς χεῖρας τό τε ἄλλο σῶμα πᾶν καὶ διὰ τῶν ὅπλων χωροῦντα τῆν τε προφυλακῆν αὐτῶν ἀφηγεῖτο καὶ γυμνοῦσθαι σφᾶς πρὸς τὸ ἀεὶ τιτρώσκον ἠνάγκαζεν, ὥστε ἐν ᾧ τις τό- 5 ξενυμα ἐφυλάττετο ἢ καὶ ἐμπαγὲν ἐξηγεῖτο, πλείω τραύματα ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐλάμβανε. κἀκ τούτου ἄπορον μὲν σφισι κινηθῆναι, ἄπορον δὲ καὶ ἀτρεμίζειν ἦν· οὔτε γὰρ ἀσφάλειαν οὐδέτερον αὐτοῖς εἶχε, καὶ τὸν ὄλεθρον ἀμφοτέρα ἐπέφερε, τὸ μὲν, ὅτι οὐκ ἠδύναντο, τὸ δέ, ὅτι ῥᾶον ἐτιρώσκοντο. καὶ ταῦτα μὲν, ἕως ἔτι 23

22, 2, 1 ἐγνωσαν] γνοίησαν? B || 5 ἐκκλίνουεν Ma || 3, 4 ἀνετρέποντο Ma || 4, 3 καιρία Xylander, καιρία Ma || κατέβαλλε Xylander, ἀπέβαλλε Ma || 7 γυμνοῦσθαι Leuclavius, γυμνοὺς τε Ma || 5, 1 τιτρώσκον Tour (cf. cap. 23, 2), τιτρωσκόμενον Ma || 2 ἐξηγεῖτο Reiske, ἤρειτο Ma || 3 ἄλλα ἐπ' ἄλλοις Oddey, Ma || 2 ἐξηγεῖτο Reiske, ἤρειτο Ma || 23, 1, 1 ἕως St, ὡς Ma || ἐπὶ Xylander, ἄλλα ἐν πολλοῖς Ma ||

πρὸς μόνους τοὺς ἐμφανεῖς πολεμίους ἐμάχοντο, ἐπα-
σχον· ὁ γὰρ Ἀύγαρος οὐκ εὐθὺς αὐτοῖς ἐπεχείρησεν·
ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖνος ἐπέθετο, ἐνταῦθα οἱ Ὀρροηνοὶ
αὐτοὶ τε ὀπίσθεν ἐς τὰ γυμνά ἀπεστραμμένους σφᾶς
ἐπαιον καὶ τοῖς ἄλλοις ἕξον φρονεῦειν παρεῖχον. τὴν
γὰρ τάξιν, ὅπως ἀντιπρόσωποι αὐτοῖς γίνονται, ἐξελί-
2 ξαντες ὀπίσθεν σφῶν τοὺς Πάρθους ἐποίησαντο. αὐθις
τε οὖν πρὸς αὐτοὺς μετεστράφησαν καὶ πάλιν αὐθις
πρὸς ἐκείνους, εἶτα πρὸς τούτους. καὶ τοῦ τοιοῦτου
μᾶλλον ἐπιταραχθέντες ἅτε καὶ συνεχῶς δεῦρο κἀκεῖσε
μεθιστάμενοι καὶ πρὸς τὸ ἀεὶ τιτρωσκον ἀποβλέπειν
ἀναγκαζόμενοι τοῖς τε ξίφεσι τοῖς σφετέροις περιέπι-
3 πτον καὶ πολλοὶ καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλοντο. τέλος
δὲ ἐς στενὸν οὕτω κατεκλείσθησαν ἀναγκαζόμενοι, τῶν
πολεμίων ἀεὶ σφίσι πανταχόθεν ἅμα προσπιπτόντων,
ταῖς τῶν παραστατῶν ἀσπίσι τὰς γυμνώσεις σφῶν
προστέλλειν, ὥστε μηδὲ κινήθῃναι ἔτι δυνήθῃναι. οὐ
μὴν οὐδὲ τὴν στίαν βεβαίαν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν
4 νεκρῶν εἶχον, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐκείνοις ἀνετρέποντο. τό-
τε καῦμα καὶ τὸ δίψος (μεσοῦντός τε γὰρ τοῦ θέρους
καὶ ἐν μεσημβρίᾳ ταῦτ' ἐγίνετο) καὶ ὁ κονιορτός
(ὅπως γὰρ ὅτι πλείστος αἶρωτο, πάντες σφᾶς οἱ βάρ-
βαροι περιύππευον) δεινῶς τοὺς λοιποὺς συνήρει, καὶ
24 συχνοὶ καὶ ὑπὸ τούτων ἄτρωτοι ἔπεσον. κὰν πασσυδι
ἀπώλοντο, εἰ μὴ οἱ τε κοντοὶ τῶν βαρβάρων οἱ μὲν
ἀπεστράφησαν, οἱ δὲ ἐκλάσθησαν, καὶ αἱ νευραὶ τῆ
συνεχείας τῆς βολῆς ἐρράγησαν, τὰ τε βέλη ἐξετοξεύθη,

Xylander, ἔτι Ma || 1, 2 πολεμίους Leunclavius, πολέμους Ma ||
5 ἀπεστραμμένους Reiske, ἐπεστραμμένους Ma || 3, 5 προστέλλειν
περιστέλλειν coniecerat R. Stephanus, sed cf. Thucyd. 5, 71 ||
4, 4 πάντες] πάντη Xylander, πάντας R

καὶ τὰ ξίφη πάντα ἀπημβλύθη, τό τε μέγιστον οἱ
ἄνδρες αὐτοὶ φρονεῦντες ἐξέκαμον. οὕτω γὰρ, ἐπειδὴ 2
καὶ νῦξ ἐγίνετο, καὶ πόρρω ποι ἀφιπεῦσαι αὐτοὺς
ἐχρήν, ἀπεχώρησαν· οὐδέποτε γὰρ πλησίον οὐδὲ τοῖς
ἀσθενεσιτάτοις στρατοπεδεύονται διὰ τὸ μηδεμιᾶ τα-
φρεία χρῆσθαι καὶ διὰ τὸ, ἂν τις ἐπέλθῃ σφίσι ἐν
τῷ σκότῳ, ἀδύνατοι μὲν τῇ ἵππῳ, ἀδύνατοι δὲ καὶ
τῇ τοξείᾳ ἰσχυρίσασθαι εἶναι. οὐ μέντοι καὶ ζῶντά 3
τινα τῶν Ῥωμαίων τόθ' εἶλον· ἐστῶτάς τε γὰρ αὐτοὺς
ἐν τοῖς ὅπλοις ὄρωντες καὶ μήτε τινα ἐκεῖνα ἀπορρι-
πτοῦντα μήτ' αὐτὸν φεύγοντα αἰσθανόμενοι ἰσχύειν
τε ἔτι σφᾶς ἐνόμισαν καὶ ἐφοβήθησαν αὐτῶν ἐπι-
λαβέσθαι.

οὕτως ὁ τε Κράσσος καὶ ἄλλοι, ὅσοι γε ἠδυνήθη- 25
σαν, ἐς τὰς Κάρας ὤρμησαν βεβαίους σφίσι ὑπὸ τῶν
καταμεινάντων ἔνδον Ῥωμαίων τηρηθείσας· πολλοὶ
γὰρ δὴ τῶν τετρωμένων μήτε βαδίσει οἰοί τε ὄντες
μήτ' ὄχημάτων εὐποροῦντες ἢ καὶ ποδηγέτας ἔχοντες
(ἀγαπητῶς γὰρ οἱ λοιποὶ ἑαυτοὺς ἀνέφερον) κατὰ χώ-
ραν ἔμειναν. καὶ ἐκείνων τε οἱ μὲν ἀπέθανον ἐκ τῶν 2
τραυμάτων ἢ καὶ ἑαυτοὺς καταχρησάμενοι, οἱ δὲ ἐά-
λωσαν τῇ ὑστεραίᾳ· καὶ τῶν ἐαλωκότων συχνοὶ μὲν
ἐν τῇ ὁδῷ προλιπόντων σφᾶς τῶν σωμάτων, συχνοὶ
δὲ καὶ μετὰ τοῦτ' ἐφθάρησαν θεραπείας παραχρήμα
ἀκριβοῦς μὴ δυνήθέντες τυχεῖν. ὁ γὰρ Κράσσος ἀθυ- 3
μήσας οὐδὲ ἐν τῇ πόλει ἀσφαλῶς ἔθ' ὑπομείναι δυ-

24, 2, 1 ἐπειδὴ B, δὴ Ma, quo particulo servato <ὡς> καὶ
νῦξ vel καὶ <γὰρ> νῦξ R, <ὅτι> καὶ νῦξ St || 6 σκότω Xylan-
der, σκότῳ Ma || 3, 4 αὐτὸν] αὐ [τὸν] Reiske || 25, 1, 2 βεβαίους]
βεβαίως Herwerden || 2, 2 ἐάλωσαν τῇ ὑστεραίᾳ Turnebus, ἐάλων
τῇ ἑτέρῃ Ma || 4 προλιπόντων Turnebus, coll. Thucyd. 7, 75
προέλιπον Ma

νήσεσθαι ἐνόμισεν, ἀλλὰ δρασμὸν εὐθύς ἐβουλεύσατο. καὶ ἐπειδὴ οὐχ οἶόν τε ἦν αὐτῷ μεθ' ἡμέραν ἐξιόντι μὴ οὐ καταφώρῳ γενέσθαι, ἐπεχείρησε μὲν νυκτὸς ἀποδρᾶναι, προδοθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς σελήνης πανσελήνου οὐσης οὐκ ἔλαθε. προσέμεινάν τε οὖν μέχρι τῶν ἀσελήνων νυκτῶν καὶ οὕτως ἄφαντες δὴ οἶα ἐν σκοτῶ καὶ ἐν ἀλλοτρίᾳ καὶ προσέτι καὶ πολεμίᾳ γῆ φόβῳ τε ἰσχυρῷ ἐσκεδάσθησαν, καὶ αὐτῶν οἱ μὲν ἀλόντες ἡμέρας γενομένης ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐς τὴν Συρίαν μετὰ 5 Κασσίου Λογγίνου τοῦ ταμίου διεσώθησαν. ἄλλοι τῶν ὄρων μετ' αὐτοῦ τοῦ Κράσσου λαβόμενοι παρεσκευάζοντο ὡς καὶ δι' ἐκείνων ἐς τὴν Ἀρμενίαν φευξόμενοι. 26 γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Σουρήνας καὶ φοβηθεὶς, μὴ μεταστάντες ποι αὐτῆς σφισι προσπολεμῶσι, προσβαλεῖν μὲν πρὸς τὰ μετέωρα ἄφιππα ὄντα οὐκ ἠθέλησεν (ὀπλιταὶ τε γὰρ ὄντες καὶ ἐξ ὑπερδεξίων μαχόμενοι καὶ τι καὶ [δι'] ἀπονοίας ὑπ' ἀπογνώσεως ἔχοντες οὐ ῥᾶδιοι προσμῖξαι οἱ ἐγένοντο), πέμπει δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐς σπονδὰς δῆθεν σφᾶς προκαλούμενος, ἐφ' ᾧ 2 τὴν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου πᾶσαν ἐκλίπωσι. καὶ αὐτῷ ὁ Κράσσος οὐδὲν ἐνδοιάσας ἐπίστευσεν· ἐν τε γὰρ ἀκμῇ τοῦ δέους ὦν καὶ ὑπ' ἐκπλήξεως τῆς τε ἰδίας ἅμα καὶ τῆς δημοσίας συμφορᾶς τεθολωμένος καὶ πρόσετι καὶ τοὺς στρατιώτας τὴν τε ὁδὸν ὡς πολλὴν καὶ τραχεῖαν ὀκνοῦντας καὶ τὸν Ὀρώδην φοβουμένους 3 ὄρων οὐδὲν τῶν δεόντων προιδέσθαι ἠδυνήθη. ἐτοίμου οὖν αὐτοῦ πρὸς τὰς σπονδὰς γενομένου ὁ Σουρήνας οὐκ ἠθέλησε δι' ἐτέρων σπείσασθαι, ἀλλ' ὅπως

3, 5 καταφώρῳ Ma || 4, 2 δὴ R, δὲ Ma || 4 ἰσχυρῶς Ma || 26, 1, 5 [δι'] expunxit R, δὴ Xylander, καὶ καὶ δι' ἀπονοίας — ἐλθόντες Reiske || 2, 1 ἐκλίπωσι B, ἐκλείπωσι Ma

αὐτὸν μετ' ὀλίγων ἀπολαβῶν συλλάβῃ, αὐτῷ ἐκείνῳ ἔφη βούλεσθαι ἐς λόγους ἐλθεῖν. καὶ τούτου δόξαν 4 σφίσι ἐν τῷ μεταίχμιῳ μετ' ἴσων ἀνδρῶν ἐκατέρωθεν συμβαλεῖν ἀλλήλοις ὃ τε Κράσσος ἐς τὸ ὄμαλόν ὑποκατέβῃ, καὶ ὁ Σουρήνας ἵππον αὐτῷ δῶρον, ἵνα δὴ θᾶσσον πρὸς αὐτὸν ἀφίκηται, ἐπέμφε. καὶ οὕτω δια- 27 μέλλοντα τὸν Κράσσον καὶ βουλευόμενον, ὅτι ποιήσῃ, συναρπάσαντες οἱ βάρβαροι βία ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλον. καὶ τούτῳ ἀντιλαμβανομένων αὐτοῦ τῶν Ῥωμαίων ἐς τε χεῖρας σφισιν ἦλθον καὶ τέως μὲν ἰσοπάλαις ἐγίγνοντο, ἔπειτα δὲ προσβοηθησάντων τινῶν αὐτοῖς ἐπεκράτησαν· οἱ γὰρ βάρβαροι ἐν τε τῷ πεδίῳ 2 ὄντες καὶ προπαρασκευασμένοι ἐφθῆσαν τοὺς ἄνω Ῥωμαίους ἀμύναντες σφίσι. καὶ οἱ τε ἄλλοι ἔπεσον καὶ ὁ Κράσσος, εἶτ' οὖν ὑπὸ τῶν σφετέρων τινός, ὅπως μὴ ζωρηθῆ, εἶτε καὶ ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐπειδὴ καὶ ὡς ἐτέρωτο, ἐσφάγη. καὶ ἐκείνῳ μὲν τοῦτο τὸ τέλος 3 ἐγένετο, καὶ αὐτοῦ χρυσὸν ἐς τὸ στόμα οἱ Πάρθοι, ὡς γέ τινες λέγουσιν, ἐνέτηξαν ἐπισκώπτοντες· οὕτω γὰρ δὴ περὶ τὰ χρήματα καίτοι πολυχρήματος ὦν ἐσπονδάκει, ὥστε καὶ ὡς πένητας οἰκτεῖρειν τοὺς μὴ δυναμένους στρατόπεδον ἐκ καταλόγου οἰκοθεῖν θρέψειν· τῶν δὲ δὴ στρατιωτῶν τὸ μὲν πλεῖον διὰ τῶν 4 ὄρων ἐς τὴν φιλίαν ἀπέφυγε, τὸ δὲ τι καὶ ἐς τοὺς πολεμίους ἔαλω.

οἱ δὲ δὴ Πάρθοι τότε μὲν οὐ περαιτέρω τοῦ Εὐ- 28 φράτου προεχώρησαν, ἀλλὰ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ πᾶσαν ^{a. u.} 702 ₍₅₂₎

4, 2 μεταίχμιῳ Turnebus (et cod. Vat. A), μεταίχμιον Ma || 27, 1, 3 ἀνέβαλον Xylander, ἀνέλαβον Ma || 2, 5 καὶ ὡς B, κακῶς Ma || 3, 5 ὅστε Leunclavins, ὡς καὶ ὡς πένητας οἰκτεῖρειν Xiphilinus, ὡς πένητας οἰκτ. Ma || 6 ἐκ additum e Xiphilino || θρέψειν] τρέφειν Xiphilinus, Reiske

ἀνεκλήσαντο· μετὰ δὲ τοῦτο καὶ ἐς τὴν Συρίαν, οὐ μέντοι καὶ ἐν πλήθει τινὲ ὡς μήτε στρατηγὸν μήτε στρατιώτας ἔχουσιν ἐνέβαλον· ἀφ' οὗπερ Κάσσιος ἔφρα-
 2 δῖος αὐτοὺς ἄτε μὴ πολλοὺς ὄντας ἀπεώσατο. οὗτος γὰρ ἐν μὲν ταῖς Κάρραις τῶν τε στρατιωτῶν τὴν αὐτοκράτορα αὐτῶν ἡγεμονίαν μίσει τοῦ Κράσσου δι-
 δόντων καὶ προσέτι καὶ [παρ'] αὐτοῦ ἐκείνου ἐθελοντὶ διὰ τὸ τῆς συμφορᾶς μέγεθος ἐπιτρέποντος οὐκ ἐδέ-
 ξατο, τότε δὲ καὶ ἀνάγκη τῆς Συρίας ἐν τε τῷ παρ-
 3 ὄντι καὶ μετὰ ταῦτα προσέστη. οἱ γὰρ βάρβαροι οὐκ ἀπέσχοντο αὐτῆς, ἀλλὰ χειρὶ αὐτῆς μείζονι Πακθρου μὲν ὀνόματι, τοῦ υἱέος τοῦ Ὀρώδου, ἔργῳ δὲ (παῖς γὰρ ἔτι ἐκείνος ἦν) Ὀσάκου ἡγουμένου σφίσι ἐστρά-
 τευσαν καὶ μέχρι τῆς Ἀντιοχείας ἦλθον πᾶσαν τὴν ἐν
 4 ποσὶ χειρούμενοι. καὶ ἐλπίδα εἶχον καὶ τὰ λοιπὰ καταστρέψασθαι μήτε τῶν Ῥωμαίων ἀξιωμαχῶν τινὲ δυ-
 νάμει παρόντων καὶ τῶν δήμων τῆ τ' ἐκείνων δεσπο-
 τείᾳ ἀχθόμενων καὶ πρὸς αὐτοὺς ἄτε καὶ γείτονας καὶ
 29 συνήθεις σφίσι ὄντας ἀποκλινόντων. ἀμαρτόντες δὲ τῆς Ἀντιοχείας (ὃ τε γὰρ Κάσσιος ἰσχυρῶς αὐτοὺς ἀπεκρούσατο, καὶ ἐκείνοι ἀδύνατοι πολιορκῆσαι τι ἦσαν) ἐπ' Ἀντιγόνην ἐτρέποντο. καὶ ἐπειδὴ τὸ τε προἰστέιον αὐτῆς σύμφυτον ἦν, καὶ οὐκ ἐθάροσαν,
 2 ἀλλ' οὐδ' ἠδυνήθησαν ἐς αὐτὸ ἐσελάσαι, ἐνενόησαν μὲν τὰ τε δένδρα κόψαι καὶ τὸ χωρίον πᾶν φιλωσαι, ὅπως καὶ θαρσύντως καὶ ἀσφαλῶς τῇ πόλει προσμι-
 ξωσι, μὴ δυνηθέντες δὲ (ὃ τε γὰρ πόνος πολὺς ἐγί-
 γνετο καὶ ὁ χρόνος ἄλλως ἀναλοῦτο, ὃ τε Κάσσιος

28, 1, 5 Κάσσιος Xiphilinus, Κράσσος Ma || 2, 3 αὐτῶν Od-
 dey, αὐτῷ Ma || 4 [παρ'] deletit St || 4, 2 καταστρέψασθαι Tur-
 nebus, καταστρέψασθαι Ma || 29, 1, 2 Κάσσιος] Κράσσος Ma

τοὺς ἀποσκεδαννυμένους σφῶν ἐλύπει) ἀπανεστήσαν
 ὡς καὶ ἐπ' ἄλλο τι ἐπιστρατεύσοντες. κἂν τούτῳ ὁ 3
 Κάσσιος ἐς τε τὴν ὁδὸν, δι' ἧς ἀποπορεύεσθαι ἔμελλον,
 ἐλόγησε κἂν ταῦθα ἐπιφανεῖς σφίσι μετ' ὀλίγων ἐς τε
 δῖωξιν αὐτοὺς ὑπηγάγετο καὶ περιστοιχισάμενος ἄλ-
 λους τε καὶ τὸν Ὀσάκην ἀπέκτεινε. τελετήσαντος δ'
 ἐκείνου πᾶσαν τὴν Συρίαν ὁ Πάκορος ἐξέλιπε καὶ
 οὐδ' αὐτῆς ποτε ἐς αὐτὴν ἐσέβαλεν.

ἅμα δὲ οὗτος ἀνεκεχωρήκει καὶ ὁ Βίβουλος ἄρξων 30
 τῆς Συρίας ἀφίκετο καίπερ ἐψηφισμένου μηδένα μήτε
 στρατηγὸν μήτ' ὑπατον μήτε εὐθὺς μήτε πρὸ πέμπτου
 ἔτους ἐς τὰς ἔξω ἡγεμονίας ἐξιέναι, ἵνα μὴ διὰ τοῦτο
 σπουδαρχοῦντες στασιάξωσι. καὶ αὐτὸς μὲν ἐν ἡσυχίᾳ 2
 τὸ ὑπήκοον διήγαγε, τοὺς δὲ δὴ Πάρθους ἐπ' ἀλλή-
 λους ἔτρεψεν. Ὀρονδαπάτην γὰρ τινὰ σατραπὴν ἀχθό-
 μενον τῷ Ὀρώδῃ προσποιησάμενος ἀνέπεισε δι' ἀγγέ-
 λων τὸν τε Πάκορον βασιλέα στήσασθαι καὶ ἐπ' ἐκεῖ-
 νον μετ' αὐτοῦ στρατεῦσαι.

ὁ μὲν οὖν πόλεμος οὗτος [ὃ τε Ῥωμαίων καὶ ὁ 3
 τῶν Πάρθων] τῷ τετάρτῳ ἔτει, ἀφ' οὗ ἤρξατο, ἐπὶ τε ^{a. u.} 703
 Μάρκῳ Μαρκέλλῳ καὶ ἐπὶ Σουλπικίῳ Ρούφῳ ὑπά- (51)
 των ἐπαύσατο· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ χρόνῳ καὶ ὁ 31
 Καῖσαρ τὰ ἐν τῇ Γαλατίᾳ ταραχθέντα αὐτῆς μάχαις
 κατέλαβε πολλὰ πάντ' αὐτὸς, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν
 ὑποστρατήγων πράξας, ὧν ἐγὼ τὰ ἀξιολογώτατα διη-
 γήσομαι μόνα. ὁ γὰρ Ἀμβιόριξ τοὺς Τρηονίους χα- 2
 λεπῶς ἔτι καὶ τότε τῷ τοῦ Ἰνδοντιομάρου θανάτῳ ^{a. u.} 700
 (54)

2, 7 ἐπιστρατεύοντες Ma || 30, 2, 3 Ὀρονδαπάτην Gutschmid,
 Gesch. Irans p. 93, n. 1, Ὀρονδαπάντη Ma, Ὀρονδαπάντην B ||
 3, 1 [ὃ τε Ῥωμαίων καὶ ὁ τῶν Πάρθων] ut glossema expunxit
 Herwerden || 2 τῷ om. Ma || ἤρξατο R, ἤρξαντο Ma || 3 Μαρ-
 κέλλῳ Ma || 31, 2, 1 Τρηονίους] Τριούρους Ma

ἔχοντας παραλάβων τά τε αὐτόθεν ἐπὶ πλείον συν-
 ἔστησε καὶ παρὰ τῶν Κελτῶν μισθοφορικῶν μετεπέμ-
 3 ψατο. βουλευθεὶς οὖν ὁ Λαβιῆνος, πρὶν ἐκείνους ἐπελ-
 θεῖν, συμμῖξαι σφίσι προενέβαλεν ἐς τὴν τῶν Τρη-
 ούριων χώραν. καὶ ἐπειδὴ μὴ ἡμύνοντο τὴν ἐπικου-
 ρίαν ἀναμένοντες, ἀλλὰ ποταμὸν τινα διὰ μέσου
 ποιησάμενοι ἠσύχαζον, συνεκάλεσε τοὺς στρατιώτας
 καὶ ἐδημηγόρησε τοιαύδε, ἀφ' ὧν τοὺς τε σφετέρους
 4 καταπλήξειν καὶ ἐκείνους <θαρσυνεῖν> ἔμελλε, χρῆναί
 τε σφᾶς ἔλεγε, πρὶν τοὺς Κελτοὺς αὐτοῖς ἐπαμῦναι,
 πρὸς τε τὸν Καίσαρα καὶ ἐς τὸ ἀσφαλὲς ἀποχωρῆσαι,
 ἐσήμημέ τε εὐθὺς συσκευάσασθαι. καὶ ἐξανέστη οὐ
 5 πολλῷ ὕστερον προσδοκῆσας ἔσεσθαι τοῦτο, ὃ καὶ
 ἐγένετο, οἱ γὰρ βάρβαροι ἀκούσαντες ταῦτα (ἦν γὰρ
 αὐτοῖς ἐπιμελές, καὶ δι' αὐτό γε τοῦτο καὶ φανερώς
 ἐλέγχθη) δεδιέναι τε αὐτὸν ὄντως καὶ φυγὴν ὡς ἀλη-
 θῶς ποιῆσθαι ἐπίστευσαν καὶ τὸν ποταμὸν σπουδῆ
 διαβάντες θυμῷ ἐπ' αὐτοὺς ἐχώρουν, ὡς τάχους ἔκα-
 6 στος εἶχε. καὶ οὕτως ὁ Λαβιῆνος ὑπέστη τε σφᾶς
 ἐσκευασμένους καὶ τοὺς πρώτους ἐκπλήξας ῥαδίως καὶ
 τοὺς λοιποὺς δι' αὐτῶν ἐκείνων ἐτρέψατο. καὶ τούτου
 φευγόντων τε σφῶν τεταραγμένως καὶ ἀλλήλοις ἐμ-
 πιπτόντων καὶ πρὸς τὸν ποταμὸν ἀθουμένων πολλοὺς
 ἀπέκτεινε.

32 διαφυγόντων τε καὶ ὡς συχνῶν ὁ Καίσαρ τῶν μὲν
 a. u. ἄλλων οὐδένα λόγον ἐποιεῖτο, τὸν δὲ Ἀμβιόριγα δια-
 701
 (53) διδράσκοντα ἄλλοτε ἄλλη καὶ πολλὰ κακουροῦντα καὶ
 ζητῶν καὶ διώκων πράγματα ἔσχε. καὶ ἐκείνον μὲν

3, 2 Τρηούριων] Τριούριων Ma || 4, 1 <θαρσυνεῖν> suppl. R,
 <ἐπελπίειν> ? B || 2 τε <γὰρ> σφᾶς ? B || 4 ἐσήμημε B, σημήνα
 Ma || 5, 4 δεδιέναι Reiske, διέναι Ma

οὐδένα τρόπον λαβεῖν ἠδυνήθη, ἐπὶ δὲ δὴ τοὺς Κελ-
 τοὺς ὡς καὶ τοῖς Τρηούρισι βοηθῆσαι ἐθέλησαντας
 ἐστράτευσε. καὶ ἔπραξε μὲν οὐδὲ τότε οὐδέν, ἀλλὰ 2
 καὶ διὰ ταχέων φόβῳ τῶν Σουήβων ἐπανεχώρησεν,
 ἔδοξε <δ'> οὖν καὶ αὐτῶν τὸν Ῥῆνον διαβεβηκέναι καὶ
 τῆς τε γεφύρας μόναι τὰ προσεχῆ τοῖς βαρβάροις ἔλυσε
 καὶ φρούριον ἐπ' αὐτῆς ὡς καὶ αἰεὶ διαβησείων ἄκο-
 δόμησε. καὶ μετὰ τοῦτο ὀργῆ τὴν τοῦ Ἀμβιόριγος 3
 διάφευξιν φέρων τὴν πατρίδα αὐτοῦ καίτοι μὴδὲν
 νεωτερίσασαν διαρπάζειν τοῖς βουλομένοις ἐπέτρεψε
 προεπαγγείλας σφίσι αὐτὸ τοῦθ', ὅπως οἱ πλείστοι
 συνέλθωσιν· ὅθενπερ πολλοὶ μὲν Γαλάται, πολλοὶ δὲ
 καὶ Σύγαμβροι πρὸς τὰς ἀρπαγὰς ἦλθον. οὐ μὲντοι 4
 καὶ ἀπέχρησε τοῖς Σηγάμβροις τὰ ἐκείνων λήσασθαι,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέθεντο· τηρήσαντες
 γὰρ σφᾶς πρὸς σίτον κομιδὴν ἀπιόντας ἐπεχείρησαν
 τῷ στρατοπέδῳ αὐτῶν κἂν τούτῳ προσβοηθησάντων
 σφῶν, ἐπέπερ ἦσθοντο, συχνοὺς ἐφόνευσαν. καὶ οἱ 5
 μὲν φοβηθέντες διὰ τοῦτο τὸν Καίσαρα οἴκαδε σπουδῆ
 ἀνεχώρησαν· ἐκείνος δὲ τούτων μὲν οὐδενὸς διὰ τε
 τὸν χειμῶνα καὶ διὰ τὸ τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ στασιάζεσθαι
 οὐδεμίαν τιμωρίαν ἐποίησατο, τοὺς δὲ δὴ στρατιώτας
 πρὸς τὰ χειμάδια διακέμψας αὐτὸς τε ἐς τὴν Ἰταλίαν
 πρόφασιν μὲν τῆς ἐκεῖ Γαλατίας ἔνεκα, τὸ δ' ἀληθές,
 ὅπως ἐγγύθεν τοῖς ἐν τῇ πόλει ὄρωμένοις ἐφεδρεύη,
 ἀπῆλθε.

κἂν τούτῳ οἱ Γαλάται αὐτῶν ἐνεόχμωσαν. Ἀρουεθ- 33

32, 2, 3 <δ'> inseruit Reiske || 5 διαβησείων D, διαβασείων
 Ma || 3, 3 διαρπάζειν Reiske, διαρπάσειν Ma || 4, 1 Σύγαμβροι
 Ma || 2 ἀπέχρησε R. Stephanus, ἀπεχώρησε Ma || 5 προσβοηθη-
 σάντων R. Stephanus, προσβοησάντων Ma || 5, 3 ἐκείνος Reiske,
 ἐκείνοις Ma || οὐδενὸς Reiske, οὐδὲν Ma

a. u. 702 (52) νολ γὰρ ἡγουμένον σφῶν Οὐρεμιγγετόριγος ἀπέστησαν
 καὶ τοὺς τε Ῥωμαίους, ὅσους ἐν τε τῇ χώρᾳ σφῶν
 εὖρον, πάντας ἀπέκτειναν καὶ ἐπὶ τὴν συμμαχίδα αὐ-
 τῶν χωρήσαντες τοὺς μὲν συναποστήναί σφισιν ἐθε-
 λήσαντας περιεῖπον, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐκακούρου.
 2 μαθὼν οὖν ταῦθ' ὁ Καῖσαρ ἀνεκομίσθη καὶ καταλα-
 βὰν αὐτοὺς ἐς Βιτούριγας ἐμβεβληκότας ἐκείνοις μὲν
 (οὐ γὰρ πῶ πάντες οἱ στρατιῶται αὐτοῦ παρήσαν) οὐκ
 ἐπήμυνεν, ἐς δὲ δὴ τὴν Ἀρουερνίδα ἀντεμβαλὼν ἐπαν-
 ἤγαγεν οἴκαδε τοὺς πολεμίους καὶ (οὐ γὰρ ἐδόκει πῶ
 34 ἀξιόμαχος αὐτοῖς εἶναι) προαπεχώρησεν. αὐτῆς οὖν
 ἐκεῖνοι πρὸς τε τοὺς Βιτούριγας ἐπανῆλθον καὶ πόλιν
 αὐτῶν Ἀουαρικὸν ἐλόντες ἐπὶ πλείστον ἐν αὐτῇ ἀντέ-
 σχον. ὕστερον δὲ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων πολιορκούμενοι
 (τό τε γὰρ τεῖχος δυσπρόσιτον ἦν, τῇ μὲν ἐλῶν δυσ-
 διαβάτων, τῇ δὲ ποταμοῦ ῥοαῶδους αὐτὸ περιέχοντος)
 καὶ αὐτοὶ παμπληθεῖς ὄντες τὰς τε προσβολὰς σφῶν
 ῥαδίως ἀπεκρούοντο καὶ ἐπεξιόντες πολλὰ αὐτοὺς
 2 ἐλύπον. καὶ τέλος τὰ τε περίεξ πάντα, οὐχ ὅπως
 ἀγροὺς ἢ κώμας, ἀλλὰ καὶ πόλεις, ἀφ' ὧν ὠφέλειάν
 τινα ἔσεσθαι σφισι προσεδόκων, κατέφλεξαν, εἴ τέ τι
 παρὰ τῶν πόρρωθεν συμμάχων ἐκομίζετο αὐτοῖς, δι-
 ἤρπαζον, ὥστε πολιορκεῖν τὴν πόλιν τοὺς Ῥωμαίους
 3 δοκοῦντας τὰ τῶν πολιορκουμένων πάσχειν, πρὶν δὴ
 νετὸς τε λάβρος καὶ πνεῦμα μέγα προσβάλλουσί πῃ
 αὐτοῖς ἐπιγενόμενον (ὁ [τε] γὰρ χειμῶν ἐνειστήκει)
 πρῶτους μὲν ἐκείνους ἀπήλασε καὶ ἐς τὰς σκιηὰς ἐπ-

33, 1, 2 Οὐρεμιγγετόριγος Ma || 3 τε Ῥωμ. Reiske, γε Ma ||
 2, 1 ἀνεκομίσθη Reiske, ἐκομίσθη Ma || 2 Βιτούριγας] Τουρτού-
 ριγας Ma || 34, 1, 3 Ἀουαρικὸν] Εὐακὸν Ma || 3, 3 [τε] secluserit B,
 τε γοῦν Leunclavius

ἀνήγαγεν, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς βαρβάρους ἐς τὰς οἰκίας
 κατέκλεισεν. ἀπειθόντων γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐπάλ-
 ξων οἱ Ῥωμαῖοι προσέβαλον ἐξαίφνης αὐτῆς αὐταῖς
 ἐρήμοις ἀνδρῶν οὔσαις· καὶ πύργον τινὰ παραχρῆμα, 4
 πρὶν καὶ αἰσθῆσθαι τοὺς πολεμίους τῆς παρουσίας
 σφῶν, ἐλόντες ἔπειτα καὶ τὰ λοιπὰ οὐ χαλεπῶς ἐχει-
 ρώσαντο καὶ τὴν τε πόλιν πᾶσαν διήρπασαν καὶ τοὺς
 ἀνθρώπους πάντας ὄργῃ τῆς τε προεδρείας καὶ τῆς
 τάλαιπωρίας ἔσφαξαν.

πράξας δὲ ταῦτα ὁ Καῖσαρ ἐπὶ τὴν χώραν αὐτῶν 35
 ἐπεστράτευσεν. καὶ ἐπειδὴ πολεμούμενοι τὰς γεφύρας
 οἱ λοιποὶ Ἀρουερνοὶ προεκεκρατήμεσαν, δι' ὧν διαβῆ-
 ναι αὐτὸν ἐχρήν, ἀπορήσας, ὅπως περαιωθῆ, ἐπιπαρ-
 ῆλθεν ἐπὶ πολὺν παρὰ τὴν ὄχθην, εἴ πως ἐπιτηδείον
 τινὸς χωρίου, ὥστε περὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ὕδατος διελθεῖν,
 λάβοιτο. κακὸν τούτου ἐν ὑλώδει τέ τι καὶ [ἐν] συσκίῳ 2
 τύπῳ γενόμενος τὰ μὲν σκευοφόρα καὶ τοῦ στρατοῦ
 τὸ πλεῖον προέπεμψε μακρὰν ἐκτεταμένην τάξει κελύ-
 σας αὐτοὺς προΐναι, ὥστε καὶ πάντας σφᾶς ἐνταῦθα
 εἶναι δοκεῖν· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἐρωμενεστάτων ὑπ- 3
 ἔμεινε καὶ ξύλα τε ἔτεμε καὶ σχεδιάς ἐποίησε καὶ ἐπ'
 αὐτῶν διέβη τὸ φεῦμα τῶν βαρβάρων πρὸς τε τοὺς
 ἐν τῷ πρόσθεν πορευομένους τὸν νοῦν ἐχόντων καὶ
 τὸν Καῖσαρα μετ' αὐτῶν εἶναι λογιζομένων. καὶ μετὰ 4
 τοῦτο τοὺς τε προεληλυθότας νυκτὸς ἀνεκαλέσατο καὶ
 διαβιβάσας αὐτοὺς ὁμοίως τῆς μὲν χώρας ἐκράτησε,
 τῶν δ' ἀνθρώπων ἐς Γεργουσίαν συγκαταφυγόντων

35, 1, 2 πολεμούμενοι] πολέμον προνοούμενοι vel προιδόμε-
 νοι? Reiske || 6 δι' αὐτοῦ τοῦ] διὰ τοῦ Reiske || 2, 1 ὑλώδει τε
 Herwerden, τε ὑλ. Ma || [ἐν] deleverunt Reiske, R, Herwerden ||
 3 μακρὰν R, μακρᾶ Ma || 4, 4 Γεργουσίαν Leunclavius, Γοργο-
 θυίαν Ma

καὶ ἐκείσε πάντα τὰ τιμιώτατά σφισι συγκομισάντων
 36 πλείστον πόνον μάτην αὐτοῖς προσεδρεύων ἔσχε. τό
 τε γὰρ φρούριον ἐπὶ τε λόφου καρτεροῦ ἦν καὶ τεί-
 χεσιν ἰσχυρῶς ἐκεκράτυντο, καὶ οἱ βάρβαροι περίξ
 αὐτὸ πάντα τὰ μετέωρα κατελιγρότερες περιεφρούρουν,
 ὥστε καὶ μένειν αὐτοῖς κατὰ χώραν ἀσφαλῶς ὑπάρχον
 2 καὶ ἐπικαταθέουσι πλεονεκτεῖν τὰ πλείω. ἐν τε γὰρ
 πεδίῳ ὁ Καῖσαρ ἠύλιξετο (οὐ γὰρ εὐπόρησεν ἐχυροῦ
 χωρίου) καὶ αὐτὸς μὲν οὐτι προεγίνωσκεν, οἱ δὲ δὴ
 βάρβαροι ὡς καὶ ὑπερδεξίων ὄντες τό τε στρατόπεδον
 αὐτοῦ κατεθέωντο καὶ ταῖς καταδρομαῖς ἐπικαίροις
 3 ἐχρῶντο. εἰ τὲ πη περαιτέρω τοῦ καιροῦ προχωρή-
 σαντες ἀνεκόπτοντο, δι' ὀλίγου αὐθις ἐντὸς τῆς ἐπι-
 κρατείας σφῶν ἐγίνοντο· οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι οὐδένα
 τρόπον, ἐφ' ὅσον οἱ τε λίθοι καὶ τὰ ἀκόντια ἐξικνεῖτο,
 4 πελάσαι τοῖς χωρίοις ἠδύναντο. ὁ οὖν Καῖσαρ, ἐπειδὴ
 ὁ τε χρόνος ἄλλως ἀναλοῦτο, καὶ πολλάκις καὶ πρὸς
 αὐτὸ τὸ ὄρητιον, ἐφ' οὗ τὸ πόλισμα ἦν, προσβαλὼν
 μέρος μὲν τινος ἐκράτησεν αὐτοῦ, ὥστε καὶ ἐντειχί-
 σασθαί τι ἤξω τε ἐκείθεν τὴν ἐπὶ τῆλλα ἐφοδὸν ποι-
 5 εῖσθαι, τὸ δ' ὄλον ἀπεκρούετο καὶ τῶν τε στρατιωτῶν
 συχνὸς ἀπέβαλλε καὶ ἐκείνους ἀλήπτους ἐώρα ὄντας,
 τὰ τε τῶν Αἰδούων ἐν τούτῳ ἐκινήθη, καὶ προσέτι
 καὶ πρὸς τούτους ἀπελθόντος αὐτοῦ κακῶς οἱ κατα-
 λειφθέντες ἀπήλλαξαν, ἀνέστη.
 37 οἱ γὰρ Αἰδουοὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ταῖς τε ὁμολογίαις
 ἐνέμειναν καὶ ἐπικουρίας αὐτῷ ἔπεμπον, ἔπειτα δὲ καὶ

36, 1, 3 ἰσχυρῶς] ἰσχυροῖς Reiske || 2, 3 οὐτι B, οὔτε Ma, οὔτε τι Leunclavius || προεγίνωσκεν Leunclavius, προσεγίνωσκεν Ma || 3, 2 ἀνεκόπτοντο Reiske, ἀνέκοπτον Ma || 5, 1 τε B, γε Ma, del. Reiske || 5 ἀνέστη] ἀπέστη Fabricius, ἀπανάστη B

ἄκοντες ἐπολέμησαν ἀπατησάντων σφῶς ἄλλων τε καὶ
 Λιταούικου. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἐπειθεν αὐτοὺς ἄλλως
 τοῦτο ποιῆσαι, διεπράξατο προσταχθῆναι οἱ πρὸς τὸν
 Καῖσαρα ἀπαγαγεῖν τινὰς ἐπὶ συμμαχίᾳ δῆθεν αὐτοῦ
 καὶ ὤρησε μὲν ὡς καὶ τοῦτο ποιήσαν, προπέμψας δὲ 2
 ἰππέας καὶ κελύσας τισὶν αὐτῶν ἐπανελθοῦσιν εἰπεῖν,
 ὅτι <οἱ τε> συμπεμφθέντες σφισι καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρὰ
 τοῖς Ῥωμαίοις σφῶν ὄντες συνειλημμένοι τε ὑπ' αὐτῶν
 εἰσι καὶ ἀπολώλασι, προσπαρώξυνε τοὺς στρατιώτας
 δημηγορήσας ἀκόλουθα τοῖς ἀγγέλοις. καὶ οὕτως ἀ- 3
 τοί τε ἐπανάστησαν καὶ τοὺς ἄλλους συμμετέστησαν.
 καὶ τότε μὲν (ὁ γὰρ Καῖσαρ ὡς τάχιστα τοῦτ' ἤσθετο
 τοὺς τε Αἰδούους, οὓς εἶχε καὶ ἐδόκει πεφονευκέναι,
 ἐπεμψεν αὐτοῖς, ὥστε φανεροὺς πᾶσι ζῶντας γενέσθαι,
 καὶ τῷ ἰππικῷ ἐφέσπετο) μετενόησαν καὶ συνηλλάγη-
 σαν· αὐθις δὲ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τε <τῇ Γερρουσίᾳ> 38
 τῇ τοῦ Καίσαρος ἀπουσίᾳ πταισάντων καὶ μετὰ τοῦτο
 παντάπασιν ἀπ' αὐτῆς ἀποχωρησάντων ἐφοβήθησαν οἱ
 τὴν τε ἐπανάστασιν πράξαντες καὶ νεωτέρων ἀεὶ πραγ-
 μάτων ἐφιέμενοι, μὴ σχολάζοντες... ποιήσονται, καὶ
 ἐνεόχμωσαν. μαθόντες δὲ τοῦθ' οἱ συστρατεύοντες 2
 αὐτῶν τῷ Καίσαρι ἠτήσαντο ἐπιτραπῆναι σφισιν οἴκαδε
 ἀπελθεῖν ὑποσχόμενοι πάντα καταστήσειν. καὶ οὕτως
 ἀφεθέντες πρὸς τε Νοουιοδοννόν, ἔνθα τὰ τε χρήματα
 καὶ τὸν σίτον ὁμήρους τε πολλοὺς οἱ Ῥωμαῖοι κατετέ-

37, 2, 3 <οἱ τε> vel <καὶ οἱ> add. Reiske, <οἱ> Leunclavius || 38, 1, 1 <τῇ Γερρουσίᾳ> inseruit Leunclavius || 5 σχολάζοντες... ποιήσονται] κολασθήσονται Leunclavius, σχ. <τιμωρίαν> ποιήσονται Reiske, σχ. <ἀπ' ἐκείνων οἱ Ῥωμαῖοι τιμωρίαν σφῶν> ποιήσονται? B || 2, 1 συστρατεύοντες scripsi, στρατεύοντες Ma || 4 Νοουιοδοννόν Ma || 5 ὁμήρους] ὁμόρους Ma || κατέθειντο Ma, κατέθεντο St, Gros

θειντο, ἤλθον καὶ τοὺς τε φρουροὺς αὐτῶν συναιρο-
 μένων σφίσι τῶν ἐπιχωρίων μὴ προσδεχομένους ἐφθαι-
 3 ραν καὶ ἐν κράτει πάντων αὐτῶν ἐγένοντο. καὶ ἐκεί-
 νην τε τὴν πόλιν ἐπίκαιρον οὐσαν κατέπρησαν, ὅπως
 μὴ οἱ Ῥωμαῖοι ὀρηγήριον αὐτὴν τοῦ πολέμου ποιή-
 σονται, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Αἰδούων προσαπέστησαν.
 ὁ οὖν Καῖσαρ ἐπεχείρησε μὲν παραχορῆμα ἐπ' αὐτοὺς
 στρατεῦσαι, μὴ δυνήθεις δὲ διὰ τὸν ποταμὸν τὸν Αἰ-
 4 ρρον ἐπὶ Λίγγονας ἐτράπετο. καὶ ὁ μὲν οὐδὲ ἐκεῖνα
 κατάρθωσεν, ὁ δὲ δὴ Λαβιῆνος τὴν νῆσον τὴν ἐν τῷ
 Σηκουανῶ ποταμῶ οὐσαν τοὺς τε προκινδυνεύσαντας
 <ἐν> τῇ ἡπείρῳ κρατήσας καὶ τὴν διάβασιν πολλαχῆ
 ἅμα κατὰ τε τὸν ῥοῦν καὶ ἀνάπαλιν, ὅπως μὴ καθ' ἐν
 περαιούμενος κωλυθῆ, ποιησάμενος κατέσχε.

39 πρὶν δὲ τοῦτο γενέσθαι, καταφρονήσας ὁ Οὐερκιγγετόριξ τοῦ Καίσαρος ἐξ ὧν ἐπταίκει, ἐπ' Ἀλλόβριγας
 ἐστράτευσε. κὰν τούτῳ ὀρηγήσαντα αὐτὸν ὡς καὶ βοη-
 θήσονται σφίσι ἀπέλαβεν ἐν Σηκουανοῖς γενόμενον
 2 καὶ ἐνεκνυλώσατο, οὐ μόντοι κακόν τι εἰργάσατο, ἀλλὰ
 καὶ πᾶν τοῦναντίον τοὺς τε Ῥωμαίους ἠνάγκασεν ἀγα-
 θοὺς εἶναι ἀπογνώσει τῆς σωτηρίας, καὶ αὐτὸς ὑπὸ τε
 τοῦ πλήθους καὶ ὑπὸ τοῦ θράσους ἐπταίσε καὶ τι καὶ
 ὑπὸ τῶν Κελτῶν τῶν τοῖς Ῥωμαίοις συμμαχούντων
 3 ἐσφάλῃ· ταῖς τε γὰρ ὀρμαῖς ἀπλήστοις σώμασι τὴν
 τόλμαν προσεπισχυρίσαντες διέρρηξαν τὴν περίσχεσιν.
 εὐρῶν δὲ δὴ τὸ εὖρημα τοῦτο ὁ Καῖσαρ οὐκ ἀνήκεν,
 ἀλλ' ἐς Ἀλεσίαν τοὺς διαφυγόντας αὐτῶν κατακλείσας

2, 6 συναιραμένον Ma || 3, 6 Λίγγρον] Λίγγρον Ma || 4, 4 <ἐν>
 inseruit B || 39, 3. 1 ὀρμαῖς ἀπλήστοις σώμασι] ὁ <καὶ> ἀπλ. σ.
 Oddey, ἀπλήστοι <όντες καὶ> τοῖς σώμασιν? Reiske || σώμασι]
 πόμασι Pflugk || 4 ἐσκαλείαν Ma

ἐπολιόρκει. κὰν τούτῳ ὁ Οὐερκιγγετόριξ τὸ μὲν πρῶ- 40
 τον τοὺς ἱππέας, πρὶν παντελῶς ἀποτειχισθῆναι, ἐξέ-
 πεμψε τῆς τε τροφῆς τῶν ἵππων ἕνεκα (οὐ γὰρ ἦν)
 καὶ ὅπως ἐς τὰς πατρίδας ἕκαστοι σφῶν κομισθέντες
 τὰ τε ἐπιτηδεῖα καὶ ἐπικουρίαν αὐτῶ ἀγάγωσιν. ἐπεὶ 2
 δ' οὗτοί τε ἐχρόνιζον, καὶ τὰ σιτία σφᾶς ἐπιλείπειν
 ἤρξατο, τοὺς τε παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας <καὶ> τῶν
 ἄλλων τοὺς ἀχραιοτάτους ἐξέβαλεν ἐλπίσας μάτην, ὅτι
 ἢ καὶ ἐκείνοι πρὸς τῶν Ῥωμαίων τῆς λείας ἕνεκα σω-
 θήσονται, ἢ οἱ γε λοιποὶ ταῖς τροφαῖς αὐτῶν ἐπὶ
 πλείον χρησάμενοι περιγενήσονται. ὁ γὰρ Καῖσαρ ἄλ- 3
 λως μὲν οὐδ' αὐτὸς τῶν ἐπιτηδεύων, ὥστε καὶ ἑτέρους
 τρέφειν, εὐπόρει· τοῖς δ' οὖν πολεμίοις ἰσχυροτέραν
 τὴν σιτοδείαν ἐπανεληθόντων αὐτῶν ἐλπίδι τοῦ πάν-
 τως σφᾶς καταδεχθήσεσθαι ποιήσειν νομίσας πάντας
 αὐτοὺς ἀπεώσατο. καὶ οἱ μὲν οὕτως ἐν τῷ μέσῳ τῆς 4
 πόλεως καὶ τοῦ στρατοπέδου μηδετέρων σφᾶς δεχομέ-
 νων οἰκτρότατα ἀπώλοντο· ἢ δὲ ἐπικουρία τῶν τε ἱπ-
 πέων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀχθέντων ἐπήλθε
 μὲν οὐκ ἐκ μακρὰν τοῖς βαρβάροις, ἵππομαχία δὲ δὴ
 . . . τῶν Ῥωμαίων τῇ βοηθείᾳ. καὶ μετὰ τοῦτο πειρά- 5
 σαντες νυκτὸς διὰ τῶν περιτειχισμάτων ἐς τὴν πόλιν
 ἐσελθεῖν ἰσχυρῶς ἐπόνησαν, τάφρους τε γὰρ οἱ Ῥω-
 μαῖοι κρυπτὰς ἐν τοῖς ἱππασίμοις ἐπεποιήμασαν καὶ

40, 2, 3 <καὶ> inseruit R. Stephanus || 4 ἐξέβαλον Ma || 3, 3
 δ' οὖν Pflugk, γοῦν Ma || 4 ἐλπίδι τοῦ πάντως σφᾶς καταδεχθή-
 σεσθαι post ποιήσειν νομίσας aut post πάντας collocanda cen-
 set Reiske || 4, 5 ἵππομαχία δὲ δὴ . . .] ἵππομαχία δὲ <ἠτήθη>
 τῶν Γερμανῶν τῇ βοηθείᾳ Leunclavius, <ᾠθήθη> N, <ἀπεκρού-
 σθη> Oddey, ἵππομαχία δὲ δὴ <ἐγένετο> τῶν Ῥωμαίων τῇ βοη-
 θεία <ἀπαντώντων καὶ οὗτοι μὲν χαλεπῶς (vel αἰσχυρῶς) τε καὶ
 τότε ἀπήλαττον>, καὶ μετὰ τοῦτο κ. τ. λ. Reiske || 5, 3 ἐπόνη-
 σαν] ἐποίησαν Ma, ἐπταίσαν Xylander

σκόλοπας ἐς αὐτὰς ἐνεπεπήχεσαν, πάντα ἐπιπολῆς τῷ
6 ἄλλῳ τῷ περίξ χωρίῳ ὁμοιάσαντες, ὥστε καὶ τοὺς
ἄνδρας καὶ τοὺς ἵππους ὅτι μάλιστα ἐς αὐτὰ ἀπερι-
σκεπτός ἐμπεσόντας σφαλῆναι. οὐ μόντοι καὶ ἐνέδοσαν,
πρὶν ἐκ παρατάξεως αὐθις πρὸς αὐτοῖς τοῖς τειχίσμα-
σιν αὐτοὶ τε ἅμα καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐπεξεληθόντες
πταῖσαι.

4 ὁ δ' οὖν Οὐερκιγγετόριξ ἠδυνήθη μὲν ἐκφυγεῖν
(οὔτε γὰρ ἑάλω καὶ ἄτρωτος ἦν), ἐλπίσας δέ, ὅτι ἐν
φιλίᾳ ποτὲ τῷ Καίσαρι ἐγεγόνει, συγγνώμης παρ'
αὐτοῦ τεύξεσθαι, ἤλθε πρὸς αὐτὸν μὴ ἐπιηρκνευσά-
μενος καὶ καθημένῳ οἱ ἐπὶ βήματος ἐξαίφνης ὤφθη,
ὥστε καὶ ταραχθῆναι τινὰς· ἄλλως τε γὰρ περιμύκης
2 ἦν καὶ ἐν τοῖς ὄπλοις δεινῶς ἐνέπρεπεν· ἡσυχίας δ'
οὖν γενομένης εἶπε μὲν οὐδέν, πεσῶν δὲ ἐς γόνυ τῷ
τε χεῖρε πιέσας ἔκειτο. ταῦτα τοῖς μὲν ἄλλοις οἶκτον
τῇ τε τῆς προτέρας αὐτοῦ τύχης ἀναμνήσει καὶ τῷ
τῆς παρουσίας ὕψους περιπαθεῖ ἐνέβαλεν· ὁ δὲ δὴ
Καῖσαρ αὐτό τε αὐτῷ τοῦτο, δι' ὃ μάλιστα σωθήσε-
3 σθαι προσεδόκησεν, ἐπεκάλεσε (τῆς γὰρ φιλίας τὴν
ἀντίταξιν ἀντιθεὶς χαλεπωτέραν τὴν ἀδικίαν αὐτοῦ
ἀπέφηνε) καὶ διὰ τοῦτο οὔτε ἐν τῷ παραχρήμα αὐτὸν
ἠλέησεν ἀλλ' εὐθὺς ἐν δεσμοῖς ἔδησε καὶ ἐς τὰ ἐπι-
νίκια μετὰ τοῦτο πέμψας ἀπέκτεινε.

42 τοῦτο μὲν οὖν ὕστερον ἐγένετο, τότε δὲ τοὺς μὲν
2. u.
703 ὁμολογία τῶν λοιπῶν προσέθετο, τοὺς δὲ καὶ μάχη
(51)

5, 5 ἐνεπεπήχεσαν D, ἐμπεπήχεσαν Ma || τῷ ἄλλῳ Reiske, τῶν ἄλλων Ma, τὴν ἄλλως Oddey || 6, 4 αὐθις B, ἀφθεις Ma, κριθίντες vel διακριθέντες Reiske || 41, 2, 3 πιέσας cod. Vatic. B, ποιήσας ceteri codd., προτεινάς Palmerius (et Leoniceus in versione) || ἔκειτο Hilberg, ἔδέετο Ma, ἔδειτο D, τῷ [τε] χεῖρε <Καίσαρος> ποσὶν προσέθετο Maisel || 3, 1 τῇ γὰρ φιλίᾳ Reiske, B, sed cf. Thucyd. 2, 85, 2; 3, 56, 5

κρατήσας ἐδουλώσατο. οἱ τε γὰρ Βελγικοὶ οἱ πλησιό-
χωροὶ Κόμμιον τινὰ Ἀτρέβαν προστησάμενοι σφῶν
ἐπὶ πλείστον ἀντέσχον καὶ δύο τε ἱππομαχίαις ἀγχώ-
μαλά πη ἠγωνίσαντο καὶ τρίτῃ πεζομαχίᾳ ἰσοπάλῳ τὸ
πρῶτον συννεχθέντες ἔπειτα ὑπὸ τοῦ ἱππικοῦ κατὰ
νότου σφίσιν ἀνελπίστως προσπεσόντος ἐτράπησαν.
καὶ τούτου τό τε στρατόπεδον τῆς νυκτὸς οἱ περιλι- 2
πεις ἐξέλιπον καὶ διελθόντες ὕλην τινὰ ἐκείνην τε
ἐνέπρησαν καὶ τὰς ἀμάξας μόνας ὑπέλιποντο, ὅπως
τῶν πολεμίων διὰ τε ταύτας καὶ διὰ τὸ πῦρ χροσι-
σάντων φθάσωσιν ἐς τὸ ἀσφαλὲς ἀποχωρήσαντες. οὐ 3
μόντοι καὶ ἐπιτυχεῖς τῆς ἐλπίδος ἐγένοντο· οἱ γὰρ
Ῥωμαῖοι ὡς τάχιστα τῆς φυγῆς αὐτῶν ἤσθοντο, ἐπε-
δίωξαν σφῶς καὶ ἐντυχόντες τῷ πυρὶ τὰ μὲν κατέσβε-
σαν, τὰ δὲ καὶ διέκοψαν, καὶ τινες καὶ διὰ μέσης τῆς
φλογὸς δραμόντες κατέλαβον αὐτοὺς ἀπροσδόκητοι καὶ
παμπληθεῖς ἐφόνευσαν. ἐκ δὲ τούτου τῶν μὲν ἄλλων 43
τινὲς ὁμολόγησαν, ὁ δὲ Ἀτρέβας διαφυγῶν οὐδ' ὡς
ἠσύχασεν, ἀλλὰ καὶ τὸν Λαβιῆνον ἐπεχείρησεν ἐνεδρεῦ-
σαί ποτε. ἠττηθεὶς δὲ τῇ μάχῃ ἀνεπίσθη μὲν ἐς λό- 2
γους αὐτῷ ἔλθειν, πρὶν δὲ ἢ ὅτιοῦν συμβῆναι, τρω-
θεὶς ὑπὸ τινος τῶν Ῥωμαίων ἀπιστία τοῦ μὴ ἂν ἀκρι-
βῶς εἰρηνηῆσαι διέφυγε καὶ χαλεπὸς αὐθις αὐτοῖς
ἐγένετο, μέχρις οὗ ἀπογνοὺς τὰ πράγματα τοῖς μὲν
ἄλλοις τοῖς συνοῦσίν οἱ ἀκέραιον τὴν ἄδειαν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς σφετέροις ἔπραξεν, αὐτὸς δὲ ἑαυτῷ τὸ μηδέποτε,
ὡς γέ τινες, ἐς ὄψιν μηδενὸς Ῥωμαίου ἔλθειν. ἐκείνοί 3
τε οὖν οὕτω κατελύσαντο, καὶ οἱ λοιποὶ μετὰ τοῦτο,

42, 1, 3 Βελγικοὶ] Βελτικοὶ Ma || πλησιοχώριοι Ma || 4 Ἀτρέβαν et infra 43, 1, 2 Ἀτρέβας Ma || 6 πη Reiske, τε Ma || 8 προσπεσόντες Ma || 2, 3 ὑπέλιποντο B, ὑπελείποντο Ma || 3, 4 τὸ μὲν κατέσβεσαν, τὴν δὲ κ. τ. λ. Reiske || 43, 3, 1 ἔλθειν <ἐπέταξεν> Reiske

οὐ μὲν ἐκούσιοι, οἱ δὲ καὶ καταπολεμηθέντες ἐχειρώθησαν, καὶ αὐτοὺς ὁ Καῖσαρ καὶ φρουραῖς καὶ δικαιώσεσι χρημάτων τε ἐσπράξεσι καὶ φόρων ἐπιτάξεσι τοὺς μὲν ἐταπεινώσει, τοὺς δὲ ἡμέρωσε.

44 ταῦτα μὲν οὕτως ἐπὶ τε Λουκίου Παύλου καὶ ἐπὶ
 a. u. Γαίου Μαρκελλίου ὑπάτων ἐτελευτήθη, ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ
 704 τῶν μὲν Γαλατῶν ἕνεκα καὶ τοῦ χρόνου τοῦ πρὸς τὴν
 (50) ἡγεμονίαν αὐτῷ δοθέντος ἕκ τε τῆς Γαλατίας ἀπαλλαγῆναι καὶ εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανακομισθῆναι ὤφειλεν· ἐκεῖνός τε γὰρ ἐπ' ἐξόδῳ ἦν, καὶ ὁ πόλεμος ἐπέπαντο, καὶ οὐδεμίαν ἔτ' εὐπρεπῆ σκῆψιν πρὸς τὸ μὴ οὐ τὰ
 2 τε στρατόπεδα ἀφείναι καὶ ἰδιωτεῦσαι εἶχεν· ἐπεὶ δὲ τὰ τε ἐν τῷ ἄστει ἐστασιάζετο, καὶ ὁ Κράσσος ἐτεθνήκει, ὃ τε Πομπήιος ἐν τε δυνάμει αὐτῆς ἄτε τρίτον ὑπατευσκῶς καὶ τὴν ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ ἀρχὴν ἐπὶ πέντε
 3 ἄλλα ἔτη δοθῆναι οἱ διαπεπραγμένους ἐγένετο καὶ αὐτῷ οὐκέτ' οἰκείως ἄλλως τε καὶ τοῦ παιδίου, ὅπερ πον καὶ μόνον ἐν τῇ φιλίᾳ αὐτοὺς κατεῖχε, [τε καὶ] τετελευτηκότος . . ., ἐφοβήθη, μὴ τῶν στρατιωτῶν ψιλωθεὶς ἐπὶ τε ἐκείνῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐχθροῖς γένηται, καὶ οὐ διήκειν αὐτούς.

45 ἐν γὰρ δὴ τοῖς αὐτοῖς τούτοις ἔτεσιν ἄλλα τε ἐν
 a. u. τῇ πόλει στασιώδη πολλὰ κὰν ταῖς ἀρχαιρεσίαις μάλιστα ἐγένετο, ὥστε μόλις ἐβδόμῳ μηνὶ τὸν τε Κα-
 (53) λουίνον καὶ τὸν Μεσάλαν ὑπάτους ἀποδειχθῆναι· καὶ οὐδ' ἂν τότε ἠρέθησαν, εἰ μὴ Κύντος τε Πομπήιος ὁ Ῥοῦφος εἰς τὸ δεσμοτήριον ὑπὸ τῆς βουλῆς καίτοι τοῦ τε Σύλλου θυγατρικοῦς ὢν καὶ δημαρχῶν ἐνε-

44, 1, 6 ἐκεῖνος Leunclavius, εἰκός Ma || 3, 2 οἰκείως] οἰκείως, ut repetatur ἐγένετο Xylander || 3 αὐτοῦ] αὐτοῦ Ma || [τε καὶ] expunxerunt Xylander, Oddey || τετελευτηκότος <διέκειτο> Reiske, <προσέφερετο> R

βλήθη, καὶ τοῦτο καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κακουργῆσαι τι ἐθέλησασιν ἐψηφίσθη, τῷ τε Πομπήιῳ ἢ πρὸς αὐτοὺς βοήθεια ἐνεχειρίσθη. ἔστι μὲν γὰρ ὅτε καὶ οἱ ὄρνιθες 3 τὰς ἀρχαιρεσίας ἐπέσχον οὐ βουλόμενοι τοῖς μεσοβασιλεῦσι γενέσθαι· μάλιστα δὲ οἱ δήμαρχοι τὰ πράγματα τὰ ἐν τῇ πόλει διέποντες, ὥστε καὶ τὰς πανηγύρεις ἀντὶ τῶν στρατηγῶν ποιεῖν, ἐκόλουν τὰς λοιπὰς ἀρχὰς αἰρεθῆναι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ῥοῦφος εἰς τὸ οἴκημα ἐσέπεσε. καὶ οὗτος μὲν τὸν Φαουόνιον ἀγο- 4 ρανομοῦντα εἰς αὐτὸ ὕστερον ἀπὸ τινος οὐ μεγάλης αἰτίας, ἵνα δὴ κοινωνὸν τῆς ἀτιμίας λάβῃ, κατέθετο· πάντες δὲ οἱ δήμαρχοι ἄλλας τε σκῆψεις ἐμποδίου ἐσέφερον καὶ χιλιάρχους ἀντὶ τῶν ὑπάτων, ὅπως πλείους ἀρχοντες, ὥσπερ ποτέ, ἀποδεικνύωνται, καθιστάναι ἐσηγοῦντο. ἐπειδὴ τε οὐδεὶς αὐτῶν ἐπέισθη, 5 δικτάτωρα γοῦν τὸν Πομπήιον λεχθῆναι δεῖν ἔφασκον. καὶ ἐπὶ πλείστον ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ διέτριψαν· ἐκεῖνός τε γὰρ ἀπεδήμει, καὶ ἐκ τῶν παρόντων οὔτε ψηφίσασθαι τις αὐτὸ (πρὸς γὰρ τὴν τοῦ Σύλλου ἀμότητητα ἐμίσειον πάντες τὸ πολίτευμα) οὔτ' αὐ μὴ ἐλέσθαι διὰ τὸν τοῦ Πομπήιου φόβον ὑπέμεινε. τέλος δὲ ὄψε 46 ποτε αὐτὸς ἐλθὼν τὴν μὲν δικτατορείαν διδομένην οἱ δῆθεν οὐκ ἐδέξατο, τοὺς δὲ ὑπάτους ἀποδειχθῆναι παρεσκευάσεν. οὐ μέντοι οὐδ' ἐκεῖνοι διαδόχους σφίσι διὰ τὸν ἐκ τῶν σφαγῶν τάραχον κατέστησαν καίπερ καὶ τὴν βουλευτικὴν ἐσθῆτα καταθέμενοι κὰν τῇ ἰσπάδι τὴν γερούσιαν ὥσπερ ἐπὶ μεγάλῳ τινὶ πένθει συνάγοντες. δόγμα τε ἐποίησαντο μηδένα μήτε στρα- 2

45, 5, 1 αὐτῶν] αὐτοῖς vel ὑπ' αὐτῶν malit Reiske || 46, 1, 5 σφαγῶν] σφαγίων Herwerden || 2, 1 συνάγοντες] συναγαγόντες Reiske || δόγματα Ma

τηγήσαντα μήθ' ὑπατεύσαντα τὰς ἕξω ἡγεμονίας, πρὶν
 ἂν πέντε ἔτη διέλθῃ, λαμβάνειν, εἴ πως ὑπὸ τοῦ μὴ
 παραντίκα ἐν δυνάμει τινὶ αὐτοὺς γίνεσθαι παύ-
 3 σαιντο σπουδαρχοῦντες. οὔτε γὰρ ἐμετροίαζον οὔθ'
 ὑγιᾶς οὐδὲν ἐποίουν, ἀλλ' ἐπ' ἀλλήλους παρώρμητο
 πολλὰ μὲν δαπανώμενοι, πολλῶ δὲ ἔτι πλείω μαχό-
 μενοι, ὥστε καὶ τὸν ὑπατόν ποτε τὸν Καλουῖνον τρα-
 4 θῆναι. οὐκ οὐθ' ὑπατος οὔτε στρατηγὸς οὔτε πο-
^{a. u.}₇₀₂ ⁽⁵²⁾ λιαρχὸς τις σφᾶς διεδέξατο, ἀλλὰ ἄναρκοι κατὰ τοῦτο
 παντελῶς οἱ Ῥωμαῖοι τὰ πρῶτα τοῦ ἔτους ἐγένοντο.
 47 καὶ τούτου οὔτε τι ἄλλο χρηστὸν συνέβη, καὶ ἡ ἀγορὰ
 ἢ διὰ τῶν ἐννέα αἰεὶ ἡμέρων ἀγομένη ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ
 2 Ἰανουαρίου νομηγία ἤχθη. καὶ τοῦτό τε αὐτοὺς ὡς
 οὐκ ἀπὸ ταῦτομάτου συμβάν, ἀλλ' ἐν τέρατος λόγῳ
 γενόμενον ἐθορύβει, καὶ ὅτι βύας ἐν τῇ πόλει καὶ
 ὤφθη καὶ συνελήφθη, ἄγαλμά τέ τι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας
 ἴδρωσε, καὶ λαμπὰς ἐκ τῶν νοτίων πρὸς ἀνατολὰς
 διέδραμε, καὶ πολλοὶ μὲν κεραννοί, πολλοὶ δὲ καὶ βῶ-
 3 ἡνέχθη. δοκεῖ δὲ ἔμοιγε καὶ ἐκείνο τὸ τῷ προτέρῳ
 ἔτει, ἐπ' ἐξόδῳ αὐτοῦ, περὶ τε τὸν Σάραπιν καὶ περὶ
 τὴν Ἴσιν ψηφισθὲν τέρας οὐδενὸς ἦτιον γενέσθαι·
 τοὺς γὰρ ναοὺς αὐτῶν, οὓς ἰδίᾳ τινὲς ἐπεποιήντο,
 4 καθελεῖν τῇ βουλῇ ἔδοξεν. οὐ γὰρ δὴ τοὺς θεοὺς
 τούτους ἐπὶ πολὺ ἐνόμισαν, καὶ ὅτε γε καὶ ἐξενίκησεν,
 ὥστε καὶ δημοσίᾳ αὐτοὺς σέβεσθαι, ἕξω τοῦ ποιμηρίου
 σφᾶς ἰδρῶσαντο.

3, 2 παρώρμητο Xylander, πανώρμητο Ma || 47, 2, 1 αὐτοὺς
 vulgo, αὐτοῖς Ma || 2, 3 καὶ ὤφθη | κατώφθη Reiske || 3, 4 αὐτῶν
 Leunclavius, αὐτοῦ Ma || 4, 2 ὅτι Reiske, ὅτι Ma || 3 αὐτοὺς δη-
 μοσίᾳ malit Reiske

τοιαύτης οὖν τότε τῆς ἐν τῷ ἄστει καταστάσεως 48
 οὔσης καὶ μηδενὸς τοῖς πράγμασιν ἐπιτεταγμένου
 σφαγαὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὡς εἰπεῖν ἐγίνοντο, τὰς
 τε ἀρχαιεσίας καίτοι σπεύδοντες ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ
 δεκασμοῖς καὶ φόνοις δι' αὐτὰς χρώμενοι οὐκ ἐπετέ-
 λουν. ὁ γοῦν Μίλων ὑπατεῖαν αἰτῶν τὸν Κλώδιον 2
 ἐν τῇ Ἀππία ὁδῷ συντυχόντα οἱ τὸ μὲν πρῶτον
 ἀπλῶς πως ἔτροωσεν, ἔπειτα δὲ φοβηθεὶς, μὴ ἐπεξέλθῃ
 τῷ γενοῦντι, κατέσφαξεν ἐλπίσας, ἐπειδὴ πάντας τοὺς
 οἰκέτας τοὺς τοῦτο ποιήσαντας εὐθὺς ἠλευθέρωσε,
 ῥᾶον τοῦ φόνου τελευτήσαντος αὐτοῦ ἢ τοῦ τραύμα-
 3 τος, εἰ περιγίγνοιτο, ἀφεθήσεσθαι. ἀκούσαντες οὖν 3
 τοῦθ' οἱ ἐν τῇ πόλει πρὸς ἐσπέραν δεινῶς ἐταράχθη-
 σαν· ταῖς τε γὰρ στάσεσιν ἀφορμὴ πολέμου καὶ κακῶν
 ἐγίνετο, καὶ οἱ διὰ μέσου, εἰ καὶ ἐμίσουν τὸν Κλώ-
 4 διον, ὅμως διὰ τε τὸ ἀνθρώπινον καὶ ὅτι καὶ τοῦ
 Μίλωνος στερηθῆναι ἐπὶ τῇ προφάσει αὐτῇ ἤθελον,
 ἠγανάκτων. παραλαβόντες δὲ αὐτοὺς οὕτως ἔχοντας 49
 ὁ τε Ροῦφος καὶ Τίτος Μουνάτιος Πλάγκος προσ-
 παρώξυναν· δημαρχοῦντες γὰρ ἕς τε τὴν ἀγορὰν <τὸν>
 νεκρὸν ὑπὸ τὴν ἕω ἐσεκόμισαν καὶ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐπέ-
 2 θεσαν πᾶσί τε ἐπεδείκνυσαν καὶ ἐπέλεγον οἷα εἰκὸς 2
 ἦν ὀδυρόμενοι, ὥστε τὸν ὅμιλον καὶ ἐξ ὧν ἑώρων καὶ
 ἐξ ὧν ἤκουον συνταραχθῆναι καὶ <μήτε τοῦ ὀσίου>
 μήτε τοῦ θείου ἔτι φροντίσαι, ἀλλὰ πάντα μὲν τὰ
 περὶ τὰς ταφὰς νόμιμα συγγέαι, πᾶσαν δὲ ὀλλῆου τὴν

48, 2, 3 ἐπεξέλθῃ R. Stephanus, Xylander, ἐξέλθῃ Ma ||
 5 ἠλευθέρωσε Leunclavius, ἐλευθέρωσαι Ma, ἐλευθέρωση R ||
 49, 1, 3 <τὸν> add. Reiske || 2, 3 <μήτε τοῦ ὀσίου> inseruit B,
 <μήτε τοῦ ἀνθρώπινου> inserendum aut μηδὲ scribendum cen-
 set Reiske

πόλιν καταπρῆσαι. τὸ γὰρ σῶμα τοῦ Κλωδίου ἀρά-
 μνοι ἐς τε τὸ βουλευτήριον ἐσήνεγκαν καὶ εὐθέτησαν
 καὶ μετὰ τοῦτο πυρὰν ἐκ τῶν βάθρων νήσαντες ἔκαν-
 3 σαν καὶ ἐκείνο καὶ τὸ συνέδριον. οὕτω τε οὐχ ὀργῆ
 τινι, οἷα πού τοὺς ὄχλους ἐξαπιναίᾳ καταλαμβάνει,
 ἀλλ' ἐκ προαιρέσεως αὐτὸ ἐπραξαν, ὥστε καὶ τὴν ἐνά-
 την τὸ περίδειπνον ἐν αὐτῇ τῇ ἀγορᾷ τυφομένου ἐτι
 τοῦ βουλευτηρίου ποιῆσαι καὶ προσέτι καὶ τὴν οἰκίαν
 4 τὴν τοῦ Μίλωνος καταφλέξαι ἐπιχειρήσαι. ἐκείνη μὲν
 οὖν πολλῶν αὐτῇ ἀμνύαντων οὐκ ἐκαύθη· ὁ δὲ δὴ
 Μίλων τέως μὲν περίφοβος ἐπὶ τῷ φόνοφ ὧν ἐκρύ-
 πτετο οὐχ ὑπὸ ἰδιωτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰσπέων βου-
 λευτῶν τέ τινων φρουρούμενος· ἐπεὶ δὲ τοῦτό τε ἐγέ-
 5 νετο καὶ τὴν ὄργην τῆς γερουσίας ἐς τὸ τῶν ἀντιστα-
 σιωτῶν μίasma περιχωρήσειν ἤλπισεν (εὐθὺς γοῦν τῆς
 δαίλης ἐς τὸ παλάτιον δι' αὐτὸ τοῦτο συλλεγόντες τὸν
 τε μεσοβασιλέα προχειρισθῆναι καὶ τῆς φυλακῆς τῆς
 πόλεως καὶ ἐκείνον καὶ τοὺς δημάρχους καὶ προσέτι
 καὶ τὸν Πομπήιον ἐπιμεληθῆναι, ὥστε μηδὲν ἀπ' αὐτῆς
 ἀποτριβῆναι, ἐψηφίσαντο), προῆει τε ἐς μέσον καὶ τῆς
 ἀρχῆς ὁμοίως ἢ καὶ μᾶλλον ἀντεποιεῖτο.

50 μάχαι τε οὖν ἐκ τούτου πολλὰ καὶ σφαγαὶ αὐθις
 ἐγίνοντο, ὥστε τὴν βουλὴν τὰ τε προειρημένα ἐπι-
 κρυῶσαι καὶ τὸν Πομπήιον μεταπέμψασθαι, καταλό-
 γους τε αὐτῷ καινοὺς ποιήσασθαι ἐπιτρέψαι καὶ τὰ
 2 ἐσθήματα ἀλλάξασθαι. ἐλθόντος τε αὐτοῦ οὐ πολλῶ
 ὕστερον ἔξω τε τοῦ πωμαρίου πρὸς τῷ θεάτρῳ αὐτοῦ
 σὺν φρουρᾷ ἠθροίσθησαν καὶ τὰ τοῦ Κλωδίου ὅσα

2, 8 νήσαντες R. Stephanus, ἐνήσαντες Ma || 5, 6 ἐς (τὸ)
 μέσον malit St || 50, 2, 2 αὐτοῦ R, αὐτῷ Ma || 3 ἠθροίσθησαν
 Reiske, ἠθροίσαν Ma

ἀνελέσθαι ἐγνώσαν, τό τε βουλευτήριον τῷ Φαύστῳ
 τῷ τοῦ Σύλλου νείει ἀνοικοδομησάι προσέταξαν. ἦν 3
 μὲν γὰρ τὸ Ὀστίλιον, μετεσκεύαστο δὲ ὑπὸ τοῦ Σύλ-
 λου· διὸ τοῦτό τε περὶ αὐτοῦ ἔδοξε, καὶ ὅπως ἐξοι-
 κοδομηθῆναι τὸ ἐκείνου ὄνομα ἀπολάβῃ. μετεώρου δὲ
 τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τοῖς ἄρξουσι σφῶν καὶ δια-
 θροούντων τῶν μὲν, ὡς δικτάτωρα τὸν Πομπήιον,
 τῶν δέ, ὡς ὑπατον τὸν Καῖσαρα αἰρεθῆναι (δεῖ) 4
 (οὕτω γὰρ πού ἐκ προαιρέσεως ἐπὶ τοῖς κατειργασμέ-
 νοις αὐτὸν ἐτίμων, ὥστε καὶ ἐξήκονθ' ἡμέρας θῦσαι
 ἐπ' αὐτοῖς ψηφίσασθαι) φοβηθέντες ἐκάτερον οἱ τε
 ἄλλοι βουλευταὶ καὶ Βίβουλος, ὅσπερ πού τὴν γνώμην
 πρῶτος ἐρωτηθεὶς ποιήσεσθαι ἔμελλε, προκατέλαβον
 τὴν τοῦ πλήθους ὄρμην τῷ Πομπήῳ τὴν ὑπατείαν,
 ὥστε μὴ δικτάτωρα αὐτὸν λεχθῆναι, καὶ μόνῳ γε,
 ἵνα μὴ ὁ Καῖσαρ αὐτῷ συνάρξῃ, δόντες. ξένον τε δὴ 5
 τοῦτο καὶ ἐπὶ μηδενὸς ἄλλου γενόμενον ἐπραξαν καὶ
 ὀρθῶς αὐτὸ πεποιηκῆναι ἔδοξαν· ἐπειδὴ γὰρ ἦττον τοῦ
 Καῖσαρος τῷ ὁμίλῳ προσέκειτο, ἀπορρήξειν τε αὐτὸν
 ἀπ' ἐκείνου παντάπασι καὶ σφετεριεῖσθαι ἤλπισαν. καὶ
 ἔσχεν οὕτω· τῷ τε γὰρ καινῷ καὶ τῷ παραδόξῳ τῆς
 τιμῆς ἐπαρθεὶς οὐκέτι οὐδὲν ἐς τὴν τῶν πολλῶν χάριν
 ἐβούλευσεν, ἀλλ' ἀκριβῶς πάντα τὰ τῇ βουλῇ ἀρέσκοντα
 ἐπραξεν.

οὐ μέντοι καὶ μόνος ἄρξαι ἠθέλησε· τὴν γὰρ εὐ- 51
 κλειαν ἐν τῷ δεδόχθαι τοῦτ' ἔχων τὸν φθόνον τὸν
 ἐπ' αὐτῇ ἐξέκλινε. καὶ φοβηθεὶς, μήποτε κενῆς τῆς

3, 2 τὸ (πρῶτον) Ὀστίλιον Reiske || 3 διὸ B, διὰ Ma || αὐ-
 τοῦ Xylander, αὐτοῦς Ma || 4, 1 (δεῖ) inseruit Reiske || 3 ἐξή-
 κοντα] dierum viginti supplicatio Caes. b. G. 7, 90: non Dio-
 nis, sed librariorum errorem esse putat R || 5, 1 τε B, μὲν Ma

χώρας ούσης ὁ Καῖσαρ ἐκ τε <τῆς> τῶν δυνάμεων καὶ ἐκ τῆς τοῦ πλήθους σπουδῆς συνάργων αὐτῷ δοθῆ, 2 ἐκείνῳ μὲν, ἵνα μὴ καὶ παντελῶς παρημελησθαι νομισθῆ καὶ τούτου τινὰ ὁργὴν δικαίαν ποιήσῃται, παρεσκεύασε διὰ τῶν δημάρχων ἐπιτραπήναι καὶ ἀπόντι τὴν ἀρχήν, ὅταν ἐκ τῶν νόμων καθήκη, αἰτήσῃ, αὐτὸς δὲ Κύντιον Σκιπίωνα πενθερόν τε οἱ ὄντα καὶ δεκα- 3 σμοῦ αἰτίαν ἔχοντα προσείλετο. οὗτος γὰρ γόνῳ μὲν υἱὸς τοῦ Νασικοῦ ὦν, ἐκ δὲ δὴ κλήρον διαδοχῆς ἐς τὸ τοῦ Μετέλλου τοῦ εὐσεβοῦς γένος ποιηθεὶς καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἐπίκλησιν αὐτοῦ φέρων τὴν τε θυγατέρα τῷ Πομπηίῳ ἐξέδωκε καὶ παρ' αὐτοῦ τὴν τε 52 ὑπατείαν καὶ τὸ μὴ κατηγορηθῆναι ἀντέλαβε. πάνυ γὰρ πολλοὶ ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι τούτῳ εὐθύνθησαν καὶ μάλιστα, ὅτι τὰ δικαστήρια ἀκριβέστερον ἐκ τῶν τοῦ Πομπηίου νόμων συνήγετο. πάντας τε γὰρ τοὺς ἄνδρας, ἐξ ὧν τοὺς δικάσοντας ἀποκληροῦσθαι ἔδει, αὐτὸς ἐπελέγετο καὶ τὸν τῶν συναγορευόντων ἑκατέρῳ τῷ μέρει ἀριθμὸν ὥρισεν, ὥστε μὴ ὑπὸ τοῦ πλήθους αὐτῶν τοὺς δικαστὰς θορυβουμένους ἐκτα- 2 ράττεσθαι. χρόνον τε τῷ μὲν διώκοντι δύο ὥρας, τῷ δὲ φεύγοντι τρεῖς δίδοσθαι ἐκέλευσε. καὶ ὁ δὴ μάλιστα πλείστοις ἐλυμαίνετο, <τό> τινος ἐπαινέτας ὑπὸ τῶν κρινομένων δίδοσθαι (πάμπολλοι γὰρ ὑπὸ τῶν ἀξιοπίστων ἐπαινούμενοι ἐξηραζόντο) ἐπηνώρθωσε 3 νομοθετήσας μηδένα ἔτι τὸ παράπαν ἐπαινέτην τοῖς

51, 1, 4 <τῆς> inseruit B || 2, 1 ἐκείνῳ Xylander, ἐκείνον Ma || νομισθῆ B, νομισθῆ Ma || 4 καθήκει Ma || 52, 1, 5 ἔδει B, ἔδοκει Ma || 6 συναγορευόντων Reiske, συναγορευόντων Ma || 2, 3 <τό> ins. Reiske || 3, 1 ἐπαινέτην B, ἐξείναι ἐν Ma, ἐξεῖναι <ἐπαινέτην> Reiske

τοιούτοις γίνεσθαι. καὶ ταῦτα μὲν ἄλλα τέ τινα κατὰ πάντων ὁμοίως τῶν δικαστηρίων ἐτάχθη, τοῖς δὲ δὴ τὰς ἀρχὰς δεκάζουσι καὶ τοὺς προεαλωκότας ἐπὶ τοιούτῳ τιμὴ κατηγόρους ἐπέστησεν ἄθλόν σφισιν οὐκ ἐλάχιστον προθεῖς· εἰ γὰρ τις ἦτοι δύο τῶν ὁμοίων τῶν τε ἐλαττόνων ἢ καὶ ἓνα τῶν μειζόνων [ἦ] τῆς καθ' ἑαυτὸν αἰτίας εἴλεν, ἄδειαν εὐρίσκετο.

ἄλλοι τε οὖν ἐκ τούτου πολλοὶ καὶ ἐάλωσαν καὶ 53 Πλαύτιος Ύψαιος ἀνταιτήσας τῷ τε Μίλωνι καὶ τῷ Σκιπίωνι τὴν ὑπατείαν. τῶν γὰρ δὴ τριῶν δωροφορησάντων μόνος ἐκεῖνος κατεδικάσθη. ὁ τε γὰρ Σκι- 2 πίων ἐγράφη μὲν καὶ ὑπὸ δυοῖν γε, οὐκ ἐκρίθη δὲ διὰ τὸν Πομπήιον· καὶ ὁ Μίλων ἐπὶ μὲν τούτῳ οὐκ ἐσήχθη (τὸ γὰρ τοῦ φόνου ἐγκλημα μείζον εἶχεν), ὑπαχθεὶς δὲ ἐπ' ἐκείνῳ ἐάλω μηδὲν δυνηθεὶς βίαιον δρᾶσαι. ὁ γὰρ Πομπήιος τὴν τε ἄλλην πόλιν διὰ φυλακῆς ἐποίησατο καὶ ἐς τὸ δικαστήριον σὺν ὀπίταις ἐσήλθε, θορυβησάντων τε ἐπὶ τούτῳ τινῶν προσέταξε 3 τοῖς στρατιώταις ἐκδιῶξαι αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς πλαγίοις καὶ πλατέσι τοῖς ξίφεσι παίοντας. ἐπειδὴ τε οὐκ ὑπέικον, ἀλλὰ καὶ καθάπερ ἐν παιδιᾷ τινι πλαγιάζομενοι ὕβριζον, καὶ ἐτρώθησάν τινες αὐτῶν καὶ ἀπέθανον.

τά τε οὖν δικαστήρια ἡσύχως ἐκ τούτων συνή- 54 γετο, καὶ ἐδικαιώθησαν ἐπὶ τε ἑτέροις τισὶ πολλοὶ καὶ ἐπὶ τῷ τοῦ Κλωδίου φόνῳ ἄλλοι τε καὶ ὁ Μίλων καί τοι τὸν Κικέρωνα συναγωνιστὴν ἔχων. ὁ γὰρ φήτωρ 2 ἐκεῖνος τὸν τε Πομπήιον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐν τῷ

3, 4 δὴ <διὰ> Reiske || 5 τοιούτῳ Oddey, τούτῳ Ma, τούτων Reiske || 8 [ἦ] delevit Reiske || 53, 2, 3 τούτῳ St, τούτου Ma

δικαστηρίῳ παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἰδὼν ἐξεπλάγη καὶ κατέδειξεν, ὥστε τῶν μὲν παρεσκευασμένων μηδὲν εἰπεῖν, βραχὺ δέ τι καὶ τεθνηκὸς χαλεπῶς φθεγγάμενος ἀγαπητῶς μεταστῆναι. τοῦτον γὰρ τὸν λόγον τὸν νῦν φερόμενον ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ Μίλωνος τότε λεχθέντα χρόνῳ ποθ' ὕστερον καὶ κατὰ σχολὴν ἀνα-
3 θαρσήσας ἔγραψε. καὶ δὴ καὶ τοιούδε τι περὶ αὐτοῦ παραδέδοται. ὁ Μίλων τῷ λόγῳ πεμφθέντι οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐντυχῶν (ἐπεφυγάδευτο γὰρ) ἀντεπέστειλε λέγων, ὅτι ἐν τύχῃ αὐτῷ ἐγένετο τὸ μὴ ταῦθ' οὕτω καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ λεχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν τοιαύτας ἐν τῇ Μασσαλίᾳ (ἐν ἣ κατὰ τὴν φυγὴν ἦν) τρίγλας ἐσθίειν, εἴπερ τι τοιοῦτον ἀπελελόγητο. τοῦτο δὲ
4 ἔγραψεν, οὐχ ὅτι τοῖς παροῦσιν ἠρέσκετο (πολλὰ γὰρ ἐπὶ τῇ καθόδῳ ἐπετόλμησεν), ἀλλ' ἐς τὸν Κικέρωνα ἀποσκώπτων, ὅτι μηδὲν χρηστὸν ἐν τῷ τῆς ἀπολογίας καιρῷ εἰπὼν ἐπειτα ἀκόρπους λόγους καὶ ἐμελέτα καὶ ἐπεμπεν αὐτῷ ὥσπερ τι ὠφελῆσαι τότε αὐτὸν δυνα-
55 μένους.

ὁ τε οὖν Μίλων οὕτως ἐάλω, καὶ ὁ Ρούφος ὃ τε Πλάγκος ἐπειδὴ πρῶτον ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξῆλθον, ἄλλοι τε σὺν αὐτοῖς συχνοὶ διὰ τὴν τοῦ βουλευτηρίου ἐμπρησιν καίτοι τῷ Πλάγκῳ καὶ τοῦ Πομπηίου συσπουδάσαντος, ὥστε καὶ βιβλίον ἐπαινόν τε ἅμα αὐτοῦ καὶ
2 ἱκετεῖαν ἔχον ἐς τὸ δικαστήριον ἐπεμψεν· ὁ γὰρ Κάτων ὁ Μάρκος (δικάζειν δὲ ἐμελλεν) οὐκ ἔφη τὸν ἐπαινέτην ἐπὶ τῇ τῶν ἐαυτοῦ νόμων καταλύσει προσ-
3 εῖσθαι. καὶ ὁ μὲν οὐκέτι τὴν ψῆφον ἔδωκεν· ὁ γὰρ

54, 3, 3 ἀντεπέστειλε R, ἀνταπέστειλε Ma || 4, 5 ἐπεμπεν Lennclavius, εἶπεν Ma || δυναμένους Lennclavius, δυνάμενος Ma

Πλάγκος ὡς καὶ τὴν καθαιρήσουσαν αὐτὸν οἶδοντα ἐξέκρινεν (ἐξῆν γὰρ ἐκ τῶν Πομπηίου νόμων πέντε ἐκατέρῳ τῶν διαδικούντων ἐκ τῶν δικάσειν σφίσι μελλόντων ἀπολέγειν) οἱ μέντοι ἄλλοι δικασταὶ κατεψη-
3 φίσαντο αὐτοῦ. οὔτε γὰρ ἄλλως ὀρθῶς ἔχειν ἔδοξέ σφισι τοῦ Ρούφου κατεγνωκόσιν ἐκείνον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς κρινόμενον ἀφεῖναι· καὶ ἐπειδὴ τὸν Πομπηίου συναιρούμενόν οἱ εἶδον, ἀντεσπούδασαν αὐτῷ, μὴ καὶ δοῦλοι τινες ἄντικρος αὐτοῦ μᾶλλον ἢ δικασταὶ νομισθῶσιν εἶναι. καίπερ καὶ τότε ὁ Κικέρων οὐδὲν βέλ-
4 τιον τοῦ Πλάγκου κατηγορήσεν ἢ ὑπὲρ τοῦ Μίλωνος ἀπελογήσατο· ἢ τε γὰρ τοῦ δικαστηρίου ὕψις ἢ αὐτῆ ἦν, καὶ ὁ Πομπηῖος ἐν ἐκατέρῳ τὰναντία οἱ καὶ ἐβουλεύετο καὶ ἔκραττεν, ὅθεν οὐχ ἥμιστα αὐτῷ προσέκρουσε.

ταῦτά τε οὖν ἅμα διώκει καὶ τὸν περὶ τῶν ἀρχαι-
56 ρεσιῶν νόμον τὸν κελεύοντα τοὺς ἀρχὴν τινα ἐπαγγέλλοντας ἐς τὴν ἐκκλησίαν πάντως ἀπαντᾶν, ὥστε μηδένα ἀπόντα αἰρεῖσθαι, παρημελημένον πως ἀνενώσατο· τό τε δόγμα τὸ μικρὸν ἐμπροσθεν γενόμενον, ὥστε τοὺς ἄρχοντας ἐν τῇ πόλει μὴ πρότερον ἐς τὰς ἔξω ἡγεμονίας, πρὶν πέντε ἔτη παρελθεῖν, κληροῦσθαι, ἐπεκύρωσεν. οὐδ' ἠσχύνθη τότε μὲν τοιαῦτα γράψας,
2 ὕστερον δὲ οὐ πολλῷ αὐτός τε τὴν Ἰβηρίαν ἐς πέντε ἄλλα ἔτη λαβὼν καὶ τῷ Καίσαρι καὶ ἀπόντι (οἱ γὰρ φίλοι αὐτοῦ δεινῶς ἠγανάκτου) αἰτῆσαι τὴν ὑπατείαν, ὥσπερ ἐψήφιστο, δούς. προσέγραψε μὲν γὰρ τῷ νόμῳ
3 τὸ μόνοις αὐτὸ ἐξεῖναι ποιεῖν, οἷς ἂν ὀνομαστί τε καὶ ἄντικρος ἐπιτραπῆ, διέφερε δ' οὐδὲν τοῦτο τοῦ μηδ'

56, 1, 6 ἐς delevit Xylander || 2, 1 τότε μὲν Reiske, μὲν τότε Ma || 3, 1 προσέγραψε Ma

ἀρχὴν κενωλῦσθαι· πάντως γὰρ οἷ τι δυνάμενοι καὶ ἐκεῖνο ψηφισθῆναι· σφίσι διαπράξασθαι ἐμελλον.

57 ὁ μὲν οὖν Πομπήιος τοιαῦτα ἐπολιτεύετο, ὁ δὲ δὴ Σικυρίων οὔτε ἐνομοθέτησέ τι καὶ τὰ πρὸς τοῦ Κλωδίου περὶ τῶν τιμητῶν γραφέντα κατέλυσε. καὶ ἔδοξε μὲν τὴν ἐκείνων χάριν τοῦτο πεποιηκέναι, ἐπειδὴ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῖς, ἣν καὶ πρὶν εἶχον, ἀπέδωκε, περι-
2 ἔστη δὲ ἐς τοῦναντίον. ὑπὸ γὰρ τοῦ πολλοῦς ἐν τε τῇ Ἰσπάρδι καὶ ἐν τῷ βουλευτικῷ φλαύρους ἀνδρας εἶναι, τέως μὲν μηδένα μήτε κατηγορηθέντα μήθ' ἀλόγιστα διαγράψαι σφίσι· ἐξῆν, οὐδεμίαν τῶν οὐκ
3 ἀπαλειφομένων αἰτίαν εἶχον· ἀπολαβόντες δὲ τὴν ἀρχαίαν ἰσχύν, ὑφ' ἧς αὐτοῖς καὶ καθ' ἑαυτοὺς τὸν ἐκάστου βίον ἐξετάζουσι τοῦτο ποιεῖν ἐδέδοτο, οὔτε πολλοῖς προσκρούειν ὑπέμενον οὔτ' αὖ ἐν μέμψει τινὶ ὡς μὴ διαγράφοντες τοὺς οὐκ ἐπιτηδείους γίνεσθαι ἠθέλον, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐφίετο ἐτι τῆς ἀρχῆς τῶν ἐμφρόνων οὐδὲ εἰς.

58 περὶ μὲν δὴ τοὺς τιμητὰς ταῦτ' ἐψηφίσθη, ὁ δὲ δὴ Κάτων ἄλλως μὲν οὐδεμιᾶς ἀρχῆς ἐδεῖτο, ἰδὼν δὲ τὸν τε Καίσαρα καὶ τὸν Πομπήιον ὑπὲρ τὴν κατάστασιν τῆς πολιτείας ἀξαναμένους καὶ ὑποτοπήσας ἦτοι καὶ ἀμποτέρους σφᾶς τὰ πράγματα ἔξειν ἢ καὶ διενεχθέντας ἀλλήλοις στάσιν τε μερίστην ποιήσειν καὶ τὸν
2 κρατήσαντα αὐτῶν μοναρχήσειν, ἠθέλησε μὲν σφᾶς, πρὶν ἀνταγωνιστὰς γενέσθαι, καταλύσαι καὶ τὴν ὑπατείαν ἐπ' αὐτοὺς ἦτησεν, ἐπειδήπερ ἰδιωτεύων οὐδὲν ἰσχύσειν ἐμελλεν, ὑποπευθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν τὰ ἐκείνων
3 πραττόντων τοιοῦτόν τι δράσειν οὐκ ἠπεδείχθη, ἀλλ'

3, 4 οἷ τι Xylander, ὅτι Ma || 57, 2, 1 τοῦ Xylander, τοὺς Ma || 58, 2, 5 δράσειν] δρασεῖν Reiske

ὁ τε Μάρκελλος ὁ Μάρκος καὶ ὁ Ρούφος ὁ Σουλπί-^{a. u.}
κιος, ὁ μὲν διὰ τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν, ὁ δὲ διὰ ⁷⁰³
τὴν τῶν λόγων δύναμιν ἠρέθησαν, ἄλλως τε καὶ ὅτι
αὐτοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ χρήμασιν ἢ βιαίῳ τινὶ ἔργῳ,
ἀλλὰ τῇ γε θεραπείᾳ καὶ τῇ παρακλήσει πολλῇ πρὸς
πάντας ἐχρήσαντο, ὁ δὲ δὴ Κάτων οὐδένα αὐτῶν ἐθε-
ράπευσε. καὶ ὁ μὲν οὐκέτ' αὐθις τῆς ἀρχῆς ἀντεποι- 4
ήσατο λέγων ἀγαθοῦ ἀνδρὸς ἔργον εἶναι μήτ' ἀποδι-
δράσκειν τὴν προστασίαν τῶν κοινῶν, ἂν γέ τις τις
χρησθῆται αὐτῷ ἐθελήσωσι, μήθ' ὑπὲρ τὸ προσήκον
αὐτῆς ἐφίεσθαι· Μάρκελλος δὲ πάντ' εὐθὺς ἐπὶ τῇ 59
τοῦ Καίσαρος καταλύσει (τῆς γὰρ τοῦ Πομπηίου με-
ρίδος ἦν) ἐπραττε καὶ ἄλλα τε ἐπ' αὐτῷ πολλὰ καὶ
ὥστε καὶ διάδοχόν οἱ ἦδη καὶ πρὸ τοῦ καθήκοντος
χρόνον πεμφθῆναι ἐσηγήσατο. καὶ αὐτῷ ὁ τε Σουλ-
πίκιος καὶ τῶν δημάρχων τινὲς ἀντέπραξαν, οὔτοι μὲν
τῇ πρὸς τὸν Καίσαρα χάριτι· ἐκεῖνος δ' αὐτοῖς ἐκοι-
νώσατο καὶ τοῖς πολλοῖς, ὅτι οὐκ ἤρεσκε τό τινα με-
ταξὺ ἄρχοντα μηδὲν ἠδικηκότα πανθῆναι. μαθὼν οὖν 2
ταῦθ' ὁ Πομπήιος (ἀπῆρε μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ὕστεως ὡς
καὶ ἐς τὴν Ἰβηρίαν στρατεύσων, οὐ μὴν οὐδὲ τότε ἐκ
τῆς Ἰταλίας ἐξεχώρησεν, ἀλλὰ τοῖς ὑποστρατήγοις
πάντα τὰ ἐκεῖ προστάξας αὐτὸς τῇ πόλει ἐφήδρευε) τὸ 3
μὲν δὴ τὸν Καίσαρα τῆς ἡγεμονίας παραλυθῆναι οὐδὲ
ἐαυτῷ ἀρέσκειν ἐπλάττετο, ἐπραττε δ' ὅπως, ὅταν τὸν
δεδομένον οἱ χρόνον διάρξῃ (τοῦτο δὲ οὐκ ἐς μακρὰν,
ἀλλ' εὐθὺς ἐν τῷ ὑστέρω ἔτει γενήσεσθαι ἐμελλε), τὰ

3, 4 ἠρέθησαν Xylander, διηρέθησαν Ma || 6 γε B, τε Ma ||
59, 1, 8 καὶ τοῖς πολλοῖς, ὅτι Madvig, καὶ ὅτι τοῖς πολλοῖς Ma,
sed debebat saltem dici ὅτι καὶ τ. π || ἤρεσκε τό Reiske, ἠρέ-
σκετο Ma || 3, 4 διάρξῃ Reiske, διαπράξῃ Ma

τε ὄπλα κατάθηται καὶ ιδιωτεύσων οἰκαδε ἐπανελέθη.
4 καὶ διὰ τοῦτο Γάϊον τε Μάρκελλον (τοῦ Μάρκου)
ἀνεψιὸν ἢ καὶ ἀδελφὸν (λέγεται γὰρ ἐκάτερον) ὑπα-
τεῦσαι, ἐπειδὴ τῷ Καίσαρι καίπερ ἐξ ἐπιγαμίας προσ-
ήκων ἐχθρὸς ἦν, καὶ τὸν Κουρίωνα τὸν Γάϊον δι'
ἐχθρας καὶ αὐτὸν ἐκ παλαιοῦ οἶ ὄντα δημαρχήσαι
ἐποίησεν.

60 ὁ οὖν Καίσαρ μὴτ' ἄλλως ὑπομένων ἐκ τε τηλι-
a. u. 704
(50) καύτης καὶ ἐκ χρονίου ἡγεμονίας ιδιωτεῦσαι καὶ φο-
βηθεῖς, μὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γένηται, παρεσκευά-
ζετο ὡς καὶ ἀκόντων αὐτῶν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐμμενῶν καὶ
στρατιώτας προσκατελέγετο καὶ χρήματα ἤθροισεν ὄπλα
2 τε ἐποίει καὶ καθ' ἡδονὴν πᾶσιν ἡρείτο. κὰν τούτῳ
καὶ τὰ οἴκοι τρόπον τινά, τοῦ μὴ πάντα βία, ἀλλὰ καὶ
πειθοῖ <τι> πράττειν δοκεῖν, προῶδιοικήσασθαι ἐθειλή-
σας ἔγνω συναλλαγῆναι τῷ Κουρίωνι· τοῦ τε γὰρ τῶν
Κουριώνων γένους ἦν καὶ τὴν γνώμην ὀξύς, εἶπειν
τε δεινός, τῷ τε πλήθει πιθανώτατος καὶ χρημάτων
ἐς τὰ πάντα ἀπλῶς, ἐξ ὧν ἢ αὐτός τι πλεονεκτήσειν
3 ἢ καὶ ἐτέρῳ διαπράξειν ἠλπίζεν, ἀφειδέστατος. καὶ
αὐτὸν πολλὰ μὲν ἐπελπίσας, πάντων δὲ τῶν ὀφειλη-
μάτων συγχῶν διὰ τὸ πολλὰ δαπανᾶσθαι ὄντων ἀπ-
αλλάξας ἀνηγορήσατο. πρὸς γὰρ τὴν παρούσαν ὧν
ἐπραττε σπουδὴν οὔτε [γὰρ] ἀργυρίου ἄτε καὶ ἐξ αὐ-
τῶν ἐκείνων ἀργυρολογῶν ἐφείδετο καὶ προσυπισχυρεῖτό
τισι παμπληθῆ, ὧν οὐδὲ πολλοστὸν μέρος δώσειν

4, 1 <τοῦ Μάρκου> add. Leunclavius: cf. Suet. Caes. 28, Appian. b. civ. 2, 26 || 60, 2, 1 ἐποίει] ἐποίητο Herwerden || 2 πάντα βία Reiske (vel πάν τῶν βία), πάντῃ βία Ma || 3 <τι> inseruit Reiske || 4 συναλλαγῆναι R, συλλεγῆναι Ma || 5 Κουριώνων] an Σουριωνίων? B, Herwerden || 3, 2 πολλὰ μὲν B; μὲν πολλὰ Ma || 5 [γὰρ] expunxit Xylander

ἐμελλε. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς ἐλευθέρους, ἀλλὰ καὶ 4
τοὺς δούλους τοὺς τι καὶ ὅποσονοῦν παρὰ τοῖς δε-
σπότηταις σφῶν δυναμένους ἐθεράπευσε· καὶ συχνοὶ
αὐτῷ καὶ ἐκ τούτου καὶ τῶν ἰππέων καὶ τῶν βουλευ-
τῶν ὑπῆρξαν.

ὁ δ' οὖν Κουρίων ἐφρόνησε μὲν τὰ τοῦ Καίσαρος, 61
οὐ μέντοι καὶ παραχορήμα φανερώς αὐτὰ πράττειν ἤρ-
ξατο· πρόφασιν τε γὰρ εὐπρεπῆ τοῦ μὴ καὶ ἐκῶν,
ἀλλ' ἀναγκασθεῖς δὴ μεθεστηκέναι δόξαι ἐξήτει καὶ
ἐνόμισεν, ὅσῳ ἂν ἐπὶ πλείον τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ὡς
καὶ φίλος σφῶν συγγένηται, καὶ πλείω καὶ μείζω τῶν
ἀπορορήτων αὐτῶν μαθήσεσθαι. δι' οὖν ταῦτα ἐπὶ 2
μακροτάτον τε ἐπεκρύψατο καί, ὅπως μηδένα τρόπον
ὑποπτευθῆ μεταβεβλήσθαι τε καὶ οὐκ ἀνὰ πρώτους
καὶ πάντα τὰ ἐναντία τῷ Καίσαρι καὶ τότε ἔτι καὶ
φρονεῖν καὶ λέγειν, καὶ ἐδημηγόρει κατ' αὐτοῦ, ἀφ'
οὗ γε καὶ δημαρχεῖν ἤρξατο, καὶ ἐσηγεῖτο πολλὰ καὶ
ἄτοπα. καὶ τινα καὶ ἐπὶ τῇ βουλῇ τοῖς τε δυνατωτά- 3
τοις σφῶν, οἵπερ πον καὶ τὰ τοῦ Πομπηίου μάλιστα
ἐπραττον, ἔγραφεν, οὐχ ὅτι καὶ ἠθέλεν ἢ καὶ ἠλπίζε
τι αὐτῶν γνωσθήσεσθαι, ἀλλ' ἵνα μὴ προσδεχομένων
μήτε κατὰ τοῦ Καίσαρος τι ψηφισθείη (πολλὰ γὰρ ἐπ'
αὐτῷ ὑπὸ πολλῶν ἐγράφετο), καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ προ-
φάσει ταύτῃ μετασταιή. συχρὸν οὖν ἐκ τούτου χρόνον 62
ἄλλοτε ἄλλαις σκήψεσιν, ὥστε μηδὲν αὐτῶν τὸ παρὰ-
παν κωρωθῆναι, κατατρέψας ἀγανακτεῖν τε προσεποι-
εῖτο καὶ ἡξίου μῆνα ἄλλον πρὸς τὰς ἀπ' αὐτῶν δὴ

4, 1 γε] τε Ma || 61, 1, 5 ὅσῳ Reiske, ὡς Ma || 3, 2 τὰ Xylander, κατὰ Ma || 4 γνωσθήσεσθαι B, γνώσεσθαι Ma || 5 μήτε] μηδὲ Herwerden || 62, 1, 4 ἀπ'] ὅπ' Herwerden, ἀπ' delevit Xylander

νομοθεσίας ἐπεμβληθῆναι. τοῦτο δὲ ἐγίνετο μὲν, ὁσάκις γε καὶ καθήκον ἦν, οὐ μέντοι κατ' ἐκείνο συν-
 2 ἔβαιναν, ὥσπερ πον καὶ αὐτὸς ἄτε ποντίφεξ ὦν ἠπί-
 3 στατο. ὅμως δ' οὖν δεῖν τε αὐτὸ γενέσθαι ἔλεγε καὶ
 τοὺς συνιερέας ὅσον ἀπὸ βοῆς ἐξεβιάζετο· καὶ τέλος
 μὴ δυνήθεις αὐτοὺς πείσαι συγκαταθέσθαι οἱ, ὥσπερ
 οὐδὲ ἐβούλετο, οὐδ' ἄλλο τι διὰ τοῦτο ψηφισθῆναι
 ἐπέτρεψεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἤδη τὰ τοῦ Καί-
 3 σαρος διαδικαιῶν, ἐπειδὴ μηδὲν κατ' αὐτοῦ δῆθεν
 ἠδυνήθη ποιῆσαι, πᾶν ὅ,τι ποτὲ ἐνεδέχετο οὐ δεχθῆ-
 ναι προῖσχετο, καὶ μάλιστα ὅτι πάντας τοὺς τὰ ὄπλα
 ἔχοντας ταῦτά τε καταθέσθαι καὶ τὰ στρατόπεδα δια-
 4 λῦσαι χρή, ἢ μηδ' ἐκείνον φιλώσαντας αὐτῶν ταῖς
 δυνάμεσι ταῖς τῶν ἀντιστασιωτῶν ἐκδοῦναι. ἔλεγε δὲ
 τοῦτο οὐχ ὅτι καὶ τὸν Καίσαρα ποιῆσαι αὐτὸ ἠθέλειν,
 ἀλλ' ὅτι τὸν Πομπήιον εὖ ἠπίστατο μὴ πειθαρχήσοντα
 αὐτῷ, καὶ ἐκ τούτου καὶ ἐκείνῳ πρόφασις εὐλογος τοῦ
 μὴ διέναι τοὺς στρατιώτας ἐδίδοτο.

63 ὁ οὖν Πομπήιος ἐπεὶ μηδὲν ἄλλως πράττων ἦνυτε,
 πρὸς τε τὸ τραχὺ ἀπαρακαλύπτως ὤρησε καὶ ἐκ τοῦ
 προφανοῦς πάντα καὶ ἔλεγε καὶ ἐποίει κατὰ τοῦ Καί-
 2 σαρος. οὐ μέντοι καὶ κατέπραξέ τι. ἄλλοι τε γὰρ
 ἐκείνῳ πολλοὶ καὶ Λούκιος Παῦλος ὁ τοῦ Μαρκελλοῦ
 συνάρχων, ὃ τε Πίσων ὁ Λούκιος <ὁ> πενθερὸς αὐτοῦ
 τιμητῆς ὦν συνηγωνίζοντο· καὶ γὰρ τιμηταὶ τὸν χρό-
 νον τοῦτον ὃ τε Κλαύδιος ὁ Ἄππιος καὶ ὁ Πίσων

1, 6 κατ' ἐκείνο Xylander, καὶ ἐκείνο Ma, καὶ κατ' ἐκείνο
 St || 2, 1 οὖν Reiske, οὐδὲν Ma || 2 ἐξεβιάζετο <συμφάναι> vel
 <συγχωρεῖν> Reiske || 3, 2 οὐ δεχθῆναι] ὑπειχθῆναι Madvig ||
 5 αὐτῶν Leunclavius, αὐτὸν Ma, φιλώσαντα ἐαυτὸν Reiske ||
 63, 1, 1 ἦνυτε Reiske, ἦνυται Ma || 2, 3 <ὁ> πενθερὸς B || 4 γὰρ
 Reiske, τοι Ma || 5 Κλαύδιος Ἄππιος Ma

καίτοι μὴ βουλευθῆεις ἐγένοντο. καὶ οὗτος μὲν διὰ τὴν 3
 συγγένειαν ὑπῆρχε τῷ Καίσαρι, ὁ δὲ δὴ Κλαύδιος
 ἠναντιοῦτο μὲν αὐτῷ (τὰ γὰρ τοῦ Πομπήιον ἠρεῖτο),
 οὐκ ἐλάχιστα δὲ καὶ ἕκων ὠφέλησε· πλείστους γὰρ
 καὶ τῶν ἰππέων καὶ τῶν βουλευτῶν διέγραψεν ἐκβια-
 σάμενος τὸν συνάρχοντα καὶ τούτου πάντας αὐτοὺς
 τὰ τοῦ Καίσαρος φρονεῖν ἐποίησεν. ὁ γὰρ Πίσων 4
 οὐτ' ἄλλως πράγματ' ἔχειν ἐθέλων καὶ πρὸς τὴν τοῦ
 γαμβροῦ φιλίαν πολλοὺς θεραπεύων αὐτὸς μὲν οὐδὲν
 τοιοῦτον ἐποίησεν, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἀντέπραξε πάντας
 μὲν τοὺς ἐκ τῶν ἀπελευθέρων, συγχοὺς δὲ καὶ τῶν
 πάνν γενναίων, ἄλλους τε καὶ τὸν Κρίσπον τὸν Σα-
 λούστιον τὸν τὴν ἱστορίαν γράψαντα ἀπελάσαντι ἐκ
 τοῦ συνεδρίου. τὸν μέντοι Κουρίωνα μελλήσαντα καὶ 5
 αὐτὸν ἀπαλειφθήσεσθαι ἐξητήσατο μετὰ τοῦ Παύλου,
 οὐπερ συγγενὴς ἦν· καὶ ὅς οὐ διέγραψε μὲν αὐτὸν 64
 διὰ τοῦτο, τὴν μέντοι γνώμην, ἣν περὶ αὐτοῦ εἶχεν,
 ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὥστε ἐκείνον ἀγα-
 νακτῆσαντα τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ περιορῆσαι. παραλαβὼν
 οὖν τοῦτον ὁ Μάρκελλος καὶ νομίσας ἐπὶ τε τῷ Κου-
 ρίῳ καὶ δι' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῷ Καίσαρι δεινόν τι τὴν
 γερούσιαν ψηφισθῆναι γνώμας περὶ αὐτοῦ προέθηκεν.
 ὁ οὖν Κουρίων τὸ μὲν πρῶτον ἠναντιοῦτο μηδεμίαν 2
 περὶ αὐτοῦ γνώμην δοθῆναι· γνοὺς δὲ τὸ πολὺ τῶν
 βουλευτῶν τῶν τότε παρόντων τοὺς μὲν καὶ φρονού-
 τας ὄντας τὰ τοῦ Καίσαρος, τοὺς δὲ πάνν αὐτὸν δε-
 διότας, ἐπέτρεπέ σφισι διαγνῶναι τοσοῦτον ὑπειπῶν, 3

4, 2 πράγματ' Reiske, πράγμα Ma || 64, 1, 1 διέγραψε Pflugk,
 coll. 36, 38, 2; 40, 57, 2; 63, 3, διήλλαξε Ma, διήλειψε Casaubo-
 nus, ἀπήλειψε R, οὖν ἀπήλλαξε = missum fecit Reiske, ἀπή-
 λαξε St || 4 αὐτοῦ] αὐτοῦ (i. e. Appii) Reiske, Penzel || 2, 4 δε-
 διότας Ma

ὅτι σύνοιδα μὲν ἐμαντῶ τά τε ἄριστα καὶ τὰ συμφο-
 ρώτατα τῇ πατρίδι πράττοντι, ὑμῖν μέντοι καὶ τὸ
 σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν παραδίδωμι χρήσασθαι ὅ,τι βού-
 λεσθε. κατηγορήσας οὖν αὐτοῦ ὁ Μάρκελλος ὡς καὶ
 4 πάντως ἄλωσομένου, ἔπειτ' ἐπειδὴ πρὸς τῶν πλειόνων
 ἀφείθη, δεινόν τε ἐποίησατο καὶ ἐκηδήσας ἐκ τοῦ
 συνεδρίου πρὸς τὸν Πομπήιον ἐν τῷ προαστείῳ ὄντα
 ἦλθε καὶ τὴν τε φυλακὴν αὐτῷ τῆς πόλεως καὶ δύο
 στρατόπεδα πολιτικὰ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν μηδενὸς ἔψη-
 φισμένον ἔδωκεν. οἱ δὲ δὴ στρατιῶται οὗτοι ὧδέ τε
 καὶ ἐπὶ τῷδε συνειλεγμένοι καὶ παρόντες τότε ἦσαν.
 65 ὁ Πομπήιος πρότερον μὲν, ἕως ἔτι τὸν Καίσαρα διὰ
 φιλίας εἶχε, στρατεύμα ἐν τῶν ἐκ τοῦ καταλόγου αὐτῷ
 στρατενομένων ἐδεδώκει (οὔτε γὰρ οὗτος πόλεμόν τινα
 2 διεχείριζε καὶ ἐκείνῳ χρεία στρατιωτῶν ἐγένετο), ἐπεὶ
 δὲ διημέχθησαν, ἐθελήσας τοῦτό τε ἀπολαβεῖν παρ'
 αὐτοῦ καὶ ἔτι καὶ ἄλλο αὐτὸν προσαφελῆσθαι ἐλογο-
 ποιήσεν ὡς τοῦ Βιβούλου στρατιωτῶν πρὸς τοὺς Πάρ-
 θους δεομένου, καὶ ἵνα γε μὴ καινοὶ δὴ τινες κατά-
 λογοὶ γένωνται (τό τε γὰρ πρῶγμα κατεπεῖγειν καὶ
 περιουσίαν σφίσι στρατοπέδων εἶναι ἔλεγε), ψηφισθῆ-
 ναι ἐποίησεν, ὥστε ἐκότερον σφῶν, ἑαυτὸν τε καὶ τὸν
 3 Καίσαρα, δεῖν (ἐν) αὐτῷ πέμψαι. καὶ τούτου τῶν μὲν
 συστρατενομένων οἱ οὐδένα ἀπέστειλε, τὸ δὲ δὴ στρα-
 τευμα ἐκεῖνο, ὅπερ τῷ Καίσαρι ἐδεδώκει, ἐκέλευσε
 τοῖς ἐπὶ τοῦτο ταχθεῖσιν αἰτῆσαι. καὶ οὕτω τῷ μὲν
 λόγῳ ἀμφοτέροι, τὸ δ' ἀληθὲς ὁ Καίσαρ μόνος τὰ δύο

4, 2 δεινόν τε] δεινόν τι R || 7 τῷδε Leunclavius, τούτω R,
 τῷ Ma || 65, 1, 3 ἐδεδώκει B, ἔδωκεν Ma || οὗτος] αὐτός Her-
 werden || 3, 1 (ἐν) inserui

ἔπειψεν· ἦδει μὲν γὰρ τὸ γιγνόμενον, ἐπειθ' ἀρχησε δὲ 4
 μὴ βουλευθεῖς αἰτίαν ὡς καὶ ἀνηκουστικῶς λαβεῖν ἄλ-
 λως τε καὶ μέλλων ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ πολλῷ
 πλείους στρατιώτας ἀντικαταλέξειν.

ταῦτα οὖν τὰ στρατόπεδα παρεσκευάσθη μὲν ὡς 66
 καὶ ἐπὶ τοὺς Πάρθους πεμφθησόμενα, ἐπεὶ δ' οὐδὲν
 αὐτῶν ἐδέησε (οὐδὲ γὰρ χρεία σφῶν ἦν), ὁ Μάρκελλος
 πρότερον μὲν φοβηθεῖς, μὴ τῷ Καίσαρι ἀποδοθῆ, ἐν
 τῇ Ἰταλίᾳ δεῖν εἶναι ἔλεγε, τότε δὲ τῷ Πομπήϊῳ, ὥσ-
 περ εἶπον, ἐνεχείρισε. καὶ (ἦν γὰρ ἐπ' ἐξόδῳ τοῦ ἔτους 2
 τὰ γιγνόμενα, καὶ ἔμελλεν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἄτε μήτε τῇ
 βουλῇ μήτε τῷ δήμῳ δόξαντα ἰσχύσειν) ἐπήγετο πρὸς
 τὸν Πομπήϊον Κορνήλιόν τε Λέντουλον καὶ Γάϊον
 Κλαύδιον τοὺς τῷ ὑστέρω ἔτει ὑπατεύσειν μέλλοντας
 καὶ ἐποίησε καὶ ἐκείνους τὰ αὐτὰ προστάξαι· ἐπειδὴ 3
 γὰρ καὶ γράμματα τοῖς ἀποδεδειγμένοις ἐς τὰς ἀρχὰς
 ἐκτιθέναι καὶ ἄλλα τινὰ τῶν τῇ ἡγεμονίᾳ σφῶν προσ-
 ηκόντων, καὶ πρὶν ἐνίστασθαι αὐτήν, πράττειν ἔτι καὶ
 τότε ἔξην, καὶ τούτου κύριοι ἐνόμιζον εἶναι. καὶ ὁ γε
 Πομπήϊος καίπερ ἐς πάντα τᾶλλα ἀκριβῆς ὢν ὅμως
 οὐδὲν διὰ τὴν στρατιωτῶν χρεῖαν ἐπολυπραγμόνησεν
 οὔτε ἀφ' ὧν οὐδ' ὅπως αὐτοὺς λαμβάνει, ἀλλὰ καὶ
 πάνν ἄσμενος σφᾶς ἐδέξατο. οὐ μέντοι καὶ ἐπράχθη 4
 τι, οἷον ἂν τις ἐπὶ τηλικούτῳ τολμήματι γεγενῆσθαι
 προσεδόκησεν, ἀλλὰ τὴν ἐχθρὰν μόνον τὴν πρὸς τὸν
 Καίσαρα ἐνδειξάμενοι αὐτοὶ μὲν οὐδὲν ἄλλο ἰσχυρὸν
 παρεσκευάσαντο, ἐκείνῳ δὲ καὶ ἐκ τούτου πρόφασιν

66, 1, 5 εἶναι] μείναι Reiske || 2, 3 ἐπήγετο Reiske, ἠπει-
 γετο Ma, εἰσῆγγέ τε Leunclavius || 3, 5 γε Reiske, τε Ma || 7
 (τῶν) στρατιωτῶν Leunclavius || 4, 2 γεγενῆσθαι] γενήσεσθαι
 Reiske

εὐλογον ἐς <τὸ> τὰ στρατόπεδα τὰ συνόντα οἱ κατασχεῖν
5 παρέσχον. ὁ γὰρ Κορνήλιος ἐπὶ τε τούτοις πολλὴν ἐν
τῷ πλήθει κατηγορίαν κατὰ τε τῶν ὑπάτων καὶ κατὰ
τοῦ Πομπηίου ἐποίησατο καί, ἐπειδὴ διήρξε, πρὸς τὸν
Καίσαρα εὐθὺς ἀφωρμήθη.

4, 6 <τὸ> inseruit R

